Digitized by Google

Digitized by Google

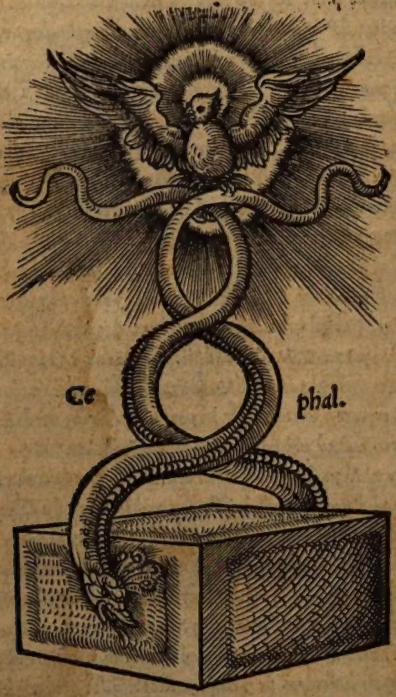

VITTORIO EMANUELE
BIBLIOTECA
IN ROMA

θεὸν παρθένος ἀγνὴ οὐδ' ὑπρίεθαι πρῖκὸν οἶκ). ἐφύλασσον δ' τ
οἰκοδομημένων πλουτον. ὃ δ' ἀφθόρε με λυμεῶν ἐρημίας φθο
ρᾶς οὐ πιδίφ. ὃδ' ἐλυμήνατό με τὰ ἀγνὰ τ παρθενίας λυμε
ῶν ἀπατηλὸς ὄφις. ἐμένα δ' χρόν) ἀκμῆς σὼ ἀνδρὶ βύτων δ'ε
ων ἡλίκιαν γενομένην ἐτιλοῦτησεν δ πατὴρ μακαρίως μ, ἐν τ
δὲ τεκνίας ἕξιον ἐπιβήσας. τ δ' ἀτεκνίας ἐκ ἀδωνύθη καιρὸν ὃς
ἐδίδασκων ὑμᾶς ἐν ὧν σωὶ ὑμῖν. ἐν νόμ) χ' τοὺς προφήτας. τ
ἀναρθέντα ἄβελ ὑπὸ κάϊν, ἀνηίρησκεν ὑμῖν, χ' τ ὁλοκαρπού
μβνον ἐσακ. τ ἐν φυλακῇ ἐωσὶφ. ἐλεγε δ' ὑμῖν ἐν ἡλατ τ φι
ννέες. ἐδίδασκε δ' ὑμᾶς θεὸς ἀν πυρὶ ἀνανίαν. ἀζαρίαν χ' μισαὴλ
ἐδόξαζε δ' κ) ἐν ἀν λάκκῳ λεόντων σκανιήλ δ' ὑν ἐμακάριζεν ὑπνο
μίμνησκε δ' ὑμᾶς τῶν ἁγίων γραφῶν τῶν λέγουσαν κὰν σῇς πυ
ρὸς σ' ἐλθῃς, φλὸξ σ' κατακαύσῃ σε. τ ὑμνοδολογράφ) ἐμιλῶδ'
ὑμῖν δαβὶδ λέγοντα. πολλαὶ αἱ θλίψεις τ δικαίων. τ ἐλευθοῦντα
παροιμίαζεν ὑμῖν λέγοντα. ξύλον ζωῆς πᾶσι θεῖς ποιοῦσιν αὐτ τ
θέλημα. τ ἰσχυικὴ ἐπιστοποιῶ λέγοντα. ὁ ἡσυχῆ τὰ ὀσᾶ τὲ
ζυρὰ ταῦτα. ὧδ' ὠ μᾶν ἐδίδαξε μοῦσῆς ἐκ ἐπιλάθῃσθ δι
δάσκουσαν χ' λέγουσαν. ἐγὼ ἀποκτανῶ κ) ζῶ ποιήσω αὐτὴ ἵ
ζωὴ ὑμῶν κ) ἡ μακρότης τ ἡμερῶν. ὦ πικρὰς δ' πότε ἡμέρας κ)
ὦ πικρὰς ὅτι πικρὸς ἐλλήνων τύραννος πῦρ φλέξας λέβησιν ὡ
μοῖς, κ) ζεύσι θυμοῖς. ἀγαγὼν δ' τ καταπέλτῳ. κ) πάσας αὖ
τὸ τὰς βασάνους αὐτὸ δ' νὺς ἐπὶ πᾶσδας δ' ἀβραμιάδ ῳ.
κ) τ ὀμμάτων κόρας ἐπήρωσε. κ) γλῶσσας ἐξέτεμε. κ) βασά
νοις ποικίλοις ἀπέκτειναν. ὑπὸ ὧν ἡ θεία δίκη, μετῆλθε κ) με
τελοῦσιν ἐν ἀλάστορα. δι δ' ἀβραμιάδοι πᾶδες σωὶ τῇ ἀθλο
φόρῳ μητρί. εἰς πατρῷον χορὸν σωαγκλάζοντ. ψυχὰς ἀγνὰς
ἀθανάτος ἀπέλησφότας παρὰ θεῷ ὧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμὴν.

ΤΕΛΟΣ.

Argentorati apud Vuolphium Cepha-
leum excudebantur. 1532.

λῦσαι θέλοντες. διὸ καὶ ἐξεδικήσαν τὸ ἔθνος ἐς θεὸν ἀφορῶντος. καὶ μέχρι σήμερον τὰς βασάνους ὑπομένουσιν ἀληθῶς ἐὸ ἀγωνιθέτης ὁ δι' αὐτῶν γεγενημένος. ἠθλοθέτησε δὲ τότε ἀρετὴ διὰ ὑπομονῆς δοκιμάζουσα καὶ νίκης ἀφθαρσίᾳ αὐτοῖς ἐοῦσα πολυχρονίῳ. ἐλεάζαρ δὲ πρωταγωνίζων. ἦν δὲ μητρὸς τῆς παίδων ἐνήθλησε. διὸ καὶ ἀδελφοὶ ἠγωνίζοντο. ὁ τύραννος αὐτὴν ἠγωνίζετο. ὁ δὲ κόσμος καὶ ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος ἐθισθέντα θεοσεβείᾳ ἐνίκησε τοὺς ἑαυτῶν ἀθλητὰς σῳφρονεῖν. πόθεν δὲ ἐθάυμαζον τοὺς τῶν θείας νομοθετήσεως ἀθλητὰς πόθεν οὐκ ἐξεπλάγησαν. αὐτὸς γάρ ὁ τύραννος καὶ ὅλον τὸ συμβούλιον ἐξεθαύμασαν αὐτῶν τὴν ὑπομονήν. καὶ γάρ φησιν ὁ μῶσῆς καὶ πάντες οἱ ἁγιασμένοι ὑπὸ τὰς χεῖρας σου. καὶ δι' ἣν ἁγιαθέντες τὴν σὴν θεὸν τετιμήκασι, καὶ σῇ τῷ αἵματος τῶν θυσιῶν ἐκείνων καὶ τῇ ἱλαστηρίῳ θανάτῳ αὐτῶν. ἡ θεία πρόνοια τὴν προκαθήλασε λύσασα. πρὸς δὲ τὴν ἀνδρείαν αὐτῶν τὴν ἀρετὴν. καὶ τὴν τῶν βασάνων αὐτῶν ὑπομονὴν ὁ τύραννος ἀπέδωκεν ἀνικήρυξεν αὐτοῖς ὀχος θεῖς στεφανώσας αὐτοὺς ὑπόδειγμα τῆς ἐκείνων ὑπομονῆς. ἐπεχείρησαν γὰρ ἀνδρεῖοι ἐς πολεμαρχίαν καὶ πολιορκίαν καὶ ἐκπορθήσας ἐνίκησεν ὧν πάντας πολεμίους. ὧν τὴν ἀβραὰμιαῖον σπέρμα τὰ ἀπόγονοι παῖδες ἰσραηλῖται. πείθεσθαι τῷ νόμῳ θεύτῳ. καὶ πάντα ἕνεκεν θυσιαζέτω. γινώσκοντες ὅτι τῆς παθῶν ἀποστήσεως ἐστὶν ὁ θυσιαζὴς λογισμός. Κεφ. ιθ'. 18.

Καὶ οὐ μόνον τῆς ἐνδοθεν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἔξωθεν πόνων. οὓς ὧν σῇ τῷ θυσιάζοντι προῄμυνον τὰ σώματα τοῖς πόνοις ἐκείνοις οὐ μόνον ὑπὸ τῶν ὁρώντων ἐθαυμάσθησαν, ἀλλὰ καὶ θείας μερίδος κατηξιώθησαν. καὶ διὰ αὐτῆς ἐρρωσθέντες τὸ ἔθνος καὶ τῷ θυσιάζοντι τῆς ἀπειρίστου ἀνανεώσαμένου ἐκ τοῦ πολιορκήσαντος τοὺς πολεμίους. καὶ ὁ τύραννος αὐτῶν ὀχος καὶ τῆς γῆς τετιμώρηται. καὶ ἀποθανὼν ἀνολάλητος. ὡς δὲ οὐδὲν οὐδαμῶς ἴσχυσαν ἀναγκάσαι τοὺς ἱεροθλυμίτας ἀλλοφυλίσαι καὶ τῶν πατρίων ἐθῶν ἐκβιάσαι θῆναι. τότε ἀπέρασε κατὰ τῶν ἱεροθλύμων ἰσραήλ θυσιαζόντων τῆς πίρρας. ἔλεγε δὲ ἡ μήτηρ τῶν παίδων. καὶ ταῦτα ἡ δικαία τοῖς τέκνοις. ὅτι ἐγὼ

πιλαβόντι. καὶ σὺν τῷ θεῷ πάντα πόνον ὑπομένοντα σὺν τῷ θεῷ. δι' ὃν καὶ ὁ πατὴρ ἡμῶν ἀβραὰμ ἀπόδημον τὴν ἐθνοπάτρα ἐκὼν σφαγίσαι ἰσαὰκ. καὶ τὴν πατρῴαν χάρα ξιφηφόρον καταφερομένην ἐπ' αὐτὸν ὁρῶν ἐκ τῆς ἐπηξε. καὶ σκηνὴ ὁ δίκαιος ἐπὶ λίγοντας ἐκλήθη. καὶ ἀνανίας. ἀζαρίας, καὶ μισαὴλ εἰς κάμινον πυρὸς ἀπεσφενδονίσθησαν καὶ ὑπέμειναν σὺν τῷ θεῷ. καὶ ἡμᾶς δὲν τῇ αὐτῶν πίστει εἰς τὸν θεὸν ἔχοντος μὴ χαλεπαίνειν. ἀλλ' ἴσον χάριν δόντας δύσασθαι μὴ ἀπιστοῦντας τοῖς πόνοις. σὺν θύοντων τῶν λόγον ἡ ἐπαμύτωρ ἵνα ἴασον τὰ ἡμῶν παρακαλῶσι ἀποθανεῖν ἕνα ὃ καὶ ταῦτα ἐσθίοντος ὅπ δὲ σὺν τῷ θεῷν ἀποθνήσκοντος ζῶσι τῷ θεῷ. ὅσπερ ἀβραὰμ, ἰσαὰκ καὶ ἰακὼβ καὶ πάντος δὲ πατειάρχαι.

Κεφάλαιον ιβ'. 17.

Ἐλιγον δὲ καὶ τὴν φορυφόρων ἐνίες. ὡς ὅτι ἐμελλε συλλαμβάνεσθαι. καὶ αὕτη πρὸς θάνατον. ἵνα μὴ φανήσεις τὴν σώματος αὐτῆς ἐρρίψει κατὰ τὴν πυρὰς, ὦ μητὴρ σωὶ ἐπὶ τὰ παιδί. καταλύσασα τῶν τὴν τυράννου βίαν. καὶ ἀκυρώσασα τὰς κακὰς ἐπινοίας αὐτῶν. καὶ δείξασα τῶν τὴν πίστεως γαννειότητα καθάπερ σὺ σίγησας τὰς σύλας τὴν πάντων γεννάσης ἐφυμένην ἀκλινῆς ὑπήνεγκας τὴν σὺν τὴν βασάνων σθσμόν. θαρρεῖ δὲ γὰρ ὦν ὁ μητὴρ ἰσόψυχα τῶν ἐλπίδα τὴν ὑπομονῆς ἔχουσα βεβαίαν πρὸς θεόν. ἣ χοῦτως σιλήνη κατ' οὐρανὸν σωὶ ἄστροις σιμνὴ καθίσηκεν, ὡς σὺ τὰς ἀέρας ἐπὶ παῖδας φωγαγήσασα πρὸς τῶν δύσασθαι ἔνδυμος καθίσηκας θεῷ. καὶ ἰσήεσα ὦ οὐρανῷ σωὶ ἀστῖς. ἣν δὲ ἡ παιδοποιία σὺ ἀπὸ ἀβραὰμ τὸ πρὸς ἐδ' ἔχον ἡμῖν ὅσπερ ἐπίλυπος πίνακος ζωγραφῆσαι τῶν τὴν δύσεβείας ἱστορίαν, ἣν ἂν ἔφερτον δι θεοφορῆντος μητρὰ ἐπὶ τέκνων δι' δύσεβειαν ποικίλας βασάνους μέχει θανάτου γινομένας ὑπομένοντων. καὶ γὰρ ἄξιον ἦν καὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ τὸ τάφῳ ἀναγράφαι. καὶ ταῦτα βίᾳ ἀπὸ τὸ ἔθνους ἐς μυᾶαν λιχόμενα. ἐνταυθὰ ὁ ἱερὸς γέρων, καὶ ἐπὶ παῖδος ἐγκεκλήδυτο τυράννου βίαν τῶν ἑβραίων πολιτείαι κατα

ρὸν ὑπερφρόνησιν. καὶ οὐχ ὅτι οἱ πρὶν βασιλῆς λέοντες ἦσαν ἄγριοι θηρία· ἀλλ' ἐκατὸν μιᾷ ἡλικιώτιδι κάμινος λαμπροτάτῳ πυρὶ ὡς ἐπὶ φιλοτιμίας πειρώμενον ἐκείνῳ φύσις· ὁρῶσιν αὐτὸς οὐ τοὺς οἰκείους βασανιζομένους τοὺς ἐπὶ ἡμῶν, ἀλλὰ τῷ λογισμῷ τὰς δυσβεβείας κατίσβεσιν ἑαυτὰ καὶ τηλικαῦτα πάθη μητέρι καὶ γυνὴ τοῦτο ἐστιν ἐπιλογίσασθαι, ὅτι δηλόψυχος ἐὰν γυνὴ καὶ πόρ μητὴρ ἦσαν ὀλοφύρεσθαι ἂν ἐπ' αὐτοῖς καὶ ἴσα ταῦτα ἂν οὐδὲ ἕπτω ἦ μιλία, ἐγαγε καὶ πολλάκις τειθθλία· ὅπως ἐπὶ πᾶσας τὰς κῆδε, οὐδενὸς μητὴρ γεγένημαι. ὦ μάταιοι ἐπὶ κυοφορίαι καὶ ἀνόνητοι ἐπὶ ἀνάμνοι καὶ ἄκαρποι τιθθίαι. μάτην ἐφ' ἡμῖν ἦ πᾶσιν πολλὰς ὑπέμεναι ὠδῖνας καὶ χαλεποτόκους φρονήσεις ἀναθρεψῆς. ὦ τ' ἐμῶν πάντων. δι μὴν ἄγαμοι. δι δ' γάμαντες ἀνόνητοι, ἢν ὄψομαι ὑμῶν τέκνα. δὲ μάμμη κληθῆς μακαριώθμαι. ὦ ἡ πολύπαις καὶ καλλίπαις· ἐγὼ γυνὴ χέρα· καὶ μόνη πολύφρωσε. θέλ' ἂν ἀποθάνω θάψοντα τ' ἐμῶν ἐξω τινά· ἀλλὰ δύ τρ τῷ βρέφ, θέλ' ἐνα ὀλοφύρσο ἡ ἐμὲ καὶ δυσιδὴς μητήρ. θέλ' ἵ να μὴ ἀποθάνωσιν ἀπίτριπον αὐτ' τινά· ὡς θέλ' ἀποθνησκόντων ἐλπήθη· ἀλλ' ὅσπερ ἀδαμάντινον ἔχουσα τὸν νοῦν· καὶ ὡς ἀθανασίαν ἀνακτήσουσα τὸν τῶν ἡδὺν ἀεθμὸν μᾶλλον ὑπὲρ τῆς δυσβεβείας ἐπὶ τὸν θάνατον αὐτοὺς προπέμπουσα ἐκνεύουσα. ὦ μητὴρ δι' δυσίβειαν θεοῦ σραπώτη πρισβύτη καὶ γωναικὸς σὺν καρτερίαν καὶ τύραννι ἐνίκησε· καὶ ἔργοις ὑρέθης ἀνδρὸς καὶ λόγοις δωματόσρα· καὶ γὰρ ὅπ σωιλήφθης μετὰ τ' παίδων εἰσήκεις ἦν ἐλάλαρον ὁρῶσα βασανιζόμενον· καὶ ἔλεγε δῖς παισὶ τῇ ἑβραΐδι σὺν λίκτρῳ. ὦ παῖδδε γενναῖος ὁ ἀγών. ἐφ' ὃν κληθέντος, ὑπὲρ τ' σὺν μαρτυρίας τῶ ἔθνους ἀναγνίζεσθε προθύμως ὑπὲρ τῶ πατρῴω νόμω· καὶ γὰρ ἀχρὸν ἔν μὴν γέροντα τῶδν ὑπομένον, τὰς σὺν τῶν δυσιδῆαν ἀλγηδόνας. ὑμᾶς δ' νὺς νικᾶσκως κατακλαγῶσα τὰς βασάνους· οὐκ μὴ ὑφῆται ἔπ σὺν ἦν θεὸν τῶ κόσμω μεγαλάδδι· καὶ τῶ δίκ ἀν

πλησιάζοσα ὑπὲρ τ ἐπ' αὐδοῖς ὠδύνων οὐ μόνη χύκλι τῶν δύσι βλέπων ὅλο κλῆρον ἀποκυήσασα. ἢ μητέρι ψυχὴ σε πρωτόδικος ἀπωπνίων. ἢδε λύτρος εἰς σε οἶκθεν ὀλίπων ὁ σὺ βασάνοις. οὐ τρίπος ἀπὸ ψύχων οὐδὲ τὸς ὀφθαλμὸς ἰνὸς ἑκάστ θεωρῶν, ταν ῥηδὸν ἓν τ βασάνων ὁρῶντας ἐν ἑαυτὴν αἰκισμόν. καὶ τὸς μυκτῆρας προσημαίνομένους ἐν θάνατον αὐτῶν. οὐκ ἐκλαυσας ὁρᾶσα σάρκας τικνῶν ἀποκοπομένας. καὶ ἐπὶ χρσὶ χέρας ἀποτεμνομένας, καὶ ἓν κιφαλὰς κιφαλὰς ἀποδιῤῥοβομμένας. καὶ ἓν νικρῶν νικρὸς πίπτοντας καὶ πολυάνθρωπον ὁρῶσα τ τίκνων τὸ χορὸν σὸν τ βασάνων. ἢκ ἐδάκρυσας. οὐχ οὕτως ἐρήνη σὶ μιλαδία. οὐδὲ κύκλοι πρὸς φιλησυΐαν φωναὶ, τὸς ἀκηδύοντας ἐφίλησυταὶ ὡς τίκνων φωναὶ μᾶσ βασάνων μητέρα φωνούσων καθάπρ γὰ σὺ βυλητρίῳ τῇ ἑαυτῆς ψυχῇ. δεινοὺς ὁρᾶσα συμβούλας φύσιν, καὶ γίνισιν καὶ φιλοτεκνίαν. καὶ τίκνων σρίβλας, δύο ψήφους κρατοῦσα ἢ μητέρ. θανατηφόρου τι καὶ σωτήριον ὑπὲρ τίκνων. οὐκ ἤγνω τῶν σώζειν ἐπὶ ἡδονὴς πρὸς ὀλίγ χρόνον σωτηρίαν. ἀλλὰ τ θεοσεβῆς ἀβραὰμ καρτερίας. ἢ θυγάτηρ ἐμνήσθη. ὦ μητὴρ ἔθνους ἐκδικε τὸ νόμι. καὶ ὑπρασπάσεια τ δυσεβείας. καὶ τὸ σὸν ἀπλάχνων ἀγῶν. ὦ ἀθλοφόρι. ὦ ἀρρένων πρὸς καρτερίαν γενναιοτόκα. καὶ οὐ θρῶν πρὸς ὕπομονὴν ἀνδροτόκα. κακάπρ γὰ ἢ νῦν κιβωδς οὐ ζῶν κοσμοπλανῆ κατακλυσμῷ κοσμοφορῶν καρτερῶς ὑπέμενε τὸς κλύδωνας. οὕτω καὶ σὺ ἡ νομοφύλαξ πανταχόθεν οὐ τῷ τ παθῶν πνευματλυμένη κατακλυσμῷ. καὶ καρτερῶς ὠνίμοις τοῖς τ ὑλῶν βασάνοις σωκρμένη. γενναίως ὑπέμενας ἐν ὑπὸ τ δυσεβείας χιμῶνα.

Κιφάλαι. ιε. ιϛ.

Ἰδὲ βίννω καὶ γωὴ γηρὰ, καὶ ἐπὶ α πάσων μητὴρ. ὑπέμενε τὰς μιχὶ βασάνυς ὁρῶσα τ τίκνων. δμολογυμένω ταὐθρακὸ κωρ ἰσὶ τ παθῶν ὁ δυσεβὴς λογισμὸς, ἀπίδιξα δὲ ὅτι ἢ μόνον ἀνθρώπ τ παθῶν ἐκράτησεν, ἀλλὰ καὶ γωὴ τ μιγίσων βασά

Αλλ' ἔχει τὴν ἀδρᾶλμ ὁμόψυχον τ νεανίσκων μητέρα μιμ
τικίνησι συμπάθεια τέκνων, τοσθένστέρα μητὴρ δυοῖν προκεί
μένω δυσκολείας· καὶ βίᾳ ἐπὶ τὰ ἡμῶν σωτηρίας προσκαίρου κατὰ
τὴν τ τυράννε ὑπόκρισιν· τὴν δυσκλέαν μᾶλλον ἠγάπησε· τ
σώζειαν ἐς αἰώνιον ζωὴν κατὰ θεὸν, ὃ τίνα τρόπ\ ἠθολογήσα
μι φιλότεκνα γονέων πάθη ψυχῆς τι καὶ μορφῆς ὁμοιότητα ἐν
μικρὸν παιδὸς χαρακτῆρα θαυμάσιον ἐνατωσφραγίζοντα μά
λιστα σῴζει τ παθητοῖς γεννηθεῖσι τὰς μητέρας τ πατέρων κεθυ
μένας συμπαθεστέρας. ὅσῳ π καὶ ἀδεεστόψυχοι καὶ φιλογονώτε
ραι ὑπάρχουσι αἱ μητέρες, θᾶττον μᾶλλον ἐσὶ φιλοτεκνώτεραι
πασῶν ὁ τ μητέραν ἐγένετο ἡ τ ἐπὶ μικτὴρ φιλοτεκνοτέρα,
θῆλυς ἐπὶ κυοφορίας τὴν πρὸς αὐτὸς ἐπιφυομένω φιλοστορ
γίαν· καὶ σῴζει πολλὰς τὰς καθ' ἕκασον αὐτὸν δίνας, ἐνασκεμέ
νη τὴν ἐς αὐτὸς ἐχθρὰν συμπάθειαν, σῴζει τὴν πρὸς θεὸν φόβον. ὑ
περβάλλ τὴν τ τέκνων προσκαιρον σωτηρίαν· ἢ μᾶλ δέ, ἀλλὰ
κ σῴζει τὴν καλοκαγαθίαν τ ἡμῶν· κ τὴν πρὸς νόμον αὐτ δύ
πάθειαν, μᾶλλο τὴν αὐτὸς ἔχει φιλοστοργίαν· δίκαιός τι γὰ ἔ
στιν· καὶ σώφρονδε, κ μεγαλόψυχοι φιλάδελφοι. φιλομέθοδε
οὖσαι· ὥστε κ μέχρι θανάτε· τὰ νόμιμα φυλάσσοντες πάθη ἀδ
αὐτῆ· ἀλλ' ὅμως καὶ περὶ τ οὗτον ὄντων πολὺ φιλοτεκνίαν ἐς
συμπάθεσαν ἐλκόντων τὴν μρᾶ ἐπ' ἀδίνες αὐτ τὸν λογισμὸν
αὐτ· αἱ παμποίκιλοι βάσανοι ἐχύσαν μυσερίφλαι· ἀλλὰ καὶ
ἵνα παῖδα, κ ὁμοῦ πάντας ἡ μήτηρ ἔν ὑπορ τ δυσκλέας
προτίμηδο θάναδον· ὦ φύσις ἱερὰ, καὶ φίλτρα γονέων κ σύνε
σις φιλόστοργε καὶ προφᾶσα· καὶ μητρῶαι ἀδάμαντα πάθη· καὶ
ἵνα ἐρυβλεύμμον καὶ φλεγόμμον ὀρθοσα μητὴρ ἡ μιτιβάλλο
σῴζει τὴν δυσκλέαν· τὰς σάρκας τ τέκνων ὑφα περὶ τ πῦρ πε
καμένας· καὶ τὸς τ ποδῶν καὶ χερῶν δακτύλους τ γῆς αἰτί
ρουτας καὶ τὰς τ κεφαλῶν μέχρι τὰ γύνεα σάρκας. ὅσο
πῆ προσαπῆλα προκλμένας. ὦ πικροτόρρον τῶν μητὴρ πόνων

Κεφ. ιδ'. 14. Προσίλα καὶ Σαβινιανὸν ἐπιτυγχάνουσιν, ὡς μὴ μόνον τὴν ἀληθινὴν πρεσβυτέραν αὐτὸς, ἀλλὰ καὶ τὴν τῆς φιλαδελφίας παθῶν ἀφανίσαι ὃ βασιλέων λογισμοὶ βασιλικώτεροι, καὶ ἐλευθέραν ἐλευθεριώτεροι. ὑβρίσε τὴν μέρακίαν ὑβριλίασεν. ὑβρε πρὸς τὸν θάνατον ὤκνησεν. ἀλλὰ πάντες ὥσπερ ἐπ' ἀθανασίας ὁδὸν ἔτρεχον. Σαβινιανὸν καὶ τὸν βασάνων ἐπιτυγχάνουσι καὶ ἅπερ ἐκ χάρου συμφώνως, καὶ πόδες συμφώνως ὑπὲρ τῆς ψυχῆς ἀφηγήμασι κινῆσαι. οὕτως οἱ ἱεροὶ μέρακος ἐκεῖνοι. ὡς ὑπὸ ψυχῆς μιᾶς τὴν ἀθανάτου θεοσεβείας κινούμενοι πρὸς θεὸν ὑπὲρ αὐτῆς συμφώνησαν θάνατον. ὦ παιδείας συμφώνων ἀδελφῶν, ἑνὸς μάστιγος. καθάπερ ἐπὶ τῆς κοσμοπαιδείας ἡμέρᾳ πυρὶ τῶν ἀσεβῶν. οὕτω περὶ τῶν ἐναρέτων χρόνου τὸν οἱ μέρακος ἐν κύκλῳ θεὸν τὴν βασάνων φόβος καταλύοντος. νῦν ἡμῖν ἀκούοντος τῶν θλίψεων τῶν νεανίαν φρίττομεν. οἱ δὲ, οὐ μόνον ὁρῶντες ἀλλ' οὐδὲ ἀκούοντος ἦν παραχρῆμα ἀπειλῆς λόγον. ἀλλὰ καὶ πάσχοντος ἐνισχυρίζον. καὶ τοῦ τῆς σῆς πυρὸς δύναμις ὤνητο ἐπαλγίσειρον. ὀξέα γὰρ καὶ σύντομον ἡ τοῦ πυρὸς θεία δύναμις, ταχέως διέλυσε τὰ σώματα, καὶ μὴ θαυμαστὸν ἦν. ἐπεὶ ὁ λογισμὸς περιεκράτησε τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων ἐν τοῖς βασάνοις ὅπως γε καὶ γυναικὸς νοῦς. ὑπερτροποστέρων ὑπερφρόνησεν ἀληθινόν. ἡ μὴν ἐπὶ τὴν νεανίσκων ἐκείνων. ὑπούνυκε τὰς ἐφ' ἑνὶ ἑκάστῳ τὴν τέκνων ψυχάς. θαρρεῖ δὲ πῶς πολύτεκνος ἦν ἡ τῆς φιλοτεκνίας σοφή, ἕλκουσα πάντα πρὸς τὸν τῶν τέκνων συμπάθειαν. ὅπως γε καὶ τὰ ἄλογα ζῶα, ὁμοίαν τὸν πρὸς ἐξ αὐτῶν γενόμενα συμπάθειαν, καὶ σοφὸν ἔχει τοῖς ἀνθρώποις. καὶ ἡ δὲ τῶν ἀλόγων ζώων ἐπιδείκνυσι πρὸς τὰ τέκνα συμπάθειαν. ὅπως γε καὶ μέλισσα πυρὶ τὴν ἐπιγονίας ἀπαμύνον τοὺς προσιόντας. καθάπερ σιδήρῳ κέντρῳ πλήσσουσι τοὺς προσιόντας τῇ νεοσσιᾷ αὐτῆς, καὶ ἐπαμύνον θεὸς θανάτῳ.

Κεφάλαιον ιε'. 15.

τεμνηθῆναι ἐλεγε. μνήσθητι πόθεν ἐσὶ. ἢ τίνων πατέρων χαρὶ
σφαγιασθῆναι σὴν τῶν δύο βοῶν ὑπεμνήσθαι ἐδει σε ὑπερ
ἀλλήλων, ὁμῶ πάντων φορᾶν ἐις φανερὸν καὶ μάλα θαρραλέους
ἑαυτοὺς ἔλεγον ἕξειν θεῷ ἀφιερώσαντας ἐξ ὅλης καρδίας τῷ σῶσαι
τὰς ψυχὰς. καὶ χρήσιμον τῇ πρὸς τὸν νόμον φυλακῇ τὰ σώματα. μὴ
φοβηθῶμεν τὸν δυνάμενα ἀποκτεῖναι καὶ σῶμα μέγας δὲ ψυχῆς κίν
δυνος ἐν ἀσεβείᾳ βασανισμῷ κείμενον. οἷς παραβάντες τὸν ἐνθε
λεῖν ἡμῖν θεὸν καθοπλισώμεθα ἐν χερὶ θεία λογισμῷ θοχράλ
λαν οὕτω δὲ θάνατος ἡμᾶς ἀδρᾶ ἁμιλλᾶσθαι καὶ ἀκόνδυ ὑποδέξει καὶ
πάντες δὲ πατέρες ἐπαινέσουσι καὶ ἐνδέκασθαι ἀποσπασμένους
οὐδεὶς ἀδελφῶν, ἔλεγον δὲ πρὸ ἀλλήλους μὴ καταισχύνειν ἡμᾶς
ἀδελφοὶ μὴ δὴ φύσει δύο προαποθανόντας ἡμῶν ἀδελφοὺς. ὃν ἀν
γκαῖον τὸ τὰς ἀδελφότητος φίλτρα, ἅπερ ἐν θεῷ καὶ πάντοφος προ
νοια, διὰ πατέρων τῆς γενομένοις ἐμίσεσι. καὶ σὺ μὲν ὑπὸ μιᾶς
φυτεύθεσα γαστρὸς, ἵνα μὴ ἴσον ἀδελφοὶ καθεκύθοντες χρόνῳ. καὶ
ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ πλαθέντες καὶ ἀπὸ τῆς αὐτῆς αἵματος αὐξηθέν
τες καὶ διαπαλαύτης ψυχῆς τιλισφορηθέντες καὶ σὺ τὸν ἴσον ἀπο
λιχθέντα χρόνον καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ γαλακτοθρεπτοῦντες πηγῶν ἀφ' ὧν
συνέρεον ἐν ἀγκαλισμάτῃ φιλάδελφοι ψυχαὶ. καὶ αὔξον σφο
δρότερον σὺ συνεροίας. καὶ διὰ τὸ κοινὸν σωσθέας, καὶ
τὸ ἄλλης παιδείας. καὶ τὸ ὁμοίρας ἐν νόμῳ θεῷ ἀσκήσεως. οὔτω
δὴ ζῶντα καθισώσης σύμπαθῶς τὸ φιλαδελφίας. δὶ ἐπὶ ἀδελ
φοὶ σύμπαθέσερον ἔχον πρὸς ἀλλήλους. νόμῳ γὰρ τῷ αὐτῷ πα
δευθέντος. καὶ τὰς αὐτὰς ἐξασκούσης ἀρετὰς. καὶ δὲ δικαίῳ
σωτηρίᾳ δὸς βίῳ μᾶλλον ἑαυτοὺς ἠγάπων. ἦν γὰρ ὁμοιπλα τῆς
καλοκαγαθίας ἐπιτέτευκτο τῆς πρὸς ἀλλήλους δμόνοιαν. σὺν δὲ
τῇ εὐσεβείᾳ τοσθένος ἐν ἑαυτοῖς κατισκεύαζον τὸν φιλαδελ
φίαν, ἀλλ' ὅμως καὶ περὶ τὸ φύσεως καὶ τὸ σωθέας, καὶ τὸ τὰ ἀρετῆς
μᾶλλον τὰ τῆς ἀδελφότητος αὐτοῖς φίλτρα σωσαυξάνοντα. οὐδὲν
ἔχον σὺ τῶν ἀσέβειαν τοὺς ἀδελφοὺς δι ὑποτολεπόμενοι τοὺς
κατακλιζομένους ὁρῶντος, μιχὶ θανάτου βασανιζομένους.

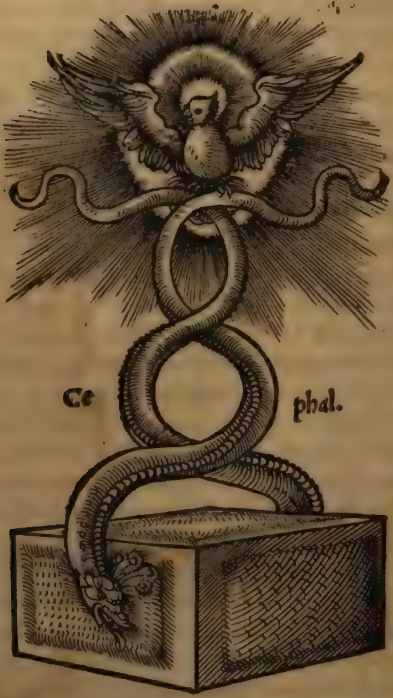
ce
phal.

θεω παρθένος ἀγνὴ οὐδ' ὑπ' ἐθέλω πρῖκὸν οἶκ\. ἐφύλασσον ὃ τ
οἰκοδομημένῳ πλούτῳ. ὃ δ' ἐφθόρει με λυμεὼν ἐρημίας φθο
ρεὺς οὐ πιθέρ. ὃδ' ἐλυμήνατό μου τὰ ἀγνὰ τ' παρθενίας λυμε
ὼν ἀπατηλὸς ὄφις. ἐμένα ὃ χρόν\ ἀκμῆς σὼ ἀνδρὶ δυτων δ' ε
ὐ ἠλίκων γενομένων ἐτελούτησεν δ πατὴρ μακαρίας μ', ἔγημε
δ' ὑτεκνίας ἕϊον ἐπιζύγιος. τ' τ' ἀτεκνίας ἠκ ἀδ\ωύθη καιρὸν ὃν
ἐδίδασκον ὑμᾶς ἐν ὧν σὼ ὑμῖν. ἐν νόμ\ χ' ἐνὸς προφήτας. τ'
ἀναιρεθέντα ἄβιλ ὑπὸ κάϊν, ἀνεγίνωσκεν ὑμῖν, χ' τ' ὁλοκαρπου
μένου ἰσαάκ. τ' ἐν φυλακῇ ἰωσήφ. ἔλεγε ὃ ὑμῖν ἐν ἱλατ' φι
νέες. ἐδίδασκε δ' ὑμᾶς θὺς ὧν πυρὶ ἀνανίαν. ἀζαρίαν χ' μισαὴλ
ἐδόξαζ\ ὃ κ' ἐν οὐ λάκκῳ λεόντων δανιὴλ ὃν ἐμακάριζεν ὕπνο
μίμνησκε δ' ὑμᾶς τὼν ἁγίω γραφ\ τὼν λέγοσαν κἂν σχῇ πυ
ρὸς δ' ἐλθεῖν, φλὸξ ὃ κατακαύσ\ σε. τ' ὑμνοδολογράφ\ ἐμιλῶδ'
ὑμῖν δ' ἀδ' λέγοντα. πολλαὶ αἱ θλίψεις τ' δικαίων. τ' ἐλπιῶντε
παροιμίαζεν ὑμῖν λέγοντι. ξύλον ζωῆς πᾶσι θῖς ποιοῦσιν αὐτ' τ
θέλημα. τ' ἐνζωκιὴλ ἐπισωτιάζ\ λέγοντα. ἐ ζήσετ τὰ ὀσᾶ τὰ
ζυρὰ ταῦτα. ὧδ\ὼ μὴν ἦν ἐδίδαξε μῶϋσῆς ἠκ ἐπιλάθ\ο δι
δάσκουσαν χ' λέγουσαν. ἐγὼ ἀποκτανῶ κ' ζῶν ποιήσω αὐτ' ἢ
ζωὴ ὑμῶν κ' ἡ μακρότης τ' ἡμερῶν. ὦ πιφὰς δ' πότε ἡμέρας κ'
ἡ πιφὰς ὅτι πικρὸς ἐλλήνων τύραννος πῦρ φλέξας λίβυσιν ὁ
μοῖς, κ' ζέεσι θυμοῖς. ἀγαγὼν ὃ τ' καταπέλτω. κ' πάσας ὧν
τὼ τὰς βασάνους αὐτῶ ὃ ῥὺς ἐπ' πᾶσδες τ' ἀβραμίδ\ω. κ'
τ' ἑμμάτων κόρας ἐπήρωσε. κ' γλώσσας ἐξέτεμε. κ' βασά
νοις ποικίλαις ἀπέκτ\νεν. ὑπορ' ὧν ἡ θεὰ δίκη, μετῆλθε κ' με
τελούσ\η ἐν ἀλάσορα. δι' ὃ ἀβραμιῶοι παῖδες σὼ τῇ ἀθλο
φόρῳ μητρί. ἐς πατρῴαν χορὸν σωαγελλόντ\. ψυχὰς ἀγνὰς
ἀθανάτως ἀπ\ληφότας παρὰ θεῦ ὧ ἡ δόξα ἐς ζῶς αἰῶνας ἀμήν.

ΤΕΛΟΣ.

Argentorati apud Vuolphium Cepha-
leum excudebantur. 1533.

λῦσαι θ' ἑλληνες· δι' ἣ ἐξεδίκησεν τὸ ἔθνος ἐς θεὸν ἀφορῶντος· καὶ
μέχρι θανάτου τὰς βασάνους ὑπομένουσος· ἀληθῶς τε ὁ ἀγωνο-
θέτης ὁ δι' αὐτῆ γεγενημένος· ἠθλοθέτησε τότε ἀριστη δι' ὑπομονῆς
δοκιμάζων τὰς τῶν ἀθανάτων εὐσεβείας· ἐλάλησεν δὲ προφητικῶς·
προηγανίζετο· ἡ δὲ μήτηρ τῶν παίδων ἐνήθλησε· διὸ καὶ ἀθλοφοροῦ
ἠξιοῦτο· ὁ τύραννος αὐτην ἀνίζετο· ὁ δὲ κόσμος· καὶ ὁ τε αὐχεῖ-
των βίος ἐθεώρησε· θεοσεβεία δὲ ἐνίκησε τοὺς ἀνδρας ἀθλητὰς στεφανῶ-
σα· τίνος γὰρ ἠθάμασαν τὰς θείας νομοθεσίας ἀθλητὰς τίνος
οὐκ ἐξεπλάγησαν· αὐτὸς γὰρ ὁ τύραννος· καὶ ὅλην τὴν συμβουλὴν
ἐξεθάμασεν αὐτῆ τῶν ὑπομονῶν· καὶ γάρ φησιν ὁ μωϋσῆς καὶ
πάντας οἱ ἁγιασμένοι ὑπὸ τὰς χεῖρας σου· καὶ ὅθεν ἦν ἁγιασθῆ-
ναι τὸν σῴζοντα θεὸν τετιμωτης· καὶ σῴζεται τὸ αἷμα τῶν θυσιῶν ἐκείνων
καὶ ἡ ἱλαστήριον θανάτου αὐτῶν· ἡ θεία πρόνοια ἡ ἐπὶ προκαθεσθεῖσα
λύσωσιν πρὸς τὴν ἀνδρείαν αὐτῶν τῆς ἀριστης· καὶ τῶν τῶν τοῦ
βασάνοις αὐτῶν ὑπομονὴν ὁ τύραννος ἀπεδείκνυεν ἀνικήρυξεν αὐτὸ
χος ὅτις σπαπώτας αὐτὸν ὑπόδειγμα τῆς ἐκείνων ὑπομονῆς· ἐ-
χιτε αὐτὸς γενναίως καὶ ἀνδρείως ἐς πολεμαχίαν καὶ πολιορκί
αν καὶ ἐκπορθήσας ἐνίκησε θεὸν πάντας πολεμίους· ὧ τῆς ἀβρα-
μιαίου σαρμάτων ἀπόγονοι παῖδες ἰσραηλῖται· πείθεσθε τῷ νόμῳ θύτῳ· καὶ πάντα ῥᾴστην θυσιβᾶτε· γινώσκοντες ὅτι τῆς πα
θῶν δικαιότητός ἐστιν ὁ θυσιασμὸς λογισμός. Κεφ. ιθ'. 18.

Καὶ οὐ μόνον τῆς ἔνδοθεν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἔξωθεν πόνων· ἀνθ' ὧν
σῴζεται τῶν θυσιβόντων προέμενοι τὰ σώματα τοῖς πόνοις ἐκείνοι·
οὐ μόνον ὑπὸ τῶν ὁρώντων ἐθαυμάσθησαν, ἀλλὰ καὶ θείας μοίρας κα
τηξιώθησαν· καὶ δι' αὐτῆς ἐρωθύσαι τὸ ἔθνος καὶ τῶν θυνομίαν τῆς
τοῦ πατρίδος ἀναιωσάμενον ἐκπολιόρκησε τοὺς πολεμίους· καὶ ὁ τύραννος αὐτὸς καὶ τῆς γῆς τυμωρητης· καὶ ἀποθανὼν
κολάζεται· ἐς δὲ οὐδὲν οὐδαμῶς ἴσχυσεν ἀναγκάσαι τοὺς ἱεροθύ-
λυμίτας ἀλλοφυλίσαι καὶ τῶν πατρίων ἐθνῶν ἐκβιαστηθῆναι· τότε
ἀπάρας ἀπὸ τῆς ἱεροθύλυμα ἐσράθυσεν τοῦ πέρας· ἔλεγε δὲ ὁ
μήτηρ τῶν παίδων· καὶ ταῦτα οὐ δικαίας ὅτις τέκνοις· ὅτι ἐγὼ

πολλάσιοι. καὶ σὺν τῷ ὀφείλειν πάντα πόνον ὑπομένειν σὺν τῷ θεῷ. δι' ὃν καὶ ὁ πατὴρ ἡμῶν Ἀβραὰμ ἐπαθλεῖν τὸν θεὸν πάρα τὰ ὑπὸ σφαγὴν ἐλθεῖν. καὶ τὸν πατριάρχην χάρα ξιφηφόρον καταφερόμενον ἐπ' αὐτὸν ὁρῶν οὐκ ἐπήνεσεν· καὶ σκιρτήσας ὁ δίκαιος εἰς λίνους ἐβλήθη. καὶ ἀναίας, Ἀζαρίας, καὶ Μισαὴλ εἰς κάμινον πυρὸς ἀπεσφενδονίσθησαν καὶ ὑπέμειναν σὺν τῷ θεῷ· καὶ ὑμᾶς οὖν τῷ αὐτῷ πίστιν εἰς τὸν θεὸν ἔχοντας μὴ χαλεπαίνειν ἀλόγως χρὴ δόξαι μὴ ἀνασχέσθαι τοῖς πόνοις· σὺν δύο τῶν λόγων ἓν ἐπαμύνειν ἵνα κἂν τὰ ἡμῶν παρακαλεῖσθαι ἀποθανεῖν ἢ ζῆν· καὶ ταῦτα εἰδότας ὅτι ὁ σὺν τῷ θεῷ ἀποθνήσκοντες ζῶσι τῷ θεῷ. ὥσπερ Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ καὶ πάντες οἱ πατριάρχαι.

Κεφάλαιον ιβ'. 17.

Ἐλεγον δὲ καὶ τὴν φορυφόραν ὑπὲρ ὧν ὅτι ἐμέλλει συλλαμβάνεσθαι καὶ αὐτὴ πρὸς θάνατον· ἵνα μὴ ταφήσεται τὸ σῶμα αὐτῆς αὐτῆς ἐρρίφη κατὰ τὸ πυρὰς, ὡ μήτηρ σὺν ἐπὶ παισὶ καταλύσασα τὸν τύραννον βίαν καὶ ἀκυρώσασα τὰς κακὰς ἐπινοίας αὐτῶν· καὶ δείξασα τὸν πίστιν γενναιότητα καθάπερ σὺ σίγησον τὰς σύλας τῶν πάλαι γενναίως ἐμμένειν ἀκλινῶς ὑπήνεγκαν ἢ σὺν τῷ βασάνων σθένος. θαρρεῖ δὲ καὶ μήτηρ ἰσόψυχα τὸν ἐλπίδα τῶν ὑπομονῆς ἔχουσα βεβαίαν πρὸς θεόν· ὑχοῦντως σελήνη κατ' οὐρανὸν σὺν ἄστροις σεμνὴ καθήκειν, ὡς σὺ τὰς ἀείρας ἐπὶ παῖδας φωταγωγοῦσα πρὸς τὸν δύσεβειαν ἐνύμους καθίσασα θεῖον· καὶ ἰσήκεισα εἰ οὐρανῷ σὺν αὐτοῖς. ἦν δὲ ἡ παιδοτροπία σου ἀπὸ Ἀβραὰμ τῆς πρὸς θεὸν ἔξον ἡμῖν ὥσπερ ἐπὶ τοὺς πίνακας ζωγραφῆσαι τὸν δύσεβείας ἱστορίαν, ὑκ ἂν ἔφεστον ὁ θορυβητὸν μητρὸς ἐπὶ τέκνων δὲ δύσεβεια τοικίλας βασάνους μίχει θανάτου γινομένας ὑπομένουσιν. καὶ γὰρ ἄξιον ἦν καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τῷ τάφῳ συναρμόσαι. καὶ ταῦτα οἷς ἀπὸ τῆς ἐνθυμήσεως εἰς μνήμην λιθόμμα· ἐνταυθὰ ὁ ἱερὸς γέρων, καὶ ἐπὶ παῖδας ἐχικηδοῦσι σὺν τύραννον βίαν τὸν Ἑβραίων πολιτείαν κατα

μὲν ὑπερφρόνησιν· ἢ οὐχ ὕβρις ὁ περὶ θανάτου λιμὸς ἐπ' ἄμφω· ἀλλ' ἡ κατὰ τὴν μιαιφόνον ἐκφλεγομένη κάμινος λαυροτάτῳ πυρὶ· ὡς ἂν δὲ φιλοτεκνίας πειρώμενοι ἐκείνων φύσεις ὁρῶεν αὐτὸς οὐ τοῦ τοιούτου δεόμενος ἀλλὰ τοὺς ἐμοὺς, ἀλλὰ τῷ λογισμῷ δοὺς βεβαίας κατισβῆσι θεῶμαι τὰ τηλικαῦτα πάθη ἡ μητέρ· καὶ γὰρ τοῦτό ἐστιν ἐπιδημίαθαι, ὅπ ἀφλόψυχος ἐὰν γυνὴ καὶ πόθ μητέρ ἐθέα ὠλεθρώρας ἂν ἐπ' αὐτῆς· καὶ ἴσως ταῦτα ἂν οὐκ ἔπαυε ὦ μιλτία, ἐγαγε καὶ πολλάκις τειθθλία· ὅπως ἐμὲ παῖδας τικτῶθε, οὐδενὸς μητέρ γενήμεσα· ὦ μάταιοι ἐμὲ ἀνοφορίαι· καὶ ἀνόνηθοι· ἐμὲ λιμάμενοι· καὶ ἄκαρποι τεθηλίαι· μάτην ἐφ' ἡμῖν ὦ παῖδες πολλὰς ὑπέμεναι ὠδύνας· καὶ χαλεποτόκους φρονήσας ἀναβροῆς· ὦ τ' ἐμῶν πάλωρ· δι μὴν ἄχαμοι· δι τ' ὑμαντόθ ἀνόνηθοι, ὃκ ὄψομαι ὑμῶν τέκνα· ὦ μάμμη κλῃθῆθα μαπαλαθῆθαι· ὦ ἡ πολύπαις καὶ καλλίπαις· ἰὼ γαῖ χέρα· καὶ μόνη πολύθρωος· ἰδοὶ ἂν ἀποθάνω θάψοντα τ' ἐμὲν ἔξω πνά· ἀλλὰ ζῶ τῷ θεῷ, ἐθ' ἵνα ὠλεθρώρω ἡ ἱερὰ καὶ θύσιδες μητέρ· ἐθ' ἵ' ἵνα μὴ ἀποθάνασιν ἀπίτριπεν αὐτ πνά· ὡς ἐθ' ἀποθνησκόντων ἐλυπήθη· ἀλλ' ἔασθ ἀδάμάντινον ἔχυσα τὸν νοῦν· καὶ ὡς ἀθανασίαν ἀνακήρυσσα τὸν τῶν ἡδ ἀεθμὸν μᾶλλον ἢ πίρ τῆς θύσιβείας ἐπὶ τὸν θάνατον αὐτοὺς προετρέπθο ἵκνε τεθύουσα· ὦ μητέρ δι θύσιβεαν θεοῦ σραπώτη τρισβύτη· καὶ γωαικὸς σῆς καρτερίαν καὶ τύραννι ἐνίκησες· καὶ ἔργοις εὑρέθης ἀνδρὸς καὶ λόγοις δωατοτόρα· καὶ γὰ ὅτ σωυλήφθης μα τὰ τ' παίδων ἐισόκεις ἐν ἰλιάζαρον ὁρῶσα βαβαὶ ἰόμμον· καὶ ἴλεγε ζῶς πασὶ τῇ ἑβραΐδι σῆς λικτφ· ὦ παῖδες γενναῖοι ἐ ἀγώρ· ἐφ' ἢ κλῃθέντες, ὑπὲρ τ' σῆς μαρτυρίας τῷ θεοῦ ἀναφαίνεθε προθύμως ὑπὲρ τὸ πατρῴ νόμ· καὶ γὰ σὰ χρὸν ἐν μὲν γέροντα τὸν ὑπομένω, τὰς σῆς τῶν θυσίδεαν ἀλγηθόνας· ὑμᾶς δ' νέους νικαίσκους καταπλαγῶσα τὰς βασάνες· οὐκ μνήσθητ ὅπ σῆς ἦν θεὸν τὸ κόσμ μεδιλάβθ· καὶ τὸ δίς ἀν

πλησθῆσαι ὑπὲρ τὴν ἐπ' αὐδοῖς ὠδύνην οὐ μόνη μένει τῶν δύσε-
βείων ὁλόκληρον ἀποκυήσασα. ὃ μητέρων φιλτάτη σε πρωτόβουλος ἀ-
ποπνίγουσα. ὧδε δυσπρόσοδος ἐς σὲ οἰκοῦν ἐλείπων ὁ σὺν βασάνοις. οὐ
πρίν ἀπὸ ψυχὴν οὐδὲ τὸς ὀφθαλμοὺς ἐνὸς ἑκάστου θεωρῆσαι, πα-
ρὸν δὲ τὴν βασάνων ὁρῶντας ἐν ἑαυτὴν οἰκτισμόν. καὶ τοὺς μυ-
κτῆρας προσημαινομένους τὴν θάνατον αὐτῶν. οὐκ ἐκλαυσας ὁρᾶ-
σα σάρκας τικνῶν ἀποκομιζομένας. καὶ ἐπὶ χθονὶ χάρας ἀποτε-
μνομένας, καὶ δὲ κιφαλοῦς κιφαλὰς ἀποδιδρομένας. καὶ δὲ
νικρῶν νικροὺς πίπτοντας καὶ πολυάνδριον ὁρῶσα τὸ τίκνον τὸ
χρέον σῆς βασάνου. οὐκ ἐδάκρυσας. οὐχ οὕτως ἐρίννυι μι-
λοδία. οὐδὲ κύκνοι πρὸς φιλικτοῖαν φωναὶ, τοὺς ἀκουόντας ἐ-
φίλκυσεν ὡς τίκνων φωναὶ μᾶτα βασάνων μητέρα φωνοῦντων
καθάπερ γὰρ ἐν βυλητηρίῳ τῇ ἑαυτῆς ψυχῇ. δεινοὺς ὁρῶσα συμ
βούλους φύσιν, καὶ γίνεσιν καὶ φιλοτεκνίαν. καὶ τίκνων ῥίζλας,
δύο ὑφ' ἓν κρατοῦσα ἡ μητὴρ. θάνατηφόρον τε καὶ σωτήριον ὑ-
πὲρ τίκνων. οὐκ ἔγνω τὸν σώζειν ἐπὶ δηοὺς πρὸς ὀλίγον χρό
νον σωτηρίαν. ἀλλὰ θεοσεβοῦς ἀβραὰμ καρτερίας. ἡ θυγατηρ
ἐμνήσθη. ὦ μητὴρ ἔθνους ἱκανὴ τὸ νόμω. καὶ ὑπραπάσεια δ
δυσεβείας. καὶ τὸ σὸν ἁπλαχνον ἀνῶν ἀθλοφορεῖ. ὦ ἀρρένιαν
πρὸς καρτερίαν γεννοτόκα. καὶ οὐ θῆλυ πρὸς ὑπομονὴν οὐ-
θεοστόρα. κακάπερ γὰρ ἡ νῦν κιβωτὸς οὐ δὲ κοσμοπλήθη κατα
κλυσμῷ κοσμοφορεῖ καρτερῶς ὑπέμεινε τὸς κλύδωνας. οὕ-
τω καὶ σὺ ἡ νομοφύλαξ παντα χόθεν οὐ τῷ τῶν παθῶν πνεύματι
μένη κατακλυσμῷ. καὶ καρτερὸς οὐ μοις τοῖς τῶν ἁλῶν βασάνοις
σωκρυμένη. γυναικὸς ὑπέμενας τὴν ὑπερβολὴν δυσεβείας χαμένας.

Κεφάλαιον. 15' 16'

Ἰδὲ βίνων καὶ γωὴ γηρὰ, καὶ ἐπὶ πάσαν μητέρ. ὑπέμεινε
τὰς μιχθὶ βασάνους ὁρῶσα τῶν τίκνων. δμολογουμένω ταυθρω
πωρ ἐκ τῶν παθῶν ὁ δυσεβὴς λογισμὸς, ἀπεδιδέξα δῶν ὃν ἡ μό-
νην ἂν ἁφεδρὸν τῶν παθῶν ἐκράτησεν, ἀλλὰ καὶ γωὴ τῶν μιχθέσων βασά

Αλλ' ἔχι τῶν ἀβρᾶν μ δμόψυχον τ νεαν ίσκην μητέρα μι τικίνησι συμπάθεια τέκνων, τοσθένοτέρα μητὴρ δυοῖν προκί μένω δύσβείας· καὶ ὅσ ἱκέτα ἡῶν σωτηρίας προσκάρτ κατὰ τῶν τ τυράννυ ὑπόχυσιν. τῶν δύσβειαν μᾶλλον ἠγάπησε τ σώζειν ἐς ἀῶνιον ζωὴν κατὰ θεὸν, ἵνα τρόπ ἠθελησέσαι μι φιλότεκνα γονέων πάθη ψυχῆς τι καὶ μορφῆς δμοιότητα ἐν μικρὸν παιδὸς χαρακτῆρα θαυμάσιον ἐνατυσοφραγίζοντα μά λιστα σῖς ἐ παθιστοῖς γεννηθεῖσι τὰς μητέρας τ παστρῶν καθε εύναι συμπαθεῖς ἐρας. ὅσω κ καὶ ἀσθενόψυχοι καὶ φιλογονώτ ραι ὑπάρχυσι αἱ μητέρυδ, ἐβοῦν μᾶλλον ἐσὶ φιλοτεκνώτεραι πασῶν ὁ τ μητέραν ἐκένῳ ὃ τ ἱκέτα μητὴρ φιλιτεκνοτόρα, ὅλως ἱκέτα κυοφορίας τῶν πρὸς αὐδὸς ἱκετευτυδμένω φιλοσορ γίαν. καὶ σῖς πολλὰς τὰς καθ' ἕκασον αὐδὲν δδίνας, ἵνα σωσαμέ νη τῶν ἀς αὐτὸς ἔχειν συμπάθεια, σῖς ἐν πρὸς θεὸν φόβον. ὑπ πρᾶδι τῶν τ τέκνων προσκαρον σωτηρίαν. ἢ μᾶλ δῖς, ἀλλὰ κ σῖς τῶν καθεκυραθέσαι τ ἡῶν· κ τῶν πρὸς νόμον αὐτ δύ, πάθειαν, μέῖρα τῶν εὐ αὐδὸς ἔχει φιλοσορίαν· δικαοί τι γὰ ἔσαν· καὶ σώφρονδυ, κ μεγαλόψυχοι φιλάσιλφοι. φιλομόρφοι σῦτοι. ὅτι κ μέχρι θανάτυ· τὰ νόμιμα φυλάσσοντες πάθειαδς αὐτῆ· ἀλλ' ὅμως καὶ περὶ τ ἔβοῦταν ἔνταν πρὸ φιλοτεκνίαν ἐν συμπάθειαν ἐλκόντων τῶν μρᾶ ἐπ' ἐδλιὸς αὐτ τὸν λογισμὸν αὐτ· αἱ παμποίκιλοι βάσανοι ἐχυσαν μυσαρίφα. ἀλλὰ καὶ ἕνα παῖδα, κ δμοῦ πάντας ἢ μήτηρ ἐν ὑπορ τ δύσβειαν προτίμησε θάνατον. ὦ φύσις ἱρά, καὶ φίλτρα γονέων κ σύνε σις φιλόσοργα καὶ τροφὰ. καὶ μητέρων ἀδάμαστα πάθη. καὶ ἕνα σφιβλυθύμων καὶ φλεγμόνων ὀρῶσα μητὴρ ὑ μιτιβάλλε σῖς τῶν δύσβειαν τὰς σάρκας τ τέκνων ἰῶρα πυρὶ ἑ πῦρ τη κομένας. καὶ τὸς τ σοδῶν καὶ χερῶν δάκτύλους ἐν γῆς σπί ροντας καὶ τὰς τ κιφαλῶν μέχρι πρὸ τὰ γένια σάρκας. ὅσα πρ προσαπτα προκρμένας. ὦ πικροτόρων τῶν μητὴρ πόνων

Κεφ. ιδ'. 14. Προσέχῃ καὶ τῷ πρὸ αὐτοῦ ἐπαφύσαν τοῦ, ὡς μὴ μόνον τὴν ἀληθῆ γνῶναι προφρονῆσαι αὐτὸς, ἀλλὰ καὶ τὴν τῆς φιλαδελφίας παθῶν κρατῆσαι ὃ βασιλέων λογισμοὶ βασιλικώτεροι, καὶ ἐλευθέρων ἐλευθεριώτεροι. ἐφίλησε τὸ ἐπὶ μέρακίῳ ἐφιλίασαν. ἐφ' ἡμᾶς πρὸς τὸν θάνατον ὤκνησον. ἀλλὰ πάντες ὥσπερ ἐπ' ἀθανασίας ὁδὸν ἔρχονται. ὃ τὸν σῆς τὴν βασάνων ἐπαθύμει καὶ ἅπερ ἐκ χάρτου συμφώνως, καὶ πόλις συμφώνως βίῳ τὴν ψυχῆς ἀφηνιάσασι κινῆται. οὕτως οἱ ἴσοι μέρακοι ἐκάνοι. ὡς ὑπὸ ψυχῆς μιᾶς τὴν ἀθανάτου οὐσιώδεις κινούμενοι πρὸς ἓν ὑπὲρ αὐτῆς σωτηρίαν θάνατον. ὃ ποιαχίας συμφώνων ἀδελφῶν, ἐβδομάδων. καθάπερ ἐπὶ τῆς κοσμοποιίας ἡμέραι περὶ τῶν ἑπτὰ ἐβδομάδα χορεύοντες οἱ μέρακοι ἐν κύκλῳ ἓν τὴν βασάνων φόβον καταλύοντες. νῦν ἡμᾶς ἀκούοντες τὸν θλῖψιν τῶν νοσιάν φρίττομεν. οἱ δὲ μόνον ὁρῶντες ἀλλ' οὐδὲ ἀκούοντες τὸν παραχρῆμα ἀπειλῆς λόγον. ἀλλὰ καὶ πάσχοντες ἐνισχύρων. καὶ τῶν τοῦ σῆς πυρὸς ὀδύνας ὧν ἂν γένοιτο παλαίτερον. ἐξέπα γὰρ καὶ σύνεσμεν τὸ πυρὸς ὃ δύναμις, ταχέως διέλυσε τὰ σώματα, καὶ μὴ θαυμαστὸν ὑγρᾶς ἐν δὲ λογισμὸς πειρᾶται τὴν ἀνθρώπων ἐκείνων ἐν τοῖς βασάνοις ὅπως γε καὶ γυναικὸς νοῦς. πολυτρόποις ἀνεφρόνησεν ἀληθῆ. ἡ μὴ τὸ ἐπὶ νοσίσκων ἐκείνων. ὑπόνοιαν τὰς ἐφ' ἑνὶ ἑκάστῳ τέκνων σφίλας. θεωρῆτε δὲ πῶς πολύτεκνος ἐστὶν ἡ φιλοτεκνίας σοργή, ἐλθοῦσα πάντα πρὸς τὸν τῶν τέκνων συμπάθειαν. ὅπως γε καὶ τὰ ἄλογα ζῶα, ὁμοίαν τὸν πρὸς ἐξ αὐτῶν γενόμενα συμπάθειαν, καὶ σοργὴν ἔχει βίᾳ ἀνθρώποις. καὶ ἡ δὲ τὸν σῆς τῶν ἀλόγων ζώων ἐπιδείκνυσι πρὸς τὰ τέκνα συμπάθειαν. ὅπως γε καὶ μέλισσαι περὶ τὴν κηρογονίας ἅπαμύνον τὸς προσιόντας. καὶ καθάπερ σμύρνῃ ἔχῃ κέντρῳ πλύσαν τὰς προσιόντας τῇ νοσιᾷ αὐτῇ, καὶ ἐπαμύνον τὸς θανάτῳ.

Κεφάλαιον ιε'. 15.

ναμνησθείς ἔλεγε· μνήσθητε πόθεν εἰσὶ καὶ πῶν ὁ πατὴρ ὑμῶν χαίρει σφαγιαζομένοις σὺν τοῖς δυσὶ βιβλίοις ὑπεμφανίζων εἰς δὲ ἕκαστος ἀλλήλους, ὁμοῦ πάντων φορᾶς φαφοὶ καὶ μάλα θαρραλέοι ἑαυτοὺς ἔλεγον ὄντας θεῷ ἀφιερώσαμεν ἐξ ὅλης καρδίας τῷ δόντι τὰς ψυχὰς καὶ χρύσωμεν τῇ πρὸ τοῦ νόμου φυλακῇ τὰ σώματα· μὴ φοβηθῶμεν τὸ δοκοῦν ἀποκτεῖναι τὸ σῶμα μέγας δὲ ψυχῆς κίνδυνος ἐν αἰωνίῳ βασανισμῷ κείμενον οἷς παραβαίνουσι τὸν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ καθοπλισώμεθα οὖν καὶ ἡμεῖς λογισμῷ θεοφάλαιον οὖν τὸ θάνατος ἡμᾶς ἀδρᾶς ἀμοιβὰς καὶ ἀκολούθους ὑποδέξεται καὶ πάντες δὲ πατὴρ ἐπαινέσουσι· καὶ ἐνὶ κάστῳ τὸ ἀποστομένων αὐτοῦ ἀδελφῶν, ἔλεγεν ὁτὶ φιλόπολμοι μὴ καταισχύνης ἡμᾶς ἀδελφοὶ μὴ ὀφθῶσιν οὓς προαποθανόντας ἡμῶν ἀδελφοὺς· ἴσμεν ἀγνοοῦντες τὸ τῆς ἀδελφότητος φίλτρα, ἅπερ καὶ θᾶττον καὶ πάνσοφος πρόνοια, διὰ πατέρων τοῖς γινομένοις ἐμίεσι· καὶ ὁμοῦ τὸ μηδὲν φυτεύσασθαι γάρ, ἐνὶ τὸ ἴσον ἀδελφοὶ καθικνοῦνται χρόνῳ· καὶ ἐν τῷ αὐτοῦ χρόνῳ πλαδίντες· καὶ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ αἵματος αὐξηθέντες καὶ διαπαιδωθῆς ψυχῆς τελεσφορηθῶντες· καὶ ὁμοῦ τὸ ἴσον ἀποδεχθέντος χρόνον· καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ γαλακτοποτοῦντες πηγῶν ἀφ' ὧν συνέφυσαν ἐν ἀγκαλισμάτῃ φιλάδελφοι ψυχαί· καὶ αὔξον σφοδρότερον ὁμοῦ συνεργίας· καὶ διὰ τοῦ ἡμέρας σωφροσύνης, καὶ τοῦ ἄλλης παιδείας· καὶ τοῦ ἡμέρας ἐννόμῳ θεοῦ ἀσκήσεως. οὕτω δὴ ζῶντων καθεστώσης σύμπαθῶς τοῦ φιλαδελφίας· δεῖ ἵππα ἀδελφοὶ συμπαθέσθαι ἔχουν πρὸς ἀλλήλους· νόμῳ γὰρ τῷ αὐτῷ πεπολιτεῦσθαι καὶ τὰς αὐτὰς ἐξασκοῦντας ἀρετάς· καὶ ὁμοῦ δικαίως συνταφῆναι βίῳ μᾶλλον ἑαυτοὺς ἠγάπων· ἦν ὁμολογία τῶν καλοκαγαθίας ἐπιτέλει αὐτοῖς πρὸς ἀλλήλους δμόνοια· σὺν δὲ τῇ εὐσεβείᾳ τὸ θνητὸν σὰν ἑαυτοῖς κατασκευάζον τὸν φιλαδελφίαν, ἀλλ' ὁμοῦ καὶ περὶ τοῦ φύσεως καὶ τοῦ σωφροσύνης, καὶ τοῦ τοῦ ἀρετῆς ἤθεσι τὰ τῆς ἀδελφότητος αὐτοῖς φίλτρα σωζόμενα· αὐτὸν ἔχουν σὺν τῷ ἀσφαλεῖ· νῦν ἀδελφοὺς ὁτὶ ὑστολεπόμενοι τοὺς καταικιζομένους ὁρῶντος, μικρὸν θανάτου βασανιζομένους.

λίᾳ τ παιδὸς, τὰ χρ ἐλυσεν αὐτ. κ) ὡς μεμῶ πλησίον τ τῶν
τηγάνων. ὡσάτι φησὶ, κ) πάντ πονηρῶν ἀσυβίσας τ τύραννον. ὃκ
ἠδέωθης παρὰ τ θεῦ λαβὼν τ ἀγαθὰ κ) τὴν βασιλείαν κ) ὑὸς θε
ράποντας αὐτ κατασκέψας. κ) ὑὸς τ δυσσεβέας ἀσκητὰς σφᾶλῶ
σι. ἀλλ ὧν ταμιεύεις σε ἡ δίκη πυκνοτέρῳ κ) ἀσανίῳ πυρὶ πρὸ
βασάνοις, αἳ ἐς ὅλον τ αἰῶνα. ὃκ ὠνήσυσί σε. ὃκ ἠδέωθης ἄνδρ
ὃν θεασάμενος ὑὸς ὁμοιοπαθῆς. κ) ἐκ τ αὐτ γεγονότας σοι χρό
νον μετοχεύσει. κ) ἕτερα κατασκάψας τ τρόπον βασανίσας ἄλλοι
μὴ ὑὸς γενῶς ἀποθανόντας ἐπλήρωσεν τὴν ἐς τ θ) υ δυσέλεαν. σὺ δ
κακῶς οἰκ μώξας, ὑὸς τ ἀριστ ἀγωνισάς. ὡμωμότας ἀποκτένας, ὃν
θεν κ) αὐὸς ἀποθνήσκειν μέλλον. ὃκ ἀπαυτομολῶ τ τ ἀδελφῶν
μὴ ἀειδείας κ) ταῦτα ἐπὸν, ἀνατ ἐρρίψε κατὰ τ τηγάνων. κ) οὕ
τως ἀπέδοκιμάσθη τῷ ψυχρῷ. Κεφ. ιγ. 13

Ἰδ τίνυσι τ μέχρι θανάτ πόνων ὑπεφρόνησαν οἱ ἑπτὰ ἀδελφοὶ
σωφρονοῦντες πανταχόθεν δῆλον ὡς αὐδέν ἀπατὸς ἐσι τ παθῶν δ ὑ
σεβὴς λογισμός. Ὅσαπερ κ) τοῖς πάθεσι δυνηθῆναι ἐς ἁμαρτία
γησαν ἐλίχθμων ἂν ὑὸς αὐτὸς νικηθῆναι. νικᾷ δ ἐχούτως. ἀλ
λὰ τῷ ἐπαινουμένῳ παρὰ θῷ λογισμῷ. πειρεῖνοντ τ παθῶν
κ) ὑκ εἰ παιδεῦσαι τὴν ἡγεμονίαν τ σῳφροσύνης. ἐπικράτησε κ)
πάθους χ πόνων. πῶς δ ὑκ εἰ ὑὸς τὴν τῆς δυσσεβείας παθο
χαθαρίαν ὁμολογεῖν. οἱ σῷζ τ πυρὸς ἀλγηδόνων ὑκ ἀπεράφη
σαν. καθάπερ κ) προβλῆτες λιμένων πύργοι ὰς τ κυμάτ ἀπέλαυ
σανκ ὁπόντες, γαλωὸν παρέχουσι ὃς ἐμπλέουσι τ ὁρμ. οὕτως
κ) ἐπάνυρχυσε τ ναυσίκλυσον δυσσεβείας ὀχυρώσασα
λιμένα τὴν τ παθῶν ἰσχὺν νικήσασι ἀκλαύστους. ἐβδομ κ) δυσσεβείας σά
σαντες χρὸν παρεθάρρυναν ἀλλήλους. λέγοντες. ἀδελφικῶς ἀν
τοθνῄσκομεν ἀδελφοὶ πρὸς τὸ νόμ. μιμησώμεθα ὑὸς ὃς τὸν
τῆς ἀναυρίας τυραννίδα. οἱ τῆς ἰσοπαλίδος καμίνου κατεφρόνη
σαν. μὴ φλαναβρύσωμεν πρὸς τὸν τῆς δυσσεβείας ἐπίδεξιν. κ)
ὁ μὲν θάρρει ἀδελφὲ ἔλεγον. ὁ δ. δυσμενὲς χαρτόρησον. ὁ δ κα

λοιπὸν φαγὼν ἀπολύεται, εἶφη. ἐγὼ δὲ τῷ μὲν ἡλικίαν τὴν ἀδελφῶν, ἣ μὴ γνώσεσθαι τὴν ὁμοιότητα ἡλικιώτης ἐς τὰ αὐτὰ ἥκοντα, γνωσθήσεσθαι δὲ τῇ φαφίνῃ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἀποθνήσκειν ὀφέλειν ὁμοίως ἅ δὲ διδοκεῖ βασιλεῖ, μὴ μιαροφαγεῖν τὰ βασιλέως ταῦτα αὐτὸν ἐπόντα παρῆγον αὐτῷ τὸ τροχοειδὲς καὶ τὸ μῶλυ καὶ ἐκμελὲς καὶ ἐκσφονδυλιόμους ὑπικάιθ καὶ ὀδελίσκους δ' ὀξέως πέρασιν, τῆς νόσου προσφόρου καὶ τὰ πλεῦρα διαπέρασις αὐτοῦ καὶ τὰ σπλάγχνα δίκαιον. ὃ δὲ βασιλεύμενος, ὡς ἱστορεῖτε ἀγῶνα ἔλεγεν ἐφ' οἷς διὰ τὸ ἀσέβειαν ἐς γυμνασίων πόνων ἀδελφοὶ θ σπουδὴ κληθέντες ἐκ ἐνεκάθημεν. οὐ νίκης δὲ εἶναι ὧ τύραννε ἡ οὐ σπουδὴ ἐπισήμη, καλοκαγαθίᾳ καθοπλισμένος, τινὰ θέλομαι καὶ γὼ μιᾶτ' ἀδελφῶν μεμίχθαι μὴ προσβαλὼν καὶ αὖθις ἀλάσπερα καὶ μερὶ τ βασάνων καὶ πολέμιτ ἀληθῶς δύσβουλον ἐξ μὲν φάκια καὶ λύθημεν θυτὸς τυραννίδα. γὼ μὴ δυνηθῆναί σε μεταπῆσαι τ λογισμὸν ἡμῶν μὴ ὃ βάσθαι πρὸς τ μιαροφαγίαν θ κατάλυσις ἐσί θυσ, πῦρ θυλυχὸν ἡμῖν καὶ ἄπονοι δι κατα πίλ. θ δὲ τύραννε. ἀλλὰ θεὶς νόμιν προεσήκασι ἡμῶν σθρυφόροι. διὰ τ ἐμὲ οὐνίκηθν ἔχομαι τ λογισμόν. Κεφ. ιβ. 12.

Ὡς δὲ μὴ θῆς μακαρίας ἀπέθανε, καλαβληθεὶς ἐς λέβητα. ὁ δ' ἰθὺς μος παραινεῖ πάντ' νεώτερος. ὃν κατακλείσας ὁ τύραννος. καὶ δι δλίγας ὑπὸ πάντ' τ ἀδελφῶν αὐτ κατακαιθεὶς, ὁρᾶν ὕδωρ τὰ λοιπὰ πρὸς ἱκέτευον, πλησίστον αὐτ μυστήμα. καὶ παρηγορᾶν ἐπέρας θ λέγων. τ μ' τ ἀδελφῶν θυ ἀπονοίας τέλος ὁρᾶς διὰ γὼ ἀπέθανον σφίβλωθείσθυ τινὰς. σὺ δ' ἃ μὴ παθεῖν, πάλας βασανισθεὶς καὶ αὖτος τινὴ ξένῃ πρὸ ὄψεως παιδεῖς ὃ φίλος ἔσῃ καὶ τ τῶ τ βασιλέως ἀφηγήσῃ πραγμάτ. μὴ ταῦτα παρακαλῶν, ἵνα μ' α ἐκ παθὸς μυστήμαθ. ὅπως αὐτὴν ἐλεύθερα θυθῆναι ἡμᾶν σφισθῆναι, παρορμήσαι τὸ τὴν σατηρίαν δύσβουλα ποιεῖσθαι τὸν πρὸ πόμενον. ὁ δὲ, τ μ' τῇ ἑβραΐδι φωνῇ προφωνήσαμένης αὐτ ὡς ὀρθῶμον. λύσατέ μοι φησὶν ἄπο τῷ βασιλῆ καὶ σὺν αὐτῷ φίλοις πᾶσι. καὶ ἐπιχαρίσθαι μάλιστα τῷ ὑπατον

ἐσ᾽ βλάβην ἢ μαιφονίαν, ἀλλὰ καλύπτῃς καρτερῶς τὰς βασάνους· ἢ
δύνῃ θανόντος ἀδελφοστρεπῶς, τί τέταρτον ἐπιπαθὼν λίγοντος
μὴ μανῆς ἢ σὺν θεοῖς ἀδελφοῖς θύσῃς μανίαν; ὃ ὦ, αὐθεῖς, φρήν σ᾽ ἔχ
οὕτως καυσικώτερον ἔχοι κατ᾽ ἐμοῦ πῦρ. δεῖ μὴ δηλανδρῆ
σαι. μὰ τὴν μακάρειαν τῶν ἀδελφῶν μου θάλαθον ἢ αὐδίνιον τυράν
νου ἔλαθρον· ἢ τὰ ἀσφάλημον τῶν σεβῶν βίον· ὃν ἀρνήσομαι τὴν ὑ
γιαίνουσαν ἀδελφότητα· ἐπινοῶ τύραννε βασανιστὰ· ἵνα μὴ δι᾽ αὐτὸ μαθ
θῃς. ὅλως ἀδελφὸς ἐμοὶ τῶν προβασανιζόντων· ταῦτα ἀκούσας ὁ ἀε
μαθόρων ἢ φονώδης ἀμμιαρώτατος αὐτόχορ. ἐκέλευσε
τοὺς γλώσσαν αὐτῶν ἐκτεμεῖν· ὁ δ᾽ εἶφη· κἂν ἀφέλῃς τὸ φωνῆς ὄρ
γανον· ἢ σιωπῶντ᾽ ἐξακούσῃ ὁ θεὸς ἰδὼν προκαλάσαι ἢ γλῶτ
τίμησεν. ἐγὼ δὲ παρὰ τὸν λογισμὸν ἡμῶν γλῶσσοθυμήσῃς· ἡδέ
ως ὑπὲρ θεοῦ τὰ τῶν σωμάτων μέλη ἀκροτομεῖσθαι μέλλω. σὺ δὲ ταχὺς
μοι λοῦσαι· ὁ δὲ θεὸς τῆς τῶν θείων ὕμνων μελῳδὸν γλῶσσαν ἐκτέ
μνῃς. ὡς ὁ ἢ ὅπως τοῦς βασάνοις κατακλιθεὶς ἀπέθανεν.

Κεφάλαιον μά. ΜΑ

Ὁ πέμπτος παρεμβάλησι λίγων. ἐγὼ μέλλω τύραννε πρὸς τὸν
πῦρ σ᾽ ἀριστοβασανισμὸν, αὐτὸς δὲ ἀπ᾽ ἐμοῦ παρῆλθον. ὅπως
κἀμὲ κατακλίνας, πρὶν πλοῦτον ἀδικημάτων θρηνῆσαι τὴν ὕβρι
νῦν δίκῃ ἡμαρίαν, ὦ μισάρατε, τί φράζουσιν ὑμᾶς,
ἴδιον πορεύεις τρόπον. οὐ τὸ πάντ᾽ κλίσιμον δύσεβῶν· ἢ κατὰ τὸ ἐνά
ρετον αὖ ζῶν νόμον ἀλλὰ ταῦτα ἡμῶν ἐβασάνων ἐστὶν ἄξιος
αὖτα λέγοντα. οἱ δορυφόροι δήσαντες αὐτὸν ἤλκυσαν τὸ καπνί
στιον. ἐφ᾽ ᾧ δήσαντος αὐτὸν τὰ χόνατα, ἢ ταῦτα ποδάγραις
σιδηραῖς ἐφαρμόσαντες τὸ ὄσφυν αὖ πρὸς τοῖχον σφῆνα κα
τέκαμψαν· πρὸς ὃν ὅλος πρὸς τὸν τοῖχον, σκληρὸν τρόπον ἀνακλῶμε
νος ἐξεμιλίζετο· κατὰ δὲ τὸ στόμα ἢ πνεῦμα εἰνοχωρούμε
νον· ἢ σῶμα διὰ χόμβων καλὰς ἔλεγεν ἀκαν ὦ τύραννε χά
ριτας ὑμῖν χαρίζη· σὺ γὰρ γυμνασταῖς πόνων ἐπισκέψασθαι παρ
έχοντ᾽ τὴν ἐς τὸ νόμον ὑμῶν καρτερίαν· τελευτῶν δὲ ἔφη ὁ ἢ πνεῦ
μα· ὡς δὲ ὄντως μεμβρακίσκησε· ὃς πωθανομένου τὸν τύραννον βοῦ

φύφορβι ἐν τῇ ἡλικίᾳ τῷ προστάτῃ λυτορῇ καὶ σωτῆρι τῶν
ἁρμοσάρμοι χάρας ὀξέσιν ὄνυξιν ὀργάνῳ κατασκάπτῃ πρό
σώπων αὐτῶν. ὡς δὲ ἀφαγνῶν ἐβούλοιθ᾽ ἡμῶ βασανίζειν πα
θανόμενοι τῶν δυσμενῶν χώμῳ ἔκλεισαν ἀπὸ τ᾽ τανύοντων τοῖς σι
δηροῖς χθονὶ ἐπιπαπαλάσμοι μεχρὶ τ᾽ γανέωντι τῷ σάρκα πᾶ
σαν κεφαλῆς σδρῶν δι παραδάλεσι θήρθν ἀπίσυρας
δὲ ταύτῳ ἐρέως τῷ ἀληθόνα καρτερῶν ἔλιγον. ὡς ἡδύσ
πᾶς θανάθου πρόπος. σῷ τῶν πάντων ὑμῶν δύσεβέαν. οὐ λο
χᾶς πάντων ὠμότατε τύραννε πλεῖον ἐμὲ σεναῖς βασανίζῃ
δρῶν συνικώμενον τὸν τῆς τυραννίδος ὑπερφάνον λοισμὸν
ὑπὸ τῆς σῷ τῶν δύσεβέαν ὑμῶν ὑπομονῆς. ἐγὼ μ᾽ γὰρ τοῖς δὲ
ἀριστῶν ἡδονοῖς. τῶν πόνων ἐπικερῶ ἐμαι. σύ δ᾽ ἐν τοῖς τῆς ἀ
σεβέας ἀπειλαῖς βασανίζῃ. οὐκ ἐχθρύξῃ δ᾽ ἐ μιαρώτατε τύραν
νε, τὰς τῆς θέας ὀργῆς δίκας.

Κεφάλαιον ιθ.

Αἱ θεῶν ἀνοίδημον θάνατοι καρτερήσαντος. δ βίτος

κ ἦγε παρακαλεύμενος πολλὰ ὑπὸ πολλῶν. ὅπως
ἀποτανσάμενος σώσειε. δὲ ἀναβοήσας ἔφη. ἄγε
ἴτε δὴ ὁ αὐτός μ᾽ ἐς ἀποθανεῖσι ἐσφέρων πατὴρ καὶ ἡ αὐτὴ
μήτηρ ἐγέννησε. καὶ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς αὐτεφάνμεν δόγμασιν οὐκ
ἐξομοῦμαι τῷ ἀγανῆ τῆς ἀδελφότητος συγγένεαν. δι δ᾽ ἐ πι
κρῶς ἐνίγκαντο τῷ παῤῥησίαν τε αὐθρός. ἀρθρεμόλογε ὀρ
γάνοις τὰς χάρας αὖ. καὶ ὠς πόδας ἐξήρθρωσαν. καὶ ἐξ ἁρμῶν
αὖ μοχλοῦσαντο ἐξεμίλιον. καὶ τοὺς δακτύλους. βραχίονας.
καὶ σκέλη καὶ ἀγκόνας πιεί κλων. καὶ κατὰ μηδένα τρόπον ἐ
χοῦντο αὐτὴν ἀγξαι πιεσύραντο δ᾽ ἑρμα σῷ ὄκραις τῶν
δακτύλων χειροφῶς ἀπισκύθιον. καὶ σὐθέως ἦλον πιεί ἐν τῷ
χόν πιρὶ ὃν ἐκ σφονδύλων ἐκμιλίσμενος. ὥρε τὰς ἑαυτῶ
σάρκας πιελακιζομένας καὶ καταπλάχνων σταγόνας αἵματος ἀ
ποῤῥεούσας. μέλλων δ᾽ ἀποθνήσκειν ἔφη. ὑμᾶς μ᾽ ὦ μιαρώτατοι τύ
ραννοι, σῷ παιδίαν καὶ ἀριστῶ θῦ ταῦτα πάσχομαι. σὺ δ᾽ σῷ

ἀλλὰ μὴ ὡς κατακλεισθῶν ὠργίσθη. ὅθεν μὲν πρωὶ βύσταζον αὐτὸν κελεύθιντος, παρῆγον δὲ ὑπακούσαντες μὴ σχολῇ ἐξαντες μὲν χιτῶνα διέδησαν τὰς χεῖρας αὐτῶ καὶ τοὺς βραχίονας ἰμασιν ἐκ τοῦ θώρακος. ὅσοι δὲ τύπλοντο τῶν μαθητῶν οὐδὲν ἀνίοντο. ἀνέβαλον αὐτὸν περὶ τοῦ τροχοῦ. πορὶ δὲ κατατεινόμενον ὁ δύναμις ἐνεπίασε. ἐξαρθρος ἐγένετο. καὶ κατὰ πᾶν μέλος κλώμενος ἐκακηλόρει λέγων. τύραννε μιαρώτατε. μὴ τῆς οὐρανίου δίκης ἐχθρεῖ. μὴ δημόφρων. ἐκ ἀνθρωποφονήσαντά με τοῦτον κατακείδης μὲν τρόπων οὐδὲ ἀσεβήσαντα. ἀλλὰ θεῖα νόμιμα προαπείλοντα. μὴ τὸ θρυφόρων λιχόντων. δημολόγησον φαγεῖν ὅπως ἀπαλλαγεῖς τῶν βασάνων. ὁ δὲ εἶπεν. ἐχ οὗτος ἰχυρότερός ἐστιν ὑμῶν ὁ τροχὸς ὦ μιαροὶ διάκονοι, ὅστε με μὲν λογισμὸν ἄγειν καὶ τίμνειν μὲ τὰ μέλη. μὴ πυρῦτε τὰς σάρκας. μὴ σφυρλοῦτε τὰ ἄρθρα. διὰ πασῶν γὰρ ἡμᾶς πείσω τῶν βασάνων. ὅτι μόνοι πᾶσῶν ἱεραίαν ὑπὲρ ἀρετῆς ἔσην ἀνίκητοι. ταῦτα λέγοντι πῦρ ὑπέσρωσαν. καὶ διηρίθησαν τὸν τροχὸν προσιπικατατείνοντος ἡμολύνιο δὲ πάντοθεν αἵματι ὁ τροχὸς, καὶ ὁ σορὸς τῆς ἀνθρακίας τοῖς τε ἰχῶρων ἐσβέννυτο σταλαγμοῖς καὶ πορὶ τοὺς ἄξονας τῶ ὀργάνου περιέρρεον αἱ σάρκες. μὴ περιεπεμνέων ὕδη ἔχαν τὸ τῶν θείων πῦγμα ὁ μεγαλόφρων καὶ ἀβρομανῶν νοσίας οὐκ ἐείναξεν. ἀλλ' ὥσπερ ἐν πυρὶ μετακημαπλόμενος ὡς ἀφθαρσίαν ὑπέμενεν δύναμις τὰς σφύβλας. μιμήσασθε, μὲ ἀδελφοὶ λέγων. μή μου τὸν ἀδάνατον λεπτακτύσητε. μὴ δ' ἐξαμόσασθε μου τὴν τῆς δύσυχίας ἀδελφότητα. ἰδρῶν καὶ δύναμιν σρατέαν σρατεύσασθε περὶ τῆς ἀσεβείας. δι' ἣς ἵλασο ὁ δικαίων. καὶ πολιτῶν ἡμῶν πρόνοια. ζῆλ' ἔθνη γενηθέντα τιμωρήσιν τὸν ἀλάσορα τύραννον μὴ ταῦτα εἰπὼν ὁ ἱερὸς ἀνὴρ νοσίας ἀπέρρηξε τὴν ψυχὴν θαυμασάντων ἁπάντων τὴν καρτερόψυχίαν αὐτῦ. ἦγον δὲ

λία φοβηθῶσι. π ἐξαλοιμὴν ἑαυτοὺς τῇ ἰδίᾳ βίᾳ. κ ἀποστερῆσαι ἑαυτοὺς τὸ γλυκὺ & κοσμ. μὴ διαζώμεθα τῶν ὀλάγκων. μὴ δὲ φιλοδοξήσωμεν ἐπὶ τῇ ἑαυτῶν σφαλῇ. οὐ δ' οὗτος ὁ νόμος ἐκβυσίους ἡμᾶς θανατοῖ φοβηθέντας τὰ βασανιστήρια. πόθεν ἡμῖν ὁ τοσοῦτος ἐνθουσιασμὸς φιλονεικίας κ ἡ θανατοφόρος & ἀρίστη καρτερία. παρὼν μὲν ἀλκίας ἕλιξ ὁ βασιλεὺς πλεοναζόντας. ἀλλὰ τούτων οὐδὲν ἔστιν ὅτι νεανίας βασανίζεται μᾶλλον τοῦ. οὐδ' ἐνθυμήθησαν. ἔστιν γὰρ πορίφρονος τὸν παθόντα κ αὐτοκράτορος τῶν ὅλων θεόν. δ τι ἅμα τὸ πάσχειν τὸν τύραννον συμβουλεύοντα αὐτοῖς τὸ μαροφαγῆσαι. πάντοθεν δὲ φωνῆς ἡμῶν. ἔστω ἀπὸ τῆς αὐτῆς ψυχῆς, ἕπου πρὸς αὐτόν.

Κεφάλαιον ϛ'. 9

Ι μίλλις ὦ τύραννε. ἕτοιμοι γὰρ ἐσμὲν ἀποθνήσκειν ἢ παραβαίνειν τὰς πατρίους ἡμῶν ἐνθολὰς οὐ χωρούμεθα γὰρ τοὺς προλόγους ἐκότας ἃ μὴ τῇ τοῦ νόμου ὑπαθείᾳ συμβούλα. καὶ μῶσι χρησαίμεθα. μὴ συμβούλευε τύραννε παρανομίας. μὴ ἡμᾶς μισῶν ὑπὲρ ἑαυτὸν ἡμᾶς ἐλέα. χαλεπώτερον γὰρ οὗτος τὸ θανάτου νομίζομεν ἕνεκα θυσίᾳ τῇ παρανόμῳ σωτηρίᾳ ἡμῶν ἐλεγχόμενος δ' ἡμᾶς ἐν σῇ τῶν βασάνων ἡμῖν θάναθι ἀπλῶς, ὅσπερ οὐχὶ προβραχίως παρ' ἐλπίδαρ μαθών. ἐ δ' ὁ γέροντος τ ἐβράσας σῇ τῶν δυσέβειαν. κ ἀσεβισμῶ ὑπομείναντος δυσέβησαν. ὃς ἀποθάνομον ἂν δικαιότερον ἡμᾶς ὁ νέοι τὰς βασάνους τῶν σῶν ὀλάγκων ὑπερισθέντας. ὅσ καὶ ὁ παιδοθυτὴς ἡμῶν γέρων ἐνίκησε. πέρας τὸ γαροῦν τύραννε. κ ταῖς ἡμῶν ψυχαῖς ἐ θανατῶσας σῇ τῶν δυσέβειαν. μὴ νομίσῃς ἡμᾶς ἐλαττῆσαν βασανιζομένους. ἡμᾶς γὰρ σῇ τ καρτερίας καὶ ὑπομονῆς. τὰ τῆς ἀριτῆς ἆθλα οἴσομεν. σὺ δ' διὰ τῶν ἡμῶν μιαφονίαν αὐτάρκη καρποῦσθε ὑπὸ τῆς θείας δίκης, ἀώνιον βάσανον. θύτων σύτων ἀπύτων. ἃ μόνον ὡς καταπεθούντων ἐχαλέπαινον ὁ τύραννος

μου τοῖς ἐπιτάγμασι, οὗτοι καὶ δύεργετῆν τοὺς δυπειθοῦντας μοι. πιστεύσατε οὖν καὶ ἀρχὰς ἐπὶ τῶν ἐμῶν πραγμάτων λήψε σθε. ἀρνηθέντος δὲ πάτριον ὑμῶν τῆς πολιτείας θεσμόν. καὶ μεταλαβέντος ἑλληνικοῦ βίου. καὶ μεθαδιαιτηθέντος ἐπηυφήμη τι τοῖς νεότησι ὑμῶν. ἐπὶ ἐσθ' ὀργίλος μὲ διάθεσθε σὺ δ' πρὸ θείας ἀναγκάσω με, ἐπὶ δένδρων κολάσεσιν ἵνα ἴνασον ὑμῶν σὺ δ' βασάνων ἀπολάύσω. κατιλεήσατε δ' ἐαυθύς, οὓς καὶ ὁ πολέμιος ἐγαγε. μὴ τῆς ἡλικίας, μὴ δ' δυμορφίας οἰκτέρομαι. οὐ σὺ λογιῦσθε τοῦθ' ὅτι οὐδὲν ὑμῖν ἀπεθήκασι. πλὴν τὲ μὲ τὰ σριβλῶν ἀπεθανὲν ἀποκτεῖναι. ταῦτα δ' λέγων ἐκέλευσε. ἐς τ' οὖμπροσθεν τιθεῖσα τὰ βασανιστήρια. ὅπως μὴ σὺ δ' φόβου πέσωσιν αὐτὸς μιαροφαγῆσαι. ὡς δὲ τροχὸς τις μὲ ἀρθρεμμολασριβλατήρειά τι μὴ ξοχαντῆρας. μὴ καταπίλτας μὴ λίβιτας τύγανά τε καὶ δακτυλίθρας. καὶ χεῖρας σιδηρᾶς καὶ σφήνας καὶ τὰ ζώπυρα τὲ πυρὸς δι σδρυφοροι προὐθησαν. ὑπολαβὼν ὁ τύραννος ἔρη. μιράκια φοβήθητε. καὶ ἦν σίβεσθαι δίκλωπος ὑμῖν ἴσα δι' αὐάγκλωπαρανομήσασιν. οἱ δὲ ἀκηὔσαντο τὲ πάγαγα. καὶ ὁρῶντος δένα. οὐ μόνον οὐκ ἐφοβήθησαν. ἀλλὰ καὶ αὐτοφιλοσόφησαν ὧδε τύραννῳ. καὶ σὺ δ' τῆς δυσεβείας τῶν τυράννων δὲ αὐτῆς κατέλυσαν. καί τι λεγισώμεθα. ἐσφολόψυχοί τινος ἦσαν. καὶ ἀνανδροι ἐν αὐτοῖς. ποῖοις ἂν ἐχρήσαντο λόγοις. οὐχὶ τούτοις; ὦ τάλανος ἡμεῖς μὴ λίου αὐόηθοι. βασιλέως ἡμᾶς παρακαλοῦντος καὶ ἐπ' δυσεργασία καλοῦντος εἰ πειθαρχήσομεν αὐτῷ. τί βουλήμασι κοινοῖς ἑαυτοῖς δύφρένομεν. μὴ θανατηφόρου ἀπειθήσαν τολμήσομεν. οὐ φοβηθησόμεθα ἄνδρες ἀδελφοὶ τὰ βασανιστήρια καὶ λεγούμεθα τὰς τῶν βασάνων ἀπειλάς. καὶ φδυξώμεθα τῶν κακοδοξίαν ταύτην. μὴ δλιεφορόρον ἀλαζονίαν. ἐλεύσωμεν τὰς ἑαυτῶ ἡλικίας. καὶ καθικτερήσωμεν τὸ τῆς μιτρὸς γήρας. καὶ ἐνθυμηθῶμεν δ' ὅτι ἀπεθάνετο τιθνηξόμεθα. συγγνώσ δ' ἡμῖν καὶ ἡ θεία δίκη δι' αὐάγκλωπον βασι

τῶν ἀγιείων συμπολογήσας ὁ κατέλυσας· καὶ ἐξ ἧς ἤρξω πίστεως ἐπὶ τὴν θείας φιλοσοφίας λόγους, ὧν βασανιστὰ βιβλία τὸ μὲν γήρως· καὶ πυρὸς δύτονώτερε πρίσου· καὶ μίξεσι παθῶν ἐλεύθερε. Δαυὶδ γὰρ ὁ πατὴρ ἀκριβῶς θεοῦ θυμιατηρίῳ καθαπλισμένος, ἐξ ἧς ἤθροπλήθους ἐπῆρε χαρὰν τὴν ἐμπνεύσω ἐνίκησον ἀγγελον. οὗτος ὁ ἀρασωσίδης ἐλεάζαρος ἐξ ἧς τὸ πυρὸς ὑπερτηκόμενον οὐ μετρᾶται τὴν λογισμὸν, καὶ τὸ θαυμασιώτατον γήρας ὢν, λελυμένων μὴν ὕδη τῶν τοῦ σώματος τόνων, πεῖρα χαλασμένων ἢ τῶν ἁρκῶν· κεκμηκότων δὲ τ' νδρῶν, ἀνένισαν θεοῦ παρὰ ἐξ ἧς τὸ λογισμοῦ ὦ μακαρίου γήρους· καὶ σιμῶν πολιᾶς· καὶ βίου νομίμου. ὃν πίστη θανάτου σφραγὶς ἐτελείωσεν. ἴδε βίνων γήρας οὐκ ἦ μέχρι θανάτου πόνου ὑπερεφρόνησε δὲ εὐσεβείαν. ὁμολογουμένως ἡγεμών ἐστ' παθῶν ὁ εὐσεβὴς λογισμός· ἐξ ἧς τὸν γὰ βίου καὶ μιρακίσκοι θεοῦ δ' εὐσεβείας λογισμῷ φιλοσοφοῦντος χαλεπωτέραν βασανιστηρίων ἐπεκράτησαν· ἐπὶ δ' ὑ γαρ κατὰ τὸν πέραν ἐνικήθη πειρασμὸς ὁ πύρασμος· μὴ δωσηθῆς ἀναγκάσαι γέροντα μιαροφαγῆσαι.

Κεφαλ. η. ς.

Ὅτε σφόδρα πιεπαθῶς ἐκέλευσον. ἄλλους ἐκ τ' τῶν ἑβραίων λέιας ἀναγκάν· καὶ εἰ μὴν μιαροφαγῆσαι ν ἀπλοῦ φάγοντας· οἱ δ' αὐλλιζόμενον, πικρότερον βασανίζειν· ταῦτα ἐξεταξαμένη τὸ τυράννε παρῆλθν ἀρόμοιος μὲν γηρᾶς μητρὸς ἵπα ἀλλοὶ καλεῖτε καὶ γεννᾶοι· καὶ ἦν παντὶ χαρίεντος ὕδατο ἐπ' αὐτοῖς καὶ τῆς εὐηρεπείας ἐκπλαγεῖς, προσεμιδείασον αὐτοῖς, καὶ πλησίον καλέσας ἐφη· ὦ νεανίαι φιλοφρόνας ἐγὼ τὸ καλλ' ὑμῶν θαυμάζω· καὶ τὸ πλῆθ' τοσούτων ἀδελφῶν ὑπερτιμῶν· οὐ μόνον συμβουλεύω μὴ μανῆναι τῶν αὐτῶν θεοῦ προβανιδέντι γέροντι μανῆναι· ἀλλὰ καὶ παρακαλῶ σωθέξασθαί μοι τῆς ἐμῆς ἀσθενείας ἀν φιλίας· δωσάμην γὰρ βασιν κελεύσην τοὺς ἀσεβοῦντας μὲν βίᾳ

νενε τὰ ὅμματα πρὸς θεὸν· καὶ εἶπε· σὺ οἶδα θεὶ παρόν μοι
σώζεσθ. βασάνοις κενσικαῖς ἀποθνήσκειν σὺ γὰρ νόμον. θίγε
ρῶν ὕλεως γενῦ ζῆν ἔθνη θυ. ἀρκιθεὶς τῇ ἡμετέρᾳ ὑπὲρ αὐ-
τ δίκη. καθάρσιον αὐτ ποιῆσαι τ ἡμῶν αἷμα. μὴ ἀνπ ψυχῶν
αὐτ λάβε τὰν ἐμὰν ψυχ. μὴ αὐτὰ ἐπὰν δ ἱρὸς ἀνὴρ, θύγε
νδς ἐναπίθανεν. ὁμολογουμένως ἦν λαοότης τ παθῶν ἰσην.
δ ἀσεβὴς λογισμὸς. ἐ γὰ τὰς πάθη ἑ λογισμᾷ κεκρατήκ. ζῶ
τοις ἦν ἐπεδύμιν τὰν τῆς ἐπικρατείας μαρτυρίαν. νυνὶ δ ἑ λο
γισμᾷ τὰς πάθη νικήσανδς αὐτᾷ προσηκόντως. τὰν τῆς ἡγε
μονίας, ἀπονέμομεν ἐξουσίαν. μὴ δίκαιόν ἐσην ὁμολογεῖν ἡμᾶς
τ κρᾴδος εἶναι ἑ λογισμᾷ. ὅπυ γὰ μὴ τ ἐξαθεν ἀληθέσταν ἐπι
δείκνυμι κεκρατηκέναι τὸν λογισμόν. ἀλλὰ καὶ τ ἡδονᾶν κρα
τῶν. μὴ μὴ ὃ αὐτῶς ὑπέκειν. Κεφ. ζ. 7.

Σπιρ γὰρ ἄειρος κυβερνίτης δ ἑ πρὸς ἡμᾶν ἐλεαῖε
ρε λογισμὸς, πηδαλιοχῶν τὰν τ δυσεβέας ναῦν
ἐν ζῶ τ παθῶν πελάγη· μὴ κατακλυόμενος τᾶις
ἑ πυρέτων ἀπηλαῖς. μὴ καταντλούμενος τᾶις τ βασάνων βίκυ-
μίσις κατ' οὐδένα φόπ\ ἔρεψε τὸς τ δυσεβέας οἴακας. ἐν δ ἐ
πλεσεν ἐ τ ἀθανάτα νίκης λιμένα. οὐχ' ὁλὰ πόλις πολλοῖς μὴ
πολεμίοις μηχανήμασι αὐτέοχε ποτε πολιορκυμένη ὡς δ πα
νάγιος ἐκᾶνος τ ἱρᾶν ψυχᾶν ὠχισμοῖς τι μὴ σρέβλοις πυρπ
λούμενος ἐνίκησε τὰς πολιορκεῦντας σὺν τ ὑπρασπίζοντα τ εὐ
σεβέας λογισμὸν, ὅσπρ πρόκρημν\ ἄφαρν τ ἰαυ δ διάνοιαν
δ πᾶρ ἐλεάζαρ ἐκεῖνος πρὶν κλασε τὰς ἐπιμαινομένας τ πα
θῶν κλύδωνας, ὧ ἄξιε τ ἱρωσύνης ἱρᾶν. οὐκ ἐμίανας ζῶν ἱρᾶν
δδόντας. ὑδὲ τ θεοσέβειαν χαρύβδειαν γαστέρα ἐκοινώνησε
μιαροφαγία ὦ σύμφωνε νόμ. μὴ φιλόσοφε θέν λόγου. βιούτας
δ εἶναι ζῶς ἱερυγεῦντας τ νόμον ἰδίᾳ αἵματι, μὴ γυναῖᾳ ἰδᾳ
ᾳ βῖς μέχρι θανάτα πάθεσιν ὑπιρασπίζοντας. σὺ πατὴρ τ εὐ
νομίαν ἡμῶν σὺ τᾶν ὑπομονᾶν ἐς δόξαν ἐκύρωσε. καὶ

τον μὴν πειθόμενον αὐτὸν. ὑπὸ τε πειρασμῶν ἐντὸς ἐκαίετο θυμῷ ξὺν ἐξ κατήκοον. πείθηται τῶν τῆ βασιλέως ἐνβολῆς ἐτέροθι κήρυκος ὑπιβοῶντος. ὁδὶ μεγαλόφρων ἐλεάζαρος ὅσπερ ἐν ἀνέρῳ βασανιζομένοις κατ' ὀδύνας τόσας μὴ ἐπίπτεν. ἀλλ' ὑψηλὸς αὐτείνας ἐς ὑρανὸν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀπεξαίνετο τῶν μαστίξι τὰς σάρκας ὁ γέρων. καὶ κατερρᾶξε τοῦ αἵματος. καὶ τὰ πλευρὰ κατεπρώσκετο, καὶ πίπτων ἐς τ' οὖδαφος. ἀπὸ τῆ μὴ φορᾶν τὸ σῶμα τὰς ἀλγηδόνας. ὀρθὸν ἔσχε. καὶ ἀκλινὴ ἦν λογισμὸν. λάξ γέ τοι τ' πικρῶν πε δορυφόρων, ἐς ὀὺς κενεῶνας ἐναλλόμενος ἐτυπτον ὅπως ἐξανίσταιτ πίπτων. ὁδὶ ὑπέμενε ὀὺς πόνους. καὶ πιεφρόνει τῆς αὐωγκης, καὶ διαρτερᾶ ὀὺς ἀκισμούς, τυπτόμενος ἐνίκα νὺς βασανίζοντας ὁ γέρων. καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν βασανιζομένων ἐθαυμάζετο ἐπὶ τῇ δὶψυχίᾳ. ὅθεν τὰ ἐλεῶντό τῆ γέρως αὐτῷ. τοῦδ' ἓν συμπαθείᾳ τῆς συνηθείας ὄντος προσιόντός αὐτῷ ξυνῆν τῶν τ' βασιλέως ἐλεγον. ἡ τῆς κακοῖς τούτοις ἐώμεν ἀλογίσας ὑπολάβης ἐλεάζαρ. ἡμᾶς μέν ὀι τῶν ἠμημένων χρεῖν παραθήσομεν. σὺ δ' ὑποχρινόμενος τ' ἡδέαν ἀπογνύσθαι σώθηναι. καὶ ὁ ἐλεάζαρος ἔφη. μὴ οὕτω κακῶς φρονήσομεν οἱ ἀβραὰμ παῖδες. ὥστε μαλακοψυχήσαντας ἀπειπεῖν ἡμῖν ἀθῶμα ὑποκρίνασθαι. καὶ γὰ ἄλογον πρὸς ἀλήθοια ἑαυτῶν ἐν μέχρι γήρως βίον καὶ τῶν ἐπ' αὐτῷ δόξαν νομίμους φυλάξαντας. εἰ νῦν μεβαλούμεθα. καὶ αὐτοὶ μὲ ἡμᾶς γενοίμεθα ὀῖς νέοις ἀσεβείας τύπος. ἵνα μὴ παράδειγμα γενώμεθα τῆς μιαροφαγίας. αἰσχρὸν δὶ ἐπιδιώσαιμεν ὀλίγον χρόνον. καὶ τῶν κατεγελώμενοι πρὸς ἀπάντων ἐπὶ δηλίᾳ αὐτὰ μεγαλοφρονοῦντα αὐτὸν ἰδόντος. καὶ μή δὲ πρὸς ἐν οἱ χειρμὸν αὐτῶν μεβαλλόμενον. ⸗ πῦρ αὐτὸ, ἤγαγον. ἔνθα δὴ κακοτέχναν ὀργάνων καταφλέγοντός αὐτὸν ὑπερρίπτων. καὶ δυσώδης χυλὸς ἐς ὀὺς μυκτῆρας αὐτῶ κατέχεον. ὁδὲ μέχρι τ' ὀστέων ἤδη κατακεκαυμένος. καὶ μίλλων λιποθυμεῖν. αὐτὸ

λαμβάνας θεὸν, ἄλλως δὲ νομίζομεν αὐτὸν εἶναι θᾶττον. ὃν δὲ οὕτως ἐξὸν ἦν ἡμῖν τιμᾶν ἐπὶ τῇ δυσεβείᾳ δόξαν ἀκυρῶσαι. μὴ μικρὰν ἡγεῖσθαι νομίσητε ταύτην ἐμαυτῷ ἁμαρτίαν ἐν γὰρ ἐπὶ μικροῖς καὶ μεγάλοις παρανομᾶν ἐβδύναμόν ἐστι. δὲ ἐκατέρᾳ γὰρ ὁ νόμος ὁμοίως ὑπερηφανᾶται. χλιδάζας δὲ ἡμῶν τὴν φιλοσοφίαν, ὅσπερ ἐμὲ δύλογισίας ἐν αὐτῇ ὑγιούντων. σωφροσύνην τε γὰρ ἡμᾶς ἐκδιδάσκει, ὅστις πάσδν τῶν ἡδονῶν καὶ ἐπιθυμιῶν κρατᾶν. καὶ ἀνδρίαν ἐξασκᾶν ὅστις πάντα πόνον ἐκουσίως ὑπομένειν. καὶ δικαιοσύνην πᾶσιν ἐμὲ. ὅστις μόνον ἐν ὄντα θεὸν σέβειν μεγαλοπρεπῶς. διὸ οὐ μιαροφαγοῦμεν. πιστεύοντες γὰρ θεῖ καθιστάναι ἐν νόμον, οὐ δαμῶς ἔλ κατὰ φύσιν ἡμῖν συμπαθεῖν νομοθετῶν ὁ τῶ νόμου κτίσης. τὰ μὲν οἰκειωθησόμενα ἡμῶν τοῖς ψυχαῖς ἐπίτηδεια ἐδίδου. τὰ δὲ ἐναλλοτριωθησόμενα ἐκώλυσε σαρκοφαγεῖν. τυραννικὸν δὲ ἐ μόνον ἀναγκάζειν ἡμᾶς παρανομεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐδίδου. ἀλλ' ἐ γελάσης κατ' ἐμὲ ὅτι ἐν γέλωτα. οὔτε ζῶς ἐρῶς τῶν προγόνων. περὶ τὸ φυλάξαι ἐν νόμον ὅρκους ἐ παρήσω. ὃν ἂν ἐκκόψῃς μὲν τὰ ὄμματα, καὶ τὰ σωλαρχνα τήξεις. ἐχ οὕτως ἐμὶ γέρων ἐγὼ μὴ σῶναι βίος, ὅστε μοι σῴζειν δύσεβείαν, μὴ νεαζῆν ἐν λογισμόν. πρὸς ταῦτα βοχοὺς εὑρίσκει. καὶ ἐ πῦρ ἐκφύγᾳ σφοδρότερον. ἐχ οὕτως οἰκτέρομαι τὸ ἐμαυτῦ γήρας. ὅστε μι δίκαιον ἐν πάτριον καταλῦσαι νόμον. οὐ φοβοῦμαί σε παιδευτὰ νόμε. οὐδ' ἐξομνύμαι σε φίλη ἐγκράτεια. οὐδὲ καταισχυνῶ σε φιλόσοφε λόγε. οὐδ' ἐξαρνήσομαί σε ἱερασύνη ἐμία. καὶ νομοθεσίας ἐπισήμη, ἀγνόν με οἱ πατρόθεν προσδέξονται. μὴ φοβηθέντα θυ τὰς μίχθεσαν θάνατε οὐδ' ἀγκας. Κεφάλαιον. ε. ς.

Οὕτω ἐν τρόπον ἀνιερωθρεύσαντα τοῖς τῦ τυράννου πάρεργορίαις. παεσάντοθ οἱ δορυφόροι πηφᾶ ἴσυρον ἐπὶ τὰ βασιλείεια ἐν ἐλεάζαρον. καὶ πρῶ

π Ροσθῆσαι γὰρ βιαζόμενον σωφρονεῖν ὁ τύραννος ἀντίοχος ἐπὶ τοῦτοις ὑμῖν τόδε. καὶ τῶν στρατιωτῶν τοῖς ἐθέλουσι μετὰ τῶν ἑαυτοῦ παρισκότων κυκλόθεν ἐνόπλων παρεκάλεσεν αὐτοῖς ἵνα μὴ ἐάσειν τῶν ἱεραίων ἐπιπαύεσθαι. καὶ κρεῶν ἡμέραν καὶ ἐδωλοθύτων ἀναγκάζειν ἀπογεύεσθαι. οἱ δὲ ἐπὶ μὲν θελήσειν μιαροφαγῆσαι βούτος προχείρους ἀναιρεῖσθαι πολλῶν δὲ σωφρονεσθέντων εἰς πρᾶξιν ἐνόμισε ἐλεάζαρ. ἀνήρ τις ἱερεὺς τὰ ἐπισήμων νομικὸς. καὶ τὰ ἡλικίαν προβεβηκὼς καὶ πολλοῖς τῶν περὶ ἐν τύραννον σχὼν τὰ ἡλικίας γνώριμος παρήχθη πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἰδιὼν αὐτὸν ὁ αὐτοκράτωρ ἔφη, ἐγὼ μὲν ἄρξασθαι τῶν κατὰ βοῦ βασάνων ὦ πρεσβύτα. συμβουλεύσω σοι ὅπως ἀπογευσάμενος ἡδέως σώσῃς. αὐδήμια γάρ ἐστι, καὶ τὰ ἡλικίαν. καὶ τὰ πολλὰ. ἐν μὲν ἐστὶν χρόνον οὐ μισοκακῆς φιλοσοφεῖν. τῇ ἐυσεβείαν χαίρουσιν θρησκείᾳ. διαπεφύκε δὲ τῆς φύσεως καὶ χαιρεσμένης καλλίστῳ τόνδε τὸ ζῷον σαρκοφαγίαν ἐβδελύττειν. καὶ γὰρ αὐτὸν τοῦτο μὴ ἀπολαύειν τῶν χωρὶς ὀνείδους ἡδέων. καὶ ἀδίκων ἀποστρέφεσθαι τὰς τῆς φύσεως χάριτας. συμφέρει μοι καὶ αὐτοκράτορι τοιούτῳ δοκεῖν, εἰ καὶ σοφῶν περὶ τὰ ἀληθὲς. ἴσα κἀμὲ καταφρονήσῃς. ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ τιμωρίᾳ, ἢ κ ἐξυπνώσῃς ἀπὸ τῆς φλυάρου φιλοσοφίας ὑμῶν. καὶ ἀποσκιδάσῃς ἐν λογισμὸν σε τὰ λυπηρὸν. καὶ προσκυνήσῃς μὲν τὰ φιλανθρωπον παρηγορίαν. οἰκτίρησα δ σεαυτὸν γήρως. καὶ γὰρ ἐνθυμήθητι, ὡς ἐκάστης ἐστὶ τῆς δὲ τῆς θρησκείας ὑμῶν ἡ ἐπιτεθεικὴ δύναμις, συγγνωμονήσαι σοί. εἰ ἐπὶ πάσῃ δὲ ἀναγκαίᾳ παρανομίᾳ γινομένῃ. τὸν μὲν πρότερον ἀκούσῃς ὁ ἐλεάζαρ ὕστερος λόγον. καὶ λαβὼν τὸ λίγκιον ἐξέστασε, ἤρξατο δημηγορεῖν οὕτως. ἡμᾶς ἀνήκοε, θεῖον πεπεισμένοι νόμον πολιτεύεσθαι δὲ ἡ μίαν ἀναγκαίαν βιαιοτέραν εἶναι νομίζομεν τῆς πρὸς τὸν νόμον ἡμῶν εὐσεβείας. διὸ δὴ κατ' ἄλλον τρόπον παρανομεῖν ἀξιοῦμεν. καὶ τὶ δ μὴ κατ' ἀλήθειαν μὴ ἂν ὁ νόμος ὑμῶν ὡς ὕστε

ἦσαν ἐνιόντος. καταπεσὼν ὁ ἡμιθανὴς ὁ Ἀπολλώνιος ἔλαβε τὸ πάμφυλον ἔδρυ περίβολον. τὰς χεῖρας ἐξέτεινεν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ μετὰ δακρύων ἐβόα Ἑβραίους παρακαλῶν, ὅπως προσευξάμενοι περὶ αὐτοῦ, ἐν οὐρανίον ἐξόμενίσωνται σφίσιν. ἐβόων ὑπαχθεῖσι τοῖς λόγοις οὐκίας ὁ ἀρχισυνάγωγος, καὶ πρῶτος ἄλλος ὀλιγωθεὶς. μέσον τε νομήσαντες ὁ βασιλεὺς Σελεύκου, ἐξ ἀνθρωπίνης ἐπικουρίας οὐ ῥᾴδιαν ἐν Ἀπολλώνιον. εὐξάσθω πρὸς αὐτόν. καὶ ὁ μὲν παραδόξως ἔλεος σωθεὶς ὡς χρόνου ὀλιγώσαν τοῦ βασιλέως τὰ συμβάντα αὐτῷ. τελευτήσαντος δὲ, Σελεύκου τοῦ βασιλέως ἄρξαντος τῶν ἀρχῶν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ Ἀντίοχος. αὐτὸν ὑπερήφανος καὶ ὀλιγανὸς. ὃς καταλύσας τὴν οὐκίαν τῆς ἀχρειοσύνης. ἰάσατο τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ κατέστησεν ἀρχιερέα. σωθέντα δὲ ὑπὸ αὐτοῦ κατὰ ἐνιαυτὸν τάλαντα διακόσια ἑξακόσια ἑξήκοντα. δὲ ἐπέστρεψεν αὐτῷ καὶ ἀρχιερατεῖα. καὶ τὸ ἔθνος ἀφῆκεν. ὃς καὶ διελύσατο τὸ ἔθνος καὶ ἐξεπολίτευσεν εἰς πᾶσαν παρανομίαν. ὥστε μὴ μόνον ἐπ' αὐτῇ τῇ ἄκρᾳ τῆς πατρίδος ἡμῶν γυμνάσιον κατασκευάσαι. ἀλλὰ καὶ κατελύσατο τὰ τῆς ἱερᾶς κληδονίας. ἐφ' οἷς ἀγανακτήσασα ἡ θεία δίκη αὐτὸν αὐτοῖς τὸν Ἀντίοχον ἐπολέμησεν. ἐπὶ δὲ γὰρ πολεμῶν ἦν κατ' Αἴγυπτον πόλεμαίφ, ἠκούσατο ὅτι φήμης διαδοθείσης περὶ τοῦ τεθνάναι αὐτόν, ὡς ἔνιοι μάλιστα χαίροιεν οἱ ἱεροσολυμῖται, ταχέως ἐπ' αὐτοὺς ἀνέζευξεν. καὶ ἐπόρθησεν αὐτούς. δόγμα ἔθετο ὅπως οἱ ἄνδρες αὐτῶν θάνοιεν τοῦ πατρίου πολιτευόμενοι νόμου θάνατον. καὶ ἐπεὶ τοῦτο οὐκ ἔχυσεν, ἀλλὰ πάσας τὰς ἑαυτῶν ἀπλᾶς καὶ ἡμαρτίας ἑώρα κατανομένας ὅστε καὶ γυναῖκας ὃν περιέτεμνον παιδία μετὰ τῶν βρεφῶν κατακρημνιζομένας προσφύσας ὃν τῶν πέθνηται. ἐπεὶ δὲν τὰ δόγματα αὐτοῦ κατεφρονεῖτο ὑπὸ τοῦ λαοῦ. αὐτὸς δόξας ἀνάγκασε ἕνα ἕκαστον ἠναγκάσε. μιαρῶν ἀπαγορευομένους φορᾶν ἐξομνύναι τὸν Ἰουδαϊσμόν.

Κεφάλαιον.

ἐπὶ δὴ γὰρ βαθείαν ἐρήνην σχὰ τῶν σὺν ομίσων, οἱ πατρῴδον
ἡμῶν ἔλχον. καὶ ἱππαστον καλῶς. ὕστε καὶ τὸν τῆς ἀσίας βασι
λέα σέλευκον ἐν νικάνορα. κ) χρῆμα ἐς τῶν ἱερυρχίαν αὐτῶν
ἄφορίσαι. καὶ τῶν πολιτείαν αὐτῶν ἀποδ'χεσθαι. τότε δὴ
ἔνθυς πρὸς τῶν χρημάτων παρορίσαντος δ μόγναν πολυρόπους
ἐχρύσανθ συμφορᾶς. Κιφαλλαιον. δ. 4.

Ιμον γὰρ ὡς πρὸς ἀγίαν αὐτοπολιτευόμθ. τὸν
σ ποτι τῶν ἀρχιερασύνων ἐχοντα σχὰ βίν, καλὸν κ)
ἀγαθὸν ἀνδρα ἐπεδ'κ πάντα πρόσον σχὰ βαλὼν
ὑπὲρ ἔθνυς οὐκ ἐχυσε κακῶσαι. φυγὰς ὤχετο τῶν πατρίδα
προδιώσων. ὅθεν ἦκαν ὡς ἀπολλώνιον, ἐν συρίας καὶ φοινίκης
στρατηγὸν ἔλεγεν. σὺνὺς ὢν ὃς τῆς βασιλέως πράγμασι ἦκω
μιμύσαν πολλὰς ἰδιωτικὸν χρημάτων μυειάσας ἐν τῇ ἱερῷ
σολύμων γαζοφυλακίοις τεθη ὑείσας ὃσ ἰδιᾷ μὴ ἐπιτηδεύ
σους κ) προσ'κεν ταῦτα σελεύκῳ ὃσ βασιλῖ. ὑῦτον ἦκα
σαν γνῶς δ ἀπολλώνιος. ἐν μὲν σίμανα τῆς ἐς τ βασιλέα κηδε
μονίας ἐπήνη. πρὸς δὲ τὸν σιλευκὸν αὐθὰς κατιμήνσε τὸν
τῶν χημάτων θησαυρόν. καὶ λαβὼν τῶν περὶ αὐτῶν ἐξουσί
ν. ταχὺ ἐς τῶν πατρίδα ἡμῶν μετὰ τῆς καταράτου σίμανος,
καὶ βαρυτάτου στρατοπροσιλθὼν τᾶν τῆς βασιλέως ἐπολᾶς
ἦκεν ἔλεγεν. ὅπως τὰ ἰδιωτικὰ τῆς γαζοφυλακίν λάβοι χρήμα
τα. καὶ τῆς ἔθνυς πρὸς ἐν λόγον ἀχθλιάζοντος. ἀνπλίζοντός τε
πάνδ'νον εἶναι νομίσαντος. ἐ οἱ τὰς παραθήκας πισθύσαντες
ὃσ ἱερᾷ θησαυρᾷ συρηθήσονται. ὡς οἷόν τε ἐκώλυον. μετὰ ἀσπί
λδν δὲ ἀ ἀπολλώνιος ἀπῆθ ἐς τ ἱερόν. τῶν δὲ ἱερέων μετὰ γυ
ναικῶν, καὶ παιδίων, ἐν ὃσ ἱερᾷ ἐκθυσάντων ὃσ θεᾷ. ὑπερ
καπίσαι τῆς ἰδίᾳ καταφρονεμένη τῆς τότου. ἀνιόνθς τε μετὰ
καθοπλισμένης τῆς σπαιᾶς τῆς ἀπολλωνίν πρὸς τῶν τῶν χη
μάτων ἁρπαγῶν, οὐρανόθεν ἐφιπποι προσεφάνησαν ἄγγελοι
πεπεζοπλοντθς χρῆς ὅπλοις. κ) πολὺν αὐθῖς φόβον τε κ) πό

παραχέαν θυμὸν τὸ δύνασθαι ἐκκόψαι ὑμῶν. ἀλλὰ μὴ δυ-
λοθῆναι τῆς ψυχῆς. ἀλλὰ τῷ θυμῷ δωσαὴν λογισμὸν δυ-
θῶν. κρυβήσεσθε ἂν ὑπ ὑμῶν τὸ δύνασθαι ἐκκόψαι. ἀλλὰ τὸ μὴ καμ-
φθῆναι τῇ κακοπαθείᾳ δύνασθαι ὁ λογισμὸς συμμαχῆσαι. τὸ γὰρ
ἐκριζοῦσθαι τῶν παθῶν ὁ λογισμός ἐστιν. ἀλλ' αὐταγωνιεῖς. ὦ
γοῦν τῶν σῶν τῆς τῶ Δαβὶδ τῇ βασιλίσσης δίψης, ἐφίσιρον ἐπὶ
λογίσασθαι. ἐπεὶ γὰρ δι' ὅλης ἡμέρας προσβαλὼν ἀλλοφύλοις
ὁ Δαβὶδ πολλοὺς αὐτῶν ἀπέκτειναν μετὰ τῶν ἑαυτοῦ στρατιωτῶν
ποτὲ δὴ γινομένης ἐπιδρομῆς. ἐλθὼν καὶ σφόδρα κεκμηκὼς ἐπὶ
τὸν βασιλέα σκιωλὼ ἦλθε. περὶ ὃν πάντων τῶν προχόνων στρατὸς
ἐστρατοπεδεύκει. οἱ μὲν δὴ ἄλλοι πάντες ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἦσαν. ὁ
δὲ βασιλεὺς ὡς μάλιστα δίψῶν. καὶ περ ἀφθόνους ἔχων πηγὰς
ὕδατος δύνασθαι δι' αὐτῶν ἰᾶσθαι τὸν δίψον. ἀλλὰ τὸ αὐτῶν ἀ-
λογίστως ἐπιθυμία τοῦ παρὰ τοῦ πολεμίου ὕδατος ἐπιτάνυστε
σωίφυγε. καὶ λύτρῳ κατέφλεγεν. ὅθεν τῶν ὑπασπισάντων τῇ
τοῦ βασιλέως δίψῃ ἑκατὸν τριάκοντα. δύο νεανίσκοι καταδραμόν-
τες τὸν τοῦ βασιλέως ἐπιθυμίαν, τὰς παντοδυνάμεις καταπλή-
σαντο. καὶ κάλπιν λαβόντες, ὑπερβάντες τοὺς τῶν πολεμίων
χάρακας. καὶ λαθόντες τοὺς τῶν πυλῶν διαφυλάκας δι-
ῆλθον, ἀνερρυσάμενοι κατὰ πᾶν τὸ τῶν πολεμίων στρατόπε-
δον. καὶ ἀνερρυσάμενοι τὸν πηγὸν. ἐξ αὐτῆς τοῦ βασιλέως ἐκό-
μισαν. ὅτε, καίπερ τῇ δίψῃ σφοδρυόμενοι, ἐλογίσαντο πάν-
δεινον εἶναι κίνδυνον ψυχῇ λογισθέν ἐδυνάμεν ποτὲ αἵματι.
ὅθεν ἀνιέντες τὴν ἐπιθυμίαν τὸν λογισμόν, ἔπαυσάν τὸ πόμα τοῦ
θεοῦ. δωσατὸς γὰρ ὁ σώφρων ἐφ' ὧν νῦν, νικήσας τὰς τῶν πα-
θῶν ἀνάγκας καὶ σβέσας τὰς τῶν οἰστρων φλεγμονάς. καὶ
τὰς τῶν σωμάτων ἀλγηδόνας καθ' ὑπερβολὴν οὔσας κατα-
παλαίσας. καὶ τῇ καλοκαγαθίᾳ τὸν λογισμοῦ σβέσας. πά-
σας τὰς τῶν παθῶν ἐπιφατείας. ὅθεν δὲ καὶ ὁ χειρὸς ἡμᾶς κα-
λεῖ ἐπὶ τὸν ἀπόδειξιν τῆς θεωρίας, τὸ σώφρονος λογισμοῦ.

κἂν φησὶ λός τις ἢ ὑπὸ τ νόμ κρατ ται μία τῶν λογισμῶν μήτε ἐπικαρπολογούμενος ὑς ἀμηδύς· μήτε νὺς ἀμπελῶνας καὶ ἐπὶ τῶν ἐπόρων δ' ἐστὶν ἐπιγνῶναι τοῦτο. ὅτι τῶν παθῶν ἐστὶν ὁ λογισμὸς ὁ κρατῶν. ὁ γὰρ νόμος καὶ τῆς πρὸς γονεῖς εὐνοίας κρατ· μὴ καταπροδιδὺς τὼν ἀρετῶν δ' αὐτνς. καὶ τ πρὸς γαμετ[illegible]ὼ φιλίας ἐπικρατ· σῴ παραιομίαν αὐτ ἀπολιχαν. κ τῆς τέκνων φιλίας κυειδύσ σῴ κακίαν αὐτὰ κωλύσαν. καὶ τῆς φίλων σωτηρίας διατόσα. σῴ σωτηρίαν αὐτνς ἐλίχαν. καὶ μὴ νομίσητε παράδοξον εἶν ὅτου καὶ ἔχθρας ἐπικρατ· ὁ λογισμὸς δύναται σῴ ἐν νόμον. μήτε δυσβροτομῶν τὰ ἡμίτομα τῶν πολεμίων φυτά· τότε τῶν ἐχθρῶν τῆς ἀπολίσασι σῴ σώσαν. κ τὰ πεπλακότα σωτηρίαν. κ τῶν διοτόρων δ' ἐ παθῶν ἐπικρατ ὁ λογισμὸς φάνεται. φιλαρχίας. κενοσδοξίας. καὶ βασκανίας. πάντα γὰρ ταῦτα τὰ κακοήθη πάθη πάθη ὁ σώφρων νὺς ἀποθ[illegible]τ. ὅσπερ καὶ ἐν θυμόν. καὶ ἐ κ βύτε διατόσ. ἐπεὶ σῴ ἐ πάνθροπος ἡμῶν πῆρ ἰακὼβ ὑς πρὶ συμεὼν κ λβὶ αὐξάται· μὴ λογισμῷ νὺς σικιμήτας ἔθνη δὸν ἀποσφάξαντας λίχαν. ἐπιπατάραθε ὁ θυμὸς αὐτῶν. ἃ μὴ γὰρ ἐδύναθ τῶν λογισμῶν ὁ θυμὸς κρατῶν. ἠκ ἂν εἶπεν οὕτως. ὅπωικα γὰρ ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον κατισδύαι λόγῳ. κ αὐτιξυσιότητι κοσμίᾳς, τωικα ὁ τὰ πάθη αὐτῷ. καὶ τὰ ἤθη πειθρύτδυσι. καὶ ἐν ἡγεμόνα νῶν σῴ τῶν ἐνδυ αὐτηρίων ἐνεθρόνισι. καὶ νῦν νόμον ἐδωκε καθ' ὃν πολιτδυόμενος βασιλεύσῃ βασιλείαν, σώφρονά τε κ δικαίαν. καὶ ἀγαθὼ. πᾶν ἂν ἄτοι τὶς ἂν ἐ τῶν παθῶν διατότης ἐστὶν ὁ λογισμὸς λύθηι καὶ ἀγνοίας ἢ κρατ·

Κεφάλαιον. γ. ϛ.

Στὶ δ' κομιδῇ γ[illegible]λοῖος ὁ λόγος. ἢ γὰρ τῶν αὐτῶν παθῶν ὁ λογισμὸς ἐπικρατ· φαίνεται. ἀλλὰ τῶν σωματικῶν. οἷον ἐπιθυμίαν τὶς ἢ δύναται ἐκκόψαι ἡμῶν. ἀλλὰ μὴ δυλωθῶσα τῇ ἐπιθυμίᾳ δύναται ὁ λογισμὸς

φυάδας. ὧν ἑκάστων ὁ παγγέλως λογισμὸς πειρασθάρρα τὴν ἀσυνεσίαν, καὶ ἐπάρσεων, καὶ πάντα τὸν τοῦτον μαχέων. ἐξ ἡμερῶν τὰς τῶν ἡδονῶν καὶ παθῶν ὕλας. ὁ μὲν γὰρ λογισμὸς τῶν μὲν ἀρετῶν ἐσὶν ἡγεμών. τῶν δὲ παθῶν αὐθέκτωρ. ἐπιβώρα δὲ ἡ πρώτου δι' αὐτὴν καλυπτῶν τὴν σωφροσύνης ἔργων. ὅτι αὐτὸς ἐστὶ τῶν παθῶν ὁ λογισμός. σωφροσύνη δὲ ἐστὶν ἐπικράτεια τῶν ἐπιθυμιῶν. τῶν δὲ ἐπιθυμιῶν αἱ μὲν εἰσὶ ψυχικαί. αἱ δὲ σωματικαὶ καὶ ἐύτακτον ἀμφοτέρων ἐπικρατεῖν ὁ λογισμὸς φαίνεται. ἐγὼ μὲν οἶμαι ἐι γὰρ ἦν ἐνύβρων ἐπιθυμῆτικόν. καὶ ὀρνίθων καὶ τετραπόδων. καὶ πανθήρων ἐρωμάτων τῶν ἀπηγορευμένων. ἃ μὴν κατὰ τὸν νόμον ἀπεχόμεθα. σέβει τῷ τῶν λογισμῷ ἐπικράτεια. οὐκ ἂν γὰρ τὰ τῶν ὀρέξεων πάθη ὑπὸ τῆς σώφρονος νοὸς ἀναιρεμένα. καὶ φιμωθῆ πάντα τὰ τῆς σώματος κινήματα ὑπὸ τοῦ λογισμοῦ.

Κεφ. ϛ. ϛ.

Αἱ δὲ θαυμασὸν ἐν αἱ τῆς ψυχῆς ἐπιθυμίαι πρὸς τὴν τῆς καλλους μετ' ὑσίαν ἀκρουῶν, ταύτῃ γ' οὖν ὁ σώφρων ἰσωνὴφ ἐπαινῶ. ὅτι τῷ λογισμῷ πρικράτησε τῶν ἀνιαθέας. νίος δὲ καὶ ἀκμάζων πρὸς σωνασιασμὸν ἡκύρωσι τῷ λογισμῷ τῶν παθῶν σίσρον. οὐ μόνον δὲ τῶν τῆς ὑδηπαθείας εἰσηλασίαν ἐπικρατῶν ὁ λογισμὸς φαίνεται. ἀλλὰ καὶ πάσης ἐπιθυμίας. λέγει γοῦν ὁ νόμος, οὐκ ἐπιθυμήσεις τῶν γωνῶικα τοῦ πλησίον σου. οὐ δὲ ὅσα τοῦ πλησίον σου ἐσὶ. καίτοι ὅτι μὴ ἐπιθυμεῖν ὑμᾶς ἤρκουν ὁ νόμος, πολὺ πλέον πείσαι κἂν ὑμᾶς, ὅτι ἐπιθυμιῶν κρατεῖν δύναται ὧν ὁ λογισμός. ὥσπερ καὶ τῶν καλυπτικῶν τῆς δικαιοσύνης παθῶν. ἐπεὶ τίνα πρότων μονοφάγος, ἢς ὧν τὸ ἦθος καὶ γαστρίμαργος μᾶλλον δύναται. ἐμὲ δὲ λέγειν ὅτι κύριόν ἐσὶ τῶν παθῶν ὁ λογισμὸς οὐτωσὶ γοῦν ἔχει νόμῳ πολιτευόμενος. καὶ φιλάργυρος πεῖ βιάζεται. τὸν οὖν τοῦ πρότου τοῖς λεομένοις δανείζων χάριν τόκων, καὶ τὰ [illegible]

ἵως θανάτου πόνους ὑπεισδύντες. ἐπιλείξαντο, ὅλη πρὸς τὴν παθῶν ὁ λογισμός. τῶν μὲν ἢν ἀριτῶν ἐπισί μοι ἐπαινῶν τοὺς κατ' ἐκεῖνον μὲν καιρόν. ὑπὲρ τῆς καλογαθίας ἀποθανόντας μετὰ τῆς μητρὸς ἀγαθὰς τῆ δὲ τιμῶν μακαρίζειμι ἄν, θαυμαδίν τοῦ γὰ οὐ μόνον ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων ἐπ' ἀνδρείᾳ καὶ ὑπομονῇ ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν αὐκιζομένων ἄλλοι κατέκρυσαν τὸ καταλυθῆναι τὸν κατὰ τὸ ἔθνους τυραννίδα. νικήσαντος μὲν τύραννον τῇ ὑπομονῇ. ἔτι καθαιρεθῆναι δ' αὐτῶν τὸν παῖδα. ἀλλὰ καὶ πρὶ τὸ ἡδυμένου αὐτίκα μὴ λέγειν ἔξεσα, ἀρξαμένῳ τῆς ὑποθέσεως ἔσπερ ἐώμεθα ποιεῖν. καὶ οὕτως ἐς τὴ πρὶ αὐτὴν ἐπέλθομαι λόγον. δέξαν δ' ἰδεῖς ἔχει παντοφῶ θεῷ. ἡδυμένῳ δὴ ἔοικα, εἰ ἄν, τοκρατορεῖσι τῶν παθῶν ὁ λογισμός. καὶ διακρίνομεν τί ποτ' ἐστὶ λογισμός. καὶ τί πάθος, καὶ πόσα παθῶν ἰδέαι. καὶ εἰ πάντων ἐπικρατεῖ οὗτος ὁ λογισμός. λογισμὸς μὲν τοίνυν ἐστὶ νῆξις μετὰ ὀρθοῦ λόγου προλιμῶν ἐν σοφίας βίον. σοφία δ' ἐστὶ γνῶσις θείων, καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων. καὶ τῶν τούτου αἰτιατῶν. αὕτη δ' ἐστὶν ἡ τὸ νόμου παιδεία, δι' ἧς τὰ θεῖα σεμνῶς. καὶ τὰ ἀνθρωπίνα συμφέροντος μανθάνομεν. ἡ δὲ σοφίας ἴδιαι κατεσθσι φρόνησις δικαιοσύνη ἀνδρεία. καὶ σωφροσύνη κυριοτάτη δ' πάντων ἡ φρόνησις. ἐξ ἧς δὴ τὰ παθῶν λογισμοὶ ἐπικρατεῖ. πάθων δ' φύσεις εἰσὶν. αἱ πειεικιώτατοι δύο ἡδονὴ τε καὶ πόνος. οὗτος δ' ἑκάτερον καὶ περὶ τὴν ψυχὴν πέφυκε πολλαὶ δ' καὶ περὶ τὸν ἡδονὴν, καὶ τὰ πόνων παθῶν εἶσὶν ἀκολουθία. πρὸ μὲν γὰρ ἡδονῆς ἐστὶν ἐπιθυμία, μετὰ τὴν δ' ἡδονὴν χαρὰ πρὸ δ' τοῦ πόνου ἐστὶ φόβος. μετὰ δὲ τὰ πόνου λύπη. θυμὸς δ' κοινὸν πάθος ἐστὶν, ἡδονῆς καὶ πόνου. ἐὰν ἐνοηθῆτις ὅτι αὐτοῖς περιέπεσων. ἐν τῇ ἡδονῇ δὲ ἐστὶ καὶ ἡ κακοήθης διάθεσις πολυτροπωτάτη πάντων ὅσα τὰ παθῶν. κατὰ μὲν ψυχὴν ἀλαζονεία καὶ φιλαργυρία φιλονεικία, καὶ βασκανία κατὰ δ' σῶμα πανδοχεία καὶ μονοφαγία. καθάπερ ἐμοῖν τὸ σώματος, καὶ τὰ ψυχῆς φυτῶν ὄντων ἡδονῆς τι καὶ πόνου. πολλαὶ οὗτον τὰ φυτῶν εἰσὶ παρα-

ΙΩΣΗΠΠΟΥ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΜΑΚΚΑΒΑΙΟΥΣ ΒΙΒΛΙΟΝ.

Vide Bibliothecam Sanctam Sixti Senensis Lib. 4. Annotat. 3. pag. 74. d.

Κεφ. α. 1.

Ἱλαροφράσαν λόγον ἐπιδείκνυσθαι μέλλων, εἰ αὐτοδέσποτός ἐστι τῶν παθῶν ὁ εὐσεβὴς λογισμὸς, συμβουλεύσαιμ' ἂν ὑμῖν ὀρθῶς. ὅπως προσέχητε πρόθυμος τῇ φιλοσοφίᾳ, καὶ γὰρ ἀναγκαῖος ἧς ἐπισήμῳ παντὶ ὁ λόγος καὶ ἄλλως δὲ μεγίστης ἀρετῆς. λέγω δὴ φρονήσεως πειρᾶσθαι παντὸς, εἰ ἄρα τῶν σωφροσύνης κωλυτικῶν παθῶν ὁ λογισμὸς φαίνεται ἐπικρατεῖν γαστριμαργίας τε καὶ ἐπιθυμίας, ἀλλὰ καὶ τῶν τῆς δικαιοσύνης ἐμποδιστικῶν παθῶν κυριεύων ἀναφαίνεται. οἷον κακοηθείας, καὶ τῶν τῆς ἀνδρείας ἐμποδιστικῶν παθῶν. θυμοῦτε καὶ φόνου καὶ πόνου πῶς ἦν ἴσως ἄτοπον εἰ τῶν παθῶν ὁ λογισμὸς κρατεῖ λήθης. καὶ ἀγνοίας οὐ λατόζει, γλαφυρὸν ἐπιχειροῦντος λέγειν, οὐ γὰρ τῶν αὐτῶν παθῶν ὁ λογισμὸς κρατεῖ. ἀλλὰ τῶν τῆς δικαιοσύνης καὶ ἀνδρείας καὶ σωφροσύνης ἐναντίων καὶ τούτων οὐχ ὅστις αὐτὰς καταλύσαι, ἀλλ' ὅστις αὐτοῖς μὴ ἐξέλαυνε πολλαχόθεν μὲν ἦν καὶ ἀλλαχόθεν, εἰρημένον ἂν ὑμῖν ἐπιδείξαι ὅτι αὐτοκράτωρ ἐστὶ τῶν παθῶν ὁ λογισμὸς, πολὺ δὲ πλέον τῶν ἀποδείξαι ἀπὸ τῆς ἀνδραγαθίας τῶν ὑπὲρ ἀρετῆς ἀποθανόντων, ἐλεεινάρου τε καὶ τῶν ἐπὶ τὰ ἀνιαρὰ. καὶ τῆς ζώντων μοῖρ' ἅπαντα γὰρ ὅτοι ζῶντες

προσέμενον αὐτοὺς ὁ σύλλογος κατὰ κοινὸν αὐτῶν βουλὴν ἡμέρας ἑπτά. ἐκεῖ ἐποίησαν πόνον σωτήριον· τῷ βασιλέως χορηγήσαντος αὐτοῖς δύψυχος τὰ πρὸς τὸν ἄφιξιν πάντα ἐκάλεσεν, ἕως εἰς τὸν ἴδιον οἶκον. καταχθέντος δὲ μετ' εἰρήνης ἐν τοῖς πρεσβύσασιν, ἐξομολογήσεσιν, ὧν σάντως κἀκεῖ ἔσησαν, καὶ ταύτας ἄγειν τὰς ἡμέρας ἐπὶ τῷ τῆς παροικίας αὐτῶν χρόνον δύφροσύνης. ἐξ καὶ ἀνιερώσαντος ἐν σήλῃ κατὰ τὸν συμπόσιας τούτων προσδυχῆς καθιδρύσαντος, ἀνέλυσεν ἀσινῆς ἐλεύθεροι ὑπερχαρεῖς, σχεδόν τι γῆς, καὶ θαλάσσης. καὶ ποταμοῦ. ἀνασωζόμενοι τῇ τοῦ βασιλέως ἐπιταγῇ, ἕνεκεν ἐκ τῶν ἰδίων, καὶ πλείστων, ἢ ἐμπροσθεν ἐν τοῖς ἐκφοβοῖς ἐξουσίαν ἐχθρικότατος μετὰ δόξης, καὶ φόβου, τὸ σύνολον ὑπὸ μηδενὸς σχεσιαθέντος τῶν ὑπαρχόντων. καὶ πάντα τὰ ἴσα τῶν πάντων ἐκεμίσαντο ἐξ ἀποσχαφῆς ὅς τε τοὺς ἔχοντας τὰ μετὰ φόβου μεγίστου ἀποδοῦναι αὐτοῖς τὰ μεγαλεῖα τοῦ μεγίστου θεοῦ ποιήσαντος τελείως σωτηρίας αὐτῶν. εὐλογητὸς ὁ θεὸς Ἰσραὴλ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

Τέλος τῶν Μακκαβαίων λόγου βίτου.

λὴν καταβαλεῖν τοντῳ. μή τι ἀνθρώπου περὶ τῶν γεγενημένων παρὰ λόγον· γινώσκετε γὰρ ὅπ κατὰ τούτων ἰσχυρὰ κατηγορήσομεν τοννηρὸν, ἢ ἐπιλυπήσομεν αὐτοὺς τὸ σύνολον, οὐκ ἄνθρωπον ἀλλὰ τὸν πάσης διαφέροντα θηριώδους θηρίον ὕψιστον αὐτοκράτορα ἡμῖν ἐπικρίνοντες τῶν πραγμάτων καὶ τὰ παῦ ἀφρόκτως, ὡς ἔπανδρες ἔχομεν. ἐρρῶσθε. λαβόντες δὲ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην οὐκ ἐπαυσάμεθα δύθεως γαυριῶντα πρὸ τῆς ἄφοδον, ἀλλὰ τὸν βασιλέα προσηξίωσαν τοὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν Ἰουδαίων τὸν ἅγιον θεὸν αὐθαιρέτως παραβεβηκότας, καὶ τὸ θεοῦ τὸν νόμον, τυχεῖν δὲ αὐτῶν τῆς ὀφειλομένης κολάσεως. προφερόμενοι τοὺς γαστρὸς ἕνεκεν τὰ θεῖα παραβεβηκότας προστάγματα μηδέποτε δύνασθαι μὴ δὲ τοῖς τοῦ βασιλέως προστάγμασι. ὁ δὲ τ' ἀληθὲς αὐτοὺς λέγειν παρεξέδωκεν, καὶ συναίσας, ἔφασκεν αὐτοῖς ἄδικον πάντων, ὅπως τοὺς παραβεβηκότας τοῦ θεοῦ νόμον ἐξολεθρεύσασι κατὰ πάντα τὸν ὑπὸ τῶν βασιλέων αὐτοῦ τόπον μετὰ παῤῥησίας ἄνευ πάσης βασιλικῆς ἐξουσίας· ἢ ἐπισκέψεως. τό τε κατεφημίσαντες αὐτὸν ὡς πρέπον ἦν οἱ τούτων ἱερεῖς. καὶ πᾶν τὸ πλῆθος ἐπιφωνήσαντες καὶ ἀλληλουϊάμεγὰ χαρᾶς ἀνέλυσαν. οὕτω τε τὴν ἐμπεσοῦσαν τῶν μεμιασμένων δυσεθνῆ κατὰ τὴν ὁδὸν ἐκολάζοντο, καὶ μεγὰ παραδειγματισμὸν ἀνήρουν. ἐκείνῃ δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἀνεῖλεν ὑπὲρ τοὺς τεσσαράκοντα ἄνδρας. καὶ ὕστερον δύφροσύνῃ μετὰ χαρᾶς τοὺς βιβλίους χαρωσάμενοι. αὐτοὶ δὲ οἱ μέχρι θανάτου ὑπὲρ τοῦ θεοῦ ἐφυλάχθησαν, παντελῆ σωτηρίας ἀπόλαυσιν εἰληφότες ἀνέζησαν ἐκ τῆς πόλεως πανηγύρεις δύωδεκάτης ἀνθεσι κατεστεμμένοι. μετ' εὐφροσύνης, καὶ βοῆς ἐν ᾄσεσι, καὶ παμμέλεσιν ὕμνοις δύχαριστοῦντες τῷ θεῷ τῶν πατέρων αὐτ' ἀγάθ σωτῆρι τῷ Ἰσραὴλ, παρεγενήθησαν ἐς πολιμαΐδα τὴν ὀνομαζομένην σὺν τῷ τὸ τοῦτον ἰδιότητα φορτοφόρον ὃ ἦ

σαντα δὲ αὐτοῦ τῶν ἀπὸ πέμπτης τὸ ἐπίφ, ἵως τῆς
δύμης· ἡμέρας πρὸς ἐν αἷς καὶ μεγαλοδόξας ἐπιφανὲς τὸ
ἄλιον αὐτοῦ ὁ τῶν ὅλων δυνάστης ἀπέδειξεν αὐτοὺς ἐφ' ὑσε
το δ μοθυμαδὸν · ἐνωχοῦντο δὲ παντὸ ὑπὸ τὸ βασιλέως χορη-
γούμενοι μέχρι τῆς τεσσαρεσκαιδεκάτης. ἵν' ἢ καὶ τῶν ἐντυ-
χίαν ἐποιήσαντο περὶ τῆς ἀπολύσεως αὐτῶν. σωσάμενος τε
αὐτοὺς δ βασιλεὺς ἔγραψεν αὐτοῖς τῶν ὑπογεγραμμένων ἐπι
στολῶν πρὸς τοὺς κατὰ πόλιν στρατηγοὺς μεγαλεψύχως τῶν ἐκ
τινίαν ἔχοντα. Βασιλεὺς πτολεμαῖος ὁ φιλοπάτωρ τοῖς κατ'
αἴγυπτον στρατηγοῖς· καὶ πᾶσι τοῖς τεταγμένοις ἐπὶ πραγμά-
των χαίρειν καὶ ἐρρῶσθαι. ἐρρώμεθα δὲ καὶ αὐτοὶ καὶ τὰ τέ
κνα ἡμῶν· κατ' εὐθύναντος ἡμῖν τοῦ μεγάλου θεοῦ τὰ πράγμα
τα καθὼς προαιρούμεθα. τῶν φίλων τινὲς κακοηθείᾳ πυκνό-
τερον ἡμῖν παρακείμενοι, σωίπεισαν ἡμᾶς εἰς τὸ τοὺς ὑπὸ
τῶν βασιλέων ἰουδαίους σωαθροίσαντας σύστημα κολάσαι
ὅσα ξενιζούσαις ἀποστατῶν πωρίας· προφερόμενοι μήπω
τι εὐσαθείσῶν τὰ πραγματῶν ἡμῶν δ' ἦν ἔχουσιν οὗτοι πρὸς
πάντα τὰ ἔθνη δυσμένειαν μέχρις ἂν σωτελιωθῇ τῆς οἱ καὶ
δυσμίους καταγαλόντος αὐτοὺς μετὰ σκυλμῶν ὡς οὐ βάσω
δὲ, μᾶλλον δὲ ὡς ἐπιβούλους ἄνδρ πάσης αὐαιρίσεως καὶ ἐ
ξιτάσεως ἐπεχείρησαν ἀνελεῖν · νόμου σκυθρῶν ἀχριστόρων
ἐμπεσορτημένοι ὠμότητα · ἡμεῖς δὲ ἐπὶ τούτοις σκληρότε
ρον διαπεθλησάμενοι. καθ' ἦν ἔχομεν πρὸς ἅπαντας εὐθρώ-
πους ἐπιείκειαν μόλις μὲν ἵλεῶ αὐτοῖς χαρισάμενοι. καὶ τὸν ἐπ'
οὐρανίου θεὸν ἐγνωκότες ἀσφαλῶς ὑπερμαχικότα τῶν ἰουδαί
ων, ὡς πατρὸς ὑπὲρ υἱῶν ἀγωνανὲς συμμαχοῦντα. τήν τε φί
λον δ' ἦν ἔχουσι πρὸς ἡμᾶς βεβαίαν, καὶ τοὺς προγόνας ἡμῶν
εὐνοίαν ἀναλογισάμενοι δικαίως ἀπολελύκαμεν πάσης καθ'
ἣν τιν' οὖν αἰτίας βροτῶν, καὶ προστάξαμεν ἑκάστῳ πάντας
ὡς τὰ ἴδια ἐπιστρέφειν ἐν παντὶ βάρει μηθενὸς αὐτοῖς ἐ σύνε-

ὃς ἡμιν ὁροις πράγμασιν. ὁ μὲν δὴ ταῦτα ἔλεξεν· οἱ δὲ ἐν μικρῷ χρόνῳ λυθέντος, τὸν ἅγιον σωτῆρα θεὸν αὐτῶν εὐλόγουν ἅρτι τὸν θάνατον ἐκπεφευγότες. ἔπειτα ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῷ πόλιν ἀπαλλαγεὶς τὴν τῶν προσόδων προσκαλεσάμενος ἐκέλευσεν οἶνους τε καὶ τὰ λοιπὰ πρὸς εὐωχίαν ἐπιτήδεια τοῖς ἰουδαίοις χορηγεῖν, ὅτι ἡμέρας ἐπτὰ κρίνας αὐτοὺς ἐν ᾧ τύπῳ ἐδόξαν τὴν ὄλεθρον ἀναλαμβάνειν ἐν τούτῳ ἐν εὐφροσύνῃ πάσῃ σωτηρίᾳ ἄγειν. τότε οἱ πρὶν ἀσωνέδριοι, καὶ πλησίον τῆς ἄδου μᾶλλον δ' ἐπ' αὐτῷ βεβηκότες αὖτε πικροῦ, καὶ δυσιάκτου μόρου. κώθωνα σωτήριον συσπάμενοι. ἐν ἓξ πᾶσιν αὐτοῖς καὶ τάφον ἡτοιμασμένον τῶν χλισίας καὶ τεμβρίσαν πλήρης χαρμονῆς. καταλήξαντες δὲ βρύγου παντὸς μέλος ἀνέλαβον ὡδὴν πάτριον ἐν σωτῆρα, καὶ τοιαῦτα ἀνοῦντες θεόν. εἰμαγήν τι πᾶσαν καὶ κανονὴν ἀσπασάμενοι. χορεὺς συνίστατο εὐφροσύνης ἐρωτικῆς σημεῖον. ὧν σάντας δὲ καὶ ὁ βασιλεὺς περὶ τούτων συμπόσιον βαρὺ συναγαγών. ἀναλείπως ἐς οὐρανὸν ἀνθωμολογεῖτο μεγαλοπρεπῶς τῇ παρασδέξῃ γενηθείσῃ σωτηρίᾳ, οἵτε πρὶν ἐς ὄλεθρον, καὶ οἰνοβρώτους αὐτοὺς ἴσεσθαι πεθύμους, καὶ μεγὰ χαρᾶς ἀπογραφάμενοι. κατεσίναξαν ἀθρόως ἐφ' ἑαυτοῖς πιεβαλόμενοι, καὶ τῷ πυρίπνοων τόλμαν ἀκλεῶς ἐσβεσμένοι. οἵτε ἰουδαῖοι καθὼς προφρύκαμεν συσπάμενοι τὴν προφθημένον χρόνον μετ' εὐσχίας ἐν ἐξομολογήσεσιν ἱλαρᾶς καὶ ψαλμοῖς διήγον, καὶ νεινὸν δεισάμενοι περὶ τούτων θεσμὸν ἐς πᾶσαν τῷ παροικίαν αὐτῶν ἐς γενεάς· τὰς προφθημένας ἡμέρας ἄγειν ἔτησαν εὐφροσύνους. οὐ πόπου χάειν καὶ λιχνείας· σωτηρίας δὲ τῆς σφῶν θεὸν γενομένης αὐτοῖς· ἐνίτυχον δὲ τῷ βασιλῇ, τῷ ἀπόλυσιν αὐτῶν ἐς τὰ ἴδια αὐτοὺμοι. ἀπῆγάγοντα δὲ αὐθὶς ἀπὸ πέμπης, καὶ ἑκάδος τῇ παχὼν, ὕστις τετάρτῃ τῷ ἐπὶρ. ἐπὶ ἡμέρας τινα παράσχοντα· σωτὸ

λεβον κύριε. τῶ δὲ ἐλεαζάρου λέγοντος ἄρτι τῆς προσευχῆς, ἡ βασιλὶς σὺν υἱοῖς θηρίοις, καὶ παντὶ τῷ δυνάμεως φρυάγματι κατὰ τὴν ἱερὸν ὁρμον παρῆγε. θεωρήσαντες δὲ οἱ ἰουδαῖοι μέγα εἰς οὐρανὸν ἀνεκραξαν. ὅς τε, καὶ τοὺς παρακαμόνους ἀνόλωνας σωτηρίαν τα. ἀκατάσχετον οἰμωγὴν ποιῆσαι παντὶ τῷ στρατοπέδῳ. τότε ὁ μεγαλόδοξος παντοκράτωρ, καὶ ἀληθινὸς θεὸς ἐπιφάνας τὸ ἅγιον αὐτοῦ πρόσωπον ἠνέῳξε τὰς οὐρανίους πύλας ἐξ ὧν ἀποξασμένοι δύο φοβεροειδεῖς ἄγγελοι κατέβησαν φανεροὶ πᾶσι πλὴν τοῖς ἰουδαίοις. καὶ ἀντέστησαν καὶ τῶν δυναμιν τῶν ὑπεναντίων ἐπλήρωσαν παραταξῆς, καὶ φαλάγγας, καὶ ἀκινήτοις ἐδησαν πέδαις, καὶ ὑπόφρενον, καὶ τὸ βασιλέως σῶμα ἐνεύθη, καὶ λήθη τὸ θράσος αὐτοῦ τὸ βαρύθυμον ἔλαβε, καὶ ἀπέστρεψαν τὰ θηρία ἐπὶ τὰς σωτηρίους ἐνόπλους δυνάμεις, καὶ κατεπάτουν αὐτούς, καὶ ὠλίγωρουν. καὶ μετεστράφη τὸ βασιλέως ἡ ὀργὴ εἰς οἶκτον καὶ δάκρυα ὑπὲρ τῶν ἠμπροσθεν αὐτῆ μεμεγαλημένων. ἀκούσασα γὰρ τῆς κραυγῆς, καὶ σωτηρίαν πρωΐας ἅπαντας εἰς τὴν ἀπώλειαν, δακρύσασα μετὰ ὀργῆς τοῖς φίλοις ἐνεπέλειτο λέγων. παρεβασιλεύσατε καὶ τυράννους ὑπερβιβάσατε ὁμότιμοι. καὶ ἐμὲ αὐτὴν τῶν ὑμῶν δεσποτῶν ἐνεργέτιν ἐπιχειρεῖτε τῆς ἀρχῆς ἤδη, καὶ τὸ πεδύματος μισθὸν λαβεῖν μεγαλαυχοῦντες τὰ μὴ συμφέροντα τῇ βασιλείᾳ. πῶς τοὺς κρατήσαντας ἡμῶν ἐν πίστει τὰ τῆς χώρας ὀχυρώματα τῆς οἰκείας ἀπωσήσασθε ἅπασαν ἀλόγως ἤθροισεν ἐνθάδε. πῶς δὲ ἐξ ἀρχῆς σύνοιά πρὸς ἡμᾶς κατὰ πάντα σχαφέροντας πάντων ἐθνῶν, καὶ τοὺς χριστοὺς πλεονάκις ἀνθρώπων ἐπιδεδειγμένους κηδεμόνους οὕτως ἀθέσμοις πιεζέβαλον αἰκίαις. λύσατε ἐκλύσατε ἃ δεσμὰ δεσμά. ἐς τὰ ἴδια μετ' εἰρήνης ἐξαποστείλατε τὰ προπεπραγμένα παρατησάμενοι, ἀπολύσατε δὲ ἡμᾶς τὸ παντοκράτορος ἐπ' οὐρανίου θεοῦ ζῶντος. ὃς ἀφ' ἡμετέρων μέχρι τῆς νῦν προγόνων ἀπαραπόδιστον μεθ' ὁδοῦ εὐσταθῆ παρέχε

τοῖς ἡμῖν

ξενον, ἀδίκως ἀπολλύμενον πάτερ· σὺ φαεσὶ πλησθύοντα ἄρ
μασι τ' πρὶν αὐχόπλω τούτης συνάεσιν ἐπαρθίτα ὀθοίκῳ βρά
σει καὶ λαῶν μεγαλορήμονι σὺν τῇ ὑπερφάνῳ φρενῖ πον
τοβράχυς ἀπώλεσας. φίγγος ἐπιφάνας ἑλένης ἰσραὴλ γένε· σὺ
τὸν ἀναεθμήτοις δυνάμεσι γαυρωθέντα σὺν αχαρνὶμ βαρὺν
ἀστυρίων βασιλέα. ὅδραὶ τῷ πᾶσιν ὕποχείριον ἤδη λαβον
τα γλῶ, καὶ μωσαϊσθέντας τῷ ἁγίαν σου πόλιν ἐπιαλα
λῆντα κόμπῳ, καὶ θράσει, σὺ δ' ἰαπετὸς ἐβρασας· ἐκδηλον δὲ
κηὺς ἔθνεσι πολλοῖς τ' σὸν κράτος· σὺ τὸς κατὰ τῷ βαβυλω
νίαν βᾶς ὑπερβυς πυρὶ τῷ ψυχῷ ἀωθαρίτας· δι' ἀκότας δὲ
τ' μὴ λαβοῦσα τοῖς κανοῖς· διάπυρον ἀφοσίας κάμινον ἐρρύ
σω μέχρι βιχὸς ἀπημέντες. φλόγα πᾶσιν ἐπιπέμψας τοῖς ὑ
πναντίοις· σὺ δὲν σφαβολᾶς φθόνῳ λίουσι κατὰ γῆς ῥιφίντα
θηρσὶ βορὰν δανεπλ ἐς φῶς ἀνήγαγες ἀσινῆ· τόν τε βυθοβι
φῆς ἐν γαστρὶ κήτες ἰωνᾶν τηκόμενον ἀφειδῶς ἀπήμαντον πᾶ
σιν οἰκείοις ἀνέδειξας πάτερ· κῆ νῦν μὴ βάρδυνε πολυέλεε τ'
ὄλεον σκέπασα, τὸ τάχος ἐπιφανήθηι βοῖς ἀπὸ ἰσραὴλ γένες.
ὑπὸ δ' ἰδδλυγμένων ἀνόμων ἰθνῶν ὑβριζομένοις. ἐ δ' ἀσεβέ
ας, κατὰ τῷ ἀπωρικίαν ὁ βίος ἡμῶν ἐνέχηι. ῥυσάμενος ἡμᾶς
ἀπὸ ἐχθρῶν χηρὸς, ὡς προσιρὴ δίαπτος ἀπόλεσον ἡμᾶς μό
ρῳ· μὴ τοῖς ματαίοις οἱ ματαιόφρονδε βλασφημήσατωσαν τ'
τ' ἀγαπημένων σου ἀπαλεήσ λέγοντος ὃ δ' ὁ θεὸς αὐτ' ἐρρύσα
το αὐτους· σὺ δ' ὁ πᾶσαν ἀλκ', κῆ δυνασείαν ἔχων ἅπασαν αἰ
ώνι, νῦν ἐπιδὲ ἐλέησον ἡμᾶς τὲς καθ' ὕβριν ἀνόμων ἀλογισ\ὶ ὑκ
τ' ζῆν μεθισταμένους ἐν ἐπιβούλων βροτῳ· πῆξάτω δ' ἔθνη σὺν δυ
νάμειν ἀνίκητον σήμ' ἔντανε δύναμιν ἔχων τ' σωτηρία ἰακὼβ
γένες ἱκετεύσ σε τ' πᾶν πλῆθος τ' νηπίων κῆ οἱ ζύτων χορὸς με
τα δακρύων δεχθήτω πᾶσιν ἔθνεσιν, ὅτι μεθ' ἡμῶν ἔ κ' κῆ μὴ ἐκ
ἀπέστρεψας τὸ πρόσωπόν σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ καθὼς ἔλαβες, ὅτι
δὲ ἐν τῇ γῇ τ' ἐχθρῶν αὐτ' ὄντων ὑπερδίδυ αὐθένς· αὐτ' ἐπὶ

πάσι. διίστασιν τὰς δυνάμεις ἐπὶ ὃν σύνηθρόστατες τὸ σῶμα τῆς πόλεως πρὸς τὸ ἄρνησιν. ὁ δὲ ἐλεφαντάρχης τὰ θηρία ἀχεῖ δόν, ὡς ἐπὶ τὸ ἐς κατάσημα μανιῶδες ἀγλοχῶς διωδιστότοις πόμασιν οἴνῳ λιβανωμένῳ φοβερῶς κεκοσμημένα κατασκευάσι περὶ τὸν ἱερὸν τῆς πόλεως ὄδὸν πλήθεσιν ἀναειθμήτοις κατὰ τὸ ἐπροφθόμενον καταμεμισμένης. ἐσιλθὼν ἐς τὸν αὐλὴν ἐπὶ τὸ προκείμενον ὥρων ἐν βασιλεῖα. ὁ δὲ ὀργῇ χαρείσας γεμῶν σας δυνατὸν φρένα παντὶ ζῷῳ βάρη σὺν τοῖς θηρίοις ἐξώρμησε βυλόμβος ἀφώτῳ καρδίᾳ, καὶ κόρας ὀφθαλμῶν θεάσθαι τὸν ἐπίσονον, καὶ ταλαίπορον τῶν προσεσημασμένων κατασροφήν. ὡς δὲ τὸ ἐλεφάντων ἐξιόντων πρὶ πύλῶν, καὶ τῆς συνεπομένης ἐνόπλου δυνάμεως, τῆς τε τῶν πλήθους ὠρείας κενιορτὸν ἰσθύντος. ἡ βαρυηχῆ θόρυβον ἐκεῖ ἀντος οἱ ἱερῶσοι. ὑστέρῳ βίᾳ ῥοπῶν αὐτοῖς ἐκείνῳ σθέντος ἐὰν ἡ τέλεος δ' ἀθλιότατης προσδοκίας, ὡς οἶκτον, καὶ λόγος ἀπιστος κατηφίλυπ. ἀλλήλους περιπλεκόμενοι τοῖς συγενέσιν ἐπὶ τὰς βαχύλους ἐπιπίπτοντος γονεῖς πᾶσι, καὶ μητρῶν νεάνισιν. ἔτερα ὃ νεογνὰ πρὸς μαστοὺς ἔχουσα βρέφη τελευτῶν ἕλκοντα γάλα. ἐμοὶ δὲ ἄλλα καὶ τῶν ἐμπροσθεν αὐτῶν γεγενημένας ἀνάλυσις ἐξ ὑρανῶ σωισθέντος, πρὶν ὡς ὁμοθυμαδὸν ῥίψαντος ἑαυτὰς, καὶ τὰ νήπια χαρίσαντος τῶν μασθῶν, αὐδὴν φωνῇ μεγάλῃ σφόδρα ἐν τῆς ἀπάσης δυνάσεως ἐκβοῶντος. οἰκτρᾶς μᾶλλα ἐπιφανείας αὐτὰς ὕδωρ πρὸς πύλας ἄδ' καθεσῶτας. ἐλεάζαρος δὲ ὁ ἱερεὺς ἀνὴρ ἐπίσημος τ ἀπὸ τῆς χώρας ἱερέων ἐν πρεσβέρῳ τῶν ἡλικίαν ὕδωρ λέλοιχ ὡς. καὶ πάσῃ τῇ κατὰ ἐν βίῳ ἀρετῇ κεκοσμημένῳ. τὰς περὶ αὐτὸν κατασείλας προσβυτέρας ἐπικαλέσθαι ἐν ἄγιον θεὸν προσδύξατο τάδε. Βασιλεῦ μεγαλοκράτορ ὕψισι παντοκράτορ θεῖ, τῶν πᾶσαν διακυβερνᾶν ἐν οἰκτιρμοῖς κτίσιν, ἐπιδὲ ἐπὶ Ἀβραὰμ σπέρμα. ἐπὶ ἁγιασμένην τέκνα Ἰακώβ. μυρίσθε ὑγιασμένης βυλῆς. ἐν ξένῃ γῇ

δον χρόνοι τὰ δὲ θηρσὶν ἀγρίοις ἐσκύβασαν δαψιλῶς θείνειν
οὐτὰ τῶν ἀνιχνεύτων ἐμοὶ μὴ προλόγοις ἐμοῖς κατασβέσαι μέ-
νον ὅλοχρῶ βεβαίαν πίστιν ἐξόχως ἰουδαίων· καὶ πῇ μὲν σῴζε
τὰ τῆς σωτροφίας σοργῶ, καὶ τῆς χρείας, ἡ ζῶν αὐτὶ τοῦ θα-
νεῖν ἐσιρήθη, οὕτως δ' ὥρμαν ἀπροσδόκητον ἐπὶ κίνδυνον ἐπή-
νεγκεν ἀπηλνόν· καὶ τῇ ὁράσῃ· καὶ ζῶ προσώπῳ σωτεύλῃ δ
καθὰς ὁ τῶν φίλων σκυβρωπὸς ὑπεκρίνατο τοὺς σωπηροισμένους
ἀπέλυσαν ἱκανὸν τὸ τῶν ἰδίαν ἀχολίαν· οἵτε ἰουδαῖοι τὰ πα-
ρὰ τὸ βασιλέως ἀκηούσαντος, ἦν ἐπιφανῆ θεὸν κύειν βασιλέα
τῶν βασιλέων ὕνυν, καὶ τῆς δὲ τῆς βοηθείας αὐτὸ τὸ θυχότος
κατὰ δὲ ὑότος τοὺς νόμους ὁ βασιλεὺς συσπασμὸς πάλιν τὸ
συμπόσιον ἐς ὑφροσύνην ἐπαλῶσαι παρεκάλει· ἦν δὲ ὥρμαν
προσκαλεσάμενος μετὰ ἀπηλῆς εἶπε· τοσάκις βίβλοκῆ πυρὶ
τούτων αὐτῶν προσέταξεν ἀθλιώτατε· ὑὸς ἐλίφαντας εἶν, καὶ
νῦν καθοπλισθῆν ἐς τὸ αὔξειον ἐπὶ ἓν τῶν ἰουδαίων ἀφανισμόν
οἱ ὃ σωσαμενόμενοι συγγενὲς τὸ ἀσεβὲς διάνοιαν αὐτὸ θαν
μάζοντες προσφρόνως τάδε· βασιλεῦ μέχρι τίνος ὡς ἀλόγως
ὑμᾶς σῴζεπράξας προσέταξαν ὕδη τρίβον αὐτοὺς ἀφανίσαι· καὶ
πάλιν ἐπὶ τῶν πραγμάτων ἐκ μεταβολῆς ἀναλύσαι τὰ βέ δὲ
δογμένα· ὧν χάειν ἡ πόλις σῴζε ἦν προσδοκίαν ὀχλᾶ· καὶ πλῆ
θύνουσα συσροφῶς ὕδη, καὶ κινδυνεύῃ πολλάκις διακαθῆ
ναι· ὅθεν ὁ κατὰ πάντα φάλαγξι βασιλεὺς ἐμπληθωθεὶς ἀλο
γισίας, καὶ τὰς γινομένας πρὸς ἐπισκοπὴν τῶν ἰουδαίων ἐμ
αὐτῷ μεταβολὰς τῆς ψυχῆς παρυδὲν ἡγούμενος, ἀτελισάν
βεβαίας ὅρκιον δεισάμενος ὑότος μὴ ἀνυπερθέτως πέμψαν
ἐς ἅδην ἐν χόναισι, καὶ τοσὶ θηρίαν ἱκισμένους· ἐπισρατεύσαν
τα δὲ τῶν τὸ ἰουδαίαν ἰσόπεδον πυρὶ, καὶ σῴραὶ θύσιαδα δὲ
ατάκτως· καὶ ἐν ἅδαν αὐτῶν ἡμῖν ναὸν πυρὶ πρωΐα, τάχα
τῶν σωτελούντων ἐκᾷ θυσίας ἐς τ ἅπαντα χρόνον κατασῆσ
πότε πεισαχαρᾶς ἀναλύσαντος οἱ φίλοι· καὶ συσπασᾶς μετὰ πό

ἐπνιθόμενος τίνος ἕνεκεν αὐτὰς ἐκάθησαν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ πρὶ
ὅσαν ἡμέραν πεμπτισκαιδεκάτην. τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ἔκτος νυκτὸς τὸ
προσεχὲς, ἐπὶ τέλει ἦν ἡσυχάζων. καὶ τῶν φίλων αὐτῶν προσ-
μαρτυρησάντων τῷ ὠμότητα χείρονα φαλαρίδος. ἐκ γὰρ
ἕρμης ἔδει τῆς σύμβολον ὕπνῳ χάριν ἔχειν αὐτοῦς. αὐτὸς δὲ
ἐς τὸ ἐπιτίλλουσαν ἡμέραν, κατὰ τὸ ὁμοίως ἐθίμαθον ἐκ
ἐλίφαντος ἐπὶ τῶν ἀθυμίτων Ἰουδαίων ἀφανισμόν. ἐπόνθη
δὲ τὸ βασιλέως ἀσμένως πάντες μετὰ χαρᾶς οἱ πάντες ὁ σ
μὸς σωσανίσαντος ἐς τὸν ἅλιον οἶκον ἕκαστος ἀνέλυσε. καὶ οὐκ
οὕτως ἐς ὕπνον κατέχρήσαντο ἐν χρόνον τῆς νυκτός. ὡς ἐς τὸ
πακοίνης μηχανάσθαι ἐκ τῆς ταλαιπώροις ὀδυσσίοις ἐμπαγμοῦς
ἄρα δὲ ἀλεκτρυὼν ἐκέκραγεν ὄρθριος, καὶ τὰ θηρία καθοπλί
κὰς ὅρμων. ἐν ᾧ μεγάλῳ πειρεύμῳ δηκίνε. τὰ δὲ κατὰ
τὴν πόλιν πλήθη σωμάθροισε πρὸς τὴν οἰκοτάτην θεωρίαν.
προσδοκῶντα τὴν πραΐαν μετὰ ἀσφαλῆς. οἱ δὲ Ἰουδαῖοι κατὰ
τὸν ἀμερῆ ψυχρολουσάμενοι χρόας, πλησίον ἐκ θέατρον ἐν μέ
λεσι γειροῖς τέλεντον τὰς χεῖρας ἐς τὸν οὐρανὸν, ἐδέοντο δὲ με
γίστε θεῦ, πάλιν αὐτοῖς βοηθῆσαι σωτῆμος. οὔπω δὲ ἡλίε βο
λαὶ κατεπείρουσι, καὶ τὸ βασιλέως, ὃς φίλος ἐκδιχομένε δ
ὅρμων παρασὰς ἐκάλη πρὸς τὴν ἔξοδον, ὕστερον τὸν προ
θυμον τὸ βασιλέως ἐν ἐρήμῳ κάθαι. τὸ δὲ ἀστοχέμενον. ἢ
κατεπλαγίσθη τῇ παρανόμῳ ἐξόδῳ κατὰ πᾶν ἀγωνίᾳ κα
κρατημένος, ἐπιστάσθαι τὸ πρᾶγμα ἐφ' ᾧ τὸν αὐτῷ κατα
στάσεως τοῦ ἑλκυσαι. τὸν δὲ ἦν ἡ ἐνέργεια τὸ πάντα δυσποτεύ
οντος θεῦ. τῶν πρὶν αὐτῷ μεμηχανημένων, λήθῳ κατὰ διά
νοιαν ἐντεθηκότος, ὑπεδείκνυον ὁ ὅρμων. καὶ πάντες οἱ φίλοι
τὰ θηρία ἢ τὰς δυνάμεις ἐθιμάθαν βασιλεῦ κατὰ τὴν σὴν
ἐκτασῆ προθεσιν. ὁ δὲ ἐπὶ τοῖς ῥηθεῖσι πληροθεὶς βαρεῖ χόλῳ
ὀξὺ τὸ περὶ βύτων προνοίᾳ θεῦ δυσχεράθαι πᾶν αὐτὸ τὸ σῶ
μα, ἐγατανύσας μετὰ ἀσπαλῆς ἔπτυε. ὅθεν γοῦν παρῆσαν, ἢ πα

ἀκίνητος ἦρεμοῦσα ὀκνοῦντος μὲν τοῖς ἔθνεσιν ἐνδήσοι σῴζειν τὸν
πάνυ θεὸν πειρέχουσαν αὐτοὺς μετὰ δισμοῦ ἀνάγκην. ἦν παν
τοκράτορα κύριον, καὶ πάσης δυνάμεως δωρεισύοντα ἐλεή
μονα θεὸν αὐτῶν, καὶ πατρῴαν δυσκατάπαυστον βοὴν πάντοθεν
μεγάλην ἀκροώμενον ἐπικαλοῦσαν δικαίωμα τὸν κατ' αὐτῶν μετα
τρέψαι βουλὴν ὁσίαν. καὶ ῥᾳδίως αὐτοὺς μεγαλομε
ρῶς ἐπιφανέντας ἐκ τῆς παρακοῆς ἐν ἐρήμῳ μόνῃ. ὑγιῶν μὲν
ἐκτανῦσι ἡ λιτανεία αὐτοὺς ἐπὶ οὐρανόν. ὁ δὲ ἔρημον θὺς ἀνη
λίσκειν ἐλέφαντας τοπίας πεπληρωμένους τῆς τοῦ οἴνου πολλῆς
χορηγίας, καὶ τῆς λιβάνου μεμεσωμένους, ὄρθριος ἐπὶ τὸν αὐ
λὴν παρῆν περὶ τούτων προσαγγέλων τοῦ βασιλέως. τοῦτο δὲ
ἀπ' αὐδένος χρόνου κίσμα καλὸν ἐν νυκτὶ, καὶ ἡμέρᾳ ὑποβαλ
λόμενον ὑπὸ τοῦ κακιζομένου πᾶσιν αἷς ἂν αὐτὸς θελήσῃ ὕ
πνου μέρος ἀπέστειλε πρὸς τὸν βασιλέα. καὶ ἡδίσῳ. καὶ βαθεῖ
κατεχέθη τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ διαστότου. τῆς ἀθέσμου μὲν προθέ
σεως πολὺ διεσφαλμένου, τοῦ δὲ μεταθέτου λογισμοῦ μεγά
λως διεψευσμένου. οἱ δὲ ἐνδήσοι τῶν προσημανθέντων ὥρᾳ
σῴζφυλόντου, ἦν ἄγιον ὕμνουν θεὸν αὐτῶν. καὶ πάλιν. ἡξίουν
ἦν δίκαταλλακτον δίξαι μεγαλωθουσῦν αὐτοῦ χαρὰν κρωβὸς
ἔθνεσιν ὑπάρηφάνειαν. μεθύσης δὲ ἤδη δεκάτης ὥρας ἐσθέν
τος πρὸς τοῦς κλήσεσι τεταγμένος ἀφρόσως θὺς κλητὺς ἐσῆλθε.
ἔνυξε προσελθὼν ἦν βασιλέα καὶ μόλις διηγείρας ὑπέδυξε
ἦν τῆς συμποσίας χαμαὶ ὄδη παραβύχοντα τὸν περὶ τούτων
λόγων ποιούμενον. οὗ ὁ βασιλεὺς λογισάμενος, καὶ ταπεί
ως εἰς τὸν τόπον ἐκίνδυσε τοὺς παραγεγονότας εἰς τὸ συμπο
σίαν ἀνθρώπους ἀνακλιθῆναι αὐτῷ. οὗ καὶ γενομένου παρή
γε εἰς δύαχίαν θέντας ἑαυτοὺς τὸν παρόντα τῆς συμποσί
ας ἐπὶ πολὺ γεγαυρωμένους εἰς εὐφροσύνην καταθέσθαι μέ
ρος. ἐπὶ πλεῖον δὲ προβαινούσης τῆς ὁμιλίας τὸν ἔρ
μωνα μεταπιμψαμένου ὁ βασιλεὺς μετὰ πικρᾶς ἀπειλῆς

ἀνύνδυν λαμβάνουσα τὸ τέλος ἐπὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα. μεγάλως δὲ καὶ διωκῶς ὁ βασιλεὺς χαρᾶς πεπληρωμένος σὺν πόσαις ἐπὶ πάντων τῶν ἐφ' ὧλων σωιζομένος πεπλανημένοι πόρρω τῆς ἀληθείας φρενὶ, καὶ βιβλίῳ σοφῷ. τὰ μὲν καφὰ, καὶ μὴ δυνάμενα αὐτῆς λαλεῖν, ἢ ἀρχὴν ἐπαινῶν. ἐς δὲ τὸν μέγιστον θεὸν τὰ μὴ καθήκοντα λαλῶν. μετὰ δὲ τὸ προκρημένον τὸ χρόνον διαλειμμα προσωίκαντο οἱ γραμματεῖς ἵνα βασιλεῖ. μηκέτι ἰσχύειν τῶν τῶν ἰουδαίων ἀποχραφὼ πορεύεσθαι σὺν τῶν ἀμίτηθεν αὐτῶν πληθὼ, καὶ περ ὄντων κατὰ τὼ χάρων ἐν τῶν πλήθονων. τῶν μὲν κατὰ τὰς οἰκίας ἐν σωίκοντων. τῶν δὲ κατὰ τόπον, ὡς ἀδυνάτε καθεσθῆτος πᾶσι τοῖς ἐπ' ἀμφόπον στρατηγοῖς. ἀπελήλαντες δὲ αὐτοῖς συληρότερον ὡς διδωροκοπημένοις ἐς μηχανὼ τῆς ἰκφυγῆς. σωίβη σκάφως αὖν περὶ κύτε πλοῖῶν λειόντων μετὰ ἀποδίξεως. μὴ τῶν χαρτηρίων ἄδη, μὴ ζῶς γραφικὼς καλάμως. ἐν οἷς ἰχρῶν τε ἐκλειδοπίνεν. τῶν δὲ ἓν ἐνέργεια τῆς τῦ βοηθῶνθος ζῆς ἰουδαίοις ἐξ ὑρανῦ προνοίας αὐτικύτε. τότε προσκαλεσάμενος ἕρμωνα τὸν πρὸς τῇ τῶν ἐλεφάντων ἐπιμελᾷ, βαρέα μεμισημένος ὀργῇ, καὶ χόλῳ κατὰ πᾶν ἀμετάθετος. ἐκέλευσεν ὑπὸ τῶν ὀρχομένων ἡμέραν δαφιλέσι φάκεσι λιβανωτῦ, καὶ οἴνῳ πλέονι ἀκράτῳ ἄπαντας ζῶς ἐλεφάντας ποτίσαι. ὄντας δ' ἀριθμὸν παντακοσίους. καὶ ἀρχιωθέντας τῇ τῦ πόμαθος ἀφθόνῳ χορηγίᾳ, ἐσαγαγὼν προσωλτησιν τῦ μέρος τῶν ἰουδαίων. ὃ μὲν τάδε προστάσσων ἐρίπτο πρὸς τὼ θυσχίαν σύναγε. ὁ δὲ τὰς μάλιστα τῶν φίλων. καὶ τῆς φαλάγγος ἀπεχθῶς ἔχοντας πρὸς κὺς ἰουδαίους. ὁ δὲ ἐλεφαντάρχης δὲ προστάξιν ἄραρότως ἕρμαν σωβιλέ. οἵτε πρὸς ζύτοις λειτουργοὶ κατὰ τὼ ἐσπέραν ἐξιόντες τὰς τῶν παλαιπώρων ἐδισμένων χάρακα τόν τε λοιπὼ ἐμηχανῶντο περὶ αὐτῶν ἀσφάλειαν. ἐννυχον δὲ ἔχοντες ἐμῶ λήθῳ δὲ φῶλον πύρας τῆς ὀλεθρίας. οἱ δὲ πάσης

μενα βρῶσιν αὐτῶν ὑμωμοσίαν, δ μοθυμαδὸν ἐξήρχον, ὡς ἐπαρᾳ-
γμένα σκυλμοῖς ἀλλοιοθύτοις. δ' ἐσμὰς δὲ δημόσια μέχρι τ-
ὡς ἡ πλοῖον ἐμβολῆς ἤλκυθρ μετὰ βίας. οἵτε κύτων συζυγέν
βρόχοις αὐλοειφέων βύς αὐχένας πεπλεγμένοι μετὰ ἀλκμαί-
ας ναυικῆς ἡλικίας αὐτῶ διωχίας, καὶ ναυτεικῆς ῥαθυμίας
τὰς ἐπιλοίπους τῶν χάμαι ἡμέρας ἐν θρόνοις διῆγον. παρὰ
πόδας ὕδη ἐν ἄδλῳ δρᾶντος κείμενον. κατήχθησαν δὲ θηρί-
ων βοῶν ἀχόμμοι σιδηροδίσμοις αὐλογχαις. οἱ μὲν τῆς ἐν-
γοῖς τ πλοίων προσηλαμένοι βύς βαχάλας. οἱ δὲ κύς πόδας
ἀῤῥύκλης κατησφαλισμένοι πέδας. ἓξ κ τῷ κοθ' ὑπερθεν πυ
κνῷ ξανθώματι σχεδαμένῳ. ὅπως πάνθοθεν ἐσκοδισμένοι βύ
θφθαλμὸς, ἀγαγκῶ ἐπιβούλαν ἐν παντὶ τοῦ κατάπλῳ λαμ-
βάνων. βύτων δὲ ἐπὶ τῶν λεγομένων χειδίων ἀχθέντων, καὶ
τὸ παράπλου πέρας θέντος, καθὼς ἦν διδαγμαδισμένον τοῦ ἓκ
στιλᾶ προσέταξεν αὐτοῖς, ἐν τοῦ πρὸ τῆς πόλεως ἐποδρομίᾳ
περιμβαλεῖν ἁπλᾶ τοῦ καθεξῆς περὶ μέρος, καὶ πρὸς πάρα
δηγματισμὸν ἄγαν δύκαιροτάτῳ καθεξῆς πᾶσι βοῖς κατα-
πορευομένοις ἐς τὸν πόλιν καὶ τοῖς ἐκ κύτων ἐς τὸν χῶρον
ἑλλομένοις πρὸς ἐκδημίαν. πρὸς δὲ μὴ δὲ τοῖς δυναμισμέ-
αὐτῆ κοινωνῆν μὴ δὲ τὸ σύνολον καταξιδσαι περίβολον, ὡς ὃ
τοῦτο ἐγενήθη, ἀκαθύρας κύς ἐκ τῆς πόλεως δμοιωθὲς χρυδῆ ἐκ-
πορευομένης πυκνότερον ἀποδύρεδαι τῶν ἀκλιᾶ τῶν ἀδελ
φῶν ταλαιπωρίαν, δλοργιδὶς προσίταξε, καὶ βύτοις δμῆ τὸν
αὐτὸν βοῶν ἐπιμελῶς, ὡς ἐκείνοις ποιῆσαι λεγομένοις κατὰ
μηδένα βοῶν τῆς ἐκείνων ἀμαρίας. ἀποχραφῶσαι δὲ πᾶν τὸ
φῦλον ἐξ ὀνομάδος. ὃ γὰρ τῶν ἐμπροδὲν βραχὺ προδιδημα,
μένων τῶν ἔργων κατὰ πόνον λαβέειν. ἐρεβλωθέντας δὲ πα-
γκγελμένους αἰκίαις ὁ τέλος ἀφανίσαι μιᾶς ὑπὸ χαρὸν ἡμό
ρας. ἐγένετο μὴν ἦν ὁ βύτων ἀποχραφὴ μετὰ πικρᾶς ἀποδῆς,
καὶ φιλοτίμου προσεδρίας ἀπὸ αὐκαιρῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν

βον αὐτὸν δμῶν κολασέντων, φιλήφαιμον εἰς ἀν ἐπίστηται χρόνον τὰς πράγματα ἐν δυσαθείᾳ, καὶ βαλτὴν σφόδρα κατασαθήσεσθαι. ὃς δ' ἂν σκιπάσῃ ἀνὰ τὴν ἰουδαίαν ἀπὸ γραμμῆς μέχρι νηπίου, μέχρι τῶν ὑπερμασάων ἀλλοίσιος βασάνοις ἀπερυμπανισθήσεται πανοικί. μιαίνειν δὲ ἐν βαλόμενον ἱερὰ ὧν τὴν θείαν τῶν ἐμπίπτοντες ὑπὸ τῶν διδύμων λήψεσθαι. καὶ ἐκ τῶν βασιλικῶν ἀργυρίου δραχμὰς διχιλίας. καὶ τῆς ἐλευθερίας στερανθήσεται. πᾶς ὃ τόπος ἐάν φορᾶθῃ ἐν σύνολον σκιπασίμενος ἰουδαῖος ἄβατος καὶ πυρίφλεκτος γενέσθω. καὶ πάσῃ θνητῇ φύσει κατὰ πᾶν ἄρχεσθαι φανήσεσθαι εἰς ἐν ἀεὶ χρόνον. καὶ ὁ μὴ τῆς ἐπιστολῆς τύπος οὕτως ἐγγεγραπται. πάντη δὲ τῶν προσίκοντα τὸν προστάγμα δημοτελῶς σωίζεσθαι βίς ἑθνισιν ἰδίαις μετὰ ἀλαλαγμῶν καὶ χαρᾶς, ὡς ἂν τῆς προκατεσκιρρωμένης ἀνθρώπου πάλαι κατὰ δλάνοιαν μετὰ παῤῥησίας σὺν ἐκφανομένης ἀσεβείας. βίς δὲ ἰουδαίοις ἀνήκεσον πένθος ἦν, καὶ παυόδυρτος μεταδακρύων βοὴ συναγμοῖς, πεπυρωμένης τ' ἀνθρώπων καρδίας. δλοφυρομένων τὴν ἀπροσδόκητον ἐξαίφνης ἐπιρρέουσαν ἀνθρώποις δλεθρίαν. τῆς νομοθέτης, ἡ πόλις, ἡ τὸ σύνολον οἰκήτης τόπος ἦν δηδὼ ἀγυαὶ κρημνῶν, καὶ χάος ἐπ' αὐτοῖς ἓκ ἐμπεπλῶντο. οὕτω γὰρ μετὰ πικρίας ἀνοίκτου ψυχῆς ὑπὸ τῶν κατὰ πόλιν στρατηγῶν ὁμοθυμαδὸν ἐξαπεσίλλοντο ὥστε ἐπὶ τοῖς ἐξ ἄλλοις ἠμορίαις καὶ ἴνας τὸν ἐχθρῶν λαμβάνοντας πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἐν κοινὸν ἅλιον, καὶ λογιζομένους τὸν ἄδηλον τὸ βίου καταστροφὴν δακρύων αὐτῶν τὸν φιλάθλιον ἐξαπορεῖσθαι. ὕγκρ γὰρ γηραιῶν πλῆθος τοιῆς πεπυκασμένων τὸν ἐκ τὸ γύρως νοσηρότητα τοῦ δῶν ἐπίκυφον ἀναστροπῆς ὁρμὴ βιαίας ἀπειλῆς οὐδ' ὡς ἀνδρὸς πρὸς ὀξέως καταχαμένου τορέως. αἷδε ἄρα πρὸς βίν κοινωνίαν γαμικὸν ὑπελιλυθῶσα πασὸν ναλνιδης, αὐτὶ τέρψεως μεγαλαβοῦσα χόρος. καὶ κόνι τὸν μυροβραχῆ πιφορμίνας κόμαν. ἀπαλυπῆσας δὲ ἀγρὸ

παρουσίαν, ὃν δὲ πράγματι τρόπῳ· προθυμηθέντων ὑμῶν εἰ σελθεῖν εἰς τὴν ναὸν αὐτῶν, καὶ βίᾳ ἐκπηδήσαι μὴ καλύπτοις ὅπλοις θύραις τε μᾶλλον· τύποις φρονίμοις παλαιοτάτοις, ἔρξαν ὑμᾶς ὃ ἐσόδου. ἀπολειπόμενοι τῆς ὑμετέρας ἀλκῆς, δι' ἣν ἐκρίνομεν πρὸς ἅπαντας αὐθρώπους φιλανθρωπίαν. τῷ δὲ αὐτῶν εἰς ὑμᾶς δυσμενείᾳ ἐκδηλον καθιστάντες, ὡς μονώτατοι τῶν ἐνθένδε βασιλεῦσι, καὶ βίᾳ ἑαυτῶν διερχόμενοι ὑφ' ἑαυτοῖς ὄντες οὐδὲν γνήσιον βούλονται φρονεῖν ὑμεῖς δὲ τῇ τούτων ἀνοίᾳ, συμπλεονεχθέντες μὲν νίκης σχεδιμιδίντες, μὴ εἰς τὸν ἀγῶνα ὁρᾶν πᾶσιν ἔθνεσι φιλανθρώπως ἅπαντήσαντες καθὼς ἐπρέπον ἐποιήσαμεν. ἐν δὲ τούτοις πρὸς τὰς ὁμοφύλους αὐτῶν ἀμυναι κακίαν ἅπασι γνωριζόντες σχέτλιον τὸ συμμαχίαν καὶ τὰ πεπισιμένα μὲν ἀπλότητος αὐτοῖς καὶ τὰ ἀπαρχῆς μυρία πράγμασι βλαπτόντες· ἐξαλλοιῶσαι ἐθελήθημεν καὶ πολιτείαν αὐτὸς ἀλεξανδρέων καταξιῶσαι καὶ μετόχους τῶν ἀεὶ ἱερίων κατασῆσαι. οἱ δὲ τοὐναντίον ἐκλελοίπασι καὶ τῇ συμφύτῳ κακοηθείᾳ ἀ καλὸν ἀπωσάμενοι, φιλωκῶς δὲ ἐς ἀ φαῦλον ἐνδύνοντες. οὐ μόνον ἀπέστρεψαν τὸ ἀπήμητον πολιτεύειν· ἀλλὰ καὶ βλάπτουσι λόγῳ τε καὶ ἔργῳ τοὺς ἐν αὐτοῖς ἐλλογίμους. πρὸς ὑμᾶς γνησίως σχεκλιμένους. παρίκασι ὑφορώμενοι σχὸ τῆς δυσκλεεστάτης ἐμβιώσεως σχετάχους ὑμᾶς κατασρέψαι τὰ κατορθώματα. διὸ καὶ τυκμηρίοις κακῶς πεπεισμένοι τούτους κατὰ πάντα δυνοεῖν ὑμῖν πρόσωπον καὶ προσνοσύμβοι μή ποτε αὐφνιδίου μετέπεσε ταραχῆς ἐνστάσης ὑμῖν τοὺς δυσνεβεῖς τούτους κατὰ νῶτον προσθέσθαι. καὶ βαρβάρους ἐχόμενοι πολεμίους. προστετάχαμεν δὲν ἅμα τὸ προσωτεῖν τῷ ἐπισολῷ τὴν δι' αὐθημερὸν τοὺς ἐν σημαινομένους σὺν γυναιξὶ, καὶ τέκνοις μὲν ὕβριν, καὶ σκυλᾶν ἀπεῖλαι πρὸς ὑμᾶς ἐν δισμοῖς σιδηροῖς πάνθ' ὅτι κατακεκλεσμένους ἐς φύλακιν, συμφορᾶν καὶ λυσκλεᾶ καὶ πρέπτα λυσμενέσι φόν

μισθωτὸν τὴν σωτηρίαν ἅπασιν ἀνθρώποις δοκιμάσει καὶ θεσπίσει. τὴν μὲν ἢν περὶ τὸ γένους ἢν πᾶσι βουλομένῳ δικαίαν, δι' ἀλλόφυλοι δὲ διαμαχοῦνται. τὴν δὲ περὶ τῶν προσκυνήσεων μὴ φοβῶν διαστασιν, ἐξύλλογον φάσκων τινὲς μὲν τὸ τῷ βασιλεῖ μὲν τὸ τοῖς δυνάμενον ὁμοπατρίους ἢ ἀνθρώπους γενέσθαι. δυσμενὲς ἢ ἐᾶν καὶ μιαρὸν ἢ τοῖς πράγμασιν ἐναντιωμένους, καὶ οὐ θεὸν τυχόντι πιεῖν φόβῳ. οἱ δὲ κατὰ τὴν πόλιν ἄλλως οὐδὲν ἠδικημένοι ταραχὴν ἀπροσδόκητον περὶ ἢν ἀνθρώπων θεραπεύοντο μὴ σωφρονοῦντας ἀπροσκόπτους γινομένας, βοηθεῖν μὲν οὐκ ἐδόκουν, τυραννικὴν δὲ ἢν ἡ διάθεσις. παρεκάλουν δὲ καὶ δυσφόρως εἶχον καὶ μεθαπτεσθαι ταῦτα ὑπελάμβανον. μὴ γὰρ οὕτως παρασκευασθαι τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν μηδὲν, ἢ γονικὸν. ἄλλη δὲ καὶ παρὰ γείτονάς τε, καὶ φίλους καὶ συμπράγματα δημοσίᾳ μυσικῶς τινας ἐπιπορευομένους πίστεις ἐδίδοσαν σωτηρίας, καὶ πᾶν ἐκτενεῖς προσιέναι πρὸς ἀνάπλεων. ἐκεῖνος μὲν δὴ τῇ κατὰ τὸ παρὸν δυσημερίᾳ χρώμενος, μὴ οὐκ ἀθορῶν ἃ τῷ μείζονι θεοῦ κράτος ὑπολαμβάνων ἢ διανοεῖσθαι ἐν τῇ αὐτῇ διαμένειν βουλῇ. ἔγραφε κατ' αὐτὴν ἐπιστολὴν τὴν δὲ. βασιλεὺς Φιλοπάτωρ τοῖς κατ' Αἴγυπτον, καὶ κατὰ πόλιν χαίρειν. καὶ ἔρρωσθαι, ἔρρωμαι ἢ καὶ ἐγὼ αὐτὸς, καὶ τὰ πράγματα ἡμῶν. ἐκ τ' ἐς τὸν ἀεὶ χρόνον ἡμῖν ἐπιστρατείας ἦσι, καὶ αὖ περὶ τῆς τῶν θεῶν πρὸς ἡμᾶς ἀπροσπτώτου συμμαχίας καὶ τῆς ἡμετέρας ἢ ῥώμης κατὰ λόγον ἐπ' ἀεὶ ἐσομένης τίλος ἀχθέσθε. γνωστὰ μὲν ἢν μὴ δίκαιος ὀφθῆς ἐπιεικὴς δὲ καὶ πολλῇ φιλανθρωπίᾳ χρώμενος τὰ καθ' ἑκάστους κοίλων συρίαν. καὶ φοινίκων ἔθνη. ῥᾳθυμοῦσί τε ἀσμένως, μὴ δοῖς κατακόλουσιν ἱεροῖς ἀπτενέμεσθαι τὸν προσόδους πλείστας, προύχθη μὲν καὶ ἐς τὰ ἱερὰ συλλαμβάνειν ἀβάντας ἡμῖν ἐς ἱερὸν τῶν ἀληθηρίαν καὶ μηδέποτε λήξοντων αὐτοῖς. οἱ δὲ λόγῳ μὲν τὴν ἡμετέραν ἀπροσδέκτως

φῶν ἀνελεῖν πύργους κτίζειν ἀνασύρας ἐξικόλαφε γραφὴν μηδένα τῶν μὴ θυόντων εἰς τὰ ἱερὰ αὐτῶν εἰσιέναι· πάντας δὲ θύειν ἐν δίκαιοις εἶναι λιτογραφίαν, μὴ οἰκτιζόμενον διάθεσιν ἀχθεῖσαν. θύειν δὲ ἀνελόντας βίᾳ φερομένους τῶν ἱερῶν μετασπᾶσθαι. θύειν τε ἀπογραφομένους χαράττεσθαι, σῴζειν πυρὸς εἰς τὸ σῶμα παρασήμῳ φιλοτιμίᾳ χαραφύλλῳ. οὓς καὶ κατέχωσεν εἰς τὴν προμνησθεῖσαν λίθον ἀνθέπαυσιν. ἵνα δὲ μὴ θῇς πᾶσιν ἀπεχθόμενος φαίνηται, θ πίγραφεν. ἐὰν δέ τινες ἐξ αὐτῶν προαιρῶνται ἐν τοῖς κατὰ τὰς τελετὰς μεμυημένοις ἀναστρέφεσθαι, τούτους ἰσοπολίτας ἀλεξανδρεῦσιν εἶναι. τινὶ μὲν οὖν ἐπὶ πόλεων τὰς τῆς πόλεως διοικήσεις ἐπιβάθρας συγχεῖσθαι διχῇ ἑαυτοὺς εἰδέναι. ὡς μεγάλης πυὸς κινουμένης διὰ κλείας ἀπὸ τῆς ἰσομοίρης τοῦ βασιλέως σωματοφυλακῆς. οἱ δὲ πλείστοι γυναῖα ψυχὴν ἐνίσχυσαν, καὶ οὐ διέκρινεν τὰ διοικήσεως. τά τε χρήματα πρὸς ἅλλων αὐτοκαταλαγόμενοι ἀλλῶς ἐπαρῶντο ἑαυτοὺς ῥύσασθαι ἐκ τῶν ἀπογραφῶν. διὰ λπίδος δὲ ἐσθέσθαι αὐτὴν ἀφέως τοῦ ἐξελθεῖν, καὶ τοὺς ἀπογραφομένους ἐξ αὐτῶν ἐβδελύσαντο. καὶ ὡς τὸν λιμοῦ τὸ ἔθνους ἔκρινον, καὶ τὸν κοινῆς συνωμοσφῆς, καὶ διχρησίας εἰρεῖν. ἃ καὶ μεγαλαμβάνων διανοίας τοῦ θεοῦ ἐχόλεσεν, ὃς τε οὐ μόνον κατ' ἀλεξάνδρειαν διορίζεσθαι, ἀλλὰ μὴ θῇς ἐν τῇ χώρᾳ ἐκπορεύεσθαι ἐνώπιόν θεοῦ καὶ προσάξας ἀποδύσαντας συναγαγεῖν πάντας τὸν αὐτὸν καὶ χερίσαι μόρα τῶν μεγασπᾶσθαι. τούτων δὲ οἰκονομουμένων φήμη δυσμενὴς ἐξήχθετο κατὰ τὸ γένους, ἀνθεῶποις συμφορνῦσιν εἰς κακοποίησιν ἀφορμῆς διδομένης εἰς διάθεσιν, ὧν ἂν ἀπὸ τῶν νομίμων αὐθὺς κωλυόντων. οἱ δὲ ἰουδαῖοι τῶν μετὰ πρὸς τοὺς βασιλέας εὔνοιαν καὶ πίστιν διαφορον ἔχων σῴζειν φυλάσσοντες. σεβόμενοι δὲ ἂν θεὸν, μὴ θεῖ τούτῳ νόμῳ πολιτεύεσθαι, χωρισμὸν ποιοῦσιν ἐπ' αὐθῆς καταφοράς. διὸ ἂν φῶσιν ἐνίοις ἐπεχθεῖς ἐφαίνοντο. τῇ δὲ τ δικαίαν διπραξίᾳ

γῆς ἀναβλύζουσιν· καὶ ὀνόματι τῷ δόξης αὐτοῦ ἄγιον τὸν τόπον· τὸ μὲν γὰρ οἰκητήριον αὐτοῦ οὐρανὸς καὶ οὐρανῶν οὐρανός· ἀναβαίνοντος δὲ αὐτοῦ ἐπὶ διδόντος τῷ δόξαν αὐτοῦ ἐν καὶ λαῷ αὐτοῦ ἱσραὴλ ἁγίασας αὐτὸν τόπον τῷ σῷ· μὴ κατὰ δικαιοσύνης ἡμᾶς ἐν τῇ τούτων ἀσεβαρσίᾳ· μὴ δὲ σύνεσις ἡμᾶς ἐν διεβλώσῃ· ἵνα μὴ κούσαν καὶ παράνομοι ἐν θυμῷ αὐτοῦ· ἡμᾶς κατεπατήσαμεν τὸν οἶκον τῆς ἁγιασμοῦ, ὡς κατεπατοῦνται οἱ οἶκοι τῶν προσχθισμάτων· ἀπάλλαξον τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ διασκίδασον τὸ ἀμπλακίας ἡμῶν, καὶ ἐπίφανον τὸ ἔλεός σου κατὰ τῶν ὥραν τούτων· ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου· καὶ δὸς αὔσισιν ἐν σάρκᾳ τ κατεπηωκότων καὶ σωτηριμίων τὰς ψυχὰς τοιούτας ἡμῖν ἐρήνην ἐν ταῦθα· ὁ δὲ πάντων ἐπόπτης καὶ θεὸς πρὸ πάντων ἄγιος ἐν ἁγίοις ἐκκαύσας τ ἐνθύσμου λιτανείας, ἐν ὕδρᾳ καὶ βράσει μεγάλως ἐπιρμίνον· ἱκάσιξον αὐτόν· ἴνθεν καὶ ἴνθεν κραδάνας αὐτόν· ὡς κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου, ὅστις καθ' ἡδονὰς ἀπρακτος κλαῦσαι ἔπι, καὶ βίς μίλεσι παραλελυμένον· ὅς τε μὴ φωνήσαι δύνασθαι, δικαίᾳ περιπεπλεγμένον χρίσῃ· ὅθεν οἵ τε φίλοι καὶ οἱ σωματοφύλακες αὐτ τὰ χέρα καὶ ὀξέαν ἐδόντες τῷ καταλαβέσθαι αὐτὸν διθύνων φόβου μενοι μὴ καὶ ἐβλῶ ἐκλείπῃ, ταχέως αὐτ ἐξέλκυσαν ὑπερβάλλοντα καταπεπλεγμένοι φόβῳ· ἐν χρόνῳ δὲ ὕστερον ἀναλεξάμενος ἐαυτὸν, ἐδάμως ἐς μετάμελον ἦλθεν ἐπιπμιθείς· μετ' ὀπαδῆς λιπικρᾶς ἀνέλυσε· ὀργισμιθεὶς δὲ ἐς τῶν ἀγυπόρων καὶ τὰς τ κακίας ἐπαύξων· ὀργὴ δ' τῶν προϋπαρξίσιγμένων συμπόνων, καὶ ἐπορῶν τὸ παντὸς δικαίου κεχαρισμένων οὐ μόνον τῶν ἀναειθμήτων ἀσεβείας ἐμηρκίαν· ἀλλὰ καὶ τοῦτον βράβυς προῆλθον, ὅς τε δυσφημίας ἐν βίς τόποις σωΐσαι· καὶ πολλοὺς τῶν φίλων ἀτενίζοντας ἐς τῶν τῆς βασιλείας πρόθεσιν, καὶ αὐδὺς ἐπειθαι τῇ ἐκείνῃ θελήσει· προέθετο δ' ὁ βασιλεὺς δημοσίᾳ κατὰ τὸ ἔθνος διαδῦναι φόγον· καὶ δὲ βίς κατὰ

παντοκράτωρ· πρόχθω ὑμῶν κατασπουδαζόμενοι ὑπὸ αὐτοῦ, καὶ βιβλίου φράσει, καὶ θείᾳ πυρφορουμένου. σὺ γὰρ ὁ κτίσας τὰ πάντα, καὶ τῶν ὅλων ἐπικρατῶν δυνάσης δίκαιος εἶ. κρίνεις τοὺς ὕβρει, καὶ ἀγερωχίᾳ πράσσοντάς τι κρίνεις; σὺ τοὺς ἐμπροσθεν ἀδικίαν ποιήσαντας, ἐν οἷς καὶ γίγαντας ἦσαν, ῥώμῃ καὶ φράσει πεποιθότας. διέφθειρας ἐπαγαγὼν αὐτοῖς ἀμέτρητον ὕδωρ. σὺ τοὺς ὑπερηφανίαι ὀργαζομένους βδελυκτοὺς διὰ θήλεως τῶν κακίας γενομένης πυρὶ καὶ θείῳ κατέφλεξας. παράδειγμα τοῖς ἐπιγινομένοις κατέστησας. σὺ τὸν βρασὺν φαραὼ καταδουλωσάμενον τὸν λαὸν σου τὸν ἅγιον Ἰσραὴλ ποικίλαις καὶ πολλαῖς δοκιμάσεσι μωρίας ἐγνώρισας τῷ σῇ δυναστείᾳ. ἀφ' οὗ ἐγνώρισας τὸ μέγα σου κράτος. καὶ ἐπιδιώξαντα αὐτὸν σὺν ἅρμασι, καὶ ὄχλῳ πλήθει, ἐπέκλυσας βάθει θαλάσσης. σὺς δὲ ἐμπεσόντας ἐπὶ σοὶ τῷ δεσπότῃ κτίσεως ἐδυσωπήσω, σώσας δικαίους. οἱ καὶ σωθέντες ἔργα σῆς χειρὸς, ὕμνησάν σε τὸν παντοκράτορα. σὺ βασιλεῖς κτίσας ἐν ἀπροσίτοις καὶ ἀμέτροις γνώμαις ἐξελίξω τὴν πόλιν ταύτην, καὶ ἡγίασας εἰς τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον ἐπὶ πάντων ἀπροσδόκητον. καὶ περιδόξασας ἐν ἐπιφανείᾳ μεγαλοπρεπεῖ σύστασιν ποιησάμενος ἑαυτῷ πρὸς δόξαν τὸ μεγάλου, καὶ σοῦ ἡμῶν ὀνόματος σου. καὶ ἀγαπῶν ἐν οἴκῳ τὸ Ἰσραὴλ ἐπηγγείλω δῆ, ὅτι ἐὰν γένηται ἡμῶν ἀποστροφὴ· καὶ καταλάβῃ ἡμᾶς στενοχωρία· καὶ ἐλθόντος ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον ἀληθῶς, ἀκούσῃ τῆς δεήσεως ἡμῶν καὶ δῆ πιστὸς εἶ καὶ ἀληθινός. ἐπεὶ δὲ πλειονάκις θλιβέντων τῶν πατέρων ἡμῶν ἐβοήθησας αὐτοῖς ἐν τῇ ταπεινώσει· καὶ ἐῤῥύσω αὐτοὺς ἐκ μεγάλων κινδύνων. ἰδοὺ δὴ νῦν ἄκρι βασιλεῦ σῷζε τὰς πολλὰς καὶ μεγάλας ἡμῶν ἁμαρτίας καταπονούμεθα, καὶ ὑπετάγημεν δίκαις ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ παρείμεθα ὑπ' ἀδυναμίαις. σὺ τὰ ἡμῶν κατάπωσον. ὁ δὲ θεὸς καὶ βιβλίου ἔτι ἐπιπνεύσῃ καθυβρίσαι ἐν ἐπὶ τῶν

τε καὶ στενοχωρίαν τὰς πλατείας ἐπεπίμπλαν. οἱ δὲ, καὶ πρόσθεν ἔτι ἐσκεδασμένοι ὡς πρὸς ἀπάντησιν σφίσι ταγμένοι παισὶ καὶ τῷ ἁρμοζούσῃ αὐτῷ παραλλαττόμενοι, ἀφόμοιον ἀτακτον ἦν πολλὰ σωίσαντο. τὰ τε νεογνὰ τῶν τέκνων οἱ πρὸς βίαν μὴ τροφὸν, καὶ πθμοὶ παραλλάττομενα καὶ ἄλλως, αἱ μὲν κατ' οἶκους αἱ δὲ κατὰ τὰς ἀγυιὰς ἀνεπιβλέπτως ἐπὶ πανυπόστατον ἱερὸν ἠθροίζοντο. πανοικὶ δὲ ἦν τῶν ὑπὸ τῶν συλλεγομένων ἡ δίνησις ὧν ὑπ' οἰκείας ἀνοσίας ὑπ' ἐκείνῳ κατεχλρουμένοις. σύντομοι τοῖς οἱ τῶν πολιτῶν θρασυβλέντοι, ὃκ ἀνέχοντο τέλειον αὐτῷ ἐπικεμένῳ. καὶ ἐπροαιρέσεως αὐτῷ ἐκπληροῦν διανοουμένου, φωνήσαντες ὁ τῶν ὁρμῶν ὧν τὰ ὅπλα ποιήσασθαι καὶ θαῤῥαλέως ὑπὲρ τῶ πατρῴου νόμου τελοῦτον, ἐκεῖνῳ ἐποίησαν ἐν ᾧ τόπῳ ῥᾳχύτατα μόλις τε ἀπὸ τοῦ ἱερίου, καὶ τῶν πρεσβυτέρων ἀποβαπτιστοῦ ὧν τῶν αὐτῶν τῆς δίνησεως παρῆσαν φάσιν. καὶ τὸ μὲν πλῆθος, ὡς ἐμπροσθεν ἐν τούτοις ἀνερίφη το δηλούμενον. οἱ δὲ περὶ τὴν βασιλέα πρισβύτεροι πολλὰ ἐπὶ ῥώνυ τὸν ἀγήραχον αὐτῷ νοῦν ἐξισᾶν ἐνθυμημένης βουλῆς. θρασυσωθεὶς δὲ καὶ πάντα πειπέμψας ἤδη, καὶ προσβασιλεῦσαι ἐποίητο τέλος ἐπιθήσειν δοκῶν ζῶν προφρημένῳ. ταῦτ' ἔδωκε καὶ οἱ περὶ αὐτ' ἔντοθι θεωροῦντοθ ἐβούλησαν, ὡς τὸ σὺν βίᾳ μετρίοις ἐπικαλεῖσθαι τὸν πᾶν κρεῖττος ἔχοντα τοῖς παροῦσιν ἐπαμύναι μὴ παεισθέντα τῷ ἄνομον καὶ ὑπερφάνον πράξειν. ἐκ δὲ τῆς πυκνότητός τε, καὶ ἐμπόνου τῶν ὄχλων, σωαγωγὸ ἐμίνης κραυγῆς, ἀνέκασός ὡς ἦν βοή. λοκεῖν γὰρ ἦν μὴ μόνον τοὺς ἀνθρώπους ἀλλὰ καὶ τὰ τείχη, καὶ ἐπᾶν ἔναφος ἠχεῖν. ἔτι δὴ τῶν πάντων τό τε θαυμαστὸν ἀλλαττομένων, αὐτὴ τῆς τόπου ἐνβιβλώσεως. ὁ μὲν ἦν ἀρχιερεὺς σίμων ἐξαναστὰς ἐναοῦ καλύψας τὰ γόνατα καὶ τὰς χεῖρας προτείνας ὑπτίκτας ἐποιήσατο τῶν δίνησιν τοιαύτῳ. κύριε κύριε βασιλεῦ τῶν οὐρανῶν καὶ δίκαιος πάσης κτίσεως. ἄρχε ἐν ἀρχαῖς. μοναρχὸ

σχεφθαρῆναι. τοὺς δὲ μὴ δικαιολόγους συλληφθῆναι. καὶ παρατήσας δὲ τῆς ἐπιβουλῆς ἐκρινε τὰς πλησίον κώμας ἐπιθεῖν παρακαλέσαι, ποιήσας δὲ τοῦτο καὶ τοῖς τεμένεσι δῶρα ἀποστεῖλαι δύο θαρσαλέους ἄνδρας κατέπεμψε. τῶν δὲ ἰουδαίων σχεπτομένων πρὸς ἓν φιλοπάρθρα ἀπὸ τῆς χρυσίας, μὴ τῶν πρεσβυτέρων τοὺς ἀπαραβόμενους αὐτὴν, μὴ ξένια κομιοῦντας, καὶ ἐς βίς συμβιβήκοσι συγχωρηθέντες, συνέβη μᾶλλον αὐτοῦ προθυμηθῆναι ὡς τάχιστα πρὸς αὐτοὺς διακομισθῆναι. παραγενόμενος δὲς προσόλυμα. καὶ θύσας τοῦ μεγίστῳ θεῷ, μὴ χαλεπὰς ἀποδοὺς μὴ ὧν ἔξεστι τῆ τοῦ τόπου ποιήσας, καὶ δὴ παραγενόμενος ἐς τὴν τόσην καὶ τῇ ἀπευδαιότητι, χ' δυσπειθείᾳ κατασπλαγὶς ἐν τοῦ παραγενέσθαι θαυμάζει δ' μὴ τῶν ἱερῶν δύταξίαν ἐνεθυμήθη ἐνδοῦσθαι ἐσιλθεῖν ἐς τὸν ναόν. ἦ δὲ ἐπόντων μὴ καθῆκεν γενέσθαι τῶν, σχεδὸν ἃ μὴ ὁ βίς ἐκ τῶ ἔθνους ἐξέναι. μὴ δὲ πᾶσι βίς ἱερὸν σὺν ἀλλ' ἢ μόνῳ τοῦ προηγουμένῳ πάντων ἀρχιερεῖ. μὴ βύτῳ ἅπαξ κατ' ἐνιαυτὸν ἐδόκει ἡδουλῆσθαι πέσθεσθαι. ἦ τε νόμε παραναγνωσθέντος ἐδόκει ἀπέλιπε προφερόμενος ἐαυτὸν δὴν ἐσιλθεῖν λέγων. χ' ἐκεῖνοι ἐκέρωτα ταύτης τ' τιμῆς, ἐμὲ οὐδὲν. καὶ ἐπωθεῖ βῶ σχεδὸν ἕνα αὐτὸν ἐσερχόμενον αὐτὸν ἐς πᾶν τίμημ, οὐθεὶς ἐκώλυσε τῶν παρόντων. καί τις ἀπροσδόκητος ἵφη κακῶς αὐτὸν τῶν πράτ[ε]ιδαι. γενομένου δ' φησὶ βύτε διά ἕνα αὐτὸν, οὐχὶ πάντως ἐσιλθεῖν μὲ καὶ θελόντων αὐτῶν, καὶ μὴ τῶν δ' ἱερέων ἐν πάσαις τοῖς αὐλήσεσι προπεσόντων, μὴ διὸ μένον τῶ μεγίστου θεοῦ βοηθεῖν τῇ ἐνεσώσῃ ἀνάγκῃ, μὴ τῶν ὅμιλον ἅ κακῶς ἐπιβαλλομένων μιταθεῖναι. κραυγῆς τε μεγάλης κρύων ἃ ἱερὸν ἐμπλησάντων. οἱ κατὰ τὸν πόλιν ἀπολλύμενοι παραχθέντες ἐξεπύδησαν ἀθλιον πθέμενοι τ γινόμενον. αἵ τε κατάκλειστοι παρθένοι ἐν θαλάμοις σὺν τοῖς τεκνύσαις ἐξώρμησαν. μὴ κοσμῶ μὴ κόνῃ τὰς κεφαλὰς πασάμενοι χόων

ΜΑΚΚΑΒΑΪΩΝ ΛΟΓΟΣ ΤΡΙΤΟΣ.

Κεφάλαιον. α.

Vide Bilibald. Pirckh. Symmicta lib. 1. sect. 3 pag. 73. d.

Ὁ φιλοπάτωρ μαθὼν παρὰ τῶν ὀνησιμαθέντων τὴν γινομένην τῶν ὑπ' αὐτὸν χρατουμένων τόπων ἀφαίρεσιν ὑπὸ Ἀντιόχου, παραγγέλλας ταῖς πόλεσι φυλακὰς ποιεῖσθαι τε, καὶ ἵππεῖς καὶ τοῖς αὐτοῖς, καὶ τὴν ἀδελφὴν ἀρσινόην συμπαραλαβὼν, ἐξώρμησε μέχρι τῶν κατὰ Ῥαφίαν τόπων ὅσων παρεμβεβλήκεσαν οἱ περὶ Ἀντίοχον. Θεόδοτος δέ τις ἐκ πληρώσας τὴν ἐπιβουλὴν σχηνοθετεῖς παραλαβὼν τῶν προϋπετεταγμένων αὐτῷ ὅπλων πολεμικῶν τὰ χρειωδέστατα, λειτουργίαν νύκτωρ τὴν τοῦ πολεμαίου σκηνὴν, ὃς μόνος κτείνει αὐτὸν, καὶ ἐν τούτοις διαλῦσαι τὸν πόλεμον. τοῦτον δὲ σχηματισθὼν Δοσίθεος ὁ ἁρμοῦλλου λεγόμενος τὸ γένος Ἰουδαῖος, ὕστερον δὲ μεταβαλὼν τὰ νόμιμα καὶ τῶν πατρίων δογμάτων ἀπηλλοτριωμένος, ἀσημόν τινα κατέκλινον αὐτῇ σκηνῇ. ὃν σωθὲν κομίσασθαι τὴν ἐκείνου κόλασιν. γενομένης δὲ καρτερᾶς μαχῆς καὶ τῶν πραγμάτων μᾶλλον ἐρρωμένων τοῦ Ἀντιόχου. ἱκανὸς ἦν ἀρσινόη ἐπισπερδυομένη τὰς δυνάμεις παρεκάλει μετὰ οἴκτου, καὶ δακρύων τοὺς πλησίον μονομένη βοηθεῖν ἑαυτοῖς τε καὶ τοῖς τέκνοις καὶ γυναιξὶ θαρραλέως ἐπαγγελλομένη δώσειν νικήσασιν, ἑκάστῳ δύο μνᾶς χρυσίου, καὶ οὕτω σωθὲν θεὶς ἀντιπάλους ἐν χερονομίαις διαφθαρῶσι.

ὅτις ἐπίγνωσιν πρεσβύτατος νικάνορα σὺν τῇ παρεμβολῇ γενομένης ὁ κράτης καὶ παραχῆς, διλόγοων ἐν δωσεβεῖ τῇ πατρίῳ φωνῇ, καὶ προσέταξεν ὁ καθ' ἅπαν σώματι καὶ ψυχῇ πρὸ τὰγωνιεῖς, ὑπὲρ τῶν πολιτῶν. ὁ τῶν τῆς ἡλικίας ἐύνοιαν εἰς ἐμοὶ ἐνδεῖς σφυλάξας, τῶν τὸ νικάνορος κεφαλὴν ἀποτεμόντα καὶ τὸν χέρα σὺν ὦμῳ, φέρειν εἰς ἱεροσόλυμα. καὶ παραγενόμενος ὁ ἐκεῖ, καὶ συγκαλέσας ὁύς ἐμοιθεῖς, καὶ ὁύς ἱερεῖς πρὸ τὸ θυσιαστηρίου στάσας, μετεπέμψατο ὁύς ἐκ τῆς ἄκρας. καὶ ἐπιδειξάμενος τῶν τὸ μιαρὸν νικάνορος κεφαλὴν καὶ τῶν χέρα τὸ δυσσεβοῦς μὲν ἐκτείνας ἐν ἀγίοις τοῦ παντοκράτορος οἴκων ἐμεγαλαύχησι. καὶ τῶν γλῶσσαν τοῦ ἀναιδοῦς νικάνορος ἔκτεμεν, εἶφι κατὰ μέρος δώσειν ὁῖς ὀρνέοις. τὰ ὁ ἐπίχειρα τῆς ἀνοίας κατέναντι τοῦ ναοῦ κρεμάσαι. οἱ ὁ πάντες εἰς τὸν οὐρανὸν διλόγησαν τὸν ἐπιφανῆ κύριον λέγοντες. διλογητὸς ὁ δεσπότης τὸν τοιαῦτα τόπον ἀμίανεν. ἐξεδήσει ὁ τῶν τῆς νικάνορος κεφαλὴν ἐκ τῆς ἄκρας ἐπίδηλον πᾶσι, καὶ φανερὸν τῆς τοῦ κυρίου βοηθείας σημεῖον. καὶ ἐδοξολόγησαν παντοῖς μετὰ χειρὸς ψηφίσματος μεγαλωσύνην ἑαυτῶν ἀπαρασήμαντον τῶν ὁ τῶν ἡμέρων. ἔχειν ὁ ἐπίσημον τοῦ βασιλεύειν ἀπάτων τοῦ δωδεκάτου μηνός. ἀδὰρ λίγδ τῇ συριακῇ φωνῇ. πρὸς μιᾶς ἡμέρας τοῦ μαρδοχαϊκῆς ἡμέρας. τοῦ ὃν κατὰ νικάνορα χορηγήσαντων οὕτως καὶ ἀπ' ἐκείνων τῶν χωρῶν κρατῆσθαι τῆς πόλεως ὑπὸ τῶν ἑβραίων. καὶ αὐτὸς αὐτόθι καταπαύσω τὸν λόγον. καὶ εἰ μὲν καλῶς δύθηκεν τῇ συντάξει τοῦδε καὶ αὐτὸς ἤθελον. εἰ δὲ δύτελῶς καὶ μυρίως τοῦδε ἐφικτὸν ἦν μοι. καθάπερ γὰρ οἶνον καταμόνας πίνειν, ὡσαύτως ὁ καὶ ὕδωρ πάλιν πολέμιον. ἓν ὁ τρόπον οἶνος ὕδασι συγκραθεὶς ἡδὺς, καὶ ἐπιτερπῆ τῶν χάριν ἀποτελεῖ οὕτω καὶ ὁ τῆς κατασκευῆς τοῦ λόγου τέρπει τὰς ἀκοὰς τῶν δύτυχανόντων τῇ συντάξει. ἐνταῦθα ὁ ἴσαι ἡ τελευτή.

Τέλος τοῦ δευτέρου λόγου τῶν Μακκαβαίων.

παρακληθέντες ὑπ' αὐτοῦ λόγοις πάνυ καλοῖς· καὶ διανίσαντες ἐπὶ ἀριστὸν παρορμῆσαι καὶ ψυχὰς νέον ἐποιήσαντο, δεδιότες μὴ πρόσθεν ἐπιλείπῃ γυναῖκας καὶ ἐμφύλιον καὶ μετὰ πάσης δίκης ἀφίας ἐμπλακέντος καὶ ἐπιφύοντας κρίναι τὰ πράγματα· ὅθεν ἐκ καὶ τῶν πόλιν καὶ τὰ ἅγια καὶ ἐξ ὧν κινδυνεύομεν ἦν γὰρ ὁ περὶ γυναικῶν καὶ τέκνων ἔτι δὲ ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἐν ὑστέροις μέρει κίνδυνος· μᾶλλον δὲ καὶ πρῶτος· ὁ περὶ ἁγιασμοῦ καὶ ναοῦ φόβος· ἦν δὲ καὶ θεὸς ἐν τῇ πόλει κατοικημένοις ὑπάργυρος ἀγωνία παρασκευάσειεν, ἐν ὑπαιθρῳ προσβολῆς· καὶ πάντων ὅσα προσδοκώντων τὸν ἐνιαυτὸν κρίσιν· καὶ ὅτι συμμιξάντων ἐκ τελειῶν καὶ τῆς σκηνῆς ἐκταγίσης· καὶ ἐκ θηρίων μέρος εὐχαριστον ἀσκηταθέντων· τῆς τε ἵππου κατὰ κάρας τεταγμένης· σωσιδῶν ὁ μακκαβαῖος τὸν τῶν πληθῶν παρουσίαν, καὶ ἐκ ὅπλων τὸν ποικίλον παρασκευὴν· τήν τε θηρίων ἀγριότητα· προτείνας τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπεκαλέσατο τὸν ἐνδοξοτοιοῦν κύριον ἐκ κατὰ πλῶ· γινώσκων ὅτι οὐκ ἔστι δι' ὅπλων· νίκης καθὼς ἂν αὐτῷ κριθείη ὑπὸ ἀξίοις περιποιεῖ τὸν νίκων· ἐλεγε δ' ἐπικαλούμενος τὸν δι' ἐν βοσκημάτων διάστασιν ἀπέστειλας ἐν ἄγγελόν σου καὶ ἑκατὸν ἐκ βασιλέως τῆς ἰουδαίας· καὶ αὐθαλωκότος παρεμβολῆς σὺν αχρεῖμ εἰς ἑκατὸν ὀγδοήκοντα πέντε χιλιάδας· καὶ νῦν δυνάστα ἐκ οὐρανοῦ ἐκ πόσθλον ἄγγελον ἀγαθὸν ἐμπροσθεν ἡμῶν εἰς δέος, καὶ τρόμον αὐτῷ μεγέθη βραχίονος σου καταπλαγήσαν οἱ μετὰ βλασφημίας παραγινόμενοι κατὰ ἐν ἄγιον σου λαόν, καὶ ὅτος μὲν τοιοῦτος ἔληξεν· οἱ δὲ περὶ ἐν νικάνορα μετὰ γαλιλίων, καὶ παιδιῶν προσῆγον· οἱ δὲ περὶ τὸν ἰούδαν μετ' ἐπικλήσεως, καὶ ὅπλων συνέμιξαν τοῖς πολεμίοις· καὶ τοῖς μὲν χερσὶν ἀγωνιζόμενοι· ταῖς δὲ καρδίαις πρὸς τὸν θεὸν δυνόμενοι κατέτρωσαν ἐδὲν ἔτι μυριάδων πλείους, καὶ πανταχιλιάδων τῇ θεᾷ μεγάλως δυφρανθέντες ἐπιφανείᾳ· γινόμενοι δὲ ἀπὸ τῆς χρείας καὶ μετὰ χαρᾶς ἀναλύ

σης δ κελεύσας ἀσκᾶν τὴν ἐβδομάδα. δ δ᾽ ἕτερος κἀγὼ φησὶ δυνάσης ἐπὶ τῆς γῆς, δ προσέταξαν ἄρειν ὅπλα καὶ τὰς βασιλικὰς χρείας ἐπιτελεῖν. ὅμως δὲ κἀπεῖχον ἐπιτελίσαι τὸ σχοινίον αὐτῷ βούλημα. καὶ δ μὲν νικάνωρ μετὰ πάσης ἀλαζονείας ὕψαυχενδν, διαγνώσκ κτηνὸν ἐπὶ ἰούδαν συσύσαν, τρόπαιον. δ δ᾽ ἐμακαρίσθη ἐν ἀσιαλείπτως πεποιθὼς μετὰ πάσης ἐλπίδος ἀνελήψεως τοῦ ξαθαι παρὰ τοῦ κυρίου. καὶ παρακαλεῖ τοὺς σὺν αὐτῷ μὴ δειλιᾶν τὴν τῶν ἐθνῶν ἔφοδον. ἔχοντας δ κατὰ νοῦν τὰ προγεγονότα αὐτοῖς ἀπ᾽ οὐρανοῦ βοηθήματα. καὶ τὰ νῦν προσδοκᾶν τὴν παντοκράτορος ἐπὶ μονὴν αὐτοῖς νίκην καὶ σωτηρίαν. καὶ παραμυθούμενος αὐτοὺς ἐκ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν, προσυπομνήσας δ αὐτοὺς, καὶ τοὺς ἀγῶνας οὓς ἔσαν ἐκτετελεκότες προθυμοτέρους αὐτοὺς κατέστησε. καὶ τοῖς θυμοῦ διεγείρας αὐτοὺς παρῆπτλεν, ἅμα παρεπιδεικνὺς τὴν τῶν ἐθνῶν ἀθεσίαν καὶ τὴν ὅρκων παραβασιν. ἕκαστον δ αὐτῶν καθοπλίσας. ὑπὲρ τὴν αὐτοῦ ἀσπίδων καὶ λόγχων ἀσφάλειαν, ὡς τοῦ ἐν τοῖς ἀγαθοῖς λόγοις παρακλήσιν. καὶ προσιεχηγησάμενος ἀνδρικὸν ἀξιόπιστον ὑπὲρ ἅπαντας εὔφρανεν. ἦν δ᾽ ἡ τούτου στρατηγία τοιάδε. Ὠνίαν μὲν γενόμενον ἀρχιερέα ἄνδρα καλὸν, καὶ ἀγαθόν. αἰδήμονα μὲν τὸν ἀπάντησιν. πρᾶον δ᾽ ἤθους. καὶ λαλιὰν προῃρημένον πρεπόντως, καὶ ἐκ παιδὸς ἐκμεμελετηκότα πάντα τὰ ἐν ἀρχῇ οἰκεῖα. τοῦτον τὰς χεῖρας προτείναντα κατὰ σχῆμα ἁπάντων τῶν ἰουδαίων συσήμασι. εἶθ οὕτως ἐπιφανῶναι ἄνδρα πολιᾷ καὶ σέβει σχαφίροντα θαυμασίῳ δίκαια. καὶ μεγαλοπρεπέστατον ἐν τῷ πρὶ αὐτὸν ὑπροχήν. ἀποκριθέντα δ᾽ Ὠνίαν εἰπεῖν, ὁ φιλάδελφος οὗτος ἐστιν ὁ πολλὰ προσεύχόμενος πρὶ τοῦ λαοῦ, καὶ τῆς ἁγίας πόλεως ἱερεμίας ὁ τοῦ θεοῦ προφήτης. προτείναντα δ᾽ τὴν ἱερεμίαν τὴν δεξιὰν παραδοῦναι τῷ ἰούδᾳ ῥομφαίαν χρυσῆν. διδόντα δ᾽ προσφωνῆσαι τάδε. λάβε τὴν ἁγίαν ῥομφαίαν δῶρον παρὰ τοῦ θεοῦ δι᾽ ἧς θραύσεις τοὺς ὑπεναντίους.

περαιτέρω ἐλθεῖν, μετὰ πάσης ἐκτενείας. βουλόμενος δὲ νικάναρ πρόθυμον ἔσχε πρὸς τοὺς Ἰουδαίους δυσμένειαν ἀπίστους πρὸς τοὺς πεντακοσίους συλλαβεῖν αὐτόν. ἔδοξε δὲ ἐκείνῳ συλλαβὼν τοῦτοις δρᾶμα συμφορᾶν. τῶν δὲ πλειόνων μελλόντων τὸ πύργον καταλαβεῖν, μὴ τῶν αὐλαίαν θύραν βιαζομένων. καὶ κινδυνόντων πῦρ προσάγειν, καὶ τὰς θύρας ὀφρῶσαι πεπυρακαλημένος γενόμενος ὑπέθηκαν ἑαυτῷ τὸ ξίφος. οὐ γενναῖος θέλων ἀποθανεῖν ὑπὸ τοῖς ἀλιτηρίοις ὑποχείριος γενέσθαι, καὶ τῆς ἰδίας εὐγενείας ἀναξίως ἐβεβιάσθαι. τῇ δὲ πλευρᾷ μὴ κατευθικτήσας σφῦρα τῶν ἀγώνων ἀπεδίδου, καὶ τὸ ὄχλον ἄσω τὸ θυραμάτων ἐσβαλόντων, ἀναβαμὸν γενναίως ἐπὶ τὸ τεῖχος κατεκρήμνισεν ἑαυτὸν οὐδαμοῦ εἰς κύνα ὄχλους. τὸ δὲ ταχέως ἀναπηδήσαντα γενομένη σφῦρα μᾶς ἔλθε κατὰ μέσον τὸν κοινῶνα. ἵνα δὲ ἔμπνους ὑπάρχων, καὶ πεπυρωμένος τοῖς θυμοῖς ἐξανασὰς φρομένων χρωμηδὸν τὸ αἵματων. καὶ δυσχερῶν ὄντων τὸ βαμμάτων βρόμῳ τὰς ὄχλους διειλθών. καὶ σὰς ἐπί τινος πέτρας ἀποροχάδος παντελῶς ἑξαμος ἤδη γενόμενος προβαλὼν τὰ ἐντόρα, καὶ λαβὼν ἑαυτοῦ τὰς χεῖρας ἐνίεσθαι τοῖς ὄχλοις. καὶ ἐπικαλεσάμενος τὸ Δαιμόνιον τῆς ζωῆς. καὶ τὸ πνεύματος ταῦτα αὐτῷ πάλιν ἀποδοῦναι, ἓν δὲ ὃν πρότερον μεγάλης ἔργ.

Κεφάλαιον. κ. ιε.

Δὲ νικάναρ μεγαλαβὼν τὰς περὶ τὸ Ἰούδαν ὄντας ἐν τοῖς κατὰ Σαμαρείαν τόποις, ἐβουλεύετο τῇ δὲ κεπαύσεως ἡμέρᾳ μετὰ πάσης ἀσφαλείας αὐτοῖς ἐπιβαλεῖν. τῶν δὲ κατανάγκη σωτηρομένων αὐτῷ Ἰουδαίων λεγόντων, μισθαμᾶς οὕτως ἀργίως. καὶ βαρβάρως ἀπολίσης. δόξαν δὲ ἀποκτεῖναι τῇ προτιμένῃ ὑπὸ τὸ πάντα ἐφορῶντος μεθ' ἡμέρας ὁ βιαλίτηνος ἐπηρώτησεν. εἰ εἰν ἐν οὐρανῷ ὁ δυνάσης ὁ προστάξας ἄγειν τὴν τῶν Σαββάτων ἡμέραν. δὲ ἀποφασκόμενον εἶναι ὁ κς ζῶν. οὗτος ἐν οὐρανῷ ὁ δυνά

ὁ βασιλεὺς ἐκθυμὸς γενόμενος, καὶ τοῖς τῆς παμφυλίας ἡγε-
μόσι διαβολὰς, ἐγραψε νικάνορι φάσκων. ὑπὲρ μὲν τῶν συν-
θηκῶν βαρέως φέρειν. κελεύων ὃ ἂν μακκαβαῖον δίσμιον ἐξα-
ποστεῖλαι ταχέως εἰς ἀντιόχειαν. προσταττόντων δὲ αὐτῶν τοῦ
νικάνορος συνεκέχυτο, καὶ δυσφόρως ἔφερον εἰς τὰ διεταλμέ-
να ἀθετήσαι, μηδὲν τ' ἀνθρώπου ἀδικοῦντος. ἐπεὶ ὁ τοῦ βασιλέ-
ως ἀντιπράττειν ἐκ ἦν ἐυχερὲς ἐτύγχανε στρατηγήματι τῷ ἐπιτελέ-
σαι. ὁ δὲ μακκαβαῖος αὐτηρότερον διεξάγοντα σωιδῶν ἂν νι-
κάνορα πρὸς αὐτὸν ἐξ τῶν εἰθισμένην ἀπάντησιν ἀχθοιτορίαν
ἐγκεκοτακυῖαν ἐκ ἀπὸ τοῦ βελτίστου τῶν αὐτηρίαν εἶναι, συ-
στρέψας ἐκ ὀλίγους τῶν περὶ ἑαυτὸν σωικυφάντησεν νικάνορα
συγγενῆς δὲ ὄντος, ὃν γνησίως ὑπὸ τοῦ αὐθρὸς ἐστρατη-
γηκότα παραγενόμενος εἰς τὸ μίσιον, καὶ ἅγιον ἱερὸν τῶν ἱε-
ρείων τὰς καθηκούσας θυσίας προσαγόντων ἐκέλευσε παρα-
δίδοναι ἐν ἄνδρα. τῶν δὲ μετ' ὅρκων φασκόντων μὴ γινάσκε-
σθαι ποῦ ποτ' ἐστὶν ὁ ζητούμενος, προτείνας τῶν δεξιῶν εἰς τὸν νεὼ
ταῦτα ὤμοσεν. ἐὰν μὴ δίσμιον μοι παραδῶτε, τὸν
δὲ τοῦ θεοῦ οἶκον εἰς πεδίον ποιήσω. καὶ τὸν θυσιαστήριον κατα-
σκάψω καὶ ἱερὸν ἐνταῦθα τῷ διονύσῳ ἐπιφανῆ ἀνατήσω.
ταῦτα δὲ εἰπὼν ἀπῆλθεν. οἱ δὲ ἱερεῖς προτείναντες τὰς χεῖρας
εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπεκαλοῦντο τὸν σχεπάνης ὑπέρμαχον τῆς ἐθνους ἡ-
μῶν, ταῦτα λέγοντες. σὺ κύριε τῶν ὅλων ἀπροσδεὴς ὑπάρχων
οὐδὸκησας ναὸν τῆς σῆς κατασκηνώσεως ἐν ἡμῖν γενέσθαι. φύ-
λαξον ἄρτι παντὸς ἁγιασμοῦ κύριε σχατήρησον εἰς ἀεὶ τὸν
ἀμίαντον τόνδε τὸν προσφάτως καθαρισθέντα οἶκον. φραξεις δὲ πᾶν
σῶμα ἀδικον. φαῦλος δὲ ὡς τὸ ἀπὸ ἱεροσολύμων πρεσβυτέρων
ἐμολύθη τοῦ νικάνορος. ὁμὴρ φιλοσολίτης, καὶ σφόδρα καλὸς ἀ
κούων. καὶ κατὰ τὴν εὔνοιαν πατὴρ τῶν ἰουδαίων προσαγορευό-
μενος. ἦν γὰρ ἐν τοῖς ἐμπροσθεν χρόνοις τῆς ἀμιξίας, χρίσιν ἐσε
πλεκτομένος ἰουδαϊσμοῦ. καὶ σῶμα καὶ ψυχὴν ὑπὲρ τοῦ ἰουδαϊσμοῦ

τεσῆσα ὁ Ἀλκιμος ἀρχιερεὺς τῆς μεγίστου ἱερᾶ. οἱ δὲ ἐπὶ τῆς Ἰου-
δαϊκῆς πεφυγαδευκότα τὸν Ἰούδαν, ἔθνη συνισμηγον ἀγειν
δὲν τῷ νικάνορι. τὰς τῶν Ἰουδαίων ἀτυχίας, καὶ συμφορὰς,
ἰδίας δυνημερίας ἀναθέντος Ἰουδαῖ. ἀκηκόοντος δὲ τοῦ τῆς
νικάνορος ἔφοδον, καὶ τοῦ ἐπιθέσιν τῶν ἐθνῶν, κατακαυσά-
μενοι γῆν, ἐλιτάνευον τὸν ἀεὶ ποιήσαντα ἐν ἰσραὴλ
ὸν, ἀλλ' ὁ μετ' ἐπιφανείας ἀντιλαμβανόμενον τῆς ἑαυτῶ μερί-
δος. προτάξαντος ὁ τὸ ἡγουμένω ἐκεῖθεν δυθέως ἀνίσχυσεν, καὶ
συμμίσγουσι αὐτοῖς, ἐπὶ κώμω δὲ γενασαὶ, σίμων δὲ ὁ ἀδελ
φὸς Ἰούδα συμβεβληκὼς ἦν τῷ νικάνορι. βραχέως ὁ σὺν τὴν
ἀφνίδιον τῶν ἀντιπάλων ἀφασίαν ἐπλαικὼς, ὅμως ὁ ἀκούσαν
ὁ νικάνωρ ἦν εἶχον οἱ περὶ τὸν Ἰούδαν ἀνδραγαθίαν, καὶ ὑπὲρ
ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀγῶσιν δύσχυρίαν ἐπεβλαβεῖτο τοῖς κρίσιν
δὲ αἱμάτων ποιήσασθαι. διόπερ ἐπεμψε τὸν σιδῶνιον, καὶ θεό
δοτον, καὶ ματταθίαν δέναι, καὶ λαβεῖν δεξιάς. πλάνους ὁ γε
νομένης περὶ αὐτῶν ἐπισκέψεως. καὶ τὸ ἡγεμόνος βοῆς πλήθε
σιν ἀναχωνευθέντος καὶ φανέσης ὁμοφύρων γνώμης ἐπένευσαν
τοῖς σωθῆναι. ἐτάξαντο δὲ ἡμέραν ἐν ᾗ κατ' ἰδίαν ὑφέσεσιν ἐς
μὸν, καὶ προῆλθε, καὶ παρ' ἑκάστου σφαφόρως ἐθεσαν δίφρους
δὲ ταξεν ἰούδας ἐνόπλους ἐβίμους ἐν τοῖς ἐπικαίροις τόποις
μήποτε ἐκ τῶν πολεμίων ἀφνιδίως κακουργία γένηται, τοῦ
ἁρμόσασαν ἐποιήσαντο κοινολογίαν. δὲ ἐπιβὰν ὁ νικάνωρ ἐν τῇ
ροσολύμοις, καὶ ἐπράτον θθὲν ἄστυ. τοὺς δὲ σωεκχθέντας
ἀγελάους ὄχλους, ἀπέλυσεν. καὶ εἶχε ἐν ἰούδαν σὺν πανός, ἐν
προσώπω. ψυχικῶς ἐσθ ἀνδρὶ προσεκεῖτο. παρεκάλεσεν αὐτ
γῆμαι, καὶ παιδοποιήσασθαι. ἐγάμησεν, ὑστάθησεν, ἐκοινώνη
σε βίω. ὁ δὲ ἀλκιμος σωιδὼν τοῦ πρὸς ἀλλήλους εὔνοιαν, καὶ
τὰς γενομένας σωθήκας ἀναλαβὼν, ἦκε πρὸς ἐν δημήτριον,
καὶ ἔλεγε ἐν νικάνορα ἀλλότρια φρονεῖν τῶν πραγμάτων. ἐν τῇ
ἐπιβουλὴν τῆς βασιλείας ἑαυτῷ ἰούδαν διάδοχον ἀνέδειξεν. ὁ

Ἐπὶ δὲ βίβλῳ χρόνον προσέπεσε πεῖρα τοιάδε. Ἰουδαῖος ἀνὴρ ἐν Ἰόβ-
μ δαν δημόβριον ἐν τῷ σιλοῦχῳ σχοίνῳ τῷ κατὰ βίπολιν λιμένος θαπλοῦς πάντα μιτὰ πλήθους ἰσχυρᾶς, μὴ πόλεως, κεκρατηκέναι τῆς χώρας ἐπανελόμενον αὐτοκόχον, καὶ βούτε ἐπὶ πρόσωπον λυσίαν. ἄλκιμος δὲ ὢν προγενόμενος ἀρχιερεύς, ἐκ νεότητος δὲ μεμολυμένος ἐν βίῳ τῆς ἐπιμιξίας χρόνοις, σωνοήσας, ὅτι καθ' ὃν ἂν ἕνα ἓν πρόσωπον ἔχ ἔστιν αὐτῷ σωτηρία ἢ ὃ πρὸς ἄγιον θυσιαστήριον ἵνα προβάδος ἔχει πρὸς ἓν βασιλικὰ δημόβριον πρῶτο, καὶ πεντηκοντῷ· καὶ ἰκαβοῷ ἵτε προσάγαν αὐτῷ σίφωνα χρυβοῦν, καὶ φοίνικα. πρὸς δὲ ῥύβις, τῶν νομιζομένων θάλλαν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰ ὑμόβοα ἐκείνῳ ὑσυχίαν ἔχει. χαρὸν λαβὼν τῆς ἰδίας αὐτοῦ σωτηρικόν. προσκληθεὶς εἰς σωνέβριον ὑπὸ τῶ δημόβιε. καὶ ἐπερωτηθεὶς ἐντινι διαθέσει, καὶ βυλῇ καθεσήκασιν οἱ ἰουδαῖοι. πρὸς ταῦτα ἔφη. οἱ δὲ λεγόμενοι τῶν ἰουδαίων ἀσιδαῖοι ὧν ἀφηγεῖται ἰούδας. καὶ δ μακκαβαῖος πολεμοτρόβοι, καὶ στασιάζουσιν ἐκ ἰώνθυ τῶν βασιλέων βύσαθέας τυχὸν. ὅθεν ἀφιλόμυθος τῷ προγονικῇ δόξαν, λέγα δὴ τῷ ἀρχιερατεύσαι, δίκαιος νῦν ἐλήλυθα. πρῶτον μὲν ὑπὲρ τῶν οἰκείων τοῦ βασιλέως γνησίως φρονῶν. δεύτερον δὲ καὶ τῶν ἰδίων πολιτῶν εὐχαριόμενος. τῇ μὲν γὰρ τῇ προθρημένων ἀλγηδόνι ἡ σύμπαν ἡμῶν γένος ἐκ μικρὸς ἄκλυρᾶ. ἴσασι δὲ τούτων ἐπιγνωκὼς σὺ βασιλεῦ. καὶ τῆς χώρας καὶ ἡ πεισταμένη, γένος ἡμῶν προνοήθη. καθ' ὃν ἔχει πρὸς ἅπαντας δίκαιον τῶν φιλανθρωπίαν, ἄχρι γὰρ ἰουδαίας περὶ ἐσν ἀδύναθον ἐρήνης τυχὸν τὰ πράγματα. διούτων δὲ ῥηθέντων ὑπὸ βούτε, θάττον οἱ λοιποὶ φίλοι δυσμενῶς ἔχοντο τὰ πρὸς ἓν ἰούδαν προσεπύρωσεν ἓν δημόβριον προσκαλεσάμενος δὲ δύθεως νικάνορα ἓν γενόμενον ἐλεφαντάρχην, καὶ σπεύδοντα ἀναδήξας τῆς ἰουδαίας, ἐξαπέστειλε δὲ ἐν ἐλάδι, αὐτὸν μὲν ἓν ἰούδαν ἐπανελθεῖν. φῦς δὲ σὺν αὐτῷ σωρπίσαι. καὶ

παρίδος, πολιτείας, ἐποιήσατο πειρασμὸν τῶν φρονημάτων· ὃς δὲ ὧν περὶ αὐτὸν σύνθημα θεῖον νίκης. μετὰ μανίσκων ἀρίστων κεκριμένων ἐπιβαλὼν νύκτωρ ἐπὶ τῶν βασιλικῶν αὐλῶν τῶν παρεμβολῶν ἀνῆλεν ἐς ἄνδρας τετρακισχιλίους· καὶ τοὺς πρωτοβύοντας τῶν ἐλεφάντων σὺν τοῖς κατ' οἰκίαν ὅλοις συνέθηκε, καὶ τὰ τίλη, τῶν παρεμβολῶν δίκην, καὶ παραχῆς ἐπλήρωσαν, καὶ ἐξέλυσαν δυσμερῶντος. ὑποφαινούσης δὲ ἤδη τῆς ἡμέρας τῆς ἐγκαινίου, ὡς τῶν ἐπαρύγων αὐτῷ τοῦ κυρίου σκέπων. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀληθῶς γνῶσιν τῆς τῶν Ἰουδαίων εὐτολμίας κατεπείρασε, ὡς μισθοῦν τοὺς τόπους. καὶ ἐπιβαθσοῦσοις ἀφρούριον ὀχυρὸν τῶν Ἰουδαίων προσῆγεν. καὶ ἐποιοῦντο προσέχρησε καὶ ἠλατῆρσι· βέλη δὲ ἐνῆσαν ἰουδαϊκὰ τὰ λέοντα ἐσάπεμψε. προσήγαγε δὲ τὰ μυσίεια τοῖς πολεμίοις, ῥόδακας ἐκ τῆς Ἰουδαϊκῆς τάξεως. ἀνεστηκότα δὲ καὶ κατελάφθη. καὶ ἐξεκλείσθη. ἐδωτροπολόγησεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὴν ἐν βαθυρᾷ δεξιὰν ἔδωκεν. ἔλαβεν, ἀπὸ προσέβαλε. βέλη περὶ τὸν Ἰούδαν. ἦν τὸ γένετο, μεγάλαβεν γνῶς ἀπονοηθῆναι τὸν φιλιππον ἐν ἀντιοχείᾳ τὸν ἀπολελειμμένον ἐπὶ τῶν πραγμάτων, σωτεχθη. τοὺς Ἰουδαίους παρεκάλεσεν. ὑπετάγη καὶ ὅμοσεν ἐπὶ πᾶσι τοῖς δικαίοις. σωτελύθη, καὶ θυσίαν προσήγαγεν. ἐτίμησε τὸν νεὼν, καὶ τὸν τόπον ἐφιλανθρώπησε, καὶ τὸν μακκαβαῖον ἀπεδέξατο. καὶ τὸ λοιπὸν θρατηγὸν ἀπὸ Πτολεμαΐδος, ἕως τῶν γεφύρων ἦγεμονίαν ἔλθων ἐς Πτολεμαΐδα. ἐδυσφόρησε περὶ τῶν σωθηκῶν οἱ Πτολεμαῖς, ἐδείναζον γὰρ ὑπὲρ ὧν ἠθέτησαν ἀθῳῶν τὰς δικαίωσις. προσῆλθον ἐπὶ τὸ βῆμα λυσίας ἀπολογούμενος ἐνδεχομένως σωίπασι, κατεπράϋνεν. δημοῖς ἐποίησεν, ἀνέζευξεν ἐς ἀντιόχειαν. οὕτω τὰ τῆς βασιλίσσης τῆς ἐφόδου, καὶ τῆς ἀναζυγῆς ἐχώρησε.

Κεφάλαιον. ιδ. 14.

νέμιξεν αὐτοῖς καὶ παρεκάλει μὴ μετὰ τοσαύτης εὐνοίας ἔχειν αὐτὴν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς πατρίδος. οἱ δὲ ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς, καταστάσεως ἔλεγον. ὁ δὲ βασιλεὺς τῶν βασιλείων ἐξήγειρε τὸν θυμὸν τῶν ἀπόρων ὑπὲρ ἀλιτηρίου. καὶ λυσίου ὑποδεξαμένου τὴν μάτιον τῶν κακῶν ἐκεῖ, πάντων προσέταξεν ὡς ἔθος ἐστὶν ἐν τῷ τόπῳ προσπολεῖν ἀναγόντας αὐτὸν εἰς δρόμους. ἦσαν δὲ ἐν τῷ τόπῳ πύργος πεντήκοντα πηχῶν πλήρης σωρεύου. ὅτος δὲ ὄργανον εἶχε περιφερὲς πάντοθεν ἀπόκρημνον, εἰς τοῦτο ἀποδύν. ἐν ταῦθα ἐν ἱεροσυλίας ἔνοχον ὄντα, ἢ καί τινων ἄλλων κακῶν ὑπεροχὴν πεποιημένον ἅπαντες προσωθοῦσιν εἰς ὀλισθρον. διοὐτῳ μόρῳ ἐν παράνομον σωίδιν θανάτῳ μὴ ὃ ταφῆς τυχόντα μεῖλαον. πάνυ δικαίως. ἐπεὶ δὲ σωτηρίαν τὸ πολλὰ πυρὶ ἐν δωμῶν ἁμαρτήματος ὃ δὲ πῦρ ἀγνὸν ἦν καὶ ἀποδὲς ἐν ἀποδῷ ἐν θάνατον ἐκόμισατο. ὅτις δὲ φρονήμασιν ὁ βασιλεὺς βεβαρβαρωμένος ὅρκον, τὸ χείρισα τῶν παρὸς αὐτῷ γενομένων ἐνδιξόμμος ὅτις ἰουδαίοις. μεταλαβὼν ὁ ἰούδας ταῦτα, παρήγγειλε τῷ πλήθει δι' ἡμέρας, καὶ νυκτὸς ἐπικαλεῖσθαι ἐν κύριον. ἄπαξ, καὶ ἅπαξ καὶ νεῶ ἐπιβοηθεῖν ὅτις τῷ νόμου, καὶ πατρίδος καὶ ἱεροῦ ἁγίου στρέφεσθαι μέλλουσι. καὶ ἐν ἄρτι βραχέως ἀνεψυκότα λαὸν μὴ ἐᾶσαι τοῖς δυσφήμοις ἐνθυσιν ὑποχαρίους γενέσθαι, πάντων δὲ αὐτὸν ποιησάντων δμοῦ, καὶ καταξιωσάντων ἐν ἐλεήμονα κύριον μετακλαυθμῶν καὶ νηστειῶν, καὶ πρὸ πλάσεως ἐφ' ἡμέρας τρεῖς ἀδιαλείπτως παρακαλέσαι αὐτούς ὁ ἰούδας, ἐκέλευσε παραχρῆμα. καθ' ἑαυτὸν δὲ σὺν τοῖς πρεσβυτέροις γνωμῶν ὁ ἰούδας ἐβουλεύσατο πρὶν ἐσβαλεῖν τὸ βασιλέως τὸ στρατόπεμα εἰς τὴν ἰουδαίαν καὶ γενέσθαι τῆς πόλεως ἐγκρατῆς ἐξελθόντας κρίναι τὰ πρόγματα τῇ τοῦ κυρίου βοηθείᾳ δοὺς δὲ τὴν ἐπιτροπὴν τῷ κυρίῳ τὸν κόσμου. παρακαλέσας τοὺς σὺν αὐτῷ γενναίως ἀγωνίσασθαι μέχρι θανάτου περὶ νόμων. περὶ ἱεροῦ, πόλεως,

θος ἐπιβαλλούσης, κατὰ μὲν ἐθισμὸν ἀγνιζόντος, αὐτοῦ τὸ σάββατον διάγοντος· τῇ δὲ ἐχομένῃ ἦλθον εἰς τὴν Ἰουδαίαν καθ' ὃν χρόνον τὸ τῆς χρείας ἐγεγόνει, τὰ τῶν προπεπωκότων σώματα ἀναλαμβάνεσθαι, καὶ μετὰ τῶν συγγενῶν ἀποκατασῆσαι εἰς τοὺς πατρώους τάφους. εὗρον δὲ ἑκάστου τῶν τεθνηκότων ὑπὸ τοῖς χιτῶσιν, ἱερώματα τῶν ἀπὸ Ἰαμνείας εἰδώλων. ἃ ὧν ὁ νόμος ἀπείργει τοὺς Ἰουδαίους. δῆλος δὲ πᾶσι γέγονε, διὰ τὴν τῶν αἰτιῶν δίκην δι' ἃς πεπτώκασιν. πάντες οὖν εὐλογήσαντες, τὸν δικαιοκρίτου κυρίου τὰ κεκρυμμένα φανερὰ ποιοῦντος εἰς ἕκαστον τῶν πεπραγμένων, ἠξίωσαν μὴ διὰ τὸ γεγονὸς ἁμάρτημα τελέως ἐξαλειφθῆναι. ὁ δὲ γενναίως παρεκάλεσε τὸ πλῆθος σωτηρίαν ἔχειν τοὺς ἀναμαρτήτους ἑαυτῶν, ὁρῶν ὑφ' ἃ γέγονε κακὰ τοὺς τῶν προπεπωκότων ἁμαρτίαν ποιησαμένους τε καὶ περιθήκας κατασκευάσματα εἰς ἀργυρίου δραχμὰς διακοσίας· ἀπέστειλαν εἰς Ἱεροσόλυμα προσαγαγεῖν περὶ ἁμαρτίας θυσίαν πάνυ καλῶς καὶ ἀσίως πράττων, ὑπὲρ ἀναστάσεως διαλογιζόμενος· εἰ γὰρ μὴ τοὺς προπεπωκότας ἀναστήσειν προσεδόκα. περιττὸν ἂν ἦν καὶ ληρῶδες ὑπὲρ νεκρῶν προσεύχεσθαι, εἶτ' ἐμβλέπων τοῖς εὐσεβείας κειμαμένοις καλλίστην ἀποκείμενον χαριστήριον. ὁσία καὶ εὐσεβὴς ἡ τοιαύτη ἐπίνοια. ὅθεν περὶ τῶν τεθνηκότων τὴν ἐξιλασμὸν ἐποιήσατο τῆς ἁμαρτίας ἀπολυθῆναι.

Κεφάλαιον. ιβ. 13.

Ὡς δὲ ἐνεδρεύθη καὶ πανταραχηθῇ, καὶ ἐπὶ πόσῳ τε προσέπεσε τοῖς περὶ τὴν Ἰουδαίαν, οὐκ ὀκνήσω δηλῶσαι τοῖς ἐντυγχάνουσι τῇδε τῇ βίβλῳ. ἐπεὶ γὰρ ἐπὶ πλεῖστον τῆς οἰκουμένης ἐκπεπτώκασιν οἱ τοῦ θεοῦ νόμοι, καὶ οὐ μόνον ἀνθρώπους ἀλλὰ καὶ θηρία τὰ ἐν ἐρήμοις ἀναστρεφόμενα ἐπιστρέφειν ἔοικεν ὁ θεὸς πρὸς τὸ εὐσεβεῖν, ὡς ἂν μὴ μόνον ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἀλόγοις ζῴοις ἐπιδείξηται τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν, ἐλλιμενίζειν πειρῶμαι τῇ διηγήσει, καὶ ἐπὶ τοῦτο ἐλθεῖν τῶν πραγμάτων. ἱκανὸν ἔχοντι δύναμιν ἐλλιμενίζειν πείρᾳ μυεύσασθαι· ἐνδιατρίβειν καὶ ἐπιτείνειν πεντάκις χιλίους διακοσίους, καὶ ἐλέφαντας ἀνὰ σὺν δύο ἅρματα δὲ ἀφιππαφορὰ διακόσια. καὶ μυρίλαν ὃ σω

φὴν σωτηρίας. ἐξιλθὸν δὲ τὸ στρατόπεδον ὁ Μακκαβαῖος καὶ κατίσφαξε μυριάδας σωμάτων δύο, καὶ πυνθάνεται χιλίους καὶ μόνα τὰ τούτων προπλὴν καὶ ἀπώλειαν ἐπεσπάσατο τὸν Ἰούδαν, καὶ τὸ ἱερὸν πόλιν ὀχυρὰν ἐν ᾗ κατῳκήκεσαν, καὶ πάμφυλα πλήθη. ναοὶ δὲ πρὸ τῶν τειχῶν καθεσταότες ὡμαλοὶ ἀπεμάχοντο διρώσως. ἐνθάδε ὀργάνων καὶ βελῶν παραθέσεις ὑπῆρχον ἐπικαλεσάμενοι δὲ ἐν δυνάσθαι ἐν μόνα κραδαίους σωτηρίοντα τὰς τοιαύτας ἀλκάς, ἔλαβον τὴν πόλιν, καὶ κτείνουσαν τῶν ἐνδον, ὡς μυριάδας δύο πεντακισχιλίους. ἀναζεύξαντες δὲ ἐκεῖθεν ἤρμησαν τὸ σκυθῶν πόλιν, ἐπέχουσαν ἀπὸ ἱεροσολύμων σταδίους ἑξακοσίους. ἀποματυρησάντων δὲ τὸ ἐκεῖ κατοικούντων ἰουδαίων ὅτι οἱ σκυθοπολῖται εἶχον πρὸς αὐτοὺς εὔνοιαν καὶ ἐν ταῖς τῆς ἀτυχίας καιροῖς ἤμενον ἀπάντησιν ἐποιοῦντο εὐχαριστήσοντες αὐτοῖς καὶ προσφωνήσαντες, ἵνα τὰ λοιπὰ πρὸς τὸ γένος δύνωνται ἔχειν, παρεγένοντο εἰς ἱεροσόλυμα τῶν ἑβδομάδων ἑορτῆς οὔσης ὑπερκειμένης δὲ τὴν λεγομένην πεντηκοστὴν, ἤρμησαν πρὸς γοργίαν τὴν ἰδουμαίας στρατηγόν. ἐξῆλθεν δὲ μεθ' πεζῶν τετρακισχιλίων, ἱππέων δὲ τετρακοσίων καὶ παρατεταγμένων σφίσιν ὀλίγους τῶν ἰδουμαίων. δοσίθεος δέ τις τῶν τοῦ βακχήνορος, ἱππικὸς ὢν καὶ καρτερὸς, ἄγχου τὸ γοργίου. καὶ λαβόμενος τῆς χλαμύδος, ἤγεν ὠθῶν διρώσως, καὶ βουλόμενος ἐν κατάρατον λαβεῖν ζωγρίαν τῶν ἱππέων βρακῶν τινὸς ἐπενεχθέντος αὐτῷ, καὶ ἐν ὅμου καθελόντος, ἐξέφυγεν ὁ γοργίας εἰς μεσόν. τῶν δὲ περὶ τὸν γοργίαν τὸ πλῆθος μαχομένων, καὶ κατακόπων ὄντων, ἐπεκαλέσαμενος ὁ ἰούδας τὸν κύριον σύμμαχον φανῆναι καὶ προάρχειν τοῦ πολέμου καταρξάμενος τῇ πατρίῳ φωνῇ τῶν μετ' ὕμνων κραυγῆς, ἀναβοήσας, καὶ ἀπροσδοκήτως ἐπὶ τοὺς περὶ τὸν γοργίαν τροπὴν αὐτῶν ἐποιήσατο. ἰούδας δὲ συναλαγὼν τὸ στράτευμα ἦγεν εἰς ὀδολλάμ πόλιν. τῇ δὲ ἑβδομά-

μῶμοί τι τῶν πόλιν τῇ τοῦ θεοῦ θελήσει, ἀμυθήτους ἐπιβάσας τὸ σφαγὰς, ὅς τι τῶν παρακειμένων λίμνῃ τὸ πλῶτος ἔχουσαν σταδίων δύο, κατάῤῥυτον αἵματι πεπληρωμένην φαίνεσθαι. ἐκ δὲ τούτου ἀποσπάσαντος σταδίους ἑπτακοσίους πεντήκοντα δίυνασαν ἐς τῶν χάρακα πρὸς τοὺς λεγομένους τουδαίους ἰουδαίους. καὶ τιμόθεον μὲν τῶν τόπων οὐ κατέλαβον. ἄπρακτόν τε ἀπὸ τῶν τόπων ἐκλελυκότα, καταλελοιπότα δὲ φρουρὰν ἔν τινι τόπῳ, καὶ μαλλα ὀχυρᾷ. Δοσίθεος δὲ καὶ σωσίπατρος τῶν περὶ ἀρ μακκαβαῖον ἡγεμόνων, ἐξοδιάσαντος ἀπέλεσαν τοὺς ὑπὸ τιμοθέου καταλειφθέντας ἐν τῇ ὀχυρώματι πλείους τῶν μυρίων ἀνδρῶν. ὁ δὲ μακκαβαῖος διατάξας τὰ ἑαυτοῦ στρατιὰν, αὐθημερὸν κατέσησεν αὐτοὺς ἐπὶ τῶν αὐθρῶν. καὶ ἐν τιμόθεον ὥρμησεν ἔχοντα πυρὶ αὐτὴν μυειάδας δύο δυνατιζῶν. ἵππεῖς δὲ χιλίους πρὸς τοῖς πυντακοσίοις. τῶν δὲ ἱφοδίων μεταλαβὼν ἰουδαίου προσεξεπίτειλεν ὁ τιμόθεος τὰς γυναῖκας, καὶ τὰ τέκνα καὶ τῶν ἄλλων ἀποσκευῶν· ἐς δὲ λεχαῖον χερνίον. ἦν γὰρ δυναπολίορκητον, καὶ διαπρόσιτον ἅπαν χωρίον ὄρος τῶν πάντων τῶν τόπων στενότητα. ἐπιφανείσης δὲ τοῖς ἰουδαίοις ὥρας πρώτης. καὶ γινομένου δίους ἐπὶ βοῦς πολεμίους, φόβου τε ἐκ τῆς τὸ πάντα ἐφορῶντος ἐπιφανείας γινομένου ἐπ' αὐτοὺς, ἐς φυγὴν ὥρμησαν ἄλλος ἄλλαχῇ φερόμενοι. ὧς τε πολλάκις ἐπὶ τῶν ἰδίων ἐλαπίνων, καὶ τῶν τῶν ξιφῶν ἀκμαῖς ἀναπεφᾶσθαι. ἐπανῆκτο δὲ ἐν διαγμὸν ὅλου τοῦ στρατοῦ ἰούδας, συγκεντῶν τοὺς ἀλιτηρίους διέφθορέ τε ἐς μυριάδας βοῖς ἀνδρῶν. αὐτὸς δὲ ὁ τιμόθεος ἐμπεσὼν τοῖς πυρὶ ἐν δοσίθεον καὶ σωσίπατρον. ἦξίου μὲν πολλὰ γοητείας, ἐξαρεῖναι σῶον αὐτόν· ὡς τὸ πλόνων μὲν γονεῖς πιῶν δὲ ἀδελφοὺς ἔχων. καὶ τούτοις ἀληθῶσαι συμβήσεται. εἰ ἀσωθάνοι πισώσαντος ὁ αὐτὸς ὡς πλεόνων ἐν δεσμοὶ ἀποκατασταθεῖσί τε αὐτὸς ἀπημάνθους, ἀπολυθεὶν αὐτὴν ὕπως τῶν ἀλλ

βάβηλ θελόντων, καὶ μηδὲν ὕποπτον ἔχόντων, ἐπακολουθήσαντες αὐτοῖς ἐσθιεῖν, ὄντας οὐκ ἐλάττους τῶν σφαγησομένων. μεγαλαυχῶν δ' ἰούδας τῷ γινομένῳ εἰς βοὺς ὁμοιότητα, παρασκευάσας βοῖς πυρὶ αὐτὸν ἀναφλέξαι, καὶ ἐπικαλεσάμενος τὸν δίκαιον κριτὴν θεὸν, παρεγένετο τοῖς βοὺς μαφόνους τῶν ἀδελφῶν. καὶ τὸν μὲν λιμένα, νύκτωρ ἐνέπρησεν, καὶ τὰ σκάφη κατέφλεξε. βοῦς δὲ ἐν καὶ συμφυλόττας ἐξεκέντησε. τὸ δὲ χωρίον συγκλείσας, οὐκ ἔλυσεν ὡς πάλιν ἥξων καὶ σύμπαντα τῶν ἱοππιτῶν ἐκφλέξας πόλιν βοῦμα. μεγαλαυχῶν δὲ καὶ βοὺς ἐν ἰαμνείᾳ τὸν αὐτὸν ἐπιτελεῖν βουλομένους τρόπον. βοῖς παροικοῦσιν ἰουδαίοις, καὶ βοῖς ἰαμνίταις νυκτὸς ἐπιβαλὼν, ὑφῆψε τὸν λιμένα σὺν τῷ σόλῳ, ὃς τὸ φαινόμενον τὰς αὐγὰς τοῦ φίγγους εἰς τὸ ὑποσόλυμα σαλεύων ὄντως σμῆ. ἐκαθάρθη δὲ ἀπαναθέντων σαλεύειν ἐνία, ποιουμένων τὴν πορείαν διὰ τὸν πυθόμενον, προσέβαλεν ἄραβος αὐτῷ σὺν ἱππεῦσι λάττους τῶν πεντακισχιλίων. ἱππεῖς δὲ πεντακόσιοι γινομένης δὲ καρτερᾶς μάχης, καὶ τὸν πυρὶ τὸν ἰούδαν σῴζειν τῶν παρὰ τοῦ θεοῦ βοηθειαν δυνάμεως ἀντῶν. ἐλαττωθέντες οἱ νομάδες ἠξίουν δοῦναι τὸν ἰούδαν λεῖαν αὐτοῖς ὑπάρχουσαν, καὶ βοσκήματα δώσειν καὶ ἐν βοῖς λοιποῖς ὠφελήσειν αὐτούς. ἰούδας δὲ ὑπόλαβων, ὡς ἀληθῶς ἐν πολλοῖς, αὐτοὺς χρήσιμος ἐπιχώρησεν ὥρᾳ νίκῃ ἀξίᾳ πρὸς αὐτούς. καὶ λαβόντος λείας, ἐς τὰς σκιλὰς αὐτῶν ἐχωρίσθησαν. ἐπιβαλὼν δὲ καὶ ἐπίλυκα πόλιν γυφυροῦν ὀχυρὰν, τείχεσι περιφραγμένην, καὶ παμμιγέσιν ἔθνεσι κατοικουμένην, ὄνομα δὲ κάσιν. οἱ δ' ἐνδον πεποιθότες τῇ τῶν τειχέων ὀχυρότητι, τῇ τε τῶν βραμάτων παρασκευῇ, οὐκ ἀνῳξότερον ἔχρησθε βοῖς πυρὶ τὸν ἰούδαν. λοιδοροῦντος καὶ προσιὼν βλασφημοῦντος καὶ λαλοῦντος ἃ μὴ θέμις. οἱ δὲ πυρὶ τὸν ἰούδαν, ἐπικαλεσάμενοι τὸν μέγαν τοῦ κόσμου δυνάστην, τὸν ἄπορ κριδῆν καὶ μηχανῶν ὀργανικῶν κατακρημνίσαντα τὸν ἱεριχὼ κατὰ βοῦς Ἰησοῦ χρόνους. ἐνίσχυσεν θεμελίους ἐκ τάχε. καταλαβὼν

βασιλίσσης ἐπιστολὴ τοιαύτη ἦν. Βασιλεὺς ὁ μέγας τῶν Ἰουδαίων καὶ ὑμῖν καὶ τοῖς ἄλλοις Ἰουδαίοις χαίρειν. εἰ ῥῶσθε, καὶ ἄλλως δὲ ἂν εἴη ὡς βουλόμεθα. καὶ αὐτοὶ δὲ ὑγιαίνομεν. Ἰασὼν γὰρ ἡμῖν ὁ Μανέλαος βουλόμενος ὑμᾶς γενέσθαι πρὸς τοῖς ἰδίοις. τοῖς δὲ ὑπὲρ τὴν καταπορευομένοις μέχρι βακάδος ξανθικοῦ, ὑπάρξει μεθ' ἡδονῆς μετὰ τῆς ἀδείας, χρῆσθαι τοὺς Ἰουδαίους τοῖς ἰδίοις αὐτῶν διαπαντὸς νόμοις. καθὰ καὶ πρότερον. καὶ οὐδεὶς αὐτῶν κατ' οὐδένα τρόπον ὀχληθήσεται περὶ τῶν ἠγνοημένων. πέπομφα δὲ καὶ τὸν Μανέλαον παρακαλέσοντα ὑμᾶς. ἔρρωσθε δὲ ἔτους ἕνδεκατος ξανθικοῦ πεμπτῇ καὶ εἰκάτῃ. ἐπεμψαν δὲ καὶ οἱ Ῥωμαῖοι πρὸς αὐτοὺς ἐπιστολὴν ἔχουσαν οὕτως. Κόϊντος μέμμιος υἱὸς μάνιος πρεσβεύτης Ῥωμαίων, τῷ δήμῳ τῶν Ἰουδαίων χαίρειν. ὑπὲρ ὧν λυσίας ὁ συγγενὴς τοῦ βασιλέως σωκράτης ἐχρήσαντο ὑμῖν, καὶ ὑμᾶς σωθῆναι θέλουσιν. ἃ δὲ ἐκεῖνος προσεκαλέσατο τῷ βασιλεῖ, πέμψατέ τινα παραχρῆμα ἐπισκεψόμενοι περὶ τούτων, ἵνα ἐκθῶμαι ὡς καθήκει ὑμῖν. σπεύδομεν γὰρ πορεύεσθαι πρὸς Ἀντιόχειαν. διὸ σπουδάσατε καὶ πέμψατέ τινας, ὅπως καὶ ὑμᾶς ἐπιγνῶμεν ὁποίας ἔχει γνώμης, ὑγιαίνετε.

Κεφ. κ. 12.

Τοὺς ῥμῆ. ξανθικοῦ, πέμπτῃ καὶ εἰκάτῃ. γενομένων καὶ τῶν σωθησομένων βούτων, ὁ μὲν λυσίας ἀπίει πρὸς τὴν βασιλείαν. οἱ δὲ Ἰουδαῖοι περὶ τῶν γεωργίων ἐγένοντο. τῶν δὲ κατὰ τόπον στρατηγῶν τιμόθεος καὶ ἀπολλώνιος ὁ τῆς γενναίου, ἔτι δὲ ἱερώνυμος καὶ νικάνωρ ὁ κυπριάρχης, οὐκ ἐῶν αὐτοὺς ἡσυχίας ἄγειν. ἐποίησαν δὲ καὶ τάδε συνελθόντες παρακαλέσαντος δὲ τοῦ σωσιπάτρου καὶ ἀναιδήμου παρακαλέσαντος τοὺς σὺν αὐτοῖς οἰκοῦντας Ἰουδαίους, ἐμβῶσι σὺν τοῖς παρασαθέντα ὑπ' αὐτῶν σκάφη, σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, ὡς μηδεμιᾶς ἐνεδρεύσης πρὸς αὐτοὺς δυσμενείας. μετὰ δὲ τὸ καὶ τὸν τῆς πόλεως ὑφίσασθαι, καὶ τὴν ἐπιδεξαμένην, ὡς ἂν ἄρα

πὴν ἐλαβεσαμε. καὶ σωνοήσας αὐτικύτους ἐν τοῖς Ἰεραίοις τῶ πάντα δωναμένου θεοῦ συμμαχοῦντος αὐτοῖς, πρόσεσαν σιλέας, ἐπ᾽ ἀφθε συλλύδαι δ᾽ πᾶσι δῖς δικαίοις. καὶ ὅπ ἦν βασιλία πίσην φίλην αὐτοῖς ἀναγκάζειν γενέδαι. ἐπίνοδσι δὲ ὁ μακκαβᾶ@ δ᾽ πᾶσιν οἷς ὁ λυσίας παρεκάλεσε τὸ συμφέροντος φρονήσων. ὅσα γὰρ ὁ μακκαβαῖος ἐπέδοκε τῷ λυσίᾳ ἐγγράπων περὶ τῶν ἰουδαίων σωνεχώρησεν ὁ βασιλεύς. ὅσα γὰρ αἱ γεγραμμένα τοῖς ἰουδαίοις ἐπιτολαὶ παρὰ μὲν λαοῦ πεπέιχουσαν ἦν τόπον τῶν. Λυσίας δ᾽ πλέθῳ τῶν ἰουδαίων χαίρειν. Ἰωάννης καὶ Ἀβεσαλὼμ οἱ πεμφθέντες παρ᾽ ὑμῶν ἐπιδόντες τὴν ὑπογεγραμμένον χρηματισμὸν ἠξίωσε περὶ τῶν δί᾽ αὐτοὺς σημαινομένων. ὅσα μὲν οὖν ἐδὶ καὶ τῷ βασιλῖ προσηνέχθη ἀνεσάφησα. ἃ δὲ ἦν ἐνδέχομενα, σωνεχώρησεν. ἐὰν μὲν οὖν σωτηρήσητε τὼ ἐς τὼ πράγματα εὔνοιαν. καὶ ἐς τὴν λοιπὸν πειράσομαι παραίτιος ὑμῖν ἀγαθῶν γενέδαι. ὑπὲρ δὲ τούτων κατὰ μέρος. ἐντέταλμαι τοῦτοις τε καὶ τοῖς παρ᾽ ἐμοῦ, σχολεχθῆναι ὑμῖν, ἐρρῶδαι. ἔτους ρμη. Λιοσκορινθίου ἐνδεκάτῃ τετράτῃ. ἡ δὲ τῶ βασιλέως ἐπιδολὴ πεῖχεν οὕτως. Βασιλεὺς ἀντίοχος τῷ ἀδελφῷ λυσίᾳ χαίρειν. τῶ πατρὸς ὑμῶν ἐς θεοὺς μετασάντος. βουλομένου ἡμᾶς ἐκ τῆς βασιλείας ἀταράχους ὄντας, χαίρειν πρὸς τὼ τῶν ἰδίων ἐπιμέλεδαι, ἀκηκόδμεν τοὺς ἰουδαίους μὴ σωδέχεδαι τῇ τῶ πατρὸς δ᾽ τὰ ἑλληνικὰ μεταθίσδ, ἀλλὰ τὼ ἑαυτῶν ἀγαπᾶν αἱρεῖδαι νόμον. ἀξιοῦντας συγχωρηθῆναι αὐτοῖς τὰ νόμιμα αὐτῶν. εἰρούμενοι ἦν καὶ τὸν ἔθνος ἐκπέσαι παραχρῆμα ἐν. κρίνομεν τόπι ἱερὸν αὐτοῖς ἀποκατασταθῆναι, καὶ πολιτεύεδαι κατὰ τὰ δ᾽ τῶν προγόνων αὐτῶν ἔθη. εὖ ἂν ποιήσεις καὶ ἡμῖν μεγίσως πρὸς αὐτοὺς καὶ δ᾽ ὡς ἡδίας. ὅπως ἐδὲ τῶ τὼ ὑμετέραν προαίρεσιν, εὐθυμοῖτε ὧσι, καὶ ἡδίας διαγίνονται πρὸς τὼ τῶν ἰδίων ἀνάπλησιν. πρὸς ἡ τὸ ἔθνος. ἐ τῶ

Ἐπ' ὀλίγον δ' παντελῶς χρόνου λυσίας ἐπιβροντος τῆς
μ βασιλέως καὶ συγχωνεύσας καὶ τῶν πραγμάτων.
λίσας βαρέως φέρων τοῖς γιγονόσι, συβροίσας
περὶ τὰς ὀκτὼ μυριάδας, καὶ τῶν ἵππον πᾶσαν, παρεγένοντο
δὲ Ἰουδαίους λοιδορήσων καὶ τῶν μὲν πόλιν ἔλλησιν οἰκητήριον
ποιήσαι, τὸ δὲ ἱερὸν, ἀργυροληγητον, καθὼς τὰ λοιπὰ τῶν ἐ-
θνῶν τιμῶν. περὶ τῶν δὲ τῶν ἀρχιερωσύνων κατ' ἔτος ποιή
σαν. οὐδαμῶς δὲ λοιδορήσας τὸ θεοῦ κράτος πυφρονομέ
νος δὲ τοῖς μυριάσι τῶν πεζῶν, καὶ τοῖς χιλιάσι τῶν ἵππέων
καὶ βοῖς ἐλέφασι βοῖς ὀχυροήκοντα, εἰσελθὼν εἰς τῶν Ἰουδαίων,
καὶ συλλήψας ἔβαθύσε. ὅντι μὲν ἐν ῥυμνῷ χωρίῳ τῷ
δὲ ἱεροβλύμων δὲ ἀπέχοντι ὡσεὶ σταδίους πέντε, τὸν δ' ἐθλιβεν
εἰς δὲ μετέλαβον οἱ περὶ τὸν μακκαβαῖον πολιορκοῦντα αὐτὸν
τὰ ὀχυρώματα, μεθ' ὁδυρμῶν καὶ δάκρυων ἱκέτευον σὺν βοῖς
ὅλοις τὸν κύριον ἀγαθὸν ἄγγελον ἀποστεῖλαι πρὸς σωτηρίαν
τοῦ Ἰσραήλ. αὐτὸς δὲ πρῶτος ὁ μακκαβαῖος καὶ ἀναλαβὼν τὰ ὅ
πλα προεβάλετο βοῦς ἅλμους ἅμα αὐτοῦ συγκινδυνεύοντας τὲ
πιβοηθεῖν βοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν. ὁμοῦ δὲ καὶ προθύμως ἐξώρ
μησαν. αὐτόθι δ' καὶ πρὸς βοῖς ἱεροβλύμοις ὄντων. ἐφάνη πρό
γούμενος αὐτῶν ἐφίππος ἐν λαμπρᾷ ἐσθῆτι παυοπλίαν χρυσοῦν
κραδαίνων. ὁμοῦ δὲ πάντες εὐλογήσαν τὸν ἐλεήμονα θεόν. καὶ
ἐπερρώσθησαν τοῖς ψυχαῖς. οὐ μόνον ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ θῆ
ρας τοὺς ἀγριωτάτους καὶ σιδηρᾶ τείχη, περαίνειν. ὄντες ἐπ'
μοι προῆγον ἐν σχάσκυθῃ. ἐν ἀπ' οὐρανοῦ σύμμαχον ἔχοντες
ἐλεήσαντος αὐτοὺς τὸ κυρίου. λεοντοειδὸν δὲ ἐνπηδήξαντες εἰς
τοὺς πολεμίους κατέῤῥωσαν αὐτῶν χιλίους πρὸς βοῖς μυρίοις.
ἵππεῖς δὲ ἑξακοσίους πρὸς βοῖς χιλίοις. βοῦς πάντας ἠνάγκασαν
φοβυγεῖν. οἱ πλέονες δὲ αὐτῶν τραυματίαι γυμνοὶ διεσώθη
σαν. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ λύσίας αἰσχρῶς φοβυγὸν διεσώθη. οὐκ ἄνυ
δὲ ὑπάρχων, πρὸς ἑαυτὸν οὐπεδολλον τὸ γιγονὸς περὶ ἑαυ
τὸν ἐλάσαμα.

πόλιος ἐπὶ πλεῖον. σωτηρίζοντος δὲ τοῖς πολιμίοις, ἐφ' ἑαυτὸ
ὃν. ἅρμα δὲ τῆς ἀναβολῆς σχεδιαζομένης, προσέβαλον ἑκάτε-
ροι. οἱ μὲν, ἔγγυον ἔχοντος σὺν ἡμερίας καὶ νίκης μετ' ἀρετῆς,
τῷ Θεῷ ἐν κύριον καταφυγήν. οἱ δὲ, καθηγεμόνα τῶν ἀγώνων
τὸν τόμωνα ἐν θυμόν. γενομένης δὲ κατὰ δας μάχης, ἐφάνη-
σαν τοῖς ὑπεναντίοις ἐξ ἀρχῆς ἐφ' ἵππων χρυσῶν χαλίνων, ἄν-
δρες πέντε σχεπαστὰς καὶ ἀφηγούμενοι τῶν Ἰουδαίων. οἱ δὲ
καὶ ἐν μακεδόνων μέσον λαβόντος τὴν σκεπάζοντος τοῖς ἑαυ-
τῶν πανοπλίαις, ἄφωνον διεφύλαττον. ὡς δὲ τοῖς ὑπεναντίοις τὸ
ξιφήματα καὶ κεφαλὰς ἐξεῤῥίπτεν. διὸ συχνοὶ ἐντὸς ἀορασίας,
κατεκόπτοντο ταραχῆς πεπληρωμένοι. κατεσφάγησαν καὶ δυ-
σμύριοι πρὸς τοῖς πεντακοσίοις. ἱππεῖς δὲ ἑξακόσιοι. αὐτὸς δὲ
ὁ ἡμόθεος ἀπέφυγεν ἐς χαλαρὰ λεγόμενον, ὀχύρωμα εὖ μά-
λα φρούριον, σρατηγοῦντος ἐκεῖ χαιρέου. οἱ δὲ πρὶν μακκαβαῖ-
οι, ἄσμενοι πεπεικάθησαν τὸ φρούριον ἡμέρας τέσσαρας. οἱ δὲ
ἔνδον, ἐν τῇ χρημνότητι τοῦ τόπου πεποιθότες, ὑπερέχαιρον ἐβλα-
σφήμουν καὶ λόγους ἀθεμίτους προΐεντο. ὕστερον δὲ τῇ
πέμπτης καὶ ἐνάτης ἡμέρας, νεανίαι τῶν περὶ τὸν μακκαβαῖον
πυρωθέντες τοῖς θυμοῖς σὺν τοῖς βλασφημίαις, προσβαλόντος
τοῦ τείχους ἀῤῥαωδῶς, καὶ θυσιάδη θυμῷ τὸν ἡμιπέμποντα ἔκο-
πτον. ἔνδοθεν δὲ ὁμοίως προσαναβάντος ἐν τοῦ πειρασμοῦ
πρὸς βοὺς ἔνδον, ἐνεπίμπρων βοὺς πύργους. καὶ πυρὰς ἀνάψαν-
τες, βοῶντας βοὺς βλασφήμους κατέκαιον. οἱ δὲ τὰς πύλας δι-
έκοπτον. ἐσπεξάμενοι δὲ τῷ λοιπῷ τάξιν, προκατελάβοντο
τὴν πόλιν. καὶ τὸν ἡμόθεον ἀποκεκρυμμένον ἐν τινι λάκκῳ,
κατέσφαξαν. καὶ ἐν τούτου ἀδελφὸν χαιρέαν. καὶ τὸν ἀπολλο-
φανῆ ταῦτα δὲ σχεπραξάμενοι, μετ' ὕμνων καὶ ἐξομολογή-
σεων εὐλόγουν τοῦ κυρίου τοῦ μεγάλως εὐεργετήσαντος Ἰσρα-
ήλ, καὶ τὸ νῖκος αὐτοῖς δόντος.

Κεφάλαιον. ιε. 11.

προσβολὴν προσλαβόμενοι, πολιορκοῦσιν ἐπιχείρουσι. οἱ δὲ περὶ τὸν Μακκαβαῖον πυνθανόμενοι λιτανίαν, καὶ ἀξιώσαντες θεὸν σύμμαχον αὐτοῖς γενέσθαι, ἐπὶ τὰ τῶν ἐναντίων ὀχυρώματα ὥρμησαν. οἷς καὶ προσβαλόντες κρατοῦσι, καὶ φονεύσαντες ἐγένοντο τῶν πόλεων. πάντας τε θεὸς ὑπὲρ τοῦ τείχους μαχομένους ἡμῶν ἀνέτρεψαν. κατίσχυσαν δὲ θεὸς ἐμπίπτοντας πάντας αὐτῶν ἐλθεῖν δὲ ἐλάττονα τῶν δισμυρίων. συμφυγόντων δὲ πυνῶν ὑπὲρ ἐλάττονα τῶν ἐννακισχιλίων εἰς δύο πύργους ὀχυρὸς εὖ μάλα, καὶ πάντα τὰ πρὸς πολιορκίαν ἔχοντας. ὁ Μακκαβαῖος εἰς ἐπιγόντας τόπους ἀσπλιπὼν, σίμανα καὶ ἰώσηφον εἶλε δὲ καὶ ζακχαῖον, καὶ θεὸς σὺν αὐτῷ ἱκανὸς πρὸς τὸ κύτων πολιορκίαν, ὧν ἐχαρίσθη οἱ δὲ περὶ τὸν σίμανα, φιλαργυρήσαντες ὑπόλυναν τῶν ἐν τοῖς πύργοις ἐπείσθησαν ἀργυρίῳ. ἐπάκτοις δὲ μυεισθεῖς ἁρπαχμὰς λαβόντες. ἔπασάν τινας σχεδὸν ἐξέφυγον. προσπελθόντος δὲ θεοῦ Μακκαβαίῳ περὶ τὸ γεγονὸς, σωσαγαγὼν θεὸς ἡγουμένους τὸ λαὸ κατηγόρησεν, ὡς ἀργυρίῳ πεπρᾶκασι τοὺς ἀδελφοὺς, τοὺς πολεμίους κατ' αὐτῶν ἀπολύσαντες. τούτους μὲν οὖν προδότας γενομένους ἀπέκτεινε. καὶ παραχρῆμα θεὸς δύο πύργους κατεβάλετο. τῆς δὲ ὅπλοις τὰ πάντα ἐν τοῖς χερσὶν διοδεύμενος, ἀπώλεσεν ἐν τῇ δυσὶν ὀχυρώμασιν, πλείους τῶν δισμυρίων. ὁμοίως δὲ ὁ πρότερον ὑπηθεὶς ὑπὸ τῶν ἰδαλαίων, συναγαγὼν ξένας δυνάμεις παμπληθεῖς καὶ θεὸς τῆς ἀσίας γενομένους ἵππους σωφρονίσας ὑπὸ ὀλίγους, παρῆν, ὡς δουλάσων λημῶμενος τὴν ἰδαλαίαν. οἱ δὲ περὶ τὸν Μακκαβαῖον σωεγγίζοντες αὐτῷ πρὸς ἱκετείαν τῷ θεῷ ἐτράπησαν. ἡ τὰς κεφαλὰς καταπάσαντες καὶ τὰς ὀσφῦς σάκκοις ζωσάντες ἐπὶ τὸν ἀπέναντι τῷ θυσιαστηρίῳ κρημνὸν προσπεσόντες, ἡξίουν ἵλεων αὐτοῖς γενόμενον ἐχθρὸν εἶναι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν, καὶ ἀντικεῖσθαι τοῖς ἀντικειμένοις, καθὼς ὁ νόμος σαφῶς. γενόμενοι δὲ ἀπὸ τῆς λιτῆς, ἐμαλακόντες τὰ ὅπλα προῆλθον ἀπὸ τῆς

δσαν ἦν κύριον πισόντδ ἐπὶ χιλίοις, μηκέτι πιστεύειν τοῖς αὐτοῖς κακοῖς· ἀλλ' ἴσον ποτὶ καὶ ἁμάρτασιν, ὑπ' αὐτῶ μετ' ἐπιμελείας παιδεύεσθαι. μὴ βλασφήμοις, καὶ βαρβάροις ἔθνεσι παραδίδοσθαι. ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ὁ νεὸς ὑπὸ ἀλλοφύλων ἐβεβηλώθη, σωλεβη κατὰ τὼν αὐτὼν ἡμέραν ἦν καθαεισμὸν γενέσθαι τῦ ναῦ τῇ πέμπτῃ καὶ εἰκάδι τῦ αὐτῦ μηνός, ὅς ἐσι χασελεῦ, καὶ μετ' εὐφροσύνης ἦγον ἡμέρας ὀκτὼ, σκηνοπάτωμα ῥόδων μνημονεύοντδ, ὡς πρὸ μικρῦ χρόνυ τὼν τῶν σκηνῶν ἑορτὼν, ἐν οἷς ὄρεσι, καὶ ἐν ὁποίς ἀσπλάδοις θηρίοις ῥόδων ἠγόμεθα μὴ εὑρόντες, διὸ θύρσους καὶ κλάδους ὡράϊους, ἔτι δὲ φοίνικας ἔχοντες, ὕμνους ἀνέφερον τῶ θεῶ κατὰ τὸν τόπον. ἐνομοθέτησαν δὲ μετὰ κοινῆ προστάγματος καὶ ψηφίσματος παντὶ τῶ τῶν Ἰουδαίων ἔθνει κατ' ἐνιαυτὸν ἄγειν τὰς ἡμέρας. καὶ τὰ μὲν τῆς ἀνδροκλυ τῆς προειρημένης ἐπιφανῦς τελευτῆς οὕτως εἶχε. νυνὶ δὲ τὰ κατὰ τὴν διάσπορα αὐτίοχον ἦν ὁ δὲ υἱὸς ἀσεβῆς γενόμενος φιλοθήμων, αὐτὰ συντίμων τοῖς τὰ σωίεχοντα τῶν πολέμων κακὰ. οὗτος γὰρ λαβὼν βασιλέα ἀνδρόκλειαν δι' ὧν πραγμάτων λυσίαν ἴσμεν, χιλίης δὲ συρίας καὶ φοινίκης στρατηγὸν πρώταρχον. πτολεμαῖος γὰρ ὁ καλούμενος μάκρων, ὁ δίκαιον σωτῆρα προηρημένος εἶναι τοῖς Ἰουδαίοις διὰ τὼ γεγονῦαν εἰς αὐτοὺς ἀδικίαν, καὶ ἐπειρᾶτο τὰ πρὸς αὐτοὺς εἰρωικῶς διέξαγειν. ὅθεν κατηγορούμενος ὑπὸ τῶν φίλων πρὸς τὸν βασιλέα. καὶ προδότης παρίκατο ἀκούων διὰ τὼ κύπρον ἐμπεσεῖν θέντα ἀπὸ τῦ φιλομήτορος ἐκλιπεῖν, καὶ πρὸς αὐτίοχον ἦν ἐπιφανῆ ἀναχωρῆσαι μήτε εὐγενῆ τὼ ἐξουσίαν ἔχοντα ὑπ' ἀθυμίας, φαρμακεύσας ἑαυτὸν, ἐξέλιπε τὸν βίον. Γοργίας δὲ γενόμενος στρατηγὸς τῶν τόπων ἐξενοδόφει. καὶ παρίκατο πρὸς τοὺς Ἰουδαίους ἐπολεμοδόφει. ὁ μὲν δὴ τούτῳ, καὶ οἱ Ἰδουμαῖοι ἰσχυρὰς ἐν χωρίων ὀχυρωμάτων ὄντδ ἠγώνιζον τοὺς Ἰουδαίους μὴ τοὺς φυγαδευθέντας ἀπὸ

μην φρονήσας ὁ Ἰούδας πάντων ἀσφαλέστερον τὰ κατ' ἐμαυτὸν, ἀλλὰ ἔχων πολλὴν ἐλπίδα ἐκφεύξεσθαι τὴν ἀδύνειαν. θαρρῶν δὲ ὅτι καὶ ὁ πατὴρ καθ' ὃν καιρὸν εἰς τοὺς ἄγαν τόπους ἱεραρχήσωσιν αὐτὸν ἐδυσχέρανεν τὸ σχῆμα ἐξομόσιον. ὅπως ἂν μὴ παράδοξον ἀποβαίνῃ, ἢ καὶ προσαγγελθῇ ὑπ' ἀνθρώπων ἐδόκουν οἱ κατὰ τὸν χῶρον, ὃν καταλείπεσθαι τὰ πράγματα μὴ ἐπιτάραττοντα. πρὸς δὲ βούλεσθαι κατανοῆσαι τοὺς παρακειμένους διώκειν καὶ γένεσθαι τῆς βασιλείας βίος καιροῦ ἐπέχοντας, προσδεχόμενος τὸ ἀποβησόμενον, ἀναδέδεκται τὸν ἥλιον ἀπὸ τίοχον βασιλέα. ὃν πολλάκις ἀναβέβηκεν εἰς τὰς ἐπάνω σατραπείας, εἰς πλείονας ὑμῶν παραστατηθέμενον, καὶ σωισθῆναι. γέγραφα ὃ πρὸς αὐτὸν τὰ ὑπογεγραμμένα. παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς καὶ ἀξιῶ μεμνημένους τῶν διεργασιῶν κοινῶν, μὴ καθέδρα ὑκαίαν σωτηρῆναι τὸν ὄντα εὐνοϊκῶς ἐς ἐμὲ καὶ τὸν ἡγούμενον πεπόσμαι γὰρ αὐτὸν ἐπιφανῶς καὶ φιλανθρώπως παρακληθέντα τῇ ἐμῇ προαιρέσει συμπεπεῖσθαι ὑμῖν. ὁ μὲν δὴ ἀνδροφόνος, καὶ βλάσφημος τὰ χείστα παθὼν, ὡς ἱστόρηται δίεθηκεν, ξένης, ἐν τῆς ὄρεσιν οἰκήσῃ μόρῳ κατέστρεψε τὸν βίον. παρεκομίσθη δὲ σῶμα φίλιππος ὁ σύνδουφος αὐτοῦ. ὃς καὶ διδυλαβηθεὶς τὸν ἥλιον αὐλικὸν πρὸς πολεμαῖον τὸν φιλομήδρα ἐς ἀγωνίσασθαι διεκομίσθη.

Κεφάλαιον. ι. ιο.

Ἀκκαβαῖος δὲ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, τὸ κυρίου προάγοντος αὐθὶς τὸν μὲν ἱερὸν ἐκαθάρισαν, καὶ τὸν πόλιν, ὃν ἡ κατὰ τὸν ἀγορὰν βωμὸς ὑπὸ τῶν ἀλλοφύλων διεφθαρμένος, ἐὰν δὲ τεμένη καθαλον. καὶ τὸν νεὸν καθαρίσαντος, ἕτερον θυσιαστήριον ἐποίησαν. καὶ πυρώσαντος λίθους καὶ πῦρ ἐκ βοῶν λαβόντος ἀνήνεγκαν θυσίαν μετὰ δὲ τὴν χρόνον προσέβαλον καὶ μῆνας ἓξ καὶ θυμίαμα, καὶ λύχνους καὶ τῶν ἄρτων τὴν πρόθεσιν ἐποιήσαντο. ταῦτα δὲ ποιήσαντες ἦλ-

περὶ φ. καὶ τὸν μικρῷ πρότερον τῶν οὐρανίων ἄστρα ἅπτε-
σθαι δοκοῦντα παρακωμίζειν οὐδὲις ἐδύνατο σῴζειν τὸ τῆς δ-
σμῆς ἀφόρητον βάρος. ἐνταῦθα οὖν ἤρξατο τὸ πολὺ τῆς δ-
πειρηφανίας καὶ αὐτῷ λήγειν. ὑποτεθραυσμένος καὶ εἰς ἐπί-
γνωσιν ἐρχεσθαι θείᾳ μάστιγι κατασῳζόμενος ἐπιπονώτερος τοῖς
ἀληθοδόσι, καὶ μὴ δι' ἧς ὁσμῆς αὐτὸ δυωάμενος ἀνέχεσθαι
ταῦτ' ἐφη. δίκαιον ὑποτάττεσθαι θεῷ. καὶ μὴ θνητὸν ὄν
τα ἰσόθεα φρονεῖν ὑπερηφάνως. ἡ χὼ δὲ ὁ μιαρὸς πρὸς τὸν
οἰκεῖα αὐτὸν ἐληθότα διαστὰς οὕτω λέγων. τῷ μὲν ἀγί-
ᾳ πόλιν ἣν σοῦδωρ παρεγίνετο ἰσόπεδον ποιήσων, καὶ
ποδυνάνθρωπον οἰκεδομήσας, ἐλεύθερον ἀναδείξας. τοὺς δὲ
ἰουδαίους οὓς διεγνώκει μὴ δι' ταφῆς ἀξιῶσαι, εἰσανοβρώτους
δὲ σὺν τοῖς νηπίοις ἐκρίψῃ θηρίοις, πάντας αὐτοὺς ἴσους ἂν
θνητοῖς ποιήσειν. ὃν δὲ πρότερον ἐσκύλευσεν ἄγιον νεὼν
καλλίστοις ἀναθήμασι κοσμήσειν, καὶ τὰ ἱερὰ σκεύη πολυ-
πλάσια πάντα ἀποδώσειν. τὰς δὲ ἐπιβαλλούσας πρὸς τὰς
θυσίας προσόδους ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων χορηγήσειν. πρὸς
δὲ τούτοις καὶ ἰουδαῖον ἴσεσθαι καὶ πάντα τόπον οἰκητὸν
ἐπελεύσεσθαι καταγγέλλοντα τὸ τοῦ θεοῦ κράτος. οὐδαμῶς
δὲ ληθόντων τῶν πόνων ἐπελυθῆ γὰρ ἐπ' αὐτὸν δικαία ἡ
τοῦ θεοῦ κρίσις. τὰ κατ' αὐτὸν ἀπελπίσας, ἔγραφε πρὸς τοὺς
ἰουδαίους τῷ ὑποχειρομμένῳ ἐπιστολὴν ἱκετηρίας τάξιν
ἔχουσαν, πειρώμενος δὲ οὕτως. Τοῖς χρηστοῖς ἰουδαίοις τοῖς
πολίταις, πολλὰ χαίρειν, καὶ ὑγιαίνειν καὶ εὖ πράττειν, βα-
σιλεὺς καὶ σωτὴρ αὐτὸς. Εἰ ἔῤῥωσθε καὶ τὰ τέκνα καὶ
τὰ ἴδια κατὰ γνώμην ἐστὶν ὑμῖν, εὔχομαι μὲν τῷ θεῷ τῷ
μεγίστῳ χάριν εἰδέναι ὡς οὐρανὸν τῷ ἐλπίδι ἔχων, κἀγὼ δὲ ὡ-
σαύτως διακείμην, ὑμῶν τῷ ὑμῷ, καὶ τῷ εὐνοίαν ἣν ἐμνημό-
νευσεν φιλοσόργως, ἐπανάγων ἐκ τῶν περὶ τῷ πρόσθε τόπον
καὶ πεισθεὶς ἀσθενείᾳ δυσχερείᾳ ἐχούσῃ, ἀναγκαῖον ἡγησά

π Ἐρὶ δὲ τὴν χειμῶνα ἐκεῖνον ἐτύχομεν οὐ πόροις ἀνεμέλιυκῶς ἀκόσμως ἐκ τῆ κατὰ τὴν περσίδα τόπων ἐσελήλυθη γὰρ ἐς τὴν λεγομένην περσέπολιν, καὶ ἐπεχείρησεν Ἱεροσυλῆν καὶ τὴν πόλιν σωίεχεν. διὸ δὴ τῆς πληθῶν ὁρμησάντων, ἐπὶ τὴν τῶν ὅπλων βοήθειαν, ἐφάπησαν καὶ σωίεβη φοπαθέντα τὸν οὐπόροχον ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, ἀφ' ὁρμὴν τὴν οὐαζυγλὼ ποιήσασθαι. ὄχλῳ δὲ οὐκ ἐφ' ἑκάτερα ἀνα προσέπιπτε τὰ κατὰ νικάνορα, καὶ ὃς περὶ ἡμέθεον γεγονότα. ἐπαρθεὶς δὲ ὑπ' θυμῷ, ὥςπο καὶ τὴν τῶν πεφυγαδευκότων οὐκ ἐν κακίαν ἐς ὃς ἰουδαίους ἐνάπερείδεσθαι. διὸ συνέταξεν ἀρματηλάτην ἀδιαλείπτως ἐλαύνοντα κατανύειν τὴν πορείαν. τῆς ἐξ ὕρας δὴ χρίσεως σωσούσης αὐτῷ. οὕτω γὰρ ὑπερηφάνως εἶπε. πολυάνθρωπον ἰουδαίων ἱεροσόλυμα ποιήσω παράγκυλον ἐμὸς ἐκ. ὁ δὲ παντοκράτωρ κύριος ὁ θεὸς τῆς ἰσραὴλ ἐπάταξεν αὐτὸν ἀνιάτῳ, καὶ ἀοράτῳ πληγῇ. ἄρτι γὰρ αὐτοῦ καταλήξαντος τὸν λόγον, ἔλαβεν αὐτὸν οὐδύκεπος τῶν πολάγχων ἀλγηδόνων, καὶ πικρᾶς τῶν ἔνδον βασάνοις. πάνυ δὲ πολλοὺς ἦν πολλοῦς, καὶ ξενιζούσας συμφορᾶς ἑτέρων πολάρχας βασανίσαντα. δεῖ δὲ ἀδικίας τῆς ἀμαρτίας ἔλεγχον. ἵνα δὲ καὶ τὴν ὑπερηφανίας ἐπεπλήρωτο, πῦρ πνέων κατὰ θυμοῦ ἐπὶ τοὺς ἰουδαίους. καὶ κελεύων ἐπεξέυνδν τὴν πορείαν. σωίεβη δὲ καὶ πεζῇ αὐτὸν ἀπὸ τῶ ἅρματος φερομένην βοίζῳ. καὶ δυσχερῆ πλάσματι πεπεισούντα πάντα τὰ μέλη τῶ σώματος ἀποῤῥιεβλοῦσθαι. δεῖ δ' ἄρα σδικῶν κατὰ τῆς θαλάσσης κύμασιν ἐπιτάσσειν δικὰ τὴν ὑπὲρ ἄνθρωπον ἀλαζονείαν. καὶ πλατύγγι τὰ πλάτη τῶν ὄρεων οἰόμενος ὕψη σήσειν. κατὰ γλῶ νομένος ἐν φορᾷ πάντα κομίζετο φοιτερὰν τῇ θεῷ πᾶσι τὴν δύναμιν ἐνδεικνύμενος. ὅστε καὶ ἐκ τῆ σώματος τῆ δυσκιεῖος σκώληκας ἀναζέειν. καὶ βδυσμὸς ἐν ὀδύναις, καὶ ἀλγηδόσι τὰς σάρκας αὐτῆ σχεπίπτειν. ὑπὸ δὲ τῆς ὀσμῆς αὐτῆ πᾶν ἡ στρατόπεδον βαρύνεσθαι τῇ σα

μενοι δὲ κυρίῳ δὲ σφισὶν ἐς τὼ ὑμέτερω ταύτῳ, ἀρχὴν ἐλέσθαι τάξαντι αὐτοῖς. μετὰ δὲ τὸ σάββατον οἷς ἡκισμένοις, καὶ τὰς χήρας καὶ ὀρφανοῖς μερίσαντες ἀπὸ τῶν σκύλων, τὰ λοιπὰ αὐτοὶ καὶ τὰ παιδία ἐμερίσαντο. ταῦτα καὶ δι' ἐμπραξάμενοι, κἀ κοινὼ ἐκτάσαν τοὶ ἱσάμμοι, ἐν ἐλεήμονα κύριον ἱξίσιν, ἐς τίλος, καταλλαγῶσα οἷς αὐτὸ δούλοις. καὶ οὗς περὶ ἐμοθέτου καὶ βακχίδω σωδρέσαντες, ὕπερ οὗς δισμυρίας αὐτῶν αὐτῶν. καὶ ἐχρωμάτων ὑπλιτῶν εὖ μάλα ἐγκρατὲς ἐγένοντο. καὶ λαφύρα πλέστα ἐμβίσαντο. ἐθμοίρως ἐαυτοῖς καὶ οἷς ἡκισμένοις καὶ ὀρφανοῖς καὶ χήρας ἔλυ ὃ καὶ πρόσθυτέροις τιμήσαντες. ὁπλολογήσαντες δ' αὐτὼς, ἐπιμελῶς, πάντα σωίσθησαν ἐς οἷς ἐπικαίρως τόποις. τὰ δὲ λοιπὰ τῶν σκύλων ἤνεγκαν ἐς ἱερασύλυμα. τὸν δὲ φυλάρχω τῶν περὶ τιμοθέου αὐτῶν σιώτατον ἄνδρα, καὶ πολλὰ τὼς ἱσδαίους ἐπιλελυπηκότα. ἐπινίκια δὲ ἄγοντες ἐν τῇ πατρίδι, ἐν ἐμπρήσαν τὰ οἷς ἱερὸς πυλῶνας καλλιθύλω ὑφῆλαν ἐς ἓν οἴκημα πυργότα, καὶ ἓν ἄξιον τῆς δυσεβείας ἐκομίσαν μισθόν. ὃ δὲ βριαλιτήεος νικάνωρ ὁ κὺς χιλίας ἐμπόρας ἐπὶ τῶν προσοίκων τῶν ἱσδαίων ἀγαγὼν, ταπεινωθεὶς ὑπὸ τῶν κατ' αὐτὸν νομιζομένων ἐλαχίσων εἶναι, τῇ τὸ κυρίῳ βοηθείᾳ τῶν δοξικλῶ ἀποθέμενος ἐλθέτα. σὺν δὲ μεθυγλίᾳ ἁπάντῳ πρόσωπον ἐρημον ἑαυτὸν τοιήσας ἦκον ἐς αὐτὸ χλαν ὑπεράγαν δυσημερήσας ἐπὶ τῇ τὸ σρατῦ σφαφορᾷ. καὶ ὁ οἷς βαμαίοις ἀναλίσκωμος φόρον ἀπὸ τῆς τῶν ἐν ἱεροζλύμοις αὐχμαλωσίας καθορθώσθαι, κατήγγελλον ὑπέρμαχον ἔχειν τὼς ἱσδαίους. καὶ σὺν ἐν βόσπορον τῶν ἀπρώτος εἶναι οὗς ἱσδαίους. σὺν δ' ἀκηλεθῆν οἷς ὑπ' αὐτῶς προτεταγμένοις νόμοις.

Κεφάλαιον. θ. 9.

λαβόντες τὴν αὐτόμολος εἰς τὴν ἄκραν τόπον σωτηρίαν μὲν
ὑπ' αὐτῶν ὄφειν. καὶ τὴν τῆς ἱμπεπαγμένης πόλεως αἰκισμόν
ἐξ δὲ, τὴν τῆς προγονικῆς πολιτείας κατάλυσιν. οἱ μὲν καὶ ὅ
πλοις πεποίθασιν ἅμα, καὶ πόλμαις ἔφησαν. ἡμᾶς καὶ ὁ θεὸς
ποιήσει θεῷ δωκαμένῳ καὶ τοὺς ὀρχομένους ἐφ' ἡμᾶς, μὴ
ὃ ὅλον κόσμον ἐν ἑνὶ νόμῳ καταβαλεῖν, πεποίθαμεν. προσε
γαλεξαμένη δὲ αὐθῖς καὶ τὰς ὃ τῶν προόντων γενομένας ἀν
τιλύσεις, καὶ τὴν ἐπὶ σωαχρεῖμ ἱκετὸν ἐγθρωκωτακτίντε,
ὃς ἀπώλεσεν καὶ τὴν ἐν τῇ βαβυλωνίᾳ τὴν πρὸς αὐτοὺς γαλά
τας παράταξιν γενομένην, ὡς οἱ πάντες ἐπὶ τὴν χρείαν ἦλθον
ὀκτακισχίλιοι σὺν μακεδόσι, τετρακισχιλίοις τῶν μακεδόνων
ἀποριμένων, οἱ ὀκτακισχίλιοι, τὰς δωδεκα μυριάδας ἀπώλε
σαν ὀξὺ τὴν γενομένην αὐθῖς ἀπ' ἀρωὴ βοήθειαν, καὶ ὠφε
λήσειν πολλὴν ἔλαβον ὑπερπαμπληθῆ ἐφ' οἷς δύναρσὲς αὐ
τὸς παρασήσας, καὶ ἐρίμνης ὑπὲρ τῶν νόμων, καὶ τῆς πατρίδος
ἀποθνήσκειν. τετραμερὲς δὲ ἐπράτβυμε ἐποίησε. τάξας καὶ
τοὺς ἀδελφὸς αὐτοῦ προηγουμένους ἐκπέρας τάξεως σίμωνα, καὶ
ἰώσηφον, καὶ ἰωνάθαν. ὕστατάξας ἑκάστῳ χιλίους πρὸς τοῖς πεν
τακοσίοις. ἐξ δὲ καὶ ἐλεάζαρον παρανοῦσαι τὴν ἱερὰν βίβλον
καὶ δὲς σύνθημα θεῖν βοηθείας, τῆς πρώτης πέτρας, αὐτὸς προη
γούμενος, σωίβαλε τοῖς νικάνορ. γενομένης δὲ αὐθῖς τῆς παν
τοκράτορος συμμάχου, κατίσφαξαν τῶν πολεμίων ὑπὲρ βοὺς
ἐννακισχιλίους. βαυμαπίας, καὶ βοῖς μέλισιν ὑπαπήρυς, πλεῖ
στον μέρος τῆς τῶ νικάνορος σραπιᾶς ἐποίησαν. πάντας δὲ, φυ
γὴν ἐνάγκασαν. τὰ δὲ χρήματα τῶν πεσόντων ἐπὶ τὴν ἀγο
ρασμὸν αὐτῶν ἔλαβον σωδιώξαντες δὲ αὐθῖς ἐφ' ἱκανὸν ἀγέ
λυσαν, ὑπὸ τῆς ὥρας συγκλειόμενοι. ἦν γὰρ ἡ πρὸ τῶ σαββάτ
δι' ἣν αἰτίαν, οὐκ ἐμακροθύμησαν κατακέχοντες αὐθῖς. ὁπλολο
γήσαντες αὐθῖς καὶ τὰ σκῦλα ἐκδύσαντες τῶν πολεμίων πε
ρὶ τὰ σάββατα ἐγίνοντο πεισαῖς δὲ λογοῦντες, καὶ ἐξομολογοῦ

τοσους ἀσπαλαμβάνων. οὐκ ὀλίγους τ' πολιμίων ἐνίκησε τοσοῦ
μους. μάλιστα τὰς νύκτας πρὸς τὰς διαύτας ἐπιβολὰς σωτη
ρους ἐλάμβανεν. καὶ λαλιάτις δ' διαφθορίας αὐτῷ διεχίτο παντά
χῃ. σωσορᾶν δὲ ὁ φίλιππος κατὰ μικρὸν ἐς προκοπὴν ὀρχό
μενον ἐν ἀνάφα, πυκνότερον δ' ἐν τοῖς διημερίοις προβαίνον
τα. πρὸς πολιμαῖον μὲν κοίλης συρίας καὶ φοινίκης κρατησ-ὰν
ἐγράφων ἐπιβοηθεῖν τοῖς τῷ βασιλέως πρωτομασιν. ὁ δὲ, τα
χέως προχειρισάμενος νικάνορα ἐν τῷ παρόκλα τῶν πρώτων
φίλων ἀπέστειλεν. ὑποτάξας παμφύλων ἓκ ἔθνη ἐλάττους τ' δι
σμυρίων, τὸ σύμπαν τῶν ἰουδαίων ἐξᾶραι γένος. σωέσησε δ'
αὐτῷ καὶ γοργίας. ἀνάφα κρατησ-ὸν, καὶ ἐν πολεμικοῖς χρεί
αις πεῖραν ἔχοντα. διεκρίθησαν δὲ ὁ νικάνωρ μὲν φόρου ἕως δε
κα τάλ, τοῖς ῥωμαίοις ὄντα ταλάντων διακιλίων ἐκ τῆς τῶν ἰου
δαίων αἰχμαλωσίας ἐκ πλήρωσιν. διθίως δὲ ἐς τὰς παραθα
λασίους πόλεις ἀπέστειλε προσκαλούμενος ἐπ' ἀγορασμὸν ἰου
δαίων σωμάτων. ὑπισχνούμενος ἐνενήκοντα σώματα τάλα
του παραχωρήσειν. οὐ προσδιχόμενος τὰ παρὰ τῶ παντο
κράτορος μέλλουσαν παρακλυσθήσεσθαι ἐπ' αὐτῷ δίκῃ. ἕως δ'
ἰούδας προσέπεσε περὶ τ' τῶ νικάνορος ἰφόδου. καὶ μετασδύντος
αὐτῷ βῖς σὺν αὐτῷ τῶν παρασίων τῶ κρατοπέδου οἱ φίλων
φῦντες καὶ ἀπισῶντες τῶν τῶ θεοῦ δίκῃ, διεδίφασσον, καὶ ἓξε
πόπιλον ἑαυτούς. οἱ δ', τὰ πεπιλημμένα πάντα ἐπάλυων. ἐμὲ
δ' ἐν κύκλῳ ἠξίουν, βύσασθαι βῖς ὑπὸ τῶ δυναβοῦς νικάνορ
πρὶν σωτυχῆν πεπραμένους. καὶ ἐ μὲ δι' αὐτούς, ἀλλὰ σὺν τοῖς
πρὸς νὺς πατέρας αὐτῶν διαθήκας. καὶ ἕνεκεν τ' ἐπ' αὐτοὺς ἐ
πικλήσεως τῶ σημείου καὶ μεγαλοπρεπῦς ὀνόματος αὐτῶ. συ
ναγαγὼν δ' ὁ μακκαβαῖος βῖς περὶ αὐτῶν, ὄντας ἐν ἀριθμῷ ἓξα
κισχιλίους, παρεκάλ μὴ κατασπλαγχνῶσαι βῖς πολεμίους. μὴ
δὲ βλαβῆσθαι τὰ τῶν ἀδίκως παρανομούντων ἐπ' αὐτοὺς ἐ
θνῶν πολυπληθίσιν. ἀγωνίσασθαι δὲ γενναίως πρὸ ὀφθαλμῶν

κράτορος ὑπόπου θεῖν κρίσιν ἐκπεφόβηται. οἱ μὲν γὰρ νῦν ἡμέτεροι ἀδελφοὶ βραχὺν ὑπενίσταντο πόνον. ἀσυνάτου ζωῆς ὑπὸ σήθεν ἥκιστα θεῖν πεπῶσασι. σὺ δὲ τῇ τοῦ θεοῦ κρίσει δίκαια τὰ πρόσιμα τῆς ὑπερηφανίας ἀστοίσιν. ἐγὼ δὲ καθάπερ οἱ ἀδελφοί, καὶ σῶμα καὶ ψυχὴν προδίδομι περὶ τῶν πατρίων νόμων. ἡ πικαλούμενος ἐν θεοῦ ἴλεων ταχὺ θεοῦ ἔθνη γενέσθαι. καὶ σὲ μὲν τὰ ἐτασμῶν καὶ μασίγων ἐξομολογήσασθαι. λέ ὅτι μόνος σὺ τοῦ θεός ἐστιν. ἐν ἐμοὶ δὲ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς μου σῶμα τῶν τοῦ παντοκράτορος ὀργὴν τὴν δικαίως ἐπηγμένων. ἔκθυμος δὲ γενόμενος ὁ βασιλεὺς, τούτῳ παρὰ θεὸς ἄλλους χαρίσας ἀπάντησε πικρῶς φρόνων θεοῦ μυκτηρισμῷ. καὶ ὅτος ἦν καθαρῶς ἐν βίον μιτάλλαξε παντελῶς θεοῦ κυρίῳ πεποιθώς. ἐχάτη δὲ τῶν ἡῶν ἡ μήτηρ ἐτελεύτησε. τὰ μὲν δὴ περὶ ἀπλαγχνισμούς, καὶ τὰς ὑπερβαλλούσας αἰκίας θεοῦ τοιοῦτον διήλωδα.

Κεφάλ. ϛ. 8.

Ἰούδας δὲ ὁ μακκαβαῖος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ παροῦσαν ὁ ὁμοῦ λεληθότως εἰς τὰς κώμας, προσκαλεῖτο τοὺς συγγενεῖς, καὶ τοὺς μεμενηκότας ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ προσλαβόμενοι σωϋναγον εἰς ἑξακισχιλίους, καὶ ἐπεκαλεῖντο τὸν κύριον ἐπιδεῖν τὸν ὑπὸ πάντων καταπονούμενον λαόν. οἰκτῖραι δὲ καὶ τὸν ναὸν τὸν ὑπὸ τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων βεβηλωθέντα. ἐλεῆσαι δὲ καὶ τὴν καταφθειρομένην πόλιν καὶ μέλλουσαν ἰσοπεδοῦν γίνεσθαι. καὶ τῶν καταβοώντων πρὸς αὐτὸν αἱμάτων ἐσακοῦσαι. μνησθῆναι δὲ καὶ τῆς τῶν ἀμαρτημάτων νηπίων παρανόμου ἀπωλείας. καὶ περὶ τῶν γινομένων εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ βλασφημιῶν. καὶ μισοπονηρῆσαι. γενόμενος δὲ ἐν συνάμαι ὁ μακκαβαῖος ἀνυπόστατος ἤδη τοῖς ἔθνεσιν ἐγίνετο. ἡ ὀργὴ τοῦ κυρίου εἰς ἔλεον μετεστάθη. πόλεις δὲ καὶ κώμας ἀπροσδοκήτως ἐφόμενος, ἐνεπίμπρα. καὶ τοὺς ἐπικαίρους

καὶ πάντων ἐξωρὸν γίνεσθαι, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπαλλάσσει μετ' ἐλέους. ὡς νῦν ὑπερορᾶτε ἑαυτοὺς ὀξέως ἐν τῷ νόμῳ. ὁ δὲ ἀνήκοος οἰόμενος καταφρονεῖσθαι, καὶ τὸν ἀναβλύσαντα ὑφορώμενος φανεὶς, ἐπὶ τὸν γνωστὸν πνεύματος. οὐ μόνον ὀξέως λόγων ἐπιβλέπει τὸν παράκλητον, ἀλλὰ καὶ δι' ὅρκων ἐπίσου, ἅμα πλουτῶν, καὶ μακαρισθὸν ποιήσαι. μεγάλου μόνον ἀπὸ τῶν παιδίων, καὶ φίλην ἐξεῖν καὶ χρείας ἐμπιεσθῆναι τὸ δὲ γνάπτον μηδαμῶς προσέχοντος, προσκαλεσάμενος ὁ βασιλεὺς τὸν μητρὸς παρθένῳ τὸ μέρακίου γενέσθαι σύμβουλον καὶ σωτηρίας. πολλὰ δὲ αὐτῷ παραινέσαντος, ἐπειδὴ ἔκατο πείσθην τὸν υἱόν, προσκύψασα δὲ αὐτῷ κλαύσασα ἐν ὠμοτύραννον, οὕτως ἔφησε τῇ παρθένῳ φωνῇ· ἡ ἐλέησόν με τὸν ἐνγαστρί πεπονθυῖαν σε μῆνας ἐννέα, καὶ θηλάσασάν σε ἔτη δύο, καὶ ἐκβεβλασάν σε, καὶ ἀγαπῶσαν ὡς τὸν ἡλίκιον τοῦτον, καὶ φορήσασάν σε ἀξιῶσε τέκνον ἀναβλύσαντα ἐς τὸν οὐρανὸν, καὶ τὸν γλῶ καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα ἰσόντα· γνῶναι ὅτι ἐξ ὄκ ὄντων ἐποίησεν αὐτὰ ὁ θεός· καὶ τῶν ἀνθρώπων γένος οὕτως γεγένηται. μὴ φοβηθῆς τὸν δήμιον τοῦτον, ἀλλὰ τὸν ἀδελφῶν ἄξιον γενόμενος ἐπίδειξαι τὸν θάνατον ἵνα ἐν τῷ ἐλέει σὺν τοῖς ἀδελφοῖς σου κομίσωμαί σε. ἐπὶ δὲ τούτῃ καταλιπόντος ὁ νεανίας ἔπτα μίνετε, οὐχ ὑπακούω τῷ προστάγματος τοῦ βασιλέως. τῷ δὲ προστάγματος ἀκούω τοῦ νόμου τοῦ δοθέντος τοῖς πατράσιν ἡμῶν διὰ μωϋσέως. σὺ δὲ πάσης κακίας εὑρετὴς γενόμενος ἐς τοὺς ἑβραίους, οὐ μὴ διαφύγῃς τὰς χεῖρας τοῦ θεοῦ. ἡμᾶς γὰρ διὰ τὰς ἑαυτῶν ἁμαρτίας πάσχομεν δὲ χάριν ἐπιπλήξεως καὶ παιδείας ὁ ζῶν κύριος ἡμῶν ὀργὰς ἐπώργησε. καὶ πάλιν καταλλαγήσεται τοῖς ἑαυτοῦ δούλοις. σὺ δὲ ὦ ἀνόσιε. καὶ πάντων ἀνθρώπων μιαρώτατε, μὴ μάτην μετεωρίζου φρυαττόμενος ἀδήλοις ἐλπίσιν, ὃ θὺς ἀναίους παῖδας ἐπαιρόμενος χεῖρα. οὔπω γὰρ τὸν τοῦ παιδὸς

σμου βασιλεῦ, ἀποθανόντας ἡμᾶς ὑπὲρ τῶν αὐτοῦ νόμων, θεὸν αἰώνιον ἀναβίωσιν ζωῆς ἡμᾶς ἀναστήσῃ. μετὰ δὲ τοῦτον, ὁ τρίτος ἐπαίζετο. καὶ τὴν γλῶσσαν ταθεῖσι ταχέως προέβαλε, καὶ τὰς χεῖρας εὐθαρσῶς προέτεινε, καὶ γενναίως εἶπεν, ἐξ οὐρανοῦ ταῦτα κέκτημαι καὶ σῷζε τοὺς αὐτοῦ νόμους ὑπερορῶν ταῦτα. καὶ παρ' αὐτοῦ ταῦτα πάλιν ἐλπίζω κομίσασθαι. ὅσα δὲ αὐτὸν τὸν βασιλέα καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ, ἐκπλήσσειν τὴν τῶν ἀνθρώπων ψυχήν. ὡς ἐν οὐδενὶ τὰς ἀληθεῖς ἐνθυμοῦ. καὶ τούτου δὲ μᾶλλον ἐξέστος, ἦν τέταρτον ὡσαύτως ἐβασάνιζον αἰκιζόμενοι. καὶ γινόμενον πρὸς τὸ τελευτᾶν, οὕτως ἐφη. αἰρεῖν μεταλάσσοντα τὰς ἀπ' ἀνθρώπων, τὰς ὑπὸ τῶν θεῶν προσδοκᾶν ἐλπίδας, πάλιν ἀναστήσεσθαι ὑπ' αὐτοῦ. σοὶ μὲν γὰρ ἀνάστασις εἰς ζωὴν οὐκ ἔσται. ἐχόμενος δ' ἂν πέμπτον πρὸς ἀγόντος ἠκίζοντο. ὁ δὲ πρὸς αὐτὴν ἰδὼν εἶπεν. ἐξουσίαν ἀνθρώπους ἔχων φθαρτὰς ὤν, θέλεις ταχὺς. μὴ δόκει δὲ τὸ ἔθνος ἡμῶν, ὑπὸ τοῦ θεοῦ καταλελεῖφθαι. σὺ δὲ καρτέρει. καὶ θεώρει τὸ μεγαλεῖον αὐτοῦ χρηστὸν. ὡς σὲ καὶ τὸ σπέρμα ἐν βασανίσει. μετὰ δὲ τοῦτον, ἦλθεν ἐπ' ἔκτον. καὶ μέλλων ἀποθνήσκειν ἔφη. μὴ πλανᾶ μάτην. ἡμεῖς καὶ δι' ἑαυτοὺς ταῦτα πάσχομεν ἁμαρτάνοντες εἰς τὸν ἑαυτῶν θεόν, ἄξια καὶ θαυμασμοῦ γέγονε. σὺ δὲ μὴ νομίσῃς ἀθῷος ἔσεσθαι θεομαχῶν ἐπιχειρήσας. ὑπερεχόντως δὲ ἡ μήτηρ θαυμασή, καὶ μνήμης ἀγαθῆς ἀξία. ἥτις ἀποβλυμένους ἓξ υἱοὺς ἐπὶ σωφρῶσι μιᾷ ὑπὸ καιρὸν ἡμέρας, εὐψύχως ἐφέρετο σῷζε τὰς τοῦ κύριον ἐλπίδας. ἕνα δὲ αὐτῶν, παρεκάλει τῇ πατρίῳ φωνῇ γενομένῃ πεπληρωμένην φρονήματι. καὶ ἐν θήλυ λογισμὸν ἄρσενι θυμῷ διεγείρασα. λέγουσα πρὸς αὐτοὺς οὐκ οἶδ' ὅπως εἰς τὴν ἐμὴν ἐφάνητε χοιλίαν οὐ δὲ ἐγὼ πνεῦμα, καὶ τὴν ζωὴν ὑμῖν ἐχαρισάμην. καὶ τὴν ἑκάστου συνέστησεν οὐκ ἐγὼ διεριθμησάμην. ὁ διαπλάσας τὸ κόσμον κτίσης, ὁ πλάσας ἀνθρώπου γένεσιν,

τῆ θανάτῳ, σκληρὰς ὑποφέρω κατὰ τὸ σῶμα ἀλγηδόνας μακρουμένους· κατὰ ψυχὴν δέ, εἰδέναι σαφῶς ἐν αὐτῇ φόβον ταῦτα παρέχω. καὶ ὅτος ἦν τὸν ἐν φόβῳ μετάλλαξεν. οὐ μόνον τοῖς ἀνοήτοις, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν πλείστων τὸ ἄθνους ἐν ἑαυτῷ θάνατον, ὑπὸ μνήμης γοναιοτάτης καὶ μνημοσύνων ἀρετῆς καταλιπών.

Κεφ. ζ'.

Ὑνίκα δὲ καὶ ἐπὶ ἀδελφὸς μοῦ τῆς μητρὸς συλλαμφθέντας ἀναγκάζεσθαι ὑπὸ τῶν βασιλέως ἀπὸ τῶν ἀθεμίτων ὑείων κρεῶν ἐσθίειν, μᾶλλον δὲ καὶ νοῦν ἔχοντας ἀκίζομένους. εἷς δὲ αὐτῶν γενόμενος προήγορος, οὕτως ἔφη· τί μέλλετε σῶσαι, καὶ μανθάνειν παρ' ἡμῶν. ἕτοιμοι γὰρ ἀποθνήσκειν ἐσμεν, ἢ παραβαίνειν τοὺς πατρίους νόμους, ἔκθυμος δὲ γενόμενος ὁ βασιλεὺς, προσέταξε τηγάνια, καὶ λέβητας ἐκπυρῶσαι. τῶν δὲ, ἐκπυρωθέντων παρὰ χρῆμα τὸν γενόμενον αὐτῶν προήγορον, προσέταξε γλωσσοτομῆσαι καὶ πελεκυθίσαντας, ἀκρωτηριάσαι. τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν, καὶ τὴν μητέρα συνορώντων ἄχρηστον δὲ αὐτὴν τοῖς ὅλοις γενομένην, ἐκέλευσε τῇ πυρᾷ προσάγειν ἐμπροσθεν, καὶ τηγανίζειν. τῆς δὲ ἀτμίδος, ἐφ' ἱκανὸν σβεσθείσης τὸ τήγανον, ἀλλήλους παρεκάλουν σὺν τῇ μητρὶ γοναίως τελευτᾶν· λέγοντες οὕτως. ὁ κύριος ὁ θεὸς ἐφορᾷ, καὶ τῶν ἀληθείας ἐφ' ἡμῖν παρακέκληται. καθάπερ σαφῶς τῆς κατὰ πρόσωπον αὐτῶν μαρτυρούσης ᾠδῆς, ἣν ἐσαφήνισε μωϋσῆς λέγων· καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται. μεταλλαξάντος δὲ τὸ πρῶτον ἐν τρόπῳ τοῦτον, τὸν δεύτερον ἦγον ἐπὶ τὴν ἐμπαιγμόν. καὶ τῆς κατὰ δίκης σὺν τοῖς θηρίοις πεισύραντος, ἐπιρώτων, εἰ φαγόντα πρὸ τῆς παραθλιῶσαι τὸ σῶμα κατὰ μέλος. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς τῇ πατρίῳ φωνῇ προσέταξεν, οὐχί· διόπερ καὶ οὗτος τὸν ἐξῆς ἔλαβε βασανον, ὡς ὁ πρῶτος. ἐν ἑκάστῃ δὲ πυρᾷ γενόμενος ἐπισὺ μὴν ἄλλον ἐκ τῶν παρόντος ἡμᾶς ζῶν ἀπολύει. ὁ δὲ τῇ κόρῃ

μένος, αὐθαιρέτως δὲ καὶ τύμπανον προσήγε· προπηδῶσι δὲ τῷ
ὄνῳ πρόσωπον προσέρχεσθαι δοὺς ὑποδυόμενον τὰ μύκτηρα· ὧν
οὐθέν μοι γένοιτ' ἂν σοὶ τῶν πρὸς τὴν πρὸς τὸν παρανόμως πολιτευόμενον τεταγμένοι, σοὶ τῶν ἐκ τῶν πολεμίων χρόνων πρὸς σὲ ἀνθρώπων, ὑποδεχόντος αὐτὸν, κατὰ δίαν παρεκάλουν· ἵνα γένηται κρίσις οἷς καθῆκεν αὐτὸν χρήσασθαι δι' αὐτὸ παρασκευάζοντα· ὑπὸ κριθῶσι δὲ ὡς ἐδίοντα τὰ ὑπὸ τὸ βασιλέως προστεταγμένα τῶν ἀπὸ τῆς θυσίας κριθῆναι· ἵνα τὸν πράξαντα ἀπολυθῇ τῆς θανάτου· καὶ σοὶ τῶν ἀρχαίων πρὸς αὐτὸν φιλίαν, τύχῃ φιλανθρωπίας· ὃ δὲ, λογισμὸν ἀσεῖον ἀναλαβὼν, καὶ ἀξίων τῆς ἡλικίας· καὶ τῆς τοῦ γήρως ὑπεροχῆς, καὶ τῆς ἐπικτήτου, καὶ ἐπιφανοῦς πολιτείας· καὶ τῆς ἐκ παιδὸς καλλίστης ἀναστροφῆς· μᾶλλον δὲ τῆς ἀγίας καὶ θεοκτίστου νομοθεσίας ἀκολουθοῦσι, ἀπεφήνατο ταχέως· λέγων προπέμπειν εἰς μὲν ἄδικον· οὐ γὰρ τῆς ἡμετέρας ἡλικίας ἄξιον ἦν ὑποκριθῶσα· ἵνα πολλοὶ τῶν νέων ὑπολαβόντος, ἡλιάζαρον μὲν ἐνεπεσεῖται μιαιφονικὴν εἰς ἀλλοφυλισμόν· καὶ αὐτὸν σοὶ τὸν ἐμὸν ὑπόκρισιν μὴ σοὶ μικρὸν, μὴ ἀκαίριον ἡγοῦ· πλανηθῆσαι δὲ ἐμέ· καὶ μοῦσι καὶ κιθάρᾳ τὸ γήρως κατασύρομαι· οὐ γὰρ καὶ τὸ παρόντος ἐξελοῦμαι τὸν ἐξ ἀνθρώπων πειρίσσου, ἀλλὰ τὰς τοῦ παντοκράτορος χάρας· οὔτε ζῶν, οὔτε ἀποθανὼν ἐκφεύξομαι· διόπερ οὐκ ἀφείσας μοῦ νῦν διαλλάξας τὸν βίον, τῷ μὲν γήρως ἄξιος φανήσομαι, οἷς ὁ νέοις, ὑπόδειγμα γενόμενον καταλιπὼν εἰς ἃ προθύμως, μὴ γενναίως ὑπὲρ τῶν σεμνῶν καὶ ἁγίων νόμων, ἀπενθανατήσῃ· τοιοῦτος ὁ εἶπεν δὲ τύμπανον δυθέως ἦλθε· τῶν δ' ἀρόντων πρὸς αὐτὸν τὸν μικρῷ πρότερον δυμένειαν, εἰς δυσμένειαν μεταβολόντων σοὶ τῶν προφερμένων λόγων, ὡς αὖτε δεκλάμβανον ἀπόνοιαν ἐν· μέλλων δὲ τοῖς πληγοῖς τελευτᾶν· ἀναστενάξας εἶπε· τῷ κῷ τῷ τὴν ἀγίαν γνῶσιν ἔχοντι, φανερόν ἐστιν, ὅτι δυνάμενος ἀπολυθῆναι

βιλῶα, τῆς βασιλείας γενέθλιον ἡμέραν, ὃν ἀπλαγχνισμὸν γὰρ ἐνόμιζεν Διονυσίων ἑορτῆς· ἠναγκάζοντο δὲ οἱ Ἰουδαῖοι χιαρὰν ἔχοντες τὸν πένητα τοῦ Διονύσου. ψήφισμα δὲ ἐξέπεσεν ἐς τὰς ἀσυλίτονας πόλεις ἐλλωΐδας. Πτολεμαίου ὑποπτεύοντος τὸν αὐτὸν ἀγῶνα κατὰ τῶν Ἰουδαίων ἄγειν. καὶ ἀπλαγχνίζειν. θὺς δὲ μὴ προσαρουμένους μεταβαίνειν ἐς τὰ ἑλληνικά, κατασφάζειν. παρῆν δὲ καὶ ὁρᾶν τὸν ἱνεσδσαν τὰ λαπωρίαν. δύο γὰρ γυναῖκες οὐ φθησαν περιτεμοῦσαι τὰ τέκνα αὐτῶν. τούτων δὲ ἐκ τῶν μασῶν κρεμάσαντες τὰ βρέφη μὴ δημοσιεύσαντος αὐτὰς τὸν πόλιν, καὶ τὰ τῆς τέκνος ἐκφύμενον. ἱστορεῖ δὲ πλησίον σωθέντος ἐς τὰ ἀσύλαια λελυθότως ἄγειν τὸν ἑλλομάδα. μυηθέντος δὲ φιλίππου σωτηρίαν, σῆς ἀ σύλακος ἔχειν βοηθῆσαι ἑαυτοῖς κατὰ τὸν ὁδὸν τῆς συμφοτάτης ἡμέρας. παρακαλεῖ δὲ θὺς ἐντυγχάνοντας τῇ δὲ τῇ βίβλῳ μὴ συνέλλειδαι σῆς τὰς συμφορᾶς. λαμβάνεσθαι δὲ τὰς ἡμερίας μὴ πρὸς ὕλιθρον, ἀλλὰ πρὸς παιδείαν τῆς γένους ἡμῶν ἐστιν. καὶ ἐ μὴ πολὺν χρόνον ἑαδαι τοὺς δυσεβοῦντας· ἀλλ' αὐθέως περιπίπτειν ἐπιτιμίοις. μεγάλης δὲ ἐργασίας σημεῖόν ἐστιν. οὐ γὰρ καθάπερ ἡ τῶν ἄλλων ἐθνῶν ἀναμένει μακροθυμῶν ὁ δεσπότης, μέχρι τῆς καταντύσαντας αὐτοὺς πρὸς ἐκπλήρωσιν ἁμαρτιῶν κολάσαι, οὕτω καὶ ἐφ' ἡμῶν ἔκρινεν εἶναι. ἵνα μὴ πρὸς τέλος ἀφιχθημένων ἡμῶν τῶν ἁμαρτιῶν. ὕστερον ἡμᾶς ἐκδικῆ· διόπερ οὐδέποτε μὴν ἐλεον ἀφ' ἡμῶν ἀφίσησι. παιδεύων δὲ μὲν συμφορᾶς οὐκ ἐγκαταλείπει τὸν ἑαυτῆς λαόν. πλὴν ὡς ὑπομνήσεως ταῦτ' ἡμῖν εἰρήσθω. δι' ὀλίγου δ' ἐλθυσίου τῶν διηγήσεων. Ἐλιάζαρός τις τῶν πρωτευόντων γραμματέων, οὐκ ἔτι προβεβηκὼς τὴν ἡλικίαν. καὶ τὴν πρόσοψιν τὸ πρόσωπον κάλλιστος τυγχάνων, ἀναχωρῶν ἠναγκάζετο φαγεῖν ὕειον κρέας. ὁ δ' ἐκ μετ' ὀλιγίας θανάτου μᾶλλον, ἢ ἐκ μετὰ μύσους βίου ἀναδέξα-

τὸ κακὸν ἔθνος· οὐ μὴν ἱεροθλύμοις, φιλίππου, ἔτι μὴν γένους φρύγα. ἦν δὲ τοῦτον βαρβαρικώτερον ἔχοντα τὸ κατασκέπτεσθαι· οὐδὲ γαμεῖν οὐδὲ γαμίσκειν. πρὸς δὲ τοὺς μιλήσιον, ὃς χέρσῳ τε ἄλλων ὑπερῆρτο τῶν πολίτας. ἀπεχθῶς δὲ πρὸς τοὺς πολίτας ἐφέρετο ἔχων διάθεσιν. ἐπεμψε δὲ πρὸς μυσάρχην ἀπόλλωνιον μετὰ στρατοῦ μακεδόνων. διστμυρίων πρὸς δισχιλίους. προσέβαλε τοὺς οὐ πλείω πάντας κατασφάξαι. τὰς δὲ γυναῖκας καὶ τέκνα πωλῆσαι. ὅθεν δὲ παραγενόμενος εἰς ἱεροσόλυμα καὶ μὴν ἐρημικὸν ὑποκειθεὶς, ἐπίσχεν ἴσως τῆς ἀγίας ἡμέρας τὸ σάββατον. καὶ λαβὼν ἀργοῦντας τοὺς ἰουδαίους, ποῖς ὑφίκανεν ἐξοπλισίαν παρήγγειλε. καὶ τοὺς ἐξιλθόντας πάντας εἰς τὴν θεωρίαν σφαξε κίνητος. καὶ εἰς τὴν πόλιν σὺν τοῖς ὅπλοις εἰσφαμεν, ἐκεῖνα κατέσφαξε πλήθη. ἰούδας δὲ ὁ μακκαβαῖος δίκαιος τῶν γυμνητῶν καὶ ἀναχωρήσας εἰς τὴν ἔρημον θηρίων τρόπον οὐ τοῖς ὄρεσι διέζη σὺν τοῖς μεθ' ἑαυτοῦ. καὶ τὴν χορτώδη προφὴν σιβύλλειοι διετέλεσαν, πρὸς τὸ μὴ μιταχεῖν τὸ μολυσμοῦ.

Κεφάλαιον ιε'. ις'.

Ἐτοῦ πολλοῦ δὲ χρόνου ἐξαπεστάλη ὁ βασιλεὺς γέ
μ ροντας ἀθλιωτάτους ἀναγκάζων ἰουδαίους μεταβάλλειν ἐκ τῶν πατρώων νόμων, καὶ βίους τοῦ θεοῦ νόμοις μὴ πολιτεύεσθαι· μολυῦναι δὲ καὶ τὸν ἐν ἱεροθλύμοις νεών, καὶ προσονομάσαι διὸς ὀλυμπίου· καὶ τὸν ἐν γαριζὶν καθὼς ἐτύγχανον ὄντων τόπων οἰκοῦντες, διὸς ξενίου· χαλεπὴ δὲ καὶ βίοις ἦν καὶ δυσχρὴς ἡ ἐπίστασις τῆς κακίας. καὶ μὴν γε ἰδόντας ἀσωτίας, καὶ κώμων ἐπιπλήρωσιν ὑπὸ τῶν ἐθνῶν· φαθυμούντων μεθ' ἑταίρων, καὶ ἐν βίοις ἰδίοις πεπεδόλοις, γυναιξὶ πλησιαζόντων, ἔτι δὲ τὰ μὴ καθήκοντα ἐνδον φιρόντων. καὶ θυσιαστήριον βίοις ἀποδιοσκολμένοις ἀπὸ τῶν νόμων ἀθεμίτοις ἐπιπλήρωσε. ἦν δ' οὔτε σάββατα ἦσαν, οὔτε πατρῴους ἑορτὰς διεφυλάττετο. οὔτε ἁπλῶς ἰουδαῖον ὁμολογεῖν ἐᾶν. ἤγοντο δὲ μετὰ πικρᾶς ἀνάγκης ἐς τὴν κατὰ

μῆνα

παρούσου τάφου μετίσχει. προσαισύνται δὲ τῷ Βασιλεῖ περὶ τῆς γονοτόων. δ' ἴλαβον ἀποστατῆν τὴν ἰουδαίων. ὅθεν ἀναζεύξας ἐξ αὐτοῦ πᾶν τεθειωμένον τῇ ψυχῇ ἐλαβε τὴν μὲν πόλιν φόβῳ ἁλῶναι. καὶ ἐκέλευσε θεῖς σφαπώτας κόπτειν ἀφειδῶς τοὺς ἐμπίπτοντας. καὶ τοὺς εἰς τὰς οἰκίας ἀναβάνοντας κατασφάζειν. ἐγένοντο δὲ νίκαι καὶ πρεσβυτέρων ἀναιρέσεις, ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, καὶ τέκνων ἀφανισμός. παρθένων τε καὶ νηπίων σφαγαί. ὀκτὼ δὲ μυριάδες ἐν τοῖς πάσαις ἡμέραις τρισὶ κατεφθάρησαν. τέσσαρες μὲν χίλιοι νομεῖς. ἐχ ἕτεροι τῶν ἐσφαγμένων ἐπράθησαν. καὶ ἐχ ἀρκιβῶς ὁ ἐύτοις κατεπόλμησεν εἰς ἔ πάσης τῆς γῆς ἀγιώτατον ἱερὸν εἰσελθεῖν. δεινὸν ἔχων τὸ μὴ λαὸν ἐν καὶ τὸ νόμων καὶ τῆς πατρίδος προδότην γενόμενα. καὶ τοῖς μιαροῖς χρῆσι τὰ ἱερὰ σκεύη λαμβάνων. καὶ τὰ ὑπ' ἄλλων βασιλέων ἀνατεθέντα πρὸς αὔξησιν καὶ δόξαν ἔ τόπου, καὶ τιμῆ. καὶ τοῖς βεβήλοις χρῆσι συναίρων ἐπιδίδου. καὶ ἐμιθωρίζετο τῶν ἀνόσιον ὁ ἀντίοχος. ἐ σωφρῶν, ὅτι σὺν τοῖς ἁμαρτάσι ἔ τῶν πόλιν οἰκούντων ἀπώργισεν βραχέως ὁ δεσπότης. διὸ γέγονε περὶ ἔ τόπου παρόρασις. εἰ δὲ μὴ σώζεσθαι προνενόηται τοσούτοις ἁμαρτήμασι καθὰ περ ὁ ἡλιόδωρος ὁ πεμφθεὶς ὑπὸ σελεύκου καὶ τοῦ βασιλέως ἐπὶ τῶν ἐπίσκεψιν ἔ χαλοφυλακίας. ὅθεν προαχθεὶς παραχρῆμα μεταπεθεὶς ἀνῃρέθη ἔ θρόνου. ἀλλ' ὁ σὺν ἔ τόπῳ ἔθνος, ἀλλὰ σὺν τὸ ἔθνος τὸν τόπον ὁ κύριος ἐξείλεξατο. διόπερ καὶ αὐτὸς ὁ τόπος συμμεταχθὲν τῶν τὸ ἔθνους συμπτωμάτων γινομένων, ὕστερον διόρθωτημάτων ὑπὸ τοῦ κυρίου ἐκοινώνησε. καὶ ὁ καταλειφθεὶς ἐν τῇ τοῦ παντοκράτορος ὀργῇ. πάλιν ἐν τῇ τοῦ μεγάλου διαστολῇ καταλλαγῇ, μετὰ πάσης δόξης ἐπανορθώθη. ὁ γὰρ ἀντίοχος ἐκτακόσια πρὸς τοῖς χιλίοις ἀπαγαγὼν μόνον ἐκ τῆς ἱερουσαλὴμ τάλαντα, θᾶττον εἰς ἀντίοχειαν ἐχωρίσθη, οἰόμενος ἀπὸ τῆς ὑπερηφανίας τῷ μὲν γῇ πλατεῖ, καὶ εἰς πέλαγος πορευτὸν θέσθαι, σὺν τὸν μεγαλεσμὸν τῆς καρδίας. κατέλιπε δὲ καὶ ἐπισκόπους

κὴ τύραννοι μιθ' ὧν ἐβούλευσε. τὰ πρὸς τὴν κηδεύαν αὐτῷ μεγαλοπρεπῶς ἐχορήγησαν. ὁ δὲ μιμύλας ὀλίγα τὰς τῶν κεφαλούντων πλεονεξίας, ἐμίμησε δὲ τὴν ἀρχὴν, ἐπιφυόμενος τῇ κακίᾳ. μεγάλων τῶν πολιτῶν ἐπιβουλὴν καθεώρα. Κεφάλαιον ε. ς.

Ἐρὶ δὲ ἦν καιρὸν τοῦτον τὴν δυσπραγίαν ὑφοδὸν οὖσαν π πόλις εἰς ἀμηχανίαν ἐτέλατο. σωίβη δὲ καθ' ὅλην τὴν πόλιν ἀχθὸν ἐφ' ἡμῶρας τεσσαράκοντα, φάσμασί τε ἀσρων πέχοντας ἵππων, καὶ χύσους σολὰς ἔχοντας. καὶ λόχας ἀσθριδὸν ἐξωπλισμένους, καὶ ἴλας ἵππων καὶ τεταγμένων. καὶ προσβολὰς γινομένας καὶ καταβρομὰς ἀστρων καὶ ἀσπίδων κινήσεις. καὶ καμάκων πλήθη, καὶ μαχαιρῶν ἀσασμοὺς, καὶ βελῶν βολάς. καὶ χυσῶν κόσμων ἐκλάμψεις. καὶ παντοίους θωρακισμούς. διὸ πάντες ἠξίουν ἐπ' ἀγαθῷ τὴν ἐπιφάνειαν γενέσθαι. γενομένης δὲ λαλιᾶς φυδίως μετημελαχότος ἐν βίου αὐτόχου, παραλαβὼν ὁ ἰάσων οὐκ ἐλάττους τῶν χιλίων ἀφιδίως ἐπὶ τὴν πόλιν σωτηρίσατο ἐπίθεσιν. τῶν δὲ ἐπὶ τοῦ τείχεος σωιλαθέντων. καὶ τέλος ἤδη καταλαμβανομένης τῆς πόλεως, ὁ μιμύλας ἐς τὴν ἀκρόπολιν ἐφυγάδευσεν. ὁ δὲ ἰάσων ἐποιήσατο σφαγὰς τῶν πολιτῶν τῶν ἰδίων ἀφειδῶς. οὐ σωνοῶν τὴν ἐς τὸς συμβεβυκημρίαν, δυσημρίαν ἐν τῷ μιγίσλῳ δοκῶν ὁ πολεμίων καὶ ἐχ ὁμοιωθῶν, πόπαια καταβάλλεσθαι. τῆς μὲν ἀρχῆς ἐκ ἐχράτησεν. ἡ δὲ τέλος τῆς ἐπιβυλῆς ἀκινύνως λαβὼν, φυγὰς πάλιν ἐς τὴν ἀμμανίτιν ἀπίει. πολλὰς δὲ καὶ καινὰς ἀναστροφὰς ἐτυχεν. ἐγκλήσεις πρὸς ἀρέτεραν ἦν τῶν ἀράβων τύραννον, πόλιν ἐκ πόλεως φεύγων, διωκόμενος ὑπὸ πάντων. καὶ συγχύμενος ὡς νόμου ἀποστάτης. καὶ βδελυσσόμενος, ὡς παρίδιος, καὶ πολίτης δήμιος, ἐς ἀμηχανὸν σωιβράδη, καὶ ὁ συγχὺς παρίδιος ἀπεξενώσας, ξένης ἀπώλετο. πρὸς λακεδαιμονίους ἀναχθείς, ὡς σφᾶς τὴν συγγένειαν τεθεξόμενος σκέπης. καὶ ὁ, πλῆθος ἀτάφως ἐκρίθας, ἀπενθήτως ἐγενήθη. καὶ κηδείας οὐ δ' ἔσωσεν, οὔτε

χος ἐπίλυπηθεὶς, καὶ βαπὶς ἐς ἴλιον, καὶ διακρῦσας σὺν τῷ
τῦ μυρμιδόνων σοφροσύνῃ, καὶ τοῦ μᾶλλον εὐταξίαν, καὶ πο
ρωθεὶς ὅσῃς θυμοῖς, παραχρῆμα τῷ τῦ ἀνδρονίκου τοξοφύρᾳ
πειθομένῳ, καὶ τὺς χιτῶνας πιεσθέντας, πελαγαγὸν καθ
ὅλων τῶν πόλιν, ἐπ' αὐτὸν τὸν τόξον οὗπερ τὸν ὀνίαν ἱσίβη
σον ἐκ τὸν μιαφόνον ἀπέκτεινε τῦ κυρίου τῷ ἀξίαν αὐτῷ
κόλασιν ἀποδόντος. γινομένων δὲ τοῦ πολλῶν ἱεροσυλημάτων
κατὰ τῶν πόλιν ὑπὸ τῦ λυσιμάχου μετὰ τῆς μυριάδος γνώμης
καὶ σχεδιασθείσης ἔξω τῆς φήμης, ἐπισωρεύθη ὁ πλῆθος ἐπὶ
λυσίμαχον χρυσωμάτων ἤδη πολλῶν διαπεπραγμένων. ἐπιφε
ρομένων δὲ τῶν ὄχλων, καὶ τοῖς ὀργῶσι λιμπανομένων. κα
θοπλίσας ὁ λυσίμαχος πρὸς τετραχιλίους κατέῤῥαξε χάρᾳ ἀδί
κων. προηγησαμένου πινὸς τυῤῥάννου προδιδηκότος τῶν ἡλι
κίων. ἦσαν δὲ ὀκτώ, κ' τῇ σχοινοίᾳ. σωιζόντοιν μὴ τῶν ἐπί
θεσιν τ' λυσιμάχου, σωαρπάζαντοιν οἱ μὲν πέρας οἱ δὲ ξύλων
πάχη. πινὲς δ', ἐκ τ' παρακαλούμενης ἀποδῦναι ὁμοῖ, φύρδην
ἐπέπεσον ἐς τὸν πρὸ τ' λυσίμαχον κ' τὸν ἐπιθυμίας δι' ἣν
αἰτίαν πολλὸς μὲν αὐτ' βαυμασίας ἐποίησαν, λύσας δ' κατέβαλον
πάντας δ' ἐς φυλακὴν σωήλασαν. αὐτὸ δ' τ' ἱερόσυλον παρὰ τὸ γα
ζοφυλάκιον, ἐχέρσωσε πρὸ δ' βύτον, ἐνέση κρίσις πρὸς τ' μυρί
λας καταστήσαντος δ' τ' βασιλέως ἐς τύρον, ἐπ' αὐτ' τῷ δικα
ολογίαν ἐποιήσαντο οἱ πιμφθέντοι ἄνδρες βᾶς ὑπὸ τ' γερυσίας
ἤδη δὲ λελυμμένος ὁ μυρίλαος, ἐπηγέλασε πράγματα ἐκπαι
τῷ πολιμαίῳ, ὀρυμένος πρὸς τὸ πᾶσι τ' βασιλέα. ὅθεν λα
βὼν ὁ πολιμαῖος, εἶς τ' περίσυλον, ὡς ἀναψύξοντα ἐν βασι
λέα, μετέθηκε. κ' ἐν μὴ τ' ὕλης κακίας ἄπιον μυρίλαον ἀπέλυ
σε τ' κατηγορημένων. τοῖς δὲ τάλαιπώροις οἳ πυθὲ ἐκ κ' ἐπὶ
σκυθῶν ἐλιγον ἀπολυθῆναι ἂν ἀπατάγασοι, τούτοις θάνατον ἐπέ
κεινε. τάχιστα δ' ὧν τῷ ἀδίκη ζημίαν ὑπέχοντον δι' πρὶ πόλιν
κ' δήμων κ' τῶν ἱερῶν σκυθῶν προηγορεύαντο δι' ἣν αἰτίαν

τάλαντα ἀργυρίου τετρακόσια. λαβὼν δὲ τὰς βασιλικὰς ἐντολὰς παρεγένετο, τῷ μὲν ἀρχιδωσύνης οὐδὲν ἄξιον φρόνων. θυμούς δὲ ὡμοὺς τυράννου καὶ θηρὸς βαρβάρου ἐργάς ἐχων. καὶ ὁ μὲν ἰάσων ὁ τὸν ἴδιον ἀδελφὸν ὑποθοῦσις, ὑποθοῦθείς ὑφ' ἑτέρου, φυγὰς ἐς τὴν ἀμμανίτιν χώραν σωθήναι. ὁ δὲ Μενέλαος, τῷ μὲν ἀρχῆς ἐκράτει. τῶν δὲ ἐπηγγελμένων τῷ βασιλεῖ χρημάτων, ἠδύνατο, οὐ τακτὰ ποιούμενος τὰ τῷ τῆς ἀκροπόλεως ἐπάρχῳ, πρὸς τὴν γὰρ ἦν ἡ τῶν σίτων φόρων πρᾶξις. διὸ ἦν αὐτῷ δι' οὗ τὸ βασιλέως προσεληλύθησαν. ἡ δὲ μὲν μενέλαῳ, ἀπέλιπε τῆς ἀρχιδωσύνης διάδοχον λυσίμαχον ἐν ἑαυτῆ ἀδελφόν. σώσπατρος δὲ, κράτητα ἐν τῶν κυπρίων. τοιούτων δὲ σωσηνικότων, σωίβη θαρσεῖς, ἡ μαλλῶτας σασιάζειν. σὺ δὲ, οὐ πόλλῃ τῇ παλλακῇ τῆ βασιλέως, οὐ δωρεᾷ δίδοσθαι. θᾶττον ἦν ὁ βασιλεὺς ἦλθε καταλαβὼν τὰ πράγματα καταλιπὼν ἐν σίδηχόμῳ οὐμβρόνιον τ' οὐδεμιᾷ μηχανῇ. νομίσας δὲ ὁ μενέλαος ἐληφέναι, καιρὸν ἀφῦῃ, χρυσώματά τινα τῶν τῆ ἱερουσιφισάμενος, ἐχαρίσατο τῷ οὐμβρονίκῳ. καὶ ἱστορεῖται πυκνακὼς εἶς τὸ τύρον ἡ τὰς κύκλῳ πόλεις. καὶ ἀφῶς ἐπεγνακὼς ὁ ὀνίας, παρήλιξεν ἐκποκεχωρηκὼς ἐς ἄσυλον τόπον. τῷ δάφνης τ' πρὸ αὐτοχάρη κήμενος. ὅθεν δ μενέλαος λαβὼν ἰδίᾳ ἐν οὐμβρονίκῳ παρεκάλει χρώσασθαι ἐν ὀνίᾳ. ὁ δὲ παραγνόμῳ τῷ ἐν ὀνίᾳ ἡ πλῆθις τῷ ὅλῳ, ἡ δεξίᾳς, μισθ' ὅρκων δούς, καὶ πορ' αὐτοφίᾳ κήμενος, ἐπέσπασεν ἐκ τῆ ἀσύλου προειλῆφθαι. ὃν καὶ παραχρῆμα παρέκλεισαν, οὐκ ἀδικεῖσθαι τὸ δίκαιον. διὸ ἦν αὐτὰν οὐ μόνον ἰουδαῖοι, πολλοὶ δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν ἐδέησαν ἡ ἐνοφόρουν τῷ τῶ οὐμβρὸς ἀδίκῳ φόνῳ. τῆ δὲ βασιλίσσης ἐπανιθόντ' ἀπὸ τῶν κατὰ κιλικίαν τόπων, ἐντυχανον δὲ κατὰ πόλιν ἰουδαῖοι συμμιξαντο ἡ τῶν ἐλλήνων ὑπὲρ τῆ παρὰ λόγον ἐν ὀνίᾳ ἀπεκτάνθαι. ψυχικῶς δ' ὁ αὐτὸς

λουσαν ἀναγκαῖαν, ὡς τι μικρὸν πρὸ τῆς τῶν θυσιασηρίου λει-
τουργίας προθύμους εἶναι τοὺς ἱερεῖς· ἀλλὰ τῶν μὲν ναοῦ καταφρο-
νοῦντος· καὶ τῶν θυσιῶν ἀμελουμένων, ἱκανοῦ δὲ ὄντος μετέχειν τῆς
ἐν παλαίσρᾳ παρανόμου χορηγίας μετὰ τοῦ τῶν δίσκων πρό-
κλησιν· καὶ τὰς μὲν πατρῴους τιμὰς οὐ σφόδρα πόθουμένους, τὰς
δὲ ἀλλοτρίας ἐξαίρετας καλλίστας ἡγούμενους· ὧν καὶ χάριν, πειρά-
σεσθαι αὐτοὺς χαλεπὴν παρίστασις· καὶ ὧν ἐβούλετο τὰς ἀγωγὰς
καὶ κατὰ πᾶν ἤθελεν ἐξομοιοῦσθαι, τοὺς τοιούτους, καὶ τι-
μωρητὰς εἶχον· ἀσεβῆ γὰρ εἰς τοὺς θείους νόμους οὐ βάσιμον·
ἀλλὰ ταῦτα ὁ ἀκόλουθος καιρὸς ἐμηνύσει· ἀγομένου δὲ πάντα
ἐπὶ τὸ ἐκεῖσε ἀγῶνος οὐ τύρῳ, καὶ τῷ βασιλέως παρόντος, ἀπέσ-
βολεν Ἰάσων ὁμιαρὸς θεωρὸς, ὡς ἀπὸ ἱεροβλύμων ὀκτὼ χρῆ-
τας παρακομίζοντας ἀργυρίου δραχμὰς τετρακοσίας, εἰς τὰ
τῷ ἡρακλείους θυσίαν· ἃς καὶ ἠξίωσαν οἱ παρακομίζοντες μὴ
χρῆσθαι πρὸς θυσίαν σφῶν· τὸ μὲν καθήκειν· εἰς ἑτέρας δὲ κατα-
θέσθαι δαπάνας ἐπιμελῶς ὧν ταῦτα σφῶν μὲν ἐν ἀποστέλλοντα
εἰς τὰ τῷ ἡρακλείους θυσίαν· ὑπῆκουεν δὲ τῶν παρακομίζοντων
εἰς τὰς τῶν τειήρων κατασκευάς· ἀποστελλόντων δὲ εἰς ἄλλο
πλοῖον ἀποπλανῆσ τῶν μισθίων σφῶν τὰ πρωτοκλήσια πολλαπλᾶ
σιον τῶν φιλομήτορος βασιλέως· μεταλαβὼν αὐτόχρος, ἀλλότριον
αὐτὸν τῶν αὐτῶν γεγονέναι πραγμάτων, τῆς κατ' αὐτὸν ἀσφα-
λείας ἐφρόντιζεν· ὅθεν εἰς Ἰόππλον πλεύσαντος μὲν καὶ κατήντησαν
εἰς Ἱεροσόλυμα· μεγαλοπρεπῶς ὑπὸ τοῦ Ἰάσωνος, καὶ τῆς πό-
λεως ἀποδεχθείς, μετὰ δαδουχίας καὶ βοῶν εἰσεδέχθη· εἶθ οὕ-
τως εἰς τὴν φοινίκην κατεσκεύασθησαν· μετὰ δὲ τετρετῆ χρό-
νον, ἀπέσταλεν Ἰάσων, μυριάδας τ προσημαινομένης σίτου τῶν
δηλοῦν παρακομίζοντα τὰ χρήματα τῷ βασιλεῖ· καὶ περὶ πρα-
γμάτων ἀναγκαίων ὑπομνηματισμὸς τελεύτα· ὁ δὲ, συνθεὶς
τῷ βασιλεῖ, καὶ δοξάσας αὐτὸν τῷ προσώπῳ δ' ἐξουσίας, εἰς ἑαυτὸ
κατήντησε· τὸν ἀρχιερωσύνην ὑπερβαλὼν τὸν Ἰάσωνα,

δημιουργὸς καθεστηκώς· καὶ ἦν δύσοργίτλιν τῆς πόλεως καὶ τὸν κοσμοῦντα τῶν δημοθωρῶν, καὶ ζηλωτὴν τῶν νόμων ἐπίβουλον τ πραγμάτων ἐτόλμα λέγειν· τῆς δὲ ἐχθρᾶς ἐπὶ τοσοῦτον προβαινούσης ὥς τι, καὶ διάτινος τῶν ὑπὸ τὸ σίμωνος διδοκιμασμένων φόνους σωτηλέσθαι, σωσρῶν ὁ δυίας τὸ χαλεπὸν τῆς φιλονεικίας καὶ ἀπολλώνιον μάνεσθαι, ὡς τὸν κιλὴς συρίας, καὶ φοινίκης στρατηγὸν σωσάξοντα τὴν καίαν τῆ σίμωνι, ὡς ἦν βασιλέα διακοσμίσθω· οὐ γενόμενος τῶν πολιτῶν κατήγορ· δὲ συμφέρον κοινῇ, καὶ κατδίαν παντὶ δὲ πλήθει σκοπῶν ὡρα γὰρ ἄνδρ βασιλικῆς προνοίας ἀδύνατον εἶναι τυχεῖν ἐρήνης ἐπὶ τὰ πράγματα· καὶ ἐν σίμωνα, παῦλαν οὐ λυφόμενον ἀνοίας· μεταλλάξαντ δὲ τὸν βίον σιλεύκου, καὶ παραλαβόντ τὴν βασιλείαν αὐτοχου τῆ προσγορευθέντος ἐπιφανοῦς· ὑπανοίθυσεν ἰάσων ὁ ἀδελφὸς δυίᾳ τὴν ἀρχιερωσύνην· ἐπαγγελάμενο δὲ βασιλεῖ δὲ ἐντεύξεως ἀργυρίου τάλαντα ἑξήκοντα πρὸς τοῖς τριακοσίοις· καὶ προσόδ τινὸς ἄλλης τάλαντα ὀγδοήκοντα· πρὸς δὲ βύβλος ὑπαρχούσης καὶ ἑτέρα σχολὴ γυμνάσιον καὶ τῶν ἐφήβων ἀναγράφειν· ἐπινεύσαντ δὲ τῆ βασιλέως, καὶ τῆς ἀρχῆς κρατήσας, δύβλεως ἐπὶ ἐν ἑλληνικὸν χαρακτῆρα βύς δημοφύλας μετῆγε· καὶ τὰ κείμενα τοῖς ἱεροῖς φιλάνθρωπα βασιλικὰ σχολὴ ἰωάννου τῆ πατρὸς δύσολέμου τῆ ποιησαμένου τὴν πρεσβείαν ὑπὲρ φιλίας, καὶ συμμαχίας πρὸς τοὺς ῥωμαίους, παρώσατο· καὶ τὰς μὲν νομίμους καταλύων πολιτείας, παρανόμους ἐθισμοὺς ἐκαίνιζον· ἀσμένως γὰρ ὑπ αὐτὴν τὴν ἀκρόπολιν γυμνάσιον καθίδρυσε, καὶ τοὺς κρατίστους τῶν ἐφήβων ὑποτάσσων ὑποπίτασσον ἦγεν· ἦν δ οὕτως ἀκμὴ τοῦ ἑλληνισμοῦ, καὶ πρόσκλασις ἀλλοφυλισμοῦ σχολὴ τὴν τὸ ἀσιδοῦς, καὶ οὐκ ἀρχιερέως ἰαδσων ὑπερβολὴ

ζοντα τὸν ἑαυτῆ τόπον· καὶ τὸ μικρῷ πρόσθεν δίους καὶ τὰ
ραχῆς γίμον ἰδρόν· τῆ παῤῥησίᾳ τοῦ ἐπιφαίνεσθαι κυρίῳ,
χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης ἐπιπλήρωτο· ταχὺ δὲ πνοὴ τῶν τῆ ἡ
λιοδώρου σωμάτων ἠξίωσεν ἐν ὀνίαις· ἐπικαλεσαμένη ἐν ὕψιστον
καὶ ἀεὶ χαρίζεσθαι τῷ παντελῶς οὐ βραχέως πνοῇ κλαίοντι· ὕστε
ρος δὲ γνόμενος ὁ ἀρχιδιάβολος μήποτε σχολῇ ἐν ὁ βασιλεὺς
Χριστὸς κακουργίαν τινὰ περὶ ἐν ἡλιοδώρου ὑπὸ τῶν ἰουδαίων σω
τετελέσθαι, προσήγαγε θυσίαν ὑπὲρ τῆς τῶ ἀνθρώπου σωτηρίας
τοῦ ἰουμένου δὲ τῆ ἀρχιδιάβολος ἐλασμὸν, ὃν αὐθὶς καινίαι πάν
λιν ἐφάνησαν τῷ ἡλιοδώρῳ οὐ τοῖς αὐτοῖς ἐναθύσεσιν ἐπολισ
μένοι, καὶ σαντόθεν ἔστιν ὅλας ἐν ὀνίαις τῷ ἀρχιδιαβόλῳ χάειται ἐ
χθρὸς γὰρ αὐτὸν σοὶ κεχάεισα ὁ θεὸς ὁ κύειν· σὺ δὲ ἐξ ὕβρεως
νοῦ μιασηγομένος διάγγελι πᾶσι ὁ μεγαλεῖον τῆ θεοῦ κρά
τον· ταῦτα δὲ ἐπόντος, ἀφανὴς ἐγένονο· ὁ δὲ ἡλιόδωρος θυ
σίαν ἀνενίγκας τῷ κῷ, καὶ οὐχὰς μυίσας δύξάσμος τῷ θεῷ
πιεσθείσῃ· καὶ ἐν ὀνίαν ἀποδεξάμενον, ἀνεσταθεὶς δὲ ἐν
πρὸς ἐν βασιλέα· ἐξεμαρτύρησε δὲ πᾶσιν, ἅπερ ἦν ὑπ' ὄψιν τιθε
μένος ἔργα τῆ μυίσου θεοῦ· τῆ δὲ βασιλέως ἐπρωτήσαντος ἐρ
ἡλιόδωρον τοιοῦτος τὶς ἐπιτήδευ· εἰ ἄπαξ σχοπιμοφιλῶσα
ἐς ἰδροσύλημα, ἔφησεν, ἅπινα ἔχοις τοιμιον, ἢ πραγμάτων ἐ
πίβλεψεν πίμφον αὐτὸν ἐκ· καὶ μεμασηγμένον αὐτὸν προσδέξη
ἰὰν πόρ καὶ σχασωθείη σχὸ ἐ πιρὶ ἐν τόπον ἀληθῶς ἐν πνε
θεοῦ δύναμιν· αὐτὸς γὰρ ὁ τῶν κατοικίαν ἐτουράνιον ἔχον ἐπό
πλας ἐσ καὶ βοηθὸς ἐκείνου τῆ τόπου· καὶ τὰς παραγνομίνας
κακώσεις, τύπων ἀποκλύ· καὶ τὰ μὴ κατὰ ἡλιόδωρον, καὶ τῶν
τῆ ζαφυλακίᾳ τήρησιν οὕτως ἐχώρησεν.

Κεφάλαιον δ'. 4.

Δὲ προφρμένος σίμων ὁ τῶ χημάτων, καὶ τῆ πιτρί-
δος οὐ δεήκτης γενόμενος ἐκακολόγησεν ὀνίαν· ὃν αὐ
τὸς τι ἴδη ἐν ἡλιόδωρον ἐπισισθέσθαι, καὶ τῆ κακῶν

ἡγεμὼν ἄλλος. διὸ δὴ ἐκ τῶν οἰκείων, ἀγχινοήτον ἐξεπήδησαν ἐπὶ πάν δημον ἐκθέαν. σὺν δὲ μείζονες εἰς καταφρόνησιν ἐρχόμενοι τὸν τύπον ὑπεσημήναντο δυσὶ βοῦς μασοῦ. αἱ γωνιακοὶ σάκκους κατὰ τὰς ὁδοὺς ἐπλήθυον. αἱ δὲ κατάκλησοι τῶν παρθένων, αἱ μὴ συνέπεσχον ἐπὶ βοῦς πυλῶνας. αἱ δὲ ἐπὶ τὰ τείχη. πυγὴ δὲ σὺν τῶν θηρίων διεξέκυπτον πάσαι δὲ πρατάνουσαι τὰς χεῖρας εἰς ἓν οὐρανὸν, ἐπιποιοῦσι τὴν λιτανείαν. ἐλιξὶν δ' ἦν τὸ τῶν πλήθους παμμιγὲς προπέμπουσιν. τὸν τε μεγάλως σὺν αγωνιῶν, ὡς ἀρχιερέως προσδοκίαν. δι μὴν ἦν, ἐπικαλοῦσθ ἐν παγκρατεῖ κύριον τὰ πεπισευμένα βοῖς πεπισευκόσι σῶα σὺν φυλάσσειν μετὰ πάσης ἀσφαλείας. ὁ δὲ ἡλιόδωρος, ὁ διαγνωσμένον ἐπὶ τέλει. αὖ πόθι δὲ αὖ σὺν βοῖς δορυφόροις κατὰ γαζοφυλακὴν ἤδη παρόντος. ὁ τε πατὴρ ὢν κύριος καὶ πάσης ἐξουσίας δυνάσης, ἐπιφάνειαν μεγάλην ἐποίησεν ὡς τε πάντας τοὺς καταπλαγέντας σωιληθῆναι. καταπλαγέντας τῷ τῆ θεοῦ δυνάμει εἰς ἐκλυσιν καὶ διαλίαν βαπίζεσθαι. ἄφθη γάρ τις ἵππος αὐτοῖς φοβερὸν ἔχων ἐν ἐπιβάτῃ καὶ καλλίστῃ σαγῇ σὺν κεκοσμημένος. φερόμενος δὲ ἐρύθρῳ ἐνίεσθαι τοῦ ἡλιοδώρου τὰς ἐμπροσθίους ὁπλάς. ὁ δὲ ἐπικαθήμενος, ἐφάνετο χρυσῷ πανοπλίαν ἔχων. ἔτεροι δὲ δύο προεφάνησαν αὐτοῦ γυμνοὶ τῇ ῥώμῃ μὴν ἐκ πρώτης. κάλλιστοι δὲ, τῇ δόξῃ. σὺν πρώτης δὲ τοῦ πρίβολον. οἳ καὶ παρασάντες ἐξ ἑκατέρου μέρους ἐμάστιγουν αὐτὸν ἀδιαλείπτως, πολλὰς ἐπιρρίπτοντες αὐτοῦ πληγάς. ἄφνω δὲ πεσόντα πρὸς τῷ γῆ, καὶ πολλῷ σκότει περιχυθέντα, συναρπάσαντες δὲ καὶ εἰς φορίον ἐνθέντες ἐν ἅρμα, μετὰ πολλῆς παραδρομῆς, καὶ πάσης δορυφορίας εἰς τὸ προειρημένον ἀσυλοῦντα γαζοφυλάκιον, ἔφερον ἀβοήθητον ἑαυτοῦ τοῖς ὅπλοις καθεσθέντα, φανερῶς τῷ τῆ θεοῦ δυνασείαν ἐπιγνωκότος. καὶ ὁ μὲν σὺν τῷ θείαν ἐνδργείαν ἄφωνος, καὶ πάσης εἰρημένου ἐλπίδος, καὶ σωτηρίας ἐξέπιπτο. διὸ δὴ ἐν κύκλον δὲ λόγχαι τε παραδόξαι

καὶ μὴ προσήκειν αὐτὰ πρὸς τὸν τῶν θυσιῶν λόγον, εἶναι δὲ
δωρεὰν ὑπὸ τοῦ τὸ βασιλέως ἐξουσίαν πιστεῖν ταῦτα· συμ-
μίξασα δὲ ὁ ἀπολλώνιος τῷ βασιλεῖ, περὶ τῶν μεμυθευμέν-
ων τῷ χημάτων ἐνεφάνισεν. ὁ δὲ προχειρισάμενος ἡλιόδω-
ρον ἓν τῶν χημάτων, ἀπέστειλε δὲς ἐνώλας, τὸν τ προδρη-
μένον χημάτων ἐκκομιοῦντα. θύεσθαι δὲ ὁ ἡλιόδω-
ρος ἐπέτρεπε τὸν πρέσβυν. τῇ μὲν ἐμφάσει, ὡς τὰς κατὰ
χείλιον συρίσας, καὶ φοινίκιον πόλεις ἐφοδεύσων. τῷ πράγματι
δὲ τὸν τ βασιλέως πρόθυμον ἐπιτελέσων. παραγενηθεὶς δὲ εἰς Ἱε-
ροσόλυμα, καὶ φιλοφρόνως ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως τῆς πόλεως ἀποδε-
χθεὶς, αὐτίκα περὶ τοῦ γεγονότος ἐμφανισμοῦ. καὶ ἵνα
καὶ πάρεσι διασάφησον. ἐπεπυθάνετο δὲ εἰ ταῖς ἀληθείαις ταῦτα
οὕτως ἔχοντα τυγχάνει. τοῦ δὲ ἀρχιερέως ὑποδεξαμένου πα-
ραθήκας εἶναι χηρῶντι, καὶ ὀρφανῶν πλὰ δὲ καὶ ὑρκανοῦ τοῦ τῶν
βίου, σφόδρα αὐθρὸς ἐν ὑπεροχῇ κειμένου. οὐχ ὡσπερ ἦν ἄλ-
λων ὁδυσανεῖς σίμων. τὰ δὲ πάντα, ἀργυρίου τετρακόσια
τάλαντα, χρυσίου δὲ, ἀκόσια. ἀδικηθῆναι δὲ τοὺς πεπιστευκό-
τας τῇ τοῦ τόπου ἁγιωσύνῃ, καὶ τῇ τοῦ τεμενίου κατὰ τὸν
σύμπαντα κόσμον ἱεροῦ σεμνότητι, καὶ ἀσυλίᾳ, πολιτικῶς ἀν-
μήχανον εἶναι. ὁ δὲ ἡλιόδωρος λιτὰς ἔχει βασιλικὰς ἐντολὰς
πάντως ἔλεγεν ἐς τὸ βασιλικὸν ἀναληφθῆναι ταῦτα εἶναι. τεθεω-
μένον δὲ ἡμέραν ἐσίᾳ τῶν περὶ ζεῦξ ἐπίσκεψιν οἰκονομήσαν
ἦν δὲ οὐ μικρὰ καθ ὅλην τὴν πόλιν ἀγωνία. δι ἣν ἱερεῖς πρὸ τ θυσι-
ασηρίου ἐν ταῖς ἱερατικαῖς στολαῖς ῥίψαντος ἱκετεύειν, ἐπικαλεῖν
τὸν ἐς οὐρανὸν τὸν περὶ παραθήκης νομοθετήσαντα τοῖς πα-
ρατεθεικόσι ταῦτα σῶα σῴζεσθαι τοῖς ἐκφοβουμένοις. ἦν δὲ ὁρᾶσθαι τὸν τ
ἀρχιερέως ἰδέαν, πτῶσιν καὶ τὴν διάνοιαν. ἡ γὰρ ὄψις κατ-
τῆς χρόας παρηλλαγμένον ἐνέφαινε τὸν κατὰ ψυχὴν ἀγωνί-
αν. πιεσικέχυτο δὲ περὶ ἓν ἄνδρα δέος τὰ μὴ φρονήσαντος σῶμα
τος, δι' ὧν πρόδηλον ἐγίνετο τοῖς θεωροῦσι τὸ κατὰ καρδίαν

καθάπερ ὃ δὲ παρασκευάσαντι συμπόσιον, καὶ ἑστιῶντι τὸν ἑ
τερον λυπεῖσθαι ἐκ δυσχερείας μὴ, ὅμοιος εἶναι τῶν τοιούτων
δυσχερείαν ἡδέως τὸν κακοπάθειαν ὑπομένοντα. ἃ μὲν οὖν ἐφικτὰ
βέλτιστα ἐστὶν, ὃ δὲ συγγραφὴ παρεχωρήσατο. ἐπὶ δὲ τοῖς ἐπιτυ-
χοῦσι δεῖται ὑπογραμμοῖς. δεῖ ἐπιτομῆς οὖν ἐστι νῦν τοῦτο. καθάπερ
γὰρ τῆς καινῆς οἰκίας ἀρχιτέκτονι τῆς ὅλης κατασκευῆς φρονεῖν
δεῖ. ὃ δὲ ἐγκαίειν, μὴ ζωγράφῳ ἐπιχρωματίζειν τὰ ἐπιτήδεια
πρὸς εὐκόσμησιν ἐξεργάζεσθαι. οὕτως ἐκεῖ, καὶ ἐπὶ ἡμῶν. τὸ
μὲν ἐμβατεύειν, καὶ περὶ πάντων ποιεῖσθαι λόγον, καὶ πολυ-
πραγμονεῖν ἐν τῇ καταμονῇ. τῷ δὲ ἱστορίας ἀρχιτέκτῃ καθήκει. ἃ δὲ σύμβολον τῆς λέξεως μεταφορικὴ. καὶ ἐξεργασκὸν τῆς
πραγματείας παραπεῖσαι, δεῖ τῶν μεταφορῶν ποιεῖσθαι σύν-
χαριτον. ἐντεῦθεν ἂν ἀρξώμεθα τῆς διηγήσεως, δεῖ προειρη-
μένοις δεῖσιν ἐπιβλέψαντες. νῦν ἔθος γὰρ μὴν πρὸ τῆς ἱστορίας
πλειόνας, τῶν δὲ ἱστορίαν ἐπιτιμᾶν.

Κεφάλαιον γ. 3.

Ἡ ἁγία πόλις καθολικωτέρα μὲν πάσης ἀρχῆς
τ καὶ τῶν νόμων, ὅτι καθάπερ σωτηρουμένων σχε-
τῶν ὁσίων τῆς ἀρχιερέως διαίρεσιν τε, καὶ μεταβο-
λῆς. σωίβαιν, καὶ αὐτοὺς τοὺς βασιλεῖς τιμᾶν τὸν τόπον
καὶ τὸ ἱερὸν ἀπροσκόλως τοῖς κρατήσαις δοξάζειν. ὃς τε καὶ σέ-
βεσθαι ἐν τῇ ἁγίας βασιλέα χρηναῖν ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων
πάντα τὰ πρὸς τὰς λειτουργίας τῶν θυσιῶν ἐπιβαλλόντα.
δαπανήματα. σιμῶν δέ τις ἐκ τῆς βουλῆς φυλῆς προστά-
της τῆ ἱερᾶ καθεστάμενος διωκήσεν δεῖ ἀρχιερεῖ πιεῖ τῆσ
κατὰ τῶν πόλιν παρανομίας. καὶ νικήσαι τὸν ὄντα μὴ δυνά-
μενον, ἦλθε πρὸς ἀπολλώνιον βασιλέα τὸν κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν κρατοῦντα συρίας καὶ φοινίκης στρατηγόν. καὶ προσήγγειλε περὶ τῶν χρημάτων ἀμυθήτων γεμόντων, τὸ ἐν ἱεροσολύμοις γαζο-
φυλακίου. ὃς τε πλῆθος τῶν σκαφῶν ἀναρίθμητον εἶναι,

μαλλόμην & βιβλιοθήκην ἐπισωρεύσας τὰ πρὸ τῆς βασιλείας καὶ προφητῶν, καὶ τὰ τοῦ Δαβὶδ, καὶ ἐπιστολὰς βασιλέων πρὸς ἀναθήμασι τῶν. ὡσαύτως δὲ καὶ Ἰούδας, τὰ συμπεσόντα διὰ τὸν πόλεμον τὸν γενόμενα ἡμῖν ἐπισυνάγας πάντα, καὶ ἔστι παρ' ἡμῖν. ὧν ἔδει σε χρείαν ἔχειν, πέμψαι ἀποκομιοῦντας ὑμῖν ἀποστελῶ. μέλλοντος δὲ ἄγειν τὴν καθαρισμὸν ἔγραψα ὑμῖν. καλῶς οὖν ποιήσετε ἄγοντες τὰς ἡμέρας. ὁ δὲ θεὸς ὁ σώσας πάντα λαὸν αὐτοῦ. καὶ ἀποδοὺς τὴν κληρονομίαν πᾶσι, καὶ τὸ βασίλειον, καὶ τὸ ἱεράτευμα, καὶ τὸν ἁγιασμὸν καθὼς ἐπηγγείλατο διὰ τοῦ νόμου, ἐλπίζομεν γὰρ ἐπὶ τῷ θεῷ, ὅτι ταχέως ἡμᾶς ἐλεήσει καὶ ἐπισυνάξει ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανὸν εἰς τὸν ἅγιον τόπον, ἐξείλατο γὰρ ἡμᾶς ἐκ μεγάλων κακῶν, καὶ τὸν τόπον καθάρισε. τὰ δὲ κατὰ τὸν Ἰούδαν Ἐσδρα καὶ Νεεμίαν, καὶ τοὺς τούτου ἀδελφοὺς, καὶ τὸν τοῦ ἱεροῦ τοῦ μεγάλου καθαρισμὸν καὶ τὸν τοῦ βωμοῦ ἐγκαινισμόν. ἔτι δὲ τοὺς πρὸς Ἀντίοχον τὸν Ἐπιφανῆ καὶ τὸν τούτου υἱὸν Εὐπάτορα πολέμους. καὶ τὰς ἐξ οὐρανοῦ γενομένας ἐπιφανείας τοῖς ὑπὲρ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ φιλοτίμως ἀνδραγαθήσασιν ὥς τε τὴν ὅλην χώραν ὀλίγους ὄντας λῃστᾶν. καὶ τὰ βάρβαρα πλήθη διώκειν. καὶ τὸ περιβόητον καθ' ὅλην τὴν οἰκουμένην ἱερὸν ἀνοικοδομεῖσθαι καὶ τὴν πόλιν ἐλευθεροῦσθαι, καὶ τοὺς μέλλοντας καταλύειν νόμους. ἐπανορθοῦσθαι τὸν κύριον. μετὰ πάσης ἐπιεικείας ἵλεω γενομένου αὐτοῖς. τὰ ὑπὸ Ἰάσωνος τοῦ Κυρηναίου διηγημένα σὺν πέντε βιβλίοις, πειρασόμεθα δι' ἑνὸς συντάγματος ἐπιτεμεῖν. συνορῶντες τὸ πλῆθος ἀριθμῶν, καὶ τὴν οὖσαν δυσχέρειαν τοῖς φιλεῖν ἐσκυλλομένοις τὴν ἱστορίας διηγήμασι. διὰ τὴν πλῆθος τῆς ὕλης. ἐφρόντισα μὲν τοῖς μὲν βουλομένοις ἀναγινώσκειν. ψυχαγωγίαν. τοῖς δὲ φιλοφρονοῦσιν εἰς τὸ σὺν μνήμῃ ἀναλαβεῖν, εὐκοπίαν. πᾶσι δὲ τοῖς εὐτυχήσουσιν. ὠφέλειαν. καὶ ἡμῖν μὲν τοῖς τὸν κανὼν πεδεδεγμένοις, ἐπιτομῆς, οὐ ῥᾴδιον, ἵδρωτα· & καὶ ἀκρυπνίας τὸ πρᾶγμα.

Κεφάλαιον ϛ'. 2.

Υρίσκεται δὲ ἐν ταῖς ἀποκρύφοις Ἱερεμίας ὁ προφήτης, ὅτι ἐκέλευσε τὸ πυρὸς λαβεῖν τοὺς μεταγομένους, ὡς σεσήμανται· καὶ ὡς ἐνετείλατο αὐτοῖς μεταγνόντας ὁ προφήτης δοῦναι τοῖς τὸν νόμον, ἵνα μὴ ἐπιλάθωνται τῶν προσταγμάτων τοῦ κυρίου· καὶ ἵνα μὴ ἀποπλανηθῶσι ταῖς διανοίαις βλέποντες ἀγάλματα χρυσᾶ, καὶ ἀργυρᾶ, καὶ τὸν περὶ αὐτὰ κόσμον· καὶ ἑτέρα διαμαρτύρετο λόγων παρακαλῶν μὴ ἀποστῆναι τὸν νόμον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν. ἦν δὲ ἐν τῇ γραφῇ, ὡς τῷ σκηνῷ, καὶ τῷ κιβωτὸν ἐκέλευσεν ὁ προφήτης χρηματισμοῦ γενηθέντος αὐτῷ συσταθῆναι· ὡς δὲ ἐξῆλθεν εἰς τὸ ὄρος οὗ ὁ Μωϋσῆς ἀνέβη ἰδεῖν τὴν θεοῦ κληρονομίαν· καὶ ἐλθὼν ὁ Ἱερεμίας εὗρεν οἴκημα αὐτῷ ἁρμόδιον· καὶ τὴν σκηνὴν, καὶ τὴν κιβωτὸν· καὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ θυμιάματος εἰσήνεγκεν ἐκεῖ, καὶ τὴν θύραν ἐνέφραξε· καὶ προσελθόντες τινὲς τῶν συνακολουθούντων ὡς τε ἐπισημήνασθαι τὴν ὁδὸν καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν εὑρεῖν· ὡς δὲ Ἱερεμίας ἔγνω, μεμφόμενος αὐτοῖς εἶπεν· ὅτι καὶ ἄγνωστος ὁ τόπος ἔσται, ἕως ἂν συναγάγῃ ὁ θεὸς ἐπὶ συναγωγὴν τοῦ λαοῦ, καὶ ἵλεως γένηται· καὶ τότε ὁ κύριος ἀναδείξει ταῦτα· καὶ ὀφθήσεται ἡ δόξα τοῦ κυρίου· καὶ ἡ νεφέλη, ὡς καὶ ἐπὶ Μωϋσῆ ἐδηλοῦτο· ὡς καὶ ὁ Σολομὼν ἠξίωσεν, ἵνα ὁ τόπος ἁγιασθῇ μεγάλως. Ἀπόφητο δέ, καὶ ὡς σοφίαν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ σύνεσιν ἐγκαινισμοῦ, καὶ τῆς τελειώσεως τοῦ ἱεροῦ· καθὼς καὶ Μωϋσῆς προσηύξατο πρὸς κύριον καὶ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὰ τῆς θυσίας ἐδαπάνησεν, οὕτως καὶ Σολομὼν προσηύξατο καὶ κατέβαν πῦρ ἀνάλωσε τὰ ὁλοκαυτώματα· καὶ ἔπι Μωϋσῆς, σὺ δὲ μὴ βεβαιοῦσθαι τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας ἀναλώθη· ὡσαύτως καὶ ὁ Σολομὼν τὰς ὀκτὼ ἡμέρας ἤγαγεν· ἐξηγοῦντο δὲ μὴ ἐν ταῖς ἀναγραφαῖς μὴ ἐν βίβλοις ὑπομνηματισμοῖς βίβλοις κατὰ συγγνώμην, τὰ αὐτὰ· καὶ ὡς κατα-

ξάνια ζῷα ὕδατι τὰ τε ξύλα, καὶ τὰ ἐπικείμενα. ὡς δὲ ἐγένετο καὶ χρόνος διῆλθεν ὅτε ἤλιος οὐκέτι προσῆν ἐπὶ φῶς ὤν, ἀνήφθη πυρὰ μεγάλη ὥς τε θαυμάσαι πάντας. προσεύχὼ δὲ ἐποιήσαντο οἱ ἱερεῖς δι' ἀπαναυμένης δὲ τῆς θυσίας οἵ τε ἱερεῖς, καὶ πάντες, κατὰ χρόνον ἰόντες θεν. τῶν δὲ λοιπῶν ἐπιφωνούντων, ὡς νενικήκοι. ἦν δὲ ἡ προσευχὴ ἐν τῷ τότε ἧ χουσι τῷδε. ΠΡΟΣΕΥΧΗ. Κύριε κύριε ὁ θεὸς ὁ πάντων κτίσης. ὁ φοβερὸς, καὶ ἰσχυρὸς καὶ δίκαιος, καὶ ἐλεήμων καὶ ὁ μόνος βασιλεὺς καὶ χρηστός. ὁ μόνος χορηγός. ὁ μόνος δίκαιος καὶ παντοκράτωρ καὶ αἰώνιος. ὁ σῴζων ἐν ἰσραὴλ ἐκ πάσης κακίας. ὁ τιμήσας τοὺς πατέρας ἡμῶν ἁγιάσας αὐτούς. πρόσδεξαι τὴν θυσίαν ὑπὲρ παντὸς λαοῦ σου Ἰσραὴλ, καὶ διαφύλαξον τὴν μερίδα σου, καὶ καθαρίσον ἡμᾶς ἀγαθὸν τῶν σῳζομένων ἡμῶν. ἐλεύθερον δὸς τὸν δουλεύοντα ἐν τοῖς ἔθνεσι. δὸς ἐξουθενημένους καὶ ἐλλιπεῖς ἐπίδε. καὶ γνώτωσαν τὰ ἔθνη, ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν. βασάνισον δὸς καταδυναστεύοντας. καὶ ἐξυβρίζοντας αὐ ὑπερηφανίᾳ. καταφύτευσον τὸν λαόν σου, ὡς ἐν τόπῳ τῇ ἁγίᾳ σου καθὼς εἶπε μωϋσῆς. οἱ δὲ ἱερεῖς ἐπέψαλλον δὸς ὕμνους. καθὼς δὲ ἀνηλίσκετο τὰ τῆς θυσίας, καὶ τὸ περιλειπόμενον ὕδωρ. ὁ νεμίας ἐκέλευσε λίθους μείζονας καταχεῖν. ὡς δὲ τοῦτο ἐγένετο φλὸξ ἀνήφθη. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου ἀντιλάμψασα φῶτος, ἐλύχνωσε. ὡς δὲ φανερὸν ἐγένετο τὸ πρᾶγμα. καὶ διηγγέλη τῷ βασιλεῖ τῶν Περσῶν, ὅτι ἐς τὸν τόπον οὗ τὸ πῦρ ἀπέκρυψαν οἱ μαχθέντος ἱερεῖς, τὸ ὕδωρ ἐφάνη ἀφ' οὗ ἐκ οἱ περὶ τὸν νεμίαν ἔνισαν τὰ τῆς θυσίας. πειραξας δὲ ὁ βασιλεὺς ἐν τόπον ἱερὸν ἐποίησε, δοκιμάσας τὸ πρᾶγμα. καὶ οἷς ἐχαρίζετο ὁ βασιλεὺς πολλὰ διάφορα ἐλάμβανε, καὶ μεδιδοῦ. προσηνέχθησαν δὲ οἱ περὶ τὸν νεμίαν, τὸν ἐφθάρ. ὁ διερμηνεύεται καθαρισμός. καλεῖται δὲ παρὰ τοῖς πολλοῖς νεφθάρ.

λὰ πολιμάδου τῦ βασιλίως. ὄντι ὁ ἀπὸ τῦ τῶν χισδῶν ἱερέων γένους. καὶ ποῖς ὡ αὐτὸ πφ ἰουδαίοις χαίρφν καὶ ὑγιάνειν ἐκ μεγάλων κινδύνων ὑπὸ τῦ θεοῦ σεσωσμένοι μεγάλως δύχαειστοῦμεν ὡ τῷ θ, ὡς ἂν πρὸς βασιλέα παρατασσόμενοι. ὡ δὲς ἐξίβρασι τοὺς παρατεταγμένους ἐν τῇ αὐτῶν πόλει ἐς τὸν πόρισμα. γενόμενος γὰρ ὁ ἡγεμὼν, καὶ ἡ πειρὰ αὐτὸν ὡ ὑποστάσα δύχῦσα εἶναι δύναμις, κατεκόπησαν ἐν τῷ θ τῆς ναυαίας ἱερᾶς παραλογισμῷ χρησαμένων τῶν πρὶ τὸν ναυάρχων ἱερέων. ὡς γὰρ σωοικήσων αὐτῇ παρεγένετο ἐς ἓν τόπον ὅτι αὐτὸς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ θ φίλοι χάειν τὰ λαβεῖν τὰ χρήματα εἰς φόρων λόγον. καὶ προθέντων αὐτὰ τῶν ναυάρχων. κἀκείνου προσιθέντος μὴ ὀλίγων εἰς τὸν περίβολον τῦ τεμένους, συγκλείσαντος τὸ ἱερὸν, ὡς εἰσῆλθεν αὐτὸς οἱ ἀνοίξαντος τὰ τῦ φατνώματος κρυπτὰ θύρα βάλλοντος πέτρους συνεκρούωσαν ἐν ἡγεμόνα. καὶ μίλη ποιήσαντος, καὶ τὰς κεφαλὰς ἀφιλόντος τοῖς ἔξω παρεμβάλλουσι. κατὰ πάντα δύλογον ὡς ἡμῶν ὁ θεὸς ὃς ἐφύλαξε τοὺς ἁγνεύοντας. μέλλοντος ἀγαλλιᾶσθ τῷ θ χαρμολυπῆσαι. καὶ ἐκάστοτε τὸν καθαρισμὸν τῦ ἱεροῦ ἄγειν ἡμέρας ὀκτὼ. καὶ ἐπὶ τῦτο ἀφῆσαι ἡμῖν, ἵνα μὴ ἀμελεῖ ἀγνοεῖν σκευοποιίας, καὶ τῦ πυρὸς ὅτι νεμίας οἰκοδομήσας τό τε ἱερὸν καὶ τὸ θυσιαστήριον αὐτὸν ἐποίησε θυσίαν. καὶ γὰρ ὅτε ἐς τὴν πρόκλω ἤγοντο οἱ πατέρες ἡμῶν, οἱ τό τε ἀσβὲς ἱερεῖς λαβόντος ἀπὸ τῦ πυρὸς τῦ θυσιαστηρίου λαβρέως κατέκρυψαν ἐν κοιλώματι φρέατος τάξιν ἔχοντος ἄνυδρον ἐν ᾧ κατησφάλισαντο ὥς τι πᾶσιν ἄγνωστον εἶναι τὸν τόπον. διελθόντων δὲ ἐτῶν ἱκανῶν ὅτι ἔδοξε τῷ θ, ἀποστελεῖς νεμίας ὑπὸ τῦ βασιλέως τῆς περσίδος, τοὺς ἐκγόνους τῶν ἱερέων τῶν ἀποκρυψάντων ἐπὶ μὲν ἐπὶ τὸ πῦρ. ὡς διεσάφησαν ἡμῖν, μὴ ὑπάρχειναι πῦρ ἀλλὰ ὕδωρ παχύ, ἐκέλευσεν αὐτοὺς ἀποβαλεῖν τοῦτον, ὡς δὲ ἀνεκέχθη τὰ τῶν θυσιῶν, ἐκέλευσε τοὺς ἱερεῖς νεμίας ἐπιῤ

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ ΛΟΓΟΣ Β.

Κεφάλαιον αʹ. 1.

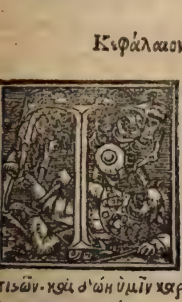

Οἷς ἀδελφοῖς τοῖς κατ' αἴγυπτον Ἰουδαίοις χαίρειν. οἱ ἀδελφοὶ οἱ ἐν ἱεροσολύμοις Ἰουδαῖοι καὶ οἱ ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Ἰουδαίας, εἰρήνην ἀγαθὴν· καὶ ἀγαθοποιήσαι ὑμῖν ὁ θεὸς· καὶ μνησθείη τῆς διαθήκης αὐτοῦ τῆς πρὸς ἀβραάμ· καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν πιστῶν· καὶ δώη ὑμῖν καρδίαν πᾶσιν εἰς τὸ σέβεσθαι αὐτὸν, καὶ ποιεῖν αὐτοῦ τὰ θελήματα καρδίᾳ μεγάλῃ, καὶ ψυχῇ βουλομένῃ· καὶ διανοίξαι τὰν καρδίαν ὑμῶν ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ, καὶ ἐν ταῖς προσταγμασι· καὶ εἰρήνην ποιῆσαι, καὶ εἰσακοῦσαι ὑμῶν τῶν δεήσεων· καὶ καταλλαγείη ὑμῖν, καὶ μὴ ὑμᾶς ἐγκαταλίποι ἐν καιρῷ πονηρῷ· καὶ νῦν ὧδε ἐσμὲν προσευχόμενοι περὶ ὑμῶν. βασιλεύοντος δημητρίου ἔτους ἑκατοστοῦ ἑξηκοστοῦ ἑβδόμου· ἡμεῖς οἱ Ἰουδαῖοι γεγράφηκαμεν ὑμῖν ἐν τῇ θλίψει, καὶ ἐν τῇ ἀκμῇ τῇ ἐπελθούσῃ ἡμῖν· ἐν οἷς ἔτεσι βύρις ἀφ' οὗ ἀπέστησάσαν, καὶ οἱ μὲν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἁγίας γῆς, καὶ τῆς βασιλείας· καὶ ἐνεπύρισαν ἐν πυλῶνι καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἀθῷον· καὶ ἐδεήθημεν τοῦ κυρίου καὶ εἰσηκούσθημεν· καὶ προσηνέγκαμεν θυσίας, καὶ σεμιδάλιν, καὶ ἐξήψαμεν τοὺς λύχνους, καὶ προεθήκαμεν τοὺς ἄρτους· καὶ νῦν ἵνα ἄγητε τὰς ἡμέρας τῆς σκηνοπηγίας τοῦ χασελεῦ μηνός. ἔτους ἑβδόμου ἑκατοστοῦ καὶ ἑξηκοστοῦ· οἱ αὐτοὶ Ἰουδαῖοι τοῖς ἐν ἱεροσολύμοις, καὶ οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ ἡ γερουσία, καὶ Ἰούδας, ἀριστοβούλῳ διδασκά-

μὲν δὴ ἓν ἐφθείρων τὰς πόλεις τὰς οὐ τὴν χώραν, καὶ φρενήρεις ἐπιμελείας αὐτῶ. καὶ κατίδων ἐς ἱεριχὼ αὐτὸς, καὶ μαθὼν τὰ ἐν Ἰούδᾳ δι' ἡμοῦ αὐτῶ. ἵνα ἐβδόμην καὶ ἑβδομηκοστὴν ἡμέραν τοσοῦ ὡ μὴ ἐνδικάτῳ. οὗτος δ' μὲν ἐβάτ. καὶ ὑπὸ ἐξαπ αὐτὸς δ' τὸ ἀδούβα ἐς ὀχυρωμάτων ἐ καλούμενον δῶνος μετὰ ὅλης ὃ ὠκοδόμησε. καὶ ἐπείσθησαν αὐτοῖς πόνον μέγαν, καὶ ἐνέκρυψαν ἐκεῖ ἄνδρας. καὶ ὅτε ἐμεθύσθη σίμων, καὶ δι' ἡμοῦ αὐτῶ, ἐξανίστη πολεμαῖος, καὶ δι' παρ' αὐτῶ, καὶ ἐλάβοσαν τὰ ὅπλα αὐτῶν, καὶ ἐπέστησάν ἐπὶ σίμωνι ἐς ἐ συμπόσιον, καὶ ἀπέκτειναν αὐτὸν καὶ τοὺς δύο ἡμοῦς αὐτῶ καί τινας τ παιδαρίων αὐτῶ καὶ ἐποίησαν ἀθεσίαν μεγάλην, καὶ ἀπέδωκε κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν. καὶ ἔγραψε ταῦτα πολεμαῖος, καὶ ἀπέστειλε τῷ βασιλεῖ ὅπως ἀποστείλη αὐτῷ στρατιὰς ἐς βοήθειαν, καὶ παραδῶ αὐτῷ τὴν χώραν αὐτῶν, καὶ τὰς πόλεις. καὶ ἀπέστειλεν ἑτέρους ἐς γάζαρα ἄρχοντα ἐν ἰωάννῃ. καὶ τοῖς χιλιάρχοις ἀπέστειλεν ἐπιστολὰς παραγενέσθαι πρὸς αὐτὸν ὅπως δῶ αὐτοῖς ἀργύριον, καὶ χρυσίον καὶ δῶρα. καὶ ἑτέρους ἀπέστειλε καταλαβεῖν τὴν ἱερουσαλήμ, καὶ τὸ ὄρος τὸ ἱερόν. καὶ προδραμὼν τις ἀπήγγειλεν ἰωάννῃ ἐς γάζαρα, ὅτι ἀπόλωλε ὁ πατὴρ αὐτῶ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶ. καὶ ὅτι ἀπέστειλε, καὶ σὲ ἀποκτεῖναι. καὶ ἀκούσας ἐξέστη σφόδρα. καὶ συλλαβὼν τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐλθόντας ἀπολέσαι αὐτὸν, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς. ἐπέγνω γὰρ, ὅτι ἐζήτουν αὐτὸν ἀποκτεῖναι. καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων ἰωάννου, καὶ τ πολέμου αὐτῶ, καὶ τῶν ἀνδραγαθιῶν αὐτῶ ὧν ἠνδραγάθησε, καὶ τῆς οἰκοδομῆς τῶν τειχέων ὧν ὠκοδόμησε, καὶ τῶν πράξεων αὐτῶ. ἰδοὺ ταῦτα γέγραπται ἐπὶ βιβλίῳ ἡμερῶν ἀρχιερατείας αὐτῶ, ἀφ' ἧς ἐγενήθη ἀρχιερεὺς μετὰ τὸν πατέρα αὐτῶ.

ΤΕΛΟΣ Α'.

Μακκα-

ἐκάλεσεν Σίμωνα, τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ τοὺς πρωτοτόκους Ἰούδαν, καὶ Ἰωάννην καὶ εἶπον αὐτοῖς· ἐγὼ καὶ οἱ ἀδελφοί μου, καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός μου ἐπολεμήσαμεν τοὺς πολεμίους Ἰσραὴλ ἕως νεότητι σου, καὶ ἐρρύσθη ἡμῖν πολλάκις. καὶ σὺ ἐγενήθης γέρων καὶ σὺ μᾶς δὲ ἀντὶ σοῦ ἐπολέμησε, καὶ ἐγενόμεθα ὑπὲρ τὸ ἔθνος ἡμῶν. καὶ ἐτελείωσεν ἐκ τῆς χώρας, καὶ ἐπορεύθησαν ἐπὶ τὴν καθολικὴν καὶ ἐπάταξαν τὸν Ἀβεννήρ. καὶ ἀναστὰς τὸ πρωΐ, ἐπορεύθη ἐπὶ Σπιδίον. καὶ ἰδοὺ δύναμις πολλὴ ἐξ ἀναντίας αὐτοῖς πεζικὴ καὶ ἵππος. καὶ ἦν χειμάρρους ἀνὰ μέσον αὐτῶν, καὶ παρενέβαλεν κατὰ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ. καὶ εἶδεν ὁ λαὸς ὁ λυπούμενον σφόδρα ἐκάπρασαν τὸν χειμάρρουν, καὶ ἐπέρασεν πρῶτος, καὶ εἶδον αὐτὸν οἱ ἄνδρες, καὶ ἐπεράσαν κατόπισθεν αὐτοῦ. καὶ διέλυσεν τὸν λαὸν, καὶ τοὺς ἵππους ἐν μέσῳ τῶν πεζῶν. ἦν δὲ ἵππος τῶν ὑπερόπλων, πολλὴ σφόδρα. καὶ ἐσάλπισαν τοῖς σάλπιγξι, καὶ ἐτροπώθη καθολικός, καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ, καὶ ἔπεσον ἐξ αὐτῶν τραυματίαι πολλοί. οἱ δὲ καταλειφθέντες, ἔφυγον εἰς τὸ χύρωμα. τότε τραυματίσθη Ἰούδας ὁ ἀδελφὸς Ἰωάννου, Ἰωάννης δὲ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως ἦλθον εἰς Κεδρὼν ἣν ᾠκοδόμησε. καὶ ἔφυγον ἕως εἰς δύο πύργους, τοὺς ἐν τῷ ἀγρῷ ἀλώτου. καὶ ἐνεπύρισεν αὐτοὺς ἐν πυρί. καὶ ἔπεσον ἐξ αὐτῶν εἰς ἀνδρας, χιλίους. καὶ ἀπεστράφη εἰς γῆν Ἰούδα μετ' εἰρήνης. καὶ πολὺ μᾶλλον ὁ τοῦ ἀδελφοῦ ἦν καθεστάλμενος στρατηγὸς εἰς τὸ πεδίον ἐν Ἀζώτῳ. καὶ ἦραν ἀργύριον, καὶ χρυσίον πολύ· ἦν γὰρ γαμβρὸς τοῦ ἀρχιερέως. καὶ ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ ἠβουλήθη κατακρατῆσαι τῆς χώρας. καὶ ἐβουλεύσατο βουλὴ κατὰ Σίμωνα, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἆραι αὐτοὺς· καὶ

ε δ μή, δότι αὐτ αὐτῶν πεντακόσια τάλαντα ἀργυρίου, καὶ
τῆς καταφθορᾶς ἧς κατεφθάρατι καὶ τ φόρων τῶν τόπων, ἀλ
λα τάλαντα πεντακόσια. εἰ δὲ μή, παραχρημοιμοι κατολι-
μήθημεν ὑμᾶς· καὶ ἦλθεν ἀθωνόβιος φίλος τ βασιλέως ἐς Ἰε
ρουσαλήμ, καὶ εἶδε τὴν δόξαν σίμωνος· καὶ κυλίκια χρυσᾶ καὶ
τὰ χρυσώματα καὶ ἀργυρώματων· καὶ παράστασιν ἱκανὴν, καὶ
ἐξέστη· καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ τοὺς λόγους τ βασιλέως· καὶ ἀπο-
κριθεὶς σίμων εἶπεν αὐτῷ· οὔτε γῆν ἀλλοτρίαν εἰλήφαμεν, οὔτε ἀλ
λοτρίων κεκρατήκαμεν, ἀλλὰ τ κληρονομίας τ πατέρων ἡμῶν·
ἀπὸ δὲ ἐχθρῶν ὑμῶν, ἐν τινι καιρῷ ἀκρίτως κατεκρατήθη· ἡμεῖς
δὲ καιρὸν ἔχοντες, οὐτε χώμεθα τ κληρονομίας τ πατέρων ἡ-
μῶν· περὶ δὲ ὅπλων καὶ χαλκάρων ὧν ἔλαβες, αὐτὰ ἐποίησε αὐτῷ λα
ῷ πληγὼ μεγάλω, κατὰ τὰν χώραν ἡμῶν· αὐτων δὲ ἄθωνόβιος
τάλαντα ἑκατόν· καὶ ὃς ἀπεκρίθη αὐτῷ ἀθωνόβιος λόγον· ἀπέ-
στειλε δὲ μετὰ θυμοῦ πρὸς αὐτὸν βασιλέα καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ τοὺς
λόγους αὐτοὺς· καὶ τὴν δόξαν σίμωνος, καὶ πάντα ὅσα εἶδε· καὶ ὠρ-
γίσθη ὁ βασιλεὺς ὀργὴ μεγάλω· θύφων δὲ ἐμβὰς ἐς πλοῖον, ἔ-
φυγεν ἐς ὀρθωσιάδα· καὶ κατέσησεν ὁ βασιλεὺς αὐτὸν κεντηβαῖον
ὑποστράτηγον τ παραλίας· καὶ δυνάμεις πεζικὰς καὶ ἱππικὰς ἔ-
δωκεν αὐτῷ· καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ παρεμβαλεῖν κατὰ πρόσω
πον τ Ἰουδαίας· καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ οἰκοδομῆσαι τὴν κεδρὼν,
καὶ ὀχυρῶσαι τὰς πύλας, ὅπως πολιμήσῃ αὐτὸν λαόν· ὁ δὲ βασι
λεὺς ἰδίωκε αὐτὸν θύφωνα, καὶ παρεγενήθη κεντηβαῖος ἐς ἰάμνειαν
καὶ ἤρξατο ἐξεθίζειν τὸν λαὸν, καὶ ἐμβατεύειν ἐς τὴν Ἰουδαίαν, καὶ
αἰχμαλωτίζειν τὸν λαὸν καὶ φονεύειν· καὶ οἰκοδόμησε τὴν κεδρὼν
καὶ ἔταξεν ἐκεῖ ἱππεῖς, καὶ δυνάμεις ὅπως ἐκπορεύωνται ἐξοδεύ
ωσι τὰς ὁδοὺς τ Ἰουδαίας καθὰ συνέταξεν αὐτῷ ὁ βασιλεύς.

Κεφάλαι. ις΄ ιϛ΄

α΄ Αἰ ἀνέβη Ἰωάννης ἐκ γαζάρων καὶ ἀπήγγειλε σίμω
νι τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἃ συνετέλεσεν κεντηβαῖος· καὶ

νοι τῶν ἐξ ἀρχῆς φιλίαν, καὶ συμμαχίαν. ἀπειπαλμένοι ἀπὸ σῆ
μωνος τῆς ἀρχιερέως, καὶ τῆς δήμου τῶν Ἰουδαίων. ἔνιμαν δὲ ἀσπί
δα χρυσῆν ἀπὸ μνῶν χιλίων. ἔγραψαν ἓν μὲν γράφαι βοῖς βα
σιλεῦσι, καὶ τοῖς χώραις ὅπως μὴ ἐκζητήσωσιν αὐτῆς κακά.
καὶ μὴ πολεμήσωσιν αὐτὸς, καὶ τὰς πόλεις αὐτῆ καὶ τοῖς χώραις
αὐτῶν καὶ ἵνα μὴ συμμαχήσωσι βοῖς πολεμοῦσιν αὐτός. ἔδοξε
δὲ ἡμῖν δίκαιον τοῖς ἀσπίδα παρὰ αὐτῆ κεῖσθαι δῶν χαίρειν ὅσοι
περ ἂν ἔλθωσιν ἐκ τῆς χώρας αὐτῆ πρὸς ὑμᾶς, παράδοτε αὐτὸς σὺ
μῶνι τὸν ἀρχιερέα ὅπως ἐκδικήσῃ αὐ τοῖς κατὰ τὸν νόμον αὐ
τῶν. καὶ ταῦτα ἔγραψε δημήτριος τῷ βασιλεῖ, καὶ ἀπολλω,
καὶ ἀράθῃ, καὶ ἀρσάκῃ, καὶ εἰς πάσας τὰς χώρας, καὶ σαμψάκῃ, καὶ
σπαρτιάταις. καὶ εἰς δῆλον, καὶ εἰς μύνδον εἰς σικυῶνα. καὶ εἰς τοῖς
καρίαν, καὶ εἰς σάμον. καὶ εἰς τοῖς παμφυλίαν. καὶ εἰς τοῖς λυκίαν
καὶ εἰς ἁλικαρνασσόν. καὶ εἰς ῥόδον. καὶ εἰς χαλκίδα. καὶ εἰς κρή
τη. καὶ εἰς σίδιον. καὶ εἰς λόρτωναν. καὶ κνίδον καὶ κύπρον καὶ κυρήνην
τὸ δὲ ἀντίγραφον αὐτῶν ἔγραψε σίμωνι τῷ ἀρχιερεῖ. Ἀντίο
χος ὁ βασιλεὺς παρενέβαλεν ἐπὶ δώρα ἐν τῇ δευτέρᾳ. πρω
ΐ. καὶ σωτήριος ἐξεπανέβη αὐτῇ τὰς χεῖρας. καὶ μηχανὰς ποιούμενος.
καὶ σωτήριος ἐν βύβλῳ τῶν μὴ ἐπιτυγχάνειν καὶ ἐκπορεύεσθαι
καὶ ἀπέστειλεν αὐτῷ σίμωνα. διχιλίους ἀνδρας ἐκλεκτοὺς συμμα
χοῦσαν αὐτῷ, καὶ ἀργύριον καὶ χρυσίον, καὶ σκεύη ἱκανά. καὶ οὐκ
ἠβούλετο αὐτὰ δέξασθαι. ἀλλ' ἠθέτησε πάντα ὅσα συνέθετο αὐ
τοῖς τὸ πρότερον. καὶ ἠλλοτριοῦτο αὐτοῖς, καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐ
τὸν ἀθηνόβιον ἵνα τῶν φίλων αὐτοῦ κοινολογησάμενον αὐτοῖς
λέγων. ὑμᾶς κατακρατεῖτε τῆς ἰόππης, καὶ γαζάρων καὶ τῆς
ἄκρας τῆς ἐν ἱερουσαλὴμ πόλις τῆς βασιλείας μου. τὰ ὅρια αὐ
τῶν ἠρημώσατε, καὶ ἐποιήσατε πληγὴν μεγάλην ἐπὶ τῆς γῆς,
καὶ ἐκουσιεύσατε τόπων πολλῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ μου. νῦν δῶν πα
ραδόσατε τὰς πόλεις ἃς κατελάβεσθε, καὶ τοὺς φόρους τῶν τό
πων ὧν κατεκουσιεύσατε. ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆ ἐκτὸς τῆς Ἰουδαίας.

ἡγεμόνα ἦλθε, καὶ ἦλθε Ἰουδαίων χαίρειν. ἐπεδὴ ἀσφαλῶς μοι κατεφάνη ὑμῶν τὴν βασιλείαν τῶν πατέρων ὑμῶν. βούλομαι ὑμᾶς αὐτοπροθύμως ἔχειν τῆς βασιλείας ὅπως ἀποκατασήσω αὐτὴν, ὡς ἦν πρότερον, ἐξαναλόγως δὲ πλῆθος ἀνωμάλων καὶ κατασκοπὰς καὶ πλοῖα πολιμικά. βούλομαι δὲ ἐκβῆναι κατὰ τὴν χώραν ὅπως μετέλθω τοὺς καταφθορκότας τὴν χώραν ὑμῶν, καὶ τοὺς ἐρημωκότας πόλεις πολλὰς ἐν τῇ βασιλείᾳ, νῦν οὖν ἔσημί σοι πάντα τὰ ἀφαιρέματα ἃ ἀφῆκάν σοι οἱ πρὸ ἐμοῦ βασιλεῖς. καὶ ὅσα ἄλλα δόματα ἀφῆκάν σοι. καὶ ἐπίτρεψά σοι ποιῆσαι κόμμα ἴδιον νόμισμα τῇ χώρᾳ σου. ἰδρυσάτω δὲ καὶ τὰ ἄγια ἔναι ἐλεύθερα. καὶ πάντα τὰ ὅπλα ὅσα κατεσκεύασας καὶ τὰ χρυσώματα ἃ ἀνεδόμησας, ὧν κρατεῖς μένετω σοι. καὶ πᾶν ὀφείλημα βασιλικὸν ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ εἰς ἔπειτα χρόνον ἀφιέωσοι, ὡς δ' ἂν κατασήσωμεν τὴν βασιλείαν ὑμῶν δοξάζομεν σε, καὶ τὸν ἔθνος σου, καὶ τὸν λαὸν δόξαν μεγάλην. ἴδε τι φανερὸν γενέσθω τῶν δόξαν ὑμῶν ἐν πάσῃ τῇ γῇ. ἵνα τί τετάρτῳ. καὶ ἐδόμηκοστῷ, καὶ ἑκατοῦ ἐξῆλθεν ἀντίοχος ἐκ τῶν γῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ συνῆλθον πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ δυνάμεις ἐφ' ἑνὶ τὸν ὀλίγους οὓς τοὺς καταλειφθέντας σὺν τρύφωνι καὶ εἶδεν ἀντὸν ἀντίοχος ὁ βασιλεὺς, καὶ ἦλθεν φεύγων ἐν σφοδρᾷ τῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης. ἔδει γὰρ ὅτι συνῆκτο ἐπ' αὐτὸν τὰ κατὰ, καὶ ἀφῆκαν αὐτὸν αἱ δυνάμεις. καὶ παρενέβαλεν ἀντίοχος ἐν σφοδρᾷ, καὶ σὺν αὐτῷ, μυριάδες ἀνδρῶν πολιμικῶν, καὶ ὀκτακισχιλίαι ἵπποι. καὶ ἐκύκλωσεν τὴν πόλιν. καὶ τὰ πλοῖα, ἀπὸ θαλάσσης συνῆψαν, καὶ ἐθλιβε τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ τῆς θαλάσσης. καὶ οὐκ ἔασεν οὐδένα ἐκπορεύεσθαι, καὶ εἰσπορεύεσθαι. καὶ ἦλθε Νεμήνιος καὶ οἱ παρ' αὐτοῦ ἐκ ῥώμης ἔχοντες ἐπιστολὰς εἰς τοὺς βασιλεῦσι, καὶ τοὺς χώρας, ὧν εἰς ἐπέγραπτο τάδε. Λούκιος ὕπατος ῥωμαίων, Πτολεμαίῳ βασιλεῖ χαίρειν. οἱ πρεσβυταὶ τῶν Ἰουδαίων ἦλθον πρὸς ἡμᾶς φίλοι ὑμῶν, καὶ σύμμαχοι ἀνανεοῦμε

τὴν Ἰδρυσιαλήμ. καὶ ὁ Βασιλεὺς Δημήτριος ἔγνω αὐτῷ τὴν ἀρχιερωσύνην κατὰ ταῦτα. καὶ ἐτίμησεν αὐτὸν τῶν φίλων αὐτοῦ. καὶ ἐδόξασεν αὐτὸν δόξῃ μεγάλῃ. ἤκουσε γὰρ, ὅτι προσωρύσσοντο δι' Ἰουδαῖοι ὑπὸ βασιλέως φίλοι, καὶ σύμμαχοι. καὶ ὅτι μὴ ἀπήντησαν βίᾳ πρὸς Δύτοις σίμωνος ἐνδόξως. μὴ ὅτι δὲ διδόκησαν δι' Ἰουδαῖοι, καὶ δι' Ἰσραὴλ τὸ εἶναι, σύμμαχα ἡγούμενον μὴ ἀρχιρέα ἐς ἐν αἰῶνα, ἕως τοῦ ἀναστῶσι προφήτου πιστὸν μὴ τὸ εἶναι ἐπ' αὐτοῖς στρατηγὸν. μὴ ὅπως μέλοι αὐτῷ περὶ τῆς ἁγίας καθιστάναι αὐτὸς ἐπ' ἔργων αὐτῆς, μὴ δὲ κατὰ χώρας, μὴ δὲ τῶν ὅπλων, καὶ δὲ τῶν ὀχυρωμάτων καὶ ὅπως μέλοι αὐτῷ περὶ τῶν ἁγίων. καὶ ὅπως ἀκηκόηται ὑπὸ πάντων. καὶ ὅπως γράφωνται δὲ τὰ ὀνόματα αὐτοῦ πᾶσα συγγραφὴ ἐν τῇ χώρᾳ, καὶ ὅπως περιβάληται πορφύραν καὶ χρυσοφορεῖν, καὶ οὐκ ἐξέσται οὐδενὶ τῶν λαοῦ, καὶ τῶν ἱερέων ἀθετῆσαί τι δύτων, καὶ αὐτεπάγειν βίᾳ ὑπ' αὐτοῦ ῥηθησομένοις. καὶ ἐπισυρρέειν συνροφλὼ ἐν τῇ χώρᾳ ἄνευ αὐτοῦ. καὶ περιβάλλεσθαι πορφύραν καὶ ἐμπορεύεσθαι πόρπην χρυσῆν. ὃς δ' ἂν παρὰ ταῦτα ποιήσῃ, ἢ ἀθετήσαι τι πούτων, ἔνοχος ἔσται. καὶ δύλοκησε πᾶς ὁ λαὸς θέσθαι σίμωνι ποιῆσαι κατὰ τοὺς λόγους τούτους. καὶ ἐπιδέξατο σίμων καὶ δύδόκησεν ἀρχιερατεύειν, καὶ εἶναι στρατηγὸς, καὶ ἐθνάρχης τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἱερέων καὶ τοῦ προστατεῖσαι πάντων. καὶ τὸ γράφειν τοῦτο ἔδοσαν θέσθαι ἐν δέλτοις χαλκαῖς, καὶ στῆσαι αὐτὰς ἐν περιβόλῳ τῶν ἁγίων ἐν τόπῳ ἐπισήμῳ. τὰ δὲ ἀντίγραφα αὐτῶν θέσθαι ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ ὅπως ἔχωσι σίμωνα, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ.

Κεφάλαιον ιε. 15.

ΚΑὶ ἀπέστειλεν ὁ ἀντίοχος ὁ υἱὸς Δημητρίου τὸ βασιλέως ἐπιστολὰς ἀπὸ τῶν νήσων τῆς θαλάσσης σίμωνι ἱερεῖ, καὶ ἐθνάρχῃ τῆς Ἰουδαίων, καὶ παντὶ τῷ ἔθνει. καὶ ἦσαν περιέχουσαι τὸν τρόπον τοῦτον. Βασιλεὺς ἀντίοχος σίμωνι ἱερεῖ μεγάλῳ, καὶ

τῶν τῆς χώρας, ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν. ἐπεὶ πολλάκις ἐγενήθησαν πόλεμοι ἐν τῇ χώρᾳ. ἡμῶν δὲ ὁ μὲν πατὴρ Ἰούδας ὁ μὲν τῶν ἡμῶν ἀδελφῶν, καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες αὐτῷ, ἐκδόντες ἑαυτοὺς τῷ θανάτῳ καὶ ἀντιστάντες τοῖς ὑπεναντίοις τῷ ἔθνους αὐτῶν, ὅπως σωθῇ τὰ ἅγια αὐτῶν καὶ ὁ νόμος. καὶ δόξῃ μεγάλῃ ἐδόξασαν τὸ ἔθνος αὐτῶν. καὶ ἔδρασεν Ἰωνάθαν καὶ τὸ ἔθνος αὐτῶν καὶ ἐγνωρίθη αὐτοῖς ἀρχιερεύς. καὶ προσετέθη πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐδυναστεύθησαν οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν ἐμβατεῦσαι εἰς τὴν χώραν αὐτῶν τῷ ἐκτρίψαι τὴν χώραν αὐτῶν, καὶ ἐκτῆνα χεῖρας τὰ ἅγια αὐτῶν. τότε εἶδεν Σίμων καὶ ἐπολέμησεν περὶ τοῦ ἔθνους αὐτοῦ. καὶ ἐδαπάνησε χρήματα πολλὰ τῶν ἑαυτοῦ καὶ ὥπλισε δόντας τοὺς ἄνδρας τῆς δυνάμεως τοῦ ἔθνους αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὀψώνια. καὶ ὠχύρωσε τὰς πόλεις τῆς Ἰουδαίας καὶ τὴν Βηθσοῦραν τὴν ἐπὶ τῶν ὁρίων τῆς Ἰουδαίας ὅπου ἦν τὰ ὅπλα τῶν πολεμίων τὸ πρότερον, καὶ ἔθετο ἐκεῖ φρουρὰν ἀνδρῶν Ἰουδαίων. καὶ ὁπλισε τὴν ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ τὴν Γάζαρα τὴν ἐπὶ τῶν ὁρίων Ἀζώτου καὶ ᾤκησεν οἱ πολέμιοι τὸ πρότερον ἐκεῖ. καὶ κατῴκισεν ἐκεῖ Ἰουδαίους. καὶ ὅσα ἐπιτήδεια ἦν πρὸς τὴν τούτων ἐπανόρθωσιν ἔθετο αὐτοῖς. καὶ ἔδωκεν ὁ λαὸς τὴν πίστιν ἐν Σίμωνι, καὶ τὴν δόξαν ἣν ἐβουλεύσαντο ποιῆσαι τῷ ἔθνει αὐτῶν. καὶ ἔθεντο αὐτὸν ἡγούμενον αὐτῶν, καὶ ἀρχιερέα σὺν τὸ αὐτὸν πεποιηκέναι πάντα ταῦτα. καὶ τὴν δικαιοσύνην. καὶ τὴν πίστιν ἣν συνετήρησε τῷ ἔθνει αὐτῶν. καὶ ἐζήτησε ποιῆσαι πρόπραξιν ὑψῶσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ. καὶ αὐτοῦ ἐμέρησε αὐτῶν διὰ λόγου καὶ τῆς χρείας αὐτῶν, καὶ ἔδωκεν τὸν ἔθνη ἐκ τῆς χώρας αὐτῶν, καὶ ὅσοι ἐν τῇ πόλει Δαβίδ ὅτε ἀνέβησαν εἰς Ἱερουσαλήμ. οἱ ἐποίησαν ἑαυτοῖς ἄκρον ἐξ οὗ ἐξεπορεύοντο, καὶ ἐμίαινον κύκλῳ τῶν ἁγίων. καὶ ἐποίησαν πληγὴν μεγάλην ἐν τῇ ἀγνείᾳ, καὶ κατῴκισεν ἐν αὐτῇ ἄνδρας Ἰουδαίους. καὶ ὠχύρωσεν αὐτὴν πρὸς ἀσφάλειαν τῆς χώρας, καὶ τῆς πόλεως, καὶ ὕψωσε τὰ

ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς γέγονεν αὐτ' αὐτῆ ἀρχιερεῖ, καὶ ἐπικρατεῖ
τ χώρας, καὶ τῶν πολέμων τῶν ἐν αὐτῇ, ἔγραψαν πρὸς αὐτὸν
Δίλτοις χαλκοῦς τῆ, ὁμαγιάσασθαι πρὸς αὐτὸν φιλίαν καὶ
τάξιν συμμαχίαν ἣν ἔσεσθαι πρὸς Ἰουδαίους, καὶ ἐν ἀθάναις πάλιν ἀδελ
φοὺς αὐτῶ. καὶ ὁμνύωσθαι ἐνώπιον τῆς ἐκκλησίας ὑπ' ἐξόρκω
λόμ, καὶ τῶν τ ἀντιγράφων τῶν ἐπιστολῶν ὧν ἀπέσταλαν δι παρ
πάντα. παρπατῶν ἀρχοντῶ καὶ ἡ πόλις, σίμωνι ἱερεῖ μεγά
λῳ, καὶ τοῖς πρεσβυτέροις, καὶ ἱδίοις ἱδίοισι, καὶ τῷ λοιπῷ δήμῳ
τῶν Ἰουδαίων ἀδελφοῖς, χαίρειν. οἱ πρεσβεῦται, οἱ ἀπεσταλέντες πρὸς τὸν δῆμον ὑμῶν ἀπήγγειλαν ὑμῖν περὶ τῆς δόξης
ὑμῶν καὶ τιμῆς. καὶ εὐφράνθημεν ἐπὶ τῇ ἐφόδῳ αὐτῶν, καὶ
ἀνεγράψαμεν τὰ ὑπ' αὐτῶν ἀρθέντα ἐν τοῖς βουλεύταις τοῦ δή
μου οὕτως. Νικάνωρ ἀπόκριν, καὶ ἀντιπατὴρ Ἰωσῆ καὶ περι
σεβεῦται Ἰουδαίων ἦλθαν πρὸς ἡμᾶς ἀνανεούμενοι τὰν πρὸς
ἡμᾶς φιλίαν. καὶ ἔδοξε τῷ δήμῳ ἐπαινέσαι τοὺς ἄνδρας
ἐνδόξως, καὶ θεῖναι τὸ ἀντίγραφον τῶν λόγων αὐτῶν ἐν βίβ
λοις ἀποκειμένοις τῷ δήμῳ βιβλίοις. τὸ δὲ ἀντίγραφον τούτων ἔγρα
ψαν σίμωνι τῷ ἀρχιερεῖ. μετὰ ταῦτα ἀπέσταλε σίμων τὸν νου
μένιν εἰς ῥώμην ἔχοντα ἀσπίδα χρυσῆν μεγάλην, ὁλκῆς μνῶν
χιλίων εἰς τὸ στῆσαι πρὸς αὐτοὺς τὰν συμμαχίαν. ὡς δὲ ἤκου
σαν οἱ δῆμοι τῶν λόγων ἐκείνων ἔπεσον· τίνα χάριν ἀποδώσομεν
σίμωνι καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ. ἰσχύει γὰρ αὐτὸς, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐ
τοῦ, καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐστρατήγησαν τοὺς ἐ
χθροὺς ἰσραὴλ ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἔστησαν αὐτοῖς ἐλευθερίαν.
καὶ κατέγραψαν εἰς δέλτοις χαλκοῦς καὶ ἔθεντο εἰς στήλας εἰς
ὄρεσι σιών. καὶ τοῦτο δ' ἀντίγραφον τῆς γραφῆς· ὀκτωκαιδεκάτῃ
ἐλεύλ· ἔτους δευτέρου, καὶ ἑβδομηκοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ· καὶ τούτῳ
πίδν ἔτι· ἐπὶ σίμωνος ἀρχιερέως εἰ σαρεμέλ. ἐν συναγω
γῇ μεγάλῃ ἱερέων, καὶ λαοῦ καὶ ἀρχόντων ἐθνους, καὶ τ πρεσβυ

καὶ ἐπορεύθη ἐς μέσσαν τὴν ἐπισπάσασθαι βοήθειαν αὐτῷ, ὅπως συλλεμέσῃ τὸν πύρφορα. καὶ ἤκουσεν ἀρσάκης ὁ βασιλεὺς τῆς πορσίδος. καὶ μηνίας, ὅτι ἦλθε δημήτριος ἐς τὰ ὅρια αὐτοῦ. καὶ ἀπέστειλεν ὕνα τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ συλλαβεῖν αὐτὸν ζῶντα. καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐπάταξε τὴν παρεμβολὴν δημητρίου. καὶ συέλαβεν αὐτὸν. καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς ἀρσάκην. καὶ ἔθετο αὐτὸν ἐν φυλακῇ. καὶ ἐσύχασεν ἡ γῆ πάσας τὰς ἡμέρας σιμῶνος. καὶ ἐζήτησεν ἀγαθὰ τῷ ἔθνει αὐτοῦ. καὶ ἤρεσεν αὐτοῖς ἡ ἐξουσία αὐτοῦ, καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας. καὶ μετὰ πάσης τῆς δόξης αὐτοῦ, ἔλαβε τὴν ἰόππην εἰς λιμένα. καὶ ἐποίησεν ἔσοδον τοῖς νήσοις τῆς θαλάσσης. καὶ ἐπλάτυνε τὰ ὅρια τοῦ ἔθνους αὐτοῦ, καὶ ἐκράτησε τῆς χώρας. καὶ συνήγαγεν αἰχμαλωσίαν πολλήν. καὶ ἐκυρίευσε γαζαρῶν. καὶ βαιθσούρων. καὶ τῆς ἀκρας. καὶ ἐξῆρε τὰς ἀκαθαρσίας ἐξ αὐτῆς. καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀντικείμενος αὐτοῦ. καὶ ἦσαν γεωργοῦντες τὴν γῆν αὐτῶν μετ' εἰρήνης. καὶ ἡ γῆ ἐδίδου τὰ γενήματα αὐτῆς. καὶ τὰ ξύλινα τῶν πεδίων τὸν καρπὸν αὐτῶν. πρεσβύτεροι ἐν ταῖς πλατείαις ἐκαθίωτο. πάντων περὶ ἀγαθῶν ἐκείνοις ἐλάλουν. καὶ οἱ νεανίσκοι ἐνεδύσαντο δόξας στολὰς πολέμου. ταῖς πόλεσιν ἐχορήγησε βρώματα. καὶ ἔταξεν αὐταῖς ὡς σκεύη σιν ὄχυρώσωσι, ἕως ὅτου ὠνομάσθη τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ. ἕως ἄκρας τῆς γῆς. ἐποίησε τὴν εἰρήνην ἐν τῇ γῇ. καὶ εὐφράνθη ἰσραὴλ εὐφροσύνην μεγάλην. καὶ ἐκαθίσεν ὕνας ὑπὸ τὴν ἄμπελον αὐτοῦ, καὶ τὴν συκῆν αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐκφοβῶν αὐτούς. καὶ ἐξέλιπε πολεμεῖν αὐτοὺς ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ οἱ βασιλεῖς κατεπαίσθησαν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. καὶ ἐνίσχυσε πάντας τοὺς ταπεινοὺς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. ἐν νόμῳ ἐξεζήτησε. καὶ ἐξῆρε πάντα ἄνομον, καὶ πονηρόν. τὰ ἅγια ἐδόξασε. καὶ ἐπλήθυνε τὰ σκεύη τῶν ἁγίων. καὶ ἤκουσαν ἐν ῥώμῃ. ὅτι ἀπέθανεν ἰωνάθαν. καὶ ἕως καιροῦ ἠσυχάσθη, καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα. ὡς δὲ ἤκουσεν ὅτι σίμων

καὶ ἐποίησεν ἐλέπολιν, καὶ προσήγαγε τῇ πόλει. καὶ ἐπάτα-
ξε πύργον ἕνα, καὶ κατελάβετο. καὶ ἐξῆλθον οἱ ἐν τῇ ἑλεπό-
λει εἰς τὴν πόλιν. καὶ ἐγένετο κίνημα μέγα ἐν τῇ πόλει. καὶ ἀ-
νέβησαν οἱ ἐν τῇ πόλει σὺν τοῖς γυναιξὶ, καὶ τοῖς τέκνοις ἐπὶ τὸ
τεῖχος διερρήχοτον τὰ ἱμάτια αὐτῶν. καὶ ἐβόησαν φωνῇ μεγά-
λῃ ἀξιοῦντες σῖτα σιτία δοῦναι. καὶ ἔδωκαν. μὴ ἡμῖν
χρήσῃ κατὰ τὰς πονηρίας ἡμῶν ἀλλὰ κατὰ τὸ ἔλεός σου. καὶ συ-
νῆλθεν σῖτα ἡμῶν αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐποίμησεν αὐτούς. καὶ ἐξέ-
βαλεν αὐτοὺς ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἐκαθάρισε τὰς οἰκίας ἐν αἷς ἦν
τὰ εἴδωλα. καὶ οὕτως ἐσῆλθεν εἰς αὐτὴν ὑμνῶν καὶ εὐλογῶν.
καὶ ἐξέβαλεν ἐξ αὐτῆς πᾶσαν ἀκαθαρσίαν, καὶ κατῴκισεν ἐν-
κὰ ἄνδρας οἵτινες τὸν νόμον ποιοῦσι. καὶ προσεχύρωσεν αὐ-
τὴν, καὶ ὠκοδόμησεν τὸν ναὸν ἐν αὐτῇ οἴκησιν. διὰ δὲ ἐκ τῆς ἄ-
κρας ἐν ἐβουλήμη ἐκαλύσθη ἐκπορεύεσθαι, καὶ εἰσπορεύεσθαι
εἰς τὴν χώραν. καὶ ἀχυράλθη καὶ πολλὴν. καὶ ἐπέπασαν σφόδρα.
καὶ ἀπώλοντο ἐξ αὐτῶν ἐκεῖνοι τῇ λιμῷ. καὶ ἐβόησαν πρὸς σίμω-
να δεήσεις λαβεῖν. καὶ ἐδωκεν αὐτοῖς καὶ ἐξέβαλε τοὺς ἐκεῖθεν.
καὶ ἐκαθάρισεν τὴν χώραν ἀπὸ τῶν μιασμάτων. καὶ εἰσῆλθεν
εἰς αὐτὴν τῇ τρίτῃ, καὶ ἐκάθισε τὸ δεύτερον μῆνας, ἔτους ἑβδο-
μηκοστοῦ, καὶ ἑκατοστοῦ μθ' ἀνίστασις, καὶ βαῖων. καὶ ἐν
κιννύραις. καὶ ἐν κυμβάλοις, καὶ ἐν νάβλαις, καὶ ἐν ὕμνοις καὶ ἐν
ᾠδαῖς, ὅτι σωτηρίαν ἐχθρὸς μέγας ἐξέσπασεν. καὶ ἔστησε κατ'
ἐνιαυτὸν τὴν ἀγαλλίασιν τὴν ἡμέραν ταύτην μθ' εὐφροσύνης. καὶ προ-
σεκύνησε ἐν ὄρει τῷ ἰδουμαίῳ τὸ παρὰ τὴν χώραν, καὶ ὤκει ἐν
κὰ αὐτοῖς, καὶ οἱ παρ' αὐτῶν. καὶ ἦν σίμων ὁ ἰωάννου ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν, ὅ-
τι ἀνὴρ ἦν, καὶ ἐφοβοῦντο αὐτὸν ἡμύμμονα τῶν δυνάμεων πασῶν. καὶ
ὤκει ἐν γαζάροις.

Κεφ. ιδ'. 14.

Καὶ ἐν ἔτει δευτέρῳ, καὶ ἑβδομηκοστῷ καὶ ἑκατοστῷ συ-
κ νήγαγε δημήτριος ὁ βασιλεὺς τὰς δυνάμεις αὐτῆς

μεγάλους· καὶ ἐποίησαν ἐπὶ τοῖς ξύλοις πανοπλίας εἰς ὅν
ν ὅμα αὐγίου· καὶ παρὰ τὰς πανοπλίας, πλοῖα ἐπιγλυμ-
μένα εἰς τὸ θεωρεῖσθαι ὑπὸ πάντων τῶν πλεόντων τὴν θάλασ-
σαν. οὗτος ὁ τάφος οὐκ ἐποίησεν ἐν μακρῷ, ὡς τῆς ἡμέρας
ταύτης· ὁ δὲ πύργος ἐπορεύετο ὅλῳ μᾶλλον πρὸς τὸ βασιλέ-
ειν τοῦ νεκροῦ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτ' αὐ-
τοῦ· καὶ πιεζόμενος διάδημα τῆς ἀσίας, καὶ ἐποίησε πλην-
μμελῶν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ὠκοδόμησεν σίμων τὰ ὀχυρώματα τῆς
Ἰουδαίας· καὶ πιεζέχισε πύργοις ὑψηλοῖς καὶ τείχεσι μεγάλοις
καὶ πύργοις καὶ πύλαις, καὶ μοχλοῖς, καὶ θησαυρίσματα ἐν ταῖς
ὀχυρώμασι· καὶ ἐπέλεξεν σίμων ἄνδρας, καὶ ἀπέστειλε πρὸς δη-
μήτριον τὸν βασιλέα τοῦ ποιῆσαι ἄφεσιν τῇ χώρᾳ, ὅτι πᾶσαι
αἱ πράξεις τύφου ἦσαν ἀρπαγαί· καὶ ἀπέστειλεν αὐτῷ δη-
μήτριος ὁ βασιλεὺς κατὰ τοὺς λόγους τούτους· καὶ ἀπεκρίθη αὐ-
τῷ καὶ ἔγραψεν αὐτῷ ἐπιστολὴν τοιαύτην· Βασιλεὺς Δημή-
τριος, Σίμωνι ἀρχιερεῖ, καὶ πρεσβυτέροις καὶ ἔθνει Ἰουδαίων
χαίρειν· τὸν στέφανον τὸν χρυσοῦν, καὶ τὸν βαΐνην ὃν ἀπεστείλατε·
κἀγὼ μίσμεθα, καὶ ἕτοιμοί ἐσμεν ποιεῖν ὑμῖν εἰρήνην μεγάλην·
καὶ γράφειν τοῖς ἐπὶ τῶν χρειῶν, τοῦ ἀφεῖναι ὑμῖν ἀφέματα· καὶ
ὅσα ἐὰν ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς ἔστηκε· καὶ τὰ ὀχυρώματα ἃ ὠκοδό-
μησατε, ὑπαρχέτω ὑμῖν· ἀφίεμεν δὲ ἀγνοήματα καὶ τὰ ἁμαρτή-
ματα, ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας· καὶ τὸν στέφανον ὃν ὠφείλε-
τε καὶ εἴ τι ἄλλο ἐτελώνητο ἐν Ἰερουσαλήμ· μηκέτι τελωνείσθω· καὶ
ἐάν τινες ἐπιτήδειοι ὑμῶν γραφῶσιν εἰς τοὺς περὶ ἐμᾶς· ἐγγρα-
φέσθωσαν καὶ γινέσθω σὺν ἐμοὶ εἰρήνη, ἕως ἐδόθη τὸ ὄνομά σου,
καὶ ἐκατόσου, ἤρθη ὁ ζυγὸς τῶν ἐθνῶν ἀπὸ τοῦ Ἰσραήλ· καὶ
ἤρξατο ὁ λαὸς Ἰσραὴλ γράφειν ἐν τοῖς συγγραφοῖς, καὶ σωκαλ-
λαγμασιν· ἔτους πρώτου ἐπὶ σίμωνος ἀρχιερέως μεγάλου
καὶ στρατηγοῦ, καὶ ἡγουμένου Ἰουδαίων· αὐτὸς ἡμέρας ἐκεί-
ναις παρεκάθησε γάζαν· καὶ ἐκύκλωσεν αὐτὴν παρεμβολῶν

μῶν οὖν ἰωνάθου τῦ ἀδελφοῦ αὐτῦ. καὶ ὅτι σωσάπ̃εν αὐ τῶν μίλιτ πόλεμον. καὶ ἀπέστειλι πρὸς αὐτὸν πρέσβεις λέγον. πέ ρὶ ἀργυρίου οὗ ὤφειλεν ἰωνάθαν ὁ ἀδελφός σου, ἐς ἐ βασιλι κόν. ἦν δὲ ἐ ἔχι χρείας, συνέχωμεν αὐτόν. καὶ νῦν ἀποστειλον ἀρ γυρίου τάλαντα ἑκατόν, καὶ δύο τῶν υἱῶν αὐτῦ ὅμηρα. ὅπως μὴ ἀφιθεὶς ἀποστατήσ̃ῃ ἀφ' ἡμῶν. καὶ ἀφήσομεν αὐτόν. καὶ ἔγνω σαν ὅτι δόλῳ λαλοῦσι πρὸς αὐτὸν. καὶ πέμπε δ ἀργύριον. καὶ τὰ παιδάρια. καὶ μή ποτε ἔχθραν ἄρῃ μεγάλην πρὸς ἡμᾶς ἐν λόγοις δ. ὅτι οὐκ ἀπέστελε αὐτῷ τὸ ἀργύριον. καὶ τὰ παι δάρια καὶ ἀπώλεσε. καὶ ἀπέστειλι τὰ παιδάρια. καὶ τὰ ἑκατὸν τάλαντα. καὶ ἐνεδρεύετο καὶ οὐκ ἀφῆκε τὸν ἰωνάθαν. καὶ με τὰ ταῦτα ἦλθε πρῶτον τῦ ἐμβατεῦσαι ἐς τὴν χώραν. καὶ ἐκ τρέψαι αὐτὸν. καὶ ἐκύκλωσεν ὁδὸν τὴν ἐς ἄδωρα. καὶ σήμερ καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτῦ ἀντιπαρῆγεν αὐτῷ ἐς πάντα τόπον οὗ ἂν ἐπορεύετο. οἱ δὲ ἐκ τῆς ἄκρας, ἀπέστειλον πρὸς πρῶναν πρεσβεύτας, καταπαύσαι τὸν ἰωνάθαν τῦ ἐλθεῖν πρὸς αὐτοὺς σχὲ τῆς ὀρέμου, καὶ ἀπέστειλα αὐτοῖς πρῶναν. καὶ ὑβίμασε πρῶναν πᾶσαν τὴν ἵππον αὐτῦ ἐλθεῖν. καὶ ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν χιὼν πολλὴ σφόδρα, καὶ οὐκ ἦλθε σχὲ τῶν χιόνα. καὶ ἀπῆρε καὶ ἦλθεν ἐς γαλααδίτιν. ὡς δὲ ἤγγισε τῇ βασκαμᾶ, ἀπέκτει νεν ἰωνάθαν. καὶ ἐτάφη ἐκεῖ. καὶ ἐπέστρεψε πρῶναν καὶ ἀπῆλ θεν ἐς τὴν γῆν αὐτῦ. καὶ ἀπέστειλε σίμων. καὶ ἔλαβε τὰ ὀστᾶ ἰωνάθαν τῦ ἀδελφοῦ αὐτῦ. καὶ ἔθαψεν αὐτὸν ἐν μοδεὶν πόλει τῶν πατέρων αὐτῦ. καὶ ἐκόψαντο κύριον πᾶς ἰσραὴλ κοπετὸν μέ γαν. καὶ ἐπένθησαν αὐτὸν ἡμέρας πολλάς. καὶ ᾠκοδόμησε σί μων ἐπὶ τὸν τάφον τῦ πατρὸς αὐτῦ. καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτῦ. καὶ ὕψωσεν αὐτὸν τῇ ὁράσ̃ει, λίθῳ ξεστῷ ἐκ τῶν ὄπισθεν καὶ ἐκ τῶν ἔμπροσθεν. καὶ ἐποίησεν ἐπ' αὐτὰ, ἑπτὰ πυραμίδας, μίαν κατέ ναντι τῆς μιᾶς. τῷ πατρὶ. καὶ τῇ μητρὶ, καὶ τοῖς τέσσαρσιν ἀ δελφοῖς. καὶ τούτοις ἐποίησε μηχανήματα περιθεῖ: συλλογὴ

σρόσβα, καὶ ἐπέυθησαν πᾶς Ἰσραὴλ πένθος μέγα· καὶ ἐζήτησαν πάντα τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ αὐτῶν ἐκδίκησαι αὐτούς· εἶπαν γὰρ οὐκ ἔχουσιν ἄρχοντα, καὶ βοηθοῦντα· νῦν οὖν πολεμήσωμεν αὐτούς, καὶ ἐξάρωμεν ἐξ ὑποκάτω τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Κεφάλαιον ιγ'. 13.

Αἱ ὑκουσι σίμων ὅτι συνήγαγε τὴν δύναμιν πολλὴν τῆς ἐλθεῖν εἰς γῆν ἰούδα, καὶ ἐκδίκησαι αὐτὴν καὶ ἔλαβε σύλαξιν, ὅτι ἐστὶν ἐνδόμυχος, καὶ ἐμφοβος, καὶ ἀνέβη εἰς ἱερουσαλήμ, καὶ ἐθάρρυνε τὸν λαὸν καὶ παρεκάλεσεν αὐτούς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· αὐτοὶ οἴδατε ὅσα ἐγὼ· καὶ οἱ ἀδελφοί μου, καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός μου ἐπολέμησαν πρὸ τῶν νόμων καὶ τῶν ἁγίων· καὶ τοὺς πολέμους καὶ τὰς στενοχωρίας εἶδε ἡ ὄψις μου· τοῦτο χάριν ἀπώλοντο οἱ ἀδελφοί μου πάντες χάριν τοῦ Ἰσραὴλ καὶ κατελείφθην ἐγὼ μόνος· καὶ νῦν μὴ μοι γένοιτο φείσασθαί μου, τῆς ψυχῆς ἐν παντὶ καιρῷ θλίψεως· οὐ γὰρ ἐγὼ κρείσσων τῶν ἀδελφῶν μου· πλὴν ἐκδικήσω περὶ τοῦ ἔθνους μου, καὶ περὶ τῶν ἁγίων, καὶ περὶ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν τέκνων ἡμῶν· ὅτι συνήχθησαν πάντα τὰ ἔθνη ἐκδίκησαι ἡμᾶς ἐχθρας χάριν, καὶ ἐνεπλήσθη τὸ πνεῦμα τοῦ λαοῦ ἅμα ὡς ἤκουσαν τῶν λόγων τούτων καὶ ἀπεκρίθησαν φωνῇ μεγάλῃ λέγοντες· σὺ εἶ ἡμῶν ἡγούμενος ἀντὶ ἰούδα, καὶ ἰωνάθαν τοῦ ἀδελφοῦ σου πολέμησον ἐν πόλεμον ἡμῶν, καὶ πάντα ὅσα ἂν εἴπῃς ἡμῖν ποιήσομεν· καὶ συνήγαγε πάντας τοὺς ἀνδρας τοὺς πολεμιστὰς, καὶ ἐτάχυνε τειχίσαι τὰ τείχη ἱερουσαλήμ, καὶ ὠχύρωσαν αὐτὴν κυκλόθεν· καὶ ἀπέστειλαν ἰωνάθαν τὸν τοῦ ἀβεσαλώμου· καὶ μετ' αὐτοῦ δύναμιν ἱκανὴν εἰς ἰόππην· καὶ ἐξέβαλε τοὺς ὄντας ἐν αὐτῇ, καὶ ἐμεινεν ἐκεῖ ἐν αὐτῇ· καὶ ἐπῆρε πύργον ἀπὸ ἰόππης μεγάλους μεγαλωμένους πολλῆς ἐστιλθεῖν εἰς γῆν ἰούδα· καὶ ἐποίησε φυλακὴν σίμων δὲ παρενέβαλεν ἐν ἀδιδὼθ κατὰ πρόσωπον τῆς πεδίου· καὶ ἐπήγνυε πύργον, ὅπως σύρῃ σί-

δὲ τὸ διάβημα, καὶ ἐκτεῖναι χεῖρα ἐπὶ αὐτὸχον τὸν βασιλέα καὶ σύλαβέσθαι μήποτε οὖν ἰάσηται αὐτὸν ἰωνάθαν, καὶ μήποτε πολεμήσῃ πρὸς αὐτὸ καὶ ἐξέλθῃ πόρον ἐν συλλαβεῖν τὸν ἰωνάθαν ἐν ἀποκτεῖναι αὐτόν. καὶ ἀπάρας ἦλθεν εἰς βαθσάν. καὶ ἐξῆλθεν ἰωνάθαν εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ ἐν τετρακοσίοις χιλιάσιν ἀνδρῶν ἐκλεκτῶν εἰς παράταξιν, καὶ ἦλθεν εἰς βαθσάν. καὶ εἶδε πύργους, ὃ ἦν περὶ αὐτὴν δυνάμεως πολλῆς. καὶ ἐκτείναι χεῖρας ἐπ' αὐτὸν σύλαβέσθαι. καὶ ἐπῆλθε ἀπὸ ἐνδόξου, καὶ συνίσησαν ἀπ' αὐτῶν πᾶσι τοῖς φίλοις αὐτοῦ. καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς δόματα, καὶ ἐπέταξε τοῖς φίλοις αὐτοῦ, καὶ τοῖς δυνάμεσιν αὐτοῦ ὑπακούειν αὐτοῖς ὡς ἑαυτοῖς. καὶ εἶπε τοῖς ἰωνάθαν, ἵνα τί ἐκόπωσας πάντα τὸν λαὸν τοῦτον πολέμου μὴ ὑπάρχοντος ἡμῖν. καὶ νῦν ἀπόστειλον αὐτοὺς εἰς οἴκους αὐτῶν. ἐπίλεξαι σεαυτοῖς ἄνδρας ὀλίγους, οἵτινές ἐσονται μετὰ σοῦ, καὶ δεῦρο μετ' ἐμοῦ εἰς πολεμαῖδα, καὶ παραδώσω σοι αὐτοὺς, καὶ τὰ λοιπὰ ὀχυρώματα καὶ τὰς δυνάμεις τὰς λοιπὰς, καὶ πάντας τοὺς ἐπὶ τῶν χειρῶν. καὶ ἀποστείλας ἀπολύσομαι. τοῦτο γὰρ χάριν πάρειμι. καὶ ἐμπιστεύσας αὐτοῖς ἐποίησε καθὼς εἶπε. καὶ ἐξαπέστειλε τὰς δυνάμεις καὶ ἀπῆλθον εἰς γῆν ἰούδα. κατέλιπε δὲ μεθ' ἑαυτοῦ ἄνδρας τρισχιλίους. ὧν δισχιλίους ἀφῆκεν ἐν τῇ γαλιλαίᾳ, χίλιοι δὲ συνῆλθον αὐτῷ. ὡς δὲ εἰσῆλθεν ἰωνάθαν εἰς πολεμαῖδα, ἀπέκλεισαν οἱ πολῖται τὰς πύλας, καὶ συνέλαβον αὐτόν. καὶ πάντας τοὺς εἰσελθόντας μετ' αὐτοῦ ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ. καὶ ἀπέστειλε πρὸς δυνάμεις, καὶ ἵππον εἰς τὴν γαλιλαίαν, καὶ τὸ πεδίον τὸ μέγα, ἐν ἀπολέσαι πάντας τοὺς πορευθέντας μετ' ἰωνάθου. καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι συνελήφθη ἰωνάθαν καὶ ἀπόλωλε, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, καὶ παρεκάλεσαν ἀλλήλους, καὶ ἐπορεύοντο συνεσταλμένοι ἕτοιμοι εἰς πόλεμον. καὶ εἶδον οἱ διώκοντες, ὅτι περὶ ψυχῆς αὐτοῖς ἐστι, καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἦλθον πάντες μετ' εἰρήνης εἰς γῆν ἰούδα. καὶ ἐπένθησαν ἰωνάθαν, καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ. καὶ ἐφοβήθησαν

ἀνοχλὶ ἐμβατεῦσαι εἰς τὴν χώραν αὐτῆς, καὶ ἀπέστειλε κατὰ
σκοπους εἰς τὴν παρεμβολὴν αὐτῆς· καὶ ἀπέστρεψαν καὶ ἀπήγ
γειλαν αὐτῷ, ὅτι οὕτω τάσσονται ἐκπεπισμένοι ἐπ' αὐτοὺς τὴν
νύκτα, ὡς δὲ εἶδε ὁ ἥλιος, ἐπέταξεν Ἰωνάθαν τοῖς παρ' αὐτῷ χω
ρογρεῖν, καὶ εἶναι ἐπὶ τοῖς ὅπλοις· καὶ ἑτοιμάζεσθαι εἰς πόλε
μον ὅλης τῆς νυκτός· καὶ ἐξέβαλε προφύλακας κύκλῳ τῆς πα
ρεμβολῆς· καὶ ἤκουσαν οἱ ὑπενοούμενοι, ὅτι ἡτοίμασαι Ἰωνάθαν
καὶ οἱ παρ' αὐτῷ εἰς πόλεμον· καὶ ἐφοβήθησαν καὶ ἐπῆξαν τῇ
καρδίᾳ αὐτῶν καὶ ἀνέκαυσαν πυρὰς ἐν τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν·
Ἰωνάθαν δὲ καὶ οἱ παρ' αὐτῷ, οὐκ ἔγνωσαν, ἕως πρωΐ· εἶδον
γὰρ τὰ φῶτα καιόμενα· καὶ κατεδίωξεν Ἰωνάθαν ὀπίσω
αὐτῶν, καὶ οὐ κατέλαβεν αὐτούς· διέβησαν γὰρ τὸν χειμάρρουν
ποταμόν· καὶ ἐξέκλινεν Ἰωνάθαν ἐπὶ τοὺς Ἄραβας τοὺς καλου
μένους Ζαβδαίους, καὶ ἐπάταξεν αὐτούς· καὶ ἔλαβε τὰ σκύ
λα αὐτῶν· καὶ ἀναζεύξας ἦλθεν εἰς Δαμασκὸν καὶ διώδευ
σεν ἐν πάσῃ τῇ χώρᾳ· καὶ Σίμων ἐξῆλθε· καὶ διώδευσεν
ἕως Ἀσκάλωνος· καὶ τῶν πλησίον ὀχυρωμάτων· καὶ ἐξέ
κλινεν εἰς Ἰόππην, καὶ προκατέλαβεν αὐτήν· ἤκουσε γὰρ ὅ
τι βούλονται τὸ ὀχύρωμα παραδοῦναι τοῖς παρὰ Δημητρίου·
καὶ ἔθετο ἐκεῖ φρουρὰν ὅπως φυλάσσωσιν αὐτήν· καὶ ἐπέστρε
ψεν Ἰωνάθαν, καὶ ἐξεκλησίασε τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ λαοῦ·
καὶ ἐβουλεύσατο μετ' αὐτῶν τοῦ οἰκοδομῆσαι ὀχυρώματα ἐν
τῇ Ἰουδαίᾳ· καὶ προσυψῶσαι τὰ τείχη Ἱερουσαλὴμ· καὶ ὑψω
σαι ὕψος μέγα ἀνὰ μέσον τῆς ἄκρας, καὶ τῆς πόλεως· εἰς τὸ δι
αχωρίσαι αὐτὴν τῆς πόλεως, ἵνα ᾖ αὕτη κατὰ μόνας· ὅπως μή
τι ἀγοράζωσι μήτε πωλῶσι· καὶ συνήχθησαν τοῦ οἰκοδομεῖν
τὴν πόλιν, καὶ ἔπεσε τὸ τεῖχος τὸ χειμαρρεῖον τὸ ἐξ ἀφηλιώ
του, καὶ ἐπεσκεύασαν τὸ καλούμενον Χαφενηθά· καὶ Σίμων ᾠ
κοδόμησε τὴν Ἀδιδὰ ἐν τῇ Σεφήλᾳ καὶ ὠχύρωσε θύρας καὶ
μοχλούς· καὶ ἐζήτησε πύργον βασιλεῦσαι τῆς Ἀσίας, καὶ πεμθὲν

τητα καὶ φιλίαν οὐκ ἀσφαλῆ πρὸς τὸ μὴ ἐξαλλοτριωθῆναι ὑμῶν. πολλοὶ γὰρ καιροὶ γεγόνασιν ἀφ' οὗ ἀπεστείλατε πρὸς ἡμᾶς. ἡμεῖς οὖν ἐν παντὶ καιρῷ ἀναλείπομεν ὑμᾶς τῆς τοιαύτης, καὶ τοῖς τοιούτοις καθηκούσας ἡμῖν μιμνησκόμενοι ὑμῶν. ἐφ' ὧν προσφερόμεθα θυσίαν καὶ ἐν ταῖς προσευχαῖς ὡς δίκαιον ἐστὶ, καὶ πρέπον μνημονεύειν ἀλλήλων. εὐφραινόμεθα δὲ ἐπὶ τῇ δόξῃ ὑμῶν. ὑμᾶς δὲ ἐκύκλωσαν πολλαὶ θλίψεις, καὶ πόλεμοι πολλοί. καὶ ἐπολέμησαν ἡμᾶς οἱ βασιλεῖς οἱ κύκλῳ ὑμῶν. καὶ οὐκ ἠβουλόμεθα οὖν παρενοχλεῖν ὑμῖν, καὶ τοῖς λαοῖς τοῖς σὺμμαχοις καὶ φίλοις ἡμῶν ἐν τοῖς πολίμοις τούτοις. ἔχομεν γὰρ τὴν ἐξ οὐρανοῦ βοήθειαν βοηθοῦσαν ἡμῖν, καὶ ἐρρύσθημεν ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ ἐταπεινώθησαν οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν. ἐπελίξαμεν οὖν νουμήνιον αὐτόχρων, καὶ αὐτάπατρον ἐσωσαν. καὶ ἀπεστάλκαμεν πρὸς Ῥωμαίους ἀνανεώσασθαι τὴν πρὸς αὐτοὺς φιλίαν, καὶ συμμαχίαν τὴν προτέραν καὶ ἐνεστερώλαμεν ἡμᾶς αὐτοῖς καὶ πρὸς ὑμᾶς παρακαθῆσθαι καὶ ἀσπάζεσθαι ὑμᾶς. καὶ ἀποδώσουσιν ὑμῖν τὰς παρ' ἡμῶν ἐπιστολὰς περὶ τῆς ἀνανεώσεως, καὶ τῆς ἀδελφότητος ἡμῶν. καὶ νῦν καλῶς ποιήσετε ἀντιφωνήσαντες ἡμῖν πρὸς ταῦτα. καὶ ἡμεῖς δὲ ἀντίγραφον τῶν ἐπιστολῶν ὧν ἀπεστείλαμεν ὀνιαύρης. Βασιλεὺς Ἀρταξίας, υἱὸς βασιλέως μεγάλου Χαίρεν. ὑρίθη ἐν γραφῇ πεμπεῖν τῶν παρ' ἡμῶν τοὺς ἰουδαίους, ὅτι εἰσὶν ἀδελφοὶ, καὶ ὅτι εἰσὶν ἐκ γένους Ἀβραάμ. καὶ νῦν ἀφ' ἧς ἐγνώσθη ταῦτα, καλῶς ποιήσετε γράφοντες ἡμῖν, περὶ τῆς εἰρήνης ὑμῶν. καὶ ἡμεῖς δὲ, ἀντιγράφομεν ὑμῖν τὰ κτήνη ὑμῶν καὶ ἡ ὕπαρξις ὑμῶν, ἡμῖν ἐστι. καὶ τὰ ἡμῶν, ὑμῖν ἐστιν. ἐντελούμεθα οὖν ὅπως ἀπαγγείλωσιν ὑμῖν. κατὰ ταῦτα. καὶ ἠκούσαμεν ἰωνάθου, ὅτι ἐπέστρεψαν οἱ ἀρχιστράτηγοι Δημητρίου μετὰ δυνάμεως πολλῆς ὑπὲρ τὸ πρότερον τοῦ πολεμῆσαι πρὸς αὐτὸν, καὶ ἀπῆραν ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπήντησαν αὐτοῖς ἐν τῇ ἀμαθίτιδι χώρᾳ. οὐ γὰρ ἔδωκεν αὐτοῖς

ὁ τῦ ἀδελφοθεοῦ, καὶ Ἰούδας ὁ τῦ Χαλφὶ ἤρχοντο τῆς στρατιᾶς τῶν δυνάμεων· καὶ ἐνέβρηξεν Ἰωνάθαν τὰ ἱμάτια αὐτῦ, καὶ ἐπέθηκε γῆν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῦ, καὶ προσηύξατο· καὶ ὑπέστρεψε πρὸς αὐτοὺς τὸν πόλεμον, καὶ ἐτροπώσατο αὐτὸς καὶ ἔφυγον· καὶ εἶδον οἱ φεύγοντες οἱ παρ' αὐτῦ, καὶ ἐπέστρεψαν πρὸς αὐτὸν καὶ ἐδίωκον μετ' αὐτῦ, ἕως κάδης ἕως τ παραμβολῆς αὐτῶν, καὶ παρενέβαλον ἐκεῖ· καὶ ἔπεσον ἐκ τῶν ἀλλοφύλων ὡσεὶ τρισχίλιοι ἀνδρες ἐκείνη· καὶ ὑπέστρεψεν Ἰωνάθαν εἰς Ἰερουσαλήμ.

Κεφάλαιον ιβ΄ 12.

Αἰ εἶδεν Ἰωνάθαν. ὅτι ὁ καιρὸς αὐτῷ σωδυνᾷ, καὶ
x ἐπέλεξεν ἄνδρας καὶ ἀπέστειλεν εἰς ῥώμην στῆσαι καὶ
ἀνανεώσασθαι τὴν πρὸς αὐτὸς φιλίαν. καὶ πρὸς σπαρ
τιάτας, καὶ τούτους ἐπέστειλεν ἐπιστολὰς κατὰ ταῦτα.
καὶ ἐπορεύθησαν εἰς ῥώμην, καὶ εἰσῆλθον εἰς τ βουλευτήριον
καὶ εἶπον. Ἰωνάθαν ὁ ἀρχιερεὺς καὶ τὸ ἔθνος τῶν Ἰουδαίων ἀ
πέστειλεν ἡμᾶς ἀνανεώσασθαι τὴν φιλίαν αὐτοῖς, καὶ τὴν συμ
μαχίαν κατὰ τὸ πρότερον. καὶ ἐδώκαμεν ἐπιστολὰς αὐτοῖς πρὸς
αὐτοὺς κατὰ τοῦτον. ὅπως προπέμπωσιν αὐτοὺς εἰς χώραν Ἰού
δα μετ' εἰρήνης. καὶ τοῦτο τὸ ἀντίγραφον τῶν ἐπιστολῶν ὧν ἔγρα
ψεν Ἰωνάθαν τοῖς σπαρτιάτας. Ἰωνάθαν ἀρχιερεὺς καὶ ἡ γε
ρουσία τὸ ἔθνους, καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ λοιπὸς δῆμος τῶν Ἰουδαί
ων, σπαρτιάταις οἷς ἀδελφοῖς χαίρειν. ἐπεὶ τ πρότερον ἀπε
στάλησαν ἐπιστολαὶ πρὸς Ὀνίαν ὃν ἀρχιερέα παρὰ Δαρείου τ βα
σιλεύοντος ὑμῶν, ὅτι ἐσὶ ἀδελφοὶ ἡμῶν, ὡς τὸ ἀντίγρα
φον ὑπόκειται· καὶ ἐπιδεξάμενος τὸν ἄνδρα ὃν ἀπεσταλμέ
νον ἐνδόξως, καὶ λαβὼν τὰς ἐπιστολὰς αἳ ἦσαν περὶ τῆς
συμμαχίας καὶ φιλίας· καὶ ἡμᾶς ὄντως ἀπροσδεεῖς τούτων ὄν
των. παρακλήσει ἐχόντων τὰ βιβλία τὰ ἅγια τὰ ἐν ταῖς χει
σὶν ἡμῶν, ἐπορεύθημεν ἀποστεῖλαι τὴν πρὸς ὑμᾶς ἀδελφό
τητα καὶ

χορ@ τοῦ ἰανάθα λέγωρ. ἴσημί σοι τὼ ἀρχιδρασύλω, καὶ καθίσημί σε ἓν τῶν τεσσάρων νόμων. καὶ ἔνεκά σε τῶν φίλων τῦ βασιλέως. καὶ ἀπέσελλεν αὐτοῦ χρυσώματα, καὶ σ[illegible]χονίον. καὶ ἐδωκεν αὐτοῦ ἐξουσίαν πίνειν ὃ χρυσώμασι. καὶ ἐν ᾧ πορφύρα, καὶ ἔχαν πόρπλω χρυσῶ. καὶ σιμῶνα τὸν ἀδελφὸν αὐτῦ κατέσησε στρατηγὸν ἀπὸ τῆς κλίμακος τύρου, ἕως τῶν ὁρίων αὐλῶν πύλ. καὶ ἐξῆλθεν ἰανάθαν, καὶ διεπορεύετο πέραν τῦ ποταμοῦ, καὶ αὐ τῶς πόλεσι. καὶ ἠθροίσθησαν πρὸς αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις συρίας εἰς συμμαχίαν. καὶ ἦλθαν ἐς ἀσκάλωνα καὶ ἀπήντησαν αὐτοῦ οἱ ἐκ τῆς πόλεως ἐνδέξεως. καὶ ἀπῆλθαν ἐκεῖθεν ἐς γάζαν. καὶ ἀπέκλεισαν οἱ ἀπὸ γάζης, καὶ περικάθισαν περὶ αὐτήν. καὶ ἐνέπυρισε τὰ περίπολια αὐτῆς πυρὶ, καὶ ἐσκύλευσαν αὐτά. καὶ ἤξίωσαν οἱ ἀπὸ γάζης ἰανάθαν καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς δῶρα. καὶ ἔλαβε τοὺς ἡγεμόνας ἀρχόντων αὐτῆ ἐς ὅμηρα, καὶ ἐξαπέσελλεν αὐτοὺς ἐς ἱερουσαλήμ, καὶ δὲ ἦλθε τὴν χώραν, ἕως δάμασκῦ. καὶ ἤκουσαν ἰανάθαν, ὅτι παρῆσαν οἱ ἄρχοντες δημητρίου, ἐς καδῆς τὼ αὐ τῆ γαλιλαίας μὲ δυνάμεως πολλῆς. βουλόμενοι μετασῆσαι αὐτῆς χώρας, καὶ συνήντησαν αὐτοῖς. καὶ δὲ ἀδελφὸν αὐτῦ σίμωνα κατέλιπε τῆ χώρα. καὶ παρενέβαλε σίμων ἐπὶ βαθυρία, καὶ ἐπολέμει αὐτὼ ἡμέρας πολλὰς, καὶ συνέκλεισαν αὐτὼ. καὶ μείσαν αὐτὸν τὸ δξιᾶς λαβεῖν. καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς, καὶ ἐξέβαλεν αὐτὸς ἐκεῖθεν. καὶ κατέλαβε τὼ πόλ, καὶ ἔθεσε ἐπ' αὐτῶ φρυράν. καὶ ἐπορεύθαν, καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτῦ παρενέβαλεν ἐπὶ τὸ ὕδωρ μερρῶν. καὶ ὥρθρισαν πρωΐ, καὶ τὸ πεδίον νασώρ. καὶ ἰδοὺ παρεμβολὴ ἀλλοφύλων ἀπήντα αὐτοῦ αὐ τοῦ πεδίῳ, καὶ ἐξέβαλεν ἐνέδρον ἐπ' αὐτὸν αὐ τοῖς ὄρεσιν. αὐτοὶ δὲ ἀπήντησαν ἐξεναγήας. τὰ δὲ ἐνέδρα ἐξανέστησαν ἐκ τῶν τόπων αὐτῶν, καὶ συνῆψαν πόλεμον. καὶ ἔφυγον οἱ παρὰ ἰανάθα πάντες οὐ δὲ ἐκατελείφθη ἐξ αὐτῶν. πλὼ ματτα[illegible]θίας

τὴν χὼ. νῦν δὲ ὧδε ὀρθῶς ποιήσεις ἀποστείλας μοι ἄνδρας οἳ συμ
μαχήσουσιν, ὅτι ἐπίσηται πᾶσαι αἱ δυνάμεις μου. καὶ ἀπέ
στειλαν ἰωνάθαν ἄνδρας τεχιλίους δυναστοὺς ἰσχύι αὐτῷ εἰς δὲ
πόλιαν, καὶ ἦλθοσαν πρὸς τὸν βασιλέα. καὶ ἐθορύβηθη ὁ βασι
λεὺς ὅτι τῇ ἐφόδῳ αὐτῶ. καὶ ἐπισωήχθησαν ὁ ἐκ τῆς πόλεως εἰς
μέσον τῆς πόλεως, εἰς ἀνδρῶν, δώδεκα μυριάδας. καὶ ἐβούλευ
το ἀναιλεῖν τὸν βασιλέα. καὶ ἔφυγεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν αὐλὴν
καὶ κατελάβοντο ὁ ἐκ τῆς πόλεως τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως. καὶ
ἤρξαντο πολεμεῖν. καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς τοὺς ἰουδαίους ἐπὶ
βοήθειαν καὶ ἐπισωήχθησαν πρὸς αὐτὸν πάντοθεν ἅμα. καὶ ἐπε
κάρησαν ἐν τῇ πόλει, καὶ ἀπέκτειναν ἐν τῇ πόλει ἐν τῇ ἡμέ
ρᾳ ἐκείνῃ, ὡς μυριάδας δύο. καὶ ἐνεπύρισαν τὴν πόλιν. καὶ
ἔλαβοσαν σκῦλα πολλὰ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἔσωσαν τὸν βα
σιλέα. καὶ εἶδον οἱ ἀπὸ τῆς πόλεως, ὅτι κατεκράτησαν οἱ ἰου
δαῖοι, οἱ τῆς πόλεως ὡς ἠβούλοντο. καὶ ἠθύμησαν τῶν σχηνοί
μων αὐτῶν, καὶ ἐκέκραξαν πρὸς τὸν βασιλέα μετὰ δεήσεως λέγον
τες. δὸς ἡμῖν δεξιάς, καὶ παυσάσθωσαν οἱ ἰουδαῖοι πολεμοῦν
τες ἡμᾶς, καὶ τὴν πόλιν. καὶ ἔρριψαν τὰ ὅπλα, καὶ ἐποίησαν εἰρή
νην. καὶ ἐδοξάσθησαν οἱ ἰουδαῖοι ἐναντίον τοῦ βασιλέως, καὶ ἐναν
τίον πάντων τῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ. καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Ἰερου σα
λὴμ
ἔχοντες σκῦλα πολλά. καὶ ἐκάθισεν δημήτριος ὁ βασιλεὺς ἐν
θρόνῳ τῆς βασιλείας. καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ ἐ
φόνευσε πάντα ὅσα ἐλάλησε, καὶ ἠλλοτριώθη ἀπ' αὐτῶν ἀπ' ἰωνάθαν, καὶ οὐκ
ἀπεδώκει κατὰ τὰς ὁμιλίας ἃς ἀπεδώκει αὐτῷ ἀπ', καὶ
ἐθλίβετο αὐτὸν σφόδρα. μετὰ δὲ ταῦτα ἀπέστρεψε πῦρ ἀν, καὶ
ἀνῆκεν μετ' αὐτοῦ παιδάριον νεώτερον, καὶ ἐβασίλευσεν, καὶ ἐ
πίθετο διάδημα. καὶ ἐπισωήχθησαν πρὸς αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυ
νάμεις ἃς ἀπεκόρισε δημήτριος. καὶ ἐπολέμησαν πρὸς αὐ
τόν, καὶ ἔφυγε καὶ ἐτροπώθη. καὶ ἔλαβε πῦρ ἀν τὰ θηρία,
καὶ κατεκράτησεν αὐτῆς πόλεως. καὶ ἔγραψεν αὐτῷ ὁ βα

κρίναμεν ἀγαθὸν ποιῆσαι χάριν τῆς ἐξ αὐτῶν δυνάμεως πρὸς ἡμᾶς· ἐστάλαμεν οὖν πρὸς τούτους ὅπως τῆς ἰουδαίας τὰς φιλίας νόμους ἀφαίρεμα καὶ λύδδαν, καὶ ῥαμαθὶμ ἄϊ πυδν προστέθησαν τῇ ἰουδαίᾳ ἀπὸ τῆς σαμαρείτιδος· καὶ πάντα τὰ συγκυροῦντα αὐτοῖς πᾶσι δίδοται θυσιάζουσιν εἰς ἱεροσόλυμα· ἀντὶ τ βασιλικῶν ὧν ἐλάμβανεν ὁ βασιλεὺς παρ' αὐτῶν ⊁ πρότερον κατ' ἐνιαυτὸν ἀπὸ τ γενημάτων τῆς γῆς, καὶ ἀπὸ τῶν ἀφορισθέντων· καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἀνήκοντα ὑμῖν ἀπὸ τῶν νῶν τῶν δεκατῶν, καὶ τῶν τελῶν τῶν ἀνηκόντων ὑμῖν· καὶ τὰς τῶν ἁλὸς λίμνας, καὶ τὰς ἀνηκούσας ὑμῖν στεφάνους, πάντα ἀπαρικοπὴν αὐτοῖς· καὶ οὐκ ἀθετήσονται οὐδὲ ἓν τούτων ἀπὸ τοῦ νῦν ἐπ' ἄπαντα χρόνον· νῦν δὲ ἐπιμεληθῆτε τοῦ ποιῆσαι ταῦτα αὐτοῖς μαρτύριον· καὶ δοθήτω ἰωνάθαν, καὶ τεθήτω ἐν ἁγίῳ ὄρει τῷ ἁγίῳ ἐν τόπῳ ἐπισήμῳ· καὶ εἶδεν δεκίμητες ὁ βασιλεὺς, ὅτι μεγάλως ἐγχωρίαν αὐτοῦ, καὶ οὐδὲν αὐτῷ ἀνθεστήκει· καὶ ἀπέλυσε πάσας τὰς δυνάμεις αὐτοῦ ἕκαστον εἰς τὸν ἴδιον τόπον· πλὴν τῶν ξένων δυνάμεων ὧν ἐξενολόγησεν ἀπὸ τῶν νήσων τῶν ἐθνῶν· καὶ ἠχθρεύοντο αὐτῷ πᾶσαι αἱ δυνάμεις αἱ ἀπὸ τῶν πατέρων· τρύφων δὲ ἦν τῶν παρὰ ἀλιξάνδρῳ ⊁ πρότερον· καὶ εἶδεν, ὅτι πᾶσα ἡ δυνάμις καταγογγύζουσιν τῷ δημητρίῳ· καὶ ἐπορεύθη πρὸς σιμαλκὰι ἐν ἄραβα ὅς ἐπιφρι ἐν αὐτιόχῳ ⊁ παλάτιον τῷ ἀλιξάνδρῳ· καὶ προσέβαλον αὐτῷ ὅπως παραδοῖ αὐτὸν αὐτῷ ὅπως βασιλεύσῃ αὐτὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἀπήγγελλεν αὐτῷ ὅσα συνετίθεσαν δημήτριος· καὶ τῶν ἐχθρῶν ἦν ἐχθρώνσιν αὐτῷ αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ ἡμέρας πολλάς· καὶ ἀπέστειλεν ἰωνάθαν πρὸς δημήτριον ἐν βασιλείᾳ, ἵνα ἐκβάλῃ τοὺς ἐκ τῆς ἄκρας ἐξ ἱερουσαλήμ, καὶ τοὺς ἐν τοῖς ὀχυρώμασιν· ἦσαν γὰρ πολεμοῦντες τὸν ἰσραήλ· καὶ ἀπέστειλε δημήτριος πρὸς ἰωνάθαν λέγων· ἃ μόνον ταῦτα ποιήσω σοί, καὶ τοὺς ἐθνούς σου, ἀλλὰ δόξῃ δοξάσω σε, καὶ σὸ ἔθνος σου ἐὰν δικαιοσύνη

πολιμαῖῳ ἀπέθανε· καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ· καὶ οἱ ὄντες αὐτοῖς ὀχυρώμασιν ἀπώλοντο ὑπὸ τῶν αὐθίς ὀχυρώμασι· καὶ ὁ βασιλεὺς Δημήτριος ἔτος ἑβδόμου, καὶ ἐξηκοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ ἔτους ἡμέρας ἐκείνας σωτήραν ἐποιήσαν τὸν Ἰωνάθαν καὶ τοὺς ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ ἐκπολιορκῆσαι τὸν ἄκραν τὸν αὐθίς ὀχυρωθέντα· καὶ ἐποίησαν ἐπ' αὐτὸν μηχανὰς πολλάς· καὶ ἐπορεύθησάν τινες μετ' αὐτῶν ἄνομοι παράνομοι πρὸς τὸν βασιλέα· καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ, ὅτι Ἰωνάθαν πολιορκεῖται τὸν ἄκραν, καὶ ἀκούσας ὠργίσθη· ὡς δὲ ἤκουσεν εὐθέως ἀναζεύξας ἦλθεν ἐς Πτολεμαΐδα· καὶ ἔγραψεν Ἰωνάθαν· τὸ μὴ πολιορκεῖσθαι· καὶ τὸ ἀπαντῆσαι αὐτὸν αὐτῷ συμμίσγειν ἐς Πτολεμαΐδα τὸν ταχίστω· ὡς δὲ ἤκουσεν Ἰωνάθαν ἐκέλευσε πολιορκεῖσθαι· καὶ ἐπέλεξε τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ καὶ τῶν ἱερέων, καὶ ἔθηκεν ἑαυτὸν τῷ κινδύνῳ· καὶ λαβὼν ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ ἱματισμὸν καὶ ἄλλα ξένια πολλά, ἐπορεύθη πρὸς τὸν βασιλέα ἐς Πτολεμαΐδα· καὶ εὗρε χάριν ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ ἐντυγχάνουσι κατ' αὐτοῦ τινὲς ἄνομοι τῆς ἐκ τοῦ ἔθνους· καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς καθὼς ἐποίησαν αὐτῷ οἱ πρὸ αὐτοῦ, καὶ ὕψωσεν αὐτὸν ἐναντίον πάντων τῶν φίλων αὐτοῦ· καὶ ἔθετο αὐτῷ τὴν ἀρχιερωσύνην, καὶ ὅσα ἄλλα ἔσχε τίμια πρότερον· καὶ ἐποίησεν αὐτὸν τῶν πρώτων φίλων ἡγεῖσθαι· καὶ ἠξίωσεν Ἰωνάθαν τὸν βασιλέα ποιῆσαι τὴν Ἰουδαίαν ἀφορολόγητον, καὶ τὰς τρεῖς τοπαρχίας, καὶ τὴν Σαμάρειαν· καὶ ἐπηγγείλατο αὐτῷ τάλαντα τριακόσια, καὶ συνέβησεν ὁ βασιλεύς, καὶ ἔγραψε τῷ Ἰωνάθαν ἐπιστολὰς περὶ πάντων τούτων ἔχουσαν τὸν τρόπον τοῦτον· Βασιλεὺς Δημήτριος Ἰωνάθαν τῷ ἀδελφῷ χαίρειν, καὶ ἔθνει Ἰουδαίων τὸ αὐτὸ γράφον τῆς ἐπιστολῆς ἧς ἐγράψαμεν Λασθένει τῷ συγγενεῖ ἡμῶν περὶ ὑμῶν γεγράφαμεν καὶ πρὸς ὑμᾶς ὅπως εἰδῆτε· Βασιλεὺς Δημήτριος Λασθένει τῷ πατρὶ χαίρειν· τῷ ἔθνει τῶν Ἰουδαίων φίλοις ἡμῶν, καὶ σωτηρίαν τὰ πρὸς ὑμᾶς δίκαια ἐ-

ὧς ὁ ἐσιὼν προδύξο ἐς τὰς πόλεις πολιμαίους, ἀπίταστι τὰς δωώμεις καὶ φρυρὰν οὐ κάσην πόλει. ὡς δὲ ἤγγισον ἀζώτου ἦλθον αὐτοῖ ἐς ἱερὸν δαγὼν ἐμπιπυεισμένον. καὶ ἄζοτον καὶ τὰ περίπολια αὐτῆς καθηρημένα, καὶ τὰ σώματα ἐρριμμένα. καὶ ζῶα ἐμπιπυεισμένως οὓς ἐνιπύεισαν οἱ ζοὶ πολίμῳ. ἐπονίκων δὲ θεμωνίας αὐτῶν οἱ τῇ ὁδῷ αὐτῶ. καὶ διηγήσαντο τοῖ βασιλῆ ἃ ἐποίησαν ἰώναθαν ἐς τὸ φοβῆσαι αὐτόν, καὶ ἐσίγησαν ὁ βασιλεύς. καὶ συνήντησαν ἰώναθαν τοῖ βασιλῆ ἐς ἱόππην μετὰ δόξης. καὶ ἠσπάσαντο ἀλλήλους καὶ ἐκοιμήθησαν ἐκῆ. καὶ ἐπορεύθη ἰώνάθαν μετὰ τῦ βασιλέως, ἕως τῦ τόπου τῦ καλυμένυ ἐλευθερίυ, καὶ ἐπέστρεψεν ἐς ἱερυσαλήμ. ὁ δὲ βασιλεὺς πολιμεῖ καὶ ἐκυρίευσε τ πόλεων τ παραλίας, ἕως σιλευκίας τῆς παραθαλασσίας. καὶ διελογίζο περὶ ἀλιξάνδρυ λογισμούς πονηρούς καὶ ἀπέστειλε πρέσβεις πρὸς δημήτειον βν βασιλέα λέγων. δεῦρο σωθώμεθα πρὸς ἑαυτοὺς σχεθήκλω. καὶ δώσω σοι τὴν θυγατέρα μου, ἣν ἔχει ἀλέξανδρος. καὶ βασιλεύσεις τῆς βασιλείας τῦ πατρός σου. μετεμεμέλημαι γὰρ δοὺς αὐτῷ τὴν θυγατέρα μου, ἐζήτησε γὰρ ἀποκτεῖναί με. καὶ ἐλοιδόησεν αὐτὸν χωλεῖν τῦ ἐπιθυμῆσαι αὐτὸν τ βασιλείας αὐτῦ. καὶ ἀφεῖλόμην αὐτὴν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ δημητρίῳ, καὶ ἠλλοιώθη τὸ ἀλιξάνδρυ, καὶ ἐφάνη ἔχθρα αὐτῶν. καὶ εἰσῆλθε πολεμεῖν εἰς ἀντιόχειαν, καὶ περιέθεσο δύο σχεδιάματα περὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῦ, τ τῦς ἀσίας, καὶ ἀνέβη πρὸς ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς ἦν οὐ κιλικία κατὰ τὸς καιρούς ἐκείνυς, ὅτι ἀπεστάτουν οἱ ἀπὸ τῶν τόπων ἐκείνων. καὶ ἤκουσεν ἀλέξανδρος, καὶ ἦλθεν ἐπ' αὐτὸν πολεμῶ. καὶ ἐξήγαγε πολεμεῖ, καὶ ἀπήντησεν αὐτοῖ ἐν χειρὶ ἰσχυρᾷ, καὶ ἐτροπώσατο αὐτόν καὶ ἔφυγεν ἀλέξανδρος εἰς τὴν ἀραβίαν τῦ σκεπασθῆναι αὐτὸν ἐκεῖ. ὁ δὲ βασιλεὺς πολεμεῖ ὑψώθη. καὶ ἀφεῖλε λαβὶς ἡ ὁ ἄρας τὴν κατὰ ἀλιξάνδρυ, καὶ ἀπέστειλε τοῖ πολεμαίῳ. καὶ ὁ βασιλεὺς

ὀπίσω αὐτοῦ εἰς Ἄζωτον· καὶ σωθῆναι αὐτὸν παρεμβολὰς ὀπίσω αὐτοῦ εἰς πόλεμον· καὶ ἀπέλιπεν ἀπολλώνιος χιλίους ἵππους κρυπτῶς κατόπισθεν αὐτῶν· καὶ ἔγνω Ἰωνάθαν, ὅτι ἔστιν ἐνεδρον κατόπισθεν αὐτοῦ· καὶ ἐκύκλωσαν αὐτὸν τὴν παρεμβολὴν καὶ ἐξεπέταξαν τὰς ὀιστὰς εἰς τὸν λαὸν ἀπὸ πρωΐθεν, ἕως ἑσπέρας· ὁ δὲ λαὸς εἱστήκει καθὼς ἐπέταξεν Ἰωνάθαν, καὶ ἐκοπίασαν οἱ ἵπποι αὐτῶν· καὶ ἐξῆλκυσε σίμων τὴν δύναμιν αὐτοῦ καὶ συνῆψε πρὸς τὴν φάλαγγα· ἦν γὰρ ἵππος ἐξηλύθη καὶ συνετρίβησαν ἀπ' αὐτοῦ· καὶ ἔφυγον καὶ οἱ ἵπποι ἐσκορπίσθησαν ἐν τῷ πεδίῳ· καὶ ἔφυγον εἰς Ἄζωτον, καὶ εἰσῆλθον εἰς βαιθδαγὼν τὸ εἰδωλεῖον αὐτῶν τοῦ σωθῆναι· καὶ ἐνεπύρισεν Ἰωνάθαν τὴν Ἄζωτον, καὶ τὰς πόλεις τὰς κύκλῳ αὐτῆς· καὶ ἔλαβε τὰ σκῦλα αὐτῶν· καὶ τὸν βαγὼν καὶ τοὺς συμφυγόντας εἰς αὐτὸ ἐνεπύρισε πυρί· καὶ ἐγένοντο οἱ πεπτωκότες μαχαίρας σὺν τοῖς ἐμπυρισθεῖσιν, εἰς ἄνδρας ὀκτακισχιλίους· καὶ ἀπῆρεν ἐκεῖθεν Ἰωνάθαν καὶ παρενέβαλεν ἐπὶ Ἀσκάλωνα· καὶ ἐξῆλθον οἱ ἐκ τῆς πόλεως εἰς συνάντησιν αὐτῷ μετὰ δόξης μεγάλης· καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωνάθαν εἰς Ἱερουσαλὴμ σὺν τοῖς παρ' αὐτοῦ ἔχουσι σκῦλα πολλά· καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τούτους, καὶ προσέθετο δοξάσαι ἔτι Ἰωνάθαν· καὶ ἐπέστειλεν αὐτῷ πόρπην χρυσῆν, ὡς ἔθος ἐστὶ δίδοσθαι τοῖς συγγενέσι τοῦ βασιλέως· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν ἀκκαρὼν, καὶ πάντα τὰ ὅρια αὐτῆς εἰς σκληροδοσίαν.

Κεφάλαιον. ιά. ιι.

Καὶ συνήγαγεν ὁ βασιλεὺς ἀλέξανδρος δυνάμεις πολλὰς ὡς τὴν ἄμμον, καὶ πλοῖα πολλά· καὶ ἐζήτησε καταπρᾶσαι τῆς βασιλείας ἀλεξάνδρου δόλῳ, καὶ προσθῆναι αὐτὴν τῷ βασιλείῳ αὐτοῦ· καὶ ἐξῆλθεν εἰς συρίαν λόγοις εἰρηνικοῖς· καὶ ἤνοιγον αὐτῷ οἱ ἀπὸ τῶν πόλεων, καὶ συνήντων αὐτῷ· ὅτι ἐνετέλλετο ἀλέξανδρος τὸ βασιλέως συναντᾶν αὐτῷ ὅτι ἐγαμβρεύσατο αὐτὸν ἐν

περιβεβλημένον αὐτὸν πορφύραν, καὶ ἱμάτιον πάντας· καὶ ἱδόν
ξασαν αὐτὴν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐγκρίναν αὐτὴν τῶν πρώτων φίλων·
καὶ ἔθετο αὐτὴν στρατηγὸν, καὶ μεσιδιάρχην· καὶ ἐπέστρεψαν Ἰω
νάθας εἰς Ἱερουσαλὴμ μετ' εἰρήνης, καὶ εὐφροσύνης· καὶ οὐκέτι
πέμπτῳ, καὶ ἑξηκοστῷ καὶ ἑκατοστῷ ἦλθε Δημήτριος ὁ υἱὸς Δημη
τρίου ἐκ Κρήτης εἰς τὴν γῆν τῶν πατέρων αὐτοῦ· καὶ ἤκουσεν
Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐλυπήθη σφόδρα, καὶ ἀπέστρεψεν
εἰς Ἀντιόχειαν· καὶ κατέστησε Δημήτριος Ἀπολλώνιον τὸν ὄντα ἐπὶ
Κοίλης Συρίας· καὶ συνήγαγε δύναμιν μεγάλην, καὶ παρεμ
βαλὼν ἐπὶ Ἰαμνείᾳ· καὶ ἀπέστειλε πρὸς Ἰωνάθαν τὸν ἀρχιερέα
λέγων· σὺ μονώτατος ἐπαίρῃ ἐφ' ἡμᾶς; ἐγὼ δὲ ἐγκωμιάθην ἐν
κατα γέλωτα, καὶ εἰς ὀνειδισμὸν σοί· καὶ σὺ διὰ τί ἐξουσιάζῃ
ἐφ' ἡμᾶς ἐν τοῖς ὄρεσιν ὑμῶν δὸς δὴ πίστωσιν ἐπὶ τῶν δυνάμε
σί σου· καταβήθι πρὸς ἡμᾶς εἰς τὸ πεδίον· καὶ συγκεκραμένοι ἐν
αὐτοῖς ἐκεῖ, ὅτι μετ' ἐμοῦ ἐστι δύναμις τῶν πόλεων· ἐρωτήσουσι
καὶ μάθε τίς εἰμι, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ βοηθοῦντές μοι· καὶ λέγουσιν
οὐκ ἔστιν ὑμῖν στάσις ἐνώπιος τῶν ποδῶν κατὰ πρόσωπον ὑμῶν, ὅτι φεύ
γων ἔφυγες τὴν γῆν σου, καὶ τὴν γῆν αὐτῶν· καὶ νῦν οὐ δυνήσῃ ὑ
ποστῆναι τὸν ἵππον, καὶ δύναμιν ἐναντίον αὐτῶν ἐν τῷ πεδίῳ, ὅτι οὐκ
ἔστι λίθος οὐδὲ κόχλαξ οὐδὲ τόπος τοῦ φυγεῖν· ὡς δὲ ἤκουσεν Ἰω
νάθαν τῶν λόγων Ἀπολλωνίου, ἐκινήθη τῇ ψυχῇ αὐτοῦ, καὶ ἐπέλε
ξε δέκα χιλιάδας ἀνδρῶν, καὶ ἐξῆλθεν ἐξ Ἰερουσαλὴμ· καὶ συ
νήντησεν αὐτῷ Σίμων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐπὶ βοήθειαν αὐτοῦ· καὶ
παρενέβαλεν ἐπὶ Ἰόππην· καὶ ἀπέκλεισαν αὐτὴν ἐκ τῆς πόλε
ως, ὅτι φρουρὰ Ἀπολλωνίου ἐν Ἰόππῃ· καὶ ἐπολέμησαν αὐτήν·
καὶ φοβηθέντες ἤνοιξαν διὰ τὸ ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἐκυρίευσεν Ἰω
νάθαν Ἰόππης, καὶ ἤκουσαν Ἀπολλωνίῳ καὶ παρεμβαλε τε
χιλίαν ἵππον, καὶ δύναμιν πολλὴν· καὶ ἐπορεύθη ἐπὶ Ἄζωτον
ὡς διοδεύων· καὶ ἅμα προῆγον ἐπὶ τὸ πεδίον ὅτι ἦν αὐτῷ
πλῆθος ἵππου, καὶ ἐπεποίθησαν ἐπ' αὐτῷ· καὶ κατεδίωξεν Ἰωνάθαν

γλῶ βασιλεύειν μου, καὶ ἐκάθισε ἐπὶ θρόνου πατρὸς μου. καὶ
ἐκράτησε τῆς ἀρχῆς, καὶ συνέστησεν δημήτριον. καὶ ἐπικρά
τησε τῆς χώρας ἡμῶν, καὶ συνῆλθε πρὸς αὐτὸν μάχῃ, καὶ συνε
πλήβη αὐτός. καὶ ἦ παρεμβολὴ αὐτοῦ ὑφ' ἡμῶν, καὶ ἐκαθίσαμεν
ἐπὶ θρόνου βασιλείας αὐτοῦ, καὶ νῦν σύσωμεν πρὸς ἑαυτὸν φι
λίαν. καὶ νῦν δός μοι τὴν θυγατέρα σου εἰς γυναῖκα, καὶ ἐπιγα
μβρεύσασαι καὶ δώσω σοι δόματα. καὶ αὐτῇ ἄξιοι εἶ. καὶ ἀπε
κρίθη πτολεμαῖος & ὁ βασιλεὺς λέγων. ἀγαθὴ ἡμέρα ἐν ᾗ εὗ
ρες εἰς γῆν πατέρων σου, καὶ ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου βασιλεί
ας αὐτῶν καὶ νῦν ποιήσω σοὶ ἃ ἔγραψας. ἀλλ' ἀπάντησόν μοι
πτολεμαΐδα ὅπως ἴδωμεν ἀλλήλους, καὶ ἐπιγαμβρεύσω σοι
καθὼς ἄρτι ἔγραψας. καὶ ἐξῆλθε πτολεμαῖος & ἐξ αἰγύπτου αὐτὸς,
καὶ κλεοπάτρα ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ, καὶ ἦλθον πτολεμαΐδα ἔτους ἑβδομη
κοστοῦ καὶ ἑξηκοστοῦ, καὶ ἑκατοστοῦ, καὶ ἀπήντησεν αὐτῷ ἀλέ
ξανδρος & ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐξέδοτο αὐτῷ κλεοπάτραν τὴν
θυγατέρα αὐτοῦ. καὶ ἐποίησε τὸν γάμον αὐτῆς ἐν πτολεμαΐδι
καθὼς οἱ βασιλεῖς, ἦν δὲ μεγάλη. καὶ ἔγραψεν ἀλέξανδρος &
ὁ βασιλεὺς τῷ ἰωνάθαν ἐλθεῖν εἰς συνάντησιν αὐτῷ. καὶ ἐπορεύ
θη μετὰ δόξης εἰς πτολεμαΐδα, καὶ ἀπήντησε τοῖς δυσὶ βασιλεῦ
σι, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ἀργύριον, καὶ χρυσίον καὶ τοῖς φίλοις αὐτῶν
καὶ δόματα. καὶ εὗρε χάριν ἐναντίον αὐτῶν. καὶ ἐπισυνήχθησαν
πρὸς αὐτὸν ἄνδρες λοιμοὶ ἐξ ἰσραὴλ ἄνδρες παράνομοι ἐπι
τυχεῖν κατ' αὐτοῦ. καὶ οὐ προσέσχεν αὐτοῖς ὁ βασιλεύς. καὶ
προσέταξεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐξέδυσαν ἰωνάθαν τὰ ἱμάτια αὐ
τοῦ, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν πορφύραν, καὶ ἐποίησαν οὕτως. καὶ ἐ
κάθισεν ὁ βασιλεὺς μετ' αὐτοῦ, καὶ εἶπε τοῖς ἄρχουσιν αὐτοῦ.
ἐξέλθετε μετ' αὐτοῦ ἐν μέσῳ τῆς πόλεως, καὶ κηρύξατε τοῦ
μηδένα ἐντυγχάνειν κατ' αὐτοῦ περὶ μηδενὸς πράγματος, καὶ
μηδεὶς αὐτῷ παρενοχλείτω περὶ παντὸς λόγου. καὶ ἐγένετο ὡς
εἶδον οἱ ἐντυγχάνοντες τὴν δόξαν αὐτοῦ καθὼς ἐκήρυξαν, καὶ

ἀρχιερέως. πολιμαΐδα καὶ τὼν προσκυροῦσαν αὐτῇ, δίδω-
κα δόμα τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν ἱερουσαλὴμ εἰς τὼν προκαθήκου-
σαν δαπάνω τοῖς ἁγίοις. καγὼ δίδωμι κατ' ἐνιαυτὸν δωσπαν
τε χιλιάδας σίκλων ἀργυρίου, ἀπὸ τῶν λόγων τῦ βασιλέως ἀ
πὸ τῶν τόπων τῶν ὑπηκόντων. καὶ πᾶν τὸ πλεονάζον οὐκ ἀπο
δίδοσθαι ἀπὸ τῶν χρεῶν, ὡς οἱ τοῖς πρώτοις ἔτεσιν, ἀπὸ τῦ
ναῦ δώσουσιν εἰς τὰ ἔργα τῦ οἴκου. καὶ ἐπὶ τούτοις, πεντακι-
χιλίους σίκλους ἀργυρίου οὓς ἐλάμβανον ἀπὸ τῶν χρεῶν, ὡς
ἦν ἐν τοῖς πρώτοις ἔτεσι τῦ ἁγίου ἀπὸ τῦ λόγου κατ' ἐνιαυτόν. καὶ
ταῦτα ἀφίσθαι ὅτι τὸ ὤφειλον αὐτὰ τοῖς ἱερεῦσι τοῖς λειτουρ-
γοῦσι. καὶ ὅτι ἐὰν φύγωσιν εἰς τὸν ἱερὸν ἢ ἐν ἱεροθλύμοις, καὶ ἐν
πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῦ ὀφείλοντες βασιλικὰ, καὶ πᾶν πρᾶ-
γμα, ἀπολελύσθασαν. καὶ πάντα ὅσα εἰσὶν αὐτοῖς ἐν τῇ βα-
σιλείᾳ μου. καὶ τῦ οἰκοδομεῖσθαι καὶ τῦ ἐπικαινίζεσθαι τὰ ἔρ-
γα τῶν ἁγίων. καὶ ἡ δαπάνη δοθήσεται ἐκ τῦ λόγου τῦ βασιλέ-
ως. καὶ τῦ οἰκοδομεῖσθαι τὰ τείχη ἱερουσαλὴμ, καὶ ὀχυρῶσαι κυ
κλόθεν. καὶ ἡ δαπάνη δοθήσεται ἐκ τῦ λόγου τῦ βασιλέως. καὶ
τῦ οἰκοδομεῖσθαι τὰ τείχη τὰ ἐν τῇ ἰουδαίᾳ. ὡς ὁ ἤκουσεν ἰω
νάθας, καὶ ὁ λαὸς τοὺς λόγους τούτους, οὐκ ἐπίστευσαν αὐτοῖς οὐ δὲ
ἐπεδέξαντο, ὅτι ἐπεμνήσθησαν τῆς κακίας τῆς μεγάλης ἣν ἐποί
ησεν ἐν ἰσραὴλ, καὶ ἐθλίψεν αὐτούς. σφόδρα. καὶ συνῆκεν ὁ
ἐν ἀλεξάνδρᾳ, ὅτι ἀνέστησεν ἀντιόχος ἀντὶ τῶν ἀρχηγὸς λόγων ἐρωι
κῶν. καὶ συνεμάχουν αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας. καὶ συνῆν, ἀγων
ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς δυνάμεις μεγάλας, καὶ παρενέβαλε
ἐξ ἐναντίας δημητρίου. καὶ συνῆψαν πόλεμον οἱ δύο βασιλῆς,
καὶ ἔφυγεν ἡ παρεμβολὴ δημητρίου, καὶ ἐδίωξεν αὐτὴν ὁ ἀλέξαν-
δρος καὶ ἴσχυσεν ἐπ' αὐτούς. καὶ ἐσφόδρυνεν τὸν πόλεμον σφό-
δρα, ἕως ἔδυ ὁ ἥλιος. καὶ ἐπεσεν ὁ δημήτριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ. καὶ ἀπέστειλεν ἀλέξανδρος πρὸς πτολεμαῖον βασιλέα αἰγύ
πτου πρέσβεις κατὰ τοὺς λόγους τούτους λέγων. ἐπεὶ ἀνέστραπται ἐν

ῦν ἀπολύω ὑμᾶς, καὶ ἀφίημι ὑμῖν πάντας τοὺς Ἰουδαίους ἀπὸ
τῶν φόρων, καὶ τῆς τιμῆς τὸ ἅλος, καὶ ἀπὸ τῶν στεφανων· καὶ
οὐτὶ τὸ τρίτου τῆς ἀποράς, καὶ οὐτὶ τὸ ἡμίσους τὸ καρποῦ τὸ
ξυλίνου τὸ ἐπιβαλλοντός μοι λαβεῖν, ἀφίημι ἀπὸ τῆς σήμε-
ρον, καὶ ἐπέκεινα, τὸ λαβεῖν ἀπὸ τῆς γῆς Ἰούδα· καὶ ἀπὸ τῶν
τριῶν νόμων τ προστεθεμένων αὐτῇ ἀπὸ τῆς σαμαρείπ Θ κ
γαλιλαίας, κ ἀπὸ τῆς σέμβρου ἡμέρας, κ ἐς τὸν αἰῶνα χρό-
νον· κ ἱδρουσαλὴμ ἔσω ἁγία, καὶ ἀφημένη, καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς·
αἱ δεκάται καὶ τὰ τέλη· ἀφίημι καὶ τὼ ἐξουσίαν τῆς ἄκρας
τῆς ὡ ἱδρουσαλήμ, καὶ δίδωμι Ἰωδ ἀρχιερεῖ ὅπως ἂν κατα-
στήσ ω ὡ αὐτῇ, ἄνδρας οὓς ἂν ἐκλέξηται αὐτὸς τὸ φυλάσσειν
αὐτήν· καὶ πᾶσαν ψυχὴ Ἰουδαίων τὼ αἰχμαλωτισθέσαν ἀπὸ
γῆς Ἰούδα ἐς πᾶσαν βασιλείαν μου ἀφίημι ἐλευθέρους δω-
ρεάν· καὶ πάντος ἀφίεσαν κύς φόρους, καὶ κτηνῶν αὐτῶν·
κ πᾶσαι αἱ ἑορτὲ καὶ τὰ σάββατα, καὶ νουμηνίαι· καὶ ἡμέ-
ραι ἀποδεδεγμέναι· καὶ τρεῖς ἡμέραι πρὸ ἑορτῆς κ τῶν ἡμε-
ρῶν μετὰ ἑορτήν· ἔσωσαν πᾶσι αἱ ἡμέραι ἀτιμίας, κ ἄφεσι
ας πᾶσι τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς οὖσιν ἐν τῇ βασιλείᾳ μου, καὶ οὐχ ἕ
ξει ἐξουσίαν οὐδεὶς πράσσειν καὶ παρενοχλεῖν τινὰ αὐτῶν περὶ
παντὸς πράγματ Θ· καὶ προγραφήτωσαν τῶν Ἰουδαίων ἐς τὰς
δυνάμεις τῆς βασιλείας ἐς τριάκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν· καὶ δὸ
θήσεται αὐτοῖς ξένια, ὡς καθήκει πάσαις ταῖς δυνάμεσι τ βα
σιλέως· καὶ κατασταθήσεται ἐξ αὐτῶν οἱ τοῖς ἀχυρώμασι τῆς
βασιλείας τοῖς μεγάλοις· καὶ ἐκ τούτου κατασταθήσεται ἐπὶ
χρεῶν τῆς βασιλείας τῶν οὐσῶν ἐς πίστιν. Καὶ οἱ ἐπ' αὐ
τῶν καὶ οἱ ἄρχοντὸν ἔσωσαν ἐξ αὐτῶν καὶ πορεύεσθωσαν βᾶ
νόμοις αὐτῶν καθὰ καὶ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς αὐ γῇ Ἰούδᾳ·
καὶ τοὺς τρεῖς νόμους τοὺς προτεθέντας τῇ Ἰουδαίᾳ ἀπὸ τῆς χώ-
ρας σαμαρείας· προτεθήτω τῇ Ἰουδαίᾳ πρὸ τὸ λογίεσθαι τὴν
γνώεσθαι ὑφ' ἕνα, τοῦ μὴ ὑπακούσαι ἄλλης ἐξουσίας, ἀλλ' ἢ τῆς

γωσιν. καὶ ἐποίησαν οὕτως. καὶ ἔφυγον οἱ ἀλλογενεῖς οἱ ὄντες ἐν
ταῖς ὠχυρώμασιν εἰς ὠκοδόμησαν βακχίδης. καὶ κατέλιπεν ἕκα-
στος ἐν τόπῳ αὐτοῦ, καὶ ἀπῆλθεν ἐις τὴν γῆν αὐτοῦ. πλὴν ἐν
Βαιθζούρᾳ ὑπελείφθησάν τινες τῶν καταλιπόντων τὸν νόμον. καὶ
τὰ προστάγματα ἦν γὰρ αὐτοῖς φυγαδευτήριον. καὶ ὕβρισαν ἀν-
λίξανδρος ὁ βασιλεὺς τὰς ἐπαγγελίας ἃς ἐπηγγείλατο τῷ
ἰωνάθαν. καὶ ἀντιγράψας αὐτῷ τοὺς πολίτας, καὶ τὰς ἀδικία-
ας ἃς ἐποίησεν αὐτοῖς, καὶ ἐδίωκεν αὐτούς, καὶ τοὺς κόπους οὓς
ἔσχον καὶ εἶπεν. μὴ σὺ ῥήσομαι ἀνδρα διοῦσιν ἵνα; καὶ νῦν ποιήσομαι
αὐτὸν φίλον, καὶ σύμμαχον ἡμῶν. καὶ ἔγραψεν ἐπιστολὰς, καὶ ἀπέστει-
λεν αὐτοῖς κατὰ τοὺς λόγους τούτους λέγων. Βασιλεὺς Ἀλέ-
ξανδρος τοῖς ἀδελφοῖς ἰωνάθαν χαίρειν. ἀκηκόαμεν περὶ σοῦ, ὅτι
ἰσχυρὸς δυνατὸς εἶ τοῦ εἶναι ἡμῶν φίλος. καὶ νῦν καθιστάμεν σε σήμερον ἀρχιερέα τοῦ ἔθνους σου. καὶ φί-
λον βασιλέως καλεῖσθαι. καὶ ἀπέστειλεν αὐτοῖς πορφύραν, καὶ στέ-
φανον χρυσοῦν. καὶ φρονεῖν τὰ ἡμῶν καὶ συντηρεῖν φιλίαν πρὸς
ἡμᾶς. καὶ ἐνεδύσατο ἰωνάθας τὴν ἁγίαν στολὴν τῷ ἑβδόμῳ μη-
νὶ ἔτους ἑξηκοστοῦ, καὶ κατὰ σοῦ ἐν ἑορτῇ σκηνοπηγίας. καὶ συνή-
γαγε δυνάμεις, καὶ κατεσκεύασεν ὅπλα πολλά. καὶ ἤκουσε
δημήτριος τοὺς λόγους τούτους, καὶ ἐλυπήθη καὶ εἶπε. τί τοῦτο ἐ-
ποιήσαμεν, ὅτι προέφθακεν ἡμᾶς ὁ ἀλίξανδρος φιλίαν κα-
ταθέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις εἰς σύστημα ἰσχύος αὐτοῖς. καὶ γράψει λόγους
παρακλήσεως, καὶ τιμὰς καὶ δόματα. ὥσπερ ὧδε σὺν ἐμοὶ
εἰς βοήθειαν, καὶ ἀπέστειλεν αὐτοῖς κατὰ τοὺς λόγους. Βασιλεὺς
δημήτριος τῷ ἔθνει τῶν Ἰουδαίων χαίρειν. ἐπεὶ συνετηρήσατε
τὰς πρὸς ἡμᾶς συνθήκας, καὶ ἐνεμείνατε τῇ φιλίᾳ ἡμῶν, καὶ
οὐ προσεχωρήσατε τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν. ἠκούσαμεν καὶ ἐχά-
ρημεν. καὶ νῦν ἐμμείνατε ἔτι τὰ συντηρήσατε πρὸς ἡμᾶς πίστιν.
καὶ ἀντασοδώσομεν ὑμῖν ἀγαθὰ ἀνθ' ὧν ποιεῖτε μεθ' ἡμῶν. καὶ
ἀφήσομεν ὑμῖν ἀφέματα πολλὰ, καὶ δώσομεν ὑμῖν δόματα, καὶ

βῆς τῶν ἀχμαλασίων. καὶ ἀπιδ᾽ ἐξατο καὶ ἐποίησε κατὰ τοὺς
λόγους αὐτῶ. καὶ ὤμοσεν αὐτοῖς μὴ ἐκλιπῆσαι αὐτοῖς κακὸν
πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῶ. καὶ ἀπέδωκεν αὐτοῖς τὴν
ἀχμαλασίαν ἣν ἠχμαλώτευσε πρότερον ἐκ τῆς Ἰούδα. καὶ
ἀποστρέψας ἀπῆλθεν εἰς τὸν τόπον αὐτῶ. καὶ οὐ προσέθετο ἔτι ἐλ
θεῖν εἰς τὰ ὅρια αὐτῶν. καὶ κατέπαυσε φόμφαια ἐξ Ἰσραήλ. καὶ
ὤκησεν Ἰωνάθας ἐν μαχμάς. καὶ ἤρξατο Ἰωνάθας κρίνειν τὸν λα
όν, καὶ ἠφάνισε τοὺς ἀσεβεῖς ἐξ Ἰσραήλ.

Κεφάλαιον ι. 10.

Ἐν ἔτει ἑξηκοστῷ, καὶ ἑκατοστῷ ἀνέβη Ἀλέξανδρος
κ ὁ τοῦ Ἀντιόχου ὁ Ἐπιφανής. καὶ κατελαβόμενος πόλι
μαῖδα. καὶ ἐπιδ᾽ ἐξαντο αὐτὸν καὶ ἐβασίλευσεν ἐ
κεῖ. καὶ ἤκουσε Δημήτριος ὁ βασιλεὺς καὶ συναγαγε δυνάμεις
πολλὰς σφόδρα, καὶ ἀνῆλθεν εἰς συνάντησιν αὐτοῦ εἰς πόλε
μον. καὶ ἀπέστειλε Δημήτριος πρὸς Ἰωνάθαν ἐπιστολὰς λόγοις
εἰρηνικοῖς ὥστε μεγαλῦναι αὐτόν. εἶπε γὰρ προφθάσωμεν τὸ
ἐρήνην θεῖναι μετ᾽ αὐτοῦ πρὶν θεῖναι αὐτὸν μετὰ Ἀλεξάνδρου
κατὰ ἡμῶν. μνησθήσεται γὰρ πάντων τῶν κακῶν ὧν συνετελέσα
μεν πρὸς αὐτὸν, καὶ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, καὶ εἰς τὸ ἔθνος αὐ
τοῦ. καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν συναγαγεῖν δυνάμεις, καὶ κα
τασκευάζειν ὅπλα καὶ εἶναι αὐτὸν σύμμαχον αὐτοῦ. καὶ τοὺς ὁ
μήρους τοὺς ἐν τῇ ἄκρᾳ ἔπεμε παραδοῦναι αὐτοῖς. καὶ ἦλθεν Ἰωνάθαν
εἰς Ἱερουσαλήμ. καὶ ἀνέγνω τὰς ἐπιστολὰς εἰς τὰ ὦτα παντὸς
τοῦ λαοῦ, καὶ τῶν ἐκ τῆς ἄκρας. καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν
ὅτι ἤκουσαν ὅτι ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς ἐξουσίαν συναγα
γεῖν δυνάμεις. καὶ παρέδωκαν οἱ ἐκ τῆς ἄκρας Ἰωνάθαν τοὺς ὁ
μήρους. οὐκ ἀπέδωκεν αὐτοὺς τοῖς γονεῦσιν αὐτῶν. καὶ ὤκησεν
Ἰωνάθαν ἐν Ἱερουσαλήμ. καὶ ἤρξατο οἰκοδομεῖν, καὶ καινίζειν
τὴν πόλιν. καὶ ἔπεμε πρὸς τοὺς ποιοῦντας τὰ ἔργα οἰκοδομεῖν τὸ
τεῖχος καὶ τὸ ὄρος Σιὼν κυκλόθεν ἐκλίθαν τετραγώνους εἰς ὠχυ

νεν ἀλκιμ@ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ μὰ Βασάνου μεγάλης, καὶ
ἔδη βακχίδης, ὅτι ἀπέθανεν ἀλκιμ@, καὶ ἀπέστρεψε πρὸς τὴν
βασιλέα, καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ ἰούδα ἐτη δύο, καὶ ἐβουλεύσαντο
τὸ πάντοθ@ οἱ ἄνομοι λέγοντοθ@· ἰδοὺ ἰωναθαν καὶ οἱ περὶ αὐ-
τὸν ἐν ἡσυχία κατοικοῦσι πεποιθότοθ@· νῦν οὖν ἀξόμεν τὸν βακχί-
δην, καὶ συλλήψεται αὐτοὺς πάντας ἐν νυκτὶ μιᾷ· καὶ πορευθεὶς
τοθ@ συνεβουλεύσαντο αὐτῷ, καὶ ἀπῆρε τῇ ἐλθεῖν μὰ δυνάμε-
ως πολλῆς· καὶ ἀπέστειλεν ἐπιστολὰς λάθρα πᾶσι τοῖς συμμά-
χοις αὐτοῦ ἵνα ἐν τῇ ἰουδαίᾳ ὅπως συλλάβωσι τὸν ἰωνάθαν, καὶ
τοὺς μ@ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐδύναθ@, ὅτι ἐγνώσθη αὐτοῖς ἡ βουλὴ αὐ-
τῶν· καὶ συνελάβοντο ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τῆς χώρας τῶν ἀρχη-
γῶν τῆς κακίας εἰς ποτὲ ἡγούμενα ἄνδρας, καὶ ἀπέκτειναν αὐτοὺς·
καὶ ἐξεχώρησεν ἰωνάθαν, καὶ σίμων καὶ οἱ μ@ αὐτοῦ εἰς βαθβα-
σὶ τὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ὠχύρωσε τὰ καθηρημένα αὐτῆς, καὶ
ἐνδυνάμωσαν αὐτόν· καὶ ἔγνω βακχίδης καὶ συνήγαγε πᾶν τὸ
πλῆθ@ αὐτοῦ· καὶ τοῖς ἐκ τῆς ἰουδαίας παρήγγειλε· καὶ ἐλθὼν
παρενέβαλεν ἐπὶ βαθβασὶ, καὶ ἐπολέμησεν αὐτὴν ἡμέρας
πολλὰς, καὶ ἐποίησε μηχανὰς· καὶ ἀπέλιπεν ἰωνάθαν σίμω-
να τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῇ πόλει καὶ ἐξῆλθεν ἐς τὴν χώραν·
καὶ ἐξῆλθεν ἐν ἀριθμῷ καὶ ἐπάταξεν ὀδομηρὰ, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς
αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς φασιρὼν ἐν τῷ σκηνώματι αὐτῶν· καὶ ἐ-
ξήρξατο τύπτειν, καὶ ἀνέβαινον ἐν ταῖς δυνάμεσι· καὶ σίμων
καὶ οἱ μ@ αὐτοῦ ἐξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἐνεπύρισαν τὰς μη-
χανάς· καὶ ἐπολέμησαν πρὸς τὸν βακχίδην καὶ συνετρίβη ὑπ'
αὐτῶν· καὶ ἐθλίβοντο αὐτὸν σφόδρα· ὅτι ἦν ἡ βουλὴ αὐτοῦ, καὶ ἡ
ὀργὴ@ αὐτοῦ κενή· καὶ ὠργίσθησαν θυμῷ τοῖς ἀνδράσι τοῖς
ἀνόμοις τοῖς συμβουλεύσασιν αὐτῷ ἐλθεῖν ἐς τὴν χώραν·
καὶ ἀπέκτειναν ἐξ αὐτῶν πολλοὺς· καὶ ἐβουλεύσατο τὸ ἀπιέ-
ναι ἐς τὴν γῆν αὐτ· καὶ ἔγνω ἰωνάθαν καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐ-
τὸν πρέσβεις, τοῦ σωθῆναι πρὸς αὐτὸν εἰρήνην καὶ ἀποδοῦναι αὐ-

πένθος καὶ ἡ φανὴ μυσικῶν αὐτῆ εἰς θρῆνον. καὶ ἐξεδίκησεν [illegible] ἐκ δίκησιν αἵματος ἀδελφοῦ αὐτῶν. καὶ ἀπέστρεψαν εἰς τὸ ὄρος Ἰορδάνου. καὶ ἦλθον σὺν βακχίδη καὶ ἡλθεν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων. ἕως τῶν κρηπίδων Ἰορδάνου ἐν δυνάμει πολλῇ. καὶ εἶπεν Ἰωαννάθου βοῖς παρ αὐτῶ. ἀναστῶμεν νῦν, καὶ πολεμήσωμεν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. οὐ γὰρ ἔστι σύμφορον ὡς ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν. ἰδοὺ γὰρ ὁ πόλεμος ἐξ ἐναντίας ἡμῶν, καὶ ἐξόπισθεν ἡμῶν τὸ ὕδωρ τοῦ Ἰορδάνου ἔνθεν καὶ ἔνθεν. καὶ ἕλος καὶ δρυμός. οὐκ ἔστι τόπος τοῦ ἐκκλίναι. νῦν οὖν κεκράξατε εἰς οὐρανὸν ὅπως σωθῆτε ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ἡμῶν. καὶ σωθῆναι πόλεμος, καὶ ἐξέτεινεν Ἰωνάθαν τὴν χεῖρα αὐτοῦ πατάξαι τὸν βακχίδην, καὶ ἐξεκλίνεν ἀπ αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω. καὶ ἐνεπήδησαν Ἰωναθαν, καὶ οἱ μετ αὐτοῦ καὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ διεκολύμβησαν εἰς τὸ πρόσω. καὶ οὐ διέβησαν ἀπ αὐτοὺς τὸν Ἰορδάνην. καὶ διέπεσον παρὰ βακχίδου τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς χιλίους ἄνδρας. καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Ἰερουσαλήμ. καὶ ᾠκοδόμησε πόλεις ὀχυρὰς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ. τὸ ὀχύρωμα τὸ ἐν Ἰεριχὼ, καὶ τὴν Ἐμμαοὺμ. καὶ τὴν Βαιθωρὼν, καὶ τὴν Βαιθὴλ καὶ τὴν θαμναθὰ φαραθωνὶ, καὶ τὴν τυφῶν ἐν τείχεσιν ὑψηλοῖς, καὶ πύλας καὶ μοχλούς. καὶ ἔθετο φρουρὰν ἐν αὐτοῖς τοῦ ἐχθραίνειν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ὠχύρωσε τὴν πόλιν τὴν ἐν Βαιθσούρᾳ, καὶ τὴν Γαζαρὰ καὶ τὴν ἄκραν καὶ ἔθετο ἐν αὐτοῖς δυνάμεις, καὶ παραθέσεις βρωμάτων. καὶ ἔλαβε υἱοὺς τῶν ἡγουμένων τῆς χώρας ὅμηρα, καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν τῇ ἄκρᾳ ἐν Ἰερουσαλὴμ ἐν φυλακῇ. καὶ ἐν ἔτει τρίτῳ, καὶ πεντηκοστῷ, καὶ ἑκατοστῷ μηνὶ τοῦ Λυτρῶ ἐπέταξεν ἀλκιμος καθαρεῦσαι τὸ τεῖχος τῆς αὐλῆς τῶν ἁγίων. καὶ ἔσωτέρας. καὶ καθεῖλε τὰ ἔργα τῶν προφητῶν καὶ ἐνήρξατο τοῦ καθαιρεῖν. οὐ τοῦ καιροῦ ἐκείνου ἐπλήθη ἀλκιμος, καὶ ἐνεπόδισθη τὰ ἔργα αὐτοῦ. καὶ ἐπεφράγη τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ παρελύθη. καὶ οὐκ ἠδύνατο ἔτι λαλῆσαι λόγον, καὶ ἐντείλασθαι περὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ. καὶ ἀπέθα

ſεν αὐτοῖς· καὶ ἐγένετο θλῖψις μεγάλη ἐν τῷ Ἰσραήλ, ὅτι οὐκ ἐγένετο, ἀφ' ἧς ἡμέρας οὐκ ὤφθη προφήτης ἐν αὐτοῖς. Καὶ ἐφοβήθησαν πάντες οἱ φίλοι Ἰούδου καὶ εἶπον τῷ Ἰωναθαν· ἰδοὺ οὗ ὁ ἀδελφός σου Ἰούδας τεθλίβται, καὶ ἀνὴρ ὅμοιος αὐτῷ οὐκ ἔστιν ἐξελθεῖν πρὸς τοὺς ἐχθρούς, καὶ Βακχίδην. καὶ αὐτοῖς ἐχθραίνουσι τὸ ἔθνους ἡμῶν. νῦν οὖν σε ἱκετεύσαμεθα σήμερον, τοῦ εἶναι αὐτὸ ἡμῖν εἰς ἄρχοντα καὶ ἡγούμενον ἀντὶ τοῦ πολεμῆσαι τὸν πόλεμον ἡμῶν. καὶ ἐπεδέξατο Ἰωνάθαν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ τὴν ἡγησιν. καὶ ἀνέστη Ἰωνάθαν Ἰούδου τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθη Βακχίδης, καὶ ἐζήτησεν αὐτὸν, ἀποκτεῖναι. καὶ ἔγνω Ἰωνάθαν καὶ σίμων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἔφυγον εἰς τὴν ἔρημον θεκωέ. καὶ παρενέβαλον ἐπὶ τὸ ὕδωρ λάκκου ἀσφάρ. καὶ ἔγνω Βακχίδης τῇ ἡμέρᾳ τῶν Σαββάτων, καὶ ἦλθεν αὐτὸς καὶ πᾶν στράτευμα αὐτοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου. καὶ ἀπέστειλε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἡγούμενον τοῦ ὄχλου καὶ παρεκάλεσε βοὺς τοὺς φίλους αὐτοῦ, παραθέσθαι αὐτοῖς τὰς ἀποσκευὰς αὐτῶν τὰς πολλάς. καὶ ἐξῆλθον οἱ Ἰαμβρεῖ ἐκ μηδαβᾶ, καὶ συνέλαβον Ἰωάννην, καὶ πάντα ὅσα εἶχεν καὶ ἀπῆλθον ἔχοντες. μετὰ δὲ τοὺς λόγους τούτους ἀπήγγειλαν τῷ Ἰωνάθαν, καὶ σίμωνι τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, ὅτι οἱ υἱοὶ Ἰαμβρεὶ ποιοῦσι γάμον μέγαν καὶ ἄγουσι τὴν νύμφην ἀπὸ ναδαβάθ, θυγατέρα τινὸς τῶν μεγιστάνων μεγάλων Χαναάν μετὰ παραπομπῆς μεγάλης. καὶ ἐμνήσθη Ἰωάννης τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν, καὶ ἀνέβησαν καὶ ἐκρύβησαν ὑπὸ τὸν σκέπην τοῦ ὄρους. καὶ ἦραν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ θόρυβος καὶ ἀποσκευὴ πολλή. καὶ ὁ νυμφίος ἐξῆλθε καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰς συναντησιν αὐτῶν μετὰ τυμπάνων, καὶ μουσικῶν καὶ ὅπλων πολλῶν. καὶ ἐξανέστησαν ἐπ' αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ἐνεδρου, οἱ περὶ Ἰωνάθαν καὶ ἀπέκτειναν αὐτοὺς καὶ ἔπεσον τραυματίαι πολλοί. καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἔφυγον εἰς τὸ ὄρος καὶ ἔλαβον πάντα τὰ σκῦλα αὐτῶν, καὶ μετεστράφη ὁ γάμος εἰς

μὴ καταλίπωμεν αὐτοῖς τὴν δύξαν ἡμῶν · καὶ ἀπάρας ἀπ' αὐτῶν μικρὸν ἀπὸ τῆς παρεμβολῆς καὶ ἔστησεν, ὡς συναντῆσαι αὐτοῖς · καὶ ἐμερίσθη εἰς τρεῖς. δύο μέρη · καὶ οἱ σφενδονῆται, καὶ οἱ τοξόται προεπορεύοντο τῆς παρεμβολῆς · καὶ οἱ πρωτοστάται πάντες οἱ δυνατοί. Βακχίδης δὲ ἦν ἐν τῷ δεξιῷ κέρατι · καὶ ἤγγισεν ἡ φάλαγξ ἐκ τῶν δύο μερῶν · καὶ ἐφώνησαν τοῖς σάλπιγξι καὶ ἐσάλπισαν οἱ παρὰ Ἰούδα καὶ αὐτοὶ, τοῖς σάλπιγξι, καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ ἀπὸ τῆς φωνῆς τῶν παρεμβολῶν · καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος σωρευόμενος ἀπὸ πρωΐθεν, ἕως ἑσπέρας · καὶ εἶδεν Ἰούδας ὅτι Βακχίδης καὶ τὸ στρατόπεδον τῆς παρεμβολῆς αὐτοῦ τοῖς δεξιοῖς, καὶ σωήλθον αὐτοῦ, πάντες οἱ ἄφυκτοι τῇ καρδίᾳ, καὶ σωετρίβη τὸ δεξιὸν κέρας ἀπ' αὐτῶν. καὶ ἐδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν, ἕως ἀλσώτου ὄρους. καὶ οἱ ἐς τὸ ἀριστερὸν κέρας, εἶδον ὅτι συνετρίβη τὸ δεξιὸν κέρας, καὶ ἐπέστρεψαν κατὰ πόδας Ἰούδα, καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ ἐκ τῶν ὄπισθεν. καὶ ἐβαρύνθη ὁ πόλεμος. καὶ ἔπεσον τραυματίαι πολλοὶ, ἐκ δύο τῶν καὶ ἐκ τούτων. καὶ Ἰούδας ἔπεσε, καὶ οἱ λοιποὶ ἔφυγον. καὶ Ἰωνάθαν, καὶ Σίμων, Ἰούδαν τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν · καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ τῶν πατέρων αὐτῶν, ἐν Μωδεΐμ. καὶ ἐκλαυσαν αὐτὸν · καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν πᾶς Ἰσραὴλ, κοπετὸν μέγαν. καὶ ἐπένθουν ἡμέρας πολλὰς καὶ ἔπραξαν πᾶς ἔπεσε δυνατὸς σώζων τὸν Ἰσραήλ. καὶ τὰ πεπραγμένα τῶν λόγων Ἰούδα, καὶ τῶν πολέμων καὶ τῶν ἀνδραγαθιῶν, ὧν ἐποίησε. καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτῶν οὐ κατεγράφη πολλὰ καὶ ἦν σφόδρα. καὶ ἐγένετο μετὰ τὸν τελευτὴν Ἰούδου, ἐξεκύψαν οἱ ἄνομοι ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις Ἰσραήλ. καὶ ἀνέτειλαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀδικίαν. ἐν τοῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐγενήθη λιμὸς μέγας σφόδρα. καὶ ἠτομόλησεν ἡ χώρα μετ' αὐτῶν. καὶ ἐξέλεξε Βακχίδης τοὺς ἀσεβεῖς ἄνδρας καὶ κατέστησεν αὐτοὺς, κυρίους τῆς χώρας. καὶ ἐξιζήτουν καὶ ἐξηρεύνων τοὺς φίλους Ἰούδου καὶ ἤγαγον αὐτοὺς, πρὸς Βακχίδην. καὶ ἐξενίκα αὐτοὺς, καὶ ἐνέπαιζον

ἐν αὐ

ἢ ἀφίλασιν ἴσα κύεια. καὶ περὶ τῶν κακῶν ὧν ὁ βασιλεὺς Δημήτειος σωτηλέται εἰς αὐτοὺς ἐγράψαμεν αὐτῷ λέγοντες· σχολὴ ἐκάρπωσε ἐν ζυγῷ σου ἐπὶ τοὺς φίλους ἡμῶν τοὺς συμμάχους Ἰουδαίους· ἐὰν οὖν ἔτι ἐντύχωσι κατὰ σοῦ, ποιήσομεν αὐτοῖς τὼν κρίσιν, καὶ πολεμήσομέν σε σχολὴ θαλάσσης, καὶ σχολὴ ξηρᾶς. Κιφάλαιον ϛ'. 9.

Αἱ ἤκουσε Δημήτειος, ὅτι ἐποίησε νικάνωρ, καὶ κ
αἱ δυνάμεις αὐτοῦ πόλεμον· καὶ προσέθετο τὸν
βακχίδην, καὶ ἦν ἄλκιμον ἐκ λαβυτόρου ἀποστεί-
λαι εἰς γῆν Ἰούδα, καὶ τὸ δεξιὸν κέρας μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐπο-
ρεύθησαν ὁδὸν τὴν εἰς γάλγαλα, καὶ παρενέβαλον ἐπὶ μασα-
λὼθ τὴν οὖσαν ἀρβήλοις· καὶ προκατελάβοντο αὐτὴν, καὶ ἀπώ-
λεσαν ψυχὰς ἀνθρώπων πολλάς· καὶ τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ ἔτους
τοῦ ἑβδομήκοντος, καὶ ἑκατοστοῦ παρενέβαλον ἐπὶ
ἱερουσαλήμ· καὶ ἀπῆραν καὶ ἐπορεύθησαν εἰς βηθαὶν οἰκ εἴ-
κοσι χιλιάσιν ἀνθρώπων· καὶ ἐν χιλιάσιν ἵπποις· καὶ Ἰούδας ἦν πα-
ρεμβεβληκὼς ἐν ἐλεασά, καὶ τρισχίλιοι ἄνθρωποι ἐκλεκτοὶ μετ'
αὐτοῦ· καὶ εἶδον τὸ πλῆθος τῶν δυνάμεων, ὅτι πολλοί εἰσι, καὶ ἐ-
φοβήθησαν σφόδρα· καὶ ἐξερρύησαν πολλοὶ ἀπὸ τῆς παρεμβο-
λῆς· οὐ κατελείφθησαν ἐξ αὐτῶν, ἀλλ' ἢ ὀκτακόσιοι ἄνθρωποι· καὶ
εἶδεν Ἰούδας, ὅτι ἐξερρύη ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ· καὶ ὁ πόλεμος
ἐθλίβετο αὐτόν· καὶ συνετρίβη τῇ καρδίᾳ, ὅτι οὐκ εἶχε καιρὸν
συναγαγεῖν αὐτούς· καὶ ἐξυλύθη, καὶ ἔπεσε τοῖς καταλειφθεῖσιν
ἐν ἀσῶθ· καὶ ἀνεβόησαν οἱ τοὺς ὑπολοίπους ἡμῶν Ἰούδα ἄρα
δυνώμεθα πολεμῆσαι αὐτούς· καὶ ἀπεστράφη αὐτοῖς λέγοντες
οὐ μὴ δυνώμεθα, ἀλλ' ἢ σώζωμεν τὰς ἑαυτῶν ψυχάς· νῦν ἐπι-
στρέψωμεν· καὶ ὁ ἀδελφὸς ἡμῶν ἀπερρύησαν, καὶ πολεμήσωμεν
πρὸς αὐτούς· ἡμεῖς δὲ ὀλίγοι· καὶ εἶπεν Ἰούδας μή μοι γένοιτο
τοῦτο ἐν πράγματι τούτῳ φυγεῖν ἀπ' αὐτοῦ· καὶ ἤγγικεν ὁ καιρὸς ἡ
μῶν, καὶ ἀποθανούμεθα ἀνδρείας χάριν τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν· καὶ

ειδύαν πάσης τῆς γῆς αὐτῶν· καὶ πάντοθεν ἀνθρώπους τῶν ἱερῶν
καὶ οὐκ ἔστι φθόνος οὐδὲ ζῆλος ἐν αὐτοῖς· καὶ ἐπέλιπεν Ἰούδ-
δας τὸν συμπόλιμον ἡμῶν Ἰωάννου τὸν ἀκκώς, καὶ ἐποίησαν ἡμῶν ἐ-
λεάζαρον, καὶ ἀπέστειλαν αὐτοὺς, ἐς ῥώμην· σπεῦσαι αὐτοῖς φι-
λίαν, καὶ συμμαχίαν καὶ τὸ ὅπλα παρ' αὐτῶν. ὅτι εἶδον τὸν βασιλέα τῶν Ἑλλήνων καταδουλευόμενους τὸν Ἰσρα-
ὴλ δουλείαν· καὶ ἐπορεύθησαν ἐς ῥώμην, καὶ ἡ ὁδὸς πολλὴ
σφόδρα· καὶ εἰσῆλθον ἐς τὸ βουλευτήριον, καὶ ἀπεκρίθησαν ἡμῖν
εἶπον· Ἰούδας ὁ καὶ μακκαβαῖος, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ τὸ
πλῆθος τῶν Ἰουδαίων ἀπέστειλαν ἡμᾶς πρὸς ὑμᾶς· σπεῦσαι μεθ' ἡ-
μῶν συμμαχίαν, καὶ ἐρήνην· καὶ γραφῆναι ἡμᾶς συμμάχους καὶ
φίλους ὑμῶν· καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον αὐτῶν· καὶ τοῦτο τὸ ἀν-
τίγραφον τῆς ἐπιστολῆς ἧς ἀντέγραψαν ἐπὶ δέλθις χαλκοῦς· καὶ
ἀπέστειλαν εἰς Ἰερουσαλὴμ ἵνα ἔσῃ παρ' αὐτοῖς εἰς μνημόσυνον εἰ-
ρήνης· καὶ σύμμαχοι καλῶς γένοιτο ῥωμαίοις, καὶ τοῖς ἔθνε-
σιν Ἰουδαίων αὐτῇ θαλάσσῃ, καὶ ἐν τῆς ἠπείρας εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ῥομ-
φαία καὶ πόλεμος μακρυνθείη ἀπ' αὐτῶν· ἐὰν δὲ πρῶτον πόλεμος
ἐν ῥώμῃ προσβάλῃ, ἢ πᾶσι τοῖς συμμάχοις αὐτῶν ἐν πάσῃ χω-
ρίᾳ αὐτῶν, συμμαχήσει τὸ ἔθνος Ἰουδαίων, ὡς ἂν ὁ καιρὸς
ὑπογραφῇ αὐτοῖς καρδίᾳ πλήρει· καὶ τοῖς πολεμοῦσιν οὐ δώ-
σουσιν οὐδὲ παρέξουσι σῖτον ὅπλα· ἀργύριον πλοῖα, ὡς ἔ-
δοξε ῥωμαίοις· καὶ φυλάξονται τὰ φυλάγματα αὐτῶν οὕτω-
λαβόντες· κατὰ τὰ αὐτὰ δὲ ἐὰν ἔθνη Ἰουδαίων συμβῇ προ-
πάροις πόλεμος, συμμαχήσουσιν οἱ ῥωμαῖοι ἐκ ψυχῆς ὡς ἂν
αὐτοῖς ὁ καιρὸς ὑπογραφῇ· καὶ οἷς συμμαχοῦσιν οὐ δοθήσεται σῖ-
τος· ὅπλα· ἀργύριον· πλοῖα ὡς ἔδοξε ῥώμῃ· καὶ φυλάξονται τὰ
φυλάγματα ταῦτα, καὶ οὐ μετὰ δόλου· κατὰ τοὺς λόγους τού-
τους ἐποίησαν ῥωμαῖοι τῷ δήμῳ τῶν Ἰουδαίων. ἐὰν δὲ μετὰ
τοὺς λόγους τούτους βουλεύσονται οὗτοι, καὶ οὗτοι προσθεῖναι, ἢ
ἀφελεῖν, ποιήσονται ἐξ αἱρέσεως αὐτῶν· καὶ ὃ ἐὰν προσθῶσιν

καὶ τὸν Φίλιππον, καὶ τὸν πόρσια κιπίων βασιλέα, καὶ τοὺς
ἐπηρμένους ἐπ' αὐτοὺς σωίτευφαν αὐτοὺς τολίμαρ, καὶ κατε-
κράτησαν αὐτῶν. καὶ αὖτὶ ὄχον τὸν μέγαν βασιλέα τῆς ἀσίας
τὸν τορδυθέντα ἐπ' αὐτοὺς ἐς τόλεμον. ἔχοντα ρκ'. ἐλέφαν-
τας, καὶ ἵππον καὶ ἅρματα καὶ δύναμιν τολλὴν σφόδρα. καὶ
σωτρίβη ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἔλαβον αὐτὸν ζῶντα. καὶ ἔσησαν
αὐτοῖς διδόναι αὐτόν τι, καὶ τοὺς βασιλεύοντας μετ' αὐτὸν φό-
ρον μέγαν διδόναι ὅμηρα, καὶ σχολὴν καὶ χώραν τὴν ἐνδι-
κὴν, καὶ μήδεσαν καὶ λυδίαν, καὶ ἀπὸ τῶν καλλίστων χωρῶν
αὐτῶν. καὶ λαβόντες αὐτὰς παρ' αὐτῶν ἔδωκαν αὐτὰς σὺμμα-
χον βασιλῆ. καὶ ὅπ δι ἐκ τῆς ἑλλάδος ἐβουλεύσαντο ἐλθεῖν,
καὶ ἐξάραι αὐτούς, καὶ ἐγνώσθη ὁ λόγος αὐτοῖς. καὶ ἀπέστειλαν
ἐπ' αὐτοὺς στρατηγὸν ἵνα, καὶ πολεμήσειν πρὸς αὐτούς. καὶ ἐ-
πεσθον ἐξ αὐτῶν τραυματίαι τολλοί. καὶ ἠχμαλώτισαν τολλὰς
τὰς γυναῖκας αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ προσηνόμοσαν
αὐτούς. καὶ κατεκράτησαν τῆς γῆς αὐτῶν. καὶ καθεῖλον τὰ ὀχυ-
ρώματα αὐτῶν καὶ προσηνόμοσαν αὐτούς. καὶ κατελοιλώσαν
αὐτούς, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. καὶ τὰς ἐπιλοίπους βασιλείας
καὶ τὰς νήσους ὅσοι τοτὲ αὐτίσησαν αὐθῖς, κατέφθειραν καὶ ἐ-
λοιλόλησαν αὐτούς. μετὰ δὲ τῶν φίλων αὐτῶν, καὶ τῶν ἐπαυα
παυομένων αὐτοῖς σωτήρησαν αὐτοῖς φιλίαν. καὶ κατεκράτη
σαν τῶν βασιλειῶν τῶν ἐγγὺς, καὶ τῶν μακράν. καὶ ὅσοι ἤκουσαν
τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐφοβοῦντο ἀπ' αὐτῶν. ὅσοις δ' ἂν βούλωνται
βοηθῆν, καὶ βασιλεύειν βασιλεύουσιν. οὓς δ' ἂν βούλωνται κα-
κωθεῖσθαι, καὶ ὑφώθησαν σφόδρα. καὶ οὐ πᾶσι τούτοις οὐκ ἐ-
πίστευον οὐδὲ ἐς αὐτῶν διάδημα, καὶ οὐ πιστεύσαλλον τορφύ-
ραν ἐς τε ἀλφιωθῆναι οὐ αὐτῇ. καὶ βουλεύτήριον ἐσοίησαν ἐ-
αυτοῖς. καὶ καθημόραν ἐβουλεύοντο τειακόσιοι, καὶ ἐπησιβοη-
λεύομμοι σχεπαντὸς πρὶ τὸ πλήθους τὸ σύνεσμᾶν αὐτούς.
καὶ πισεύουσιν ἐνὶ ἀνδρὶ ἄρχειν αὐτῶν κατ' ἐνιαυτὸν, καὶ τῶν

σωθῆναι αἱ παρεμβολαὶ εἰς πόλεμον τῇ τεσσαρακαιδεκάτῃ τοῦ μη-
νὸς Ἀδαρ. καὶ σωτηρίου καὶ παρεμβολὴ νικάνορος, καὶ ἐπεσον οὐ-
κ πρὸς ὀλίγους οὐ δὲ πολέμου. ὡς δὲ εἶδεν ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ, ὅ-
τι τέθνηκε νικάνωρ ὁ ἡγούμενος τὰ ὅπλα αὐτῶν ἔφυγον. καὶ κατε-
δίωξαν αὐτοὺς ὁδὸν ἡμέρας μιᾶς ἀπὸ Ἀδασὰ, ἕως οὗ ἐλθεῖν
εἰς Γάζαρα. καὶ ἐσάλπιζον ὄπισω αὐτῶν τοῖς σάλπιγξι τοῖν σημα-
σιῶν. καὶ ἐξῆλθον ἐκ πασῶν τῶν κωμῶν τῆς Ἰουδαίας κυ-
κλόθεν. καὶ ὑπερεκέρων αὐτούς. καὶ ἀνέστρεφον οὗτοι πρὸς θεὸν
καὶ ἐπεσον πάντες ῥομφαίᾳ, καὶ οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν ἕως
ἑνός. καὶ ἔλαβον τὰ σκῦλα, καὶ τὼν προνομίων. καὶ τὴν κεφαλὴν
νικάνορος ἀφῆλαν καὶ τὸν δεξιὸν αὐτοῦ ὃν ἐξέτειναν ὑπερήφα-
νως, καὶ ἤνεγκαν, καὶ ἐξέτειναν παρὰ τὸν Ἰερουσαλήμ. καὶ εὐφράν-
θη ὁ λαὸς σφόδρα, καὶ ἤγαγον τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἡμέραν εὐ-
φροσύνης μεγάλης. καὶ ἔστησαν τοῦ ἄγειν κατὰ ἐνιαυτὸν τὴν ἡμέ-
ραν ταύτην τὴν τεσσαρακαιδεκάτην τοῦ Ἀδαρ. καὶ ἡσύχασεν ἡ
γῆ Ἰούδα ἡμέρας ὀλίγας.

Κεφάλαιον ϛ. ϛ.

Αἰ ἤκουσαν Ἰούδας καὶ οἱ ὄντες μετ' αὐτοῦ, ὅτι εἰσὶ
κ δυνατοὶ ἰσχύι. καὶ αὐτοὶ εὐδοκοῦσιν οὐ πᾶσι τοῖς
προσελθοῦσιν αὐτοῖς. καὶ ὅσοι ἂν προσέλθωσιν αὐ-
τοῖς ἐσῶσιν αὐτοὺς φιλίαν. καὶ ὅτι εἰσὶ δυνατοὶ ἰσχύι. καὶ διη-
γήσαντο αὐτοῖς τοὺς πολέμους αὐτῶν, καὶ τὰς ἀνδραγαθίας
ἃς ἐποιοῦσιν αὐτοῖς γαλάτας. καὶ ὅτι κατεκρατήθην αὐτῶν, καὶ
ἤγαγον αὐτοὺς ὑπὸ φόρον. καὶ ὅσα ἐποίησαν οὐ χώρᾳ ἰσχυίας
τοῦ κατακρατῆσαι τῶν μετάλλων τοῦ ἀργυρίου, καὶ τοῦ χρυσίου
τοῦ ἐκεῖ. καὶ κατεκράτησαν τοῦ τόπου πάντας τῇ βουλῇ αὐτῶν, καὶ
τῇ μακροθυμίᾳ. καὶ ὁ τόπος ἦν μακρὰν ἀπέχων ἀπ' αὐτῶν
σφόδρα, καὶ τῶν βασιλέων τῶν ἐπελθόντων ἐπ' ἄκρου τῆς γῆς,
ἕως συνέτριψαν αὐτούς, καὶ ἐπάταξαν αὐτοῖς πληγὴν με-
γάλην. καὶ ὅτι ἐπέλοιπον δίδοσιν αὐτοῖς φόρον κατ' ἐνιαυτόν.

πασαν· ἀλλήλους ἐρωτικῶς· καὶ δι πολέμιοι ἦσαν ἴδιοι ἐξαπάσαι μὲν Ἰουδαν· καὶ ἐγνώσθη ὁ λόγος τοῦ Ἰούδα, ὅτι μετὰ ὄλου ἦλθον ἐπ' αὐτόν· καὶ ἐπῆρθη ἀπ' αὐτῶ, καὶ οὐκ ἐβουλήθη ἔτι ἰδεῖν τὸ πρόσωπον αὐτῦ· καὶ ἐγνω νικάνωρ, ὅτι ἀπεκαλύφθη ἡ βουλὴ αὐτῦ, καὶ ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τοῦ Ἰούδα κατὰ καφαραταμά· καὶ ἔπεσον τῶν παρὰ νικάνορ ὡσεὶ πεντακόσιοι ἀνδρες, καὶ ἔφυγον εἰς τὴν πόλιν δαβίδ· καὶ μετὰ τοὺς λόγους τούτους, ἀνέβη νικάνωρ εἰς τὸ ὄρος σιών· καὶ ἐξῆλθον ἀπὸ τῶν ἱερέων ἐκ τῶν ἁγίων, καὶ ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τῦ λαοῦ ἀσπάσασθαι αὐτὸν ἐρωτικῶς, καὶ δεῖξαι αὐτοῦ τὴν ὁλοκάυτωσιν τὴν προσφερομένην ὑπὲρ τῦ βασιλέως· καὶ ἐμνησικάκησεν αὐτούς, καὶ κατεγέλασεν αὐτῶν, καὶ ἐμίανεν αὐτούς· καὶ ἐλάλησεν ὑπερηφάνως, καὶ ὤμοσε μετὰ θυμῦ λέγων· ἐὰν μὴ παραδοθῆ ἰούδας, καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτῦ εἰς χεῖράς μου τὴν νῦν, μὴ εἴσαι ἐὰν ἐπιστρέψω σὺ ἐν εἰρήνη ἐμπυρισθήσεται ὁ οἶκος τοῦτος, καὶ ἐξῆλθε μετὰ θυμοῦ μεγάλου· καὶ εἰσῆλθον οἱ ἱερεῖς, καὶ ἔστησαν κατὰ πρόσωπον τῦ θυσιαστηρίου, καὶ τοῦ ναοῦ, καὶ ἔκλαυσαν καὶ εἶπον· σὺ ἐξελέξω τὸν οἶκον τοῦτον ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομά σου ἐπ' αὐτῷ εἶναι οἶκον προσευχῆς, καὶ θυσιαστήριον τῷ λαῷ σου· ποίησον ἐκδίκησιν σὺ τοῦ ἀνθρώπου τούτου, καὶ σὺ τὴν παρεμβολὴν αὐτῦ, καὶ πεσέτωσαν ἐν ῥομφαίᾳ· μνήσθητι τῶν ὑβρισμάτων αὐτῦ, καὶ μὴ δῷς αὐτοῖς μονὴν· καὶ ἐξῆλθε νικάνωρ ἐξ ἱερουσαλήμ, καὶ παρενέβαλεν εἰς βαθωρῶν, καὶ συνήντησεν αὐτῷ δύναμις συρίας· καὶ ἰούδας παρενέβαλεν εἰς ἁδασὰ εἰς τεσσαρακοντάδα ἀνδρῶν· καὶ προσηύξατο ἰούδας καὶ εἶπεν· δι παρὰ τοῦ βασιλέως ὅτε ἐβλασφήμησαν ἐξῆλθεν ἄγγελός σου, καὶ ἐπάταξεν ἐξ αὐτῶν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα πέντε χιλιάδας· οὕτως σύντριψον τὴν παρεμβολὴν ταύτην ἐνώπιον ἡμῶν σήμερον καὶ γνώτωσαν δι ἐπίλοιποι, ὅτι κακῶς ἐλάλησεν ἐπὶ τὰ ἅγια σου· καὶ κρίνον αὐτὸν κατὰ τὴν κακίαν αὐτοῦ, καὶ

τοῖς λίγουσιν· οὐκ ἐκζητήσομεν ὑμῖν κακὸν, καὶ τοῖς φίλοις ὑμῶν· καὶ ἐνεπίστευσεν αὐτοῖς καὶ σωίλαβεν ἐξ αὐτῶν ἕξ ἀνδρας καὶ ἀπέκτειναν αὐτοὺς ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ κατὰ τοὺς λόγους οὓς ἐλάλησε. σάρκας ὁσίων σου καὶ αἵματα αὐτῶν ἐξέχεαν κύκλῳ Ἰερουσαλὴμ· καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς ὁ θάπτων. καὶ ἐπέπεσεν αὐτῶν ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος ἐπὶ πάντα τὸν λαόν. ὅτι εἶπαν· ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἀλήθεια καὶ κρίσις· παρέβησαν γὰρ τὴν στάσιν καὶ τὴν ὅρκον ὃν ὤμοσαν. καὶ ἀπῆρε Βακχίδης ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ καὶ παρενέβαλεν, εἰ βηθβ. καὶ ἀπέστειλε καὶ συνέλαβε πολλοὺς ἀπὸ τῶν μετ' αὐτοῦ αὐτομολησάντων αὐθρώπων καὶ πινάτου τοῦ λαοῦ, καὶ ἔθυσεν αὐτοὺς εἰς τὸ φρέαρ τὸ μέγα, καὶ κατέστησεν τὴν χώραν ταῦτ' ἀλκίμῳ. καὶ ἀφῆκε μετ' αὐτοῦ δύναμιν τοῦ βοηθῆσαι αὐτῷ. καὶ ἀπῆλθε Βακχίδης πρὸς τὸν βασιλέα. καὶ ἠγωνίσατο Ἀλκίμῳ περὶ τῆς ἀρχιερωσύνης. καὶ συνέβησαν πρὸς αὐτὸν ἄνδρες ὅτι παραλαμβάνουσιν τὸν λαὸν αὐτῶν· καὶ κατωρθώσησαν ἐν αὐτῷ ἰούδᾳ, καὶ ἐποίησαν πληγὴν μεγάλην ἐν Ἰσραήλ. καὶ εἶδεν Ἰούδας πᾶσαν τὴν κακίαν ἣν ἐποίησεν Ἀλκίμος, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐν ἡμέραις Ἰσραὴλ ὑπὲρ τὰ ἔθνη· καὶ ἐξῆλθεν εἰς πάντα τὰ ὅρια τῆς Ἰουδαίας κυκλόθεν, καὶ ἐποίησεν ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἀνδράσι τοῖς αὐτομολήσασι, καὶ ἐμπλήσαι τὸ ποδοῦν αὐτοῦ εἰς τὴν χώραν. ὡς δὲ εἶδεν Ἀλκίμος, ὅτι ἐνίσχυσεν Ἰούδας, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἔγνω ὅτι οὐ δύναται ὑποστῆναι αὐτούς, καὶ ἐπέστρεψε πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ κατηγόρησεν αὐτῶν πονηρά. καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς νικάνορα ἕνα τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ τῶν ἐνδόξων, καὶ μισοῦντα, καὶ ἐχθραίνοντα τῷ Ἰσραήλ, καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ ἐξᾶραι τὸν λαόν. καὶ ἦλθε νικάνωρ εἰς Ἰερουσαλὴμ δυνάμει πολλῇ· καὶ ἀπέστειλε πρὸς Ἰούδαν, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ μετὰ δόλου λόγοις ἐρωτῶν τὴν εἰρήνην· μὴ ἔστω μάχη ἀνὰ μέσον ἡμῶν καὶ ὑμῶν, ἥξω ἐν ἀνδράσιν ὀλίγοις ἵνα ὑμῶν ἴδω τὰ πρόσωπα μετ' εἰρήνης· καὶ ἦλθε πρὸς Ἰούδαν, καὶ

Τους ἱνὸς καὶ πανπανσοῦ καὶ ἱκαθσοῦ, ἐξῆλθε δὴν
μύτεω ὁ τῦ σιλδύχου ἐκ ῥώμης. αὐίδη σωὺ αὐ
δράσιν ὀλίγοις ἐς πόλιν παραθαλασσίαν καὶ ἐβα
σίλδυσαν ἱκῆ. καὶ ἐγένοο ὡς ἐσισπορδύο ἐς οἶκον βασιλέως
πατρῶον αὐτῦ, συνίλαβον αἱ δωάμεις ἀν αὐτὸν ἔχον καὶ ἐν λυ
σίαν ἄγαν αὐτοὺς αὐθδ. καὶ ἐγνώδη αὐθδ τὸ πρᾶγμα καὶ
εἶπε. μήμοι δείξητε τὰ πρόσωπα αὐτῶν καὶ ἀπίκτωσαν αὐ
τὸν αἱ δωάμεις. καὶ ἐκαθίσε δημήτεω ὡς βρόνω βασιλέ
ως αὐτῦ. καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν πάντδ ἄναβδ ἄνομοι καὶ ἀ
σεβεῖς ἐξ ἰσραήλ. καὶ ἄλκιμο ἤγετο αὐτῶν βουλόμδω ἱκ
ρατεῦσαι, καὶ κατηχόρησαν τῦ λαοῦ πρὸς τὸν βασιλέα λέγον
τδ. ἀπώλεσον ἰούδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῦ πάντας τοὺς φί
λους σου καὶ ἡμᾶς ἐξεκόρπισαν ἀπὸ τῆς γῆς ἡμῶν. νῦν δῶ ἀν
πόσελον ἄνδρα ὠπισύθεν καὶ ὀψόθησον ἰδὼν τὸν ἐξολόθρδ
σιν πᾶσαν, ἣν ἐποίησεν ἡμῖν, καὶ τὴν χώρα τῦ βασιλέως. καὶ κο
λασάτω αὐτοὺς καὶ πάντας τοὺς ἐπιβοηθοῦντας αὐθοῖς. καὶ ἐπέ
σκεξεν ὁ βασιλεὺς ἐν δακχίδη ἐν φίλοις τῦ βασιλέως. καὶ ἐ
σύοντα αὐ τοῦ πόρραν τῦ ποταμοῦ καὶ μίγαν αὐ τὴν βασιλείαν
καὶ πισὸν τοῦ βασιλῆ. καὶ ἀπέσελεν αὐτὸν καὶ ἄλκιμον ἐν ἀν
σιβεῖ καὶ ἔσησεν αὐτοῦ τὸν ἱδρασύγλω. καὶ ἐνετείλατο αὐτοῦ
ποιῆσαι τὸν ἐκδίκησιν αὐ τοῖς ἡοῖς ἰσραὴλ καὶ ἀπῆλθον. καὶ ἦλ
θον μετὰ δωάμεως πολλῆς ἐς γᾶν ἰούδα. καὶ ἀπέσελεν ἀγο
γίλους πρὸς ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῦ λόγοις εἰρωικοῖς
μετὰ δόλου. καὶ οὐ προσέσχον τοῖς λόγοις αὐτῶν, εἶδον γὰρ ὅ
τι ἦλθον μετὰ δωάμεως πολλῆς. καὶ ἐπισωήχθη πρὸς ἄλ
κιμον καὶ δακχίδη συναγωγὴ γραμματέων ἐκζητῆσαι δίκαια
καὶ πρῶτοι οἱ ἀσιδαῖοι ἦσαν αὐ τοῖς ἰσραήλ. καὶ ἐπιζήτω πα
ρὰ αὐτῶν εἰρήνω. εἶπαν γὰρ ἄνθρωπο ἱδρασὶ ἐκ τοῦ σπέρμα
τος ἀαρὼν ἦλθεν αὐ τοῖς δωάμεσι καὶ οὐκ ἀδικήσει ὑμᾶς.
καὶ ἐλάλησε μετ' αὐτῶν λόγους εἰρωικοὺς καὶ ὤμοσεν αὐ

μὰς πρὸς τὰς μηχανὰς αὐτῶν καὶ ἐπολέμησαν ἡμέρας πολλάς· ῥώματα δὲ οὐκ ἦν ἐν τοῖς ἀγγέοις σῖτος δὲ ἐβδομον ἐτος ἦν· καὶ διὰ ἀναστολόμυοι ἐκ τῆς Ἰουδαίας ἀπὸ τῶν ἐθνῶν κατέφαγον τὸ ὑπόλειμμα τῆς παραθέσεως· καὶ ὑπελείφθησαν οὐ δὲ τοῖς ἁγίοις ἀνῆφθε ὀλίγοι ὅτι κατισχυσεν αὐτῶν ὁ λιμὸς, καὶ ἐσκορπίσθησαν ἕκαστος ἐκ τὸν τόπον αὐτῦ· καὶ ἦκουσεν Λυσίας, ὃν φίλιππος ὃν κατέστησεν ὁ βασιλεὺς αὐτόχρατος ἐτι ζῶντος αὐτῦ ἐκθρέψαι αὐτὸν τὸν υἱὸν αὐτῦ εἰς τὸ βασιλεῦσαι αὐτὸν· ἀπέστρεψεν ἀπὸ τῆς περσίδος καὶ μηδίας, καὶ αἱ δυνάμεις αἱ πορευθεῖσαι τῦ βασιλέως μετ' αὐτῦ· καὶ ὅτι ἐγγὺς παραλαβεῖν μετὰ τῶν πραγμάτων, καὶ κατέπαυσεν, καὶ ἐπανύσαντο ἐκ τῆς ἄρας τῦ ἀπελθεῖν καὶ ἐπεῖπε πρὸς τὴν βασιλέα καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῆς δυνάμεως καὶ τοὺς ἀνδρας· ἐγκαίνομεν καθ' ἡμέραν καὶ ἡ τροφὴ ἡμῶν ὀλίγη· καὶ ὁ τόπος οὗ παρεμβάλλομεν ἐστὶ ὀχυρὸς, καὶ ἐπίκειται ἡμῖν τὰ τῆς βασιλείας· νῦν οὖν δέδομεν δικαίαν τοῖς ἀνδρώποις τούτοις καὶ ποιήσωμεν μετ' αὐτῶν εἰρήνην καὶ μετὰ παντὸς ἔθνους αὐτῶν, καὶ στήσωμεν αὐτοῖς τοῦ πορεύεσθαι τοῖς νόμοις αὐτῶν ὡς τὸ πρότερον· χάριν γὰρ τῶν νομίμων αὐτῶν ὧν διεσκεδάσαμεν ὠργίσθησαν καὶ ἐποίησαν ταῦτα πάντα· καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐναντίον τῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς εἰρηνεῦσαι, καὶ ἐπεδέξαντο καὶ ὤμοσεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες· οἱ δὲ ἐξῆλθον ἐκ τῦ ὀχυρώματος καὶ ἐσκήνωσεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ ὄρος σιὼν καὶ εἶδε τὸ ὀχύρωμα τῦ τόπου· καὶ ἠθέτησε τὸν ὅρκισμὸν οὗ ὤμοσε, καὶ ἐνετείλατο καὶ καθεῖλε τὸ τεῖχος κυκλόθεν· καὶ ἀπῆρε κατὰ τάχος καὶ ἀπέστρεψεν εἰς ἀντιόχειαν· καὶ εὗρε φίλιππον κυριεύοντα τῆς πόλεως καὶ ἐπολέμησε πρὸς αὐτὸν καὶ κατελάβετο τὴν πόλιν βίᾳ.

Κεφάλαιον ζ'. 7.

ἐνδὸς αὐτῶ. καὶ τῶ ἐπίλοιπον ἵππον, ἵνθεν καὶ ἵνθεν ἵσησεν
ἐπὶ τὰ δύο μέρη τῆς παρεμβολῆς κατασείοντος, καὶ καταφρα-
σόμενοι, ἵν τῶς φάραγξιν. ὡς δὲ ἵσλβιν ὁ ἥλιος ἐπὶ τὰς χω-
ρας ἀασίδας, ἵσλβε τὰ ὄρη ἀπ' αὐτῶν καὶ κατηύγασεν ὡς λαμ-
πωδίου πυρός. καὶ ἐξιτάθη μέρος τῆ τῆς παρεμβολῆς τοῦ
βασιλέως ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ὄρη, καί τινες ἐπὶ ταπεινά. καὶ ἦρχον
το ἀσφαλῶς καὶ τεταγμένως. καὶ ἰσαλεύοντο πολῖται δὲ ἐ
κεύοντος φωνῆς πλήθους αὐτῶν. καὶ ὁδοιπορίας τὸ πλήθους
καὶ συγκρουσμοῦ τῶν ὅπλων. ἦν καὶ παρεμβολὴ μεγάλη σφό-
δρα, καὶ ἰσχυρά. καὶ ἤγγισεν ἰούδας καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτῶ, εἰς
παράταξιν καὶ ἔπεσον ἀπὸ τῆς παρεμβολῆς τὸ βασιλέως ἑξακό-
σιοι ἄνδρες. καὶ ἦσαν ἐλεφαντάρχαι ἐν τῶν θηρίων τιθορα-
κισμένων θώραξι βαβυλωνικῆ καὶ ἦν ὑποζώγορ πολὺ τὰ θη-
ρία. καὶ ὥρθη ὅτι ἐν τούτῳ ἦσιν ὁ βασιλεύς. καὶ ἔδοξαν ἑ-
αυτὸν τῶ σῶσαι τὸν λαὸν αὐτῶ. καὶ ἀνεστοιήσαι ἰούδα ὄνομα
αὐτῶν καὶ ἐπέδραμον αὐτοῖς ὀργῆ εἰς μέσον τῆς φαλαγγ
καὶ ἐθανάτου λεῖα καὶ δεῦτερα. καὶ ἐχύθη ἀπ' αὐτῶ ἐνθα καὶ ἐνθα
θα καὶ ἐσείδη ὑπὸ ἐλεφαντα καὶ ὑπέθηκεν αὐτοῖς καὶ αὐτῶν
αὐτῶν, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τῶ γῆ ἐπάνω αὐτῆ καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ. καὶ εἶ
δον τῶ ἰούδα τὸ βασιλέως καὶ τὸ ὅρμημα τῶν δυνάμεων καὶ ἐ-
ξεκλιναν ἀπ' αὐτῶν. οἱ δὲ ἐκ τῆς παρεμβολῆς τῶ βασιλέως ἀ
νέβησαν εἰς συνεστησιν αὐτῶν εἰς ἰερουσαλήμ. καὶ παρεῖ-
βαλεν ὁ βασιλεὺς εἰς τῶ ἰουδαίαν καὶ εἰς τὸ ὄρος σίων. καὶ ἐ
ποίησεν εἰρήνην μετὰ τῶν ἐκ βαθσούρων. καὶ ἐξῆλθον ἐκ τῶν
πόλεως, ὅτι οὐκ ἦν αὐτοῖς ἐκεῖ σῖτος τῶ συγκεκλεῖσθαι ἐν αὐ
τῆ ὅτι σάββατον ἦν τῆ γῆ. καὶ κατελάβετο βασιλεὺς τῶ βαθσού-
ρων καὶ ἐπέταξεν ἐκεῖ φρουρὰν τηρεῖν αὐτῶ καὶ παρεμβαλεῖν
ἐπὶ τὸ ἁγίασμα ἡμέρας πολλάς. καὶ ἐποίησεν ἐκεῖ βελοστάσεις καὶ
μηχανὰς καὶ πυροβόλα καὶ λιθοβόλα καὶ σκορπίδια εἰς τὸ βάλ-
λειν βέλη καὶ σφενδόνας. καὶ ἐποίησαν καὶ αὐτοὶ μηχα-

αἱ κληρονομίαι ἡμῶν διηρπάζοντο· καὶ οὐκ ἐφ' ἡμᾶς μόνον ἡ
ξιτενὰν χεῖρα, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ὅρια αὐτῶν· καὶ ἰδοὺ
παρεμβεβλήκασι σήμερον ἐπὶ τὴν ἄφοδον αὐ ἰδρουσαλήμ, τὸ
καταλαβεῖν αὐτὴν, καὶ τὸ ἁγίασμα· καὶ τὴν βαθσοῦρον ὠ
χύρωσεν· καὶ ἰδὼν μὴ προκαταλάβη αὐτοὺς ὀξυτάχους, μείζονα
τούτων ποιήσουσι, καὶ οὐ διωνήσει κατακρᾶν αὐτῶν· καὶ ὠργί
σθη ὁ βασιλεὺς ὅτι ἤκουσε· καὶ συνήγαγε πάντας τοὺς φίλους αὐ
τοῦ ἄρχοντας δυναμεως αὐτοῦ· καὶ τοὺς ἐπὶ τῶν ἵππων· καὶ ἀν
ῆλθε βασιλείαν ἐπάνω· καὶ ἀπὸ νήσων θαλασσῶν, ἦλθον πρὸς αὐ
τὸν δυνάμεις μισθωτά· καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς τῶν δυναμεων αὐτοῦ,
κατὰ χιλιάδας τῶν πεζῶν· καὶ ἵππων χιλιάδας ἵππων· καὶ ἐλίφαντα
τοὺς δύο, καὶ τριακοντα ἑξότοξα πόλεμον· καὶ ἦλθοσαν σὺν τῇ
ἰδουμαίᾳ· καὶ παρενεβλήσαν ἐπὶ βαθσοῦρον, καὶ ἐπολέμη
σαν ἐπὶ ἡμέρας πολλὰς· καὶ ἐποίησαν μηχανὰς, καὶ ἐξῆλθον· καὶ
ἐνεπύρισαν αὐτὰς ἐν πυρί· καὶ ἐπολέμησαν ἀνδρωδῶς· καὶ ἐ
πῆραν ἰούδας ἀπὸ τῆς ἄφασ· καὶ παρενέβαλεν, ἐς βαθζαχα
ρία· ἀπέναντι τῆς παρεμβολῆς τοῦ βασιλέως· καὶ ὄρθρισεν ὁ
βασιλεὺς τοπρωΐ· καὶ ἀπῆρε τὴν παρεμβολὴν αὐ ὁρμήματι
αὐτῆς κατὰ τὴν ὁδὸν βαθζαχαρία· καὶ διεσκεδάθησαν αἱ
δυνάμεις ἐς τὸν πόλεμον· καὶ ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγξι, καὶ
ζῖς ἐλέφασιν ἔδειξαν αἷμα σταφυλῆς, καὶ μόρον, τὸ παρασκεύ
σαι αὐτοὺς ἐς τὸν πόλεμον, καὶ διῆλθε τὰ θηρία ἐς τὰς φάραγ
γας· καὶ παρέσησαν ἑκάστῳ ἐλέφαντι, χιλίους ἀνδρας τεθωρα
κισμένους, ἐν ἀλυσιδωτοῖς· καὶ περικεφαλαίαι χαλκαῖ ἐπὶ τῆς
κεφαλῆς αὐτῶν· καὶ πεντακοσία ἵππος ἐξῃρεθγμένη ἑκάστῳ θη
ρίῳ ἐκλελεγμένη· οὗτοι πρὸ καιροῦ οὗ ἐὰν ἦ τὸ θηρίον ἦσαν·
καὶ οὗ ἐὰν ἐστρώσῃ, ἐστρώσυντο ἅμα· οὐκ ἀφίσταντο ἀπ'
αὐτῶν· καὶ πύργοι ξύλινοι ἐπ' αὐτοὺς ὀχυροὶ, σκεπαζόμενοι ἐφ'
ἑκάστου θηρίου· ἐζωσμένοι ἐπ' αὐτῷ μηχανᾶς· καὶ ἐφ' ἑκάστου
ἀνδρες δύο, καὶ τριακοντα ὁ πολεμοῦντες ἐπ' αὐτοῖς καὶ ὁ

ἐνώπιον αὐτῦ, καὶ ἔπεσον πρὸς αὐτοὺς ἀφίστατο ὁ ὕπνος ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ συμπέπωκα τῇ καρδίᾳ ἀπὸ τῆς μοχλίμνης καὶ ἔπεσα τῇ καρδίᾳ, ἕως τινὸς θλίψεως ἦλθον καὶ κλύδωνος μεγάλου ἐν ᾧ γνῶ ἐμοὶ, ὅτι χρησὸς καὶ ἀγαπώμενος ἔμπροσθεν τῆς ἐξουσίας μου. νῦν δὲ μνησθησομαι τῶν κακῶν σου ἐποίησας ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔλαβον πάντα τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ, καὶ τὰ ἀργυρᾶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ ἐξαπέστειλα ἐξάραι τοὺς κατοικοῦντας Ἰούδα σφοδρα. ἔγνων ὅτι χαλεπὸν τοῦτο ἔμπροσθέν μου τὰ κακὰ ταῦτα. καὶ ἰδοὺ ἀπόλλυμαι λύπῃ μεγάλῃ. καὶ ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ. καὶ ἐκάλεσα φίλιππον ἕνα τῶν φίλων αὐτῦ. καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ πάσης τῆς βασιλείας αὐτῦ. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὸ διάδημα, καὶ τὸν στολισμὸν αὐτῦ, καὶ τὸν δακτύλιον τῦ ἀγαγεῖν σύνεχον τὸν υἱὸν αὐτῦ, καὶ ἐκθρέψαι αὐτὸν τὸ βασιλεύειν. καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ σύνοχος ὁ βασιλεὺς ἔτους ἐννάτου, καὶ τεσσαρακοστοῦ. καὶ πεντακοσιοστοῦ. καὶ ἐπέγνω λυσίας. ὅτι τέθνηκεν ὁ βασιλεὺς. καὶ κατέστησε βασιλεύειν σύνοχον τὸν υἱὸν αὐτῦ ἀντ' αὐτῦ ὃν ἐξέθρεψε νεώτερον. καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῦ εὐπάτωρ καὶ οἱ ἐκ τῆς ἄκρας ἦσαν συγκλείοντες τὸν Ἰσραὴλ κύκλῳ τῶν ἁγίων, καὶ ἐπετοῦντο τὰ κακὰ ἀεὶ τῷ λαῷ. καὶ σημεῖα ἔθετο σὺν, καὶ ἐλογίσατο Ἰούδας ἐξάραι αὐτοὺς, καὶ ἐξεκλησίασε πάντα τὸν λαὸν τῦ πολεμεῖσθαι ἐπ' αὐτούς. καὶ συνήχθησαν ἅμα καὶ παρεκαλέσαν ἐπ' αὐτοὺς ἔτους πεντηκοστοῦ. καὶ ἑκατοστοῦ καὶ ἐποίησαν ἐπ' αὐτοὺς βελοστάσεις, καὶ μαχανὰς. καὶ ἐξῆλθον ἐξ αὐτῶν ἐκ τῦ συγκλεισμοῦ. καὶ ἐκολλήθησαν αὐτοῖς ἄνδρες ἀσεβεῖς ἐξ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπορεύθησαν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπον. ἕως πότε οὐ ποιήσει κρίσιν. καὶ ἐκδικήσεις τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν. ἡμᾶς δὲ δεδώκαμεν δουλεύειν τῷ πατρί σου, καὶ πορευόμεθα ἐν τῇ ὑπ' αὐτῦ λειτουργούντες, καὶ κατακολουθῆν τοῖς προστάγμασιν αὐτῦ. ὅτι οἱ τῦ λαοῦ τούτου ἔχθρεις τοῦτον ἠλάτρευον ἕως ἀφ' ἡμῶν. πλὴν ὅσοι ὑπέστησαν ἀφ' ἡμῶν ἐθανατώθησαν καὶ

μάρεαν. αὐ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὕπνου ἐφέλης πόλιαν βουλομένου αὐτὸν ἀναφανθῆσαι. ἐν ᾧ δὲ αὐτὸν ἐξελθεῖν ἐς πόλεμον ἀδελφιδοῦς καὶ ἐξεκλινεν ἰούδας ἐς ἄλλοτον γῆν ἀλλοφύλων. καὶ καθεῖλε τοὺς βωμοὺς αὐτῶν. καὶ τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν. καὶ κατέκαυσε πυρί. καὶ ἐσκύλευσε τὰ σκῦλα τῶν πόλεων. καὶ ἐπέστρεψεν ἐς τὴν γῆν ἰούδα.

Κεφάλαιον ϛ. 6.

Α Ὶ ὁ βασιλεὺς ἀντίοχος διεπορεύετο τὰς ἀνωτέρω χώρας. καὶ ἤκουσε ὅτι ἔστιν ἐν ἐλύμαις ἐν τῇ περσίδι πόλις ἔνδοξος πλούτῳ ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ. καὶ ἱερὸν τὸ ἐν αὐτῇ πλούσιον σφόδρα. καὶ ἐκεῖ κάλυμματα χρυσᾶ. καὶ θώρακες καὶ ὅπλα δὲ κατέλιπεν ἐκεῖ ἀλέξανδρος ὁ φιλίππου ὁ βασιλεὺς μακεδών. ὃς ἐβασίλευσε πρῶτος ἐν τοῖς ἕλλησι. καὶ ἦλθε καὶ ἐζήτει καταλαβεῖν τὴν πόλιν. καὶ προνομεῦσαι αὐτὴν, καὶ οὐκ ἠδυνάσθη. ὅτι ἐγνώσθη ὁ λόγος τοῦτο ἐκ τῆς πόλεως. καὶ ἀντέστησαν αὐτῷ εἰς πόλεμον, καὶ ἔφυγε καὶ ἀπῆρεν ἐκεῖθεν μετὰ λύπης μεγάλης σφόδρα ἐς βαβυλῶνα. καὶ ἦλθεν ἀπαγγέλλων τὴν αὐτῷ ἐς τὴν περσίδα, ὅτι τὰ πρόπαντα ἀπερυμβολαὶ αἱ στρατεύθησαν ἐς γῆν ἰούδα. καὶ ἐστρατεύθη λυσίας δυνάμει ἰσχυρᾷ ἐν πρώτοις, καὶ ὠνιτράπη ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. καὶ ἐπίσχυσαν ὅπλοις καὶ δυνάμει, καὶ σκύλοις πολλοῖς οἷς ἔλαβον ἀπὸ τῶν παρεμβολῶν ὧν ἐξέκλιναν. καὶ καθεῖλον τὸ βδέλυγμα ὃ ᾠκοδόμησεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐν ἱερουσαλήμ. καὶ τὰ ἁγίασμα καθὼς τὸ πρότερον ἐκύκλωσεν τείχισιν ὑψηλοῖς, καὶ τὴν βαθύραν πόλιν αὐτῆς. καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τούτους, ἐθαμβήθη καὶ ἐσαλεύθη σφόδρα. καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν κλίτην, καὶ ἐνέπεσεν εἰς ἀρρωστίαν ἀπὸ τῆς λύπης, ὅτι οὐκ ἐγένετο αὐτῷ καθὼς ἐνεθυμήθη. καὶ ἦν ἐκεῖ ἡμέρας πλείους, ὅτι αἱ καιναὶ ἔπεσον αὐτὸν λύπη μεγάλη. καὶ ἐλογίσατο, ὅτι ἀποθνήσκει, καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς φί

φᾶας καὶ ἐξερρίζωσαν αὐτὸν καὶ ἔλαβε τὰ σκῦλα αὐτῆς, καὶ ὅτι ἦλθε σὺν τῆς πόλεως ἐπαίνων τῶν ἀπεκταμένων, καὶ διέβησαν τὸν Ἰορδάνην εἰς τὸ πεδίον τὸ μέγα κατὰ πρόσωπον Βαιθσάν. καὶ ἦν Ἰούδας ἐπισυνάγων τοὺς ἐκκλησίαντας, καὶ παρεκάλουν τὸν λαὸν κατὰ πᾶσαν τὴν ὁδὸν, ἕως ἦλθον εἰς γῆν Ἰούδα. καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ ὄρος Σιὼν ἐν εὐφροσύνῃ καὶ χαρᾷ· καὶ προσήνεγκαν ὁλοκαυτώματα, ὅτι οὐκ ἔπεσεν ἐξ αὐτῶν οὐθείς, ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι ἐν εἰρήνῃ· καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αἷς ἦν Ἰούδας, καὶ Ἰωνάθαν ἐν τῇ γαλιλαίᾳ, καὶ Σίμων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐν τῇ γαλιλαίᾳ κατὰ πρόσωπον Πτολεμαΐδος, ἤκουσαν Ἰώσηφ ὁ τοῦ Ζαχαρίου, καὶ Ἀζαρίας ἄρχοντος τῆς συναγωγῆς τῶν ἀνδραγαθιῶν, καὶ τοὺς πολέμους οἷα ἐποίησαν καὶ εἶπον ποιήσωμεν. καὶ αὐτοὶ ἑαυτοῖς ὄνομα, καὶ πορευθῶμεν πολεμῆσαι πρὸς τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ ἡμῶν καὶ παρήγγειλαν τοῖς ἀπὸ τῆς συναγωγῆς τῆς μετ' αὐτῶν· καὶ ἐπορεύθησαν ἐπὶ Ἰάμνειαν. καὶ ἐξῆλθε Γοργίας ἐκ τῆς πόλεως, καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ εἰς συναντησιν αὐτοῖς εἰς πόλεμον. καὶ ἐπροπώθη Ἰώσηφ καὶ Ἀζαρίας, καὶ ἐδιώχθησαν, ἕως τῶν ὁρίων τῆς Ἰουδαίας· καὶ ἔπεσον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ τοῦ λαοῦ Ἰσραὴλ εἰς διαχιλίους ἄνδρας. καὶ ἐγενήθη πτόησις μεγάλη ἐν τῷ λαῷ Ἰσραὴλ. ὅτι οὐκ ἤκουσαν Ἰούδας, καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ οἱ ὁμόφυλοι ἀνδραγαθῆσαι. αὐτοὶ δὲ οὐκ ἦσαν ἐκ τοῦ σπέρματος τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων οἷς ἐδόθη σωτηρία ἐν Ἰσραήλ. ὀργὴ χειρὸς αὐτῶν· καὶ ὁ ἀνὴρ Ἰούδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐδοξάσθησαν σφόδρα ἐναντίον πάντων Ἰσραὴλ, καὶ τῶν ἐθνῶν πάντων οὗ ἤκουσε τὸ ὄνομα αὐτῶν. καὶ ἐπισυνήγαγον πρὸς αὐτοὺς εὐφημοῦντες. καὶ ἐξῆλθεν Ἰούδας, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ ἐπολέμουν τοὺς υἱοὺς Ἡσαῦ ἐν τῇ γῇ πρὸς νότον. καὶ ἐπάταξε τὴν Χεβρὼν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῆς. καὶ καθεῖλε τὸ ὀχύρωμα αὐτῆς, καὶ τοὺς πύργους αὐτῆς ἐνέπρησε κυκλόθεν. καὶ ἀπῆρε τοῦ πορευθῆναι εἰς γῆν ἀλλοφύλων, καὶ διεπορεύετο τὴν σα-

συναλλαγεως αὐτῷ ἐν τῷ ἐγγίσαι ἰούδαν, καὶ τῶν παρεμβολῶν αὐτῷ ἐπὶ τὸν χειμάρρουν Ἐσδρηλών· καὶ σχεδὸν πρὸς ἡμᾶς πορεύσεται· οὐ συνησόμεθα ὑποστῆναι αὐτόν. ὅτι συνάμψαν συνεσπάσθη πρὸς ἡμᾶς· καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τοῦ τόπου αὐτοῦ ἐὰν δὲ φύγῃ ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν αὐτοῦ, ἐπικαλεσόμεθα καὶ ἐπὶ τοὺς μεθ' ἡμῶν, καὶ ἐνισχύσατε ἐν τῷ τόπῳ, καὶ στῆτε ἐναντίον αὐτῶν· καὶ ἐποιήσαμεν καθὼς ἐνετείλατο αὐτοῖς· καὶ ἐπεκαλεσάμεθα ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐστάθησαν ἐναντίον αὐτῶν· καὶ ἐνεπαίχθη ὁ Γοργίας καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ ἐν τῇ φυγῇ αὐτῶν· καὶ ἐνεπρήσθησαν ἐν τῷ πυρὶ πάντες· καὶ ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ ἐκρίθησαν ἄνδρες ἀπὸ τοῦ λαοῦ τοῦ Ἰσραὴλ ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου· καὶ ἐγένετο ἡ ἀνάγκη μεγάλη τῷ λαῷ τούτῳ· καὶ ἐποίησαν πάντα τὰ ἔθνη κύκλῳ αὐτῶν· καὶ ἐζήτησαν οἱ ἄνδρες τοῦ οἴκου τοῦ Ἰσραὴλ ἐξολεθρεῦσαι αὐτούς· καὶ ἐπολέμησαν πάντες οἱ ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ τὸν λαὸν τοῦτον· καὶ ἐπεσκέψατο αὐτοὺς ὁ θεὸς καὶ ἐπλήθυνεν αὐτούς· καὶ ἐπέστρεψεν ἡ ἀνάγκη εἰς τὴν γῆν ἀλλοτρίων· καὶ ἐπολέμησεν Ἰούδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐποίησαν τὸν πόλεμον τοῦ Ἰσραὴλ ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ· καὶ ἐφοβήθησαν πάντες οἱ ἔθνη τὸν φόβον αὐτῶν· καὶ ἐξέλιπον τὰ ἔθνη τὰ ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Ἰούδα καὶ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἐκκλησιαζόμενοι μετ' αὐτῶν καὶ ἀνέβησαν εἰς τὴν ἔρημον καὶ ἐκάθισαν ἐκεῖ· καὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὸ ὄρος Σιών· καὶ ἐπορεύθησαν

ριμβαλεῖν ἐπὶ τὰ ὀχυρώματα καὶ καταλαβέσθαι καὶ ἐξάραι πάντας τοὺς ἐν ἡμῖν μιᾷ· καὶ ἀπέστειλεν Ἰούδας, καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτῶ ὁδὸν ἐς τὸν ἴρημον ἐς Βόσορρα ἄφνω, καὶ κατέλαβον τὴν πόλιν καὶ ἀπέκτειναν πᾶν ἀρσενικὸν ἐν στόματι ῥομφάας· καὶ ἔλαβον πάντα τὰ σκῦλα αὐτῶν· καὶ ἐνέπρησαν αὐτὴν πυρί· καὶ ἀπῆραν ἐκεῖθεν νυκτός, καὶ ἐπορεύθησαν ἐπὶ τὸ ὀχύρωμα, καὶ ἐγένετο ὡσεὶ ἡμέρα· καὶ ἦραν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ ἰδοὺ λαὸς πολὺς οὗ οὐκ ἦν ἀριθμός· ἄραντες κλίμακας καὶ μηχανὰς καταλαβέσθαι τὸ ὀχύρωμα καὶ ἐπολέμουν αὐτούς· καὶ εἶδεν Ἰούδας, ὅτι ἦρκται ὁ πόλεμος· καὶ ἡ κραυγὴ τῆς πόλεως ἀνέβη ἕως τοῦ οὐρανοῦ σάλπιγξι καὶ φωνῇ μεγάλῃ· καὶ εἶπε τοῖς ἀνδράσι τῆς παρεμβολῆς, πολεμήσατε σήμερον ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν· καὶ ἐξῆλθεν ἐν τρισὶν ἀρχαῖς ἐξ ὄπισθεν αὐτῶν· καὶ ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγξι, καὶ ἐβόησαν ἐν προσευχῇ· καὶ ἐπέγνω ἡ παρεμβολὴ Τιμοθέου, ὅτι Μακκαβαῖός ἐστιν καὶ ἔφυγον ἀπὸ προσώπου αὐτῶ· καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς πληγὴν μεγάλην· καὶ ἔπεσον ἐξ αὐτῶν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐς ὀκτακισχιλίους ἄνδρας· καὶ ἀπέκλινεν ἐς Μασφά· καὶ ἐπολέμησεν αὐτὴν καὶ προκατελάβετο αὐτὴν καὶ ἀπέκτεινε πᾶν ἀρσενικὸν αὐτῆς· καὶ ἔλαβε τὰ σκῦλα αὐτῆς, καὶ ἐνέπρησεν αὐτὴν πυρί· ἐκεῖθεν ἀπῆρε, καὶ προκατελάβετο τὸν Χασφὼν μᾶλλον Βοσόρ· καὶ τὰς λοιπὰς πόλεις τῆς Γαλααδίτιδος· μετὰ δὲ τὰ ῥήματα ταῦτα, συνήγαγε Τιμόθεος παρεμβολὴν ἄλλην, καὶ παρενέβαλε κατὰ πρόσωπον Ῥαφὼν ἐκ πέραν τοῦ χειμάῤῥου· καὶ ἀπέστειλαν Ἰούδας κατασκοπεῦσαι τὴν παρεμβολήν· καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ λέγοντες, ἐπὶ συνηγμένα εἰσὶ πρὸς αὐτοὺς πάντα τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ ἡμῶν· δύναμις πολλὴ σφόδρα· καὶ ἄραβας μεμίσθωται εἰς βοήθειαν αὐτῶν· καὶ παρεμβάλλουσι πέραν τοῦ χειμάῤῥου ἕτοιμοι τοῦ ἐλθεῖν ἐπὶ σὲ εἰς πόλεμον· καὶ ἐπορεύθη Ἰούδας εἰς συνάντησιν αὐτῶν, καὶ ἔπαυσε Τιμόθεος τῆς ἀρχουσι τῆς

πολιμαΐδ, καὶ τύρου καὶ σιδῶν καὶ πᾶσαν γαλιλαίαν
ἀλλοφύλων τὸ ἐξαναλῶσαι ἡμᾶς. ὡς δὲ ἤκουσαν ἰούδας, καὶ
ὁ λαὸς τοὺς λόγους τούτους, ἐπισωρεύθη ἐκκλησία μεγάλη βου
λεύσασθαι τί ποιήσασι τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν τοῖς οὖσιν ἐν
θλίψει, καὶ πολεμουμένοις ὑπ' αὐτῶν. καὶ εἶπαν ἰούδας σίμω
νι τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ· ἐπίλεξον σεαυτῷ ἄνδρας· καὶ πορεύθη
καὶ ῥῦσαι τοὺς ἀδελφούς σου τοὺς ἐν τῇ γαλιλαίᾳ· ἐγὼ δὲ καὶ
ἰωνάθαν ὁ ἀδελφός μου, πορευσόμεθα εἰς τὴν γαλααδίτιν· καὶ
κατέλιπεν σίμωνα ἐν τῇ ζαχαρίου, καὶ ἀσαὰν ἡγουμένους τοῦ
λαοῦ μετὰ τῶν ἐπιλοίπων τῆς δυνάμεως ἐν τῇ ἰουδαίᾳ εἰς τὴν
φησιν· καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς λέγων, προσέχετε τῷ λαῷ τούτῳ,
καὶ μὴ σωπᾶτε πόλεμον πρὸς τὰ ἔθνη, ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι ἡ
μᾶς· καὶ ἐμερίσθησαν σίμωνι ἄνδρες, τρισχίλιοι τοῦ πορευθῆ
ναι εἰς τὴν γαλιλαίαν· ἰούδᾳ δὲ ἀνδρῶν ὀκτακισχίλιοι εἰς τὴν
γαλααδίτιν· καὶ ἐπορεύθη σίμων εἰς τὴν γαλιλαίαν, καὶ συ
νῆψε πολέμους πολλοὺς πρὸς τὰ ἔθνη· καὶ συνετρίβη τὰ ἔθνη ἀ
πὸ προσώπου αὐτοῦ· καὶ ἐδίωξεν αὐτοὺς, ἕως τῶν πύλων πτο
λεμαΐδος· καὶ ἔπεσον ἐκ τῶν ἐθνῶν, εἰς τρισχιλίους ἄνδρας·
καὶ ἔλαβον τὰ σκῦλα αὐτῶν καὶ παρέλαβον αὐτοὺς ἐκ τῆς γα
λιλαίας· καὶ ἀπῆρεν εἰς σωκὺλα τοῦς γωναξὶ, καὶ τοῖς τέκνοις,
καὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτοῖς· καὶ ἤγαγον εἰς τὴν ἰουδαίαν μετ'
εὐφροσύνης μεγάλης· καὶ ἰούδας ὁ μακκαβαῖος καὶ ἰωνάθαν
ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ διέβησαν ἐν ἰορδάνῃ, καὶ ἐπορεύθησαν ὁδὸν
τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐρήμου, καὶ συνήντησαν βοῖς ναβαταίοις
καὶ ἀπήντησαν αὐτοῖς εἰρηνικῶς· καὶ διηγήσαντο αὐτοῖς ἅ
παντα τὰ συμβάντα τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν ἐν τῇ γαλααδίτιδι·
καὶ ὅτι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν συνειλημμένοι εἰσὶν εἰς βόσορα καὶ
βοσὸρ καὶ ἀλήμοις χασκὼφ μακὶδ, καὶ καρναΐμ· πᾶσαι αἱ πό
λεις αὗται ὀχυραὶ, καὶ μεγάλαι· καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς πόλεσι
τῆς γαλααδίτιδός εἰσι συνειλημμένοι εἰς αὔριον τάσσονται πα

ραμβαλεῖν

ἐς τὸ πρόσωπον. καὶ ὀργίσθησαν σφόδρα, καὶ ἐβουλεύσαντο ἀ-
ραι τὸ γένος ἐκεῖνο τοὺς ὄντας ἐν μέσῳ αὐτῶν. καὶ ἤρξαν-
το τῇ θαλάσσῃ ἐν ταῖς λαξί, καὶ ἐξάραι. καὶ ἐπολέμει Ἰού-
δας πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἠσαῦ ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ τῷ ἀκραβατ[τ]ίνῃ,
ὅτι πεπολέμηκαν ἡμῖν Ἰσραήλ. καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς πλη-
γὴν μεγάλην. καὶ σωίσεται αὐτοὺς, καὶ ἔλαβε τὰ σκῦλα αὐτῶν, καὶ
ἐμνήσθη τῆς κακίας ὑμῶν βαιὸν οἱ ἦσαν ταῖς λαῖς ἐς παγίδα, καὶ
ἐς σκάνδαλον ἐν ταῖς ἐνεδρεύειν αὐτοὺς ἐν τοῖς ὁδοῖς, καὶ συ-
νεκλείσθησαν ὑπ' αὐτῶ ἐν τοῖς πύργοις. καὶ παρεμβαλὼν ἐπ' αὐ-
τοὺς, καὶ ἀνεθεμάτισεν αὐτοὺς, καὶ ἐνεπύρισε τοὺς πύργους αὐ-
τῆς ἐν πυρὶ σὺν πᾶσι τοῖς ἐνοῦσι. καὶ διεπέρασεν ἐπὶ τοὺς υἱ-
οὺς Ἀμμὼν καὶ εὗρε χεῖρα κραταιὰν, καὶ λαὸν πολὺν, καὶ ἡ-
γούμενον ἡγούμενον αὐτῶν. καὶ σωθῆναι πρὸς αὐτοὺς πολέμους
πολλοὺς καὶ σωτηρίσθη πρὸ προσώπου αὐτῶ, καὶ ἐπάτα-
ξεν αὐτούς. καὶ προκατελάβετο τὴν Ἰαζήρ, καὶ τὰς θυγατέρας
αὐτῆς. καὶ ἀνέστρεψεν ἐς τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ἐπισωρεύθησαν
τὰ ἔθνη τὰ ἐν τῇ γαλαὰδ ἐπὶ τοὺς ὄντας ἐν τοῖ-
ὁρίοις αὐτῶν τοῦ ἐξᾶραι αὐτούς. καὶ ἔφυγον ἐς Δάθεμα ἐς ὀχύ-
ρωμα. καὶ ἀπέσταλαν γράμματα πρὸς Ἰούδαν, καὶ τοὺς ἀδελ-
φοὺς αὐτῶ λέγοντες. ἐπισωρεύμενά εἰσιν ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἔθνη τὰ
κύκλῳ ἡμῶν τοῦ ἐξᾶραι ἡμᾶς. καὶ ἑτοιμάζονται ἐλθεῖν, καὶ πρ
καταλαβέσθαι τὸ ὀχύρωμα ἐς ὃ κατέφυγομεν. καὶ τιμοθέ ἡ-
γᾶται τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν. νῦν οὖν ἐλθὼν ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐκ
χειρὸς αὐτῶν. ὅτι πέπτωκαν ἐξ ἡμῶν πλῆθος, καὶ πάντες οἱ
ἀδελφοὶ ἡμῶν οἱ ὄντες ἐν τοῖς τόποις τεθνάτωνται. καὶ ἡ-
χμαλωτεύθησαν τὰς γυναῖκας αὐτῶν. καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ
τὴν ἀποσκευὴν, καὶ ἀπώλεσαν ἐκεῖ ὡς μίαν χιλιαρχίαν οὐδεμίαν
ἔτι ἐπίσταται οὐγινώσκειν. καὶ ἰδοὺ ἄγγελοι ἱστόρησαν παρηγέ-
νοντο ἐκ τῆς γαλιλαίας διερρηχότες τὰ ἱμάτια. ἀπαγγέλλοντες
κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα λέγοντες. ἐπισωρεύθη ἐπ' αὐτοὺς ἐκ

μίασαν τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐξήνεγκαν τοὺς λίθους τοὺς ἐμολυσμένους, καὶ ἐφάνοσαν αὐτοὺς ναῷ. καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τῶν βάσεων ἄρτους. καὶ ἐξεπίτασαν τὰ καταπετάσματα, καὶ ἐτέλεσαν πάντα τὰ ἔργα ἃ ἐποίησαν. καὶ ὤρθισαν τὸ πρωὶ τῇ πεμπτῇ, καὶ ἐκάδισε μῆνας ὀκτὼ, μετὰ χασελεῦ ἐν ὀγδόῳ, καὶ τισαράκοντα, καὶ ἑκατοστοῦ ἔτους. καὶ ἀνήνεγκαν θυσίαν κατὰ νόμον ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὁλοκαυτωμάτων τὸ καινὸν ὃ ἐποίησαν κατὰ τὸν καιρὸν κατὰ τοὺς ἡμέρας ὃν ἐβεβήλωσαν αὐτὸ τὰ ἔθνη. ὃν ἐκείνῃ ἐγκαινίζῃ ἐν ᾠδαῖς, καὶ κιθάραις, καὶ κινύραις, καὶ ἐν κυμβάλοις. καὶ ἔπεσεν πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ πρόσωπον, καὶ προσεκύνησαν, καὶ δυλόγησαν εἰς ὑψηλὸν ἕν διοδώσαντα αὐτοῖς. καὶ ἐποίησαν τὰ ἐγκαινισμὸν τοῦ θυσιαστηρίου ἡμέρας ὀκτώ. καὶ προσήνεγκαν ὁλοκαυτώματα μετὰ δυφροσύνης καὶ ἔθυσαν θυσίαν σωτηρίου, καὶ αἰνέσεως. καὶ κατεκόσμησαν ἐκατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ, στεφάνοις χρυσοῖς καὶ ἀσπιδίσκαις. καὶ ἐνεκαίνισαν τὰς πύλας, καὶ τὰ παστοφόρια, καὶ ἐθύρωσαν αὐτά. καὶ ἐγένηθη δύφροσύνη μεγάλη ἐν τῷ λαῷ σφόδρα, καὶ ἀπεστράφη ὀνειδισμὸν ἐθνῶν. καὶ ἔστησεν Ἰούδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἐκκλησία Ἰσραήλ. ἵνα ἄγωσιν τὰς ἡμέρας ἐγκαινισμοῦ τοῦ θυσιαστηρίου ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτὸν ἡμέρας ὀκτώ. ἀπὸ κε πέμπτης, καὶ ἑκάδος μηνὸς χασελεῦ, μετὰ δυφροσύνης καὶ χαρᾶς καὶ ὠχοδόμησαν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὄρος σιὼν κυκλόθεν τείχη ὑψηλὰ καὶ πύργους ἰσχυροὺς. μήποτε παραγενηθέντα τὰ ἔθνη καταπατήσωσιν αὐτὰ, ὡς ἐποίησαν τὸ πρότερον. καὶ ἐπάταξεν ἐκεῖ δύναμιν τηρεῖν αὐτοὺς. καὶ ὠχύρωσεν αὐτὸ τηρεῖν τὴν βαθβοῦρον καὶ ἔλαβεν ἐν λαὸν ὀχύρωμα κατὰ πρόσωπον τῆς ἰδουμαίας.

Κεφαλαιον ε. 5.

κ Δι' ἣν αἰτίαν ὅτε ᾐχμαλωτεύθησαν τὰ ἔθνη κυκλόθεν, ὅτι ὠχοδομήθη τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐκαινίσθη τὸ ἁγίασμα

αὐτῶν. ἰδὼν δὲ λυσίας τὸν γενόμενον προσπίπτει τῇ αὐτῇ στρατιᾷ. τῆς δὲ ἰούδα καὶ γενομένου θάρσους, καὶ ὡς ἕτοιμοί εἰσιν, ἢ ζῶν ἢ τεθνάναι γενναίως; ἀπῆρεν ἐς αὐτοχείαν καὶ ἐξομολογεῖ. καὶ πλεονάσας ἐν γεννηθέντα σραξεν, ἐλαχίζου πάλιν γενηθέντα παραγενέσθαι ἐς τὸν ἰουδάαν. εἶπε δὲ ἰούδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ. ἰδοὺ συνετρίβησαν οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν· ἀνάβωμεν καθαρίσαι τὰ ἅγια, καὶ ἐγκαινίσαι. καὶ συνήχθη ἡ παρεμβολὴ πᾶσα, καὶ ἀνέβησαν ἐς ὄρος σιών. καὶ εἶδον τὸ ἁγίασμα ἠρημωμένον, καὶ τὸ θυσιαστήριον βεβηλωμένον. καὶ τὰς πύλας κατακεκαυμένας, καὶ ἐν τοῖς αὐλοῖς φυτὰ πεφυκότα, ὡς ἐν δρυμῷ, ἢ ὡς ἐν ἑνὶ τῶν ὀρέων. καὶ τὰ παστοφόρια καθηρημένα. καὶ διέῤῥηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐκόψαντο κοπετὸν μέγαν. καὶ ἐπέθεντο σποδὸν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τῷ γῇ. καὶ ἐσάλπισαν τὰς σάλπιγξιν τῶν σημασιῶν, καὶ ἐβόησαν ἐς τὸν οὐρανόν. τότε ἐπέταξεν ἰούδας ἀνδράσι πολεμᾶν βύς ἐν τῇ ἄκρᾳ, ἕως ἂν καθαρίσῃ τὰ ἅγια. καὶ ἐπέλεξεν ἱερεῖς ἀμώμους θελητὰς νόμου, καὶ ἐκαθάρισαν τὰ ἅγια. καὶ ἦραν τοὺς λίθους τοῦ μιασμοῦ ἐς τόπον ἀκάθαρτον καὶ ἐβουλεύσαντο περὶ τοῦ θυσιαστηρίου τῆς ὁλοκαυτώσεως τοῦ βεβηλωμένου, τί αὐτῷ ποιήσωσι. καὶ ἐπῆλθεν αὐτοῖς βουλὴ ἀγαθὴ καθελεῖν αὐτὸ μή ποτε γένηται αὐτοῖς εἰς ὄνειδος, ὅτι ἐμίαναν τὰ ἔθνη, αὐτό. καὶ καθεῖλον τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἀπέθεντο τοὺς λίθους ἐν τῷ ὄρει τοῦ οἴκου ἐν τόπῳ ἐπιτηδείῳ, μέχρι τοῦ παραγενηθῆναι προφήτου τοῦ ἀποκριθῆναι περὶ αὐτῶν. καὶ ἔλαβον λίθους ὁλοκλήρους κατὰ τὸν νόμον καὶ ᾠκοδόμησαν τὸ θυσιαστήριον καινὸν, κατὰ τὸ πρότερον καὶ ᾠκοδόμησαν τὰ ἅγια, καὶ τὰ ἐνδὸν τοῦ οἴκου. καὶ τὰς αὐλὰς, καὶ πάντα. καὶ ἐποίησαν τὰ σκεύη τὰ ἅγια καινὰ, καὶ εἰσήνεγκαν τὴν λυχνίαν καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὁλοκαυτωμάτων, καὶ θυμιαμάτων. καὶ τὴν πρόθεσιν ἐς τὸν ναὸν, καὶ ἐπὶ

ὄρους καὶ εἶδον, ὅτι τετρόπωνται καὶ ἐμπυρίζουσι οἱ πόλεις αὐτῶν τῶν παρεμβολῶν, ὁ γὰρ καπνὸς θεωρούμενος, ἐνεφάνιζε τὸ γεγονός. οἱ δὲ ταῦτα σωισθέντες, ἐσπεύδησαν σφόδρα· σωισθέντες δὲ καὶ τῶν Ἰουδαϊκῶν παρεμβολῶν οὐ πολὺ πλείω ἐς παράταξιν, ἐφυγον πάντες ἐς γῆν ἀλλοφύλων. καὶ ἀνέστρεψαν Ἰούδας ἐπὶ τὰ σκυλεῖα τῆς παρεμβολῆς. καὶ ἔλαβον χρυσίον πολύ, καὶ ἀργύριον, καὶ ὑακίνθον καὶ πορφύραν θαλασσίαν καὶ πλοῦτον μέγαν. καὶ ἐπισραφέντες ὕμνουν καὶ εὐλόγουν ἐς οὐρανὸν, ὅτι καλὸν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. καὶ ἐγένετο σωτηρία μεγάλη τῷ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅσοι δὲ τῶν ἀλλοφύλων ἀπεσώθησαν, παραγενηθέντες ἀπήγγειλαν τῷ Λυσίᾳ πάντα τὰ συμβεβηκότα. ὁ δὲ, ἀκούσας, σωισχύθη καὶ ἐθύμει, ὅτι οὐχ οἷα ἠθέλησε γέγονε τῷ Ἰσραὴλ. καὶ οὐχ οἷα ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ βασιλεὺς τοιαῦτα ἐξέβη. καὶ αὖ τῷ ὀχυρώματι ἐνίκων, σωισχύσας ὁ Λυσίας αὖθις ἐπιλέκτων, ἐξ χιλιάδας, καὶ πεντακισχιλίους ἵππον ὡς τε ἐκπολεμῆσαι Ἰουδαίους. καὶ ἦλθον ἐς τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ παρενέβαλον αὐ βαθσούροις· καὶ σωβέντησεν αὐτοῖς Ἰούδας ἐν δέκα χιλιάσιν αὖθις, καὶ εἶδε τὴν παρεμβολὴν ἰσχυράν· καὶ προσέξας καὶ εἶπεν Οὐλογηθῇς εἶ ὁ σατὴρ τῷ Ἰσραὴλ ὁ σωτηρίας ἀπόρμημα τῶν σωατῶν αὐ χερὶ τῶν δούλων σου ἐβλίδ καὶ παρέδωκας τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων ἐς χεῖρας Ἰωνάθαν Ἰοῦ Σαούλ, καὶ τῶ αἴρονες τὰ σκῦλα αὐτῶ. συγκλεῖς τὴν παρεμβολὴν τάυτην αὐ χερὶ λαοῦ σου Ἰσραὴλ· καὶ καχωθήτωσαν ἐπὶ τῇ δωνάμει καὶ τῇ ἵππῳ αὐτῶν. ἐδὸς αὐτῆς δειλίαν, καὶ πῆξον θρασὸν ἰσχὺν αὐτῶν. καὶ σκληθήτωσαν τῇ σωτειρᾷ αὐτῶν· κατάβαλε αὐτοὺς ῥομφαίᾳ ἀγαπώντων σε, καὶ αἰνισάτωσάν σε πάντοθεν οἱ εἰδότες τὸ ὄνομά σου, αὐ ὕμνοις· καὶ σωίβαλεν ἀλλήλοις καὶ ἔπεσον ἐκ τῆς παρεμβολῆς λυσίου, ὡς πεντακισχιλίους ἄνδρας, καὶ ἔπεσον ἐξ ἐναντίας

χρας ἦσαν αὐτῷ δ δημοί· καὶ ἤχνυσεν Ἰούδας καὶ ἀπῆρεν αὐτὸς καὶ οἱ δυνατοὶ πατάξαι τὴν δύναμιν τοῦ βασιλέως τὴν ἐν Ἐμμαούμ. ὡς δὲ ἐπ' αὐτῷ δυνάμεις ἰσχυροποιημέναι ἦσαν ἀπὸ τῆς παρεμβολῆς. καὶ ἦλθε γοργίας εἰς τὴν παρεμβολὴν Ἰούδα τὴν νυκτὸς, καὶ οὐδένα εὗρε. καὶ ἐζήτει αὐτοὺς ἐν τοῖς ὄρεσιν. ὅτι εἶπε φοβοῦνται οὗτοι ἀφ' ἡμῶν. καὶ ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, ὤφθη Ἰούδας ἐν τῷ πεδίῳ ἐν τρισχιλίοις ἀνδράσι. πλὴν, καλυμμάτων καὶ μαχαιρῶν οὐκ εἶχον καθὼς ἠβούλοντο. καὶ εἶδον παρεμβολὴν ἐθνῶν ἰσχυρὰν τεθωρακισμένην. καὶ ἵππον κυκλοῦσαν αὐτήν, καὶ ἐπιστάτας πολέμου. καὶ εἶπεν Ἰούδας, τοῖς ἀνδράσι τοῖς μετ' αὐτοῦ, μὴ φοβεῖσθε τὸ πλῆθος αὐτῶν. καὶ τὴν ὁρμὴν αὐτῶν μὴ δειλιάσητε. μνήσθητε ὡς ἐσώθησαν οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν θαλάσσῃ ἐρυθρᾷ. ὅτε ἐδίωξεν αὐτοὺς Φαραὼ ἐν δυνάμει. καὶ νῦν βοήσωμεν ἐς τὸν οὐρανὸν εἰ πῶς ἐλεήσῃ ἡμᾶς. καὶ μνησθήσεται διαθήκης πατέρων. καὶ συντρίψει τὴν παρεμβολὴν ταύτην κατὰ πρόσωπον ἡμῶν σήμερον. καὶ γνώσονται πάντα τὰ ἔθνη, ὅτι ἔστιν ὁ λυτρούμενος, καὶ ὁ σώζων τὸν Ἰσραήλ, καὶ ἦραν οἱ ἀλλόφυλοι τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ εἶδον αὐτοὺς ἐρχομένους ἐξ ἐναντίας, καὶ ἐξῆλθον ἐκ τῆς παρεμβολῆς εἰς πόλεμον. καὶ ἐσάλπισαν οἱ μετὰ Ἰούδου, καὶ συνῆψαν καὶ συνετρίβησαν τὰ ἔθνη, καὶ ἔφυγον εἰς τὸ πεδίον. οἱ δὲ ἔσχατοι πάντες ἔπεσον ἐν ῥομφαίᾳ. καὶ ἐδίωξαν αὐτοὺς, ἕως ἀναρτηθῇ, καὶ ἕως τῶν πεδίων τῆς Ἰδουμαίας, καὶ Ἀζώτου καὶ Ἰαμνίας. καὶ ἔπεσον αὐτῶν εἰς ἄνδρας τετρακισχιλίους. καὶ ἐπέστρεψεν Ἰούδας καὶ ἡ δύναμις ἀπὸ τοῦ διώκειν ὄπισθεν αὐτῶν, καὶ εἶπε πρὸς τὸν λαόν. μὴ ἐπιθυμήσητε τῶν σκύλων, ὅτι πόλεμος ἐξ ἐναντίας ἡμῶν. καὶ γοργίας καὶ ἡ δύναμις ἐν τῷ ὄρει ἐγγὺς ἡμῶν. ἀλλὰ στῆτε νῦν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ πολεμήσατε αὐτούς. καὶ μετὰ ταῦτα, λήψεσθε τὰ σκῦλα μετὰ παῤῥησίας. ἐν λαλοῦντι Ἰούδᾳ ταῦτα, ὤφθη μέρος τι ἐκ κύπτου ἐκ τοῦ

ναγπὶ ἰλήμ. οὗ τόπος προσευχῆς εἰς μαναφὰ καὶ προσῆλθον τῷ
ἰλ. καὶ ἐνήστευσαν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. καὶ περιεβάλοντο σάκκους, καὶ
κατέδησαν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν. καὶ διήρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐ-
τῶν. καὶ ἐξεπέτασαν τὸ βιβλίον τοῦ νόμου περὶ ὧν ἐξηρεύνων τὰ
ἔθνη τὸ ἐπιγράφον ἐπ' αὐτῶν τὰ ὁμοιώματα τῶν εἰδώλων αὐ-
τῶν. καὶ ἤνεγκαν τὰ ἱμάτια τῆς ἱερωσύνης, καὶ τὰ πρωτογενή-
ματα καὶ τὰς δεκάτας. Καὶ ἤγειραν τοὺς ναζιραίους οἱ ἐπλή-
ρωσαν τὰς ἡμέρας, καὶ ἐβόησαν φωνῇ ἐς τὸν οὐρανὸν λέγοντες·
τί ποιήσωμεν τούτοις, καὶ ποῦ αὐτὰς ἀπαγάγωμεν, καὶ τὰ ἅγι-
ά σου κατεπατήθησαν, καὶ βεβήλωται. καὶ οἱ ἱερεῖς σου, οὐ
πένθει καὶ ταπεινώσει. καὶ ἰδοὺ τὰ ἔθνη συνῆκται ἐφ' ἡμᾶς τοῦ
ἐξᾶραι ἡμᾶς. σὺ οἶδας ἃ λογίζονται ἐφ' ἡμᾶς. πῶς δυνησόμε-
θα ὑποστῆναι κατὰ πρόσωπον αὐτῶν ἐὰν μὴ σὺ βοηθήσῃς ἡ-
μῖν. καὶ ἐσάλπισαν τοῖς σάλπιγξι, καὶ ἐβόησαν φωνῇ μεγάλῃ. καὶ
μετὰ τοῦτο, κατέστησεν Ἰούδας ἡγουμένους τοῦ λαοῦ χιλιάρχους,
καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους. καὶ εἶ-
πεν τοῖς οἰκοδομοῦσιν οἰκίας καὶ μνηστευομένοις γυναῖκας. καὶ φυ-
τεύουσιν ἀμπελῶνος, καὶ δειλοῖς. ἀποστρέφειν ἕκαστον εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ κατὰ τὸν νόμον. καὶ ἀπῆρεν ἡ παρεμβολή, καὶ παρενέ-
βαλε κατὰ νότον ἐμμαοῦμ. καὶ εἶπεν Ἰούδας, περιζώσασθε καὶ
γίνεσθε εἰς ἰσχὺν δυνατούς. καὶ γίνεσθε ἕτοιμοι εἰς πρωΐ τοῦ πο-
λεμῆσαι αὐτοὺς τοῖς ἔθνεσι τούτοις τοῖς ἐπισυνηγμένοις ἐφ' ἡμᾶς τοῦ
ἐξᾶραι ἡμᾶς καὶ τὰ ἅγια ἡμῶν, ὅτι κρεῖττον ἡμᾶς ἀποθανεῖν αὐ
τοῖς τοῦ πολέμου, ἢ ἐπιδεῖν τὰ κακὰ τοῦ ἔθνους ἡμῶν. καὶ τῶν ἁγί-
ων. ὡς δ' ἂν ἡ θέλημα αὐ οὐρανῷ, οὕτω ποιήσει.

Κεφάλαιον δ'. 4.

Δι' παρενέβαλε γοργίας πεντακισχιλίους ἄνδρας
καὶ χιλίαν ἵππον ἐκλεκτήν. καὶ ἀπῆρεν ἡ παρεμ-
βολὴ νυκτὸς ὅς τε ἐπιβαλεῖν ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν
τῶν Ἰουδαίων. καὶ πατάξαι αὐτοὺς ἄφνω. καὶ οἱ ἡγοὶ τῆς ἄκ-

καὶ ἆραι ἐ μνημόσυνον αὐτῶν ἀπὸ τῆ τόπου. καὶ κατοικῆσαι ἡ υἱοὺς ἀλλογενῶν ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῶν, καὶ κατακληροδοτῆσαι τὴν γῆν αὐτῶν. καὶ ὁ βασιλεὺς παρέλαβε τὰς ἡμίσειας τῶν δυνάμεων τὰς καταλειφθείσας, καὶ ἀπῆρεν ἀπὸ ἀποχίας ἀπὸ πόλεως βασιλείας αὐτῆ, ἔτους ἑβδόμου καὶ τεσσαρακοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ. καὶ διεπορεύετο ἐν δυφράτῃ τὰ κατὰ μὸν, καὶ διεπορεύθη τὰς ἐπάνω χώρας. καὶ ἐπέλεξε λυσίαν πολέμαρχον ἄνδρα δυνατὸν ἐν δορυφορίαις, καὶ νικάνορα καὶ γοργίαν ἄνδρας δυνατοὺς τῶν φίλων τῆ βασιλέως. καὶ ἀπέστειλε μετ' αὐτῶν τετρακισχιλιάδας ἀνδρῶν. καὶ ἱππακιχιλίαν ἵππον τῆ ἐλθεῖν εἰς γῆν ἰούδα, καὶ καταφθεῖραι αὐτὴν κατὰ τὸν λόγον τῆ βασιλέως. καὶ ἀπῆραν σὺν πάσῃ τῇ δυνάμει αὐτῶν, καὶ ἦλθον καὶ παρενέβαλον πλησίον ἐμμαοὺμ ἐν τῇ γῇ τῇ πεδινῇ. καὶ ἔγνωσαν οἱ ἔμποροι τῆς χώρας τὸ ὄνομα αὐτῶν. καὶ ἔλαβον ἀργύριον, καὶ χρυσίον πολὺ σφόδρα, καὶ παῖδας καὶ ἦλθον εἰς τὴν παρεμβολὴν τῆ λαβεῖν τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ εἰς παῖδας. καὶ προσεγγύησαν πρὸς αὐτοὺς δύναμις συρίας καὶ γῆς ἀλλοφύλων καὶ εἶδον ἰούδας, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆ, ὅτι ἐπληθύνθη τὰ κακὰ. καὶ αἱ δυνάμεις παρεμβαλλουσιν ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῶν. καὶ ἐπέγνωσαν τοὺς λόγους τῆ βασιλέως οὓς ἐνετείλατο ποιῆσαι τῷ λαῷ εἰς ἀπώλειαν, καὶ σωτήλειαν, καὶ εἶπον ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτῆ, ἀναστήσωμεν τὸν καθαρισμὸν τῆ λαοῦ ἡμῶν. καὶ πολεμήσωμεν περὶ τῆ λαοῦ ἡμῶν, καὶ τῶν ἁγίων. καὶ ἦν ἑτοίμη ἡ σωτηρία τῆ εἶναι τοὺς ἱσίμους εἰς πόλεμον. καὶ τῆ προσδοξάσαι, καὶ αὐτῆσαι ἔλεος, καὶ οἰκτιρμούς. καὶ ἐβουλεύσαντο ἐν ἀοικητῳ ὡς ἔρημος. οὐκ ἦν ὁ εἰσπορευόμενος, καὶ ἐκπορευόμενος ἐκ τῶν γεννημάτων αὐτῆς. καὶ ἡ ἁγίασμα κατεπατοῦμενον, καὶ υἱοὶ ἀλλογενῶν ἐν τῇ ἄκρᾳ. κατάλυμα εἰς θῆς ἔθνεσι. καὶ ἐξῆρθη τέρψις ἐξ ἰακὼβ. καὶ ἐξέλιπον αὐλὸς καὶ κιθάρα. καὶ συνήχθησαν καὶ ἦλθοσαν εἰς μασηφὰ κατέ-

λῶν, ἐνήλατο ἐς αὐτοὺς ἀφνω· καὶ σωτηρίβη σύρδων καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶ· καὶ ἐδίωκεν αὐτοὺς ἐν τῇ καταβάσει βαιθωρὼν, ἕως τῦ πεδίου, καὶ ἔπεσον ἀπ' αὐτῶν ὡς ἀνδρας, ὀκτακοσίους· οἱ δὲ λοιποὶ, ἔφυγον εἰς γῆν φυλιστιείμ, καὶ ἤρξατο ὁ φόβος ἰούδα, καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτῦ, καὶ μὴ πλόησις ἐπιπίπτειν ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ αὐτῶν· καὶ ἤγγισεν ἕως τῦ βασιλέως τὸ ὄνομα αὐτῦ· καὶ ὑπὸρ τῶν παρατάξεων ἰούδα ἐξηγεῖτο πᾶν ἔθνος· ὡς δὲ ἤκουσεν αὐτὸς ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τούτους, ὠργίσθη θυμῷ, καὶ ἀπέστειλε καὶ συνήγαγε τὰς δυνάμεις πάσας τῆς βασιλείας αὐτῦ παρεμβολὴν ἰσχυρὰν σφόδρα· καὶ ἤνοιξε τὸ γαζοφυλάκιον αὐτῦ, καὶ ἔδωκεν ὀψώνια τοῖς δυνάμεσιν αὐτῦ εἰς ἐνιαυτόν· καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς εἶναι εἰς ἑτοίμους εἰς πᾶσαν χρείαν· καὶ εἶδεν ὅτι ἐξέλιπε τὸ ἀργύριον ἀπὸ τῶν θησαυρῶν· καὶ οἱ φορολόγοι τῆς χώρας ὀλίγοι, διὰ τὴν ἀσυκοφαντίαν, καὶ πληγὴν ἣν κατεσκύθησεν ἐν τῇ γῇ τὸ ἄρα τὰ νόμιμα ἃ ἦσαν ἀφ' ἡμερῶν τῶν πρώτων, καὶ δύλαβήθη μὴ οὐκ ἔχῃ ὡς ἅπαξ, καὶ δὶς εἰς τὰς δαπάνας, καὶ τὰ δόματα ἃ ἐδίδου ἐμπροσθεν δαψιλῶς χερί· καὶ ἐπερίσσευσεν ὑπὸρ τοὺς βασιλεῖς τοὺς πρώτους δαψιλεῖ χερί· καὶ ἠπορεῖτο τῇ ψυχῇ αὐτῦ σφόδρα, καὶ ἐβουλεύσατο τῦ πορευθῆναι εἰς τὴν πορσίδα, καὶ λαβεῖν τοὺς φόρους τῶν χωρῶν· καὶ συναγαγεῖν ἀργύριον πολύ· καὶ κατέλιπε λυσίαν ἄνθρωπον ἔνδυν, καὶ ἀπὸ γένους τῆς βασιλείας ἐπὶ τῶν πραγμάτων τῦ βασιλέως ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ εὐφράτου, ἕως τῆς ὁρίων αἰγύπτου· καὶ τρίφερνα αὐτὸχον τὸν υἱὸν αὐτῦ, ἕως τοῦ ἐπισύραι αὐτὸν· καὶ παρέδωκεν αὐτῷ τὰς ἡμίσεις τῶν δυνάμεων, καὶ τοὺς ἐλέφαντας· καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ περὶ πάντων ὧν ἐβούλετο, καὶ περὶ τῶν κατοικούντων τὴν ἰουδαίαν, καὶ ἱερουσαλὴμ ἀποστεῖλαι ἐπ' αὐτοὺς δύναμιν τῦ ἐκτρίψαι καὶ ἐξᾶραι τὴν ἰσχὺν ἰσραὴλ, καὶ τὸ κατάλειμμα ἱερουσαλὴμ

ἵας τῷ αὐδῶ τὸ μνημόσυνον αὐτῷ ἐς σύλογήν· καὶ ἀπῆλθον
ἐν πόλισιν Ἰούδα· καὶ ἐξωλόθρευσον ἀσεβεῖς ἐξ αὐτῆς· καὶ ἀπέ-
στρεψεν ὀργὴν ἀπὸ Ἰσραήλ· καὶ ὠνομάσθη, ἕως ἐχ αὐτου τῆσ
γῆς· καὶ σωτήριαν ἀπώλυμένους· καὶ σωτήριαν ἀπολλύω
ἔθνη, καὶ ἀπὸ βασιλείας δύναμιν μεγάλην ἔπολεμῆσαι πρὸς
Ἰσραήλ· καὶ ἵνα Ἰούδας καὶ ἐξέλθωσιν ἐς συάντησιν αὐτοῦ, καὶ
ἐπάταξον αὐτὴν, καὶ ἀπέκτεινε αὐτὴ· καὶ ὕπεθεν βαυμασία πολ-
λοί· καὶ ὅτι ἐπίλεισαν ἔφυγον· καὶ ἔλαβε τὰ σκύλα αὐτῶν, καὶ τὸν
μαχαίραν ἀπολλωνίου ἔλαβεν Ἰούδας· καὶ ἦν πολεμῶν
ἐν αὐτῇ πάσας τὰς ἡμέρας· καὶ ἤγειρε σήρομ ὁ ἄρχων
τῆς συναγωγῆς συρίας, ὅτι ἤκουσεν Ἰούδας ἀσεβείαν, καὶ ὑκ
ἐλπίσαν πίσιν μὲ αὐτῷ, καὶ ἐκπορεύομένην ἐς πόλεμον· καὶ
εἶπε ποιήσω ἑμαυτῷ ὄνομα, καὶ δόξαν ἀθλήσομαι ἐν τῇ βασιλείᾳ
καὶ πολεμήσω ἐν Ἰούδᾳ, καὶ ἐν ὺς σὺν αὐτῷ, καὶ ὑς ἐξουδενῶν
τας ἐν λόγῳ ἔ βασιλέας· καὶ προσέθετο τὸ ἀναβῶναι καὶ αὐ-
τὸς μὲ αὐτῷ παρεμβολὴ ἀσεβῶν ἰσχυρὰ βοηθῆσαι αὐτῷ, καὶ
ποιῆσαι τὴν ἐκδίκησιν ἐν υἱοῖς Ἰσραήλ· καὶ ἤγγισεν ἕως ἀναβά
σεως βαιθωρῶν· καὶ ἐξῆλθεν Ἰούδας ἐς συάντησιν αὐτῷ ὀλι-
γοστός· ὡς δὲ εἶδον τὴν παρεμβολὴν ἐρχομένην ἐς συαντη-
σιν αὐτοῖς, εἶπον τῷ Ἰούδᾳ· τί δυνησόμεθα ὀλιγοστοὶ ὄντες,
πολεμῆσαι πρὸς πλῆθος τοσοῦτον ἰσχυρόν· καὶ ἡμᾶς ἐκλελύμεθα
ἀσιτοῦντες σήμερον· καὶ εἶπεν Ἰούδας εὔκοπόν ἐς συγκλεῖσθαι
ναι πολλοὺς ἐν χερσὶν ὀλίγων· καὶ οὐκ ἔς διαφορὰ ἐναντίον
ἔ οὐρανοῦ σῴζειν ἐν πολλοῖς, ἢ ἐν ὀλίγοις· ὅτι οὐκ ἐν πλήθει
δυνάμεως νίκη πολέμου ἐσὶν, ἀλλ᾽ ἢ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἰσχύς· αὐ
τοὶ ἔρχον πρὸς ἡμᾶς ἐν πλήθει ὕβρεως καὶ ἀνομίας τοῦ ἐξᾶραι
ἡμᾶς, καὶ τὰς γυναῖκας ἡμῶν καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν τοῦ σκυλεύ-
σαι ἡμᾶς, ἡμεῖς δὲ πολεμοῦμεν περὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ ἔ
νομίμων ἡμῶν· καὶ αὐτὸς συντρίψει αὐτοὺς κατὰ προσώπου
ἡμῶν· ὑμεῖς δὲ μὴ φοβηθῆτε ἀπ᾽ αὐτῶν, ὡς ἂν ἐπράσσετο λα-

ἀπὸ λόγων αὐθρὸς ἁμαρτωλοῦ μὴ φοβηθῆτε. ὅτι ἡ δόξα αὐτοῦ
εἰς κόπρια καὶ εἰς σκώληκας· σήμερον ὑπερθήσεται· καὶ οὐκέτι
οὐ μὴ εὑρεθῇ. ὅτι ἐπέστρεψεν εἰς τὸν χοῦν αὐτοῦ· καὶ ὁ διαλογι-
σμὸς αὐτοῦ ἀπώλετο. καὶ ὑμᾶς τεκνία ἀκούσατε, καὶ ἀνδρίζε-
σθε ἐν τῷ νόμῳ, ὅτι ἐν αὐτῷ δοξασθήσεσθε. καὶ ἰδοὺ συμεὼν ὁ ἀ-
δελφὸς ὑμῶν. οἶδα ὅτι ἀνὴρ βουλῆς ἐστιν, αὐτοῦ ἀκούετε πάσας
τὰς ἡμέρας· αὐτὸς ὑμῖν ἔσται εἰς πατέρα· καὶ ἰούδας μακκαβαῖος
αὐτὸς ἰσχυρὸς δυνάμει καὶ ἐκ νεότητος αὐτοῦ. οὗτος ὑμῖν ἔσται ἀρ-
χων στρατιᾶς, καὶ πολεμήσει πόλεμον λαῶν· καὶ ὑμεῖς προστά-
ξατε πρὸς ὑμᾶς πάντας τοὺς ποιητὰς τοῦ νόμου, καὶ ἐκδικήσατε
ἐκδίκησιν τοῦ λαοῦ ὑμῶν. ἀνταπόδοτε ἀνταπόδομα τοῖς ἔ-
θνεσι, καὶ προσέχετε εἰς τὰ προστάγματα τοῦ νόμου· καὶ ἀδόλω-
σεν αὐτοὺς καὶ προσέθηκεν πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ, καὶ ἀπέθα-
νεν ἐν τῷ ἕκτῳ, καὶ ἐτάφησαν αὐτὸν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐν τάφοις πατέρων αὐτοῦ ἐν μοδεΐν, καὶ ἐκό-
ψατο αὐτὸν πᾶς ἰσραὴλ κοπετὸν μέγαν.

Κεφάλαιον γ'. 3

Αἱ δὲ νίκαι ἰούδου τοῦ καλουμένου μακκαβαίου υἱοῦ
κ αὐτοῦ καὶ αὐτὸς καὶ βοήθουν αὐτῷ πάντες οἱ ἀδελ-
φοὶ αὐτοῦ. καὶ πάντες ὅσοι ἐκολλήθησαν τῷ πατρὶ
αὐτῶν, καὶ ἐπολέμουν τὸν πόλεμον ἰσραὴλ μετὰ εὐφροσύνης. καὶ
ἐπλάτυνε δόξαν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ἐνεδύσατο θώρακα, ὡς γί-
γας. καὶ συνεζώσατο τὰ σκεύη αὐτοῦ, τὰ πολεμικά, καὶ ἐποίησε
συνεστίασιν σκιπάζων παρεμβολὴν ἐν ῥομφαίᾳ. καὶ ὁμοιώθη
λέοντι ἐν θηρίοις ἐργοις αὐτοῦ. καὶ ὡς σκύμνος ὠρυόμενος ἐς θή-
ραν. καὶ ἐδίωξεν ἀνόμους ἐξερευνῶν, καὶ τοὺς παράνομους
ἐν λαῷ αὐτοῦ ἐφλόγισε. καὶ συνεστάλησαν οἱ ἄνομοι ἀπὸ τοῦ
φόβου αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἐργάται τῆς ἀνομίας συνεταράχθη-
σαν· καὶ διεσώθη σωτηρία ἐν χερὶ αὐτοῦ. καὶ ἐπίχαρη βασι-
λεῖς πολλούς· καὶ εὐφρανε ἐν Ἰακὼβ ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ· καὶ

πλέθρον δὶ ἀδελφοὶ ὑμῶν ἐν τοῖς κρύφοις· τότε σωθήσον-
ται πρὸς αὐτοὺς σωτηρίαν· καὶ ἀσιδάων ἰσχυροὶ δυνάμει ἀπὸ Ἰσραὴλ
πᾶς ὁ ἐκνευσιαζόμενος τοῦ νόμου, καὶ παντοδὺ δὶ φυγαδεύοντες
ἀπὸ τῶν κακῶν προσετέθησαν αὐτοῖς· καὶ ἐγένοντο αὐτοῖς εἰς σέβα-
σμα· καὶ σωτηρίαν δύναμιν· καὶ ἐπάταξαν ἁμαρτωλοὺς ἐν
ὀργῇ αὐτῶν, καὶ ἀνόμους ἐν θυμῷ αὐτῶν· καὶ δὶ λοιποὶ ἔφυ-
γον εἰς τὰ ἔθνη σωθῆναι· καὶ ἐκύκλωσαν μαρτάδίας, καὶ δὶ φίλοι
αὐτῶν, καὶ καθεῖλαν τοὺς βωμοὺς· καὶ περιέτμησαν τὰ παιδάρια
τὰ ἀπόρητα ὅσα εὗρον ἐν ὁρίοις Ἰσραὴλ ἐν ἰσχύϊ· καὶ ἐ-
δίωξαν τοὺς ἡμῶν τῆς ὑπερηφανίας, καὶ κατεύοδώθη τὸ ἔργον
ἐν χερὶ αὐτῶν· καὶ ἀντελάβοντο τοῦ νόμου ἐκ χερὸς τῶν ἐ-
θνῶν, καὶ ἐκ χερὸς τῶν βασιλέων, καὶ οὐκ ἐδώκαν κόρας
τοῦ ἁμαρτωλῶ· καὶ ἔγγισεν ἡ ἡμέρα τοῦ μαρτάδίου ἀπόθε-
σιν· καὶ ἦπε τοῖς ἡμῖς αὐτῶ· νῦν ἐσηρίχθη ὑπερηφανία, καὶ
ἔλεγμός· καὶ καιρὸς καταστροφῆς, καὶ ὀργὴ θυμοῦ· καὶ νῦν
τέκνα ἱλάσασθαι τοῦ νόμου, καὶ ὅτι τὰς ψυχὰς ὑμῶν ὑπὲρ δι-
αθήκης πατέρων ὑμῶν· μνήσθητε τῶν πατέρων ὑμῶν τὰ ἔργα
ἃ ἐποίησαν ἐν τοῖς γενεαῖς αὐτῶν· καὶ δόξαν δόξαν μεγά-
λην, καὶ ὄνομα αἰώνιον· ἀβραὰμ οὐκ ἐν πράσμῳ εὑρέθη πιστὸς
καὶ ἐλογίσθη αὐτοῦ εἰς δικαιοσύνην σοφῇ ἐν καιρῷ εὐοχα-
ρίας αὐτοῦ ἐφύλαξεν ἐντολὰς, καὶ ἐγένετο κύριος αὐτῷ· φινεὲς ὁ
πατὴρ ὑμῶν ἐν τοῦ ἐλάλησε ζῆλον· ἔλαβε σχοινίον ἱερωσύνης
αἰωνίας. Ἰησοῦς ἐν τῷ πληρῶσαι λόγον, ἐγένετο κριτὴς ἐν Ἰσρα-
ὴλ· χάλιφ ἐν τῷ ἐπιμαρτύρασθαι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἔλαβε γῆν
κληρονομίαν· σαβὶδ ἐν τοῦ ἐλέῳ αὐτοῦ, ἐκληρονόμησε θρόνον
βασιλείας εἰς αἰῶνα αἰῶνος· ἠλίας ἐν τῷ ἐλάσαι ἔλαιον νόμου,
ἐνεπλήσθη εἰς εἰς ἑβραϊσμὸν· ἀνανίας, ἀζαρίας, μισαὴλ, πιστεύσα-
τες, ἐσώθησαν ἐκ φλογός, δανιὴλ ἐν τῇ ἁπλότητι αὐτοῦ, ἐρρύσθη
ἐκ στόματος λεόντων· καὶ οὕτως ἐνοήθητε κατὰ γενεὰν καὶ γε-
νεάν, ὅτι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτὸν, οὐκ ἀσθενήσουσι· καὶ

σάλωμ. καὶ οὐκ ἐφάνη μετὰ θλίψεως ἐν τῇ πόλει φωνὴ μεγάλη. πᾶς γὰρ ἑλληνικὸς νόμος, καὶ ἰσῶν σχεθήκει, ἐξελθόντα ὀπίσω μου. καὶ ἔφυγον αὐτὸς, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶ ὡς τὰ ὄρη, καὶ ἐγκατέλιπον ὅσα εἶχον αὐτῇ πόλει. τότε κατέβησαν πολλοὶ ζητοῦντες δικαιοσύνην, καὶ κρίμα ἐστῶν ἔρημον καθίσαι ἐκεῖ. αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν, ὅτι ἐπληθύνθη ἐπ' αὐτοὺς τὰ κακά. καὶ ἀπήγγειλε τοῖς ἀσεβέσι τῦ βασιλέως, καὶ τοῖς δυναμένοις αἰ ἦσαν ἐν Ἱερουσαλὴμ πόλει λαβεῖν ὅπου κατέβησαν ἀναβάντες οἱ πρῶτοι δισκιδάσαντες τὰν ἐνέδραν τῦ βασιλέως, ἐστήκοντες ὀπίσω αὐτῶν πολλοὶ, καὶ καταλαβόντες αὐτοὺς, παρανέβαλον ἐπ' αὐτοὺς καὶ συνεστήσαντο πρὸς αὐτοὺς πόλεμον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν Σαββάτων. καὶ εἶπον πρὸς αὐτούς, ἐστω τὸ νῦν ἱκανόν. ἐξέλθετε καὶ ποιήσατε κατὰ τὸν λόγον τῦ βασιλέως, καὶ ζήσεσθε. καὶ εἶπαν οὐκ ἐξελευσόμεθα οὐδὲ ποιήσομεν τὸν λόγον τῦ βασιλέως τῦ βεβηλῶσαι τὴν ἡμέραν τῶν Σαββάτων. καὶ ἐτάχυναν ἐπ' αὐτοὺς πόλεμον καὶ οὐκ ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς, οὐδὲ λίθον ἐνέπαξαν αὐτοῖς. οὐδὲ ἐνέφραξαν τοὺς κρύφους. λέγοντες. ἀποθανῶμεν ἐντῇ ἁπλότητι ἡμῶν πάντες. μαρτυρεῖ ἐφ' ἡμᾶς ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ὅτι ἀκρίτως ἀπόλλυτε ἡμᾶς. καὶ ἀνέστησαν ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῷ πολέμῳ τοῖς σάββασι. καὶ ἀπέθανον αὐτοὶ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν. καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, ἕως χιλίαν ψυχαὶ ἀνῶν. καὶ ἔγνω Ματταθίας καὶ οἱ φίλοι αὐτῦ, καὶ ἐπένθησαν ἐπ' αὐτοὺς, ἕως σφόδρα. καὶ εἶπεν ἀνὴρ τῷ πλησίον αὐτῦ. ἐὰν πάντες ποιήσωμεν, ὡς οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν ἐποίησαν, καὶ μὴ πολεμήσωμεν πρὸς τὰ ἔθνη ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ τὸ δικαιωμάτων νῦν τάχιον ἡμᾶς ἐξολεθρεύσουσιν ἀπὸ τῆς γῆς. καὶ ἐβουλεύσαντο τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγοντες πᾶς ὃς ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ἡμᾶς εἰς πόλεμον τῇ ἡμέρᾳ τῶν Σαββάτων πολεμήσωμεν κατέναντι αὐτῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωμεν πάντες καθὼς οἱ

σι τῶν σκύλων αὐτῆς. πᾶς ὁ κόσμος αὐτῆς ἀφηρέθη· οὐκ ἐν-
λείφθησαν, ἐγένοντο εἰς δούλιον. καὶ ἰδοὺ τὰ ἅγια ἡμῶν, καὶ ἡ
καλλονὴ ἡμῶν, καὶ ἡ δόξα ἡμῶν ἠρημώθη, καὶ ἐβεβήλωσαν αὐ-
τὰ τὰ ἔθνη. ἵνα τί ἡμεῖς ἔτι ζῶμεν; καὶ διέρρηξε ματαθίας, καὶ
ἦσαν αὐτῷ τὰ ἱμάτια αὐτῶν. καὶ ἐπεβάλοντο σάκκους καὶ
ἐπένθησαν σφόδρα. καὶ ἦλθον οἱ παρὰ τοῦ βασιλέως οἱ κατα-
ναγκάζοντες τοὺς ἀποστάσαι εἰς μοδεὶν τὴν πόλιν. ἵνα θυσιά-
σωσι. καὶ πολλοὶ ἀπὸ Ἰσραὴλ πρὸς αὐτοὺς προσῆλθον. καὶ ματ-
ταθίας καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ συνήχθησαν. καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ παρὰ
τοῦ βασιλέως, καὶ εἶπον τῷ ματταθίᾳ λέγοντες. ἄρχων καὶ ἔνδοξος
καὶ μέγας εἶ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, καὶ ἐσκεπασμένος ἐν υἱοῖς, καὶ ἀδελ-
φοῖς. νῦν οὖν πρόσελθε πρῶτος, καὶ ποίησον τὸ πρόσταγμα τοῦ βασι-
λέως, ὡς ἐποίησαν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ οἱ ἄνδρες Ἰούδα, καὶ οἱ κα-
ταλειφθέντες ἐν Ἰερουσαλήμ. καὶ ἔσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου τῶν φί-
λων τοῦ βασιλέως. καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοί σου δοξασθήσεσθε ἀργυρίῳ,
καὶ χρυσίῳ, καὶ ἀποστολαῖς στολαῖς. καὶ ἀπεκρίθη ματταθίας, καὶ
εἶπε φωνῇ μεγάλῃ. ἐὰν πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐν οἴκῳ τῆς βασιλείας
τοῦ βασιλέως ἀκούσωσιν αὐτοῦ ἀποστῆναι ἕκαστος ἀπὸ λατρείας
πατέρων αὐτῶν, καὶ ἐρεῖσαντο ἐν τοῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ, κἀγὼ
καὶ οἱ υἱοί μου, καὶ οἱ ἀδελφοί μου πορευσόμεθα ἐν διαθήκῃ
πατέρων ἡμῶν. ἵλεως ἡμῖν καταλιπεῖν νόμον, καὶ δικαιώματα
τοῦ λόγου τοῦ βασιλέως, οὐκ ἀκουσόμεθα τοῦ παρελθεῖν τὴν λατρεί-
αν ἡμῶν δεξιὸν, ἢ ἀριστερόν. καὶ ὡς ἐπαύσατο λαλῶν τοὺς λόγους
τούτους, προσῆλθεν αὐτῷ Ἰουδαῖος ἐνώπιον ὀφθαλμοῖς πάντων
θυσιάσαι ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τοῦ ἐν μοδεὶν κατὰ τὸ πρόσταγμα τοῦ βασι-
λέως. καὶ εἶδε ματταθίας, καὶ ἐζήλωσε, καὶ ἐτρόμαξον οἱ νε-
φροὶ αὐτοῦ. καὶ ἀνήνεγκε θυμὸν κατὰ τὸ κρίμα καὶ ἔδραμεν, ἔσφα-
ξεν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ βωμοῦ. καὶ τὸν ἄνδρα τοῦ βασιλέως τὸν ἀναγκά-
ζοντα θύειν, ἀπέκτεινεν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ τὸν βωμὸν καθεῖ-
λε. καὶ ἐζήλωσε τῷ νόμῳ καθὼς ἐποίησε φινεὲς τῷ ζαμβρὶ υἱῷ

βωμὸς, καὶ ἐπὶ τ θυρῶν τῶν οἰκιῶν, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις ἐνεμίσων
καὶ τὰ βιβλία τοῦ νόμου ἃ ἂν ἕυρον ἐνεπύρισαν πυρὶ κατακαίοντες
καὶ ὅπου ἂν εὑρίσκετο παράλυμι βιβλίον διαθήκης, καὶ ἄλλος σωδεδὲ
κατὰ τὸν νόμον, κ σύγκριμα τῆς βασιλείας ἐθανάτου αὐτόν. ἐν ἰσχύι
αὐτῶν ἐποίουν οὕτως τοῖς Ἰσραὴλ τοῖς εὑρισκομένοις ἐν πόλει
μιᾷ καὶ μιᾷ ἐν ταῖς πόλεσι. καὶ πέμπτῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς
θυσίαζον ἐπὶ τὸν βωμὸν ὃς ἦν ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου. καὶ τὰς γυ
ναῖκας τὰς περιτετμημένας τὰ τέκνα αὐτῶν ἐθανάτωσαν, καὶ
τὰ προστάγματα. καὶ ἐκρέμασαν τὰ βρέφη ἐκ τ τραχήλων αὐτ
κ τοὺς οἴκους αὐτ προνόμευσαν, καὶ τοὺς περιτετμηκότας αὐ
τοὺς ἐθανάτωσαν. καὶ πολλοὶ ἐν Ἰσ ἐκραταιώθησαν καὶ ὠχυρώθη
σαν ἐν αὐτοῖς ϝ μὴ φαγεῖν κοινά. καὶ ἑτοιμάζοντο ἀποθανεῖν, ἵνα
μὴ μιανθῶσι τοῖς βρώμασι. καὶ μὴ βεβηλώσασι διαθήκην ἁγίαν
καὶ ἀπέθανον. καὶ ἐγένετο ὀργὴ μεγάλη ἐπὶ Ἰσραὴλ σφόδρα.

Κεφάλαιον β. 2.

Ν τοῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀνέστη Ματταθίας Ἰωάννου
τοῦ συμεών. Ἰορδὶ τῶν υἱῶν Ἰωαρὶβ ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ
καὶ ἐκάθισεν ἐν Μωδεΐν, καὶ αὐτοῦ ἦσαν, πέντε υἱοὶ
αὐτοῦ ὁ ἐπικαλούμενος, Γαδδὶς. σίμων ὁ καλούμενος, θασσὶ
δούδης ὁ ἐπικαλούμενος, μακκαβαῖος. ἐλεάζαρ ὁ ἐπικαλούμε
νος, αὐαράν. ἰωνάθαν ὁ ἐπικαλούμενος, ἀπφοῦς. καὶ ἔβλε
σφημίας τὰς γινομένας ἐν Ἰούδᾳ, καὶ Ἰερουσαλὴμ, καὶ εἶπεν
πρὸς τοὺς ἵνα τί τοῦτο ἐγενήθη ἡμῖν τὸ σύντριμμα τοῦ λαοῦ μου,
καὶ τὸ σύντριμμα τῆς πόλεως τῆς ἁγίας. καὶ καθίσαι ἐκεῖ αὐ
τοὺς ἐθαλλῶσαι αὐτῶν ἐν χαρᾷ ἐχθρῶν. καὶ τὸ ἁγίασμα ἐν χει
ρὶ ἀλλοτρίων. ἐγένετο ὁ ναὸς αὐτῆς, ὡς ἀνὴρ ἄδοξος. τὰ σκεύη
τῆς δόξης αὐτῆς, αἰχμάλωτα ἀπῆχθη. ἀπεκτάνθη τὰ νήπια αὐ
τῆς ἐν ταῖς πλατείαις. δι ἐνεπίσκεψαι αὐτῆς ἐν ῥομφαίᾳ αὐτῆ
τοῦτον ἐθνος οὐκ ἐκληρονόμησε βασιλείαν, καὶ οὐκ ἐκράτη

θν κύκλῳ τοῦ ἁγιάσματος· καὶ ἐμόλυνον τὸ ἁγίασμα, καὶ τὸ φυγον δι κάτοικοι Ἰερουσαλήμ, δι αὐθυς· καὶ ἐγένετο καθικία ἀλλοτρίων, καὶ ἐγένετο ἀλλοτρία τοῖς γεννήμασιν αὐτῆς, καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς ἐκατέλιπον αὐτόν, τὸ ἁγίασμα αὐτῆς ἠρημώθη δ ἔρημος· αἱ ὁρταὶ αὐτῆς ἐσράφησαν εἰς πένθος· λὰ σάββατα αὐτ εἰς ὀνδδισμόν· ἡ ὑμὴ αὐτ εἰς ἐξουδένωσιν κατὰ τὴν δόξαν αὐτ ἐπληθύνθη ἀπιμασμὸς αὐτῆς· καὶ ἡ ὕψος αὐτῆς ἐσράφη εἰς πένθος· καὶ ἔγραψεν ὁ βασιλὶς πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτῆς εἶν πάντας εἰς λαὸν ἕνα· καὶ ἐγκαταλιπᾶν ἕκαστον τὰ νόμιμα αὐ τ· καὶ ἐποδίξαν πάντα τὰ ἔθνη κατὰ τὸν λόγον τ βασιλέως· καὶ πολλοὶ ἀπὸ ἰσραὴλ δυδόκησαν τῇ λατρείᾳ αὐτῆς, καὶ ἔθυσαν βοῦς ἐδώλοις, καὶ ἐβεβήλωσαν τὸ σάββατον· καὶ ἀπέστειλαν ὁ βασιλὶς βιβλία ἐν χερὶ ἀγγέλων εἰς Ἰερουσαλήμ, καὶ τὰς πόλεις ἰουδὰ πορευθῆναι ὀπίσω νομίμων ἀλλοτρίων τῆς γῆς· καὶ καταλύσαι ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίαν, καὶ σπονδὴν ἐκ τοῦ ἁγιάσματος· καὶ βεβηλῶσαι σάββατα καὶ ἑορτάς· καὶ μιᾶναι ἁγίασμα καὶ ἁγίους· οἰκοδομῆσαι βωμοὺς καὶ τεμένη, καὶ εἰδώλα· καὶ θύειν ὕεια, καὶ κτήνη κοινά· καὶ ἀφιέναι τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἀπερίτμητους ὁλοκλήρους τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐν παντὶ ἀκαθάρτῳ, καὶ βεβηλῶσαι αὐθυς, ὥστε ἐπιλαθέσθαι νόμου, καὶ ἀλλάξαι πάντα τὰ δικαιώματα· καὶ ὃς ἂν μὴ ποιήσῃ κατὰ ῥῆμα βασιλέως, ἀποθανᾶται κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους ἔγραψε πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτῆ· καὶ ἐποίησαν ἐπισκόπους ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν, καὶ ἐνετείλαθ τοῖς πόλισιν ἰούδα θυσιάζειν κατὰ πόλιν, καὶ πόλιν· καὶ συνηθροίσθησαν ἀπὸ τ λαοῦ πρὸς αὐτοὺς πολλοὶ πᾶς ὁ ἐγκαταλιπὼν τὸν νόμον· καὶ ἐποίησαν κακὰ ἐν τῇ γῇ, καὶ ἔθεντο τὸν ἰσραὴλ ὠ κρύφοις ἐν παντὶ φυγαδευτηρίῳ αὐτῶν· καὶ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ χασλεῦ ᾠκ πέμπτῳ· καὶ τεταραχθεὶς ἐπὶ ὠκοδόμησαν βδέλυγμα ἐρημώσεως ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· καὶ ἐν πόλισιν ἰούδα κύκλῳ ὠκοδόμησαν

ἡ ἁγίασμα ἐν ὑπερηφανίᾳ, καὶ ἔλαβε ὁ θυσιαστήριον τὸ χωνευτὸν, καὶ τὴν λυχνίαν τὴν φωτὸς, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ τὴν τράπεζαν τῆς προθέσεως. καὶ τὰ ασσωθεῖα καὶ τὰς φιάλας. καὶ τὰς θυΐσκας τὰς χρυσᾶς. καὶ τὸ κατακέτασμα. καὶ τοὺς στεφάνους καὶ τὸν κόσμον χρυσοῦν τὸν κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ. καὶ ἐλέπισε πάντα καὶ ἔλαβε τὸ ἀργύριον, καὶ τὸ χρυσίον, καὶ τὰ σκεύη τὰ ἐπιθυμητά. καὶ ἔλαβε τοὺς θησαυροὺς τοὺς ἀποκρύφους οὓς εὗρε. καὶ λαβὼν πάντα ἀπῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. καὶ ἐποίησε φονοκτονίαν, καὶ ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν μεγάλην. καὶ ἐγένετο πένθος ἐπὶ Ἰσραὴλ μέγα ἐν παντὶ τόπῳ αὐτῶν, καὶ ἐστέναξαν ἄρχοντες καὶ πρεσβύτεροι. παρθένοι καὶ νεανίσκοι ἠθενήσαν καὶ τὸ κάλλος τῶν γυναικῶν ἠλλοιώθη. πᾶς νυμφίος ἀνέλαβε θρῆνον. καθημένη ἐν παρόδῳ ἐγένετο ἐν πένθει. καὶ ἐσείσθη ἡ γῆ ὑπὸ τῶν κατοικούντων αὐτήν, καὶ πᾶς ὁ οἶκος Ἰακὼβ ἐνεδύσατο αἰσχύνην. μετὰ δύο ἔτη ἡμερῶν ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ἄρχοντα φορολογίας εἰς τὰς πόλεις Ἰούδα. καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν ὄχλῳ βαρεῖ. καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς λόγους εἰρηνικοὺς ἐν δόλῳ, καὶ ἐπείσθησαν αὐτῷ. καὶ ἐπέσησεν ἐν τῇ πόλει ἐξάπινα, καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν πληγὴν μεγάλην. καὶ ἀπώλεσε λαὸν πολὺν ἐξ Ἰσραήλ. καὶ ἔλαβε τὰ σκῦλα τῆς πόλεως. καὶ ἐνεπύρισεν αὐτὴν πυρί. καὶ κατέβαλε τοὺς οἴκους αὐτῆς, καὶ τὰ τείχη αὐτῆς κύκλῳ. καὶ ᾐχμαλώτευσαν τὰς γυναῖκας, καὶ τὰ τέκνα. καὶ τὰ κτήνη ἐκληρονόμησαν αὐτούς. καὶ ᾠκοδόμησαν τὴν πόλιν διὰ βίας τεῖχος μέγα κύκλῳ καὶ ἐχυρὰ πύργοις ὀχυροῖς. καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς ἄκραν. καὶ ἔστησαν ἐκεῖ ἔθνος ἁμαρτωλόν. ἄνομοι παρανόμους. καὶ ἐνίσχυσαν ἐν αὐτῇ. καὶ παρέθεντο ὅπλα καὶ βρῶσιν καὶ συναγαγόντες τὰ σκῦλα Ἱερουσαλὴμ ἀπέθεντο ἐκεῖ. καὶ ἐγένοντο εἰς μεγάλην παγίδα. καὶ ἐγένετο εἰς ἐνέδραν τοῦ ἁγιάσματος, καὶ εἰς διάβολον πονηρὸν τοῦ Ἰσραὴλ σὺν παντός. καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἀθῷον

ὃν κύκλῳ

καὶ ἔγνω, ὅτι ἀπεθνήσκει· καὶ ἐκάλεσε τοὺς παῖδας αὐτοῦ μό-
νους τοὺς σωτηρίους αὐτῷ ἀπὸ νεότητος· καὶ διῴκησεν αὐτοῖς
τὴν βασιλείαν αὐτοῦ ἐν ζωῇ αὐτοῦ· καὶ ἐβασίλευσαν ἀλέξανδρος
ἔτη δώδεκα, καὶ ἀπέθανε· καὶ ἐπεκράτησαν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀν-
τ' αὐτοῦ ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ, καὶ ἐπίθεντο πάντοθεν σφοδρήματα με-
τὰ τὸ ἀποθανεῖν αὐτόν. καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὀπίσω αὐτῶν ἔτη πολ-
λά, καὶ ἐπληθύνθησαν κακὰ ἐν τῇ γῇ· καὶ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτῶν ῥίζα
ἁμαρτωλὸς ἀντίοχος ἐπιφανὴς υἱὸς Ἀντιόχου βασιλέως· ὃς ἦν
ὅμηρα ἐν τῇ Ῥώμῃ· καὶ ἐβασίλευσεν ἔτει ἑκατοστῷ, καὶ ἑβδο-
μηκοστῷ, καὶ ἑβδόμῳ βασιλείας Ἑλλήνων. ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις
ἐξῆλθον ἐξ Ἰσραὴλ υἱοὶ παράνομοι, καὶ ἀνέπεισαν πολλοὺς λέ-
γοντες πορευθῶμεν, καὶ διαθώμεθα διαθήκην μετὰ τῶν ἐ-
θνῶν τῶν κύκλῳ ἡμῶν, ὅτι ἀφ' ἧς ἐχωρίσθημεν ἀπ' αὐτῶν εὗ-
ρεν ἡμᾶς κακὰ πολλά· καὶ ἠγαθύνθη ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς αὐ-
τῶν· καὶ προεθυμήθησάν τινες ἀπὸ τοῦ λαοῦ, καὶ ἐπορεύθησαν
πρὸς τὸν βασιλέα· καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς ἐξουσίαν ποιῆσαι τὰ δι-
καιώματα τῶν ἐθνῶν· καὶ ᾠκοδόμησαν γυμνάσιον ἐν Ἱερο-
λύμοις κατὰ τὰ νόμιμα τῶν ἐθνῶν. καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς ἀκρο-
βυστίας· καὶ ἀπέστησαν ἀπὸ διαθήκης ἁγίας, καὶ ἐζεύχθησαν ἐν
τοῖς ἔθνεσι καὶ ἐπράθησαν τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρόν. καὶ ἡτοίμα-
σεν ἡ βασιλεία ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ ὑπέλαβε βασιλεῦσαι τῆς
αἰγύπτου· ὅπως βασιλεύσῃ ἐπὶ τὰς δύο βασιλείας· καὶ εἰσῆλθ-
θεν εἰς Αἴγυπτον ἐν ὄχλῳ βαρεῖ ἐν ἅρμασι, καὶ ἐλέφασι, καὶ ἐν
ἱππεῦσι, καὶ ἐν στόλῳ μεγάλῳ· καὶ συνῆψε πόλεμον πρὸς
Πτολεμαῖον βασιλέα αἰγύπτου, καὶ ἐνεφάνη Πτολεμαῖος ἀπὸ προ-
σώπου αὐτοῦ· καὶ ἔφυγε· καὶ ἔπεσον τραυματίαι πολλοί· καὶ κατε-
λάβοντο τὰς πόλεις τὰς ὀχυρὰς ἐν γῇ αἰγύπτου· καὶ ἔλαβε τὰ
σκῦλα γῆς αἰγύπτου· καὶ ἐπέστρεψεν Ἀντίοχος μετὰ τὸ πατάξαι
Αἴγυπτον ἐν ἔτει ἑκατοστῷ καὶ τεσσαρακοστῷ, καὶ βίτῳ ἔτει· καὶ ἀνέ-
βη εἰς Ἰσραὴλ· καὶ Ἱεροσόλυμα ἐν ὄχλῳ βαρεῖ, καὶ εἰσῆλθεν μετ'

ἐξῆλθε δὲ Δανιὴλ ἐφαγεν. ὁ δὲ ἄγγελος τοῦ θεοῦ ἀπεπατέστησεν αὐτὸν
ἀββακοὺμ παραχρῆμα εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. ὁ δὲ βασιλεὺς ἦλθε
τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ πενθῆσαι τὸν Δανιήλ. καὶ ἦλθεν ἐπὶ τὸ
λάκκον, καὶ ἐνέβλεψε. καὶ ἰδοὺ Δανιὴλ καθήμενος, καὶ ἀναβο-
ήσας φωνῇ μεγάλῃ ὁ βασιλεὺς ἔκραξε. μέγας εἶ κύριος ὁ θεὸς τοῦ
Δανιήλ. καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν σοῦ. καὶ ἀνέσπασεν αὐτόν. τοὺς
δὲ αἰτίους τῆς ἀπωλείας αὐτοῦ, ἐνέβαλεν εἰς τὸν λάκκον. καὶ κα-
τεβρώθησαν παραχρῆμα ἐνώπιον αὐτοῦ.

Τέλος τοῦ περὶ Βὴλ Δράκοντος.

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ ΠΡΩΤΟΣ ΛΟΓΟΣ.

Κεφάλαιον. α. 1.

Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ πατάξαι Ἀλέξαν-
δρον τὸν Φίλιππου τὸν Μακεδόνα ὃς ἐξῆλ-
θεν ἐκ τῆς γῆς Χαττιείμ καὶ ἐπάταξε Δα-
ρεῖον βασιλέα Περσῶν, καὶ Μήδων·
καὶ ἐβασίλευσεν αὐτ' αὐτοῦ πρότερον
ἐπὶ τῶν Ἑλλάδα. καὶ συνεστήσατο πολέ-
μους πολλοὺς. καὶ ἐκράτησαν ὀχυρωμάτων, καὶ ἔσφαξε βασι-
λεῖς τῆς γῆς. καὶ Δῆλθεν, ἕως ἄκρων τῆς γῆς, καὶ ἔλαβε σκύλα
πλήθους ἐθνῶν, καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ ὑψώθη,
καὶ ἐπήρθη ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ συνήγαγε δύναμιν ἰσχυρὰν
σφόδρα. καὶ ἦρξε χωρῶν καὶ ἐθνῶν καὶ τυράννων, καὶ ἐγέ-
νοντο αὐτῷ εἰς φόρον. καὶ μετὰ ταῦτα ἔπεσεν ἐπὶ τὴν κοίτην

χρλκωῦς ἐπ᾽ αὐτὸν ἐν ἰσχύι ἰδίᾳ, καὶ πίνει, ἕως ἂν μεθύσθῃ ἐπ᾽ αὐτῷ. ὅτι οὐκ ἔστιν ἕτερος θεὸς ὃς δύναται σῶσαι οὕτως καὶ ἐξελέσθαι ὡς ὁ θεὸς Δανιήλ. καὶ ἐν τῷ τέλει τῆς ἡμέρας ἔφερον τὸν Δανιὴλ καὶ ἐνέβαλον αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων. καὶ ἦσαν ἐκεῖ ἑπτὰ λέοντες ἐν τῷ λάκκῳ ἐπὶ ἡμέρας ἑπτά. καὶ ἐν τῷ λάκκῳ ἐπὶ τὰ λέοντα ἐδίδοντο αὐτοῖς ἀνὰ ἡμέραν δύο σώματα καὶ δύο πρόβατα· τότε δὲ οὐκ ἐδόθη αὐτοῖς ἵνα καταφάγωσι τὸν Δανιήλ. καὶ ἦν ἀβακκοὺμ ὁ προφήτης ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ. καὶ αὐτὸς ἥψησεν ἔψημα, καὶ ἐνέτριψεν ἄρτον εἰς σκάφην καὶ ἐπορεύετο εἰς τὸ πεδίον ἀπενέγκαι τοῖς θερισταῖς. καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος κυρίου τοῦ ἀββακκοὺμ· ἀπένεγκε τὸ ἄριστον ὃ ἔχεις εἰς Βαβυλῶνα τῷ Δανιὴλ εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων. καὶ εἶπεν ἀββακκοὺμ· κύριε Βαβυλῶνα οὐχ ἑώρακα, τὸν λάκκον οὐ γινώσκω. καὶ ὁ ἄγγελος τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ· καὶ βαστάσας τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, ἔθηκεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα ἐπάνω τοῦ λάκκου ἐν τῷ ῥοίζῳ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ. καὶ ἐβόησεν ἀββακκοὺμ, λέγων· Δανιὴλ Δανιὴλ· λάβε τὸ ἄριστον ὃ ἀπέστειλέ σοι ὁ θεός· καὶ εἶπε Δανιήλ· ἐμνήσθης γάρ μου ὁ θεός· καὶ οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἐκζητοῦντάς σε, καὶ ἠγάπησας σε· καὶ

ἅπτει δανιὴλ τοῦ βασιλέως γινώσκω κατὰ σὲ ῥῆμά σου καὶ ἔσται σοι
ἱρᾶς † βήλ. ἐβδομήκοντα χαρὶς γυναικῶν καὶ τέκνων, καὶ ἦλθεν
ὁ βασιλεὺς μετὰ δανιὴλ, εἰς † οἶκον † βήλ. καὶ εἶπαν οἱ ἱρεῖς τοῦ
βήλ. ἰδοὺ ἡμεῖς ἀποτρέχομεν ἔξω. σὺ δὲ βασιλεῦ, παράθες τὰ
βρώματα καὶ † οἶνον κεράσας θὲς. καὶ ἀπόκλεισον τὴν θύραν καὶ
σφράγισον τοῦ δακτυλίου σου. καὶ ἐλθὼν πρωΐ. ἐὰν μὴ εὕρῃς
πάντα βεβρωμένα ὑπὸ † βήλ, ἀποθανούμεθα ἢ δανιὴλ ὁ ψευ
σάμενος καθ ἡμῶν. ὠλιγώρησαν, ὅτι ποιοῦσιν ὑπὸ
τὴν τράπεζαν κεκρυμμένον ἔδαφος. καὶ δι αὐτῆς εἰσπορεύον
ται ὅλον, καὶ ἀνῄλουν αὐτά. καὶ ἐγένετο ὡς ἐξῆλθον ἐκεῖνοι, καὶ ὁ
βασιλεὺς παρέθηκε τὰ βρώματα τοῦ βήλ. καὶ ἐπέταξε δανιὴ
λ. τῖς παισὶν αὐτοῦ, καὶ ἤνεγκαν καὶ τίφραν. καὶ κατέσφασαν
ὅλον † ναὸν, ἐνώπιον † βασιλέως μόνου. καὶ ἐξελθόντος, ἐκλεί
σθη τὴν θύραν. καὶ ἐσφραγίσθη ἐν τοῦ δακτυλίῳ τῷ βασιλέως, καὶ
ἀπῆλθον. οἱ δὲ ἱρεῖς, ἦλθον τὴν νύκτα κατὰ † ἔθος αὐτῶν. καὶ αἱ
γυναῖκες αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν καὶ κατέφαγον πάντα καὶ ἔξε
πιον. καὶ ὤρθρισεν ὁ βασιλεὺς τὸ πρωΐ καὶ δανιὴλ μετ αὐτοῦ. καὶ
εἶπεν ὁ βασιλεὺς, σῶοι αἱ σφραγῖδες δανιὴλ; ὁ δὲ εἶπε. καὶ σῶοι
ὦ βασιλεῦ. καὶ ἐγένετο ἅμα τοῦ ἀνοῖξαι τὰς θύρας, ἐπιβλέψας
ἐπὶ τὴν τράπεζαν ὁ βασιλεὺς, βοήσας φωνῇ μεγάλῃ, μέγας εἶ
βήλ. καὶ οὐκ ἔστι παρὰ σοὶ δόλος ὃν δὲ τρόπον. καὶ ἐγέλασε δανιὴλ. καὶ
ἐκράτησε † βασιλέα, † μὴ εἰσελθεῖν αὐτὸν ἐνδο. καὶ εἶπεν. ἴδε δὴ
† ἔδαφος, καὶ γνῶθι τίνος τὰ ἴχνη ταῦτα. ὁρᾷς τὰ ἴχνη ἀνδρῶν
καὶ γυναικῶν, καὶ παιδίων. καὶ ὀργισθεὶς ὁ βασιλεὺς τότε, συέλαβε
τοὺς ἱρεῖς, καὶ τοὺς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν. καὶ ἐδείξαν αὐ
τῷ τὰς κρυπτὰς θύρας, δι ὧν εἰσεπορεύοντο, καὶ ἐδαπάνων τὰ
ἐν τῇ τραπέζῃ. καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς. καὶ ἔδωκε τὸν
βήλ, τοῦτο δὲ τοῦ δανιὴλ, καὶ κατέστρεψεν αὐτὸν, καὶ τὸ ἱρὸν αὐτοῦ.
καὶ ὃν δράκων μέγας ἐν τῷ τόπῳ καὶ σεβόμενοι αὐτὸν οἱ βαβυ
λώνιοι. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῦ δανιὴλ. μὴ, καὶ τοῦτο ἔρεῖς ὅτι

ΠΕΡΙ ΔΡΑΚΟΝΤΟΣ

τῦ βήλ ἀναλώσεως, παρὰ τίλευς
τῦ δανιήλ, ἀναπειδεῖν
παράδειγμα.

Καὶ ὁ βασιλεὺς ἀσυάγης, προσετίθη
πρὸς ὺς πατέρας αὐτῦ. καὶ παρέ-
λαβε κῦρος ὁ πέρσης τὴν βασιλείαν
αὐτῦ. καὶ ἦν δανιὴλ συμβιωτὴς τῦ
βασιλέως, καὶ ἐνδοξότερος, ὑπὲρ πάντας
ὺς φίλυς αὐτῦ, καὶ ἦν ἄδολον τοῖς
βαβυλωνίοις ὄνομα βήλ. καὶ ἦσαν
παρ᾽ αὐτῷ ἡμέρας σεμιδάλεως ἀρτάβαι, ιβ. καὶ
πρόβατα μ. καὶ οἶνυ μερῆται ἓξ. καὶ ὁ βασιλεὺς ἐσέβετο αὐ-
τό. καὶ ἐπορεύετο καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν προσκυνῆν αὐτό. δα-
νιὴλ δὲ προσκυνῦ τῷ θεῷ αὐτῦ. καὶ εἶπαν αὐτῷ ὁ βασιλεύς.
διατί σὺ προσκυνεῖς τῷ βήλ; ὁ δὲ εἶπεν. ὅτι σέβομαι ἄδολα
χειροποίητα. ἀλλὰ τὸν ζῶντα θεὸν, τὸν κτίσαντα τὸν οὐρανὸν, καὶ
τὴν γῆν, καὶ ἔχοντα πάσης σαρκὸς κυριεῖαν. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ
βασιλεύς. σὺ οὐκ οἶδας ὅτι ὁ βὴλ ἔστιν ζῶν θεός; οὐχ ὁρᾶς ὅσα ἐσθίει
καὶ πίνει καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν; καὶ εἶπε δανιὴλ γελάσας. μὴ πλα-
νῶ βασιλεῦ. δεῖξόν μοι ἐσωθεν μήτι ἐστὶ πηλός. ἔξωθεν δὲ χαλκός. καὶ οὐ δι-
βρωκεν. οὐδέποτε πότε. θυμωθεὶς δὲ ὁ βασιλεὺς ἐκάλεσε ὺς ἱε-
ρεῖς αὐτῦ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ἐὰν μὴ ἀπαγγείλητέ μοι τὸν κατεσθίοντα τ
δαπάνην ταύτην, ἀποθανεῖσθε. ἐὰν δὲ ἀποδείξητε. ὅτι ὁ βὴλ κα
τεσθίει αὐτὰ ὁ δανιὴλ ἀποθάνῃ. ὅτι ἐβλασφήμησεν εἰς τὸν βὴλ καὶ

θεὸν. εἶπε δὲ Δανιήλ. ὀρθὸς ἐφύσα ἐς τὸν σεαυτὸν κεφαλήν. ἤδη γὰρ ἄγγελος θεοῦ λαβὼν φασι παρὰ τοῦ θεοῦ. ἀφίστασο μέσον. καὶ μεταστήσας αὐτὸν, ἐκέλευσε προσαγαγεῖν ἕτερον καὶ εἶπεν αὐτῷ. πονηρὰ γεγονὼς, καὶ οὐκ ἰούδα. τὸ κάλλος ἐξαπάτησέ σε καὶ ἡ ἐπιθυμία διέστρεψε τὴν καρδίαν σου. οὕτως ἐποίεις τυγατράσιν Ἰσραήλ. καὶ ἐκείναι φοβούμεναι, ὡμίλουν ὑμῖν. ἀλλ' ἡ θυγάτηρ Ἰούδα ὑπέμεινε τὴν ἀνομίαν ὑμῶν. νῦν οὖν λέγε μοι ὑπὸ τί δένδρον κατέλαβες αὐτοὺς ὁμιλοῦντας ἀλλήλοις. ὁ δὲ εἶπεν. ὑπὸ πρῖνον. εἶπε δὲ αὐτῷ Δανιήλ. ὀρθῶς ἐφύσα καὶ σὺ εἰς τὸν σεαυτοῦ κεφαλήν. μένει γὰρ ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ τὴν ῥομφαίαν ἔχων πρίσαι σε μέσον ὅπως ἐξολεθρεύσῃ σε ὑμᾶς. καὶ ἀνεβόησε πᾶσα ἡ συναγωγὴ φωνῇ μεγάλῃ. καὶ εὐλόγησαν τὸν θεὸν τὸν σῴζοντα τοὺς ἐλπίζοντας ἐπ' αὐτόν. καὶ ἀνέστησαν ἐπὶ τοὺς δύο πρεσβυτέρους. ὅτι συνέστησεν αὐτοὺς Δανιήλ, ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν ψευδομαρτυρήσαντας. καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὃν τρόπον ἐπονηρεύσαντο ποιῆσαι κατὰ τὸν νόμον Μωϋσῆ. καὶ ἀπέκτειναν αὐτοὺς, καὶ ἐσώθη αἷμα ἀθῷον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. χιλκίας δὲ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἤνεσαν τὸν θεὸν, περὶ τῆς θυγατρὸς αὐτῶν σωσάννης μετὰ ἰωακεὶμ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ τῶν συγγενῶν πάντων, ὅτι οὐχ εὑρέθη ἐν αὐτῇ ἄσχημον πρᾶγμα. καὶ Δανιὴλ ἐγένετο μέγας ἐνώπιον τοῦ λαοῦ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἐπέκεινα.

Τέλος τῆς περὶ τῆς Σωσάννης ἱστορίας.

αὐτῆς· ἡμᾶς δὲ ὄντας ἐν τῇ γωνίᾳ τὸ παραδείγμα ἰδόντας τῆς
ἀνομίας, ἐφράσαμεν ἐπ' αὐγούς· καὶ ἰδόντας συπινομένους αὐ
τοὺς ἐκείνῃ μὴν ὅκ ἠδυνήθημεν ἐγκρατεῖς γενέσθαι σχεδὸν δ' ὅλ
ην αὐτοὺς ὑπὲρ ἡμῶν· καὶ ἀνέξαυτα τὰ θύρας ἐκπεπηδηκέναι.
ταύτης δὲ ἐπιλαβόμενοι, ἐπηρωτῶμεν τίς ἦν ὁ ναυίσκος· καὶ
ὅκ ἠθέλησεν ἀπαγγεῖλαι ἡμῖν· ταῦτα μαρτυρῶμεν· καὶ ἐπίσευ
σεν αὐτοῖς ἡ σωσαννη, ὡς πρεσβυτεροις τοῦ λαοῦ καὶ κριτοῖς·
καὶ κατέκριναν αὐτὴν ἀποθανεῖν. ἀνεβόησε δὲ φωνῇ μεγάλῃ
σωσάννα καὶ εἶπεν· ὁ θεὸς ὁ αἰώνιος τῶν κρυπτῶν γνώστης· ὁ εἰδὼς
τὰ πάντα πρὶν γενέσεως αὐτῶν, σὺ ἐπίσης ὅτι ψευδῆ μου κα
τεμαρτύρησαν· καὶ ἰδοὺ ἀποθνήσκω μὴ ποιήσασα μηδὲν ὧν
οὗτοι κατεμαρτύρησαν κατ' ἐμοῦ καὶ εἰσήκουσεν ὁ θεὸς τῆς φωνῆς
αὐτῆς· καὶ ἀγομένης αὐτῆς ἀποκτεῖναι, ὁ θεὸς ἐξήγειρε τὸ ἅγι
ον παιδάριον νεανίσκου, ᾧ ὄνομα δανιήλ· καὶ ἀνεβόησε φωνῇ με
γάλῃ καθαρὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ αἵματος τούτης, ἐπέστρεψε δὲ πᾶς
ὁ λαὸς πρὸς αὐτὸν, καὶ εἶπε τίς ὁ λόγος οὗτος· οὐ σὺ λελάληκας
ὁ δὲ σὰς ἐν μέσῳ αὐτῶν εἶπεν· οὕτως μωροὶ ἰσραήλ· οὐκ ἀνε
κρίναντες οὐδὲ τὸ θῆλυ ἐπιγνόντες· κατεκρίνατε θυγατέρα ἰσ
ραήλ· ἀνατρέψατε εἰς ἐξέτασιν· ψευδῆ γὰρ οὗτοι κατεμαρ
τύρησαν αὐτῆς· καὶ ἀνέστρεψε πᾶς ὁ λαὸς μετὰ σπουδῆς· καὶ
εἶπαν αὐτῷ οἱ πρεσβύτεροι· δεῦρο καθίσον ἐν μέσῳ ἡμῶν·
καὶ ἀπάγγειλον ἡμῖν· ὅτι σοὶ δέδωκεν ὁ θεὸς τὸ πρεσβυτήρι
ον· καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς δανιήλ· διάχωρίσατε αὐτοὺς ἀπ' ἀλ
λήλων μακρὰν, καὶ ἀνακρινῶ αὐτούς. ὡς δὲ ἐχωρίσθησαν εἷς ἀπὸ
τοῦ ἑνὸς ἐκάλεσε τὸν ἕνα αὐτῶν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· πεπαλαι
ωμένε ἡμερῶν κακῶν· νῦν ἥκασιν αἱ ἁμαρτίαι σου ἃς ἐποίεις τὸ
πρόσθεν κρίνων κρίσεις ἀθώους· καὶ δίκας μὲν ἀθώους, κατακρί
νων· ἀπολύων δὲ νοὺς ἀδίκους· λέγοντος τοῦ κυρίου, ἀθῷον, καὶ δί
καιον, ὅκ ἀποκτενεῖς· νῦν οὖν ταύτην ἄπερ εἶδες, εἰπὸν· ὑπὸ τί
δένδρον εἶδες αὐτοὺς ὁμιλοῦντας ἀλλήλοις· ὁ δὲ εἶπεν ὑπὸ σχί

ἐνεπιθυμίᾳ σου ἐσμέν· ἀλλὰ συγχωρεῖσθε ἡμῖν, καὶ γινοῦ μεθ' ἡμῶν· εἰ δὲ μή, καταμαρτυρόμεθά σου, ὅτι ἦν μετὰ σοῦ πανοῦργος· καὶ σχοινίον ἐξαπέστειλας τὰ κεφάλια ἀπὸ σοῦ· καὶ ἀνεσείναξε σωσάννα καὶ εἶπε· συνά μοι πάνθθεον· ἐάν τε γὰρ τοῦτο πράξω, θάνατός μοί ἐστιν· ἐὰν δὲ μὴ πράξω οὐκ ἐκφεύξομαι τὰς χεῖρας ὑμῶν· αἱρετόν μοί ἐστι μὴ πράξασαν ἐμπεσεῖν εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν, ἢ ἁμαρτεῖν ἐνώπιον κυρίου· καὶ ἀνεβόησε φωνῇ μεγάλῃ σωσάννα· ἐβόησαν δὲ καὶ οἱ δύο πρεσβύτεροι κατέναντι αὐτῆς· καὶ δραμὼν ὁ εἷς ἤνοιξε τὰς θύρας τοῦ παραδείσου· ὡς δὲ ἤκουσαν τὴν κραυγὴν ἐν τῷ παραδείσῳ οἱ ἐκ τῆς οἰκίας, εἰσεπήδησαν εἰς τὴν πλαγίαν θύραν ἰδεῖν τί ἐστι συμβεβηκὸς αὐτῇ· ἐπεὶ δὲ ἐλάλησαν οἱ πρεσβύτεροι τοὺς λόγους αὐτῶν, κατῃσχύνθησαν οἱ δοῦλοι σφόδρα· οὐ πώποτε γὰρ ἐρρέθη λόγος τοιοῦτος περὶ σωσάννης· καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον ὡς συνῆλθεν ὁ λαὸς πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς ἰωακείμ· ἦλθον οἱ δύο πρεσβύτεροι πλήρεις τῆς ἀνόμου ἐννοίας κατὰ σωσάννης, τοῦ θανατῶσαι αὐτήν· καὶ εἶπον ἐνώπιον τοῦ λαοῦ· ἀπόστειλατε ἐπὶ σωσάνναν θυγατέρα χελκίου· ἦν δὲ γυνὴ ἰωακείμ· οἱ δὲ ἀπέστειλαν· καὶ ἦλθεν αὐτή, καὶ οἱ γονεῖς αὐτῆς, καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς· καὶ πάντες οἱ συγγενεῖς αὐτῆς· ἦν δὲ σωσάννα ὑπερφυὲς σφόδρα καὶ καλὴ τῷ εἴδει· οἱ δὲ παράνομοι, ἐκέλευσαν ἀποκαλυφθῆναι αὐτήν· ἦν γὰρ κατακεκαλυμμένη, ὅπως ἐμπλησθῶσι τοῦ κάλλους αὐτῆς· ἔκλαιον δὲ οἱ παρ' αὐτῇ, καὶ πάντες οἱ εἰδότες αὐτήν· ἀναστάντες δὲ οἱ δύο πρεσβύτεροι ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ· ἔθηκαν τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς· ἡ δὲ κλαύσασα ἀνέβλεψεν εἰς τὸν οὐρανόν, ὅτι ἦν ἡ καρδία αὐτῆς πεποιθυῖα ἐπὶ κύριον· εἶπον δὲ οἱ πρεσβύτεροι· περιπατούντων ἡμῶν ἐν τῷ παραδείσῳ μόνων, εἰσῆλθεν αὐτὴ μετὰ δύο παιδισκῶν· καὶ ἀπέκλεισε τὰς θύρας τοῦ παραδείσου, καὶ ἀπέλυσε τὰς παιδίσκας· καὶ ἦλθε πρὸς αὐτὴν νεανίσκος ὃς ἦν κεκρυμμένος· καὶ συνέπεσε μετ'

τὸ λαοῦ χριταὶ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ. περὶ ὧν ἐλάλησε ὁ Νατὰν νης, ὅτι ἐξῆλθεν ἀδομία ἐκ βαβυλῶνος ἐκ περισσυτέρων χρι τῶν οἳ ἐδόκουν κυβερνᾶν τὸν λαόν. Οὗτοι προσκαρτέρουν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἰωακείμ. καὶ ἔρχονται πρὸς αὐτοὺς, πάντας οἱ χρονόμενοι. καὶ ἐγένετο νύκτα ἀπέρεχεν ὁ λαὸς μίαν ἡμέρας. ἐσκεπρόβιβε σασάν να. καὶ περιπατεῖ ἐν τῷ παραδείσῳ ✝ ἀνδρὸς αὐτῆς, καὶ ἐθεώρουν αὐτὴν οἱ δύο πρεσβύτεροι καθημέραν ἐπιπορωμένην, καὶ περιπα τοῦσαν, καὶ ἐγένοντο ἐν ἐπιθυμίᾳ αὐτῆς. καὶ διέστρεψαν τὸν νοῦν αὐτῶν, καὶ ἐξέκλιναν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, ✝ μὴ βλέπειν εἰς τὸν οὐρανὸν. μηδὲ μνημονεύειν κριμάτων δικαίων. καὶ ἦσαν ἀμφότεροι κα τανενυγμένοι περὶ αὐτῆς. καὶ οὐκ ἀπήγγελλον ἀλλήλοις τὸν ὀδύνην αὐτῶν, ὅτι ἠκύνοντο ἐπαφῆναι τὸν ἐπιθυμίαν αὐτῶν, ὅτι ἤθελον συγγωνίζειν αὐτῇ. καὶ παρετηροῦσαν φιλοτίμως καθημέραν ὁ ραῖν αὐτήν. καὶ εἶπαν ἕτερος τῷ ἑτέρῳ. πορευθῶμεν δὴ εἰς οἶ κον, ὅτι ἄριστον ὥρα ἐστί. καὶ ἐξελθόντες διεχωρίσθησαν ἀπ' ἀλλή λων. καὶ ἀναστρέψαντες, ἦλθον ἐπὶ τὸν αὐτὸν, καὶ ἀνετάζοντες ἀλλή λους τὴν αἰτίαν, ὡμολόγησαν τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν. τότε κατὰ σωτὸ ἔταξαν καιρὸν, ὅτε αὐτὴν μονηθῆναι εὗρον μόνην. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ παρατηρεῖν αὐτοὺς ἡμέραν τινὰ, εἰσῆλθε καθὼς χθὲς, καὶ τρίτης ἡμέρας, μετὰ δύο κορασίων καὶ ἐπιθύμησε λοῦσασθαι ἐν τῷ παραδείσῳ. ὅτι καῦμα ἦν. καὶ οὐκ ἦν οὐδεὶς ἐν κῇ πλοῖ οἱ δύο πρεσβύτεροι κεκρυμμένοι. καὶ παρατηροῦντες αὐτόν. καὶ εἶπε τοῖς κορασίοις. ἐνέγκατε δύμοι ἔλαιον καὶ σμῆ γμα. καὶ τὰς θύρας ✝ παραδείσου κλείσατε, ὅπως λούσωμαι. καὶ ἐποίησαν καθὼς εἶπε, καὶ ἀπέκλεισαν τὰς θύρας τοῦ παραδεί σου. καὶ ἐξῆλθον κατὰ τὰς πλαγίας θύρας, ἐνέγκαι τὰ προσε ταγμένα αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἔγνων τοὺς πρεσβυτέρους, ὅτι ἦσαν κε κρυμμένοι. καὶ ἐγένετο ὡς ἐξῆλθον τὰ κοράσια. καὶ ἀνέστησαν οἱ δύο πρεσβύτεροι, καὶ ἐπέδραμον αὐτῇ καὶ εἶπον. ἰδοὺ αἱ θύραι τοῦ παραδείσου κέκλεινται. καὶ οὐδεὶς θεωρᾷ ἡμᾶς. καὶ

ξάλλω ἡ ψυχή ὑμῶν παιδείαν, ἐγγύς ἐστιν εὑρεῖν αὐτόν, ἵνα τι ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν, ὅπ βλίζον ἐκπάσπ. καὶ εὗρον ὑμᾶς ἐν ζῷ πολλῷ ἀναπαυσιν. μετάσχε παιδείαν ἐν πολλῷ ἀσκήθμῷ ἀργυρίου καὶ πολὺν χρυσὸν κήπασθε ἐν αὐτῇ. σύφροσι θείη ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἐν ζῷ ἐλίσσ αὐτό. καὶ μὴ ἀσχωθέητε ἐν ἀνίσσ αὐτοῦ. ὀργάζεσθε τὸ ἔργον ὑμῶν πρὸ καιροῦ καὶ δώσ τὸν μισθὸν ὑμῶν ἐν καιρῷ αὐτῷ.

Τέλος τῆς σοφίας ἰησοῦ τοῦ υἱοῦ σιράχ.

ΣΩΣΑΝΝΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑ.

παρὰ τῆς τοῦ Δανιὴλ ἀρχῆς ἀφωρισμένη σὺν τῇ μὴ ἐν αὐτῷ, ὃς περ καὶ τὸ, τῶ Δράκων τος τοῦ Βὴλ, διήγημα, ἐν ὄῖς βιβλίοις τ ἑβραίων.

Αἰ ἦν ἀνὴρ οἰκῶν ἐν βαβυλῶνι. καὶ ὄνομα αὐτῷ ἰωακείμ. καὶ ἔλαβε γυναῖκα ἧ ὄνομα σωσάννα. θυγατηρ χελκίου καλὴ σφόδρα. καὶ φοβουμένη τὸν κύριον. καὶ οἱ γονεῖς αὐτῆς δίκαιοι. καὶ ἐδίδαξεν τὴν θυγατέρα αὐτῶν, κατὰ τὸν νόμον μωϋσῆ. καὶ ἦν ἰωακείμ. καὶ πλούσιος σφόδρα. καὶ ἦν αὐτῷ παράδεισος γειτνιῶν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. καὶ πρὸς αὐτὸν προσήγοντο οἱ ἰουδαῖοι σὺν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐνδοξότερον πάντων. καὶ ἀποδεικνύθησαν δύο πρεσβύτεροι ἐκ

ἦν συνεπὴς ἀλλὰ κατὰ περίοχον μετὰ πάντων, καὶ οὐκ ἦν ὁ ζοφοῦντων ἐμβλέπων εἰς αὐτὴν ψυχῶν καὶ οὐκ ἦν. καὶ ἐμνήσθην τοῦ λεγειν σοι καὶ δραγασίας σου. διὰ τὰ ἀδικα. διὰ τοὺς ὑποδυναστάς σου. καὶ σώζεις αὐτούς, ἐκ χειρὸς ἐθνῶν καὶ αὐτῶν ψαθ γῆς ἱκετεύω μου καὶ ὑπὲρ θανάτου σύστασιν ἐμνήθην. ὑπακούσαμεν κύριον πατέρα κυρίου μου, μὴ με ἐγκαταλιπεῖν ἐν ἁμαρτίαις θλίψεως. ἐν καιρῷ ὑπερηφανίαν ἀβουλησίας. αὐτὸς σῶσόν σου ἐνδέχεσθαι. καὶ ὑμνήσω ἐν ἐξομολογήσει. καὶ ἐσηκούσθη ἡ δέησίς μου. ἐσώσας γάρ με ἐξ ἀπωλείας. καὶ ἐξείλου με ἐκ καιροῦ πονηροῦ. διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαι καὶ αἰνέσω καὶ δοξολογήσω τὸ ὄνομα κυρίου. ἐπὶ ὧν νεώτερος πρὶν πλανηθῶ σε με, ἐζήτησα σοφίαν προφανῶς ἐν προσευχῇ μου ἔναντι ναοῦ ἁγίου περὶ αὐτῆς. καὶ ἕως ἐχάτων ἐκζητήσω αὐτήν. ἐξάνθου ὡς περικαίουσις σταφυλῆς. εὐφράνθη ἡ καρδία μου ἐν αὐτῇ. ἐπίβη ὁ πούς μου ἐν εὐθύτητι. ἐκ νεότητός μου ἴχνευσα αὐτήν. ἔκλινα ὀλίγον τὸ οὖς μου καὶ ἔλαβον. καὶ πολλὴν εὕρον ἐμαυτῷ παιδείαν. προκόπτει, ἐγένετό μοι ἐν αὐτῇ. διὰ τοῦτο μοι σοφίαν δώσω δόξαν. διενοήθην τοῦ ποιῆσαι αὐτὴν καὶ ἐζήλωσα ἀγαθόν, καὶ ἡ μὴ σχῶ θῶ. διαμεμάχισαι ἡ ψυχή μου ἐν αὐτῇ καὶ ἐν ποιήσει μου, διεκριβωσάμην τὰς χάρας μου ἐξεπέτασα πρὸς ὕψος. καὶ τὰ ἀγνοήματα αὐτῆς ἀπενοήθην. τὴν ψυχήν μου κατέβαλον ἐν αὐτήν. καρδίαν ἐκτησάμην μετ' αὐτῆς ἀπαρχῆς. καὶ ἐν καθαρισμῷ εὗρον αὐτήν. διὰ τοῦτο οὐ μὴ ἐγκαταλειφθῶ. καὶ ἡ κοιλία μου ἐτεράχθη ἐκζητῆσαι αὐτήν. διὰ τοῦτο ἐκτησάμην ἀγαθὸν κτῆμα. ἔδωκεν κύριος γλῶσσάν μοι μισθόν μου καὶ ἐν αὐτῇ αἰνέσω αὐτόν. ἐγγίσατε πρός με ἀπαίδευτοι καὶ αὐλίσθητε ἐν οἴκῳ παιδίας. καὶ δὴ ὑστερεῖτε λέγετε ἐν κύριος. καὶ αἱ ψυχαὶ ὑμῶν διψῶσι σφόδρα. ἤνοιξα τὸ στόμα μου, καὶ ἐλάλησα. κτῆσαι αὐτὴν ἄνευ ἀργυρίου. τὸν ζυγὸν ὑμῶν, ὑπόθες ὑπὸ ζυγόν. καὶ ἐπισὶ

χάρας αὐτῶ, ὦ πᾶσαν ἐκκλησίαν ἡῶν ἰσραὴλ δοῦναι δῶρον γνίαν κυρίῳ, ἐκ χιλίων αὐτῶ καὶ ἐν ὀνόματι αὐτῶ καυχᾶσθαι. καὶ ἠλευθέρωσαν ἐν προσκυνήσει· ὦ ἐξάδαι τῶν ἐξηκοντα παρὰ ὑψίστου· καὶ νῦν εὐλογήσατε θεὸν θεῶν πάντων θεὸν μεγαλωσυνοῦντι πάντη· τὸν ὑψοῦντα ἡμέρας ἡμῶν ἐκ μήτρας· καὶ ποιοῦντα μεθ' ἡμῶν κατὰ τὸ ἔλεος αὐτῶ· δῶη ἡμῖν εὐφροσύνην καρδίας καὶ γενέσθω εἰρήνη ἐν ἡμέραις ἡμῶν· ἐν ἰσραὴλ κατὰ τὰς ἡμέρας τῶ αἰῶνος ἐμπιστεύσαι μεθ' ἡμῶν τὸ ἔλεος αὐτῶ· καὶ ἐν τοῖς ἡμέραις αὐτοῦ λυτρώσασθαι ἡμᾶς· ἐν δυσὶν ἔθνεσιν προσώχθισαν ἡ ψυχή μου, καὶ τὸ τρίτον οὐκ ἔστιν ἔθνος· οἱ καθήμενοι ἐν ὄρει σαμαρείας φυλιστιείμ· καὶ ὁ λαὸς μωρὸς ὁ κατοικῶν ἐν συχὲμ οἰς· παιδείας σωτηρίας καὶ ἐπιστήμης ἐχάραξε ἐν τῶ βιβλίῳ τούτῳ· ἰησοῦς υἱὸς σιραχ ἐλεαζάρου ἱεροσολυμίτης· ὃς ἐξέχεεν σοφίαν καρδίας αὐτοῦ· μακάριος ὃς ἐν τούτοις διαναπαήσεται· καὶ θεὶς αὐτὰ ὦ καρδίας αὐτοῦ φρονήσει· ἐὰν γὰρ αὐτὰ ποιήσῃ πρὸς πάντα ἰσχύσει ὅτι φῶς κυρίου τὸ ἴχνος αὐτῶ·

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΙΗΣΟΥ ΥΙΟΥ ΣΕΙΡΑΧ.

Κεφ. να. 51.

ΕΞομολογήσομαί σοι κύριε βασιλεῦ· καὶ αἰνέσω θεὸν τὸν σωτῆρά μου· ἐξομολογοῦμαι τῶ ὀνόματί σου· ὅτι σκέπαστής καὶ βοηθὸς ἐγένου μοι· καὶ ἐλυτρώσω σωτηρίαν μου ἐξ ἀπωλείας· καὶ ἐκ παγίδος διαβολῆς γλώσσης ἀπὸ χειλέων ἐργαζομένων ψεῦδος· καὶ ἐναντίον παρεστηκότων ἐγένου βοηθὸς καὶ ἐλυτρώσατό με, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους καὶ ὀνόματός σου· ἐκ βρυγμῶν ἑτοίμως ἐς βρῶμα ἐκ χειρὸς ζητούντων τὴν ψυχήν μου· ἐκ πλειόνων θλίψεων ὧν ἔσχον ἀπὸ πνιγμοῦ πυρὸς καὶ κυκλόθεν· καὶ ἐκ μέσου πυρὸς οὗ οὐκ ἐξεκαύθην· ἐκ βάθους κοιλίας ᾅδου καὶ ἀπὸ γλώσσης ἀκαθάρτου καὶ λόγου ψευδοῦς· βασιλεῖ σήμερον γλώσσης ἀδίκου· ἤγγισεν ἕως θανάτου ἡ ψυχή μου ἡ ζωή μου

μείζον. ὁ φρούραρχος τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ πλώσεως· καὶ οὐ ἰσχύσας πόλιν ἁλῶναι ἐκπορευθῆναι ὡς ἐδοξάσθη οὐ πεισθεὶς τῇ ἐξόδῳ οἴκου καταπετάσματος· ὡς ἀσὴρ ἐσθιόμενον μέσῳ νεφέλης· ὡς σελήνη πλήρης οὐ ἡμῶσαι· ὡς ἥλιος ἐκ λάμπων ἐπὶ ναοῦ ὑψίστου· καὶ ὡς τόξον φωτίζων οὐ νεφέλαις δόξης, ὡς ἄνθος βόσιον οὐ ἡμῶσαι νέων· ὡς κρίνα ἐπ' ἐξόδων ὕδατος· ὡς ἔλασος λιβάνου οὐ ἡμῶσαι θρόνους· ὡς πῦρ· καὶ λίβανος ἐπὶ κυρίου· ὡς σκεῦος χρυσίου ὁλόσφυρηλάτου κεκοσμημένον παντὶ λίθῳ τιμίῳ· ὡς ἐλαία ἀναθαλλούσα καρποὺς· καὶ ὡς κυπάρισσος ὑψουμένη οὐ νεφέλαις· οὐ δὲ ἀνελαμβάνειν αὐτὸν στολὴ δόξης· καὶ οὐ διδύσκεσθαι αὐτὸν στωλίσεων καυχήματος· οὐ ἀναδήσασθαι θυσιαστηρίου ἁγίου· ἐδόξασεν περιβολὴ ἀγιάσματος, οὐ δὲ δι' ἐχθρὰν μίλητος χάριν ἰδρίσεων, καὶ αὖθις ἐκδὸς παρεκάρα βωμοῦ κυκλόθεν αὐτὸς εἰφὼδ ἀδελφῶν· ὡς ἔλασμα κίβδηλον ἐν δὲ λιβάνῳ· καὶ ἐκύκλωσαν αὐτὴν ὡς σελίχη φοινίκων· καὶ πάντα οἱ ἱερεῖς ἀαρὼν ἐν δόξῃ αὐτῶν καὶ προσφορᾷ κυρίου χειρὶ αὐτῶν ἐναντι πάσης ἐκκλησίας ἰσραήλ· καὶ στωλίσασθαι λειτουργεῖν ἐπὶ βωμᾷ κοσμῆσαι προσφορὰν ὑψίστου παντοκράτορος· ἐξίτησιν δὲ πυρὸς ἐκ χειρὸς αὐτοῦ· καὶ ἔπασσον ἐξ αἵματος ταφυλῆς· ἐξέχεαν εἰς θεμέλια θυσιαστηρίου ὀσμὴν εὐωδίας ὑψίστῳ παμβασιλεῖ· τότε ἀνέκραζον ἱερεῖς ἀαρὼν· σὺν σάλπιγξιν ἐλατοῖς ἤχησαν· ἀκουστὸν ἐποίησαν φωνὴν μεγάλην εἰς μνημόσυνον ἐναντι ὑψίστου· τότε πᾶς ὁ λαὸς κοινῇ κατέπεσον· καὶ ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὸν γῆν προσκυνῆσαι δὲ κυρίῳ αὐτῶν, παντοκρατορα θεῷ δὲ ὑψίστῳ· καὶ ἤγειραν οἱ ψαλμῳδοὶ οὐ φωνᾶς αὐτῶν· οὐ πλεῖστῳ οἶκῳ ἐγκυκάνθη μέλος· καὶ ἐδοξάθη ὁ λαὸς κυρίῳ ὑψίστου ἐν προσευχῇ κατέναντι ἐλεήμονος, ἕως στωλισθῇ κόσμος κυρίου· καὶ τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ ἐτελέσθη· τότε καταβὰς ἐπήρατο

μίλλ γλυκανθήσει. μὴ ὦ μουσικὰ ἐν συμποσίῳ οἶνος, αὐτὸ δ κατευθύνθω ἐν ἐπιστροφῇ λαῶ. καὶ ἐξέρχου ὁδιλύγματα ἀνομίας κατὰ δύθωσαν πρὸς κύριον τὴν καρδίαν αὐτῶν, ἐν ἡμέραις αὐόμων κατήχησον τῶν ἐὰν ἐὰν ἀφῇ πάρεξ δικαιοσύνη καὶ ἐξεκίη, καὶ ἰασίνε. πάντες πλημμέλησαν ἐπλημμέλησεν κατέλιπον τὸ ἐν νόμον τῶν ὑψίστου οἱ βασιλεῖς ἰούδα ἐξέλιπεν. ἔδωκαν τὸ ἐκκίρας αὐτῶν ἐτέροις. καὶ τῶν δόξαν αὐτῶν ἔθνη ἀλλοτρίῳ. ἐνεπύρισαν ἐκλεκτὴ πόλιν ἀγιάσματος καὶ ἠρήμωσαν τὰς ὁδοὺς αὐτῶν, ἐν χερὶ ἐρημίᾳ. ἐκάκωσαν τὸ αὐτὸν καὶ αὐτὸς ἐν μήτρᾳ ἡκάθη, προφήτης ἐκριζοῦμαι καὶ καθοῦν καὶ ἀπολλύειν. οὕτως οἴκοδομεῖν καὶ καταφυτεύειν ἰσχυκὴ ὃς ἐὰν ὅρασιν δεξῆς. ἣν ὑπέδειξεν αὐτῷ ὦ ἅρματος χερουβίμ. καὶ χαὶ ἐμνήσθη τῶν ἐχθρῶν ἐν ὄμβρῳ καὶ ἀγαθώσασι ζοὺς εὐθύνοντας ὁδοὺς. καὶ τ δώδεκα προφῆτ τὰ ὀστᾶ. ἀναθάλλει ἐκ τ τόπ αὐτ. παρεκάλεσεν ἡ ἐν ἰακώβ. καὶ ἐλυτρώσθη αὐτὸν. ἐν πίστει ἐλπίδος. πῶς μεγαλύνομεν ἐν ζοροβάβελ καὶ αὐτὸς ὡς σφραγὶς ἐπὶ δεξιᾶς χέρος. οὕτως ἐκλοῦς ἡσοὺς ἰωσεδέκ. οἳ ἐν ἡ μέραις οἰκοδόμησαν οἶκον. καὶ ἀνύψωσαν λαὸν ἄγιον κ. ὑπομε. σμένον ἐς δόξαν ἀϊδιος. καὶ ἐμεσσιῶ ὦ πολὺ μνημόσυνον τ ἀγγέρονθος ἡμῶν τέχνη πεπλωκότα. καὶ εὐθύνας πύλας καὶ μο χλοὺς καὶ ἀνεγείρανθος τὰ οἰκόπεδα ἡμῶν. οὐ ὃ εἰς ἐκπλήθη οἶος ἐνὸχ βιοῦτος ὦ τῆς γῆς καὶ χαρ αὐτὸς ἀνελήφθη ἀπὸ τ γῆς. δ ὃ ἰωσήφ, ἐγεννήθη ἀνὴρ ἡγούμενος ἀδελφῶν. σύνεγμα λαοῦ. καὶ τὰ ὀστᾶ αὐτῦ ἀπεσκίπησαν. σὴμ καὶ σὴθ ἐν ἀνθρώποις ἐνδόξοις ἐθησαν. καὶ ὑπὲρ πᾶν ζῶον ἐν τῇ κτίσει ἀδάμ.

Κεφ. ν. ϙ.

Υμων ἰωνίου ἡὸς ἰσραὴλ ὁ μέγας, ὃς ἐν ζωῇ αὐτοῦ ὑπέραγεν οἴκων, καὶ ἐν ἡμέραις αὐτοῦ ἐστερίωσαν ἐν ναῷ. καὶ ὑπ' αὐτ ἐθεμελιώθη ὑψ ὄχλησις. οὐ πλημμα ὑψηλὸν πυρὶ βόλον ἐπροῦν ἐν ἡμέραις αὐτοῦ ἐλατ γώθη ἀπορροχίτον ὑδάτων. χαλκὸς ὅστις θαλάσσης· τὸ πυρίο

ἐβδόμης σὺν αὐτῷ· καὶ οἱ ἐν ἀγαπήσει κεκοσμημένοι, καὶ γὰρ ἡμεῖς ἐσμὲν
ἰησοῦμεθα· ἠλίας· ὃς ἐν λαίλαπι ἐσκεπάσθη· καὶ ἐλισαῖε ἐνεπλή-
σθη σώματος αὐτοῦ· καὶ ἐν ἡμέραις αὐτοῦ, οὐκ ἐσαλεύθη ὑπὸ ἄρχον
τος· καὶ οὐ κατεδυναστεύσεν αὐτὸν οὐδείς· πᾶς λόγος οὐκ ὑπῆ
ρεν αὐτῷ, καὶ ἐν κοιμήσει προφητεύσας τὸ σῶμα αὐτοῦ· καὶ ἐν
ζωῇ αὐτοῦ ἐποίησεν τέρατα, καὶ ἐν τελευτῇ θαυμάσια τὰ ἔρ
γα αὐτοῦ· ἐν πᾶσι τούτοις οὐ μετενόησεν ὁ λαός· καὶ οὐκ ἀπέ
στησαν ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν ἕως ἐπηχμαλωτίσθησαν ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν·
καὶ ἐσκορπίσθησαν ἐν πάσῃ τῇ γῇ· καὶ κατελείφθη ὁ λαὸς ὀλιγο-
στός· καὶ ἄρχων ἦν ὁ οἶκος δαυίδ· ἐν τοῖς μὲν αὐτῶν ἐποίησαν τὸ ἀ
ρεστὸν· ἐν τοῖς ἐπλήθυναν ἁμαρτίας· ἐξῆκιας ὠχύρωσαν τὴν πό-
λιν αὐτῶν· καὶ ἐσήγαγεν ἐν μέσῳ αὐτῶν τὸ ὕδωρ· ὤρυξεν σὶ-
δήρῳ ἀκρότομον καὶ ὠκοδόμησεν κρήνας εἰς ὕδατα· ἐν ἡμέραις
αὐτοῦ, ἀνέβη σενναχηρείμ· καὶ ἀπέστειλαν ῥαψάκην, καὶ ἀπῆρεν ἐ
χεῖρ αὐτῶν ἀπὸ σιών· καὶ ἐμεγαλαύχησεν ὑπερηφανίᾳ αὐτῶν· τό
τε ἐσαλεύθησαν καρδίαι, καὶ χεῖρες αὐτῶν, καὶ ὠδύνησαν ὡς αἱ
ὠκυοῦσαι· καὶ ἐπεκαλέσαντο τὸν κύριον τὸν ἐλεήμονα ἐκπετά
σαντες τὰς χεῖρας αὐτῶν πρὸς αὐτόν· καὶ ὁ ἅγιος ἐξ οὐρανοῦ
ταχὺ ἐπήκουσεν αὐτῶν· καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐν χειρὶ ἐσαΐου·
ἐπάταξεν τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀσσυρίων· καὶ ἐξέτριψεν αὐ-
τοὺς ὁ ἄγγελος αὐτοῦ· ἐποίησαν γὰρ ἐξῆκιας τὸ ἀρεστὸν κυρίῳ·
καὶ ἐπέχυσεν ἐν ὁδοῖς δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· ὡς ἐνετείλα-
το ἐσαΐας ὁ προφήτης, ὁ μέγας καὶ πιστὸς ἐν ὁράσει αὐτοῦ, ἐν
τῶν ἡμέραις αὐτοῦ, ἀνεπόδισεν ὁ ἥλιος· καὶ προσέθηκαν ζω
ὴν βασιλέως πνεύματι μεγάλῳ· εἶδεν τὰ ἔσχατα καὶ παρεκά
λεσεν τοὺς πενθοῦντας ἐν σιών· ἕως τοῦ αἰῶνος· ὑπέδειξεν τὰ τε
θέντα, καὶ τὰ ἀπόκρυφα πρὶν παραγενέσθαι αὐτά·

Κεφαλ. μθ. 49.

Νημοσυνον ἰωσιου ὡς σύνθεσιν θυμιάματος, ἐκ
σκευασμένον ἔργῳ μυρεψοῦ· ἐν παντὶ στόματι ὡς

χρυσίον καὶ ὡς μόλιβδον ἐπλήθυναε ἀργύριον. περανεῖ κλινὰς τὰς λαζόνας Θυ γωναξίν. καὶ ἐνεξουσιάσθης ἐν τῷ σώματί Θυ. ἴδωκας μῶμον ἐν τῇ δέξῃ Θυ, καὶ ἐβεβήλωσας τὸ σπέρμα Θυ ἀπαγαγεῖν ὀργὴν ἐπὶ τὰ τέκνα Θυ. καὶ κατενύγη ἐπὶ τῇ ὑβρισύνῃ Θυ γενέσθαι δίχα τυραννίδα. καὶ ἐξέφραιμ ἄρξει βασιλέων ἀπειθῶν. ὁ δὲ κύριος, οὐ μὴ καταλίπῃ τὸ ἔλεος αὐτῦ καὶ οὐ μὴ διαφθαρῇ ἀπὸ τ ἔργων αὐτῦ οὐ μὴ ἐξαλείψῃ ἐκ τ οὐρανῦ τὸ ἔκγονα. καὶ σπέρμα τῦ ἀγαπήσαντος αὐτὸν οὐ μὴ ἐξάρῃ. καὶ τῷ ἰακὼβ ἔδωκεν κατάλλειμμα. καὶ τῷ δαβὶδ ἐξ αὐτῦ ῥίζαν. καὶ ἀνεπαύσατο σαλομὼν μετὰ τῶν πατέρων αὐτῦ. καὶ κατέλιπεν μετ' αὐτὸν ἐκ τῦ σπέρματος αὐτῦ λαοῦ ἀφροσύνην. καὶ ἐλαττούμενον σωίσει ῥοβοὰμ, ὃς ἐπίησεν λαὸν ἐκ βουνῶν αὐτῦ. καὶ ἱεροβοὰμ ἦν ναβὰτ ὃς ἐξήμαρτεν τὸν ἰσραήλ. καὶ ἔδωκεν τῷ ἐφραὶμ ὁδὸν ἁμαρτίας. καὶ ἐπληθύνθησαν αἱ ἁμαρτίαι αὐτῶν σφόδρα ἀποσῆσαι αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν. καὶ πᾶσαν πονηρίαν ἐξεζήτησαν ἕως δίκησις ἐλθεῖν ἐπ' αὐτούς.

Κεφάλαιον. μη. 48.

Αἱ ὀψεις ἠλίας προφήτης ὡς πῦρ. καὶ ὁ λόγος αὐτῦ ὡς λαμπὰς ἐκαίετο. ὃς ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς λιμόν. καὶ τῷ ζήλῳ αὐτῦ ὀλιγοποίησεν αὐτούς. ἐν λόγῳ κυρίῳ ἀνέσχεν οὐρανὸν καὶ κατήγαγεν οὕτως πρὶς πῦρ. ὡς ἐδοξάθη ἠλία, ἐν θαυμασίοις Θυ. καὶ τίς ὅμοιός σου καυχᾶσαι. ὁ ἐγκίρας νικῶν ἐκ θανάτου. καὶ ἐξ ᾅδου οὐ λόγῳ ὑψίστου. ὁ καταγαγὼν βασιλεῖς. εἰς ἀπώλειαν. καὶ δεδοξασμένους ἀπὸ κλείνης αὐτῶν. ἀκούων ἐν σινᾷ ἐλεγμὸν. καὶ ἐν χωρὴβ κρίματα ἐκδικήσεως. ὁ χρίων βασιλᾶς εἰς ἀντάποδομα. καὶ προφήτας διαδόχους μετ' αὐτόν. ὁ ἀναληφθεὶς ἐν λαίλαπι πυρὸς ἐν ἅρματι ἵππων πυρίνων, ὁ καταγραφεὶς ἐν ἐλεγμοῖς εἰς καιρούς, καπάσαι ὀργὴν πρὸ θυμοῦ. καὶ ἐπιστρέψαι καρδίαν πατρὸς πρὸς υἱόν. καὶ κατασῆσαι φυλὰς ἰακώβ. μακάριοι οἱ

ἰδόντες

Αἰ μετὰ ταῦτα ἀνέστη νάθαν προφητεῦσαι
ἐνώπιον Δαβίδ. Ὡσπερ γὰρ ἀφωρισμένον ἀπὸ σωτηρίου,
οὕτως Δαβὶδ ἀπὸ τῶν ἡμῶν Ἰσραήλ. ἐν λίνοις ἔπαιξεν, ὡς ἐν ὄρνιθοις. καὶ ἐν ἀρχαῖς, ὡς ἐν ἄρνεσι προβάτων. ἐν νεότητι αὐτοῦ. οὐχὶ ἀπέκτεινεν γίγαντα. καὶ ἐξῆρεν ὀνειδισμὸν ἐκ λαοῦ ἐν τῷ ἐπάραι χεῖρα ἐν λίθῳ σφενδόνης. καὶ κατέβαλεν γαυριάματα τοῦ γολιὰθ. ἐπεκαλέσατο γὰρ κύριον τὸν ὕψιστον καὶ ἔδωκεν. ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ χράσις ἐξάραι ἄνθρωπον δυνατὸν, ἐν πολέμῳ. ἀνυψώσεν κέρας λαοῦ αὐτοῦ. οὕτως ἐν μυελώσιν ἐδόξασεν αὐτόν. καὶ ὕμνησεν αὐτὸν ἐν δοξολογίαις κυρίου. ἐν τῷ φέρειν αὐτῷ διάδημα δόξης. ἐξέρριψεν γὰρ ἐχθροὺς κυκλόθεν. καὶ ἐξανέπαυσεν φυλιστιείμ. οὓς ὑπεναντήσεν. ἕως σήμερον, σωτήριον αὐτῶν κέρας. ἐν παντὶ ἔργῳ αὐτοῦ ἔδωκεν ἐξομολόγησιν ἀγίῳ ὑψίστῳ ῥήμασι δόξης. ἐν πάσῃ καρδίᾳ αὐτοῦ ὕμνησεν καὶ ἠγάπησεν τὸν ποιήσαντα αὐτόν. καὶ ἔστησεν ψαλτῳδοὺς κατέναντι τοῦ θυσιαστηρίου. καὶ ἐξ ἤχου αὐτῶν γλυκάνει μέλη. ἔδωκεν ἐν ἑορταῖς, σύμπαν τὸ ἔτος, καὶ ἐκόσμησεν καιροὺς μέχρι συντελέσεως, ἐν τῷ αἰνεῖν αὐτοὺς τὸ ὄνομα αὐτοῦ. καὶ ἀπὸ πρωΐ ἠχεῖν τὸ ἁγίασμα. κύριος ἀφεῖλεν τὰς ἁμαρτίας αὐτοῦ καὶ ὑψώσεν εἰς αἰῶνα τὸ κέρας αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ διαθήκην βασιλέων. καὶ θρόνον δόξης ἐν τῷ Ἰσραήλ. μετὰ τοῦτο ἀνέστη ὁ ἐπισήμων, καὶ δι' αὐτὸν κατέλυσεν ἐν πλατυσμῷ. Σολομὼν ἐβασίλευσεν ἐν ἡμέραις εἰρήνης. ὡς ὁ θεὸς κατέπαυσεν κυκλόθεν. ἵνα σήσῃ οἶκον ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ, καὶ ἑτοιμάσῃ ἁγίασμα εἰς τὸν αἰῶνα. ὡς ἐσοφίσθης ἐν νεότητί σου, καὶ ἐνεπλήσθης ὡς ποταμὸς συνέσεως. γῆν ἐπεκάλυψεν ἡ ψυχή σου. καὶ αἰνίγματα παραβολὰς ἀνήγαγες. εἰς νήσους πόρρω ἀφίκετο τὸ ὄνομά σου. καὶ ἠγαπήθης ἐν τῇ εἰρήνῃ σου. ἐν ᾠδαῖς καὶ παροιμίαις καὶ παραβολαῖς. καὶ ἐν ἑρμηνείᾳ ἐθαύμασάν σε χῶραι. ἐν ὀνόματι κυρίου θεοῦ τοῦ ἐπικεκλημένου θεοῦ Ἰσραήλ. σωύγαγες ὡς χαλκὸν

ρίν πόλεμος αὐτῦ· καὶ γὰρ ἐπηχθυθήσον ὄπίσω δωμάτων
καὶ ἐν ἡμέραις μαϋσέως ἐσωίησαν ἔλεος αὐτοῖς καὶ χαλεβ υἱὸς
ἰεφοννῆ· ἀντιστῆναι ἐναντι ἐχθρῶν· κωλύσαι λαὸν ἀπὸ ἁμαρτίας
καὶ καθάσαι γογγυσμὸν πονηρίας· καὶ αὐτοὶ δύο ὄντες δι-
σώθησαν ἀπὸ χ, χιλιάδων πεζῶν· εἰσαγαγῖν αὐτοὺς εἰς κλη-
ρονομίαν· εἰς γῆν ῥεούσαν, γάλα καὶ μέλι· καὶ ἔδωκεν ὁ κύριος
τῷ χαλεβ ἰσχύν· καὶ ἕως γήρους διέμεινεν αὐτῷ ἐπιβλῶσαι αὐ-
τὸν ἐπὶ ὕψος τῆς γῆς· καὶ τὸ σπέρμα αὐτῦ κατέσχεν κληρονο-
μίαν· ὅπως ἴδωσιν πάντες οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ· ὅτι καλὸν τὸ πορεύ
εσθαι ὀπίσω κυρίου· καὶ οἱ κριταὶ ἕκαστος τῷ αὐτῦ ὀνόματι· ὅσ-
σων οὐκ ἐξεπορεύθησαν ἡ καρδία· καὶ ὅσοι οὐκ ἀπεστράφησαν ἀπὸ
κυρίου, ὧν τὸ μνημόσυνον αὐτῶν ἐν εὐλογίαις· τὰ ὀστᾶ αὐτῶν ἀνα
θαλοι ἐκ τῆς τόπου αὐτῶν· καὶ τὸ ὄνομα αὐτῶν οὐκ καταλλασ
σόμενον· ἐφ' ὑμῖς δεδοξασμένων αὐτῶν· ἠγαπημένων, ὑπὸ κυ
ρίου αὐτῦ· προφήτης κυρίου κατέστησεν βασιλέα· καὶ ἐχρίσεν
ἄρχοντας ἐπ' τὸν λαὸν αὐτῦ· ἐν νόμῳ κυρίου ἐκρίνων συναγωγὴν
καὶ ἐπισκέψασθαι κύριος τὸν ἰακώβ, ἐν πίστει αὐτῦ· ἠκριβώθη προ
φήτης· καὶ ἐγνώσθη ἐν πίστει αὐτῦ πιστὸς δραστως· καὶ ἐπεκα
λίσατο τὸν κύριον σωτῆρα· ἐν τῷ θλίψαι ἐχθροὺς αὐτῦ κυ-
κλόθεν· ἐν προσφορᾷ ἀρνὸς γαλαθηνῦ· καὶ ἐβρόντησεν ἀπ' οὐ
ρανῦ κύριος· καὶ ἐν ὕψει μεγάλῳ, ἀκουσθῆναι ἐποίησεν τῇ φω
νῇ αὐτοῦ· καὶ ἐξέκλιναν ἡγουμένους τυρίων καὶ πάντας ἄρχον
τας φυλιστιείμ· καὶ πρὸ καιρῦ κοιμήσεως αὐτοῦ· ἐπεμαρτύ-
ρατο ἐναντι κυρίου, καὶ χριστοῦ· χρήματα καὶ ἕως ὑποδημάτων
ἀπὸ πάσης σαρκὸς, οὐκ ἤλαβεν· καὶ οὐκ ἐνεκάλεσεν αὐτῷ ἄν
θρωπος καὶ μετὰ τὸ ὑπνῶσαι αὐτὸν προεφήτευσεν· καὶ ὑπὲρ δό
ξαν βασιλέως τῷ τελευτῷ αὐτῦ, καὶ ἀνύψωσεν ἐκ γῆς τῷ
φωνῷ αὐτῦ ἐν προφητείᾳ ἐξαλεῖψαι ἀνομίαν λαῦ.

θυμαγχῆ χαρὲ ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ. ἔδοξε κύριος καὶ οὐκ εὐδόκησεν· καὶ σωσιελὶ ὠθιζαν ἐν θυμῷ ὀργῆς· ἐπεὶ ἔστησαν αὐθῖς τὰ ἅτα καταναλῶσαι ἐν πυρὶ φλογὸς αὐτῶ· καὶ προσέθηκεν ἀπαρὼν δόξαν· καὶ ἐδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν, ἀπαρχὰς πρωτογεννημάτων ἐμίεσεν αὐτῆς. ἄρδην πρώθις ἀθέμασεν πλησμονήν, καὶ γὰρ θυσίας κυρίῳ φάγονται· ὃς ἔδωκεν αὐτῷ τε, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶ· πλοῦ ἐν γῇ λαῷ κληρονομούσῃ· καὶ μερὶς οὐκ ἔστιν αὐτῷ ἐν λαῷ· αὐτὸς γὰρ μερὶς ϑυ κληρονομία καὶ φιτὸς ὑὸς ἐλεαίαρ βίρες ἐς δόξαν, ἐν τῷ ἠλῶσαι αὐτὸν ἐν φόβῳ κυρίῳ· ἡ σῶσαι αὐτὸν ἐν βοπῇ λαῷ ἐν ἀγαθότητι προθυμίας ψυχῆς αὐτῶ· καὶ ἐξιλάσϑω περὶ τῶ ἰσραὴλ· σχετῶϑ ἐστάθη αὐτῷ διαθήκη εἰρήνης· προστάτιμ ἁγίων, καὶ λαῷ αὐτῶ· ἵνα αὐτῷ ἡ τῷ σπέρματι αὐτ, ἱερωσύνης μεγαλοῦ ἐς ϑὺς ἀδνας· καὶ διεθήκην τῶ δαβὶδ ἠῷ ἐκ φυλῆς ἰούδα, κληρονομία βασιλέως ἠῶ ἐξ ἠῦ μόνῳ· κληρονομία ἀαρὼν καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ σῶν ἡμῖν σοφίαν ἐν καρδίᾳ ἡμῶν, κρίνειν ἐν λαὸν αὐτῶ ἐν δικαιοσύνῃ. ἵνα μὴ ἀφανισθῇ τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν· καὶ τῶν λόξαν αὐτῶν· ἐς γενεὰς αὐτῶν. Κεφ. μς. 46.

Ραταὸς ἐν πολίμοις ἰησοῦς ναυῆ, ἡ διαδοχος ἐν μωϋσῆ προφητείας· ὃς ἐγένετο κατὰ ὄνομα αὐτῶ μέγας ἐπ σωτηρία ἐκλεκτῶν αὐτ· ἐκδικῆσαι ἐπεγερομένους ἐχθρὸς ὅπως κληρονομήσῃ ἐν ἰσραήλ· ὡς ἐδοξάσθη ἐν τῷ ἐπάραι χᾶρας αὐτῶ· ἡ τῷ ἐκκλίναι ῥομφαίαν ἐπ πόλεις· τίς πρότερον αὐτῶ οὕτως ἔστης ϑὺς γὰρ πολιμίους κυρίους αὐτὸς ἐπήγαγεν· οὐχὶ ἐν χειρὶ αὐτῶ ἀνεπόδισεν ὁ ἥλιος· ἡ μία ἡμέρα ἐγενήθη πρὸς δύο· ἐπεκαλέσϑω ἐν ὕψισον δυνάστην, ἐν τῷ θλίψαι αὐτὸν ἐχθρὸς κυκλόθεν· καὶ ἐπήκουσεν αὐτὸν μέγας κύριος ἐν λίθοις χαλάζης δυνάμεως κραταιᾶς καὶ τίτραξεν ἐπ ἔθνος πόλεμον καὶ ἐν καταβάσει ἀπώλεσαν ἀνθρώπους· ἵνα γνῶσιν ἔθνη παυοπλίαν αὐτῶν· ὅτι ἐναντίον κυ-

ὃς ἦν γνώφον· καὶ ἐδωκεν αὐτῷ κατὰ πρόσωπον ἐνδελὲς, γῆμον ζωῆς ἐπισήμως διδάξαι ἐν Ἰακὼβ σχοθήκῃ· καὶ κρίματι αὐτοῦ τὸ ἰσραὴλ ἀαρὼν ὕψωσεν ἄγιον ὅμοιον αὐτῷ· ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐκ φυλῆς λεύι, ἔκλησεν αὐτὸν σχοθήκῃ αὐῶν· καὶ ἐδωκεν αὐτῷ ἱερατείαν λαοῦ· εὐλογῆσαι αὐτὸν ἐν δυνάμει καὶ πιστώσαι αὐτὸν σολὼ δόξης· ἐνέδυσεν αὐτὸ στολὴν καὶ χήματος· καὶ ἐστήριωσεν αὐτὸν σκεύεσιν ἰσχυρῶν· περισκελῆ καὶ ποδήρη, καὶ ἐπωμίδα· καὶ ἐκύκλωσεν αὐτὸν βοΐσκοις χρυσοῖς κώδωσιν πλείοσιν κυκλόθεν ἠχῆσαι φωνὴν ἐν βήματι αὐτοῦ· ἀκουστὸν ποιῆσαι ἦχον ἐν κυρίῳ εἰς μνημόσυνον ἰοῖς λαῷ αὐτοῦ· σολὴ ἁγία χρυσῷ καὶ ὑακίνθῳ καὶ πορφύρᾳ ἔργον ποικίλτου λογίου κρίσεως δήλωσις ἀληθείας· κεκλασμένη ἔργῳ τοῦ χίτωνος· λίθοις τολυτελέσιν γλύμματος σφραγίσεως, ἐν δέσει χρυσίου ἔργον λιθουργοῦ, εἰς μνημόσυνον ἐν γραφῇ κεκολαμμένη· κατ' ἀριθμὸν φυλῶν ἰσραὴλ· σίφωνος χρυσοῦ ἐπάνω κιδάρεως· ἐκτύπωμα σφραγίδος ἁγιάσματος· καύχημα ὑμνῆς ἔργον ἰσχύος ἐπιθυμήματα ὀφθαλμῶν κοσμοῦντα· ὡραῖα περὶ αὐτὸν ἐνέγνωσαν διαῦτα, ἕως αἰῶνος, οὐκ ἐνεδύσθη ἀλλογενὴς, πλὴν τῶν υἱῶν αὐτοῦ μόνον, καὶ τὰ ἔκγονα αὐτοῦ σχοπαντὸς· θυσίαν αὐτοῦ ὁλοκαρπωθήσονται· καθημέραν ἐνδελεχῶς δὶς ἐπλήρωσαν μωϋσῆς· τὰς χεῖρας καὶ ἔχρισεν αὐτὸν ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ· ἐγεννήθη αὐτῷ εἰς σχοθήκην αἰῶνιον, καὶ ἐν τῷ πίστματι αὐτοῦ ἐν ἡμέραις οὐρανοῦ λειτουργεῖν αὐτῷ ἅμα, καὶ ἱερατεύειν καὶ εὐλογεῖν ἐν λαῷ αὐτοῦ· ἐν τῷ ὀνόματι ἐξελέξατο αὐτὸν ἀπὸ πασῶν ζώντων· προσάγεσθαι κάρπωσιν κυρίῳ· θυμίαμα, καὶ εὐωδίαν εἰς μνημόσυνον· ἐξιλάσκεσθαι περὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· ἔδωκεν αὐτῷ ἐντολὰς αὐτοῦ ἐξουσίαν ἐν σχοθήκαις κριμάτων διδάξαι ἐν Ἰακὼβ τὰ μαρτύρια· καὶ ἐν νόμῳ αὐτοῦ φωνῆσαι ἰσραὴλ· ἐπισωίσησαν αὐτῷ ἀλλογενεῖς, καὶ ἐζήλωσαν αὐτὸν ἐν τῇ σχόμῃ, ἐν ᾧ ἐθεσαν οἱ περὶ δαθὰν, καὶ ἀβειρὼν, καὶ ὁ

γῆν. ἐν τοῖς διαθήκαις ἴση σπέρμα αὐτῶν, καὶ τέκνα αὐτῶν
δι' αὐτούς. ἕως αἰῶνος μενεῖ σπέρμα αὐτῶν. καὶ ἡ δόξα αὐτῶν
οὐκ ἐξαλειφθήσεται. τὸ σῶμα αὐτῶν ἐν εἰρήνῃ ἐτάφη. καὶ τὸ ὄνο
μα αὐτῶν ζῇ, εἰς γενεάς. φρόνιμα αὐτῶν διηγήσονται λαοί. καὶ
ἡ ἐπαινος ἐξαγγελεῖ ἐκκλησία. ἐνώχ εὐηρέστησεν κυρίῳ. καὶ
μετετέθη ὑπόδειγμα μετανοίας, τοῖς γενεαῖς νῶε εὑρέθη τέ
λειος δίκαιος. ἐν καιρῷ ὀργῆς ἐγένετο αὐτάλλαγμα. διατεθὲ
ἐγνώσθη κατάλειμμα τῇ γῇ. διατεθὲ ἐγένετο κατακλυσμός.
διαθῆκαι αἰῶνος ἐτέθησαν πρὸς αὐτόν, ἵνα μὴ ἐξαλειφθῇ κατα
κλυσμῷ πᾶσα σάρξ. ἀβραὰμ μέγα πατὴρ πλήθους ἐθνῶν, καὶ
οὐχ εὑρέθη ὅμοιος ἐν τῇ δόξῃ. ὃς συνετήρησεν νόμον ὑψίστου.
καὶ ἐγένετο ἐν διαθήκῃ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν σαρκὶ αὐτοῦ ἔστησεν
διαθήκην. καὶ ἐν πειρασμῷ εὑρέθη πιστός, διατεθὲν ἐν ὅρκῳ ἔστη
σεν αὐτῷ ἐνευλογηθῆναι ἔθνη, ἐν τῷ σπέρματι αὐτοῦ. πλη
θῦναι αὐτόν, ὡς χοῦν τῆς γῆς. καὶ ὡς ἄστρα ὑψῶσαι τὸ σπέρμα
αὐτοῦ. καὶ κατακληρονομῆσαι αὐτοὺς ἀπὸ θαλάσσης, ἕως θα
λάσσης, καὶ ἀπὸ ποταμοῦ ἕως ἄκρου γῆς. καὶ ἐν τῷ Ἰσαάκ. ἔστη
σεν οὕτως. διὰ ἀβραὰμ τὸν πατέρα αὐτοῦ, εὐλογίαν πάντων ἀν
θρώπων. καὶ διαθήκην. καὶ κατέπαυσεν ἐπὶ κεφαλὴν Ἰακώβ
ἐπέγνω αὐτὸν ἐν εὐλογίαις αὐτοῦ. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἐν κληρονο
μίᾳ, καὶ διέστειλεν μερίδας αὐτοῦ. ἐν φυλαῖς δώδεκα διεκρίθη.

Κεφάλαιον. με. 45.

Α Ἐξήγαγεν ἐξ αὐτοῦ ἄνδρα ἐλεήμονα εὑρίσκοντα χά
ριν ἐν ὀφθαλμοῖς πάσης σαρκός. ἠγαπημένον ὑπὸ
θεοῦ καὶ ἀνθρώπων. μοῦσαι, ὃ τὸ μνημόσυνον ἐν εὐλογίαις ὁμοίασεν
αὐτὸ δόξῃ ἁγίων. καὶ ἐμεγάλυνεν αὐτὸ ἐν φόβοις ἐχθρῶν. ἐν λό
γοις αὐτοῦ σημεῖα κατέπαυσεν. ἐδόξασεν αὐτὸ κατὰ πρόσωπον βα
σιλέων ἐνετείλατο αὐτῷ πρὸς λαὸν αὐτοῦ καὶ ἔδειξεν αὐτῷ τὴν δό
ξαν αὐτοῦ ἐν πίστει καὶ πραΰτητι αὐτοῦ ἁγίασεν ἐξελέξατο αὐτὸ ἐκ πά
σης σαρκός, ἤκουσεν αὐτοῦ τῆς φωνῆς αὐτοῦ. καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸ

ἐν αὐτῷ ἐκβῦς. οἱ πλέοντες τὴν θάλασσαν διηγοῦνται τὸν κίνδυνον αὐτῶν· καὶ ἀκοαῖς ὠτίων ἡμῶν θαυμάζομεν· καὶ ἐκεῖ τὰ παράδοξα καὶ θαυμάσια ἔργα· ποικιλία πάντες ζῴων κτίσις κυτῶν· δι' αὐτῶν διῴδιακε τέλος αὐτῶν· καὶ ἐν λόγῳ αὐτοῦ σύγκειται πάντα· πολλὰ δρῶμεν, καὶ ὃ μὴ ἀφικώμεθα· καὶ συντέλεια λόγων ὁ πᾶν ἐστιν αὐτός· δοξάζοντες τὸν ἰσχύοντα μεγαλύνωμεν αὐτόν· γὰρ ὁ μέγας παρὰ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ· φοβερὸς κύριος, καὶ σφόδρα μέγας καὶ θαυμαστὴ ἡ δυναστεία αὐτοῦ· δοξάζοντες κύριον ὑψώσατε· καθόσον ἂν δύνησθε, ὑπερέξει γὰρ καὶ ἔτι· καὶ ὑψοῦντες αὐτὸν πληθύνατε ἐν ἰσχύϊ· μὴ κοπιᾶτε, ὃ γὰρ μὴ ἀφίκεσθε· τίς ἐώρακεν αὐτὸν καὶ ἐκδιηγήσεται· καὶ τίς μεγαλύνει αὐτὸν καθὼς ἐστι; πολλὰ ἀπόκρυφά ἐστι μείζονα τούτων· ὀλίγα γὰρ ἐφράκαμεν τῶν ἔργων αὐτοῦ· πάντα γὰρ ἐποίησεν ὁ κύριος· καὶ τοῖς εὐσεβέσιν ἔδωκεν σοφίαν· πατὴρ ὑμῶν

Κεφάλαιον. μδ. 44.

Ἐνδοξάσωμεν δὴ ἀνδρας ἐνδόξους· καὶ γονεῖς πατέρας ἡμῶν τῇ γενέσει· πολλὴν δόξαν ἐκτείσεν ὁ κύριος· τὴν μεγαλοσύνην αὐτοῦ, ἀπ' αἰῶνος· κυβερνῶντες ἐν τοῖς βασιλείαις αὐτῶν καὶ ἀνδρες ἐνομαστοὶ ἐν δυνάμει, βουλεύοντες ἐν συνέσει αὐτῶν· ἀπαγγέλλοντες ἐν προφητείαις, ἡγούμενοι λαοῦ ἐν βουλαῖς, καὶ συνέσει γραμματεῖς λαοῦ· σοφοὶ λόγοι ἐν παιδείᾳ αὐτοῦ ἐκζητοῦντες μέλη μουσικῶν· δυνάμενοι ἔπη ἐν γραφῇ· ἄνδρες πλούσιοι ἐκπορηγημένοι ἰσχύϊ ἐρευνῶντες ἐν παροικίαις αὐτῶν· πάντες οὗτοι ἐν γενεᾷ, ἐνδόξασθησαν· καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν καύχημα· ἐστὶν αὐτῶν οἱ καταλιπόν ὄνομα τοῦ ἐκδιηγήσασθαι ἐπαίνους, καὶ ἐστὶν ὧν οὐκ ἐστὶν μνημόσυνον· καὶ ἀπώλοντο, ὡς οὐκ ὑπάρξαντες, καὶ ἐγένοντο ὡς οὐ γεγονότες· καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν μετ' αὐτούς· ἀλλ' οὗτοι ἄνδρες ἐλέους, ὧν αἱ δικαιοσύναι οὐκ ἐπελήσθησαν· μετὰ τοῦ σπέρματος αὐτῶν σὺν αὐτοῖς ἀγαθὴ κληρονομία, ἔκγονα αὐ-

χειμερία αὐτῆς ἀναψυχὴ χώρου. καὶ ἐναντίον καύματος αὐ-
τῆς πίς ὕδατος ἡσυχάζων κάμινον φυλάσσων ἐν ἔργοις καύματος πρη-
νὴς ἀλίου ἐκκαίων ὄρη ἀτμίδας πυρώδεις ἐμφυσῶν. καὶ
ἐκλάμπων ἀκτῖνας ἀμαυροῖ ὀφθαλμούς. μέγας κύριος ὁ ποιή-
σας αὐτὸν. καὶ ἐν λόγοις αὐτοῦ κατέσπευδεν πορείαν, καὶ ἡ
σελήνη ἐν πᾶσιν εἰς καιρὸν αὐτῆς. ἀνάδειξιν χρόνου, καὶ σημεῖ-
ον αἰῶνος. ἀπὸ σελήνης σημεῖον ἑορτῆς. φῶς μειούμενος
σωτηρίας. μὴν κατὰ ὄνομα αὐτῆς ἔσται. αὐξανομένη θαυ-
μαστὸς ἐν ἀλλοιώσει. σκεῦος παρεμβολῶν ἐν ὕψει. ἐν στερεώματι
οὐρανοῦ ἐκλάμπων. κάλλος οὐρανοῦ δόξα ἄστρων. κόσμος φωτί-
ζων, ἐν ὑψίστοις κυρίου. ἐν λόγοις ἁγίοις σύνταξιν κατάκριμα.
καὶ οὐ μὴ ἐκλυθῶσιν ἐν φυλακαῖς αὐτῶν. ἴδε τόξον καὶ εὐ-
λόγησον τὸν ποιήσαντα αὐτό. σφόδρα ὡραῖον ἐν δόξῃ αὐγάσμα-
τι αὐτοῦ. ἐκύκλωσεν οὐρανὸν ἐν κυκλώσει δόξης. χεῖρες ὑψίστου
ἐτάνυσαν αὐτό. προστάγματι αὐτοῦ κατέσπευδεν χιόνα. καὶ
ταχύνει ἀστραπὰς κρίματος αὐτοῦ. σχοινοβοῶν ἠνεῴχθησαν θησαυ-
ροί. καὶ ἐξέπτησαν νεφέλαι ὡς πετεινά. ἐν μεγαλείῳ αὐτοῦ ἰσχύ-
ει νεφέλας καὶ συνεθρύβησαν λίθοι χαλάζης. καὶ ἐν ὀπῇ σίας
αὐτοῦ σαλευθήσεται ὄρη. ἐν θελήματι πνεῦσαι νότος. φω-
νὴ βροντῆς αὐτοῦ ὠνείδισεν ὀργήν. καὶ καταιγὶς βορέου καὶ
συροφὴ πνεύματος ὡς πτερυγὰς καταπάλλων πάσῃ χώρᾳ. καὶ
ὡς ἀφρὶς καταλύσαι ἡ κατάβασις αὐτῆς. κάλλος λευκότητος
αὐτῆς ἐκθαμβάσει ὀφθαλμός. καὶ ἐπὶ τῇ ὑετῷ αὐτῆς, ἐκστῆ-
ται καρδία. καὶ πάχνην ὡς ἅλας ἐπιχεῖ. καὶ παγέντα γί-
νεται σκόλοπων ἄκρα. ψυχρὸς ἄνεμος βορέης πνεύσει, καὶ πα-
γήσεται κρύσταλλος ἀπ' ὕδατος. ἐπὶ πᾶσαν συναγωγὴν ὕδα-
τος καταλύσει. καὶ ὡς θώρακα ἐνδύσεται ὕδωρ. καταφάγε-
ται ὄρη, καὶ ἔρημον ἐκκαύσει. καὶ ἀποσβέσει χλόην, ὡς πῦρ. τασις
πάντων κατεπανάπαυμα δι' ὁμίχλης. ἀφθόως ἀποπατῶσα ἀπὸ καύσω
νος. λαμπρὸς ἐν λογισμῷ αὐτοῦ, ἐκόπασεν ἄβυσσον. καὶ ἐφύτευ-

θενία. μήποτε βεβηλωθῆ· καὶ ἐν θῖς παρεισῆς αὐτῆς ἔγγονα γένηται· μετὰ ἀνδρὸς ὃν μήποτε παραδῆ καὶ συναπολέσῃ μήποτε τηρῶς· ἐπὶ θυγατρὶ ἀδιαφθόρου στερεῶν φυλακὴν, μήποτε πονήσῃς ἐπὶ χαρμα ἐχθροῖς· λαλιὰν ἐν πόλῃ, καὶ ἐκκλησίαν λαοῦ, καὶ καταμεγάνησιν ἐν πλήθει πολλῶν· ποιητὴ ἀνθρώπῳ μὴ ἐμβλέπε ἐν κάλλει· καὶ ἐν μέσῳ γυναικῶν, μὴ συνέρχου· ἀπὸ γὰρ ἱματίων, ἐκπορεύεται σής· καὶ ἀπὸ γυναικὸς πονηρία· κρείσσων πονηρία ἀνδρὸς, ἢ ἀγαθοποιὸς γυνή· καὶ γυνὴ καταισχύνη εἰς ὀνειδισμόν· μνησθήσομαι δὲ τὰ ἔργα κυρίου, καὶ ἃ ἑώρακα ἐκδιηγήσομαι· ἐν λόγοις κυρίου τὰ ἔργα αὐτοῦ· ἥλιος φωτίζων κατὰ πᾶν ἐπιβλέψει· καὶ τῆς δόξης αὐτοῦ πλήρης τὸ ἔργον αὐτοῦ· οὐκ ἐνετρύφησεν θῖς ἁγίοις κύριος ἐκδιηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ἃ ἐστερέωσεν κύριος ὁ παντοκράτωρ· ἵνα χθῶσιν ἐν δόξῃ αὐτοῦ· πᾶν ἄβυσσον, καὶ καρδίαν ἐξίχνιασεν· καὶ ἐν πανεργεύμασιν αὐτῆ διανοήθη· ἔγνω γὰρ ὁ κύριος πᾶσαν ἄδησιν, καὶ ἐνέβλεψεν εἰς σημεῖον αἰῶνος· ἀπ' ἀγγέλλων τὰ παρελθόντα καὶ ἐπισύμβαντα, καὶ ἀποκαλύπτων ἴχνη ἀποκρύφων· οὐ παρῆλθεν αὐτὸν πᾶν διανόημα οὐκ ἐκρύβη ἀπ' αὐτοῦ, ἕν δὲ εἷς λόγος· τὰ μεγαλεῖα τῆς σοφίας αὐτοῦ ἐκόσμησεν· καὶ ἐστὶν πρὸ τῶν αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα· οὔτε προσκέθη, οὔτε ἐλαττώθη· καὶ οὐ δεῖται προσδιδάσκου οὐδενὸς συμβούλου· ὡς πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐπιθυμητὰ, καὶ ὡς σπινθὴρ ἐστὶ θεωρῆσαι· πάντα ταῦτα ζῇ, καὶ μένει εἰς τὸν αἰῶνα ἐν πάσαις χρείαις καὶ πάντα ὑπακούει· πάντα διπλᾶ ἓν κατέναντι τοῦ ἑνὸς, καὶ οὐκ ἐποίησεν οὐδὲν ἐλλιπῶν· ἓν ἐπ' ἕνος, ἐστερέωσεν τὰ ἀγαθὰ· καὶ τίς πλησθήσεται ὁρῶν δόξαν αὐτοῦ;

Κεφάλαιον. μγ. 43.

Αὐρίαμα ὕψους στερέωμα καθαριότητος· εἶδος οὐρανοῦ ἐν ὁράματι δόξης· ἥλιος ἐν ἐπιφασίᾳ σημαίνων ἐν ἐξοδίᾳ σκεῦος θαυμαστὸν ἔργον ὑψίστου· ἐν μεσ-

ἢ παντάπασιν, ἢν πίστει διδοκιμάζῃ· ἀαχύνεται ἀπὸ παιδὸς καὶ μηδὲν περὶ σωφρείας· καὶ ἀπὸ ἡγουμένου, καὶ λιμάσεου περὶ φθόνους· ἀπὸ κριτοῦ καὶ ἄρχοντος περὶ πλημμελείας· ἀπὸ σωκοφάντου καὶ λαοῦ περὶ ἀδικίας· ἀπὸ κοινωνοῦ καὶ φίλου περὶ ἀδικίας, καὶ ἀπὸ τόπου ἢ παροικίας περὶ κλοπῆς· καὶ ἀπὸ ἀληθείας θεοῦ καὶ σχοθήκης· καὶ ἀπὸ πήξεως ἀγκῶνος ἐπ' ἄρτυς· ἀπὸ συγκρακισμοῦ λήψεως· καὶ δώσεως· καὶ ἀπὸ ἀσπαζομένων περὶ σιωπῆς· ἀπὸ ὁράσεως γυναικὸς ἑταίρας· καὶ ἀπὸ ἀποφοφῆς προσώπου συγγενοῦ· ἀπὸ ἀφαιρέσεως μερίδος καὶ δώσεως, καὶ ἀπὸ κατανοήσεως γυναικὸς ὑπάνδρου· ἀπὸ πιεζεργίας παιδίσκης αὐτῆς, καὶ μὴ ἐπισῆς, ὃ τῶν κοίτων αὐτοῦ· ἀπὸ φίλου περὶ λόγου ὀφθαλμοῦ· καὶ μετὰ τὸ φοῦναι μὴ ὀνείδιζε.

Κεφ. μβ. 42.

Τὸ ἀνυπόκριτος καὶ λόγου ἀληθὴς· καὶ ἀπὸ ἀποκαλύψεων λόγων κρυφίων· καὶ ἀμάχητος ἀληθινῶς· καὶ ὑπόκρισιν χαλεπὴν ἐναντι παντὸς αἰσχύνου· μὴ περὶ βύτου ἀμάχωθῆς, καὶ μὴ λάβῃς πρόσωπον τὸ ἁμαρτάνειν· περὶ νόμου ὕψιστου, καὶ σχοθήκης, καὶ περὶ κρίματος δικαιῶσαι μὴ ἀσιβῆ· περὶ λόγου κοινωνοῦ καὶ ὁμοιπόρου, καὶ περὶ δώσεως κληρονομίας ἑταίρου· περὶ ἀκριβείας ζυγοῦ καὶ σταθμίων· περὶ κτήσεως πολλῶν καὶ ὀλίγων περὶ διαφόρου πράσεως, καὶ ἐμπόρων· καὶ περὶ παιδείας τέκνων πολλῆς, καὶ οἰκέτῃ πονηρῷ πλοῦραν αἱμαλέαν. ὃ γυναικὶ πονηρᾷ, καλὸν σφραγίς, καὶ ὅπου χεῖρες πολλαὶ κλάσον· ὃ ἐὰν παραδίδωσιν ἀριθμῷ, καὶ σταθμῷ καὶ δόσει, καὶ λῆψις πάντα ἐν γραφῇ· περὶ παιδείας ἀνοήτου, καὶ μωροῦ· καὶ ἑκάστου ὥρας χρονιζόντου πρὸς γήρους, καὶ ἴσθι πεπαιδευμένος ἀληθινῶς· καὶ διδοκιμασμένος ἐναντι παντὸς ζῶντος· θυγάτηρ πατρὶ ἀποκρυφος ἀγρυπνία· καὶ ὑμοβλίμνα αὐτῆς ἀφισᾶ ὕπνον· ἐν νεότητι αὐτῆς μή ποτε παρακμάσῃ· καὶ σωκικηθῇ μήπατε μισηθῇ· αὐ παρ

δι' ἐπισήμων· καὶ πεπαιδευμένος φυλάξεται ἐν σώματι αὐχμηροῦς, γλυκανθήσεται ἐπαίτησις· καὶ ἐν χειλεσιν αὐτοῦ, πῦρ καήσεται.

Κεφ. μα. ΜΑ

Θάνατε ὡς πικρόν ἐστι τὸ μνημόσυνόν σου· ἀνθρώπῳ εἰρηνεύοντι ἐν τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ· ἀνδρὶ ἀπερισπάστῳ καὶ εὐοδουμένῳ ἐν πᾶσιν, καὶ ἔτι ἰσχύοντι πρὸς ἐπιθυμίαν φαγεῖν· ὦ θάνατε καλὸν ἐστι τὸ κρίμα σου, τῷ πτωχεύοντι καὶ ἐλαττουμένῳ ἰσχύι, ἰσχάτῳ γήρᾳ, καὶ περισπωμένῳ περὶ πάντων καὶ ἀπειθοῦντι καὶ ἀπωλωλεκότι ὑπομονήν. μὴ εὐλαβοῦ κρίμα θανάτου· μνήσθητι τὸ προτερόν σου· καὶ ἰσχάτῳ τοῦτο κρίμα παρὰ κυρίου· πάσῃ σαρκί· καὶ τί ἀπαναίνῃ ἐν εὐδοκίᾳ ὑψίστου· ἔτη δέκα ἕξ ἔτη ἑκατόν, ἔτη χίλια ἔτη· οὐκ ἔστιν ἐν ᾅδου ἐλεγμὸς ζωῆς· τέκνα βδελυκτὰ γίνεται τέκνα ἁμαρτωλῶν· καὶ συναναστρεφόμενα παροικίαις ἀσεβῶν· τέκνων ἁμαρτωλῶν ἀπολεῖται κληρονομία· καὶ μετὰ τῶν ἀπείρατος οὐτε ἐνθλιβήσεται ὄνειδος· πατρὶ ἀσεβεῖ μεμφεται τέκνα· ὅτι δι' αὐτὸν ὀνειδιαζόμενοι· οὐαὶ ὑμῖν ἄνδρες ἀσεβεῖς· οἱ πίνοντες ἐγκατελίπετε νόμον θεοῦ ὑψίστου, καὶ ἐὰν γεννηθῆτε εἰς κατάραν γεννηθήσεσθε· καὶ ἐὰν ἀποθάνητε, εἰς κατάραν μεμεριδήσεσθε πάντα ὅσα ἐκ γῆς, εἰς γῆν, ἀπελεύσεται, οὕτως ἀσεβὴς ἀπὸ κατάρας εἰς ἀπώλειαν· πένθος ἀνθρώπων ἐν σώμασιν αὐτῶν, ὄνομα δὲ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἀγαθὸν ἐξαλειφθήσεται, φρόντιζον περὶ ὀνόματος· αὐτὸ γάρ σοι διαμενεῖ, ἢ χίλιοι μεγάλοι θησαυροὶ χρυσίου· ἀγαθὴς ζωῆς ἀριθμοὶ ἡμερῶν· καὶ ἀγαθὸν ὄνομα εἰς ἄδων διαμενεῖ, παιδείαν ἐν εἰρήνῃ σωτηρίᾳ τέκνα· σοφία δὲ κεκρυμμένη, καὶ θησαυρὸς ἀφανὴς, τίς ὠφέλεια ἐν ἀμφοτέροις· κρείσσων ἄνθρωπος ἀποκρύπτων τὴν μωρίαν αὐτοῦ, ἢ ἄνθρωπος ἀποκρύπτων τὴν σοφίαν αὐτοῦ· διαφορεῖν ἐνβάπτετε τῷ ῥήματι μου· ὅ γὰρ ἐστι πάσῃ αἰσχύνῃ διαφυλάξαι καλὸν, καὶ

βομφαία ἐπαγωγαὶ λιμὸς καὶ σύντριμμα, καὶ μάστιξ τοῦ σύνόμους ἐκπῶν ταῦτα πάντα. καὶ δι' αὐδὸς ἐγένετο ὁ κατακλυσμός. πάντα ὅσα ἀπὸ γῆς εἰς γῆν ἀναστρέφει. μὴ ἀπὸ ὕδατων εἰς θάλασσαν ἀναπαύσηται. πᾶν δῶρον μὴ ἀδικίας ἐξαλειφθήσεται. καὶ τὰ εἰς τὰ ἄδικα σήσται. χρήματα ἀδίκων ὡς ποταμὸς ἐκραυθήσεται, μὴ ὡς βροντὴ μεγάλη ἐν ὑετῷ ἐξηχήσει. ἐν τῷ ἀνοίξαι αὐτὴν χεῖρας σύφρανθήσεται. οὗτοι οἱ παραβαίνοντες εἰς σωτηρίαν ἐκλείψουσιν. ἔκγονα ἀσεβῶν, ᾗ πληθύνει κλάδους. καὶ ῥίζαι ἀκάθαρτοι, ἐπ' ἄκρου τόμου πέρας. ἔχει ἐπὶ παντὸς ὕδατος, καὶ χείλεσι ποταμοῦ. πρὸ παντὸς χόρτου ἐκπλήσεται χαρεῖς, ὡς παράδεισος ἐν σὺν ὑγείᾳ, καὶ ἐλεημοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα σχημένη. ἵνα μὴ αὐτοῦ ρχεσις σῴζηται γλυκαθήσεται. καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα ὁ εὑρίσκων θησαυρόν. τέκνα καὶ οἰκοδομὴ πόλεως, σπερίζουσιν ὄνομα. καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα γωνὴ ἄμωμος λογίζεται. οἶνος καὶ μουσικὰ σύφραίνουσι καρδίαν. καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα ἀγάπησις φρίας. αὐλὸς μὴ ψαλτήριον, ἡδύνουσιν μέλη. καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα γλῶσσα ἡδεῖα. χάριν μὴ κάλλος ἐπιθυμήσῃ ὁ ὀφθαλμός σου. καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα χλοῖω πόρου. φίλῳ καὶ ἑταίρῳ εἰς καιρὸν ἁπάντων. καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα γωνὴ μετὰ ἀνδρός. ἀδελφοὶ καὶ βοήθεια εἰς καιρὸν θλίψεως. καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα, ἐλεημοσύνη ἐύσεται, χρυσίον καὶ ἀργύριον ἐπισήσουσιν πόδα, καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα βουλὴ σύλογιεῖται. χρήματα καὶ ἰσχύς, ἀνυψώσουσιν καρδίαν. καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα φόβῳ κυρίου. οὐκ ἔστι φόβῳ κυρίῳ ἐλαττῶσις. καὶ οὐκ ἔστιν ἐπιζητῆσαι. οὐ σὺν βοήθεια, φόβῳ κυρίου ὡς παραλλισμῷ σύλογίας. καὶ ὑπὲρ πᾶσαν σύξαν, ἐκκλινψαι αὐτόν. τέκνον ζωῆς ἐπαυτήσεως μὴ ζώσης. κρεῖσσον ἀποθανεῖν, ἢ ἐπαυτᾶν. αὐὴρ βλέπων εἰς φαντασίαν ἀλλοτρίαν, οὐκ ἔστιν αὐτοῦ ὁ βίος ἐν λογισμῷ ζωῆς, ἀλλογισθήσεται τὰς ψυχὰς αὐτοῦ ἐν ἐξέσμασιν ἀλλοτρίοις. αὐὴρ

σιν. καὶ ἐν θυμὸν τῦ ποιήσαντός αὐτοὺς καπάζουσιν. πῦρ καὶ χάλαζα, καὶ λιμὸς καὶ θάνατος πάντα ταῦτα εἰς ἐκδίκησιν ἐκπέσαι. οἳ ἐν θυμῷ αὐτῶν ἱστρίωσαν μάσηγας αὐτῶν, οἳ ἐν καιρῷ σωτηρίας ἰσχύν ἐκχέουσιν, καὶ ἐν θυμὸν τῦ ποιήσαντός αὐτοὺς καπάζουσιν, πῦρ καὶ χάλαζα καὶ λιμὸς καὶ θάνατος πάντα ταῦτα εἰς ἐκδίκησιν ἐκπεσε. θηρίων ὀδόντες οἳ σκορπίοι καὶ ὄφις καὶ ῥομφαία ἐκδικοῦσα εἰς ὄλεθρον ἀσεβῶν. ἐν τῇ ἐν βολῇ αὐτῦ ὑφρανθήσονται. καὶ ἐν τῆς γῆς εἰς χρείας ἑτοιμασθήσονται. οἳ ἐν βίοις καιροῖς αὐτῶν, οὐ παραβήσονται λόγον. σὺ δὲ ἀρχῆς ἐσηρήχθω. καὶ διαστάλθω. καὶ ἐν χαρᾷ ἀφῆκα τὰ ἔργα κυρίου πάντα ἀγαθά. καὶ πᾶσιν χρείαν ἐν ὥρᾳ αὐτῆς χορηγήσει. καὶ οὐκ ἔστιν ἐπιν τῦτο τοῦτο σπουδαιότερον. πάντες γὰρ ἐν καιρῷ ὠφελιμοθήσονται. καὶ νῶν ἐν πάσῃ καρδίᾳ οἳ σώματι ὑμνήσατε, καὶ εὐλογήσατε τὸ ὄνομα κυρίου.

Κεφ. μ. 40.

Σχολία μεγάλη ἐκπέσαι παντὶ ἀνθρώπῳ. καὶ ζυγὸς βαρὺς ἐπὶ υἱὸς ἀδὰμ ἀφ' ἡμέρας ἐξόδου ἐκ γαστρὸς μητρὸς αὐτῶν ἕως ἡμέρας ταφῆς εἰς μητέρα πάντων. διαλογισμὸς αὐτῶν, καὶ φόβον καρδίας ἐπίνοια προσδοκίας, ἡμέρα τελευτῆ. ἀπὸ καθημένου ἐπὶ θρόνου ἐν δόξῃ. καὶ ἕως τεταπεινωμένου ἐν γῇ, καὶ σποδῷ. ἀπὸ φοροῦντος πορφύραν καὶ στέφανον. καὶ ἕως περιβαλλομένου ἐν μολίνῳ. θυμὸς καὶ ζῆλος καὶ ταραχή, καὶ σάλλος καὶ φόβος θανάτου, καὶ μηνίαμα καὶ ὀργὴ. οἳ ἐν καιρῷ ἀναπαύσεως ἐπὶ κλίτης. ὕπνος νυκτὸς ἀλλοιοῖ γνῶσιν αὐτῦ. ὀλίγον ὡς οὐδὲν ἐν ἀναπαύσει, καὶ ὡς πρὸ κείνου ἐν ὕπνοις. ὡς ἐν ἡμέραις πολέμου. τεθορυβημένος ἐν ὁράσει καρδίας αὐτῦ. ὡς ἐκφεύγοντος ἀπὸ προσώπου διωκόμου ἐν καιρῷ σωτηρίας αὐτῦ ἐξεγερθῆ καὶ ἀποθαυμάζων εἰς οὐδὲν φόβον, μᾶλλον πάσης ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους. οἳ ἐπὶ ἁμαρτωλῶν ἐπὶ πλασία. πρὸς ταῦτα, θάνατος οἳ αἷμα οἳ ὀργὴ καὶ

τὸ μνημόσυνον αὐτῆς· καὶ ὄνομα αὐτῆς ἵστασι εἰς γενεὰς γενεῶν· τὴν σοφίαν αὐτῆς, διηγήσονται· καὶ τὴν αἶνον αὐτῆς ἐξαγγελεῖ ἐκκλησία· ἐὰν ἐμμείνῃ ὄνομα καταλείψει, ἢ χίλιοι· καὶ ἐὰν σπείρῃ αὐτῇ· ἐὰν διανοηθεὶς ἐκδιηγήσομαι· καὶ ὡς διχομηνία ἐπλησθήν· εἰσάκουσόν μου, ἡγιοὶ ὅσιοι καὶ βλαστήσατε· ὡς ῥόδον φυόμενον ἐπὶ ῥεύματος ἀγροῦ· καὶ ὡς λίβανος διδόσατε ὀσμήν· καὶ ἀνθήσατε ἄνθος ὡς κρίνον· διάδοτε ὀσμὴν καὶ αἴνεσατε ἆσμα· εὐλογήσατε κύριον ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ· τοῦ ὀνομάσαι αὐτὸν μεγαλωσύνην, καὶ ἐξομολογήσασθαι, ἐν αἰνέσει αὐτοῦ, ἐν ὠδαῖς χειλέων, καὶ ἐν κινύραις, καὶ οὕτως ῥήσατε· ἐν ἐξομολογήσει τὰ ἔργα κυρίου· πάντα ὅτι καλὰ σφόδρα· καὶ πᾶν πρόσταγμα, ἐν καιρῷ αὐτοῦ ἔσται, καὶ οὐκ ἔστιν ἐπεῖν, ἢ τοῦτο ἐστὶ τοῦτο· πάντα γὰρ ἐν καιρῷ αὐτοῦ ζητηθήσεται· ἐν λόγῳ αὐτοῦ ἔστησαν, ὡς θιμονία ὕδωρ, καὶ ἐν ῥήμασι στόματος αὐτοῦ ἀποθήκη ὑδάτων· ἐν προστάγματι αὐτοῦ πᾶσα εὐδοκία, καὶ οὐκ ἔστιν ὃ ἐλαττώσει τὸ σωτήριον αὐτοῦ ἔργα πάσης σαρκὸς ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἔστι κρυβῆναι ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ· ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εἰς τὸν αἰῶνα ἐπιβλέψει· καὶ οὐθὲν ἔστι θαυμάσιον ἐναντίον αὐτοῦ· οὐκ ἔστιν ἐπεῖν, ἢ τοῦτο εἰς ἢ τοῦτο, πάντα γὰρ εἰς χρείας αὐτῶν ἔκτισαι, καὶ σύνοχὴ αὐτῶν, ὡς ποταμὸς ἐπικάλυψεν· καὶ ὡς κατακλυσμὸς ξηρὸν ἐμέθυσεν· οὕτως ὀργὴν αὐτοῦ ἔθνη κληρονομήσουσι· ὡς μετέστρεψεν ὕδατα εἰς ἅλμην· αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ τοῖς ὁσίοις εὐθεῖαι· οὕτως τοῖς ὁμοίοις προσκόμματα· ἀγαθὰ τοῖς ἀγαθοῖς ἔκτισαι ἀπ' ἀρχῆς· οὕτως τοῖς ἁμαρτωλοῖς κακά· ἀρχὴ πάσης χρείας εἰς ζωὴν ἀνθρώπου· ὕδωρ πῦρ καὶ σίδηρος καὶ ἅλας καὶ σεμίδαλις· πυρὸς καὶ μέλι καὶ γάλα· αἷμα σταφυλῆς καὶ ἔλαιον καὶ ἱμάτιον· ταῦτα πάντα τοῖς εὐσεβέσιν εἰς ἀγαθά· οὕτως τοῖς ἁμαρτωλοῖς μεταστραφήσεται εἰς κακά· ἔστι πνεύματα εἰς ἐκδίκησιν ἔκτισαι· καὶ ἐν θυμῷ αὐτῶν ἐστιβάσουσι μάστιγας αὐτῶν· καὶ ἐν καιρῷ συντελείας ἰσχύν ἐκχεοῦσι

σὶν αὐτῷ προχόν· ὃς ἂν μιμήσηται κατὰ σχῆμα πάντας ἐκ τῆς ἐρχομένης αὐτῷ· καὶ ἐναρίθμιος πᾶσαι ἡ ὀργασία αὐτῷ· ἐν βραχίονι αὐτοῦ τὸ τυπώσει πήλου, καὶ πρὸ πολλῶν κάμηλα ἰσχὺν αὐτῷ καρδίαν ἐπιδώσει σωτηρίαν σωτηρίσει καὶ χάρισμα· καὶ ἡ ἀγρυπνία αὐτοῦ καθαρίσει κάμινον· πάντας ὅτοι εἰς χεῖρας αὐτῶν ἐνεπίτησαν· καὶ ἔκλασεν ἐν δόξῃ ἐργῳ αὐτῷ σοφίζεται· ἄνδρ αὐτῶν οὐκ οἰκισθήσεται πόλις· καὶ οὐ παροικίσουσιν, οὐ δὲ πιεπατήσουσιν· καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ οὐχὶ ὑπεραλοῦσι· καὶ σχοθήκῃ κρίμασιν ἡ διανοηθήσονται· οὐ δὲ μὴ ἐκφανῶσιν δικαιοσύνην καὶ κρίμα καὶ ἐν παραβολαῖς ἡχεῦρεθήσονται· ἀλλὰ κτίσμα ἀδίνος τηρήσουσιν· καὶ ἡ δίκησις αὐτῶν ἐν ὀργασίᾳ τείχης· πλὴν τῷ ἐπιδύτῳ τῷ ψυχῇ αὐτῷ, καὶ σχοινουμένου ἐν νόμῳ ὑψίστου·

Κεφ. λθ. 39.

Ὀρίσαι πάντων ἀρχαίων ἐκζητήσῃ· καὶ ἐν προφητείαις ἀσχοληθήσεται· διηγήσεις ἀνδρῶν ὀνομαστῶν σωτηρήσει· καὶ ἐν στροφαῖς παραβολῶν, σωφ σκληθύσεται· ἀπόκρυφα παροιμιῶν ἐκζητήσῃ· καὶ ἐν αἰνίγμασι παραβολῶν ἀναστραφήσεται· ἀνὰ μέσον μεγιστάνων ὑπηρετήσει· καὶ ἔναντι ἡγουμένου ὀφθήσεται· ἐν γῇ ἀλλοφύλων ἰδιῶν διελεύσεται· ἀγαθὰ γὰρ καὶ κακὰ ἐν ἀνθρώποις ἐπείρασεν· πλὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐπιδώσῃ ὀρθρίσαι πρὸς κύριον τὸν ποιήσαντα αὐτόν· καὶ ἔναντι ὑψίστου δεηθήσεται· καὶ ἀνοίξει τὸ στόμα αὐτοῦ ἐν προσευχῇ καὶ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῆς δεηθήσεται· ἐὰν κύριος ὁ μέγας θελήσῃ πνεύματι συνέσεως ἐμπλησθήσεται· αὐτὸς ἀναμβρήσει ῥήματα σοφίας· καὶ ἐν προσευχῇ ἐξομολογήσεται κυρίῳ· αὐτὸς κατευθύνει βουλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπιστήμην· καὶ ἐν ταῖς ἀποκρύφοις αὐτοῦ διανοηθήσεται· αὐτὸς ἐκφανεῖ παιδείαν διδασκαλίας αὐτοῦ, καὶ ἐν νόμῳ σχοθήκης κυρίου καυχήσεται· αἰνέσουσιν τὴν σύνεσιν αὐτοῦ πολλοὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, οὐκ ἐξαλειφθήσεται· καὶ οὐκ ἀποστήσεται

ἐλεήσας, ὁ ἁμαρτάνων ἐναντι τῶ ποιήσαντος αὐτὸν ἐμπί-
πλα εἰς χάρας ἐαυτοῦ· τέκνον ☞ νεκρῷ, κατάλαγε δάκρυα, καὶ ὡς
ἤδη πάσχων ἔναρξαι θρήνου κατὰ δὲ τὸν κρίσιν αὐτῦ περί-
στειλον τὸ σῶμα αὐτῦ· καὶ μὴ ὑπερίδης τὸν ταφήν· πίκρωσον
κλαυθμὸν καὶ θέρμανον κοπετὸν, καὶ ποίησον ἀ πένθος κατὰ
τὸν ἀξίαν αὐτῆς· ἡμέραν μίαν καὶ δύο χάριν ὀνειδισμῦ· καὶ
παράκλήθητι λύπης ἔνεκα· ἐκ γὰ λύπης ἢ ἐκβαίνει θάνατος· καὶ
λύπη καρδίας κάμπτει ἰσχύν, ἐν ἀπαλαγῇ παραβαίνει καὶ λύπη
καὶ βίος πάρεξ κατὰ καρδίας· μὴ δώσης λύπην τῶν καρδί-
αν σου, ἀπόδιωσον αὐτὸν, μνήσθητι τὰ ἔσχατα· μὴ ἐπιλάθη οὐ
γὰρ ἔστιν ἐπάνοδος· καὶ τῶν οὐκ ὠφελήσεις καὶ σεαυτὸν κα-
κώσεις· μνήσθητι τὸ κρίμα αὐτῦ· ὅτι οὕτω ὡς καὶ σὸν· ἐμοὶ
χθὲς, καὶ σοὶ σήμερον· ἐναπάυσε νεκρῷ κατάπαυσον ἀ μνη-
μόσυνον αὐτῦ· καὶ παράκλήθητι ἐν αὐτῷ ἐν ἐξόδῳ πνεύμα
τος αὐτῦ· σοφία γραμματέως ἐν σχολῇ δικαίας· καὶ ὁ ἔλασ
σύμων ☞ πράξει αὐτῦ σοφισθήσεται· τί σοφισθήσεται ὁ κρα
τῶν, ἀρότρου· καὶ καυχώμενος ἐν ὅπλοις κέντρου· βόας ἐλαύ-
νων, καὶ ἀναστρεφόμενος ἐν ἔργοις αὐτῶν· καὶ ἡ διήγησις αὐτ
ἐν υἱοῖς ταύρων· καρδίαν αὐτῦ δώσει ἐκδοῦναι αὐλακας, καὶ
ἡ ἀγρυπνία αὐτῦ εἰς χορτάσματα δαμάλεων· οὕτως πᾶς τέ-
κτων καὶ ἀρχιτέκτων ὃς πὶ νύκτωρ, ὡς ἡμέραν διάγει· οἱ γλύ
φοντες σφραγίδων, καὶ ἡ ὑπομονὴ αὐτῦ ἀλλοιῶ
σαι ποικιλίαν· καρδίαν αὐτῦ δώσει εἰς ὁμοιῶσαι ζωγραφίαν,
καὶ ἡ ἀγρυπνία αὐτῦ τελέσαι ἔργον· οὕτως χαλκεὺς καθήμε-
νος ἐγγὺς ἀκμώνος, καὶ καταμανθάνων ἀργῷ σιδήρῳ· ἀτμὶς
πυρὸς πήξει σάρκας αὐτῦ, καὶ ἐν θέρμῃ καμίνου, σχῆμα χώνευ-
σαι· φωνὴ σφύρης κατέναντι τὸ ὗς αὐτῦ· καὶ κατέναντι ὁμοίωμα
ὀφθαλμοὺς οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ· καρδίαν αὐτῦ δώσει εἰς σωτε-
λείαν ἔργων, καὶ ἡ ἀγρυπνία αὐτῦ κοσμῆσαι ☞ σωτελείας· οὕ
τως κεραμεὺς καθήμενος ἐν ἔργῳ αὐτοῦ· καὶ συστρέφων ἐν τῷ

ἑαυτῶ λαὸν παιδίσκα. καὶ οἱ καρποὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶ πολύ-
τοι. ἀνὴρ ὄφις πλανήσεται σύλογίας. καὶ μανεῖοῦσιν αὐτὴν
πάντες οἱ ὁρῶντες. ζωὴ ἀνθρώπου ἐν ἀριθμῷ ἡμερῶν. ἡ δὲ ἡ-
μέρα τῆς ἰσραὴλ ἀναρίθμητοι. ὁ ὄφις ἐν τῷ λαῷ αὐτῶ κλη-
ρονομήσῃ πίστιν καὶ τὸ ὄνομα αὐτῶ ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. Τη-
ρησον ἐν τῇ ζωῇ σου πείραζον τὴν ψυχήν σου. καὶ ἴδε τὴ πονηρὸν
αὐτῇ, καὶ μὴ δῶς αὐτῇ. διὰ γὰρ παντὸς πάσιν συμφορὰ ἐστι, καὶ οὐ
πᾶσα ψυχὴ ἐν παντὶ εὔδοκεῖ. μὴ ἀπλήστευσον ἐν πάσῃ τροφῇ.
καὶ μὴ ἐκχυθῇς ἐπὶ ἐδεσμάτων. ἐν πολλοῖς γὰρ βρώμασιν, ἔσαι
πόνος. καὶ ἡ ἀπληστία ἐγγὺς ἕως χολέρας. διὰ ἀπληστίαν πολλοὶ
ἐτελεύτησαν. ὁ δὲ προσέχων προσθήσει ζωήν.

Κεφαλ. λη. 38.

Τ Μαῖατρὸν πρὸς τὰς χρείας τιμῶς αὐτῶ. καὶ γὰρ αὐ-
τὸν ἔκτισεν κύριος. παρὰ γὰρ ὑψίστου ἔστιν ἴασις, καὶ
παρὰ βασιλέως λήψεται δόμα. ἐπιστήμη ἰατροῦ αὐ-
χήσει κεφαλὴν αὐτῶ, καὶ ἐναντι μεγιστάνων θαυμασθήσεται
κύριος ἔκτισεν ἐκ γῆς φάρμακα. καὶ ἀνὴρ φρόνιμος οὐ προσ-
χθιεῖ αὐτοῖς. οὐκ ἀπὸ ξύλου ἐγλυκάνθη ὕδωρ, ἐς τὸ γνωσθῆ-
ναι τὴν ἰσχὺν αὐτῶ, καὶ αὐτὸς ἔδωκεν ἀνθρώποις ἐπιστήμην. ἐν
δοξάζεται ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτῶ ἐν αὐτοῖς ἰθεράπευσεν
καὶ ἤρεσεν τὸν πόνον αὐτῶ. μυρεψὸς ἐν τούτοις ποιήσει μίγμα
καὶ οὐ μὴ σωτελίσει ἔργα αὐτῶ. καὶ εἰρήνη παρ' αὐτῶ ἐστιν ἐπὶ
προσώπου τῆς γῆς. τέκνον ἐν ἀῤῥωστήματί σου. μὴ παράβλε-
πε. ἀλλ' εὖξαι κ' ᾧ καὶ αὐτὸς ἰάσεταί σε. ἀπόσχου πλημμέλει-
αν, καὶ διόρθωσον χεῖρας. καὶ ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καθάρισον
καρδίαν. δὸς εὐωδίαν καὶ μνημόσυνον σεμιδάλεως καὶ πίονα
πρόσφορον, ὡς μὴ ὑπάρχων καὶ ἰατρῷ δὸς τόπον. καὶ γὰρ
αὐτὸν ἔκτισεν κύριος καὶ μὴ ἀποστήτω σου, καὶ γὰρ αὐτῶ χρεία
ἐστι καιρὸς ὅτε καὶ ἐν χερσὶν αὐτῶν εὐοδία, καὶ γὰρ αὐτοὶ κυρί-
ως εὐθύνται ἵνα διόδωσιν αὐτοῖς ἀνάπαυσιν. καὶ ἔστιν χάρις
ἐμβιώσεως,

ρος φίλε ἐν εὐφροσύναις ἄδηται· καὶ ἐν καιρῷ θλίψεώς ἔσται σε
πέναντι· ἐτάρος φίλῳ συμπονεῖ χάειν γαστρός. ἐναντι πολέ-
με λήθεσθαι ἀσπίδα· μὴ ἐπιλάθη φίλε ἐν τῇ ψυχῇ σου· καὶ μὴ
ἀμνημονήσης αὐτοῦ ἐν χρήμασί σου, πᾶς σύμβουλος ἐξάρει βου-
λήν· ἀλλ' ἔστι συμβουλεύων ἐς αὐτόν· ἀπὸ συμβούλης φύλαξον
τὴν ψυχήν σου· καὶ γνῶθι πρότερον τίς αὐτῷ χρεία· καὶ ἀπ' αὐ-
τὸς ἑαυτῷ βουλεύσεσθαι· μήποτε βάλλει ἐπὶ σοὶ κλῆρον, καὶ εἶ
πῃ σοὶ καλὴ ἡ ὁδός σου· καὶ στήσεται ἐξ ἐναντίας ἰδεῖν σε συμ-
βησόμενόν σοι· μὴ βουλεύου μετὰ τοῦ ὑποβλεπομένου σε· καὶ
ἀπὸ τῶν ζηλούντων σε κρύφον βουλήν, μετὰ γυναικὸς τῆς ἀλ-
λοτρίας αὐτῆς· καὶ μετὰ δούλου περὶ πολέμου· μετὰ ἐμπόρου περὶ
μεταβολίας καὶ μετὰ ἀγοράζοντος περὶ πράσεως· μετὰ βασκά-
νου περὶ εὐχαριστίας, καὶ μετὰ ἀνελεύμονος περὶ χρηστοθείας·
μετὰ ὀκνηροῦ περὶ παντὸς ἔργου, καὶ μετὰ μισθίου ἀφισίας, περὶ
συντελείας· οὐκ ἔστιν ἀργῷ περὶ πολλῆς ἐργασίας· μὴ ἐπίσχε
ἐπὶ τούτοις περὶ πάσης συμβουλίας· ἀλλ' ἢ μετὰ εὐσεβοῦς ἐν-
τολῆς· ἧς ἴσθι κατὰ τὴν ψυχήν σου κατὰ τὴν ψυχήν σου· καὶ ἐὰν πάσης συν-
αγωγῆς σοι, καὶ βουλὴ καρδίας σῆς σου· οὐ γὰρ ἔστι σοι πιστό-
τερος αὐτῆς· ψυχὴ γὰρ ἀνθρώπου ἀπαγγέλλει ἐνίοτε ἄθλιον, ἢ ἐπὶ
σκοπὸν ἐπὶ μεγάλου καθήμενοι ἐπισκοπῆς, καὶ ἐπὶ πᾶσι
τούτοις δεήθητι ὑψίστου, ἵνα εὐθύνῃ ἐν ἀληθείᾳ τὴν ὁδόν σου· ἀρ-
χὴ παντὸς ἔργου λόγος· καὶ πρὸ πάσης πράξεως βουλή· ἴχνος
ἀλλοιώσεως καρδίας τέσσαρα μέρη· ἀνατέλλει ἀγαθὸν καὶ
κακόν ζωὴ, καὶ θάνατος· κῆ κυριεύσει ἐνδιαλεχῶς, αὐτῇ γλῶσ-
σά ἐστι· ἔστιν ἀνὴρ πανοῦργος καὶ πολλῶν παιδευτής, κῆ τῇ ἰδίᾳ
ψυχῇ ἔστιν ἀχρηστος· ἔστι σοφιζόμενος ἐν λόγοις μισητός· ἔσται πά-
σης τροφῆς καθ' ὑστερήσει, ἔστι γὰρ ἰσθθη αὐτῇ παρὰ κυρίῳ χά-
ρις, ὅτι πάσης σοφίας ἐπλήρωθη· ἔστι σοφὸς τῇ ἰδίᾳ ψυχῇ, καὶ ἐν
τοῖς καρποῖς τῆς σωτίσεως αὐτοῦ ἐπὶ σοφίᾳ, πιστὸς· ἀνὴρ σοφὸς, ἐν

καὶ δύο δύο ἐν κατέχουσι. καὶ ἐχαθὸς ἠφύπνησα, καὶ κατεκληρονόμησα αὐθὺς καθὼς ἀπ' ἀρχῆς.

Ἐκ τῆς λς. κεφαλῆς.

Λίνθον λαὸν κύριε κεκλημένον ἐπ' ὀνόματί σου. καὶ
ι Ἰσραὴλ ὃν προσλόγῳ ὡμοίωσας. οἰκτέρησον πόλιν
ἁγιάσματός σου Ἱερουσαλήμ. πόλις κατεπαύματός
σου, πλῆθος σιὼν ἆρα τὰ λογιά σου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης σου καὶ
λαός σου. δὸς μαρτύριον. ὃς ἐν ἀρχῇ κλήσασί σου. καὶ ἔγκρον
προφητείας ἐπ' ὀνόματί σου. δὸς μισθὸν τοῖς ὑπομένουσίν σε.
καὶ οἱ προφῆται σου, ἐμπιστευθήσαν. ἐστάκησαν κύριε δικαι-
ώσεως τῶν ἐκδίκων σου, κατὰ τῶν ὄλων γῆς ἀκρῶν περὶ τοῦ λαοῦ
σου, καὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐπὶ τῆς γῆς. ὅτι κύριος εἶ ὁ θεὸς
τῶν αἰώνων. πᾶν βρῶμα φάγεται χιλία. ἔστι δὲ βρῶμα βρώ-
ματος, κάλλιον. φάρυγξ γεύσεται βρώματα θύρας. οὕτως καρ-
δία σωτὴρ λόγους ψυχῆς. καρδία σπερεῖ, δώσει λυπῶ. καὶ
ἄνθρωπος τολυπαρὸς οὐτασοδώσῃ αὐτῷ. πάντα ἄρρενα,
ἐπιδέξασθαι γυνή. ἔστι δὲ θυγάτηρ θυγατρὸς, κρέασον κάλλος γυ-
ναικὸς ἱλαρύνῃ πρόσωπον, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἐπιθυμίαν ἀνθρώ-
που ὑπεράγει. ἔστιν ᾧ γλώσσης αὐτῆς ἔλεος καὶ πραΰτης, ὃς
ἔστιν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καθ' ἡδὺς ἀνθρώπων. ὁ κλώμβος γυναικὸς ἐν
ἀρχαῖς κλήσεως. βοηθὸν, κατ' αὐτὸν καὶ σύλλογον αὐτοῦ ἀναπαύσεως. ὃ
ἐκ ἔστι φραγμὸς σχέρπαγήσεται κλῆμα, καὶ ὃ ἐκ ἔστι γωνὶ, σκ
νάξῃ πλοκωμῶν, τὶς γὰρ πιστώσει ἐν ζώνῃ λιμῆ, σφαλλομέ-
νῳ ἐκ πόλεως ἐς πόλιν. οὕτως ἀνθρώπῳ μὴ ἐχοντι νοσσιὰν. καὶ
καταλύοντι ὃ κἀν ἐλίσῃ.

Κεφ. λζ. 37.

Ἀς φίλες σχῇ φιλίᾳ αὐτῷ κἀγὼ ἀλλ' ἔστιν φίλος
ιζ ὀνόματι μόνον φίλος. οὐχὶ λύπη μένῃ, ἕως θανάτου.
ἑταῖρος, καὶ φίλος γενόμενος: ἐς ἔχθραν, ὁ πονηρὸν ἐνθύμη-
μα πόθεν ἀνεκυλίσθης, καλύψαι τὸν ξηρὸν ἐν δολιότητι. ἑταῖ-

ἀλλότριος καὶ ὑπερήφανος οὐ κατεπήχθη φόβου. καὶ μετὰ τὸ πεποιῆσαι μετ' αὐτῶν ἀγάθ ἔλεγε μηθὲν ποιήσῃς, ἵνα ἐν τῷ ποιῆσαί σε μὴ μεταμελῇ σοι. ἐν ὁδῷ αὐλισθήσεται μὴ πορεύου, καὶ μὴ προσκόψῃς ἐν λιθώδεσιν. μὴ πεποιθὼς ἐν ὁδῷ ἀπροκόπῳ καὶ ἀπὸ τῶν τέκνων σου, φύλαξαι ἐν παντὶ ἔργῳ πίστιν τῇ ψυχῇ σου, καὶ γὰρ τοῦτό ἐστι τήρησις ἐντολῶν. ὁ πιστεύων νόμῳ προσέχει ἑαυτῷ, καὶ ὁ πεποιθὼς κυρίῳ, οὐκ ἐλαττωθήσεται.

Κεφάλαιον. λγ. 33.

Ω φοβουμένῳ κύριον οὐκ ἐπαντήσεται κακὸν, ἀλλ' ἐν πειρασμῷ, καὶ πάλιν ἐξελεῖται. ἀνὴρ σοφὸς οὐ μισεῖ νόμον. ὁ δὲ ὑποκρινόμενος ἐν αὐτῷ, ὡς ἐν καταγίδι πλοῖον. ἄνθρωπος συνετὸς ἐμπιστεύσει νόμῳ. καὶ ὁ νόμος αὐτῷ πιστὸς, ὡς ὁρώτημα δικαίου. ἑτοίμασον λόγον, καὶ οὕτως ἀκουσθήσῃ. σύνδησον παιδείαν καὶ ἀποκρίθητι. φοβὸς ἀμαξῆς σπλάγχνα μαρᾶ, καὶ ὡς ἄξων στρεφόμενος ὁ διαλογισμὸς αὐτοῦ. ἵππος εἰς ὀχεῖαν, οὕτως φίλος μωκᾶται. ὑπὸ κάτω παντὸς ἐπιπεθημένου χρεμετίζει. σχεδὸν ἡμέρας ἡμέρας ὑποφαίνει, καὶ πᾶν φῶς ἡμέρας ἐνιαυτὸς ἀφ' ἡλίου. ἐν γνώσει κυρίου διεχωρίσθησαν, καὶ ἡλλοίωσεν καιροὺς καὶ ἑορτάς. ἀπ' αὐτῶν ηὐλόγησεν καὶ ὕψωσεν, καὶ ἐξ αὐτῶν ἔθηκεν εἰς ἀριθμὸν ἡμερῶν. καὶ ἄνθρωποι πάντοθεν ἀπὸ ἑδάφους. καὶ ἐκ γῆς ἐκτίσθη ἀδάμ. ἐν πλήθει ἐπιστήμης κύριος διεχώρησεν αὐτούς, καὶ ἡλλοίωσεν τὰς ὁδοὺς αὐτῶν. ἐξ αὐτῶν εὐλόγησεν καὶ ηὐξύνωσεν. καὶ ἐξ αὐτῶν ἡγίασεν. καὶ πρὸς αὐτὸν ἤγγισεν. ἀπ' αὐτῶν κατηράσατο καὶ ἐταπείνωσεν. καὶ ἀνέστρεψεν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν. ὡς πηλὸς κεραμέως ἐν χειρὶ αὐτοῦ. πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτῶν κατὰ τὴν εὐδόκίαν αὐτοῦ. οὕτως ἄνθρωποι ἐν χειρὶ ποιοῦντος αὐτούς. ἀποδοῦναι αὐτοῖς κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ. ἀπέναντι τοῦ κακοῦ τὸ ἀγαθὸν, καὶ ἀπέναντι τοῦ θανάτου ἡ ζωή. οὕτως ἀπέναντι δίκαιος ἁμαρτωλός. καὶ οὕτως ἐμβλέψου εἰς πάντα τὰ ἔργα ὑψί

οἶνος πιὸν μνος ἐν καιρῷ αὐτάρκης. πικρία ψυχῆς οἶνος πιεῖ μενος σωλύει. ἐν ὀργισμῷ καὶ ἀκπώματι πληθύνει μέθη θυμὸν ἄφρονος εἰς προσκομμα. ἐλατ|δν ἐχύρν καὶ προπετῶν βεύματα ἐν συμποσίῳ οἴνου. μὴ ἐλέγξῃς τὸν πλησίον. καὶ μὴ ἐξουθενήσῃς αὐτὸν ἐν εὐφροσύνῃ αὐτοῦ. λόγον ὀνειδισμοῦ μὴ ἄπῃς αὐτῷ. καὶ μὴ αὐτὸν θλίψῃς ἐν ἀπαιτήσει.

Κεφάλαιον. λϐ. 32.

Ιου ἐν αὐτῆς ὡς υἱὸς ἐξ αὐτῶν. φρόνιζον αὐτῶν. καὶ
7 οὕτω κάθιζον καὶ πᾶζον τῶν χράων σου, ποιήσας ἀνάπαυσιν, ἵνα εὐφρανθῇς δι' αὐτοὺς. καὶ εὐκοσμίας χάριν λάβῃς εὐφρανον. λάλησον πρεσβύτερε, πρέπει γὰρ σοι ἐν ἀκριβεῖ ἐπισύμῃ, καὶ μὴ ἐμποδίσῃς μουσικὰ, ὅπου ἀκρόαμα, μὴ ἐκχύσῃς λαλιὰν, καὶ ἀκαίρως μὴ θρίζῃς. σφραγὶς ἀνθρακος ἐπὶ κόσμῳ χρυσῷ. σύγκριμα μουσικῶν ἐν συμποσίῳ οἴνου. καὶ κατασκεύασμα χρυσῷ σφραγὶς σμαράγδου. μέλος μουσικῶν ἐν ἡδεῖ οἴνῳ. λάλησον νεανίσκε εἰ χρέα σου. μόλις δὶς ἐὰν ἐπερωτηθῇς. κεφαλαίωσον, λόγον ἐν ὀλίγοις σωλλά. γίνου ὡς γινώσκων καὶ ἅμα, σιωπῶν. ἐν μίσῳ μεγιστάνων μὴ ἐξισάζῃς. καὶ ὅπου λέγοντος, μὴ σωλλὰ ἀθροίζῃ. πρὸ βροντῆς καὶ ταπεινοῦται ἀσραπὴ, καὶ πρὸ αἰσχυντηρᾶς προσλαβέσθαι χάρις. ἐν ὥρᾳ ἐξεγκίρει καὶ μὴ οὐ χάγῃ. ἀπόπεμψε εἰς οἶκον, καὶ μὴ βαθύμει. ἐκεῖ παίζῃ καὶ ποίει τὰ ἐνθυμήματά σου. καὶ μὴ ἁμάρτῃς λόγῳ ὑπερηφάνῳ. καὶ ἐπὶ ρυζις. εὐλόγησόν σε ποιήσαντά σε, καὶ μεθυσκοντά σε ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ. ὁ φοβούμενος κύριον ἐκλέξεται παιδείαν, καὶ οἱ ὀρθρίζοντες εὑρήσουσιν εὐδοκίαν. ὁ ζητῶν νόμον ἐμπλησθήσεται αὐτοῦ, καὶ ὁ ὑποκρινόμενος σκανδαλισθήσεται ἐν αὐτῷ. οἱ φοβούμενοι κύριον εὑρήσουσιν κρίμα. καὶ δικαιώματα ὡς φῶς ἐξάψουσιν. ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς ἐκκλίνει ἔλεγμον καὶ κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ εὑρήσεις σύγκριμα. ἀνὴρ βουλῆς οὐ μὴ παρίδῃ διαλογισμα. καὶ

ἐστὶν ἐνθυσιάζουσιν αὐτῷ, καὶ πᾶς ἄφρων ἀλώσεται ἐν αὐτῷ. μακάριος πλούσιος ὃς εὑρέθη ἄμωμος, καὶ ὃς ὀπίσω χρυσίου, οὐκ ἐπορεύθη· τίς ἐστι καὶ μακαριοῦμεν αὐτόν· ἐποίησε γὰρ θαυμάσια ἐν λαῷ αὐτοῦ· τίς ἐδοκιμάσθη ἐν αὐτῷ καὶ ἐτελειώθη, καὶ ἔστω εἰς καύχησιν· τίς ἠδυνάθη παραβῆναι καὶ οὐ παρέβη καὶ ποιῆσαι κακὰ καὶ οὐκ ἐποίησεν· στερεωθήσεται τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ, καὶ τὰς ἐλεημοσύνας αὐτῶν ἐκδιηγήσεται ἐκκλησία· ἐπὶ τραπέζης μεγάλης ἐκάθισας· μὴ ἀνοίξῃς ἐπ' αὐτὰ σὸν φάρυγγά σου, καὶ μὴ ἅπῃς πολλὰ γὰρ τὰ ἐν αὐτῇ· μνήσθητι, ὅτι κακὸν ὀφθαλμὸς πονηρός· τί πονηρότερον ὀφθαλμοῦ τίς ἐκλείπει· διὰ τοῦτο ἀπὸ παντὸς προσώπου δάκρυά, ὃ ἐὰν ἐπιβλέψῃ μὴ ἐκτείνῃς χεῖρα· καὶ μὴ συνθλίβου αὐτῷ ἐν τρυβλίῳ· νόει τὰ τοῦ πλησίον ἐκ σαυτοῦ· καὶ ἐν πάντι πράγματι σεαυτὸν φάγε· ὡς ἄνθρωπος τὰ παρακείμενά σου, καὶ μὴ σιάγασον μὴ μισηθῇς· παῦσον πρῶτος χάριν παιδίας· καὶ μὴ ἀπλησθῇς, μήποτε προσκόψῃς· καὶ ἐὰν μέτρῳ πλουσίῳ ἐκάθισας· πρόσορος αὐτῷ μὴ ἐκτείνῃς τὴν χεῖρά σου· ὡς ἱκανὸν ἀνθρώπῳ πεπαιδευμένῳ ὀλίγον· καὶ ὁ τῆς κοίτης αὐτοῦ, οὐκ ἀδημονήσει· ὕπνος ὑγιείας ἐπὶ ἐντόρῳ μερίσει· ὀνίσει πρωΐ, καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· πόνος ἀρχυπνίας, καὶ χολέρας καὶ στρόφος μετὰ ἀνδρὸς ἀπλήστου· καὶ ἐὰν βιάσῃς ἐν ἐδέσμασιν, ἀνάστα μεθόρμα καὶ ἀναπαύσει· ἀκουσόν μου τέκνον καὶ μὴ ἐξουδενώσῃς με· καὶ ἐπ' ἐσχάτῳ εὑρήσεις τοὺς λόγους μου, ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου· γίνου ἐνδεχής, καὶ πᾶν ἀρρώστημα, ἢ μή σοι ἀπαντήσῃ λαμπρὸν ἐπ' ἄρθροις σύλλησόν χείλη· καὶ μαρτυρίαν τῆς καλλονῆς αὐτοῦ πίσει· πονηρὰ ἐπ' ἄρτῳ σχοινοπύσῃ πόλις· καὶ ἡ μαρτυρία πᾶς πονηρίας αὐτοῦ ἀκριβής· ἐν οἴνῳ μὴ ἀνδρίζου, πολλοὺς γὰρ ἀπώλεσεν ὁ οἶνος, κάμινος δοκιμάζει σόμφαι ἐν βαφῇ· οὕτως οἶνος καρδίας ἐν μάχῃ ὑπερηφάνων· εὐφροσύνη ψυχῆς οἶνος ἀνθρώπου· ἐὰν πίνῃς αὐτὸν μέτρῳ αὐτοῦ· τίς ἐστιν ἀλγεινὸς μᾶλλον οἴνου, καὶ αὐτὸς ἐκλύσει εἰς ὀλιγοψυχίαν ἀνθρώπου·

θρώπῳ κατὰ τὰς πράξεις αὐτοῦ. καὶ τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν, ἕως κρινῇ τὸν κρίσιν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ εὐφροσύνη αὐτοὺς ἐν τῷ ἐλεῆσαι αὐτοὺς. ὡραῖον ἔλεος ἐν καιρῷ θλίψεως αὐτοῦ. ὡς νεφέλαι ὑετοῦ ἐν καιρῷ ἀβροχίας.

Κεφάλαιον. λς. 36.

Λίκμησον ἡμᾶς ὁ θεὸς τῶν πάντων, καὶ ἐπίβλεψον. καὶ ἐπίβαλε τὸν φόβον σου, ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη. ἐπάρον τὰς χεῖρας σου, ἐπὶ ἔθνη ἀλλότρια. καὶ ἴδέτωσαν τὴν δυναστείαν σου. ὅσπερ ἐνώπιον αὐτῶν ἡγιάσθης ἐν ἡμῖν, οὕτως ἐνώπιον ἡμῶν μεγαλωθήσῃ ἐν αὐτοῖς. καὶ ἐπιγνώτασάν σε καθάπερ, καὶ ἡμεῖς ἐπέγνωμεν. ὅτι οὐκ ἔστι θεὸς πλὴν σου κύριε. ἐγκαίνισον σημεῖα. καὶ ἀλλοίωσον θαυμασίας, δόξασον χεῖρα καὶ βραχίονα δεξιόν. ἔγειρον θυμὸν καὶ ἔκχεον ὀργήν. ἕξαρον ἀνταπόδοσιν καὶ ἔκτριψον ἐχθρόν. ταπείνωσον καιρὸν καὶ μνήσθητι ὅρκισμόν. καὶ ἐκδιηγησάσθωσαν τὰ μεγαλεῖά σου. ἐν ὀργῇ πυρὸς καταβρωθήτω ὁ σωζόμενος. καὶ οἱ ἀδικοῦντες τὸν λαόν σου εὕροιεν ἀπώλειαν. σύνριψον κεφαλὰς ἀρχόντων ἐχθρῶν λεγόντων ὅτι ἔστι πλὴν ἡμῶν. σύναξον πάσας φυλὰς Ἰακώβ. λαμπρᾷ καρδίᾳ καὶ ἀγαθῇ ἐπὶ ἐδίασμασιν τῶν βρωμάτων αὐτῆς ἐπιμελήσασθαι.

Κεφάλαιον. λα. 31.

Γρυπνία πλούτου ἐκτήκει σάρκας. καὶ ἡμέλεμμα αὐτοῦ ἀφίσει ὕπνον. μέλεμμα ἀκρυπνίας, ἀπαιτήσει νόσημον. καὶ ἀρρώστημα βαρύ, ἐκνήψει ὕπνον. ἐκοπίασεν πλούσιος ἐν συναγωγῇ χρημάτων, καὶ ἐν τῇ ἀναπαύσει ἐμπίπλαται τρυφημάτων αὐτοῦ. ἐκοπίασεν πτωχὸς ἐν ἐλαττώσει βίου καὶ ἐν τῇ ἀναπαύσει ἐπίδυσις γίνεται. ὁ ἀγαπῶν χρυσίον οὐ δικαιωθήσεται καὶ ὁ διώκων φθοράν, αὐτὸς πλησθήσεται. πολλοὶ ἐσκανδαλίσθησαν εἰς πτῶμα, χάειν χρυσίου. καὶ ἐγενήθη ἀπώλεια αὐτῶν. κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἔνλον προσκόμματος

ἀμαρτιῶν αὐτῦ, καὶ πάλιν πορευόμενος καὶ τὰ αὐτὰ ποιῶν τῆς προσευχῆς αὐτῦ ἡς εὐαγγελίσθαι, καὶ ἡ ὠφέλησεν ἐν τῷ ταπεινωθῆναι αὐτόν;

Κεφάλαιον. λε. 35.

Σωτηρῶν νόμον πλεονάζειν συμφορᾶς. θυσιάζων σωτηρίαν ὁ προσέχων ἐνβλαῦς. αὐτασθιδῆς χάριν προσφέρων σκιδάλιν, καὶ ὁ τοιῶν ἐλεημοσύνην θυσιάζων αἰνέσεως. δύσοχία κυρίῳ ἀποδιῶται ἀπὸ πονηρίας, καὶ ἐξιλασμὸς ἀποσῆναι ἀπὸ ἀδικίας. μὴ ὀφθῆς ἐν προσώπῳ κυρίῳ κενός. πάντα γὰρ ταῦτα χάριν ἐντολῆς, προσφορὰ δικαίων λιπαίνει θυσιαστήριον, καὶ ἡ δυωδία αὐτῆς ἐνώπιον ὑψίστου. θυσία ἀνδρὸς δικαίου δεκτή, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῦ, οὐκ ἐπιλησθήσεται. ἐν ἀγαθῷ ὀφθαλμῷ δόξασον τὸν κύριον, καὶ μὴ μικρύνῃς ἀπ' ἀρχῆς χειρῶν σου. ἐν πάσῃ δόσει ἱλάρωσον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ἐν δυσφροσύνῃ ἀγίασον δεκάτῳ. δὸς ὑψίστῳ, κατὰ τὴν δόσιν αὐτῦ καὶ ἐν ἀγαθῷ ὀφθαλμῷ ἀγαθύρεμαι χερὸς, ὅτι κύριος ἀνταποδιδούς ἐστι. καὶ ἑπταπλάσια ἀνταποδώσει σοι. μὴ δωροκόπει, δῶρα γὰρ οὐ δέξεται. καὶ θυσίᾳ ἀδίκῳ, ὅτι κύριος κριτής ἐστι. καὶ παρ' αὐτῷ οὐ δέξεται πρόσωπον θλίψεως προσωπον ἐπὶ πτωχῷ. καὶ δέησιν ἠδικημένου εἰσακούσεται. οὐ μὴ ὑπερίδῃ ἱκετείαν ὀρφανῦ. καὶ χήρας ἐὰν ἐκχέῃ λαλιὰν. οὐχὶ δάκρυα χήρας ἐπὶ σιαγόνα καταβαίνει. καὶ ἡ καταβόησις ἐπὶ καταγελῶντα αὐτά. θεραπεύων ἐν εὐδοκίᾳ δεν χθήσεται. καὶ ἡ δέησις αὐτῦ, ὡς νεφέλη σωθήσεται. προσευχὴ ταπεινῦ νεφέλης διῆλθεν, καὶ ἕως σωτηρίσῃ, οὐ μὴ παρακλιθῇ. καὶ οὐ μὴ ἀποσῇ ἕως ἐπισκέψῃ ὁ ὕψιστος. καὶ κρινεῖ δικαίως, καὶ ποιήσει κρίσιν. καὶ ὁ κύριος οὐ μὴ βραδύνῃ. οὐδὲ μὴ μακροθυμήσῃ ἐπ' αὐτοῖς ἕως ἂν συντρίψῃ ὀσφῦν ἀνελεημόνων. καὶ τοῖς ἔθνεσιν ἀνταποδῶσει ἐκδίκησιν, ἕως ἐξάρῃ πλῆθος ὑβριστῶν, καὶ σκῆπτρα ἀδίκων συντρίψῃ ἕως ἀνταποδῶ ἀν

τῆς καθαιρεθήσεσθαι. καὶ ἀπὸ ψεύδους τὴ ἀληθεύσῃ. μαντεῖαι μὴ οἰωνισμοί, καὶ ἐνύπνια, μεταιτᾶ ἐστι, καὶ ὡς ὠδίνουσης φαντάζεται καρδία. ἐὰν μὴ παρὰ ὕψιστου ἀποσταλῇ. ἐν ἐπισκοπῇ μὴ δώσεως αὐτὰ τῷ καρδίαν σου. πολλοὺς γὰρ ἐπλάνησεν τὰ ἐνύπνια, καὶ ἐξέπεσον ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτοῖς. ἄνευ ψεύδους συντελεσθήσεται νόμος. καὶ σοφία σώματι πιστῷ, τελείωσις. ἀνὴρ πεπαιδωμένος ἔγνω πολλά. καὶ ὁ πολύπειρος ἐκδιηγήσεται σύνεσιν. ὃς δὲ ἐπειράθη, πλήρης οἰδεν. ὁ δὲ πεπλανημένος πλήθυνε πανουργίαν. πολλὰ ἑώρακα ἐν τῇ ἀποπλανήσει μου. καὶ πλείονα τῶν λόγων μου, σύνεσίς μου. πλειονάκις ἕως θανάτου ἐκινδύνευσα, καὶ ἐλυσώθην διὰ τούτων χάριν. πνεῦμα φοβουμένων κύριον ζήσεται. ἡ γὰρ ἐλπὶς αὐτῶν ἐπὶ σὲ σώζοντα αὐτούς. ὁ φοβούμενος κύριον, οὐ μὴ δειλιάσῃ καὶ οὐ μὴ ἐκλιάσῃ ὅτι αὐτὸς ἐλπὶς αὐτοῦ. μακαρία ἡ ψυχὴ ἡ φοβουμένη κύριον. τίνι ἐπέχει καὶ τίς αὐτοῦ ἐστιν πεποίθησις. οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν. ὑπερασπισμὸς ἰσχυρὸς καὶ στηριγμα ἰσχύος. σκέπη ἀπὸ καύσωνος καὶ σκιὰ ἀπὸ μεσημβρίας. φυλακὴ ἀπὸ προσκόμματος καὶ βοήθεια ἀπὸ πτώματος. αἴρουσα ψυχὰς καὶ φωτίζουσα ὀφθαλμούς. ἴασιν ζωῆς δίδωσι καὶ εὐλογίαν θυσιάζοντι, ἐξ ἀδίκου προσφορὰ μεμωκημένη, καὶ οὐκ ἔστι δικαίου μωμήματα αὐτομάτου. οὐκ εὐδοκεῖ ὁ ὕψιστος ἐν προσφοραῖς ἀσεβῶν. οὐδὲ ἐν πλήθει θυσιῶν ἐξιλάσκεται ἁμαρτίας. θύων ἐκ τῶν ἰδίων τῷ πατρὶ αὐτοῦ, ὁ προσάγων θυσίαν ἐκ χειρὸς πενήτων. ἄρτος ἐπιδεομένων ζωὴ πτωχῶν. ὁ ἀποστερῶν αὐτὸν. ἀνθρώπου αἱματοκτόνος. φονεύων τὸν πλησίον, ὁ ἀφαιροῦμενος συμβίωσιν, καὶ ἐκχέων αἷμα ὁ ἀποστερῶν μισθὸν μισθίου ἐν οἴκῳ δομῶν, καὶ εἷς καθαίρων. τί ὠφέλησαν πλέον ἢ κόπους εἷς θύχόμενον, καὶ εἷς καταράμενον. τίνος φανῆς ἡγήσεται ὁ λαὸς τότε. βαπτιζόμενος ἀπὸ νεκροῦ καὶ πάλιν ἁπτόμενος αὐτοῦ. τί ὠφέλησεν τὸ λουτρὸν αὐτοῦ, οὕτως ἀνθρώπου νηστεύοντος

Τὰ ἐξῆς μὲτὰ τῆς λγ. κεφαλῆς συγκολλᾶται.

Ὡς καλαμώμενος ὀπίσω τυγχανῶν. ἐν σιλωὰμ ἰᾶσε κυρίου ἐν θεσσε, καὶ ὡς τυφλῶν ἐπλήρωσα, λιμὸν κατανοήσατε. ὅτι οὐκ ἐμοὶ μόνῳ ἐκκλησία, ἀλλὰ πᾶσι τοῖς ζητοῦσι παιδίσαι. ἀκούσατέ μου, μεγιστᾶνες λαοῦ. καὶ οἱ ἡγούμενοι ἐκκλησίας ἐναντίον σαδὲ ἡ ᾠδή, καὶ γυναικί. ἀδελφῷ καὶ φίλῳ. μὴ δῶς ἐξουσίαν σὺ σὲ ἐν ζωῇ σου. καὶ μὴ δῶς ἐντρέφῃ τὰ χρήματά σου. ἵνα μὴ μοιχαλιδθεὶς δῇς, περὶ αὐτῶν. ἕως ἔτι ζῆς. καὶ πνοὴ ἐν σοί, μὴ ἀλλάξῃς σεαυτὸν πάσῃ σαρκί. κρεῖττον γάρ ἐστι τὰ τέκνα δουλῶσαί σου. ἢ σὲ ἐμβλέπειν εἰς χέρας ἡδὺ σου. ἐν πᾶσι σοῖς ἔργοις σου, γίνου ὑπεράγαν. μὴ δῶς μῶμον ἐν τῇ δόξῃ σου ἐν ὑμῶν σωτηλείας ἡμερῶν ζωῆς σου, καὶ ἐν καιρῷ τελευτῆς σου διάδος κληρονομίαν. χορτάσματα καὶ ῥάβδος, καὶ φορτὰς ὄνῳ. ἄρτος καὶ παιδία καὶ ἔργον οἰκέτῃ. ἔργασαι ἐν παιδί, καὶ ὑρήσεις ἀνάπαυσιν, ἄνευ χάρας αὐτοῦ καὶ ζητήσεις ἐλευθερίαν. ζυγὸς καὶ ἱμὰς κάμψουσι τράχηλον, καὶ οἰκέτῃ κακοῦργα, στρέβλα, καὶ βάσανοι. ἔμβαλε αὐτὴν εἰς ὀργασίαν. ἵνα μὴ ἀργήσῃ πολλὰ γὰρ κακίαν ἐδίδαξεν ἡ ἀργία, εἰς ἔργα κατάστηθι καὶ θὰς πρέπει αὐτῷ. κἂν μὴ πεθαρχῇ, βάρυνον τὰς πέδας αὐτῆς, καὶ μὴ πειστούσης ἐν πάσῃ σαρκί. καὶ ἄνευ κρίσεως μὴ ποιήσῃς μηδέν. εἰ ἔστι σοι οἰκέτης ἴσα ὡς σύ. ὅτι ἐν αἵματι ἐκτήσω αὐτόν. εἰ ἔστι σοι οἰκέτης, ἄγε αὐτὸν, ὡς σεαυτόν. οὐ γὰρ ἡ ψυχὴ σου, ἐπιζητήσεις αὐτὸ. ἐὰν κακώσῃς αὐτὴν καὶ ἀπάρας ἀπορράσῃ. ἐν ποίᾳ ὁδῷ ζητήσεις αὐτήν;

Κεφ. λδ. 34.

Ἐναὶ ἐλπίδες καὶ ψευδεῖς ἀσωτίαι οὐρὶ, καὶ ἐνύπνια οὐκ ἀπιροῦσιν ἄφρονας. ὡς ἀφανιζόμενος σκιὰς, καὶ σιωπῶν ὄνειρον, οὕτως ὑπέλαβον ἐνυπνίοις. τοῦτο κατὰ τοῦτον ὅρασις ἐνυπνίων. κατέναντι προσώπου, ὁμοίωμα προσώπου. ἀπὸ ἀκαθαρτου

παραβλώσῃ βρῦ ἐχθρὸν, καὶ ἵναπ φίλον ἐπ' αὐτῷ ἀγαλλιάσηται. ἐτελοῦτησαν αὐτῷ ὁ πατήρ, καὶ ὡς οὐκ ἀπέθανεν, ὅμοιον ἢ αὐτῷ κατέλιπεν μετ' αὐτόν. ἐν τῇ ζωῇ αὐτῷ ἔδοσαν, καὶ σύφράνθη. καὶ ἐν τῇ τελευτῇ αὐτῷ ὡς ἐλυπήθη. ἐναντίον ἐχθρῶν κατέλιπεν ἐκδικον. καὶ σῖς φίλοις αὐτασταδιδοντα χάειν. περὶ ψυχῶν ἡδὼν καταλισμοῦσα τραύματα αὐτῷ, καὶ ὃ πάσῃ δοῇ παραχθήσεται ἀπλάγχνα αὐτ. ἵππος ἀδάμαστος ἀπβαίνῃ σκληρὸς, καὶ ἡνὸς ἀνεμένος ἐκβαίνῃ πρόαλης. πθήνηθν τέκνον καὶ ἐκθαμβήσησι. σύμπαιξον αὐτῷ, καὶ λυπήσῃσι. καὶ συσπελάσῃς αὐτῷ, ἵνα μὴ σωσθωμεθῆς, καὶ ἐπ' ἐσχάτῳ γομφιάσῃς ἐς τοὺς ὀδόντας σου. μὴ δῶς αὐτῷ ἐξουσίαν ἐν νεότητι. θλάσον τὰς πλευρὰς αὐτῷ, ὡς ἂν νήπιος. μήποτε σκληρωθεὶς ἀπόθησθι. παίδευσον τὸν υἱόν σου, καὶ ἔργαθν ἐν αὐτῷ. ἵνα μὴ ἐν τῇ ἀκαθυμοσύνῃ σου προσκόψῃ. κρέασον πῶς χὸς ὑγιὲς, καὶ ἰσχυὸν τῇ ὄξῃ, ἢ πλούσιος μιμασγαμένος ἐς σῶμα αὐτῷ ὑγιεία δύσξια ἐλπὶν παντὸς χρυσίου. καὶ σῶμα ῥώσου ἢ ὅλεθρος ἀμέτρητος. οὐκ ἔστι πλοῦτος ἐλπὶν ὑγιείας σώματος. καὶ οὐκ ἔστιν εὐφροσύνη ὑπὲρ χαρὰν καρδίας. κρέασον θάνατος ὑπὲρ ζωὴν πικρὸν ἢ ἀῤῥώστημα ἐμμένον. ἀγαθὰ ἐκκεχυμένα ἐς σῶμα πτκυλισμένῳ. θέμα βρωμάτων παρακείμενα ἐπὶ τάφῳ. πσυμφορὴ κάρπωσις ἐδώλῳ. οὔτε γὰρ ἔδεται οὔτε μὴ ὀσφρανθῇ. οὕτως ὁ ἐκδικούμενος ὑπὸ κυρίου, βλέπων ἐν ὀφθαλμοῖς, καὶ στενάζων. ὡς περ δίψυχος περιλαμβάνων παρθένον, καὶ στενάζων οὕτως ὁ πονῶν ἐν βίᾳ κρίματα. μὴ δῶς ἐς λύπην τὴν ψυχήν σου. καὶ μὴ θλίψῃς σεαυτὸν ἐν βουλῇ σου. εὐφροσύνη καρδίας, ζωὴ ἀνθρώπου. καὶ ἀγαλλίαμα ἀνθρὸς μακροημέρευσις. ἀγάπα τὴν ψυχήν σου. καὶ παρακάλῃ τὴν καρδίαν καὶ λύπην μακρὰν ἀπόσθησον ἀπὸ σοῦ. πολλοὺς γὰρ ἀπέκτεινεν ἡ λύπη, καὶ οὐκ ἔστιν ὠφέλεια ἐν αὐτῇ. ζῆλος καὶ θυμὸς ἐλαττοῦσιν ἡμέρας. καὶ πρὸ καιροῦ γήρας ἄγει μέριμνα.

αὐτῶ. μὴ ἀποσρίψης αὐτὴν κοινόν. ἀπόλεσον ἀργύριον δι' ἀδελφὸν καὶ φίλον, καὶ μὴ ἰωθήτω ὑπὸ τὴν λίθον ἐς ἀπώλειαν. θὲς τὴν θησαυρόν σου κατ' ἐνολὰς ὑψίσου, καὶ λυσιτελήσει σοι μᾶλλον, ἢ τὸ χρυσίον. σύγκλεισον ἐλεημοσύνην ἐν ταῖς ταμείοις σου, καὶ αὕτη ἐξελᾶται σε ἐκ πάσης κακώσεως ὑπὲρ ἀσπίδα χρυσοῦς, καὶ ὑπὲρ δόρυ ἀλκῆς, κατέναντι ἐχθροῦ πολεμήσει ὑπὲρ σοῦ. ἀνὴρ ἀγαθὸς, ἐγγυήσεται τὸν πλησίον. καὶ ὁ ἀπολωλεκὼς, ἀφ' ὑψηλοῦ καταλείψει αὐτόν. χάεται ἐγγύου, μὴ ἐπιλάθηται ἐλεήσων γὰρ τῶν ψυχῶν αὐτοῦ ὑπὲρ σοῦ. ἀγαθὰ ἐγγύου, ἁμαρτίαν ἀφεῖται ἁμαρτωλὸς, καὶ ἀχάεσις ἐν διανοίᾳ ἐγκαταλείψει ξυσάμενον. ἐγγύη πολλοὺς ἀπώλεσεν κατδυθήνοντας. καὶ ἐσάλδυσεν αὐτοὺς, ὡς κῦμα θαλάσσης. ἄνδρας δυναρεῖς ἀπώκισεν, καὶ ἐπλανήθησαν ἐν ἔθνεσιν ἀλλοβίοις. ἁμαρτωλὸς ἐμπεσὼν εἰς ἐγγύλα, καὶ διώκων δικαιολαβείας ἐμπεσεῖται εἰς κρίσιν. ῥῶπλαβοῦ δ' πλησίον κατὰ δύναμίν σου, καὶ προσέχει σεαυτῷ, μὴ ἐμπέσῃς. ἀρχὴ ζωῆς ὕδωρ, καὶ ἄρτος καὶ ἱμάτιον, καὶ οἶκος καλύπτων αἰσχημοσύνην. κρείσσων βίος πτωχοῦ ὑπὸ σκέπην δοκῶν, ἢ ἐδέσματα λαμπρὰ ἐν ἀλλοβίοις. ὦ μικρῷ καὶ μεγάλῳ, οὗ δοκίσει ἔχει ζωὴ πονηρὰ ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν, καὶ οὐ παροικήσῃ, οὐκ ἀνοίξῃ σόμα ξενιεῖς καὶ ποτὰς ἐς ἀχάεσιν. καὶ πρὸς ὦ τούτοις μικρὰ ἀκηδήσει. πάρειθι πάροικε κόσμιον φρόνημα. καὶ ἐπ' ἐν τῇ χαρίσου, φώμισόν με. ἔξειθι πάροικε ἀπὸ προσώπου δόξης. ἐπιξενωτά μοι ὁ ἀδελφὸς, χρεία τῆς οἰκίας. ἕνεκα ταῦτα ἀνθρώπῳ ἔχοντι φρόνησιν. ἐπιτίμησις οἰκίας, καὶ ὀνειδισμὸς δανδσοῦ, περὶ τέκνων.

Κεφ. λ. 30.

Ἀγαπῶν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἐνδελεχήσει μάστιγας αὐτῷ. ἵνα εὐφρανθῇ ἐπ' ἐσχάτῳ αὐτοῦ. ὁ παιδεύων τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ὀνήσεται ἐπ' αὐτῷ. καὶ ἐν μέσῳ γνωρίμων ἐπ' αὐτῷ καυχήσεται. ὁ διδάσκων τὸν υἱὸν αὐτοῦ

σχὼν γλῶσσαν. μακάριος ὁ σκιπασθεὶς ἀπ' αὐτῆς ὃς οὐ πληθυνθήσεται ἐν τῷ θυμῷ αὐτῆς. ὃς οὐ μὴ ἕλκυσον τὸν ζυγὸν αὐτῆς. καὶ ἐν βίοις δεσμοῖς αὐτῆς οὐκ ἐρεθισθήσεται. ὁ γὰρ ζυγὸς αὐτῆς ζυγὸς σιδήρου καὶ οἱ δεσμοὶ αὐτῆς, δεσμοὶ χαλκοῖ. θάνατος πονηρὸς ὁ θανατῶν αὐτήν. καὶ λυσιτελὴς μᾶλλον ὁ ᾅδης αὐτῆς. οὐ μὴ κρατήσουσιν ὧν ἐὰν καὶ ἐν τῇ φλογὶ αὐτῆς οὐ καυθήσονται. οἱ καταλείποντες τὸν κύριον ἐμπεσοῦνται εἰς αὐτήν. καὶ ἐν αὐτῇ ἐκκαήσεται καὶ οὐ μὴ σβεσθῇ. ἐξαποστελεῖ ἐπ' αὐτοὺς ὡς λέοντα. καὶ ὡς πάρδαλις λιμανεῖται αὐτούς. καὶ περιφράξει τὸ κτῆμά σου ἀκάνθαις τὸ ἀργύριόν σου καὶ τὸ χρυσίον σου κατασβεῖ. καὶ εἰς λόγους ποιήσουν ζυγὸν καὶ σταθμὸν καὶ ζυγοστομήσει σου θύραν καὶ μοχλόν. πρόσεχε μήπως ὀλισθήσῃς ἐν αὐτῇ. μὴ πέσῃς κατέναντι ἐνεδρευόντων σοι.

Κεφ. κθ. 29.

Ποιῶν ἔλεος δανιεῖ τῷ πλησίον. καὶ ὁ ἐπιχύνων τῇ χειρὶ αὐτοῦ τηρεῖ ἐντολάς. δάνιζε τῷ πλησίον ἐν καιρῷ χρείας αὐτοῦ, καὶ πάλιν ἀπόδος τῷ πλησίον ἐν καιρῷ σου. στῆσον λόγον καὶ πίστωσιν αὐτῷ. καὶ ἐν παντὶ καιρῷ εὑρήσεις τὸ χρέος σου. πολλοὶ ὡς ὕρημα ἐνομίσαν δάνος. καὶ παρέσχον πόνον τοῖς βοηθήσασιν αὐτοῖς. ἕως δὲ λάβῃ καταφιλήσει χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ὑπὲρ τῶν χρημάτων τοῦ πλησίον ταπεινώσει φωνήν. καὶ ἐν καιρῷ ἀποδώσει, παρελκύσει χρόνον. καὶ ἀποδώσει λόγους ἀκηδίας, καὶ μὴ καιρὸν ἀπάσῃ. ἐὰν ἰσχύσῃ μόλις κομίσεται τὸ ἥμισυ. καὶ λογιεῖται αὐτὸ ὡς εὕρημα. εἰ δὲ μή ἀπεστέρησεν αὐτὸν χρημάτων αὐτοῦ. καὶ ἐκτήσατο αὐτὸν ἐχθρὸν οὗ δωρεὰν κατάρας, καὶ λοιδορίας ἀποδώσει αὐτῷ, καὶ ἀντὶ δόξης, ἀποδώσει αὐτῷ ἀτιμίαν. πολλοὶ χάριν οὐκ ἀπέστρεψαν ἀποστερηθῶσι δωρεᾶν ἐνέβαθησαν. πλὴν ὑπὲρ ταπεινῷ μακροθυμήσω, καὶ ἐπ' ἐλεημοσύνῃ παρελκύσεις αὐτόν. χάριν ἐντολῆς ἀνάπλασον πένητος. καὶ κατὰ τὴν ἐντολὴν

πρὸ τῶ θανάτου αὐτῶν· μὴ ὦσι καὶ ὀργὴ καὶ ταῦτα ἴσα ἐλλιπόμενα, καὶ οὐκ ἁμαρτωλὸς ἐγκρατὴς ἴσα αὐτῶν.

Κεφ. κη. 28.

Ἐκδικῶν παρὰ κυρίου εὑρήσει ἐκδίκησιν· καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶ διασῳζων διασῴσει. ἄφες ἀδίκημα τῶ πλησίον σου, καὶ τότε δεηθέντος σου αἱ ἁμαρτίαι σου λυθήσονται. ἄνθρωπος ἀνθρώπῳ σωτηρὶ ὀργήν· καὶ παρὰ κυρίου ζητεῖ ἴασιν; ἐπ' ἄνθρωπον ὅμοιον αὐτῶ, οὐκ ἐλεεῖ καὶ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶ δεῖται. αὐτὸς σὰρξ ὢν φυλάσσει μῆνιν· τὶς ἐξιλάσεται τὰς ἁμαρτίας αὐτῶ. μνήσθητι τὰ ἔσχατα καὶ παῦσαι ἐχθραίνων· κατὰ φθορὰν καὶ θάνατον, καὶ ἐμμενε ἐντολαῖς. μνήσθητι ἐντολῶν καὶ μὴ μνησικάκησε τῶ πλησίον· καὶ διαθήκης ὑψίστου καὶ παρόψει ἄγνοιαν· ἀπόσχου ἀπὸ μάχης καὶ ἐλαττώσεις ἁμαρτίας· ἄνθρωπος γὰρ θυμώδης ἐκκαίει μάχας· καὶ ἀνὴρ ἁμαρτωλὸς ταράξει φίλους· καὶ μέσῳ εἰρηνευόντων ἐκβαλεῖ διαβολήν· κατὰ τὴν ὕλην πυρὸς οὕτως ἐξεκαυθήσεται καὶ κατὰ τὴν ἰσχὺν τῆς ἀνθρώπου ὁ θυμὸς αὐτῆς ἔσται· καὶ κατὰ τὸν πλοῦτον ἀνυψώσει ὀργὴν αὐτῆς, καὶ κατὰ τὴν εὐετηρίαν τῆς μαχης ἐκκαυθήσεται. ὀξεῖς καταβιβρωσκομένη ἐκκαίει πῦρ· καὶ μαχὴ καταπολεμουσα ἐκχεῖ αἷμα. ἐὰν φυσήσῃς σπινθῆρα ἐκκαυθήσεται· καὶ ἐὰν πτύσῃς ἐπ' αὐτὸν σβεσθήσεται· καὶ ἀμφότερα ἐκ τῆς στόματος σου ἐκπορεύεται. ψιθυρὸν καὶ διγλωσσον καταρᾶσθε· πολλοὺς γὰρ ἐφωσφόρησε καὶ διεσπορπισεν αὐτοὺς ἀπὸ ἔθνους εἰς ἕτερον· καὶ πόλεις ἰσχυρὰς καθεῖλεν· καὶ οἰκίας μεγίστων κατέσκαψεν· γλῶσσα βιᾶται, γυναῖκας ἀνδρείας ἐξέβαλεν καὶ ἐστέρησεν αὐτὰς τῶν πόνων αὐτῶν. ὁ προσέχων αὐτῆ οὐ μὴ εὕρῃ ἀνάπαυσιν· καὶ οὐ κατασκηνώσει μεθ' ἡσυχίας· πληγὴ μάστιγος ποιεῖ μώλωπας· πληγὴ δὲ γλώσσης συγκλάσει ὀστᾶ· πολλοὶ ἔπεσαν ἐν στόματι μαχαίρας· καὶ οὐχ οἱ πεπτωκότες

γὰρ πάρασμος ἀνθρώπων· ἐὰν ἀδικίας ἡ δίκαιον καταλύῃ· καὶ
ἡ ὑδρωπικὴ αὐτὸ· ὡς ὑδρωπικὴ ὀδύνη· πεπλανημένοι πρὸς τὰ ὅμοια αὐτῶν
καταλύσει· καὶ ἀληθῆ πρὸς ὃν ὀργαζομένης αὐτῷ ἐπανέξει·
λίων θήρων ἀνεμβρύων· οὕτως ἁμαρτίας ὀργαζομένους ἀσυνε-
σιήγνωσις εὐσεβοῦς, διαπαντὸς Ὀφία· ὁ ὃ ἄφρων, ὡς σελήνη ἀλ
λοιοῦται· ἐὰς μὲν ἀσωσίτων, σωτηρηθῇ καιρόν· ἐὰς μὲν ὃ δια
νομένη ἐνδελεχίζῃ· διάγνωσις μωρῶν προσώχθισμα καὶ ὁ γέ
λως αὐτῶ ἐν ἀπατήλῃ ἁμαρτίας· λαλιὰ πολιόρκου, ὀρθώσει βί
χας· καὶ ἡ μάχη αὐτῶν ἐμφραγμὸς ὤπων· ἔκχυσις αἵματος μά
χη ὑπερηφάνων, καὶ ἡ διαλοιδόρησις αὐτῶ, ἀκοὴ μοχθηρά· ὁ ἀν
ακαλύπτων μυήσεις ἀπώλεσεν πίστιν· καὶ ἡ μὴ ὢν φίλον πρὸς
τὸν ψυχὴν αὐτῶ· σίρξον φίλον καὶ πισώθηι μετ' αὐτῶ· ἐὰν ὃ ἀ
ποκαλύψῃς, τὰ μυήσεις αὐτῶ ἡ μὴ κατὰ διώξῃς ὀπίσω αὐτῶ·
καθὼς κ' ἀπώλεσαν ἀνθρωπος ἐν ἐχθρὸν αὐτῶ· οὕτως ἀπώλε
σας τὸν φιλίαν ἐπλησίον· καὶ ὡς πετεινὸν ἐκ χερὸς ὃν ἀπέλυ
σας οὕτως ἀφῆκας ἐν πλησίον καὶ ἡ θηρεύσῃς αὐτόν· μὴ αὐτὸν
διώξῃς ὅτι μακρὰν ἀπέστη· καὶ ἐξέφυγεν ὡς ὄρκος ἐκ παγί
δος· ὅτι τραῦμα ἰσὶ καταδῆσαι, καὶ λοιδορίας ἰσὶ διαλλαγή· ὁ
ὃ ἀποκαλύπτας μυήσεις ἀπήλπισεν· διανοῦαι ὀφθαλμῷ τυ
κτάνῃ κακά· καὶ οὐδὲις αὐτὸν ἀποσύσει ἀπ' αὐτῶ· ἀπέναντι τῶν
ὀφθαλμῶν σου γλυκανῇ σόμα σου καὶ ὃ τῶν λόγων σου ἐκθαυ
μάσει· ὕστερον δὲ διαστρέψῃ τὸ σόμα αὐτῶ· καὶ σῖς λόγοις σου
δώσει σκάνδαλον· πολλὰ ἐμίσησε οὐ ὁμοίωσε αὐτῷ· καὶ ὁ κύ
ριος μισήσει αὐτὸν· ἔβαλον λίθον ἐὰς ὕψος, ἐπὶ κεφαλὴν αὐτῶ
ἔβαλεν· καὶ πληγὴ δολία, δικαῖ τραύματα· ὁ ὀρύσσων βόθρον
ἐὰς αὐτὸν ἐμπεσεῖται· καὶ ὁ ἐσῶν παγίδα ἐν αὐτῇ ἁλώσεται· ὁ
ποιῶν πονηρὰ ἐὰς αὐτὸν κυλισθήσεται· καὶ οὐ μὴ ἐπιγνῶ πόθεν
ἦκεν αὐτῷ· ἐμπαγμὸς καὶ ὀνειδισμὸς ὑπερηφάνων· καὶ ἡ ἐκ
δίκησις ὡς λέων ἐνεδρεύσει αὐτόν· παγίδι ἁλώσονται· οἱ δὲ
φρονούμενοι πῶσιν ἀσεβῶν καὶ ὀδύνη καταναλώσει αὐτούς·

ὧν ὁ υἱὸς συγκαλύψει. πορνεία γυναικὸς ἐν μετεωρισμοῖς ὀφθαλμῶν καὶ ἐν βλεφάροις αὐτῆς γνωσθήσεται. φυλακὴ ἀσυνέτου ἐπὶ σὲ στερεωθήσεται φυλακήν. ἵνα μὴ ὑποῦσα ἀπόντι χρήσηται. ὀπίσω οὐκ αἰσθήσεται ὀφθαλμῷ, φύλαξαι καὶ μὴ θαυμάσῃς τὸν ἐς σε πλημμελήσαντα. ὡς λιμὴν ὁ ποριπόρος ἅπαν σῶμα ἀνοίγει. καὶ ἀπὸ παντὸς ὕδατος ἐμπλησθήσεται πίθος. κατέναντι παντὸς παραλόγου καθήσεται. καὶ ἐναντι βελους ἀνοιξει φαρέτραν. χάρις γυναικὸς πορφυρᾶ ἐν ἀνδρὶ αὐτῆς. καὶ τὰ ὀστᾶ αὐτῆς πιανεῖ. ὑπισχνεῖται αὐτῇ σύνεσις. δόσις κυρίου γυνὴ σιγηρά. καὶ οὐκ ἔστιν ἀντάλλαγμα πεπαιδευμένης ψυχῆς. χάρις ἐπὶ χάριτι, γυνὴ αἰσχυντηρά. καὶ οὐκ ἔστι σταθμὸς, πᾶς ἄξιος ἐγκρατοῦς ψυχῆς. ἥλιος ἀνατέλλων ἐν ὑψίστοις κυρίου. καὶ κάλλος ἀγαθῆς γυναικὸς ἐν κόσμῳ οἴκου αὐτῆς. λύχνος ἐκλάμπων ἐπὶ λυχνίας ἁγίας. καὶ κάλλος προσώπου ἐπὶ ἡλικίᾳ στασιμῇ. σύλαι χρύσιοι ἐπιβάσεως ἀργυρᾶς. καὶ πόδες ὑραῖοι ἐπὶ στέργοις σύστασιν. ἐπὶ δυσὶ λελύπηται ἡ καρδία μου. καὶ ἐπὶ τρίτῳ θυμός μοι ἐπῆλθεν. ἀνὴρ πολεμιστὴς ὑστερῶν δι' ἐνδεειαν. καὶ ἄνδρες σωθῆναι ἐὰν σκυβαλισθῶσιν. ἐπανάγων ἀπὸ δικαιοσύνης ἁμαρτίαν. ὁ κύριος ἑτοιμάσει εἰς ῥομφαίαν αὐτὸν. μόλις ἐξελάτω, ἐμπορος ἀπὸ πλημμελείας. καὶ ὃ δίκαιον θέσιν κάπηλος ἀπὸ ἁμαρτίας. Κεφ. κζ. 27.

Α΄ειν ἀδιφόρου πολλοὶ ἥμαρτον, καὶ ὁ ζητῶν πλουθεῖν, ἀποστρέψει ὀφθαλμὸν αὐτοῦ εἰς μίσθον ἁρμῶν λίθων. παγήσεται καὶ πάσαλος καὶ ἀνὰ μέσον πρασσόντων καὶ ἀγοραζόντων συστενεῖ ἁμαρτία. ἐὰν μὴ ἐν φόβῳ κυρίου κρατήσῃ καταστροφὴν ἐν τάχει καταστραφήσεται αὐτῆς ὁ οἶκος. ἐν σείσμασι κατοικίου διαμένει κτῆσις, οὕτως σκύβαλα ἀνθρώπου ἐν λογισμῷ αὐτοῦ. σκῦλα κεραμέως δοκιμάζει κάμινος. καὶ πειρασμὸς ἀνθρώπου ἐν διαλογισμῷ αὐτοῦ. γνώριον ξύλων ἐκφαίνει ὁ καρπὸς αὐτοῦ. οὕτως λόγος ἐν θυμώμασι καρδίας ἀνθρώπου. πρὸ λογισμοῦ μὴ ἐπαινέσῃς ἄνδρα. ἔστω

καὶ μὴ ἐκ δίκησιν ἐχθρῶν. οὐκ ἐστι κεφαλὴ, ὑπὲρ κεφαλὴν ὄφε
ως. καὶ οὐκ ἐστι θυμὸς ὑπὲρ θυμὸν ἐχθροῦ, σωοικῆσαι λέοντι μ
ᾗ δυνήσεται οὐδὲ οἰκήσω, ἢ ἐνοικῆσαι μετὰ γυναικὸς πονηρᾶς. πο
νηρία γυναικὸς ἀλλοιοῖ τὸν ὄρασιν αὐτῆς. καὶ σκοτάζει πρὸ
σωπον αὐτῆς. ὡς σάκκον. ἀνὰ μέσον τῶν πλησίον αὐτῆ ἀναπε
σεῖται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς. μὴ ἀκουσάτω ἀντιπαραξαι πικρα. μικρὰ πᾶ
σα κακία πρὸς κακίαν γυναικός. κλῆρος ἁμαρτωλοῦ ἐπιπέσοι
αὐτῇ. ἀναβασις ἀμμώδης, ἐν ποσὶν πρεσβυτέρου. οὕτως γυ
νὴ γλωσσώδης ἀνδρὶ ἡσύχῳ. μὴ προσωπίσῃς κάλλος γυναι
κός. καὶ γυναῖκα μὴ ἐπιποθήσῃς. ὀργὴ καὶ ἀναίδεια καὶ αἰ
σχύνη μεγάλη γυνὴ ἐὰν ἐπιχορηγῇ ἴσχυ ἀνδρὶ αὐτῆς, καρδία
ταπεινὴ, καὶ πρόσωπον σκυθρωπόν. καὶ πληγὴ καρδίας γυνὴ
πονηρά, χεῖρες παρειμέναι, καὶ γόνατα παραλελυμένα. ἥτις
οὐ μακαριεῖ τὸν ἄνδρα αὐτῆς. ἀπὸ γυναικὸς ἀρχὴ ἁμαρτίας.
καὶ δι' αὐτὴν ἀποθνήσκομεν πάντες. μὴ δῷς ὕδατι διέξο
δον. μὴ δὲ γυναικὶ πονηρᾷ ἐξουσίαν, ἐὰν μὴ πορεύηται κατὰ
χεῖρά σου. ἀπότεμε αὐτήν.

Κεφ. κς. 26.

γ Ὑναικὸς ἀγαθῆς, μακαρίου ἀνὴρ. καὶ ἀριθμὸς τῶν
ἡμερῶν αὐτῆ διπλάσιος. γυνὴ ἀνδρεία εὐφραίνει
τὸν ἄνδρα αὐτῆς. καὶ τὰ ἔτη αὐτῆ πληρώσει ἐν εἰ
ρήνῃ. γυνὴ ἀγαθὴ μερὶς ἀγαθὴ. ἐν μερίδι φοβουμένων κύριον
δοθήσεται. πλουσίου δὲ καὶ πτωχοῦ καρδία ἀγαθὴ. ἐν παν
τὶ καιρῷ πρόσωπον ἱλαρόν. ἀπὸ τριῶν, διελαβήθη ἡ καρδία
μου καὶ τῷ τετάρτῳ προσώπῳ ἐνέπτυσα. συμβολὴ πό
λεως καὶ ἐκκλησία ὄχλου, καὶ καταψεύσασθαι ὑπὲρ θάνατον.
πάντα μοχθηρά. ἄλγος καρδίας καὶ πένθος γυνὴ ἀνήμερος τῷ
γαμοῦντι. καὶ μάστιξ γλώσσης πᾶσιν ἐπικοινωνοῦσα. ἐδούλιον
σαλευόμενον γυνὴ πονηρά. ὁ κρατῶν αὐτῆς ὡς ὁ θησαυρίζων
ἐπὶ σκορπίου. ὀργὴ μεγάλη γυνὴ μέθυσος. καὶ ἀκαθαισύνην

αὐτῆς

ἐὰν ἐν ἡμέραις πυγμῆς· οὐ σωθήσεται ὁ πρωθὺς γνῶναι καὶ τὴν· καὶ οὕτως ὁ Ἰακὼβ οὐκ ἐξισχύσαν αὐτήν· ἀπὸ γὰρ θαλάσσης· ἐπληθύνθη σφόνημα αὐτῆς· καὶ ἡ βουλὴ αὐτῆς ἀπὸ ἀβύσσου μεγάλης· καὶ ὡς λιθουξὸς ἀπὸ ποταμοῦ· καὶ ὡς ὑδραγωγὸς ἐξῆλθον εἰς παράδεισον· εἶπα πορεύσω μὴν κήπου καὶ μεθύσωμαι τὴν πρασιάν· καὶ ἰδοὺ ἐγένετό μοι ἡ λιθουξὸς ποταμός· καὶ ὁ ποταμός μου ἐγένετο εἰς θάλασσαν· καὶ παιδίαν εἰς ὀρθρον φωτιῶ· καὶ ἐκφανῶ αὐτὴν ὡς εἰς μακράν· καὶ διδασκαλίαν ὡς προφητείαν ἐκχέω καὶ καταλείψω αὐτὴν εἰς γενεὰς αἰώνων· ἴδετε ὅτι οὐκ ἐμοὶ μόνῳ ἐπόιησα· ἀλλὰ πᾶσι τοῖς ἐκζητοῦσιν αὐτήν. Κεφάλαιον. κε. 25.

Νῆσιν ὑραΐθιν καὶ αὐτὴν ὑρᾶα ἐναντὶ κυρίου καὶ αὐθρώπων· ὁμόνοια ἀδελφῶν καὶ φιλία τῶν πλησίον· καὶ γυνὴ, καὶ ἀνὴρ ὁμοῦ συμπεριφερόμενοι· τρία δὴ ἔδη ἐμίσησεν ἡ ψυχή μου· καὶ προσώχθισε σφόδρα τῇ ζωῇ αὐτῶν· πλοῦτον ὑπερήφανον, καὶ πλούσιον ψεύστην γέροντα μοιχὸν ἀλαζόνα μὴ ἔχοντα σωφροσύνην· τὰ νεότητι οὐ συναγήγηκας· καὶ πῶς ἂν εὕρῃς ἐν τοῖς γηραιοῖς; ὡς ὡραῖον τοῖς κρίσις, καὶ πρεσβυτέροις ἐπιγνῶναι βουλήν, καὶ διεξοδασμένοις σφόνημα καὶ βουλὴ σίφανος γερόντων πολυπειρία· καὶ τὸ καύχημα αὐτῶν φόβος κυρίου· ἐνίοις ὑπονοήμασιν ἐμακάρισα ἐν καρδίᾳ· καὶ τὸ δίκαιον ὀρθὸν ἐπὶ γλώσσης· ἀνθρώπου εὐφραινόμενος ἐπὶ τέκνοις· ζῶν καὶ βλέπων ἐπὶ πῶσα ἐχθρῶν· μακάριος ὁ συνοικῶν γυναικὶ συνετῇ· καὶ ὡς ἐν γλώσσῃ οὐκ ὀλίσθησεν καὶ ὃς οὐκ ἐδουλώθησαν ἀνεξίῳ αὐτῷ· μακάριος εὕρων φρόνησιν καὶ ὁ διηγούμενος ἐς ὦτα ἀκουόντων· ὡς μέγας ὁ εὑρὼν σοφίαν· ἀλλ' οὐκ ἔστιν ὑπὲρ τὸν φοβούμενον τὸν κύριον· φόβος κυρίου ὑπὲρ πᾶν ὑπερίσχυσεν· ὁ κρατῶν αὐτῆς τίνι ὁμοιωθήσεται· πᾶσαν πληγὴν καὶ μὴ πληγὴν καρδίας καὶ πᾶσαν πονηρίαν καὶ μὴ πονηρίαν γυναικὸς πᾶσαν ἐπαγωγὴν καὶ μὴ ἐπαγωγὴν μισθὸν καὶ πᾶσαν ἐκδίκησιν

ἀναπαύσω. ἐγὼ ἐν ὑψηλοῖς κατασκήνωσα καὶ ὁ θρόνος μου ἐν στύλῳ νεφέλης. γῦρον οὐρανὸν ἐκύκλωσα μόνη. καὶ ἐν βάθει ἀβύσσου περιεπάτησα. ἐν κύμασι θαλάσσης καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ καὶ ἐν παντὶ λαῷ καὶ ἔθνει ἐκτησάμην. μετὰ ὑιῶν πάντων ἀναπαύσιν ἐζήτησα. καὶ ἐν κληρονομίᾳ τινὸς αὐλισθήσομαι. τότε ἐνετείλατό μοι ὁ κτίσας ἀπάντων καὶ ὁ κτίσας με κατέπαυσε τὴν σκηνήν μου. καὶ εἶπεν ἐν Ιακὼβ κατασκήνωσον. καὶ ἐν Ισραὴλ κατακληρονομήθητι. πρὸ τοῦ αἰῶνος ἀπ' ἀρχῆς ἔκτισέν με. καὶ ἕως αἰῶνος οὐ μὴ ἐκλίπω. ἐν σκηνῇ ἁγίᾳ ἐνώπιον αὐτοῦ ἐλειτούργησα, καὶ οὕτως ἐν Σιὼν ἐστηρίχθην. ἐν πόλει ἠγαπημένῃ ὁμοίως με κατέπαυσεν, καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἡ ἐξουσία μου. καὶ ἐρρίζωσα ἐν λαῷ δεδοξασμένῳ. ἐν μερίδι κυρίου κληρονομίας αὐτοῦ. ὡς κέδρος ἀνυψώθην ἐν τῷ Λιβάνῳ, καὶ ὡς κυπάρισσος ἐν ὄρεσιν Ἀερμών. ὡς φοίνιξ ἀνυψώθην ἐν Ἀγγαδοὺρ καὶ ὡς φυτὸν ῥόδου ἐν Ἱερειχοῦντι. ὡς ἐλαία σύμφυτος ἐν πεδίῳ καὶ ἀνυψώθην ὡς πλάτανος, ὃς κινδυνεύσας καὶ ἀσπάλαθος ἀρωμάτων δίδουσα ὀσμήν. καὶ ὡς σμύρνα ἐκλεκτὴ δίδουσα εὐωδίαν, ὡς χαλβάνη καὶ ὄνυξ καὶ στακτὴ καὶ ὡς λιβάνου ἀτμὶς ἐν σκηνῇ. ἐγὼ ὡς τερέβινθος ἐξέτεινα κλάδους μου. καὶ οἱ κλάδοι μου κλάδοι δόξης καὶ χάριτος. ἐγὼ ὡς ἄμπελος ἔβλάστησα χάριν. καὶ τὰ ἄνθη μου καρπὸς δόξης, καὶ πλοῦτος. προσέλθετε πρός με οἱ ἐπιθυμοῦντές μου. καὶ ἀπὸ τῶν γενημάτων μου ἐμπλήσθητε. τὸ γὰρ μνημόσυνόν μου ὑπὲρ μέλι γλυκύ καὶ ἡ κληρονομία μου ὑπὲρ μέλιτος κηρύου. οἱ ἐσθίοντές με ἔτι πεινάσουσιν. καὶ οἱ πίνοντές με ἔτι διψήσουσιν. ὁ ὑπακούων μου οὐκ αἰσχυνθήσεται. καὶ οἱ ἐργαζόμενοι ἐν ἐμοὶ οὐχ ἁμαρτήσουσιν. ταῦτα πάντα βίβλος διαθήκης θεοῦ ὑψίστου, νόμος ὃν ἐνετείλατο Μωϋσῆς κληρονομίαν συναγωγῶν Ἰακώβ. ὁ πίμπλων ὡς φησὼν Φρίαν. καὶ ὡς πίγρια ἐν ἡμέραις νέαν. ὁ ἀναπληρῶν, ὡς διφράτης σύνεσιν. καὶ ὡς ἰὼρ δάνης ἐν ἡμέραις θερισμοῦ. ὁ ἐκφαίνων ὡς φῶς παιδείαν ὡς γῆ

λόγοις ὀνειδισμῶν, ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις αὐτῶν οὐ μὴ παύσῃ
θῆ. δύο ἤδη πληθύνουσιν ἁμαρτίας καὶ ἡ βίβη ἐπάξει ὀργήν. ἕν
χῃ θερμὴ ὡς πῦρ καυμμον, οὐ μὴ σβεσθῇ ἕως ἂν κατασπαθῇ.
ἄνθρωπος πόρνος ἐν σώματι σαρκὸς αὐτοῦ οὐ μὴ παύσηται,
ἕως ἂν ἐκκαύσῃ πῦρ. ἀνθρώπῳ πόρνῳ πᾶς ἄρτος ἡδύς. οὐ μὴ κο
πάσῃ ἕως ἂν τελεσθῇ. ἄνθρωπος παραβαίνων ἀπὸ τῆς κλί
νης αὐτοῦ, λέγων ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ τίς με ὁρᾷ· σκότος κύκλῳ
μου· καὶ οἱ τοῖχοί με καλύπτουσιν καὶ οὐθείς με ὁρᾷ· τί δύναμαι
μαι τῶν ἁμαρτιῶν μου οὐ μὴ μνησθήσεται ὁ ὕψιστος· καὶ ὀφθαλ
μοὶ ἀνθρώπων ὁ φόβος αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἔγνω ὅτι ὀφθαλμοὶ κυρί
ου μυριοπλασίως ἡλίου, φωτίζοντες ἐπιβλέποντες πάσας ὁ
δοὺς ἀνθρώπων, καὶ κατανοοῦντες εἰς ἀπόκρυφα μέρη· πρὸ γὰρ
θῆναι τὰ πάντα ἔγνωσται αὐτῷ· οὕτως καὶ μετὰ τὸ συντελι
σθῆναι. οὗτος ἐν πλατείαις πόλεως ἐκσπασθήσεται, καὶ οὐχ ὑπο
νοήσει πισθήσεται. οὕτως καὶ γυνὴ καταλιποῦσα τὸν ἄνδρα
καὶ παρεισάξασα κληρονόμον ἐξ ἀλλοτρίου. πρῶτον μὲν γὰρ ἐν νόμῳ
ὑψίστου ἠπείθησεν· καὶ δεύτερον εἰς ἄνδρα ἑαυτῆς ἐπλημμέ
λησεν, καὶ ἡ βίβη ἐν πορνείᾳ ἐμοιχεύθη. ἐξ ἀλλοτρίου ἀνδρὸς
τέκνα παρίσησιν αὐτῇ ἐκκλησίαν ἐξαχθήσεται, καὶ ἐπὶ τὰ
τέκνα αὐτῆς ἐπισκοπὴ ἔσται. οὐ σταθώσουσιν τὰ τέκνα αὐτῆς
ὡς βίβον καὶ οἱ κλάδοι αὐτῆς οὐ δώσουσιν καρπόν. καὶ κατα
λείψει εἰς κατάραν ἡ μνημόσυνον αὐτῆς· καὶ ἡ ὀνειδισθεῖσα αὐτῆς
οὐκ ἐξαλειφθήσεται καὶ ἐπιγνώσονται οἱ καταλειφθέντες ὅτι
οὐθὲν κρεῖττον φόβου κυρίου καὶ τί οὐθὲν γλυκύτερον τοῦ προσέ
χειν ἐντολαῖς κυρίου· αἴνεσις σοφίας.

Κεφ. κδ'. 34.

Σοφία αἰνέσει ψυχὴν αὐτῆς· καὶ ἐν μέσῳ λαοῦ αὐ
τῆς καυχήσεται. ἐν ἐκκλησίᾳ ὑψίστου στόμα αὐτῆς
ἀνοίξει· καὶ ἐναντίον δυνάμεως αὐτοῦ καυχήσεται.
ἐν δὲ τῷ στόματι ὑψίστου ἐξέλθοντος· καὶ ὡς ὁ μίχλη κατεκάλυψε

Υρις πάτερ καὶ δίκαιος ὁ ἐμὸς μὲν μὴ ἐγκατέλιπε
κ πνεῦμα μὲν ἐν ἐμοὶ αὐτῶν· μὴ ἀφῇς με πεσεῖν εἰς ἀώρους
πτῶσις ἐπισύσσει ἐπὶ τῷ σίγνωμάτος μὲν μάσιγας· καὶ
ἐπὶ τῆς καρδίας μὲν παιδείαν σοφίας· ἵνα ἐπὶ σοῖς ἀγνοήμασίν
μὲν, μὴ φύσαντα καὶ οὐ μὴ παρῇ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν, ὅ-
πως μὴ πληθύνωσιν εἰς ἄγνοιά μὲν· καὶ αὐ ἁμαρτίαι μὲν πλεο
νάσωσιν, καὶ πεσοῦμαι ἐναντίων ὑπεναντίων· καὶ ἐπιχαρῇ
μοι ὁ ἐχθρός μὲν· κύριε πατὴρ καὶ θεὸς ζωῆς μὲν· μὴ δῷς μοι· καὶ ἐπιθυμίαν ἀπόστρεψον ἀπ' ἐμοῦ·
κοιλίας ὄρεξις· καὶ σωμασιασμὸς, μὴ καταλαβέτωσάν με· καὶ
ψυχῇ ἀναισθῆ μὴ παραδῷς με παιδείας σώματος· παιδείαν σῶ
ματος ἀκηνύσατε τέκνα· καὶ ὁ φυλάσσων, ὃ μὴ ἁλῷ· ἐν πῆς χεί
λεσιν αὐτοῦ καταλήφθήσεται· ἁμαρτωλὸς καὶ διάβορος καὶ
ὑπερήφανος σκανδαλιωθήσεται ἐν αὐτοῖς· ὅρκον μὴ ἐθίσῃς τὸ
σόμα σου· καὶ ὀνομασία τοῦ ἁγίου· μὴ σωνηθιθῇς· ὥσπερ γὰρ οἱ
κίτης ἐξεταζόμενος ἐν δίκῃ ἐκ πολλῶν ἁμαρτίαν ἐκ ἐλαττωθήσε
ται· οὕτως καὶ ὁ ὀμνύων καὶ ὀνομάζων σίγνωσιν· ἀπὸ ἁμαρτί
ας οὐ μὴ καθαρισθῇ· οὐκ ἐν πολυόρκῳ πληωθήσεται οἰκονομίαι· καὶ
ἐκ ἀποσῃσθήσεται ἀπὸ τῆς οἰκίας αὐτοῦ μάστιξ· ἐὰν πλημμελήσῃ
ἁμαρτίαι αὐτοῦ ἐν αὐτῷ· κἂν ὑπερίδῃ ἁμαρτίαν διαβάς· καὶ
εἰ σίγνωσιν ὤμοσεν οὐ δικαωθήσεται· πληωθήσεται γὰρ ἀπα
γγελῶν ὁ οἶκος αὐτοῦ· ἐσται λίξις αὐτοῦ πιεσθλιμμένη θανάτῳ· μὴ οὖ
ριθήτω ἐν κληρονομίαι ἰακὼβ· ἀπὸ γὰρ ἀσεβῶν ταῦτα πάντα
ἀποσῃσθήσεται καὶ ἐν ἁμαρτίαις ου ἐκ ἐγκυλισθήσονται· ἀπαι
δευσίαν ἀσωρῆ μὴ σωνηθίσῃς τὸ σόμα σου· ἔστιν γὰρ ἐν αὐτῇ λο
γισμὸς ἁμαρτίας· μνήσθητι πατὸς καὶ μητὸς σου· ἐν μέσῳ τῶ
μεγιστάνων σωνηθηθῇς, μήποτε ἐπιλάθῃς ἐνώπιον αὐτῶν καὶ
ζῶσθ' ἐθισμῷ σου μωρωθῇς, καὶ θελήσῃς ἐμὲ ἐγκνήσθης· καὶ τὴν
ἡμέραν τῆ γενέσεώς σου μὴ καταράσῃ· ἄνθρωπος συνηθισμένος

ξέλιπε γὰρ φῶς καὶ ἐπὶ μαρᾶ κλαῦσον· ἐξέλιπε γὰρ σύνεσιν. ὕπνῳ νεκρῷ κλαῦσον τὸν νεκρὸν· ὅτι ἀνεπαύσατο τῆς ζωῆς αὐτοῦ· μαρᾶ ὑπὲρ θάνατον ἡ ζωὴ τοῦ πονηροῦ. πένθος νεκροῦ ἑπτὰ ἡμέρας· μαρᾶ δὲ καὶ ἀσεβοῦς πᾶσαι αἱ ἡμέραι τῆς ζωῆς αὐτοῦ. μετὰ ἀφρόνου, μὴ πληθύνῃς λόγον καὶ πρὸς ἀσύνετον μὴ πορεύου. φυλάξαι ἀπ' αὐτοῦ ἵνα μὴ κόπον ἔχῃς· καὶ ὅ μὴ μολυνθῇς, ἐν τῷ ἐκκλινεῖν ἀπ' αὐτοῦ. ἔκκλινον ἀπ' αὐτοῦ, καὶ εὑρήσεις ἀνάπαυσιν· καὶ ὃ μὴ ἀκηδιάσῃς ἐν τῇ ἀφροσύνῃ αὐτοῦ. ὑπὲρ μόλιβδον τί βαρυνθήσεται· καὶ τί αὐτῷ ὄνομα ἀλλ' ἢ μωρός. ἄμμον καὶ ἅλα καὶ βῶλον σιδήρου εὐκοπώτερον ὑπενεγκεῖν, ἢ ἄνθρωπον ἀσύνετον. ἱμάντωσις ξυλίνη ἐν δεδεμένῃ εἰς οἰκοδομήν· ἐν συναρμογῇ, ὃ σαλευθήσεται. οὕτως καρδία ἐνηνεμίνη ἐπὶ διανοήματος ἑνὸς, ἐν καιρῷ ὃ φόβος. καρδία ἐβασμένη ἐπὶ διανοίαις σωφίσεως. ὡς κόσμος φαμμακὸς διὰ χρυσοῦ, χάραγμα ἐπὶ μετώπου κέμβου κατέναντι αὐλοῦ· οὐ μὴ ὑπομείνασι. οὕτως καὶ καρδία φιλεῖ ἐπὶ διανοήματος μωροῦ κατέναντι παντὸς φόβου, οὐ μὴ ὑπομείνῃ. ὁ νύσσων ὀφθαλμὸν, ἐκταράσσει δάκρυα· καὶ νύσσων καρδίαν ἐκφαίνει φιλίαν. βάλλων λίθον ἐπὶ πετεινὰ ἐπτόησε αὐτά· καὶ ὁ ὀνειδίζων φίλον διαλύει φιλίαν. ἐπὶ φίλον ἐὰν σπάσῃς ῥομφαίαν, μὴ ἀφεληπίσῃς· ἔστιν γὰρ ἐπάνοδος. ἐὰν φίλον, ἐὰν ἀνοίξῃς στόμα μὴ δύλαβηθῇς· ἔστι γὰρ διαλλαγή, πλὴν ὀνειδισμοῦ καὶ ὑπερηφανίας· καὶ μυστηρίου ἀποκαλύψεως, καὶ πληγῆς δολίας· ἐν τούτοις ἀποφεύξεται πᾶς φίλος, πίστιν κτήσασθαι ἐν πτωχείᾳ μετὰ τοῦ πλησίον, ἵνα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς αὐτοῦ, ὁμοῦ πληθυνθῇς· ἐν καιρῷ θλίψεως διάμεινον ἐκείνῳ, ἵνα ἐν τῇ κληρονομίᾳ αὐτοῦ συγκληρονομήσῃς. πρὸ πυρὸς ἀτμὶς καμίνου καὶ καπνὸς οὕτως πρὸ αἱμάτων λοιδορία, φίλων σκεπάσαι οὐκ αἰσχυνθήσεται· καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οὐ μὴ κρυβῶ· καὶ ἐὰν κακά μοι συμβῇ διὰ αὐτὸ, πᾶς ὁ ἀκούων φυλάξει ἀπ' αὐτοῦ· τίς δώσει μοι φύλακα μου στόμα μου φυλακήν· καὶ χαλινὸν μου σφραγίδα παντὸς ἔργου· ἵνα μὴ πέσω ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἡ γλῶσσά μου ἀπολέσῃ με.

ἐὰν ἀκούσῃ, ἐπισήμως, αἴνισαι αὐτόν· καὶ ἐπ' αὐτὸν προσθήσῃ
ἤκουσεν ὁ σατανᾶς καὶ ἀπήρισαν αὐτῷ· καὶ ἀπέστρεψεν αὐ
τὸν ὀπίσω τοῦ νότου αὐτοῦ· ἐξήγησις μαρᾶ ὡς ἦν δόξῃ φρονίμου·
ἐπὶ δὲ χίλιους σωθοῦ ὑπερθήσθαι χάρεις· σῶμα φρονίμως ἐν
τεθήσεται ἐν ἐκκλησίᾳ καὶ βοὺς λόγους αὐτοῦ διανοηθήσθαι
ἐν καρδίᾳ· ὡς οἶκος ἠφανισμένος, οὕτως μαρᾶ σοφία· καὶ γνῶ
σις ἀσωτεῖα, ἀδιέξιτασοι λόγοι· πίδακα ἐν σοσίν αὐσύρεις πα
δία· καὶ ὡς χειροπέδαι ἐπὶ χαρὸς δεξιᾶς· μαρὸς ἐν χίλιο
τι αὐλοῖ φωνῶ αὐτοῦ· αὐλὴρ δὲ παιδεργος μόλις ἡσυχῆ μα
δίσθαι· ὡς κόσμος χυσοῦ φρονίμῳ παιδεία, καὶ ὡς χελιδὼν
ἐπὶ βραχίονι δεξιᾷ· σοῦς μαρᾶ ταχὺς ἐς οἰκίαν· ἐαυθρωπος ὁ
σωλύπηρος αἰαχωθήσθαι ἀπὸ προσώπου· ἄφρων ἀπὸ θύρας
παρακύπτει ἐς οἰκίαν· αὐλὴρ δὲ πεπαιδευμένος ἔξω σύσθαι·
ἀπαιδευσία ἀνθρώπου ἀκροᾶσθαι παρὰ θύρων· ὁ δὲ φρόνιμος
βαρυωθήσθαι ἀπιμία· χίλη ἀλλοφίων, ἐν βοῦβις βαρυνθήσε
λόγοι ὃ φρονίμων ἐν ζυγῷ σταθήσονται· ἐν σώματι μαρῶν ἡ καρ
δία αὐτῶν· καὶ διὰ σοφῶν σώμα αὐτῶν· ἐν τῷ καταρᾶσθαι
ἀσεβῆ τὸν σατανᾶν, αὐτὸς καταρᾶται πλὴν ἑαυτὸ ψυχήν· μο
λύνει πλὴν ἑαυτὸ ψυχὴν ὁ ἡθυρίζων, καὶ ἐν παροικήσῃ μισή
θύσεται· Κεφάλαιον· κβ· 22·

Ιθῳ ἠρδαλομένου, σωιεληθη ὀχυηρός· πᾶς ὁ αἰαι
λ ρούμενος αὐτόν· ἐκδικάξει χάρα· αἰαχύνη παῖδος, ἐν
γενήσῃ ἀπαιδεύτου· θυμάτηρ δὲ ἐπὶ ἐλματῶσῃ γί
νεται· θυμάτηρ φρονίμη κληρονομήσῃ ἀνδρα αὐτῆς· καὶ ἡ κα
ταισχύνουσα ἐς λύπην γεννήσαντος· πατὴρ καὶ ἀνδρα κατα
σχύνῃ ἡ θρασεῖα καὶ ὑπὸ ἀμφοτέρων ἀλμαθήσθαι· μυσικὴ
ἐν πένθη ἄχαρος διήγησις· μάσιγες, καὶ παιδεία ἐν παντὶ καιρῷ σοφίας· συγκαλῶν ὄσρακον ὁ διδάσκων μαρόν· ἐξεγείρων
καθεύδοντα ἐκ βαθέως ὕπνου· διηγούμενος νυσάζοντι, ὁ διηγού
μενος μαρῷ· καὶ ἐπὶ σωτελείᾳ σοῦ τὴ ἐσῳ· ἐπὶ νεκρῷ κλαῦσον

μήσασιν. ἦθος ἀνθρώπου φυλάσσει ἀλυμία. καὶ ἡ σοφία νὺξ αὐτῇ μετ' αὐτῆ ἐνδιλεχῶς. λόγοι παραβολῶν. ὁ Θεὸς ἐν λογοις προ άξει ἑαυτόν. καὶ ἄνθρωπος φρονιμος ἀρίσῃ μεγιςᾶσιν. ὁ ἐργα ζομενος γλῶ ἀνυφῶσῃ θιμωνίαν αὐτῆ. καὶ ὁ ἀρίσκων μεγις ᾶσιν ἐξιλάσασθαι ἀδικίαν. ξενια καὶ ῥῶρα ἀποτυφλοῖ ὀφθαλ μὺς Θεῶν. καὶ ὡς φιμὸς ἐν σόμαλι ἀποβίπτη ἐλεγμούς. Θρία κεκριμένη, καὶ θησαυρὸς ἀφανὴς. τὶς ὠφίλεια ἐν ἀμφοτόροις. κρύαγον ἄνθρωπος ἀποκρύπτων τὼ μοῖραν αὐτῆ, ἢ ἄνθρω πος ἀποκρύπτων τὼ Θρίαν αὐτῆ.

Κεφάλαιον. κα. 21.

Εκνον ἥμαρτες μὴ προσθῆς μηκέτι, καὶ περὶ τῶν πρα
7 τέρων συ. μνήθηθι. ὡς ἀπὸ προσώπου ὄφεως φεύγε ἀπὸ ἁμαρτίας. ἐὰν γὰρ προσέλθης θήξεαί σε. ὀδόντες λέοντος οἱ ὀδόντες αὐτῆς. ἀναιρῶντες ψυχὰς ἀνθρώ πων. ὡς ῥομφαία δίστομος πᾶσα ἀνομία. τῆ πληγῆ αὐτῆς οὐκ ἔστιν ἴασις. καταπλήγμὸς καὶ ὕβρεις ὀρημώσουσιν πλοῦτον. οὕτως οἶκος ὑπερηφάνων, ὀρημωθήσεται. δέησις πτωχοῦ, ἐκ σόματος ἕως ὠτίων αὐτῆ. καὶ ἐ κρίμα αὐτῆ κατὰ σπουδὴν ἔρχεται. μι σῶν ἐλεγμὸν, ἐν ἴχνῃ ἁμαρτωλοῦ. καὶ φοβούμενος κύριον ἐπι στρέψει ἐν καρδίᾳ. γνώσεται μακρόθεν ὁ συνετὸς ἐν γλώσσῃ. ὁ δὲ ποιμὴν οἶδεν ἐν ὅλῃ ὁλισθάνῃ αὐτῆ. ὁ ὁρίζομενος τὼ οἰκίαν αὐτῆ ἐν χρήμασιν ἀλλοτρίοις. ὡς σωάγον αὐτῆ ὃς λίθος ἁρ χαιωνα. σπούδον σωσηγμένον, σωσαγωγὴ αὐτόμων καὶ ἡ συν τέλεια αὐτῶν φλὸξ πυρός. ὁδὸς ἁμαρτωλῶν ὡμαλισμένη ἐκ λίθων. καὶ ἐπ' ἐχάτῳ αὐτῆς βόθρος ἅδου. ὁ φυλάσσων νόμον κατέχεται τῆ ἐννοίᾳ αὐτῆ, καὶ σωτέλεια τῆ φόβῳ κυρί ου Θρία. ὃ παιδευθήσεται ὃς οὐκ ἔστι πανοῦργος. ἔστι πανουργία πλησύνῃ πικρίαν, γνῶσις Θρᾶ ὡς κατακλυσμὸς πλησυνθή σεται. καὶ ἡ βουλὴ αὐτῆ ὡς πηγὴ ζωῆς, ἐγκαταμορεῖ, ὡς ἀγγεῖον σωτηριμμένον, καὶ πᾶσαν γνῶσιν ἡ κρατέσει. λόγοι Θρᾶς

Σκληρὸν ἐλεγξαι ἢ θυμῶδη καὶ ὁ ἀνθομολογούμενος ἀπὸ ἐλαττώσεως καλυθήσεσθαι· ἐπιθυμία γὰρ οὐχὶ, ἀποπαρθλιῶσαι νικᾶσθαι· οὕτως ὁ πονηρὸς ἐν βίᾳ κρίματος· ἐστὶ σιωπῶν ὃ γὰρ ἔχει ἀπόκρισιν· κἠ ἐστὶ σιωπῶν ἐσθῶς κωφόν· ἄνθρωπος θρὸς σιγήσει ἕως κωφός· ὁ δὲ λαπίσης καὶ ἄφρων ὑπερβήσεσθαι κωφόν· ὁ πλεονάζων λόγων βδελυχθήσεται· καὶ ἐνεξισπαζόμενος μισηθήσεται· ἔστιν δύσσια ἐν κακοῖς· ἀνθρί· καὶ ἔστιν ὕρημα ἐς ἐλάττωσιν· ἔστι ἡ δόσις οὐ λυσιτελήσει θοι· καὶ ἔστι δόσις ἧς ἀντὶ πόδομα διπλοῦν· ἔστιν ἐλάττωσις ἕνεκεν δόξης· καὶ ἔστιν ὃς ἀπὸ ταπεινώσεως ἦρεν κεφαλήν· ἔστιν ἀγοράζων πολλὰ ὀλίγου· κἠ ἀποδυνύων αὐτὰ ἐπὶ πλάσιον· ὁ θρὸς ἐν λόγῳ ἑαυτὸν προσφιλῆ ποιήσει· χάεεται δὲ μωρῶν, ἐκχυθήσεται, δόσις ἄφρονος· ὃ λυσιτελήσει θοι· οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς αὐθ ἑνὸς πολλοί, ὀλίγα δώσει, καὶ πολλὰ ἀνειδίσει· καὶ ἀνοίξει τὸ σόμα αὐτῆς ὡς κήρυξ· σημερὸν δανεῖ, κἠ αὔριον ἀπαιτήσει, μισητὸς ἄνθρωπος ὁ βίβλος· μωρὸς ὀφθ ἔχει ὑπάρχαμοι φίλος· κἠ ἐκ χάεις βίᾳ ἀγαθοῖς μὴ· οἱ ἐσθίοντες δὲ ἄρτον μὴ, φάυλοι γλώσσῃ· πασάκις καὶ ὄβι κατάγελάσουσι αὐτῆς· ὀλίσθημα ἀπὸ ἐδάφους μᾶλλον ἢ ἀπὸ γλώσσης οὕτως πᾶσις κακῶν κατὰ πρόσωπον ἕξει· ἄνθρωπος ἄχαεις μύθος ἄκαιρος· ἐν σόματι ἀπαιδεύτῳ, ἐνδιελκυσθήσεται· ἀπὸ σόματος μωρῦ ἀποδοκιμασθήσεται παραβολή· οὐ γὰρ μὴ ἔπῃ αὐτῶν ἐν καιρῷ αὐτῆς· ἔστι καλυόμενος ἁμαρτάνων ἀπὸ ἐνδείας, καὶ ἐν τῇ ἀναπαύσει αὐτῆς ὃ καταννυχήσεσθαι· ἔστ ἀπολλύων τὸν ψυχὸν αὐτῆς διὰ αἰσχύνην· καὶ ἀπὸ ἄφρονος προσώπου, ἀπολεῖ αὐτῶν· ἔστι χάεεν αἰσχύνης ἐπαγγελόμενος φίλῳ, καὶ ἐκτίσατο αὐτὸν ἐκχεῖν δωρεάν· μῶμος πονηρὸς ἐν ἀνθρώπῳ φόνῳ· ἐν σόματι ἀπαιδεύτῳ ἐνδιελκυσθήσεται· αἱρῶν κλίσης ἢ ἐνδιελκύσων φόνῳ· ἀμφότεροι δὲ ἀπώλεσαν κληρονο

ναις, ὅλμιρός τοῦ ἐσαι σῆτες καὶ σκώληκες κληρονομήσουσιν αὐτόν. καὶ ψυχὴ τολμηρὰ ἐξαρθήσεται. ὁ ταχὺ ἐμπιστεύων, καῦφος καρδίᾳ. καὶ ἁμαρτάνων εἰς ψυχὴν αὐτοῦ πλημμελήσει, ὁ εὐφραινόμενος καρδίᾳ κατανυχθήσεται. καὶ δόμισον λαλιὰν ἐλαττώσουσα κακίαν. μηδέποτε λυτρώσῃς λόγον. καὶ οὐδέν σε μὴ ἐλαττονωθῇ. ἐν φίλῳ καὶ ἐν ἐχθρῷ μὴ διηγοῦ. καὶ ἐὰν μὴ ἔσῃ σε ἁμαρτία, μὴ ἀποκάλυπτε. ἀκήκοε γάρ σου, καὶ ἐφύλαξέ σε. καὶ ἐν καιρῷ μισθώσηται ἀκήκοας λόγον σωπάτωσαν σε. θάρσει οὖ μὴ σιρήξει. ἀπὸ προσώπου λόγου ὀδυνήσῃ μωρός. ὡς ἀπὸ προσώπου βρέφους, ἡ ἥκουσε. ἕλκος πεπηγὸς ἐν μηρῷ ἁρκὸς, οὕτως λόγος ἐν κοιλίᾳ μωροῦ. ἔλεγξον φίλον μήποτε οὐκ ἐποίησεν. καὶ ἐὰν ἐποίησεν μήποτε προσθῇ. ἔλεγξον φίλον μήπετε οὐκ εἶπεν. καὶ ἐὰν ἥκουσε ἵνα μὴ λυτρώσῃ. ἔλεγξον φίλον, πολλάκις γὰρ γίνεται διαβολή. καὶ μὴ παντὶ λόγῳ πίστευε. ἔστι ὀλισθάνων καὶ οὐκ ἀπὸ ψυχῆς. καὶ τίς οὐχ ἡμάρτησεν ἐν τῇ γλώσσῃ αὐτοῦ. ἔλεγξον τὸν πλησίον σου πρὶν ἀπειλῆσαι. καὶ δὸς τόπον νόμῳ ὑψίστου. πᾶσα φόβος κυ. καὶ ἐν πάσῃ σοφίᾳ ποίησις νόμου. καὶ οὐκ ἔστι σοφία συνηρίας ἐπιστήμη καὶ οὐκ ἔστιν οἶδεν βουλὴ ἁμαρτωλῶν φρόνησις. ἔστι συνηρία καὶ αὕτη βδέλυγμα. καὶ ἔστιν ἄφρων ἐλαττούμενος σοφίᾳ. κρείττων ἡλαττωμένος ἐν συνέσει ἐμφοβος, ἢ περισσεύων ἐν φρονήσει καὶ παραβαίνων νόμον. ἔστι πανουργία ἀκριβὴς καὶ αὕτη ἀδικεῖ. καὶ ἔστι δίκαιος χάριν τῆς ἐκφάνσεως κρίμα. ἔστι συνηρευόμενος συγκεκυφὼς μελαγία, καὶ τὰ ἐν νῆσις αὐτοῦ πλήρης δόλου. συγκρύφων πρόσωπον καὶ ἐπροκωφῶν. ὅπου οὐκ ἐπιγνώσῃ προφθάσῃς. καὶ ἐὰν ὑπὸ ἐλαττώμασιν ἰσχύος κολυθῇ ἁμαρτεῖν. ἐὰν εὕρῃ καιρὸν κακοποιήσῃ. ἀπὸ ὄψεως γνωσθήσεται ἀνήρ. καὶ ἀπὸ ἀπαντήσεως προσώπου ἐπιγνωσθήσεται νοήμων. σχίσμασιν ἀνδρὸς καὶ γέλως ὀδόντων καὶ ἔνδυμα ἀνθρώπου ἀναγγελεῖ περὶ αὐτοῦ. ἔστιν ἔλεγχος οὐκ ἔστιν ὀρθῶς, καὶ ἔστι σιωπῶν καὶ αὐτὸς φρόνιμος.

ἔχων καὶ ἐπισρέφων ὡς σοιμὴν ὁ σοίμνιον αὐτῆ θὺς ἐκ λο-
χμένους παιδίον, ἐλεᾶ· καὶ τοὺς καταπονθύοντας ⸫ τὰ χρή-
ματα αὐτῆ· Τέκνον ἐν ἀγαθοῖς μὴ δῶς μῶμον· μὴ ἐν πάσῃ δύ-
σῃ λύπῃ λόγων· ὑχὶ καύσανα ἀναπαύσῃ ἀθρόως· οὕτως χρείσ-
σων λόγος, ἢ δόσις, οὐκ ἰδοὺ λόγος ὑπὲρ δόμα ἀγαθόν· μὴ ἀμ-
φότερα, παρὰ ἀνδρὶ κεχαριτωμένῳ· μαρὸς ἀχαρίσως ἐνωδίᾳ
καὶ δόσις βασκάνου ἐκπίκει ὀφθαλμούς· πρὶν λαλῆσαι μάν-
θανε, καὶ πρὸ ἀῤῥωσίας θεραπεύου· πρὸ κρίσεως ἐξέταξε σὰ
τὸν· μὴ ἐν ὥρᾳ ἐπισκοπῆς εὑρήσεις ἐξιλασμόν· πρὶν ἀῤῥωσῆ-
σάι σε παραγνώθηι· μὴ ἐν καιρῷ ἁμαρτημάτων δίξον ἐπισρο-
φήν· μὴ ἐμπο διάθης τῆ ἀποδοῦναι δύχως δύκαίρως· καὶ μὴ
μείνης ἕως θανάτου δικαιωθῆναι· πρὶν εὔξασθαι ἑτοίμασόν σε
σωτὴν, μὴ μὴ γίνου ὡς ἄνθρωπος πειράζων ἐν κύριον· μνήσθηι θα
μοῦ ἐν ἡμέραις τελευτῆς, μὴ καιρὸν ἐκδικήσεως ἐν ἀποσροφῆ
προσώπου· μνήσθηι καιρὸν λιμοῦ, ἐν καιρῷ πλησμονῆς· πω-
χεύου μὴ ἐνδεὴς ἐν ἡμέραις πλούτου· ἀπὸ πρωΐθεν ἕως ἑσπέ-
ρας μεταβάλλ καιρὸς, καὶ πάντα ἐν τάχει, ἐναντὶ κυρίου·
ἄνθρωπος σφὸς ἐν παντὶ δύλαβηθήσεται· μὴ ἐν ἡμέραις ἁμαρ
πῶν προσέχε ἀπὸ πλημμελείας· πᾶς σωτὴς ἔγνω σοφίαν καὶ
ὃς εὑρόντι αὐτὴν, δῶσα ἐξομολόγησιν· σωτῆρ ἐν λόγοις μὴ
δῶῃ ἐσοφίσαντο καὶ σωμβρησαν παροιμίας ἀκριβῆς, ἐγκρά
τεια ψυχῆς· ὄπισω τῶν ἐπιθυμιῶν σου μὴ πορεύου μὴ ἀπὸ τῶν
ὀρέξεών σου κώλυου· ἐὰν χορηγήσῃς τῇ ψυχῇ σου δύβουλίαν ἐ
πιθυμίας, σοιήσῃσε ἐπιχαρμάτων ἐχθρὸν θυ· μὴ, δύφραί-
νου ⸫ πολλῇ τρυφῇ, μὴ προσδεθῆς συμβολῇ αὐτ· μὴ γίνου πω
χὸς συμβολευόμενος ἐκ δανείσμου· καὶ οὐδὲν θλῖψιν ἐν μαρ-
σιππίῳ.

Κεφάλαιον. ιθ. κ.

Ῥᾴτης μέθυσος, οὐ πλουτισθήσεται ὁ ἐξουθενῶν
τὰ ὀλίγα, κατὰ μικρὸν πίσσει. οἶνος καὶ γυναῖ-
κες ἀποσήσουσιν σωτῆρας· καὶ ὁ κολλώμενος πόρ-

προλώσῃ αὐτοῖς. καὶ ἀντάποδομα αὐτῶν ἐς κιφαλίω αὐτῶν ἀποδώσω. πλὴν μετανοοῦσιν ἐποίησεν ἐπάνοδον καὶ παρεκάλεσεν ἐκλείποντας ὕστομονήν. ἐπίστρεψον κύριον, καὶ ἀπόλες πᾶν ἁμαρτίας. δέξαι κατὰ πρόσωπον καὶ σμίκρωσον πρόσκομμα, ἵνα φάγω σου ὕψισον. καὶ ἀποστρέψω ἀπὸ ἀδικίας, καὶ σφόδρα μισήσω βδέλυγμα. ὕψισον τὴς αἰνίσεώς μου ζόντων καὶ ζώντων καὶ δισδότων ἀθθομολόγησιν. ἀπὸ νεκρῶν ὡς μὴ ὄντος ἀπόλλυ) ἐξομολόγησις. ζῶν καὶ ὑγιὴς αἰνίσει σε κύριε. ὡς μεγάλη ἡ ἐλεημοσύνη σου κυρίε. καὶ ἐξίλασμός σου ἐπιστρέφουσιν ἐπ' αὐτόν. οὐ γὰρ δύνανται πάντες ἓν ἐν ἀνθρώποις. ὅτι οὐκ ἀθάνατος ὡς ἄνθρωπος. ἢ φαεινότερον ἥλιε, καὶ τὸ ἐκλείπειν. καὶ σαπρὸν ἐν θυμηθήσεται σὰρξ καὶ αἷμα. δύναμιν ὕψους οὐρανοῦ αὐτὸς ἐπισκέπεται, καὶ οἱ ἄνθρωποι πάντες γῆ καὶ σποδός.

Κεφ. ιη. ιβ΄.

Ἔδυ ἐς τὸν αἰῶνα ἐκπνεῦσαι τὰ πάντα κύριος
δ μόνος δικαιωθήσεται. οὐθενὶ ἐξεποίησεν ἐξαγγέλλειν τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ τὶς ἐξιχνιάσῃ τὰ μεγαλεῖα αὐτοῦ, κράτος μεγαλωσύνης αὐτοῦ τὶς ἐξαριθμήσει, καὶ τὶς προσθήσῃ ἐκδιηγήσασθαι τὰ ἐλέη αὐτοῦ. οὐκ ἔστιν ἐλαττῶσαι οὐδὲ προσθεῖναι. καὶ οὐκ ἔστιν ἐξιχνιάσαι τὰ θαυμάσια τοῦ κυ. ὅταν συντελέσῃ ὁ ἄνθρωπος τότε ἄρχεται. καὶ ὅταν παύσηται, τότε ἀπορηθήσεται. τί ἄνθρωπος καὶ τί ἡ χρῆσις αὐτοῦ, τί τὸ ἀγαθὸν αὐτοῦ, καὶ τί τὸ κακὸν αὐτοῦ. ἀριθμὸς ἡμερῶν ἀνθρώπου πολλὰ ἔτη ἑκατόν. ὡς σταγὼν ὕδατος ἀπὸ θαλάσσης καὶ ψῆφος ἄμμου, οὕτως ὀλίγα ἔτη ἐν ἡμέρᾳ αἰῶνος, διὰ τοῦτο ἐμακροθύμησε κύριος ἐπ' αὐτοῖς καὶ ἐξέχεεν ἐπ' αὐτοὺς τὸ ἔλεος αὐτοῦ. εἶδεν καὶ ἐπέγνω τὴν κατατροφὴν αὐτῶν ὅτι πονηρά. διὰ τοῦτο ἐπλήθυνεν τὸν ἐξιλασμὸν αὐτοῦ. ἔλεος ἀνθρώπου τὸν πλησίον αὐτοῦ. ἔλεος δὲ κυρίου πᾶσαν σάρκα ἐλέγχων καὶ παιδεύων καὶ διδά

τὰ ἔργα αὐτῆς ἀπ' ἀρχῆς· καὶ ἀπὸ συνήσεως αὐτῆς ἐστερέωσε μερίδας αὐτῶν· ἐκόσμησεν εἰς αἰῶνα τὰ ἔργα αὐτῆς· καὶ τὰς ἀρχὰς αὐτῶν εἰς γενεὰς αὐτῶν. οὐκ ἐπείνασαν καὶ ἐκοπίασαν· καὶ οὐκ ἀφήσουσιν τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ μία σὰρξ οὐκ ὄψεται τὸν διαφθορὰν αὐτῶν. καὶ εἶπεν πρὸς μέ· ἀνάγγειλον τὰ κρίματα τοῦ θεοῦ, καὶ ἐξήγησα τὰ ἔργα αὐτοῦ· ἐν τῷ λαλῆσαι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, καὶ ἐν τῷ ἐξιστορῆσαι τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Κεφ. ις'. 17.

Ὑετὸν ἐπέστησεν ἐπὶ γῆς ἄνθρωπον μὴ πάλιν ἀπέστρεψεν αὐτὸν εἰς αὐτόν· ἐμέρισεν ἀριθμοῦ· καὶ καιροὺς ἐν αὐτῇ· ἔδωκεν αὐτῇς· καθ' αὐτοὺς ἐνίσχυσεν αὐτοὺς ἰσχύι, καὶ κατ' εἰκόνα αὐτοῦ ἐποίησεν αὐτούς· καὶ οὐκ ἦθηκεν ἐν φόβον αὐτοῦ, ἐπὶ πάσης σαρκὸς, καὶ κατακυριεύειν θηρίων, καὶ πετεινῶν· σχῆ βουλίον καὶ γλῶσσαν, καὶ ὀφθαλμούς· ὦτα, καὶ καρδίαν ἔδωκεν διανοεῖσθαι αὐτῆς· ἐπισήμην συνέσεως ἐνέπλησεν αὐτούς· καὶ ἀγαθὰ καὶ κακὰ ὑπέδειξεν αὐτοῖς, οὐκ ἦθηκεν ἐν ὀφθαλμὸν αὐτοῦ, ἐπὶ τὰς καρδίας αὐτῶν, δεῖξαι αὐτοῖς τὸ μεγαλεῖον τῶν ἔργων αὐτῆς· προσέθηκεν αὐτῆς ἐπισήμην καὶ νόμον ζωῆς ἐκληροδότησεν αὐτοῖς, διαθήκην αἰῶνος ἔστησεν μετ' αὐτῶν· καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ ὑπέδειξεν αὐτοῖς· μεγαλεῖον δόξης εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν· καὶ δόξαν φωνῆς αὐτῶν ἤκουσεν τὸ οὖς αὐτῶν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· προσέχετε ἀπὸ παντὸς ἀδίκου· καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς ἑκάστῳ, περὶ τοῦ πλησίον· αἱ ὁδοὶ αὐτῶν ἐναντίον αὐτοῦ· σκληραὶ πάντοτε· οὐ κρυβήσονται ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ· ἑκάστῳ ἔθνει κατέστησεν ἡγούμενον, καὶ μερὶς κυρίου ἰσραὴλ ἐστίν· ἅπαντα τὰ ἔργα αὐτῶν ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον αὐτοῦ· καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ· ἐνδελεχῶς, καὶ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν· οὐ κρύβησαν αἱ ἀδικίαι αὐτῶν ἀπ' αὐτοῦ· καὶ πᾶσαι αἱ ἁμαρτίαι αὐτῶν, ἐναντι κυρίου· ἐλεημοσύνη δὲ ἀνδρὸς ὡς σφραγὶς μετ' αὐτοῦ, καὶ χάριν ἀνθρώπου ὡς κόρλω σωτηρήσει· μετὰ ταῦτα ἐξαναστήσεται· καὶ αὐτὸν

τῶν. χρείασθε γὰρ υἱός, ἢ χίλιοι. καὶ ἀποθανεῖν ἄτεκνον, ἢ ἔχειν τέκνα ἀσεβῆ. ἀπὸ γὰρ ἑνὸς σωτοῦ, σῳοικισθήσεται πόλις· φυλὴ δὲ ἀνόμων ἐρημωθήσεται, πολλὰ τοιαῦτα ἑώρακα ἐν ὀφθαλμοῖς μου. καὶ ἰσχυρότερα τούτων ἀκήκοεν ὠτά μου. ἐν συναγωγῇ ἁμαρτωλῶν ἐκκαυθήσεται πῦρ, καὶ ἐν ἔθνει ἀπειθεῖ ἐξεκαύθη ὀργή. οὐκ ἐξιλάσατο περὶ τῶν ἀρχαίων γιγάντων, οἱ ἀπέστησαν τῇ ἰσχύϊ αὐτῶν. οὐκ ἐφείσατο περὶ τῆς παροικίας Λὼτ. οὓς ἐβδελύξατο σχὰ τὰ ὑπερηφανίαν αὐτῶν. οὐκ ἐλέησεν ἔθνος ἀπωλείας. θὺς ἐξηρμένους ἐν ἁμαρτίαις αὐτῶν. καὶ οὕτως. χ. χιλιάδας πεζῶν θὺς ἐπισωρεύθησαν ἐν σκληροκαρδίᾳ αὐτῶν. κἂν ᾖ εἷς σκληροτράχηλος θαυμαστὸν τοῦτο εἰ ἀθῳωθήσεται. ἔλεος γὰρ καὶ ὀργὴ παρ' αὐτῷ. δυνάστης ἐξιλασμῶν καὶ ἐκχέων ὀργήν. κατὰ τὸ πολὺ ἔλεος αὐτοῦ. οὕτως καὶ πολὺς ὁ ἐλεγχος αὐτοῦ, ἄνθρωπα κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ κρίνει. οὐκ ἐκφεύξεται ἐν ἁρπάγμασιν ἁμαρτωλός. καὶ οὐ μὴ καθυστερήσει ὑπομονὴν δίκαιοῦ. πάσῃ ἐλεημοσύνῃ ποιήσει τόπον. ἕκαστα κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ ὑπάρξει. μὴ ἄπῃς ὅτι ἀπὸ κυρίου κρίμα. μὴ ἐξ ὕψους τῆς μὲν μνηθήσεται. ἐν λαῷ πλέονι, ἢ μὴ μνησθῇ. τίς γὰρ ἡ ψυχή μου ἐν ἀμυθήτῳ κτίσει. ἰδοὺ οὐρανός. καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τοῦ θεοῦ· ἄβυσσος καὶ γῆ, σαλευθήσονται ἐν τῇ ἐπισκοπῇ αὐτοῦ. ἅμα τὰ ὄρη καὶ τὰ θεμέλια τῆς γῆς. ἐν τῷ ἐπιβλέψαι ἐπ' αὐτὰ τρόμῳ συνεχόμενα. καὶ ἐπ' αὐτοῖς οὐ συνετεθήσεται καρδία. καὶ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, τίς ἐνθυμηθήσεται καὶ καταγνῶναι οὐκ ὄψεται ἄνθρωπος. τὰ δὲ πλείονα τῶν ἔργων αὐτοῦ ἐν ἀποκρύφοις. ἔργα δικαιοσύνης τίς ἀναγγελεῖ, ἢ τίς ὑπομενεῖ· μακρὰν γὰρ ἡ διαθήκη, ἐλαττούμενος καρδίᾳ διανοεῖται ταῦτα. καὶ ἄνηρ ἄφρων, καὶ πλανώμενος διανοεῖται μωρά. ἄκουσόν μου τέκνον, καὶ μάθε ἐπιστήμην καὶ τῶν λόγων μου πρόσεχε τῇ καρδίᾳ σου. ἐκφανῶ ἐν σταθμῷ παιδείαν. καὶ σὺ ἀκριβείᾳ ἐπαγγελῶ ἐπιστήμην. σὺ κρίσιν κυρίου

Φοβούμενος κύριον ποιήσῃ ἐγκράτειαν
ὃ τῶ νόμου καταλέξασθαι αὐτήν· καὶ ὑπαντήσασθαι αὐ-
τῷ ὡς μήτηρ· καὶ ὡς γυνὴ παρθενίας προσδέξω-
ται αὐτόν· φωμεῖ αὐτόν, ἄρτον σωτηρίας καὶ ὕδωρ σοφίας
ποτίσει αὐτόν· στερεχθήσεται ἐπ' αὐτήν· καὶ οὐ μὴ κλιθῇ, καὶ
ἐπ' αὐτῇ ἐρείσῃ καὶ οὐ μὴ καταισχυνθῇ· καὶ ὑψώσει αὐτὴν παρὰ
θὺς πλησίον αὐτῆς· καὶ ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ἀνοίξει στόμα αὐτῆς
καὶ πλουτήσει αὐτήν· καὶ σέφανον ἀγαλλιάματος καὶ ὄνομα αἰώνιον κα-
τακληρονομήσει αὐτῇ· οὐ μὴ καταλήξουσιν αὐτῆς ἄνθρωποι ἀσύ-
νετοι· καὶ ἄνδρες ἁμαρτωλοὶ, οὐ μὴ ἴδωσιν αὐτήν· μακράν ἐστιν
ὑπερηφανίας· καὶ ἄνδρες ψεῦσται, οὐ μὴ μνησθήσονται αὐτῆς·
οὐχ ὡραῖος αἶνος ἐν στόματι ἁμαρτωλοῦ, ὅτι οὐ παρὰ κυρίου
ἀπεστάλη· ἐν γὰρ σοφίᾳ εὐθυνθήσεται αἶνος, καὶ ὁ κύριος εὐοδώσει
αὐτόν· μὴ εἴπῃς, ὅτι διὰ κύριον ἀπέστειλέ με· ἃ γὰρ ἐμίσησεν οὐ ποι-
ήσει· μὴ εἴπῃς ὅτι αὐτός με ἐπλάνησεν· οὐ γὰρ χρείαν ἔχει ἀν-
δρὸς ἁμαρτωλοῦ· πᾶν βδέλυγμα ἐμίσησεν κύριος, καὶ οὐκ ἔσ-
ται ἀγαπητὸν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν· αὐτὸς ἐξ ἀρχῆς ἐποίησεν
ἄνθρωπον, καὶ ἀφῆκεν αὐτὸν ἐν χειρὶ διαβουλίου αὐτοῦ· ἐὰν θέ-
λῃς σωτηρίαν τήρησις ἐντολὰς καὶ πίστιν ποιῆσαι εὐδοκίας, παρέθη-
κέν σοι πῦρ, καὶ ὕδωρ· ἔ ἐὰν θέλῃς ἐκτενὲς τὴν χεῖρά σου ἐπὶ ὃν
ἐὰν θελήσῃς ἀνθρώπων ἡ ζωὴ, καὶ ὁ θάνατος· καὶ ὁ ἐὰν εὐδοκήσῃ δοθήσε-
ται αὐτῷ· ὅτι πολλὴ σοφία τοῦ κυρίου ἰσχυρὸς ἐν δυνασείᾳ, καὶ βλέ-
πων τὰ πάντα· καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·
καὶ αὐτὸς ἐπιγνώσεται πᾶν ἔργον ἀνθρώπου, καὶ οὐκ ἐνετείλατο
οὐδενὶ ἀσεβεῖν· καὶ οὐκ ἔδωκεν ἄσεσιν οὐδενὶ ἁμαρτάνειν.

Κεφάλαιον. ις. ιζ.

Ἡ ἐπιθυμητὸν ἔκτισεν πλῆθος ἀχρήσων· μηδὲ εὐφραί-
νου ἐπὶ υἱοῖς ἀσεβέσιν, ἐὰν πληθύνωσιν μὴ εὐφραί-
νου ἐπ' αὐτοῖς· ἐὰν μὴ ᾖ φόβος κυρίου μετ' αὐτῶν·
μὴ ἐπισεύσῃ τὴ ζωὴ αὐτῶν· καὶ μὴ ἐπέχῃ τὸν τόπον αὐ-

κεν πονηρότερος. καὶ τὸν ἀνταπόδομα δικαίας αὐτῷ. καὶ
δύσποινος ἐν λήθῃ ποιεῖ. καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκφανεῖ τὰ κακὰ
αὐτῷ. πονηρὸς ὁ βασκαίνων ὀφθαλμῷ. ἀποστρέφων πρόσωπον,
καὶ ὑπερορῶν ψυχάς. πλεονέκτου ὀφθαλμὸς οὐκ ἐμπίπλαται
μερίδι. καὶ ἀδικία πονηρὰ ἀναξηράνει ψυχήν. ὀφθαλμὸς πονη-
ρὸς φθονερὸς ἐπ' ἄρτῳ. καὶ ἐλλιπὴς ἐπὶ τραπέζης αὐτοῦ. Τέκνον
καθὼς ἐὰν ἔχῃς, δύσποίησον καὶ προσφορὰς κυρίῳ ἀξίως
προσένεγκε. μνήσθητι, ὅτι θάνατος οὐ χρονίζει. καὶ διαθήκη ᾅδου οὐ
ὑπεδείχθη σοι. πρὶν ἢ τελευτῆσαι, δικαίωσον φίλον, καὶ κατὰ τὴν
ἰσχύν σου ἔκπινον, καὶ μὴ ὀλιγωρήσῃς ἀπὸ ἀγαθῆς
μοίρας. καὶ μερὶς ἐπιθυμίας ἀγαθῆς, μὴ σε παρελθέτω. οὐχὶ
τοῦτο καταλείψεις τοῖς πόνοις σου, καὶ τοὺς κόπους σου, εἰς δια-
ρπαγὴν κλήρου. λόγος καὶ λάβε. καὶ ἁγίασον τὴν ψυχήν σου, ὅτι ἀπὸ
ἔσῃ ἐν ᾅδου ληπτὴ ψυφὸν. πᾶσα σὰρξ, ὡς ἱμάτιον παλαιοῦται.
ἡ γὰρ διαθήκη ἀπ' αἰῶνος θανάτῳ ἀποθανῇ. ὡς φύλλον θάλ-
λον ἐπὶ δένδρου δασέος, ὃ μὲν καταβάλλει. ἄλλο δὲ φύει, οὕτω-
ως γενεὰ σαρκὸς καὶ αἵματος, ὁ μὲν τελευτᾷ, ἕτερα δὲ γεν-
νᾶται. πᾶν ἔργον σηπόμενον ἐκλείπει, καὶ ὁ ἐργαζόμενος αὐτὸ
μετ' αὐτοῦ ἀπελεύσεται. μακάριος ἀνὴρ ὃς ἐν σοφίᾳ τελευτᾷ
σε. καὶ ὃς ἐν σωφροσύνῃ αὐτοῦ διαλεχθήσεται. ὁ διανοούμενος
τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐν ταῖς ἀποκρύφοις αὐτοῦ
νοηθήσεται. ἔξιθι ὀπίσω αὐτοῦ, ὡς ἰχνευτής, καὶ ἐν ταῖς ὁ-
δοῖς αὐτοῦ ἐνέδρευε. ὁ παρακύπτων θύραις τῶν θυρίδων αὐτοῦ.
καὶ ἐπὶ τῶν θυρωμάτων αὐτοῦ ἀκροάσεται. ὁ καταλύων σύ-
γγυς τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, πήξει τοῦ σκωλὶ αὐτοῦ, κατὰ χάρας
αὐτοῦ. καὶ καταλύσει ἐν καταλύματι ἀγαθῷ. θήσει τὰ τέκνα
αὐτοῦ ἐν τῇ σκέπῃ αὐτοῦ. καὶ ὑπὸ ἰοὺς κλάδους αὐτοῦ αὐλι-
σθήσεται. σκεπασθήσεται ὑπ' αὐτοῦ ἀπὸ καύματος, καὶ ἐν τῇ
δόξῃ αὐτοῦ καταλύσει.

Κεφάλαιον. ιε. 15.

κηκ νκδ

δ μὴ σωτηρῶν λόγους, καὶ οὐ μὴ φείσεται πεπαικώσιως, μὴ
δ σωμῶν. σωτήριον καὶ πρόσεχε σφόδρα, ὅτι μετὰ τῆς πί-
στεώς σου πεπειρασται. πᾶν ζῶον ἀγαπᾷ τὸ ὅμοιον αὐτῷ. καὶ πᾶς
ἄνθρωπος τὸν πλησίον αὐτοῦ πᾶσα σὰρξ κατὰ γένος συνάγε-
ται. καὶ τῷ ὁμοίῳ αὐτοῦ προσκολληθήσεται ἀνὴρ τὴ γυναῖκι
σὺ λύκος ἀμνῷ. οὕτω ἁμαρτωλὸς πρὸς δικαιοσύνην, τίς ἑρήνη ὑπά-
νῃ πρὸς κύνα. καὶ τίς εἰρήνη πλουσίῳ πρὸς πένητα. κωμήτα-
λειτουργοῦντων ἀναγκαῖοι ἐν ὀφθήμῳ. οὕτως νομικοὶ πλουσίων πτωχοί. ὀφε-
λημα ὑπερηφάνῳ ταπεινότης, οὕτως βδέλυγμα πλουσίῳ πτω-
χός. πλούσιος σαλευόμενος, σπαρίζεται ὑπὸ φίλων. ταπεινὸς
δὲ πεσών, προσαπωθεῖται ὑπὸ φίλων. πλουσίου σφαλέντος
πολλοὶ ἀντιλήπτωρες. λαλήσας ἀποῤῥῆτα, καὶ ἐδικαίωσαν
αὐτόν. ταπεινὸς ἔσφαλεν καὶ προσετιμήσαν αὐτῷ. ἐφθέγ-
ξατο σύνεσιν, καὶ οὐκ ἐδόθη αὐτῷ τόπος. πλούσιος ἐλάλησεν
καὶ πάντες ἐσίγησαν, καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ ἀνύψωσαν ἕως τῶν
νεφελῶν. πτωχὸς ἐλάλησεν, καὶ εἶπαν τίς οὗτος. κἂν προσκό-
πτῃ προσανατρέψουσιν αὐτόν. ἀγαθὸς ὁ πλοῦτος ᾧ μὴ ἔστιν ἁμαρ-
τία, καὶ πονηρὰ ἡ πτωχεία ἐν στόμασιν ἀσεβοῦς. καρδία ἀν-
θρώπου ἀλλοιοῖ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ. ἴτον εἰς ἀγαθά, ἐὰν τε εἰς
κακά. ἔλεγχος καρδίας ἐν ἀγαθοῖς πρόσωπον ἱλαρόν. καὶ ὕψε-
σις παραβολῶν, διαλογισμοὶ μετὰ κόπου.

Κεφ. ιδ. 14.

Ακαθεκτος ἀνὴρ ἧς οὐκ ἐλλίπασεν ἐν σώματι αὐτοῦ.
καὶ οὐ κατενύγη ἐν λύπῃ ἁμαρτίας. μακάριος οὗ οὐ
κατέγνω ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. καὶ ὃς οὐκ ἔπεσεν ἀπὸ τῆς
ἐλπίδος αὐτοῦ. οὐδὲ μικρολόγῳ, οὐ καλὸς ὁ πλοῦτος. καὶ οὐ
θρώπῳ βασκάνῳ. ἵνατι χρήματα ὁ σωάγων ἀπὸ τῆς ψυχῆς
αὐτοῦ σωαγοῖ ἄλλοις. καὶ ἐν τοῖς ἀγαθοῖς αὐτοῦ τρυφήσουσιν
ἕτεροι. ὁ πονηρὸς ἑαυτῷ τίνι ἀγαθὸς ἔσται καὶ οὐ μὴ εὐφρα-
νθήσεται ἐν τοῖς χρήμασιν αὐτοῦ. τῷ βασκαίνοντι ἑαυτὸν οὐκ
ἔστιν

τὰ ἀφ' αἵματος καὶ ἀνυποστήσῃ ὑβρίσας αὐτὸν ἐκ προσώπου σου, καὶ ὡς βοηθῶν ὑποσχέσῃ πίνναν σου· καὶ νύσσει τῶν κεφαλῶν αὐτοῦ, καὶ ἐπικροτήσει τοῖς χερσὶν αὐτοῦ· καὶ σπλαγχνίσῃ, καὶ ἀλλοιώσει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

Κεφάλαιον. ιζ. ρλε.

Ἀπόμαχον πίστις μολωθήσεται, καὶ ὁ κενωνῶν ὑπερηφάνῳ, ὁμοιωθήσεται αὐτῷ. Βάρος ὑπέρ σε μὴ ἄρῃς· καὶ ἰσχυροτόρῳ σου, καὶ πλουσιωτόρῳ μὴ κοινώνει· τί κοινωνήσει χύτρα πρὸς λέβητα· αὕτη προσκρούσει· καὶ αὕτη σωρεύσεται. πλεύσεως ἡδύκησεν· καὶ αὐτὸς προσωκειώσατο. πλοῦτος ἠδίκησεν, καὶ αὐτὸς προσηνέχθησεται· ἐὰν χρησιμεύσῃ σοι γένηται ἐν σοί· καὶ ἐὰν ὑστερήσῃς, καταλείψει, ἐὰν ἔχῃς συμβιώσεταί σοι, καὶ ἀποκενώσει σε, καὶ αὐτὸς οὐ τονίσει χρέαν ἰσχνίου σου, καὶ ἀσπλαγχνίσει σε· καὶ προσγελάσεταί σοι· καὶ δώσει σοι ἐλπίδα· λαλήσει σοι καλὰ, καὶ ἐρεῖ τίς ἡ χρεία σου· ἕως οὗ ἀποκενώσει σε ἐν τοῖς βρώμασιν αὐτοῦ· ἕως οὗ ἀποκενώσει σε δὶς, ἢ τρίς· καὶ ἐπ' ἰσχάτῳ καταμοκήσεταί σου, μετὰ ταῦτα ἕξεταί σε, καὶ καταλείψει σε· καὶ τὸν κεφαλὸν αὐτοῦ κινήσει ἐπὶ σοί· πρόσεχε μὴ ἀσπλαγχνωθῇς, καὶ μὴ ταπεινωθῇς ἐν ὑβρισμοσύνῃ σου· πῶς καλεσαμένου σε δωρεὰν ὑποχωρῶν γίνου· καὶ πόσῳ μᾶλλον προσκαλέσεταί σε, μὴ ἐμπίπτε, ἵνα μὴ ἀπωθῇς· καὶ μὴ μακρὰν ἀφεσθῇς, ἵνα μὴ ἐπιλησθῇς· μὴ ἴσχε εὐσηχορίαν μετ' αὐτοῦ· καὶ μὴ πίσθυε τοῖς πλάσμασι λόγοις αὐτοῦ· ἐκ πολλῆς γὰρ λαλιᾶς πειράσει σε· καὶ ὡς προσγελῶν ἐξετάσει σε· ἀνιλιήμων,

Αν εὖ ποιῆς, γνώθι τίνι ποιεῖς· καὶ ἔσει χάρις τοῖς ἀγαθοῖς σὺ. εὖ ποίησον σύνεβά· καὶ ὑπήκοος αὐτά πόδομα καὶ εἰ μὴ πάρ αὐτῷ, ἀλλὰ παρὰ ὑψίσου. οὐκ ἔστιν ἀγαθὸ ζῷ ἐνδιλεχίζοντι εἰς κακά· καὶ ζῷ ἐλεημοσύνῃ μὴ χαυζομένῃ· δὸς ζῷ σύνεβά καὶ μὴ αὐτιλάβη τοῦ ἁμαρτωλοῦ· σύποίησον ζῷ ταπεινῷ καὶ μὴ δῷς ἀσεβῆ· ἁπόδισον τοὺς ἄρτους αὐτοῦ, καὶ μὴ δῶς αὐζῷ, ἵνα μὴ ἴσχυσαν αὐτοῖς σε δωασθύσῃ· δίπλάσια γὰρ κακὰ ὑρήσῃς, ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς οἷς ἂν ποιήσῃς αὐζῷ· ὅτι καὶ ὕψιστος, ἐμίσησαν ἁμαρτωλοὺς· καὶ τοῖς ἀσεβέσιν ἀποδώσει ἐκδίκησιν· δὸς ζῷ ἀγαθῷ, καὶ μὴ αὐτιλάβη τοῦ ἁμαρτολοῦ· σὺκ ἐκδικηθήσεται ἐν ἀγαθοῖς ὁ φίλος· καὶ σὺ χριβύσεται ἐν κακοῖς ὁ ἐχθρὸς, ἐν ἀγαθοῖς αὐδρὸς οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ἐν λύπῃ· καὶ ἐν τοῖς κακοῖς αὐτοῦ, καὶ ὁ φίλος διαχωριδήσεται. μὴ πισύσῃς ζῷ ἐχθρῷ σὺ ὡς ἂν αὐῶνα· ὡς γὰρ ὁ χαλκὸς ἰᾶται, οὕτως ἡ πονηρία αὐτῦ· καὶ ἐὰν ταπεινωθῇ καὶ πορεύηται συγκεκυφώς, ἐπίσησον τῶν ψυχήν σὺ καὶ φύλαξαι ἀπ' αὐτῦ· καὶ ἔσῃ αὐτῷ ὡς ἐκμυμαχὼς ἐσπρον· καὶ γνώσῃ ὅτι οὐκ ὡς τέλος καπάσεν· μὴ σύσῃς αὐτῷ παρὰ σεαυτόν· μὴ οὐκ ὀρίψας ἔσῃ ἐπὶ ἂν τύπον σὺ· μὴ καθίσῃς αὐτὸν ἐκ δεξιῶν σὺ μήποτε ζητήσῃ τῶν καθεδραν σὺ· καὶ ἐπ' ἐσχάτῳ ἐπιγνώσῃ τοὺς λόγους μὲ, καὶ ἐπὶ τῶν ῥημάτων μὲ κατανοήσῃ. μὴ δῶ σμεύσῃς δῖς ἁμαρτῆσαι· ἐν γὰρ μιᾷ οὐκ ἀθωωθήσῃ· τὶς ἐλεήσῃ ἐπαοιδὸν ὀφιοδήκτου, καὶ πάντας θὺς προσάγοντας θηρίοις· οὕτως ὃν προσπορδυόμενον ἀνδρὶ ἁμαρτολῷ, καὶ συμφυρόμενον ἐν τοῖς ἁμαρτήσαι αὐτῦ. ἔρραν μετὰ σὺ σχομένη· καὶ ἐὰν ἐκκλίνῃς, οὐ μὴ καρτηρήσῃ· καὶ ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῦ γλυκανῷ ὁ ἐχθρὸς· καὶ πολλὰ ψιθυρίσῃ· καὶ ἐρᾷ καλὰ λέγων· ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῦ δακρύσῃ· καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ βυλόσεται ἀπαγξάσασθαι· ἐὰν ἔσῃ ἐσθρον· καὶ ἐὰν εὕρῃ καιρὸν, οὐκ ἐμπλησθήσε-

καὶ ἀνώρθωσεν αὐτὴν ἐκ παραλυσίας αὐτῆς· καὶ ἀνύψωσεν κεφαλὴν αὐτῆς· καὶ ἀπεθαύμασαν ἐπ' αὐτῷ πολλοί· ἀγαθὴ ἡ καρδία καὶ ζωὴ καὶ θάνατος· πλοῦτος παρὰ κυρίῳ εἰσὶ δόσις κυρίῳ παραμένει εὐσεβέσιν· καὶ ἡ εὐδοκία αὐτῆς εἰς τὸν αἰῶνα εὐοδωθήσεται. εἰσὶ πλουτοῦντες ἀπὸ προφάσεως καὶ σφιγγίας αὐτῶν· καὶ αὕτη ἡ μερὶς τοῦ μισθοῦ αὐτῆς· ἐν τῷ εὑρεῖν αὐτὸν εὕρηκεν ἀνάπαυσιν· καὶ νῦν φάγομαι ἐκ τῶν ἀγαθῶν μου, καὶ οὐκ οἶδα τίς καιρὸς παραλύσασθαι· μὴ καταλείψῃ αὐτὰ ἑτέροις μὴ ἀποθανεῖται. σὺθι ἐν σῷ ἀθλήματι καὶ μὴ ὁμίλει ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν τῷ ἔργῳ σου παλαιώθητι· μὴ θαύμαζε ἐν ἔργοις ἁμαρτωλοῦ, πίστευε τῷ κυρίῳ καὶ ἔμμενε τῷ πόνῳ σου, ὅτι εὐχερὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου σῦξαι τάχους ἐξάπινα πλουτῆσαι πένητα. εὐλογία κυρίου ἐν μισθῷ εὐσεβοῦς· καὶ ἐν ὥρᾳ ταχινῇ ἀναθάλλει εὐλογίαν αὐτοῦ· μὴ ἄπορος εἶ μὴ χρεία· καὶ πίνα ἀπὸ τῶν νῦν ἔσαι μὴ τὰ ἀγαθά· καὶ ἄπορος αὐτάρκημοι εἰσὶ· καὶ ἡ ἀπὸ τῶν νῦν κακοθήθεια· ἐν ἡμέρᾳ ἀγαθῶν ἀμνησία κακῶν· καὶ ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μνήσθητι ἀγαθῶν. ὅτι εὐχερὸν ἐναντίον κυρίου ἐν ἡμέρᾳ τελευτῆς ἀποδοῦναι ἀνθρώπῳ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ· κάκωσις ὥρας ἐπιλησμονὴν ποιεῖ τρυφῆς· μὴ ἐν σωτηρίᾳ ἀνθρώπου, ἀποκάλυψις ἔργων αὐτοῦ· πρὸ τελευτῆς μὴ μακάριζε μηδένα· καὶ ἐν τέκνοις αὐτοῦ γνωσθήσεται ἀνήρ. μὴ πάντα ἀνθρώπων ἴσαγε εἰς τὸν οἶκον σου· πολλὰ γὰρ τὰ ἐνεδρεύοντα τοῦ δολίου· πέρδιξ θηρευτὴς ἐν κατάλλῳ οὕτως καρδία ὑπερηφάνου· καὶ ὡς ὁ κατάσκοπος ἐπιβλέπει πῶσιν· τὰ γὰρ ἀγαθὰ εἰς κακὰ μεταστρέφειν ἐνεδρεύει, καὶ ἐν βίοις αἱρετοῖς, ἐπιθήσει μῶμον· ἀπὸ σταθηροῦ πυρὸς πληθύνεται ἀνθρακιά· καὶ ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς εἰς αἷμα ἐνεδρεύει· πρόσεχε ἀπὸ κακοῦργου, σοφὸν γὰρ τεκταίνεται· μήποτε μόνον εἰς τὸν οἶκόν σου εἰσοικισθῇ ἀλλότριον καὶ διαστρέψῃ ἐν ταραχαῖς· καὶ ἀπ' ἀλλοτριώσεως τῶν ἰδίων σου.

τὸ φοβούμενον τὸν κύριον. οἰκέτης σοφὸς, ἐλεύθεροι λειτουργήσας ε
σιν. καὶ οὐκ ἐπισύμων οὐ γογγύσει, μὴ σοφίζου ποιῆσαι τὸ ἔρ
γον σου. καὶ μὴ δοξάζου ἐν καιρῷ στενοχωρίας. κρέισσων ὁ ἐργαζό
μενος ἐν πᾶσιν, ἢ περιπατῶν. ἢ δοξαζόμενος, καὶ ἀσπρῶν οὐτῷ.
Τέκνον ἐν πραΰτητι δόξαζου τὴν ψυχήν σου. καὶ δὸς αὐτῇ τι
μήν, κατὰ τὴν ἀξίαν αὐτῆς. ἐν ἁμαρτάνουσα ἐς τὴν ψυχήν
σου τὸ μὴ δικαιώσει. καὶ τὸ δοξάσει ἐν ἁλιμάζουσα τὴν ζωὴν
αὐτῆς. πλουσίος δοξάζεται σοφίᾳ τὴν ἐπισήμιον αὐτῆς. καὶ πλούσι
ος δοξάζεται σοφίᾳ ἐν πλούτῳ αὐτου. ὁ δὲ δοξαζόμενος ἐν πτω
χείᾳ καὶ ἐν πλούτῳ ἀσπρος. καὶ ὁ ἄδοξος ἐν πλούτῳ, ἐν
πτωχείᾳ ἀσπρος.

Κεφάλαιον. ια. ιι.

Οφία ταπεινοῖ αὐὐψωσεν κεφαλήν. καὶ ἐν μέσῳ
σ μεγιστάνων καθίσαι αὐτόν. μὴ αἰνέσῃς ἄνθρα ἐν κάλ
λει αὐτῆ. μὴ βδελύξῃ ἄνθρωπον ἐν ὁράσει αὐτῆ. μι
κρὰ ἐν πνεύμασι μέλισσα, καὶ ἀρχὴ γλυκασμάτων ὁ καρπὸς αὐ
τῆς. ἐν ἱματίοις μὴ καυχήσῃ, καὶ ἐν ἡμέρᾳ δόξης μὴ
ἐπαίρου. ὅτι θαυμασὰ τὰ ἔργα κυρίου. καὶ κρυπτὰ τὰ ἔργα αὐ
τοῦ ἐν ἀνθρώποις. πολλοὶ τύραννοι ἐκάθισαν ἐπὶ ἐδάφους. ὁ δὲ
οὐκ ἐνόησεν, ἐφόρεσεν διάδημα. πολλοὶ διώκασαν ἠτιμώθη
σαν σφόδρα. καὶ ἔνδοξοι παρεδόθησαν εἰς χεῖρας ἑτέρων. πρὶν
ἐξετάσῃς, μὴ μέμφου. νόησον πρῶτον καὶ τότε ἐπίπλησον. πρὶν
ἀκοῦσαι, μὴ ἀποκρίνου. καὶ ἐν μέσῳ λόγων μὴ παρεμβάλλου.
περὶ δὲ πράγματος οὐκ ἔστι σοι χρεία, μὴ ἔριζε. καὶ ἐν κρίσει
ἁμαρτωλῶν, μὴ σωτήριζου. Τέκνον μὴ πεπολλάκις ἔσωσεν αἱ
πράξεις σου. ἐὰν πληθυνῆς, οὐκ ἀθῳωθήσῃ. καὶ ἐὰν διώκεις, οὐ
μὴ καταλάβῃς. καὶ οὐ μὴ ἐκφύγῃς σὺ χερσίν. ἔστι κοπιῶν καὶ
πονῶν καὶ σπεύδων καὶ περισσῶς μᾶλλον ὑστερῶν. ἔστιν νωθρὸς
καὶ προσκόμματος ἀνυπόστασις, ὑστερῶν ἰσχύει καὶ πτωχείᾳ πε
ριπατεῖ. καὶ οἱ ὀφθαλμοί κυρίου ἐπέβλεψαν αὐτῷ εἰς ἀγαθά.

παίδευτος ἀσυνετῶν λαὸν αὐτῦ· καὶ πόλις οἰκισθήσεται ἐν σοφίᾳ συνετῶν, ἐν χειρὶ κυρίου ἐξουσία τῆς γῆς· καὶ τὸν χρήσιμον ἐγερεῖ ἐπ' αὐτῆς· ἐν χειρὶ κυρίου οὐσία ἀνθρώπου· καὶ πρόσωπον γραμματέως ἐπιθήσει δόξαν αὐτῦ· ἐπὶ παντὶ ἀδικήματι μὴ μισιάσῃς τὸν πλησίον, καὶ μὴ πράξῃς μηδὲν ἐργοις ὕβρεως· μισητὴ ἐναντίον κυρίου, καὶ ἀνθρώπων, ὑπερηφανία, καὶ ἐξ ἀμφοτέρων πλημμελήσει ἀδικία. βασιλεία ἀπὸ ἔθνους εἰς ἔθνος μετάγεται· διὰ ἀδικίας καὶ ὕβρεις καὶ χρήματα· τί ὑπερηφανεύεται γῆ καὶ σποδός· ὅτι ἐν ζωῇ ἐρρίφη τὰ ἐνδόξια αὐτῦ· μακρὸν ἀρρώστημα σκόπελος ἰατρός, καὶ βασιλεὺς σήμερον καὶ αὔριον τελευτήσει· ἐν γὰρ τῷ ἀποθανεῖν ἄνθρωπον κληρονομήσει ἑρπετὰ καὶ θηρία καὶ σκώληκας· ἀρχὴ ὑπερηφανίας ἀνθρώπου ἀφίστασθαι ἀπὸ κυρίου· καὶ ἀπὸ τοῦ ποιήσαντος αὐτὸν ἀπέστη ἡ καρδία αὐτῦ, ὅτι ἀρχὴ ὑπερηφανίας ἁμαρτία, καὶ ὁ κρατῶν αὐτῆς ἐξομβρήσει βδέλυγμα· διὰ τοῦτο παρεδόξασεν κύριος τὴν παραγωγὴν καὶ κατέστρεψεν εἰς τέλος αὐτούς. χρόνους ἀρχόντων καθεῖλεν ὁ κύριος· καὶ ἐκάθισεν πραεῖς ἀντ' αὐτῶν, ῥίζας ἐθνῶν ἐξέτιλεν ὁ κύριος· καὶ ἐφύτευσεν ταπεινοὺς ἀντ' αὐτῶν· χώρας ἐθνῶν κατέστρεψεν ὁ κύριος καὶ ἀπώλεσεν αὐτὰς ἕως θεμελίων γῆς· ἐξήρανεν ἐξ αὐτῶν καὶ ἀπώλεσεν αὐτοὺς καὶ κατέπαυσεν ἀπὸ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν· οὐκ ἔκτισαν ἀνθρώποις ὑπερηφανίαν ἀδὲν ὀργὴ θυμοῦ γεννήμασιν γυναικῶν· σπέρμα ἔνιμον τοῖον σπέρμα ἀνθρώπου· σπέρμα ἔντιμον τοῖον οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον, σπέρμα ἄτιμον τοῖον σπέρμα ἀνθρώπου, σπέρμα ἄτιμον τοῖον οἱ παραβαίνοντες τὰς ἐντολάς· ἐν μέσῳ ἀδελφῶν, ὁ ἡγούμενος αὐτῦ ἔνιμος· καὶ οἱ φοβούμενοι κύριον, ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῦ· πλούσιος καὶ ἔνδοξος καὶ πτωχὸς, τὸ καύχημα αὐτῦ φόβος κυρίου· οὐ δίκαιον ἀτιμάσαι πτωχὸν συνετὸν καὶ οὐ καθῆκει δοξάσαι ἄνδρα ἁμαρτωλόν· μεγιστᾶν καὶ κριτῶν, καὶ δυναστῶν δοξασθήσεται, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτῶν τῖς μείζων

θῆς ἐπιχρήμασιν αὐτῆς. παρθένον μὴ κατὰ μάθαι. μέτρα σκανδαλιθῆς. ἐν πᾶς ἐπιθυμίοις αὐθῆς μὴ δῶς πόρνας τῶν ψυχὴν Θυ. ἵνα μὴ ἀπολέσης τῶν κληρονομίαν Θυ, μὴ περι βλέπῃ ἐν ῥύμαις πόλεως κὴ ἐν ταῖς ὁδίμοις αὐτῆς μὴ πλανδῆς ἀπόστρεψον ὀφθαλμὸν ἀπὸ γωναικὸς εὐμόρφου. καὶ μὴ κατα μάνθανε κάλλος ἀλλότριον. ἐν κάλλῃ γωναικὸς πολλοὶ ἐπλανήθησαν καὶ ἐκ ῥύτος φιλία ὡς πῦρ ἀναικάεται. μετὰ ὑπανδρου γωναικὸς, μὴ κάθυ σ σύνολον κὴ μὴ συμβολοκοπήσης μετ' αὐτῆς ἐν οἴνῳ. μήποτε ἐκκλίνῃ ἡ ψυχή Θυ ἐπ' αὐτήν. καὶ ζῆλ πνεύματι Θυ ὀλιωθήσῃς ὡς ἀπώλεσαν. μὴ ἐγκαταλίπῃς φίλην ἀρχαῖον. ὁ γὰρ πρόσφατος ἐκ ἔσιν ἴφιλός αὐτῷ. οἶνος νέος φίλος νέος. ἐὰν παλαιωθῇ μετ' εὐφροσύνης πίεται αὐτόν. μὴ ζηλώσῃς δόξαν ἁμαρτωλοῦ, ἐ γὰρ οἶδας τὴ ἔσαι ἡ καταστροφὴ αὐτῶ. μὴ εὐδοκήσῃς ἐν εὐθροσύνῃ ἀσεβῶν. μνήσθητι ὅτι ἔως ἄρου δὲ μὴ δικαιωθῆσιν. μακρὰν ἄπεχε ἀπὸ αὐθράπου, ὃς ἔχῃ ἐξουσίαν τῦ φονεύειν. καὶ δὲ μὴ ὑποπέσῃς φόβῳ τῦ θανάτου κὰν προσέλθῃς μὴ πλημμελήσῃς. ἵνα μὴ ἀφέλητα τῶν ζωήν Θυ. ἐπιγνώθι ὅτι ἐν μέσῳ παγίδων περιβάλλῃς καὶ ἐπὶ ἐπάλξεων πόλεων περιπατῆς. κατὰ τὰν ἰσχύν Θυ σόχασαι τὸν πλησίον καὶ μετὰ ὀφῶν συμβολόν. καὶ μετὰ σωφῶν, ἔσω ὁ διαλογισμός Θυ. καὶ πᾶς λόγος Θυ ἐν νόμῳ ὑψίσου. ἐν ὁδοῖς δὲ καὶ ἔσαν σωφρονοῦ Θυ καὶ ἐν φόβῳ κυρίῳ ἔσω ἡ καύχημά Θυ. ἐν χαρῇ τεχνιτῶν ἔργον ἐπαινεθήσεται καὶ ὁ ἡγούμενος λαῦ ὀφὸς, ἐν λόγῳ αὐτῦ. φοβῶς ἐν πόλῃ αὐτ' ἀνὴρ γλωσσώδης, καὶ ὁ προπετὴς ἐν λόγῳ αὐτῦ μισηθήσεται.

Κεφάλαιον. ι. ιο.

Ριτὴς ὀφὸς παιδεύει ἐν λαὸν αὐτῦ. καὶ ἡγεμονία σωτῦ τεταγμένη ἔσαι. κατὰ τὴν κρισὶν τῦ λαῦ αὐ κ
τῦ, οὕτως καὶ οἱ λειτουργοὶ αὐτῦ. καὶ κατὰ τὸν ἡγούμενον τῆς πόλεως, πάντες οἱ κατοικοῦντες αὐτήν. βασιλεὺς ἀ-

ξύλα. μὴ προσπαίζε ἀπαιδεύτῳ, ἵνα μὴ ἀτιμωθῇς καὶ οἱ προγονοί σου. μὴ ὀνείδιζε ἄνδρα ἀποστρεφόμενα ἀπὸ ἁμαρτίας. μνήσθητι, ὅτι πάντες ἐσμὲν ἐν ἐπιτιμίοις. μὴ ἀγάλλου ἐν θανάτῳ ἐν γήρει αὐτῶν. καὶ γὰρ ἐξ ἡμῶν, γηράσκουσιν. μὴ ἐπιχαίρῃς νεκρῷ. μνήσθητι, ὅτι πάντες τελευτῶμεν. μὴ παρίδῃς διήγημα σοφῶν, καὶ ἐν ταῖς παροιμίαις αὐτῶν. ἀναστρέφου. ὅτι παρ' αὐτῶν μαθήσῃ παιδείαν, καὶ λατρεύσῃ μεγίστοις. μὴ ἀσχολοῦ διηγήμασι γερόντων καὶ γὰρ αὐτοὶ ἐμάθοσαν παρὰ τῶν πατέρων αὐτῶν. ὅτι παρ' αὐτῶν μαθήσῃ σύνεσιν. καὶ ἐν καιρῷ χρείας δοῦναι ἀπόκρισιν. μὴ ἐκκαυθῇς ἀνθρακιὰ ἁμαρτωλοῦ. μὴ ἐμπυρισθῇς ἐν πυρὶ φλογὸς αὐτοῦ. μὴ ἐξανασταθῇς ἀπὸ προσώπου ὑβριστοῦ. ἵνα μὴ ἐνκαθίσῃ ὡς ἐνέδρων τὸ σῶμά σου, μὴ δανείσῃς ἀνθρώπῳ ἰσχυροτέρῳ σου. καὶ ἐὰν δανείσῃς, ὡς ἀπολωλεκὼς γίνου. μὴ ἐγγυήσῃ ὑπὲρ δύναμίν σου καὶ ἐὰν ἐγγυήσῃ ὡς ἀποτίσων φρόντιζε. μὴ δικάζῃ μετὰ κριτοῦ. κατὰ γὰρ τὸ δόξαν αὐτοῦ κρινοῦσιν αὐτῷ μετὰ πλημμυροῦς. μὴ πορεύου ἐν ὁδῷ ἵνα μὴ καταβαρύνῃ κατὰ σου. ἀνὴρ γὰρ κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιήσῃ καὶ ἡ ἀφροσύνη αὐτοῦ σωματολύσει. μετὰ θυμώδους μὴ ποιήσῃς μάχην, καὶ μὴ σχοινοπορεύου μετ' αὐτοῦ τὸ γὰρ ἐρημον ὅτι ὡς ὕδωρ ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ αἷμα. καὶ ὅπου οὐκ ἔστι βοήθεια καταβαλλόσει. μετὰ μωροῦ μὴ συμβουλεύου οὐ γὰρ δυνήσεται λόγον σιγῆσαι. ἐνώπιον ἀλλοτρίου μὴ ποιήσῃ κρυπτόν, οὐ γὰρ γινώσκεις τί τίξεται. παντὶ ἀνθρώπῳ, μὴ ἐκφανῇς σοὶ καρδίαν. καὶ μὴ ἀναφερίτω σε χάρις.

Κεφάλαιον. θ. ϙ.

Ἡ ζήλου γυναῖκα καὶ κόλασον σου. μηδὲ διδάξῃς ἐπὶ σαυτὸν παιδίσκην πονηράν. μὴ δῶς γυναικὶ τὴν ψυχήν σου. ἐπιβλῶσαι αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἰσχύν σου. μὴ πάντα γυναικὶ ἐπαιρόμενη. μήποτε ἐμπέσῃς εἰς τὰς παγίδας αὐτῆς. μετὰ ψαλλούσης, μὴ ἐνδελίξῃς. μήποτε ἀλῶς ἐν

γυναικὸς σοφῆς, καὶ ἀγαθῆς· καὶ γὰρ χάρις αὐτῆς ὑπὲρ τὸ χρυσίον· μὴ κακώσῃς οἰκέτην σὸν ἀληθείᾳ· μηδὲ μίσθιον δοῦντα ψυχὴν αὐτοῦ· οἰκέτην ἀγαθὸν ἀγάπατο σὴν ψυχήν· μὴ στρέψῃς αὐτὸν ἐλευθερίας· κτήνη θρέψεις, ἐπὶ σκέπῃ σὰ αὐτά· καὶ εἰ σοι χρήσιμα ἔμμενέτωσοι· τετράποδα ἔστω, πούλιον σὸν αὐτά· καὶ κάμψον ἐκ νεότητός σὸν βάχηλον αὐτῶν, συναπόρθ σοί ἐστιν πρόσεχε σῶμα σὸν αὐτῶν· καὶ μὴ ἴλαρὸς πρὸς αὐτὰς ὁ πρόσωπόν σου· ἐκδύου συναπόρα, καὶ ἔσῃ τέλεως ἔργον μέγα· καὶ σὺν δώρησαι αὐτήν· γυνή σοι ἐστὶ κατὰ ψυχήν, μὴ ἐκβάλῃς αὐτήν· ἐν ὅλῃ καρδίᾳ δόξασον σὸν πατέρα σου· καὶ μητρὸς ὠδῖνας, μὴ ἐπιλάθῃ· μνήσθητι, ὅτι δι' αὐτῶν ἐγεννήθης, καὶ τί αὐταποδώσεις αὐτῇς καθὼς αὐτοί σοί· ἐν ὅλῃ ψυχῇ σου σύλαβε σὸν κύριον· καὶ σὺς ἱερᾶς αὐτοῦ θαύμαζε· ἐν ὅλῃ δυνάμει ἀγάπησον σὸν ποιήσαντά σε· καὶ σὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ μὴ ἐγκαταλίπῃς· φόβῳ σὸν κύριον καὶ δόξασον ἱερέα· καὶ δὸς τὰς μερίδας αὐτῶν καθὼς ἐντέταλταί σοι ἀπ' ἀρχήν· καὶ πεπλημμελείας, καὶ δόσιν βραχίονων, καὶ θυσίας ἁγιασμοῦ, καὶ ἀπ' ἀρχήν· καὶ πρωτογένημα, ἔκτισον τῷ χειρί σου· ἵνα τελεσθῇ ἡ σύλληψίς σου, χάρις σὸν μακροθυμίᾳ παντὸς ζῶντος· καὶ τῶν νεκρῶν, μὴ ἀποκωλύσῃς χάριν· μὴ ὄσφρησαι ἀπὸ κλαιόντων καὶ μετὰ πενθούντων πένθησον· μὴ ὀκνῇ ἐπισκέπτεσθαι ἀρρῶστον· ἐκ γὰρ τούτων ἀγαπηθήσῃ· ἐν πᾶσι σοῖς λόγοις σου, μιμνήσκου τὰ ἔσχατά σου, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα οὐχ ἁμαρτήσῃς.

Κεφάλαιον η. ς.

Η σχισμάχου μετὰ ἀνθρώπου δυνάστου· μήποτε ἐμπέσῃς εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ· μὴ ἔσῃς μετὰ ἀνθρώπου πλουσίου· μήποτε ἀντιστήσῃ σου τῷ ὁλκῷ σου· πολλοὺς γὰρ ἀπώλεσεν ὁ χρυσίον, καὶ καρδίας βασιλέων ἐξέκλινεν· μὴ σχισμάχου μετὰ ἀνθρώπου λαλαγώδους· καὶ μὴ ἐπισωρεύσῃς

φολλόθυμ. πᾶσαν δι' ὑπομονῆς θέλε ἀκηδίαν. μὴ παροιμίας σωρίσῃς μὴ ἐκφοβηθήτω σε. ἐὰν ἴδῃς σωρὸν ὀργίζῃ πρὸς αὐτόν. καὶ βαθμοὺς τριῶν αὐτὸς ἐκριζέτω ὁ τοῦς Θυ. σβεννὺς ἦν τοῖς προστάγμασι κυρίν. καὶ ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτὸς μελέτα σβεπαυτός. αὐτὸς σπερεῖ τὴν καρδίαν Θυ. καὶ ἡ ἐπιθυμία τῆς σοφίας Θυ δοθήσεταί σι.

Κιφωλ. ς. ζ.

Μὴ ποίει κακὰ καὶ οὐ μή σε καταλάβῃ κακόν. ἀπόστηθι ἀπὸ ἀδίκου. καὶ ἐκκλίνει ἀπὸ Θῦ. ὑἱε, μὴ ποιεῖ μ
ει ἐπ' αὐλακὰς ἀδικίας. καὶ οὐ μὴ θερίσῃς αὐτὰς ἐπαπλασίως. μὴ ζήτει παρὰ κυρίου ἡγεμονίαν, μὴ δὲ παρὰ βασιλέως καθέδραν δόξης. μὴ δικαιοῦ ἐναντι κυρίου. καὶ παρὰ βασιλέως μὴ Θφίλου. μὴ ζήτει γενέσθαι κριτὴς, μὴ οὐκ ἐξισχύσῃς ἐξάραι ἀδικίας. μή ποτε εὐλαβηθῇς ἀπὸ προσώπου δυνάστου. καὶ θήσῃς σκάνδαλον ἐν εὐθύτητι Θῦ. μὴ ἁμάρτανε ἐς πλῆθος πόλεως καὶ μὴ καταβάλῃς αὐτὸν ἐν ὄχλῳ. μὴ καταδυσμούσῃς δὶς ἁμαρτίαν. ἐν γὰρ μιᾷ οὐκ ἀθῶος ἔσῃ. μὴ ἔπῃς ὁδὸν πλήθους τῶν ἁμαρτιῶν μου ὑποφεύγειν. καὶ ἐν ὁδῷ προσενέγκαι με θεῷ ὑψίστῳ προσδέξεται. μὴ ὀλιγοψυχήσῃς ἐν τῇ προσευχῇ Θυ, καὶ ἐλεημοσύνην ποιῆσαι μὴ παρίδῃς. μὴ καταγέλα ἀνθρώπου ὄντα ἐν πικρίᾳ ψυχῆς αὐτοῦ. ἔστι γὰρ ὁ ταπεινῶν. καὶ ὑψῶν. μὴ ἀροβίας ψεύδους ἐπ' ἀδελφῷ σου. μηδὲ φίλου τὸ ὅμοιον ποίει. μὴ θέλε ψεύδεσθαι πᾶν ψεύδος. ὁ δὲ ἐνδιαλλειχισμὸς αὐτοῦ οὐκ ἐς ἀγαθόν. μὴ ἀδολεσχῇς ἐν πλήθει πρεσβυτέρων. καὶ μὴ διπλοῤῥώσῃς λόγον ἐν προσευχῇ σου. μὴ μισήσῃς ἐπίπονον ἐργασίαν. καὶ γεωργίαν ὑπὸ ὑψίστου ἐκτίσμένην. μὴ προλαβέτω σε σωσθῆναι ἐν πλήθει ἁμαρτωλῶν. τακείνωσον Θυ σφόδρα τὴν ψυχήν Θυ. μνήσθητι, ὅτι ὀργὴ οὐ χρονιεῖ, ὅτι ἐκδίκησις ἀσεβοῦς πῦρ, καὶ σκώληξ. μὴ ἀλλοξένῃς φίλον ἕνεκεν ἀργυρίου. μηδὲ ἀδελφὸν γνήσιον ἐν χρυσίῳ Θυφέρ. μὴ ἀφόρ

μὴ ἴδῃς οἰκίτας σου παῤῥησιάσηται. ἐὰν ταπεινωθῇς, ἕως τοῦ σοῦ. καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου κρυβήσεται. ἀπὸ τῶν ἐν χερσῶν σου σχάρισαι τι. καὶ ἀπὸ τῶν φίλων σου προσέχε. φίλῳ πιστὸς σκέπη κραταιά, ὃ δὲ εὑρὼν αὐτὸν εὗρεν θησαυρόν. φίλῳ πιστῷ οὐκ ἔστιν ἀντάλλαγμα. καὶ οὐκ ἔστι σταθμὸς τῆς καλοκἀγαθίας αὐτοῦ. φίλῳ πιστὸς φάρμακον ζωῆς. καὶ οἱ φοβούμενοι κύριον εὑρήσουσιν αὐτόν. ὁ φοβούμενος κύριον, εὐθύνει φιλίαν αὐτοῦ. ὅτι κατ' αὐτὸ οὕτως καὶ ὁ πλησίον αὐτοῦ. Τέκνον ἐκ νεότητός σου ἐπίλεξαι παιδείαν καὶ ἕως πολιᾶν εὑρήσεις σοφίαν. ὡς ὁ ἀροτριῶν καὶ ὁ σπείρων προσέλθε αὐτῇ. καὶ ὑπόμεινε τοὺς ἀγαθοὺς καρποὺς αὐτῆς. ἐν γὰρ τῇ ἐργασίᾳ αὐτῆς ὀλίγον κοπιάσεις. καὶ τάχυ φαγήσῃ γενημάτων αὐτῆς. ὡς ταχεῖα ἐστὶ σφόδρα βίῃς ἀπαιδεύτοις, καὶ οὐ μεμνημένῃ ἐν αὐτῇ ἀκάρδιος. ὡς λίθος δοκιμασίας, ἰσχυρὸς ἔσται ἐπ' αὐτῷ. καὶ οὐ χρονιᾷ ἀποκρίναι αὐτήν. σοφία γὰρ κατὰ τὸ ὄνομα αὐτοῖς ἐστι καὶ οὐ πολλοῖς ἐστι φανερά. ἄκουσον τέκνον, καὶ δέξαι γνώμην μου. καὶ μὴ ἀπαναίνου τὴν συμβουλίαν μου. καὶ ἐσένεγκον τοὺς πόδας σου εἰς τὰς πέδας αὐτῆς, καὶ εἰς μὴν κλοιὸν αὐτῆς τὸν τράχηλόν σου. ὑπόθες τὸν νῶμόν σου, καὶ βάσταζον αὐτήν· καὶ μὴ προσβρίσῃς τοῖς δεσμοῖς αὐτῆς. ἐν πάσῃ ψυχῇ σου προσέλθε αὐτῇ. καὶ ἐν ὅλῃ δυνάμει σου σωτήρησον τὰς ὁδοὺς αὐτῆς. ἐξίχνευσον. καὶ ζήτησον. καὶ γνωσθήσεταί σοι. καὶ σύχρατης γενόμενος, μὴ ἀφῇς αὐτήν. ἐπ' ἐσχάτων εὑρήσεις τὴν ἀνάπαυσιν αὐτῆς. καὶ στραφήσεταί σοι εἰς σύνεσιν. καὶ ἔσονταί σοι αἱ πέδαι εἰς σκέπην ἰσχύος. καὶ οἱ κλάδοι αὐτῆς εἰς στολὴν δόξης, κόσμος γὰρ χρυσοῦς ἐστιν ἐπ' αὐτῆς, καὶ οἱ δεσμοὶ αὐτῆς κλάσμα ὑακίνθινον. στολὴν δόξης, ἐνδύσῃ αὐτήν. καὶ στέφανον ἀγαλλιάματος περιθήσεταί σοι. ἐὰν θέλῃς τέκνον παιδευθῆναι, καὶ ἐὰν δῷς τὴν ψυχήν σου παντὸς γόνος ἔσῃ. ἐὰν ἀγαπήσῃς ἀκοῦσαι, κδέξῃ. καὶ ἐὰν κλίνῃ τὸ οὖς σου φρονιμος ἔσῃ, ἐν πλήθει πρεσβυτέρων σοφοῦ. καὶ τὶς φρονιμος αὐτῷ προ

ἐν ἁμαρτίαις· καὶ μὴ ἄπῃς ὁ οἰκτιρμὸς αὐτοῦ ταχύς, τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν μου ἐξιλάσεται. ἔλεος γὰρ καὶ ὀργὴ παρ' αὐτοῦ· καὶ ἐν ἁμαρτωλοῖς καταπαύσει ὁ θυμὸς αὐτοῦ. μὴ ὀκνήσῃς ἐπιστρέψαι πρὸς κύριον· καὶ μὴ ὑπερβάλλου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας· ἐξάπινα γὰρ ἐξελεύσεται ὀργὴ κυρίου· καὶ ἐν καιρῷ ἐκδικήσεως ἐξολεῖ. μὴ ἀπέχεις ἐν χρήμασιν ἀδικίαν· οὐδὲν γὰρ ὠφελήσει σε ἐν ἡμέρᾳ ἐπαγωγῆς. μὴ λίκμα ἐν παντὶ ἀνέμῳ· καὶ μὴ πορεύου ἐν πάσῃ ἀταπῷ· οὕτως ὁ ἁμαρτωλὸς ὁ διγλωσσος. ἴσθι ἐπιμένων ἐν σωτηρίᾳ σου· καὶ ἐν ἴσῳ σου ὁ λόγος· γίνου ταχὺς ἐν ἀκροάσει σου· καὶ ἐν μακροθυμίᾳ, φθέγγου ἀπόκρισιν. εἰ ἔστι σοι σύνεσις ἀποκρίθητι τῷ πλησίον· εἰ δὲ μή ἡ χείρ σου ἔστω σοι στόματι σου. δόξα, καὶ ἀτιμία ἐν λαλιᾷ· καὶ γλῶσσα ἀνθρώπου παγὶς αὐτοῦ. μὴ κληθῇς φιλήδονος· καὶ τὴν γλῶσσάν σου, μὴ ἐνέδρευε. ὅτι ἐπὶ κλοπῇ ἔστιν αἰσχύνη, καὶ κατάκρισις πονηρὰ ἐπὶ διγλώσσου ἐν μεγάλῳ. καὶ ἐν μικρῷ μὴ ἀγνόει.

Κεφάλαιον. ε. ς.

Ἀντὶ φίλου μὴ γίνου ἐχθρός· ὄνομα γὰρ πονηρὸν
κ αἰσχύνη καὶ ὄνειδος κληρονομήσει. οὕτως ὁ ἁμαρτωλὸς ὁ διγλωσσος. μὴ ὑπάρξῃς σεαυτὸν ἐν βουλῇ ψυχῆς σου. τὰ φύλλα σου καταφάγεται· καὶ οἱ καρποί σου ἀπολέσεις· καὶ ἀφήσεις σεαυτὸν ὡς ξύλον ξηρόν. ψυχὴ πονηρὰ ἀπολεῖ τὸν κτησάμενον αὐτήν· καὶ ἐπίχαρμα ἐχθρῶν ποιήσει αὐτόν. λάργυξ γλυκὺς πληθυνεῖ φίλους αὐτοῦ· καὶ γλῶσσα εὐλαλὴς πληθυνεῖ ἀδιαπροσώπορα. οἱ εἰρηνεύοντες σοι, ἔστωσαν πολλοί· οἱ δὲ σύμβουλοί σου, εἷς ἀπὸ χιλίων. ἐὰν κτᾶσαι φίλον ἐν πειρασμῷ κτῆσαι αὐτὸν καὶ μὴ ταχὺ ἐμπιστεύσῃς αὐτῷ. ἔστι γὰρ φίλος ἐν καιρῷ αὐτοῦ· καὶ οὐ μὴ παραμείνῃ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου. καὶ ἔστι φίλος μεταπεθέμενος εἰς ἔχθραν καὶ μάχην ὀνειδισμοῦ σου ἀποκαλύψει· καὶ ἔστι φίλος συνευωχὸς τραπέζης· καὶ οὐ μὴ παραμείνῃ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου. καὶ ἐν τοῖς ἀγαθοῖς σου ἔσται ὡς σύ,

σοιθώς. καὶ ἂν ἐμπισθύσῃς κατακληρονομήσεις αὐτὴν. καὶ ἡ κατασχύσει σε ὀνται αἱ γενεαὶ αὐτῶ, ὅτι δικεραμμένος σορδύεται μετ' αὐτῶ ἐν πρώτοις. φόβον δὲ καὶ δειλίαν ἐπάξει ἐπ' αὐτόν. καὶ βασανίσῃ αὐτὸν ἐν παιδίᾳ αὐτῆς, ἕως οὗ ἐμπισθύσῃ τῇ ψυχῇ αὐτῶ. μὴ πεφάσῃ αὐτὸν ἐν τοῖς δικαιώμασιν αὐτῆς. μὴ πάλιν ἐπανήξει καθ' ὑδὸν πρὸς αὐτὸν καὶ ὑφροσύνῃ αὐτόν. καὶ ἀποκαλύψει αὐτῷ τὰ κρυπτὰ αὐτῆς. ἐὰν ἀσωπλανηθῇ ἐν γαταλείψει αὐτόν. καὶ παραδώσῃ αὐτὸν εἰς χεῖρας πτώσεως αὐτῶ. σωτήρηθι καιρόν. καὶ φύλαξαι ἀπὸ σονηρῶ. μὴ περὶ τῆ ψυχῆς σου, μὴ ἀσχωθῆς. ἴσι γὰρ ἀσχύνη ἐπάγουσα ἁμαρτίαν. καὶ ἴσιν ἀσχύνη δόξα καὶ χάρις. μὴ λάβῃς πρόσωπον κατὰ τῆ ψυχῆς σου, καὶ μὴ ἐντραπῆς εἰς πτῶσίν σου. μὴ κωλύσῃς λόγον ἐν καιρῷ σωτηρίας. ἐν γὰρ λόγῳ γνωσθήσεται σοφία. καὶ παιδεία ἐν ῥήματι γλώσσης. μὴ ἀντίλεγε τῇ ἀληθείᾳ, καὶ περὶ τῆς ἀπαιδευσίας σου, ἐν προπηθι. μὴ ἀσχωθῆς ὁμολογῆσαι ἐφ' ἁμαρτίας σου, καὶ μὴ διάβαινε ῥοῦν σοταμοῦ. καὶ μὴ ὑσοπρώσῃς σεαυτὸν ἀνθρώπῳ μωρῷ. καὶ μὴ λαβῆς πρόσωπον δυναστου, ἕως τῦ θανάτου. ἀγώνισαι περὶ τῆς ἀληθείας. καὶ κύριος ὁ θεὸς πολεμήσει ὑπὲρ σοῦ. μὴ γίνου τραχὺς ἐν γλώσσῃ σου καὶ ναθρὸς καὶ παρειμένος ἐν τοῖς ἔργοις σου. μὴ ἴδι, ὡς λέων ἐν τῷ οἴκῳ σου, καὶ φαντασιοκοπῶν ἐν τοῖς οἰκέτας σου. μὴ ἔσω ἡ χείρ σου ἐκτεταμένη εἰς τὸ λαβεῖν. καὶ ἐν τῷ ἀποδιδόναι σωστελλένη.

Κεφ. ι. ς.

Μ Ἠ ἐπιχεῖ τοῖς χρήμασί σου. καὶ μὴ ἄπης αὐτάρκημοι ἔσι. μὴ ἐξ ἀκολουθεῖ τῇ ψυχῇ σου. καὶ τῇ ἰσχύϊ σου σορδύεσθαι ἐν ἐπιθυμίαις καρδίας σου. καὶ μὴ ἄπης τῆς μεθωασθύσεως. δ ἀ κύριος ἐκδικῶν ἐκδικήσῃ σε. μὴ ἄπης ἥμαρτον. καὶ τί μὴ γένηται. ὁ γὰρ κύριος, ἴσι μακρόθυμος. πρὶ ἐξιλασμοῦ. μὴ ἄφοβος γίνου, προσθένα ἁμαρτίαν

σκληρὰ, καὶ καθήσεται ἐπ' ἐχάτων. καρδία σκληρὰ βαρυνθήσεται πόνοις· καὶ ὁ ἁμαρτωλὸς προσθήσει ἁμαρτίαν ἐφ' ἁμαρτίαις· ἰπαγωγὴ ὑπερηφάνου οὐκ ἔστιν ἴασις. φυὴ γὰρ πονηρίας ἐρρίζωκεν ἐν αὐτῷ· καρδία συνιοῦσα σχολάνοι θήσεται παραβολήν· καὶ ὃς ἀκροατὴς ἐπιθυμίαν φρονοῦ. πῦρ φλογίζομενον ἀποσβέσει ὕδωρ, καὶ ἐλεημοσύνη ἐξιλάσεται ἁμαρτίας, ὁ δὲ ἀντιποιούμενος χάριτας μιμνήσκεται εἰς τὰ μέλλοντα, καὶ ἐν καιρῷ πτώσεως εὑρήσει στήριγμα.

Κεφ. δ. 4.

Ἔκγονον τῶν ψυχῶν σου μὴ ἀποστερήσῃς· καὶ μὴ παρελκύσῃς ὀφθαλμοὺς δεομένης· ψυχὴν πεινῶσαν μὴ λυπήσῃς· καὶ παροργίσῃς ἄνδρα ἐν ἀπορίᾳ αὐτοῦ καρδίαν παροργισμένον. μὴ προσθῇς θλῖψιν καρδίᾳ δόσιν προσδομένῃ· ἱκέτην θλιβόμενον, μὴ ἀπανδήσῃς· καὶ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου, ἀπὸ πτωχοῦ ἀπὸ δεομένου, μὴ ἀποστρέψῃς ὀφθαλμὸν, καὶ μὴ δῷς τόπον σου ἀνθρώπῳ καταράσασθαί σε· κατάρασις γὰρ σε ἐν πικρίᾳ ψυχῆς αὐτοῦ δεήσεως αὐτοῦ ἐπακούσεται ὁ ποιήσας αὐτόν. προσφιλῆ συναγωγὴ σεαυτὸν ποίει, καὶ μεγάλῃ ταπείνωσον τὴν κεφαλήν σου. κλίνον πτωχῷ τὸ οὖς σου καὶ ἀποκρίθητι αὐτῷ εἰρηνικὰ ἐν πραΰτητι. ἐξελοῦ ἀδικούμενον ἐκ χειρὸς ἀδικοῦντος· καὶ μὴ ὀλιγοψύχησῃς ἐν τῇ κρίσει σου, γίνου ὀρφανοῖς ὡς πατὴρ· καὶ ἀντὶ ἀνδρὸς τῇ μητρὶ αὐτῶν· καὶ ἔσῃ ὡς υἱὸς ὑψίστου· καὶ ἀγαπήσει σε μᾶλλον ἡ μήτηρ σου· καὶ φρόνησιν ἑαυτῇ ἀνύψωσεν· καὶ ἐπιλαμβάνεται τῶν ζητούντων αὐτήν. ὁ ἀγαπῶν αὐτὸν, ἀγαπᾷ ζωήν· καὶ οἱ ὀρθρίζοντες πρὸς φῶς ἐμπλησθήσονται εὐφροσύνης, ὁ κρατῶν αὐτῆς κληρονομήσει δόξαν· καὶ οὗ εἰσπορεύεται εὐλογήσει κύριος· οἱ λατρεύοντες αὐτῷ λειτουργήσουσιν ἁγίῳ· καὶ τοὺς ἀγαπήσαντας αὐτὸν ἀγαπᾷ ὁ κύριος, ὁ ὑπακούων αὐτοῦ, γνωσθήσεται, καὶ ὁ προσελθὼν αὐτῷ κατασκηνώσει κύ-

ρῖμα τῦ παρὸς ἀκηδύσατε τέκνα καὶ οὕτως ποιήσε
τε. ἵνα σωθῆτε. ὁ γὰρ κύριος ἐνδέξασθαι πατέρα ἐπὶ
τέκνοις, καὶ κρίσιν μητρὸς ἐστερέωσεν ἐφ' ὑμῶν, ὁ τι
μῶν πατέρα ἐξιλάσεται ἁμαρτίας. καὶ ὡς ἀποθησαυρίζων, ὁ δὲ
ξάζων μητέρα αὐτῦ. ὁ ὑμῶν πατέρα εὐφρανθήσεται ὑπὸ τέκ
νων. καὶ ἐν ἡμέρᾳ προσευχῆς αὐτῦ, ἐπακουσθήσεται. ὁ δοξά
ζων πατέρα μακροημερεύσει, καὶ ὁ ὑπακούων κυρίου ἀναπαύ
σει μητέρα αὐτῦ. καὶ ὡς δεσπότας δουλεύσει ἐν οἷς γεννή
σασιν αὐτόν. ἐν ἔργῳ, καὶ λόγῳ τίμα τὸν πατέρα σου, ἵνα ἐπέλθῃ
σοι εὐλογία παρ' αὐτῦ. εὐλογία τε παρὸς ἐνισχύει οἴκους τέκνων,
κατάρας δὲ μητρὸς ἐκ ῥιζοῦ θεμελίας. μὴ δοξάζου ἐν ἀτιμίᾳ πα
τρός σου. οὐ γὰρ ἔστι σοι δόξα πρὸς ἀτιμίαν. ἡ γὰρ δόξα ἀνθρώπου
ἐκ τιμῆς πατρὸς αὐτῦ. καὶ ὄνειδος τέκνοις μήτηρ ἐν ἀδοξίᾳ.
Τέκνον ἀντιλαβοῦ τὸν γήρας πατρός σου. καὶ μὴ λυπήσῃς αὐτὸν ἐν
τῇ ζωῇ αὐτῦ κἂν ἀπολέσῃ σύνεσιν, συγγνώμην ἔχε, καὶ μὴ ἀ
τιμάσῃς αὐτὸν ἐν πάσῃ ἰσχύϊ σου, ἐλεημοσύνη γὰρ πατρὸς οὐκ
ἐπιλησθήσεται. καὶ ἀντὶ ἁμαρτιῶν προσαναπεμφθήσεταί
σοι. ἐν τῇ ἡμέρᾳ θλίψεώς σου, ἀνα μνησθήσεταί σου, ὡς ὑπὸ πά
γετῶ. οὕτως ἀνα λυθήσεται σου, αἱ ἁμαρτίαι. ὡς βλάσφη
μος ὁ ἐγκαταλιπὼν πατέρα, καὶ κεκατηραμένος ὑπὸ κυρίου, ὁ
παροργίζων μητέρα αὐτῦ, τέκνον ἐν πραΰτητι τὰ ἔργα σου διά
ξαγε, καὶ ὑπὸ ἀνθρώπου μὴ τῦ ἀγαπηθήσῃ, ὅσῳ μέγας εἶ τῷ
σὺτῷ ταπεινοῦ σεαυτόν. καὶ ἔναντι κυρίου εὑρήσεις χάριν ὅ
τι μεγάλη ἡ δυνασεία τῦ κυρίου, καὶ ὑπὸ τῶν ταπεινῶν δοξά
ζεται, χαλεπώτερά σου μὴ ζήτει. καὶ ἰσχυρότερά σου μὴ ἐξε
τάζε. ἃ προσετάγη σοι ταῦτα διανοοῦ. οὐ γὰρ ἐστί σοι χρεία τῶν
κρυπτῶν. ἐν οἷς πειρασοῖς τῶν ἔργων σου, μὴ πειρᾶζου. πολλὰ
ένα γὰρ σωΐσεως ἀνθρώπων ὑπερῆλθησι. πολλὰς γὰρ ἐπλανή
νησαν ἡ ὑπόληψις αὐτῶν, καὶ ὑπόνοια πονηρὰ ἐλίθησε διανοί
ας αὐτῶν. καὶ ὁ ἀγαπῶν κίνδυνον ἐν αὐτῷ ἐμπεσῖται. καρδία

Ἐκνόν ἐ προσέρχη δουλεύειν κυρίῳ θεῷ ἑτοίμασον
τ τὴν ψυχήν σου, ἐς πρασμόν· εὔθυνον τὴν καρδίαν σου, καὶ ταπείνωσον
σου, καὶ μὴ ἀποσύσης ἐν καιρῷ ἐπαγωγῆς· καὶ μὴ ἀποσύσης. ἵνα αὐξηθῇς ἐπ'
ἐσχάτων σου. πᾶν δ τι ἂν ἐπαχθῇ σοι λάβε· καὶ ἐν ἀλλάγμασι
ταπείνωσίν σου, μακροθύμησον. ὅτι ἐν πυρὶ δοκιμάζεται χρυ-
σὸς, καὶ ἄνθρωποι δεκτοὶ ἐν καμίνῳ ταπεινώσεως. πίστευσον
αὐτῷ, καὶ ἀντιλήψεταί σου, εὔθυνον τὰς ὁδούς σου, καὶ ἔλπι
σον ἐπ' αὐτόν· οἱ φοβούμενοι, τὸν κύριον ἀναμείνατε ἔλεος αὐ-
τοῦ· καὶ μὴ ἐκκλίνητε, ἵνα μὴ πέσητε, οἱ φοβούμενοι τὸν κύρι-
ον πίστευσατε αὐτῷ, καὶ οὐ μὴ παίσῃ ὁ μισθὸς ὑμῶν· οἱ φο
βούμενοι τὸν κύριον ἐλπίσατε εἰς ἀγαθὰ, καὶ εἰς σύφροσύνην αἰ
ώνος, καὶ ἔλεος ἐμβλέψατε εἰς ἀρχαίας γενεὰς, καὶ ἴδετε· τίς
ἐνεπίστευσεν κυρίῳ, καὶ κατῃσχύνθη, ἢ τίς ἐνέμεινεν τῷ φόβῳ
αὐτοῦ, καὶ ἐγκατελείφθη· ἢ τίς ἐπεκαλέσατο αὐτὸν, καὶ ὑπερεῖ
δεν αὐτόν· διότι οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος καὶ ἀφίη-
σιν ἁμαρτίας καὶ σώζει ἐν καιρῷ θλίψεως· οὐαὶ καρδίαις δει
λαῖς καὶ χερσὶν παρειμέναις· καὶ ἁμαρτωλῷ ἐπιβαίνοντι ἐπὶ
δύο βίβους. οὐαὶ καρδίᾳ παρειμένῃ· ὅτι οὐ πιστεύει διὰ τοῦτο οὐ
σκεπασθήσεται. οὐαὶ ὑμῖν τοῖς ἀπολωλεκόσι τὴν ὑπομονήν·
καὶ τί ποιήσετε· ὅτι ἐπισκέπτεται ὁ κύριος· θεοφοβούμενοι κύ
ριον· οὐκ ἀπειθήσουσιν ῥημάτων αὐτοῦ· καὶ οἱ ἀγαπῶντες αὐτὸν
σωτηρήσουσιν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ· οἱ φοβούμενοι κύριον ἑτοιμάσουσιν
καρδίαν αὐτῶν· καὶ οἱ ἀγαπῶντες αὐτὸν ἐμπλήσονται
νόμου· οἱ φοβούμενοι κύριον ἑτοιμάσουσι καρδίας αὐτῶν· καὶ
ἐνώπιον αὐτοῦ ταπεινώσουσιν τὰς ψυχὰς αὐτῶν· ἐμπεσούμεθα
εἰς χεῖρας κυρίου καὶ οὐκ εἰ χεῖρας ἀνθρώπων· ὡς γὰρ ἡ μεγα-
λοσύνη αὐτοῦ· οὕτως καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Κεφάλαιον. γ. ϛ.

ἀγαπᾶσιν αὐτὴν· φόβος κυρίου, δόξα καὶ καύχημα· καὶ
εὐφροσύνη καὶ στέφανος ἀγαλλιάματος· φόβος κυρίου τέρ-
πει καρδίαν, καὶ δώσει, εὐφροσύνην καὶ χαρὰν καὶ μακρο-
μοιρίαν τοῖς, ὃς φοβουμένῳ τὸν κύριον εὖ ἔσται ἐπ' ἐσχάτων καὶ
ἐν ἡμέρᾳ τελευτῆς αὐτοῦ εὑρήσει χάριν· ἀρχὴ σοφίας φο-
βεῖσθαι τὸν θεόν· καὶ μετὰ πιστῶν ἐν μήτρᾳ συνεκτίσθη αὐτοῖς·
καὶ μετὰ ἀνθρώπων θεμέλιον αἰῶνος ἐνόσσευσεν, καὶ μετὰ
τῶν σπερμάτων αὐτῶν ἐμπιστευθήσεται· πλησμονὴ σοφίας
φοβεῖσθαι τὸν κύριον καὶ μεθύσκει αὐτοὺς ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐ-
τῆς· πάντα τὸν οἶκον αὐτῆς ἐμπλήσει ἐπιθυμημάτων, καὶ
τὰ ἀποθησαυρίσματα ἀπὸ τῶν γενημάτων αὐτῆς· στέφανος σοφί-
ας φόβος κυρίου· ἀναθάλλων εἰρήνην, καὶ ὑγίειαν ἰάσεως,
καὶ εἶδεν καὶ ἐξηρίθμησεν αὐτὰ ἐπιστήμων καὶ γνῶσιν σωτη-
σίας ἐξόμβρησεν· καὶ δόξαν κρατυνόντων αὐτῆς ἀνύψωσεν
ῥίζα σοφίας φοβεῖσθαι τὸν κύριον· καὶ οἱ κλάδοι αὐτῆς μα-
κροημέρευσις· οὐ δυνήσεται θυμὸς ἀδίκου δικαιωθῆναι, ὅ
γὰρ ῥοπὴ τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ πεσεῖται· ἕως καιροῦ ἀνθέξεται
μακροθυμῶν· καὶ ὕστερον αὐτῷ ἀναδώσει εὐφροσύνην. ἕως καὶ
καιροῦ κρύψει τοὺς λόγους αὐτοῦ· καὶ χείλη πιστῶν ἐκδιηγήσεται
σύνεσιν αὐτοῦ· οὐ θησαυροὶ ἀφίας παραβολὴ ἐπιστήμης. βδέ-
λυγμα δὲ ἁμαρτωλῷ θυσία· ἐπιθυμήσασι σοφίαν σχο-
τήρησον ἐντολάς· καὶ κύριος χορηγήσασί σοι αὐτῷ· σοφία
γὰρ καὶ παιδεία φόβος κυρίου, καὶ ἡ εὐδοκία αὐτοῦ πίστις, καὶ
πραότης· μὴ ἀπειθήσῃς φόβῳ κυρίου· καὶ μὴ προσέλθῃς αὐ-
τῷ ἐν καρδίᾳ διαιρῇ· μὴ ὑποκριθῇς ἐν σώμασιν ἀνθρώπων·
καὶ ἐν τοῖς χείλεσί σου προσέχε, καὶ ἐξύφου σεαυτὸν, ἵνα μὴ
πέσῃς· καὶ ἐπαγάγῃς τῇ ψυχῇ σου ἀτιμίαν· καὶ ἀποκαλύ-
ψει κύριος τὰ κρυπτά σου, καὶ ἐν μέσῃ συναγωγῇ καταβαλεῖ
σε ὅτι οὐ προσῆλθες φόβῳ κυρίου· καὶ ἡ καρδία σου πλήρης δόλου·

Κεφάλαιον κ' 20.

Τόπος

ἐπὶ, ὃ τῷ σὺν ἐμοὶ βασιλέως παραγενηθεὶς εἰς ἄκυπλον. καὶ συγχρονίσας, εὗρον οὐ μικρᾶς παιδείας ἀφομοιον. ἀναγκαιόν ταῦτ' ἐθέμην αὐτὸς προσωνήσασθαι πρὰ ἀπουλλιῶ καὶ φιλοσοφίαν τῷ μεθερμηνεῦσαι πῶς δὲ τῶν βίβλων πολλῶν χαρὰ ἀγυπνίαν, καὶ ἱδρῶτα προσενηνέγμεθα· οὐ ῥᾳδίως μέτριον τῷ χρόνου πρὸς ἓν πρᾶγμα ἄγοντα τὸ βιβλίον ἐκδοῦναι. καὶ τοῖς ὠφελεῖν τὴν παροικίαν βουλομένοις φιλομαθῶν, προκατασκευάζομένους τὰ ἤθη ὠφελεῖν νόμῳ βιοτεύειν.

ΣΟΦΙΑ ΙΗΣΟΥ ΥΙΟΥ ΣΕΙΡΑΧ.

Κιφάλαιον ά. 1.

Πασα σοφία παρὰ κυρίου· καὶ μετ' αὐτοῦ ἐστιν εἰς τὸν αἰῶνα ἄμμον θαλασσῶν, καὶ σταγόνας ὑετοῦ καὶ ἡμέρας αἰῶνος τίς ἐξαριθμήσεται. ὕψος οὐρανοῦ· καὶ πλάτος γῆς καὶ ἄβυσσον καὶ σοφίαν, τίς ἐξιχνιάσει· πρὸ πάντων πράγματα ἔκτισται σοφία· καὶ σύνεσις φρονήσεως ἐξ αἰῶνος βρύσις σοφίας τίνι ἀπεκαλύφθη, καὶ τὰ πανουργεύματα αὐτῆς τίς ἔγνω, εἷς ἐστὶ σοφὸς φοβερὸς σφόδρα· καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ κύριος ἔκτισεν αὐτὴν· εἶδεν καὶ ἐξηρίθμησεν αὐτὴν· καὶ ἐξέχεεν αὐτὴν ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ· μετὰ πάσης σαρκὸς, κατὰ τὴν δόσιν αὐτοῦ, καὶ ἐχορήγησεν αὐτὴν τοῖς

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΣΟΦΙΑΣ ΙΗΣΟΥ ΥΙΟΥ ΣΕΙΡΑΧ.

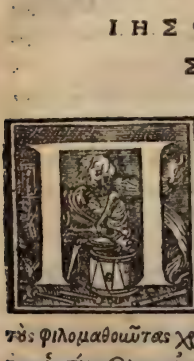

ΠΟλλῶν καὶ μεγάλων ἡμῖν δεδόται παρὰ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν, καὶ τῶν ἄλλων τῶν κατ' αὐτοὺς ἠκολουθηκότων διδαγμάτων ὑπὲρ ὧν δέον ἐστὶν, Ἰσραὴλ, παιδεύεσθαι καὶ σοφίας, καὶ ὡς οὐ μόνον αὐτοὺς τοὺς ἀναγινώσκοντας δέον ἐστὶν ἐπισήμους γίνεσθαι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐκτὸς δύνασθαι τοὺς φιλομαθοῦντας χρησίμους εἶναι, καὶ λέγοντας καὶ γράφοντας· ὁ πάππος μου Ἰησοῦς, σχολὴν ἑαυτὸν δούς· ἅψατο τῶν τοῦ νόμου· καὶ τῶν προφητῶν καὶ τῶν ἄλλων πατρίων βιβλίων οὐκ ἀγνωσίαν· καὶ οὐ πεπόθησι ἱκανῶς ἔχειν προτεθυμήθη δὲ προσχθὲν καὶ αὐτὸς συγγράψαί τι τῶν εἰς παιδείαν, καὶ σοφίαν οὐκ ὀλίγων, ὅπως οἱ φιλομαθεῖς, καὶ οὗτοι εὐνομώτεροι γενόμενοι, πολλῷ μᾶλλον ἐπιπροθῶσι τοῦ ζῆν νόμῳ βιώσεως· παρακέκληκε δὲ με μετὰ δυνάμεως, καὶ προσοχῆς τοῦ ἀναγνῶναι σπουδὴν, καὶ συγγνώμην ἔχειν, ἐφ' οἷς ἂν δοκῶμεν τῶν κατὰ τὴν ἑρμηνείαν πεπιφιλοπονημένων πρὸς τῶν λέξεων ἀδυναμεῖν· οὐ γὰρ ἴσον δυνατὰ αὐτὰ ἐν ἑαυτοῖς· ἑβραϊστὶ λεγόμενα, καὶ ὅταν μεταχθῇ εἰς ἑτέραν γλῶτταν οὐ μόνον δὲ ταῦτα ἀλλὰ καὶ ἀλλα, καὶ αὐτὸς ὁ νόμος, καὶ αἱ προφητεῖαι, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν βιβλίων, οὐ μικρὸν ἔχει τὸ διάφορον ἐν ἑαυτοῖς λεγόμενα· ἐν τῷ ὀγδόῳ, καὶ λ

θαλάσσης ὁδὸς ἀνυμπόδιστος, καὶ χλοηφόρον πεδίον ἐκκυλίσθ
ν ὑσίαι. δι' ὃ πᾶν ἔθνος διήλθον οἱ τῇ σῇ σκιπαζόμενοι χα
ρί. θεωρήσαντός θαυμασὰ πράγματα, ὡς τὰ ἵπποι ἐνεμήθησαν. καὶ
ὡς ἀμνοὶ διεσκίρτησαν. ἀνέντος σε κύριε τὸν ῥυσάμενον ἀν
θρώπους ἐμέμνησθε τὰ ἐπὶ τῶ παροικίᾳ αὐτῶ. πῶς αὐτὶ μὲν γε
νέσιος ζώων ἐξήγαγον ἡ γῆ σκνίφας. αὐτὶ δ' ἰχθύφαν ἐξηρεύ
σατο πολὺ πλῆθος βατράχων. ἐφ' ὑσίρᾳ δ' ἔδοσαν, καὶ νίαν γέ
νεσιν ὀρνίων. ὅτι ἐπιθυμίᾳ προσαχθέντος ἠτήσαντο ἐδέσματα
ψυφῆς. εἰς τὰ παραμυθίαν αὐτὲβη αὐθῆς ἀπὸ θαλάσσης, ὀρτυγο
μήτρα, καὶ αἱ ὑμωρίαι θῆς ἁμαρτωλοῖς ἐπῆλθον. οὐκ ἄνδρ τῶ γο
γονότων τεκμηρίων τῆ δίκᾳ τῶ κόσμων. δικαίως γὰρ ἔπαθον
τῶς ἰδίαις αὐτῶ πονηρίαις, καὶ τὰ χαλεπωτέραν μισξενίαν ἐπε
τήδευσαν. οἱ μὲν τὰς ἀγνοοῦντας, ἐκ ἐδέχοντο παρόντας. ὅτι
δ' οὐδ' ἐτας ξένους ἐδ' ἁλλοθῆ, καὶ ἐ μόνῳ ἀλλ' ἢ τὰς ἐπισκοπὴ ἔσε
αὐτῶ. ἐπεὶ ἀπεχθῶς προσεδέχοντο τὰς ἀλλοτρίους. οἱ δ' μᾶλλον
τασμάτων ἐσεδέξαμθοι τὰς ὑδίκ τῶ αὐτῶ μετειχηκότας δικαί
ων. δ' ἡνοῖς ἐκάκωσαν πόνοις. ἐπλήγησαν δ' καὶ ἀορασίᾳ ὡς πρὸ ἐ
κεῖνοι τῶς τῶ δικαίω θύρας, οὗτι ἀχανὲ πεπλησθέντος σκό
τῳ. ἕκασος τῶ αὐτῶ θυρῶν τὸν διόδον ἐζήτῳ. δ' ἰσχυτῶ τὰ σοι
χεῖα μεθαρμοζόμενα. ὡς πρὸ αὐ φαλτρίᾳ φθόγγοι τῶ ῥυθμῶ τὸ
ὄνομα σχολάσαν σιν. πάνθ' τι μένοντα ἔχῳ. ὃ πέρ ἐστιν ἐκάσ
ἐκ τῶ γεγονότων ὕλως ἀκειβῶς. χρῶμα τὰ ἐς ἑνυφὰ μετε
βάλλε. καὶ καταμιξάμενον τῶ γῆς. πῦρ ἔχυσεν αὐ ὕδατι τῶ ἰ
δίας δυνάμεως. καὶ ὕδωρ τῶ σβεστικῆς δυνάμεως ἐπιλανθάνε
φλογὸς ἀνάπαλιν φθάρτων ζώων, οὐκ ἐμάραναν σάρκας ἐμ
πεπαζύντων. ἢ δ' τηκὲν κρυσταλλοειδὲς ὑδατικὸν γένος ἀμβρο
σίας ῥοφῆς. κατὰ πάντα τὰ κτίσμαλλωας τὸν λαόν σε, καὶ ἐδέξα
σε, καὶ ἠχ ὑπῆρξέν σε αὐ παντὶ καιρῷ, καὶ τόπῳ παεστάμενος.

Τέλος τῆς σοφίας τῦ Σολομῶντος.

φάνιζεν οἱ γὰρ ὄνθροι θορυβήσαντες αὐτοὺς, τοῦ προμηνῦσαι ἵνα μὴ ἀγνοῆσαντες, διὰ κακῶν πάσχωσιν ἀπόλωνται. ὕβρεως δὲ μὴ δικαίων πῦρα θανάτου καὶ φραῦσις αὐτῶν ἐρήμου ἐνίησο πλήθους. ἀλλ' οὐκ ἂν πολὺ ἔμενεν ἡ ὀργὴ πορεύσας γὰρ αὖθις ἀμυμπτος προμάχησεν, ἀπὸ τῆς ἰδίας λατρείας ὅπλων προσδοκῶ, καὶ θυμιάματος ἐξιλασμὸν καμίσας, αὐτίκα τῷ θυμῷ. μὴ πόρρω ἐπιθήκατε τῇ συμφορᾷ. ἡδικήνυς, ὅτι σὸς ἦσι θεράπων. ἐνίκησεν δὲ ἦν ὄχθων, ὃκ ἰσχύϊ τῶ σώματος. ὕβρ ὅπλων ἐνεργάζε. ἀλλὰ λόγῳ ἦν καλάζοντα ὑπέταξεν. ὅρκους πατοῦσαν καὶ σχεθήκατε ὑπομνήσας. σαφηνὲς γὰρ ἦν πιπτοκότων ἐπ' ἀλλήλων νεκρῶν. μεταξὺ τάσσων, ἔκθυμε τῷ ὀργιλῷ καὶ διέχισεν τῶν πρὸς τοὺς ζῶντας ὁδόν. δὲ πατρὸς ἐνδύμαθος, ἦν ὅλος ὁ κόσμος. καὶ πατρῴαν δόξαν ἐπὶ τιτρασίχε λίθε γλυφῆς. καὶ μεγαλοσύνη σὺν δὲ σχεδιήμαθος κιφαλῆς αὐτῦ. τούτοις ἔξεν ὁ ὀλεθρόβολον, ταῦτα δ' ἐφοβήθησαν, ἦν δὲ μόνη ἡ πῦρα τῆς ὀργῆς ἐκαυῦ.

Κεφάλαιον ιθ'. 19.

Οἷς δ' ἀσιβέσιν μέχα τέλος ἀνελιήμων θυμὸς ἐπίση. προόδευσε γὰρ αὐτ, καὶ τὰ μέλλοντα. ὅπ αὐτοῖ ἐπιστρέψαντος δ' ἀπῆναι. καὶ μετὰ ασεβῆς, προπέμψαντες αὐτούς. διώξεσιν μεταμεληθέντος, ἐπὶ γὰρ ἀνδρὶ χρῆσιν ἔχοντες τὰ πένθη. καὶ πρὸς ὀδυρόμενοι τάφοις νεκρῶν, ἐπορῶ ἐπαναστάντε λογισμὸν ἀνοίας. καὶ οὓς ἐκπεμπόντος ἐξέβαλεν βύτας, ὡς φυγάδας ἐδίωκεν. εἶλκον δ' αὐτὸς ἡ ἀξία δὲ τοῦ πάρας ἀνάγκη, καὶ τῶν βιβηκότων ἀμνησίαν ἐνίβαλεν. ἵνα τῶν λαῶν τοῖς βασάνοις. πρὸς ἀναπληρώσασι κόλασιν, καὶ ὁ μῶν λαὸς σου παράδοξον ὁδοιπορέαν πράσῃ. ἐκεῖνοι δ' ξένον ὕδρασιν θάναβρ. ὅλη δ' κτίσις αὖ ἰδίᾳ γένῃ, πάλιν ἄναθεν δημιουργεῖτο. ὑπηρετοῦσα τοῖς ἰδίοις ἐπιταγῆσι. ἵνα οἱ θεσπέσιοι φυλαχθῶσιν ἀβλαβεῖς. ἡ δὲ περιβολὴ σκιάζεσα νεφέλη. ἐκ δ' ὑπερφυοῦς ὕδατος ξηρᾶς, ἀνάδυσις γῆς ἐθεωρήθη. ἐξόδους ἐρυθρᾶς

πνεύσῃ· σύλλογον μὴ ἀγνώσου δημοτερίας, ὕλιον δὲ ἀβλαβῆ φιλοτήμου ξενιτείας παρίσχου. ἄξιοι μὲν γὰρ ἐκείνοις συμβιῶσαι φαῶς, καὶ φυλακιδιῶσαι σὺ σκότος· διὰ καταλείσης φυλάξαντος θεὸς ἡμᾶς σε. λίαν ἤμελλεν ἀφθαρσίαν νόμα φῶς ζωῆς αἰῶνι διδαχθῆναι βυθυσαμένης αὐτὸς, τὰ τῆ δοίαν ἀποκτάναι νήπια καὶ ἐνὸς ἐκτιθένθος τέκνα, καὶ σωθέντος εἰς ἰλιγχον τῶν ἀφέλω πλῆθος τέκνων. καὶ ὁμοθυμαδὸν ἀπώλεσας οὐδὲ σπορᾷ· ἐκείνη ἡ νὺξ προηγώθη παπάσιν ὑμῶν. ἵνα ἀσφαλῶς ἐδόντος οἷς ἐπίσθυσαν ὅρκοις ἐποθυμήσωσιν· προσεσχέθη ὑπὸ λαοῦ σε, σωτηρίᾳ μὴν δικαίων. ἐχθρῶν δ' ἀπώλεια, ὡς γὰρ ἐπ μωρόσω θεὸς ὑπαναντίους, τούτῳ ὑμᾶς προσκαλισάμενος ἐδόξασας· χρυφῇ γὰρ ἐθυσίαζον ὅσιοι πᾶδες ἀγαθῶν· καὶ ἐν τῆς θεότητος νόμον, αὐ ὁμονοίᾳ διέθεντο. τῶν αὐτῶν ὁμοίως, καὶ ἀγαθῶν καὶ κινδύνων μεταλήψεσθαι θεὸς ἀγίους· πρὸ γὰρ ἦδη προσαναμελπύντων ἄνους. αὐτήκεσ δ' ἀσύμφανος ἐχθρῶν ἡ θεὸ· καὶ οἰκτρὰ διεφέρθη βεβωμένων πάθων. ὁμοίκ δὲ δίκη δοῦλος ἅμα δεσπότῃ καθαθεὶς· καὶ δημότης βασιλῆ τὰ αὐτὰ πάσχων. ὁμοθυμαδὸν δὲ πάντες αὐ ἐνὶ ὀνόματι θανάτου, νικρούς εἶχον ἀναειθμήτους. οὐ δὲ γὰρ πρὸς ἑθάψαι δι ἴσων τοῦ ἦσαν ἱκανοί· ἐπεὶ πρὸς μίαν ῥοπὴν, ἡ αὐ πυκνότης γένεσις αὖ διεφθάρη, πάντα γὰρ ἀπισοῦντος, σὺ τὰς φαρμακείας· ὦ τῶν πρωτότοκων δλίβρῳ ὤμολόγησαν θεῶ εἶναι λαὸν ἐμὸν σύχου γὰρ σιγῆς πεπειχούσης τὰ πάντα, καὶ νυκτὸς αὐ ἰδίῳ τάχει μεζούσης, ὁ παντοδύναμός σε, λόγος ἐπ' οὐρανῶν ἐκ βρόνων βασιλεθῶν· ἀπόθμων ἐπολεμισθὴς εἰς μέσον τῆς ὀλιβρίας ἔλατο γῆς. ξίφος ὀξὺ τὸν αὐτοκέλευτον ἐπιταγήσου φορέων καὶ σὰς ἐπλήρωσεν τὰ πάντα θανάτου. καὶ οὐρανὸς μὲν ἅπλετο. βιβήκεσ ἐπὶ γῆς· τότε παραχρῆμα φαντασίαι μὲν ἐνέπρασαν ἀνδρὸς ἐξιτάρασαν αὐτοὺς. φόβοι δὲ ἐπέστησαν ἀδόκητοι, καὶ ἄλλος ἄλλαχῆ ῥίψεις ἐμίθησε. δι' ἣν ἔθυσησαν αὐτοῦ ἐνεκ

δ' ἁματα κ' ταραχὰς ἀσπλακάνδν ψυχῆς νοβύσης· ὄβοι κατα-
λασον δὶλάβδαν ἐνοβων· κ' γὰ ἐ μηδ' αὐτὸς ταραχῶδες ἐ-
φοβέ, κνοδάλων παροδοις καὶ ἑρπετῶν συειγμοῖς ἐκσιβδη-
μένον δ' ἀλλαιῶδ' ἐγρομο· κ' ἐν μηδαμόθεν φόβικὸν ἀσφα προ-
σιδὲν ἀρνοῦμμοι· δ' ἁλὸν πίδιος τουνρία μαρτυρᾶ καταλιπε
λομένω· ἀεὶ δ' προσείλιφεν τὰ χαλιπὰ σωιρχομένη τῇ σωσι
δήσ· θεὸν γὰρ ἐκ φόβος, ἐ μὴ πῆ εὐσία τ' ἀπολογισμὸν βου
θημάτων· ἐνδοθεν δ' ὄβα ἦτον ἡ προσολοκία, πλέονα λογίζο
τα τῶν ἀγνοιαν τ' παρεχούσης τῶν βάσανον αἰπίας· οἱ δ' τῶν ἀ
δύναβον ὄντος νύκτα κ' ἐξ ἀδωκάτος ἄδ' μύχων ἐπιλθούσαν· τ'
αὐτὴν ὕπνον κοιμώμμοι· τὰ μὲ πρᾶσιν κλαίνουν φαντασμά
των, τὰ δ' τ' ψυχῆς παρύσιν προσσία· αἰφνίδιος γὰ αὖβοῖς κ'
ἀπροσδόκητος φόβος ἐπῆλθεν· ἐφ' οὗτως ὃς δ' ἐπιστρωῦ ὧν ἐκ' κα
ταπίπτων ἐφρυγῷ ἐς τῶν ἀσίδηραν ἐρκτῶν καταλλαδείς· εἴ
τι γὰ χαργὸς αὖ τὴς τοιμὼ· ἢ τ' κατ' δρημίαν ὁδοιπόρος μό
χθων προληφθεὶς τῶν δυσάλυκτον ἐμμὼν ἀνάγκω· μὰ γὰρ
ἀλύσῳ σκότος πάντοθ' ἐδίθησεν· εἴτε πνεῦμα συρίζον ἢ πρὸ
ἀμφιλαφὲς κλάδος ὀρέων ἦχος δύμιλος, ἢ ῥυθμὸς ὕδατος πο
ρδυομένω δίᾳ, ἢ κτύπος ἀπλοῆς καταειπομένων πνοῶν, ἢ σκιρ
τόντων ζώων δρόμος ἀθιώρητ· ἢ ὠρυομένων ἀπλωστάτων θη
ρίων φωνή· ἢ αὐτανακλωμένη, ἐκ κοιλότητος ὀρέων ἠχώ, παρέ
λυσαν αὐτὸς ἐκφοβῶντα· ὅλος τὸ κόσμος λαμπρᾷ κατελάμ
πετο φωτί, κ' ἀνεμπόδιστος σωτέχετο ἔργοις· μόνοις δ' ἐκεί-
οις ἐπίταδ' ἐαρία νύξ· ἐκὼν τ' μέλλοντος αὐτὸς σχεδ' ἐχαδ' σκό
τος· ἐαυτῆς δ' ἦσαν βαρύτεροι σκότος·

Κεφάλαιον. ιή. 18.

τ Οἷς δ' ὅσιος σν μέγιστον ἦν φῶς· ὧν φανλὼ μὴν ἀρ
χηγόντοδ μορφὼ δ' ἠχ' ὁρῶντοδ· ὅλ μὴν ἦν κἀκεῖ
νοι πεπόνθασιν ἐμακάρισον· ὅτι δ' ἡ βλάπτουσι προσδοκώμενοι
δίκαιοι σῦσιν· καὶ τὸ διαιχθὲν χαλεπὸν ἐφ' ὅντο· ἀνθ' ὧν

σβασράπ̃ωρ. τῶδ πάλιν δ' ἵνα σραφῶσιν δίκαιοι, καὶ τῆς ἰδίας ἐπιλελῆσθαι δωμάτως· ἡ γὰρ κήτεια βία τοῦ ζῶντι ὑπνωτῶδε. ἐπιτέτηται ἐς κόλασιν κατὰ τῶν ἀδίκων. καὶ αὖ ἵσται ἐς σύβρυσίαν ὑπὲρ τῶν ἐς σὲ πεποιθότων. σβὰ τῶν καὶ τὸ τε ἐς πάντα μεγαλυομένη. τῇ παντροφῷ σου δωρεᾷ ὑπηρετᾷ πρὸς τὰ τῶν δομένων θέλησιν. ἵνα μάθωσιν οἱ ἰδιοί σε, οὓς ἠγάπησας κύει. ὅτι οὐχ αἱ γνίσεις τῶν καρπῶν τρέφουσιν ἄνθρωπον. ἀλλὰ ἔρημά σε, τοὺς σοὶ πίσιν ὄντας σβατηρᾷ. σβὰ γὰρ ὑπὸ πυρὸς μὴ φθερόμενον ἁπλῶς ὑπὸ βραχείας ἀκτῖνος ἡλίου θερμαινόμενον ἐτήκετο. ὅπως γνῶσιν ἦν, ὅτι δᾷ φάανεν ἐν ἡλίου, ἐπ' οὐρανείσιαν σου. καὶ πρὸς ὠναπολώφωσιν τυγχάνειν σοι. ἀχαρίσου γὰρ ἐλπὶς ὡς χαμαιρίος πάχνη τακήσονται. καὶ ῥυήσονται ὡς ὕδωρ ἄχρηστον.

Κεφάλαιον ιζ'. 17.

Ἐγάλα γὰρ σε ἀκρίσεις καὶ δυσδιήγησι. σβὰ ἔτι
μ ἀπαάδουσι· ψυχαὶ ἐπλανήθησαν. ὑπὸ λήθοντος ἐκ καταδωασιεύοντος ἔθνος ἄγιον ἄνομοι δίσμιοι σκότους, καὶ μακρᾶς δεδωλωται νυκτός. κατακλεῖσαι γὰρ ὀρόφοις φυγάδες τῆς ἀϊδίου προνοίας ἐκρύπτοντο λανθάνειν γὰρ νομίζοντες ἐπὶ κρυφαίοις ἁμαρτήμασιν. ἀφιππλήθησαν παρασκλύμματι. ἰσχυρᾷ πίδησαν θαμβούμενοι δεινῶς. καὶ ἐνδάλμασιν ἐκ ταρασσόμενοι. θῆρ δ' ἐκ ὁ κατέχων αὐτοὺς μυχὸς ἀφόβους δισφύλασσεν. ὕχοι δ' ἐκ ταράσσοντο αὐτοὺς πνεύματα ἀμυδρᾷ πῶς ποῖς κατηφίσιν. προσώποις ἐνεφανίζετο καὶ πυρὸς μὲν οὐδεμία βία κατέλαμπεν φωτίζειν. οὔτε ἄστρων ἐκλαμπρὸν φλόγα κατεύγαζεν ὑπόμβρον τὸν συγκλυδωνιὸν ἐκεῖνον νύκτα. δεινοφάντου δ' αὐδοῖς μόνον, αὐδόματα πυρὰ φόβου πλήρης ἐκδεμαθύμενοι δὲ τῆς μὴ θεωρουμένοις ἐκείνης ὄψεως, ἡγοῦντο χαρῶν τὰ ἐλεπόμενα. μαγικοῖς δὲ ἐμπάγματα κατεκλᾶτο τέχνης. καὶ τῆς ἐπὶ φρονούσης ἀληθείας, ἐλεγχος ἐφύβετο. δι' ἃ ὑπεχνούμενοι

ἐσώζετο ἀλλὰ σῴζῃ σὺ τὸν πάντων σωτῆρα· καὶ ἐν τούτῳ δὴ
ἐπαισας τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· ὅτι εἷς ὁ ῥυόμενος ἐκ πάντων κακῶν
οὗς μὴν γὰρ ἀκριβῶν, καὶ μυῶν ἀπέκτεινεν ὀργή, καὶ οὐχ
ἱκανὸν ἐθεσθη τῇ ψυχῇ αὐτῶν· ὅτι ἀξίοι ἦσαν ὑπὸ τοιούτων κα-
λαθλιῶσθαι· ὃν ἡμᾶς σου οὐ δὴ ἰοδόλων δρακόντων ἐνίκησεν ὀ
ὀδυνᾶν· ἵλεως γὰρ ἐγένετο παρῆλθεν, καὶ ἰάσατο αὐτοὺς ἐς τὴ
ὑπόμνησιν τῶν λογίων σου ἐνενεντίζοντο· καὶ ἐξέπε ἐνισώ-
ζοντο· ἵνα μὴ ἐς καθάπαξ ἐμπεσούντος λήθην, ἀπορίσασοι γέ-
νωνται τῆς σῆς εὐεργεσίας· καὶ γὰ οὔτε βοτάνη οὔτε μάλα-
γμα ἐθεράπευσεν αὐτούς· ἀλλὰ ὁ σὸς κύριε λόγος ὁ πάντα ἰ-
ώμενος· σὺ γὰρ ζωῆς καὶ θανάτου ἐξουσίαν ἔχεις· καὶ κατοι-
γὶς ἐς πύλας ᾅδου καὶ ἀνάγεις· ἄνθρωπος δ' ἀποκτείνει μὲ τῇ
κακίᾳ αὐτοῦ ἐξελθὸν δ' πνεῦμα οὐκ ἀναστρέφει· οὐδ' ἀναλύει χ-
χὰ παραληφθέντων· τὸν δὲ σὸν χάρα φυγεῖν ἀδύνατον ἐστ.
ἀρνούμενοι γάρ σε ἐδίωκαν ἀσιδεῖς ἐν ἐρυθρᾷ βραχίονός σου ἐμα
στιγώθησαν· ξένοις ὑδασι· καὶ χαλάζαις· καὶ ὄμβροις διακοιμώμενοι ἀ-
παραυτήτοις καὶ πορὶ καταναλισκόμενοι· τὸ γὰ παραδοξότατον
ἐν τῷ πανὶ σβεννυμένῳ ὕδατι πλεῖον ἐνήργει· πῦρ· ὑπέρμα
χος γὰ ὁ κόσμος ἐς δικαίων· ποτὲ μὲν γὰ ἐμέλλε φλόξ, ἵνα μὴ
καταφλέξῃ τὰ ὑπ' ἀσιδεῖς ἀπεσταλμένα ἐδαφάλλ' αὐτοὶ ὅλοι·
σαντο ἴδωσιν, ὅτι θεοῦ κρίσει λαύνονται· ποτὲ δὲ καὶ με·
ταξὺ ὕδατος, ὑπὲρ τὸν πυρὸς δύναμιν φλέγει· ἵνα δικαίων
γῆς γενήματα σῳφθάρῃ· ὧν ὧν ἀγγέλων προφὰ ἐνδώμασε
ἦν λαὸν σου κ ἑτοιμον ἄρτον αὐτοῖς ἀπ' οὐρανοῦ ἐπεμψας ἀκο-
πιάτως· πᾶσαν ἡδονὴν ἐχόντα καὶ πρὸς πᾶσαν ἁρμονίαν γεύ
σιν· ἡ μὲν γὰ ὑπόστασίς σου τοῖς σοῖς ἐνδεικτήτα πρὸς τέκνα ἐ
νηφάτισεν· τῇ δ' προσφερομένῃ ἐπιθυμίᾳ ὑπηρέτουν· πρὸς δὲ
ἐβούλετο μεταχειρνᾶτο· χιὼν δὲ καὶ κρύσταλλος ὑπέμενε πῦρ
καὶ οὐκ ἐτήκετο, ἵνα γνῶσιν, ὅτι τοὺς τῶν ἐχθρῶν καρποὺς
κατέφθαρεν πῦρ φλεγόμενον ἐν τῇ χαλάζῃ· καὶ ἐν τοῖς ὕδασι

βαλικόν· ἀλλ' ἐλεήμονα καὶ πάνυ ἵλεων τὸν ἑαυτοῦ λαὸν καὶ τὸν βίον
παντὸς ἐπικρδῆ· δίκην δ' φησὶν ὄθων δή, κἂν ἐκ κακῆς πο-
ρείας ἦσι γε παρὰ πάντας οἰδεὶς ὅλως ἁμαρτάνει· ὕλην γὰρ οὐρανοῦ
εὐθέως ἔσκευάσατο καὶ γῆν πηλὸν ἐκ δημιουργῶν· πάντες δ' ἀφροντίσταται
καὶ τάλαντος ὑπὲρ ψυχῶν κρίσις· δίκαιος γὰρ ἑαυτῷ καταδυνα-
στεύσαντες αὐτόν· ὅλως καὶ πάντα ἀβασάνιστα τῶν ἐθνῶν ἐλεήσαντος θεοῦ
εἰς οὐδὲν ὁμολογεῖ χρῆσις εἰς ὄρασιν οὔτε ῥίζης εἰς σωτηρίαν ἀλ-
ρος, οὔτε ὧτα ἀκουόμενον οὔτε δάκτυλοι χερῶν εἰς ψηλάφησιν· καὶ
δὲ πόδες αὐτῶν ἀργοὶ πρὸς ἐπίβασιν· ἄνθρωπος γὰρ ἐποίησεν αὐ-
τοὺς καὶ πνεῦμα ἐνεφύσησεν ἔπλασεν αὐτοὺς ἐλεήσας γὰρ αὐτοῦ
ὅμοιον ἄνθρωπος ἐκ γῆς πλάσαι θεὸν θνητὸς ὢν νεκρὸν ἐργάζε-
χρῆσιν αὐτοῖς ὅμοιος· κρείττων γὰρ ἦσι τῶν σωμάτων αὐτῶν· ὧν αὐτὸς
μὴ ἐφείσατο· ἐκάνας ὢν ἐλεήσας, καὶ τὰ ξῶα ὢν τὰ ἐχθρὰ σίβοντα
ἄνοια γὰρ συγκρινόμενα τῶν ἀλλοτρίων χέρονα· ὃ δ' ὅσον ἐπισπα-
θῆσαι ὡς ἐν ξόανον ὄψει καλὰ τὸν χάνδ· ἐκπίφευγε· ὢν μὴ τῆς θεοῦ
ἔπαινον, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Κεφάλαιον ις' 16

Ἰὰ τοῦτο δ' ὁμοίως ἐκολάσθησαν ἀξίως· καὶ σφὸς πλὴ
θους κυνοδάκνων, ἐβασανίσθησαν· αὐθ ὧς κολάσεως
δύσλυτητήσας τὸν λαόν σου, εἰς ἐπιθυμίαν ὀρέξεως
ξένην γνῶσιν προφῶ ὑπόϊμασας ὀρτύγομήτραν ἵνα ἐκένοι μὴν
ἐπιθυμῆντος τροφῆς σφὲ τῶν δ' ἐχθρῶν τῶν ἐπαπειλημένων
χρὴ τῶν αὐχαιρίαν ὄρεξιν ἀποστράφωνται· αὐδοὶ ὢν ἐπ' ὀλίγον ἐν-
δεῖς γενόμενοι καὶ ξένης μοῦσας γεύσεως· ἵδρυ γὰρ ἐκένοις μὴ
ἀπαρράτητον ἐνδεᾶν ἐπελθὲν τυραννοῦσιν· τοῦτοις δ' μόνον δρ
χθῆναι, πᾶσι δι ἐχθροὶ αὐτῶν ἐβασανίζοντο· καὶ γὰ τοῖς δει-
νοὶς ἐπῆλθε θηρίων θυμὸς δ' ἀγμασίν τε σκολιῶν διεφθείροντο
ὄφεων· οὐ μὲν χρὶ τέλους ἔμεινε ἡ ὀργή σου· εἰς ναθισίαν δ' πρὸς
ὀλίγον ἐταράχθησαν σύμβολον ἔχοντες σωτηρίας εἰς ὑπόμνη-
σιν ἐνθλῆς νόμου σου· ὁ γὰρ ἐπισταφεὶς οὐ σῴζει τὸ θεωρούμενον

κῶς δμόσαντος ἀδικηθῶμαι, οὐ προσδέχονται, ἀμφότερα δὲ αὐτοὺς, μᾶλλον λύσεται τὰ δίκαια. ὅτι κακῶς ἐφρόνησαν περὶ θεοῦ προέχοντος εὐδώλοις· μὴ ἀδίκως ὤμοσαν· οὐ δόλῳ κατα-φρονήσαντος ὁσιότητος, οὐ γὰρ ἦν τῶν ὀμνυμένων δύναμις, ἀλλ' ἦν τῶν ἁμαρτανόντων δίκη· ἐπεξέρχεται ἀεὶ τοῖς ἴχνεσι τῶν ἀδικημάτων παράβασιν.

Κεφάλαιον ιε. 15.

Ὑμεῖς δὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, χρηστὸς καὶ ἀληθής· μακρόθυμος σ. καὶ ἐλέει διοικῶν τὰ πάντα· καὶ γὰρ ἐὰν ἁμαρτῶμεν σοί ἐσμεν· εἰδότες σου τὸ κράτος· εἰ δὲ μὴ ἁμαρτήσωμεν εἰδότες, ὅτι σοὶ λογισθησόμεθα· τὸ γὰρ ἐπίστασθαί σε, ὁλόκληρος δικαιοσύνη· καὶ εἰδέναι σε κράτος οὐρίζει ἀθανασίας, οὔτε γὰρ ἐπλάνησεν ἡμᾶς ἀνθρώπων παντοίχνος ἐπίνοια, οὐδὲ σκιογράφων πόνος ἀκαρῶς εἰδὼς ἀπατᾶν χρώμασι δολωμένοις· ὧν ὄψις ἄφρονα ἐς ὄγδοος ἔρχεται· ποθεῖ τε νικᾶς εἰκόνος εἶδος ἄπνουν κακῶν ὁρᾶσαι· ἄξιοί τε τοιούτων ἐλπίδων· καὶ οἱ ἁμαρτάνοντες καὶ οἱ τοιοῦτοι· καὶ οἱ σκληρόμυθοι· καὶ γὰρ κραμοῦσι ἀπαλλάσσειν γλῶσσαν ἐπὶ μόχθον, πλάσασα πρὸς ὑπόνοιαν ἡμῶν ἴκασον· ἀλλ' ἐκ ἧς αὐτῆς πηλὲ αὐτοπλάστου τάντι τῶν καθαρῶν ἔργων ἀλοῦλα σκεῦη· τάντι ἐναντία παντὸς ὁμοίως· τούτων δὲ ἐστὶν ὁ πλάστης τὶς ἑκάστου ἐστὶν ἡ χρῆσις· κριτὴς ὁ πηλουργός· μὴ κακόμοχθος θεὸν μάταιον ἐκ τοῦ αὐτοῦ πλάσας πηλοῦ· ὃς πρὸ μικροῦ ἐκ γῆς γενέσθαι μόλιγον πρόκειται, ἐξ ἧς ἐλήφθη, καὶ ψυχῆς ἀπαιτηθεὶς χρέος· ἀλλ' ἔστιν αὐτῶν φροντὶς, οὐχ ὅτι μάλλον κάμνειν, οὐδ' ὅτι βραχυτελῆ βίον ἔχει ἀλλ' αὐτοφέλκεται μᾶλλον χρυσορυτοῖς, καὶ ἁρμοροχόοις· καλκοπλάστας τε μιμᾶται, καὶ σδέρνα ἡγεῖται, ὅτι κίβδηλα πλάσασι· ποσὸς ἡ καρδία αὐτοῦ· καὶ γῆς σύτιλις ἔρα ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ· πηλὸν τε ἀτιμότερον δὲ δίας αὐτοῦ· ὃν ἐγνώρισε τὸν πλάσαντα αὐτὸν, καὶ τὸν ἐμπνεύσαντα αὐτῷ ψυχὴν ἐνεργοῦσαν· καὶ ἐμφυσήσαντα πνεῦμα

ἔσκα. κενοδοξία γὰρ ἀνθρώπων εἰσῆλθεν εἰς κόσμον. καὶ σὺ δὲ τοῦδε σύντομον αὐτῶν τέλος ἐπινοήθη. ἀώρῳ γὰρ πένθει τυχόμενον πατὴρ τὸ ταχέως ἀφροσυνθέντος τέκνου εἰκόνα ποιήσας τότε νεκρὸν ἄνθρωπον, νῦν ὡς θεὸν ἐτίμησεν. καὶ παρέδοκεν τοῖς ὑποχθονίοις, μυήσεια καὶ τελεταὶς. εἶτα ἐν χρόνῳ κρατηθὲν ἀσεβὲς ἔθος ὡς νόμος ἐφυλάχθη. καὶ τύραννοι ἐπιτάγαις ἐθρησκεύοντο τὰς γλυπτὰς, οὓς ἐν ὄψει, μὴ δυνάμενοι τιμᾶν ἀνθρώποι σὺν ὃ μακρὰν οἰκεῖν. ἵνα πόρρωθεν ὄψιν αὐτυπωσάμενοι. ἐμφανῆ εἰκόνα τιμαμένου βασιλέως ἐποίησαν. ἵνα μὴ ἔπαντας ὡς παρόντα κολακεύωσιν σὺν δ τοὺς ἀπόντας. εἰς ἐπίτασιν δὲ θρησκείας καὶ θεὸς ἀγνοοῦντας τὸ τεχνίτου προετρέψατο φιλοτιμία. ὁ μὲν γὰρ τάχα κρατοῦντι βουλόμενος ἀρέσαι ἐξεβιάσατο τῇ τέχνῃ τὸ ὁμοιότατον ἐπὶ τὸ κάλλιον. τὸ δὲ πλῆθος ἐφιλοκόμενον σὺν τὸ εὐχαρὲς τῆς ὁρᾶσεως. τὸν πρόσφατον νεηνθέντα ἄνθρωπον, νῦν σέβασμα ἐνόμισεν, καὶ τὸ τοῦ ἐνόντος δεδοικὸς εἰς ἐνυπάρχον. ὅτι συμφορᾷ ἢ τυραννίδι δουλώσαντος ἄνθρωποι. τὸ ἀκίνητον τὸ ὄνομα λίθοις καὶ ξύλοις περιέθεσαν. εἶτα οὐκ ὄρκισεν τὸ πλανᾶσθαι περὶ τὸν τοῦ θεοῦ γνῶσιν ἀλλὰ καὶ μεγάλα ζώντος ἀγνοίας πολέμῳ τὰ δοκοῦντα καὶ ἀρέσκειν προσκαρδοῦσιν. ἢ γὰρ τεκνοφόνους τελετὰς ἢ κρύφια μυήσεια, ἢ ἐμμανεῖς ἐξάλλων θεσμῶν κώμους ἄνθρωπος οὔτε βίους, οὔτε γάμους καθαρεύει τὸ φυλάξουσιν. ὅρκος δ' ἔστορον, ἢ λαχὼν ἀναιρεῖ ἢ τοῦδον ὁδωδᾶ. πάντα δ' ἐπίμεξ ἔχει. αἷμα καὶ φόνος. κλοπὴ καὶ δόλος. φθορὰ. ἀπιστία. τάραχος. ἐπιορκία. θόρυβος. ἀγαθῶν. χαλεπὸς ἀμνησία. ψυχῶν μιασμὸς, γενέσεως οὐ ἀλλαγὴ. γάμων ἀταξίαμοιχεῖα καὶ ἀσέλγεια. ἐν γὰρ τῶν ἀνανδρίων ἐδώλων θρησκείας πάντες ἀρχὴ κακοῦ, καὶ αἰτία καὶ πρᾶξις ἐστίν. ἢ γὰρ διάφρανόμενοι μεμῆνασιν ἢ προφητεύουσιν ψεῦδος. ἢ ζώσιν ἀδίκως. ἢ ἐπιορκοῦσιν τάχεως. ἀψύχοις γὰρ πεποιθότες ἐδώλοις, καὶ

ἄξιον οἴκημα. ἐν βίῳ ἔθηκεν αὐτὸ ἀσφαλισάμενος σιδήρεα μὲν οὖν μὴ κατασκευάσῃ προσοίσουσιν αὐτῷ. ἐδοξε δὲ αὐτῷ τὰ ναυτικὰ βοηθήσαι. μὴ γὰρ ἐν ἐκείνῃ καὶ χρείαν ἔχειν βοηθείας περὶ ὧν κτημάτων καὶ γάμων αὐτῷ, καὶ τέκνων προσδυχόμενος ἐκ αἰχμάζειν ταῦτα ἀφύλακτα προσαλωῶν. καὶ περὶ μὲν ὑγείας τὸ ἀσθενὲς ἐπικαλεῖται. περὶ δὲ ζωῆς τὸν νικῶν ἀξιοῖ. περὶ δὲ ἐπιθυμίας τὸν ἀπαθέστατον ἐκδύεσθαι. περὶ δὲ δόξης τὸ μηδὲν βάσθαι φιλάμωμον. περὶ δὲ πολεμοῦ, καὶ ὁρμασίας, μὴ χάριν ἐπιτηδείας, ἢν ἀβροδιαίτατον τοῖς χρῆσιν δύνηται ἀπάγειν. Κεφ. ιδ'. 14.

Λοιπὸν πάλιν τὸ σιλόμενον. μὴ ἄρμα μέλλον δι-
π δύειν κύματα. τὸ φορτηγὸς ἀνὴρ πλοίου σαθρότερον ξύλον ἐπιβαίνειν. ἐκεῖνο μὲν γὰρ ὁρμῆς τοιμῶν ἐπανόρθωσιν. τεχνίτης δὲ σοφία κατασκεύασεν. ἢ δὲ πάτερ σῴζεσθαι προνοία, δὲ ἐλάσας καὶ ἐν θαλάσσῃ δόλον μὴ ἐν κύμασιν πρέσβον ἀσφαλῆ, δέκνυσι δὲ δύνασαι ἐκ πανὸς σώζειν. ἵνα κἂν ἀνδρὸς τέχνης τὸ ἐπιβῆναι, θέλῃς ἢ μὴ ἄρχειν τὰ θαρσαλέα ἔργα. σῴζεσθαι καὶ ἐλαχίστῳ ξύλῳ πιστεύσαν ἀνθρώποις ψυχάς. μὴ δικαιοῦσθαι κλύδωνα, ἀχειδία δικασώθειαν. μὴ ἀρχῆς τὰ ἀπολλυμένων ὑπορριφάνων γιγάντων. ἢ ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἔχειδίας καταφυγεῖν, ἀπέλιπεν αὖν σῶμα γνώσεως τῆς σῆς κυβερνήσεως χάριν. δίλογηται γὰρ ξύλον δι' ὃ γένος δικαιοσύνη. τὸ χειροτονήσαν ἢ ἐπιτάραθον αὐτὸ καὶ ὁ τοιήσας αὐτόν. δὲ ὁ μὲν ἐργάζεσθαι, τὸ φθαρτὸν θεὸς ὠνομάσθη, ἵν ἴσῳ γὰρ μὴ σητὰ θεῷ καὶ ὁ ἀσεβῶν. καὶ ἡ ἀσέβεια αὐτῷ. καὶ γὰρ τὸ πρᾶγμα χθὲς σὺν θεῷ ἀβάσταστι κολασθήσεται. σῴζεσθαι χ' ἐν εὐδώλοις ἐνεῶν ἐπισκοπῆ ἔσαι. δὲ ἐν κτίσμασι θεοῦ ἐς εὐκίνητα ἐγκυθήσεται καὶ ἐς σκωληδόλα ψυχῶν σώματα, καὶ ἐς παχίδα τῶν ἐν ἀφρόνων. ἀρχὴ γὰρ πορνείας, ἐπίνοια εἰδώλων. ὑπάρξασα δὲ αὐτῶν, φθορὰ ζωῆς. οὔτε γὰρ ἦν ἀπαρχῆς οὔτε ἐς τὸν αἰῶνα

Ατοιοι μὲν γὰρ πάντες ἄνθρωποι φύσει οἷς παρὴν
μ θεῶν ἀγνοσίᾳ, καὶ ἐκ τῶν ὁραμένων ἀγαθῶν ὑκ ἴσχυ-
σαν ἐπέγνωναι τὸν ὄντα. οὔτε τοῖς ἔργοις προσέχοντες ἐν-
πέγνωσαν τὸν τεχνίτην· ἀλλ' ἢ πῦρ ἢ πνεῦμα, ἢ τάχιον ἀέρα-
ἢ κύκλον ἄστρων, ἢ βίαιον ὕδωρ ἢ φωστῆρας οὐρανοῦ πρυτάνεις
κόσμου θεοὺς ἐνόμισαν ὧν εἰ μὲν τῇ καλλονῇ τερπόμενοι, θεοὺς
ὑπέλαμβανον· γινώσκουσιν πόσῳ τούτων ὁ δεσπότης ἐστὶ βελτί-
ων· ὁ γὰρ τῶν καλῶν γενεσιάρχης, ἔκτισεν αὐτά· εἰ δὲ δυνά-
μει, καὶ ἐνεργείᾳ ἐκπλαγέντες, νοησάτωσαν ὅσῳ αὐτῶν, πόσῳ
ὁ κατασκευάσας αὐτὰ δυνατώτερός ἐστιν· ἐκ γὰρ μεγέθους καὶ
καλλονῆς κτισμάτων, ἀναλόγως ὁ γενεσιουργὸς αὐτῶν θεωρεῖ-
ται· ἀλλ' ὅμως ἐπὶ ὀλίγοις ἐστὶ μέμψις ὀλίγη· καὶ γὰρ αὐτοὶ τάχα
πλανῶνται, θεὸν ζητοῦντες καὶ θέλοντες εὑρεῖν· ἐν μὲν τοῖς ἔρ-
γοις αὐτὸν ἀναστρεφόμενοι διερευνῶσιν καὶ πείθονται τῇ ὄψει
ὅτι καλὰ τὰ βλεπόμενα· πάλιν δ' οὐ δι' αὐτοὺ σύγγνωστοι. εἰ γὰρ
τοσοῦτον ἴσχυσαν εἰδέναι ὥστε δύνασθαι στοχάσασθαι τὸν αἰῶνα-
τοῦ κόσμου διαστήσαι πῶς τάχιον οὐχ εὗρον· ταλαίπωροι δὲ καὶ
ἐν νεκροῖς αἱ ἐλπίδες αὐτῶν. οἵτινες ἐκάλεσαν θεοὺς ἔργα χει-
ρῶν ἀνθρώπων χρυσόν, καὶ ἄργυρον τέχνης ἐμμελέτημα·
καὶ ἀπεικάσματα ζώων, ἢ λίθον ἄχρηστον χειρὸς ἔργον ἀρχαίας.
εἰ δὲ καὶ τὶς ὑλοτόμος τέκτων ἐκκόψῃ εὔκαιρον ξύλον, πειρι-
ξύσῃ δυμυθῶς πάντα ἐν φλοιῷ αὐτοῦ, καὶ τεχνισάμενος εὐ-
πρεπῶς κατασκεύασῃ χρήσιμον σκεῦος εἰς ὑπηρεσίαν ζωῆς· τὰ
δὲ ἀποβλήματα τῆς ἐργασίας εἰς ἐδωδὴν τροφῆς ἀναλώσας
ἐμπλήσθη· τὸ δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπόβλημα εἰς οὐθὲν εὔχρηστον· ξύλον
σκολιὸν καὶ ὄζοις συμπεφυκὸς λαβὼν ἐλάφυσεν ἐν ἐπιμελείᾳ
ἀργίας αὐτοῦ· καὶ ἐμπρέψας ἀνέστρεψεν ὑπόσωμον αὐτό· ἀπέκασεν
αὐτὸ εἰκόνι ἀνθρώπου ἢ ζώῳ τινὶ εὐτελεῖ ὁμοίωσεν αὐτό, καὶ
τὰ χρίσας μίλτῳ, καὶ φυκὶ, ἐρυθρύνας χρόα αὐτοῦ καὶ πᾶσαν
κηλίδα τῷ ἀλοιφῷ κατέχρισεν, καὶ τοιήσας αὐτῷ οἶκον

οὗτι βασιλεῦ, ἢ τύραννε· αὐτοφθαλμῆσαι δυνήσεταί σοι περὶ ὧν ἐκόλασας, δίκαιος δὲ ὢν δικαίως τὰ πάντα διέπεις· διὸ τὸν τὸν μὴ ὀφείλοντα κολάζειν καταδικάσαι. ἀλλ' ὅτι οὐ γοῦν μῶμος τῆς γῆς δυνάμεως· ἡ γὰρ ἰσχύς σου δικαιοσύνης ἀρχὴ καὶ τῶν πάντων σε διασῴζει, πάντων φείδεσθαι ποιεῖ· ἰσχνὸν γὰρ ἐνδέχεσθαι ἀπιστούμενον ἐπὶ δυνάμεως τελειότητι· καὶ ἐν τῇ ἐξόδῳ τὸ θράσος ἐξελίξεις· σὺ δὲ διασῴζων ἰσχύεις ἐν ἐπιεικείᾳ κρίνεις· καὶ μᾶλλον φείδῃ διοικῶν ἡμᾶς· πάρεσται γὰρ σοι ὅταν θέλῃς ἡ δύναμις. ἐδίδαξας δὲ σὺ τὸν λαὸν, ὅτι δεῖ τῶν δικαίων ἄρχοντα· ὅτι δεῖ δίκαιον, εἶναι φιλάνθρωπον καὶ οὐκ ἀπιστοῦντα ἐπὶ ἀμαρτήμασιν μετάνοιαν· εἰ γὰρ ἐχθροὺς παῖδας σου καὶ ὀφλημένους θανάτῳ μᾶλλον τοσούτοις ἐτιμώρησας προσχῆς, καὶ δικαίως· λοιὸς χρόνους καὶ τόπον δι' ὧν ἀπαλλαγῆσι τῆ κακίας· μᾶλλον πάσης ἀκριβείας, ἐφεῖσας τοὺς ἡμετέρους σου· ὧν δεῖς πατάσσων, ὄρθρους καὶ σωθήκας ἐδωκας ἀγαθῶν ὑποδοχείων· ἡμᾶς οὖν παιδεύων σοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν ἐν μετριότητι μαστιγεῖς· ἵνα σου τὴν ἀγαθότητα μιμησώμεθα κρίνοντες· κρινόμενοι δὲ προσδοκῶμεν ἐλεῖν, ὅθεν καὶ τοὺς ἐν ἀφροσύνῃ ζωῆς διώκοντας ἀδίκως· σῴζῃ τῶν ἰδίων ἐβασάνισε βλάβη μάτων· καὶ γὰρ τῶν πλανωμένων ὁδῶν μακρόθεν ἐπλανήθησαν· θεὸς ὑποδαμβάνοντες τὰ κρίνειν ζώοις τῶν ἐχθρῶν ἄπιμα· νιπίων δίκῃ ἀφρόνων φθειρόντες· σῴζῃ τοῦδε ὦ παῖσιν ἀληθείοις τῷ κρίσιν ἐς ἐμπαγμὸν ἐπεμψας· δι' ὃ πατρὸς υἱοῖς ἐπιτιμήσεως μὴ νουθετηθέντος ἀξίαν θεοῦ κρίσιν πέρασουσιν ἐφ' οἷς γὰρ αὐτοὶ πάσχοντες ἠγανάκτουν· ταῦτα τοῦ θεοῦ οὐδὲ ἰδόκουν θεὸς ἐν οἷς κολαζόμενοι· ἰδόντες δὲ πάλαι ἤρνοῦντο ἐδόκουν, θεὸν ἐπίγνωσαν ἀληθῆ· διὸ καὶ τὸ πρᾶγμα κατάδικης ἐπ' αὐτοὺς ἐπῆλθεν.

βασιλεῖς ἀδίκου ἀνθρώπου καταλθοῦσα ἐπὶ γλῶσσαν ἐλαφρὰν ὑπὲρ πάντας δὲ πάντα δύνασαι καὶ παροράσεις ἁμαρτήματα ἀνθρώπων εἰς μετάνοιαν· ἀγαπᾷς γὰρ τὰ ὄντα πάντα καὶ οὐδὲν βδελύττῃ, ὧν ἐποίησας. οὐδὲν γὰρ ἂν μισῶν κατεσκεύασας. πῶς δὲ ἔμενεν ἄν τι, εἰ μὴ σὺ ἐβούλησας ἢ τὸ μὴ κληθὲν ὑπὸ σοῦ διετηρήθη φάσκῃ πάντων δὲ σά ἐστι δέσποτα φιλόψυχε.

Κεφάλαιον ιβ'. 12

Ὁ γὰρ ἄφθαρτόν σου πνεῦμα ἔστιν ἐν πᾶσιν. διὸ τοὺς
7 παραπίπτοντας κατ' ὀλίγον ἐλέγχεις· καὶ ἐν οἷς ἁμαρτάνουσιν ὑπομιμνήσκων νουθετεῖς· ἵνα ἀπαλλαγέντες τῆς κακίας πιστεύσωσιν ἐπὶ σὲ κύριε· καὶ γὰρ ὃν παλαιοὺς οἰκήτορας τῆς ἁγίας σου γῆς μισήσας ἐπὶ ταῖς ἐχθίστοις πράξεσιν ἔργα φαρμακειῶν καὶ τελετὰς ἀνοσίους τέκνων φονέας ἀπολύμονας· καὶ σπλαγχνοφάγον ἀνθρωποθύτου σαρκῶν θοίνην καὶ αἵματος ἐκ μύσου μυστῶν τε θεάσας σου. καὶ αὐθέντας γονεῖς ψυχῶν ἀβοηθήτων ἐβουλήθης ἀπολέσαι σὺ χερῶν πατρῴων ἡμῶν· ἵνα ἀξίαν ἀποικίαν δέξηται θεοῦ παίδων, ἣ παρὰ σοὶ πασῶν ἡμιοτάτη γῆ· ἀλλὰ καὶ τούτων ὡς ἀνθρώπων ἀφέσας, ἀπέστειλας τὰ προδρόμους σου σφηκίδους ἵνα αὐτοὺς καταβραχὺ ἐξολεθρεύσωσιν. οὐκ ἀλλωατῶν ἐν παρατάξει ἀσεβεῖς δικαίοις ὑποχειρίους δώσειν ἢ θηρίοις δεινοῖς, ἢ λόγῳ ἀποτόμῳ ἐν ἐκστάσει, κρίναι δὲ καταβραχὺ ἐδίδους τόπον μετανοίας· οὐκ ἀγνοῶν, ὅτι γόνιμος ἡ γένεσις αὐτῶν· καὶ ἔμφυτος ἡ κακία αὐτῶν· καὶ ὅτι οὐ μὴ ἀλλαγῇ ὁ λογισμὸς αὐτῶν ἐς τὸ πέραν. σπέρμα γὰρ ἦν κατηραμένον ἀπ' ἀρχῆς· οὐ δὲ φύλαβούμενος τινὰ ἐφ' οἷς ἥμαρτόν σου ἀφῆκας ἐδίδους· τίς γὰρ ἐρεῖ σοι ἐποίησας ὅτι ἀντισταθῇ τῷ κρίματί σου· τίς δὲ ἐγκαλέσει σοι κατὰ ἐθνῶν ἀπολωλότων ἃ σὺ ἐποίησας· ἢ τίς ἐς κατάστασιν βιβλοῦ στῇ ἐκδικήσεις κατὰ ἀδίκων ἀνθρώπων· οὔτε γὰρ θεὸς εἶ πλὴν σοῦ· ᾧ μέλει πολλὰ πάντων· ἵνα δείξῃς, ὅτι οὐκ ἀδίκως ἔκρινας.

ἐκ πέτρας ἀκροτόμου ὕδωρ καὶ ἴαμα δίψης ἐκ λίθου σκληροῦ. δι' ὧν γὰρ ἐκολάσθησαν, δι' αὐτῶν ἐβασανίσθησαν. ἀντὶ μὲν πηγῆς ἀσυνέτου τεταμιευμένης ἄϊμασι λυπηροῖς ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον σχετάγματι θείας ἀβύσσου, διαφυλὶς ὕδωρ αὐτοῖς ἀπροσδοκήτως ἐξήξας. σχεδὸν τοῦτό τε δίψυχος πῶς ὁ νοῦς ὑπανανεύσεις ἐκόλαζεν ὅτι γὰρ ἐπιπράσθησαν, καὶ πρὸ αὐτῶν ἐλέγχει παιδοῦ μῦθοι, ἔγνωσαν πῶς οὐ ὀργῇ κενουμένοις ἀσεβέσι βαρὺ τὸ ἔλεος. οὗτος μὲν γὰρ ἐν πατριάρχαις εὐδοκίμησεν. ἐκείνους δὲ ὡς ἀπόβλητος βασιλεὺς καταδικάζων ἐξήτασεν. καὶ ἀπόντος δὲ καὶ παρόντος ὁμοίως ἐτύγχανε. διπλῆ γὰρ αὐτοῖς ἐλήφθη λύπη. καὶ συναγομένων τῶν παριόντων ὅτι γὰρ ἦν σφετέρων ἰδίων κολάσεων ὀργὴ τετιμένη αὐτοῖς, ἔδοξε τῷ κυρίου. ἦν γὰρ αὐτῷ ἐκθέσθαι πάλαι ῥιφέντα ἀπὸ πόρου χλοάζοντος ἐπὶ τέλει τῶν ἐκβάσεων, ἐθαύμασεν οὐχ ὁμοίως δικαίοις δικηθέντος, αὐτὸ δὲ λογισμῶν ἀσωτίαν ἀδικίας αὐτῶν, αἷς οἷς πλουτηθέντος ἐφύσκουσι ἄλογα ἑρπετὰ καὶ γνώσκαλα δύτειλε. ἐπαπέσταλας αὐτοῖς πλῆθος ἀλόγων ζώων εἰς ἐκδίκησιν ἵνα γνῶσιν, ὅτι δι' ὧν τις ἁμαρτάνει, σχετούτων κολάζεται. ἐγὼ μὲν πόρδαλίν σε μόσε σὺ χεῖρ, καὶ κήπασα ἦν κόσμῳ ἐξ ἀμόρφου ὕλης, ἐπὶ πέμψαι αὐτοῖς πλῆθος ἄρκων ἢ βρασσὲς λέοντας ἢ γυμνήτης θυμοῦ πλήρεις θύρας ἀγνώστους. ἤτοι πυρπνόον φυσῶντας ἄδμα. ἢ βρόμους λικμομένους, καπνῷ, ἢ δρυὸς ἀπ' ὀμμάτων ἀστυθῆρας ἀστράπτοντας. ὧν ἓ μόνον ἡ βλάβη ἠδύνατο σωκτρίψαι αὐτούς. ἀλλὰ καὶ ἡ ὄψις ἐκφοβήσασα διολίσαι. καὶ χωρὶς δὲ τούτων ἐν πνοῇ μιᾷ πᾶσαν ἐδύνατο ὑπὸ τῆς δίκης διαχθέντος. καὶ λικμιζόντος ὑπὸ πνοῦμα τος δυναμιῶς σου. ἀλλὰ πάντα μέτρῳ καὶ ἀριθμῷ καὶ σταθμῷ διέταξας. σὺ γὰρ μεγάλως ἐχύων, παρ' ἴσῃ σοι πάντοτε, καὶ κράτει βραχίονός σου τὸ ἀντίσυτον. ὅτι ὡς ῥοπὴ ἐκ πλασίγγων, ὅλος ὁ κόσμος ἐναντίον σου. καὶ ὡσ

ῥαΐς

ἀλλὰ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀφροσύνης ἀπέλιπον ζῶσι βίῳ μνημόσυνα ἵνα αὐ οἷς ἠσφάλισαν μὴ λαθᾶν δυνηθῶσιν. Σοφία δὲ ζῶντας ῥαπτόντας αὐτῇ ἐκ πόνων ἐῤῥύσατο. αὕτη φυγάδα ὀργῆς ἀδελφοῦ δίκαιον, ὃν ἡγήσατο αὐ τρίβοις σὺν θείαις. ἔδειξεν αὐτῷ βασιλείαν θεοῦ. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ γνῶσιν ἁγίων. σὺν πόρησεν αὐτὸν αὐ μόχθοις. καὶ ἐπλήθυνεν τοὺς πόνους αὐτοῦ. αὐ πλουσίῳ καταχυόντων αὐτὸν παρίσης. καὶ ἐπλησύπισαν αὐτὸν, διεφύλαξεν αὐτὸν ἀπὸ ἐχθρῶν, καὶ ἀπὸ ἐνεδρευόντων ἠσφαλίσατο, καὶ ἀγῶνα ἰσχυρὸν, ἐβράβευσεν αὐτῷ ἵνα γνῷ, ὅτι πάντων δυνατωτέρα ἐστὶν εὐσέβεια. αὕτη πραθέντα δίκαιον, οὐκ ἐγκατέλιπεν. ἀλλὰ ἐξ ἁμαρτίας ἐῤῥύσατο αὐτὸν. συνκατέβη αὐτῷ εἰς λάκκον, καὶ αὐ δεσμοῖς οὐκ ἀφῆκεν αὐτὸν, ἕως ἤνεγκεν αὐτῷ σκῆπτρα βασιλείας. καὶ ἐξουσίαν τυραννούντων αὐτῶν, ψευδεῖς τε ἔδειξεν τοὺς μωμησαμένους αὐτόν. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ δόξαν αἰώνιον. αὕτη λαὸν ὅσιον καὶ σπέρμα ἄμεμπτον ἐῤῥύσατο ἐξ ἔθνους θλιβόντων. εἰσῆλθεν εἰς ψυχὴν θεράποντος κυρίου, καὶ αὐτέστη βασιλεῦσι φοβεροῖς αὐ τέρασι καὶ σημείοις. ἀπέδωκεν ὁσίοις μισθὸν κόπων αὐτῶν. ὡδήγησεν αὐτοὺς αὐ ὁδῷ θαυμασῇ. καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς σκέπην ἡμέρας καὶ εἰς φλόγα ἄστρων τὴν νύκτα. διεβίβασεν αὐτοὺς θάλασσαν ὑδάτων καὶ διήγαγεν αὐτοὺς διὰ ῥεόντος πολλοῦ. τοὺς δὲ ἐχθροὺς αὐτῶν, κατέκλυσεν. καὶ ἐκ βάθους ἀβύσσου ἀνέβρασεν αὐτούς. σὺν τοῦτο δίκαιοι ἐσκύλευσαν ἀσεβεῖς. καὶ ὕμνησαν κύριε σόνομα ἅγιόν σου τὴν τοῦ πέρματος χόν σου χεῖρα ἤνεσαν δμοθυμαδόν. ὅτι ἡ σοφία ἤνοιξεν στόμα κωφῶν. καὶ γλώσσας νηπίων ἔθηκεν εὐγενάς.

Κεφάλαιον ιά. ιι.

Ὑώδησεν τὰ ἔργα αὐτῶν αὐ χειρὶ προφήτου ἁγίου
ι ὁδήγησεν ἔρημον διοίκητον. καὶ αὐ ἀβάτοις ἔπηξαν σκηνάς. ἀντέστησαν πολεμίοις, καὶ ἠμύναντο ἐχθρούς. ἐδίψησαν καὶ ἐπεκαλέσαντό σε καὶ ἐδόθη αὐτοῖς

κόσμον, καὶ ἐπισταμένη τὰ ἀρεστὸν σοὶ ὀφθαλμοῖς σου, καὶ τὰ δίκαια σοῦ ἐντολάς σου. ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἁγίων οὐρανῶν, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου πέμψον αὐτὴν ἵνα συμπαρῶσά μοι κοπιάσῃ, καὶ γνῶ τί εὐάρεστόν ἐστι παρά σοι. οἶδε δὲ ἐκείνη πάντα καὶ συνίει καὶ ὁδηγήσει με ἐν τοῖς πράξεσί μου σωφρόνως καὶ φυλάξει με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. καὶ ἔσται προσδεκτὰ τὰ ἔργα μου, καὶ διακεινῶ τὸν λαόν σου δικαίως καὶ ἔσομαι ἄξιος θρόνων πατρός μου. τίς γὰρ ἄνθρωπος γνώσεται βουλὴν θεοῦ ἢ τίς ἐνθυμηθήσεται τὴν θέλησιν θεοῦ. λογισμοὶ γὰρ θνητῶν δειλοί, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι ἡμῶν. φθαρτὸν γὰρ σῶμα βαρύνει ψυχήν, καὶ βρίθει γεῶδες σκῆνος νοῦν πολὺ φρονοῦντα, καὶ μόλις εἰκάζομεν τὰ ἐπὶ γῆς, καὶ τὰ εὐχερῶς εὑρίσκομεν μετὰ πόνου. τὰ δὲ ἐν οὐρανοῖς τίς ἐξιχνίασεν. βουλὴν δέ σου τίς ἔγνω, εἰ μὴ σὺ δῷς σοφίαν καὶ πέμψας τὸ ἅγιόν σου πνεῦμα ἀπὸ ὑψίστων; καὶ οὕτως διωρθώθησαν αἱ τρίβοι τῶν ἐπὶ γῆς, καὶ τὰ ἀρεστά σου ἐδιδάχθησαν ἄνθρωποι, καὶ τῇ σοφίᾳ ἐσώθησαν.

Κεφάλαιον ι'. ρο.

Υτη πρωτόπλαστον πατέρα κόσμου μόνον κτισθέντα διεφύλαξεν. καὶ ἐξεγείρασα αὐτὸν ἐκ παραπτώματος ἰδίου. ἔδωκεν αὐτῷ ἰσχὺν κρατῆσαι ἁπάντων. ἀποστὰς δὲ ἀπ' αὐτοῦ ἀδίκως ἐν ὀργῇ αὐτοῦ ἀδελφοκτόνοις συναπώλεσε θυμοῖς. δι' ὃν κατακλυζομένην γῆν πάλιν διέσωσεν σοφία. διὰ δυτικῶν ξύλου ἐνὸς δίκαιον κυβερνήσασα. ὅτων καὶ ἐν δμονοίᾳ συνηρίας ἐθνῶν συγχυθέντων εὗρεν τὸν δίκαιον. καὶ ἐτήρησεν αὐτὸν ἄμεμπτον θεῷ. καὶ σὺ τέκνου σπλάγχνοις ἰσχυρὸν ἐφύλαξεν. ὅτων δίκαιον ἐξαπολυμένων ἀσεβῶν ἐρρύσθη. φυγόντα πῦρ κατεβάσιον πενταπόλεως. οὗς ἔτι μαρτύριον συνηρίας καπνιζομένη καθίησιν χέρσος. καὶ ἀτελίσιτοι βάραις καρποφορεῖ τὰ φυτὰ ἀπιστούσης ψυχῆς μνημεῖον ἑστηκυῖα σήλη ἁλός. σοφίαν δὲ καρποδοῦσαντος οὐ μόνον ἐβλαβησαν τῇ μὴ γνῶσει αὐτὰ

που πῆς μετ' ἐμὲ ἀπολέψω. διοικήσω λαὸν καὶ ἔθνη ὑποταγή-
σεταί μοι. φοβηθήσονταί με ἀκουόντων τύραννοι φρυκτοί. οὐ
πληθὺ φανοῦμαι ἀγαθὸς, καὶ οὐ πολίμαρχος ἀνδρῶν ἐσιλθὼν εἰς
τὴν οἰκουμένην προσαπάξομαι αὐτῇ. οὐ γὰρ ἔχει πικρίαν ἡ συ-
ναρπαγὴ αὐτῆς. οὐδὲ ὀδύνην ἡ συμβίωσις αὐτῆς. ἀλλὰ διὰ
φροσύνην καὶ χαρὰν ταῦτα λογισάμην ὅτι αὐτῷ καὶ φρον-
ήσας οὐ καρδίᾳ μου ὅτι εἰς ἀθανασίαν οὐ συγγενείᾳ σοφίας.
καὶ οὐ φιλίᾳ αὐτῆς πολύφιλος ἀγαθὴ, καὶ οὐ πόνοις χειρῶν αὐ-
τῆς πλοῦτος ὅτι οὐκ ἐλπίς. καὶ οὐ συγγυμνασίᾳ ὁμιλίας αὐτῆς
φρόνησις. καὶ οὐ κλέος οὐ νεανίᾳ λόγων αὐτῆς. πρὶν ἢ γεν-
ὅπως λάβω αὐτὴν εἰς ἐμαυτόν. πῶς γὰρ ἄμωμος δίφυής, ψυχῆς τε
ἄλαχον ἀγαθῆς. μᾶλλον γὰρ ἀγαθὸς ὢν, ἦλθον εἰς σῶμα ἀμίαντον
γνοῦς δὲ ὅτι οὐκ ἄλλως ἔσομαι ἐγκρατὴς, ἐὰν μὴ ὁ θεὸς δῷ. καὶ
τοῦτο δὲ ἦν φρονήσιος εἰδέναι τίνος ἡ χάρις. ἐπέτυχον τῷ κυ-
ρίῳ καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ. καὶ εἶπον ἐξ ὅλης τῆς καρδίας μου.

Κεφάλαιον θ'. 9.

Εἰ πατὴρ ὢν καὶ κύριε τοῦ ἐλέους σου, ὁ ποιήσας τὰ
θ πάντα ἐν λόγῳ σου καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευά-
σας ἄνθρωπον. ἵνα δεσπόζῃ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτι-
σμάτων, καὶ διέπῃ τὸν κόσμον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ. καὶ
ἐν εὐθύτητι ψυχῆς κρίσιν κρίνῃ. δὸς μοι τὸν τῶν βουλῶν πα-
ρεδρον σοφίαν, καὶ μή με ἀποδοκιμάσῃς ἐκ παίδων σου. ὅτι ἐγὼ
δοῦλος σὸς καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. ἄνθρωπος ἀδύνατος καὶ
ὀλιγοχρόνιος καὶ ἐλάσσων ἐν συνέσει κρίσεως καὶ νόμων. κἂν
γάρ τις ᾖ τέλειος ἐν υἱοῖς ἀνθρώπων. τῆς ἀπὸ σοῦ σοφίας ἀπου-
σης, εἰς οὐδὲν λογισθήσεται. σύμβουλόν σου προκέλευσαι βασιλέα λαοῦ σοῦ
καὶ ἄρχοντα υἱῶν σου, καὶ θυγατέρων. ἕπας οἰκοδομῆσαι ναὸν
ἐν ὄρει ἁγίῳ σου, καὶ ἐν πόλει κατασκηνώσεώς σου θυσιαστήριον
μίμημα σκηνῆς ἁγίας ἣν προητοίμασας ἀπ' ἀρχῆς. καὶ μετὰ σοῦ
ἡ σοφία ἡ εἰδυῖα τὰ ἔργα σου. καὶ παροῦσα ὅτε ἐποίεις τὸν

τῆ. μία δ' οὖσα πάντα δύναται, καὶ μένουσα ἐν αὐτῇ τὰ πάντα καινίζει. καὶ κατὰ γενεὰς εἰς ψυχὰς ὁσίας μεταβαίνουσα. φίλους θεοῦ, καὶ προφήτας κατασκευάζει, οὐθὲν γὰρ ἀγαπᾷ θεὸς ἢ μὴ ἐν σοφίᾳ συνοικοῦντα. ἐστὶν γὰρ αὕτη δυσπρεσβύτερα ἡλίου. ὑπὲρ πᾶσαν ἄστρων θέσιν. φωτὶ συγκρινομένη. εὑρίσκεται πρότερα. τοῦτο μὲν γὰρ νυκτὶ ἐπέρχεται κακία.

Κεφάλαιον. ϛ. 8.

ΙΑτένιστε δὲ ἀπὸ πλάτους εἰς πύρας δυρώστερον, καὶ δυσκολώτατα πάντα χρησάς. ταύτῃ ἐφίλησε καὶ ἐξεζήτησε ἐκ νεότητός μου. καὶ ἐζήτησεν νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. καὶ ὁράσεώς ἐγενόμην τῆς καλλους αὐτῆς. συζήνεσιν δὲ ἔσχε συμβίωσιν θεοῦ ἔχουσα. καὶ ὁ πάντων δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν. μύστις γὰρ ἐστὶ τῆς τοῦ θεοῦ ἐπιστήμης καὶ αἱρέτις τῶν ἔργων αὐτοῦ. εἰ δὲ πλοῦτος ἐστὶν, ἐπιθυμητὸν κτῆμα ἐν βίῳ, τί σοφίας πλουσιώτερον τῆς τὰ πάντα δρώσης; καὶ εἰ φρόνησις κατέργαζεται. τίς αὐτῆς τῶν ὄντων μᾶλλον ἐστὶ τεχνίτης. καὶ εἰ δικαιοσύνην ἀγαπᾷ τις, δικαιοσύνης ἐστὶν ἀρεταί. σωφροσύνην γὰρ καὶ φρόνησιν ἐν δικαιοσύνην, καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδέν ἐστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις. οἶδεν τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα ἐκλογίζεται, ἐπίσταται τροφὰς λόγων καὶ λύσεις αἰνιγμάτων σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει καὶ ἐκβάσεις καιρῶν, καὶ χρόνων. ἔκεινα βούλομαι τούτων ἀγαγέσθαι πρὸς συμβίωσιν. εἰδὼς, ὅτι ἔσται μοι σύμβουλος ἀγαθῶν καὶ παραίνεσις φρονήσεως καὶ λύπης. ἕξω δι' αὐτὴν δόξαν οὐ μικρὰν, καὶ τιμὴν παρὰ πρεσβυτέροις ὁ νέος. δεξὺς ὑπεριθύμησα αὐχρισθῆναι καὶ οὐ φθονῶν ἔσωσεν θαυμαθήσομαι. σιγῶντά με περιμένουσιν, καὶ φθεγγόμενον προσδέχονται. καὶ λαλοῦντός μου ἐπιπλέον χάριν ἐπιθήσουσιν ἐπὶ στόμα αὐτῶν. ἕξω δι' αὐτὴν ἀθανασίαν καὶ μνήμην αἰώ

ὀλίγη. καὶ ὡς πηλὸς λογισθήσεται ἀργυρος ἐναντίον αὐτοῦ. ὑπὲρ
ὑγίαν, καὶ εὐμορφίαν ἠγάπησα αὐτὴν. καὶ προεβαλόμην αὐτὴν
ἀντὶ φωτὸς εἶχον. ὅτι ἀκοίμητόν ἐστιν ἐκ τούτου φέγγος. ἦλθον δὲ
μοι τὰ ἀγαθὰ ὁμοῦ πάντα μετ' αὐτῆς. καὶ ἀναρίθμητος πλοῦ
τος ἐν χερσὶν αὐτῆς. εὐφράνθην ἐπὶ πᾶσιν. ὅτι αὐτῶν ἡγεῖτο
σοφία. ἠγνόουν δὲ αὐτὴν γενέσιν εἶναι τούτων. ἀβάσκανος τε ἐν
μαθον. ἀφθόνως μεταδίδωμι. καὶ πλοῦτον αὐτῆς οὐκ ἀποκρύπτο
μαι. ἀνεκλιπὴς γὰρ θησαυρός ἐστιν ἀνθρώποις. οὗ δὲ χρησάμενοι
θεοῦ ἐστείλαντο φιλίαν, διὰ τὰς παιδείας ἀρετὰς συστάν
τας. μοι δέδωκεν ὁ θεὸς εἰπεῖν κατὰ γνώμην. καὶ εὖ θυμηθῆναι
ἀξίως τῶν διδομένων. ὅτι αὐτὸς καὶ τῆς σοφίας ὁδηγός ἐστι.
καὶ τῶν σοφῶν διορθωτής. αὐ γὰρ χεῖρες αὐτοῦ, καὶ ἡμᾶς καὶ δε
λόγοι ἡμῶν. πᾶσάτε φρόνησις, καὶ ὁ γνῶσις ἐπιστήμη. αὐτὸς
γάρ μοι ἔδωκεν τῶν ὄντων γνῶσιν ἀψευδῆ. εἰδέναι σύστασιν
κόσμου, καὶ ἐνέργειαν στοιχείων ἀρχὴν καὶ τέλος, καὶ μεσό
τητα χρόνων. τροπῶν ἀλλαγὰς, καὶ μεταβολὰς καιρῶν. ἐνιαυτῶν
κύκλους. καὶ ἀστέρων θέσεις. φύσεις ζώων, καὶ θυμοὺς θηρίων.
πνευμάτων βίας, καὶ διαλογισμοὺς ἀνθρώπων. διαφορὰς φυ
τῶν, καὶ δυνάμεις ῥιζῶν. ὅσα τε ἐστὶν κρυπτὰ καὶ ἐμφανῆ ἔγνων
οὐ γὰρ πάντων τεχνῖτις ἐδίδαξέν με σοφία. ἔστι γὰρ ἐν αὐτῇ πνεῦ
μα νοερὸν ἅγιον μονογενὲς πολυμερὲς λεπτόν. εὐκίνητον δριμὺν
ἀμόλυντον σαφὲς ἀπήμαντον φιλάγαθον ὀξὺ ἀκώλυτον εὐευ
κτικόν. φιλάνθρωπον βέβαιον ἀσφαλὲς ἀμέριμνον, παντοδύναμον
πᾶν ἐπίσκοπον. καὶ διὰ πάντων χωροῦν πνευμάτων. νοε
ρῶν καθαρῶν λεπτοτάτων. πᾶσης γὰρ κινήσεως κινητικώτερον σο
φία, διήκει δὲ καὶ χαρᾶ διὰ πάντων διὰ τὴν καθαρειότητα. ἀτ
μὶς γάρ ἐστι τῆς τοῦ θεοῦ δυνάμεως, καὶ ἀπόῤῥοια τοῦ παντο
κράτορος δόξης εἰλικρινής. διὰ τοῦτο οὐδὲν μεμιαμμένον εἰς αὐτὴν
παρεμπίπτει. ἀπαύγασμα γάρ ἐστι φωτὸς ἀϊδίου, καὶ ἔσοπτρον ἀ
κηλίδωτον τοῦ θεοῦ ἐνεργείας, καὶ εἰκὼν τῆς ἀγαθότητος αὐ

ἄβυσσον γὰρ ἡ ῥίζα τῶν πυλῶν αὐτῆς· τὸ γὰρ ἐνθυμηθῆναι περὶ αὐτῆς φρονήσεως τελειότης· καὶ ὁ ἀγρυπνήσας διὰ αὐτὴν τα χέως ἀμεριμνησει ἑαυτὸν· ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς, αὐτὴ περιέρχε ται ζητοῦσα, καὶ ἐν τοῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς, καὶ ἐν πάσῃ ἐπινοίᾳ, ὑπαντᾷ αὐτοῖς· ἀρχὴ γὰρ αὐτοῦ ἡ ἀληθεστάτη παιδείας ἐπιθυμία· φροντὶς δὲ παιδείας ἀγάπη· ἀγάπη δὲ τήρησις νόμων αὐτῆς· προσοχὴ δὲ νόμων, βεβαίωσις ἀφθαρσίας· ἀφθαρσία δὲ ἐγγὺς εἶναι ποιεῖ θεοῦ· ἐπιθυμία ἄρα σοφίας, αὐάγει ἐπὶ βασιλείαν, εἰ δέ τις ἴδηται ἐν θρόνοις, καὶ σκήπτροις τύραννοι λαῶν· τιμήσατε σοφίαν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσω τε· τί δέ ἐστι σοφία καὶ πῶς ἐγένετο ἀπαγγελῶ· καὶ οὐκ ἀπο κρύψω ὑμῖν μυστήρια, ἀλλὰ ἐπ' ἀρχῆς γενέσεως ἐξιχνίασα· καὶ θέσα εἰς τὸ ἐμφανίς, τὸν γνῶσιν αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ παροδεύσω τὸν ἀληθειαν· οὔτε μὲν φθόνῳ τινὶ κόπτομαι σωσοδεύσω, ἐπ' αὐτοῦ δὲ τοῦτον ἡ σοφία, πλῆθος δὲ σοφῶν σωτηρία κόσμου καὶ βασιλεῖς φρόνιμος, εὐσταθία δήμου· ὃς τις παιδεύεται βέλη ῥήμασίν μου, καὶ ὀφελη θήσεται· ἐμοὶ μὲν κἀγὼ θνητὸς ἄνθρωπος ἴσος ἅπασιν, καὶ γηγενοῦς ἀπόγονος πρωτοπλάστου· καὶ ἐν κοι λίᾳ μητρὸς ἐπλάσθη σάρξ· δεκαμηνιαίῳ παγεὶς, ἐν αἵματι ἐκ σπέρ ματος ἀνδρὸς μὴ ἡδονῆς ὕπνῳ συνελθούσης.

Κεφάλαιον ζ. ιζ.

Αἰ ἐγὼ δὲ γνόμμος ἔπασα ἐν κόνῳ ἀέρα· καὶ
κ τὸν ὁμοιοπαθῆ κατέπισον γλῶ· πρώτιμ φωῆ
τῶν ὁμοίαν πᾶσιν ἴσα κλαίων· οὐ παρῳάνοις ἀ
νεπάφλω, καὶ οὐ φρονήσιν· ἠδέως ἐβασιλεῖ ὑπάρχων ἐγὼ γε νίσεως ἀρχηγός· μία δὲ πάντων εἴσοδος εἰς τὸν βίον· ἔξοδός τε ἴση σχεδὸν οὐξάμιλω, καὶ φρόνησις ὁδόθη μοι ἐπ' ἐκλεισάμιλω καὶ ἦλθέν μοι πνεῦμα σοφίας προοίκεια αὐτῷ, σκήπτρων, καὶ θρόνων· καὶ πλοῦτον ἠδέως ἡγησάμιλω ὡς συγκρίσει αὐτοῦ· ὃ τῷ ὁμοίῳ ἀκ αὐτῇ λίθῳ ἀπήμιλον· ὅτι ὁ πᾶς χρυσὸς ἐν τῇ κόνῃ αὐτῆς ὀλίγιμ

ὀξυωπῆ δὲ ἀπόβλημον ὀργὴν ἀσεβοφάσων. σωικτοπλημήσει δὲ αὐτοὺς ὁ κόσμος τοὺς παραφρονήσαντας. τοῦ δὲ σύσοχοι ξολίσθοις ἀσπαπῶν. καὶ ὡς ἀπὸ σύκυκλῳ τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλεῦνται. καὶ ἐκ πυροβόλου θυμῶ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης. ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. ἀνπεύσονται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτοὺς. καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία. καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυνατῶν.

Κεφάλαιον. ς' ϛ'.

ἀ Κούρατε οὖν βασιλεῖς, καὶ σύνετε, μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς. ἐνωτίζασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους. καὶ γαυριῶντες ἐπ' ὄχλοις ἐθνῶν. ὅτι ἐδόθη παρὰ τοῦ κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν. καὶ ἡ δυναστεία παρὰ ὑψίστου, ὃς ἐξιτάσει ὑμῶν τὰ ἔργα καὶ τὰς βουλὰς ἐρευνήσει. ὅτι ὑπηρέται ὄντες τῆς αὐτοῦ βασιλείας, οὐκ ἐκρίνατε ὀρθῶς οὐδὲ ἐφυλάξατε νόμον. οὐδὲ κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ θεοῦ ἐπορεύθητε. φρικτῶς, καὶ ταχέως ἐπιστήσεται ὑμῖν. ὅτι κρίσις ἀπότομος τοῖς ὑπερέχουσι γίνεται. ὁ γὰρ ἐλάχιστος συγγνωστός ἐστιν ἐλέους, δυνατοὶ δὲ δυνατῶς ἐτασθήσονται. οὐ γὰρ ὑποστελεῖται πρόσωπον ὁ πάντων δεσπότης. οὐδὲ μὴ ὑποπτήσεται μεγαλεῖον. ὅτι μικρὸν, καὶ μέγαν αὐτὸς ἐποίησεν. ὁμοίως τε προνοεῖ περὶ πάντων. θεῖος δὲ κρατοῦσι, ἰσχυρὰ ἐπίκειται βάσανα. πρὸς ὑμᾶς οὖν ὦ τύραννοι οἱ λόγοι μου. ἵνα μάθητε σοφίαν, καὶ μὴ παραπέσητε. οἱ γὰρ φυλάξαντες ὁσίως τὰ ὅσια ὁσιωθήσονται, καὶ οἱ διδαχθέντες αὐτὰ ὑρήσουσιν ἀπολογίαν. ἐπιθυμήσατε οὖν τῶν λόγων μου. ποθήσατε καὶ παιδευθήσεσθε. λαμπρὰ καὶ ἀμάραντος ἐστὶν ἡ σοφία καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτὴν καὶ εὑρίσκεται ὑπὸ τῶν ζητούντων αὐτήν. φθάνει γὰρ ἐπιθυμοῦντας προγνωσθῆναι. ὁ ὀρθρίσας ἐπ' αὐτὴν οὐ κοπιάσει. πάρεν

τοῦ· καὶ ἀγέλαστος χαρίσαι πυρὶ μάχεσθαι ἀνάξιον. ὃς ἂν ἔχῃ μὴ τοῦτο ἐς γέλωτα, καὶ ἐς παραβολὴν ἀνεδίσμοῦ· οἱ ἄφρονες μὲν βίον αὐτῆς ἐλογίσαντο μανίαν· καὶ τὸν τελευτὸν αὐτῆς ἄτιμον· πῶς κατελογίσθη ἐν υἱοῖς θεοῦ καὶ ἐν ἁγίοις ὁ κλῆρος αὐτῆς ἐστιν. ἄρα ἐπλανήθημεν ἀπὸ ὁδοῦ ἀληθείας· καὶ τῆς δικαιοσύνης φῶς οὐκ ἔλαμψεν ἡμῖν· καὶ ὁ ἥλιος οὐκ ἀνέτειλεν ἡμῖν· ἐφθορίας ἐπλήσθημεν πρίβους, καὶ ἀπωλείας· καὶ διαφθερούμεθα ἀνήμους ἀβάτους· τὴν δὲ ὁδὸν κυρίου οὐκ ἐγνωμεν· τὰ ὠφέλησεν ἡμᾶς ὑπερηφανία· καὶ τὶ πλοῦτος μετὰ ἀλαζονίας συμβέβληται ἡμῖν· παρῆλθεν ἐκεῖνα πάντα, ὡς σκιὰ καὶ ὡς ἀγγελία παραπέρχουσα· ὡς ναῦς διερχομένη κυμαινόμενον ὕδωρ ἧς δὲ ἀβάσεως οὐκ ἔστιν ἴχνος εὑρεῖν· οὐδὲ ἄπρακτον βίβον αὐτῆς ἐν κύμασιν· ἢ ὡς ὀρνέου σχεδὸν πάντος ἀσφαλὲς, οὐθὲν εὑρίσκεται τὰ κυμένειον πορείας· πλὴν ἢ τὸ παραπτῶν μαστίζόμενον πνεῦμα κοῦφον, καὶ κωλύόμενον βίᾳ φοίζου κινουμένων πτερύγων διαθεῖν· μετὰ τοῦτο οὐχ εὑρέθη σημεῖον ἐπιβάσεως ἐν αὐτῷ· ἢ ὡς βέλος ἐληθέντος ἐπίσκοπον, τμηθεὶς ὁ ἀὴρ, οὐθέως ἐς ἑαυτὸν ἀνέλυθη, ὥς ἀγνοῆσαι τὸν ὁδοῦν αὐτοῦ, οὕτως καὶ ἡμεῖς, γεννηθέντες τοῦ ἐξελίττομεν· καὶ ἀρετῆς μὲν σημεῖον, οὐδὲν ἔχομεν δεῖξαι· ἐν δὲ τῇ κακίᾳ ἡμῶν κατεδαπανήθημεν· ὅπ ἐλπὶς ἀσεβοῦς, ὡς φθόμβος χεῖρος ὑπὸ ἀνέμου· καὶ ὡς πάχνη ὑπὸ λαίλαπος διαχεῖσα λεπτή· καὶ ὡς καπνὸς ὑπὸ ἀνέμου διεχύθη, καὶ ὡς μνήμη καταλύτου μονοημέρου παρώδευσεν· δίκαιοι δὲ εἰς αἰῶνα ζῶσιν· καὶ ἐν κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν περὶ ὑψίστου· διὰ τοῦτο λήψονται βασίλειον τῆς εὐπρεπείας· καὶ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτοὺς· καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν· λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ· καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήψεται ἀσπίδα ἀσταμάχητον ὁσιότητα·

ἀνόμων ὕπνον τέκνα γινόμενα, μάρτυρες ἔσην πονηρίας κατὰ τοῦ γονέων ἐν ἐξετασμῷ αὐτῶν. δίκαιος δὲ ἐὰν φθάσῃ τελευτήσας ἐν ἀναπαύσει ἔσται. γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μετρητόν. πολιὰ δέ ἐστιν φρονήσις ἀνθρώποις. καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. δι' ἄρεσος θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη. καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν μετετέθη. ἡ ἁρπαγὴ μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ. ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά. καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας, μεταλλεύει οὖν ἀκακίαν. τελεσθεὶς δὲ ὀλίγῳ ἐπλήρωσεν χρόνους μακρούς. ἀρεστὴ γὰρ ἦν κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. σπεύδει τοῦτο ἐξαγαγεῖν ἐκ μέσου πονηρίας. οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτο, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις, αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ. κατακρινεῖ ὁ δίκαιος θανόντων τοὺς ζῶντας ἀσεβεῖς. καὶ νεότης τελειωθεῖσα ταχέως τὸ λυσθὲν γῆρας ἀδίκου. ὄψονται γὰρ τελευτὴν σοφοῦ καὶ οὐ νοήσουσιν τί ἐβουλεύσατο περὶ αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ τί ἀσφαλίσατο αὐτὸν ὁ κύριος. ὄψονται καὶ ἐξουθενήσουσιν. αὐτοὺς δὲ ὁ κύριος ἐκγελάσεται. καὶ ἔσονται μετὰ τοῦτο εἰς πτῶμα ἄτιμον. καὶ εἰς ὕβριν ἐν νεκροῖς εἰς αἰῶνα. ὅτι ῥήξει αὐτοὺς ἄφρονας πλάσεις. καὶ σαλεύσει αὐτοὺς ἐκ θεμελίων. καὶ ἕως ἐκ μέρους χρανθήσονται. καὶ ἔσονται ἐν ὀδύνῃ. καὶ τὸ μνήμη αὐτῶν ἀπολεῖται. ἐλεγξουσιν αὐτοὺς ἐν συλλογισμῷ ἁμαρτημάτων αὐτῶν δεινοί. καὶ ἐλέγξει αὐτοὺς ἐξονειδίσας τὰ ἀνομήματα αὐτῶν.

Κεφάλαιον ε'. ς

Ὅτε στήσεται ἐν παῤῥησίᾳ πολλῇ ὁ δίκαιος κατὰ πρόσωπον τῶν θλιψάντων αὐτὸν. καὶ τῶν ἀθετούντων τοὺς πόνους αὐτοῦ. ἰδόντες ταραχθήσονται φόβῳ δεινῷ. καὶ ἐκστήσονται παραδόξῳ τῆς σωτηρίας, ὁρῶντες ἐν αὐτοῖς μεταποιη-

ἐν ἀγάπῃ προσμένοῦσιν αὐτῷ. ὅτι χάεις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ· καὶ ἐπισκοπὴ, ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ. διὸ ἀσεβεῖς κοθὰ ἐλογίσαντο ἔξουσιν ἐπιπμίαν. ὁι ἀμελήσαντες τ ἁ καίε τοῦ καὶ κυρίε ἀποστάντες. σοφίαν γὰρ καὶ παιδείαν ἐξουθενῶν τὰλάπαρος. κὴ κενὴ ἡ ἐλπὶς αὐτῶν. καὶ ὁι κόποι αὐτῶν τοι. καὶ ἄχρηςα τὰ ἔργα αὐτῶν. αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἄφρονες καὶ πονηρὰ τὰ τέκνα αὐτῶν. ἐπικατάρατος ἡ γένησις αὐτῶν. ὅτι μακαρία στεῖρα ἡ ἀμίαντος, ἥτις οὐκ ἔγνω κοίτην ἐν παραπτώματι. ἕξει καρπὸν ἐν ἐπισκοπῇ ψυχῶν. καὶ εὐνοῦχος ὁ μὴ ὀργάσαμενος ἐν χερὶ ἀνόμημα μηδὲ ἐνθυμήθητε, κατὰ τοῦ κυρίου πονηρά. δοθήσεται γὰρ αὐτῷ δωρεὰ πίστεως χάεις ἐκλεκτή. καὶ κλῆρος ἐν ναῷ κυρίε θυμηδέστερον. ἀγαθῶν τ πόνων, καρπὸς εὐκλεὴς. καὶ ἀδιάπτωτος ἡ ῥίζα τῆς φρονήσεως. τέκνα δὲ μοιχῶν. ἀτέλεστα ἔσται. καὶ ἐκ παρανόμε κοίτης σπέρμα ἀφανισθήσεται. καὶ τε γὰρ μακρόβιοι γένωνται εἰς οὐθὲν λογισθήσονται. καὶ ἄτιμον ἐπιγήρας αὐτῶν. καὶ τελευτὴ ἀξίως τε λυπηθήσεται οὐκ ἔχουσιν ἐλπίδα. οὐδὲ ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως παραμύθιον. γενεᾶς γὰρ ἀδίκου, χαλεπὰ τὰ τέλη.

Κεφάλαιον δ'. 4

Ρέσων ἀτεκνία μετὰ ἀρετῆς· ἀθανασία γὰρ ἐστὶν
κ ἐν μνήμῃ αὐτῆς, ὅτι καὶ παρὰ θεῷ γινώσκεται, καὶ
παρὰ ἀνθρώποις. παρούσαντες μιμοῦνται αὐτὴν χρωθεῦσιν ἐπιλεθοῦσαν. καὶ οὐ δεδ ἀθλῳ στεφανηφοροῦσα τοὺμπόνε. τὸν τῶν ἀμιάντων ἄθλων ἀγῶνα νικήσασα. πολυγονον δὲ ἀσεβῶν πλῆθος οὐ χρήσιμον ἔσται. καὶ ἐκ νόθων μοσχευμάτων, οὐδὲ ὡσεὶ ῥίζαι εἰς βάθος οὐδὲ ἀσφαλῆ βάσιν λήψεται. κἂν γὰρ ἐν κλάδοις πρὸς καιρὸν ἀνθάλλη. ἐπισφαλῶς βλαστήσεται, ὑπὸ ἀνέμου σαλευθήσεται, καὶ ὑπὸ βίας ἀνέμων ἐκριζωθήσεται. πρὶν κλαδωθῆναι κλῶνας ἀτέλεστοι. καὶ ὁ καρπὸς αὐτῶν ἄχρηστος, ἄωρος εἰς βρῶσιν, καὶ εἰς οὐθὲν ἐπιτήδειος. ἐκ τέ

ἔσιν ὑμῖν καὶ βλιπόμεν Θ᾽, ὅτι οὐχ ὁμοίως τοῖς ἄλλοις ὁ βί Θ᾽ οὗ-
τος· καὶ ἐξηλλαγμέναι αἱ τρίβοι αὐτοῦ ἐς κίβδηλον ἐληλάθημεν
αὐ Ζῳ, καὶ ἀπέχΘαι τῶν ὁδῶν ἡμῶν, ὡς ἀπὸ καθαρσιῶν μα
καρίζει ἔχατα Δικαίων, καὶ ἀλαζονεύΘαι πατέρα θεόν. ἴδω-
μεν ὦ οἱ λόγοι αὐτοῦ ἀληθεῖς· καὶ πειράσομεν τὰ ἐν ἐκβάσει αὐ
τοῦ. ἐὰ γὰρ ἦ ὁ δίκαιος υἱὸς θεοῦ, ἀντιλήψεται αὐτοῦ· καὶ ῥύσε-
ται αὐτὸν, ἐκ χειρὸς ἀνθεστηκότων. ὕβρει, καὶ βασάνῳ ἐτάσωμεν
αὐτὸν, ἵνα γνῶμεν τὴν ἐπιείκειαν αὐτοῦ· καὶ δοκιάσωμεν τὴν ἀ
νεξικακίαν αὐτοῦ θανάτῳ ἀσχήμονι κατακρίνωμεν αὐτόν. ἔσ-
ται γὰρ αὐτοῦ ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων αὐτοῦ. ταῦτα ἐλογίσαντο καὶ ἐ
πλανήθησαν· ἀπετύφλωσε γὰρ αὐτοὺς ἡ κακία αὐτῶν, καὶ οὐκ
ἔγνωσαν μυστήρια θεοῦ· οὐδὲ μισθὸν ἤλπισαν ὁσιότητος· οὐδὲ
ἐκρίναν γέρας ψυχῶν ἀμώμων, ὅτι ὁ θεὸς ἔκτισεν τὸν ἄνθρω-
πον ἐπ᾽ ἀφθαρσίᾳ· καὶ εἰκόνα τῆς ἰδιας ἰδιότητος ἐποίησεν αὐ
τόν· φθόνῳ δὲ διαβόλου θάνατος εἰσῆλθεν εἰς τὸν κόσμον· πει
ράζουσι δὲ αὐτὸν οἱ τῆς ἐκείνου μερίδος ὄντες.

Κεφάλαιον γ. 3

Ψυχαὶ δὲ δικαίων ἐν χειρὶ θεοῦ· καὶ οὐ μὴ ἅψη-
ται αὐτῶν βασανος. ἔδοξαν ὠ ὀφθαλμοῖς ἄφρό
νων τεθνάναι· καὶ ἐλογίθη κάκωσις ἔξοδος αὐ
τῶν· καὶ ἡ ἀφ᾽ ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρή
νῃ· καὶ γὰρ ἐὰν ἐνώπιον ἀνθρώπων ὠσὶν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν
ἀθανασίας πλήρης, καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὖ δι-
γκτηθήσονται· ὅτι ὁ θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς· καὶ εὗρεν αὐ-
τοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐ
τοὺς· καὶ ὡς ὁλοκαύτωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς· καὶ
ἐν καιρῷ ἐπισκοπὴς, αὐτῶν ἀναλαμψουσιν· καὶ ὡς σπινθῆ
ρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται· κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσου
σι λαῶν· καὶ βασιλεύσει αὐτῶν κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας· οἱ
πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ

αὐτὸν ἐτάκησαν. καὶ σωθήκλω ἐθεντο πρὸς αὐτὸν, ὅτι ἄξιοί εἰσιν τοῦ ἐκείνου μερίδος εἶναι.

Κεφάλαιον ε'. 2.

Ἰσον γὰρ ἑαυτοῖς λογισάμενοι οὐκ ὀρθῶς· ὁλίγος ἐστὶν, καὶ λυπηρὸς ὁ βίος ἡμῶν· καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἀνθρώπου· καὶ οὐκ ἐγνώσθη ὁ ἀναλύσας ἐξ ᾅδου· ὅτι αὐτοσχεδίως ἐγεννήθημεν· καὶ μετὰ τοῦτο ἐσόμεθα ὡς οὐκ ὑπάρξαντες· ὅτι πνοὴ ἡ ῥὶς ἐν ἡμῖν· καὶ ὁ λόγος ἀσθενὴς ἐν κινήσει καρδίας ἡμῶν· ἐν σβεσθέντι τέφρα ἀποβήσεται τὸ σῶμα· καὶ τὸ πνεῦμα σκεδασθήσεται ὡς ἀήρ· καὶ τὸ ὄνομα ἡμῶν ἐπιλησθήσεται ἐν χρόνῳ· καὶ οὐθεὶς μνημονεύσει τῶν ἔργων ἡμῶν· καὶ παρελεύσεται ὁ βίος ἡμῶν ὡς ἴχνη νεφέλης· καὶ ὡς ὁμίχλη σκεδασθήσεται διωχθεῖσα ὑπὸ ἀκτίνων ἡλίου καὶ ὑπὸ θερμότητος αὐτοῦ βαρυνθῆσαι σκιᾶς γὰρ παρουσία ὁ καιρὸς ἡμῶν· καὶ οὐκ ἔστιν ἀναποδισμὸς τῆς τελευτῆς ἡμῶν· ὅτι κατεσφραγίσθη, καὶ οὐδεὶς ἀναστρέφει. διεῦτε ἐλθετε καὶ ἀπολαύσωμεν τῶν ὄντων ἀγαθῶν, καὶ χρησώμεθα τῇ κτίσει ὡς νεότητι παρρησίας· οἴνου πολυτελοῦς καὶ μύρων πλησθῶμεν· καὶ μὴ παροδευσάτω ἡμᾶς, ἄνθος ἀρῆς· στεψώμεθα ῥόδινα πρὶν μαρανθῆναι· μηδεὶς ἡμῶν ἄμοιρος ἔστω τῆς ἡμετέρας ἀγερωχίας· πανταχοῦ καταλίπωμεν σύμβολα εὐφροσύνης· ὅτι αὕτη ἡ μερὶς ἡμῶν, καὶ ὁ κλῆρος οὗτος· καταδυναστεύσωμεν πένητα δίκαιον· μὴ φεισώμεθα χήρας, μηδὲ πρεσβύτου, ὠ βεσπασίανου πολιὰς πολυχρονίους· ἔστω δὲ ἡμῶν ἡ ἰσχὺς νόμος τῆς δικαιοσύνης· ἐπεὶ ἀσθενὲς τὸ χωλὸν ἐλεηθήσεται· ἐνεφράξωμεν τὸ μὲν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστι, καὶ ἐναντιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν· καὶ ὀνειδίζει ἡμῖν ἁμαρτήματα νόμου, καὶ ἐπιφημίζεται ἡμῖν ἁμαρτήματα παιδείας ἡμῶν· ἐπαγγέλλεται γνῶσιν ἔχειν θεοῦ· καὶ παῖδα κυρίου ἑαυτὸν ὀνομάζει· ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἔλεγχον ἐνθυμήσεων βαρύς

Κεφαλαιον ϰδ. ι.

Γαπήσατε δικαιοσύνην οἱ κρίνοντες τὴν γῆν. φρονήσατε περὶ κυρίου ἐν ἀγαθότητι καρδίας καὶ ἐν ἁπλότητι καρδίας ζητήσατε αὐτόν· ὅτι εὑρίσκεται τοῖς μὴ πειράζουσιν αὐτὸν ἐμφανίζεται δὲ τοῖς μὴ ἀπιστοῦσιν αὐτῷ. σκολιοὶ γὰρ λογισμοὶ χωρίζουσιν ἀπὸ θεοῦ, δοκιμαζομένη δὲ ἡ δύναμις ἐλέγχει τοὺς ἄφρονας. ὅτι εἰς κακοτέχνου ψυχὴν οὐκ εἰσελεύσεται σοφία οὐδὲ κατοικήσει ἐν σώματι κατακρίτῳ ἁμαρτίας. ἅγιον γὰρ πνεῦμα παιδείας φεύξεται δόλον· καὶ ἀπαναστήσεται ἀπὸ λογισμῶν ἀσυνέτων· καὶ ἐλεγχθήσεται ἐπελθούσης ἀδικίας. φιλάνθρωπον γὰρ πνεῦμα σοφία καὶ οὐκ ἀθωώσει βλάσφημον ἀπὸ χειλέων αὐτοῦ. ὅτι τῶν νεφρῶν αὐτοῦ μάρτυς ὁ θεὸς, καὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ ἐπίσταται ἀκριβῶς. καὶ τῆς γλώσσης ἀκουστής. ὅτι πνεῦμα κυρίου πεπλήρωκε τὴν οἰκουμένην· καὶ τὸ συνέχον τὰ πάντα, γνῶσιν ἔχει φωνῆς. διὰ τοῦτο φθεγγόμενος οὐδεὶς δύναται μὴ λάθῃ. οὐδὲ μὴ παρέλθῃ σε ἐλέγχουσα κρίσις. ἐν γὰρ διαβουλίοις ἀσεβοῦς ἐξετασθήσεται λόγων δὲ αὐτοῦ ἀκοὴ πρὸς κύριον ἥξει. εἰς ἔλεγχον ἀνομημάτων αὐτοῦ. ὅτι οὖς ζηλώσεως ἀκροᾶται τὰ πάντα· καὶ ψόφος γογγυσμῶν οὐκ ἀποκρύπτεται. φυλάξασθε τοίνυν γογγυσμὸν ὠφελῆ· καὶ ἀπὸ καταλαλιᾶς φείσασθε γλώσσης. ὅτι φθέγμα λαθραῖον κενὸν οὐ διαβήσεται στόμα δὲ κατάψευδόμενον ἀναιρεῖ ψυχήν. μὴ ζηλοῦτε θάνατον ἐν πλάνῃ ζωῆς ὑμῶν. μηδὲ ἐπισπᾶσθε ὄλεθρον ἐν ἔργοις χειρῶν ὑμῶν. ὅτι ὁ θεὸς θάνατον οὐκ ἐποίησεν. οὐδὲ τέρπεται ἐν ἀπωλείᾳ ζώντων. ἔκτισεν γὰρ εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα· καὶ σωτήριοι αἱ γενέσεις τοῦ κόσμου· καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς φάρμακον ὀλέθρου. οὔτε ᾅδου βασίλειον ἐπὶ γῆς. δικαιοσύνη γὰρ ἀθάνατός ἐστιν. ἀσεβὴς δὲ ταῖς χερσὶν καὶ τοῖς λόγοις προσεκαλέσαντο αὐτόν. φίλον ἡγησάμενοι

βίας. καὶ ἀσηνός. καὶ ἰωχυβ. σαβατ]αίας, αὐτᾶς μαα-
ναίας. καὶ καλιτᾶς. ἀ]αρίας καὶ ἰωά]αδ. καὶ ὀνανίας βιά-
τας δι]δυῖται, ἐδίδασκον τὸν νόμον τῦ κυρίου ἐμφυσιοῦντες
ἅμα τῶν ἀναγνωσιν.

ρξ Καὶ εἶπεν ἀθθαρατης ἔσ]ρα τῷ ἀρχιερῆ καὶ ὀνα-
γνώσῃ καὶ τοῖς λευίταις τοῖς δι]δάσκουσι τὸ πλῆθος ἐπὶ πάν-
τας, ἡ ἡμέρα αὕτη ἐστὶν ἁγία τῷ κυρίῳ καὶ πάντες ἐκλαιον
ἐν τῷ ἀκοῦσαι τῦ νόμου βαδίζοντος οὖν φάγετε λιπάσματα
καὶ πίετε γλυκάσματα. καὶ ἀποστέλατε ἀποσολὰς τοῖς μὴ ἑ-
χουσιν, ἁγία γὰρ ἡμέρα τῷ κυρίῳ. καὶ μὴ λυπεῖσθε ὁ γὰρ θε-
ὸς κύριος δοξάσει ὑμᾶς.

ρή Καὶ δι]δυῖ ἐκέλευον τὰ πάντα τῷ δήμῳ λέγον-
τες, ἡ ἡμέρα αὕτη ἁγία τῷ κυρίῳ. μὴ λυπεῖσθε.

ρθ Καὶ ὤχοντο πάντες φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ εὐφρᾶ-
νθαι καὶ δοῦναι ἀποσολὰς τοῖς μὴ ἔχουσι.
καὶ εὐφρανθῶναι μεγάλως, ἐπὶ γὰρ ἐν-
φυσιώθησαν ἐν τοῖς ῥήμασιν οἷς ἐ-
δι]άχθησαν καὶ ἐπισωμέ-
χθησαν.

Τέλος Ἐσδρας.

ας ναθανίας.

qθ' Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν ὁ ζωρὰ, σισὶς ἰσρὶλ ἀζωληλθς σαμα
ὲς ζαμβρὶς ἰὼσιφ.

ρ' Καὶ τῶν υἱῶν ἰθμὰ μαζιήλιας ζαβαδαίας ἠδὲς ἰωὴλ βα
νάιας· πάντοθ οὗτοι σωώκησαν γωωᾶκας ἀλλογενεῖς· καὶ ἀπέ
λυσαν αὐτὰς σὺν τέκνοις.

ρά Καὶ κατώκησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ἐλευῖται· καὶ οἱ ἐκ τῆ ἰ
σραὴλ ἐν ἱερουσαλὴμ· καὶ ἐν τῇ χώρᾳ τῇ νουμιλίας τῇ μηνὸς
τῇ ἑβδόμᾳ, καὶ οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐν τοῖς καθοικίαις αὐτῶν.

ρβ Καὶ συνήχθη πᾶς ὁ πλῆθος ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ πρό
σωπον τῆ πρὸς ἀνατολὰς τῆ ἱεροῦ πυλῶνος· καὶ εἶπον ἔσ
δρας ὁ ἱερεὺς καὶ ἀναγνώστης, νομίσαι ἐν νόμον μωϋσῆ· τὸν πα
ραδεδώκοτα ὑπὸ κυρίου θεοῦ ἰσραήλ.

ργ Καὶ ἐκόμισαν ἔσδρας ὁ ἀρχιερεὺς τὸν νόμον πάντι
τῷ πλήθει ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως γυναικὸς, καὶ πᾶσι τοῖς ἱερεῦσιν
ἀκροωμένοις ἐν νόμῳ, νουμιλίας τῆ ἑβδόμη μηνός.

ρδ Καὶ ἀνεγίνωσκεν, ἐν τῷ πρώτῳ ἱερᾷ πυλῶνος ἐν
ρυχώρῳ ἐξ ὄρθρου ἕως μέσης ἡμέρας ἐνώπιον ἀνδρῶν τε καὶ γυ
ναικῶν, καὶ ἐπίστασαν πᾶς ὁ πλῆθος ἐς ἐν νόμον.

ρε Καὶ ἔστη ἔσδρας ὁ ἱερεὺς καὶ ἀναγνώστης τῆ νόμου ἐπὶ ἐ
ξυλίνου βήματος τῆ κατασκευασθέντος καὶ ἔστησαν παρ' αὐτῷ
ματταθίας· σαμμούς· ἀναίας ἀζαρίας· οὐρίας· ἐζεκίας βαλα
σαμος ἐκ δεξιῶν· καὶ ἐξ ἀριστερῶν φαλδαῖος καὶ βαάλ μελχίας
ἀωθάβουφος· ναβαρίας· καὶ ἀναλαβὼν ἔσδρας τὸ βιβλίον τῆ νόμε
ἐνώπιον τῆ πλήθους· πρεκάθητο γὰρ ἐπισόξως ἐνώπιον πάντων
καὶ ἐν τῷ λῦσαι τὸν νόμον πάντοθ ὀρθοὶ ἔστησαν· καὶ εὐλόγησε
ἔσδρας τῷ κυρίῳ θεῷ ὑψίστῳ θεῷ σαβαὼθ παντοκράτωρ· καὶ
ἐπεφώνησαν πᾶς ὁ πλῆθος ἀμήν.

ρς Καὶ ἀραντες ἀνὰ τὰς χεῖρας, πρὸς πισόντοθ ἐπὶ
τὴν γῆν, προσεκύνησαν τῷ κυρίῳ ἰησοῦς· καὶ ἀνοὺς καὶ σαρα

καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐκβαλεῖν τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν καὶ εἰς ἐξιλασμὸν, κριοὺς ὑπὲρ τῆς ἀγνοίας αὐτῶν.

πέ Καὶ ἐκ τῶν ἱερέων ἐμμήρ. ἀνανίας καὶ ζαβδαῖος. καὶ ἤανης καὶ σαμαῖος, καὶ ἱερεμὴλ καὶ ἀζαήλ.

πς Καὶ τῶν ἡλῶν φασσού. ἐλιόηνας μαασίας. ἰσμάηλος καὶ ναθαναήλος. καὶ ὠκιδήλος καὶ ταλσάς.

πζ Καὶ ἐκ τῶν λευιτῶν ἰωραβάδδος καὶ σωμεῖς καὶ κάλιος ὁ τοῦς ἐστι καλιτᾶς καὶ παθαῖος καὶ ὠούδας καὶ ἰωνάς.

πή Ἐκ τῶν ἱεροψαλτῶν. ἐλιάζουφος βακχοῦρος.

πθ Ἐκ τῶν θυρωρῶν, ἀλλαμος καὶ τολβάνης.

ς Ἐκ τῶν ἰσραὴλ ἐκ τῶν ἡλῶν φόρος ἱερμωδ. καὶ ἐδδίας. καὶ μελχίας καὶ μαήλος. καὶ ἐλιαζαρᾶρος. καὶ ἀσαβίας καὶ βαναίας.

ςά Ἐκ τῶν ἡλῶν ἠλὰ ματθανίας. ζαχαρίας καὶ ἱερίηλος καὶ ἱερμωθ. καὶ ἀηδίας.

ςβ Καὶ ἐκ τῶν ἡλῶν ζαμὼθ ἐλιωηδᾶς ἐλισίμος θθονίας ἰαειμώθ. καὶ σάβατος καὶ σαρδαῖος.

ςγ Ἐκ τῶν ἡλῶν βηβαῖ ἰωάννης. καὶ ἀνανίας καὶ ἰασάβδος καὶ ἐμαθεὶς.

ςδ Ἐκ τῶν ἡλῶν μανί. ὀλαμός. μαμοῦχος ἰεδδαῖος ἰάσυβος. καὶ ἰασάηλος. καὶ ἱερμώθ.

ςε Καὶ ἐκ ἡλῶν ἀδδί. νάαθος καὶ μοσαρίας. λακκῦνος καὶ ναΐδος. καὶ μαθανίας καὶ σωβήλ. καὶ βάλνους. καὶ μανασσῆς.

ςς Καὶ ἐκ τῶν ἡλῶν ἄννας. ἐλιωνᾶς καὶ ἀσίας. καὶ μελχίας. καὶ σαββαῖος καὶ σίμμων χοσάμιος.

ςζ Καὶ ἐκ τῶν ἡλῶν ἀσῶμ. ἀλταναῖος καὶ ματθίας. καὶ βαναία, ἐλιφαλάτ. καὶ μανασσῆς. καὶ σεμεί.

ςή Καὶ ἐκ τῶν ἡλῶν μανί, ἱερμίας μομδί. ἰωμάηρος σὺν ἠλὰ μαναΐ. καὶ παυδίας. καὶ ἄνως. καραβασίων καὶ ἐνάσιβος καὶ μαμνιματαναῖμος ἐλισιασίς, βαγνοῦς. ἐλιαλὲ σαμὶς σελιμίας ναθανία

καὶ βασιλεῖν οὐ τεισὶν ὑμῶν ἀν ἰσχυσαλέμ. οὕτως ὁ μὲν
ἔννατος τῇ εἰκαδὶ τοῦ μηνός. καὶ συνεκάθισε πᾶς ὁ λα-
ὸς οὐ ἴσῳ ἐν εὐχώρῳ τῇ ἰσρὼν πέμπτον ὅλης τὸν ἐνεσῶτα
χειμῶνα.

ιέ Καὶ εἶπας ἔσδρας ἔπαν αὐτοῖς· ὑμεῖς ἠνομήσατε καὶ
συνοχίσατε γυναῖκας ἀλλογενεῖς τῷ προσθεῖναι ἁμαρτίας τῷ ἰ
σραήλ. καὶ νῦν δότε ὁμολογίαν δόξαν τῷ κυρίῳ θεῷ τῶν πατέ
ρων ὑμῶν. καὶ ποιήσατε τὸ θέλημα αὐτοῦ. καὶ χωρίσθητε ἀπὸ τῶν
ἐθνῶν τῆς γῆς. καὶ ἀπὸ τῶν γυναικῶν τῶν ἀλλογενῶν.

ιϛ Καὶ ἐφώνησαν ἅπαν τὸ πλῆθος, καὶ εἶπαν μεγάλῃ τῇ
φωνῇ οὕτως ὡς εἴρηκας ποιήσομεν ἀλλὰ τὸ πλῆθος πολύ. καὶ ὥ-
ρα χειμερινή, καὶ οὐκ ἰσχύομεν στῆναι ἔξω. καὶ τὸ ἔργον οὐκ
ἔστιν ὑμῶν ἡμέρας μιᾶς οὐδὲ δύο, ἐπληθύναμεν γὰρ ἡμάρτομεν ἐν
τούτοις ἡτοῦσιν δὲ οἱ προηγούμενοι τοῦ πλήθους. καὶ πάντες δὲ
ἐκ τῶν κατοικιῶν ὑμῶν ὅτι ἴσχυσι γυναῖκας ἀλλογενεῖς, παρα-
γενηθήτωσαν λαβέντες χρόνον καὶ κάστου δὲ τόπους, δύο πρε
σβυτέρους καὶ δύο κριτάς, ἕως τοῦ λῦσαι τὴν ὀργὴν κυρίου ἀφ'
ἡμῶν, τοῦ πρόσταγματος τούτου.

ιζ Ἰωνάθας ἀσαὴλ καὶ ἰεζίκιας θωκανὲ, ἐπεψηφίσαντο
κατὰ ταῦτα. καὶ μοσόλλαμος. καὶ λεβὶς. καὶ σαββατοῦος. συνε
βράβευσαν οἱ υἱοὶ τῆς. καὶ ἐποίησαν κατὰ πάντα ταῦτα οἱ ἐκ τῆς
αἰχμαλωσίας.

ιη Καὶ ἐπελέξατο αὐτῷ ἔσδρας ὁ ἱερεὺς ἄνδρας ἡγου
μένους τῶν πατριῶν αὐτῶν κατ' ὄνομα πάντας. καὶ συνεκάθησαν
τῇ νουμηνίᾳ, τοῦ μηνὸς τοῦ δεκάτου αὐτοῦ καὶ ἐπράγματα. καὶ ἤχθη
τὰ πρῶτα κατὰ τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐπισωρίτας γυναῖκας ἀλ
λογενεῖς, ἕως τῆς νουμηνίας τοῦ πρώτου μηνός.

ιθ Καὶ εὑρέθησαν τῶν ἱερέων οἱ ἐπισωρίτοι ἀλλο
γενεῖς γυναῖκας ἔχοντες ἐκ τῶν υἱῶν ἰησοῦ τοῦ ἰωσεδὲκ, καὶ τῶν
ἀδελφῶν μαθθίας καὶ ἐλιέζαρος καὶ ἰοριβοὺ, καὶ ἰοδδοῦς.

οὐχὶ ὡρκίωσε ὑμῖν· ἀπολίσαι ὑμᾶς, ἕως τοῦ μὴ καταλιπεῖν
ψίλαν καὶ ἀτέρμα, καὶ ὄνομα ὑμῶν κύριε τοῦ Ἰσραὴλ ἀληθινὸν
ἐὰν καταλίφθη μὴν γὰρ ψίλα ἐκ τῆς σύμβορ. ἰδοὺ νῦν ἐσμὲν ἐ
νώπιόν σου ἐν ταῖς ἀνομίαις ὑμῶν. οὐ γὰρ ἐστὶ σταθῆναι ἔτι ὑμῖν προ
σωπον ἐχθρῶν πύθιε· καὶ ὅτι προσεχώμεν ἐσμὲν ἀθεσμο
λογηταὶ κλαίων χαμαιπετὴς ὑμπροσθεν τοῦ ἱδροῦ· ἐπισωίχθη
σαν πρὸς αὐτὴν ἐξ ἱδρουσαλὴμ ὄχλος πολὺς σφόδρα, ἀνδρῶν
καὶ γυναικῶν, καὶ νηπίων, κλαυθμὸς γὰρ ἦν μέγας ἐν τῷ πλή
θει· καὶ φωνήσας ἰεχονίας ἐν ὄχλῳ τῶν ἰηῶν ἐσπαὴλ εἶπεν ἐσμὲν
ὑμῖν ἡμάρτομεν εἰς τὸν κύριον θεὸν σωοικίσαμεν γυναῖκας ἀλ
λογενεῖς ἐκ τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς· νῦν οὖν ἔστιν ἐπάνω πᾶς ἰσραὴλ
ἐν τούτῳ γνώσεσθε ὑμῖν ὀρκωμοσία πρὸς τὸν κύριον ἐκβαλεῖν πᾶ
σας τὰς γυναῖκας ὑμῶν καὶ ἐκ τῶν ἀλλογενῶν σὺν οἷς τέκνοπ
οιοῦνται ἐκ τῶν ἐθνῶν· καὶ ὅσοι πεθαρχοῦσι τῷ νόμῳ κυρίου.
ἀνάστα ἐπιτίλεσ· πρός σε γὰρ τὸ πράγμα καὶ ἡμεῖς μετὰ σοῦ
ἐσχύσαμεν.

ος΄ Καὶ ἀναστὰς ἐσδρας ὥρκισε τοὺς φυλάρχους τοῦ ἱερέως
καὶ λευεῖ πᾶσι τοῦ ἰσραὴλ τοῦ ποιῆσαι κατὰ τοῦτο τὸ ῥῆμα.

Κεφάλαιον θ΄. 9.

οθ΄ Καὶ ἀναστὰς ἐσδρας ἀπὸ τῆς αὐλῆς τοῦ ἱεροῦ ἐπο
ρεύθη εἰς τὸ παστοφόριον ἰωαναὴ τοῦ ἐλιασίβου καὶ
αὐλιζόμενος ἐκεῖ ἄρτου οὐκ ἐγεύσατο οὐδὲ ὕδωρ ἔπιε
πενθῶν ἐπὶ τῶν ἀνομιῶν τῶν μεγάλων τοῦ πλήθους.

οη΄ Καὶ ἐγένετο κήρυγμα ἐν ὅλῃ τῇ ἰουδαίᾳ καὶ ἱερου
σαλὴμ πᾶσι τοῖς ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας σωαχθῆναι εἰς ἱερουσαλὴμ
καὶ ὅσοι ἂν μὴ ἀπαντήσωσιν ἐν δυσὶν ἢ τρισὶν ἡμέραις, κα
τὰ τὰ κρίματα τῶν πρεσβυτέρων ἀναθεματισθήσονται
τὰ κτήνη αὐτῶν· καὶ αὐτὸς ἀλλοτριωθήσεται ἀπὸ τοῦ πλήθους
τῆς αἰχμαλωσίας.

οθ΄ Καὶ ἐπισωήχθησαν πάντες οἱ ἐκ τῆς φυλῆς ἰούδα

φαλὰς ὑμῶν καὶ αἱ ἀγνοιαι τ ὑμῶν ὑπερήνεγκαν ἕως τοῦ οὐρα-
νοῦ ἐπ ἀπὸ τῶν χρόνων τῶν πατέρων ὑμῶν· καὶ ἐσμὲν ἐν με-
γάλῃ ἁμαρτίᾳ· ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· καὶ σὲ τὰς ἁμαρτί-
ας ὑμῶν, καὶ τῶν πατέρων ὑμῶν παρεδόθημεν σὺν τοῖς ἀδελ
φοῖς ἡμῶν καὶ σὺν τοῖς βασιλεῦσιν ὑμῶν καὶ σὺν τοῖς ἱερεῦ
σιν ὑμῶν τοῖς βασιλεύσασι τῆς γῆς εἰς ῥομφαίαν καὶ αἰχμα
λωσίαν καὶ προνομὴν μετὰ αἰσχύνης μέχρι τῆς σήμερον ἡμέ
ρας· καὶ νῦν κατὰ πόσον ἐγενήθη ἡμῖν ἔλεος παρὰ σοῦ κύ
ριε καταλειφθῆναι ἡμῖν ῥίζαν, καὶ ὄνομα ἐν τῷ τόπῳ τῷ ἁγί
ασματός σου· καὶ τὸ ἀνακαλύψαι φωτήρα ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ
κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν· δοῦναι ἡμῖν τροφὴν ἐν τῷ καιρῷ τ
βουλεύσας ἡμῶν καὶ ἐν τῷ βουλεύειν ἡμᾶς οὐκ ἐγκατελείφθη
μὲν ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ἀλλ ἐποίησεν ἡμᾶς ἐν χάριτι ἐνώπι-
ον βασιλέων περσῶν δοῦναι ἡμῖν τροφήν· καὶ δοξάσαι τ οἶκ
φόν τοῦ κυρίου ἡμῶν· καὶ ἐξεγεῖραι τὸν ἔρημον σιὼν δοῦναι ἡ
μῖν στερέωμα ἐν τῇ ἰουδαίᾳ καὶ ἱερουσαλήμ· καὶ νῦν τί δρού
μεν κύριε ἔχοντες ταῦτας παρέβημεν γὰρ τὰ προστάγματά σου
ἃ ἐνετείλω ἡμᾶς, ἐν χειρὶ τῶν παίδων σου τῶν προφητῶν λέγων· ὅτι
ἡ γῆ εἰς ἣν εἰσπορεύεσθε κληρονομῆσαι, ἔστι γῆ μεμολυσμένη
μολυσμῷ τῶν ἀλλογενῶν τῆς γῆς· καὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ αὐτῶν
ἐνέπλησαν αὐτὴν· καὶ νῦν τὰς θυγατέρας μὴ συνοικήσητε
τοῖς υἱοῖς ἡμῶν καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν μὴ δῶτε τοῖς υἱοῖς αὐ
τῶν καὶ οὐ ζητήσετε εἰρηνεῦσαι τὰ πρὸς αὐτοὺς ἕν ἅπαντα
χρόνον ἵνα ἰσχύσητε φάγητε τὰ ἀγαθὰ τ γῆς καὶ κατακλήρο
νομήσητε τὴν γῆν τέκνοις ὑμῶν εἰς αἰῶνος· καὶ τὰ συμβαίνοντα πᾶν
ἡμῖν γίνε ἕνεκα τῶν ἔργων ἡμῶν τῶν πονηρῶν, καὶ τῶν μεγάλων ἁμαρ
τιῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ κύριε ἐκεύθισας τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν καὶ ἔδω
κας ἡμῖν τοιαύτην ῥίζαν πάλιν οὐκ ἀμέλησεν παραβῆναι τὸν
νόμον σου εἰς τὸ μιγῆναι τῇ ἀκαθαρσίᾳ τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς·

καὶ ἐγράφη πᾶσι ἡ ὁλκὴ αὐτῶν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ.

ι Οἱ δὲ παραγενόμενοι ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας προσήνεγκαν θυσίας τῷ θεῷ τῷ Ἰσραὴλ κυρίῳ, ταύρους δώδεκα ὑπὲρ πάντας Ἰσραήλ· κριοὺς ἐνενηκονταέξ· ἄρνας ἑβδομήκοντα ἑπτά· χίμαρους ὑπὲρ σωτηρίας, δώδεκα· ἅπαντα θυσίαν τῷ κυρίῳ.

ια Καὶ ἀπέδωκαν τὰ προστάγματα τοῦ βασιλέως τοῖς βασιλικοῖς οἰκονόμοις καὶ τοῖς ἐπάρχοις κοίλης συρίας καὶ φοινίκης· καὶ ἐδόξαζον τὸν λαὸν καὶ τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ.

ιβ Καὶ τούτων τελειωθέντων, προσῆλθόν μοι οἱ ἡγούμενοι λέγοντες· οὐκ ἐχώρισεν ὁ λαὸς τοῦ Ἰσραὴλ καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ λευῖται τὰ ἀλλογενῆ ἔθνη τῆς γῆς· καὶ τὰς ἀκαθαρσίας ἀπὸ τῶν ἐθνῶν τῶν χαναναίων καὶ χετταίων καὶ φερεζαίων καὶ ἰεβουσαίων· καὶ μωαβιτῶν· καὶ αἰγυπτίων καὶ ἰδουμαίων καὶ σωσακησαν γὰρ μετὰ τῶν θυγατέρων αὐτῶν. αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ ἐπεμίγη τὸ σπέρμα τὸ ἅγιον εἰς τὰ ἀλλογενῆ ἔθνη τῆς γῆς, καὶ μετέσχον οἱ πρωτεύοντες καὶ οἱ μεγιστάνες τῆς ἀνομίας ταύτης ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τὸ πρᾶγμα τοῦτο.

ιγ Καὶ ἐγένετο ἅμα τὸ ἀκοῦσαί με ταῦτα, διέρρηξα τὰ ἱμάτιά μου καὶ τὸν ἱερὸν ἐνδύτην μου καὶ κατέπλησα τὸ τειχίον μου καὶ τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ πώγωνός μου· καὶ ἐκαθίσθην σύννους καὶ περίλυπος.

ιδ Καὶ ἐπεκυήθησαν πρός με ὅσοι πόνῳ ἐπεκινοῦντο ἐπὶ τοῖς ῥήμασι κυρίου θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ ἐμοῦ πενθολοῦντος ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ· καὶ ἐκαθήμην περίλυπος ἕως τῆς θυσίας. καὶ ἐξεγερθεὶς ἐκ τῆς νηστείας διερρηγμένα εἶχον τὰ ἱμάτια καὶ τὸν ἱερὸν ἐνδύτην.

ιε Καὶ κάμψας τὰ γόνατα, καὶ ἐκτείνας τὰς χεῖρας πρὸς κύριον. εἶπον· κύριε, οὐκ ἔχυμμαι καὶ οὐκ ἐντέτραμμαι κατὰ πρόσωπόν σου· ἀλλὰ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἐπλεόνασαν ὑπὲρ τὰς κε-

λῆ, ὅπ ἡ ἰσχὺς τῦ κυρίου ἡμῶν ἐσαμ ΘΑ τῶν ἐπιπτούντων αὐ
τὴν εἰς πᾶσαν ἐπανόρθωσιν. καὶ πάλιν ἐδιήθυμῆν τῦ κυρίῳ ἡ
μῶν κατὰ ταῦτα καὶ ὡιλάτο ἐπ' ὀχυμῆν.

ξή Καὶ ἐχώρισα τῶν φυλάρχων, καὶ τῶν ἱερέων ἀναβᾶς
δώδεκα καὶ ἐσεβρίαν. καὶ ἀσαβμίαν, καὶ μετ' αὐτῶν ἐκ τ ἀδελ
φῶν αὐτῶν ἀναβᾶς δέκα. καὶ ἔστη ἀὐτοῖς ὁ ἀργύριον, καὶ ὁ
χρυσίον, καὶ τὰ ἱερὰ σκεῦη τῦ οἴκου τῦ κυρίου ἡμῶν. οὕτως
ἐδωρήΘη ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ σύμβυλοι αὐτῦ, καὶ οἱ μεγιστᾶνες
καὶ πᾶς Ἰσραήλ. καὶ σύΘεις παρέδωκα αὐτοῖς ἀργυρίᾳ τάλα
τα ἑξακόσια πεντήκοντα καὶ σκεῦη ἀργυρᾶ ταλάντων ἑκα
τὸν. καὶ χρυσίου τάλαντα ἑκατὸν, καὶ χρυσώματα εἴκοσι. καὶ
σκεῦη χαλκία ἀπὸ χρησῦ χαλκῦ ἐλβοντα χρυΘεσῆ σκεῦη
δώδεκα. καὶ εἶπα αὐτοῖς, καὶ ὑμεῖς ἅγιοι ἐστὲ τῷ κυρίῳ κύριος
καὶ τὰ σκεῦη ἅγια. καὶ τὸ χρυσίον, καὶ τὸ ἀργύριον ἐδόχη τῷ κυ
ρίῳ τῶν πατέρων ἡμῶν ἀκριβεῖτε, καὶ φυλάσετε ἕως τῦ πα
ραδῶναι ὑμᾶς αὐτὰ τοῖς φυλάρχοις τῶν ἱερέων, καὶ τ λδιτᾶν·
καὶ τοῖς ἡγουμένοις τῶν πατριῶν τῦ Ἰσραὴλ, οἳ ἱερουσαλὴμ εἰ
τοῖς παστοφορίοις τῦ οἴκου τῦ θεοῦ ἡμῶν. καὶ ἐδιαλαβόν
τΘ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ λδιῖται τὸ ἀργύριον, καὶ τὸ χρυσίον καὶ
τὰ σκεῦη τὰ σὺ ἱερουσαλὴμ εἰσένεγκαν εἰς τὸ ἱερὸν τῦ κυ
ρίου.

ξΘ Καὶ ἀναζεύξαντΘ ἀπὸ τῦ ποταμοῦ θεραδ. τῇ δω
δεκάτῃ τῦ πρώτυ μηνὸς, εἰσήλθομεν εἰς ἱερουσαλὴμ κατὰ τὴν
κραταιὰν χεῖρα τῦ κυρίου ἡμῶν τὴν ἐφ' ἡμῖν. καὶ ἐρρύσΘη ἡμᾶς
ἀπὸ τῆς ἐσόδυ χθρῦ, ἀπὸ παντὸς ἐχθρῦ, καὶ ἤλθομεν εἰς ἱερου
σαλήμ. καὶ γενομένης αὐτόθι ἡμέρας τρεῖς τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρ
τῃ σταθεὶς ὁ ἀργύριον καὶ ὁ χρυσίον, παρεδόθη ἐν τῷ οἴκῳ τῦ
κυρίου ἡμῶν μαρμωθιερὶ ἱερεῖ. καὶ μετ' αὐτῶν ἐλεάζαρ ὁ τῦ φι
νεές. καὶ ἦσαν μετ' αὐτῶν ἰωσάβαδ ὁ ἰησοῦ καὶ μωεθὶ σα
δωνου. οἱ δὲ λδιῖται πρὸς ἀριθμὸν καὶ ὁλκὴν ἅπαντα.

καὶ ἐκ τῶν υἱῶν βανίδ. ἀναλιμὼθ ἰασαφίου, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες ἐξήκοντα. καὶ ἀκαζὴν ἐκ τῶν υἱῶν βηβαὶ ζαχαρίας βηβαΐ, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες ἑβδομήκοντα δύο. καὶ ἐλιωηναὶ ὠζαΐου ἐκ τῶν υἱῶν ἀσάδ. ἰωάννης ἀκατάν. καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες ἑκατὸν δέκα. ἐκ τῶν υἱῶν ἀδωνικάμ. οἱ ἔσχατοι καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐλιφάλατ, ἰεουὴλ, καὶ μάσαι, καὶ μετ' αὐτῶν ἄνδρες ἑβδομήκοντα. ἐκ τῶν υἱῶν βαγοὺβι ὀυθὶ τοῦ ἰστακαδούρ. καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες ἑβδομήκοντα. καὶ σωὴρ γαγον αὐτοὺς ἐπὶ τὸν ποταμὸν θιρὰν ἐστρατοπεδευμένους, καὶ παρεμβαλόμεν ἡμέρας τρεῖς αὐτόθι, καὶ κατέμαθον αὐτούς. καὶ ἐκ τῶν υἱῶν τῶν ἱερέων. καὶ ἐκ τῶν λευιτῶν οὐχ εὗρον ἐκεῖ. ἀπέστειλα πρὸς ἐλιαέζαρον. καὶ ἰδὼὴλ ἦλθον, καὶ μαασμαὶ. καὶ ἀλναθάν. καὶ ναθμάν, καὶ ἰάριβον. καὶ ἐλναθὰν ἐννατάν. ζαχαρίαν. καὶ μοσόλλαμον τοὺς ἡγουμένους, καὶ ἐπισήμονας. καὶ ἄπαξ αὐτοῖς ἐλθεῖν πρὸς διδασκάλου ἐν ἠγούμβαον ἐν αὐλῇ τόπῳ τῷ χαλοφυλακίου. αὐτελάμβ καὶ σχολεχθίων δοσθάρ, καὶ βοὶς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, καὶ τοῖς αὐλῇ τόπῳ χαλοφύλαξιν ἀποστεῖλαι ἡμῖν τοὺς ἱδρατοῦσοντας αὐλῇ τόπῳ οἴκῳ τοῦ κυρίου ἡμῶν. καὶ ἤγαγον ἡμῖν κατὰ τὴν χρατοῦσαν χεῖρα τοῦ κυρίου ἡμῶν ἄνδρας ἐπισήμονας τῶν υἱῶν μαλὶ τοῦ λευὶ τοῦ ἰσραὴλ θεσιβιείαν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, καὶ τοὺς ἀδελφούς, ὄντας δέκα καὶ ὀκτώ. καὶ ἀσεβίαν. καὶ ἄνουρ. καὶ ὡσαΐαν ἀδελφὸν ἐκ τῶν υἱῶν χανουνάλου, καὶ υἱοὶ αὐτῶν ἄνδρες ἑκατόν. καὶ ἐκ τῶν ἱεροδούλων ὧν ἔδωκε δαβίδ. καὶ οἱ ἡγούμενοι εἰς τὴν ὀργασίαν τῶν λευιτῶν ἱεροδούλους σχοινοσίους. καὶ ἐδόθησαν πάντων ἐσημάνθη τὰ ὀνόματα γραφέα.

ξ' Καὶ ἠυξάμην ἐκεῖ νηστείαν τοῖς νεανίσκοις ἵνανπ κύριος ἡμῶν ζητήσαι παρ' αὐτοῦ ὁδοὶ ἡμῖν τε, καὶ βοῖς σωθῆναι ἡμῖν τέκνοις ἡμῶν καὶ κτήνεσιν· ἐνετράπην γὰρ αἰτῆσαι παρὰ βασιλέα πεζοὺς τε καὶ ἱππεῖς, καὶ προπομπεῖν, ἵνα καν ἀσφαλείαν δῷ πρὸς τοὺς ἐναντιουμένους ἡμῖν. εἴπαμεν γὰρ τῷ βασιλεῖ

ἢ λίγκτα ὅπως πᾶσι τοῖς ἱερεῦσι, καὶ τοῖς λευίταις μὴ ἐξω-
φάλταις μὴ θυρωροῖς μὴ ἱεροδούλοις μὴ πραγματευταῖς τοῦ οἴκου
θεοῦ τούτου μηδὲ μία φορολογία μηδὲ ἄλλη ἐπιβουλὴ γίνηται. μὴ ἐξου-
σίαν μηδένα ἔχειν ἐπιβαλεῖν τι τούτοις. καὶ σὺ Ἔσδρα κατὰ τὴν
σοφίαν τοῦ θεοῦ, ἀπόδειξον κριτὰς καὶ δικαστὰς ὅπως δικάσωσι
πᾶν ὅλῃ συρίᾳ καὶ φοινίκῃ πάντας τοὺς ἐπισταμένους τὸν νόμον
τοῦ θεοῦ σου. καὶ τοὺς μὴ ἐπισταμένους διδάξεις. καὶ πάντινος ἐὰν
ἂν παραβάνασι τὸν νόμον τοῦ θεοῦ, καὶ τὸν βασιλικὸν, ἐπιμε-
λῶς κολασθήσονται ἤτοι εἰς θάνατον, ἢ εἰς θανάτου, ἢ εἰς ζημίαν χρημάτων, ἢ εἰς δεσμὰ ἀπαγωγήν.

ξ΄ Καὶ εἶπεν Ἔσδρας ὁ γραμματεύς. εὐλογητὸς μόνος κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων μου ὁ δοὺς ταῦτα εἰς τὴν καρδίαν τοῦ βασιλέως δοξάσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ τὸν ἐν Ἰερουσαλήμ. καὶ ἐμὲ ἐ-
τίμησεν ἐναντίον τοῦ βασιλέως, καὶ τῶν συμβουλευόντων, καὶ
πάντων τῶν φίλων. καὶ μεγιστᾶνων αὐτοῦ. καὶ ἐγὼ δυνατὸς ἐ-
γενόμην κατὰ τὴν ἀντίληψιν κυρίου τοῦ θεοῦ μου. καὶ συνήγα-
γον ἄνδρας ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ ὥστε συναναβῆναι μοι.

ξα΄ Καὶ οὗτοι οἱ προηγούμενοι κατὰ τὰς πατριὰς αὐτῶν
καὶ τὰς μεριδαρχίας οἱ ἀναβαίνοντες μετ' ἐμοῦ ἐκ Βαβυλῶνος
ἐπὶ τῆς βασιλείας ἀρταξέρξου τοῦ βασιλέως, ἐκ τῶν υἱῶν Φινεὲς γερ-
σών. ἐκ τῶν υἱῶν Ἰθαμάρ, γαμαὴλ. ἐκ τῶν υἱῶν Δαβίδ. λιπούμε-
νος δὲ σεχανίας. ἐκ τῶν υἱῶν Φόρος, ζαχαρίας καὶ μετ' αὐτοῦ ἀπο-
γραφῆς ἄνδρες ἑκατὸν πεντήκοντα ἐκ τῶν υἱῶν Φαλωμὼθ Ἀβδε-
λιακείας ζαχαρίου. καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες ὀγδοήκοντα ἐκ τῶν
υἱῶν ζαθόης. σεχενίας ἰεζήλου. καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες διακόσιοι
οἱ ἐκ τῶν υἱῶν ἀδίν. Ὠβὴθ ἰωνάθου. καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες ὀγδο-
κόσιοι πεντήκοντα. ἐκ τῶν υἱῶν ηλὰμ, ἠσίας γοθολίου. καὶ μετ'
αὐτοῦ ἄνδρες ἑβδομήκοντα ἐκ τῶν υἱῶν Ὀφαΐου ζαραΐας μα-
χαήλου, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες ἑβδομήκοντα. ἐκ τῶν υἱῶν Ἰω-
αβ. βασίλας ἰεζήλου. καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες ὀγδοήκοντα δύο

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΡΤΑΞΕΡΞΗΣ, ΕΣΔΡΑ τῷ ἱερεῖ· καὶ ἀναγνώσῃ τοῦ νόμου κυρίου χάριν· Καὶ τὰ φιλάνθρωπα ἐγὼ κρίνας προσέταξα τοῖς βουλομένοις ἐκ τῆς ἐμῆς βασιλείας καὶ τῶν ἱερέων, καὶ τῶν λευιτῶν, ὅσοι ἐν τῇ ἐμῇ βασιλείᾳ εὑρίσκονται, πορεύεσθαι εἰς Ἰερουσαλήμ· ὅσοι ἕως νῦν ἐνθυμοῦνται συμπορεύεσθαι μετ' ἐμοῦ, ἀπελθόντες ἅμα τοῖς ἐμοῖς φίλοις συμβουλεύσατε, ὅπως ἐπισκέψωνται τὰ κατὰ τὸν Ἰουδαίαν καὶ Ἰερουσαλήμ, ἀκολούθως, ὡς ἔχει ἐν τῷ νόμῳ κυρίου· καὶ ἀπενεγκεῖν δῶρα τῷ κυρίῳ τῷ Ἰσραήλ· ἃ ηὐξάμην ἐγώ τε, καὶ οἱ φίλοι εἰς Ἰερουσαλήμ· καὶ πᾶν χρυσίον καὶ ἀργύριον ὃ ἐὰν εὑρεθῇ ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Βαβυλωνίας τῷ κυρίῳ εἰς Ἰερουσαλήμ σὺν τῷ ἀναφερομένῳ ὑπὸ τοῦ ἔθνους εἰς τὸν οἶκον τοῦ κυρίου τοῦ ἐν Ἰερουσαλήμ συναχθῆναι τότε ἀργύριον καὶ χρυσίον εἰς ταῦρους, καὶ κριούς καὶ ἄρνας, καὶ τὰ τούτοις ἀκόλουθα, ὡς τι προσενεγκεῖν θυσίας τῷ κυρίῳ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ κυρίου θεοῦ αὐτῶν τὸ ἐν Ἰερουσαλήμ· καὶ πάντα ὅσα ἐὰν βούλῃ μετὰ τῶν ἀδελφῶν σου ποιῆσαι χρυσῷ, καὶ ἀργυρίῳ ἐπιτελεῖ κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ σου· καὶ τὰ ἱερὰ σκεύη τοῦ κυρίου τὰ δεδομένα σοι εἰς τὴν χρείαν τοῦ ἱεροῦ τοῦ θεοῦ σου, ἐν Ἰερουσαλήμ θήσεις ἐναντίον τοῦ θεοῦ σου· καὶ ἐνελλῆμ· καὶ τὰ λοιπὰ ὅσα ἐὰν ὑστερήσῃ σοι εἰς τὴν χρείαν τοῦ ἱεροῦ τοῦ θεοῦ σου· δώσεις ἐκ βασιλικοῦ γαζοφυλακίου· κἀγὼ δὲ ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης προσέταξα τοῖς γαζοφύλαξι συρίας καὶ Φοινίκης· ἵνα ὅσα ἐὰν ἀποστείλῃ Ἔσδρας ὁ ἱερεύς, καὶ ἀναγνώστης τοῦ νόμου τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου ἐπιμελῶς διδόσθαι αὐτῷ ἕως ἀργυρίου ταλάντων ἑκατόν· ὁμοίως δὲ καὶ ἕως πυροῦ κόρων ἑκατόν· καὶ οἴνου μετρητῶν ἑκατόν· καὶ ἅλας ἐκ πλήθους πάντα κατὰ τὸν τοῦ θεοῦ νόμον ἐπιτελεῖσθαι ἐπιμελῶς τῷ θεῷ τῷ ὑψίστῳ· ἵνεκεν τοῦ μὴ γενέσθαι ὀργὴν ἐπὶ τὴν βασιλείαν τοῦ βασιλέως, καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ· καὶ ὑμῖν

πᾶσι καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν πᾶσι ὁσῶδυσι, καὶ ἐκυθῆκ-

ξϛ' Καὶ ἐφάγοσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ ἐκ τῆς αἰχμαλωσί-
ας πάντες οἱ χωρισθέντες ἀπὸ τῶν βδελυγμάτων τῶν ἐθνῶν
τῆς γῆς ἐκθῦσαντες τῷ κυρίῳ. καὶ ἠγάγοσαν τὰ ὁλοκαυ-
τώματα τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ μόσχους ἑκατὸν ἀρνία ἑξα-
κόσια τράγους ἁμαρτίας ὑπὲρ παντὸς Ἰσραὴλ δώδεκα
κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ. οἱ δὲ ἱερεῖς
καὶ οἱ λευῖται ἐν τοῖς ὁπλοις ἐστολισμένοι κατὰ τὰς φυ-
λὰς αὐτῶν ἦσαν ἐν τοῖς ἔθνεσι τῆς γῆς καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ ἐθυσίασαν τὰ ἐκθύματα τοῦ θεοῦ.

τὰ βασιλία, καὶ ἵδρυσε τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ τὸν ἑστηκότα ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν τοῖς κύκλοις ἐβοήθουν αὐτοῖς ἐν τόποις αὐτῶν· καὶ ἐποίησαν ἑορτὴν μεγάλην ἑπτὰ ἡμέρας, εὐφραινόμενοι μετὰ χαρᾶς.

Κεφάλαιον ζ. 7

νέ Τότε ἀνέβησαν οἱ ἡγούμενοι τῶν πατριῶν τοῦ Ἰούδα καὶ Βενιαμείν, καὶ ὁ Ἐσδρας ὁ ἱερεὺς καὶ Λευίτης, καὶ ὁ Ἀμαρίας καὶ Ναβουθαίος, καὶ ὁ Ἀσσανίας καὶ Ἀσσαρίας, καὶ ὁ Ἀμαρίας καὶ Ἰωνάθης, καὶ ὁ Ἰωσαφάτης καὶ Ἀμαρίας, καὶ ὁ Ἐσδρας ὁ Ἀζαρίου, ἕως τοῦ Ἐζεκίου τοῦ Σαλλούμου, καὶ ὁ Σαλλούμος ἀπὸ Σαδώκου, καὶ ὁ Σαδώκος ἀπὸ Ἀχιτώβου, καὶ ὁ Ἀχιτώβος ἀπὸ Ἀμαρίου, καὶ ὁ Ἀμαρίος ἀπὸ Ἀζαρίου, καὶ ὁ Ἀζαρίας ἀπὸ Μαραιώθου, καὶ ὁ Μαραιώθος ἀπὸ Ζαραίου, καὶ ὁ Ζαραίος ἀπὸ Σαουΐου, καὶ ὁ Σαουΐος ἀπὸ Βοκκείου, καὶ ὁ Βοκκείος ἀπὸ Ἀβισούου, καὶ ὁ Ἀβισούος ἀπὸ Φινεές, καὶ ὁ Φινεὲς ἀπὸ Ἐλεαζάρου, καὶ ὁ Ἐλεάζαρος ἀπὸ Ἀαρών τοῦ ἀρχιερέως τοῦ πρώτου. Ἐσδρας δὲ οὗτος ἀνέβη ἀπὸ Βαβυλῶνος ὡς γραμματεὺς ὀξὺς ὢν ἐν τῷ νόμῳ Μωυσέως τοῦ δεδομένου ὑπὸ θεοῦ Ἰσραήλ· καὶ ἐτίμησεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς κατὰ πάντα· εὗρε γὰρ χάριν ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πᾶσιν.

νϛ Καὶ ἦσαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ τῶν ἱερέων καὶ Λευιτῶν καὶ ᾠδῶν καὶ πυλωρῶν καὶ ἱερατικῶν ὑπηρετῶν τοῦ ναοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν τῷ ἑβδόμῳ ἔτει Ἀρταξέρξου τοῦ βασιλέως κατὰ τὰ αὐτὰ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες ἐνώπιον αὐτοῦ, κατὰ μῆνα πέμπτον τοῦτο ἦν τὸ βασιλεύοντος αὐτοῦ· ἀπὸ γὰρ Βαβυλῶνος ἐξῆλθον τῇ νουμηνίᾳ τοῦ πρώτου μηνός, καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ κατὰ τὴν ὁδὸν ἣν ἔγνω ὁ θεὸς αὐτοῖς καὶ τοῖς πατράσιν αὐτῶν· καὶ ἐπορεύοντο ἱππεῖς τεσσαράκοντα καὶ ἑκατὸν μετ' αὐτοῦ, ἕως ἦλθον εἰς Ἱερουσαλήμ· καθὼς ἐβούλετο ὁ βασιλεύς, οὕτως ἐγένετο αὐτοῖς.

νζ Καὶ ἐπορεύθησαν οἱ ἡγούμενοι Ἰσραὴλ καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ οἱ ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας οἱ προσεληλυθότες ἀκολουθοῦντες τοῖς ὡρισμένοις τῇ μωϋσέως βίβλῳ· καὶ προσήνεγκαν ἐν ἑορτασμῷ τῷ κυρίου τοῦ ἱεροῦ τῷ κυρίου τοῦ θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ ταύρους ἑκατόν· κριοὺς διακοσίους ἄρνας τετρακοσίους χιμάρους ὑπὲρ ἁμαρτίας πάντας τῷ Ἰσραὴλ ὁλόκαυτα πρὸς ἀριθμόν, ἐκ τῶν φυλάρχων τῶν Ἰσραὴλ ὁλόκαυτα· καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ Λευῖται κατὰ φυλὰς ἐσταλισμένοι ἐπὶ τῶν ἔργων κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ ἀκολουθοῦντες τῇ μωϋσέως βίβλῳ, καὶ οἱ θυρωροὶ ἐφ' ἑκάστου πυλῶνος.

ξά Καὶ ἠγάγοσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ τῆς τῶν αἰχμαλωσίας τὸ πάσχα ἐν τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ πρώτου μηνός, ὅτι ἁγνίσθησαν οἱ ἱερεῖς· καὶ οἱ Λευῖται ἅμα καὶ πάντες οἱ υἱοὶ τῆς αἰχμαλωσίας· οὐ γὰρ ἡγνίσθησαν· καὶ ἔθυσαν τὸ πάσχα πᾶσι τοῖς υἱοῖς τῆς αἰχμαλωσίας· ἅμα πᾶσιν ἡγνίσθησαν· καὶ ἔθυσαν τὸ πάσχα

ἔτος. ἐν ᾧ ὑπεμνημάτισε τὰ δι. Εβυς πρώτου βασιλεύοντος κύρου βασιλεὺς κύρος προσέταξεν οἶκον τοῦ κυ, τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ οἰκοδομῆσαι, ὅπου ἐπιθύουσι σφαγὰς πυρὸς ᾧ δελεχοῦς. ἧς τὸ ὕψος πηχῶν ἑξήκοντα. πλάτος πηχῶν ἑξήκοντα σφαγὰς δόμων λιθίνων ξυσῶν τριῶν. καὶ δόμου ξυλίνου ἐκ χαρίσου καινοῦ ἑνός. καὶ τὸ δαπάνημα δοθῆναι ἐκ τοῦ οἴκου κύρου τοῦ βασιλέως. καὶ τὰ ἱερὰ σκεύη τοῦ οἴκου τοῦ κυρίου, τοῦ τε χρυσᾶ, καὶ τὰ ἀργύρια ἃ ἐξήνεγκεν καβουχοδονόσορ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ. καὶ ἀπήνεγκεν εἰς Βαβυλῶνα. ἀποκατασταθῆναι εἰς τὸν οἶκον τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ ὃ ἦν κείμενα ὅπως τεθῇ, ἐκά. προσέταξε δὲ ἐπιμεληθῆναι σισίννῃ ἐπάρχῳ συρίας, καὶ φοινίκης, καὶ σάθρα βυζάνῃ, καὶ τοῖς συνεδρίοις, καὶ τοῖς ἀποτεταγμένοις ἐν συρίᾳ, καὶ φοινίκῃ μηκέτι ἀπέχεσθαι τοῦ τόπου. ἐᾶσαι δὲ τὸν παῖδα τοῦ ζοροβάβιλ ἔπαρχον τῆς ἰουδαίας καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τῶν ἰουδαίων, τὸν οἶκον τοῦ κυ ἐκεῖνον οἰκοδομεῖν. τὸ δὲ τόπον. χίλιοι δὲ ἐπιτάξαι ὅλοκλήρους οἰκοδομῆσαι, καὶ ἀπανίστασθαι ἕως συμπεσοῦσι τοῖς ἐκ τοῦ ἀχμαλωσίας τῶν ἰουδαίων, μέχρι τοῦ ἐπιτελεσθῆναι τὸν οἶκον κυρίου. καὶ ἀπὸ τῆς φορολογίας καὶ φόρου συρίας, καὶ φοινίκης ἐπιμελῶς σύνταξιν δοθῆναι τούτοις τοῖς ἀνδράσιν εἰς θυσίας τῷ κυρίῳ ζοροβαβὴλ ἐπάρχῳ ἐσταύρους καὶ κριούς, καὶ ἄρνας ὁμοίως δὲ καὶ πυρὸν καὶ ἅλα, καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον ἐνδελεχῶς κατ᾽ ἐνιαυτόν. καθὼς ἂν δὲ ἱερεῖς δὲ οἱ ἱερουσαλὴμ ὑπαγορεύσωσιν οἱ ἀλίσκεσθαι καθ᾽ ἡμέραν ἀναμφισβητήτως ὅπως προσφέρωσι τῷ θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὑπὲρ τοῦ βασιλέως, καὶ τῶν παίδων. καὶ προσεύχονται περὶ τῆς αὐτῶν ζωῆς, καὶ προσέταξεν ἵνα ὅσοι ἂν παραβῶσι τὰ τῶν προφημένων καὶ τῶν προγεγραμμένων, ἢ καὶ ἀκυρώσασι ληφθῶσιν ξύλον ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῶν. καὶ ἐπὶ ζύγου κρεμασθῶσι. καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν εἰς βασιλικά. σφᾶς ταῦτα καὶ ὁ κύριος οὗ τὸ ὄνομα αὐτῶ ἐπικέκληται ἐκεῖ, ἀφανίσαι πάν-

ἔπικον τῦ γνῶρίσαι σοι, καὶ χρεία ἐστὶ σοι τοὺς ἀνθρώπους τοὺς
ἀφηγουμένους, καὶ τὸν ὀνοματογραφίαν ἡτοιμασμένην παρ' αὐτοῖς
τῶν προκαθημενῶν. ὅτι δὲ ἀπεκρίθησαν ἡμῖν λέγοντες. ἡμεῖς
ἐσμὲν παῖδες τῦ κυρίου τῦ κτίσαντος τὸν οὐρανὸν, καὶ
τὴν γῆν, καὶ ὠκοδόμητο οἶκος ἐμπροσθεν ἐτῶν πλειόνων ὑφ'
βασιλέως τῦ Ἰσραὴλ μεγάλου, καὶ ἰσχυροῦ καὶ ἐπεβιλήθη. καὶ
ἐπεὶ δὲ πατέρες ἡμῶν παρεπικράναντες ἥμαρτον εἰς τὴν κύ-
ριον τῦ Ἰσραὴλ τὸν οὐράνιον. παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας Ναβ
ουχοδονόσορ βασιλέως τῆς Βαβυλωνίας τῶν Χαλδαίων. τότε
οἶκον καθεῖλον αὐτῶν. καὶ τὸν λαὸν ἠχμαλώτευσαν εἰς
Βαβυλῶνα. ἐν δὲ τῷ πρώτῳ ἔτει βασιλεύοντος κύρου χώ-
ρας Βαβυλωνίας, ἔγραψεν ὁ βασιλεὺς κύρος τὸν οἶκον τῦτον
ἀνοικοδομηθῆναι. καὶ τὰ ἱερὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ, καὶ τὰ ἀργυ
ρᾶ ἐξένεγκε Ναβουχοδονόσορ ἐκ τῦ οἴκου τῦ οὐ ἱερουσα-
λὴμ, καὶ ἀπηρείσατο αὐτὰ ἐν τῷ ἑαυτῦ ναῷ· πάλιν ἐξένεγκεν
αὐτὰ κύρος ὁ βασιλεὺς ἐκ τῦ ναῦ τῦ οὐ Βαβυλῶνι, καὶ παρε-
δόθη Σοροβάβελ, καὶ Σαναβασσάρῳ τῷ ἐπάρχῳ· καὶ ἐπετάχθη
αὐτῷ τῷ ἀπενεγκεῖν ταῦτα τὰ σκεύη ἀποθῆναι ἐν τῷ ναῷ τῷ
ἐν ἱερουσαλὴμ. καὶ ἠνεῴχθη τὸ κυρίου τῦτον οἰκοδομηθῆναι ἐν
τῇ τῦ τόπου. τότε ὁ σαναβάσσαρος ἐκεῖνος παραγενόμενος
ἔβαλε θεμελίους τῦ οἴκου κυρίου τῦ οὐ ἱερουσαλὴμ.
καὶ ἀπ' ἐκείνου μέχρι τῦ νῦν οἰκοδομούμενος οὐκ ἐκλείπει σωμ
πλῆσαι. νῦν οὖν ἐὰν φαίνηται βασιλεῖ ἐπισκεπήσεται ἐν τοῖς βασιλικοῖς
βιβλιοφυλακίοις τῦ κυρίου, καὶ ἐὰν εὑρίσκηται μετὰ τῆς γνώ
μης κύρου τῦ βασιλέως γενομένη τῶν οἰκοδομῶν τῦ οἴκου κυ
ρίου τῦ ἐν ἱερουσαλὴμ. καὶ κρίνει ὁ κύριος βασιλεὺς ἡμᾶς
προσφωνησάτω ἡμῖν περὶ τούτων.

ιβ Τότε ὁ βασιλεὺς δαρεῖος προσέταξεν ἐπισκέψα
σθαι ἐν τοῖς βασιλικοῖς βιβλιοφυλακίοις τοῖς κειμένοις ἐν Βαβυ
λῶνι, καὶ εὑρέθη ἐκδίφθοις τῇ βάρει τῇ ἐν μηδίᾳ χώρᾳ τόμος

προφήτευσεν ἀγγέλῳ & καὶ ζαχαρίας ὁ τῦ ἀδδὼ ὁι προφήται ἐπὶ ἰδὺς ἰουδαίους, καὶ πὺς ἐν τῇ ἰουδαίᾳ καὶ ἱερουσαλὴμ ἐπ' ὀνόματι κυρίου θεῦ ἰσραὴλ, ἐπ' αὐτύς.

νδ' Τότε ἀνέστησε ζοροβάβελ ὁ τῦ σαλαθιὴλ, καὶ ἰησοῦς ὁ τῦ ἰωσεδὲκ ἤρξαντο οἰκοδομεῖν τὸν οἶκον τῦ κυρίου τὸν ἐν ἱερουσαλὴμ συνιόντων τῶν προφητῶν τῦ κυρίου βοηθούντων αὐτοῖς.

νε Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ παρῆλθε πρὸς αὐτὺς σισίννης ὁ ὑπαρχος συρίας καὶ φοινίκης, καὶ σαθραβουζάνης, καὶ οἱ σωστάτεροι αὐτῦ, καὶ ἔλεγον αὐτοῖς· τίνος & ὑμῖν σωτάξαντες ἦν οἶκον τῦτον οἰκοδομεῖτε, καὶ τὸ τεῖχος τῦτο, καὶ τὰ ἄλλα πάντα ἐπιτελεῖτε, καὶ τίνες εἰσὶν οἱ οἰκοδόμοι οἱ ταῦτα ἐπιτελοῦντες; καὶ ἔσχον χάριν, ἐπισκοπῆς γενομένης ἐς τὰ ἀχμαλωσία περὶ τῦ κυρίου δὲ τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἰουδαίων· καὶ οὐκ ἐκωλύθησαν τῆς οἰκοδομῆς· μέχρι τῦ ὑποσημανθῆναι δαρεῖον περὶ αὐτῶν καὶ προσφωνηθῆναι.

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΕΓΡΑΨΕ ΔΑΡΕΙΩ· ΚΑΙ ἀπέσταλε.

Σισίννης ὁ ὕπαρχος σύρίας, καὶ φοινίκης, καὶ σάβρα βουζάνης, καὶ οἱ σωσθάτροι· οἱ ἐν συρίᾳ, καὶ φοινίκῃ ὑγιαίνοντες. Βασιλεῖ δαρείῳ χαίρειν. Πάντα γνωστὰ ἔσο τῷ κυρίῳ ἡμῶν τῷ βασιλεῖ· ὅτι παραγινόμενοι ἐς τὴν χώραν τῆς ἰουδαίας, καὶ ἐλθόντες ἐς ἱερουσαλὴμ τὴν πόλιν κατελάβομεν τῆς αἰχμαλωσίας τὺς πρεσβυτέρους τῶν ἰουδαίων ἐν ἱερουσαλὴμ τῇ πόλει· οἰκοδομοῦντας οἶκον τῷ κυρίῳ μέγαν καινὸν ἐξ λίθων ξυστῶν τετυλωμένων, ξύλων τιθεμένων ἐν τοῖς τοίχοις· καὶ τὰ ἔργα ἐκεῖνα ἐπὶ σπουδῆς γινόμενα· καὶ διοδεύμενον ἐν ἔργον ἐν τῶν χερσὶν αὐτῶν, καὶ ἐν πάσῃ δόξῃ, καὶ ἐπιμελείᾳ σωτελουμένων· τότε ἐπυθόμεθα, τῶν πρεσβυτέρων τῦτον λέγοντος· τίνος & ὑμῖν προστάξαντος οἰκοδομᾶτε τὸν οἶκον τῦτον, καὶ τὰ ἔργα ταῦτα θεμελιῦτε, ἐπρατέσαμεν ὄνομα αὐτῶν,

γης αὐτῶ. καὶ ὁ δόξα ὡς νὺς αὐναβας ἐν παντὶ τηλ. καὶ πᾶς ὁ λα
ὸς ἐσάλπισαν κ' ἐβόησαν φωνῇ μεγάλῃ, ὑμνοῦντὸν θν κυρίῳ
ἐπὶ τῇ ἐγέρσει τῦ οἴκου τῦ κυρίου, κ' ἤλθομεν, ἐκ τ' ἱερίων τῶν
λυιτῶν, κ' τ' προκαθημένων κατὰ τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν οἱ πρω
σύντερ οἱ ἐωρακότὸν ἐν πρὸ τύτου οἶκον πρὸς τὸν τύτου
οἰκοδομῶ μετὰ κλαυθμοῦ, καὶ κραυγῆς μεγάλης, καὶ πολλοὶ
σὺν σαλπίγγων κ' χαρᾶς φωνῇ μεγάλῃ ὥστε ἂν λαὸν μὴ ἀκού
ειν τ' σαλπίγγων σὺν ἐν κλαυθμὸν τ' λαοῦ, ὁ γὰρ ὄχλος ἦν ὁ πολ
πίζων μεγαλως ὥς τε μακρόθεν ἀκούεσθαι.

μθ' Καὶ ἀκούσαντες οἱ ἐχθροὶ τῆς φυλῆς ἰούδα, κ' βενια
μὶν ἦλθοσαν ἐπιγνῶναι, τίς ἡ φωνὴ τῶν σαλπίγγων κ' ἐπίγνω
σαν, ὅτι οἱ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας οἰκοδομῦσι τὸν ναὸν τῦ κυρίῳ
θεῷ ἰσραήλ.

ν' Καὶ προσελθόντὸν τῦ ζοροβάβελ, κ' ἰησοῦ, καὶ τοῖς
ἡγουμένοις τῶν πατριῶν λέγουσιν αὐτοῖς συνοικοδομήσομεν ὑ
μῖν. ὁμοίως γὰρ ὑμῖν ἀκούομεν τ' κυρίου ὑμῶν. κ' αὐτῦ ἐπιθύ
ομεν ἀφ' ἡμερῶν ἀσαραδὰκ βασιλέως ἀσσυρίων. ὃς μετήγα
γεν ἡμᾶς ἐνταῦθα.

να' Καὶ εἶπαν αὐτοῖς ζοροβάβελ, καὶ ἰησοῦς καὶ οἱ ἡγού
μενοι τῶν πατριῶν ἰσραήλ. οὐχ ὑμῖν καὶ ὑμῖν τὸ οἰκοδομῆσαι
τὸν οἶκον κυρίῳ τῦ θεῷ ἡμῶν. ἡμεῖς γὰρ μόνοι οἰκοδομήσομεν
τῦ κυρίῳ τῷ ἰσραὴλ ἀκολουθήσας, ὡς προσέταξεν ὑμῖν κύρι
ος βασιλεὺς περσῶν.

νβ'. Τὰ δὲ ἔθνη τῆς γῆς, ἐπικειμένα τοῖς ἐν τῇ ἰού
δαίᾳ, καὶ πολιορκοῦντὸν ἔργον τ' οἰκοδομῆν, κ' ἐπιβουλὰς καὶ
δημαγωγίας, κ' ἐπισυστάσεις ποιούμενοι ἀπεκώλυσαν τ' ἐπιτε
λεσθῆναι τὸν οἰκοδομὸν πάντα τ' χρόνον τ' ζωῆς τ' βασιλέως
κύρου. καὶ ἄρχοντῆς οἰκοδομῆς ἕτη δύο ἕως τῆς δαρείου βα
σιλείας. Κεφ. ε'. 6.

νγ'. Ἐν δὲ τῷ ἄνετῷ ἔτει τῆς τῦ δαρείου βασιλείας

φαλὲς ὑμῶν μὴ ἀλλογενεῖαι τῶν ὑμῶν ὑπερέχειν ἀπὸ
μοῦ ἐπὶ ἀπὸ τῶν χρόνων τῶν πατέρων ὑμῶν· καὶ ἐσμὲν ἐν μεγάλῃ ἁμαρτίᾳ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· καὶ σχεδὸν τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν, καὶ τῶν πατέρων ὑμῶν παρεδόθημεν σὺν τοῖς ἀδελφοῖς ὑμῶν καὶ σὺν τοῖς βασιλεῦσιν ὑμῶν καὶ σὺν τοῖς ἱερεῦσιν ὑμῶν τοῖς βασιλεύσασι τῆς γῆς εἰς ῥομφαίαν καὶ αἰχμαλωσίαν καὶ προνομὴν μετὰ αἰσχύνης μέχρι τῆς σήμερον ἡμέρας· καὶ νῦν κατὰ πόσον τι γεγένηθε ἡμῖν ἔλεος παρὰ σοῦ κύριε καταλειφθῆναι ἡμῖν ῥίζαν, καὶ ὄνομα ἐν τῷ τόπῳ τοῦ ἁγιάσματός σου· καὶ τὸ ἀνακαλύψαι φωτήρα ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν· δοῦναι ἡμῖν τροφὴν ἐν τῷ καιρῷ τῆς δουλείας ἡμῶν· καὶ ἐν τῷ δουλεύειν ἡμᾶς οὐκ ἐγκατελείφθημεν ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ἀλλ' ἐποίησεν ἡμᾶς ἐν χάριτι ἐνώπιον βασιλέων πόρων δοῦναι ἡμῖν τροφήν· καὶ δοξάσαι τὸν οἶκον τοῦ κυρίου ἡμῶν· καὶ ἐξυψῶσαι τὴν ἔρημον σιὼν δοῦναι ἡμῖν στρῶμα ἐν τῇ ἰουδαίᾳ καὶ ἱερουσαλήμ· καὶ νῦν τί δρούμεν κύριε ἔχοντες ταῦτας παρίβημεν γὰρ τὰ προστάγματά σου ἃ ἐνετείλω ἡμῖν ἐν χειρὶ τῶν παίδων σου τῶν προφητῶν λέγων· ὅτι ἡ γῆ εἰς ἣν εἰσπορεύεσθε κληρονομῆσαι, γῆ μεμολυσμένη μολυσμῷ τῶν ἀλλογενῶν τῆς γῆς· καὶ τῆς ἀκαθαρσίας αὐτῶν ἐνέπλησαν αὐτὴν· καὶ νῦν τὰς θυγατέρας μὴ συνοικήσητε τοῖς υἱοῖς ἡμῶν καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν μὴ δῶτε τοῖς υἱοῖς αὐτῶν καὶ οὐ ζητήσετε εἰρηνεῦσαι τὰ πρὸς αὐτοὺς ἐν ἅπαντα χρόνον ἵνα ἰσχύσαντες φάγητε τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς καὶ κατακληρονομήσητε τὴν γῆν εἰς τέκνους ὑμῶν ἕως αἰῶνος· μὴ τὰ συμβαίνοντα παῦν ὑμῖν γένηται διὰ τὰ ἔργα ὑμῶν τὰ πονηρὰ, μὴ τὰς μεγάλας ἁμαρτίας ὑμῶν· σὺ γὰρ κύριε ἐκαθάρισας τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν μὴ δόντας ὑμῖν τοιαύτην ῥίζαν πάλιν ἀνακάμψαμεν παραβῆναι τὸν νόμον σου ἐν τῷ μιγῆναι τῇ ἀκαθαρσίᾳ τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς·

καὶ ἐχάρη πᾶσα ἡ ὄλκὶ αὐτῶν αὐτὴ τῇ ὥρᾳ.

ι Οἱ δὲ παραγενόμενοι ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας προσήνεγκαν θυσίας τῷ θεῷ τῷ Ἰσραὴλ κυρίῳ, ταύρους δώδεκα ὑπὲρ πάντας Ἰσραήλ· κριοὺς ἐνενηκονταέξ· ἄρνας διακοσιοπεντήκοντα δύο· τράγους ὑπὲρ σωτηρίου, δώδεκα· ἅπαντα θυσίαν τῷ κυρίῳ.

ια Καὶ ἀπεδόθησαν τὰ προστάγματα τοῦ βασιλέως τοῖς βασιλικοῖς οἰκονόμοις καὶ τοῖς ἐπάρχοις κοίλης συρίας καὶ φοινίκης· καὶ ἐδόξαζον τὸ ἔθνος καὶ ἦν ἰσχὺν τοῦ θεοῦ.

ιβ Καὶ τούτων τελεσθέντων, προσῆλθόν μοι οἱ ἡγούμενοι λέγοντές· ὁ λαὸς Ἰσραὴλ καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ λευῖται τὰς ἀλλογενῆ ἔθνη τῆς γῆς καὶ τὰς ἀκαθαρσίας ἀπὸ τῶν ἐθνῶν τῶν χαναναίων καὶ χετταίων καὶ φερεζαίων καὶ ἰεβουσαίων· καὶ μωαβιτῶν· καὶ αἰγυπτίων καὶ ἰδουμαίων καὶ σωαιτῶν· καὶ γὰρ μετὰ τῶν θυγατέρων αὐτῶν· αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ ἐπεμίγη τὸ σπέρμα τὸ ἅγιον εἰς τὰ ἀλλογενῆ ἔθνη τῆς γῆς· καὶ μετέσχον οἱ προηγούμενοι καὶ οἱ μεγιστάνες τῆς ἀνομίας ταύτης ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τὸ πρᾶγμα τοῦτο.

ιγ Καὶ ἐγένετο ἅμα τὸ ἀκοῦσαί με ταῦτα, διερρηξάμην τὰ ἱμάτια καὶ τὸν ἱερὸν ἐνδύτην καὶ κατέπλαξα τὸ τείχωμα τοῦ οἴκου καὶ τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ πώγωνος· καὶ ἐκαθισα σύννους καὶ περίλυπος.

ιδ Καὶ ἐπεκυήθησαν πρός με ὅσοι πόνῳ ἐπεκινοῦντο ἐπὶ τοῖς ῥήμασι κυρίου θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ ἐμοῦ πονθολοῦντος ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ· καὶ ἐκαθήμην πεφιλυπωμένος ἕως τῆς θυσίας τῆς δειλινῆς θυσίας· καὶ ἐξεγερθεὶς ἐκ τῆς νηστείας διερρηγμένα ἔχων τὰ ἱμάτια καὶ τὸν ἱερὸν ἐνδύτην.

ιε Καὶ μψας τὰ γόνατα, καὶ ἐκτείνας τὰς χεῖρας πρὸς κύριον· ἔλεγον· κύριε ὁ θεός μου καὶ ἐντέτραμμαι κατὰ πρόσωπόν σου· αἱ γὰρ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἐπλεόνασαν ὑπὲρ τὰς κε-

δὲ λέγεται ὅπως πᾶσι τοῖς ἱερεῦσι, καὶ τοῖς λευίταις μὴ ἰδεῖν φάλταις μὴ θυρωροῖς μὴ ἱερωδούλοις μὴ πραγματικοῖς τὸ ἔργον τοῦτο μηδὲ μία φορολογία μηδ' ἄλλη ἐπιβουλὴ γίνηται. καὶ ἐξουσίαν μηδένα ἔχειν ἐπιβαλεῖν τι τούτοις. καὶ σὺ Ἔσδρα κατὰ τὴν σοφίαν τοῦ θεοῦ, ἀνάδειξον κριτὰς καὶ δικαστὰς ὅπως δικάζωσιν ὅλῃ συρίᾳ καὶ φοινίκῃ πάντας τοὺς ἐπισταμένους τὸν νόμον τοῦ θεοῦ σου. καὶ τοὺς μὴ ἐπισταμένους διδάξεις. καὶ πάντοθεν ὅσοι ἂν παραβαίνωσι τὸν νόμον τοῦ θεοῦ, καὶ τὸν βασιλικὸν, ἐπιμελῶς κολασθήσονται εἴτε τι, καὶ θανάτῳ, εἴτε τι καὶ τιμωρίᾳ ἢ ἀρχικῇ ζημίᾳ, ἢ ἀπαγωγῇ.

ξ΄. Καὶ ὅπως ἴσθι ὁ γραμματεύς. σύλλογος μόνῳ κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων μου ὁ δὸς ταῦτα εἰς τὴν καρδίαν τοῦ βασιλέως δοξάσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ τὸν ἐν Ἰερουσαλήμ. καὶ ἐμὲ ἐν τῷ μέσῳ ἐναντίον τοῦ βασιλέως, καὶ τῶν συμβουλευόντων, καὶ πάντων τῶν φίλων. καὶ μεγιστᾶνων αὐτοῦ. καὶ ἐγὼ σύνθαρσὴς ἐγενόμην κατὰ τὴν ἀντίληψιν κυρίου τοῦ θεοῦ μου. καὶ συνήγαγον ἄνδρας ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ ὥς τι σωσταβλῶσί μοι.

ξ΄. Καὶ οὗτοι οἱ προηγούμενοι κατὰ τὰς πατριὰς αὐτῶν καὶ τὰς μεριδαρχίας οἱ ἀναβαίνοντες μετ' ἐμοῦ ἐκ βαβυλῶνος ἐπὶ τῆς βασιλείας ἀρταξέρξου τοῦ βασιλέως, ἐκ τῶν υἱῶν φινεὲς γερσώμ. ἐκ τῶν υἱῶν ἰθαμάρ, γαμαήλ. ἐκ τῶν υἱῶν δαβίδ. λιτοῦσα ὁ σεχανίου. ἐκ τῶν υἱῶν φόρος, ζαχαρίας καὶ μετ' αὐτοῦ ἀπογραφῆς ἀνδρῶν ἑκατὸν πεντήκοντα ἐκ τῶν υἱῶν φαλομὼθ ἀβδιλιακυίας ζαχαρίου. καὶ μετ' αὐτοῦ ἀνδρῶν ἑξακόσιοι ἐκ τῶν υἱῶν ζαθόης. σεχουίας ἰεζήλου. καὶ μετ' αὐτοῦ ἀνδρῶν διακόσιοι ἐκ τῶν υἱῶν ἀδὶν. ὠβὴθ ἰωνάθου. καὶ μετ' αὐτοῦ ἀνδρῶν ἑξακόσιοι πεντήκοντα. ἐκ τῶν υἱῶν ηλὰμ, ἡσαΐας γοθολίου. καὶ μετ' αὐτοῦ ἀνδρῶν ἑβδομήκοντα ἐκ τῶν υἱῶν σφεπόου ζαραΐας μαχαήλου, καὶ μετ' αὐτοῦ ἀνδρῶν ἑβδομήκοντα. ἐκ τῶν υἱῶν ἰωαβ. βασιὰς ἰεζήλου. καὶ μετ' αὐτοῦ ἀνδρῶν διακόσιοι δώδεκα

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΡΤΑΞΕΡΞΗΣ, ΕΣΔΡΑ τῷ ἱερεῖ τῷ ἀναγνώστῃ τοῦ νόμου κυρίου χάριν. Καὶ τὰς φιλανθρωπίας ἐγὼ κρίνας προσέταξα τοῖς βουλομένοις ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων αἱρετίζοντας, καὶ τῶν ἱερέων, καὶ τῶν Λευιτῶν. ὄντων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ ἐμῇ βασιλείᾳ συμπορεύεσθαι εἰς Ἰερουσαλήμ. ὅσοι δέ εἰσιν ἐν ἐμοὶ ἠθελημοῦντα συνεξορμᾶσθαι καθὼς ἔδοξε τοῖς ἐμοῖς φίλοις συμβουλεύσασθαι τοῖς ὅπως ἐπισκέψωνται τὰ κατὰ τὸν Ἰουδαίων καὶ Ἰερουσαλήμ, ἀκολούθως, ὡς ἔχει ἐν τῷ νόμῳ κυρίου. καὶ ἀπενεγκεῖν δῶρα τῷ κυρίῳ τοῦ Ἰσραήλ. ἃ ηὐξάμην ἐγώ τε, καὶ οἱ φίλοι εἰς Ἰερουσαλήμ. καὶ πᾶν χρυσίον καὶ ἄργυρον ὃ ἐὰν εὑρεθῇ ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Βαβυλωνίας τοῦ κυρίῳ εἰς Ἰερουσαλήμ σὺν τοῦ ἀφορισμένῳ ὑπὸ τοῦ ἔθνους εἰς τὸν ἱερὸν τοῦ θεοῦ αὐτῶν τὸν ἐν Ἰερουσαλήμ συναχθῆναι τότε ἄργυρον καὶ χρυσίον εἰς ταῦρους, καὶ κριούς καὶ ἄρνας, καὶ τὰ τούτοις ἀκόλουθα, ὡς τε προσφέρειν θυσίας τοῦ κυρίου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ κυρίου θεοῦ αὐτῶν τὸ ἐν Ἰερουσαλήμ. καὶ πάντα ὅσα ἐὰν βούληται μετὰ τῶν ἀδελφῶν σου ποιῆσαι χρυσῷ, καὶ ἀργυρίῳ ἐπιτίλει κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ σου. καὶ τὰ ἱερὰ σκεύη τοῦ κυρίου τὰ διδόμενά σοι εἰς τὴν χρείαν τοῦ ἱεροῦ τοῦ θεοῦ σου, ἵν' ἐν Ἰερουσαλήμ θήσῃς ἐναντίον τοῦ θεοῦ σου. καὶ τὰ λοιπὰ ὅσα ἐὰν ὑστερήσῃ σοι εἰς τὴν χρείαν τοῦ ἱεροῦ τοῦ θεοῦ σου. δώσεις ἐκ τοῦ βασιλικοῦ γαζοφυλακίου. κἀγὼ δὲ ὁ βασιλεὺς ἀρταξέρξης προσέταξα τοῖς γαζοφύλαξι συρίας καὶ φοινίκης. ἵνα ὅσα ἐὰν ἀποστείλῃ Ἔσδρας ὁ ἱερεύς, καὶ ἀναγνώστης τοῦ νόμου τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου ἐπιμελῶς διδόσθαι αὐτῷ ἕως ἀργυρίου ταλάντων ἑκατόν. ὁμοίως δὲ καὶ ἕως πυροῦ κόρων ἑκατόν. καὶ οἴνου μετρητῶν ἑκατόν. καὶ ἄλλα ἐκ πλήθους πάντα κατὰ τὸν τοῦ θεοῦ νόμον ἐπιτελεῖσθαι ἐπιμελῶς τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου. ἵνα μὴ γένηται ὀργὴ ἐπὶ τὴν βασιλείαν τοῦ βασιλέως, καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ. καὶ ὑμῖν

πᾶσι καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν κτῆσι ἱερὰ δοῦσι, καὶ ἐνευδόκησε.

ξς' Καὶ ἐφάνησαν οἱ ἡγοὶ Ἰσραὴλ οἱ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας πάντες οἱ χωρισθέντες ἀπὸ τῶν βδελυγμάτων τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς ζηλοῦντες ἐν κυρίῳ. καὶ ἤγαγον ἐν τῷ ἑορτῷ τῶν ἀζύμων ἐπὰ ἡμέρας δύο φραγμὸν ἐναντίον κυρίου, ὃν μιᾶσμα ἐν τῷ βωμῷ ἐκ βασιλέως ἀναιρίων ἐπ' αὐτοὺς κατὰ χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὰ ἔργα κυρίου θεοῦ Ἰσραήλ.

Κεφάλαιον ιγ'. 3

ξζ'. Αἱ μεγαλεῖαι τούτων ἐσὶ βασιλεύοντος ἀρτα-
χ ξέρξου τοῦ ἀπὸ σῶν βασιλέως προσέβη Ἴσδρας σα-
ράου. τοῦ Ἐζρίου. τοῦ Χελκίου. τοῦ σαλεμίου. τοῦ Σα-
δδούκου. τοῦ Ἀχιτώβ. τοῦ Ἀμαρίου. τοῦ Ἰλίου. τοῦ μεμεραίθ. τοῦ Ζα-
ραίου. τοῦ σαουΐα. τοῦ Βόκκα. τοῦ Ἀβισούμ. τοῦ φινεές. τοῦ Ἐλεαζά-
ρου. τοῦ Ἀαρών. ἀρχιερέως τοῦ πρώτου. οὗτος Ἴσδρας ἀνέβη ἐκ Βα-
βυλῶνος ὡς γραμματεὺς ὀξυφὴς ὢν ἐν τῷ μωϋσέως νόμῳ τῷ
ἐκδοθέντι ὑπὸ τοῦ θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ. καὶ ἐδωκεν αὐτῷ ὁ βα-
σιλεὺς δόξαν ὡραίαν χάριν ἐνώπιον αὐτοῦ. ἐπὶ πάντα τὰ ἀξιώ-
ματα αὐτοῦ.

ξθ' Καὶ σωσθέντων ἐκ τῶν ἡγῶν Ἰσραὴλ. καὶ τῶν ἱερέ-
ων, καὶ λευιτῶν, καὶ ἱεροψαλτῶν, καὶ θυρωρῶν. καὶ ἱεροδούλων
εἰς Ἰερουσαλήμ, ἕνδεκα ἐνιαυτοὶ ἐδόθησαν τῷ βασιλεῖ ἀρταξέρξῃ ἐν τῷ
πέμπτῳ μηνὶ οὗτος ὁ ἐνιαυτὸς ἑβδόμῳ τῷ βασιλεῖ. ἐξῆλθόντα
γὰρ ἐκ βαβυλῶνος τῇ νουμηνίᾳ τοῦ πρώτου μηνός. παρεγένοντο
εἰς ἱεροσόλυμα κατὰ τὴν δοθεῖσαν αὐτοῖς ὁδοιδοσίαν παρὰ κυρίου
ὁ γὰρ Ἴσδρας πολλὴν ἐπισήμην πεποίηκεν ἕως τῆς μηδεμίαν παραλι-
πεῖν τῶν ἐκ τοῦ νόμου κυρίου, καὶ τῶν ἐντολῶν διδάξαι ἐν πά-
σῃ Ἰσραὴλ πάντα τὰ δικαιώματα, καὶ τὰ κρίματα, προσωμι-
λοῦντος γὰρ τοῦ γραφέντος προστάγματος παρὰ ἀρταξέρξου τοῦ βα-
σιλέως πρὸς Ἴσδρα τὸν ἱερέα καὶ ἀναγνώστην τοῦ νόμου κυρίου
ἦν ἀντίγραφον τὸ ὑποκείμενον.

τα βασιλία, καὶ ἔθηκε τὸν θρόνον αὐτοῦ κάλλιστα ἢ πάντων ὅσα ἐν οἴκῳ τοῦ κυρίου ἐκεῖνον ἐν ἱερουσαλὴμ. καὶ ὁ βασιλεὺς Δαρεῖος διεδέξατο ἐπιμελῶς κατὰ ταῦτα γενέσθαι.

Κεφάλαιον ζ.

νέ Τότε σισίννης ὁ ἔπαρχος κοίλης συρίας καὶ φοινίκης καὶ σαραβουζάνης, καὶ οἱ σωσθαῖροι κατακληθέντες βῆτε ὑπὸ τοῦ βασιλέως Δαρείου προσῆλθον ἐπισκέπτων τῶν ἱερῶν ἵνα μὴ ἐπιμελέστερον συμβουλεύσωσι, βῆτε πρεσβυτέροις τῶν ἰουδαίων καὶ ἱεροτάταις.

νϛ Καὶ εὐοδοῦτο τὰ ἱερὰ ἔργα προφητευόντων ἀγγαίου, καὶ ζαχαρίου τῶν προφητῶν. καὶ συνετέλεσαν ταῦτα σὺν προστάγματι κυρίου θεοῦ ἰσραὴλ. καὶ μετὰ τῆς γνώμης κύρου, καὶ Δαρείου καὶ ἀρταξέρξου, τῶν βασιλέων περσῶν, ἕως τοῦ ἔτους ἕνδεκα Δαρείου τοῦ βασιλέως περσῶν συνετελέσθη ὁ οἶκος ὁ ἅγιος ἕως τρίτης, καὶ εἰκάδος μηνὸς ἀδὰρ τοῦ ἕκτου ἔτους βασιλέως Δαρείου.

ξ Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ. καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ λευῖται καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας οἱ προσκείμενοι ἀκολούθως βίβλῳ μωϋσέως βίβλῳ. καὶ προσήνεγκαν ἐς ἐγκαινισμὸν τοῦ ἱεροῦ τοῦ κυρίου τούτου ἑκατόν. κριοὺς σβ ἑκατὸν ἄρνας τετρακοσίους χιμάρους ὑπὲρ ἁμαρτίας παντὸς τοῦ ἰσραὴλ δώδεκα πρὸς ἀριθμὸν, ἐκ τῶν φυλάρχων τῶν ἰσραὴλ δώδεκα. καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ λευῖται κατὰ φυλὰς ἐσταλισμένοι ἐπὶ τῶν ἔργων κυρίου θεοῦ ἰσραὴλ ἀκολούθως τῇ μωϋσέως βίβλῳ, καὶ οἱ θυρωροὶ ἐφ' ἑκάστου πυλῶνος.

ξά Καὶ ἠγάγοσαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τὸ πάσχα ἐν τῇ τεσσαρισκαιδεκάτῃ τοῦ πρώτου μηνὸς, ὅτι ἁγνίσθησαν οἱ ἱερεῖς. καὶ οἱ λευῖται ἅμα καὶ πάντες οἱ υἱοὶ τῆς αἰχμαλωσίας. οὐ γὰρ ἡγνίσθησαν. καὶ ἔθυσαν τὸ πάσχα πᾶσι τοῖς υἱοῖς τῆς αἰχμαλωσίας. ἅμα πᾶσιν ἡγνίσθησαν. καὶ ἔθυσαν τὸ πάσχα

ἔτους ἐν ᾧ ὑπεμνημονεύσατο τὰ δι' Ἐβους προφήτου βασιλεύοντος κύρου βασιλέως Περσῶν προσέταξεν αὐτοῖς τὸν οἶκον τοῦ κυρίου, τὸν ἐν Ἰερουσαλὴμ οἰκοδομῆσαι, ὅπου ἐπιθύουσι διὰ πυρὸς αὐθεντοῦς· ὃ τὸ ὕψος πηχῶν ἑξήκοντα· πλάτος πηχῶν ἑξήκοντα διὰ δόμων λιθίνων ξυσῶν τριῶν· καὶ δόμου ξυλίνου ἐγχωρίου καινοῦ ἑνός· καὶ τὸ δαπάνημα δοθῶναι ἐκ τοῦ οἴκου Περσῶν βασιλέως· καὶ τὰ ἱερὰ σκεύη τοῦ οἴκου τοῦ κυρίου, τά τε χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ ἃ ἐξήνεγκεν Ναβουχοδονόσορ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἐν Ἰερουσαλὴμ καὶ ἀπήνεγκεν εἰς Βαβυλῶνα· ἀποκατασταθῆναι εἰς τὸν οἶκον τὸν ἐν Ἰερουσαλὴμ ὃν κέιμαι ὅπως τεθῇ, ἐκέλευσε προστάξαι τοῖς ἐπιμελητοῖς τῆς Συρίας, καὶ Φοινίκης, καὶ Σάφθα Βελάνη, καὶ τοῖς συνεδρεύουσι, καὶ τοῖς ἀποτεταγμένοις ἐν Συρίᾳ, καὶ Φοινίκῃ ἄγειν μόσον ἀπὸ χιλιάδων τοῦ τόπου· ἰᾶσαι δὲ τὸν παῖδα τοῦ Ζοροβάβελ ἔπαρχον Ἰούδας καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων, τὸν οἶκον τοῦ κυρίου οἰκοδομεῖν ἐπὶ τόπου· κἀγὼ δὲ ἐπέταξα ὅλῃ χειρὶ οἰκοδομῆσαι, καὶ ἀπαντᾶν ἐπὶ συμπαρουσίᾳ τοῖς ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τῶν Ἰουδαίων, μέχρι τοῦ ἐπιτελεσθῆναι τὸν οἶκον κυρίου· καὶ ἀπὸ τῆς φορολογίας καὶ Συρίας, καὶ Φοινίκης ἐπιμελῶς σύνταξιν διδόσθαι τούτοις τοῖς ἀνθρώποις εἰς θυσίας τῷ κυρίῳ ζοροβάβελ ἔπαρχῳ εἰς ταύρους καὶ κριούς, καὶ ἄρνας ὁμοίως δὲ καὶ πυρὸν καὶ ἅλας, καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον ἐνδελεχῶς κατ' ἐνιαυτὸν· καθὼς ἂν δέηται ἕκαστος ἐν Ἰερουσαλὴμ· ὑπαγορεύσουσιν οὐαλίσκεσθαι καθ' ἡμέραν ἀναμφισβητήτως ὅπως προσφέρωνται τῷ οὐρανῷ τῷ θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὑπὲρ τοῦ βασιλέως, καὶ τῶν παίδων· καὶ προσεύχωνται περὶ τῆς αὐτῶν ζωῆς, καὶ προσέταξεν ἵνα ὅσοι ἂν παραβῶσι τὰ τῶν προφημένων καὶ τῶν προγεγραμμένων, ἢ καὶ ἀνορθώσασι πρόφασιν ἐξέλθῃ ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ ξύλου κρεμασθῶσι· καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ εἰς τὸ βασιλικόν· σὺ δὲ ταῦτα κατὰ τὸ κέλευσθέν σοι ὄνομα αὐτοῦ ἐπικληθήσεται, ἀφανίσαι πάντα

ἔγνωκαν τὸ γνωρίσαι σοι, καὶ γράψαι σοι τοὺς ἀνδρώπους τοὺς
ἀφηγουμένους, καὶ τὰ ὀνόματα γραφέντα ἢ τοῦμμ παρ' αὐτῶν
τῶν προκαθημένων. διὸ ἀπεκρίθησαν ἡμῖν λέγοντες· ἡμεῖς
ἐσμὲν παῖδες τοῦ κυρίου τοῦ κτίσαντος τὸν οὐρανὸν, καὶ
τὴν γῆν, καὶ ᾠκοδόμησε οἶκον ἐμπροσθεν ἐτῶν πλειόνων σφῶν
βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ μεγάλου, καὶ ἰσχυροῦ καὶ ἐπηλείθη. καὶ
ἐπεὶ δὲ παρωργίσθησαν ἡμῶν παραπικράναντες ἡμᾶς τὸν θεὸν
εἰς ὀργὴν τὸν οὐράνιον· παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας Ναβου-
χοδονόσορ βασιλέως τῆς Βαβυλωνίας τῶν Χαλδαίων· τοῦτο
οἶκον καθεῖλον τοῦτον ἐνεπύρισαν· καὶ τὸν λαὸν ἠχμαλώτευσαν εἰς
Βαβυλῶνα. ἐν δὲ τῷ πρώτῳ ἔτει βασιλεύοντος κύρου χώ-
ρας Βαβυλωνίας, ἔγραψεν ὁ βασιλεὺς κύρος τὸν οἶκον τοῦτον
οἰκοδομηθῆναι· καὶ τὰ ἱερὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ, καὶ τὰ ἀργυ-
ρᾶ ἃ ἐξήνεγκε Ναβουχοδονόσορ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἐν Ἱερουσα-
λὴμ, καὶ ἀπηρείσατο αὐτὰ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ· πάλιν ἐξήνεγκεν
αὐτὰ ὁ κύρος ὁ βασιλεὺς ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Βαβυλῶνι, καὶ παρε-
δόθη Ζοροβάβελ, ᾧ ἐναβασιλεῦσαν τῷ ὑπάρχῳ· καὶ ἐπέταξεν
αὐτῷ τὰ ἀπενεχθέντα ταῦτα τὰ σκεύη ἀποθέσθαι ἐν τῷ ναῷ τῷ
ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐν τῷ τόπῳ τοῦτον οἰκοδομηθῆναι τὸν
ἐπὶ τοῦ τόπου. τότε ὁ σὺν αὐτῷ ἐλθὼν παραχρῆμα ἔθηκε
θεμέλιους τοῦ οἴκου κυρίου τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ·
καὶ ἀπ' ἐκείνου μέχρι τοῦ νῦν οἰκοδομούμενος οὐκ ἐτελέσθη.
νῦν οὖν ἐὰν φαίνηται βασιλεῖ ἐπισκεφθῆναι ἐν τοῖς βασιλικοῖς
βιβλιοφυλακίοις τοῦ κυρίου, καὶ ἐὰν εὑρίσκηται μετὰ τῆς γνώ-
μης κύρου τοῦ βασιλέως γινομένου τῷ οἰκοδομεῖν τὸν οἶκον κυ-
ρίου τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ κρίνεται τῷ κυρίῳ βασιλεῖ ἡμῶν,
προσφωνησάτω ἡμῖν περὶ τούτων.

ϛ΄ Τότε ὁ βασιλεὺς Δαρεῖος προσέταξεν ἐπισκέψα-
σθαι ἐν τοῖς βασιλικοῖς βιβλιοφυλακίοις τοῖς κειμένοις ἐν Βαβυ-
λῶνι, καὶ εὑρέθη ἐκβάνοις τῇ βάρει τῇ ἐν μηδίᾳ χώρᾳ τόμος

προφήτευσεν ἀγγαῖος καὶ ζαχαρίας ὁ τοῦ ἀδδὼ οἱ προφήται ἐπὶ τοὺς ἰουδαίους, καὶ τοὺς ἐν τῇ ἰουδαίᾳ καὶ ἱερουσαλὴμ τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ ἰσραὴλ, ἐπ' αὐτούς.

νδ Τότε σὰς ζοροβάβιλ ὁ τοῦ σαλαθιὴλ, καὶ ἰησοῦς ὁ τοῦ ἰωσεδὲκ ἤρξαντο οἰκοδομεῖν τὸν οἶκον τοῦ κυρίου τοῦ ὄντος ἐν ἱερουσαλὴμ συνιόντων τῶν προφητῶν τοῦ κυρίου βοηθούντων αὐτοῖς.

νε Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ παρῆλθε πρὸς αὐτοὺς σισίννης ὁ ὕπαρχος συρίας καὶ φοινίκης, καὶ σαθραβουζάνης, καὶ οἱ σωτάραι αὐτῶν, καὶ εἶπαν αὐτοῖς· τίνι ὑμῖν σωτάξαντες ἐν οἴκῳ τούτου οἰκοδομεῖτε, καὶ τὸν τεῖχον τοῦτον, καὶ τὰ ἄλλα πάντα ἐπιτελεῖτε, καὶ τίνες εἰσὶν οἱ οἰκοδόμοι οἱ ταῦτα ἐπιτελοῦντες καὶ ἦν ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ θεοῦ ἐπὶ τοὺς πρεσβυτέρους τῶν ἰουδαίων· καὶ οὐκ ἐκωλύθησαν τῆς οἰκοδομῆς· μέχρι τοῦ ὑποσημανθῆναι δαρεῖον περὶ αὐτῶν καὶ προσφωνηθῆναι.

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΗΣ Ἐγραψε δαρεῖος καὶ ἀπέστειλε.

Σισίννης ὁ ὕπαρχος συρίας, καὶ φοινίκης, καὶ σάβρα βουζάνης, καὶ οἱ συνεβάροι οἱ ἐν συρίᾳ, καὶ φοινίκῃ ἡγεμόνες. Βασιλεῖ δαρείῳ χαίρειν. Πάντα γνωστὰ ἔστω τῷ κυρίῳ ἡμῶν τῷ βασιλεῖ. ὅτι παραγενόμενοι ἐπὶ τὴν χώραν τῆς ἰουδαίας, καὶ ἐλθόντες ἐπὶ ἱερουσαλὴμ τὴν πόλιν κατελοιδορημένην τῆς αὐχμαλωσίας τοὺς πρεσβυτέρους τῶν ἰουδαίων οἰκοδομοῦντας οἶκον τῷ κυρίῳ μέγαν καινὸν σὺν λίθοις ξυστοῖς πολυτελέσι, ξύλοις τιθεμένοις ἐν τοῖς τοίχοις· καὶ τὰ ἔργα ἐκεῖνα ἐπὶ στόματος γινόμενα· καὶ διοδεύομεν ἐν ἔργοις ἐν τοῖς χρόνοις αὐτῶν, καὶ ἐν πάσῃ δόξῃ, καὶ ἐπιμελείᾳ σπουδαζόμενον· τότε ἐπυθόμεθα, τῶν πρεσβυτέρων τούτων λεγόντων· ὅτι ὑμῖν προστέταχεν οἰκοδομεῖτε τὸν οἶκον τοῦτον, καὶ τὰ ἔργα ταῦτα ἐπιμελοῦντες, ἐπερωτήσαμεν δὲ αὐτούς,

ψκε ὡν τῶ. καὶ ἡ δόξα ὡς νὺς αὐῶνας ἐν παντὶ τῆλ. καὶ πᾶς ὁ λα ὡς ἐσάλπισαν κ' ἐβόησαν φωνῇ μεγάλῃ, ὑμνολογοῦντες τῷ κυρίῳ ἐπὶ τῇ ἐγέρσει τῦ οἴκου τῦ κυρίου, κ' ἤλθοσαν, ἐκ τ' ἱερέων τὰς λευιτῶν, κ' τ' προκαθημένων κατὰ τὰς πατριὰς αὐτῶν ὁι πρεσβύτεροι ὁι ἑωρακότες τὸν πρὸ τύτου οἶκον πρὸς τὸν τύπον τοῦτον ὠκοδομῆ μεγάλοις κλαυθμοῦ, καὶ φωνῆς μεγάλης, καὶ πολλοὶ μετὰ σαλπίγγων κ' χαρᾶς φωνῇ μεγάλῃ ὥστε ἠχεῖν λαὸν μὴ ἀκούειν τ' σαλπίγγων μετὰ ἐν λαυθμοῦ τ' λαοῦ, ὁ γὰρ ὄχλος ἦν ὁ ἐλαπίζων μεγαλοσὶ ὥς τι μακρόθεν ἀκούεσθαι.

μθ' Καὶ ἀκούσαντες ὁι ἐχθροὶ τῆς φυλῆς ἰούδα, κ' βενιᾶ ἦλθοσαν ἐπιγνῶναι, τὶς ἡ φωνὴ τῶν σαλπίγγων. κ' ἐπέγνωσαν, ὅτι ὁι ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας οἰκοδομῦσι ναὸν τῷ κυρίῳ θεῷ ἰσραήλ.

ν' Καὶ προσελθόντες τῷ ζοροβάβελ, κ' ἰησοῦ, καὶ τοῖς ἡγουμένοις τῶν πατριῶν λέγουσιν αὐτοῖς συνοικοδομήσωμεν ὑμῖν. ὁμοίως γὰρ ὑμῖν ἀκούομεν τ' κυρίου ὑμῶν. κ' αὐτῷ ἐπιθύομεν ἀπ' ἡμερῶν ἀσσαραιθ βασιλέως ἀσσυρίων. ὃς μετήγαγεν ἡμᾶς ἐνταῦθα.

να'. Καὶ εἶπον αὐτοῖς ζοροβάβελ, καὶ ἰησοῦς καὶ ὁι ἡγούμενοι τῶν πατριῶν ἰσραήλ. οὐχ ὑμῖν καὶ ὑμῖν τὸ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον κυρίῳ θεῷ ἡμῶν. ἡμεῖς γὰρ μόνοι οἰκοδομήσομεν τῷ κυρίῳ τῷ ἰσραὴλ ἀκολούθως, ὡς προσέταξεν ἡμῖν κύρος βασιλεὺς περσῶν.

νβ'. Τὰ δ' ἔθνη τῆς γῆς, ἐπικοιμῶντα τοῖς ἐν τῇ ἰουδαίᾳ, καὶ πολιορκοῦντες ἔργον τ' οἰκοδομᾶν, κ' ἐπιβουλὰς καὶ διαλογισμὰς, κ' ἐπισύστασις ποιούμενοι ἀπεκώλυσαν τ' ἐπιτελεσθῆναι τὴν οἰκοδομὴν πάντα τ' χρόνον τ' ζωῆς τ' βασιλέως κύρου. καὶ ἄρχοντος τῆς οἰκοδομῆς ἕως τῆς δυοκαιεικοστῆς τῆς δαρείου βασιλείας. Κεφ. ε'. ς'.

νγ'. Ἐν δὲ τῷ ἄντοχῳ ἔτει τῆς τῦ δαρείου βασιλείας

ἐν ἐχθρᾷ ὄντων αὐτοῖς· καὶ κατίσχυσαν αὐτοὺς πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς· καὶ αὐτοῖς ὄρον θυσίας καὶ τὸν καιρὸν, καὶ ὁλοκαυτώματα τῷ θεῷ κυρίῳ ἐν πρωϊνὸν, καὶ τὸ δειλινόν.

μδ΄ Καὶ ἠγάπησαν τὴν τῆς σκηνοπηγίας ἑορτὴν, ὡς ἐν πεπίστακται ἐν τῷ νόμῳ, καὶ θυσίας καθ' ἡμέραν, ὡς προσῆκον ἦν· καὶ μετὰ ταῦτα προσφορὰς ἐν δειλινισμοῦ, καὶ θυσίας σαββάτων καὶ νουμηνιῶν· καὶ ἑορτῶν πασῶν ἡγιασμένων.

με΄ Καὶ ὅσοι ἂν ἠύξαντο εὐχὴν τῷ θεῷ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐξ ἐβδόμης μηνὸς ἤρξαντο προσφέρειν θυσίας τῷ θεῷ· καὶ ὁ ναὸς τοῦ θεοῦ οὔτω ᾠκοδόμητο· καὶ ἐποίησαν ἀρχαῖον τοῖς λατόμοις, καὶ τέκτοσι· καὶ χρώμασι καὶ στολαῖς καὶ ξύλα κέδρινα διαφόρων ἐξ ὧν παράγειν αὐτοὺς ἐκ τοῦ λιβάνου ξύλα κέδρινα διαφόρων ἐξ ὧν ἐποίησε λιμένα· κατὰ τὸ πρόσταγμα τὸ γραφὲν αὐτοῖς παρὰ κύρου τοῦ περσῶν βασιλέως.

μϛ΄ Καὶ τῷ δευτέρῳ ἔτει παραγενόμενος εἰς τὴν ἴδιον ἐκ θεοῦ εἰς ἱερουσαλὴμ μηνὸς δευτέρου· ἤρξατο ζοροβάβηλ ὁ τοῦ σαλαθιὴλ, καὶ ἰησοῦς ὁ τοῦ ἰωσεδὲκ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ λευῖται· καὶ πάντες οἱ παραγενόμενοι ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας εἰς ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐθεμελίωσαν τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ τῇ νουμηνίᾳ τοῦ δευτέρου μηνὸς τοῦ δευτέρου ἔτους ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν ἰουδαίαν, καὶ ἱερουσαλήμ, καὶ ἐστησαν θύρας λευήτας ἀπὸ εἰκοσαετοῦς ἐπὶ τῶν ἔργων τοῦ κυρίου· καὶ ἔστη ἰησοῦς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ· καὶ καδμιὴλ ὁ ἀδελφὸς· καὶ υἱοὶ μασιαβουῶ· καὶ οἱ υἱοὶ ἰωδὰ τοῦ ἡλιαδοὺμ σὺν τοῖς υἱοῖς, καὶ ἀδελφοῖς· πάντες οἱ λευῖται ὁμοθυμαδὸν ὀρθοδομοῦντες οἰκοδομοῦντες εἰς τὰ ἔργα οὐ τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ, καὶ ᾠκοδόμησαν οἱ οἰκοδόμοι τὸν ναὸν κυρίου· καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς ἐστολισμένοι μετὰ μουσικῶν καὶ σαλπίγγων· καὶ οἱ λευῖται οἱ υἱοὶ ἀσὰφ ἔχοντες τὰ κύμβαλα ὑμνεῖν τῷ θεῷ κυρίῳ· καὶ ὡμολογοῦντο κατὰ δαβὶδ βασιλέα ἰσραὴλ καὶ ἐφώνησαν δι' ὕμνων ὁμολογοῦντες τῷ κυρίῳ· ὅτι ἀγαθὸς

ζῆλ ὀνόματι αὐτῶ καὶ πάντων ἱστηθέσης τῆς γενεᾶς γραφῆς
ω τῷ καταλογισμῷ, καὶ μὴ ὑφιθέσης χαρίζηται τὸ ἱερα
τεύειν. καὶ εἶπεν αὐθῖς νομίασ, καὶ ἀπθαρίασ μὴ μετέχειν τ
ἀγίαν αὐθύσιας ἀρχιερεῖ ω δηλομένω τῶν δήλω
σιν καὶ τῶν ἀληθειαν.

μγ Οἱ δὲ πάντες ἦσαν ἀπὸ ἰσραὴλ. ἀπὸ δωδεκαι
τῆς, καὶ παιδίσκων, μυριάδες τεσσαρες χωρὶς πάδων καὶ
παιδισκῶν ὀκτακίλιοι τεσσακόσιοι ἐξήκοντα, πῶν δὲ τούτων
καὶ παιδίσκαι ἑπτακισχίλιοι τεσσακόσιοι τεσσαράκοντα ἑπτά
φαλτα, καὶ φαλτῳδοὶ σχακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε. καὶ
μηλοι τετρακόσιοι τεσσάκοντα πέντε, καὶ ἵπποι ἑπτακόσιοι τε
σσάκοντα ἓξ. ἡμίονοι σμῆ, ὑποζύγια πεντακισχίλια πεντακόσια
κε, καὶ ἐκ τῶν ἡγουμένων κατὰ τὰς πατειὰς οὐ δὲ παραγίνε
σθαι αὐτοὺς εἰς ἱερὸν τῦ θεοῦ ἐν ἱερουσαλήμ, ηὔξαντο ἐκδέ
ξαι ἐν οἴκῳ τῦ τόπου αὐτῦ κατὰ τὼν αὐτῶν δύναμιν, καὶ
δοῦναι εἰς ἱερὸν γαζοφυλάκιον τῶν ἔργων χρυσίου μνᾶς χι
λίας καὶ ἀργυρίου μνᾶς πεντακισχιλίας καὶ σολὰς ἱερατικὰς ἑ
κατόν. καὶ κατῴκισθησαν οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ λευῖται, καὶ οἱ ἐκ
τῦ λαοῦ οὐ ἱερουσαλὴμ καὶ τῇ χώρᾳ οἵ τε ἱεροψάλται καὶ οἱ
θυρωροὶ, καὶ πᾶς ἰσραὴλ οὐ τῶς κώμας αὐτῶν. οὐ τάντ ω
δὲ τῦ ἑβδόμου μηνὸς, καὶ ὄντων τ υἱῶν ἰσραὴλ ἐκαθσου ἐν τοῖς
ἰδίοις σωηχθησαν ὁμοθυμαδὸν εἰς ἐυρύχωρον τ πρώτου πυ
λῶν ω, τῦ πρὸς τῇ ἀνατολῇ.

μδ Καὶ κατασὰς ἰησοῦς ὁ τῦ ἰωσεδὲκ. καὶ οἱ ἀδελ
φοὶ αὐτῦ οἱ ἱερεῖς. καὶ ζοροβάβελ ὁ τῦ σελαθιὴλ καὶ οἱ τούτω
ἀδελφοὶ ὑβίμαλεν ἐ θυσιαστήριον τῦ θεοῦ ἰσραὴλ προσενέγ
και ἐπ' αὐτὸ ὁλοκαυτώσεις ἀκηλαύθας βοῖς οὐ τῇ μωϋσέως βί
βλῳ τῦ ἀνθρώπου τῦ θεοῦ διηρθρωμένοις.

με Καὶ ἐπισωήχθησαν αὐτοῖς ἐκ τῶν ἄλλων ἐθνῶν τῆς
γῆς, καὶ κατώρθωσαν τ θυσιαστήριον ἐπὶ τῦ τόπου αὐτῦ· ὅτι
οὐ ἐκρέ

θιοι μγ. οἱ ἐκ πίρας ἐπακόσιοι οἱ χαδίας καὶ ἀμμιδιοι νκβ. οἱ ἐκκιραμὰ, καὶ γάβδης ἑξακόσιοι κα. οἱ ἐκ μασαλών. ρκϛ. οἱ ἐκ βητωλίφ, νβ. ἡγοὶ νηφὶς ἑκατὸν πεντήκοντα ἕξ, ἡγοὶ καλαμωλάλα καὶ ὠρὺς, ψκέ. ἡγοὶ ἱρχού. τμέ. ἡγοὶ ἀνναᾶς τεις χίλιοι τριακόσιοι τριάκοντα. οἱ ἱρᾶς οἱ ἡγοὶ ἐσδρὰ ἐκ ἡγεῖ ἰησοῦ ἐκ τῶν ὑιῶν Ϛαναζάβ. ἐννακόσιοι. οβ. ἡγοὶ ἐκ μηρὼθ χίλιοι πεντήκοντα δύο ἡγοὶ φασαρὲν χίλιοι μζ. ἡγοὶ καρμὶ αις.

μί Οἱ δὲ λβυΐτ οἱ ἡγοὶ ἰασυὲ καὶ καδμίλλα καὶ βάνυ καὶ ϹΟυΐν, ἑβδομήκοντα τέσσαρες. ἡγοὶ ἱροφάλτ. ἡγοὶ ἀσάφ. ρμή. οἱ θυρῶροὶ ἡγοὶ ϹΑλούμ. ἡγοὶ ἐατὰλ, ἡγοὶ ϹΑλμὼν, ἡγοὶ δακκυβί. ἡγοὶ τητὰ ἡγοὶ ϹΑμί. οἱ πάντες. ἑκατὸν τριάκοντα θ. οἱ ἱρόδουλοι. ἡγοὶ ἡϹΑύ. ἡγοὶ ἀσιφᾶ. ἡγοὶ ταβαὼθ, ἡγοὶ κηρὰς. ἡγοὶ ϹΟὐδ. ἡγοὶ φακαρέθ. ἡγοὶ λαβαϊὰ, ἡγοὶ ἀγρᾶβὰ, ἡγοὶ ἀκκυβά. ἡγοὶ ὑτὰ, ἡγοὶ κιτάβ. ἡγοὶ ἀγαβά. ἡγοὶ σῦβαΐ. ἡγοὶ ἀνάν. ἡγοὶ καθυὰ, ἡγοὶ γαδδούρ. ἡγοὶ ἄϊρυ, ἡγοὶ δᾶισαὼ, ἡγοὶ νοήβα. ἡγοὶ χασιβὰ, ἡγοὶ γαζηρά. ἡγοὶ ἀζίν, ἡγοὶ φινέες, ἡγοὶ ἀϹαρά. ἡγοὶ ϹΒασθαΐ. ἡγοὶ ἀϹαυὰ, ἡγοὶ μεανὶ, ἡγοὶ ναφισί. ἡγοὶ ἀκηϋβ. ἡγοὶ ἀκιφά. ἡγοὶ ἀϹΟὐρ. ἡγοὶ φαρακίμ. ἡγοὶ ϹΒαλαὼθ. ἡγοὶ μειδᾶ. ἡγοὶ κουθά. ἡγοὶ χορία. ἡγοὶ χᾶρκουὲς. ἡγοὶ ἀσηρέρ. ἡγοὶ θωμοί. ἡγοὶ νασίθ. ἡγοὶ ἀπφωδ.

μά Υἱοὶ παίδων ϹΑλωμὼν, ἡγοὶ ἀϹΑφιὼν, ἡγοὶ φαιρεά. ἡγοὶ ἰηλί. ἡγοὶ λοζών. ἡγοὶ ἰσδαήλ. ἡγοὶ ϹΑφιὲθ. ἡγοὶ ἀγία. ἡγοὶ φαχαρεὶθ. ἡγοὶ ϹΑβιή. ἡγοὶ ϹΑρωθί. ἡγοὶ μασίας. ἡγοὶ γαρ. ἡγοὶ ἀδδούς ἡγοὶ σωβᾶς. ἡγοὶ ἀφιρρά. ἡγοὶ βαρωδίς. ἡγοὶ ϹΑβάτ. ἡγοὶ ἀλλωμὼν.

μβ Πάντες ἱερόδουλοι, καὶ οἱ ἡγοὶ τῶν παίδων ϹΑλωμὼν τριακόσιοι ἑβδομήκοντα δύο. ἜΒοι οἱ ἀναβάντες ἀπὸ θερμελὲθ, καὶ θελρσὰς, ἡγούμενος αὐτῶν χαραακαθαλάρ. καὶ ἀκαλάρ, καὶ οὐκ ἠδύναντο ἀπαγγεῖλαι τὰς πατρίας αὐτῶν, καὶ τὰς γενεὰς, εἰς ἐκ ἡσραὴλ εἰσὶν ἡγοὶ λαδὰν ἐκ ἡγεῖ τῶν βάν. ἡγοὶ νεκωδὰν ἑξακόσιοι πεντήκοντα δύο, καὶ ἐκ τῶν ἱερέων οἱ ἐμποδιούμενοι ἱερωσύνης, καὶ οὐχ ὑρέθησαν ἡγοὶ ὀβδία ἡγοὶ ἀκκῶς. ἡγοὶ ἀδδούς τῆς λαβόντος αὐτὴν γυναῖκα τῶν θυγατέρων ϹΒερζιλλαΐου. καὶ ἐκλήθη ἐπὶ τῷ

μετὰ μυσικῶν τυμπάνων, καὶ ἀὐλῶν, καὶ πάντες δὶ ἀλλήφοὶ ἐὐ-
τῶν παίζοντος, καὶ ἐποίησον αὐτὸς σωσαβαβὶλ αι μετ' ἐκείνων.

λζ Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν τ ἀναβαινόν-
των κατὰ πατριὰς αὐτ ἐς τὰς φυλὰς. τῶν μεγιστάρχιόν αὐ-
τῶν. δὶ ἱερᾶς δὶ ἡοὶ φινεὲς ἡοὺ ἀαρών. ἰησοῦς ὁ τοῦ ἰωσὶδεκ τοῦ
σραΐα. καὶ ἰωακεὶμ ὁ τοῦ ζοροβάβελ τοῦ σαλαθιὴλ ἐκ τοῦ οἴκου
δαβὶδ ἐκ τῆς γενεᾶς φαρὲς. φυλῆς δ' ἰούδα. ὃς ἐλάλησεν
δαρείου ῥ βασιλέως περσῶν, λόγους σοφοὺς αὐτοῦ δ δυτέρῳ
ἔτῃ τῆς βασιλείας αὐ τοῦ μηνὶ νισὰν τῷ πρώτῳ μηνός.

λη Εἰσὶ δ' οὗτοι ἐκ τῆς ἰουδαίας οἱ ἀναβάντες ἐκ τῆς
αἰχμαλωσίας τῆς παροικίας οὓς μετῴκισεν ναβυχοδονόσορ
βασιλεὺς βαβυλῶνος εἰς βαβυλῶνα καὶ ἐπέστρεψαν εἰς ἱερου-
σαλὴμ καὶ τὴν λοιπὴν ἰουδαίαν ἄνδρα εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν οἱ
ἐλθόντος μετὰ ζοροβάβελ καὶ ἰησοῦ νεεμίου. ζαχαρίου. σηναϊ-
ου ἐνὶ ηι μαρδοχαίου. βελσάρου. ἀσφαράθου. ῥεελίου. βόϊ
μου βαανὰ τῶν προηγουμένων αὐτῶν ἀριθμὸς τῶν ἀπὸ τοῦ ἔ-
θνους, καὶ οἱ προηγούμενοι αὐτῶν.

λθ Υἱοὶ φόρου δύο χιλιάδες καὶ ἑκατὸν ἑβδομήκοντα
δύο. ἡοὶ σαφατ τετρακόσιοι ἑβδομήκοντα δύο. ἡοὶ ἀρὲς ἑπτα
κόσιοι πεντηκοντατρεῖς. ἡοὶ φαὰθμωὰβ, διχίλιοι ὀκτακόσιοι
δέκα δύο. ἡοὶ ἠλὰμ. χίλιοι διακόσιοι πεντήκοντα πέντε. ἡοὶ ζαθοὶ, ἐννακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε. ἡοὶ χορβὲ ἑπτακό-
σιοι πέντε. ἡοὶ βανὶ ἑξακόσιοι τεσσαράκοντα ὀκτὼ, ἡοὶ βιβαὶ
ἑξακόσιοι εἴκοσι τρεῖς. ἡοὶ ζαδοὺρὶ χίλιοι. σκϐ. δὶ ἡοὶ ἀδωνι-
κὰμ ἑξακόσιοι ἑξήκοντα ἑπτά. ἡοὶ βαγοὶ διχίλιοι ἑξήκοντα ἓξ
ἡοὶ ἀδὶν, τετρακόσιοι πεντήκοντα τέσσαρες, ἡοὶ ἀτηρὶζεκίὲ
ἐννενήκοντα δύο, ἡοὶ κεϊλὰν, καὶ ἀζητὰς ξϛ'. ἡοὶ ἀζουρᾶν τετρα
κόσιοι ἑβδομήκοντα δύο. ἡοὶ ὀνιᾶίας, ρ'. νεῖς. ἡοὶ ἀρὼμ, ἡοὶ βασα
τκγ'. ἡοὶ ἀρσιφρεὴθ. ρϐ'. ἡοὶ μετώρυς διχίλιοι πέντε. ἡοὶ ἐκ
βαλαμὼν. ρκγ'. δὶ ἐκνετῶφας, ρν'. δὶ ἐξαναβὼθ. ρπϐ'. δὶ ἐκβεθ
λεὲμὸς, μϐ'. δὶ καριαθιάριος. κϛ', δὶ ἐκ καφιρὰς, καὶ βηρὼθ ἑπτακό-

καθὰ ἔχουσιν ἐντολὴν ἐπὶ πᾶσι τούτοις προσέταξαν ἄλλα τάλαντα κατ' ἐνιαυτὸν δίκα καὶ πᾶσι τοῖς προβαίνουσιν ἀπὸ τῆς βασιλείας κῆσαι τὴν πόλιν ὑπάρχειν τὴν ἀλευθερίαν αὐτοῖς τε καὶ τοῖς ἐκγόνοις αὐτῶν· καὶ πᾶσι δοῖς ἐδούσι τοῖς προβαίνουσιν. ἔγραψε δὲ καὶ τὴν χρηίαν καὶ τὴν ἐφαπικλὴν ἣν ἐκ τινὶ λατρεύουσιν αὐ αὐτῇ καὶ τοῖς λευίταις ἔγραψε δοῦναι τὴν χρηίαν, ἵνα τὸ τελεσθῶσι ἐν οἴκῳ· καὶ ἱερουσαλὴμ οἰκοδομηθῶναι· καὶ πᾶσι τοῖς φρουροῦσι τὴν πόλιν ἔγραψε δοῦναι αὐτοῖς κλήρους καὶ ἀφώνια· καὶ ἐξαπέστειλε πάντα τὰ σκεύη ἃ ἐξεχώρησε κύρος ἀπὸ βαβυλῶνος· καὶ πάντα ὅσα εἶπε κύρος ποιῆσαι καὶ αὐὸς ἐπέταξε ποιῆσαι καὶ ἐξαπέστειλε εἰς ἱερουσαλήμ.

λδ' Καὶ ὅτε ἐξῆλθεν ὁ γενεαλόγησε, ἄρας ὁ πρόσωπον εἰς ἐν οὐρανὸν ἐναντίον ἱερουσαλὴμ εὐλόγησε τὸν βασιλέα τὸν ὕψιστον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ λέγων· παρὰ σοῦ ἡ νίκη· καὶ παρὰ σοῦ ἡ σοφία· καὶ σοῦ ἡ δόξα, καὶ ἐγὼ, σὸς οἰκέτης· εὐλογητὸς εἶ, ὃς ἔδωκάς μοι σοφίαν· καὶ σοὶ ὁμολογῶ δίκαιος τῶν πατέρων.

λε Καὶ ἔλαβε τὰς ἐπιστολὰς καὶ ἐξῆλθε, καὶ ἦλθεν εἰς βαβυλῶνα καὶ ἀπήγγειλε τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ πᾶσι· καὶ εὐλόγησαν τὸν θεὸν τῶν πατέρων, αὐτῶν· ὅτι ἔδωκεν αὐτοῖς ἄφεσιν, καὶ ἄνεσιν ἀναβῶναι καὶ οἰκοδομῆσαι ἱερουσαλὴμ, καὶ τὸ ἱερὸν οὗ ὠνομάσθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ· καὶ ἐκωθωνίζοντο μετὰ μουσικῶν καὶ χαρᾶς ἡμέρας ἑπτά.

Κεφάλαιον ε. ς.

λς' Ἔτι δὲ ταῦτα ἐξελέγησαν ἀναβῶναι ἀρχηγοὶ οἴκων πατριῶν· κατὰ φυλὰς αὐτῶν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν, καὶ οἱ υἱοὶ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν· καὶ οἱ παῖδες αὐτῶν, καὶ αἱ παιδίσκαι αὐτῶν καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν· καὶ δαρεῖος συναπέστειλε μετ' αὐτῶν ἱππεῖς χιλίους ἕως τοῦ ἀποκαταστῆσαι αὐτοὺς εἰς ἱερουσαλὴμ μετ' εἰρήνης, καὶ

λά Καὶ τότε εἶπε, μεγάλη ἡ ἀλήθεια, καὶ ὑπερισχύει.
Τότε ὁ βασιλεὺς εἶπεν αὐτῷ, αἴτησαι ὃ θέλεις πλέον τῶν γε-
γραμμένων καὶ δώσω σοι· σὺ γὰρ ἐὰν εὑρεθῇς σοφώτερος, καὶ
ἐπὶ τοῦ θρόνου μου καθίσῃ καὶ σύγγενής μου κληθήσῃ.

λβ Τότε εἶπε τῷ βασιλεῖ μνήσθητι τῶν εὐχῶν, ἃς ηὔξω
οἰκοδομῆσαι τὴν ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἐπεβασίλευσέ σε
παρέλαβον, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ληφθέντα ἐξ ἱερουσαλὴμ
ἐκπέμψαι, ἃ ἐξεχώρησε κύρος ὅτε ηὔξατο ἐκκόψαι βαβυλῶνα
καὶ ηὔξατο ἐξαποστεῖλαι ἐκεῖ· καὶ σὺ ηὔξω οἰκοδομῆσαι τὸν ναὸν
ὃν ἐνεπύρισαν ὅτε ἠρήμωθη ἡ ἰουδαία ὑπὸ τῶν
χαλδαίων, καὶ ταῦτά ἐστιν ἃ ἐζήτησε, σὺ δὲ ἀξίως κύριε βασιλεῦ καὶ ἡ
κτίσις μάρτυς σοι· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μεγαλοσύνη ἡ παρὰ σοῦ· δέομαι
οὖν ἵνα ποιήσας τὴν εὐχὴν ἣν ηὔξω τεῖσαι βασιλεῦ τὸ οὐρανοῦ
ποιῆσαι ἐκ σώματός σου.

λγ Τότε ἀναστὰς δαρεῖος ὁ βασιλεὺς κατεφίλησεν αὐ-
τόν· καὶ ἔγραψεν αὐτῷ τὰς ἐπιστολὰς πρὸς πάντας τοὺς οἰκο-
νόμους καὶ τοπάρχας καὶ στρατηγούς, καὶ σατράπας· ἵνα προ-
πέμψωσιν αὐτόν· καὶ τοὺς μετ' αὐτῷ πάντας ἀναβαίνοντας
οἰκοδομῆσαι τὴν ἱερουσαλήμ· καὶ πᾶσι τοῖς τοπάρχαις αἱ χεί-
λη συρίᾳ, καὶ φοινίκῃ, καὶ τοῖς αἱ τοῦ λιβάνου ἔγραψεν ἐπιστο-
λὰς μεταφέρειν ξύλα κέδρινα ἀπὸ τοῦ λιβάνου εἰς ἱερουσαλήμ·
καὶ ὅπως οἰκοδομήσασι μετ' αὐτοῦ τὴν πόλιν, καὶ ἔγραψε πᾶ-
σι τοῖς ἰουδαίοις τοῖς ἀναβαίνουσιν ἀπὸ τῆς βασιλείας εἰς τὴν
ἰουδαίαν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας πάντα φωνεῖν καὶ τοπάρχην
καὶ σατράπην· καὶ οἰκονόμον μὴ ἐπιβλύσειν ἐπὶ τοὺς θύρας
αὐτῶν· καὶ πᾶσαν τὴν χώραν ἣν κρατῶσιν, ἀφορολόγητον αὐ-
τοῖς ὑπάρχειν καὶ ἵνα οἱ ἰδουμαῖοι ἀφίουσι τὰς κώμας ἃς ἐκ-
κρατοῦσι τῶν ἰουδαίων· καὶ εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ἱεροῦ δοθῆ-
ναι κατ' ἐνιαυτὸν τάλαντα εἴκοσι μέχρι τοῦ οἰκοδομηθῆναι
καὶ ὁλοθυσίας ἐπιτε-λεῖσθαι θυμιάματα καρποῦσθαι καθ' ἡμέραν

ὁ βασιλεὺς τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ· οὐχὶ πᾶσαι αἱ χῶραι σύλλαβοῦν-
ται ἄφνω ἀπ' αὐτοῦ, ἐθεώρουν αὐτὸν καὶ ἀπέμενον τὴν θυμοσόρ-
βαρτάκην τοῦ θαυμασιοῦ τοῦ παλλακοῦ· τὸ βασιλέως καθημέ-
νου ἐν ἐξέδρᾳ τοῦ βασιλέως· καὶ ἁρπάζων ἀπὸ τῆς κε-
φαλῆς τοῦ βασιλέως καὶ ἐπιθεὶς ἑαυτῷ· καὶ ἐρράπιζε τὸ βασιλέα
τῇ ἀριστερᾷ καὶ πρὸς δεξιὸς ὁ βασιλεὺς χάσκων ἐσύμα ἐθεώρει
αὐτὸν, καὶ ἐὰν προσγελάσῃ αὐτῷ, γελᾷ, ἐὰν δὲ πικρανθῇ ἐπ'
αὐτὸν, κολακεύει αὐτὸν ὅπως ἐξιλάσηται αὐτόν. ὃ δὲν ἔβλεπον πῶς
οὐκ ἰσχυραὶ αἱ γυναῖκες, ὅτι οὕτως πράσσουσι.

κή Καὶ τότε ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ μισιτάνος ἐβλεπον ἐπὶ τὸ
ῥῆτορ πρὸς ἀλλήλους.

κθ Καὶ ἤρξατο λαλεῖν περὶ τῆς ἀληθείας ἄνθρωπος, οὐκ ἰσχυ-
ραὶ αἱ γυναῖκες, μεγάλη ἡ γῆ· καὶ ὑψηλὸς ὁ οὐρανὸς, καὶ ταχὺς
τῷ δρόμῳ ὁ ἥλιος, ὅλα στρέφεται αὐτὰ κύκλῳ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ πάλ-
λιν ἀποκεῖται εἰς ἓν χωρίον τόπον αὐτῶν μιᾷ ἡμέρᾳ, οὐκ εἰσὶν ἕξ
ταῦτα ποιοῦντα· καὶ ἡ ἀλήθεια μεγάλη καὶ ἰσχυροτέρα παρὰ πάντα
πᾶσαν τὴν γῆν· καὶ οὐρανὸς αὐτὸν εὐλογεῖ, καὶ
πάντα τὰ ἔργα, σείεται καὶ τρέμει, καὶ οὐκ ἔστι μετ' αὐτῆς ἄδικον
οὐδὲν ἄδικος ὁ οἶνος· ἄδικος ὁ βασιλεὺς, ἄδικοι αἱ γυ-
ναῖκες, ἄδικοι πάντες οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἄδικα πάντα
τὰ ἔργα αὐτῶν τὰ τοιαῦτα, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἀλήθεια· καὶ ἐν
τῇ ἀδικίᾳ αὐτῶν ἀπολεῖται, καὶ δὲ ἀλήθεια μένει καὶ ἰσχύει εἰς
τὸν αἰῶνα καὶ ζῇ καὶ κρατεῖ εἰς τὸν αἰῶνα τῶν αἰώνων, καὶ οὐκ ἔστι
παρ' αὐτῇ λαμβάνειν πρόσωπα οὐ δὲ διάφορα, ἀλλὰ τὰ δίκαια
ποιεῖ ἀπὸ πάντων τῶν ἀδίκων καὶ πονηρῶν ἀπέχεται· καὶ πάν-
τες εὐδοκοῦσι τοῖς ἔργοις αὐτῆς· καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῇ κρίσει αὐτῆς οὐ-
δὲν ἄδικον· καὶ αὕτη καὶ ἰσχὺς καὶ βασιλεία καὶ ἡ ἐξουσία καὶ ἡ
μεγαλειότης τῶν πάντων αἰώνων, εὐλογητὸς ὁ θεὸς τῆς ἀληθείας.

λ Καὶ ἐσιώπησε τοῦ λαλεῖν. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς τότε ἐ-
φώνησε.

παρακούσαν αὐτοῦ. ὦ ἄνδρες πῶς οὐχ ὑπάρξει ὁ βασιλεὺς, ὅτι οὕτως ἐπάκουσός εἶ καὶ ἐσίγησον.

κζ Ὁ δὲ εἶπεν πρὸ τοῦ γωνακᾶν. καὶ τίς ἀληθέστερος ἔστις ἰσχυροβάκιλ. ἤρξατο λαλεῖν, ὦ ἄνδρες, οὐ μέγας ὁ βασιλεὺς, καὶ πολλοὶ οἱ ἄνδρες καὶ ὁ οἶνος ἰσχύει· τὶ δῶ ὁ διαπίνων αὐτῶν. ἢ τίς ὁ κυριεύων αὐτοῦ· οὐχ οἱ γωαῶκες; γωαῶκες ἐγένοντο ἐν βασιλείᾳ καὶ πάντα τὸν λαὸν τῆς κυριεύει τῆς θαλάσσης καὶ τῆς γῆς, καὶ ἐξ αὐτῶν ἐγένοντο, καὶ αὗται ἐξεβρύησαν αὐτοὺς τοὺς φυτεύοντας ἕως ἀμπελῶνας ἐξ ὧν ὁ οἶνος γίνεται. καὶ αὗται ποιοῦσι τὰς σολὰς τῶν ἀνδρῶν. καὶ αὗται ποιοῦσι δόξαν ἵππων καὶ ἃ δύνανται οἱ ἄνδρες χωρὶς τοῦ γωακᾶν ἐὰν ὦσι σωακαλαγωσι χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ πᾶν πρᾶγμα ὡραῖον, ἢ γυναῖκα ἀγαπᾷ γωαῶκα μίαν καλὴν τῷ εἴδει, καὶ τῷ κάλλει· καὶ τὰ πάντα ἀφίεντος ἂν αὐτὸν ἐκείνων· καὶ κολλᾶται τῇ γυναικὶ αὐτοῦ· καὶ πάντος αὐτὸν ἀφιστᾶσιν μᾶλλον, ἢ γυναῖκα καὶ σὲ ἀργύριον, καὶ πᾶν πρᾶγμα ὡραῖον; ἀνθρώπος ἐὰν τὴν πατέρα ἐγκαταλείπῃ ὃς ἐξέβρυσεν αὐτὸν, καὶ τὴν ἰδίαν χώραν καὶ πρὸς τὴν ἰδίαν γυναῖκα κολλᾶται. καὶ μετὰ τοῦ γωακὸς ἀφίνει τὸν ψυχὸν, καὶ οὔτε τὸν πατέρα μέμνηται, οὔτε τὴν μητέρα, οὔτε τὴν χώραν. καὶ ἐντεῦθεν ὑμᾶς γνῶναι, ὅτι οἱ γωᾶκες κυριεύουσιν ὑμῶν. ὑμεῖς πονεῖτε καὶ μοχθεῖτε καὶ πάντα τοῖς γωακεῖ δίδοτε καὶ φορεῖτε· καὶ λαμβάνει ὁ ἄνθρωπος τὴν βρομφόλον ἐαυτοῦ καὶ ἐκπορεύεται εἰς ἐξόδους λῃστεύειν καὶ κλέπτειν καὶ τὰ θάλασσαν πλεῖν καὶ ποταμὸς, καὶ θηρίοντα θηρᾶν καὶ ὠσκότῃ βαδίζειν· καὶ ὅταν κλέψῃ καὶ ἁρπάσῃ καὶ λάβῃ συτήσῃ· τῇ ὡμένῃ ἀποφόρεται, καὶ πλέον ἀγαπᾷ ἄνθρωπος τὴν ἰδίαν γυναῖκα μᾶλλον, ἢ τὸν πατέρα, καὶ τὴν μητέρα· καὶ πολλοὶ ἀπενοήθησαν τοῖς εἴδεσιν σῆς τὰς γυναῖκας· καὶ δοῦλοι ἐγένοντο σῆς αὐτὰς καὶ πολλοὶ ἀπώλοντο· καὶ ἐσφάλησαν καὶ ἁμάρτοσαν σῆς τὰς γυναῖκας· καὶ νῦν ἃ πίστευτέ μοι· ὑμεῖς μέγας

μίμνηται πᾶσαν λύπην καὶ πᾶν ὄφλημα. καὶ πᾶσας τὰς καρδίας τοῦ πλουσίας καὶ οὐ μίμνηται βασιλέα οὐδὲ σατράπην. καὶ πάντα σὺν τελάντων τοῦ λαλῆν. καὶ οὐ μίμνηται ὅταν πίνωσιν φιλιάζειν φίλοις καὶ ἀδελφοῖς. καὶ μετ' οὐ πολὺ αὖνται τὰς μαχαίρας καὶ ὅταν ἀπὸ τοῦ οἴνου γενηθῶσιν οὐ μίμνηται, ἃ ἔπραξαν. ὧ ἄνθρωπε οὐχ ὑπερεχύθη ὁ οἶνος ὃς οὕτως ἀναγκάζει τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἰσχύσας οὕτως ἐπῶν.

Κεφάλαιον δ'. 4.

Αἰ ὄρξαθ ὁ δούτερος λαλῆν ὁ ἐπὼν περὶ τῆς οἰνοχύτου τοῦ βασιλέως. ὦ ἄνθρωποι. οὐχ ὑπερεχύουσιν οἱ ἄνθρωποι τὸν γλῶσσαν καὶ τὸν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ οὐ ὠῶν; ὁ δὲ βασιλεὺς ὑπερεχύθη καὶ κυριεύθη πάντων, καὶ διαπόζει αὐτῶν. καὶ πᾶν ὃ ἂν εἴπη αὐτοῖς τοιοῦσιν. ἐὰν εἴπη αὐτοῖς τοιῆσαι πόλεμον ἕτερος πρὸς ἕν ἕτερον, τοιοῦσιν. ἐὰν δὲ ἐξαποστείλη αὐτοὺς πρὸς τὸν πολεμίους βαδίζουσι, καὶ καταρχάλουσι τὰ ὄρη καὶ τὰ τείχη, καὶ τοὺς πύργους. φονεύουσι καὶ φονεύονται. καὶ ἐν λόγον τῶ βασιλέως οὐ παραβαίνουσιν. ἐὰν δὲ νικήσωσι, ὅλ βασιλῆ κομίζουσι πάντα. καὶ ὅσα ἐὰν προνομεύσωσι, καὶ τὰ ἄλλα πάντα. καὶ ὅσοι οὐ στρατεύονται οὐ δὲ πολεμοῦσιν ἀλλὰ χαργοῦσι τὸν γλῶ. πάλιν ὅταν ἀπέρωσι βερίσαντος ἀναβαίνουσι ὅλ βασιλῆ. καὶ ἕτερος ἕν ἕτερον ἀναχάλουσιν ἀναφέρουσι τοὺς φόρους ὅλ βασιλῆ. ἢ αὗται εἰς μόνος εἰσίν. ἐὰν εἴπη ἀποκτεῖναι ἀποκτίνουσιν. ἐὰν εἴπη ἀφίναι ἀφίνουσιν ἔπαν πατάξαι, τύπτουσιν. ἔπαν σήμωσαι σήμουσιν. ἔπαν οἰκοδομῆσαι οἰκοδομοῦσιν. ἔπαν ἐκκόψαι, ἐκκόπτουσιν. ἔπι φυτεύσαι, φυτεύουσι, καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτῶ. καὶ αἱ δωδέμεις αὐτῶ ἓν ἀκοῦουσι. πρὸς δὲ τούτοις, αὗται ἀκούεται. ἐὰν εἴπῃ κῆπον καθεύδε. οὗτοι τηροῦσι περὶ αὐτὸν κύκλῳ. καὶ δύνατόν ἐστιν ὑπολαβεῖν, καὶ τοιῆσαι τὰ ἔργα αὐτῶ, οὐ δὲ

γον. ὃς ὑπερισχύσει, καὶ οὗ ἐὰν φανῇ ἡ ῥῆμα αὐτοῦ σοφώτερον
ἢ ἱστόρηται, δῶσα αὐτῷ δηρεὰν ὁ βασιλεὺς δωρεὰς μεγάλας·
καὶ ἐπινίκια μεγάλα· καὶ πορφύραν περιβαλέσθαι· καὶ ἐν χρυσώ
μασι πίνειν· καὶ ἐπὶ χρυσῷ καθεύδειν, καὶ ἅρμα χρυσοχάλι
νον· καὶ κίδαριν βυσσίνην· καὶ μανιάκην περὶ τὸν τράχηλον· καὶ
δι' ὑστέρου καθῆται δαρεῖκον σὺν τοῖς σοφοῖς αὐτοῦ· καὶ συγγε
νὴς δαρείου κληθήσεται· καὶ ποτε πράξαντος τοιαῦτα ἑαυτῷ λό
γον, ἰσοφρανίσει· καὶ ἔθηκαν ὑπὸ τὸ πρὸς κεφάλαιον δαρείου τοῦ
βασιλέως καὶ εἶπον· ὅταν ἂν ἐγερθῇ, ὁ βασιλεὺς, δώσουσιν αὐ
τῷ τὸ γράμμα· καὶ οὗ ἂν κρίνῃ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ τρεῖς μειρακίσκοι
τῆς περσίδος, ὅτι ὁ λόγος αὐτοῦ σοφώτερος αὐτοῦ δοθήσεται
ἡ νίκημα καθὼς γέγραπται.

κβ Ὁ εἷς ἔγραψεν ὑπερισχύει ὁ οἶνος.

κγ Ὁ ἱστόρησεν ἔγραψεν ὑπερισχύει ὁ βασιλεύς.

κδ Ὁ ἄλλος ἔγραψεν, ὑπερισχύουσιν αἱ γυναῖκες ὑπὲρ
πάντα· ἀλλὰ ὑπὲρ πάντα νικᾷ ἡ ἀλήθεια. Καὶ ὅτε ἐξηγέρθη ὁ βασιλεὺς λα
βόντες τὰ γράμματα ἐπέδωκαν αὐτῷ· καὶ ἀνέγνω καὶ ἀπέστει
λεν καλέσαι πάντας τοὺς μειρακίσκους τῆς περσίδος καὶ τοὺς μι
σθάρχας καὶ στρατάρχας καὶ σατράπας καὶ ὑπάτους καὶ
καθίσαι ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ, καὶ ἀνέγνωσαν τὸ γράμμα ἐνώ
πιον αὐτῶν· καὶ εἶπε καλέσατε τοὺς νεανίσκους, καὶ αὐτοὶ φανε
ροῦσι τοὺς λόγους ἑαυτῶν· καὶ εἰσῆλθον καὶ ἐστάθησαν καὶ εἶπον
αὐτοῖς ἀπαγγέλατε ἡμῖν περὶ τῶν γεγραμμένων.

κε Καὶ ἤρξατο ὁ πρῶτος ὁ ἄπας περὶ τῆς ἰσχύος τοῦ οἴνου
καὶ ἔφη οὕτως· ἄνδρες, πῶς ὑπερισχύει ὁ οἶνος; πάντας τοὺς αὐ
θρώπους τοὺς πίνοντας αὐτὸν πλανᾷ, τὴν διάνοιαν τοῦ τε βασιλέ
ως καὶ ὀρφανοῦ παντὸς τὴν διάνοιαν μίαν τὴν τε τοῦ οἰκέτου καὶ
τὴν τοῦ ἐλευθέρου· τὴν τοῦ τε πίνοντος καὶ τὴν τοῦ πλουσίου· καὶ
πᾶσι διάνοιαν μεταστρέφει εἰς ὀνοχίαν καὶ ἀφροσύνην, καὶ οὐ

πότε αὐτὶ γράφων ὁ βασιλεὺς ἐβεβύμῳ τῷ γράφοντι τὰ πρόσταγ
μοντα ἢ συλλήθην ἢ συμμιλίῳ γραμματεῖ· καὶ οἷς λοιποῖς
τοῖς συνταγομένοις· καὶ οἰκοῦσιν οὐ τῇ Συρίᾳ·
καὶ φοινίκῃ τὰ ὑποτεταγμένα· ἀνέγνων τὴν ἐπιστολὴν ἣν πε
πόμφατε πρὸς με· ἐπέταξα οὖν ἐπισκέψασθαι· καὶ εὑρέθη ὅτι
ἡ πόλις ἐκείνη ἐστὶν ἐξαυδῶν βασιλεῦσιν ἀντιπράσσουσα καὶ
δι' ἀνθρώπους, ἀποστάσεις καὶ πολέμους ἐν αὐτῇ συντελοῦντες
καὶ βασιλεῖς ἰσχυροὶ καὶ σκληροὶ ἦσαν ἐν Ἱερουσαλὴμ κυριεύον
τες ἢ φορολογοῦντες κοίλην καὶ συρίαν καὶ φοινίκην· νῦν οὖν
ἐπέταξε ἀποκωλύσαι τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους τὸ οἰκοδομῆ
σαι τὴν πόλιν καὶ προνοηθῆναι· ὅπως μηδὲν παρὰ ταῦτα γέ
νηται· καὶ μὴ προβῇ ἐπὶ πλεῖον τὰ τῆς κακίας ἐπὶ τῷ βασιλεῖ
ἐνοχλεῖσθαι· τότε ἀναγνωσθέντων τῶν παρὰ τοῦ βασιλέως ἀρ
ταξέρξου γραφέντων Ῥαθυμῷ καὶ συμίλλῃ ὁ γραμματεῖ
καὶ τοῖς τούτοις συνταγομένοις ἀναβεβήκασιν εἰς Ἱερουσαλὴμ
κατὰ σπουδὴν μεθ' ἵππου, καὶ ὄχλου παρατάξεως ἤρξαντο κω
λύειν τοὺς οἰκοδομοῦντας, καὶ ἦργει τὸ οἰκοδομεῖν τὸ Ἱερού
σαλὴμ οὐ Ἱερουσαλὴμ, μέχρι τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς βασιλείας
Δαρείου τοῦ πορσῶν βασιλέως.

Κεφάλαιον γ'. 3

καὶ Αἱ βασιλεύσας Δαρεῖος ἐποίησε δοχὴν μεγάλ
κ λην πᾶσι τοῖς ὑπ' αὐτὸν καὶ πᾶσι τοῖς οἰκογενεῦσιν
σιν αὐτῷ· καὶ πᾶσι τοῖς μεγιστᾶσι τῆς μηδείας, καὶ τοῖς
περσίδος· καὶ πᾶσι τοῖς σατράπαις καὶ στρατηγοῖς καὶ τοπάρχοις
τοῖς μετ' αὐτόν· ἀπὸ τῆς ἰνδικῆς μέχρι τῆς αἰθιοπίας ἐν τοῖς ἑ
κατὸν εἴκοσιν ἑπτὰ σατραπείαις· καὶ ὅτε ἔφαγον καὶ ἔπιον καὶ ἐμ
πλησθέντες ἀνέλυσαν· τότε εἰσῆλθεν ὁ βασιλεὺς Δαρεῖος εἰς
τὸν κοιτῶνα ἑαυτοῦ· καὶ ἐκοιμήθη καὶ ἐξύπνησεν ἐγένετο· τότε οἱ
τρεῖς νεανίσκοι οἱ σωματοφύλακες οἱ φυλάσσοντες τὸ σῶμα τοῦ
βασιλέως, εἶπον εἷς πρὸς τὸν ἕτερον· εἰπάτω ἕκαστος ἡμῶν ἕνα λό

θυΐσκαι ἀρχὴν ἔχουσι χίλια φιάλαι χρυσαῖ τριάκοντα· ἀργυραῖ δισχίλιαι τετρακόσιαι δέκα· καὶ ἄλλα σκεύη χίλια· τὰ δὲ πάντα σκεύη δισχιλίαι ἑξακόσιαι χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ πεντακισχίλια τετρακόσια ἑξήκοντα ἕνια ἀνῆνεχθη δὲ ὑπὸ σανναβασσαρου ἅμα τοῖς ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας ἐκ Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλημ· ὡς δὲ τοῖς ἐπὶ ἀρταξέρξου τοῦ πρώσου βασιλέως χρόνοις κατέγραφον αὐτῷ κατὰ τῶν κατοικούντων ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ Ἱερουσαλήμ· βήλεμος καὶ μιθριδάτης· καὶ ταβέλλιος καὶ ῥάθυμος καὶ βεέλτεθμος· καὶ σεμέλλιος ὁ γραμματεύς, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ βουλεύοντες ἐν Σαμαρείᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις τόποις τῶν ὑπογεγραμμένων ἐπιστολὴν βασιλεῖ ἀρταξέρξῃ κυρίῳ, οἱ παῖδές σου· ῥάθυμος δὲ τὸ προσταγθὲν ἀνέγνω καὶ σεμέλλιος ὁ γραμματεύς, καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῆς βουλῆς αὐτῶν· καὶ κριταὶ οἱ ἐν Χοιλῇ Συρίᾳ, καὶ Φοινίκῃ· καὶ νῦν γνωστὸν ἔστω τῷ κυρίῳ τῷ βασιλεῖ· διότι οἱ Ἰουδαῖοι ἀναβάντες παρ' ὑμῶν πρὸς ἡμᾶς ἐλθόντες εἰς Ἱερουσαλὴμ τὴν πόλιν τὴν ἀποστάτιν καὶ πονηρὰν· οἰκοδομοῦσι τὰς τε ἀγορὰς, καὶ τὰ τείχη αὐτῆς θεραπεύουσι, καὶ ναὸν ὑποβάλλονται· ἐὰν οὖν ἡ πόλις αὕτη οἰκοδομηθῇ, καὶ τὰ τείχη συντελεσθῇ φόρους μὴ ὑπομένουσι δουῶναι, ἀλλὰ καὶ βασιλεῦσιν ἀντιστήσονται· καὶ ἐπεὶ ἐνοργῖται τὰ κατὰ τὸν ναὸν καλῶς ἔχειν ὑποκαμβάνομεν μὴ ὑπερείδειν τοιοῦτο ἀλλὰ προσφωνῆσαι τῷ κυρίῳ ἡμῶν βασιλεῖ ὅπως ἂν φαίνηταί σοι ἐπισκοπῆναι· ἐν τοῖς ἀπὸ τῶν πατέρων σου βιβλίοις· καὶ εὑρήσεις ἐν τοῖς ὑπομνήμασι γεγραμμένα περὶ τούτων, καὶ γνώσῃ ὅτι ἡ πόλις ἐκείνη ἦν ἀποστάτις· καὶ βασιλεῖς· καὶ πόλις ἐν ὀχλοῦσα· καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἀποστάται καὶ πολεμοῦ ἐν αὐτῇ ἐξ αἰῶνος· διὸ καὶ ἡ πόλις αὕτη ἠρημώθη· νῦν οὖν ὑποδείκνυμεν σοι βασιλεῖ· διότι ἐὰν ἡ πόλις αὕτη οἰκοδομηθῇ, καὶ τὰ τείχη ἀναστηθῇ· κάθοδός σοι οὐκ ἔστι εἰς χοιλὴν Συρίας, καὶ Φοινίκης

γου κυρίου ἐν σώματι ἱερεμίου· ἕως ἧς σύνδεκάτου τοῦ γλῶ· τὰ σάββατα ἀνοῖξαι, πάντα ἓν χρόνον τῆς ἐρημώσεως αὐτῆς σαββατισθῆναι, ἕως πληρώσεται ἑβδομήκοντα.

Κεφάλαιον. β. 3.

18 Βασιλεύοντος κύρου περσῶν ἔτους πρώτου εἰς σωτέλεσμα ῥήματος κυρίου ἐν σώματι ἱερεμίου, ἤγειρε κύριος τὸ πνεῦμα κύρου βασιλέως περσῶν· καὶ ἐκήρυξεν ἀνὰ ὅλην τὴν βασιλείαν αὐτοῦ· καὶ ἅμα διὰ γραπτῶν λέγων· τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς περσῶν κῦρος· ἐμὲ ἀνέδειξε βασιλέα τῆς οἰκουμένης ὁ κύριος ὁ ἰσραήλ, κύριος ὕψιστος· καὶ ἐσήμανέ μοι οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον ἐν ἱερουσαλήμ, τῇ ἐν τῇ ἰουδαίᾳ. εἴ τις ἐστὶν οὖν ὑμῶν ἐκ τοῦ ἔθνους αὐτοῦ, ἔστω ὁ κύριος κύριος αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἀναβὰς εἰς ἱερουσαλὴμ τῇ ἐν τῇ ἰουδαίᾳ οἰκοδομάτω τὸν οἶκον κυρίου τοῦ ἰσραήλ· θεὸς ὁ κύριος, ὁ κατασκηνώσας ἐν ἱερουσαλήμ· διὸ οὖν κατὰ τόπους οἰκοῦσι, βοηθέτωσαν αὐτῷ· δὸς ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ ἐν χρυσίῳ καὶ ἐν ἀργυρίῳ· ἐνδόσιμα μετὰ ἵππων καὶ κτηνῶν σὺν τοῖς ἄλλοις τοῖς κατ' εὐχὰς προτιθεμένοις εἰς τὸν ἱερὸν τοῦ κυρίου τοῦ ἐν ἱερουσαλήμ.

κ Καὶ κατεστάντες οἱ ἀρχίφυλοι τῶν πατριῶν τῆς ἰούδα· καὶ βενιαμὶν φυλῆς· καὶ οἱ ἱερεῖς· καὶ οἱ λεβῖται καὶ πάντων ὧν ἤγειρε κύριος τὸ πνεῦμα ἀναβῆναι οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ κυρίῳ τῷ ἐν ἱερουσαλήμ· καὶ περὶ κύκλῳ αὐτῶν ἐβοήθησαν ἐν πᾶσιν ἀργυρίῳ· καὶ χρυσίῳ, ἵπποις καὶ κτήνεσιν καὶ σὺν χαῖς πλείσταις σὺν ἄλλων, ὧν ὁ νοῦς ἠγέρθη· καὶ ὁ βασιλεὺς κύρος ἐξήνεγκε τὰ ἱερὰ σκεύη τοῦ κυρίου ἃ μετήνεγκε ναβουχοδονόσορ ἐξ ἱερουσαλήμ· καὶ ἀπηρείσατο αὐτὰ ἐν τῷ ἰδόλῳ αὐτοῦ· ἐν δὲ τῷ ἐξενέγκαι δι' αὐτὰ κῦρος ὁ βασιλεὺς περσῶν παρέδωκεν αὐτὰ μιθριδάτῃ τῷ ἑαυτοῦ γαζοφύλακι· καὶ διὰ δωδεκαπάρῳ προστάτῃ τῆς ἰουδαίας· ὃ δὲ τούτων ἀριθμὸς ἦν· ἀποφορὰ χρυσᾶ χίλια· καὶ ἀποφορὰ ἀργυρᾶ χίλια·

ιδ Καὶ μὴ ἐνιαυτὸν ἀποσέλας ναβουχοδονόσορ, μὴ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἀνέβη αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα ἅμα τοῖς ἱερεῦσι σκεύεσι τοῦ κυρίου, καὶ ἀνέλαβεν σεδεκίαν βασιλέα τοῦ Ἰσδαΐας, καὶ ἔλιμ. ὄντα ἐπ' ἄκρου καὶ ἐνὸς, ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ ἐνδεκα. καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου. καὶ ἀπὸ τῶν ῥηθέντων λόγων ὑπὸ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου ἐκ στόματος κυρίου καὶ ὠργίσθη ἀπὸ τοῦ βασιλέως ναβουχοδονόσορ ὅτι ὤμοσε κύριος ἐπ' αὐτῷ καὶ ἐσκλήρυνε τὸν τράχηλον, καὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ παρέβη τὰ νόμιμα κυρίου θεοῦ Ἰσραήλ.

ιή Καὶ οἱ ἡγούμενοι τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἱερέων ἐπολλὰ ἠνόμησαν καὶ παρέβησαν ὑπὲρ πάσας τὰς ἀκαθαρσίας πάντων τῶν ἐθνῶν καὶ ἐμίανον τὸ ἱερὸν κυρίου τὸ ἁγιασθὲν ἐν Ἰερουσαλήμ. καὶ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς ἀγγέλους αὐτοῦ μεταστελλόμενος αὐτοὺς καθότι ἐφείσατο αὐτῶν καὶ τοῦ σκηνώματος αὐτοῦ. αὐτοὶ δὲ ἐξεμυκτήριζον τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ καὶ ἡμέρᾳ ἐλάλησε κύριος ἦσαν ἐμπαίζοντες τοὺς προφήτας αὐτοῦ, ἕως τοῦ θυμωθῆναι αὐτὸν ἐπὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐφ' τὰ συντρίμματα προσέξαι ἀναβιβάσαι ἐπ' αὐτοὺς τοὺς βασιλεῖς τῶν χαλδαίων. οὗτοι ἀπέκτειναν τοὺς νεανίσκους αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ περικύκλῳ τοῦ ἁγίου αὐτῶν ἐφείσατο καὶ νεανίσκου, καὶ παρθένου καὶ πρεσβυτέρου καὶ νεωτέρου αὐτῶν, ἀλλὰ πάντας παρέδωκεν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ πάντα τὰ ἱερὰ σκεύη κυρίου τὰ μεγάλα καὶ τὰ μικρὰ καὶ τὰ σκεύη κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ καὶ τὰς βασιλικὰς ἀποθήκας ἀνελάβοντο ἀπήνεγκαν εἰς Βαβυλῶνα. καὶ ἐνεπύρισαν τὸν οἶκον τοῦ κυρίου, καὶ ἔλυσαν τὰ τείχη Ἰερουσαλήμ. καὶ τοὺς πύργους αὐτῶν ἐνεπύρισαν ἐν πυρί. καὶ συνέλισαν πάντα τὰ ἐνδοξα αὐτῆς, ἀχρίωσαν καὶ τοὺς ἐπιλοίπους ἀπήγαγεν ἀπὸ ῥομφαίας εἰς Βαβυλῶνα. καὶ ἦσαν παῖδες αὐτοῦ. μὴ τῆς ἡμέρας αὐτοῦ. μέχρι τοῦ βασιλεῦσαι περσῶν, εἰς ἀναπλήρωσιν λόγου

σαν Ἰσραηλίτας ὁ προφήτης ὑπὲρ Ἰωσίου. καὶ οἱ προκαθήμενοι σὺν γυναιξὶν ἐφορωῦσαν αὐτὴν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. καὶ ἐξεδόθη τῷ γήρᾳ καὶ εἰς ἄπαντα χρόνον Ἰσραήλ. ταῦτα δὲ πάντα γέγραπται ἐν τῇ βίβλῳ τῶν ἱστορουμένων περὶ τῶν βασιλέων τῆς Ἰουδαίας. καὶ τὰ κατ' αὐτὸν ἐν πραχθέντα τῆς πράξεως Ἰωσίου. καὶ τῆς δόξης αὐτοῦ. καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ ἐν τῷ νόμῳ κυρίου τὰ δὲ προπραχθέντα ὑπ' αὐτοῦ. καὶ τὰ νῦν ἱστόρηται ἐν τῇ βίβλῳ τῶν βασιλέων Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα.

νδ'. Καὶ ἀναλαβόντος οἱ ἐκ τῶν ἐθνῶν τὸν Ἰωάχαζ υἱὸν Ἰωσίου, ἀνέστησεν βασιλέα αὐτὶ Ἰωσίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ὄντα ἐτῶν εἴκοσι τριῶν. καὶ ἐβασίλευσεν ἐν Ἰούδᾳ, καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ μῆνας τρεῖς. καὶ ἀπεκατέστησεν αὐτὸν βασιλεὺς Αἰγύπτου τοῦ μὴ βασιλεύειν ἐν Ἱερουσαλήμ. καὶ ἐζημίωσε γῆν ἑκατὸν ἀργυρίου τάλαντα καὶ χρυσίου τάλαντον καθαρόν.

νε'. Καὶ ἀνέστησεν βασιλεὺς Αἰγύπτου βασιλέα Ἰωακεὶμ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ βασιλέα τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλήμ. καὶ μετέστησεν Ἰωακεὶμ τοὺς μεγιστᾶνας. Ζαραΐαν δὲ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ συλλαβὼν ἀνήγαγεν ἐξ Αἰγύπτου. ἐτῶν δὲ ἦν εἰκοσιπέντε Ἰωακεὶμ, ὅτε ἐβασίλευσεν τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλήμ. καὶ ἐποίησε πονηρὸν ἐναντίον κυρίου ὁ θεὸς αὐτὸν ὁ ἀνέβλεψεν Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος. καὶ δήσας αὐτὸν ἐν χαλκείῳ ἀπήγαγεν εἰς Βαβυλῶνα. καὶ ἀπὸ τῶν ἱερῶν σκευῶν τοῦ κυρίου λαβὼν Ναβουχοδονόσορ καὶ ἀπενέγκας ἀπηρείσατο ἐν Βαβυλῶνι ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ. τὰ δὲ ἱστορηθέντα περὶ αὐτοῦ. καὶ τῆς ἀκαθαρσίας αὐτοῦ. καὶ δυσφημίας ἀναγέγραπται ἐν τῇ βίβλῳ τῶν χρόνων τῶν βασιλέων.

νς'. Καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὶ αὐτοῦ, Ἰωακεὶμ υἱὸς αὐτοῦ ὄντα ἐτῶν ἀκτὼ. βασιλεύει δὲ μῆνας τρεῖς καὶ ἡμέρας δέκα ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου.

ρᾷ ῥύτῳ, καὶ πάχα καὶ τῶν ὑορτῶν τῶν ἀζύμων ἡμέρας ἑπτὰ· καὶ οὐκ ἦχθη πάχα τοιοῦτο ὡς τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν χρόνων σαμουὴλ τοῦ προφήτου. καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τοῦ Ἰσραὴλ, οὐκ ἤγαγοσαν πάχα τοιοῦτο, οἱ ἦγαγεν ἰωσίας καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ λευῖται καὶ οἱ ἰουδαῖοι καὶ πᾶς Ἰσραὴλ οἱ εὑρεθέντες ἐν τῇ καθικήσει αὐτῶν ἐν ἱερουσαλὴμ. ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει βασιλεύοντος ἰωσίου ἦχθη τὸ πάχα τοῦτο.

19 Καὶ ὠρθώθη τὰ ἔργα ἰωσίου ἐνώπιον τοῦ κυρίου αὐτοῦ· καὶ καρδία πλήρεις εὐσεβείας· καὶ τὰ κατ' αὐτὸν δὲ ἀναγέγραπται εἰς τοὺς ἔμπροσθεν χρόνους περὶ τῶν ἡμαρτηκότων καὶ ἠσεβηκότων πρὸς τὸν κύριον παρὰ πᾶν ἔθνος καὶ βασιλείαν· καὶ ἐλύπησαν αὐτὸν ἐν ἀδήκοις· καὶ οἱ λόγοι τοῦ κυρίου ἀνέστησαν ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ μὰ πάσαν τὴν πρωΐξιν ταύτην ἰωσίου σωίβη φαραὼ βασιλεὺς αἰγύπτου ἐλθόντα πόλεμον ἐγεῖραι ἐν καρχαμὺς ἐπὶ τὸν εὐφράτου. καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ ἰωσίας· καὶ ἀγωνίσατο πρὸς αὐτὸν βασιλεὺς αἰγύπτου λέγων· τί ἐμοὶ καὶ σοί ἐστι βασιλεῦ τῆς ἰουδαίας· οὐχὶ πρὸ σοῦ ἐξαπέσταλμαι ὑπὸ κυρίου τοῦ θεοῦ· ἐπὶ γὰρ τὸν εὐφράτου ὁ πόλεμός μου ἐστὶ καὶ νῦν κύριος μετ' ἐμοῦ ἐστί· καὶ κύριος μετ' ἐμοῦ ἐστὶν ἵνα μὴ ἐναντιοῦ μοι κυρίῳ· καὶ οὐκ ἀπέστρεψεν ἑαυτὸν ἰωσίας ἐπ' αὐτὸν ἅρμα ἑαυτοῦ· ἀλλὰ τοῖς μὲν αὐτὸν ἐπιχείρει· οὐ προσέχων ῥήμασιν ἱερεμίου τοῦ προφήτου, ἀλλὰ σώματος κυρίου· ἀλλὰ συνεστήσατο πρὸς αὐτὸν πόλεμον ἐν τῷ πεδίῳ μαγεδδαίους· καὶ κατέβησαν οἱ ἄρχοντες πρὸς τὸν βασιλέα ἰωσίαν· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς παισὶν ἑαυτοῦ ἄποσήσατέ με ἀπὸ τῆς μάχης, ἠδένησα γὰρ λίαν· καὶ εὐθέως ἀπέστησαν αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀπὸ τῆς παρατάξεως· καὶ ἀνέβη τὸ ἅρμα τὸ δεύτερον ἑαυτοῦ· καὶ ἀποκατασταθεὶς εἰς ἱερουσαλὴμ, μετήλλαξεν τὸν βίον ἑαυτοῦ· καὶ ἐτάφη ἐν τῷ πατρικῷ τάφῳ· καὶ ὅλη τῇ ἰουδαίᾳ ἐπένθησαν τὸν ἰωσίαν, καὶ ἰερεμίας

γ. Καὶ οἱ ὧδε κε χελκίας. καὶ ζαχαρίας καὶ σύλλος δι ε
πισάτα τῶ ἱερέως τοῖς ἱερεῦσιν ἐς πάχα. πρόβατα διχιλία
ἑξακόσια μόχους τριακοσίους.

δ. Καὶ ἰεχονίας καὶ σαμάιας. καὶ ναθαναὴλ ὁ ἀδελφός.
καὶ σαβίας. καὶ ὀχιήλος. καὶ ἰώραμ χιλιαρχοι ἔδωκαν, τοῖς
λευίταις ἐς πάχα πρόβατα πεντακισχίλια, μόχους ἐπτακο
σίους.

ε. Καὶ τούτων γενομένων, εὐπρεπῶς ἔστησαν οἱ ἱερεῖς καὶ
οἱ λευῖται ἔχοντες τὰ ἄζυμα κατὰ τὰς φυλὰς καὶ κατὰ τὰς με
ριδαρχίας τῶν πατρῶν ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ προσαγαγεῖν τῷ
κυρίῳ κατὰ τὰ γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ μωϋσῆ καὶ οὕτως τὸ
πρωϊνόν.

ς. Καὶ ὤπησαν τὸ πάχα πυρὶ, ὡς καθήκει. καὶ τὰς θυ
σίας ἕψησαν ἐν τοῖς χαλκέοις, καὶ λέβησι μετ εὐδοκίας. καὶ ἀ
πήνεγκαν πᾶσι τοῖς ἐκ τοῦ λαοῦ.

ζ. Μετὰ δὲ ταῦτα ἡτοίμασαν ἑαυτοῖς τε καὶ τοῖς ἱερεῦ
σιν ἀδελφοῖς ἑαυτῶν ἡροῖς ἀζύμων, ὅτι γὰρ ἱερεῖς ἀνέφοδον τὰ σί
τα ἕως ἀωρίας. καὶ οἱ λευῖται ἡτοίμασαν ἑαυτοῖς καὶ τοῖς ἱε
ρεῦσιν ἀδελφοῖς αὐτῶν ἡροῖς ἀζύμων.

η. Καὶ οἱ ἱεροψάλται ἡροὶ ἀσὰφ ἦσαν ἐπὶ τῆς τάξεως αὐ
τῶν. κατὰ τὰ ὑπὸ δαβὶδ τεταγμένα.

θ. Καὶ ἀσὰφ καὶ ζαχαρίας καὶ ἰεδουθὺς ὁ παρὰ τ βασιλέως.

ι. Καὶ οἱ θυρωροὶ ἐφ ἑκάστου πυλῶνος οὐκ ἦσαν παρα
βαίνειν ἀπὸ τῶν ἑαυτῶν ἐφημερίαν. διὰ γὰρ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ
λευῖται ἡτοίμασαν ἑαυτοῖς.

ια. Καὶ συντελίσθη τὰ τῆς θυσίας τοῦ κυρίου. ἐν ἐκείνῃ
τῇ ἡμέρᾳ ἀχθῆναι τὸ πάχα καὶ προσανενεχθῆναι τὰς θυσίας
ἐπὶ τὸ θεῖον θυσιαστήριον. κατὰ τὴν ἐπιταγὴν τοῦ βασιλέως
ἰωσίου.

ιβ Καὶ ἤγαγον. οἱ ἡροὶ ἰσραὴλ οἱ εὑρεθέντες ἐν ζωῇ καὶ

ΕΣΔΡΑΣ.

Κεφαλαιον. α.

α Αἰ ἤχαγον Ἰωσίας τὸ πάσχα ἐν Ἱερουσαλὴμ τῷ κυρίῳ αὐτῶ, καὶ ἔθυσαν τὸ πάσχα τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τῦ μηνὸς τῦ πρώτυ εἱσασαν τὺς ἱερεῖς κατ' ἐφημερίας ἐσταλισμένους ἐν τῷ ἱερῷ τῦ κυρίου καὶ ἔπι τοῖς Λευίταις ἱεροδουλοις τῦ Ἰσραήλ. ἁγιάσαι ἑαυτὸς τῷ κυρίῳ ἐν τῇ θέσει τῆς ἁγίας κιβωτῦ τῦ κυρίου. ἐν τῷ οἴκῳ ᾧ ὠκοδόμησε Σολομὼν ὁ ἱὸς τῦ Δαβὶδ ὁ βασιλεὺς. οὐκ ἔσαι ὑμῖν ἆραι ἐπ' ὤμων αὐτῶν καὶ νῦν λατρεύετε κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν. καὶ θεραπεύετε τὸν θεὸν αὐτῦ Ἰσραήλ. καὶ ἑτοιμάσατε κατὰ τὰς πατριὰς καὶ τὰς φυλὰς ὑμῶν κατὰ τὴν γραφὴν Δαβὶδ βασιλέως Ἰσραήλ. καὶ κατὰ τὴν μεγαλοπρέπειαν Σολομὼν τῦ ἱῦ αὐτῦ. καὶ στάτε ἐν τῷ ἱερῷ κατὰ τὴν μεριδαρχίαν τῶν πατριῶν ὑμῶν τῶν Λευιτῶν τῶν λειτουργούντων τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἱῶν Ἰσραήλ. ἐν τάξει θυσιάζειν τὸ πάσχα. καὶ τὰς θυσίας ἑτοιμάσατε τοῖς ἀδελφοῖς ὑμῶν. καὶ ποιήσατε τὸ πάσχα κατὰ τὸ πρόσταγμα κυρίυ δοθὲν τῷ Μωϋσῇ.

β Καὶ ἐδωρήσατο Ἰωσίας τῷ λαῷ ὑρνιθίνη ἀρνῶν καὶ ἐρίφων τελείους τριάκοντα χιλιάδας. μόσχους τελείους. τριακοσίους. τὰ ἐκ βασιλικῶν ἐδόθη κατ' ἐπαγγελίαν τῷ λαῷ. καὶ τοῖς ἱερεῦσι καὶ τοῖς Λευίταις.

γ. καὶ

ϙ Ἐκ τῶν υἱῶν φόρ.
ϙα Ἐκ τῶν υἱῶν ηλα.
ϙβ Ἐκ τῶν υἱῶν ϛαμὼρ
ϙγ Ἐκ τῶν υἱῶν βηβαΐ.
ϙδ Ἐκ τῶν υἱῶν μαναὴ
ϙε Ἐκ τῶν υἱῶν ἀδωνικὰμ.
ϙϛ Ἐκ τῶν υἱῶν βαγοὶ.
ϙζ Ἐκ τῶν υἱῶν ἀσγὰδ
ϙη Ἐκ τῶν υἱῶν ἐδωνικὰμ.
ϙθ Ἐκ τῶν υἱῶν ἐϛεφὰν
ρ Ἐκ τῶν υἱῶν ἐθμαὼ.
ρα Καὶ κατῴκησαν οἱ ἱερεῖς.
ρβ Καὶ σωὺχθησαν ὁ μοθυμαὴλ ὃν πᾶν ϗ πλῆθ.
ργ Ἐκόσμησαν ἰσραὴλ ὁ ἀρχιερεὺς ϗ νόμον.
ρδ Καὶ ὠνιχίνωσκεν ὠ ϛδ πρὸ τῦ ἱερῦ πυλῶν.
ρε Καὶ ἦσαν ἰσραὴλ ὁ ἱερεῖς καὶ ὠναγνώσης.
ρϛ Καὶ ἤραντο ἄνω τὰς χεῖρας, προσεύξαντο ἐπὶ τῷ γλῷ προσκύνησαν ϛδ κυρίῳ ἰησοῦς ϗ ἄννας ϗ ϛραβίας.
ρζ Καὶ εἶπαν ἀθαράθης ἰσραὴλ ϛδ ἱερεῖς, καὶ ὠναγνώσης.
ρη Καὶ οἱ λευῖται ἐκέλευον.
ρθ Καὶ ὤχοντο πάντες φαγεῖν.

ξγ Καὶ μετεγνωσιρ τοὺτων τοῦ βασιλεύοντος ἀρτα-
ξέρξου κατὰ πρόσωπον.
ξδ Καὶ σωανέβησαν ἐκ τῶν υἱῶν ἰσραήλ.
ξε Εἶπεν ἔσδρας ὁ γραμματεύς.
ξς Οὗτοι οἱ προηγούμενοι κατὰ τὰς πατριὰς αὐτῶν.
ξζ Ηὐξάμην ἐκ βαβυλῶνος.
ξη Ἐχώρησα τῶν φυλάρχων τῶν ἱερέων. ἀνέβησαν δὲ ὡσαυ-
ξθ Καὶ ἀναζεύξαντες ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ θερωδ.
ο Οἱ δὲ παραγενόμενοι ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας.
οα Καὶ ἀπέδωκαν τὰ προστάγματα τοῦ βασιλέως.
οβ Καὶ τούτων τελειωθέντων προσῆλθον οἱ ἡγούμενοι.
ογ Καὶ ἐγένετο ἅμα τῷ ἀκουσθῆναί με.
οδ Καὶ ἐπισωρεύθησαν πρός με ὅσοι σὺν ἐπικαλοῦντο
τὸ ὄνομα κυρίου θεοῦ ἰσραήλ.
οε Καὶ ἐκτείνας πρὸς τὸν θεὸν τὰς χεῖρας εἶπον.
ος Ἀνασὰς ἔσδρας ὥρκισε τοὺς φυλάρχους.
οζ Ἀνασὰς ἔσδρας ἀπὸ τῆς πύλης.
οη Καὶ ἐγένετο κήρυγμα ἐν ὅλῃ τῇ ἰουδαίᾳ.
οθ Καὶ ἐπισωρεύθησαν πάντες.
π Ἀνασὰς ἔσδρας εἶπεν αὐτοῖς, ὑμεῖς ἠνομήσατε.
πα Καὶ ἐφώνησαν ἅπαν ὡς πληθος.
πβ Ἰώναθας ζωήλου.
πγ Καὶ ἐπιλέξαθ ἀμὰν ἔσδρας ὁ ἱερεὺς
πδ Καὶ ἠριθμήθησαν ἐκ τῶν ἐπισωρευθέντων ἱερέων. ἄλλοι
γενεὰς γνωσθῆναι ἔχοντες.
πε Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν ἐμμήρ.
πς Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν φασχοῦ.
πζ Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν λευΐ.
πη Καὶ ἐκ τῶν ἱεροψαλτῶν.
πθ Ἐκ τῶν θυρωρῶν.

νζ΄ Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀναβαινόντων.
νη΄ Εἰσὶ δὲ οὗτοι ἐκ τῆς Ἰουδαίας ἀναβάντες.
νθ΄ Υἱοὶ Φόρος.
ξ΄ Οἱ ἀπὸ Λοδὶτ καὶ Ἀνὼδ καὶ Μαδμανά.
ξα΄ Υἱοὶ Παάθων Μωλωμῶν.
ξβ΄ Πάντες οἱ ἱερόδουλοι
ξγ΄ Οἱ δὲ πάντες ἦσαν Ἰσραὴλ ἀπὸ Λιπαιτῶν χωρὶς παί-
δων.
ξδ΄ Καὶ κατασὰς Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰασιδέκ.
ξε΄ Καὶ ἐπισωμήχθησαν αὐτοῖς ἐκ τῶν ἄλλων ἐθνῶν.
ξς΄ Καὶ ἠγάγοσαν τὰ τῆς σκηνοπηγίας ἑορτῶ.
ξζ΄ Καὶ ὅσοι ἦσαν ὑρξανὸ οἰκῶ Δαὶ θεῷ.
ξη΄ Καὶ Δαὶ δόντος ἔτε πιεζανόμῳ ἐς ἱερὸν τοῦ
θεοῦ.
ξθ΄ Ἀκούσαντος δὲ οἱ ἐχθροὶ τῆς φυλῆς Ἰούδᾳ.
ο΄ Καὶ προσιλθόντος Δαὶ Ζοροβάβιλ καὶ Ἰησοῦ.
οα΄ Καὶ ἔπαν αὐτοῖς Ζοροβαβιλ.
οβ΄ Τὰ δὲ ἔθνη τῆς γῆς ἐπισωμώμμα ὄῖς οὐ τῇ ἰουδαίᾳ.
ογ΄ Ἐν δὲ Δαὶ δόντος ἔτε τῆς βαρέου βασιλείας.
οδ΄ Τότε σὰς Ζοροβαβιλ
οε΄ Ἐν αὐτῷ Δαὶ καιρῷ παρῆλθε πρὸς αὐτοὺς σισίννης.
ος΄ Ἀντίγραφον ἐπιστολῆς ἧς ἔγραψαν βαρέῳ καὶ ἀπέστειλε
σισίννης.
οζ΄ Τότε ὁ βασιλεὺς βαρεὶς προσέταξεν.
οη΄ Τότε σισίννης ἐπάρχος.
οθ΄ Καὶ ἐνόησε τὰ ἱερὰ ἔργα.
π΄ Καὶ ἐπορεύοσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖ.
πα΄ Καὶ ἠγάγοσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῶν τῆς αἰχμαλωσίας τὸ
πάσχα.
πβ΄ Καὶ κατέφαγον τὴν Ἰσραὴλ οἱ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας.

κδ΄ Καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς ἀχὼ πόλιν τὴν βασιλέως ἰωακεὶμ
τὴν ἀδελφὸν αὐτοῦ.
κε΄ Καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ ἰοακεὶμ υἱὸς αὐτοῦ.
κς΄ Καὶ μετ' ἐνιαυτὸν ἀπέστειλας ναβυχοδονόσορ μετήγαγεν
εἰς βαβυλῶνα ἅμα τοῖς ἱεροῖς σκεύεσι τοῦ κυρίου καὶ ἐβα-
σίλευσε σεδεκίαν βασιλέα.
κζ΄ Καὶ οἱ ἡγούμενοι δὲ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἱερέων
κη΄ Βασιλεύοντος κύρου πρόσωπον ἐπὶ πρόσωπον.
κ΄ Καὶ κατασταθὲν οἱ ἀρχὴ φυλῆ.
κα΄ Καὶ βασιλεὺς δαρεῖος ἐποίησε δοχὴν μεγάλην.
κβ΄ Καὶ οἱ υἱοὶ ἔγραψαν ὑπὸρ ἰαχύα ὁ οἶνος.
κγ΄ Ὁ λεύτερος ἔγραψαν ὑπὲρ ἀχὺς ὁ βασιλεύς.
κδ΄ Ὁ δὲ ἄλλος ἔγραψαν ὑπὲρ ἀχύουσιν αἱ γυναῖκες καὶ ἡ
ἀλήθεια.
κε΄ Καὶ ἔρξαθ ὁ πρῶτος ἐπὰν πρὶ τῆς ἰαχύος τοῦ οἴνου.
κς΄ Καὶ ἔρξαθ ὁ λύτερος λαλᾶν πρὶ τῆς ἰαχύος τοῦ βα-
σιλέως.
κζ΄ Ὁ δὲ τρίτος ὁ ἐπὰν πρὶ τῶν γυναικῶν καὶ τῆς ἀλη-
θείας, οὗτος ἦν ζοροβάβηλ.
κη΄ Καὶ τότε ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ μιγιστάνες ἐμέλιτον ἐπὶ
τοὺς πρὸς ἐν ἕκαστον.
κθ΄ Καὶ ἔρξαθ λαλᾶν πρὶ τῆς ἀληθείας.
λ΄ Καὶ ἐσιώπησε τὸ λαλᾶν.
λα΄ Τότε ὁ βασιλεὺς εἶπεν αὐτοῖς αἴτησαί θέλεις.
λβ΄ Τότε εἶπε τῷ καταμύθιπ τῶν δυνάμεων ὃν ἤγαγε.
λγ΄ Τότε ἀναστὰς δαρεῖος ὁ βασιλεύς.
λδ΄ Καὶ ὅτε ἐξῆλθεν ὁ ναυάρχος.
λε΄ Καὶ ἔλαβον τὰς ἐπιστολάς.
λς΄ Μετὰ ταῦτα ἐξελέγησαν σατραπῶν ἀρχηγοὶ ἑκατὸν πε-
ντεκαὶ κατὰ φυλὰς αὐτῶν.

ἐν ἐς τοὺς αἰῶνας. δύλογήτω Ἰσραήλ, ἐν κύριον. ὑμνείτω καὶ ὑπερυψούτω αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. δύλογεῖτε ἱερεῖς κυρίου τὸν κύριον. ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. δύλογεῖτε δοῦλοι κυρίου, τὸν κύριον. ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. δύλογεῖτε πνεύματα, καὶ ψυχαὶ δικαίων τὸν κύριον. ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. δύλογεῖτε ὅσιοι ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ τὸν κύριον. ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. δύλογεῖτε Ἀνανία Ἀζαρία Μισαὴλ τὸν κύριον. ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ὅτι ἐξείλετο ἡμᾶς ἐξ ᾅδου. καὶ ἔσωσεν ἡμᾶς ἐκ χειρὸς θανάτου. καὶ ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ καμίνου μέσου καιομένης φλογὸς, καὶ ἐκ μέσου πυρὸς ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι χρηστὸς ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. δύλογεῖτε πάντες, οἱ σεβόμενοι τὸν κύριον. τὸν θεὸν τῶν θεῶν. ὑμνεῖτε, καὶ ἐξομολογεῖσθε ὅτι εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ΕΛΕΓΧΟΣ ΕΣΔΡΑ.

α΄ Καὶ ἤγαγε Ἰωσίας τὸ πάσχα.

β΄ Καὶ ἱδρύσατο Ἰωσίας τὸν λαόν.

γ΄ Καὶ ἔθυσε χιλίας καὶ βαχαρίας.

δ΄ Καὶ ἰχθύας. καὶ σαμάας.

ε΄ Καὶ τούτων γενομένων ὑπηρετῶν.

ς΄ Καὶ ὤπτησαν τὸ πάσχα.

ζ΄ Μετὰ δὲ ταῦτα ἡτοίμασαν ἑαυτοῖς.

η΄ Καὶ διὰ ἱερουβὶλ τοὺς ἱερεῖς ἀσαφῶν.

θ΄ Καὶ ἀσὰφ καὶ βαχαρίας.

ι΄ Καὶ δὶ πυλωροί.

ια΄ Καὶ σωστιλίωθ τὰς τῆς θυσίας

ιβ΄ Καὶ ἤγαγον δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ. δὲ ὑρισθέντος τῷ καιρῷ ἐκείνῳ τὸ πάσχα.

ιγ΄ Κατωρθώθη τὰ ἔργα Ἰωσίου ὡς τὸ κῦ αὐτοῦ.

ιδ΄ Καὶ ἀναλαβόντος δὲ ἐκ βαθυνὸς ἐν Ἰωάχας τὸν υἱὸν Ἰωσίου

τοὺς αἰῶνας. εὐλογεῖτε πάσαι αἱ δυνάμεις κυρίου τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. εὐλογεῖτε ἥλιος καὶ σελήνη, τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. εὐλογεῖτε τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τὸν κύριον. ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. εὐλογεῖτε πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. εὐλογεῖτε πάντα τὰ πνεύματα τὸν κύριον. ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. εὐλογεῖτε πῦρ, καῦμα τὸν κύριον. ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. εὐλογεῖτε δρόσοι καὶ νιφετοὶ τὸν κύριον. ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. εὐλογεῖτε νύκτες καὶ ἡμέραι τὸν κύριον. ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. εὐλογεῖτε φῶς καὶ σκότος τὸν κύριον. ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. εὐλογεῖτε πάγος καὶ ψύχος τὸν κύριον. ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. εὐλογεῖτε πάχνη, καὶ χιόνες τὸν κύριον. ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. εὐλογεῖτε ἀστραπαὶ νεφέλαι τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. εὐλογείτω ἡ γῆ τὸν κύριον ὑμνείτω καὶ ὑπερυψούτω αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. εὐλογεῖτε ὄρη καὶ βουνοὶ τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. εὐλογεῖτε πάντα τὰ φυόμενα, οὐ τῇ γῇ, τὸν κύριον. ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. εὐλογεῖτε αἱ πηγαὶ τὸν κύριον. ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. εὐλογεῖτε θάλασσα, καὶ ποταμοὶ, τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. εὐλογεῖτε κήτη καὶ πάντα τὰ κινούμενα οὐ τοῖς ὕδασι, τὸν κύριον. ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. εὐλογεῖτε πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ τὸν κύριον. ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. εὐλογεῖτε πάντα τὰ θηρία καὶ τὰ κτήνη τὸν κύριον. ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. εὐλογεῖτε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, τὸν κύριον. ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐ-

ἡτοιμάσαν πάντοθεν, ὅτι οὐ διεκνύμφοι τῆς δούλης σου, καὶ ἐ-
καὶ κατακαυθήσονται ἀπὸ πάσης λοιμάμιος, καὶ διασκέδασ-
καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν σωτευθείη. καὶ γνώτωσαν, ὅτι σὺ εἶ κύριος
ὁ θεὸς μόνος καὶ ἐνδοξος ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην. καὶ ὁ δρά-
κων αὐτὸς ὁ ἐμβάλλοντος ὑπηρέτας τῷ βασιλέως κάμι-
νον τὸν τῶν κάμινον. ἀνάφθη. καὶ πίσσης. καὶ συππέφ. καὶ κλιμακ
δι καὶ διαχεῖται ἡ φλὸξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ πήχεις τεσσαρά-
κοντα ἐννέα. καὶ διώδευσι καὶ ἐνεπύρισεν. οὓς εὗρε πυρὶ τὸν
κάμινον τῶν χαλδαίων. ὁ δὲ ἄγγελος κυρίου συγκατέβη ἅμα
τοῖς περὶ Ἀζαρίαν, εἰς τὸν κάμινον. καὶ ἐξέπεμψε τὸν φλό-
γα τοῦ πυρὸς, ἐκ τῆς καμίνου, καὶ ἐποίησε μέσον τῆς καμί-
νου. ὡς πνεῦμα δρόσου σβεσυρίζον. καὶ οὐχ ἥψατο αὐτῶν ἐ τὸ
θάλπος τοῦ πῦρ καὶ οὐκ ἐλύπησεν. οὐδὲ παρωξύνησεν αὐτούς
τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος ὕμνουν. καὶ ἐδόξαζον. καὶ εὐ
λόγουν τὸν θεὸν, ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες. εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ
θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ αἰνετὸς καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς
αἰῶνας. καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἅγιον. καὶ
ὑπεραινετὸν καὶ ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας. εὐλογημένος
εἶ ἐν ναῷ τῷ ἁγίας δόξης σου, καὶ ὑπερυμνητὸς καὶ ὑπερένδο-
ξος εἰς τοὺς αἰῶνας. εὐλογημένος εἶ ὁ βλέπων ἀβύσσους καὶ
θρόνου καὶ τῶν χερουβίμ. καὶ ὑπερυμνητὸς καὶ ὑπερυψούμενος
εἰς τοὺς αἰῶνας. εὐλογημένος εἶ, ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλεί-
ας σου, καὶ ὑπερυμνητός, καὶ ὑπερένδοξος εἰς τοὺς αἰῶνας. εὐλο-
γημένος εἶ, ὁ ὁρῶν στερεώματι τὸν οὐρανόν, καὶ ὑπερυμνητὸς καὶ
δεδοξασμένος εἰς τοὺς αἰῶνας. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυ-
ρίου τὸν κύριον. ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
εὐλογεῖτε οὐρανοὶ τὸν κύριον. ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας. εὐλογεῖτε ἄγγελοι κυρίου, τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑ-
περυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. εὐλογεῖτε ὕδατα πάντα τὰ
ἐπάνω τοῦ οὐρανοῦ τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς

ἁβρυσαλύμ. ὅτι ἐν ἀληθείᾳ, καὶ κρίσει, ἐπήγαγες ταῦτα πάντα τῇ ψυχῇ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. ὅτι ἡμάρθομεν, καὶ ἠνομήσαμεν ἀπὸ προσώπου τοῦ θῦ ἡμῶν, καὶ ἐξημάρθομεν ἐν πᾶσι, καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν. οὐ δὲ σωθησόμεθα. οὐ δὲ ἐποιήσαμεν. καὶ θὸς ἐνέπλησε ἡμῖν. ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται, καὶ πάντα ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν. καὶ πάντα ὅσα ἐποίησαν ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας. καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων. ἐχθίστων ἀποστατῶν, καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ, καὶ πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν. καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοίξαι τὸ στόμα. αἰσχύνη καὶ ὄνειδος ἐγενήθημεν τοῖς δούλοις σου. καὶ τοῖς σεβομένοις σε. μὴ δὴ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς τέλος ψυχῇ ✻ ὄνομά σου. καὶ μὴ διασκέδασης τὴν διαθήκην σου. καὶ μὴ ἀποστήσῃς ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν ψυχῇ Ἀβραὰμ ἠγαπημένου ὑπὸ σοῦ, καὶ ψυχῇ Ἰσαὰκ τοῦ δούλου σου, καὶ Ἰσραὴλ τοῦ ἁγίου σου οἷς ἐλάλησας προσώποις ἀνθρώπων λέγων πληθυνῶ ✻ τὸ σπέρμα αὐτῶν, ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ὡς τὸν ἄμμον τὸν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης. ὅτι δι' ἁμαρτίαν ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη. καὶ ἐσμὲν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ σήμερον, ψυχῇ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων, καὶ προφήτης καὶ ἡγούμενος, οὐ δὲ ὁλοκαύτωσις, οὐ δὲ θυσία οὐ δὲ προσφορά. οὐ δὲ θυμίαμα οὐ τόπος τοῦ καρπῶσαι ἐνώπιόν σου. καὶ εὑρεῖν ἔλεος, ἀλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένῃ καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσδέχθητι ἡμῶν. ὡς ἐν ὁλοκαυτώμασι κριῶν καὶ ταύρων. καὶ ὡς μυριάσιν ἀρνῶν πιόνων οὕτως γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν ἐνώπιόν σου σήμερον, καὶ ἐκτελίσαι ὄπισθέν σου. ὅτι οὐκ ἔστι καταισχύνη τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ σοί. καὶ νῦν ἐξακολουθοῦμεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ. καὶ φοβούμεθά σε. καὶ ζητοῦμεν ✻ πρόσωπόν σου. μὴ καταισχύνῃς, ἡμᾶς. ἀλλὰ ποίησον μεθ' ἡμῶν, κατὰ τὸ ἐπιεικὲς σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου. καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιά σου, καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου κύριε, καὶ ἐπ

θηρία αὐτῶν εἰσὶ χρείαν. ἃ δύνανται ἐκφυλάττειν εἰς σκέπην κατὰ τὰ ὡρισθησόμενα κατ' οὐδένα οὖν τρόπον ὑμῖν ἐστι φανερόν, ὅτι θεοί εἰσι θεοί. διὸ μὴ φοβεῖσθε ἑαυτούς. ὅσπερ γὰρ οὐ σικυηλατὸν προβασκάνιον οὐδὲν φυλάττον, οὕτως οἱ θεοὶ αὐτῶν θεοί ξύλινοι, καὶ πεπερχρύσιοι καὶ πεπαργυροι, ἐν αὐτὸν τρόπον καὶ τὴν ἐν κύπῳ ῥάμνῳ. ἐφ' ᾗς πᾶν ὄρνεον ἐπικάθηται. ὡσαύτως δὲ καὶ ἐκρῷ ἐρριμμένῳ οἱ σκότεα. ἀφομοίωνται οἱ θεοὶ αὐτῶν. ξύλινοι καὶ πορίχρυσοι. καὶ πεπαργυροι. ἀπό τε τῆς πορφύρας καὶ τῆς μαρμάρου τῆς ἐπ' αὐτοῖς σπωμένης. καὶ τῆς πορφύρας γνώσεσθε ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοί. αὐτά τε ἐξ ὑσσόν βρωθύσονται. καὶ ἔσται ὀνειδος ἐν τῇ χώρᾳ. κρέαττον οὖν ἄνθρωπος δίκαιος ἢ οὐκ ἔχων ἄδολα. ἔσται γὰρ μακρὰν, ἀπὸ ὀνειδισμοῦ.

Τέλος τῆς ἐπιστολῆς Ἰερεμίου.

ΩΔΗ ΤΡΙΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΙΔΩΝ.

Μετὰ τόπον, ἐν τῇ Δανιὴλ τρίτῃ κεφαλῇ, τῶδον, Καὶ πυρ ἐκπάτουν ἐν μέσῳ φλόγος ὑμνοῦντός τε θεόν, καὶ εὐλογοῦντος τὸν κύριον. τὰ καθ' ἑξῆς παρ' ἑβδομήκοντα, οὐκ ἀσί. Ἀναδύω. Καὶ συσὰς. ἕως τοῦ. καὶ ναβουχοδονόσορ.

Καὶ συσὰς ἀζαρίας, προσηύξατο οὕτως. καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς εἶπαν, εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου, ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησας ἡμῖν. καὶ πάντα τὰ ἔργα σου, ἀληθινὰ, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου. καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις ἀληθεῖς καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν. καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τῶν πατέρων ἡμῶν

ἀλλὰ ἔργα χαρᾶν ἀνθρώπων, καὶ ὑδὼρ θεῖον ἔργον ἐν ἀνθρώποις ἐστί.
Τίνι οὖν γνώσιον ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοί; βασιλεία γὰρ χώρας οὐ μὴ
δύνασθήσονται· οὔτε ὑπὲρ ἀνθρώπους οὐ μὴ δώσουσι κρίσιν τινί, οὐ
μὴ σῴσουσι· οὔτε ὑπὲρ ἑαυτῶν· οὐ δὲ μὴ ἡφύσωνται ἀδύνατοι, ἀδύνατοι
ὄντες. ὥσπερ γὰρ χορδὴν ἀνὰ μέσον τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς·
μὴ γὰρ ὅταν ἐμπίσῃ εἰς οἰκίαν θεῶν ξυλίνων· ἢ πνεύσῃ ὑδάτων, ἢ
πνεύσῃ ῥαγῶν πῦρ· οἱ μὴ ἱερεῖς αὐτῶν, φοβήξονται, καὶ σῴσωθήσονται. οὐδὲ ὁ ὤσπερ δοκεῖ μέσοι κατακαυθήσονται. Βασιλεῖς δὲ
καὶ πολεμίοις, οὐ μὴ αὐτήσωσι· πῶς οὖν νομισθήσεται, ἢ κλητέον, ἢ
ἐστὶ θεοί· οὔτε ἀπὸ κλεπτῶν, οὔτε ἀπὸ λῃστῶν, οὐ μὴ σῴσωσιν. θεοὶ ξύλινοι καὶ πεπάργυροι, καὶ πεπερίχρυσοι· ὧν οἱ μὲν χύτροι,
πεπελόμμοι δὲ χρυσίον· καὶ ἡ ἀργύριον· καὶ ἐν ἱματισμῷ
ἐν πεπερειμμένον αὐτοῖς, ἀπολοῦσονται ἔχοντες. οὔτε ἑαυτοῖς ἢ
μὴ βοηθήσωσιν· ὡς τι κρέας ἐὰν βασιλεὺς ἐπιδεικνύμενον
τῶν ἑαυτοῦ ἀφέτων· ἢ σκεῦος ἐν οἰκίᾳ χρήσιμον· ἡ ὃ μὲν
σωθεὶς ὁ κεκτημένος, ἢ οἱ ψευδεῖς θεοί· ἢ καὶ θύρα ἐν οἰκίᾳ δὲ
σώζουσα τὰ ἐν αὐτῇ ὄντα· ἢ οἱ ψευδεῖς θεοί· καὶ ξύλι-
νοι σύλοι ἐν βασιλείοις, ἢ οἱ ψευδεῖς θεοί· ἥλιος μὲν γὰρ μὴ σιλβόμενος
μὴ ἄστρα ὄντα λαμπρὰ, καὶ ἀποστιλβόμενα ὡς χρέας, δύναται
εἶναι· ἀσκύτους καὶ ἀστραπή· ὅταν ἐπιφθονῇ νύκτος ἐστὶ· δὲ ὃν
δὲ μὴ πνεῦμα ἐν πάσῃ χώρᾳ πνεῖ, καὶ νεφέλαι ὅτου ἐπιτα-
χθῶσι ὑπὸ τοῦ θεοῦ προβούλου ἐφ' ὅλῳ τῷ οἰκουμένῳ σωτηρίου ἐστὶ
τι χθονὸς, τὸ δὲ πῦρ ἐξαποστελὲν ἄνωθεν ἐξαναλῶσαι ὄρη καὶ
δρυμοὺς ποιεῖ· σωτηρίου ταῦτα δὲ, οὔτε τοῖς ἰδίοις, οὔτε
τοῖς δυνάμεσιν αὐτῶν, ἀφομοιούμενα ἐστὶν· ὅθεν οὔτε νομισθήσεται,
οὔτε κλητέον ὑπάρχειν ἀνθρώπους θεούς· οὐ δυνατῶν ὄντων αὐτῶν
οὔτε κρίσιν κρίναι, οὔτε τοῦ σῶσαι ἀνθρώπους. Γινώσθω δὲ
ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοὶ, μὴ φοβηθῆτε αὐτούς· οὔτε γὰρ βασιλεύσουσι, οὐ
μὴ, καταράσωνται· οὔτε μὴ δύνασθήσονται σημεῖά τι ἐν τῷ οὐρανῷ
καὶ οὐρανῷ, οὐ μὴ δείξωσιν· οὔτε φωτοποιῆσαι ὡς ὁ σελήνη· τὰ

σται βασιλέα δύνωνται, οὔτε ἀφιλίαθαι. ὡσκυτάλη οὔτε πλοῦτον οὔτε χαλκὸν, οὐ μὴ δύνωνται δοῦναι. ἰδοὺ τις δύναται αὐτοῖς δύξάσμῳ & ἀσφαλῶ οὐ μὴ ἐπιστήσωσιν ἐκ θανάτου ἄνθρώπε ἕ μὴ ῥύσονται, οὔτε ὕπλονα ἀπὸ ἰσχυροῦ μὴ ἐξέλωνται ἄνθρωπον τυφλὸν ἐς ὄρασιν, ἕ μὴ πιεισύσωσιν ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἀνθρωπον ὀνειδισμὸν οὐ μὴ ἐξέλωνται χήρων. οὐ μὴ ἐλπίσωσιν, οὔτε ὀρφανὸν οὐ ποιήσασι. ὅτις ἀπὸ ὄρους λίθοις ὁμοιωμένοι εἰσὶ τὰ ξύλινα. καὶ τὰ πλοῖα χρυσᾶ. καὶ τὰ πιεσάργυρα. δι δὲ θεὸς ἀπόλοιτο αὐτὰ καταισχυνθήσονται. Τάδε οὖν νομιεῖον, ἢ νικητέον ὑπάρχειν αὐτοὺς θεούς. ἐπὶ δὲ καὶ αὐτῶν τῶν χαλδαίων ἀτιμαζόμενον αὐτά. διὸ ὅταν ἴδωσιν ἐνεγκεῖν, μὴ φωνᾶσθαι λαλῆσαι, προσανακάθηται ἐν βήλῳ, ἀξιοῦσι φωνῆσαι, ὡς φωνᾶσθαι ὄντα & ἀδύνατα, καὶ οὐ δύνωνται αὐτοὶ νοήσαντες. καταλιπεῖν αὐτά. οὐδησιν γὰρ οὐκ ἔχουσιν. οἱ δὲ γνωσκόμενοι πεποιθήμενοι ἐχοντες ἐν ταῖς οἰκοδομαῖς, ἐγκαθῶνται, θυμιῶσι τὰ πίτυρα. ὅταν δὲ τις αὐτῶν ἰφιλκυσθεῖσα ὑπὸτινος τῶν παρασωρευομένων κτηνῶν, τῶν πλησίον, ὀνειδίζεται. ὅτι οὐκ ἠξίωται ὡσφρ καὶ αὐτή. οὔτε τὸ ἐχόμενον αὐτῆς διηρθρωμένον. πάντα τὰ γινόμενα ἐν αὐτοῖς ἐστι ψεύδη. πῶς οὖν νομιεῖον, ἢ νικητέον ὡς τι αὐτοὺς θεοὺς ὑπάρχειν; ὑπὸ τεκτόνων καὶ χρυσοχόων κατασκευασμένα ἐστὶν οὐθέν. ἀλλ' ὃ μὴ γίνεται, ἢ ἃ βούλονται ὅ τι χρίται αὐτὰ γενέσθαι. αὐτοί τε οἱ κατασκευάζοντες αὐτὰ, οὐ μὴ γένωνται πολυχρόνιοι. πῶς τι δὴ μέλλει τὰ ὑπ' αὐτῶν κατασκευασθέντα εἶναι θεοί; κατάλιπον γὰρ ψεῦδη καὶ ὀνειδισμὸν τοῖς ἐπιγινομένοις ἔτεσιν γὰρ ἐπέλθη ἐπ' αὐτὰ πόλεμος. καὶ κακὰ βούλωνται πρὸς τοὺς ἰδίους, τοῦ σύναπορυβδεσι μὲ αὐτῶν. πῶς οὖν οὐκ ἔσται αἰσχύνη, ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοί. οἳ οὔτε σώζουσιν ἑαυτοὺς ἐκ πολέμου, οὔτε ἐκ κακῶν. ὑπάρχοντα γὰρ ξύλινα. καὶ περίχρυσα καὶ πιεσάργυρα γινωθήσεται μὲ ταῦτα, ὅτι εἰσὶ ψεῦδη ἅπασι τοῖς ἔθνεσι πᾶσι, οἷς τι βδελύσσεται φαῦλον ἔσται ὅτι ἐκ εἰσὶ θεοί

τι, καὶ κλέπται οἱ καὶ μοιχοὶ ὅπως ὑπὸ τ λησῶν, μὴ συλήθω-
σιν, λύχνους καίουσιν, ἢ πλείους ἢ ἐπ' αὐτοῖς· ὧν οὐδὲν ἀνάγκη
ταῖς ἰδίαις· ἐκ μιᾶς ὥσπερ δᾳδὸς τῶν ἐκ τῆς οἰκίας, τὰς δὲ καρδί-
ας αὐτῶν φασὶν ἐκλελοιπέναι τῶν ἀπὸ τ γῆς ἐρπόντων· καὶ ὁδὸν
τῶν αὐτούς τε, καὶ ἐν ἱματισμοῦ αὐτῶν οὐκ ἀλλ' ἥκοντας· μιμεῖ-
λάνθαι τὸ πρόσωπον αὐτῶν· ἀπὸ τοῦ κανόνος τοῦ ἐκ τῆς οἰ-
κίας· ἐπὶ τὸ σῶμα αὐτῶν καὶ τῷ κεφαλῷ αὐτ, ἐφίπτασθαι
νυκτερίδες· χελιδόνος καὶ τὰ ὄργια· ὥσπερ τοῦ καὶ δι' ἄλλου
ῥοι· ὅθεν γνώσεσθε ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοί· μὴ οὖν φοβηθῆτε αὐτούς· τὸ
γὰρ χρυσίον ὃ περίκεινται εἰς κάλλος, ἐὰν μήτις ἐκμαζῃ τὸν
ἰόν, οὐ μὴ σίλφασιν· οὐ δὲ γὰρ ὅτι ἐχρυσώσανε, ἠδυνάσανε ἐκ πά-
σης τιμῆς· ἠγορασμένα εἰσὶν ἐν οἷς, οὐκ ἔστι πολύτιμα ἀνθ' ὧν δὲ
ἔπ' ὤμοις φορίζονται ἐν δ' ἀκύμονι τῶν ἑαυτῶν ἀτιμίᾳ ζῆς οὐ
θρώπους· οὐκ ἀνύσονται δὲ καὶ διὰ παντὸς ἀνύοντες αὐτά· σῇ δὲ μό
νοντες ἐπὶ τῶν γλυπτῶν δι' αὐτῶν ἀνίστασθαι· μή τι ἐάνδρες οὐκ
ὀρθὸν σήσῃ δι' ἑαυτῶν κινηθέντ). μή τι ἐὰν κλιθῆ, οὐ μὴ ὀρ
θωθῆ· ἀλλ' ὥσπερ νεκροῖς τὰ δῶρα αὐτοῖς παρατίθασιν· τὰς δὲ
θυσίας αὐτῶν ἀπορροφοῦσιν οἱ ἱερεῖς αὐτῶν κατακλείσαντες· ὥστε
τοσοῦτον δὲ καὶ γυναῖκες ἀπ' αὐτ ταμιεύουσιν οὐδένος· πολλῷ
οὖν μᾶλλον ἀδυνάτῳ μεταδιδόασι τῶν θυσιῶν αὐτ ἀποκαθημένῳ
καὶ λεχῶν ἄπονται· γνόντες οὖν ἀπὸ τούτων, ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοί
μὴ φοβηθῆτε αὐτούς· πόθεν γὰρ κληθήσονται θεοί· ὅτι γυναῖκες
παρατίθασι θεοῖς ἀργυροῖς· καὶ χρυσοῖς καὶ ξυλίνοις· καὶ
οἱ τοῖς οἴκοις αὐτῶν διερεῖς καθίζουσι· ἐχόντες τοὺς χιτῶ-
νας διερρωγότας· καὶ τὰς κεφαλὰς καὶ τοὺς πώγωνας ἐξυρημέ-
νους· ὧν αἱ κεφαλαὶ, ἀκάλυπτοί εἰσιν· ὠρύουσι δὲ βοῶντες ἵνα πω
τίσῃ τῶν θεῶν αὐτῶν· ὥσπερ τινὸς ἐν πεδιάδι πεπωκότος νεκροῦ· ἀπὸ
τοῦ ἱματισμοῦ αὐτῶν ἀφιλόμυθοι· διερεῖς ἐνδύσουσι τὰς γυ-
ναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ παιδία· οὔτε ἐὰν κακὸν πάθωσιν ὑπότι-
νες, οὔτε ἐὰν ἀγαθὸν ἀνύσωσιν ἀποδώσουσι· οὔτε κατασκε-

ἀπελθόντος οὖν εἰς Βαβυλῶνα Ἰσραὴλ ἐκεῖ ἐπὶ πλείονα καὶ χρόνον μακρὸν, ἕως γενεῶν ἑπτά· μετὰ ταῦτα δὲ ἐξάξω ὑμᾶς ἐκεῖθεν μετ' εἰρήνης· νυνὶ δὲ ὄφελες ἐν Βαβυλῶνι θεοὺς ἀργυροῦς καὶ χρυσοῦς, καὶ ξυλίνους ἐπ' ὤμων αἰρομένους φοβεῖσθαι καὶ ἐκπλήττεσθαι· οὐ μὴ καὶ ὑμᾶς ἀφ' ὁμοιωθέντος τοῖς ἀλλοφύλοις ἀφομοιωθῆτε· μὴ φόβος ὑμᾶς λάβῃ ἐπ' αὐτοῖς· ἰδόντας δὲ ὄχλον ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν αὐτῶν προσκυνοῦντας αὐτά· εἶπατε δὲ τῇ διανοίᾳ· σοὶ δεῖ προσκυνῆν δέσποτα· ὁ γὰρ ἄγγελός μου μεθ' ὑμῶν ἐστιν· αὐτὸς δὲ ἐκζητῶν τὰς ψυχὰς ὑμῶν· γλῶσσα γὰρ αὐτῶν ἐστι κατεξυσμένη ὑπὸ τέκτονος· αὐτὰ τε περίχρυσα καὶ περιάργυρα ξύλινά ἐστι· καὶ οὐ δύνανται λαλῆν· καὶ ὥσπερ παρθένῳ φιλοκόσμῳ λαμβάνουσι χρυσᾶ, κατασκευάζουσι στεφάνους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν θεῶν αὐτῶν· ἐσί δὲ καὶ ὅτε ὑφαρπούμενοι οἱ ἱερεῖς ἀπὸ τῶν θεῶν αὐτῶν χρυσοῦ καὶ ἀργύρου εἰς ἑαυτοὺς καταναλώσουσι· δώσουσι δὲ ἐπ' αὐτῶν καὶ ταῖς ἐπὶ τὸ τείχους πόρναις, κοσμοῦσι τε αὐτοὺς, ὡς ἀνθρώπους τοῖς ἐνδύμασι θεοὺς ἀργυροῦς· καὶ θεοὺς χρυσοῦς· καὶ ξυλίνους· οὗτοι δὲ οὐ σῴζουσιν ἀπὸ ἰοῦδος καὶ βρωμάτων· περιβεβλημένον αὐτῷ ἁλισμὸν πορφυροῦν· ἐκμάσσουσι δὲ πρόσωπον αὐτῶν σῴζειν ἕνεκα τῆς οἰκίας κονιορτόν· ὅς ἐστιν πλέον ἐπ' αὐτοὺς· καὶ σκῆπτρον ἔχει ὡς ἄνθρωπος κρίνῃς χώρας· ὃς δὲν ἂν ἐπ' αὐτὸν ἁμαρτάνοντα, οὐκ ἀποκτενεῖ· ἔχει δὲ ἐν χειρὶ ὃν θέλει· καὶ πέλεκων· ἑαυτὸν δὲ ἐκ πολέμου καὶ λῃστῶν· οὐκ ἐξελεῖται· ὅθεν γνώσεσθε ὅτι οὐκ εἰσὶν θεοί·

Μὴ οὖν φοβηθῆτε αὐτούς· ὥσπερ γὰρ σκεῦος ἀνθρώπου σωθῆναι ἀχρεῖον γίνεται, τοιοῦτον ὑπάρχουσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν· κεῖνται μὲν ἐν τοῖς ὄρεσιν αὐτῶν· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν πλήρεις εἰσὶ κονιορτοῦ, ἀπὸ τῶν ποδῶν τῶν εἰσπορευομένων· καὶ ὥσπερ τινὶ ἀνικανότητι βασιλέα περιφραγμένα εἰσὶν οἱ οἶκοι αὐτῶν· ὡς ὃν θελήσῃ ἀπαγαγεῖν, τοὺς οἴκους αὐτῶν ὀχυροῦσιν οἱ ἱερεῖς, θυρώματα

θεοσεβείας· ἀναστηθι Ἱερουσαλὴμ, καὶ στηθι ἐπὶ τὸ ὑψηλοῦ· καὶ περίβλεψαι πρὸς ἀνατολὰς, καὶ ἴδε σωηγμένα τὰ τέκνα σου ἀπὸ ἡλίου δυσμῶν, ἕως ἀνατολῶν ἐν ῥήματι τοῦ ἁγίου, χαίροντα τῇ τοῦ θεοῦ μνείᾳ. ἐξῆλθον γὰρ περὶ σοῦ πεζοί. ἀγόμενοι ὑπὸ ἐχθρῶν· ἀπάγει δὲ αὐτοὺς ὁ θεὸς πρὸς σέ. ἐξερχόμενους μετὰ δόξης, ὡς ἱοὺς βασιλείας. σωίεται γὰρ ὁ θεὸς ταπεινοῦσθαι πᾶν ὄρος ὑψηλὸν· καὶ θῖνας αἰωνίους, καὶ φάραγγας πληροῦσθαι εἰς ὁμαλισμὸν τῆς γῆς· ἵνα βαδίσῃ Ἰσραὴλ ἀσφαλῶς τῇ τοῦ θεοῦ δόξῃ. ἐσκίασεν δὲ, καὶ ὁ ἐλεήμων· καὶ πᾶν ξύλον σὺν δόξῃ Ἰσραὴλ προσάγματι τοῦ θεοῦ. ἡγήσεται γὰρ ὁ θεὸς Ἰσραὴλ μετ' εὐφροσύνης ἐν φωτὶ τῆς δόξης αὐτοῦ, σὺν ἐλεημοσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ τῇ παρ' αὐτοῦ.

Τέλος Βαρούχ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΙΕΡΕΜΙΟΥ

ΑΝέγραφον ἐπιστολὴν ἣν ἀπέστειλεν Ἱερεμίας πρὸς τοὺς ἀχθησομένους αἰχμαλώτους, ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῶν Βαβυλωνίων ἀναγγεῖλαι αὐτοῖς καθὼς ἐπετάγη αὐτῷ ὑπὸ τοῦ θεοῦ. Διὰ τὰς ἁμαρτίας ἃς ἡμάρτηκατε ἐναντίον τοῦ θεοῦ ἀχθήσεσθε εἰς Βαβυλῶνα αἰχμάλωτοι ὑπὸ Ναβουχοδονόσορ βασιλέως τῶν Βαβυλωνίων. καὶ

τηδε τῦ αἰωνίυ τίκνα μακροθυμήσατε τῶν παρὰ τ θεοῦ ἐπὶ
θοῦσαν ὑμῖν ὀργὴν κατὰ λῆξιν σε γὰρ ὁ ἐχθρός σου, καὶ ὅτε
αὐτῦ τῶν ἀπωλειῶν ἐν τάχει καὶ ἐπὶ πραχήλους αὐτῦν ἐπιβή
σῃ. οἱ τυφλοί μου ἐπορεύθησαν ὁδὸν πραχέιαν, ἥρπασαν ὡς
ποίμνιον ἡμᾶς ἀπερισμένον ὑσὸ ἐχθρῶν. θαρσήσατε τίκνα, καὶ βοή
σατε πρὸς τὸν θεὸν ἔσαι γὰρ ὑμῶν ὑσὸ τῦ ἐπάγοντος μνέια. ὃν
τρόπον γὰρ ἐγίνετο ἡ διάνοια ὑμῶν ἐς τὸ πλανηθῆναι ὑμᾶς ἀπὸ
τῦ θεοῦ δεκαπλασιάσατε ἐπιστρέψαντες ζητῆσαι αὐτόν. ὁ γὰρ
ἀπαγαγὼν ὑμῖν τὰ κακὰ, ἐπάξει ὑμῖν τὴν αἰώνιον εὐφροσύνην
μετὰ τῆς σωτηρίας ὑμῶν. θάρσει ἱερουσαλὴμ παρακαλῶ σε ὁ
ὀνομάσας σε. λίλαιοι ὄι σε κακώσαντες. καὶ ἐπιχαρήσονται τῇ
σῇ πτώσει λελίλαται αἱ πόλεις αἷς ἐδούλευσαν τὰ τίκνα σου. δε
λάκα ἡ δεξαμένη τοὺς ἱεροὺς σου. ὃσον γὰρ ἐχάρη ἐπὶ τῇ σῇ
πτώσει, καὶ εὐφράνθη ἐπὶ τῷ πτώματί σου, οὕτως λυπηθήσε
ται ἐπὶ τῇ ἰδιωτῆς ὀρημίᾳ. καὶ περιελῶ αὐτῆς τ ἀγαλλίαμα τ
πολυωχλίας. καὶ τὸ χαύριαμα αὐτῆς εἰς πένθος. πῦρ γὰρ ἐπι
λεύσεται αὐτῇ, παρὰ τῦ αἰωνίου εἰς ἡμέρας μακράς. καὶ κατοι
κηθήσεται ὑσὸ δαιμονίων ἐν πλείονα χρόνον. πρόβλεψον πρὸς
ἀνατολὰς ἱερουσαλὴμ. καὶ ἴδε τὴν εὐφροσύνην τὴν παρὰ τῦ
θεοῦ σου ὀρχομένην ἰδοὺ ἔρχονται οἱ ἱοί σου, οὓς ἐξαπέστειλας
ἔρχονται σωζομένοι ἀπὸ ἀνατολῶν ἕως δυσμῶν. τῷ ῥήματι
τῦ ἁγίου χαίροντες τῇ τῦ θεοῦ δόξῃ.

Κεφάλαιον ι. ς

Κάθισαι ἱερουσαλὴμ τὸν στολὸν τῦ πένθους καὶ τ
κακώσεώς σου, καὶ ἔνδυσαι τὴν εὐπρέπειαν τῆς πα
ρὰ τῦ θεοῦ δόξης εἰς τὸν αἰῶνα. περίβαλε τὴν δι
πλοΐδα τῆς παρὰ τῦ θεοῦ δικαιοσύνης, ἐπίθου τὴν μίτραν ἐπὶ
τὴν κεφαλήν σου. τῆς δόξης τῦ αἰωνίου, ὁ γὰρ θεὸς δώσει τῇ ὑπ
οὐρανὸν πάσῃ τὴν σὴν λαμπρότητα. κληθήσεται γάρ σου τὸ
ὄνομα παρὰ τῦ θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα εἰρήνη δικαιοσύνης καὶ δόξα

θεῷ· ἐπιλάθεσθε δὲ ὑμᾶς τὸν τροφήσαντα ὑμᾶς θεὸν αἰώνιον· ἐλυ-
πήσατε δέ, καὶ τὸν ἐκθρέψαντα ὑμᾶς Ἱερουσαλήμ. εἶδε γὰρ
τὴν ἐπελθοῦσαν ὑμῖν ὀργὴν παρὰ τοῦ θεοῦ, καὶ εἶπεν· ἀκούσα-
τε αἱ πάροικοι Σιών· ἐπήγαγε γάρ μοι ὁ θεὸς πένθος μέγα. εἶ-
δον γὰρ τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν υἱῶν μου, καὶ τῶν θυγατέρων ἣν ἐπή-
γαγεν αὐτοῖς ὁ αἰώνιος. εἰθρεψα δὲ αὐτοὺς μετὰ εὐφροσύνης· ἐξ-
απέστειλα δὲ μετὰ κλαυθμοῦ· καὶ πένθος· μηδεὶς ἐπιχαιρέτω μοι
τῇ χήρᾳ· καὶ κατάλειφθήσῃ ὑπὸ πολλῶν· ἐρημώθην διὰ τὰς ἁ-
μαρτίας τῶν τέκνων μου· διότι ἐξέκλιναν, καὶ νόμον θεοῦ ἐποίη-
σαν· καὶ δικαιώματα δὲ αὐτοῦ οὐκ ἔγνωσαν· οὐδὲ ἐπορεύθησαν ὁδοῖς ἐντολῶν
θεοῦ οὐδὲ βίβους παιδείας ἐν δικαιοσύνῃ αὐτοῦ ἐπέβησαν· ἐλθέτω-
σαν αἱ πάροικοι Σιὼν, καὶ μνήσθητε τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν
υἱῶν μου καὶ θυγατέρων, ἣν ἐπήγαγεν αὐτοῖς ὁ αἰώνιος· ἐπήγα-
γεν γὰρ ἐπ' αὐτοὺς ἔθνος μακρόθεν· ἔθνος ἀναιδὲς καὶ ἀλλόγλωσ-
σον· ὃ οὐκ ἠντράπησαν πρεσβύτην· οὐδὲ παιδίον ἐλέησαν· καὶ
ἀπήγαγον βοὺς ἀγαπητοὺς τῆς χήρας καὶ ἀπὸ τῶν θυγατέρων
τὴν μόνην ἠρήμωσαν· ἐγὼ δὲ, τί δύναμαι βοηθῆσαι ὑμῖν· ὁ γὰρ
ἐπαγαγὼν τὰ κακὰ, ἐξελέσθαι ὑμᾶς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ὑμῶν·
βαδίζετε τέκνα βαδίζετε ἐγὼ δὲ κατελείφθη ἔρημος· ἐξεδυσά-
μην τὴν στολὴν τῆς εἰρήνης· ἐνεδυσάμην δὲ σάκκον τῆς δεήσε-
ώς μου· κεκράξομαι πρὸς τὸν αἰώνιον, ἐν ταῖς ἡμέραις μου θαρ-
ρεῖτε τέκνα· βοήσατε πρὸς τὸν θεὸν, καὶ ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ δυνα-
στείας, ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν· ἐγὼ γὰρ ἤλπισα εἰς τὸν αἰώνιον τὴν
σωτηρίαν ὑμῶν· καὶ ἦλθέ μοι χαρὰ πρὸ τοῦ ἁγίου εἰς τὴν ἐλεημο-
σύνην, ἣ ἥξει ὑμῖν ἐν τάχει παρὰ τοῦ αἰωνίου σωτῆρος ὑμῶν·
ἐξέπεμψα γὰρ ὑμᾶς μετὰ κλαυθμοῦ, καὶ πένθους ἀποδώσει
δέ μοι ὁ θεὸς ὑμᾶς μετὰ χαρμοσύνης, καὶ εὐφροσύνης εἰς τὸν αἰ-
ῶνα· ὡς περ γὰρ νῦν ἐωράκασιν οἱ πάροικοι Σιὼν τὴν ὑμετέραν
αἰχμαλωσίαν, οὕτως ὄψον ἐν τάχει, τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ ὑμῶν
σωτηρίαν ἣ ἐπελεύσει ὑμῖν μετὰ δόξης μεγάλης, καὶ λαμπρό-

της

τιλεβτιῶν. ὕψηλος καὶ ἀμέριμνος. ἰκὰ ἐγενήθην οἱ γίγαντες οἱ ὀνομασθέντες ἀπ' ἀρχῆς γενόμενοι δυνατοί. ἐπισήμονες πόλεμον οὐ βούτους ἐξελέξατο ὁ θεὸς. οὐδὲ τὴν ὁδὸν ἐπέγνωσαν αὐτοῖς. καὶ ἀπώλεσεν παρὰ μικρὸν ἔχειν φρόνησιν. ἀπώλεσεν διὰ τὴν ἀβουλίαν αὐτῶν. ἧς οὐκ ἔβη ἐς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἔλαβεν αὐτὴν, καὶ κατεβίβασεν αὐτὸν ἐκ τῶν νεφελῶν, ἧς δὲ ἴδεν πέραν τῆς θαλάσσης καὶ εὗρεν αὐτὸν καὶ οἶσει αὐτὸν χρυσίον καθαρόν. οὐκ ἔσεν ὁ γινώσκων τὴν ὁδὸν αὐτῆς. οὐδὲ ὁ ἐν θυμούμενος τὸν βίβον αὐτῆς. ἀλλ' ὁ ἀεὶ ὢν τὰ πάντα γινώσκει αὐτήν. καὶ ἐξεῦρεν αὐτὸν τῇ συνέσει αὐτοῦ. ὁ κατασκευάσας τὸν γῆν ἐς τὸν αἰῶνα χρόνον. ἐνέπλησεν αὐτὸν κτίσεων τετραπόδων. ὁ ἀποστέλλων τὸ φῶς καὶ πορεύσεται, ἐκάλεσεν αὐτὸ, καὶ ὑπήκουσεν αὐτῷ τρόμῳ. οἱ δὲ ἀστέρες ἔλαμψαν ἐν τοῖς φυλακαῖς αὐτοῦ, καὶ εὐφράνθησαν. ἐκάλεσεν αὐτοὺς, καὶ εἶπον. πάρεσμεν ἔλαμψαν μετ' εὐφροσύνης τῷ ποιήσαντι αὐτούς. οὗτος ὁ θεὸς ἡμῶν οὐ λογισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτόν. ἐξεῦρε πᾶσαν ὁδὸν ἐπιστήμης. καὶ ἔδωκεν αὐτὸν Ἰακὼβ τῷ παιδὶ αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ, τῷ ἠγαπημένῳ ὑπ' αὐτοῦ μετὰ τοῦτο ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ ἐν τοῖς ἀνθρώποις συναναστράφη.

Κεφάλαιον. Σ. 4.

Ὅτι ἡ βίβλος τῶν προσταγμάτων τοῦ θεοῦ. καὶ ὁ νόμος ὁ ὑπάρχων εἰς τὸν αἰῶνα. πάντες οἱ κρατοῦντες αὐτῆς εἰς ζωήν. οἱ δὲ καταλείποντες αὐτὸν ἀποθανοῦνται. ἐπιστρέψατε Ἰακὼβ καὶ ἐπιλάβου αὐτῆς. διόδευσον πρὸς τὸν λάμψιν. κατέναντι φωτὸς αὐτῆς. μὴ δῶς ἑτέρῳ τὴν δόξαν σου, καὶ τὰ συμφέροντά σοι ἔθνει ἀλλοτρίῳ. μακάριοι ἐσμὲν Ἰσραὴλ. ὅτι τὰ ἀρεστὰ τοῦ θεοῦ ἡμῖν γνωστά. Θαρσεῖτε λαοὶ μου μνημόσυνον Ἰσραὴλ ἐπράθητε εἰς ἔθνεσιν. οὐκ εἰς ἀπώλειαν. ὀργῇ δὲ παρωργίσατε ὑμᾶς τὸν θεὸν παρεδόθητε δαιμονίοις τοῖς ὑπεναντίοις. παροξύνατε γὰρ αὐτὸν ποιήσαντες ὑμᾶς θύσαντες δαιμονίοις, καὶ οὐ

ὃς ἡμῶν. καὶ οὐκ ἐβούλοντο σε κύριε. ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἐπὶ καρδίας ἡμῶν, καὶ ἐπεκαλέσατο τὸ ὄνομά σου. καὶ οὐκ ἐσομέν σε ἐν τῇ ἀποικίᾳ ἡμῶν ὅτι ἁμαρτίαις ἡμῶν ἐπὶ καρδίαν ἡμῶν πᾶσαν ἀδικίαν παππῶν ἡμῶν. τῶν ἡμαρτηκότων ἐναντίον σου. καὶ ἔδωκας σήμερον ἐν τῇ ἀποικίᾳ ἡμῶν ὃ διεσπάρης ἡμᾶς ἐκεῖ. εἰς ὀνειδισμὸν. καὶ εἰς κατάραν καὶ εἰς ὄφλησιν, κατὰ πάσαν κατὰ τὰς ἀδικίας τῶν παππῶν ἡμῶν. οἳ ἀπέστησαν ἀπὸ κυρίου θεοῦ αὐτῶν. Ἀκουε Ἰσραὴλ ἐντολὰς ζωῆς. ἐνωτίζεσθαι γνῶναι φρόνησιν. τί ἐστιν ἰῆλ. ὅτι ἐν γῇ τῶν ἐχθρῶν ἐπαλαιώθης. ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ. συνεμιάνθης τοῖς νεκροῖς. προσελογίσθης μετὰ τῶν εἰς ᾅδου ἐγκατέλιπόν τὸν πηγὴν τῆς σοφίας τῇ ὁδῷ τοῦ θεοῦ. εἰ ἐπορεύθης, κατῴκεις ἂν ἐν εἰρήνῃ τὸν σοῦνα χρόνον. μάθε ποῦ ἐστι φρόνησις. ποῦ ἐστι ἰσχὺς ποῦ ἐστι σύνεσις τοῦ γνῶναι ἅμα. ποῦ ἐστι μακροβιάσεις, καὶ ζωή. ποῦ ἐστι φῶς ὀφθαλμῶν καὶ εἰρήνη. τίς εὗρε τὸν τόπον αὐτῆς. καὶ τίς εἰσῆλθεν εἰς θησαυροὺς αὐτῆς ποῦ εἰσιν οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν, καὶ οἱ κυριεύοντες τῶν θηρίων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς οἱ ἐν τοῖς ὀρνέοις τοῦ οὐρανοῦ ἐμπαίζοντες, καὶ ἐν ἀργυρίῳ θησαυρίζοντες. καὶ ἐν χρυσίῳ ᾧ ἐπεποίθεσαν οἱ ἀνθρωποι. καὶ οὐκ ἦσαν τέλος τῆς κτήσεως αὐτῶν. ὅτι οἱ τὸ ἀργύριον τεκτάινοντες. καὶ μεριμνῶντες τὸ ἔργον αὐτῶν. καὶ οὐκ ἦσαν ἐξευρέσεις, ἠφανίσθησαν καὶ εἰς ᾅδου κατέβησαν. καὶ ἄλλοι ἀνέστησαν αὐτὶ αὐτῶν, νεώτεροι εἶδον φῶς, καὶ κατῴκησαν ἐπὶ τῆς γῆς. ὁδὸν δὲ ἐπισύμης οὐκ ἔγνωσαν, οὐ δὲ σωῆκαν τρίβους αὐτῆς. οὐ δὲ ἀντελάβοντο αὐτῆς οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν πόρρω ἐθνεν ἐγενήθησαν. οὐ δὲ ἠκούσθη ἐν χαναάν. οὐ δὲ ὤφθη ἐν θαιμάν. οὔτε υἱοὶ ἀγαρ ἐκπορεύοντες τὸν σύνεσιν οἱ ἐπὶ τῆς γῆς. οἱ ἔμποροι τῆς μερράν. καὶ θαιμάν. καὶ οἱ μυθολόγοι. καὶ οἱ ἐκζητηταὶ τῆς σοφίσεως. ὁδὸν δὲ σοφίας οὐκ ἔγνωσαν. οὐ δὲ ἐμνήσθησαν τὰς τρίβους αὐτῆς. Ὦ Ἰσραὴλ ὡς μέγας ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ. καὶ ἐπεμήκυνε ὁ τόπος τῆς κτήσεως αὐτοῦ μέγας καὶ οὐκ ἔχει

φίαν οἴκου Ἰσραὴλ, καὶ οἴκου Ἰούδα· καὶ ἐποίησας ἐς ἡμᾶς κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν κατὰ πᾶσαν ἐπικίκειάν σου, καὶ κατὰ πάντα τὸ δίκαιωμόν σου ἐν μέσῳ, καθὰ ἐλάλησας ἐν χειρὶ παιδός σου μωϋσῆ· ἐν ἡμέρᾳ ἐντειλάμενός σοι, αὐτῷ γράψαι ἐν νόμου σου ἐναντίον υἱῶν Ἰσραὴλ· λέγων, ἐὰν μὴ ἀκούσητε τῆς φωνῆς μου, ἡ μὴ ἡ βόμβησις ἡ μεγάλη καὶ πολλὴ αὕτη, ἀποστρέψει ἐς μικρὰν ἐν ἔθνεσιν· ὃ συγγραφῶ αὐτοὺς ἐκεῖ· ὅτι ἐγὼ οἶδα, ὅτι μὴ ἀκούσωσί μου, ὅτι λαὸς σκληροτράχηλός ἐστι· καὶ ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ καρδίαν αὐτῶν ἐν γῇ ἀποικισμοῦ αὐτῶν· καὶ γνώσονται, ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν· καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν καὶ ὦτα ἀκούσονται· καὶ αἰνέσουσί με ἐν γῇ ἀποικισμοῦ αὐτῶν· καὶ μνησθήσονται τοῦ ὀνόματός μου· καὶ ἀποστρέψουσιν ἀπὸ τοῦ νώτου αὐτῶν τοῦ σκληροῦ, καὶ ἀπὸ τῶν πονηρῶν πραγμάτων αὐτῶν, ὅτι μνησθήσονται τῆς ὁδοῦ τῶν πατέρων αὐτῶν, τῶν ἁμαρτησάντων ἐναντίον κυρίου· καὶ ἀποστρέψω αὐτοὺς ἐς τὴν γῆν ἣν ὤμοσα αὐτοῖς παράσιν αὐτῶν· τῷ Ἀβραὰμ, καὶ τῷ Ἰσαὰκ, καὶ τῷ Ἰακὼβ, καὶ κυριεύσουσιν αὐτῆς· καὶ πληθυνῶ αὐτοὺς· καὶ οὐ μὴ σμικρωθῶσι· καὶ στήσω αὐτοῖς διαθήκην αἰώνιον, τοῦ εἶναί με αὐτοῖς εἰς θεὸν, καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν· καὶ οὐ μὴ κινήσω ἔτι τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ, ἀπὸ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα αὐτοῖς.

Κεφ. γ. δ.

Υεις παντοκράτωρ ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ψυχὴ ἐν στενοῖς καὶ πνεῦμα ἀκηδιῶν κέκραγε πρός σε, ἄκουσον κύριε καὶ ἐλέησον· ὅτι ἡμάρτομέν ἐναντίον σου· ὅτι σὺ κατοικεῖς ἐν αἰῶνα· καὶ ἡμεῖς ἀπολλύμενοι τὸν αἰῶνα· κύριε παντοκράτωρ ὁ θεὸς Ἰσραὴλ· ἄκουσον δὴ τῆς προσευχῆς τῶν τεθνηκότων Ἰσραὴλ, καὶ υἱῶν τῶν ἁμαρτανόντων ἐναντίον σου οἳ οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς σου θεοῦ αὐτῶν· καὶ ἐκολλήθη ἡμῖν τὰ κακὰ, μὴ μνησθῇς ἀδικιῶν πατέρων ἡμῶν· ἀλλὰ μνήσθητι χειρός σου καὶ ὀνόματός σου ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ὅτι σὺ κύριος ὁ θε-

θασάκθυθον κύριε τῆς προσδυχῆς ἡμῶν, καὶ τῆς δεήσεως ἡμῶν καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς ἕνεκεν σου. καὶ δὸς ἡμῖν χάριν κατὰ πρόσωπον τῶν ἀποικισάντων ἡμᾶς ἵνα γνῶ πᾶσα ἡ γῆ, ὅτι σὺ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν. ὅτι ἐπὶ ὀνομά σου ἐπικέκληται ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπὶ γένος σὸν ἥμαρτον καὶ κάκωσιν ἐκ τῆς οἴκου τῆς ἁγίας σου, καὶ ἐνόησον εἰς ἡμᾶς. καὶ κλίνον κύριε τὸ οὖς σου καὶ ἄκουσον. ἄνοιξον ὀφθαλμούς σου, καὶ ἴδε. ὅτι οὐχ οἱ τεθνηκότες ἐν ᾅδῃ, ὧν ἐξήρθη τὸ πνεῦμα αὐτῶν, ἀπὸ τῶν ἀπαλάχνων αὐτῶν, δώσουσι δόξαν καὶ δικαίωμα τῷ κυρίῳ. ἀλλὰ ἡ ψυχὴ ἡ λυπουμένη ἐπὶ μεγέθος. ὁ βαδίζων κύπτον καὶ ἀσθενῆν, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ ἐκλείποντες, καὶ ἡ ψυχὴ ἡ πεινῶσα δώσουσί σοι δόξαν, καὶ δικαιοσύνην κύριε. ὅτι οὐκ ἐπὶ τὰ δικαιώματα τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ τῶν βασιλέων ἡμῶν. ἡμεῖς καταβαλοῦμεν ἔλεον κατὰ πρόσωπον σου κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐνήκασεν θυμόν σου, καὶ πλῆθος ὀργήν σου ἐς ἡμᾶς καθὼς ἐλαλήσας ἐν χειρὶ τῶν παίδων σου τῶν προφητῶν, λέγων οὕτως εἶπε κύριος· κλίνατε τὸν ὦμον ὑμῶν, δουλώσασθε τῷ βασιλεῖ βαβυλῶνος· καὶ καθίσατε ἐπὶ τῆς γῆς ἣν ἐδόθη τοῖς πατράσιν ὑμῶν. καὶ ἐὰν μὴ ἀκούσητε τῆς φωνῆς κυρίου δουλώσασθαι τῷ βασιλεῖ βαβυλῶνος, ἐκλείψω ἐκ πόλεων ἰούδα. καὶ ἐξαθεν ἱερουσαλήμ. φωνὴν εὐφροσύνης, καὶ φωνὴν χαρμοσύνης. φωνὴν νυμφίου, καὶ φωνὴν νύμφης, καὶ ἔσται πᾶσα ἡ γῆ, εἰς ἄβατον ἀπὸ ἐγκατοικούντων. καὶ οὐκ ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς σου, δουλώσασθαι τῷ βασιλεῖ βαβυλῶνος· καὶ ἔστησαν τοὺς λόγους σου, οὓς ἐλάλησας ἐν χερσὶ τῶν παίδων σου τῶν προφητῶν, τοῦ ἐξενεχθῆναι τὰ ὀστᾶ βασιλέων ἡμῶν, καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν πατέρων ἡμῶν ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν. καὶ ἰδοὺ εἰσὶν ἐξερριμμένα τῷ καύματι τῆς ἡμέρας, καὶ τῷ παγετῷ τῆς νυκτός. καὶ ἀπεθάνοσαν ἐν πόνοις πονηροῖς. ἐν λιμῷ καὶ ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ἐν ἀπωλείᾳ. καὶ τὸν οἶκον, ὃν ἐπικέκληται τὸ ὄνομά σου ἐπ' αὐτῷ, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη. διὰ πονη-

φητῶν· ὧν ἀπέσειλι πρὸς ἡμᾶς· ἡ ὡχόμεθα ἕκαστος ἐν διανοίᾳ καρδίας αὐτῦ τῆς πονηρᾶς ὀργάζεσθαι θεοῖς ἑτέροις ποιῆσαι τὰ κακὰ κατ' ὀφθαλμὸς κυρίυ θεῦ ἡμῶν. Κεφ. Β. 2.

Αἰ ἔσηται κύριος τὸν λόγον αὐτῦ, ὃν ἐλάλησεν ἐφ' ἡμᾶς καὶ ὃς κύριος δικαιοσύνης ἡμῶν, ὃς διακάζοντας ἐν Ἰσραὴλ· καὶ ἐπὶ ὃς βασιλέας ἡμῶν· καὶ ἐπὶ ὃς ἄρχοντας ἡμῶν· καὶ ἐπὶ ἄνθρωπον Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα· τὸ ἀγαγεῖν ἐφ' ὑμᾶς κακὰ μεγάλα· ἃ ὐκ ἐποιήθη ὑπὸ κάτω παντὸς τῦ οὐρανῦ, καθὰ ἐποιήθη ἐν Ἱερουσαλὴμ· κατὰ τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ μωϋσῆ, τοῦ φαγεῖν ἡμᾶς ἄνθρωπον σάρκας ἡῦ αὐτῦ· καὶ ἄνθρωπον σάρκας θυγατρὸς αὐτῦ· καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς ὑποχερίους, πάσας τὰς βασιλείας τὰς κύκλῳ ἡμῶν, εἰς ὀνειδισμὸν, καὶ εἰς ἄβασεν ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τῷ κύκλῳ ἡμῶν· ὃ διεσκόρπισεν αὐτοὺς κύριος ἐκεῖ, καὶ ἐγενήθησαν ὑπὸ κάτω καὶ ὐκ ἐπάνω· ὅτι ἡμάρτομεν κυρίῳ θεῷ ἡμῶν, πρὸς τὸ μὴ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς αὐτῦ· τοῦ κυρίῳ θεῷ ἡμῶν ἡ δικαιοσύνη· ἡμῖν δὲ καὶ τοῖς πατράσιν ἡμῶν, ἡ αἰσχύνη πρὸ προσώπων· ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη· ἃ ἐλάλησε κύριος ἐφ' ἡμᾶς πάντα τὰ κακὰ ταῦτα, ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ὐκ ἐδεήθημεν τὸ προσώπου κυρίυ, τοῦ ἀποστρέψαι ἕκαστον ἀπὸ τῶν ἐνθυμάτων τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς πονηρᾶς· καὶ ἐγρηγόρησε κύριος ἐπὶ τοῖς κακοῖς καὶ ἐπήγαγε κύριος ἐφ' ἡμᾶς ὅτι δίκαιος ὁ κς ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτῦ· ἃ ἐνετείλατο ἡμῖν καὶ οὐκ ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς αὐτῦ, τοῦ πορεύεσθαι τοῖς προστάγμασι κυρίυ εἰς ἔδωκε κατὰ πρόσωπον ἡμῶν. Καὶ νῦν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, ὃς ἐξήγαγε τὸν λαόν σου ἐκ γῆς αἰγύπτυ· ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ ἐν σημείοις· καὶ ἐν τέρασι καὶ ἐν δυνάμει μεγάλῃ· καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη ἡμάρτομεν, ἠσεβήσαμεν, ἠδικήσαμεν κύριε ὁ θς ἡμῶν ἐν πᾶσι τοῖς δικαιώμασί σου· ἀποστραφήτω δὴ ὁ θυμός σου ἀφ' ὑμῶν ὅτι κατελείφθημεν ὀλίγοι ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὃ διεσκόρπισας ἡμᾶς ἐκεῖ

καὶ ἔστον ἰδοὺ ἀπεστειλαμὴν πρὸς ὑμᾶς ἀρχύειον. καὶ ἀγοράσατε
τε τὸ ἀργυρίν ὁλοκαυτώματα, κὴ περὶ ἁμαρτίας καὶ λίβανον
καὶ ποιήσατε μάννα, καὶ ἀνοίσατε ⸗ θυσιαστήειον κυρίν θε
οῦ ἡμῶν. καὶ προσεύξασθε περὶ τῆς ζωῆς ναβυχοδονόσορ βασι
λέως βαβυλῶνος, καὶ ἐς ζωὴν βαλτάσαρ υἱὸ αὐτοῦ. ἵνα ὦσιν
αἱ ἡμέραι αὐτῶν ὡς αἱ ἡμέραι τοῦ οὐνὸ ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ δώσει
κύειος ἰσχὺν ἡμῖν, καὶ φωτίσει τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν. καὶ ζησό
μεθα ὑπὸ τὴν σκιὰν ναβυχοδονόσορ βασιλέως βαβυλῶνος. κὴ
ὑπὸ τὴν σκιὰν βαλτάσαρ υἱῆ αὐτοῦ. καὶ δουλεύσομεν αὐτοῖς
ἡμέρας πολλάς. κὴ εὑρήσομεν χάριν ἐναντίον αὐτῶ. κὴ προσεύ
ξασθε περὶ ἡμῶν πρὸς κύειον ⸗ θεὸν ἡμῶν, ὅτι ἡμάρτομεν τῷ
κυρίῳ θεῷ ἡμῶν, καὶ οὐκ ἐπέστρεψεν ὁ θυμὸς κυρίου καὶ ἡ ὀργὴ
αὐτοῦ ἀφ' ἡμῶν, καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Καὶ ἀναγνώσεσθε ⸗ βιβλίον τοῦτο ⸗ ἀπεστειλαμὴν πρὸς ὑμᾶς
ἐξαγορεύοντες ἐν οἴκῳ κυρίου, ἐν ἡμέραις ἑορτῆς καὶ ἐν ἡμέραις
καιροῦ, καὶ ἐροῦτε κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν ἡ δικαιοσύνη. ἡμῖν δὲ
αἰσχύνη τῶν προσώπων ὡς ἡμέρα αὕτη ἀνθρώπῳ Ἰούδᾳ, καὶ
τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ. καὶ τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν. καὶ τοῖς
ἄρχουσιν ἡμῶν. κὴ τοῖς ἱερεῦσιν ἡμῶν, κὴ τοῖς προφήταις ἡμῶν
κὴ τοῖς πατράσιν ἡμῶν, ὧν ἡμάρτομεν ἐναντι κυρίου. καὶ ἠπεί
θήσαμεν αὐτῷ. καὶ οὐκ ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς κυρίου θεοῦ ἡμῶν.
πορεύεσθαι τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ, οἷς ἔδωκε κατὰ πρόσωπον
ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας οὗ ἐξήγαγε κύειος τοὺς πατέρας ἡμῶν
ἐκ γῆς αἰγύπτου. καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἡμεῖς ἀπειθοῦντες
πρὸς κύειον ⸗ θεὸν ἡμῶν. καὶ ἰσχνιάζομεν. πρὸς ⸗ μὴ ἀκοῦ
σαι τῆς φωνῆς αὐτοῦ. καὶ ἐκολλήθη ἐς ἡμᾶς τὰ κακὰ καὶ ἡ ἀρὰ
ἣν συνέταξε κύειος τῷ μωϋσῇ παιδὶ σοῦ αὐτοῦ, ἐν ἡμέρᾳ οὗ
ἐξήγαγε τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐκ γῆς αἰγύπτου. δοῦναι ἡμῖν γῆν
ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι. ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, καὶ οὐκ ἠκούσαμεν ⸗
φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν κατὰ πάντας τοὺς λόγους τῶν προ

ΒΑΡΟΥΧ.

Κεφάλαιον. α. ι.

Αἱ δὲ λόγοι τοῦ βιβλίου. οὓς ἐγρα-
ψε βαρὸχ υἱὸς νηρίου, τοῦ μαασαίου.
σεδεκίου, τοῦ ἀσαδίου, τοῦ χαλκίου, ἐν
βαβυλῶνι, ἐν τῷ ἔτει τῷ πέμπτῳ, ἐν
ἑξόμῃ τοῦ μηνὸς ἐν τῷ καιρῷ ᾧ ἔλα
βον οἱ χαλδαῖοι τὴν ἱερουσαλήμ, καὶ
ἐνέπρησαν αὐτὴν ἐν πυρί, καὶ ᾠκοδο-
βαρὸχ βοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου. Καὶ ἀνέγνω
χιὰμ βασιλέως ἰούδα καὶ ἐν ὠσὶ παντὸς τοῦ λαοῦ τῶν ἐρχομέ
νων πρὸς τὸ βίβλιον, καὶ ἐν ὠσὶ τῶν δυνατῶν. καὶ ἐν τῶν
βασιλέων, καὶ ἐν ὠσὶ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ἐν ὠσὶ παντὸς τοῦ
λαοῦ ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου πάντων τῶν καθημένων ἐν βα-
βυλῶνι ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ οὐβὰ. καὶ ἔκλαιον καὶ ἐνήστευον καὶ προ-
χοντο θυσίας ἐναντίον κυρίου καὶ συνήγαγον ἀργύριον, κατὰ δύ-
ναμιν, μνᾶς ἑκατόν χίλιαι. καὶ ἀπέστειλαν εἰς ἱερουσαλὴμ πρὸς ἰωακεὶμ
υἱὸν χελκίου. τοῦ σαλωμὲν ἱερέα. καὶ πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ πρὸς
πάντα τὸν λαὸν. οὓς εὑρεθέντας μετ' αὐτοῦ ἐν ἱερουσαλὴμ. ἐν τῷ
λαβεῖν αὐτὸν τὰ σκεύη οἴκου κυρίου. τὰ ἐξενεχθέντα ἐκ τοῦ λαοῦ
ἀποστρέψαι εἰς γῆν ἰούδα. τῇ δεκάτῃ τοῦ σιβὰν. σκεύη ἀργυ
ρᾶ. ἃ ἐποίησε σεδεκίας υἱὸς ἰωσίου βασιλεὺς ἰούδα. μετὰ τὸ
ἀποικίσαι ναβυχοδονόσορ βασιλέα βαβυλῶνος τὸν ἰεχονίαν.
καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς δεσμώτας. καὶ τοὺς δυνατοὺς. καὶ τὸν
λαὸν τῆς γῆς ἀπὸ ἱερουσαλὴμ. καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς βαβυλῶνα

αὐτῆς, ἐνδοξος ἐν πάσῃ τῇ γῇ· καὶ πολλοὶ ἐπεθύμησαν αὐτῆς
καὶ ἔγνω ἀνὴρ αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῆς,
ἀφ' ἧς ὅρας ἀπέθανε μοναχὴ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς· καὶ προσετέθη
πρὸς τὸν λαὸν αὐτῆς· καὶ προβάντα ἦν μεγάλη σφόδρα· καὶ
ἐγήρασεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἔτη πέντε καὶ
ἑβδομήκοντα· καὶ ἀφῆκε τῷ ἀδελφῷ αὐτῆς ἐλευθέραν· καὶ ἀπέθανεν εἰς βετου
λούα· καὶ ἐθάφη αὐτὴ ἐν τῷ σπηλαίῳ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς μο
ναχῆ· καὶ ἐπενθησεν αὐτὴν οἶκος Ἰσραὴλ ἡμέρας ἑπτά·
καὶ πᾶλε ὑπάρχοντα αὐτῆς πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν αὐτὴν
πᾶσι τοῖς ἐγγίστα μοναχῇ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς· καὶ
τῆς ἐγγίστα τοῦ γένους αὐτῆς· καὶ οὐκ ἦν ἐν δ
ἐκφοβῶν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν ταῖς
ἡμέραις Ἰωδὴθ μετὰ τὸ ἀπο
θανεῖν αὐτὴν ἡμέ
ρας πολ
λάς.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ
ΙΟΥΔΗΘ.

αὐτὴν ἐν μίᾳ, καὶ ἔλαβε σκῦλα πολλὰ σφόδρα ἐν αὐτῇ. καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ σκυλεῦσαι αὐτοὺς τὸν λαὸν τὰ σκῦλα αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ ἔσκυλευσαν τὸν Ὁλοφέρνην καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ ἔλαβον χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ ὑακίνθινον καὶ πορφύραν θαλάσσης καὶ κόκκινον καὶ σμαράγδους καὶ λίθους τιμίους καὶ ἐγένετο εἰς ὕψος μέγα. καὶ ἐγένετο ἀπὸ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας καὶ ἐμεγαλύνθη ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς πάντων τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐμακάριζον τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ Ἰσραὴλ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν. καὶ ἀνέστη Ἰωακὶμ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἀπῆλθε πρὸς τὸν Ὀζίαν καὶ τὸν Χαβρὶν καὶ τὸν Χαρμὶν καὶ ἐκάθισε μετ' αὐτῶν καὶ ἐλάλησε πρὸς τοὺς ἄνδρας τῆς Βαιτυλούας καὶ τὴν Χαβρεὶν καὶ ἐπέκειντο τὰ ὄρη τῆς Ἰουδαίας, καὶ ἐκυκλοῦντο τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐκάθηντο ἐπὶ τὰ ὄρια τὰ ἀπέναντι Ἐσδρηλὼν ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου τοῦ μεγάλου τοῦ ἐγγὺς Δωθαΐμ. καὶ ἀπέστειλεν Ὀζίας ὁ Μανασσῆς ἐκ τῆς φυλῆς αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Συμεὼν Ἰωὴλ τὸν Ναθαναὴλ καὶ ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ Ἀμβρὶ καὶ τὸν Χαβρὶν καὶ τὸν Χαρμὶν καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀναστῆναι τὸν λαὸν ἐκ τῆς παρατάξεως κυρίου τοῦ θεοῦ μου. ὑμνήσω τῷ κυρίῳ ὕμνον καὶ ᾠδὴν κύριε μέγας εἶ, καὶ ἔνδοξος θαυμαστὸς ἐν ἰσχύϊ ἀνυπέρβλητος. σὺ δούλευσάτω πᾶσα ἡ κτίσις σου. ὅτι εἶπας, καὶ ἐγενήθησαν. ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά σου, καὶ ᾠκοδόμησε. καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀντιστήσεται τῇ φωνῇ σου. ὄρη γὰρ ἐκ θεμελίων σὺν ὕδασι σαλευθήσονται. πέτρα ὡς κηρὸς τακήσονται. σὺ δὲ τοῖς φοβουμένοις σε, σὺ εὐιλατεύσεις αὐτοῖς. ὅτι μικρὸν πᾶσα θυσία εἰς ὀσμὴν εὐωδίας. καὶ ἐλάχιστον πᾶν στέαρ, ὃ ὁλοκάρπωμά σου. ὁ δὲ φοβούμενος τὸν κύριον μέγας διαπαντός. καὶ ἰδοὺ ἐπανιστάμενοι τῷ γένει μου. κύριος παντοκράτωρ ἐκδικήσει αὐτοὺς ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἐλθεῖν πῦρ, καὶ σκώληκας εἰς σάρκας αὐτῶν. καὶ κλαύσονται ἐν αἰσθήσει ἕως αἰῶνος.

Ὡς δὲ εἰσῆλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ προσεκύνησαν τῷ κυρίῳ. καὶ ἡνίκα ἐκαθαρίσθη ὁ λαὸς, ἀνήνεγκαν τὰ ὁλοκαυτώματα αὐτῶν καὶ τὰ ἐκούσια αὐτῶν καὶ τὰ δόματα. καὶ ἀνέθηκεν Ἰουδὶθ πάντα τὰ σκεύη ὁλοφύρτου ὃ ἔδωκεν ὁ λαὸς αὐτῇ. καὶ τὸ κωνώπιον ὃ ἔλαβεν αὐτὴ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξ ἀναθήματι τῷ κυρίῳ ἔδωκε. καὶ ἦν ὁ λαὸς εὐφραινόμενος ἐν Ἱερουσαλὴμ κατὰ πρόσωπον τῶν ἁγίων ἐπὶ μῆνας τρεῖς. καὶ Ἰουδὶθ μετ' αὐτῶν κατέμεινεν. μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας ἀπῆλθεν ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτῆς. καὶ Ἰουδὶθ ἀπῆλθεν εἰς Βετυλουὰ, καὶ κατέμεινεν ἐπὶ τῆς ὑπαρξέως αὐτῆς. καὶ ἐγένετο κατὰ καιρὸν

ἀδελφὸν, καὶ πάντα τὰ ἀργυρώματα, καὶ τὰς κλίνας· καὶ
τὰ ὅλκια καὶ πάντα τὰ σκεύασματα αὐτῆς· καὶ λαβοῦσα αὐ-
τὰ ἀπέθηκεν ἐπὶ τῶν ὑμίονον αὐτῆς· καὶ εἵλκυσε τὰς ἁμάξας
αὐτῆς, καὶ ἐσώρευσεν αὐτὰ ἐπ' αὐτῶν καὶ συνέδραμε πᾶσα
γυνὴ Ἰσραὴλ τοῦ ἰδεῖν αὐτήν· καὶ ηὐλόγησαν αὐτήν· καὶ ἐποίησαν
αὐτῇ χορὸν ἐξ αὐτῶν· καὶ ἔλαβε θύρσους ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆς·
καὶ ἔδωκε καὶ ταῖς γυναιξὶ ταῖς μετ' αὐτῆς· καὶ ἐστεφάνωσαν
ἑαυτὰς κλῶνα ἐλαίας αὐτῇ, καὶ διῆλθεν αὐτὴ καὶ προσῆλθεν ἔμπροσθεν
παντὸς τοῦ λαοῦ ἐν χορείᾳ ἡγουμένη πασῶν τῶν γυναικῶν, καὶ
ἠκολούθησε πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐνοπλισμένοι, μετὰ στεφάνων, καὶ
ὕμνουν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν· καὶ ἐξῆρχεν Ἰουδὴθ τὴν ἐξομο-
λόγησιν ταύτην ἐν παντὶ Ἰσραὴλ, καὶ ὑπερ�ᾖδεν πᾶς ὁ λαὸς
τὴν ᾠδὴν ταύτην. Κεφ. 15. 16.

Αἶπεν Ἰουδὴθ ἐξάρχουσα τῷ θεῷ μου, ἐν τυμπά-
κ νοις ᾄσατε τῷ κυρίῳ μου ἐν κυμβάλοις ἐναρμόσατε
αὐτῷ ψαλμὸν, καὶ αἶνον ὑμνοῦτε, καὶ ἐπικαλεῖ-
σθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ὅτι ὁ θεὸς συντρίβων πολέμους· ὅτι ἐν
παρεμβολαῖς αὐτοῦ ἐν μέσῳ λαοῦ ἐξείλετό με ἐκ χειρὸς τῶν κα-
ταδιωκόντων με. ἦλθεν ἀσσούρ ἐξ ὀρέων ἀπὸ βορρᾶ· ἦλθεν
ἐν μυριάσι δυνάμεως αὐτοῦ. ὧν τὸ πλῆθος αὐτῶν ἔφραξε χει-
μάρρους· καὶ ἱππος αὐτῶν ἐκάλυψε βουνούς. εἶπεν ἐμπρήσω
τὰ ὅρια μου, καὶ τοὺς νεανίσκους μου ἀνελεῖν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ τὰ
θηλάζοντα θήσω εἰς διαφθοράν· καὶ τὰ νήπια μου θῶσιν εἰς προ-
νομήν· καὶ τὰς παρθένους μου σκυλεῦσαι. κύριος παντοκρά-
τωρ ἠθέτησεν αὐτοὺς ἐν χειρὶ θηλείας· οὐ γὰρ ἔπεσον ὑπὸ δυνα-
τῶν ὑπὸ νεανίσκων· οὐδὲ υἱοὶ πάτων ἐπάταξαν αὐτόν· ὑψηλὸν
ὕψηλεν γίγαντος ἐπέθετο αὐτῷ· ἀλλὰ Ἰουδὴθ θυγάτηρ μερα-
ρὶ ἐν κάλλει προσώπου αὐτῆς παρέλυσεν αὐτόν. ἐξεδύσατο γὰρ
στολὴν χηρεύσεως αὐτῆς εἰς ὕψος τῶν ταπεινούντων Ἰσραήλ. ἠλεί-
ψατο δὲ πρόσωπον αὐτῆς ἐν μυρεισμῷ· καὶ ἐδήσατο τρίχας

θλον ἐπ' ἀλλ' ἐκλυθέντες ὁμοθυμαδὸν ἔφυγον ἅπασαν ὁδὸν τῆς πεδίου, καὶ τὸ ὄρεινῆς καὶ οἱ παρεμβολικοτόδε ἐν τῇ ὀρεινῇ κύκλῳ ἐβουλεύσαντο, ἐξέπεσαν εἰς φυγήν. καὶ τότε ἤκουσεν Ἰσραὴλ πᾶς ἀνὴρ πολεμιστὴς ἐξ αὐτῶν, ἐξεχύθησαν ἐπ' αὐτούς.

Καὶ ἐξαπέστειλεν Ὀζίας εἰς βαιτομασθαίμ, καὶ βηβαὶ, καὶ χαβαὶ καὶ κωλά· καὶ εἰς πᾶν ὅριον Ἰσραήλ, οὓς ἀπαγγέλλοντας ὑπὲρ τῶν σωτετελεσμένων. καὶ ἵνα πάντες ἐπικυθῶσι βοῆς πολεμίους εἰς τὸν ἀνάρεσιν αὐτῶν. Ὡς δὲ ἤκουσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ· πάντες ὁμοθυμαδὸν ἐπέβαν ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐκόπτον αὐτοὺς ἕως Χωβά. ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἐξ Ἱερουσαλὴμ παρεγενήθησαν, καὶ πάσης τῆς ὀρεινῆς ἀνήγγελον γὰρ αὐτοῖς τὰ γινόμενα τῇ παρεμβολῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν· καὶ οἱ ἐν τῇ γαλαὰδ καὶ ἐν τῇ γαλιλαίᾳ ὑπερεκέρασαν αὐτοὺς πληγῇ μεγάλῃ. ἕως Δαρὶλ Δαμασκόν. καὶ τὰ ὅεια αὐτῶν. οἱ δὲ λοιποὶ οἱ κατοικοῦντες βεβουλεύσαντο, ἐπέπεσον τῇ παρεμβολῇ Ἀσσούρ, καὶ προνόμευσαν αὐτούς, καὶ ἐπλούτησαν σφόδρα. οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀνασρέψαν τὸν ἀπὸ τῆς ἀποικίας κυριεύσαντες, τῶν λοιπῶν. καὶ αἱ κῶμαι, καὶ αἱ πόλεις ἐν τῇ ὀρεινῇ, καὶ πεδινῇ ἐκράτησαν πολλῶν λαφύρων. ἦν γὰρ πλῆθος πολὺ σφόδρα. Καὶ Ἰωακεὶμ, ὁ ἱερεὺς δ μέγας, καὶ ὁ γερουσία τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ. ἦλθον τὸ θεμελιῶσαι τὰ ἀγαθὰ ἃ ἐποίησεν ὁ θεὸς τῷ Ἰσραήλ. καὶ τὸ ἀνῆν ἰουδήθ, καὶ λαλῆσαι μετ' αὐτῆς ἐρήνην. ὡς δὲ εἰσῆλθον πρὸς αὐτὴν εὐλόγησαν αὐτὴν ὁμοθυμαδόν. καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν. σὺ ὕψωμα Ἱερουσαλήμ. σὺ γαυρίαμα μέγα τὸ Ἰσραήλ. σὺ καύχημα μέγα τὸ γένους ἡμῶν. ἐποίησας ταῦτα πάντα ἐν χαρᾷ σου. ἐποίησας τὰ ἀγαθὰ μετὰ Ἰσραήλ. καὶ εὐόδωκεν ἐπ' αὐτοῖς ὁ θεός. εὐλογημένη γίνου παρὰ τῷ παντοκράτορι κυρίῳ εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον. καὶ εἶπε πᾶς ὁ λαὸς γένοιτο. Καὶ ἐλαφύρησαν ὁ λαὸς τὴν παρεμβολὴν ἡμέρας τριάκοντα. καὶ ἔδωκαν τῇ ἰουδήθ τὴν σκηνὴν

σαν ὁ θεὸς τῦ Ἰσραὴλ. ἐπίστευσε γὰρ θεῷ σφόδρα. καὶ περιε-
τέμνετο τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτῦ. καὶ προσετίθη ἐκ τῆς
οἴκου Ἰσραὴλ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Ηνίκα δὲ ὄρθρος ἐγένετο καὶ ἐκρέμασαν τὴν κεφαλὴν ὀλο-
φόρνου ἐκ τῦ τείχους. καὶ ἀνέλαβε πᾶς ἀνὴρ τὰ ὅπλα αὐτῦ,
καὶ ἐξῆλθοσαν κατὰ τάξιν τὰς ἀναβάσεις τῦ ὄρους. οἱ δὲ
ἄλλοι ἀσσύριοι ὡς εἶδον αὐτοὺς, διέπεμψαν τοὺς ἡγουμένους αὐ-
τῶν. οἱ δὲ ἦλθον τοὺς στρατηγοὺς καὶ χιλιάρχους καὶ πάν-
τα ἄρχοντα αὐτῶν, καὶ παρεγένοντο τὴν σκηνὴν ὀλοφόρ-
νου, καὶ ἔλεγον τῷ ὑπὲρ πάντων τῶν αὐτῦ. ἔγκειται δὲ ἐν κύ-
κλῳ ἡμῶν, ὅτι ἐπόλμησαν οἱ Ἰουδαῖοι καταβαίνειν ἐφ' ἡμᾶς εἰς
πόλεμον ἵνα ἐξολεθρευθῶσιν εἰς τέλος.

Καὶ εἰσῆλθε βαγώας. καὶ ἔκρουσε τὴν αὐλαίαν τῆς σκηνῆς ὑ
πενόει γὰρ κατακοίτην αὐτὸν μετὰ Ἰουδήθ. ὡς δὲ οὐδεὶς ὑπήκουσε
διαστείλας εἰσῆλθεν εἰς τὸ κοιτῶνα. καὶ εὗρεν αὐτὸν ὑπτίας
κείμενον νεκρόν. καὶ ἡ κεφαλὴ αὐτῦ ἀφῄρητο ἀπ' αὐ-
τῦ. καὶ ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ μετὰ κλαυθμοῦ. καὶ συναγμοῦ καὶ
βοῆς ἰσχυρᾶς. καὶ διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτῦ. καὶ εἰσῆλθεν εἰς
τὴν σκηνὴν ὃ ἦν Ἰουδὴθ καταλύουσα. καὶ οὐχ εὗρεν αὐτήν.
καὶ ἐξεπήδησεν εἰς τὸν λαὸν, καὶ ἐβόησεν. ἠθετήκασιν οἱ δοῦλοι
ἐπαίσχυναν ἀσχύνην μίαν γυναῖκα τῶν ἑβραίων ἐν οἴκῳ τῦ βασι
λέως ναβουχοδονόσορ. ὅτι ἰδοὺ ὀλοφόρνης κάμαι, καὶ ἡ κεφα
λὴ οὐκ ἔστιν ἐπ' αὐτῷ. ὡς δὲ ἤκουσαν ταῦτα τὰ ῥήματα οἱ ἄρ
χοντες δυνάμεως ἀσσυρίων διέρρηξαν τοὺς χιτῶνας αὐτῶν διέρρηξαν. καὶ
ἐταράχθη ἡ ψυχὴ αὐτῶν σφόδρα, καὶ ἐγένετο αὐτῶν κραυ
γὴ, καὶ βοὴ μεγάλη σφόδρα ἐν μέσῳ τῆς παρεμβολῆς.

Κεφ. ιδ. ιε.

Αἱ ὡς ἤκουσαν οἱ ἐν τοῖς σκηνώμασιν ὄντες ἐξέστη-
σαν δὲ ἐπ' αὐτοὺς φόβος καὶ
τρόμος. καὶ οὐκ ἦν ἀνὴρ μένων κατὰ πρόσωπον τῦ πλη

Αἰ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Ἰουδήθ. μὴ ἀκηκόατε ἃ ἐλά-
κ λησεν Ἀχιωρ ἐν τοῖς ὠσὶν ὑμῶν ἐν ἡμέρᾳ ἧς ἐβου-
λεύσατο ἐν τῷ οἴκῳ Ὀζίου, καὶ ἀπήγγειλεν τοῖς πρε-
σβυτέροις τῆς πόλεως ἡμῶν Χαβρίς καὶ Χαβρεί; καὶ
ἦλθον οἱ πρεσβύτεροι τῆς πόλεως ἡμῶν Χοβρὶς καὶ
Χαβρεὶ καὶ Χαβρεὶ καὶ Χαβρεὶ καὶ

φασιλὼ αὐτῆς ἐπισύδασαν, τῷ καταβλῶσαι ἐς τὸν πύλων τ πό
λεως αὐτῶν· καὶ συνεκάλεσαν ὑὸς πρεσβυτέρους τῆς πόλεως
καὶ συνέβαλον πάντες ἀπὸ μικροῦ, ἕως μεγάλου, ὅτι παρά
δοξον ἦν αὐτοῖς τ ἐλθεῖν αὐτὸν, καὶ ἤνοιξαν τὰς πύλας, καὶ
ὑπεδέξαντο αὐτὰς· καὶ ἄφαντος πῦρ ἐς φαῦσιν· περιεκύκλω
σαν αὐτάς· ἦ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς φωνῇ μεγάλῃ· ἀνέτω θεὸς
αὐτῆς τ ὃν θεὸν, ὃν οὐκ ἀπέστησε τ ἐλεος αὐτῆς ἀπὸ τῆς οἴκου
Ἰσραήλ· ἀλλ' ἔφασαν ὑὸς ἐχθροὺς ἡμῶν, σῇ χάρᾳ μου, ὧν τῇ
νυκτὶ ταύτῃ· καὶ προελθοῦσα τὸν κεφαλὸν ἐκ τῆς πήρας, ἔδω
ξεν καὶ εἶπεν αὐτοῖς, ἰδοὺ ἡ κεφαλὴ ὀλοφέρνου ἀρχηστρατήγου
Ἀσσυρίων ἀσεβοῦς· καὶ ἰδοὺ τὸ κωνώπιον ἐν ᾧ κατέκειτο ἐν
τοῖς μέθαις αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν κύριος ἐν χειρὶ θηλέ
ως· καὶ ζῶ ὁ κύριος ὃς διεφύλαξέ με ἐν τῇ ὁδῷ μου ᾗ ἐπορεύ
θην· ὅτι ἠπάτησεν αὐτὸν τὸ πρόσωπόν μου εἰς ἀπώλειαν αὐ
τοῦ· καὶ οὐκ ἐποίησεν ἁμάρτημα μετ' ἐμοῦ εἰς μίασμα καὶ
αἰσχύνην. Καὶ ἐξέπεσε πᾶς ὁ λαὸς σφόδρα καὶ κύψαντες προ
σεκύνησαν τῷ θεῷ, καὶ εἶπαν ὁμοθυμαδόν· εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς
ἡμῶν ὁ ἐξουδενώσας ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ σήμερον ὑὸς ἐχθροὺς τοῦ
λαοῦ σου· καὶ εἶπεν αὐτῇ ὀζίας· εὐλογητὴ εἶ σὺ θύγατερ τοῦ
θεοῦ ὑψίστου παρὰ πάσας τὰς γυναῖκας τὰς ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ εὐ
λογημένος κύριος ὁ θεὸς ὃς ἔκτισε ὑὸς οὐρανοὺς, καὶ τὴν γῆν·
ὃς κατεύθυνέ σε εἰς βοῦμα κεφαλῆς ἀρχόντων ἐχθρῶν ἡμῶν·
ὅτι οὐκ ἀποστήσεται ἡ ἐλπίς σου ἀπὸ καρδίας ἀνθρώπων μνη
μονευόντων ἰσχὺν θεοῦ εἰς αἰῶνα· καὶ ποιήσαι σοι αὐτὰ ὁ θε
ὸς εἰς ὕψος αἰώνιον τὸ ἐπισκέψασθαί σε ἐν ἀγαθοῖς· ἀνθ' ὧν
οὐκ ἐφείσω τῆς ψυχῆς σου διὰ τὴν ταπείνωσιν τοῦ γένους ἡμῶν·
ἀλλ' ἐπεξῆλθες τοῦ πλώματι ἡμῶν· ἐπ' εὐθείαν ἐπορεύ
θης ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἡμῶν· καὶ ἔπαν πᾶς ὁ λαὸς· γένοι
το γένοιτο.

λέφθη ὁ Ἰουδὴθ μόνη ἐν τῇ σκιᾷ, καὶ ἀπεφέρνης προσπεσὼν τῷ κλίνῳ αὐτ. ἦν γὰρ πεπεκοπωμένος αὐτῷ ὁ οἶνος.

Καὶ εἶπεν Ἰουδὴθ τῇ δούλῃ αὐτῆς, σὺ μὲν ἔξω τῆς κοιτῶνος αὐτῆς καὶ ἐπιτηρήσῃ τὴν ἔξοδον αὐτῆς καθάπερ καθ' ἡμέραν, ἐξελεύσεσθαι γὰρ ἔφη τὴν προσευχὴν αὐτῆς, καὶ τῷ βαγώᾳ λελάληκε κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἀπήλθοσαν πάντες ἐκ προσώπου αὐτῆς. καὶ οὐδεὶς κατελείφθη ἐν τῷ κοιτῶνι ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου. καὶ στᾶσα Ἰουδὴθ παρὰ τὴν κλίνην αὐτῆς εἶπεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. κύριε ὁ θεὸς πάσης δυνάμεως. ἐπίβλεψον ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου, εἰς ὕψωμα ἱερουσαλήμ, οὐ νῦν καιρὸς ἀπελαμβάνεσθαι τὰ κληρονομίας σου, καὶ ποιῆσαι τὰ ἐπιτηδεύματά σου, εἰς ἐξαῦσμα ἐχθρῶν, οἳ ἐπανέστησαν ἡμῖν, καὶ προσελθοῦσα τῷ στύλῳ τῆς κλίνης ὃς ἦν ὑπὲρ κεφαλῆς ἀπέφερνου καθεῖλε ἐν ἀνάγκῃ αὐτὸ ἀπ' αὐτ. καὶ ἐγγίσασα τῆς κλίνης, ἐψηλάφησε τῆς κώμης τῆς κεφαλῆς αὐτ, καὶ εἶπεν. κραταίωσόν με κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ καὶ ἐπάταξεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ δὶς ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτῆς. καὶ ἀφεῖλε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἀπεκύλισε τὸ σῶμα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς στρωμνῆς. καὶ ἀφῆλε τὸ κανωπεῖον ἀπὸ τῶν στύλων. καὶ μετ' ὀλίγον ἐξῆλθε. καὶ παρέδωκε τῇ ἀβρᾷ αὐτῆς τὴν κεφαλὴν ὀλοφέρνου. καὶ ἐνέβαλεν αὐτὴν εἰς τὴν πήραν τῶν βρωμάτων αὐτῆς, καὶ ἐξῆλθον αἱ δύο ἅμα, κατὰ τὴν ἔθισμὸν αὐτῶν εἰς τὴν προσευχήν. καὶ διελθοῦσαι τὴν παρεμβολὴν ἐκύκλωσαν τὴν φάραγγα ἐκείνην. καὶ προσανέβησαν τὸ ὄρος Βετελούα. καὶ ἦλθοσαν πρὸς τὰς πύλας αὐτῆς. καὶ εἶπεν Ἰουδὴθ μακρόθεν τοῖς φυλάσσουσιν εἰς τῶν πυλῶν. ἀνοίξατε ἀνοίξατε δὴ τὴν πύλην. μετ' ἡμῶν ὁ θεὸς ὁ θεὸς ἡμῶν ποιῆσαι ἰσχὺν ἐν ἱερουσαλήμ, καὶ κράτος, κατὰ τῶν ἐχθρῶν. καθὰ καὶ σήμερον ἐποίησε.

Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσαν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως αὐτῆς τὴν

ἐ σὴλθε πρὸς αὐτὼν καὶ εἶπε. μὴ ὀκνησάτω ἡ παιδίσκη ἡ καλὴ αὕτη ἐλθεῖν πρὸς τὸν κύριόν μου, ἵνα καλῶς ποιήσωσιν αὐτοῦ, καὶ πίεται μεθ' ἡμῶν ἐν εὐφροσύνῃ οἶνον. καὶ γενηθῆται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ὡς θυγάτηρ μία τῶν υἱῶν Ἑβραίων. αἱ παρεστήκασιν ἐν οἴκῳ Ναβουχοδονόσορ.

Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν Ἰουδήθ. καὶ τίς ἐγὼ ἀντιβοήσομαι τῷ κυρίῳ μου. ὅτι πᾶν ὃ ἐὰν ἴδῃ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἀρεστὸν, ποιήσω ἐν τάχει μοι τοῦτο ἐς ἀγαλλίαμα, ἕως ἡμέρας θανάτου μου, καὶ ἀνασῶ ἐνθυμηθῆται τῷ ἱματισμῷ, καὶ παντὶ τῷ κόσμῳ τῷ γυναικείῳ. καὶ προσῆλθεν ἡ βουλὴ αὐτῆς. καὶ ἐποίησαν αὐτῇ κατὰ ναῦν ὀλοφύρνου χαμαὶ τὰ κώδια ἃ ἔλαβε παρὰ βαγώου ἐς τὸν καθημερινὸν διάταξιν αὐτῆς. ἐς τὸ ἐσθίειν κατακλινομένην ἐπ' αὐτῆ. καὶ ἐλθοῦσα αὐτὴ εἰσῆλθεν Ἰουδήθ, καὶ ἔξεστη ἡ καρδία ὀλοφύρνου ἐπ' αὐτῇ, καὶ ἐταράχθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. καὶ ἦν κατεπίθυμος σφόδρα τοῦ συγγενέσθαι μετ' αὐτῆς. καὶ ἐτήρει καιρὸν τοῦ ἀπατῆσαι αὐτὴν, ἀφ' ἧς ἡμέρας εἶδεν αὐτήν.

Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν ὀλοφύρνης πίε δὴ καὶ γενήθητι μεθ' ἡμῶν ἐς εὐφροσύνην.

Καὶ εἶπεν Ἰουδήθ πίομαι δὴ κύριε, ὅτι ἐμεγαλύνθη τὸ ζῆν μου ἐν ἐμοὶ σήμερον, παρὰ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς γενέσεώς μου. καὶ λαβοῦσα ἔφαγε καὶ ἔπιε κατέναντι αὐτοῦ ἃ ἑτοίμασεν ἡ βουλὴ αὐτῆς.

Καὶ εὐφράνθη ὀλοφέρνης ἐπ' αὐτῇ. καὶ ἔπιεν οἶνον πολὺν σφόδρα, ὅσον οὐκ ἔπιε πώποτε ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἐφ' ὅλης γενεᾶς.

Κεφάλαιον. ιγ. 13.

Σ δὲ ὁτία ἐγένετο, ἐπανεπαύσαντο οἱ βουλεῖ αὐτοῦ ἀναλύειν. καὶ ἐκάλεσεν σωτὴρ τὸν σκηνὸν αὐτοῦ ἔξωθεν, καὶ ἀπέλυσαν τοὺς παρεστῶτας ἐκ προσώπου τοῦ κυ αὐτοῦ. καὶ ἀπῆλθον εἰς τὰς κλίτας αὐτῶν. ἦσαν δὲ μεθυσθέντες κεκοπωμένοι σφόδρα. πλεῖον γεγονέναι ἐν πότῳ. ὅτι λείφθη

θαλον. ἀλλ' ἐκ τῶν ἠκολουθηκότων μοι χρηματίσαι.

Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν ὀλοφέρνης. ἰδοὺ δὴ ἐγκλίπη τὰ ὄντα μοι σὺ πόθεν ἔξομεν σοι δένδρα ὅμοια αὐτῶν. οὐ γὰρ ἴση μισθὸν ἐκ τῆς γενεᾶς σου.

Καὶ εἶπεν ἰουδὴθ πρὸς αὐτὸν, ζῇ ἡ ψυχή σου κύριέ μου, εἰ οὐ διαπονήσει ἡ δούλη σου τὰ ὄντα μετ' ἐμοῦ ἕως ἂν ποιήσῃ κύριος ἐν χειρί μου ἃ ἐβουλεύσω.

Καὶ ἠγαγοσαν αὐτῇ οἱ θεράποντες ὀλοφέρνης εἰς τὴν σκηνὴν, καὶ ὑπνωσε μέχρι μεσούσης τῆς νυκτός.

Καὶ ἐπέστη πρὸς τὴν φυλακὴν αὐτοῦ φυλακήν. καὶ ἀπέστειλε πρὸς ὀλοφέρνην λέγων. ἐπιταξάτω δὴ ὁ κύριος μου. ἐάσω τὴν δούλην σου ἐπὶ προσευχήν ἐξελθεῖν.

Καὶ ἐπέταξεν ὀλοφέρνης τοῖς σωματοφύλαξι μὴ ἐγκαλύψαι αὐτήν.

Καὶ παρέμεινεν ἐν τῇ παρεμβολῇ ἡμέρας τρεῖς καὶ ἐξεπορεύετο κατὰ νύκτα εἰς τὴν φάραγγα βαιτελούα. καὶ ἐβαπτίζετο ἐπὶ τῆς πηγῆς ἐπὶ τῷ ὕδατι ἐν τῇ παρεμβολῇ, καὶ ὡς ἐνίσχυσεν ἐνώπιον τοῦ κυρίου θεοῦ ἰσραὴλ, κατευθῦναι τὴν ὁδὸν αὐτῆς εἰς ἀνάσημα τῶν ἐχθρῶν τοῦ λαοῦ αὐτῆς, καὶ ἀναβαίνουσα καθαρὰ παρέμεινεν ἐν τῇ σκηνῇ. μέχρις οὗ προσωτέρω κατὰ τὴν φυλὴν αὐτῆς εἰς ἀπάντησιν.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ ἐποίησεν ὀλοφέρνης πόθον τοῖς παισὶν αὐτοῦ μόνοις. καὶ οὐκ ἐκάλεσεν εἰς τὴν κλῆσιν οὐδένα τῶν πρὸς τοὺς χρείας. καὶ εἶπε βαγώᾳ τῷ εὐνούχῳ ὃς ἦν ἐφεστηκὼς ἐπὶ παντῶν τῶν αὐτοῦ. πᾶσα δὴ πορευθεὶς τὴν γυναῖκα τὴν ἑβραίαν ἥτις παρὰ σοί τὸ ἐλθεῖν πρὸς ἡμᾶς, καὶ φαγεῖν μετ' ἐμοῦ. ἰδοὺ γὰρ ἐγχρόνιζεν τοῦ προσωπῆσαι ἡμῶν εἰς γυναῖκα τοιαύτην παρὰ σοὶ οὐκ ὁμιλήσαντος αὐτῇ. εἰ γὰρ ταύτην μὴ ἐπισασώμεθα κατεγελάσουσιν ἡμῶν.

Καὶ ἐξῆλθε βαγώας ἀπὸ προσώπου ὀλοφέρνου, καὶ

ὡς ἱερυσαλὴμ. ὅτι κ) οἱ ἐκ̃ καθικόντες ἐποίησαν ταῦτα τότε
μαχεμίοντας αὐτοῖς τῷ ἄφεσιν παρὰ τῆς γερσίας. καὶ
ἔθνη ἰως ἀναπελᾶ αὐθῖς, κ) ποιήσουσι, ὃν θήνται οἱ ἐς ὄλε
θρον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. ὅθεν ἐγὼ ἡ δουλή Θυ ἐπιγνῶ ταῦτα
τα πάντα, ἀπέφθον ἀπὸ προσώπου αὐτ, κ) ἀπέστειλέ με δ θε
ὸς ποιῆσαι μετὰ Θῦ πράγμα, ἐφ' οἷς ἐκκήσε) πᾶσα ἡ γῆ ὄθι
ἂν ἀκθύσασιν αὐτὰ, ὅτι ἡ δουλη Θυ θεοσεβὴς ἐστ, κ) θεραπεύ
ουσα νυκτὸς, κ) ἡμέρας † θεὸν τὸ θρανῶ. κ) νῦν μὴ παρὰ Θι
κύει μ, καὶ ἐξιλάσ) ἡ δουλή Θυ, κατὰ νύκτα ἐς τὼ φά
ραγγα, καὶ προσδύξομαι πρὸς τὸν θεόν. κ) ἀναγγελᾶ μοι πότε
ποιήσῃ τὰ ἁμαρτήματα αὐτ, κ) ἐλθὼν προφανοίσω Θι, ἐξ
ελεύσῃ σὺν πάσῃ δωνάμει Θυ, καὶ ἔκ ἔστ ὃς ἀντιςήσεται Θι
ἐξ αὐτ. κ) ἔξω σε σῴζ μέσῳ τῆς ἰουδαίας. ἕως † ἐλθῶν ἀπήναν
τι ἱερυσαλὴμ. κ) θύσω † δίφρον Θυ ἐν μέσῳ αὐτῆς, κ) ἄξεις αὐ
τὸς, ὡς πρόβατα οἷς ἔκ ἔστ ποιμήν. κ) ἡ χρυξῆ κύων τῇ γλώσ
σῃ αὐτ ἀπέναντί Θυ, ὅτι μοι ταῦτα ἐλαλήθη κατὰ προγνοσίν
μου. κ) ἀπηγέλη μοι. κ) ἀπεστάλην ἀναπελᾶι Θι κ) ἤρεσεν οἱ λό
γοι αὐτ ἐναντίον ὀλοφέρνου, κ) ἐναντίον πάντων † θεραπόντων
αὐτ, κ) ἐθαύμασαν ☩ τῇ σοφίᾳ αὐτῆς. κ) ἔπεσον ἔκ ἔστ διαυτὴ
γωὴ ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἐν κάλλ προσώπου κ) σωϊσθ λόγων.
κ) εἶπε πρὸς αὐτὰν ὀλοφέρνης, ἐποίησεν ὁ θεὸς ἀποστείλας σε
ἔμπροσθεν † λαῦ † γνωθῶσαι ἐν χρόσιν ἡμῶν κράθος. ἐν ὃ τοῖς
φαυλίσασι † κ) ἐν μὴ ἀπώλεσαν. κ) νῦν ἀσεῖα ἐὰ σὺ ἐν τῷ ὀφθ σε.
κ) ἀγαθὴ ἐν θοῖς λόγοις Θυ. ὅτι ἐὰν ποιήσῃς καθὰ ἐλάλησας, †
θεός Θυ ἔσται μοι θεὸς, κ) σὺ ἐν οἴκῳ βασιλέως νεβυχοδονόσορ
καθήσῃ. κ) ἔσῃ ὀνομασὴ πᾶρὰ πᾶσαν τ γῆν. Κεφ. ιβ. ιγ.

Αἱ ἐκίλισθσαν εἰσαγαγεῖν αὐτῶ ὃ ἐτέθη τὰ ἀρ-
γυρώματα αὐτῆς. κ) σωϊσταξε καταρασθῆναι αὐτῇ
ἀπὸ † ὀφθαλμάτων αὐτῆς, καὶ † οἶνον αὐτ πιεῖν.

Καὶ ἔπαν ἰουδὴθ οὐ φάγομαι ἐξ αὐτ ἵνα μὴ γένη) σκάν

Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴ ἰουδήθ. δίξαι τὰ ῥήματα τοῦ λαοῦ σου ἃ λαλήσατο ἡ παιδίσκη σου κατὰ πρόσωπόν σου. καὶ ἐκ οὗ ἀγγελῶ ἡδύοσος ἕως κυρίῳ μου ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ. καὶ ἐὰν κατανοήσῃς τῶν λόγων τῆς παιδίσκης σου τελέως πρᾶγμα ποιήσῃ μετὰ σοῦ ὁ θεός. καὶ ἐκ ἀποστῇ ὁ κύριός μου τοῦ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ. ζῇ γὰρ ὁ βασιλεὺς ναβουχοδονόσορ παντὸς τῆς γῆς, καὶ ζῇ, ὃς κράτος αὐτοῦ ὃς ἀπέστειλέ σε εἰς κατόρθωσιν πάσης ψυχῆς σου. ὃ μόνον ἀνθρωποι σῇ σε δουλεύουσιν αὐτῷ ἀλλὰ καὶ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, καὶ τὰ κτήνη καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ σῇ τῇ ἰσχύος σου ζήσονται ἐπὶ ναβουχοδονόσορ. καὶ πάντα ἐν οἴκῳ αὐτοῦ ἠκούσαμεν γὰρ τὸ σοφίαν σου, καὶ τὰ πανουργεύματα τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἀνηγέλη πάσῃ τῇ γῇ. ὅτι σὺ μόνος ἀγαθὸς ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ. καὶ δυνατὸς ἐν ἐπιστήμῃ, καὶ θαυμασὸς ἐν στρατεύμασι πολέμου. καὶ νῦν ὁ λόγος οὗ ἐλάλησας ἀχιὼρ ἐν τῇ σωτηρίᾳ σου, ἠκούσαμεν τὰ ῥήματα αὐτοῦ, ὅτι περιεποιήσαντο αὐτὸ οἱ ἄνδρες βετυλοῦα, καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς πάντα ὅσα ἐξελάλησεν αὐτοῖς παρὰ σοῦ. διὸ δίκαιόστε κύριε, καὶ παρέλθῃς τὸν λόγον αὐτοῦ ἀλλὰ κατάθου αὐτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ σου. ὅτι ἀληθής ἐστιν οὐ γὰρ ἐκκόπτεται τὸ γένος ἡμῶν. οὐ γὰρ ἰσχύει ῥομφαία ἐπ' αὐτοὺς ἐὰν μὴ ἁμάρτωσιν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ αὐτῶν. καὶ νῦν ἵνα μὴ γένηται ὁ κύριός μου ἐκβολὴ καὶ ἄπρακτος. καὶ ἐπιπεσεῖται θάνατος ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ κατελάβοσαν αὐτοὺς ἁμάρτημα ἐν ᾧ παρωργίσθησαν τὸν θεὸν αὐτῶν ὁ ποιήσαι ἐναντίον αὐτοῦ. ἐπεὶ παρεξέλιπεν αὐτοὺς τὰ βρώματα αὐτῶν, καὶ ἀσθένεια πᾶν ὕδωρ ἐβεβλήθη ἐπὶ βελάνῃ τῆς κτήνεσιν αὐτῶν. καὶ πάντα ὅσα διετέλεσαν αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐν τοῖς νόμοις αὐτοῦ μὴ φαγεῖν, διὸ ἔδωκαν διαπαντὸς καὶ τὰς ἀπαρχὰς τοῦ σίτου καὶ τὰς δεκάτας τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου ἃ διεφύλαξαν ἁγιάσαντες τοῖς ἱερεῦσι τοῖς παρεστηκόσιν ἐν ἱερουσαλήμ. ἀπέστειλε πρόσωπα τοῦ θεοῦ ἡμῶν, κεκρίκασιν ἐξαναλῶσαι. ὧν οὐ τῶν χρῆσιν καθήκει ἁπλῶς οὐδένα τῶν ἐκ τοῦ λαοῦ. καὶ ἀπεστάλκασιν

καὶ ἐγένετο σωτηρία μεγάλη ἐν πάσῃ τῇ περιμολῇ Δηβοβθη γὰρ εἰς τὰ σκληρώματα ὑπερησίας αὐτῆς· καὶ ἐλθόντος ἐκύκλωσαν αὐτὴν ὡς εἰσήκει ἐξ τῆς σκληρᾶς ὀλοφύρνης. ἵνα προσηύξαλαν αὐτῷ περὶ αὐτῆς, καὶ ἐθαύμασον Δ θεὸν καλλει αὐτῆς καὶ ἐθαυμαζον βουλὴν ἐν Δ ἐν ἰσραηλ ἐπ αὐτῆς.

Καὶ εἶπαν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτῦ· μὴ καταφρονέσῃ τῦ λαῦ βούτε· ὃς ἔχει ἐν ἑαυτῷ γναῖκας βιαίους. ὅτι ὑ καλόν ἐσν ὑπολίπεδαι ἐξ αὐτῶν ἄνδρα ἕνα, οἱ ἀφεθέντος δωσῶσι καταβρίζειν πᾶσαν τὴν γῆν· καὶ ἐξῆλθον οἱ παρακαθεῦ δοντες ὀλοφύρνη, καὶ πάντες οἱ θεράποντες αὐτῦ, καὶ εἰσήγαγον αὐτὴν εἰς τὸ σκηνῶν· καὶ ἦν ὀλοφύρνης ἀναπαύομενος Δ τῆς κλίνης αὐτῦ, ἵν Δ κονωπίῳ. ἦν ἐκ πορφύρας, καὶ χρυσίῳ καὶ σμαράγδῳ καὶ λίθοις πολυτελῶν καθυφασμένον, καὶ ἀνήγγελλαν αὐτῷ περὶ αὐτῆς· καὶ ἐξῆλθεν εἰς τὸ προσκήνιον, καὶ λαμπάδες ἀργυραῖ προάγουσαι αὐτῦ· ὡς δ ἦλθε κατὰ πρόσωπον αὐτῦ ἐθαυμάσθη, καὶ τῶν θεραπόντων αὐτῦ ἐθαύμασαν πάντες ἐπὶ Δ κάλλει τῦ προσώπου αὐτῆς. καὶ πεσοῦσα ἐπὶ πρόσωπον προσεκύνησεν Δ, καὶ ἤγειραν αὐτὴν οἱ θεῖοι αὐτῦ.

Κεφάλαιον. ια. ιι.

Αἰεῖπε πρὸς αὐτὸν ὀλοφύρνης. θάρσει θυγάτηρ μὴ φοβηθῆς τὴν καρδίαν σου, ὅτι ἐγὼ οὐκ ἐκάκωσα ἄνθρωπον ὃς πεπορεύκει ἐνώπιόν μου βασιλεῦ καθυχρόνου σαρ πάσης τῆς γῆς· καὶ νῦν ὁ λαός σου ὁ καθικῶν τὸν ὄρεινὸν εἰ μὴ ἐφυλίσσον με, οὐκ ἂν ἦρα ἡ ὀρυμαῖα ἐπ αὐτούς· ἀλλ αὐτοὶ ἐκαμνῆς ἐποίησαν ταῦτα· καὶ νῦν λέγε μοι πόσος ἔνεκα ἀπέδραμεν ἀπ αὐτῶν, καὶ ἦλθεν πρὸς ὑμᾶς· ὅτι οὐκ ἐς σωτηρίαν, θάρσει ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ σὺ ἔσῃ, καὶ ἐς τὸ λοιπόν, οὐ γὰρ ἐσν ὃς ἀδικήσῃ σε· ἀλλ εὖσε ποιήσῃ καθὰ γίνεται πρὸς σοῦ ὁ λόγος μου βασιλέως ναβυχοδονόσορ.

βεβληκυῖαν αὐτῆς. καὶ ἐθαύμασαν ἐπὶ τῷ κάλλει αὐτῆς ἐπὶ πολὺ σφόδρα. καὶ εἶπαν αὐτῇ. ὁ θεὸς ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν δώησει εἰς χάριν, καὶ τελέσαι τὰ ἐπιτηδεύματά σου εἰς γαυρίαμα υἱῶν Ἰσραὴλ. καὶ ὕψωμα Ἱερουσαλήμ. καὶ προσευχήσαι τῷ θεῷ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, ἐπιτάξατε δουλῇ μοι πύλῃ τῆς πόλεως. καὶ ἐξελεύσομαι εἰς τελέωσιν λόγων ὧν ἐλαλήσατε μετ' ἐμοῦ. καὶ συνέταξαν τοῖς νεανίσκοις οὗτοι ξαι αὐτῇ καθὼς ἐλάλησε. καὶ ἐποίησαν οὕτως, καὶ ἐξῆλθεν ἡ δούλη αὐτῆ, καὶ ἡ παιδίσκη αὐτῆς μετ' αὐτῆς. ἀπεσκόπουν δὲ αὐτῇ οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως ἕως ᾗ κατέβη ὁ ὄρθρος. ἕως ᾗ διῆλθεν ἐν αὐλῇ δύο, καὶ οὐκ ἦλθεν ἐθεώρησαν αὐτῇ. καὶ ἐπορεύοντο ἐν τῷ αὐλῶνι ἐς δύθαιαν, καὶ σωβέντησαν αὐτῇ προφυλακὴ τῶν ἀναβαινόντων.

Καὶ σωεβάλλουσι αὐτῇ καὶ ἐπηρώτησαν αὐτῇ πόθεν εἶ, καὶ πόθεν ἔρχῃ, καὶ ποῦ πορεύῃ.

Καὶ εἶπε, θυγάτηρ ἐμί τῶν Ἑβραίων. καὶ ἀποδιδράσκω ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ὅτι μέλλουσι δίδοσθαι ὑμῖν εἰς κατάβρωμα. καγὼ ἔρχομαι ἐς τὸ πρόσωπον ὀλοφέρνης, ἀρχισρατήγου δυνάμεως ὑμῶν, τοῦ ἀπαγγεῖλαι ῥήματα ἀληθείας. καὶ δείξω πρὸ προσώπου αὐτοῦ ὁδὸν, καθ' ἣν πορεύσεσθε, καὶ κυριεύσει πάσης τῆς ὀρεινῆς. καὶ οὐ συμφωνήσει τὸ ἀνδρῶν αὐτοῦ σαρξ μία οὐ δὲ πνεῦμα ζωῆς. Ὡς δὲ ἤκουσαν, οἱ ἄνδρες τὰ ῥήματα αὐτῆς καὶ κατενόησαν τὸ πρόσωπον αὐτῆς. καὶ ἦν ἐναντίον αὐτοῦ θαυμάσαι τῇ κάλλει σφόδρα. καὶ εἶπαν πρὸς αὐτήν σέσωκας τὴν ψυχήν σου ταπεινώσασα καταβᾶσα εἰς πρόσωπον τοῦ κυρίου ἡμῶν. καὶ νῦν πρόσελθε τῇ σκηνῇ αὐτοῦ καὶ ἀφ' ἡμῶν προπέμψουσί σε ἕως παραδώσουσί σε εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ. ἐὰν δὲ στῇς ἐναντίον αὐτοῦ μὴ φοβηθῇς τῇ καρδίᾳ σου ἀλλὰ ἀνάγγειλον κατὰ τὰ ῥήματά σου καὶ ἔσται σοι εἰς ὠφέλειαν. καὶ ἐπέλεξαν ἐξ αὐτῶν ἄνδρας ἑκατὸν καὶ παρέδωκαν αὐτῇ καὶ τῇ ἅρμα αὐτοῦ καὶ ἤγαγον αὐτὴν τῇ σκηνὴν ὀλοφέρνου

ρῆ ἔλυσεν μίαν παρθένου εἰς μίασμα καὶ ἐχόμωσεν μηρὸν
εἰς αἰσχύνω. καὶ ἐβεβήλωσεν μήτραν εἰς ὄνειδος. ἔπαι γὰρ
οὐχ οὕτως ἔσχι. καὶ ἐποίησαν ἀνθ' ὧν ἔδωκας ἄρχοντας αὐτῶν
εἰς φόνον, καὶ τὼ ςρωμνὼ αὐτῶν ἐμύσαν ἀπατηθῆναι εἰς
αἷμα. καὶ ἐπάταξας δούλους ἐπὶ δεσπότας. καὶ δεσπότας ἐπὶ
θρόνους αὐτῶν. καὶ ἔδωκας γυναῖκας αὐτῶν εἰς προνομήν. καὶ
θυγατέρας αὐτῶν εἰς αἰχμαλωσίαν καὶ πάντα τὰ σκύλα αὐ-
τῶν εἰς διαίρεσιν ἠγάπημένων ὑπὸ σοῦ. καὶ ἐβέλωσαν τὸν
ζῆλόν σου καὶ ἐβεβλύξωσάν μίασμα αἵματος αὐτῶν καὶ ἐπεκα-
λέσαντό σε εἰς βοηθόν, ὁ θεὸς ὁ θεὸς ὁ ἐμός. κὴ ἐπάκουσόν μου
τῆς χήρας, σὺ γὰρ ἐποίησας τὰ πρόσθεν ἐκείναν, καὶ ἐκείνα κὴ
τὰ μετέπειτα. καὶ τὰ νῦν καὶ τὰ ἐπερχόμενα διανοήθης. καὶ
παρέδησαν ἃ ἐβεβούλευσο. καὶ εἶπον ἰδοὺ πάρεσμεν. πᾶσαι γὰρ
αἱ ὁδοί σου ἕτοιμοι. καὶ αἱ κρίσεις σου ἐν προγνώσει. Ἰδοὺ γὰρ
ἀσυέσει ἐπληθύνθησαν ἐν δυνάμει αὐτῶν. ὑψώθησαν ἐπ' ἵππῳ
καὶ ἀναβάτῃ ἐγαυρίασαν ἐν βραχίονι πεζῶν. ἤλπισαν ἐν ἀσπί-
δι καὶ γαισῷ, καὶ τόξῳ, καὶ σφενδόνῃ, καὶ οὐκ ἔγνωσαν ὅτι
σὺ εἶ κύριος συντρίβων πολέμους. κύριος ὄνομά σου. σὺ ῥῆξον αὐ
τῶν τὴν ἰσχὺν ἐν δυνάμει σου. καὶ κατάξον ἡ κράτος αὐτῶν ἐν
ὀργῇ σου. ἐβεβλύσανε γὰρ βεβηλῶσαι τὰ ἅγιά σου. μιᾶ-
νοντες σκήνωμα τῆς κατοικήσεως τὸ ὄνομά σου τῆς δόξης σου.
καὶ καταβαλεῖν σιδήρῳ κέρας θυσιαστηρίου. βλέψον εἰς ὑπερη-
φανίαν αὐτῶν. ἀπόστειλον τὴν ὀργήν σου, εἰς κεφαλὰς αὐτῶν.
δὸς ἐν χειρί μου τῆς χήρας δύναμιν κραταιῶσαι. πάταξον δοῦ-
λον ἐκ χιλίων ἀπάτης μου ἐπ' ἄρχοντα, καὶ ἄρχοντα ἐπὶ θερά-
ποντα αὐτοῦ. βραῦσον αὐτῶν ἡ ὑπερηφανίαν ἐν χειρὶ θηλείας. οὐ γὰρ
ἐν πλήθει ἡ κράτος σου οὐδὲ ἐν ἰσχύϊ σου ἐνεδυναστεύθη. ἀλλὰ
ταπεινῶν εἶ κύριε ἐλαττούμενον εἶ, βοηθός. ἀντιλήπτωρ ἀσθενούν-
των. ἀπεγνωσμένων σκεπαστής. ἀπελπισμένων σωτήρ. ναὶ ναὶ
θεὸς τοῦ πατρός μου, καὶ θεὸς κληρονομίας Ἰσραήλ. δέσποτα τῶν

ρῶτῶ, ὅτι ὃ καθὼς ἐκείνης ἐπύρωσεν εἰς ἐτασμὸν καρδίας αὐ-
τῶν, καὶ ἡμᾶς ὧκ ἐξεδίκησεν· ἀλλ' εἰς ναθεσίαν μασηοῖ κύριος
ρὺς ἐπίζοντας αὐτῷ.

Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὼν ὀζίας πάντα ὅσα εἶπας, ἐν ἀγαθῇ
καρδίᾳ ἐλάλησας· καὶ ὧκ ἦσαν ὃς ἀνθίσησαι τοῖς λόγοις σου·
ὅτι ὧκ ἐν τῇ σήμερον ἡ σοφία σου πρόδηλος ἐστιν· ἀλλὰ ἀπ' ἀρ
χῆς ἡμερῶν σου ἔγνω πᾶς ὁ λαὸς τὼν σύνεσίν σου· καθότι ἀγα-
θόν ἐστι τὸ πλάσμα τῆς καρδίας σου· ἀλλ' ὁ λαὸς ἐδιψήκασι σφό
δρα, καὶ ἠνάγκασαν ἡμᾶς καθὰ ἐλαλήσαμεν ποιῆσαι αὐτοῖς κ
ἀπαγαγεῖν ὅρκων ἐφ' ἡμᾶς, ὃν ὃ παραβησόμεθα· καὶ νῦν δηλή-
θητε σὺ περὶ ἡμῶν· ὅτι γυνὴ δυσεβὴς εἶ, καὶ ἀποστελῇ κύριος τὸν
ὑετὸν εἰς πλήρωσιν τῶν λάκκων ἡμῶν καὶ ὧκ ἐκλείψομεν ἔτι.

Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ἰουδήθ ἀκούσατέ μου, καὶ ποιήσω
πρᾶγμα ὃ ἀφίξεται εἰς γενεὰς γενεῶν ἰοῖς τῷ γένους ἡμῶν·
ὑμεῖς στήσεσθε ἐπὶ τῆς πύλης τὼν νύκτα ταύτην· καὶ ἐξελεύσο
μαι ἐγὼ μετὰ τῆς ἄβρας μου, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μεθ' ἃς εἶπε
τε παραδῶσαι τὼν πόλιν ἔοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν, ἐπισκέψεται κύ
ριος ἐν ἰσραὴλ, ἐν χαρί μου· ὑμεῖς δ' ὧκ ἐξερευνήσετε τὼν πρά
ξιν μου, ἕως γὰρ ἀπαγγελῶ ὑμῖν ἕως τῦ τελεσθῆναι ἃ ἐγὼ ποιῶ.

Καὶ εἶπον ὀζίας καὶ οἱ ἄρχοντες πρὸς αὐτήν· Πορεύου εἰς
εἰρήνην, καὶ κύριος ὁ θεὸς ἔμπροσθεν σου εἰς ἐκδίκησιν τῶν
ἐχθρῶν ἡμῶν· καὶ ἀπεστράφησαν ἐκ τῆς σκηνῆς ἐπορεύθη-
σαν ἐπὶ τὰς στάξεις αὐτῶν.

Κεφάλαιον. θ. 9.

Ουδήθ δὲ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον καὶ ἐπέθετο σποδὸν
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς· καὶ ἐχύμησεν ὃν ἐνε
δύσατο σάκκον· καὶ ἦν ἄρτι προσφερομένον εἰς
ἱερουσαλὴμ εἰς ἐν οἴκων κυρίου ἐθυμίαμα τῆς ἑσπέρας ἐκείνης,
καὶ ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ ἰουδήθ· καὶ εἶπε· κύριε ὁ θεὸς τῦ πα
τρός μου συμεὼν, ὧ ἐδωκας ῥομφαίαν εἰς ἐκδίκησιν ἀλλογενῶν

παροργίζετε κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν. ὅτι ἰδοὺ μὴ βουληται ἐν τοῖς
πάντε ὑμέραις βοηθῆσαι ὑμῖν. αὐτὸς ἔχει τὴν ἐξουσίαν ἐν αἷς
θέλει σκιπάσαι καὶ πάσαις ὑμέραις, ἢ καὶ ὀλεθρεῦσαι ὑμᾶς
πρὸ προσώπε τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν. ὑμᾶς δὲ μὴ ἐνιχυράζετε τὰς
βουλὰς κυρίου τῦ θεοῦ ὑμῶν. ὅτι οὐχ ὡς ἄνθρωπος ὁ θεὸς ἀπει-
ληθῶσαι. οὐδὲ ὡς ὑὸς ἀνθρώπου διαπηθῶσαι. διόπερ ἀναμέ-
νοντες τὴν παρ' αὐτῦ σωτηρίαν, ἐπικαλεσώμεθα αὐτὸν εἰς βοή-
θειαν ὑμῶν. καὶ ἐσακεύσεται τὴν φωνῆς ὑμῶν, ἐὰν ἦ αὐτῷ ἀρε-
σόν. ὅτι οὐκ ἀνέστη ἐν τοῖς γενεαῖς ὑμῶν. οὐδὲ ἔστιν ἐν τῇ ὑμέρᾳ
τῇ σήμερον οὔτε φυλή. οὔτε πατριὰ οὔτε δῆμος. οὔτε πόλις ἐξ
ὑμῶν. οἱ προσκυνῦσι θεοῖς χειροποιήτοις, καθάπερ ἐγένετο ἐν
τοῖς πρότερον ὑμέραις. ὧν χάριν ἐδόθησαν εἰς ῥομφάαν καὶ
διαρπαγὴν οἱ πατέρες ὑμῶν, καὶ ἔπεσεν πῶμα μέγα ἐνώπιον
τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν. ὑμᾶς δὲ ἕτερον θεὸν οὐκ ἐγνωμεν ὅθεν ἐλπί-
ζωμεν ὅτι ὑπερόψεται ὑμᾶς οὔτε ἀπὸ τῦ γένους ὑμῶν. οὔτε
ἐν τῷ κληθῶναι ὑμᾶς. οὕτως καὶ θεὸς ἀληθὴς καὶ δικαία καὶ προ-
νομεύθησεται τὰ ἅγια ὑμῶν. καὶ ἐκζητήσει τὸν βλάβασιν
αὐτῦ ἐκ τῦ σώματος ὑμῶν καὶ τὸν φόβον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν,
καὶ τὸν ἀχμαλωσίαν τῆς γῆς καὶ τὸν ὀρθμοσιν τῆς κληρονο-
μίας ὑμῶν. ἐπιστρέψει εἰς κιφαλὴν ὑμῶν ἐν οἷς ἔθνεσιν. ὃ ἰδοὺ
ἐγὼ λυσῶσαμεν ἐκεῖ καὶ ἐσόμεθα εἰς πρόσωμμα. καὶ εἰς ὄνειδος ἐ
ναντίον τῶν κτωμένων ὑμᾶς. ὅτι ὃ κατωθωθήσεται ἡ ἀγελέα
ὑμῶν εἰς χάεν. ἀλλ' εἰς ἀπιμίαν θήσει αὐτὴν κύριος ὁ θεὸς ὑ-
μῶν καὶ νῦν ἀδελφοὶ ἐπιλεξόμεθα τῆς ἀδελφοῖς ὑμῶν. ὅτι ἐξ ὑ
μῶν ἐκρίμα ἡ ψυχή αὐτῦ. καὶ τὰ ἅγια καὶ ὁ οἶνος. καὶ ἡ θυσία
σήειον ἐπεσήεικται ἐφ' ὑμῖν. παραπάντα ταῦτα δυχαεισήθε
μεν κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν. ὃς περάζει ὑμᾶς καθὰ καὶ τοὺς πατέ-
ρας ὑμῶν. μὴ φάνητε ὅτε ἐπρίησε μὲ τὰ Ἀβραάμ. καὶ ὅτε ἐπέρα-
σεν τὸν Ἰσαάκ. καὶ ὅτε ἐγένετο τῷ Ἰακώβ. ἐν μεσοπταμίᾳ τῆ συρί-
ας ποιμαίνοντος τὰ πρόβατα λαβὼν τὴν ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς

αὐτὴν μετὰ τ πατέρων αὐτ ἐν τῷ ἄρρῳ τοῦ αὐτὰ μόνον φοβηθῆναι
εἰμὴ καλαμῶ. καὶ ἂν ἱσθλιθῇ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτ χρεύεται ὅτι τρία
καὶ μήνας τέσσαρας. καὶ ἐποίησεν ἑαυτῇ σκηνὴν ὡς τ λώμασθε
τὸ οἶκο αὐτ καὶ ἐπέθηκεν ὡς τὸν ὀφθαλμὸν αὐτ σάκκον. καὶ ἦν
ἐπ' αὐτῆς τὰ ἱμάτια τ χηρεύσεως αὐτῆς. καὶ ἐνέστησε πάσας
τὰς ἡμέρας τῆς χηρεύσεως αὐτῆς χωρὶς προσαββάτων. καὶ
σαββάτων καὶ πρὸ νεομηνιῶν. καὶ ἑορτῶν καὶ χαρμοσυνῶν οἴκου
Ἰσραήλ. καὶ ἦν καλὴ τοῦ ἄδελφ. καὶ ὡράια τῇ ὄψει σφόδρα. καὶ ὑπε-
λείπετο αὐτῇ μαναασῆς ὁ ἀνὴρ αὐτ χρυσίον καὶ ἀργύριον. καὶ
παῖδες καὶ παιδίσκας. καὶ κτήνη καὶ ἀγροὺς. καὶ ἐμενεν ἐπ' αὐτ.
καὶ ἦν ὃς ἐπήνει κατ' αὐτῆς ῥῆμα πονηρὸν ὅτι ἐφοβεῖτο
τὸν θεὸν σφόδρα, καὶ ἤκουσε τὰ ῥήματα τ λαοῦ τὰ πονηρὰ, ὡς
ἦν ἄρχοντα ὅτι ὀλιγοψύχησεν ἐν τῇ πάνει τ ὑδάτων. καὶ ἤκου-
σε πάντας τοὺς λόγους ἱσθλιθοῦς ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς, βόσιας
ὡς ὤμοσεν αὐτῆς παραδώσειν τὴν πόλιν μετὰ ἡμέρας πέντε
τοῖς ἀσυρίοις. καὶ ἀπεστείλατο τὴν ἄβραν αὐτ τὴν ἐφεστῶσαν πά-
σαις τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτῇ, ἐκάλεσεν βόσιαν καὶ χαβρὶν καὶ χαρμὶν
τοὺς πρεσβυτέρους τ πόλεως αὐτ. καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὴν καὶ εἶπε
πρὸς αὐτοὺς, ἀκούσατε δή μου ἄρχοντες, τῶν κατοικούντων τοῦτο
λαόν. ὅτι νῦν οὐθὲς ὁ λόγος ὑμῶν ὃν ἐλαλήσατε ἐναντίον τ λα
οῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ καὶ ἐνώσατε ὀργὴν τὴν οὐ ἐλαλήσα-
τε ἀνὰ μέσον τ θεοῦ καὶ ὑμῶν. καὶ ἄπατε ἐκδώσειν τὴν πό-
λιν τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν. ἐὰν μὴ ἐν αὐτοῖς ἐπισρέψῃ κύριος βοη-
θῆσαι ὑμῖν. καὶ νῦν πάνυ ἐκὶ ὑμᾶς οἳ ἐπῴρατε ἐν θεοῖν ἐν τῇ ἡ
μέρα τῇ σήμερον. καὶ ἐσᾶτε ὑπὲρ τ θεῖν μέσῳ ἡμῶν ἀνθρώ-
πων. καὶ νῦν κύριον παντοκράτορα ἐξετάζετε. καὶ οὐθὲν ἐπιγνώσε
σθε ἕως τοῦ αἰῶνος. ὅτι βάθος καρδίας ἀνθρώπου οὐχ εὑρήσετε,
καὶ λόγους τ διανοίας αὐτοῦ οὐ διαλήψεσθε, καὶ πῶς θεὸν ὃς ἐ
ποίησε πάντα ταῦτα ἐρευνήσετε, καὶ ἐν νοῦν αὐτοῦ ἐπιγνώσε
σθε. καὶ ἐν λογισμὸν αὐτοῦ καταλήψεσθε, μηδαμῶς ἀδελφοὶ, μὴ

ρέᾳ μεγάλῃ καὶ φῶν ἐπαλείφεται αὐδὺς καὶ ἐκδοτοι τῷ πόλῃ
πᾶσαν ἐς προνομὴν λαῷ ὀλοφύρνου, καὶ πάσῃ τῇ δυνάμει αὐ
τῶ. κρέαιον γὰρ ὑμᾶς γυνηθῶμαι αὐτοῖς εἰς διαπραγμὸν. ἢ ἄπο
θανῶν ἐν δίψῃ. ἐσόμεθα γὼ ἐς δούλους, καὶ ζήσομαι ἡ ψυχὴ ὑ
μῶν καὶ οὐκ ἀφόμεθα ἐν θάνατον τ ὑπνίων ὑμῶν, ἐν ὀφθαλμοῖς
ὑμῶν. καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν ἐκλαπούσας. τὰς ψυ
χὰς αὐτῶν. μαρτυρόμεθα ὑμῖν ἐν οὐρανὸν καὶ τῷ γῇ καὶ
ἐν θεὸν ὑμῶν, καὶ κύριον τῶν πατρῶν ὑμῶν. ὃς ἐκδικᾷ ὑμᾶς κα
τὰ τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν. καὶ τὰ ἁμαρτήματα τ πατρῶν ὑμῶν,
ἵνα μὴ ποιήσῃ κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ σήμε
ρον. καὶ ἐγένετο κλαυθμὸς μέγας ἐν μέσῳ τ ἐκκλησίας παν
των δμοθυμαδὸν. καὶ ἐβόησαν πρὸς κὺριον θεὸν φωνῇ μεγά
λῃ. καὶ εἶπε πρὸς αὐτὺς ὀζίας. Θαρσᾶτε ἀδελφοὶ διαπαρτερή
σωμεν τῷ πάντες ἡμέρας ἐν αἷς ἐπισκέψεται κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν
ἐλεῶς αὐτ ἐφ' ἡμᾶς. ἢ γὼ καταλείψῃ ὑμᾶς εἰς τέλος. ἐὰν δ
ἀνέλθωσιν αὖται καὶ μὴ ἔλθῃ ἐφ' ἡμᾶς βοήθεια. ποιήσω κατὰ τὸ
ῥῆμα ὑμῶν καὶ ἐσκόρπισε τὸν λαὸν ἐς τὸν ἑαυτῦ παρεμβολήν.
καὶ τ τεῖχον καὶ τὺς πύργους τ πόλεως αὐτῶν ἀπέλθον. καὶ
τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα ἐς τὺς οἴκους αὐτῶν ἐξαπέστειλαν
καὶ ἦσαν ἐν ταπεινώσει πολλῇ ἐν τῇ πόλει.

Κεφάλαιον. η. ς.

Αἱ ἤκουσεν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἰουδὶθ θυγά
κ τηρ μεραρὶ ἰηοῦ ὠξ. ἰηοῦ ἰωσὴφ. ἰηοῦ ὀζιήλ. ἰηοῦ ἐλε
κίας, ἰηοῦ ἀνανίου ἰηοῦ γαδὼν. ἰηοῦ ῥαφαείν. ἰηοῦ ἀκι
θώ. ἰηοῦ ἠλιού. ἰηοῦ ἐλιάβ. ἰηοῦ ναθαναὴλ. ἰηοῦ σαμαήλ. ἰηοῦ σα
λαθιὴλ. ἰηοῦ ἰσραήλ. καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτ μανασσῆς. τ φυλῆς αὐτ,
καὶ τ πατριᾶς αὐτῆς. καὶ ἀπίθανεν ἐν ἡμέραις θεισμοῦ κριθῶν.
ἐπίση γὰρ τὺς δισμοῦντας τὰ ῥάκη ματα ἐν ζῷ πιδίῳ.
καὶ ὁ καύσων ἦλθεν τῷ κεφαλῷ αὐτ καὶ ἔπεσεν τῷ κλί
νῳ αὐτῦ, καὶ ἐτελεύτησεν ἐν βεθυλουὰ τῇ πόλει. καὶ ἐθάφα

ἐνώπιον πάντων τῶν θεραπόντων αὐτοῦ καὶ συνέταξε τοῖς
καθὰ ἐλάλησαν.

Καὶ ἀπῆραν παρεμβολὴ ἡμῶν ἀμμών· καὶ μετ' αὐτῶν χι-
λιάδες πέντε ἡμῶν ἀσσούρ, καὶ παρενέβαλον ἐν τῷ πεδίῳ Βαλω-
καὶ προκατελάβοντο τὰ ὕδατα, καὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων
τῶν ὑμῶν Ἰσραήλ· καὶ ἀνέβησαν ἡμοὶ ἀσσὼ καὶ οἱ ἡμοὶ ἀμμών·
καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ ὀρεινῇ ἀπέναντι Δωθαείμ· καὶ ἀπέστει-
λαν ἐξ αὐτῶν πρὸς νότον καὶ ἀπηλιώτην ἀπέναντι ἐκ βιβλὰ ἣ
ἐστι πλησίον χουσί· ἔστιν δὲ τὸ χωμάρρους μοχμούρ· καὶ ἔλα-
πη σραπὰ τῶν ἀσυρίων παρενέβαλον ἐν τῷ πεδίῳ, καὶ ἐκά-
λυψαν πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς· καὶ αἱ σκηναὶ, καὶ αἱ ἀπαρ-
χαὶ αὐτῶν κατεστρατοπέδευσαν εἰς πλῆθος πολὺ σφόδρα.

Καὶ οἱ ἡμοὶ Ἰσραὴλ ἐνεβόησαν πρὸς τὸν κύριον θεὸν αὐτῶν. ὅτι
ὠλιγοψύχησαν τὸ πνεῦμα αὐτῶν· ὅτι ἐκύκλωσαν πάντες οἱ ἐχθροὶ
αὐτῶν, καὶ οὐκ ἦν διαφυγὴ ἐκ μέσου αὐτῶν· καὶ ἐμεσον κύκλῳ αὐ-
τῶν πᾶσα σωαγωγὴ ἀσσούρ· οἱ πεζοὶ καὶ τὰ ἅρματα καὶ οἱ ἱπ-
πεῖς αὐτῶν, ἡμέρας διάκοντα τέσσαρας· καὶ ἐξέλιπον πάντας
θεὺς καθήκοντας ἐκείνους· καὶ πάντα τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν τὰ ὑδά-
των· καὶ οἱ λάκκοι ἐξεκενοῦντο, καὶ οὐκ εἶχον πεῖν εἰς πλησμονὴν ὅτι
δωρεὰν ἡμέραν μίαν, ὅτι ἐν μέρᾳ ἐδίδοσαν αὐθεῖς πεῖν· καὶ ἐθύ-
μωσαν τὰ νήπια αὐτῶν· καὶ αἱ γυναῖκες καὶ οἱ νεανίσκοι ἐξέλιπον
ἀπὸ τῆς δίψης· καὶ ἔπιπτον ἐν ταῖς πλατείαις τῆς πόλεως, καὶ ἐν ταῖς
διόδοις τῶν πυλῶν· καὶ οὐκ ἦν κραταίωσις ἔτι ἐν αὐτοῖς καὶ συ-
νήχθησαν πᾶς ὁ λαὸς πρὸς ὀζίαν, καὶ τοὺς ἄρχοντας τῆς πόλεως· οἱ
νεανίσκοι αἱ γυναῖκες καὶ τὰ παιδία καὶ ὠνείδισαν φωνῇ μεγάλῃ καὶ εἶπον ἐναντίον
πάντων τῶν πρεσβυτέρων· κρίναι ὁ θε-
ὸς ἀνὰ μέσον ἡμῶν καὶ ὑμῶν· ὅτι ἐποιήσατε ἐν ἡμῖν ἀδικίαν
μεγάλην· ὃ λαλήσαντες ἐρωτικὰ μετὰ τοῦ οἴκου ἀσσούρ· καὶ νῦν
οὐκ ἔστι βοηθὸς ἡμῶν· ἀλλὰ πέπρακεν ἡμᾶς ὁ θεὸς εἰς τὰς χεῖ-
ρας αὐτῶν· τοῦ καταστραθῆναι ἐναντίον αὐτῶν ἐν δίψει, καὶ ἀπω-

ὧν κακῶν ὄντων πυρὸν δ' τοὺς πύργους αὐτῶν ἐμπιπρᾶσιν φυλάσσοντος ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην.

Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἐξήγαγεν ὁλοφέρνης πᾶσαν τὴν ἵππον αὐτοῦ κατὰ πρόσωπον τῶν ἡμῶν Ἰσραήλ. οἱ ἦσαν ἐν Βεθαλαμαύα. καὶ ἐπισκέψασθε τὰς ἀναβάσεις τῆς πόλεως αὐτῶν. καὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων αὐτῶν ἐφώδευσαν καὶ προκατελάβοντο αὐτάς. καὶ ἐπέστησαν αὐτοὺς παρεμβολὰς ἀνδρῶν πολεμιστῶν. καὶ αὐτὸς ἀνέζευξεν εἰς κατὰ λαὸν αὐτοῦ.

Καὶ προσελθόντες αὐτῷ πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν υἱῶν Ἐσαῦ καὶ πάντες οἱ ἡγούμενοι τοῦ λαοῦ μωάβ, καὶ οἱ στρατηγοὶ τῆς παραλίας, εἶπαν. ἀκουσάτω δὴ λόγον ἀπὸ στόματος ἡμῶν, ἵνα μὴ γένηται φόβος ἐν τῇ παρεμβολῇ σου ὁ γὰρ λαὸς ὅτι σὺν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐ πεποίθασιν δ' ἐπὶ δόρασιν αὐτῶν, ἀλλ' δ' ἐπὶ ὑψηλοῖς τῶν ὀρέων ἐν οἷς αὐτοὶ κατοικοῦσιν ἐν αὐτοῖς οὐ κ' ἔστιν δύσχειρις προσβαλεῖν τοῖς κορυφαῖς τῶν ὀρέων αὐτῶν. καὶ νῦν δίκαιον τὰ μὴ πολεμεῖν πρὸς αὐτούς. καθὼς γίνεται πόλεμος παρατάξεως. καὶ οὐ πεσεῖται ἐκ τοῦ λαοῦ σου ὡς ἀνὴρ εἷς. σὺ δὲ μενοῦν δ' τῆς παρεμβολῆς σου σῴζε φυλάσσων πάντα ἄνδρα ἐκ τῆς δυνάμεώς σου, καὶ δ' κρατησάτωσαν οἱ παῖδές σου τ' γῆς τῆς ὕδατος. ἢ ἐκπορεύσεται ἐκ τῆς πίσης τοῦ ὄρους. διὸ ἐκάθηντο ἄνδρες ὄντα πάντες οἱ καθοικοῦντες Βετουλουά. καὶ αἱ νεῖς αὐτοὺς ἦν ἐκ λώσουσιν τὴν πόλιν ἑαυτῶν. καὶ ἡμᾶς καὶ ὁ λαὸς ἡμῶν ἀναβησόμεθα δ' τὰς πλησίον κορυφὰς τῶν ὀρέων. καὶ παρεμβαλοῦμεν ἐπ' αὐτοῖς εἰς προφυλακήν, τοῦ μὴ ἐξελθεῖν ἐκ δ' πόλεως ἄνδρα ἕνα, καὶ τακήσονται ἐν λιμῷ αὐτοὶ καὶ γυναῖκες αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν. καὶ πρὶν ἐλθεῖν τὴν ῥομφαίαν ἐπ' αὐτοὺς καταγραφήσονται ἐν ταῖς πλατείαις τῆς οἰκήσεως αὐτῶν. καὶ ἀνταποδώσουσιν αὐτοῖς ἀνταπόδομα πονηρόν, ἀνθ' ὧν ἐστασίασαν, καὶ οὐκ ὑπήκουσαν τοῦ προσώπου σου ἐν ἀρᾳότητι. Καὶ ἤρεσαν οἱ λόγοι αὐτῶν ἐνώπιον ὁλοφέρνης καὶ

μίσῳ παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. καὶ ἐπηρώτησε αὐτὸν ὀλλὰς ὁ συμβού-
κικός. καὶ ἀποκριθεὶς ἀπήγγειλαν αὐτοῖς τὰ ῥήματα τοῦ σωτῆρος
ας ὀλοφέρνου. καὶ πάντα τὰ ῥήματα ὅσα ἐλάλησεν ἐν μίσῳ τῶν
ἀρχόντων ἀσσούρ. καὶ ὅσα ἐμεγαλορημόνησεν ὀλοφέρνης ἐὰς τὸν
οἶκον ἰηλ. καὶ πεσόντος, ὁ λαὸς προσεκύνησαν τῷ θεῷ καὶ ἐβόη-
σαν τῷ θεῷ λέγοντες. καὶ ὁ θεὸς τῶν οὐρανῶν κάλλυνε τὴν ὑπερηφα
νίαν αὐτῶν. καὶ ἐλέησον τὸν παπέωσιν τοῦ γένους ἡμῶν. καὶ ἐπίβλε
ψον τοῖς τὰ πρόσωπον τοῦ ἡγιασμένου σου, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ καὶ
παρεκάλεσαν τὸν ὀχιὸρ καὶ ἐπήνεσαν αὐτὸν σφόδρα. καὶ παρέλα
βον αὐτὸν ὀλλὰς ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐὰς οἶκον αὐτοῦ. καὶ ἐποίησε πό-
δον τοῖς πρεσβυτέροις. καὶ ἐπεκαλέσαντο τὸν θεὸν ἰσραὴλ, ὰς βοή
θειαν, ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην.

Κεφ. ζ. ζ.

Ἡ δὲ ἐπαύριον παρήγγειλαν ὀλοφέρνης πάσῃ τῇ στρα
τιᾷ αὐτοῦ, καὶ παντὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ οἱ παρεγένοντο ἐκ
τῆς συμμαχίας αὐτοῦ, ἀναζευγνύειν ἐὰς βεθουλούα. καὶ
τὰς ἀναβάσεις τῆς ὀρεινῆς προκαταλαμβάνεσθαι καὶ ποιεῖν
πόλεμον πρὸς τοὺς ἰουδαίους. καὶ ἀναζεύξαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐ
κείνῃ ὁπλῖται δυνατὸς αὐτῶν. καὶ ἡ δύναμις αὐτῶν ἀνδρῶν πο
λεμιστῶν χιλιάδες ἑκατὸν ἑβδομήκοντα. καὶ ἱππεῖς μ
χιλιάδες δύο καὶ δύο. χωρὶς τῆς ἀποσκευῆς, καὶ τῶν ἀνδρῶν,
οἱ ἦσαν πεζοί. οὐ αὐτοῖς πλῆθος πολὺ σφόδρα. καὶ παρε
ἐβαλον ἐν τῷ ὀρεινῇ πλησίον βεθουλούα ἐπὶ τῆς πηγῆς.
καὶ παρίτεινον ἐὰς ὕδατος ἐπὶ δοθαεὶμ, ἕως βελβαίμ. καὶ ἐὰς μῆ
κος ἀπὸ βεθουλούα ἕως κυάμωνος, ὅ ἐστιν ἀπέναντι ἐσφακηλῶ.

Οἱ δὲ υἱοὶ ἰσραὴλ. ὡς εἶδον αὐτῶν τὸ πλῆθος, ἐταράχθησαν
σφόδρα. καὶ εἶπον ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ. νῦν ἐκλείξουσιν
οὗτοι ὁ πρόσωπον τῆς γῆς πάσης. καὶ οὔτε τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ
οὔτε αἱ φάραγγες οὔτε οἱ βουνοὶ ὑποστήσονται τὸ βάρος αὐτῶν
καὶ ἀναλαβόντες ἕκαστος τὰ σκεύη τὰ πολεμικὰ αὐτῶν. καὶ

ειος πάσης τ γῆς. εἶπεν γὰρ, οὐ ματαιωθήσονται τὰ ῥήματα τ
λόγων μου. σὺ ὃ ἀχιὼρ μίσθωτε τῶ ἀμμών. ὡς ἐλάλησας τοὺς
λόγους ὑμῶν ἐν ἡμέρᾳ ἀδικίας σου, οὕτω ὀφθήτω καὶ τὸ πρόσωπόν
μου ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης. ἕως ὃ ἐκδικήσω τ γένος τῶν ἐξ
αἰγύπτου. καὶ τότε ἀπελθόντα ὁ σίδηρος τ σου καὶ τοῦ
λαὸς τ θεραπόντων μου τὰς πλευρὰς σου ἐν τῇ πτώσει σου ἐν τοῖς τραυ
μασίας αὐτ. ὅταν ἐπιστρέψω καὶ ἀποκατασήσουσί σε οἱ δοῦλοί
μου εἰς τὸν ὀρυφόν. καὶ εἰσόμενοί σε ἐν μιᾷ τῶν πόλεων τῶν ἀνα
βάσεων. καὶ οὐκ ἀποπλανῶσι ὃ ἐξολοθρευθῆς μ αὐτῶν. καὶ ἄπειρ
ελπίζῃς τῇ καρδίᾳ σου ὅτι οὐ συμπληρωθήσονται, μὴ συμπεσίτω
σου τ προσωπον. ἐλάλησα καὶ οὐδὲν διαπεσέτω τῶν ῥημά
των μου. καὶ προσέταξεν ὀλοφρύνης υἱῆς ἀχιὼρ καὶ ἀποκατα
στῆσαι αὐτὴν εἰς βετυλούα. καὶ παρασῆναι εἰς χεῖρας ἡμῶν ἵσρα
ήλ. καὶ σωίλαβον αὐτὴν ὁ ὀλοφρύνης αὐτῶ. καὶ ἦλθον ἀπ ἐξω τῆς
παρεμβολῆς εἰς τ πεδίον. καὶ ἀπῆραν ἐκ μέσου τῆς πεδιάδος εἰς
τὸν ὀρυφόν. καὶ παρεγένοντο ἕως τὰς πηγὰς αἱ ἦσαν ὑπὸ κάτω
βετυλούα. Καὶ ἕως εἶδον αὐτοὺς οἱ ἄνδρες τ πόλεως
ἕως τὸν κορυφῶ τ ὄρους ἀνέλαβον τὰ ὅπλα αὐτ. καὶ ἀπῆλθον
ἔξω τ πόλεως ἕως τὸν κορυφῶ τῶ ὄρους. καὶ πᾶς ἀνὴρ σφενδο
νητὴς, καὶ διεκράτησε τὸν ἀνάβασιν αὐτῶν. καὶ ἔβαλον ἐν λίθοις
ἐπ αὐτούς. καὶ ὑποδύοντες ὑπὸ κάτω τῶ ὄρους. ἐδίωξαν ἐν ἀχι
ὼρ καὶ ἀφῆκαν ἐρριμμένον ὑπὸ τὸν ῥίζαν τῶ ὄρους. καὶ ἀπε
χόντο πρὸς τὴν κύκλον αὐτῶν. καταβάντες ὁ ἰσραὴλ ἐκ τ
πόλεως αὐτῶν ἐπέσηξαν ἐπ αὐτῶν. καὶ λύσαντες αὐτὴν ἀπή
γαγον εἰς τὸν βετυλούα. καὶ κατέσηξαν αὐτ εἰς ὀδὸς ἀρχόντας τ
πόλεως αὐτῶν, οἱ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. ὀζίας ὁ τῶ μι
χὰ ἐκ τῆς φυλῆς συμεών. καὶ χάβρις ὁ τῶ γοθονιὴλ. καὶ χαρ
μὶς ὁ τῶ μελχιήλ. καὶ σωιπαλίσαντο πάντας τοὺς δύο πρε
σβυτέρους τῆς πόλεως. καὶ συνέβαμον πᾶς πλαίσιος αὐτῶν
καὶ αἱ γυναῖκες εἰς τὸν ἐκκλησίαν, καὶ ἦσαν ἐν ἀχιὼρ σὺ

σαν ἐν τῇ ὀργῇ ὅπ ἦν ἐρημ. καὶ νῦν δ ἐστε κύει ἐ μλῶ
ἐσὴν ἀγχόημα ἐν τῷ λαῷ τούτῳ. καὶ ἁμαρτάνεσιν ἐς τὸν θεὸν
αὐτῶ ἐπισκεφόμεθα. ὅτι ἐσὶν ἐν αὐτοῖς σκάνδαλον τόδε, καὶ
ἀναβησόμεθα καὶ πολεμήσομεν αὐτάς. ἐὰ δὲ οὐκ ἔστι ἀνομία
ἐν τῷ ἐνὶ αὐτῶν. παρελθέτω δὴ ὁ κύειός μου. μήποτε ὑπο
ραστήσῃ ὁ κύειος αὐτῶν, καὶ ὁ θεὸς αὐτῶν ὑπὲρ αὐτῶν. καὶ ἐν
σόμεθα ἐς ὄνειδος ἐναντίον πάσης τῆς γῆς.

Κεφάλαιον. ς. ζ.

Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπαύσατο ἀχιὼρ λαλῶν τοὺς λόγους
κ τούτους, ἐλάλησεν πᾶς ὁ λαὸς ὁ κύκλῳ τῆς σκηνῆς πε
ρισσῶς. καὶ εἶπαν οἱ μεγιστάνες ὁλοφέρνης, καὶ πάντες
οἱ κατοικοῦντες τὸν γιὼ παραλίαν καὶ τὼν μωὰβ συγκόψαι αὐτὴν
τὸ γὰρ φοβηθήσομεθα ἀπὸ προσώπου ὑμῶν ἰσραὴλ. ἰδοὺ γὰρ λα
ὸς ἐν ὧ ἐκ ἔστι δύναμις. ἐν ᾧ κράτος ἐς παράταξιν ἰσχυρόν. δύο
δὴ ἀναβησόμεθα. καὶ κύ(ον) ἐς κατάβρωσιν πάσῃ τῇ σαπᾷ σου
δ ἐστοτα ὁλοφέρνη. καὶ ὡς κατέπαυσεν ὁ θόρυβος τῶν ἀνδρῶν τῆ
κύκλῳ τῆ σωτηρίας. καὶ εἶπεν ὁλοφέρνης ὁ ἀρχισράτηγος δυ
νάμεως ἀσσούρ, πρὸς ἀχιὼρ ἐναντίον παντὸς τοῦ ὄχλου ἀλλοφύ
λων. καὶ πρὸς πάντας ἰοὺς μωὰβ καὶ οἱ μιδιανῖται τοῦ ἐφραίμ, ὅτι
προεφήτευσας ἐν ἡμῖν σήμερον. καὶ εἶπας ὅτι γένος ἐρουσα
λὴμ πολεμῆσαι, ὅτι ὁ θεὸς αὐτῶν ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. καὶ τὶς
ὁ θεὸς ἐ μὴ ναβουχοδονόσορ. οὗτος ἀποστελεῖ τὸ κράτος αὐ
τοῦ καὶ ἐξολεθρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. καὶ οὐ ῥύ
σεται αὐτοὺς ὁ θεὸς αὐτῶν, ἀλλ ἡμεῖς οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἐξολεθρεύ
σομεν αὐτοὺς ὡς ἄνδρα ἕνα, καὶ οὐχ ὑποσήσονται κράτος
τῶν ἵππων ἡμῶν. καὶ κατακαπήσομεν γὰρ αὐτοὺς ἐν αὐλαῖς. καὶ τὰ
ὄρη αὐτῶν, μεθυσθήσονται ἐν τῷ αἵματι αὐτῶν. καὶ τὰ πε
δία αὐτῶν πλησθήσονται τῶν νεκρῶν αὐτῶν. καὶ οὐκ ἀντας
ήσεται κύκλος τῶν ποδῶν αὐτῶν κατὰ πρόσωπον ἡμῶν, ἀλλὰ
ἀπωλείᾳ ἀπολοῦνται. λέγει ὁ βασιλεὺς ναβουχοδονόσορ ὁ κύ-

ριος

φανοῦ. θυῷ ὦ ἐπέγνωσαν. καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου
τῶν θεῶν αὐτῶν. καὶ ἐφυγον εἰς μιζωτσταμίαν. καὶ παρώκη-
σαν ἐκεῖ ἡμέρας πολλάς. καὶ εἶπεν ὁ θεὸς αὐτῶν ἐξελθεῖν ἐκ τῆς
παροικίας αὐτῶν. καὶ πορδυθῆναι εἰς γῆν χαναάν. καὶ κατῴ
κησαν ἐκεῖ καὶ ἐπληθύνθησαν χρυσίῳ καὶ ἀργυρίῳ καὶ ἐν κτή
νεσι πολλοῖς σφόδρα. καὶ κατέβησαν εἰς αἴγυπτον ἐκάλυψε γὰρ
τὸ πρόσωπον τῆς γῆς χαναὰν λιμός, καὶ παρώκησαν ἐκεῖ μέ
χρις οὗ διεβράφησαν. καὶ ἐγένοντο ἐκεῖ εἰς πλῆθος πολύ. καὶ
οὐκ ἦν ἀριθμὸς τῶ γένους αὐτῶν. καὶ ἐπανέστη αὐτοῖς ὁ
βασιλεὺς αἰγύπτου καὶ κατεφρόνησεν αὐτῶν. καὶ ἐν πόνῳ, καὶ
ἐν πλίνθῳ ἐταπείνωσεν αὐτούς. καὶ ἐθεσαν αὐτοὺς εἰς δουλους. καὶ
ἐβόησαν πρὸς τὸν θεὸν αὐτῶν. καὶ ἐπάταξε πᾶσαν τὴν γῆν
αἰγύπτου πληγῶν, ἐν αἷς οὐκ ἦν ἴασις. καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς οἱ αἰ
γύπτιοι ἀπὸ προσώπου αὐτῶν καὶ κατεξήρανεν ὁ θεὸς τὴν
ἐρυθρὰν θαλασσαν ἐμπροσθεν αὐτῶν. καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸ
ὄρος σινᾶ. καὶ κάδης βαρνῆ. καὶ ἐξέβαλε πάντας ὑὸς κατοι
κοῦντας ἐν τῇ ὀρήμῳ ᾗ ὤκησαν ἐν γῇ ἀμωρραίων. καὶ πάντας
ὑὸς ἱσταὼν ἐξολοθρεῦσαν, ἐν τῇ ἰορδάνῃ αὐτ καὶ σβαβάντος τὸν
ἰορδάνην, ἐκληρονόμησαν πᾶσαν τὴν ὀρεινήν. καὶ ἐξέβαλον
ἀπὸ προσώπου αὐτῶν τὸν χαναναῖον. καὶ ἐν φερεζαῖον καὶ ἐν
ἰεβουσαῖον. καὶ ἐν συχὲμ. καὶ πάντας τοὺς γεργεσαίους. καὶ
κατῴκησαν ἐν αὐτῇ ἡμέρας πολλάς. καὶ ἕως ὧ χ ἥμαρτεν ἐνώπι
ον τῦ θεοῦ αὐτῶν. ἦν τὰ ἀγαθὰ μετ αὐτῶν. ὅτι ὁ θεὸς μισῶν
ἀδικίαν μετ αὐτῶν ἐστίν. ὅτε δὲ ἀπέστησαν ἀπὸ τῆς ὁδῦ ἧς δι
ἔθετο αὐτοῖς, ἐξολοθρεύθησαν ἐν πολλοῖς πολέμοις. ἐπὶ πολὺ
σφόδρα καὶ ἠχμαλωτεύθησαν εἰς γῆν ἀκ ἰδίαν. καὶ ὁ ναὸς
τῦ θεοῦ αὐτῶν ἐγενήθη εἰς ἐδαφῶ. καὶ αἱ πόλεις αὐτῶν ἐκρα
τήθησαν ὑπὸ τῶν ὑπεναντίων. καὶ νῦν ἐπιστρέψαντος ἐπὶ τὸν θε
ὸν αὐτῶν, ἀνέβησαν ἐκ τῆς σβαπορᾶς ὃ διεπάρησαν ἐκεῖ. καὶ
κατέχουσι τὸ ἱερουσαλὴμ ὃ τὸ ἁγίασμα αὐτῶν καὶ κατῳκίσθη-

τῶν ἀγίων κυρίου παντοκράτωρ. καὶ ἰωακεὶμ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας· καὶ πάντες οἱ παρεσκότες ἐνώπιον κυρίου· ἱερεῖς καὶ οἱ λειτουργοῦντες κυρίῳ, σάκκους περιεζωσμένοι τὰς ὀσφύας αὐτῶν, προσφέραν τὰ ὁλοκαυτώσεις τῷ ἐνδελεχισμοῦ καὶ τὰς εὐχὰς καὶ τὰ ἐκούσια δόματα τοῦ λαοῦ· καὶ ἦν κατόδιος ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν· καὶ ἐβόων πρὸς κύριον ἐκ πάσης δυνάμεως εἰς ἀγαθὸν ἐπισκέψασθαι πάντα οἶκον ἰσραήλ.

Κεφάλαιον. ε. ϛ.

Καὶ ἀνηγγέλη ὁλοφέρνῃ ἀρχιστρατήγῳ δυνάμεως ἀσσυρίων. διότι οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ παρεσκεύασαντο εἰς πόλεμον· καὶ τὰς ὁδοὺς τῆς ὀρεινῆς συνεκλείσθησαν καὶ ἐτειχίσαντο πᾶσαν κορυφὴν ὄρους ὑψηλοῦ· καὶ ἔθηκαν ἐμποδίσια σκάνδαλα, καὶ ὠργίσθη θυμῷ σφόδρα καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς ἄρχοντας μωὰβ καὶ τοὺς στρατηγοὺς ἀμμών· καὶ πάντας ἐπάρχους τῆς παραλίας καὶ εἶπον αὐτοῖς· ἀπαγγείλατε δή μοι υἱοὶ χαναὰν ὁ λαὸς ὁ οὗτος ὁ καθήμενος ἐν τῇ ὀρεινῇ· καὶ ποῖαι αἱ κατοικοῦσι πόλεις· καὶ τί τὸ πλῆθος τῆς δυνάμεως αὐτῶν· καὶ ἐν τίνι τὸ κράτος αὐτῶν καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν· καὶ τίς ἀνέστηκεν ἐπ' αὐτῶν βασιλεὺς ἢ ἡγούμενος στρατηγίας αὐτῶν· καὶ διατὶ κατεγνώσθησαν τοῦ μὴ ἐλθεῖν εἰς ἀπάντησίν μου παρὰ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν δυσμαῖς· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ἀχιὼρ ὁ ἡγούμενος πάντων υἱῶν ἀμμών· ἀκουσάτω δή ὁ κύριός μου λόγον ἐκ στόματος τοῦ δούλου σου· καὶ ἀναγγελῶσοί τὰ ἀληθῆ περὶ τοῦ λαοῦ τούτου ὃς κατοικεῖ τὴν ὀρεινὴν ταύτην πλησίον σου οἰκοῦντος· καὶ ἐξελεύσεται ψεῦδος ἐκ τοῦ στόματος τοῦ δούλου σου· ὁ λαὸς οὗτός ἐστιν ἀπὸ γόνου χαλδαίων· καὶ παῴκησαν τὸ πρότερον ἐν τῇ μεσοποταμίᾳ ὅτι οὐκ ἠβουλήθησαν ἀκολουθῆσαι τοῖς θεοῖς τῶν πατέρων αὐτῶν. οἱ ἦσαν ἐν τῇ χαλδαίων· καὶ ἐξέβησαν ἐξ ὁδοῦ τῶν γονέων αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν θεῷ τῷ οὐ-

χώ· καὶ εἰς χωδὰ καὶ ἰσωρά· καὶ ἦν αὐλῶνα βαλήμ· καὶ πρὸς
κατελάβοντο πάσας τὰς χερυφὰς τῶν ὀρίων τῶν ὑψηλῶν·
καὶ ἐπέχωσαν τὰς ἐν αὐτοῖς κώμας· καὶ παρέθεντο εἰς ἐπι-
σιτισμὸν εἰς παρασκευὴν πολέμου· ὅτι προσφάτως ἦν, ἐπὶ
τὰ πύλαι αὐτῶν· τεθειωμένα· καὶ ἐγράφων ἰωακεὶμ ὁ ἱε-
ρεὺς ὁ μέγας· ὃς ἦν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐν ἱερουσαλήμ,
τοῖς κατοικοῦσι βετουλοῦα καὶ βετομεσθὰμ ἣ ἐστιν ἀπέναντι
ἐσφαήλων κατὰ πρόσωπον τῆ πεδίου τῆ πλησίον δαθαὴμ
λίγων διακατασχεῖν τὰς ἀναβάσεις τῆς ὀρεινῆς ὅτι δι' αὐτῶν
ἦν ἡ ἔφοδος εἰς τὴν ἰουδαίαν· καὶ ἦν δύσχερῶς σχοκολύσαι
αὐτοὺς προαναβαίνοντας· συνῆς τῆς σχοβάσεως οὔσης, ἐπ' ἄν-
δρας τοὺς πάντας δύο· καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ καθὰ συ-
νέταξεν αὐτοῖς ἰωακεὶμ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας· καὶ ἡ γερουσία
παντὸς δήμου ἰσραὴλ· οἱ ἐκάθητο ἐν ἱερουσαλήμ· καὶ ἀνε-
βόησαν πᾶς ἀνὴρ ἰσραὴλ πρὸς τὸν θεὸν ἐν ἐκτενείᾳ μεγά-
λῃ· καὶ ἐταπείνωσαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐν ἐκτενείᾳ μεγάλῃ·
αὐτοὶ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ τὰ νήπια αὐτῶν καὶ τὰ
κτήνη αὐτῶν καὶ πᾶς πάροικος καὶ μισθωτὸς καὶ ἀγοραῖος
τος αὐτῶν ἐπέθαντο σάκκους ἐπὶ τὰς ὀσφύας αὐτῶν καὶ πᾶς
ἀνὴρ, καὶ γυνὴ τὰ παιδία καὶ οἱ κατοικοῦντες ἱερουσαλὴμ ἔ-
πεσαν κατὰ πρόσωπον τῆ ναοῦ· καὶ ἐπεσκέπασαν τὰς κε-
φαλὰς αὐτῶν· καὶ ἐξεπέτασαν τοὺς σάκκους αὐτῶν κατὰ πρό-
σωπον κυρίου· καὶ τὸ θυσιαστήριον σάκκῳ περιέβαλον· καὶ
ἐβόησαν πρὸς τὸν θεὸν ἰσραὴλ· ὁμοθυμαδὸν ἐκτενῶς· τῆ μὴ
δοῦναι εἰς σκῶρπαγὴν τὰ νήπια αὐτῶν· καὶ τὰς γυναῖκας εἰς
προνομήν· καὶ τὰς πόλεις τῆς κληρονομίας αὐτῶν εἰς ἀφανι-
σμόν· καὶ τὰ ἅγια εἰς βεβήλωσιν καὶ ὀνειδισμὸν ἐπὶ χάρμα
τοῖς ἔθνεσι· καὶ εἰσήκουσαν ὁ θεὸς τῆς δεήσεως αὐτῶν, καὶ ἐ-
σάξευ τὴν θλῖψιν αὐτῶν· καὶ ἦν ὁ λαὸς νηστεύων ἡμέρας πλεί-
ους ἐν πάσῃ τῇ ἰουδαίᾳ· καὶ ἱερουσαλήμ· κατὰ πρόσωπον

χρῆσαι καθ' ὃν ἂν ἀρίσκη θι. ἐν δὲ καὶ αἱ πόλεις ἡμῶν καὶ οἱ κα
τοικοῦντες ἐν αὐταῖς δοῦλοί σου εἰσίν. ἐλθὼν ἀπάντησον αὐταῖς
ὡς ἔσω ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου. καὶ παρεγένοντο οἱ ἄνδρες
πρὸς ὀλοφέρνην καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα.

Καὶ κατέβη ἐπὶ τῶν παραλίων αὐτὸς καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ
καὶ ἐφρούρησε τὰς πόλεις τὰς ὑψηλάς. καὶ ἔλαβεν ἐξ αὐτῶν
εἰς συμμαχίαν ἄνδρας ἐπιλέκτους. καὶ ἐδέξαντο αὐτὸν αὐτοὶ
καὶ πᾶσα ἡ περίχωρος αὐτῶν, μετὰ στεφάνων. καὶ χορῶν,
καὶ τυμπάνων. καὶ κατέσκαψε πάντα τὰ ἄλση αὐτῶν καὶ τὰ
ἄλση αὐτῶν ἐξέκοψε. καὶ ἦν δεδογμένον αὐτῷ ἐξολεθρεῦσαι
πάντας θεοὺς τῆς γῆς. ὅπως αὐτῷ μόνῳ λατρεύωσι πάντα
νότον λαβεῖν πάντα τὰ ἔθνη καὶ πᾶσαι αἱ γλῶσσαι. καὶ
αἱ φυλαὶ αὐτῶν ἐπικαλέσωνται αὐτὸν θεόν.

Καὶ ἦλθε κατὰ πρόσωπον ἐσβολὴν πλησίον τῆς Ἰουδαίας
καὶ ἔπεσεν ἀπέναντι τὸ πρίονος τὸ μεγάλου τῆς Ἰουδαίας. καὶ
κατεστρατοπέδευσεν ἀνὰ μέσον γαβὲ καὶ σκυθῶν πόλεως, καὶ
ἦν ἐκεῖ μῆνα ἡμερῶν ἕως τοῦ συλλέξαι πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν τῆς
δυνάμεως αὐτοῦ.

Κεφάλαιον. δ. 4.

Αἱ ἤκουσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ γῇ
κ δαίᾳ πάντα ὅσα ἐποίησε ὀλοφέρνης τοῖς ἔθνεσιν
ὁ ἀρχιστράτηγος ναβουχοδονόσορ βασιλέως ἀσσυρίων. καὶ ὅτι πόσον ἐσκύλευσε πάντα τὰ ἱερὰ αὐτῶν καὶ ἐ
δόκουν αὐτὰ εἰς ἀφανισμόν. καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα ἀπὸ
προσώπου αὐτοῦ. καὶ περὶ ἱερουσαλὴμ καὶ περὶ τοῦ ναοῦ κυρίου
θεοῦ αὐτῶν ἐταράχθησαν. ὅτι προσφάτως ἦσαν ἀναβεβη
κότες, ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας. καὶ πᾶσι τοῖς λαοῖς σωνελέλε
κτο ἐκ τῆς Ἰουδαίας. καὶ τὰ σκεύη καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ὁ
οἶκος ἐκεβεβηλώσεως ἦσαν μεμιασμένα ἦν, καὶ ἀπέστειλαν εἰς πᾶν
ὅριον Σαμαρείας, καὶ κώμας. καὶ διαφορώ. καὶ βελμὶν. καὶ ἱερι

μετα αὐτῦ καὶ ἀπῆλθε ἐκεῖθεν εἰς τὸν ὀρεινόν.

Καὶ ἀπέστειλε καὶ φόβον καὶ τὸ λοιμὸν καὶ ἐπροπόμπευσεν ἡμῶν πάντας βασανῖς καὶ ἡμῶν ἰσμαὴλ ὃς κατὰ πρόσωπον τῆς ἐρήμου πρὸς νότον τῆς χελααδρ.

Καὶ παρῆλθεν διὰ φρατ καὶ ἀπῆλθε τὸν μεσοποταμίαν, καὶ κατέσκαψε πάσας τὰς πόλεις τὰς ὑψηλὰς τὰς ἐπὶ τῦ χειμάρρου ἀρβονὰ ἕως τῦ ἐλθεῖν ἐπὶ θάλασσαν καὶ κατελάβετο τὰ θεῖα τῆς κιλικίας. καὶ κατέκοψε πάντας τοὺς ἀντιστάντας αὐτῷ.

Καὶ ἦλθεν ἕως ὁρίων ἰαφεθ τὰ πρὸς νότον καὶ προσώπον τῆς ἀραβίας. καὶ ἐκύκλωσε πάντας τοὺς ἡμὼν μαδιάν. καὶ ἐνέπρησε τὰ σκηνώματα αὐτῶν. καὶ ἐπρονόμευσε τὰς μάνδρας αὐτῶν.

Καὶ κατέβη εἰς πεδίον δάμασκοῦ ἐν ἡμέραις θερισμῦ πυρῶν. καὶ ἐνέπρησε πάντας ὃς ἀγροὺς αὐτῶν. καὶ τὰ προβάτια, καὶ τὰ βουκόλια ἔδωκεν εἰς ἀφανισμόν. καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν ἐσκύλευσε. καὶ τὰ πεδία αὐτῶν ἐξελίκμησε. καὶ ἐπάταξε πάντας ὃς γενναίους αὐτῶν ἐν σώματι ῥομφαίας.

Κεφ. γ. ζ.

Καὶ ἔπεσε ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος αὐτῦ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν παραλίαν ὃς ὄντας, ἐν σιδῶνι καὶ ἐν τύρῳ, καὶ ὃς καθημένους σὺρ, καὶ ὀκνὰ καὶ πάντας ὃς κατοικοῦντας ἰεμναάν. καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν ἀζώτῳ. καὶ ἀσκάλωνι. ἐφοβήθησαν αὐτὴν σφόδρα. καὶ ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὴν ἀγγέλους, λόγοις εἰρηνικοῖς λέγοντες. ἰδοὺ ἡμεῖς οἱ παῖδες ναβυχοδονόσορ βασιλέως μεγάλου παρακείμεθα ἐνώπιόν σου χρῆσαι ἡμῖν καθὼς ἀρεστὸν ἐστὶ τῷ προσώπῳ σου. ἰδοὺ αἱ ἐπαύλεις ἡμῶν. καὶ πᾶς τόπος ἡμῶν καὶ πᾶν πεδίον πυρῶν. καὶ τὰ προβάτια καὶ τὰ βουκόλια. καὶ πᾶσαι αἱ μάνδραι τῶν σκηνωμάτων ἡμῶν παράκεινται πρὸ προσώπου σου.

καὶ τὸν χαμάρρους· καὶ τοὺς ποταμοὺς ἐπικλύσαι, ὥστε τὰ χερσοῖα αὐτῶν πλησθῆναι καὶ ἄξαι τὰ ἀχμαλωσίαν αὐτῶν ἐπὶ τὰ ὄρη πάσης τῆς γῆς· σὺ δὲ ἐξελθὼν προκατάλημψαι πᾶν ὅριον αὐτῶν καὶ ἐκδώσουσί σοι ἑαυτούς· καὶ συντηρήσω μοι αὐτοὺς εἰς ἡμέραν ἐλεγμοῦ αὐτῶν· ἐπὶ δὲ τοὺς ἀπειθοῦντας τὸ φάσιτα ὁ ὀφθαλμός σου τοῦ φεῖσαι αὐτοῖς εἰς φόνον καὶ ἀρπαγὴν ἐν πάσῃ τῇ γῇ σου· ὅτι ζῶν ἐγὼ καὶ τὸ κράτος τῆς βασιλείας μου· ὃ ἐλάλησα καὶ ποιήσω ταῦτα ἐν χειρί μου· καὶ σὺ δὲ οὐ παραβήσῃ ἓν τῶν ῥημάτων τοῦ κυρίου σου, ἀλλ' ἐπιτελῶν ἐπιτελέσεις καθὼς προσετάχθη σοι· καὶ θαυμαστὸς ἔσῃ ποιῶν αὐτά.

Καὶ ἐξῆλθε ὁ ἀδελφὸς ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου αὐτοῦ· καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς δυνάστας καὶ τοὺς στρατηγοὺς, καὶ ἐπισάτας τῆς δυνάμεως ἀσσούρ· καὶ ἠρίθμησεν ἐπιλέκτους ἀνδρας εἰς παράταξιν καθὼς προσέταξεν αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ εἰς μυριάδας ἑκατὸν· καὶ ἱππεῖς ἐξότους μυρίους διχιλίους· καὶ συνέταξεν αὐτοὺς ὃν τρόπον πολέμῳ πλῆθος σωτάσσεσθαι· καὶ ἦλθε καμήλους· καὶ ὄνους εἰς τὴν ἀπαρτίαν αὐτῶν, πλῆθος πολὺ σφόδρα· καὶ πρόβατα καὶ βόας· καὶ αἶγας εἰς παρασκευὴν αὐτῶν· ὧν οὐκ ἦν ἀριθμὸς, καὶ ἐπισιτισμὸν πολὺν τῷ αὐτοῖ εἰς πλῆθος καὶ χρυσίον καὶ ἀργύριον ἐξ οἴκου βασιλέως πολὺ σφόδρα· καὶ ἐξῆλθον αὐτὸς καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ εἰς πορείαν τοῦ προσελθεῖν βασιλέως ναβυχοδονόσορ· καὶ ἐκάλυψαν πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς πρὸς δυσμαῖς ἐν ἅρμασι καὶ ἱππεῦσι, καὶ πεζοῖς ἐπιλέκτοις αὐτῶν· καὶ πολὺς ὁ ἐπίμικτος ὡς ἀκρὶς σὺν ἐξῆλθον αὐτοῖς καὶ ὡς ἄμμος τῆς γῆς· οὐ γὰρ ἦν ἀριθμὸς ἀπὸ τοῦ πλήθους αὐτῶν.

Καὶ ἐξῆλθον ἐκ νινευὴ ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πεδίου βεκτιλέθ· καὶ ἐπεστρατοπέδευσαν ἀπὸ βεκτιλέθ, πλησίον τοῦ ὄρους τοῦ ἐπ' ἀριστερᾷ τῆς ἄνω κιλικίας· καὶ ἔλαβε πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτοῦ τοὺς πεζοὺς καὶ τοὺς ἱππεῖς καὶ τὰ ἅρ-

ἐκράτησε τῶν πύργων. καὶ ἐπροσέβαλον τὰς πλατείας αὐτῆς καὶ ἐν κόσμῳ αὐτῆς ἐδωκαν εἰς ὄνειδος αὐτῆς. καὶ ἔλαβε κύριος ἐν χειρὶ ἀσφαλοῦς ἐν θήκαις ἀγαθοῦ. καὶ κατηκόντισαν αὐτὸν ἐν τοῖς βιβύναις αὐτῶν. καὶ ἐξολόθρευσε αὐτὴν ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης. καὶ ἐπέστρεψε μετ' αὐτῶν εἰς γυναῖκα καὶ πᾶς ὁ σύμμικτος αὐτῶν. πλήθος αὐτῶν ἀνδρῶν πολεμιστῶν πολὺ σφόδρα. καὶ ἦν ἐκ βαθυμῶν καὶ δυσχρύμμος αὐτὸς καὶ ἡ δύναμις αὐτῶν, ἐφ' ἡμέρας ἑκατὸν ἔτεσι.

Κεφάλαιον. ς. 2.

Αἱ ἐν ἔτει τῷ ὀγδόῳ καὶ δεκάτῳ δωτρᾷ καὶ ἐ
κ καθδι τὸ πρῶτο μηνός. ἐγένετο λόγος ἐν οἴκῳ ναβυχοδονόσορ βασιλέως ἀσσυρίων. ἐκδικῆσαι πᾶσαν τὴν γῆν καθὼς ἐλάλησε. καὶ συνεκάλεσε πάντας τοὺς θεράποντας αὐτῆς, καὶ πάντας τοὺς μεγιστᾶνας αὐτῆς. καὶ ἔθετο μετ' αὐτῶν τὸ μυστήριον τῆς βουλῆς αὐτοῦ. καὶ συνεκάλεσε πᾶσαν τὴν κακίαν τῆς γῆς, ἐκ τῶν σόμασ αὐτῆς. καὶ ἀνῆλθ' ἐχρίναν ὀλοθρεῦσαι πᾶσαν σάρκα οἱ οὐκ ἠκολούθησαν τῷ λόγῳ τῆς σόματος αὐτῆς. καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσε τὴν βουλὴν αὐτῆς ἐκάλεσε ναβυχοδονόσορ βασιλεὺς ἀσσυρίων τὸν ὀλοφέρνην ἀρχιστράτηγον τῆς δυνάμεως αὐτῆς δεύτερον ὄντα μετ' αὐτόν. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν. τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας, ὁ κύριος πάσης τῆς γῆς. ἰδοὺ σὺ ἐξελεύσῃ ἐκ προσώπου μου καὶ λήψῃ μετὰ σοῦ ἄνδρας πεποιθότας ἐν ἰσχύϊ αὐτῶν πεζῶν ἐν χιλιάσι ἑκατὸν ἔτεσι. καὶ πλῆθος ἵππων σὺν ἀναβάταις χιλιάδας δεκαδύο καὶ ἐξελεύσῃ. ἐπὶ συναντήσιν πάσῃ τῇ γῇ σου ὅτι ἠπείθησαν ἐν τῷ ῥήματί μου. καὶ ἀπαγγελεῖς αὐτοῖς ἑτοιμάζου μοι γῆν, μὴ ὕδωρ ὅτι ἐξελεύσομαι ἐν θυμῷ μου ἐπ' αὐτούς. καὶ καλύψω πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς ἐν τοῖς ποσὶ τῆς δυνάμεώς μου. καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς σκυβαλισμὸν αὐτοῖς. καὶ οἱ θαυματίαι αὐτῶν, πληρώσουσι τὰς φάραγγας αὐτῶν

ἐν βύβρατῳ καὶ τὸν ἡμιῶν καὶ τὸν ὑδάσπην, καὶ πιδίον ὃς
ὠχὸ βασιλεὶ ἐλυμαίων· καὶ σωπλθορ ἔθνη πολλὰ σφόδρα
ὡς παράταξιν ἰῶν χελόδ. καὶ ἀστεσιλι ναβυχοδονόσορ ὁ βα
σιλεὺς ἀσυρίων ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν περσίδα
καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας πρὸς δυσμαῖς· καὶ τοὺς κα
τοικοῦντας κιλικίαν· καὶ δαμασκόν, καὶ λίβανον· καὶ ἀντιλί
βανον· καὶ πάντας βοὺς κατοικοῦντας κατὰ πρόσωπον τῆς πα
ραλίας· καὶ βοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσι τοῦ καρμήλου· καὶ γαλαὰδ, καὶ
τὴν ἄνω γαλιλαίαν, καὶ τὸ μέγα πιδίον ἐσδρηλόμ· καὶ πάν
τας βοὺς ἐν σαμαρείᾳ καὶ τὰς πόλεις αὐτῆς· καὶ πέραν τοῦ ἰορ
δάνου ἕως ἱερουσαλὴμ καὶ βετάνη, καὶ χελλούς· καὶ καδὴς· καὶ
τὸν ποταμὸν αἰγύπτου· καὶ ταφνὰς· καὶ ῥαμεσσή· καὶ πᾶσαν
γῆν γεσὲμ ἕως τοῦ ἐλθεῖν ὑπάνω τάνεως καὶ μέμφεως· καὶ
πάντας βοὺς κατοικοῦντας τὴν αἴγυπτον ἕως τοῦ ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ
ὅρια αἰθιοπίας· καὶ ἐφαυλίσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν
γῆν τὸ ῥῆμα ναβυχοδονόσορ τοῦ βασιλέως ἀσυρίων· καὶ οὐ
σωπλθον αὐτοὶ εἰς πόλεμον ὅτι ὑπ' ἐφοβήθησαν αὐτὸν, ἀλλ'
ἦν ἐναντίον αὐτῶν ὡς ἀνὴρ εἷς· καὶ ἀπέστειλαν τοὺς ἀγγέλους
αὐτοῦ κενοὺς ἐν ἀλυμίᾳ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ ἐθυμώθη
ναβυχοδονόσορ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ταύτην σφόδρα· καὶ ὤμο
σε κατὰ τοῦ θρόνου καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ· ἐμὴν ἐκδικήσειν
αὐτὴν πάντα τὰ ὅρια τῆς κιλικίας, καὶ δαμασκοῦ· καὶ συρίας
ὀλεῖν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτοῦ· καὶ πάντας βοὺς κατοικοῦντας, ἐν γῇ
μωὰβ καὶ τοὺς υἱοὺς ἀμμών· καὶ πᾶσαν τὴν ἰουδαίαν καὶ πάν
τας βοὺς ἐν αἰγύπτῳ, ἕως τοῦ ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὅρια τῶν δύο θαλασ
σῶν· καὶ παρετάξαθ ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ πρὸς ἀρφαξὰδ βα
σιλέα ἐν ἔτει ἑβδόμῳ ἐπὶ ἀκκιδικάτῳ καὶ ἐκρατεώθη ἐν τῷ
πολέμῳ αὐτοῦ καὶ ἀνέστρεψε πᾶσαν τὴν δύναμιν ἀρφαξὰδ
καὶ πᾶσαν τὴν ἵππον αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ἅρματα αὐτοῦ κα
ἐκυρίευσεν τῶν πόλεων αὐτοῦ· καὶ ἀφίκετο ἕως ἐκβατάνων καὶ

λεσὰρ νιηβὶ ναβουχοδονόσορ, καὶ ἀπουνῆ-
ρθη. καὶ ἐχώρησε πρὸ τὸ ἀποθανεῖν Σεδεκίαν νιηβὶ

Τέλος τῆ Τωβίου.

ΙΟΥΔΗΘ.

Κεφάλαιον. α. 1.

Τοῦς δωδεκάτου τῆς βασιλείας ναβε
χοδονόσορ τοῦ ἐβασίλευσεν ἐν νινευῆ
τῆ πόλει τῆ μεγάλη. ἐν τοῖς ἡμέραις
ἀρφαξὰδ τοῦ ἐβασίλευσεν μήδων ἐπ'
ἐκβατάνοις. καὶ ὠκοδόμησεν ἐπ' ἐκ
βατάνων κύκλω τεῖχη ἐκ λίθων λελε
ξυμμένων, εἰς πλάτος πηχῶν τριῶν, καὶ
εἰς μῆκος πηχῶν ἑξ. καὶ ἐποίησε τὸ ὕψος τοῦ τείχους πηχῶν ἑ
βδομήκοντα. καὶ τὸ πλάτος αὐτοῦ πηχῶν πεντήκοντα καὶ βοὺς πύρ
γους αὐτοῦ ἔστησεν, ἐπὶ τοῖς πύλαις αὐτῆς πηχῶν ἑκατόν. καὶ τὸ
πλάτος αὐτῆς ἐθεμελίωσεν εἰς πήχεις ἑξήκοντα, καὶ ἐποίησε
τὰς πύλας αὐτῆ πύλας ὑπερειρομένας εἰς ὕψος πηχῶν ἑβδομή
κοντα καὶ τὸ πλάτος αὐτῆ πήχεις τεσσαράκοντα εἰς ἐξόδους δυ
νάμεων ὑμνατῶν αὐτῆ. καὶ αἱ διατάξεις τῆ πεζῆ αὐτῆ. καὶ ἐν
ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ὁ βασιλεὺς ναβουχο
δονόσορ πρὸς βασιλέα ἀρφαξὰδ ἐν τῷ πεδίῳ τῷ μεγάλῳ. τοῦ
τό ἐστι πεδίον ἐν τοῖς ὁρίοις ῥαγαῦ. καὶ συνήντησαν πρὸς αὐτὸ πάν
τες οἱ κατοικοῦντες τὸν ὀρεινόν, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες

ἐλθομεν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν ἡμῶν· καὶ ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ αὐτῇ οἰκοδομηθήσεται εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος· οἱ κατοικοῦντες ἐν Σιὼν καθὼς ἐλάλησαν περὶ αὐτῆς οἱ προφῆται· καὶ πάντα τὰ ἔθνη ἐπιστρέψουσιν ἀληθινῶς φοβηθῆναι κύριον τὸν θεόν· καὶ κατορύξουσι τὰ εἴδωλα αὐτῶν· καὶ δοξολογήσουσι πάντα τὰ ἔθνη τὸν κύριον· καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ· ἐξομολογήσεται τῷ θεῷ· Καὶ ὑψώσει κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ χαρήσονται πάντες οἱ ἀγαπῶντες κύριον ἐν θεῷ ἐν ἀληθείᾳ· καὶ ποιοῦντες τὸ ἔλεος τοῖς ἀδελφοῖς ἡμῶν· καὶ νῦν τέκνον ἔσπευθε ἐκ τοῦ νυμφῶνος, ὅτι πάντως ἔσται ἃ ἐλάλησεν ὁ προφήτης Ἰωνᾶς· σὺ δὲ τήρησον τὸν νόμον, καὶ τὰ προστάγματα καὶ τὰ νόμιμα φιλελεήμων, καὶ δίκαιος, ἵνα σοι καλῶς ᾖ· καὶ θεσβῖτιν μετὰ λῶς, καὶ τὸν μητέρα σου, μὴ ἐμοῦ καὶ μικρότι ἀναλίσκετε εἰς νυμφῶνα· τέκνον ἴδε τί ἐποίησεν Ἀμὰν ἀχιαχάρῳ τῷ θρέψαντι αὐτὸν, ὡς ἐκ τοῦ φωτὸς ἤγαγεν αὐτὸν εἰς κόλασιν, καὶ ὅσα αὐτὰ πέπονθεν αὐτῷ, καὶ ἀχιάχαρος μὴν ἐσώθη ἐκείνῳ δὲ τὰ αὐτὰ ἀπέδωκεν ἀποδοθῆναι· καὶ αὐτὸς κατέβη εἰς τὸ σκότος μαρασμοῦ· ἐποίησεν ἐλεημοσύνην· καὶ ἐσώθη ἐκ παγίδος θανάτου ἣν ἔπηξαν αὐτῷ· Ἀμὰν δὲ ὑπέπεσεν εἰς τὸν παγίδα καὶ ἀπώλετο· καὶ νῦν παιδίον ἴδε τί ποιεῖ· καὶ τί δικαιοσύνη ἐλεημοσύνη ῥύεται·

Καὶ ταῦτα αὐτῷ λέγοντος ἐξέλιπεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· καὶ τὸν κλίνην· Ἦν δὲ ἐτῶν ἑκατὸν πεντήκοντα ὀκτὼ, καὶ ἐτάφη αὐτὸν ἐνδόξως· καὶ ὅτε ἀπέθανεν Ἄννα ἐτάφη αὐτὸν μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ·

Ἀπῆλθε δὲ τωβίας μετὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ εἰς ἑκβαταναῖς πρὸς ῥαγουήλ τὸν πενθερὸν αὐτοῦ· καὶ ἐγήρασεν ἐνδόξως, καὶ ἔθαψε τοὺς πενθεροὺς αὐτοῦ ἐνδόξως· καὶ ἐκληρονόμησε τὸν οὐσίαν αὐτῶν, καὶ τωβὶτ τὸν πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἀπέθανεν ἐτῶν ἑκατὸν ἓξ καὶ ἐτῶν ἐν ἑκβαταναῖς τῆς μηδίας· καὶ ὤκησε πρὶν ἢ ἀποθανεῖν αὐτὸν τὸν ἀπὸ

ζῆς σωσχθήσονται κὴ ὀλλογήσουσι τὸν κύριον τ Ἰσραήλ. δ μακάριοι οἱ ἀγαπῶντες σε χαρήσονται ἐπὶ τῇ εἰρήνῃ σου. καὶ μακάριοι ὅσοι ἐλυπήθησαν ἐπὶ πάσαις ταῖς μάστιξί σου. ὅτι ἐπὶ σοὶ χαρήσονται θεασάμενοι πᾶσαν τὴν δόξαν σου κὴ σὺ φραν θήσονται εἰς τὸν αἰῶνα. ἡ ψυχή μου ὀλογεῖτω τὸν θεὸν τὸν βασιλέα τὸν μέγαν. ὅτι οἰκοδομηθήσεται Ἱερουσαλὴμ, σα πφίρῳ καὶ σμαραγδῳ καὶ λίθῳ ἐντίμῳ τὰ τείχη σου. καὶ αἱ πύργοι. καὶ οἱ προμαχῶνες. ἐν χρυσίῳ καθαρῷ. κὴ αἱ πλα τεῖαι Ἱερουσαλὴμ ἐν βηρύλλῳ καὶ ἀνθρακι. καὶ λίθῳ ἐκ σου φείρ, ψυφολογηθήσονται καὶ ὁδοῦσι πᾶσαι αἱ ἕυμμα αὐτῆς ἀλ ληλουϊα καὶ αἰνέσουσι λέγοντες, ὠλογητὸς ὁ θεὸς, ὃς ὕψω σε πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κεφ. ιδ. 14.

Αἰ ἐπαύσατο ἐξομολογούμενος τωβίτ. καὶ ἦν ἐν
κ τῶν πεντήκοντα ὄκτω ὅτε ἀπώλεσε τὰς ὄψεις. καὶ μετὰ ἔτη ὀκτὼ ἀνέβλεψεν, καὶ ἐποίει ἐλεημοσύ νας. καὶ προσέθετο φοβεῖσθαι, κύριον τὸν θεὸν, καὶ ἐξομολογεῖ σθαι αὐτῷ μεγάλως δὲ ἐχάρησαν. καὶ ἐκαλλιέρησεν ὁ υἱὸς αὐ τῷ. καὶ τοὺς ἐξ ἡλικίας τοῦ ἡλικίου αὐτῷ.

Καὶ εἶπεν αὐτῷ. Τέκνον λάβε τοὺς υἱούς σου ἰδοὺ γὰρ φακα, καὶ πρὸς ἀποστέλλειν ἀπὸ τοῦ ζῆν ἐμὲ. ἀπελθὲ εἰς τὴν μήδιαν τέκνον. ὅτι πέπεισμαι ὅσα ἐλάλησεν ἰωνᾶς ὁ προ φήτης περὶ γινομένης, ὅτι καταστραφήσεται. ἐν γὰρ τῇ μηδίᾳ μᾶλ λον ἔσται εἰρήνη ἕως καιροῦ. καὶ ὅτι οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν αὐτῇ γῇ σωτηρηθήσονται ἀπὸ τῆς ἀγαθῆς γῆς. καὶ ἱεροσόλυμα, ἔσται ἔρημος. καὶ ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ αὐτῇ κατακαύσεται. καὶ ἔρη μος ἔσται μέχρι χρόνου. καὶ πάλιν. καὶ ἐλεήσει αὐτοὺς ὁ θεὸς, καὶ ἐπιστρέψει αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν. καὶ οἰκοδομήσουσι τὸν οἶκον. οὐχ οἷος ὁ πρότερος ἕως πληρωθῶσι καιροὶ τοῦ αἰῶ νος, καὶ μετὰ ταῦτα ἐπιστρέψουσιν ἐκ τῶν αἰχμαλωσιῶν. καὶ

χαρά αὐτῷ. ἐξομολογεῖται αὐτῷ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν ὅτι αὐτὸς διεσκόρπισεν ἡμᾶς ἐν αὐτοῖς ἐκεῖ ὑποδείξατε τὴν μεγαλωσύνην αὐτῷ καὶ ὑψοῦτε αὐτὸν ἐνώπιον παντὸς ζῶντος, καθότι αὐτὸς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ ὁ θεὸς αὐτὸς πατὴρ ἡμῶν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας καὶ μαστιγώσει ἡμᾶς διὰ τὰς ἀδικίας ἡμῶν καὶ πάλιν ἐλεήσει καὶ σωζεῖ ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν. οὗ διεσκορπίσθητε ἐν αὐτοῖς, ἐὰν ἐπιστρέψητε πρὸς αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ ὑμῶν καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ ὑμῶν ποιῆσαι ἐνώπιον αὐτοῦ ἀλήθειαν, τότε ἐπιστρέψει πρὸς ὑμᾶς. καὶ οὐ μὴ κρύψῃ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀφ' ὑμῶν. καὶ θεάσασθε ἃ ποιήσει μετ' ὑμῶν. καὶ ἐξομολογήσασθε αὐτῷ ἐν ὅλῳ τῷ στόματι ὑμῶν. καὶ εὐλογεῖτε τὸν κύριον τῆς δικαιοσύνης. καὶ ὑψώσατε τὸν βασιλέα τῶν αἰώνων. ἐγὼ ἐν τῇ γῇ τῆς αἰχμαλωσίας μου ἐξομολογοῦμαι αὐτῷ. καὶ δείκνυμι τὴν ἰσχύν, καὶ τὴν μεγαλωσύνην αὐτοῦ ἔθνει ἁμαρτωλῶν. ἐπιστρέψατε ἁμαρτωλοί. καὶ ποιήσατε δικαιοσύνην ἐνώπιον αὐτοῦ. τίς γινώσκει εἰ θελήσει ὑμᾶς. καὶ ποιήσει ἐλεημοσύνην ὑμῖν, ἐν θεῷ μου ὑψώ καὶ ἡ ψυχή μου ἐν βασιλεῖ τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ἀγαλλιάσεται τὴν μεγαλωσύνην αὐτοῦ. λέγετωσαν πάντες. καὶ ἐξομολογείσθωσαν αὐτῷ δικαιοσύνη ἱερουσαλήμ. πόλις ἁγία μαστιγώσει σε τὰ ἔργα τῶν υἱῶν σου. καὶ πάλιν ἐλεήσει υἱοὺς τῶν δικαίων. ἐξομολογοῦ τῷ κυρίῳ ἀγαθῶς καὶ εὐλόγει ἐν βασιλεῖ τῶν αἰώνων. ἵνα πάλιν, ἡ σκηνὴ αὐτοῦ οἰκοδομηθῇ ἐν σοὶ μετὰ χαρᾶς. καὶ εὐφρανῇ ἐν σοὶ υἱοὺς ἐκεῖ αἰχμαλώτους, καὶ ἀγαπήσει ἐν σοὶ υἱοὺς ταλαιπώρους, εἰς πάσας τὰς γενεὰς τὸ αἰῶνος. ἔθνη πολλὰ μακρόθεν ἥξει πρὸς τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ δῶρα ἐν χερσὶν ἐχόντων, δῶρα τῷ βασιλεῖ τοῦ οὐρανοῦ. γενεαὶ γενῶν αἰνέσουσί σε. καὶ εὐφροσύνη ἀγαλλίασιν. ἐπικατάρατοι πάντες οἱ μισοῦντές σε. εὐλογημένοι ἔσονται πάντες οἱ ἀγαπῶντές σε εἰς ἐν αἰῶνα, χάρηθι καὶ ἀγαλλίασαι τοὺς υἱοὺς τῶν δικαίων

ποσύνη γὰρ ἐκ θανάτου ῥύεται· καὶ αὐτὴ ἀποκαθαίρει πᾶσαν ἁμαρτίαν. οἱ ποιοῦντες ἐλεημοσύνας, καὶ δικαιοσύνας, πλησθήσονται ζωῆς. οἱ δὲ ἁμαρτάνοντες πολέμιοι εἰσὶ τῆς ἑαυτῶν ζωῆς. οὐ μὴ κρύψω ἀφ' ὑμῶν πᾶν ῥῆμα. ἄρρητα δὲ μυστήρια βασιλέως κρύπτειν καλόν. τὰ δὲ ἔργα τοῦ θεοῦ ἀναγκαῖον πάντα ἐν δόξῃ. καὶ νῦν ὅτε προσηύξω σύ, καὶ ἡ νύμφη Θβ σάῤῥα. ἐγὼ προσήγαγον τὸ μνημόσυνον τῆς προσευχῆς ὑμῶν ἐνώπιον τοῦ ἁγίου. καὶ ὅτι ἐθάπτου τοὺς νεκρούς. ὡς αὕτως συμπαρῆν μοι Θβ, καὶ ὅτε οὐκ ὠκνησας ἀναστῆναι. καὶ κατέλιπες τὸ ἄριστόν σου ὅπως ἀπέλθῃς πρὸς τὸν νεκρόν, οὐκ ἔλαθές με ἀγαθοποιῶν, ἀλλὰ σὺν σοὶ ἤμην. καὶ νῦν ἀπέστειλέ με ὁ θεὸς ἰάσασθαί σε, καὶ τὼ νύμφω σου σάῤῥαν. ἐγὼ ἐμί ῥαφαὴλ εἷς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἁγίων οἱ προσαναφέρουσι τὰς προσευχὰς τῶν ἁγίων, καὶ εἰσπορεύονται ἐνώπιον τῆς δόξης τοῦ ἁγίου. καὶ ἐταράχθησαν οἱ δύο. καὶ ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον ὅτι ἐφοβήθησαν.

Καὶ εἶπεν αὐτοῖς. μὴ φοβᾶσθε. ὅτι εἰρήνη ὑμῖν ἔσται πρὸ τοῦ θεοῦ· εὐλογεῖτε δὲ τὸν θεὸν πάντοτε· χάριν, ἀλλὰ τῇ θελήσει τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ἦλθον. ὅθεν εὐλογεῖτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. πάντες τὰς ἡμέρας ὀπτανόμην ὑμῖν· καὶ οὐκ ἔφαγον, οὐδὲ ἔπιον, ἀλλὰ ὅρασιν ὑμεῖς ἐθεωρεῖτε. καὶ νῦν ἐξομολογεῖσθε τῷ θεῷ, ὅτι ἀναβαίνω πρὸς τὸν ἀποστείλαντά με, καὶ γράψατε πάντα τὰ συμβάντα ἐν βιβλίον. καὶ ἀνέστησαν, καὶ οὐκ ἔτι εἶδον αὐτόν.

Καὶ ἐξομολογοῦντο τὰ ἔργα τὰ μεγάλα καὶ θαυμαστὰ τοῦ θεοῦ· καὶ ὡς ὤφθη αὐτοῖς ὁ ἄγγελος κυρίου.

Κεφάλαιον. ιγ. 13.

Αἰ τωβὶτ ἔγραψε προσεύχομαι ἐς ἀγαλλίασιν καὶ
κ εἶπεν· εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ ζῶν εἰς τοὺς αἰῶνας καὶ
ἡ βασιλεία αὐτοῦ ὅτι αὐτὸς μαστιγοῖ, καὶ ἐλεᾷ, καὶ
κάγει εἰς ᾅδου καὶ ἀνάγει· καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἐκφεύξεται τὴν

τωβὶτ ἐξομολογεῖτο ἐνώπιον αὐτῶν. ὅτι ἐλέησεν αὐτὸν ὁ θεὸς, καὶ ὡς ἤγγισε τωβὶτ σάρξα τῇ νύμφῃ αὐτοῦ κατοδύρατο αὐτὴν λέγων. ἔλθοις ὑγιαίνουσα θύγατερ. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὃς ἤγαγέ σε πρὸς ἡμᾶς καὶ ὁ πατήρ σου καὶ ἐγένετο χαρὰ πᾶσι τοῖς ἐν νινευὴ ἀδελφοῖς αὐτοῦ.

Καὶ παρεγένετο ἀχιαχαρὼ, καὶ νασβὰς, ὁ ἐξάδελφος αὐτοῦ καὶ ἤχθη ὁ γάμος τωβίας μὲ εὐφροσύνης ἡμέρας ἑπτά.

Κεφ. ιβ. ιγ.

Αἱ ἐκάλεσε τωβὶτ τωβίαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ.

κ Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὅρα τέκνον μισθὸν τῷ ἀνδρὶ τῷ συνελθόντι σοι καὶ προσθῆναι, αὐτῷ δεῖ.

Καὶ εἶπεν αὐτῷ πάτερ οὐ βλάπτομαι δοῦναι αὐτῷ τὸ ἥμισυ ὧν ἐνήνοχα ὅτι με ἀγαγὼν ὑγιῆ, καὶ τὰ γυναῖκά μου ἐθεράπευσε, καὶ τὸ ἀργύριόν μου ἤνεγκε, καὶ σὲ ὁμοίως ἐθεράπευσε.

Καὶ εἶπεν ὁ πρεσβύτης δίκαιόν ἐστι αὐτῷ. κ' ἐκάλεσεν αὐτὸν καὶ εἶπεν. λαβὲ τὸ ἥμισυ πάντων ὧν ἐνήνοχατε καὶ ὕπαγε ὑγιαίνων.

Τότε καλέσας τοὺς δύο κρυπτῶς. εἶπεν αὐτοῖς εὐλογεῖτε τὸν θεὸν καὶ αὐτῷ καὶ ἐξομολογεῖσθε καὶ μεγαλωσύνην δότε αὐτῷ καὶ ἐξομολογεῖσθε ἐνώπιον πάντων τῶν ζώντων περὶ ὧν ἐποίησε μεθ' ὑμῶν. ἀγαθὸν τὸ εὐλογεῖν τὸν θεὸν καὶ ὑψοῦν τὸ ὄνομα αὐτοῦ τοὺς λόγους τῶν ἔργων τοῦ θεοῦ ἐνήμως ὑποδεικνύετε καὶ μὴ ὀκνεῖτε ἐξομολογεῖσθαι αὐτῷ. μυστήριον βασιλέως καλὸν κρύπτειν. τὰ δὲ ἔργα τοῦ θεοῦ ἀνακαλύπτειν ἐνδόξως. ἀγαθὸν ἐποίησατε. καὶ κακὸν οὐχ εὑρήσει ὑμᾶς. ἀγαθὸν προσευχὴ μετὰ νηστείας. καὶ ἐλεημοσύνης καὶ δικαιοσύνης. ἀγαθὸν τὸ ὀλίγον μετὰ δικαιοσύνης, ἢ πολὺ μετὰ ἀδικίας. κρεῖσσον ἐποίησε ἐλεημοσύνην ἢ θησαυρίσαι χρυσίον καὶ

Κεφαλαιον. ια. ιι.

Κ Αὶ εἶπεν Ραφαὴλ πρὸς Τωβίαν γινώσκεις ἀδελφὲ πῶς ἀφῆκας τὸν πατέρα σου, προσφαλμοῦν ἐμ προσθαν τῆς γυναικός σου· καὶ ἑτοίμασον αὐτῷ τὰ οἰκία λοιδὲ δὴ παρὰ χεῖρα τῶν χολῶν τοῦ ἰχθύος, καὶ ἐστρώθησαν, καὶ σωήλθεν ὁ κύων ὀπίσω αὐτῶν.

Καὶ ἄνα ἐκάθητο πιεβλεπομένη ἡν παῖδα αὐτ ἐς τὴν ὁδόν. καὶ προσανόησαν αὐτὴν ὀρχόμμον. καὶ εἶπον ῷδ πατρὶ αὐτῦ. ἰδοὺ ὁ ἡός σου ἔρχεται.

Καὶ ὁ ἄνος ὁ πορθυθὶς μῶ αὐτ, καὶ ῥαφαὴλ. εἶπεν ἐπίσταμαι ἐγὼ ταβία, ὅπ ἀνοίξ θὺς ὀφθαλμοὺς ὁ πατήρ σου. σὺ οὖν ἐγχρῖσον τῶν χολῶν ἐς θὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῦ. καὶ δηχθὶς διαρίψει, καὶ ἀποβαλῶ τὰ λευκώματα, καὶ ὄψεταί σε. καὶ προσφαμοῦσε ἄνα ἐπίπισον ἐπ ἡν πράχηλον τῦ ἡοῦ αὐτῦ.

Καὶ εἶπον αὐτῷ ἔιδόν σε παιδίον, ἀπὸ τῦ γαῦ ἀποθανοῦμαι. καὶ ἐκλαῦσαν ἀμφότεροι.

Καὶ ταβὶτ ἐξήρχετο πρὸς τὴν θύραν καὶ προσίκοπεν. ὁ δ ἡός αὐτῦ προέφθαμεν αὐτῷ καὶ ἐπιλάβετο πατὸς αὐτῦ, καὶ προσίπασε τῶν χολῶν ἐς θὺς ὀφθαλμοὺς πατὸς αὐτῦ θάρσει πάτερ. ὡς δὲ σωεδήχθησαν, διέτριψε θὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῦ. καὶ ἐλεπίδη ἀπὸ τῶν ἀκανθῶν αὐτῦ τὰ λευκώματα, καὶ ἰδὼν ἡν ἡὸν αὐτῦ ἐπίπισον ἐπ ἡν πράχηλον αὐτῦ καὶ ἐκλαῦσε καὶ εἶπεν σὺ εἶ, ὁ θεὸς καὶ σὺλογητὴν τὸ ὄνομά σου ἐς θὺς αἰῶνας καὶ σὺλογημένοι πάντες οἱ ἅγιοί σου ἄγγελοι. ὅπ ἐμασίγωσας, καὶ ἠλέησάς με ἰδοὺ βλέπω ταβίαν τὸν ἡόν μου. Καὶ ἐσῆλθεν ὁ ἡὸς αὐτῦ χαίρων, καὶ ἀπήγγειλε ῷδ πατρὶ αὐτῦ τὰ μεγαλεῖα τὰ γενόμενα. ἐν τῇ μηδίᾳ. Καὶ ἐξῆλθε ταβὶτ ἐς συάντησιν τῆς νύμφης αὐτῦ χαίρων, καὶ σὺλογῶν ἐν θεὸν πρὸς τὴν πύλην νινευῆ· καὶ ἐθαύμαζον οἱ θεωροῦντες αὐτὸν πορευόμενον, ὅπ ἐβλίφη, καὶ

Ιιιλλ

Εἶπεν δὲ αὐτῷ ἡ γυνή· ἀπώλεσε τὸ παιδίον, καὶ ὅτι κλέ
χρόνικι· κ᾽ ἤρξατο θρηνῶν αὐτόν· κ᾽ εἶπεν οὐ μέλει μοι τίκνον
ὅτι ἀφύτασε τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου·

Καὶ τῶβιτ λέγει αὐτῇ· σίγα μὴ λόγον ἴχε· ὑγιαίνει. καὶ
λέγει αὐτῷ· σίγα μὴ πλάνα με, ἀπώλεσε τὸ παιδίον μου.

Καὶ ἐπορεύετο καθ᾽ ἡμέραν ἐς τὸν ὁδὸν ἔξω οἴας ἀπῆλ
θον· ἡμέρας δ᾽ ἄρτον οὐκ ἤθελε, τὰς δὲ νύκτας ὅλας οὐ δικλύμε
παν θρηνοῦσα τωβίαν τὸν υἱὸν αὐτῆς ἕως οὗ συνετελέσθησαν
αἱ δεκατέσσαρες ἡμέραι τ᾽ γάμε, ἃς ὤμοσε ῥαγουὴλ ποιῆσαι
αὐτὸν ἐκεῖ·

Εἶπεν δὲ τωβίας τῷ ῥαγουὴλ ἐξαπόστειλόν με ὅτι ὁ πατήρ
μου καὶ ἡ μητήρ μου οὐκ ἔτι ἐλπίζουσιν ὄψεσθαί με.

Εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ πενθερὸς αὐτῦ, μεῖνον παρ᾽ ἐμοὶ καὶ ἐγὼ
ἐξαποστέλλω πρὸς ἐν πατρὰ Θυ καὶ δηλώσουσι αὐτῷ τὰ κα
τά σε. Καὶ τωβίας λέγει οὐχί, ἀλλὰ ἐξαπόστειλόν με
πρὸς ἐν πατρὰ μου. Ἀνασὰς δὲ ῥαγουὴλ ἔδωκεν αὐ
τῷ σάῤῥαν τὴν γυναῖκα αὐτῦ. καὶ τὰ ἥμισυ τῶν ὑπαρχόν
των, σώματα, καὶ κτήνη, καὶ ἀργύριον, καὶ διλογήσας αὐ
τοὺς ἐξαπέστειλε λέγων. διόδωσό ὑμᾶς τέκνα ὁ θεὸς τὸ οὐρανῦ
πρὸ τῦ με ἀποθανεῖν· καὶ εἶπεν τῇ θυγατρὶ αὐτῦ πίμα τοὺς
πενθερούς Θυ αὐτοὶ νῦν γονῆς Θυ ἐσίν· ἀκηῦσαιμί Θυ ἀκηῦσαι
καλήν. καὶ ἐφίλησεν αὐτούς.

Καὶ ἵλεως εἶπεν πρὸς τωβίαν· ἀδελφὲ ἀγαπητὲ ἀπόστειλόν
σύσαί σε ὁ κύριος τῦ οὐρανοῦ· καὶ δῴη μοι ἰδεῖν Θυ παιδία
κα σάῤῥας τῆς θυγατρός μου· ἵνα σὺ φρανθῶ ἐνώπιον κυρίου καὶ
ἰδοὺ παρατέθημί Θι τῶν θυγατρά μου ἐν παραστατθήκη, καὶ
μὴ λυπήσης αὐτήν· μετὰ ταῦτα ἐπορεύετο· καὶ τωβίας εὐ
λογῶν ἔρχετον ὅτι εὐόδωσι τῶν ὁδὸν αὐτῦ· καὶ κατηυλόγει
ῥαγουήλ· καὶ ἔδωκαν τῶν γωῦναι αὐτῦ· καὶ ἐπορεύθη μέχρι
Θυ ἐγγίσαι αὐτοὺς ἐς νινευή·

Κεφ.

γὴλ τὸν θεὸν λίγων. σὺ λογητὸς εἶ ὁ θεὸς ἐν πάσῃ σὺ λοχίᾳ καὶ
θαρᾷ, καὶ ἁγίᾳ. καὶ σὺ λογητὸς ὰ σε οἱ ἅγιοί σου. καὶ πᾶσαι
αἱ κτίσεις σου. καὶ πάντες οἱ ἄγγελοί σου καὶ οἱ ἐκλεκτοί σου.
σὺ λογητὸς ὰ σε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. σὺ λογητὸς εἶ, ὅτι ὐ-
φραναίς με καὶ οὐκ ἐγένετό μοι καθὼς ὑπενόουν. ἀλλὰ κατὰ τὸ
πολὺ ἔλεός σου ἐποίησας μεθ' ἡμῶν. σὺ λογητὸς εἶ, ὅτι ἠλέησας δύο
μονογενεῖς. ποίησον αὐτοῖς σήμερον ἔλεος σωτήριον τῷ ὀ-
νόματί σου ἐν ὑγιείᾳ, μετ' εὐφροσύνης καὶ ἐλέους. εἰκέλευσε δὲ τῇ
θεράπαινῃ χῶσαι ἐν τάφῳ. καὶ ἐποίησεν αὐτῇ γάμον ἡμερῶν
δεκατεσσάρων. καὶ εἶπεν αὐτῷ ῥαγουήλ. πρὶν ἢ σωτηριωθῆναι
τὰς ἡμέρας τοῦ γάμου ἐνορκῶ μὴ ἐξελθεῖν αὐτὸν ἕως ἂν πλη-
ρωθῶσιν αἱ δεκατέσσαρες ἡμέραι τοῦ γάμου καὶ τότε λαβόντα τὸ
ἥμισυ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ ποροεύεσθαι μετ' ὑγιείας πρὸς τὸν
πατέρα καὶ τὰ λοιπὰ ὅτ' ἂν ἀποθάνω. καὶ ἡ γυνή μου.

Κεφάλαιον. θ. 9.

Αἰ καλεῖ τωβίας, τὸν ῥαφαὴλ. καὶ εἶπεν αὐτῷ
κ ἀζαρία, ἀδελφὲ λάβε μετὰ σεαυτοῦ παῖδα καὶ δύο
καμήλους, καὶ ποροεύθητι ἐν ῥαγοῖς τῇ μηδίᾳ πρὸς
γαβαήλ, καὶ κόμισαί μοι τὸ ἀργύριον καὶ οὐκ ἄγε εἰς ἐν γάμον
σεαυτῷ ὁμώμοκε ῥαγουήλ. μὴ ἐξελθεῖν με. καὶ ὁ πατήρ μου ἀρι-
θμεῖ τὰς ἡμέρας, καὶ ἐὰν χρονίσω μεγάλα ὀδυνᾶται ἡ λίαν.

Καὶ ἐποροεύθη ῥαφαὴλ καὶ ηὐλίσθη παρὰ γαβαήλ. καὶ
εἶδωκαν αὐτῷ τὸ χειρόγραφον ὃ σεσημείωτο καὶ προσήνεγκε τὰ θυλάκια
ἐν τοῖς σφραγῖσιν, καὶ εἶδωκαν αὐτῷ καὶ ὥρθρισαν ποιῆσαι καὶ
ἦλθον εἰς τὸν γάμον. καὶ εὐλόγησε τωβίας τῷ γαμβρῷ αὐτοῦ.

Κεφάλαιον. ι. 10.

Αἰ τωβὶτ ὁ πατὴρ αὐτῆς ἐλογίζετο ἡμέρας
κ καὶ ὡς ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι τῆς ποροείας. καὶ οὐκ
ἤρχετο. εἶπε τωβίτ. μήποτε κατήχηται. μήποτε
ἀπέθανε γαβαήλ. καὶ ἤλυπεῖτο αὐτοῦ. ἔλεγε δὲ ἀργύριον καὶ ἐλυ-
πεῖτο λίαν.

Καὶ ἐποίησεν, ὡς ἔπεμψεν μὲ ὁ ἀσύναγον αὐτὸν ἐκεῖ· καὶ ἐκλαυσεν καὶ ἀπεδέξατο τὰ δάκρυα τῆς θυγατρὸς αὐτῆς· καὶ εἶπεν αὐτῇ, θάρσει τέκνον ὁ κύριος τῦ θεοῦ, καὶ τῆς γῆς, ὃν σοὶ χαρὸν αὐτὶ τῆς λύπης σου τούτης, θάρσει θύγατερ.

Κεφάλαιον. Η. S.

Τε δὲ σωετέλεσεν Τωβὶας ἀσύναγον τῶν ἰδίων πρὸς αὐτήν. ὁ δὲ προβυμος ἐμνήσθη τῶν λόγων ῥαφαὴλ· καὶ ἔλαβε τῶν τέτραν τῶν θυμιαμάτων καὶ ἐπέθηκε τῶν καρδίαν τῦ ἰχθύος· καὶ ἀπαρ ἐκάπνισεν. ἔτε δὲ ὀσφράνθη ὁ δαιμόνιον τῆς ὀσμῆς· ἔφυγεν εἰς τὰ ἀνώτατα αἰγύπτε, καὶ ἔδησεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος.

Ὡς δὲ σωεκλείσθησαν ἀμφότεροι· ἀνέστη Τωβίας ἀπὸ τῆς κλίνης καὶ εἶπεν ἀνάστηθι ἀδελφή, καὶ προσεύξώμεθα, ἵνα ἐλεήσῃ ἡμᾶς ὁ κύριος· καὶ ἤρξατο Τωβίας λέγειν. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ ἔνδοξον εἰς τοὺς αἰῶνας. εὐλογησάτωσαν οἱ οὐρανοί· καὶ πᾶσα αἱ κτίσεις σου σὺ ἐποίησας ἀδὰμ καὶ ἔδωκας αὐτῷ βοηθὸν τὸν σύεργμα τῶν γυναῖκα αὐτῦ· ἐκ τούτων ἐγεννήθη τὸ τῶν ἀνθρώπων σπέρμα· σὺ εἶπας οὐ καλὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον· ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν ὅμοιον αὐτῷ. καὶ νῦν κύριε οὐχὶ διὰ πορνείαν ἐγὼ λαμβάνω τῶν ἀδελφήν μου ταύτην· ἀλλὰ ἐπ' ἀληθείας ἐπίταξον ἐλεηθῆναί με· καὶ ταύτῃ συγκατακρᾶθωμεν.

Καὶ εἶπεν μετ' αὐτῦ ἀμήν· καὶ ἐκοιμήθησαν ἀμφότεροι τὸν νύκτα· καὶ ἀναστὰς ῥαγουὴλ ἐπορεύθη καὶ ὤρυξε τάφον λέγων· μή καὶ ἔθος ἀπεθάνη· καὶ ἦλθε ῥαγουὴλ εἰς τὸν οἰκίαν αὐτῦ· καὶ εἶπεν τῇ γυναικὶ αὐτῦ ἀπόστειλον μίαν τῶν παιδισκῶν· καὶ ἰδέτωσαν εἰ ζῇ· εἰδὲ μὴ ἵνα θάψω αὐτὸν καὶ μηδεὶς γνώτω· καὶ εἰσῆλθε ἡ παιδίσκη ἀνοίξασα τὸν θύραν· καὶ εὗρεν τοὺς δύο καθεύδοντας.

Καὶ ἐξελθοῦσα, ἀπήγγειλεν αὐτοῖς, ὅτι ζῇ καὶ εὐλόγησεν

σκίτε τωβὶτ τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν. οἱ δὲ εἶπον γινώσκομεν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὑγιαίνει, οἱ δὲ εἶπον. καὶ ναὶ καὶ ὑγιαίνει.

Καὶ εἶπεν τωβίας πατὴρ μου εἶ, καὶ αὐτεπήδησε ραγουὴλ καὶ κατεφίλησεν αὐτὸν, καὶ ἔκλαυσε, καὶ συλλογήσας αὐτὸν, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ὁ τῆς καλοῦ, καὶ ἀγαθοῦ ἀνδρὸς τοῦ ἐμοῦ. καὶ ἀκούσας ὅτι τωβὶτ ἀπώλεσε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐλυπήθη καὶ ἔκλαυσε καὶ ἦσα ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ σάρρα ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ ἔκλαυσαν, καὶ ὑπεδέξαντο αὐτοὺς προθύμως. καὶ ἔθυσαν κριὸν προβάτων. καὶ παρέθηκαν ὄψα πολλά.

Εἶπεν δὲ τωβίας τῷ ραφαὴλ. ἀζαρία ἀδελφὲ λάλησον ὑπὲρ ὧν ἐλεγες ἐν τῇ πορείᾳ, καὶ τελειωθήτω ὁ πρᾶγμα.

Καὶ μετέδωκε τὸν λόγον τῷ ραγουήλ.

Καὶ εἶπεν ραγουὴλ πρὸς τωβίαν φάγε καὶ πίε, καὶ ἡδέως γίνου, θυγατὴρ γὰρ καθήκει σε παιδίον μοι λαβεῖν, πλὴν ὅτι δεδήλωκέ σοι τὰ ἀληθῆ. ἔδωκα σε παιδίον μου τῇ πρὸ σοῦ ἑπτὰ ἀνδράσι. καὶ ὁ πότε ἂν εἰς εἰσπορεύονται πρὸς αὐτὴν. ἀπεθνήσκεν ὑπὸ τὴν νύκτα ἀλλὰ τὸν νοῦν ἔχων ἡδέως γίνου.

Καὶ εἶπεν τωβίας οὐ γεύσομαι ἕδην ὧδε ἕως ἂν εἰδῶ τι ἔσται, ἢ παθοῦσα πρός με.

Καὶ εἶπεν ραγουὴλ κομίζου αὐτὴν ἀπὸ τοῦ νῦν κατὰ τὴν χρίσιν σὺ δὲ ἀδελφὸς εἶ, αὐτῆς. καὶ αὐτὴ σοῦ. ὁ δὲ ἐλεήμων θεὸς εὐοδώσει ὑμῖν τὰ κάλλιστα. καὶ ἐκάλεσε σάρραν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, καὶ ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς, καὶ λαβὼν τῆς χειρὸς αὐτῆς παρέδωκεν αὐτὴν τωβίᾳ γυναῖκα. καὶ εἶπεν ἰδοὺ κατὰ τὸν νόμον μωϋσέως κομίζου αὐτὴν, καὶ ἄπαγε πρὸς τὸν πατέρα σου. καὶ εὐλόγησεν αὐτούς.

Καὶ ἐκάλεσεν ἔδωκεν τῇ γυναῖκα αὐτοῦ. καὶ λαβὼν βιβλίον ἔγραψε συγγραφὴν, καὶ ἐσφράγισε, καὶ ὑῤῥαψαν ἐθήδη.

Καὶ ἐκάλεσε ραγουὴλ ἔδωκεν τῇ γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῇ. ἀδελφὴ ἠδίμαθον ὁ ἱππόν σου ταμεῖον καὶ ἀπάγαγε αὐτῇ.

ζῶ νυμφῶνι ἀπολωλότας· καὶ νῦν ἐγὼ μονὸς ἐμι ζῶ πατὴ καὶ φοβοῦμαι μὴ ἐσελθὼν ἀποθάνω καθὼς καὶ οἱ πρόσθρον, ὅτι δαιμόνιον φιλᾷ αὐτῶ, ὃ ὃκ ἀδικᾷ ἵνα πλὼ τ προσαγόντων αὐτῆ, καὶ νῦν ἐγὼ φοβοῦμαι μὴ ἀποθάνω· καὶ κατάξω τὼ ζωὴν· τὸ παρὸς μν, καὶ τῆς μητρὸς μν μετ' ὀδύνης ἐπ' ἐμοὶ ἐς ἓν τάφον αὐτῶν, καὶ ἡδὸς ἔσπορος ὓ χ ὑπάρχῃ αὐθῖς ὃς θάψα αὐθύς.

Εἶπεν δὲ αὐτῶ ὁ ἀγγελος ὓ μέμνησαι τῶν λόγων, ὃν ἐλαλό θι ὁ πατήρ σου, ὑπὲρ τῦ λαβῶν σε γωαῖκα ἐκ τῦ γένους σου; καὶ νῦν ἄκουσόν μν ἀδελφὲ δ' ὅτι θι ἔισαι ἐς γωαῖκα, καὶ τῦ δαιμονίν μηδένα λόγον ἔχει, ὅτι τὼν νύκτα ταύτιω δοθήσεται θι αὐτή, ἐς γωαῖκα, καὶ ἐὰν ἐσέλθοις ἐς ἐν νυμφῶνα λήψη τίφραν θυμιαμάτων, καὶ ἐπιθήσεις ἀπὸ τῆς καρδίας ἧ ἐχθύος καὶ τῦ ἥπατος, καὶ καπνίσεις· καὶ ὀσφρανθήσεται τὸ δαιμόνιον, καὶ φεύξεται· καὶ ὀκ ἔτι ἐπανελθήσεται ἐς ἓν αἰῶνα τῶ αἰῶνος· ὅτ' ἂν δὲ πρὸ σπορθήν αὐτῆ· ἐγέρθητε ἀμφότεροι, καὶ βοήσατε πρὸς τὸν ἐλεήμονα θεὸν, καὶ σώσει ὑμᾶς· καὶ ἐλεήσει· μὴ φοβῦ, ὅτι σὺ αὐτῆ ἡτοιμασμένη ἦ ἀπὸ τῦ αἰῶνος· καὶ σὺ αὐτὴν σώσεις· καὶ συμβήσεται μετὰ σοῦ, καὶ ὑπὸ λαμβάνω, ὅτι θι ἔισαι ἐξ αὐτῆς παιδία.

Καὶ ὡς ἦκουσι ταῦτα, ἐφίλησεν αὐτὼ, καὶ ἐψυχὴ αὐτῦ ἐκεκολλήθ σφόδρα αὐτῆ.

Κεφάλαιον. ζ. 7.

Α ἦλθον ἐς ἑκβαταναῖ, καὶ παρεγένοντο ἐς τὼ οἶκον ῥαγουὴλ σάῤῥα δὲ ὑπήντησαν αὐτοῖς· καὶ ἐχαρίτισεν αὐτούς· καὶ αὐτοὶ αὐτὼ, καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸς ἐς τὼ οἰκίαν· καὶ εἶπεν ῥαγουὴλ τῆ ἵνα τῆ γωαικὶ αὐτῦ, ὡς ὅμοιος ὁ νεανίσκος τῶβιτ ζῶ ἀνεψιῶ μου· καὶ ἠρώτησεν αὐτοὺς ῥαγουὴλ πόθεν εἰσὶ ἀδελφοί· καὶ εἶπον αὐτῶ· ἐκ τ ἡμῶν φυλῶν τῶν ἐχμαλώτων, ἐν νινευή· καὶ εἶπεν αὐτοῖς γινώ-

Αἱ ἐπαύλεις κλαίουσι· οἱ ὄρυγες ἔμειναν τοῦ δρόμου
ἦλθον ἐπάνω τὰς ἐπὶ τὴν πύλην τοῦ ταμιοῦ, καὶ ἠθέλησον
τὸ κλεῖθρον· τότε παιδάριον κατέβη πεντεκαίδεκα, καὶ
ἐμπήδησον ἰχθὺς ἀπὸ τοῦ ταμιοῦ.

Καὶ ἐβυθίθη κατάπιεν τὸ παιδάριον. ὁ δὲ ἄγγελος εἶπεν
αὐτῷ· ἐπίλαβε τὸν ἰχθύν, καὶ ἐκράτησε τὸν ἰχθὺν τὸ παιδά-
ριον, καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ γόμου· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγε-
λος, ἀνάτεμε τὸν ἰχθὺν καὶ λαβὲ τὴν καρδίαν, καὶ τὸ ἧπαρ
καὶ τὸν χολὸν θὲς ἀσφαλῶς, καὶ ἔπονησε τὸ παιδάριον ὡς εἶ-
πεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος τὸν δὲ ἰχθὺν ὀπήκαντον φαγόν.

Καὶ ἔφλιον ἀμφότεροι ἕως ὅτε ἤτοιμαν τὸν ἐκ βατάνοις.

Καὶ εἶπεν τὸ παιδάριον τῷ ἀγγελῳ· ἀδελφία ἀδελφὲ τί ἐστι
καρδία καὶ τὸ ἧπαρ· καὶ ἡ χολὴ τοῦ ἰχθύος;

Καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἡ καρδία καὶ τὸ ἧπαρ ἁὶν ἕνα ἀνθρωπον
μόνιον, ἢ πνεῦμα πονηρὸν, ταῦτα δὲ ἡ καπνίσαι ἐνώπιον ἀνθρώ-
που, ἢ γυναικὸς, καὶ δὲ μὴ ἔλθῃ ὀχλησαι· ἡ δὲ χολὴ ἐγχρίσαι ἀνθρώ-
που ὃς ἔχει λευκώματα ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ ἰαθήσεται.

Ὡς δὲ προσήγγιζεν τὴν ῥάγη, εἶπεν ὁ ἄγγελος τῷ παιδα-
ρίῳ· ἀδελφὲ σήμερον αὐλισθησώμεθα παρὰ ῥαγουήλ, καὶ αὐ-
τὸς συγγενής σου ἐστίν· καὶ ἔστιν αὐτῷ θυγάτηρ μονογενὴς ὀνό-
ματι σάῤῥα· λαλήσω περὶ αὐτῆς τοῦ δοθῆναί σε αὐτῷ εἰς γυ-
ναῖκα, ὅτι σοὶ ἐπιβάλλει ἡ κληρονομία αὐτῆς, καὶ σὺ μόνος εἶ,
ἐκ τοῦ γένους αὐτῆς καὶ ἡ κόρη καλὸν καὶ φρόνιμον ἐστίν· καὶ
νῦν ἄκουσόν μου, καὶ λαλήσω τοῦ πατρὶ αὐτῆς, καὶ ὅτ'
ἂν ἀποστρέψωμεν ἐκ ῥαγῶν ποιήσωμεν τὸν γάμον· διὰ ὅτι ἐπί-
σαμαι ῥαγουήλ, ὅτι δὲ μὴ δῶσιν αὐτῷ ἀνδρὶ ἑτέρῳ κατὰ τὸν νό-
μον τοῦ Μωϋσῆ, ἢ ὀφλήσει θάνατον, ὅτι τὸν κληρονομίαν δὲ
καθήκει λαβεῖν ἢ πάντα ἄνθρωπον.

Τότε εἶπεν τὸ παιδάριον τοῦ ἀγγελῳ· ἀδελφία ἀδελφὲ ἀκή-
κοα ἐγὼ ὅτι κόρη δίδοται σπὰ σοὶ ἀφαλσι· καὶ πάντας ἐν

Καὶ εἶπον τωβίτ. ὑγιαίνων ἔλθοις ἀδελφὲ, καὶ μήμοι ὀργὴ
θῆς, ὅτι ἐζήτησα τὴν φυλὴν σου. καὶ τὴν πατρίαν σου ἐπιγνῶ
ναι, καὶ σὺ τυχάνεις ἀδελφός μου ἐκ τῆς κοιλίας, καὶ ἀγαθὸς γε
νεᾶς. ἐπεγίνωσκον γὰρ ἀνανίαν, καὶ ἰωνάθαν υἱὸς ἡλὲς σαμαίᾳ
τὸ μεγάλου ὡς ἐπορευόμεθα κοινῶς εἰς ἱερουσαλὴμ προσκυνῆ
σαι ἀναφέροντός τε τὰ πρωτότοκα, καὶ τὰς δεκάτας τῶν γενημάτων
καὶ οὐκ ἐπλανήθησαν τῇ πλάνῃ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν. ἐκ βίβλης με
γάλης εἶ, ἀδελφὲ ἀλλὰ ἔστιν τίνα σοι ἐθέμαι μισθὸν δίδοναι.
σφαχμὼ τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ δίκαια, ὡς καὶ θεῷ ἐμῷ. μὴ
ἴδῃ προσθήσω σοι ἐπὶ τὸν μισθὸν ἐὰν ὑγιαίνοντός ἐπιστρέψητε.

Καὶ ἐδόκησεν οὕτως, καὶ εἶπον πρὸς τωβίαν ἕτοιμος γίνου
ἐς τὴν ὁδόν.

Καὶ εὐοδωθήτω. καὶ ἡτοίμασεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ. τὰ πρὸς
τὴν ὁδὸν.

Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. πορεύου μετὰ τοῦ ἀνθρώ
που τούτου. ὁ δὲ ἐν θεῷ ὑποδεικνὺς θεὸς εὐοδώσει τὴν ὁδὸν
ὑμῶν καὶ ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ συμπορευθήτω ὑμῖν.

Καὶ ἐξῆλθον ἀμφότεροι ἀπελθεῖν, καὶ ὁ κύων τοῦ παιδαρί
ου, μετ' αὐτῶν, ἐπλανᾶτο δὲ ἄνω ἡ μήτηρ αὐτοῦ. καὶ εἶπεν
πρὸς τωβίτ. τί ἐξαπέστειλας τὸ παιδίον ἡμῶν. ἡ οὐχὶ ἡ ῥάβδος
τῆς χηρείας ἡμῶν ἦν ἐν θεῷ ἐπορεύθησαν ἐνώπιον ἡμῶν; ἀργυ
ρίου θεῷ ἀργυρίῳ μὴ φθάσαι. ἀλλὰ περίλημμα τοῦ παιδίου
ἡμῶν γένοιτο. ὡς γὰρ δέδοται ἡμῖν ζῶν. παρὰ τοῦ κυρίου τοῦτο
ἱκανὸν ἡμῖν ὑπάρχει.

Καὶ εἶπεν αὐτῇ τωβίτ. μὴ λόγον ἔχε ἀδελφὴ ὑγιαίνων
ἐλεύσεται. καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου ὄψονται αὐτὸν ἄγγελος γὰρ
ἀγαθὸς συμπορεύσεται αὐτῷ καὶ εὐοδωθήσεται, ἡ ὁδὸς αὐτοῦ
καὶ ὑποστρέψει ὑγιαίνων.

σαμεν. ὕπαρχει σοι πολλὰ ἐὰν φοβῇ τὸν θεόν. καὶ ἀποστὰς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, καὶ ποιήσῃς τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ.

Κεφ. ι. ϛ.

Αἱ ἀποκριθεὶς τωβίας εἶπεν. πάντα ὅσα ἐντέταλσάί μοι, ἀλλάπαις δ' ωὴθομαι λαβεῖν ἀργύριον, καὶ ὃ γινώσκω αὐτόν;

Καὶ ἔδωκαν αὐτῷ χειρόγραφον, καὶ εἶπεν αὐτῷ ζήτησον σεαυτῷ ἄνθρωπον, ὃς συμπορεύσεταί σοι, καὶ δώσω αὐτῷ μισθὸν ἕως ζῇ, καὶ λάβε πορεύθεις ἀργύριον.

Καὶ ἐπορεύθη ζητῆσαι ἄνθρωπον, καὶ εὗρε τὸν ἄφαναὴλ ἑστῶτα ἄγγελον, καὶ οὐκ ᾔδει, καὶ εἶπεν αὐτῷ, εἰ δύναμαι πορευθῆναι μετὰ σοῦ εἰς ἀρχοῖς καὶ μηδίας, καὶ εἰσπορεύεσθαι εἰς τόπους.

Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος, πορεύου μετὰ σοῦ, καὶ παρὰ γαβαὴλ τὸν ἀδελφόν μου κατάλυσον.

Καὶ εἶπεν αὐτῷ τωβίας. ὑπόμενέ με. καὶ ὀφείλω τῷ πατρί μου.

Καὶ εἶπεν αὐτῷ πορεύου, καὶ μὴ χρονίσῃς.

Καὶ ἐξελθὼν εἶπεν τῷ πατρὶ ἑαυτοῦ ὅτι εὕρηκα ὃς συμπορεύσεταί μοι.

Ὁ δὲ εἶπεν. φώνησόν αὐτὸν πρός με, ἵνα ἐπιγνῶ τίνας φυλῆς ἐστι. καὶ εἰ πιστός ἐστι τῷ πορευθῆναι μετὰ σοῦ.

Καὶ ἐκάλεσαν αὐτόν. καὶ εἰσῆλθε καὶ ἠσπάσαντο ἀλλήλους.

Καὶ εἶπεν αὐτῷ τωβίτ. ἀδελφὲ ἐκ ποίας φυλῆς ἐκ ποίας πατριᾶς σύ εἶ, ὑπόδειξόν μοι.

Καὶ εἶπεν αὐτῷ φυλλὼ καὶ πατρίαν σου ζητεῖς ἢ μίσθιον, ὃς συμπορεύσεται μετὰ τοῦ υἱοῦ σου.

Καὶ εἶπεν αὐτῷ τωβὶτ βούλομαι ἀδελφὲ ἐπιγνῶναι σου γένος καὶ ὄνομα.

Ὁ δὲ εἶπεν. ἐγώ εἰμι γένος ἀζαρία, καὶ ὠνανίου, τοῦ μεγάλου καὶ ἀδελφῶν σου.

ὃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς φυλῆς τῆς πατρός σου. διότι υἱοὶ προφητῶν ἐσμέν· νῦν, ἀβραάμ, ἰσαάκ, καὶ ἰακώβ· οἱ πατέρες ἡμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος. μνήσθητι παιδίον ὅτι οὗτοι πάντες ἔλαβον γυναῖκας ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν· καὶ εὐλογήθησαν ἐν τοῖς τέκνοις αὐτῶν· καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει γῆν· καὶ νῦν παιδίον ἀγάπα τοὺς ἀδελφούς σου, καὶ μὴ ὑπερηφανεύου ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν σου· καὶ τῶν υἱῶν· καὶ θυγατέρων τοῦ λαοῦ σου, λαβεῖν σεαυτῷ ἐξ αὐτῶν γυναῖκα διότι ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ ἀπώλεια καὶ ἀκαταστασία πολλή, καὶ ἐν τῇ ἀργιότητι ἔλαττωσις, καὶ ἔνδεια μεγάλη· ἡ γὰρ ἀχθηότης μήτηρ ἐστὶ τῆς λιμοῦ· μισθὸς παντὸς ἀνθρώπου ὃς ἂν ὀργασηταί σοι παρὰ σοὶ μὴ αὐλισθήτω· ἀλλ' ἀπόδος αὐτῷ παρ' αὐτήκα· καὶ ἐὰν δουλεύσῃ σοὶ θεῷ ἀποδοθήσεταί σοι πρόσεχε σεαυτῷ παιδίον ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου· καὶ ἴδοι πεπαιδευμένος ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ σου· καὶ ὃ μισεῖς, μηδενὶ ποιήσῃς· οἶνον εἰς μέθην μὴ πίῃς· καὶ μὴ πορευθήτω μετὰ σοῦ μέθη ἐν τῇ ὁδῷ σου· ἐκ τοῦ ἄρτου σου, δίδου πεινῶντι· καὶ ἐκ τῶν ἱματίων σου, τοῖς γυμνοῖς· πᾶν δὲ ἐὰν περισσεύσῃ, ποίει ἐλεημοσύνην, καὶ μὴ φθονησάτω, σοὶ ὁ ὀφθαλμός ἐν τῷ ποιεῖν σε ἐλεημοσύνην· ἔκχεον τὸν ἄρτον σου ἐπὶ τὸν τάφον τῶν δικαίων, καὶ μὴ δῷς τοῖς ἁμαρτωλοῖς· συμβουλίαν παρὰ παντὸς φρονίμου ζήτησον· καὶ μὴ καταφρονήσῃς ἐπὶ πάσῃς συμβουλίας χρησίμης· καὶ ἐν παντὶ καιρῷ εὐλόγει κύριον τὸν θεόν σου, καὶ παρ' αὐτοῦ αἴτησον, ὅπως αἱ ὁδοί σου εὐόδωθῶσιν, διότι πᾶν ἔθνος οὐκ ἔχει βουλήν, ἀλλ' αὐτὸς ὁ κύριος δώσει πάντα τὰ ἀγαθὰ καὶ ἐὰν θέλῃ ταπεινοῖ καθὼς βούλεται· καὶ νῦν παιδίον μνημόνευε τῶν ἐντολῶν μου, καὶ μὴ ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ τῆς καρδίας σου· καὶ νῦν ὑποδείκνυμί σοι τὰ δέκα τάλαντα τὰ ἀργυρίου, ἃ παρεθέμην γαβαήλῳ τῷ τοῦ γαβρίου ἐν ῥαγοῖς τῆς μηδίας· καὶ μὴ φοβοῦ παιδίον, ὅτι ἐπωχυ-

γαι τῆ τωβίᾳ τῇ ἰῷ τωβὶτ γωῶκα, καὶ ἴδε ἐγὼ ἀσμοδαῖον τὸ πνηρὸν δαιμόνιόν ἐστι ὃς δίδωσι τωβίτ ἐπιβάλλει κληρονομῆσαι αὐτήν

Ἐν αὐτῇ τῇ καιρῷ ἐπιστρέψας τωβὶτ εἰσῆλθεν εἰς τὸ οἶκον αὐτοῦ, καὶ σάρρα ἡ τοῦ ῥαγουηλ κατέβη ἐκ τοῦ ὑπερῴου αὐτῆς.

Κεφάλαιον. δ. 4.

Ν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐμνήσθη τωβὶτ περὶ τοῦ ἀργυρίου ὃ παρέθετο γαβαήλῳ ἐν ῥάγοις δ μηδίας. καὶ εἶπεν ἐν ἑαυτῷ· ἐγὼ ἠτησάμην θάνατον· τί θέλω τοσοῦτον ἀργύριον τοῦ υἱοῦ μου, ἵνα αὐτῷ ὑστερήσῃ, πρὸ ἀποθανεῖν με. καὶ καλὸν αὐτὸν εἶπεν παιδίον ἐστὶν ἀποθάνω θάψον με, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν μητέρα σου· τίμα αὐτὸν πάσας τὰς ἡμέρας δ ζωῆς καὶ ποίησον ἀρεστὸν αὐτῇ, καὶ μὴ λυπήσῃς αὐτήν. μνήσθητι παιδίον, ὅτι πολλοὺς κινδύνους ἑώρακεν ἐπὶ σοὶ ἐν τῇ κοιλίᾳ. ὅταν ἀποθάνῃ θάψον αὐτὸν παρ' ἐμοὶ ἐν ἑνὶ τάφῳ πάσας τὰς ἡμέρας παιδίον καὶ ἐὰν ἡμῶν μνημόνευε. καὶ μὴ θελήσῃς ἁμαρτάνειν, καὶ παραβῆναι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, καὶ δικαιοσύνην ποίει πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου, καὶ μὴ πορεύθῃς τὰς ὁδοὺς τῆς ἀδικίας. διότι ποιοῦντός σου τὴν ἀλήθειαν εὐοδία ἔσται ἐν τοῖς ἔργοις σου. καὶ πᾶσι τοῖς ποιοῦσι τὴν δικαιοσύνην. ἐκ τῶν ὑπαρχόντων σοι ποίει ἐλεημοσύνην. καὶ μὴ φθονησάτω σου ὁ ὀφθαλμὸς ἐν τῷ ποιεῖν σε ἐλεημοσύνην. μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ παντὸς πτωχοῦ. καὶ ἀπὸ σοῦ οὐ μὴ ἀποστραφῇ τὸ πρόσωπον θεοῦ, ὡσανεὶ ὑπάρχῃ κατὰ τὸ πλῆθος ποίησον ἐξ αὐτῶν ἐλεημοσύνην. ἐὰν ὀλίγον σοι ὑπάρχῃ κατὰ τὸ ὀλίγον μὴ φοβοῦ ποιεῖν ἐλεημοσύνην. θέσθαι γὰρ ἀγαθὸν θησαυρίζεις σεαυτῷ εἰς ἡμέραν ἀνάγκης. διότι ἐλεημοσύνη ἐκ θανάτου ῥύεται, καὶ οὐκ ἐᾷ εἰσελθεῖν εἰς τὸ σκότος. δῶρον γὰρ ἀγαθὸν ἐστὶν ἐλεημοσύνη πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτὴν ἐνώπιον τοῦ ὑψίστου. πρόσεχε σεαυτῷ παιδίον ἀπὸ πάσης πορνείας, καὶ γυναῖκα πρῶτον λάβε ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῶν πατέρων σου, καὶ μὴ λάβῃς γυναῖκα ἀλλοφύλαν,

τύπον. μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ.

5. Εν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ σωσίβιον τῇ θυγατρὶ Ραγουὴλ σάρρᾳ αὐ ἐκβατάνοις τῆς Μηδίας, καὶ ταύτῃ ὀνειδίζωσι ὑπὸ παι βλέπω τοῦ πατρὸς αὐτῆς, ὅτι ἦν δεδομένη ἀνδράσιν ἑπτά· καὶ δαιμόνιον πονηρὸν ἀπέκτεινεν αὐτούς πρὶ μὴ γενέσθαι αὐτοὺς μετ' αὐτῆς ὡς αἱ γυναῖκες, καὶ εἶπον αὐτῇ αὐ σωλῆς ἀποπνίγουσά σου τοὺς ἄνδρας; ἤδη ἑπτὰ ἀνδρας ἔ σχες, καὶ ἑνὸς αὐτῶν οὐκ ὠνομάσθης. τί ἡμᾶς μαστιγοῖς περὶ αὐ τῶν; εἰ ἀπέθανον βαδίζετε μετ' αὐτῶν μὴ ἴδοιμέν σου, ἢ γὰρ ἡ θυγατέρα ἐς τὸν ᾅδην.

Ταῦτα ἀκούσασα ἐλυπήθη σφόδρα, ὥστε ἀπάγξασθαι, καὶ εἶπον μία μὲν ἐμὶ τῷ πατρί μου. ἐὰν ποιήσω τοῦτο, ὄνει δος αὐτῷ ἔσται· καὶ τὸ γῆρας αὐτοῦ κατάξω μετ' ὀδύνης εἰς ᾅδου· καὶ ἐλθοῦσα πρὸς τὴν θυρίδα, καὶ εἶπον εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεός μου καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου, τὸ ἅγιον καὶ ἔντιμον εἰς τοὺς αἰῶνας. εὐλογήσαισάν σε πάντα τὰ ἔργα σου εἰς τοὺς αἰῶ νας. καὶ νῦν κύριε τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ τὸ πρόσωπόν μου εἰς σὲ ἐδεήθησαν. εἶπον ἀπολῦσαί με ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ μὴ ἀκοῦσαί μοι μηκέτι ὀνειδισμόν. σὺ γινώσκεις κύριε, ὅτι καθαρά εἰμι ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας ἀνδρός. καὶ οὐκ ἐμόλυνα τὸ ὄνομά μου οὐδὲ τὸ ὄνομα τοῦ πατρός μου. ἐν τῇ γῇ τῆς αἰχμαλωσίας μου. μονο γενής εἰμι τῷ πατρί μου. καὶ οὐκ ὑπάρχει αὐτῷ παιδίον ὃ κλη ρονομήσει αὐτόν. οὐδὲ ἀδελφὸς ἐγγύς. οὐ δὲ ὑπάρχων αὐτῷ υἱὸς ἵνα σωτηρήσω ἑαυτὴν αὐτῷ γυναῖκα. ἤδη ἀπώλοντό μοι ἑπτά. ἵνα τί μοι ζῶ. καὶ εἰ μὴ δοκεῖ σοι ἀποκτεῖναί με, ἐπί ταξον καὶ βλέψαι ἐπ' ἐμέ. καὶ ἐπ' ἐμὲ ἐλεῆσαί με καὶ μὴ ἀκοῦ σαί μου μηκέτι ὀνειδισμόν.

Καὶ ἐσηκούσθη ἡ προσευχὴ ἀμφοτέρων ἐνώπιον τῆς δόξης τοῦ μεγάλου θεοῦ. καὶ ἀπεστάλη ῥαφαὴλ ἰάσασθαι ἀμφοτέρους· τὸν βίτ, λιπίσαι τὰ λευκώματα, καὶ σάρραν τοῦ τὸ ῥαγουὴλ δοῦ

προυθία, θερμὸν ἐς ὑμᾶς ὀφθαλμούς μου · καὶ ἐγνώσθη λόγῳ ματά, σὺ τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ ἐπορεύθην πρὸς ἰατρούς · καὶ οὐκ ὠφέλησάν με · Ἀχιὰβ χάρες δὲ ἔβρεφέ με ἕως οὗ ἐπορεύθην ἐς τὰ ἐλεημόσυνα · καὶ ἀπέθανεν ἡ γυνή μου ἀνὰ μέσον τοῦ γωνακείοις · καὶ ἀπέστειλε τοῖς κυρίοις, καὶ ἀπέδωκεν αὐτῇ · καὶ αὐτοὶ τὸν μισθὸν προσέδοντο, καὶ ἔκλεψον. ὅτε δὲ ἦλθε πρός με ἤρξατο κράζειν · καὶ εἶπον αὐτῇ · πόθεν τὸ ἐρίφιον · μὴ κλεψίμαῖον ἐστίν; ἀπόδος αὐτὸ τοῖς κυρίοις, οὐ γὰρ θεμιτόν ἐσν φαγεῖν κλεψίμαῖον. ἡ δὲ εἶπεν δῶρον δέδοταί μοι ἐπὶ τοῦ μισθοῦ. καὶ οὐκ ἐπίστευον αὐτῇ · καὶ ἔλεγον ἀποδόσθαι αὐτὸ τοῖς κυρίοις, καὶ ἡρυθρίων πρὸς αὐτήν. ἡ δὲ ἀποκριθεῖσα εἶπέ μοι τοῦ εἶσιν αἱ ἐλεημοσύναι σου · καὶ αἱ δικαιοσύναι σου ἐδού γνωσὰ πάντα μοι σὰ σοῦ.

Κεφάλαιον. γ. ι.

Αἱ λυπηθεῖς ἐκλαυσα · καὶ προσηυξάμην μοι σὸν
κ νησ λέγων. δίκαιος εἶ κύριε, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἐλεημοσύνη καὶ ἀλήθεια. καὶ νῦν ἀλήθινῶς, καὶ δικαίαν σὺ κρίνεις ἐς τὸν αἰῶνα μνήσθητί μου, καὶ ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ. μὴ με ἐκδικήσῃς τὰς ἁμαρτίας μου, καὶ σοῖς ἀγνοήμασί μου, καὶ τῶν πατέρων μου οἳ ἥμαρτον ἐνώπιόν σου · παρήκουσαν γὰρ τῶν ἐντολῶν σου, καὶ ἔδωκας ἡμᾶς ἐς διαρπαγήν. καὶ αἰχμαλωσίαν, καὶ θάνατον, καὶ παραβολὴν ὀνειδισμῷ πᾶσιν οἷς ἐσκορπίσμεθα. καὶ νῦν πολλαὶ αἱ κρίσεις σου ἐσὶν ἀληθιναί. ἐξ ἐμοῦ ποίησαι ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ τῶν πατέρων μου. ὅτι οὐκ ἐποιήσαμεν τὰς ἐντολάς σου. οὐ γὰρ ἐπορεύθημεν ἐν ἀληθείᾳ ἐνώπιόν σου. καὶ νῦν κατὰ τὰ ἀρεσὸν ἐνώπιόν σου ποίησον μοῦ · ἐπίταξον ἀνα λαβεῖν τὸ πνεῦμά μου, ὅπως ἀπολυθῶ, καὶ γένωμαι γῆ. διότι λυσιτελεῖ μοι ἀποθανεῖν ἢ ζῆν. ὅτι ὀνειδισμοὺς ψευδεῖς ἤκουσα, καὶ λύπη ἐστὶ πολλὴ ἐν ἐμοί. ἐπίταξον ἀπολυθῆναί με εἰς τὴν ἀνάγκην ἤδη εἰς τὸν αἰώνιον

τῆ ἡμοῦ μου, καὶ οὐ δυνήθην ἡμέρας πεντήκοντα πέντε ἕως οὗ ἀπεκτάνθησαν αὐτῶν, οἱ λύουσι ἡμοὶ αὐτῆ.

Καὶ ἔφυγον ἐς τὰ ὄρη ἀραρὰθ, καὶ ἐβασίλευσε σαρχεδόνος ἡ ὸς αὐτῆ ἀντ' αὐτῆ, καὶ ἦν ἐπὶ τῆ ταμείου τῆ βασιλέως μου ἐπὶ πᾶσαν τὴν λογισίαν τῆ παῖδος αὐτῆ, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν διοίκησιν. καὶ ἐξέσωσεν ἀχιάχαρος περὶ ἐμοῦ, καὶ ἦλθον ἐς νινευῆ. ἀχιάχαρος ὁ ἦν οἰνοχόος. καὶ ἐπὶ τῆ δακτυλίου, καὶ διοικητής, καὶ ἐλογισής. καὶ κατέστησεν αὐτὸν ὁ σαχισδόνος ἐκ δευτέρας. ἦν δὲ ἐξάδελφός μου.

Κεφαλ. ϛ. ζ.

Τις ὁ κατῆλθον ἐς τὸν οἶκόν μου, καὶ ἀπεδόθη μοι πᾶν
ὃ νᾶ γωνή μου. καὶ τῶβίας ὁ ὑός μου ἐν τῆ πεντη
κοστῆ τῆ ἑορτῆ ἦν ἕτοιμα ἀρίστα ἐπὶ τὸ ἑβδομάδων, ἐγεννήθη ἄριστον καλὸν μοι, καὶ ἀνέπεσα τοῦ φαγεῖν. καὶ εἶδα ὄψα πολλὰ, καὶ εἶπα τῷ ὑῷ μου. βάδισε ἄγαγε ὃν ἂν εὕρης τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν ἐνδυῆ, ὃς μέμνηται τοῦ κυρίου, καὶ ἰδοὺ μένω, καὶ ἦλθεν εἶπεν. πάτερ εἷς ἐκ τοῦ γένους ἡμῶν. ἐσφαγμαλώτευται ἐρρίπται ἐν τῆ ἀγορᾷ. κἀγὼ πρὶν γεύσασθαί με. ἀνεπηδήσας ἀνέλομαι αὐτὸν ἐς οἴκημα ἕως ὅτου ἔδυ ὁ ἥλιος. καὶ ἐπιστρέψας ἐλουσάμην, καὶ ἤδιον ἦν ἄρτον μου ἐν λύπῃ, καὶ ἐμνήσθην τοῦ προφητείας ἀμὼς καθὼς εἶπεν. στραφήσονται αἱ ἑορταὶ ὑμῶν εἰς πένθος. καὶ πᾶσαι αἱ εὐφροσύναι ὑμῶν εἰς θρῆνον. καὶ ἐκλαυσα, καὶ ὅτε ἔδυ, ὁ ἥλιος. ἀπῆλθον, καὶ ὤρυξας ἔθαψα αὐτόν.

Καὶ οἱ πλησίον ἐπιγέλων λέγοντός. οὐκ ἔτι φοβεῖται οὗτος φονευθῆναι περὶ τοῦ πράγματος τούτου καὶ ἀπέφυγε, καὶ ἰδοὺ πάλιν θάπτει τοὺς νεκρούς.

Καὶ ὠ αὐτῆ τῆ νυκτὶ ἀνέλυσα θαφας, καὶ ἐκοιμήθη με μεμιγμένῳ παρὰ τὸν τοῖχον τῆς αὐλῆς. καὶ τὸ πρόσωπόν μου ἀνακαλυπτὸν ἦν. καὶ οὐκ ἤδειν ὅτι στρουθία ἐν τῷ τοίχῳ ἐστὶ, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν μου ἀνεῳγότων, ἀφώδευσαν τὰ

ἀγοῖς ἡμῶν ἀφορῶν οἷς θεραπεύσει Ἱερουσαλήμ, τὸν ἀντόρθον ἕκαστον ἀπειπατζόμην. καὶ ἐπορευόμην, καὶ ἐδιάπαινον οὗ τὰ ἐν Ἱερουσαλήμ, καθὼς καὶ ἐποίουν, καὶ τὸν βίτλω ἐδίδουν οἷς καθήκε καθὼς ἐνετείλατο Λεββώρα ἡ μήτηρ τῶ παρὸς μου, διότι ὀρφανὸς κατελείφθην ὑπὸ τῦ παρός μου.

Καὶ ὅτε ἐγανόμην ἀνὴρ, ἔλαβον ἄνναν γυναῖκα ἐκ τῦ σπέρματος τῆς παρθένου μου, καὶ ἐγέννησα ἐξ αὐτῆς τῶβίαν.

Καὶ ὅτε ἠχμαλωτίσθην εἰς νινευὴ πάντες οἱ ἀδελφοί μου, καὶ οἱ ἐκ τῦ γένους μου ἔβσιον ἐκ τῶν ἄρτων τῶν ἐθνῶν, ἐγὼ δὲ σωιετήρησα τὸν ψυχήν μου μὴ φαγεῖν καθότι ἐμεμνήμην τῦ θεοῦ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ μου.

Καὶ ἔδωκεν ὁ ὕψιστος χάριν, καὶ μορφὴν ἐνώπιον ἐνεμισσάρου, καὶ ἤμην αὐτοῦ ἀγοραστής, καὶ ἐπορευόμην εἰς τὸν μήδιαν καὶ παρεβάλην γαβαήλῳ τῷ ἀδελφῷ γαβρίᾳ ἐν ἀγροῖς τῆς μηδίας ἀργυρίου τάλαντα δέκα.

Καὶ ὅτε ἀπέθανεν ἐνεμεσσάρ ἐβασίλευσε σενναχηρεὶμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτῦ, καὶ αἱ ὁδοὶ αὐτῦ ἠκατέστησαν, καὶ οὐκ ἔτι ἠδυνήθην πορευθῆναι εἰς τὸν μήδιαν.

Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐνεμεσσάρου ἐλεημοσύνας πολλὰς ἐποίουν, οἷς ἀδελφοῖς μου. ἐδίδουν οἷς ἄρτους μου καὶ τὰ ἱμάτιά μου οἷς γυμνοῖς, καὶ ἄπινα ἐκ τῦ γένους μου ἐθεώρουν τεθνηκότα. καὶ ἐρρίμμενον ἔξω τοῦ τείχους εἰς νινευὴ ἔθαπτον αὐτόν. καὶ ἄπινα ἀπέκτανεν σενναχηρεὶμ ὁ βασιλεὺς ὅτε ἦλθε φεύγων ἐκ τῆς ἰουδαίας, ἔθαψα αὐτοὺς κλεπτῶν. πολλοὺς γὰρ ἀπώλεσεν ἐν τῷ θυμῷ αὐτῦ, καὶ ζητηθὲν ὑπὸ τῦ βασιλέως τὰ σώματα, καὶ οὐχ εὑρέθη. πορευθεὶς ὁ εἷς τῶν νινευιτῶν ὑπέδειξε τῷ βασιλεῖ περὶ ἐμοῦ, ὅτι ἔθαπτον αὐτούς, καὶ ἐκρύβην. ἐπιγνοὺς δὲ ὅτι ζητοῦμαι ἀποθανεῖν, φοβηθεὶς ἀνεχώρησα. καὶ διηρπάγη πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου. καὶ οὐ κατελείφθη μοι οὐδέν. πλὴν ἄννας τῆς γυναικός μου. καὶ τῶβίου.

ΤΩΒΙΤ.

Κεφαλαιον. α. ι.

Βλος λόγων τωβίτ, τοῦ τωβιὴλ τοῦ ἀνανιὴλ, τοῦ ἀδουὴλ. τοῦ γαβαὴλ ἐκ τοῦ ἀσὶρ μακρὸς ἀσιὴλ ἐκ τῆς φυλῆς νηφθαλείμ· ὃς ἠχμαλωτεύθη ἐν ἡμέραις ενεμεσσάρου τοῦ βασιλέως ἀσυρίων ἐκ θισβῆ ἥ ἐστιν ἐκ δεξιῶν κυδίως τοῦ νηφθαλὶμ ἐν τῇ γαλιλαίᾳ ἀ ὑπεράνω ἀσὴρ.

Ἐγὼ τωβὶτ ὁδοῖς ἀληθείας ἐπορευόμην, καὶ δικαιοσύνας πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, καὶ ἐλεημοσύνας ἐποίουν πολλὰς ἐν τοῖς ἀδελφοῖς μου καὶ τῷ ἔθνει μου· τοῖς συμπορευθεῖσι μετ' ἐμοῦ εἰς χώραν ἀσυρίων εἰς νινευὴ· καὶ ὅτε ἤμην ἐν τῇ χώρᾳ μου ἐν τῇ γῇ ἰσραὴλ νεωτέρῳ μοι ὄντι πᾶσα φυλὴ τοῦ νηφθαλὶμ τοῦ πατρός μου, ἀπέκοπτο ἀπὸ τοῦ οἴκου ἱεροβλύμων τῆς ἐκλογῆς ἀπὸ πασῶν τῶν φυλῶν ἰσραὴλ, εἰς τὸ θυσιάζειν πᾶσαις τὰς φυλὰς· καὶ ἡγιάσθη ὁ ναὸς τῆς κατασκηνώσεως τοῦ ὑψίστου· καὶ ᾠκοδομήθη εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος, καὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ αἱ συναποστᾶσαι ἔθυον τῇ βάαλ τῇ δαμάλει, καὶ ὁ οἶκος νηφθαλὶμ τοῦ πατρός μου· καὶ ἐγὼ μόνος ἐπορευόμην πλεονάκις εἰς ἱερουσαλὴμ ἐν ταῖς ἑορταῖς καθὼς γέγραπται πάντι τῷ λαῷ ἰσραὴλ, ἐν προστάγματι αἰωνίῳ τὰς ἀπαρχὰς καὶ τὰς δεκάτας τῶν γενημάτων· καὶ τὰς πρωτογενουρίας ἔχων. καὶ ἐδίδουν αὐτὰ τοῖς ἱερεῦσι τοῖς υἱοῖς ἀαρὼν πρὸς τὸ θυσιαστήριον πάντων τῶν γενημάτων, τὰ πρῶτα δεκάτα ἐδίδουν

σκίτε τωβὶτ ἐν ἀδελφὸν ἡμῶν. οἱ δὲ ἔπαν γνώσκομεν. καὶ ἔπαν αὐτοῖς ὑγιαίνε, οἱ δὲ ἔπαν. καὶ ζῇ καὶ ὑγιαίνει.

Καὶ ἔπαν τωβίας πατὴρ μου εἶ, καὶ αὐτεπήκουσε βαγουήλ καὶ κατεφίλησεν αὐτὸν, καὶ ἔκλαυσε, καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν, καὶ ἔπαν αὐτῷ. ὁ τῦ καλοῦ, καὶ ἀγαθὸ ἀνθρώπου ὑὸς. καὶ ὡς κούσας ὅτι τωβὶτ ἀπώλεσε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῦ ἐλυπήθη καὶ ἔκλαυσε καὶ ἦλθε γωνὴ αὐτῦ, καὶ σάρξ ἀ θυγατηρ αὐτῦ ἔκλαυσαν, καὶ ὑπεδέξαντο αὐτὸν προθύμως. καὶ ἔθυσεν κριὸν πρωβάτων. καὶ παρέθηκαν ὄψα πολλά.

Εἶπαν δὲ τωβίας τῷ βαφαήλ. ἀδελφία ἀδελφὲ λάλησον ὃν πέρ ὧν ἔλεγε ἐν τῇ πορείᾳ, καὶ τελειωθήτω ἀ πρᾶγμα.

Καὶ μετέθηκε τὸν λόγον τῷ βαγουήλ.

Καὶ ἔπαν βαγουήλ πρὸς τωβίαν φάγε καὶ πίε, καὶ ἥδυ γίνε, θι γαρ καθήκε ἀ παιδίον μα λαβεῖν, πλὴν ἔτοιμός εἰξα θι τῶ ἀληθεῖαν. ἔδωκε ἀ παιδίον μα ἐπὶ ἀ ἀφάσι. καὶ ὁ πότε ἂν ἐς ἐπορεύοντο πρὸς αὐτήν. ἀπιθυμήσκεν ὑπὸ τῶν νύκτα ἀλλὰ ἐν νοῦν ἔχαν ἥδεως γίνε.

Καὶ ἔπαν τωβίας ἡ γύθμαι ἥδεν ὧδε ἕως ἂν σύσπτε, κὴ παθῆτε πρός με.

Καὶ ἔπαν βαγουήλ κομίζου αὐτῶ ἀπὸ τῦ νῦν κατὰ τῶν κρίσιν σὺ δὲ ἀδελφὸς εἶ, αὐτῆς. καὶ αὐτή θυ. ὁ δὲ ἐλεήμων θεὸς διοδώσῃ ὑμῖν τὰ κάλλιστα. καὶ ἐκάλεσε σάρραν τῶν θυγατέρα αὐτῦ, καὶ ἦλθε πρὸς ἐν πατρὸς αὐτῆς, καὶ λαβὼν τῆς χηρὸς αὐτῆς παρέδωκαν αὐτῶν τωβίᾳ γωῦκα. κὴ ἔπαν ἰδοὺ κατὰ ἐν νόμον μωϋσέως κομίζε αὐτῶν, καὶ ἄπαγε πρὸς τὸν πατέρα θυ. καὶ εὐλόγησεν αὐτούς.

Καὶ ἐκάλεσεν ἔδναν τῶν γωῦκα αὐτῦ. κὴ λαβὼν βιβλίον ἔγραψε συγγραφὴν, καὶ ἐσφράγισε, καὶ ἔρξαν ἐδίδυ.

Καὶ ἐκάλεσε βαγουήλ ἔδναν τῶν γωῦκα αὐτῦ, κὴ ἔπαν αὐτῇ. ἀδελφὴ ἤθισμαθον ἀ ἐπορεύν ταμῖον κὴ ἀσάγαγε αὐτῷ.

ζῶ νυμφῶνι ἀπολλύοντας· καὶ νῦν ἐγὼ μονός εἰμι ζῶ πατὴρ καὶ φοβοῦμαι μὴ εἰσελθὼν ἀποθάνω καθὼς καὶ οἱ πρότερον, ὅτι δαιμόνιον φιλᾷ αὐτόν, ὃ οὐκ ἀδικᾷ οὐδένα πλὴν τῶν προσαγόντων αὐτῇ, καὶ νῦν ἐγὼ φοβοῦμαι μὴ ἀποθάνω· καὶ κατάξω τὸν βίον μου τοῦ παρόντος μετὰ ὀδύνης ἐπὶ τοῦ ἐμοῦ εἰς ἓν τάφον αὐτῶν, καὶ οὐδὲν ἔτερος οὐκ ὑπάρχει αὐτοῖς ὅτι θάψω αὐτούς.

Εἶπον δὲ αὐτῷ ὁ ἄγγελος οὐ μέμνησαι τῶν λόγων, ὧν ἐνετείλατό σοι ὁ πατήρ σου, ὑπὲρ τοῦ λαβεῖν σε γυναῖκα ἐκ τοῦ γένους σου; καὶ νῦν ἄκουσόν μου ἀδελφέ· δι' ὅτι σοι ἔσται εἰς γυναῖκα, καὶ τοῦ δαιμονίου μηδενὸς λόγον ἔχε, ὅτι τὴν νύκτα ταύτην δοθήσεταί σοι αὕτη, εἰς γυναῖκα, καὶ ἐὰν εἰσέλθοις εἰς τὸν νυμφῶνα λάβε τέφραν θυμιαμάτων, καὶ ἐπιθήσεις ἀπὸ τῆς καρδίας τοῦ ἰχθύος καὶ τοῦ ἥπατος, καὶ καπνίσεις· καὶ ὀσφρανθήσεται τὸ δαιμόνιον, καὶ φεύξεται· καὶ οὐκ ἔτι ἐπαναλυθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τὸν αἰῶνος. ὅτε δὲ μέλλει πρὸς τὴν νύμφην αὐτῆς· ἐγέρθητε ἀμφότεροι, καὶ βοήσατε πρὸς τὸν ἐλεήμονα θεόν, καὶ σώσει ὑμᾶς· καὶ ἐλεήσει· μὴ φοβοῦ, ὅτι σὺ αὐτῇ ἡτοιμάσθη ἐκ πρὸ τοῦ αἰῶνος· καὶ σὺ αὐτὴν σώσεις· καὶ συνελεύσεται μετὰ σοῦ, καὶ ὑπολαμβάνω, ὅτι σοὶ ἔσται ἐξ αὐτῆς παιδία.

Καὶ ὡς ἤκουσε τωβίας ταῦτα, ἐφίλησεν αὐτὸν, καὶ ἤρξατο ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐκκολλᾶσθαι αὐτῇ.

Κεφάλαιον. ζ. ζ.

Καὶ ἦλθον εἰς ἐκβατανᾶ, καὶ παρεγένοντο εἰς τὸν οἶκον ραγουήλ σάρρα δὲ ὑπήντησεν αὐτοῖς· καὶ εἶχον γνῶσιν αὐτούς· καὶ αὐτοὶ αὐτόν, καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ εἶπεν ραγουήλ ἵνα τί γυναικὶ αὐτοῦ, ὡς ὅμοιος ὁ νεανίσκος τωβὶτ τοῦ ἀνεψιοῦ μου· καὶ ἠρώτησεν αὐτοὺς ραγουήλ πόθεν ἐστὲ ἀδελφοί· καὶ εἶπον αὐτῷ· ἐκ τῆς φυλῆς νεφθαλεὶμ τῶν αἰχμαλώτων, ἐν νινευΐ· καὶ εἶπεν αὐτοῖς γινώ-

Αἱ ἐπαύλεις κλαίουσι. οἱ δὲ ποιμενόμενοι τὴν ὁδὸν
R ἦλθον ἐπὶ τὰς πηγὰς ποταμῶν, καὶ ηὗρον τὸ ὕδωρ κατέβη πεφυλαγμένον, καὶ ἀνεπήδησεν ἰχθὺς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ.

Καὶ ἐβουλήθη καταπιεῖν τὸ παιδάριον. ὁ δὲ ἄγγελος εἶπεν αὐτῷ· ἐπιλαβοῦ τοῦ ἰχθύος, καὶ ἐκράτησε τὸν ἰχθῦν τὸ παιδάριον, καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν γόνυ· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος, ἀνάτεμε τὸν ἰχθῦν καὶ λαβὲ τὴν καρδίαν, καὶ τὸ ἧπαρ καὶ τὴν χολὴν θὲς ἀσφαλῶς, καὶ ἐποίησε τὸ παιδάριον ὡς εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος τὸν δὲ ἰχθῦν ὀπτήσαντες ἔφαγον.

Καὶ ἔδειπνον ἀμφότεροι ἕως οὗ ἐπίασαν τὸν ὑπνον τὸν βαθύν.

Καὶ εἶπεν τὸ παιδάριον τῷ ἀγγέλῳ· ἀδελφὲ, διὰ τί ἐστὶν ἡ καρδία καὶ τὸ ἧπαρ καὶ ἡ χολὴ τοῦ ἰχθύος;

Καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἡ καρδία καὶ τὸ ἧπαρ ἰάν τινα ὀχληθῇ ἄνθρωπον, ἢ πνεῦμα πονηρὸν, ταῦτα δεῖ καπνίσαι ἐνώπιον ἀνθρώπου, ἢ γυναικὸς, καὶ οὐ μὴ ἐλευθερωθῇ· ἡ δὲ χολὴ ἐγχρίσαι ἄνθρωπον οὗ ἔχει λευκώματα ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ ἰαθήσεται.

Ὡς δὲ προσήγγιζεν τὴν ῥάγην, εἶπεν ὁ ἄγγελος τῷ παιδαρίῳ· ἀδελφὲ σήμερον αὐλισθησόμεθα παρὰ ῥαγουήλ, καὶ αὐτὸς συγγενής σου ἐστίν· καὶ ἐστὶν αὐτῷ θυγάτηρ μονογενὴς ὀνόματι σάῤῥα· λαλήσω περὶ αὐτῆς τοῦ δοθῆναί σοι αὐτὴν εἰς γυναῖκα, διὰ σὲ ἐπιβάλλει ἡ κληρονομία αὐτῆς, καὶ σὺ μόνος εἶ, ἐκ τοῦ γένους αὐτῆς καὶ πρέπον καλὸν καὶ φρόνιμον ἐστίν· καὶ νῦν ἀκουσόν μου, καὶ λαλήσω τῷ πατρὶ αὐτῆς, καὶ ὅταν ἀποστρέψωμεν ἐκ ῥαγῶν ποιήσωμεν τὸν γάμον. διὰ δὲ τὴν σάμαν ῥαγουήλ, διὰ τὸ μὴ δοῦναι αὐτὴν ἀνδρὶ ἑτέρῳ κατὰ τὸν νόμον τοῦ Μωϋσῆ, ἢ ὀφλήσῃ θάνατον, διὰ τὴν κληρονομίαν σὺ καθήκει λαβεῖν ἢ πάντα ἀνθρωπον.

Τότε εἶπεν τὸ παιδάριον τῷ ἀγγέλῳ· ἀδελφὲ ἀκήκοα ἐγὼ ὅ πρέπον ἐστὶ ποιεῖν ἐπὶ σωφροσύνῃ, καὶ πάντας ἐμ

Καὶ εἶπεν τωβίτ. ὑγιαίνων ἦλθοις ἀδελφέ, καὶ μόνον ἐρχόθης, ὅτι ἐζήτησα τὴν φυλὴν σου. καὶ τὴν παρίαν σου ἐπιγνῶναι, καὶ σὺ τυχάνεις ἀδελφὸς μου ἐκ τῆς κοιλίας, καὶ ἀγαθῆς γενεᾶς. ἐπιγίνωσκον γὰρ ἀνανίαν, καὶ ἰωνάθαν υἱὸς ἡγὸς σαμαίου τὸν μεγάλου ὡς ἐπορευόμεθα κοινῶς εἰς ἱερουσαλὴμ προσκυνεῖν ἀναφέροντός τὰ πρωτότοκα, καὶ τὰς δεκάτας τῶν γενημάτων καὶ οὐκ ἐπλανήθησαν τῇ πλάνῃ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν. ἐκ βίβλης μεγάλης εἶ, ἀδελφὲ ἀλλὰ εἰπὸν τίνα σοι ἐθέμην μισθὸν δίδυναι. ἡμέραν μίαν τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ δίδραχμα ὡς καὶ τοῦ ἡγοῦ μου. καὶ μὴ ἐὰν προσθήσω σοι ἐπὶ τὸν μισθὸν ἐὰν ὑγιαίνοντός σου ἐπιστρέψητε.

Καὶ εὐδόκησεν οὕτως, καὶ εἶπεν πρὸς τωβίαν ἕτοιμος γίνου εἰς τὴν ὁδόν.

Καὶ εὐοδωθέντι. καὶ ἑτοίμασον ὁ ἡγὸς αὐτοῦ. τὰ πρὸς τὴν ὁδόν.

Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. συμπορεύου μετὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου. ὁ δὲ ἐν τοῖς οὐρανοῖς θεὸς εὐοδώσει τὴν ὁδὸν ὑμῶν καὶ ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ συμπορευθήτω ὑμῖν.

Καὶ ἐξῆλθον ἀμφότεροι ἀπελθεῖν, καὶ ὁ κύων τοῦ παιδαρίου, μετ' αὐτῶν, ἐπορεύετο ἔμπροσθεν. καὶ εἶπεν πρὸς τωβίτ. ἡ ἐξαπέστειλας τὸ παιδίον ἡμῶν. ἢ οὐχὶ ἡ βάδος τῆς χειρὸς ἡμῶν ἐστιν ἐν τοῖς συμπορεύεσθαι ἐναντίον ἡμῶν; ἀργυρίου τοῦ ἀργυρίῳ μὴ φθάσαι. ἀλλὰ περίψημα τοῦ παιδίου ἡμῶν γένοιτο. ὡς γὰρ δέδοται ἡμῖν ζῶν. παρὰ τοῦ κυρίου τοῦτο ἐκεῖνον ἡμῖν ὑπάρχει.

Καὶ εἶπεν αὐτῇ τωβίτ. μὴ λόγον ἔχε ἀδελφὴ ὑγιαίνων ἐλεύσεται. καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου ὄψονται αὐτὸν ἄγγελος γὰρ ἀγαθὸς συμπορεύσεται αὐτῷ καὶ εὐοδωθήσεται, ἡ ὁδὸς αὐτοῦ καὶ ὑποστρέψει ὑγιαίνων.

σαμεν. ὑπάρχει σοι πολλὰ ἐὰν φοβῆ τὸν θεόν. καὶ ἀποστὰς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, καὶ ποιήσας τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ.

Κεφ. ε. ς.

Αἰ ἀποκριθεὶς τωβίας εἶπεν. πάτερ ποιήσω πάν
κ τα ἅ σε ἐντέταλσάί μοι, ἀλλὰ πῶς δυνήσομαι λα-
βεῖν τὸ ἀργύριον, καὶ ὑ γινώσκω αὐτόν;

Καὶ ἰδὼν αὐτῷ τὸ χειρόγραφον, καὶ εἶπεν αὐτῷ ζήτησον σεαυτῷ ἄνθρωπον, ὃς συμπορεύσεταί σοι, καὶ δώσω αὐτῷ μισθὸν ἕως ζῶ, καὶ λάβε πορευθεὶς τὸ ἀργύριον.

Καὶ ἐπορεύθη ζητῆσαι ἄνθρωπον, καὶ εὗρεν τὸν ῥαφαὴλ ὃς ἦν ἄγγελος, καὶ οὐκ ᾔδει, καὶ εἶπεν αὐτῷ, εἰ δύναμαι πορευθῆναι μετὰ σοῦ εἰς ἀχαΐαν εἰς μηδίαν, καὶ ἀγαγεῖν σε πάλιν πρὸς ἐμέ, τὸ τόπον.

Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος, πορεύσομαι, μετὰ σοῦ, καὶ παρὰ γαβαὴλ τὸν ἀδελφόν ἡμῶν κατοικίζω.

Καὶ εἶπεν αὐτῷ τωβίας. ὑπόμενέ με. καὶ ἐρῶ τῷ πατρί μου.

Καὶ εἶπεν αὐτῷ πορεύου, καὶ μὴ χρονίσῃς.

Καὶ εἰσελθὼν εἶπεν τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἰδοὺ εὕρηκα ὃς συμπορεύσεταί μοι.

Ὁ δὲ εἶπεν. φώνησόν αὐτὸν πρός με, ἵνα ἐπιγνῶ γένος φυλῆς αὐτοῦ. καὶ εἰ πιστός ἐστι τοῦ πορευθῆναι μετὰ σοῦ.

Καὶ ἐκάλεσαν αὐτόν. καὶ εἰσῆλθε καὶ ἠσπάσαντο ἀλλήλους.

Καὶ εἶπεν αὐτῷ τωβίτ. ἀδελφὲ ἐκ ποίας φυλῆς ἐκ ποίας πατριᾶς σύ εἶ, ὑπόδειξόν μοι.

Καὶ εἶπεν αὐτῷ φυλὴν καὶ πατριὰν σου ζητεῖς ἢ μίσθιον, ὃς συμπορεύσεται μετὰ τοῦ υἱοῦ σου.

Καὶ εἶπεν αὐτῷ τωβίτ βούλομαι ἀδελφὲ ἐπιγνῶναι τὸ γένος σου. καὶ τὸ ὄνομα.

Ὁ δὲ εἶπεν. ἐγὼ τὸ γένος ἀζαρία, καὶ ὠσαΐου, τοῦ μεγάλου καὶ ἀδελφῶν σου.

ὃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ πατρός σου. διότι ἡμεῖς προφητεύομεν υἱοί, Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ, Ἰακώβ. οἱ πατέρες ἡμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος. μνήσθητι παιδίον ὅτι οὗτοι πάντες ἔλαβον γυναῖκας ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν. καὶ διὰ γένους ηὐλογήθησαν ἐν τοῖς τέκνοις αὐτῶν. καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει γῆν. καὶ νῦν παιδίον ἀγάπα τοὺς ἀδελφούς σου, καὶ μὴ ὑπερηφανεύου ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν σου. καὶ τῶν υἱῶν. καὶ θυγατέρων τοῦ λαοῦ σου, λαβεῖν σεαυτῷ ἐξ αὐτῶν γυναῖκα. διότι ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ ἀπώλεια καὶ ἀκαταστασία πολλή, καὶ ἐν τῇ ἀργιότητι ἔλαττ[ω]σις, καὶ ἐνδεια μεγάλη. ἡ γὰρ ἀχρειότης μήτηρ ἐστὶ τοῦ λιμοῦ. μισθὸς πάντες ἀνθρώπου ὃς ἐὰν ὀργάσηται σοι παρὰ σοὶ μὴ αὐλισθήτω. ἀλλ' ἀπόδος αὐτῷ παρ' αὐτίκα. καὶ ἐὰν δουλεύσῃ σοι θεῷ ἀποδοθήσεταί σοι προσεχε σεαυτῷ παιδίον ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου. καὶ ἴδοι πεπαιδευμένος ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ σου. καὶ ὃ μισεῖς, μηδενὶ ποιήσῃς. οἶνον εἰς μέθην μὴ πίῃς. καὶ μὴ συμπορευθήτω μετὰ σοῦ μέθη ἐν τῇ ὁδῷ σου. ἐκ τοῦ ἄρτου σου, δίδου πεινῶντι. καὶ ἐκ τῶν ἱματίων σου, τοῖς γυμνοῖς. πᾶν δ' ἐὰν περισσεύσῃ, ποίησον ἐλεημοσύνην. καὶ μὴ φθονησάτω σου ὁ ὀφθαλμὸς ἐν τῷ ποιεῖν σε ἐλεημοσύνην. ἔκχεον τοὺς ἄρτους σου ἐπὶ τὸν τάφον τῶν δικαίων, καὶ μὴ δῷς τοῖς ἁμαρτωλοῖς. συμβουλίαν παρὰ παντὸς φρονίμου ζήτησον. καὶ μὴ καταφρονήσῃς ἐπὶ πάσης συμβουλίας χρησίμης. καὶ ἐν παντὶ καιρῷ εὐλόγει κύριον τὸν θεόν σου, καὶ παρ' αὐτοῦ αἴτησον, ὅπως αἱ ὁδοί σου εὐθεῖαι γένωνται. καὶ πᾶσαι αἱ βίβοι σου. καὶ αἱ βουλαί σου εὐοδωθῶσιν, διότι πᾶν ἔθνος οὐκ ἔχει βουλήν, ἀλλ' αὐτὸς ὁ κύριος δίδωσι πάντα τὰ ἀγαθὰ καὶ ᾧ θέλει κατὰνοῦ καθὼς βούλεται. καὶ νῦν παιδίον μνημόνευε τῶν ἐντολῶν μου, καὶ μὴ ἐξαλειφθείτωσαν ἐκ τῆς καρδίας σου. καὶ νῦν οὐ σπουδάζω τὰ δέκα τάλαντα τὰ ἀργυρίου, ἃ παρεθέμην γαβαήλῳ τοῦ τοῦ γαβρία ἐν ῥάγοις τῆς μηδίας. καὶ μὴ φοβοῦ παιδίον, ὅτι ἐπωχεῖ

καὶ τῷ τωβίτ τῷ ἡῷ τωβὶτ γωῶκα, καὶ δῶρα ἀσμοδαῖον τὸ πνεῦμα δαιμονίῳ δι' ὃν τωβίτ ἐπιβάλλ κληρονομῆσαι αὐτὴν

Εν αὐτῷ τῷ καιρῷ, ἐπισρίψας τωβὶτ εἰσῆλθον εἰς τ οἶκον αὐτοῦ, καὶ σάρξ ἡ τῦ χαγουηλ κατέβη ἐκ τῦ ὑπερῴου αὐτῆς.

Κεφάλαιον. δ. 4.

Ν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐμνήσθη τωβὶτ περὶ τῦ ἀργυρίου ὃ παρέθετο γαβαήλῳ ἐν ῥάγοις τ μηδίας. καὶ εἶπεν ἐν ἑαυτῷ· ἐγὼ ἥτησάμην θάνατον· τί ὅτι καλῶ τωβίαν τὸν ἡὸν μου, ἵνα αὐτῷ ὑποδείξω, πρὶν ἀποθανεῖν με. καὶ καλέσας αὐτὸν εἶπεν παιδίον ἐὰν ἀποθάνω θάψον με, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν μητέρα σου. τίμα αὐτὴν πάσας τὰς ἡμέρας τ ζωῆς καὶ ποίει τὸ ἀρεστὸν αὐτῇ, καὶ μὴ λυπήσης αὐτήν. μνήσθητι παιδίον, ὅτι πολλοὺς κινδύνους ἐώρακεν ἐπὶ σοι ἐν τῇ κοιλίᾳ. ὅταν ἀποθάνῃ θάψον αὐτὴν παρ' ἐμοὶ ἐν ἑνὶ τάφῳ πάσας τὰς ἡμέρας παιδίον καὶ ἔσῃ ἡμῶν μνημόνευε. καὶ μὴ θελήσῃς ἁμαρτάνειν, καὶ παραβῆναι τὰς ἐντολὰς αὐτῦ, καὶ δικαιοσύνην ποίει πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου, καὶ μὴ πορεύθῃς τὰς ὁδοὺς τῆς ἀδικίας. διότι ποιοῦντός σου τὴν ἀλήθειαν εὐοδία ἔσται ἐν ταῖς ἔργοις σου. καὶ πᾶσι τοῖς ποιοῦσι τὴν δικαιοσύνην. ἐκ τῶν ὑπαρχόντων σοι ποίει ἐλεημοσύνην. καὶ μὴ φθονησάτω σου ὁ ὀφθαλμὸς ἐν τῷ ποιεῖν σε ἐλεημοσύνην. μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ παντὸς πτωχοῦ. καὶ ἀπὸ σοῦ οὐ μὴ ἀποστραφῇ τὸ πρόσωπον τ θεῦ, ὅσον ὑπάρχῃ κατὰ τὸ πλῆθος ποίησον ἐξ αὐτῶν ἐλεημοσύνην. ἐὰν ὀλίγον σοι ὑπάρχῃ κατὰ τὸ ὀλίγον μὴ φοβοῦ ποιεῖν ἐλεημοσύνην. θέσθαι γὰρ ἀγαθὸν θησαυρίζεις σεαυτῷ εἰς ἡμέραν ἀνάγκης. διότι ἐλεημοσύνη ἐκ θανάτου ῥύεται, καὶ οὐκ ἐᾷ εἰσελθεῖν εἰς τὸ σκότος. δῶρον καὶ ἀγαθὸν ἐστὶν ἐλεημοσύνη πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτὴν ἐνώπιον τ ὑψίστου. πρόσεχε σεαυτῷ παιδίον ἀπὸ πάσης πορνείας, καὶ γυναῖκα πρῶτον λάβε ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῶν πατέρων σου, καὶ μὴ λάβῃς γυναῖκα ἀλλοφύλαν,

τοῦπον. μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ.

Εν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ σωέβη τῇ θυγατρὶ Ραγουὴλ τάῤῥε οἰ ἐκβατάνοις τῆς μηδείας, καὶ ταύτῃ ἐνεδιδόθη ὑπὸ πα- δίσκων τοῦ πατρὸς αὐτῆς, ὅτι ἦν δεδομένη ἀνδρὶ κατὰ τὸν νόμον Μωσῆ. ἀλλὰ ἐπορεύετο καὶ ἀκουσεν τὸ πονηρὸν δαιμόνιον ἀπέκτεινεν αὐτούς πρὶ μὴ γενέσθαι αὐτοὺς μετ' αὐτῆς ὡς εἰ γαμετῇ, καὶ εἶπεν αὐτῇ εὐ σωτῆς ἀποπνίγουσά τοὺς ἀνδρας; ἤδη ἐπὶ ἀνδρας ἕ- χθε, καὶ ἑνὸς αὐτῶν οὐκ ὠνομάσθης. τί ἡμᾶς μαστιγοῖς πρὶ αὐ τοὺς ἃ ἀπέθανεν βάδιζε μετ' αὐτῶν μὴ ἴδοιμέν σου, ἢ υἱὸν ἢ θυγατέρα ἐς τὸν ᾅδην.

Ταῦτα ἀκούσασα ἐλυπήθη σφόδρα, ὥστε ἀπάγξασθαι, καὶ εἶπεν μία μὲν ἐμὲ τοῦ παρί μου. ἐὰν ποιήσω τοῦτο, ὄνει δος αὐτῷ κε. καὶ τὸ γῆρας αὐτοῦ κατάξω μετ' ὀδύνης, εἰς ᾅδ. καὶ ἐλήθη πρὸς τὴν θυρίδα, καὶ εἶπεν εὐλογητὸς εἶ κύει ὁ θεός μ καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου, τὸ ἅγιον καὶ ἔνδοξον εἰς τοὺς αἰῶνας. εὐλογήσαισάν σε πάντα τὰ ἔργα σου εἰς τὸν αἰῶ να. καὶ νῦν κύει τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ τὸ πρόσωπόν μου εἰς σὲ ἐνέωκα. εἶπον ἀπολῦσαί με ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ μὴ ἀκοῦσαί μι μηκέτι ὀνειδισμόν. σὺ γινώσκεις κύει, ὅτι καθαρά ἐμι ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας ἀνδρός. καὶ οὐκ ἐμόλυνα τὸ ὄνομά μου οὐ δὲ τὸ ὄνομα τοῦ πατρός μου. ἐν τῇ γῇ τῆς αἰχμαλωσίας μου. μονο γενὴς ἐμι τῷ παρί μου. καὶ οὐχ ὑπάρχει αὐτῷ παιδίον ὃ κλη ρονομήσει αὐτόν. οὐδὲ ἀδελφὸς ἐγγύς. οὐ δὲ ὑπάρχων αὐτῷ υἱὸς ἵνα σωτηρήσω ἐμαυτὴν αὐτῷ γυναῖκα. ἤδη ἀπώλεντό μοι ἑπτὰ ἵνα τί μοι ζῶ. καὶ εἰ μὴ δοκεῖ σοι ἀποκτεῖναί με. ἐπί- ταξον τῷ βλέψαι ἐπ' ἐμέ. καὶ ἐπ' ἐμὲ ἐλεῆσαί με καὶ μὴ ἀκοῦ σαί με μηκέτι ὀνειδισμόν.

Καὶ εἰσηκούσθη ἡ προσευχὴ ἀμφοτέρων ἐνώπιον τῆς δόξης τοῦ μεγάλου θεοῦ. καὶ ἀπεστάλη ῥαφαὴλ ἰάσασθαι ἀμφοτέρους τοὺς δύο. τὸ- βίτ, λευκῶσαι τὰ λευκώματα, καὶ σάῤῥαν τὴν τοῦ ῥαγουὴλ δοῦ-

προυθέμην, θεμιτὸν ἐς ὑμᾶς ὀφθαλμούς μου· καὶ ἐγνώσθην λόγοις ματα, σὺ τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ ἐπορεύθην πρὸς ἰατροὺς, καὶ οὐκ ὠφέλησάν με. Ἀχλὺς χάρος δὲ ἔστηρέ με ἕως οὗ ἐπορεύθην ἐς τὸν ἐλεημοσύνας· καὶ ἡ γνώμη μου ἀνεπαύθη ἐν τοῖς γωναικείοις· καὶ ἀπέστειλε τοῖς κυρίοις, καὶ ἀπέδωκεν αὐτῇ· καὶ αὐτοὶ τὸν μισθὸν προσδόντος, καὶ ἔειφον. ὅτε δὲ ἦλθε πρός με ἤρξατο κραυγὴν· καὶ εἶπον αὐτῇ· πόθεν τὸ ἐρίφιον· μὴ κλεψίμαιον ἐστίν; ἀπόδος αὐτὸ τοῖς κυρίοις, οὐ γὰρ θεμιτόν ἐστιν φαγεῖν κλεψίμαιον. ἡ δὲ εἶπεν δῶρον δέδωταί μοι ἐπὶ ζῷ μισθῷ· καὶ οὐκ ἐπίστευον αὐτῇ· καὶ ἔλεγον ἀπόδιδόναι αὐτὸ τοῖς κυρίοις, καὶ ἤρυβρίων πρὸς αὐτήν. ἡ δὲ ἀπεκρίθη ὅπι μοι σοῦ ἐστιν αἱ ἐλεημοσύναι σου· καὶ αἱ δικαιοσύναι σου ἐδού γνωσὰ πάντα μοι σὺ·

Κεφάλαιον. γ. ϛ.

Αἱ λυπηθεῖς ἐκλαυσα· καὶ προσηυξάμην πρὸς κν ὁδύνης λέγων· δίκαιος εἶ κύριε, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἐλεημοσύνη καὶ ἀλήθεια· καὶ κρίσιν ἀληθινὴν, καὶ δικαίαν σὺ κρίνεις ἐς τὸν αἰῶνα μνήσθητί μου, καὶ ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ· μὴ με ἐκδικήσῃς τοῖς ἁμαρτήμασι μου, καὶ σοῖς ἀγνοήμασί μου, καὶ τῶν πατέρων μου οἳ ἥμαρτον ἐνώπιόν σου· παρώξυναν τὰ τῶν ἐντολῶν σου, καὶ ἔδωκας ἡμᾶς ἐς διαρπαγήν· καὶ αἰχμαλωσίαν, καὶ θάνατον, καὶ παραβολὴν ὀνειδισμοῦ πᾶσιν οἷς ἐσκορπίσμεθα· καὶ νῦν πολλαὶ αἱ κρίσεις σου εἰσὶν ἀληθιναί· ἐξ ἐμοῦ ποίησον ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ τῶν πατέρων μου· ὅτι οὐκ ἐπείθησαν τὰς ἐντολάς σου· οὐ γὰρ ἐπορεύθημεν ἐν ἀληθείᾳ ἐνώπιόν σου· καὶ νῦν κατὰ τὸ ἀρεσὸν ἐνώπιόν σου ποίησον μοι· ἐπίταξον ἀναλαβεῖν τὸ πνεῦμά μου, ὅπως ἀπολυθῶ, καὶ γένωμαι γῆ· διότι λυσιτελὲς μοι ἀποθανεῖν ἢ ζῆν· ὅτι ὀνειδισμοὺς ψευδεῖς ἤκουσα, καὶ λύπη ἐστὶ πολλὴ ἐν ἐμοί· ἐπίταξον ἀπολυθῆναί με τὸ ἀνάγκης ἤδη εἰς τὸν αἰώνιον

τὸ ἰμοῦ μου, καὶ οὐ δυνήλθον ἡμέρας πεντήκοντα πέντε ἕως οὗ ἀπέκτειναν αὐτὸν, οἱ υἱοὶ ἰμοὶ αὐτῷ.

Καὶ ἔφυγον εἰς τὰ ὄρη Ἀραράθ, καὶ ἐβασίλευσε σαρχεδόνος υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ, καὶ ἔταξεν Ἀχιάχαρον ἀνεψιὸν ἰμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ μου ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἐκλογιστίαν τοῦ παρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ πάσαν τὴν διοίκησιν. καὶ ἠξίωσεν Ἀχιάχαρος περὶ ἰμοῦ, καὶ ἦλθον εἰς νινευή. Ἀχιάχαρος γὰρ ἦν οἰνοχόος καὶ ἐπὶ τοῦ δακτυλίου, καὶ διοικητὴς, καὶ ἐκλογιστής. καὶ κατέστησεν αὐτὸν ὁ Σαχεδόνος ἐκ δευτέρας. ἦν δὲ ἐξάδελφός μου.

Κεφαλ. ϛ. 2.

Τί γὰρ κατῆλθον εἰς τὸν οἶκόν μου, καὶ ἀπεδόθη μοι ἔτι γυνή μου. καὶ τοβίας ὁ υἱός μου ἐν τῇ πεντηκοστῇ τῇ ἑορτῇ ἦν ἁγία ἑπτὰ ἑβδομάδων, ἐγεννήθη ἄριστον καλόν μοι, καὶ εἶπεν τοβίας τῷ φαγεῖν. καὶ ἐθεασάμην ὄψα πολλὰ, καὶ εἶπα τῷ υἱῷ μου. βάδισον ἄγαγε οὖν ἄνδρα τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν ἐνδεῆ, ὃς μεμνηται τοῦ κυρίου, καὶ ἰδοὺ μένω σε, καὶ ἦλθεν εἶπεν. πάτερ εἷς ἐκ τοῦ γένους ἡμῶν ἐσφαγμένος ἐρρίπται ἐν τῇ ἀγορᾷ. κἀγὼ πρὶν γεύσασθαί με ἀνεπήδησα ἀνέλαβόν με ἐκ τοῦ οἴκου μου ἕως ὅτου ἔδυ ὁ ἥλιος. καὶ ἐπιστρέψας ἔλουσάμην, καὶ ἔφαγον ἐν ἄρτῳ μου ἐν λύπῃ, καὶ ἐμνήσθην τοῦ προφητείας ἀμὼς καθὼς εἶπεν. στραφήσονται αἱ ἑορταὶ ὑμῶν εἰς πένθος. καὶ πᾶσαι αἱ εὐφροσύναι ὑμῶν εἰς θρῆνον. καὶ ἔκλαυσα, καὶ ὅτε ἔδυ, ὁ ἥλιος. ὠχόμην, καὶ ὤρυξα καὶ ἔθαψα αὐτούς.

Καὶ οἱ πλησίον ἐπεγέλων λέγοντες. οὐκ ἔτι φοβεῖται οὗτος φονευθῆναι περὶ τοῦ πράγματος τούτου καὶ ἀπέφυγε, καὶ ἰδοὺ πάλιν θάπτει τοὺς νεκρούς.

Καὶ οὐ αὐτῇ τῇ νυκτὶ ἀνέλυσα θαφὰς, καὶ ἐκοιμήθην μιαμμένος παρὰ τὸν τοῖχον τῆς αὐλῆς. καὶ τὸ πρόσωπόν μου ἀνακεκαλυμμένον ἦν. καὶ οὐκ ἤδειν ὅτι στρουθία ἐν τῷ τοίχῳ ἦσαν, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν μου ἀνεῳγότων, ἀφώδευσαν τὰ

ἐμοῖς ἡμέραν ἐν τῇ θρηνοῦντάς με Ἱερουσαλήμ, τὴν δυνατὴν ἐκάτερα ἀπειπατροῦμαι. καὶ ἐπορευόμην, καὶ ἐδιατάγην αὐτὰ ἐν Ἱερουσαλήμ, καθὼς ἔκαιον ἐνιαυτὸν, καὶ τὴν ἐρίτιμον ἐδίδουν εἰς καθὼς καθὼς ἐνετείλατο Λεβώρα ἡ μήτηρ τοῦ πατρός μου, διότι ὀρφανὸς κατελείφθην ὑπὸ τοῦ πατρός μου.

Καὶ ὅτε ἐγενόμην ἀνὴρ, ἔλαβον ἄναν γυναῖκα ἐκ τῆς σπέρματος τῆς πατριᾶς μου, καὶ ἐγέννησα ἐξ αὐτῆς τὸν υἱόν.

Καὶ ὅτε ἠχμαλωτίσθην εἰς νινευὴ πάντες οἱ ἀδελφοί μου, καὶ οἱ ἐκ τοῦ γένους μου ἔφαγον ἐκ τῶν ἄρτων τῶν ἐθνῶν, ἐγὼ δὲ ἐφυλαξάμην τὴν ψυχήν μου μὴ φαγεῖν καθότι ἐμνήσθην τοῦ θεοῦ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ μου.

Καὶ ἔδωκεν ὁ ὕψιστος χάριν, καὶ μορφὴν ἐνώπιον ἐνεμισάρου, καὶ ἤμην αὐτοῦ ἀγοραστής, καὶ ἐπορευόμην εἰς τὴν μηδίαν καὶ παρεθέμην γαβαήλῳ τῷ ἀδελφῷ γαβρίᾳ ἐν ἀγροῖς τῆς μηδίας ἀργυρίου τάλαντα δέκα.

Καὶ ὅτε ἀπέθανεν ἐνεμισάρ, ἐβασίλευσε σενναχηρεὶμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ, καὶ αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἠκατέστησαν, καὶ οὐκ ἔτι ἠδυνήθην πορευθῆναι εἰς τὴν μηδίαν.

Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐνεμισάρου ἐλεημοσύνας ἐποίουν πολλὰς ἐποίουν, τοῖς ἀδελφοῖς μου. δίδουν ἄρτους μου ἐδίδουν τοῖς πεινῶσι καὶ τὰ ἱμάτιά μου τοῖς γυμνοῖς, καὶ ἄτινα ἐκ τοῦ γένους μου ἐθεώρουν τεθνηκότα. καὶ ἐρριμμένον ἐπὶ τείχους ἐς νινευὴ ἐθαπτον αὐτόν. καὶ ἄτινα ἀπέκτεινε σενναχηρεὶμ ὁ βασιλεὺς ὅτε ἦλθε φεύγων ἐκ τῆς ἰουδαίας, ἔθαπτα αὐτοὺς κλέπτων. πολλοὺς γὰρ ἀπώλεσεν ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ, καὶ ἐζητήθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως τὰ σώματα, καὶ οὐχ εὑρέθη. ποριθεὶς ὑπ' ἐμοῦ ἐξ τῶν νινευητῶν ὑπέδειξε τῷ βασιλεῖ περὶ ἐμοῦ, ὅτι ἔθαπτον αὐτούς, καὶ ἐκρύβην. ἐπιγνοὺς δὲ ὅτι ζητοῦμαι ἀποθανεῖν, φοβηθεὶς ἀνεχώρησα. καὶ διήρπαγη πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου. καὶ οὐ κατελείφθη μοι οὐδέν. πλὴν ἄννας τῆς γυναικός μου. καὶ τωβίου.

ΤΩΒΙΤ.

Κεφαλαιον. α. 1.

Βλος λόγων τωβιτ, τῦ τωβιηλ τῦ ανανιηλ, τ ἀδουηλ· τῦ γαβαηλ ἐκ τ ἀσιρμαχος ἀσιηλ ἐκ τῆς φυλῆς νεφθαλείμ· ὃς ἠχμαλωτεύθη ἐν ἡμέραις ενεμεσσάρου τ βασιλέως ἀσυρίων ἐκ θισβῆ ἡ ἐστιν ἐκ δεξιῶν κυδίσως τ νεφθαλείμ ἐν γαλιλαίᾳ ὑπεράνω ἀσήρ.

Ἐγὼ τωβιτ ὁδοῖς ἀληθείας ἐπορευόμην, καὶ δικαιοσύνην πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, καὶ ἐλεημοσύνας ἐποίουν τοῖς ἀδελφοῖς μου καὶ ζδ ἔθνει μου· τοῖς συμπορευθεῖσι μετ ἐμοῦ εἰς χώραν ἀσυρίων εἰς νινευή· κ ὅτε ἤμην ἐν τῇ χώρᾳ μου ἐν τῇ γῇ ἰσραὴλ νεωτέρῳ μου ὄντος πάσῃ φυλῇ τῦ νεφθαλεὶμ τῦ πατρός μου, ἀπείση ἀπὸ τῦ οἴκου ἱεροσολύμων τῆς ἐκλογῆς ἀπὸ πασῶν τῶν φυλῶν ἰσραὴλ, εἰς τ θυσιασθῆναι πάσας τὰς φυλὰς· καὶ ἡγιάσθη ὁ ναὸς τῆς κατασκηνώσεως τῦ ὑψίστου· καὶ ὠκοδομήθη εἰς πάσας τὰς γενεὰς τῦ αἰῶνος, καὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ αἱ σωσωσεσῶσαι ἔθυον τῇ βάαλ τῇ δαμαλει, κ ὁ οἶκος νεφθαλεὶμ τῦ πατρός μου· κ ἐγὼ μόνος ἐπορευόμην πλειονάκις εἰς ἱεροσόλυμα ἐν τοῖς ἑορτοῖς καθὼς γέγραπται πασι τοῖ λαῷ ἰσραὴλ, ἐν προσάγματι αἰωνίῳ τὰς ἀπαρχὰς κ τὰς δεκάτας τῶν γενημάτων· κ τὰς πρωτοκουρίας ἔχων κ ἐδίδουν αὐτὰ τοῖς ἱερεῦσι τοῖς ἡγουμένοις ἀαρὼν ἐπὶ τ θυσιαστήριον πάντων τῶν γενημάτων, τὴν πρώτην δεκάτην ἐδίδουν

ΑΠΟΚΡΥΦΟΙ Α΄Ι ΓΑΡ΄ ΕΒΑΔΟΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΤΩΝ ΑΞΙΟΠΙΣΤΩΝ ΑΡΙΘΜΟΥ ΣΥΓΚΑΘΙΣΤΑΝΤΑΙ.

Τωβίτ.	1.
Ιουδήθ.	2.
Βαρούχ.	3.
Επιστολὴ Ιερεμίου.	4.
Ωδὴ τῶν τριῶν παίδων.	5.
Σωσάννης.	6.
Σοφία Σολομῶντος.	7.
Σοφία Ιησοῦ τοῦ υἱοῦ Σιρὰχ.	8.
Σωσάννης καὶ Δανιὴλ τοῦ πρεσβυτέρου.	9.
Μακκαβαίων λόγοι πρῶτοι.	10.
Ιωσίππου περὶ Μακκαβαίων.	10.

Ce
phal.

Fol. 75. col. 2. l. 3. ue. addit, τῆ πολίᾳ Δαυίδ μὲ. li. 11. πο
ῥι ἄς. ue. σραλιᾶς.

Fol. 87. co. 2. li. 13. post αὐτὴν, ue. habet καὶ ὡς ἤκουσαν ἰω
ροβοὰμ ἡὸς ναβὰτ ἐν αἰγύπτῳ ταῦτα, κατεδυνάς καὶ ἔφυ
γεν εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ εἰς γῆν Σαρίρα τὴν ἐν ὄρει Ἐφραίμ.

Fol. 88. col. 1. li. 24. post αὐτῆ. ue. καὶ οἱ ἡροὶ Ἰούδα καὶ Ἰσ
ραὴλ οἱ κατοικοῦντες ἐν ταῖς πόλεσι Ἰούδα ἐβασίλευσαν
ἐφ' ἑαυτοῖς ἐν ῥοβοὰμ. col. 2. l. 5. post νεανιῶν. ue. οὗτος
σωὶ κλῶσε τὴν πόλιν Δαβὶδ. καὶ ἦν ἐπαρόμοιοι τῶ τὴν
βασιλέαν. ἱῤοβοὰμ ὃ ἦλθον εἰς σικεμὰ, τὸν ἐν ὄρει Ἐφραίμ
καὶ σωοίκησαν ἐκεῖ πᾶν σκήπτρον Ἐφραίμ, καὶ ὠκοδόμη
σεν ἐκεῖ ῥοβοὰμ χάραξ.

F. 99. c. 2. l. 17. u. ἦλίε καὶ εἶπε, σὺ εἶ ἦλίε, κ᾽ ἐγὼ ἐλισβιλ.

Regum. IIII.

Fol. 104. col. 2. li. 9. ἐκάθωβ αὐτὴ. ue. ἐκάθωβ αἱ δύο βα
σιλεῖς τῶ ἐν θρόνοις.

Fol. 109. col. 2. li. 19. τύπτοντος. ue. πίπτοντος.

Paralip. I.

Fol. 152. c. 2. cl. 2. ἡ καρδία. ue. sic habet. ἄμοι ἡ καρδία
καθ' ἑαυτὸν ἐφ' ἡμᾶς, κ᾽ εἰ τῦ παρασῶσά με ὑὸς ἐχθρεύε
μν ἔκ ἐν ἀληθείας· εἰ δὲ ἐν ἀληθείᾳ χαιρὸς ἔχθει, ἰσὺ ὁ θε
ὸς τῶν πατέρων ὑμῶν καὶ ἐλέγξῃ.

F. 163. c. 2. l. 16. καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῦ. ue. σὺν ὅις μετ' αὐτ.

Fol. 165. col. 1. li. 11. λόγοι, ue. ἔργοι.

Fol. 167. col. 1. li. 2. post κυρίε, ue. εἰς ἡ χρυσίον κ᾽ ἐν σα
θμὸν τῆς ὁλκῆς αὐτῶν ἐν πᾶσι σκεύεσι Δηλήας, καὶ
Δηλήας ἐν χρυσίῳ κ᾽ ἐν ἀργυρίῳ πάντα ἐν σταθμῷ ἐν παν
τὶ τῶν λυχνιῶν τῶν χρυσῶν, κ᾽ τῶν λυχνῶν αὐτῶν, καὶ
τῶν ἀργυρῶν λυχνῶν τῷ ὁλκῷ ἑνὸς αὐτῷ ὁμοίως, κ᾽
ἐν σταθμὸν τῶν βαπίσμων &c.

ΤΕΛΟΣ.

Fol.256.col.1.li.20.πόλεως.ue.δωδεκάμηνος.
Fol.257.col.1.li.19.ἀνὴρ.ue.ἄνασσος.
Fol.263.col.1.li.26.σὺν τῷ τόπ. ue.habet σὺν τῷ τόπῳ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τῷ τόπου ἐκείνου πηγή, ἐπίκλησις σιαζόν.
col.2.li.6.ἐπελάβετο.ue.ἐπιλαβέσθαι.
Fol.267.col.1.li.10.σφρὰς.ue.δοσφύχους.
Fol.267.col.2.li.20.παρῶν. ue.δύβραθυθη ὡς σωκάντην σὴν αὐτῶ.
Fol.270.col.1.li.14.καὶ ἡ σωτάγη &c. ue.καὶ σημεῖον ἦν δοῖς ἡοῖς ἰσραὴλ μετὰ τὸ ἐνέβην τῆς μάχης, αὐτὸ γὰρ καὶ αὐτοῖς σύσημον κάπνου ἀπὸ τῆς πόλεως.
Fol.271.col.1.li.17.παρικλήθη.ue.παριβλέθη.

Regum.I.

Fol.31.col.1.li.19.καρᾶν.ue.ἀράμ.
Fol.32.col.2.li.13.ἐ ὑπολεφθήσεται.ue.ἔχ ὑπελέπετο.
Fol.35.col.2.li.23.ἴπεται.ue.ἴνισον.
Fol.38.col.1.li.2.post αὐτῶ,ue.habet ἀπάσατω τὴν ἐμὴν φραίαν αὐτῶ,καὶ ἐκκεντήσατω αὐτὴν ὅτι ἐφοβύθη.

Regum.II.

Fol.68.col.1.li.10.καὶ νῦν.ue.sic habet,καὶ νῦν κύριε πόησιν τῆ καρδίαν τῶ δούλω σου ὅτι ἐμαθητεύθη σφόδρα.

Regum.III.

Fol.69.co.2.l.20.post ἀδονίας καὶ ἰδὸ ἔτι σὺν ἀλουσὰ ἐκεῖ μετὰ τῶ βασιλέως, καὶ ἐγὼ ἐλεύσομαι ὀπίσω σου πλήρωσον τοὺς λόγους σου, καὶ ἐσπήλθε βηρσάβεε πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὸν ταμιεῖον, καὶ ὁ βασιλεὺς προσεβύτης σφόδρα, καὶ ἀνυφὲ καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς. τί ἐστι θέλεις ἔτι κύριε μου σὺ ὤμοσας ἐν κυρίῳ θεῷ σου τῇ δούλῃ σου λέγων, ὅτι σολομὼν ὁ υἱός σου βασιλεύσει μετ᾽ ἐμοῦ,καὶ αὐτὸς καθιεῖται ἐπὶ τῶ θρόνου σου, καὶ νῦν ἰδοὺ ἀδονίας βασιλεύσει.

Deuteronomion.

Fol. 178. col. 2. l. 19. παρίζηται. ue. οὐδὲ ποιήσῃ κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου.

Fol. 180. col. 2. li. 5. αἴρμα. ue. κατάλημμα.

Fol. 183. c. 2. li. 25. post ἔτεροι. uetus habet πλὴν ὑμῶν.

Fol. 189. col. 2. li. 26. σκληροκαρδίαν. ue. habet τὴν ἀκροβυσίαν τῆς καρδίας ὑμῶν.

Fol. 192. col. 1. li. 2. θυσιάσματα ὑμῶν. ue. habet καὶ τὰ σώματα καὶ τὰς ψυχὰς καὶ πᾶν ἔκλεκτόν.

Fol. 198. col. 1. li. 23. ἀφίξεσθε. ue. ἀκούσεσθε.

Fol. 200. col. 1. li. 24. κριταὶ. ue. οἱ πρόεδροι.

Fol. 204. c. 1. li. 28. τελευτηκότος. ue. addit ἀδιλφοῦ αὐτοῦ.

Fol. 214. col. 2. l. 22. σὶν. ue. σινᾶ.

Fol. 216. col. 1. li. 11. ἐπὶ τὸν ἰορδάνην. ue. ἐν τῷ πέραν τοῦ ἰορδάνου.

Iosua.

Fol. 216. col. 2. li. 14. post ὑμῶν. ue. ἐπ' αὐτῶν. li. 23. κατὰ πάντα τὸν νόμον. ue. habet ποιῆσαι.

F. 217. c. 1. l. 30. κατεχάλασεν αὐθὺς. ue. addit ἐν χρόνῳ.

Fol. 220. col. 2. li. 28. post κύκλῳ ue. habet καὶ κυκλεύσατε πόλιν ἐπίθεσις καὶ ἱερᾶς σαλπίγξατε σάλπιγγας.

Fol. 224. col. 2. li. 6. ἐπίσηθεν. ue. ἐπέρριψαν.

Fol. 241. c. 2. l. 12. σκάνδαλα. ue. addit ἐν ταῖς πλευραῖς.

Iudices.

Fol. 247. c. 2. l. 12. καὶ εἶπεν ἀγγελμ. ue. καὶ εἶπον ἀγγελμ σιῶπα καὶ εἶπε πάντας ἐκ μέσου γενέσθαι.

Fol. 249. col. 2. li. 6. ἀφαπτὺς. ue. ἁπροσκόπτως.

Fol. 254. col. 1. li. 1. ἦσαν κεκρυμμένοι ἐν κάρπῃ.

Fol. 255. col. 1. li. 16. κίνυρα. ue. λημνὸς. li. 25. ue. habet ἠμπορεύθησαν τοῦ χρίσαι τὸν ἀβιμέλεχ ἐς βασιλέα ὑπὸ κάτ' ἄμυδρος τ' οὖσης ἐν σικίμοις. li. 25. ἐκάλεσεν. ue. ἐκάλεσεν.

μίδος, καταστρίξουσι. λέγεται ἐκ τῆς δακτυλίου αὐτῆς ὡς τὸν δακτύλιον, τῆς ἐπωμίδος ἐν κλώσματι ἑκατέρωθεν ἵνα ᾖ ἐπὶ τὸ μηχανώματος τῆς ἐπωμίδος, καὶ ἡ μὴ ἀπορράσσηται. λέγεται ἀπὸ τῆς ἐπωμίδος καὶ λήψεται.

Fol. 90. c. 1. li. 17. πανθηκοῖς. ue. addit καὶ ὑπέθηκαν αὐτὴν κόσμον αὐτῆς ἀπ' αὐτῆς.

Fol. 94. col. 1. l. 2. post σφραγίδος, ue. habet καὶ οἱ λίθοι ἔσονται ἐκ τῶν ὀνομάτων.

Leuiticon.

Fol. 99. col. 1. li. 6. κυρίῳ. ue. addit ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν πίστεων προσφορᾶς καρπώματα, δῶρα τῷ κυρίῳ.

Fol. 114. col. 2. li. 5. ἐγκλήτου. ue. ἐγκλήστου.

Fol. 116. col. 2. li. 28. τραγους. ue. χιμάρρους.

Fol. 120. col. 2. li. 11. διάφορον. ue. διάφορον.

Fol. 129. col. 1. li. 7. δικαιῶν τῶ ζυγοῦ. ue. ζυγὸν τῶ δικαίῳ.

Numeri.

Fol. 131. col. 2. l. 4. ue. habet post κυρίῳ, ὑπὲρ ἐπισκέψεως αὐτὰ μίσθων καλῶν καὶ πονηρῶν.

Fol. 140. col. 2. li. 3. ἡγουμένων. ue. ἡγουμένων. li. 6. post ἀναγνώστας. ue. habet αὐτῶν τῷ κυρίῳ οὕτως ποιήσετε.

Fol. 143. col. 1. l. 26. post λυχνίας. ue. φαλοῦσιν οἱ λύχνοι, καὶ ἐξῆψαν.

Fol. 145. c. 1. li. 24. νόην. ue. πρὸς λίβα. col. 2. li. 22. ubi noster habet χαδσὼν. ue. semper habet χαδὼν.

Fol. 146. col. 2. li. 6. καὶ ὕλειον. ue. καὶ ὕλιθον αὐτὴν ἐν τῷ μύλῳ.

Fol. 151. col. 1. li. 5. πεφυραμένης. ue. αὐκαποιημένην ἐν ἐλαίῳ, ἐν τῷ τετάρτῳ τῆς ἵν.

Fol. 154. col. 2. li. 21. ἀπεκλάνατε. ue. ἀπεκλάνατε.

Fol. 163. col. 1. li. 5. ἀδελφοῦ. ue. λαὸν.

Fol. 174. col. 1. li. 13. σὴν. ue. σωκὴ.

ue.habet καὶ τὼν σύνταξιν τῆς πλινθουργίας ἀποδώσετι.

Fol.62.col.1.li.5.ἐπαοιδίαις,ue.φαρμακίαις.

Fol.63.col.2.li.9.ἐπίπαχα,ue.ἐμπίπραχα.

Fol.66.col.1.li.8.καταβοήθυτα,ue.καταβήθυτα.

Fol.67.col.2.l.2.post παροδύεθαι,ue.habet,καθάπερ ἐ ρύκατι.li.12.ἀπὸ σκδυᾶς,ue.ἀπὸ αὐχύπλε λαὸς πολύς.

Fol.72.col.2.li.29.μαϋσῆς,ue.κύεις.col.2.li.2.post ζῷ μαϋσῆ,u.habet,ἴλαδι ϝ ἀαρὼν τὼν ϛάμνον,καὶ ἐνέ βαλεν ἐς αὐτὼν,ἐκ τῆ μὲν,πλήρες ϗ χόμορ.

Fol.73.c.1.l.16.post πρὸς σὲ.ue.κ ϝ γωὺ ϑυ καὶ οἱ δύο.

Fol.78.col.2.li.1.ἑβδόμᾳ,ue.addit ἔτι.li.26.post ἐπ' αὐτῷ,ue.ἐὰν ἀκοῇ ἀκοῦσητε τῆς ἐμῆς φωνῆς καὶ ποιήσητε πάντα ὅ ϑα ἂν ἐντείλωμαί ϑι,καὶ φυλάξητε τὼν διαθήκην μ ϝ ἔσεσθέ μοι λαὸς περιούσιος ἀπὸ πάντων τ ϝ ἐθνῶν ἐμὴ γὰρ ἐσι πᾶσα ἡ γῆ, ὑμᾶς δ' ἔσεσθέ μοι βασίλειον ἱεράτευμα,καὶ ἔθνος ἅγιον. ταῦτα τὰ ῥήματα ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ,ἐὰν ἀκοῇ ἀκοῦσῃ τῆς φωνῆς μ ϝ.

Fol.82.col.1.li.13.ϑι,ue.ϑι.

Fol.84.col.1.li.11.ἀργύρειον,ue.ἐωλκωθ ϑ.li.19.post καθαρῦ,ue.habet,καὶ ποιήσεις ϛ τὼ λοιπὼ, δύο δακτυλίους χρυσοῦς, καὶ δώσεις ὑὸς δύο δακτυλίους ϛ ϝ δύο ἄκρον τῆ λογίω, καὶ δώσεις τὰ δύο ἀλυσιδῶτα τὰ χρυσᾶ ϛ τοῖς δυσὶ δακτυλίοις,πρὸς τὰ ἄκρα ϝ λογίω, καὶ τὰ δύο ἄκρα ϝ ἀλύσεων δώσεις ϛ ϝ δύο συσφίκτορ, καὶ δώσεις ϛ τοὺς ὦμους τῆς ἐπωμίδος ϛ ϑ μίτα ϑεν τῆ προσώπου αὐτῆ. καὶ ποιήσεις δύο δακτυλίους χρυσοῦς, καὶ ϑήσεις αὐτοὺς ϛ τὰ δύο ἄκρα τῆ λογίω ἐπὶ τῆ χείλευς αὐτῆ, ὃ ἐσὶν ἐς τὸ μέρος τῆς ἐπωμίδος ἐσωθεν, καὶ ποιήσεις δύο δακτυλίους χρυσοῦς, καὶ δώσεις αὐτοὺς ἐπὶ τοὺς δύο ὦμους τῆς ἐπωμίδος κάτωθεν ἐκ τῆ κατὰ πρόσωπον καπὰ τὰ τὼ συμβολὼ αὐτ ϝ ἐπάνω τῆ μηχανήματος τῆς ἐπω

πον γὰρ μὴ ποτε. li. 28. ἐστιν, ue. addit ἃ ἐμὶ ἐγὼ.

Fol. 33. col. 1. li. 2. κόσων, ue. πόνον. li. 7. οἷς, ue. οἵ. li. 18. μαρτυρᾷ, ue. μαρτύριον. li. 21. post ὄρει, ue. ἐν ἐρήμῃ.

Fol. 34. col. 1. l. 9. προπορευόμενα, ue. ἡμπροδιὼν Θυ. l. 12. ποιμνίων, ue. τιμίων. l. 23. ἱπάλιον, ue. ἱπάλιων. c. 2. li. 13. ἱππίνσι, ue. ἵππον.

Fol. 35. col. 1. li. 5. αὐτὰ, ue. ἐς ἡμέραν μίαν ἢ δύο. li. 17. ue. εἶπε δὲ σιχὲμ πρὸς ἐμμὼρ τὸν πατέρα αὐτῦ. col. 2. li. 12. ἐν βύτῳ, ue. ἐν ζῷ δμοιωθῶσα.

Fol. 36. col. 2. li. 7. ἀλλοφύλους, ue. addit βὺς μιᾷ ἡμῶν.

Fol. 37. c. 1. li. 13. ἱφράθα, ue. addit τῦ ὑποφθόμν. li. 28. ἐστιν. ue. addit

Fol. 38. col. 2. li. 10. κ[ό]σιως, ue. κατοικήσεως.

Fol. 39. co. 1. l. 11. post πρὸς αὐβύς, ue. εἶπε δὲ ἱασὼφ, ἵδε ἐγὼ. c. 2. l. 5. ἱσμαηλίται, ue. ἐμπορoι. l. 28. οἱ δὲ μαδ. u. ἱσμαηλῖ) ἔμπροι. l. 29. ἀρχιμαγείρῳ. u. ἀρχιμάγῳ.

Fol. 40. col. 1. l. 27. post αὐτῦ ue. habet αὐτὸς καὶ ἥρξε δ ποιμὼ αὐτῦ. col. 2. l. 6. ἀποσίλλω, ue. ἀποστιλῶ.

Fol. 42. col. 2. li. 19. δύο ἡμερῶν, ue. δύο ἔτη ἡμερῶν.

Fol. 45. col. 1. li. 26. αὐτῶν, ue. ἀμφοτέρων. li. 26. ἀποσρα φεὶς, ue. ἀποκριβεὶς. col. 2. li. 8. post ἡμῖν, ue. habet κὴ ἓν ἱπάγω τὸ σόμαρς τὸ μαρσίππιν.

Fol. 47. col. 2. li. 2. ἀνθρωποι, ue. ὄνοι.

Fol. 48. co. 1. l. 2. ἐγγίζας. ue. ἱπισὰς. li. 13. post Θῦ, ue. ῥῆμα. li. 8. τῇ μητρὶ, ue. ζῷ παρὶ.

Fol. 52. col. 1. li. 30. ἱβαρυώπησαν, ue. ἱβαρύνθησαν. col. 2. li. 9. ἱπίλαβον, ue. ἱπίβαλον.

Fol. 54. col. 2. li. 29. ἔθαψαν, ue. addit καὶ ἔθηκαν.

Exodus.

Fol. 58. col. 1. li. 29. ψυχήν, ue. Θῦ addit.

Fol. 59. col. 1. li. 17. λόγοις, ue. ἔργοις. li. 20. post ῥῆμα,

Fol. 23. col. 1. li. 28. ἐπισρίψω. uc. ὕστερίψω.

Fol. 24. col. 2. li. 14. τῆ σύρᾳ. uc. addit ἐκ τῆς μιθωτα-μίας.

Fol. 25. col. 1. li. 14. φρίαρος. uc. addit ἐκείνᾳ.

Fol. 26. c. 1. li. 4. θυσιασήριον. uc. addit ἕως κυρίᾳ. l. 26. τῆ ὁρᾶν. uc. τῆ μὴ ὁρᾶν.

Fol. 27. col. 1. li. 14. πλήρους. uc. πλήρης.

Fol. 28. col. 1. l. 7. μιθωτα μίαν. uc. addit συρίας. l. 14. καὶ ἐπορεύθη. uc. καὶ ἀναστὰς ἰακὼβ ἐπορεύθη. col. 2. l. 3. ὥσει ἄμμος τῆς γῆς. uc. ὡς τὰ ἄστρα τῆ οὐρανῷ. li. 15. αὐ τῆς. uc. αὐτῆ.

Fol. 29. col. 1. li. 7. προβάτων. uc. τῆ παρὸς αὐτῆς. li. 10. ἀποκυλίθυσι. uc. ἀποκυλίθωμεν. l. 20. ὅτι ἀδελφός. &c. uc. ὅτι ὑὸς ῥεβέκκας ἐστὶν ἀδελφῆς τῆ παρὸς αὐτῆς, co. 2. li. 6. post αὐτῶ, uc. habet. εἶπε δὲ ἰακὼβ παρὶ λαβᾶν, ἀπόδος μοι τὼ γυναῖκά μου. πεπλήρωνται γὰρ αἱ ἡμέραι ὅπω εἰσῆλθα πρὸς αὐτώ. σωήγαγε δὲ λάβαν. li. 24. ταπείνωσιν. uc. addit, μου.

Fol. 30. col. 1. li. 17. σωεπιλάβετο. uc. σωεπιλάβετο. l. 20. γωῶκα. uc. εἰσῆλθε δὲ ἰακὼβ πρὸς αὐτώ. σωίλαβι ὃ.

Fol. 31. col. 1. li. 6. κεκλιμμένον. uc. κεκλισμένον. li. 11. post αὐτο, uc. habet τοῖμνιον κατὰ μόνας. li. 13. ἔλαβε δὲ ἰακὼβ αὐτῷ ῥάβδον σηρακύνλω χλωρὰν, καὶ καρυΐνλω, καὶ πλατάνου, καὶ ἐλίπησεν αὐτὰς ἰακὼβ λεπίσματα χλωρὰ, περισύρας τὸ χλωρὸν, τὸ ἐπὶ τὼ σκυτάλω ἐφάνητο δὲ ἐπὶ τὰς ῥάβδους τὸ λευκὸν, ὃ ἐλίπησε τοικίλην καὶ παρίθηκε τὰς ῥάβδους ἃς ἐλίπησεν.

Fol. 32. col. 1. li. 7. post αὐτῆ. καὶ αὐνβίβασεν αὐτὰς ἐπὶ τὰς καμήλους. li. 23. ἔπηξε τὼ ὄδον. uc. ἔπηξε τὼ σκηνὴν αὐτῆ ἐν ᾧ ὄρει. col. 2. l. 3. λάβαν. uc. ὅτι ἐφοβήθη ἦ

κατ᾽ικὸν ἅμα. li. 23. ὃκ ἰδ᾽ὸ. ue. καὶ ἰδ᾽ὸ.

Fol. 12. col. 1. li. 12. ὑπάρχοντα. ue. ἔρωτᾶ. li. 16. ἀπὸ πέτα-
λε. ue. ἓξ ἄβραμ. li. 19. καὶ ὀκτὼ. ue. καὶ κατεδ᾽ωξαν ἕ
πίσω αὐτῶν ἕως δ᾽ὼν καὶ ἐπέτυχαν. li. 20. post αὐτῦ.
ue. habet μετ᾽ αὐτῦ.

Fol. 13. col. 1. li. 6. σφυροτῆρ@. ue. σφαιροτῆρ@. li. 26.
κληρονομῆσαι, ue. addit αὐτῶ. col. 2. l. 10. πατρὰς.
ue. μετ᾽ ἐρήνης addit. li. 11. οὔπω. ue. οὕτω γὰρ αἱ ἀπλη
ρώσοντα. li. 15. ἓξ᾽ ἀβρὰμ. ue. addit σχηθήκλω. li. 24.
πρὸς ἄβραμ. ue. addit ἐν γῇ χαναᾶ.

Fol. 14. col. 1. linea. 8. ue. sic habet. ὦ τῆς πήγης τῦ ὄδ᾽α
τος @ὺρ ἐν τῇ ὁδῷ. c. 2. li. 8. σήσω. ue. θήσω. li. 9. ἐμῦ.
ue. καὶ @ῦ. li. 14. σχετηρήσης. ue. sic habet. αὐὰ μεσὸν
ἐμῦ καὶ @ῦ, σὺ καὶ τ᾽ σπέρμα @υ μετά σε. li. 18. ἀρσενι
κόν. ue. addit εἰς τὰς γενιὰς αὐτῶν.

Fol. 15. c. 1. li. 2. ἐ@ντα. ue. ἐξελοῦ@ται. l. 6. ναὶ. ue. καὶ.
li. 10. δύλογήκα αὐτὸν καὶ αὐξοσῶ αὐτὸν καὶ πληθυνῶ αὐ
τὸν σφόδρα. l. 21. ἐν δὲ χωρῷ. pro hoc u. habet. ἴσμα
ηλ δ᾽ ὁ ὑὸς αὐτῦ ἦν ἐτῶν. ιγ. καὶ περιετμήθη ἀβρὰμ. li.
26. καὶ εἶπεν. ue. addit αὐτῇ.

Fol. 16. c. 2. li. 17. πῦ ἐστιν. ue. οἱ ἄνδρες οἱ εἰσελθόντες.
li. 19. προσίαξε. ue. προσίαξε. li. 23. ποιήσητε. ue. ποι
ήσατε μηδ᾽ἓν. li. 24. σίγλα. ue. σκίπωα.

Fol. 18. col. 1. li. 12. γῆ. ue. γωῆ @υ.

Fol. 19. col. 1. li. 29. @ρέμμῳ. ue. addit χαρρὲν.

Fol. 21. col. 1. li. 3. πηγὸν @υ. ue addit ἀπὸ @ῦ, col. 2. li.
12. φυλὴν μν. u. ad. καὶ ἐς τὴν οἶκον τῦ πατρός μν. l. 30.
παρὰ. ue. περὶ.

Fol. 22. c. 1. li. 26. post ὀλκῆς ue. addit καὶ ἔθηκεν ἐς τὰ
ὄτα αὐτῆς.

ΓΑΡΑΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ. ANNOTATIVNCVLAE

diuersorum quorundam locorum, ex Aldinis, & scriptis in græcia uetustissimis Bibliis, congestorum.

Genesis.

Fol. 6. col. 1. linea. 10. κατάγαια. uetus κατώγαια. l. 16. u. habet χ' ἀπὸ πάντων τ κτλωῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων. linea. 19. uetus. ἀπὸ πάντων τῶν ὀρνίων τ πετηνῶν τῦ οὐρανῦ κατὰ γένος αὐτῶν. l. 25. ἔσαι. u. ἴδητα. col. 2 l. 8. τ γῆς. u. addit ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους. l. 27. θηρία. u. addit τῆς γῆς.

Fol. 7. col. 1. l. 5. ἀπὸ τ γῆς. uetus ἐπὶ. l. 16. ἐπισρίψαι. u. ἀποσρίψαι. l. 30. πᾶν πετεινὸν. u. ἕρπιθον κινούμενον ἐπ τ γῆς κατὰ γένος αὐτῶν.

Fol. 8. col. 1. linea. 1. κιβωτοῦ. u. addit ἐν μίᾳ τῦ μέσου τ ῥίτου. l. 8. τῦ ἀνθρώπου. u. addit ἐπιμελῶς. l. 21. ὕπο χειρίους. uetus ὑπὸ χεῖρας.

Fol. 9. col. 1. l. 1. ὀπιδοφανῶς. u. ὀπιδοφανὲς. linea. 16. κύτιοι ῥόδιοι. uetus. χθυοθηκίμ κόποι. l. 22. γίγας. u. addit κυνηγός. l. 25. τῷ νιθυὶ. u. καὶ τῷ ῥοβοὰμ πόλιν καὶ τῷ χελὰχ καὶ τῷ δάσιμαν. linea. 27. νεφθαλείμ. uetus ἐνεμεσείμ. καὶ τοὺς χιλωνείμ.

Fol. 10. col. 1. l. 1. σβαναρίων. u. addit ἡμᾶς. col. 2. l. 3 post θυγατέρας. u. καὶ ἀπέθανε. l. 7. γυνῆσαι. u. αὐτῇ omittit ubique. l. 18. νυμφὼ αὐτῦ. u. addit καὶ πάντα τὰ ὑποῤχοντα αὐτῦ.

Fol. 11. col. 1. l. 13. κατὰ θαλασσαν. u. καὶ ἀγγαὶ κατὰ οὐα τολὰς. l. 16. λιμῆς. uc. ad. μίγας. col. 2. l. 14. τῷ σκηνώμῳ. u. τῷ αὐλῷ. l. 17. καὶ οὐκ ἰσχύρα. u. καὶ οὐκ ἠδύνατο

CANDIDO LECTORI.

Ebræa Biblia, de græcis iudicare, nemini non
h compertum est, optime lector, quare si quid
obscurum, si quid difficile, aut parũ fideliter
redditum offenderis, ad hebræum fontem, ceu sacrã an
choram recurrendum est, proinde quæ hic adnotata
sunt. & ex scriptis Biblijs, ijsq; uetustiß'mis, conge=
sta, non sic adnotata sunt, ut Labyrinthum quẽdam ti
bi propter diuersitatem pariant, sed ut memineris, diuer
sos interpretes diuersa, ut fit, transtulisse, alium cla
rius, alium uero obscurius, alium prolixius alium
breuius. Ex innumeris autem paucula quæda
selegimus, quod uidebamur nullum operæ
precium ideo facturi. Nam hebræa in
ueteri Testamento potißimum
te iuuent necesse est.

Vale.

δουλεύοντος θεῷ· καὶ τὸς μὴ δουλεύοντας.

Κεφ. δ'. 4.

Τιδοὺ ἡμέρα ἔρχεται καιομένη ὡς κλίβανος, καὶ ἐκφλέξει αὐτοὺς καὶ ἔσονται πάντες οἱ ἀλλογενεῖς· καὶ πάντες οἱ ποιοῦντες ἄνομα καλαμη· καὶ φλέξει αὐτοὺς ἡ ἡμέρα ἡ ἐρχομένη λέγει κύριος παντοκράτωρ· καὶ οὐ μὴ ὑπολειφθῇ ἐξ αὐτῶν ῥίζα, οὐδὲ κλῆμα καὶ ἀνατελεῖ ὑμῖν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά μου ἥλιος δικαιοσύνης· καὶ ἴασις ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτοῦ· καὶ ἐξελεύσεσθε καὶ σκιρτήσετε ὡς μοσχάρια ἐκ δεσμῶν ἀφειμένα· καὶ καταπατήσετε ἀσεβεῖς· καὶ ἔσονται ἀποδὸς ὑπὸ κάτω τῶν πτερύγων ὑμῶν ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐγὼ ποιῶ λέγει κύριος παντοκράτωρ. μνήσθητε νόμου μωϋσῆ τοῦ δούλου μου. καθότι ἐνετειλάμην αὐτῷ ἐν χωρὴβ πρὸς πάντα τὸν λαὸν ἰσραὴλ, προστάγματα, καὶ δικαιώματα. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστελῶ ὑμῖν ἠλίαν τὸν θεσβίτην.

καὶ πρὶν ἐλθεῖν ἡμέραν κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ. ὃς ἀποκατασήσει καρδίαν πατρὸς πρὸς υἱόν.

καὶ καρδίαν ἀνθρώπου πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ. μὴ ἐλθὼν πατάξω τὴν γῆν ἄρδην.

Τέλος Μαλαχίας.

οὐκ ἀλλοίωμαι· καὶ ὑμεῖς οἱ υἱοὶ Ἰακὼβ· οὐκ ἀπέχεσθε ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν τῶν πατέρων ὑμῶν· ἐξηλλίατε νόμιμά μου· καὶ οὐκ ἐφυλάξατε ἐπιστρέψατε πρός με, καὶ ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς λέγει κύριος παντοκράτωρ, καὶ ἔπατε ἐν τίνι ἐπιστρέψω μεν; ἢ πίρνιζ ἀνθρώπου θεόν. διότι ὑμᾶς πίρνιζτέ με. καὶ ἔπατε, ἐν τίνι ἐπίρνισάμεθα; ὅτι τὰ ἐπιδέκατα. καὶ αἱ ἀπαρχαὶ μεθ ὑμῶν εἰσί· καὶ ἀποδλίποντός ὑμεῖς ἀποδλίπετε. καὶ ἐμὶ ὑμᾶς πίρνιζετε· τὸ ἔτος σωτιλίσει· καὶ ἐσωίγνατε πάντα τὰ ἐκφόρια, εἰς τοὺς θησαυρούς· καὶ ἔσαι ἡ ἁρπαγὴ ἐς τοὺς οἴκους ὑμῶν· ἐπιστρέψατε δή, αὐ τούτῳ, λέγει κύριος παντοκράτωρ· ἐὰν μὴ ἀνοίξω ὑμῖν τοὺς καταρράκτας τῦ οὐρανοῦ· καὶ χεδ ταὶν δύλογίαν μου ὑμῖν, ἕως τῦ ἐκπαθλῶσαι ἁρκοῦλδ ὑμῖν ἐς βρῶσιν, καὶ οὐ μοὶ σφθερεῖ ὑμῖν ἡ κάρπον τῆς γῆς· καὶ οὐ μὴ ἀδηνήσῃ ὑμῖν ἡ ἄμπελος ἐν τῷ ἀγρῷ· λέγει κύριος παντοκράτωρ· καὶ μακαριοῦσιν ὑμᾶς πάντα τὰ ἔθνη· διότι ἔσεσθε ὑμεῖς γῆ θιλητή λέγει κύριος παντοκράτωρ· ἐκαρύνετε ἐπ ἐμὶ τοὺς λόγους ὑμῶν λέγει κύριος· καὶ ἔπατε οὐ τίνι κατελαλήσαμεν κατὰ σοῦ; ἔπατε μάταιος ὁ λουλεύων θεῷ· καὶ τί πλεῖον, ὅτι ἐφυλάξαμεν τὰ φυλάγματα αὐτῦ· καὶ διότι ἐπορεύθημεν ἱκέται πρὸ προσώπου κυρίου παντοκράτωρος, καὶ νῦν ἡμεῖς μακαρίζομεν ἀλλοτρίους· καὶ οἰκοδομοῦνται πάντες, ποιοῦντες ἄνομα, καὶ ἀντίστηθι τοῖ θεῷ· καὶ σώθηθι· ταῦτα κατελάλησαν οἱ φοβούμενοι τὸ κύριον ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτῦ· καὶ προσέχας, καὶ ἤκουσε καὶ ἐγράφη βιβλίον μνημοσύνυ, ἐνώπιον αὐτῦ τοῖς φοβουμένοις τὸν κν, καὶ ἐλογιζομένοις τὸ ὄνομα αὐτῦ· καὶ ἔσονταί μοι λέγει κύριος παντοκράτωρ, εἰς ἡμέραν ἣν ἐγὼ ποιῶ εἰς περιποίησιν· καὶ αἱρετιῶ αὐτούς, ὃν τρόπον αἱρετίζει ἄνθρωπος τὸν υἱὸν αὐτῦ, τὸν δουλεύοντα αὐτῷ· καὶ ἐπιστραφήσεσθε, καὶ ὄψεσθε ἀνὰ μέσον δικαίου, καὶ ἀνὰ μέσον ἀνόμου· καὶ ἀνὰ μέ-

αὐτῶ. καὶ ἅπατε τὸ ἄλλο ἢ ἀποδόρμα ζητῆ ὁ θεός. καὶ φυλαξάθε
ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν. καὶ γυναῖκα νεότητός σου μὴ ἐγκατα
λίπητε. ἀλλὰ ἐὰν μισήσας ἐξαποστείλας λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰ
σραήλ, καὶ καλύψει ἀσέβεια ἐπὶ τὰ ἐνθυμήματα σου λέγει
κύριος ὁ θεὸς παντοκράτωρ. καὶ φυλάξασθε ἐν τῷ πνεύ
ματι ὑμῶν. καὶ οὐ μὴ ἐγκαταλίπητε οἱ παροξύνοντες τὸν
κύριον ἐν τοῖς λόγοις ὑμῶν. καὶ ἅπατε ἐν τίνι παροξύναμεν
σε; ἐν τῷ λαβεῖν ὑμᾶς, πᾶς ποιῶν πονηρὸν, καλὸν ἐνώπιον
κυρίου. καὶ ἐν αὐτοῖς αὐτὸς εὐδόκησε. καὶ ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς τὸ
δικαιοσύνης.

Κεφ. γ. 3.

Δοὺ ἐξαποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου. καὶ ἐπιβλέψεται
ὁδὸν πρὸ προσώπου μου. καὶ ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν
ναὸν ἑαυτοῦ κύριος. ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε. καὶ ὁ ἄγγε
λος τῆς διαθήκης, ὃν ὑμεῖς θέλετε. ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύ
ριος παντοκράτωρ. καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐ
τοῦ. ἢ τίς ὑποστήσεται ἐν τῇ ὀπτασίᾳ αὐτοῦ; ὅτι αὐτὸς εἰ
σπορεύεται ὡς πῦρ χωνευτηρίου. καὶ ὡς πόα πλυνόντων. καὶ
καθιεῖται χωνεύων καὶ καθαρίζων ὡς τὸ ἀργύριον, καὶ τὸ χρυ
σίον καὶ καθαρίσει τοὺς υἱοὺς Λευὶ καὶ ἐκκαθαριεῖ αὐτούς, ὡς τὸ χρυ
σίον καὶ ὡς τὸ ἀργύριον. καὶ ἔσονται τῷ κυρίῳ προσάγον
τες θυσίας ἐν τῇ δικαιοσύνῃ. καὶ ἀρέσει τῷ κυρίῳ θυσίαι
Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλήμ, καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ αἰῶνος, καὶ κα
τὰ ἔτη ἔμπροσθεν. καὶ προσάξω πρὸς ὑμᾶς ἐν κρίσει καὶ ἔ
σομαι μάρτυς ταχὺς ἐπὶ τὰς φαρμακοὺς, καὶ ἐπὶ τὰς μοι
χαλίδας. καὶ ἐπὶ τοὺς ὀμνύοντας τῷ ὀνόματί μου, ἐπὶ ψεύ
δη. καὶ ἐπὶ τοὺς ἀποστεροῦντας μισθὸν μισθωτοῦ. καὶ κατα
δυναστεύοντας χήρας καὶ ὀρφανούς, καὶ τοὺς ἐκ
κλίνοντας κρίσιν προσηλύτου. καὶ τοὺς μὴ φοβουμένους με,
λέγει κύριος παντοκράτωρ. ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.

πιῶ ὕψυσρον ὃ τὰ πρόσωπα ὑμῶν. ὕψυσρον ἑορτῶν ὑμῶν καὶ λήψομαι ὑμᾶς ἐς τὸ αὐτό. καὶ ἐπιγνώσεσθε. διότι ἐγὼ ἐξαπέσταλκα πρὸς ὑμᾶς τὴν ἐντολὴν ταύτην, τοῦ εἶναι διαθήκην μου πρὸς Δευὶ λιυᾶτας λέγει κύριος παντοκράτωρ. ἡ διαθήκη μου ἦν μετ' αὐτοῦ τῆς ζωῆς. καὶ τῆς εἰρήνης. καὶ ἔδωκα αὐτῷ, φόβῳ φοβᾶσθαί με. καὶ ἀπὸ προσώπου ὀνόματός μου εἰλλιθεν αὐτόν. νόμος ἀληθείας ἦν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ. ἀδικία οὐχ εὑρέθη ἐν χείλεσιν αὐτοῦ. ἐν εἰρήνῃ κατευθύνων, ἐπορεύθη μετ' ἐμοῦ. καὶ πολλοὺς ἐπέστρεψεν ἀπὸ ἀδικίας. ὅτι χείλη ἱερέως φυλάξεται γνῶσιν. καὶ νόμον ἐκ ζητήσουσιν ἐκ στόματος αὐτοῦ. ὅτι ἄγγελος κυρίου παντοκράτορος ἐστίν. ὑμεῖς δὲ ἐξεκλίνατε ἐκ τῆς ὁδοῦ. καὶ ἠθωώσατε πολλοὺς ἐν νόμῳ. διεφθείρατε τὴν διαθήκην τοῦ Δευί, λέγει κύριος παντοκράτωρ. κἀγὼ δέδωκα καὶ ὑμᾶς ἐξουδενωμένους καὶ ἀπερρυμμένους ἐς πάντα τὰ ἔθνη. ἀνθ' ὧν ὑμεῖς οὐ φυλάξασθε τὰς ὁδούς μου, ἀλλὰ λαμβάνετε πρόσωπα ἐν νόμῳ. οὐχὶ πατὴρ εἷς πάντων ὑμῶν. οὐχὶ θεὸς εἷς ἔκτισεν ὑμᾶς; τί ὅτι ἐγκατελίπατε ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τοῦ βεβηλῶσαι τὴν διαθήκην τῶν πατέρων ὑμῶν. ἐγκατελίφθη Ἰούδας, καὶ βδέλυγμα ἐγένετο ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ. διότι ἐβεβήλωσεν Ἰούδας τὰ ἅγια κυρίου, ἃ ἐν οἷς ἠγάπησε. καὶ ἐπετήδευσεν ἐς θεοὺς ἀλλοτρίους. ἐξολεθρεύσαι κύριος ἄνθρωπον ὃν ποιοῦντα ταῦτα. ἕως ἂν καὶ ταπεινωθῇ ἐκ σκηνωμάτων Ἰακώβ. καὶ ἐκ προσιόντων θυσίαν τῷ κυρίῳ παντοκράτορι, καὶ ταῦτα δεύτερα ἐποίησατε, ἐκαλύπτετε δάκρυσι τὸ θυσιαστήριον κυρίου καὶ κλαυθμῷ καὶ στεναγμῷ ἐκ πίστεως, καὶ ἔτι ἄξιον ἐπιβλέψαι ἐς θυσίαν, ἢ λαβεῖν δεκτὸν ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν; καὶ ἅπατε εἶπεν τίνος. ὅτι κύριος διεμαρτύρατο ἀνὰ μέσον σοῦ. καὶ ἀνὰ μέσον γυναικὸς νεότητός σου, ἣν ἐγκατέλιπες, καὶ αὕτη κοινωνός σου. καὶ γυνὴ διαθήκης σου, καὶ οὐ καλὸν ἐποίησε. καὶ ὑπόλειμμα πνεύματος

κοὶ κὴ ἰδὼν προσάγη χολόν. ἢ ἄρρωσον οὐ κακόν. προσάγαγε δὴ αὐτῷ τῷ ἡγουμένῳ σου ἐὰ προσδέξηταί σε. ἐὰ λήψεται πρόσωπόν σου, λέγει κ̄ς παντοκράτωρ. καὶ νῦν ἐξιλάσκεσθε τὸ πρόσωπον τοῦ θεοῦ ὑμῶν, κὴ λήψεται αὐτὸ ἐν χερσὶν ὑμῶν, γέγονε ταῦτα. ἐὰ λήψομαι ἐξ ὑμῶν πρόσωπον ὑμῶν λέγει κύριος παντοκράτωρ. διότι καὶ ἐν ὑμῖν συγκλεισθήσονται θύραι. καὶ οὐκ ἀνάψετε τὸ θυσιαστήριον μου δωρεάν. οὐκ ἔστι μου θέλημα ἐν ὑμῖν, λέγει κύριος παντοκράτωρ. θυσίαν οὐ προσδέξομαι ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν. διότι ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου κὴ ἕως δυσμῶν τὸ ὄνομά μου δεδόξασται ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐν παντὶ τόπῳ θυμίαμα προσάγεται τῷ ὀνόματί μου. καὶ θυσία καθαρά. διότι μέγα τὸ ὄνομά μου ἐν τοῖς ἔθνεσι λέγει κύριος παντοκράτωρ. ὑμᾶς δὲ βεβηλοῦτε αὐτὰ ἐν τῷ λέγειν ἡμᾶς. φάτνη κυρίου ἥλιος ἡμέρης ἐστί. κὴ τὰ ἐπιθύμια, ἐξ θέωται βρώματα αὐτοῦ. καὶ ἄπατε ταῦτα ἐκ ἀκακοπαθείας ἐστί. καὶ ἐξεφύσησα αὐτὰ λέγει κύριος παντοκράτωρ. καὶ ἐσφορήσετε ἁρπάγματα. καὶ τὰ χωλά, καὶ τὰ ἐνοχλούμενα. καὶ προσοίσετε τῷ θυσίαν, ἐ προσδέξομαι αὐτὰ ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν λέγει κύριος παντοκράτωρ. καὶ ἐπικατάρατος, ὃς ἦν δόλιος καὶ ὑπάρχων ἐν τῷ ποιμνίῳ αὐτοῦ ἄρσεν. καὶ εὐχὴ αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ. καὶ θύει διεφθαρμένον τῷ κυρίῳ. διότι βασιλεὺς μέγας ἐγώ εἰμι λέγει κύριος παντοκράτωρ. καὶ τὸ ὄνομά μου ἐπιφανὲς ἐν τοῖς ἔθνεσι.

Κεφ. β. α.

Καὶ νῦν ἡ ἐντολὴ αὕτη πρὸς ὑμᾶς. οἱ ἱερεῖς ἐὰν μὴ
κ ἀκούσητε. καὶ ἐὰν μὴ θῆσθε εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν τοῦ δοῦναι δόξαν τῷ ὀνόματί μου λέγει κύριος παντοκράτωρ. καὶ ἐξαποστελῶ ἐφ' ὑμᾶς τὴν κατάραν καὶ ἐπικαταράσομαι τὰς εὐλογίας ὑμῶν. καὶ καταράσομαι αὐτήν. καὶ οὐκ ἔστιν ὑμῖν. ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἀφορίζω ὑμῖν τὸν ὦμον. καὶ σπορ

ΜΑΛΑΧΙΑΣ.

Κεφαλαιον. α. 1.

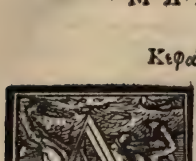

Ημμα λόγου κυρίου ⸗ τὸν Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ ἀγγέλου αὐτοῦ. θήσω δὴ ⸗ τὰς καρδίας ὑμῶν, ἠγάπησα ὑμᾶς λέγει κύριος· καὶ εἴπατε ἐν τίνι ἠγάπησας ἡμᾶς οὐκ ἀδελφὸς ἦν Ησαῦ, τοῦ Ιακὼβ λέγει κύριος; καὶ ἠγάπησα τὸν Ιακὼβ τὸν δὲ Ησαῦ, ἐμίσησα· καὶ ἔταξα τὰ ὄρη αὐτοῦ εἰς ἀφανισμόν· καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ εἰς λώματα δρήμου· διότι ἐρεῖ Ἰδουμαία κατέστραπται καὶ ἐπιστρέψομαι καὶ οἰκοδομήσω τὰς ἠρημωμένας αὐτῆς· τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ· αὐτοὶ οἰκοδομήσουσι, καὶ ἐγὼ καταστρέψω· καὶ ἐπικληθήσονται αὐτοῖς, ὅρια ἀνομίας· καὶ λαὸς ᾧ ὤμοσε κύριος, ἕως αἰῶνος· καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ὄψονται· καὶ ὑμεῖς ῥήσεῖτε μεγαλύνθη κύριος ὑπεράνω τῶν ὁρίων τοῦ Ἰσραήλ· ὁ δὲ δοξάζει πατὴρ, καὶ δοῦλος κύριον ἑαυτοῦ· οὐ φοβηθήσονται· καὶ ἐὰν πατὴρ ἐμὶ ἐγὼ, ποῦ ἐστιν ἡ δόξα μου· καὶ ἐὰν κύριος ἐμὶ ἐγὼ, ποῦ ἐστιν ὁ φόβος μου, λέγει κύριος παντοκράτωρ· ὑμᾶς οἱ ἱερεῖς οἱ φαυλίζοντες τὸ ὄνομά μου· καὶ εἴπατε ἐν τίνι ἐφαυλίσαμεν τὸ ὄνομά σου; προσάγοντες πρὸς τὸ θυσιαστήριόν μου ἄρτους ἠλισγημένους· καὶ εἴπατε ἐν τίνι ἠλισγήσαμεν αὐτούς; ἐν τῷ λέγειν ὑμᾶς τράπεζα κυρίου, ἐξουθενωμένη ἐστί· καὶ τὰ ἐπιτιθέμενα ἐξουθένηται· διότι ἐὰν προσάγητε τυφλὸν εἰς θυσίας οὐ κακόν· καὶ

ας, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται τὸ ἐπιχαλινὸν τοῦ ἵππου ἅγιον τῷ κυρίῳ. καὶ ἔσονται οἱ λέβητες ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου ὡς φιάλαι, πρὸ προσώπου τοῦ θυσιαστηρίου. καὶ ἔσαι λέβης ἐν ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν τῷ ἰούδα ἅγιον τῷ κυρίῳ παντοκράτορι καὶ ἥξουσι πάντες οἱ θυσιάζοντες. καὶ λήψονται ἐξ αὐτῶν. καὶ ἐψήσουσιν ἐν αὐτοῖς καὶ ἔσαι χαναναῖος ἔτι ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου τῶν δυνάμεων ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

ΤΕΛΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΣ.

καὶ ἔσαι κύριος εἰς βασιλέα ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ ἔσαι κύριος εἷς καὶ τὸ ὄνομα κυρίου ἕν. κυκλωθήσεται πᾶσα τὴν
γῆν, καὶ τὴν ἔρημον ἀπὸ γαλαὰδ ἕως ῥεμμὼν, κατὰ νότον Ἰερου-
σαλήμ. ὑψωθήσεται δὲ καὶ κατοικηθήσεται ἐπὶ τόπου αὐτῆς ἀπὸ τῆς πύλης βενιαμὶν
ἕως τοῦ τόπου τῆς πύλης τῆς πρώτης· ἐπὶ πύλην τῶν γωνιῶν·
καὶ ἕως τοῦ πύργου ἀναμεήλ, ἕως τῶν ὑποληνίων τοῦ βασιλέ-
ως. καθοικήσουσιν ἐν αὐτῇ· καὶ ἀνάθεμα οὐκ ἔσαι ἔτι· καὶ κα-
τοικήσει Ἰερουσαλὴμ πεποιθότως. καὶ αὕτη ἔσαι ἡ πληγὴ ἣν
πατάξει κύριος πάντας τοὺς λαοὺς, οἳ ἐπεστράτευσαν ἐπὶ Ἰερου-
σαλὴμ τακήσονται αἱ σάρκες αὐτῶν. ἐν ταῖς ὀπαῖς αὐτῶν τακήσονται οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν, καὶ γλῶσσα
αὐτῶν τακήσεται ἐν τοῖς στόμασιν αὐ-
τῶν. καὶ ἔσαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔκστασις κυρίου μεγάλη ἐπ'
αὐτούς. καὶ ἐπιλήψεται ἕκαστος τῆς χειρὸς τοῦ πλησίον αὐτοῦ·
καὶ συμπλακήσεται ἡ χεὶρ αὐτοῦ πρὸς τὴν χεῖρα τοῦ πλησί-
ον αὐτοῦ. καὶ Ἰούδας παρατάξεται ἐν Ἰερουσαλὴμ καὶ συνάξει
τὴν ἰσχὺν πάντων τῶν λαῶν κυκλόθεν. χρυσίον, καὶ ἀργύριον,
καὶ ἱματισμὸν εἰς πλῆθος σφόδρα. καὶ οὕτη ἔσαι ἡ πληγὴ
τῶν ἵππων καὶ τῶν ἡμιόνων. καὶ τῶν καμήλων. καὶ τῶν ὄνων·
καὶ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν ὄντων ἐν ταῖς παρεμβολαῖς ἐκεί-
ναις, κατὰ τὴν πληγὴν ταύτην. καὶ ἔσαι ὅτι ἂν καταλειφθῶ-
σιν ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν τῶν ἐλθόντων ἐπὶ Ἰερουσαλήμ· καὶ
ἀναβήσονται κατ' ἐνιαυτὸν τοῦ προσκυνῆσαι τῷ βασιλεῖ κυ-
ρίῳ παντοκράτορι καὶ ἑορτάσαι τὴν ἑορτὴν τῶν σκηνοπη-
γιῶν. καὶ ἔσαι ὅτι ἂν μὴ ἀναβῶσιν ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν τῆς γῆ-
ς εἰς Ἰερουσαλὴμ τοῦ προσκυνῆσαι τῷ βασιλεῖ κυρίῳ παντοκρά-
τορι· καὶ οὗτοι ἐκείνοις προστεθήσονται. οὐκ ἔσαι ἐπ' αὐ-
τοῖς ὑετός. ἐὰν δὲ φυλὴ αἰγύπτου μὴ ἀναβῇ. μηδ' ἔλθῃ, καὶ
ἐπὶ τούτου ἔσαι ἡ πληγὴ ἣν πατάξει κύριος πάντα τὰ ἔθνη·
ὅσα ἂν μὴ ἀναβῇ τοῦ ἑορτάσαι τὴν ἑορτὴν τῆς σκηνοπηγί-

λίγκι κύειν· τὰ δύο μέρη ἐν αὐτῇ ἐξολοθρευθήσεται καὶ ἐκθλιβήσεται ἡ θλῖψις· ἡ δὲ τρίτη ὑπολειφθήσεται ἐν αὐτῇ· καὶ διάξω τὸ τρίτον διὰ πυρός· καὶ πυρώσω αὐτοὺς ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον καὶ δοκιμῶ αὐτοὺς ὡς δοκιμάζεται τὸ χρυσίον· αὐτὸς ἐπικαλέσεται τὸ ὄνομά μου· καὶ ἐγὼ ἐπακούσομαι αὐτῷ· καὶ ὀρῶ λαός μου οὗτος ἐστί· καὶ αὐτὸς ὀρεῖ κύριος ὁ θεός μου.

Κεφάλαιον ιδ. 14.

Δοὺ ἡμέραι ἔρχονται κυρίου, καὶ διαμεμερισθήσονται τὰ σκῦλα σου ἐν σοί· καὶ ἐπισωρεύξω πάντα τὰ ἔθνη εἰς πόλεμον, καὶ ἁλώσεται ἡ πόλις· καὶ διαρπαγήσονται αἱ οἰκίαι· καὶ αἱ γυναῖκες μολυνθήσονται· ἐξελεύσεται τὸ ἥμισυ τῆς πόλεως ἐν αἰχμαλωσίᾳ· οἱ δὲ κατάλοιποι τοῦ λαοῦ μου, οὐ μὴ ἐξολοθρευθῶσιν ἐκ τῆς πόλεως· καὶ ἐξελεύσεται κύριος καὶ παρατάξεται ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐκείνοις· καθὼς ἡμέρα παρατάξεως αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ πολέμου· καὶ στήσονται οἱ πόδες αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐπὶ τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν τὸ κατέναντι Ἰερουσαλὴμ ἐξ ἀνατολῶν· καὶ σχισθήσεται τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν τὸ ἥμισυ αὐτοῦ, πρὸς ἀνατολὰς, καὶ θάλασσαν, χάος μέγα σφόδρα, καὶ κλινεῖ τὸ ἥμισυ τοῦ ὄρους, πρὸς νότον· καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ πρὸς νότον· καὶ ἐμφραχθήσεται φάραγξ ὀρέων μου· καὶ ἐγκολλήσεται φάραγξ ὀρίων, ἕως ἀβαήλ· καὶ ἐμφραχθήσεται, ὃν τρόπον ἐνεφράγη ἀπὸ προσώπου τοῦ σεισμοῦ ἐν ἡμέραις Ὀζίου βασιλέως Ἰούδα· καὶ παρέσται κύριος ὁ θεός μου· καὶ πάντες οἱ ἅγιοι μετ' αὐτοῦ· καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ οὐκ ἔσται φῶς· καὶ ψύχος καὶ πάγος ἔσται, μία ἡμέρα, καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη γνωσθήσεται τοῦ κυρίου καὶ οὐχ ἡμέρα καὶ ἡ νύξ· καὶ πρὸς ἑσπέραν ἔσται φῶς· καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελεύσεται ὕδωρ ζῶν ἐξ Ἰερουσαλήμ· τὸ ἥμισυ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν πρώτην, καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ, ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν ἐσχάτην· ἐν θέρει καὶ ἐν ἔαρι ἔσται οὕτως,

ρᾷ ἐκείνῃ, μεγαλωθήσεται ὁ κύριος ἐν Ἰερουσαλήμ. ἔτι κύριος βοῶνος ἐν πεδίῳ ἐκκεντηθήσεται· καὶ κοπήσεται ἡ γῆ κατὰ φυλὰς φυλὰς, φυλὴ οἴκου Δαβὶδ καθ' ἑαυτήν· καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτὰς φυλὴ οἴκου Νάθαν καθ' ἑαυτήν· καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς· φυλὴ οἴκου Συμεὶν καθ' ἑαυτήν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' αὑτάς· πᾶσαι αἱ περιλελειμμέναι φυλαί· φυλὴ καθ' αὑτήν· καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' αὑτήν· καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς.

Κεφάλαιον. ιγ. 13.

ΚΑὶ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται πᾶς τόπος σίγγειρόμμος καὶ ἐκκεκαυμένος ἐν τῷ οἴκῳ Δαβὶδ καὶ τοῖς κατοικοῦσιν Ἰερουσαλὴμ εἰς τὸ μὴ σκανδαλίζεσθαι καὶ εἰς ἐν φανερισμὸν καὶ ἔσται τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγει κύριος σαβαὼθ ἐξολοθρεύσω τὰ ὀνόματα τῶν εἰδώλων, ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ οὐκ ἔτι αὐτῶν ἔσται μνεία, καὶ τοὺς ψευδοπροφήτας· καὶ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐξαιρῶ ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ ἔσται ἐὰν προφητεύσῃ ἄνθρωπος ἔτι· καὶ ἐρεῖ πρὸς αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ οἱ γεννήσαντες αὐτὸν οὐ ζήσῃ ὅτι ψευδῆ ἐλάλησας ἐπ' ὀνόματι κυρίου· καὶ συμποδιοῦσιν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ· καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ· οἱ γεννήσαντες αὐτὸν ἐν τῷ προφητεύειν αὐτόν. καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καταισχυνθήσονται οἱ προφῆται. ἕκαστος ἐκ τῆς ὁράσεως αὐτοῦ ἐν τῷ προφητεύειν αὐτόν. καὶ ἐνδύσονται διφθέραν τριχίνην, οὐδὲ μὴ ψεύσωνται· καὶ ἐρεῖ, οὐκ εἰμὶ προφήτης ἐγώ· φιλῶν ἄνθρωπος ἐργαζόμενος τὴν γῆν, ἐγώ εἰμι, ὅτι ἄνθρωπος ἐκτήνωσέ με ἐκ νεότητός μου· καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτόν· τί αἱ πληγαὶ αὗται ἀνὰ μέσον τῶν χειρῶν σου καὶ ἐρεῖ, ἃς ἐπλήγην ἐν τῷ οἴκῳ τῶν ἀγαπητῶν μου ῥομφαία ἐξεγέρθητι ἐπὶ τοὺς ποιμένας μου· καὶ ὃν ἂν ἐγὼ ἀπολίτω αὐτόν· λέγει κύριος παντοκράτωρ· πάταξον τοὺς ποιμένας, καὶ σκορπισθήτωσαν τὰ πρόβατα· καὶ ἐπάξω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς ποιμένας, καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ

Ημμα λόγου κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ λέγει κύριος ὁ
λ ἐκτείνων οὐρανὸν, καὶ θεμελιῶν γῆν· καὶ πλάσσων
πνεῦμα ἀνθρώπου ἐν αὐτῷ· ἰδοὺ ἐγὼ τίθημι τὴν
Ἰερουσαλὴμ ὡς πρόθυρα σαλεύσιμα πᾶσι τοῖς λαοῖς κύκλῳ
καὶ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ· καὶ ἔσται πικρὸν, ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ· καὶ ἔσται
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θήσομαι τὴν Ἰερουσαλὴμ λίθον καταπατού-
μενον· πᾶς ὁ καταπατῶν αὐτὸν ἐμπαίζων, ἐμπαίξεται· καὶ ἐπι-
συναχθήσονται ἐπ' αὐτὸν, πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς· ἐν τῇ ἡμέ-
ρᾳ ἐκείνῃ, λέγει κύριος παντοκράτωρ· πατάξω πάντα ἵππον
ἐν ἐκστάσει· καὶ τὸν ἀναβάτην αὐτοῦ, ἐν παραφρονέσει· ἐπὶ δὲ
τὸν οἶκον Ἰούδα ἀνοίξω τοὺς ὀφθαλμούς μου· καὶ πάντας τοὺς
ἵππους τῶν λαῶν, πατάξω ἐν ἀστοφυλώσει· καὶ ὄψονται οἱ χιλί-
αρχοι Ἰούδα πάντοθεν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν ὑπερήφανοι ἐν
ἐμοὶ τοῖς κατοικοῦσιν Ἰερουσαλὴμ· ἐν κυρίῳ παντοκράτορι θεῷ
αὐτῶν· ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θήσομαι τοὺς χιλιάρχους Ἰούδα ὡς
ἀλεκτὶ πυρὸς, ἐν καλάμῃ, καὶ καταφάγονται ἐκ δεξιῶν, καὶ ἐξ
εὐωνύμων πάντας τοὺς λαοὺς κυκλόθεν· καὶ κατοικήσει Ἰερουσα-
λὴμ ἔτι καθ' ἑαυτὴν ἐν Ἰερουσαλὴμ· καὶ σώσει κύριος τὰ σκη-
νώματα Ἰούδα· καθὼς ἀπ' ἀρχῆς ὅπως μεγαλύνηται καύχημα
οἴκου Δαβίδ· καὶ ἔσται περισσὸν τῶν καθημένων Ἰερουσαλὴμ ἐν
Ἰούδᾳ· καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὑπερασπιεῖ κύριος ὑπὲρ
τῶν κατοικούντων Ἰερουσαλὴμ· καὶ ἔσται ὁ ἀσθενῶν ἐν αὐτοῖς ἐν
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· ὡς Δαβίδ· ὁ δὲ οἶκος Δαβὶδ· ὡς οἶκος θεοῦ·
ὡς ἄγγελος κυρίου· ἐνώπιον αὐτῶν· καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ·
ζητήσω ἐξᾶραι πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐρχόμενα ἐπὶ Ἰερου-
σαλὴμ, καὶ ἐκχεῶ ἐπὶ τὸν οἶκον Δαβὶδ· καὶ ἐπὶ τοὺς κατοι-
κοῦντας Ἰερουσαλὴμ, πνεῦμα χάριτος, καὶ οἰκτιρμοῦ· καὶ ἐπι-
βλέψονται πρός με· ὃν ἐξεκέντησαν· καὶ κόψονται ἐπ' αὐτὸν κοπετὸν, ὡς ἀγαπητὸν· καὶ
ὀδυνηθήσονται ὀδύνῃ ὡς ἐπὶ τὸν πρωτότοκον· ἐν τῇ ἡμέ-

τῷ ἱππάσαι ἐκάλεσα χοίνισμα. καὶ ἐσιμάσθη τὰ πρόβατα· καὶ ἐξαρδεύσεις τῆς σιμίνας ἐν μιᾷ νυί. καὶ βαρωθήσεται ἡ ψυχή μου ἐπ' αὐλούς. καὶ γὰρ αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐστρόβουντο ἐπ' ἐμέ. καὶ εἶπα. οὐ σιμανῶ ὑμᾶς. τὸ ἀποθνῆσκον ἀποθνησκέτω. καὶ τὸ ἐκλελοιπὸς ἐκλελοιπέτω. καὶ τὰ κατάλοιπα κατεσθιέτωσαν ἕκαστος τὰς σάρκας τοῦ πλησίον αὐτοῦ. καὶ λήψομαι τὴν ῥάβδον μου τὴν καλήν, καὶ ἀποῤῥίψω αὐτήν. τοῦ διασκεδάσαι τὴν συνθήκην μου, ἣν διεθέμην πρὸς πάντας τοὺς λαούς. καὶ συνεσκεδάσθη ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ γνώσονται οἱ χαναναῖοι τὰ πρόβατα τὰ φυλασσόμενά μοι. διότι λόγος κυρίου ἐστί. καὶ ὁρᾶ πρὸς αὐτούς. εἰ καλὸν ἐνώπιον ὑμῶν ἐστι. δότε τὸν μισθόν μου, ἢ ἀπέπασθε. καὶ ἔστησαν τὸν μισθούμενον μου τριάκοντα ἀργύρους. καὶ εἶπε κύριος πρός με. κάθες αὐτοὺς εἰς τὸ χωνευτήριον. καὶ σκέψαι εἰ δόκιμόν ἐστιν. ὃν τρόπον ἐδοκιμάσθην ὑπὲρ αὐτῶν. καὶ ἔλαβον τοὺς τριάκοντα ἀργύρους, καὶ ἐνέβαλον εἰς τὸν οἶκον κυρίου εἰς τὸ χωνευτήριον. καὶ ἀπέῤῥιψα τὴν ῥάβδον τὴν δευτέραν τὸ χοίνισμα τοῦ διασκεδάσαι τὴν συνθήκην αὐτὰ μίσθον ἰούδα. καὶ αὐτὰ μίσθον ἰσραήλ. καὶ εἶπε κύριος πρός με. ἔτι λάβε σεαυτῷ, σκεῦη ποιμενικὰ σιμίνος ἀσήρου. διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω σιμίναν ἐν τῇ γῇ ἐκλεκτόν, ὃ μὴ ἐπισκέψηται. καὶ τὸ σκορπισμένον οὐ μὴ ζητήσῃ. καὶ τὸ σωτριβημένον, οὐ μὴ ἰάσηται καὶ τὸ ὁλόκληρον οὐ μὴ καταθυθύνῃ. καὶ τὰ κρέα τῶν ἐκλεκτῶν καταφάγεται. καὶ τοὺς ἀσταχάλους αὐτῶν, ἐκβίψει. ὡς οὐσιμίνοντος τὰ μάταια. καὶ καταλειποτάξει τὰ πρόβατα. μάχαιρα ἐπὶ τὸν βραχίονα αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ τὸν ὀφθαλμὸν τὸν δεξιὸν αὐτοῦ. ὁ βραχίων αὐτοῦ ξηρανθήσεται. καὶ ὁ ὀφθαλμὸς ὁ δεξιὸς αὐτοῦ ἐκτυφλωθήσεται.

ἡ καρδία αὐτῶν ὡς ἐν οἴνῳ· καὶ τὰ τέκνα ὄψονται καὶ εὐφρανθήσονται καὶ χαρήσεται ἡ καρδία αὐτῶν ἐπὶ τῷ κυρίῳ σημανῶ αὐτοῖς· καὶ ἐσαξέξομαι αὐτούς, διότι λυτρώσομαι αὐτούς· καὶ πληθυνθήσονται καθότι ἦσαν πολλοί· καὶ σπερῶ αὐτοὺς ἐν λαοῖς· καὶ οἱ μακρὰν αὐτῶν μνησθήσονται μετὰ τέκνα αὐτῶν· καὶ ἐπιστρέψουσι· καὶ ἐπιστρέψω αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου· καὶ ἐξ Ἀσσυρίων ἐσαξέξομαι αὐτούς· καὶ εἰς γῆν Γαλαάδ εἰς τὸν Λίβανον εἰσάξω αὐτούς· καὶ οὐ μὴ εὑρεθῇ ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς· καὶ διελεύσονται ἐν θαλάσσῃ στενῇ· καὶ πατάξουσι ἐν θαλάσσῃ κύματα· καὶ ξηρανθήσονται πάντα τὰ βάθη τοῦ ποταμοῦ· καὶ ἀφαιρεθήσεται πᾶσα ὕβρις Ἀσσυρίων· καὶ σκῆπτρον Αἰγύπτου περιαιρεθήσεται· καὶ καταισχύνω αὐτοὺς ἐν κυρίῳ θεῷ αὐτῶν· καὶ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ καταισχυνθήσονται λέγει κύριος.

Κεφάλαιον. ια. ιι.

Ἀνοιξον ὁ Λίβανος τὰς θύρας σου· καὶ καταφαγέτω πῦρ καὶ κέδρους σου· ὀλολυξάτω πίτυς, διότι πέπτωκε κέδρος, ὅτι μεγάλοι μεγιστᾶνες ἐταλαιπώρησαν ὀλολύξατε δρύες τῆς Βασανίτιδος· ὅτι κατεσπάσθη ὁ θυμὸς ὁ σύμφυτος· φωνὴ θρηνούντων ποιμένων, ὅτι ταλαιπώρηκεν ἡ μεγαλοσύνη αὐτῶν· φωνὴ ὠρυομένων λεόντων ὅτι ταλαιπώρηκε τὰ φρυάγματα τοῦ Ἰορδάνου· τάδε λέγει κύριος παυσώμεθα ποιμαίνειν τὰ πρόβατα τῆς σφαγῆς, ἃ οἱ κτησάμενοι κατίσφαξαν, καὶ ἑαυτοὺς ἐμελήθησαν· καὶ οἱ πωλοῦντες αὐτὰ ἔλεγον· εὐλογητὸς κύριος· καὶ πεπλούτηκαμεν· καὶ οἱ ποιμένες αὐτῶν οὐκ ἐφείσαντο αὐτῶν· καὶ γὰρ οὐκέτι φείσομαι· οὐκ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν λέγει κύριος· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδωμι τοὺς ἀνθρώπους ἕκαστον εἰς χεῖρα τοῦ πλησίον αὐτοῦ· καὶ κατακόψουσι τὴν γῆν· καὶ οὐ μὴ ἐξέλωμαι, ἐκ χειρὸς αὐτῶν· καὶ ποιμανῶ τὰ πρόβατα τῆς σφαγῆς· εἰς ἐμὲ χαναναῖται· καὶ λήμψομαι ἐμαυτῷ δύο ῥάβδους· τῷ μιᾷ ἐκάλεσα κάλλος· καὶ

Ὃ τὰ τέκνα τῶν Ἑλλήνων· καὶ φιλαφήσασι· ὡς δρομαῖοι μα
χηταὶ· καὶ κύριος ἔσται ἐπ' αὐτούς· καὶ ἐξελεύσονται ὡς ἀστραπὴ
βολὶς αὐτοῦ· καὶ κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ἐν σάλπιγγι σαλ
πιεῖ· καὶ πορεύσεται ἐν σάλῳ ἀπὸ νότου αὐτοῦ· κύριος παντοκράτωρ
ὑπερασπιεῖ αὐτῶν· καὶ κατανα λώσουσιν αὐτοὺς ἐν λίθοις σφε
δόνης· καὶ ἐκπίονται τὸ αἷμα αὐτῶν, ὡς οἶνον· καὶ πλήσουσι
τὰς φιάλας ὡς θυσιαστήριον· καὶ σώσει αὐτοὺς, κύριος ὁ θεὸς αὐ
τῶν· ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὡς πρόβατα, λαὸν αὐτοῦ· διότι λίθοι
ἅγιοι κυλίονται ἐπὶ γῆς αὐτοῦ· ὅτι τί ἀγαθὸν αὐτῷ· καὶ τί κα
λὸν παρ' αὐτοῦ· σῖτος νεανίσκοις· καὶ οἶνος διοδιάζων εἰς παρ
θένους·

Κεφάλαιον· ι· 10·

Ἰτέδε παρὰ κυρίου ὑετὸν καθ' ὥραν, πρωΐμον καὶ ὄψι
ον· κύριος ἐποίησε φαντασίας· καὶ ὑετὸν χειμερινὸν
δώσει αὐτοῖς ἑκάστῳ· βοτάνην ἐν ἀγρῷ· διότι οἱ ἀπο
φθεγγόμενοι ἐλάλησαν κόπους, καὶ οἱ μάντεις, ὁράσεις ψευδεῖς
καὶ τὰ ἐνύπνια ψεύδη ἐλάλησαν· μάταια παρεκάλεσαν· διατεῦθ
ἐξηράνθησαν ὡς πρόβατα· καὶ ἐκακώθησαν ὅτι οὐκ ἦν ἴασις· ἐπὶ
τοὺς ποιμένας παροξύνθη ὁ θυμός μου· καὶ Ὃ τοὺς ἀμνοὺς ἐπισκέ
ψομαι· καὶ ἐπισκέψεται κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ τὸ ποί
μνιον αὐτοῦ· τὸν οἶκον Ἰούδα· καὶ τάξει αὐτοὺς, ὡς ἵππον εὐπρεπῆ
αὐτῷ, ἐν πολέμῳ· καὶ ἐξαυτῶν ἐκβλύσει· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἔτα
ξεν· καὶ ἐξ αὐτοῦ τὸ πῆχυ ἐν πνεύματι θυμοῦ· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύ
σεται πᾶς ἐξερευνῶν ἐν αὐτῷ· καὶ ἔσονται ὡς μαχηταὶ πατοῦν
τες πηλὸν ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐν πολέμῳ· καὶ παρατάξονται· ὅτι κύ
ριος μετ' αὐτῶν· καταισχυνθήσονται, ἀναβάται ἵππων· καὶ κα
τισχύσω τὸν οἶκον Ἰούδα· καὶ τὸν οἶκον Ἰωσὴφ σώσω· καὶ κατοι
κιῶ αὐτοὺς, ὅτι ἠλέημαι αὐτούς· καὶ ἔσονται ὡν οὐκ ἀπέ
ῤῥιψα αὐτοὺς· διότι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν· καὶ ἐπακούσο
μαι αὐτῶν· καὶ ἔσονται ὡς μαχηταὶ τὸ ἐφραίμ· καὶ χαρήσε

Cap. 9.

Hmma lógou kuríou ep' gê Adrach kj Damáscou thu
λ sía autê. Dioti kúrios ephorâ anthrópous. kj pásas
phylàs tês Israêl. kaì Emath en tois ória autês tú
ros, kaì Sidôn. Dioti ephrónesen sphódra, kaì ôchuróma-
sen túros ochúrôma autê. kj ethesaúrisen argúrion ôs choun. kj sumê
gagen chrúsion ôs pêlon odôn. Idou tên kúrios klêronomêsei autê
tous. kj patáxei eis thálassan dúnamin autês. kaì autê en pur
rì katanalôthêsetai. ópsetai Askalôn, kaì phobêthêsontai. kaì
Gaza. kaì ódunêthêsetai sphódra. kaì Akkarôn. Oti êschúnthê
sen hê parapêgma autês. kaì apolêtai Basileùs ex Gazês
kaì Askálôn, ou mê katoikêthê. kaì katoikêthêsetai allogenês,
en Azôtô, kaì thelô arai allophúlon. kaì exarô to aîma
autôn ex stómatos autôn. kaì ta bdelúgmata autôn ex
mésou odóntôn autôn. kaì hupoleiphthêsetai. kaì outoi hê
theô hêmôn. kaì estai os chiliarchos en Iouda. kaì Akkarôn
ôs ho Iebousaîos, kaì hupostêsetai hê oikô mou anástêma. Tô
mê sunapodrámein mê ho anakámptôn. kj ou mê epílêtai ep' au
tous ouk epi exelaúnôn. Dioti nun horasei en tois ophthalmois
mou. chaîre sphódra thugatêr Siôn. kêrusson thugatêr Ierou
salêm. Idou ho Basileús sou erchetai soi dikaios kaì sôzôn au
tous. praûs kaì epibebêkôs hupozúgion kaì pôlon neon. kaì
exolethreúsei harmata, ex Ephraim. kaì hippon ex Ierousalêm.
exolethreuthêsetai tóxon polemikón. kaì lêmpsetai eirênên
ex ethnôn. kaì katarxei hudatos heôs thalassês. kaì apo pota
môn sunbolês gês. kj sù en aîmati diathêkês exapésteilas de
smious sou ex lákkou ouk echontos, hudôr. kathêsousi en ochu rô
mati dismoi tês sunagôgês. kaì anti mias hêmeras paroikí
as sou diplâ apotisô soi. Dioti enteinô soi emautô Iou
da tóxon. eplasa Ephraim. kaì exegerô ta tékna sou Sião.

κληρονομήσω τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ μου ταῦτα πάντα, καὶ ἔσται ὃν τρόπον ἦτε κατάρα ἐν τοῖς ἔθνεσιν· οἶκος Ἰούδα καὶ οἶκος Ἰσραὴλ, οὕτως σώσω ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθε εὐλογία· θαρσεῖτε καὶ κατισχύετε ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν διὰ τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ. ὃν τρόπον διενοήθην κακῶσαι ὑμᾶς ἐν τῷ παροργίσαι με τοὺς πατέρας ὑμῶν λέγει κύριος παντοκράτωρ. καὶ οὐ μετενόησα, οὕτως παρατέταγμαι, καὶ σχέδον νοήμαι ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, τοῦ καλῶς ποιῆσαι Ἰερουσαλὴμ, καὶ τὸν οἶκον Ἰούδα· θαρσεῖτε οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ποιήσετε, λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· ἀλήθειαν· καὶ κρῖμα εἰρωικὸν, καὶ δίκαιον κρίνετε ἐν ταῖς πύλαις ὑμῶν· καὶ ἕκαστος τὸν κακίαν τοῦ πλησίον μὴ λογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· καὶ ὅρκον ψευδῆ, μὴ ἀγαπᾶτε· διότι ταῦτα πάντα ἐμίσησα λέγει κύριος παντοκράτωρ. καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου παντοκράτορος πρός με λέγων, τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ νηστεία ἡ τετάρτη· καὶ νηστεία ἡ πέμπτη· καὶ νηστεία ἡ ἑβδόμη· καὶ νηστεία ἡ δεκάτη, ἔσονται τῷ οἴκῳ Ἰούδα εἰς χαρὰν· καὶ εἰς εὐφροσύνην· καὶ εἰς ἑορτὰς ἀγαθὰς, καὶ εὐφρανθήσεσθε· καὶ τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὴν εἰρήνην ἀγαπήσατε· τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ. ἔτι ἥξουσι λαοὶ πολλοὶ, καὶ κατοικήσουσι πόλεις πολλὰς, σωτηρίου καὶ καθιοῦνται μίαν· εἰς μίαν πόλιν λέγοντες πορευθῶμεν πορευόμενοι τὸ πρόσωπον κυρίου δεηθῆναι, καὶ ἐκζητῆσαι τὸ πρόσωπον κυρίου παντοκράτορος πορεύσομαι κἀγὼ καὶ ἥξουσι λαοὶ πολλοὶ καὶ ἔθνη πολλὰ ἐκζητήσουσι τὸ πρόσωπον κυρίου παντοκράτορος ἐν Ἰερουσαλὴμ, καὶ ἐξιλάσασθαι τὸ πρόσωπον κυρίου· τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ. ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐὰν ἐπιλάβωνται δέκα ἄνδρες ἐκ πασῶν τῶν γλωσσῶν τῶν ἐθνῶν· καὶ ἐπιλάβωνται τοῦ κρασπέδου, ἀνδρὸς Ἰουδαίου, λέγοντες· πορευσόμεθα μεθ' ὑμῶν διότι ἀκηκόαμεν ὅτι ὁ θεὸς μεθ' ὑμῶν ἐστιν, ἐς τέλος.

Αἰ ἐγένετο λόγος κυρίου παντοκράτορος. λέγων
κ. τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ. ἐζήλωσα τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ τὸν σιὼν ζῆλον μέγα. καὶ θυμῷ μεγάλῳ ἐζήλωσα αὐτήν. τάδε λέγει κύριος. ἐπιστρέψω εἰς σιὼν καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ Ἱερουσαλὴμ. καὶ κληθήσεται Ἱερουσαλὴμ πόλις ἀληθινή. καὶ τὸ ὄρος κυρίου παντοκράτορος ὄρος ἅγιον. τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ. ἔτι καθήσονται πρεσβύτεροι. καὶ πρεσβύτεραι ἐν ταῖς πλατείαις Ἱερουσαλὴμ, ἕκαστος τὸν ῥάβδον αὐτοῦ ἔχων ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. ἀπὸ πλήθους ἡμερῶν καὶ πλατείαι τῆς πόλεως πλησθήσονται παιδαρίων καὶ κοράσιων παιζόντων ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς. τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ. εἰ ἀδυνατήσῃ ἐνώπιον τῶν καταλοίπων τοῦ λαοῦ τούτου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. μὴ ἐνώπιόν μου δυνατήσῃ λέγει κύριος παντοκράτωρ. πάλιν λέγει κύριος παντοκράτωρ. ἰδοὺ ἐγὼ σώζω τὸν λαόν μου ἀπὸ γῆς ἀνατολῶν, καὶ ἀπὸ γῆς δυσμῶν. καὶ εἰσάξω αὐτούς. καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ Ἱερουσαλὴμ. καὶ ἔσονται ἐμοὶ εἰς λαόν. καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεὸν, ἀληθείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ. τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ. κατισχύσατε αἱ χεῖρες ὑμῶν τῶν ἀκουόντων ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις τοὺς λόγους τούτους, ἐκ στόματος τῶν προφητῶν ἀφ' ἧς ἡμέρας τεθεμελίωται ὁ οἶκος κυρίου, παντοκράτορος. καὶ ὁ ναὸς ἀφ' οὗ ᾠκοδόμηται. διότι πρὸ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ μισθὸς τῶν ἀνθρώπων, οὐκ ἦσαν εἰς ὄνησιν. καὶ ὁ μισθὸς τῶν κτηνῶν, οὐχ ὑπῆρξεν. καὶ τῷ εἰσπορευομένῳ καὶ τῷ ἐκπορευομένῳ οὐκ ἦσαν εἰρήνη ἀπὸ τῆς θλίψεως. καὶ ἐξαπέστειλα πάντας τοὺς ἀνθρώπους. ἕκαστον εἰς τὸν πλησίον αὐτοῦ. καὶ νῦν, οὐ κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς ἔμπροσθεν. ἐγὼ τοιῶ δὴ τοῖς καταλοίποις τοῦ λαοῦ τούτου λέγει κύριος παντοκράτωρ. ἀλλ' ἢ δίξω εἰρήνην. ἡ ἄμπελος δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς. καὶ ἡ γῆ δώσει τὰ γενήματα αὐτῆς καὶ ὁ οὐρανὸς δώσει τὴν δρόσον αὐτοῦ. καὶ κατα-

Αἰ γένηται ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει. δ΄ διρμὺς τοῦ βασιλέως
κ ως ἐγένετο λόγος κυ πρὸς Ζαχαρίαν τεβδομ τῷ μηνὶ τῷ
ἐνάτῳ. ὃς ἐστι χασελεῦ. καὶ ἀπέστειλαν εἰς Βαθηλ, Σαρε-
σὰρ καὶ Ἀρβὰθ σαγίρ. ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐξιλάσα-
σθαι τὸ κύριον. λέγων πρὸς τοὺς ἱερεῖς τοὺς ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου παν-
τοκράτορος. καὶ πρὸς τοὺς προφήτας λέγων. εἰσιλήλυθεν ὧδε
ἐν τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ. ἀφορίσασθαι καθὼς ἐποίησα ἤδη ἐκ
νεότητι. καὶ ἐγένετο λόγος κυ πρός με λέγων. εἶπον
πρὸς πάντα τὸν λαὸν τῆς γῆς καὶ πρὸς τοὺς ἱερεῖς. λέγων. ἐὰν
νηστεύσητε καὶ κόψησθε ἐν τοῖς πέμπτοις καὶ ἐν τοῖς ἑβδόμοις. καὶ
ἰδοὺ ἑβδομήκοντα ἔτη. μὴ νηστείαν νενηστεύκατέ μοι, καὶ ἐὰν φά-
γητε καὶ πίητε. οὐχ ὑμᾶς ἐσθίετε καὶ ὑμεῖς πίνετε, οὐχ αὐτοί ἐσ-
τιν οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησε κύριος ἐν χειρὶ τῶν προφητῶν τῶν ἐμ-
προσθεν. ὅτε καὶ ἦσαν κατοικούμενοι καὶ εὐφραίνοντο, καὶ αἱ
πόλεις αὐτῆς κυκλόθεν καὶ ἡ ὀρεινὴ, καὶ ἡ πεδινὴ κατῳκεῖτο.
καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ζαχαρίαν λέγων. τάδε λέγει
κύριος παντοκράτωρ. κρῖμα δίκαιον κρίνετε, καὶ ἔλεον, καὶ
οἰκτιρμὸν ποιεῖτε, ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. μὴ μνησικα-
κεῖτε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν. καὶ πένθησαν τὸ πρόσωπον. καὶ
ἔδωκαν νῶτον παραφρονοῦντα καὶ τὰ ὦτα αὐτῶν ἐβάρυνον
τοῦ μὴ ἀκοῦσαι καὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν ἔταξαν ἀπειθῆ τοῦ
μὴ ἀκοῦσαι τοῦ νόμου μου. καὶ τοὺς λόγους μου οὓς ἐξαπέστει-
λε κύριος παντοκράτωρ ἐν πνεύματι αὐτοῦ ἐν χειρὶ τῶν προφή-
των ἐμπροσθεν. καὶ ἐγένετο ὀργὴ μεγάλη παρὰ κυρίου παντοκράτο-
ρος. καὶ ἔσαι, οὐ φόβον εἶπε καὶ ἐκ ἀσήκουσαν αὐτοῦ, οὕτως καὶ
φάξον, καὶ οὐ μὴ ἀκούσω λέγει κύριος ὁ παντοκράτωρ. καὶ
ἐκ βαλῶ αὐτοὺς εἰς πάντα τὰ ἔθνη ἃ ἐκ ἔγνωσαν. καὶ ἡ γῆ ἀφα-
νισθήσεται κατόπισθεν αὐτῶν ἐκ διοδεύοντος καὶ ἐξαναστρέ-
φοντος. καὶ ἔταξαν τὴν ἐπιθυμητὴν, εἰς ἀφανισμόν.

Κεφάλαιον. κ. 8.

καὶ ἅρματι καὶ τετάρτῳ, ἵπποι ποικίλοι, καὶ ψαροί, καὶ ἀ-
πισχυρίῳ, καὶ ἔπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοί· τί
ἐστι ταῦτα κύριε, καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί· καὶ ἔ-
πι ταῦτά ἐσιν οἱ τέσσαρες ἄνεμοι τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐκπορεύον-
ται παρεστῶτα καὶ κυρίῳ πάσης τῆς γῆς· ἐν ᾧ ἦσαν· ἵπποι οἱ
μέλανες· ἐξεπορεύοντο ἐπὶ γῆν βορρᾶ· καὶ οἱ λευκοὶ ἐξεπο-
ρεύοντο κατόπισθεν αὐτῶν· καὶ οἱ ποικίλοι ἐξεπορεύοντο ἐπὶ
γῆν νότου· καὶ οἱ ψαροὶ ἐξεπορεύοντο· καὶ ἐπέβλεπον τοῦ πε-
ριπατῆσαι τὴν γῆν· καὶ ἔπα πορεύεσθε· καὶ περιπατήσατε
τὴν γῆν· καὶ περιεπάτησαν τὴν γῆν καὶ ἀνεβόησε, καὶ ἐλάλησε
πρός με· ἰδοὺ οἱ ἐκπορευόμενοι ἐπὶ γῆν βορρᾶ· ἀνέπαυσαν
τὸν θυμόν μου, ἐν γῇ βορρᾶ· καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς
με λέγων, λάβε τὰ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας παρὰ τῶν ἀρχόντων
καὶ παρὰ τῶν χρησίμων αὐτῆς· καὶ παρὰ τῶν ἐπηγμένων αὐ-
τόν· καὶ εἰσελεύσῃ σὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς τὸν οἶκον ἰωσίου
τοῦ σοφονίου τοῦ ἥκοντος ἐκ βαβυλῶνος· καὶ λήμψῃ ἀργύριον, καὶ
χρυσίον· καὶ ποιήσεις στέφανον, καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
ἰησοῦ τοῦ ἰωσεδὲκ τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου· καὶ ὄψῃ πρὸς αὐτὸν
τὰ δὲ λέγει κύριος παντοκράτωρ· ἰδοὺ ἀνὴρ ἀνατολὴ ὄνομα αὐ-
τῷ· καὶ ὑπὸ καταπαθὼν αὐτοῦ ἀνατελεῖ· καὶ οἰκοδομήσει ἐν οἴ-
κῳ κυρίου· καὶ αὐτὸς λήμψεται ἀρετὴν, καὶ καθιεῖται καὶ κατάρ
ξει ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ· καὶ ἔσται ἱερεὺς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· καὶ βου
λὴ εἰρήνη ἔσται ἀνὰ μέσον ἀμφοτέρων· ὁ δὲ στέφανος ἔσται τοῖς
ὑπομένουσι· καὶ τοῖς χρησίμοις αὐτοῖς· καὶ τοῖς ἐπηγμένοις
αὐτῷ καὶ εἰς χαρίτια τοῦ σοφονίου· καὶ εἰς ναὸν ἐν οἴκῳ
κυρίου καὶ οἱ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἥξουσι καὶ οἰκοδομήσουσιν
ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου· καὶ γνώσεσθε, διότι κύριος παντοκρά-
τωρ ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἔσται ἐὰν ἐισακούοντες ἀκ-
ούσητε τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν.

Αἰ ἐπέστρεψα, καὶ ἦρα ζῶς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον
καὶ ἰδοὺ ἅρμα ἓν τεσσαρα ἐκπορευόμενα ἐκ μέ-
σου δύο ὀρέων, καὶ τὰ ὄρη χαλκᾶ. ἐν τῷ ἅρματι
τῷ πρώτῳ ἵπποι πυῤῥοί, καὶ ἐν τῷ ἅρματι τῷ δευτέρῳ, ἵπ-
ποι μέλανες. καὶ ἐν τῷ ἅρματι τῷ τρίτῳ ἵπποι λευκοί. καὶ ἐν

Αἰ ἐπέστρεψα, καὶ ἦρα ζῶς ὀφθαλμούς μου, καὶ εἶδον.
καὶ ἰδοὺ δρέπανον πετόμενον. καὶ εἶπε πρός με, τί
σὺ βλέπεις; καὶ εἶπον ἐγώ. ὁρῶ δρέπανον πετόμενον
μήκους πηχῶν ἓκατὸν καὶ πλάτος πηχῶν δέκα. καὶ εἶπε πρός με·
αὕτη ἡ ἀρὰ ἡ ἐκπορευομένη ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. διό-
τι πᾶς ὁ κλέπτης ἐκ τούτου ἕως θανάτου ἐκδικηθήσεται. καὶ ἐξοίσω
αὐτὴν λέγει κύριος παντοκράτωρ. καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὸν οἶκον τοῦ
κλέπτου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ ὀμνύοντος τῷ ὀνόματί μου ἐπὶ ψευδεῖ. καὶ
καταλύσει ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ συντελέσει καὶ τὰ ξύλα αὐ-
τοῦ καὶ τοὺς λίθους αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί, καὶ
εἶπε πρός με ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου καὶ ἰδὲ τὸ ἐκπο-
ρευόμενον τοῦτο. καὶ εἶπα τί ἐστι. τοῦτο τὸ μέτρον ἐκπο-
ρευόμενον καὶ εἶπεν αὕτη ἡ ἀδικία αὐτῶν ἐν πάσῃ τῇ γῇ. καὶ
ἰδοὺ τάλαντον μολίβδου ἐξαιρούμενον. καὶ ἰδοὺ γυνὴ μία
ἐκάθητο ἐν μέσῳ τοῦ μέτρου καὶ εἶπεν. αὕτη ἐστὶν ἡ ἀνομία, καὶ
ἐρρίψεν αὐτὴν εἰς μέσον τοῦ μέτρου. καὶ ἐρρίψεν τὸν λίθον τοῦ μο
λίβδου, εἰς τὸ στόμα αὐτῆς. καὶ ἦρα ζῶς ὀφθαλμούς μου, καὶ εἶδον
καὶ ἰδοὺ δύο γυναῖκες ἐκπορευόμεναι. καὶ πνεῦμα ἐν ταῖς
πτέρυξιν αὐτῶν. καὶ αὗται εἶχον πτέρυγας ὡς πτέρυγας ὀ-
πότους, καὶ ἀνέλαβον τὸ μέτρον ἀνὰ μέσον τῆς γῆς, καὶ ἀνὰ μέ
σον τοῦ οὐρανοῦ. καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοί.
ποῦ αὗται ἀποφέρουσι τὸ μέτρον. καὶ εἶπε πρός με οἰκοδομῆ
σαι αὐτῇ οἶκον ἐν γῇ Βαβυλῶνος. καὶ ἑτοιμάσαι. καὶ θέ
θυσιν αὐτὸ ἐκεῖ, ἐπὶ τὴν ἑτοιμασίαν αὐτοῦ.

Κεφ. ε. ς.

Αἰ ἐπέστρεψα, καὶ ἦρα ζῶς ὀφθαλμούς μου, καὶ εἶδον.
καὶ ἰδοὺ τέσσαρα ἅρματα ἐκπορευόμενα ἐκ μέ-
σου δύο ὀρέων, καὶ τὰ ὄρη χαλκᾶ. ἐν τῷ ἅρματι
τῷ πρώτῳ ἵπποι πυῤῥοί, καὶ ἐν τῷ ἅρματι τῷ δευτέρῳ, ἵπ-
ποι μέλανες. καὶ ἐν τῷ ἅρματι τῷ τρίτῳ ἵπποι λευκοί. καὶ ἐν

Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐμοὶ καὶ ἐξήγει
μ ρέ με ὃν τρόπον ὅταν ἐξεγερθῇ ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ὕ-
πνου αὐτοῦ. καὶ εἶπε πρός με τί σὺ βλέπεις. καὶ εἶπα
ἑώρακα καὶ ἰδοὺ χρυσῆ ὅλη λυχνία. καὶ τὸ λαμπάδιον αὐτῆς, καὶ
ἑπτὰ λύχνοι ἐπάνω αὐτῆς καὶ ἑπτὰ ἐπαρυστρίδες. τοῖς λύχνοις τοῖς
ἐπάνω αὐτῆς καὶ δύο ἐλαῖαι ἐπάνω αὐτῆς μία. ἐκ δεξιῶν τοῦ λαμ
πάδου αὐτῆς καὶ μία ἐξ ἀριστερῶν. καὶ ἐπηρώτησα, καὶ εἶπα πρὸς
τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοὶ λέγων. ἰσὶ ταῦτα. καὶ ἀπεκρίθη ὁ
ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί. καὶ εἶπε πρός με λέγων, οὐ γινώσκεις τί
ἐστι ταῦτα εἶπα οὐχί κύριε. καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπε πρός με λέγων,
οὗτος ὁ λόγος κυρίου πρὸς Ζοροβάβελ λέγων οὐκ ἐν δυνάμει μη-
δὲ ἐν ἰσχύι μεγάλῃ ἀλλ' ἐν πνεύματι μου λέγει κύριος παν-
τοκράτωρ. τί σὺ εἶ ὄρος ὁ μέγα πρὸ προσώπου Ζοροβάβελ εἰς πε-
δίον θήσεις, καὶ ἐξοίσει τὸν λίθον τῆς κληρονομίας ἰσότητα χάριτος.
χάριτα αὐτῷ, καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων αἱ χεῖ
ρες Ζοροβάβελ ἐθεμελίωσαν τὸν οἶκον τοῦτον, καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ
ἐπιτελέσουσιν αὐτόν. καὶ ἐπιγνώσῃ διότι κύριος παντοκρά-
τωρ ἐξαπέσταλκά με πρὸς σε διότι τίς ἐξουδένωσεν ἡμέ-
ρας μικρὰς καὶ χαρήσονται. καὶ ὄψονται τὸν λίθον τὸν κασ-
σίτερον ἐν χερὶ Ζοροβάβελ. ἑπτὰ οὗτοι ὀφθαλμοὶ κυρίου εἰσὶν
οἱ ἐπιβλέποντες ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. καὶ ἀπεκρίθη, καὶ εἶπα
πρὸς αὐτόν. τί αἱ δύο αὗται ἐλαῖαι. αἱ ἐκ δεξιῶν τῆς λυχνί-
ας, καὶ ἐξ ἀριστερῶν καὶ ἐπηρώτησα ἐκ δευτέρου, καὶ εἶπα
πρὸς αὐτόν. τί οἱ δύο κλάδοι τῶν ἐλαιῶν οἱ ἐν ταῖς χερσὶ
τῶν δύο μυξωτήρων τῶν χρυσῶν τῶν ἐπιχεόντων, καὶ ἐπα-
ναχόντων τὰς ἐπαρυστρίδας. τὰς χρυσᾶς. καὶ εἶπε πρός με
λέγων. οὐκ οἶδας τί ἐστι ταῦτα. καὶ εἶπα οὐχί κύριε καὶ εἶ-
πεν, οὗτοι οἱ δύο υἱοὶ τῆς πιότητος παρεστήκασι τῷ κυρίῳ
πάσης τῆς γῆς.

Κεφάλαιον. ς. ζ.

Κεφάλαιον. γ. 3.

Καὶ ἔδειξε κύριος τὸν Ἰησοῦν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν
κ ἑστῶτα πρὸ προσώπου ἀγγέλου κυρίου. καὶ ὁ διάβολος ἑστήκει ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ τοῦ ἀντικεῖσθαι αὐτῷ. καὶ εἶπε κύριος πρὸς τὸν διάβολον ἐπιτιμήσαι κύριος ἐν σοὶ διάβολε. καὶ ἐπιτιμήσαι κύριος ἐν σοὶ ὁ ἐκλεξάμενος τὴν Ἱερουσαλήμ. οὐκ ἰδοὺ τοῦτο, ὡς δαλὸς ἐξεσπασμένος ἐκ πυρός. καὶ Ἰησοῦς ἦν ἐνδεδυμένος ἱμάτια ῥυπαρά. καὶ εἱστήκει πρὸ προσώπου τοῦ ἀγγέλου. καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπε πρὸς τοὺς ἑστηκότας πρὸ προσώπου αὐτοῦ. λέγων ἀφέλετε τὰ ἱμάτια τὰ ῥυπαρὰ ἀπ' αὐτοῦ. καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. ἰδοὺ ἀφῄρηκα ἀπὸ σοῦ τὰς ἀνομίας σου. καὶ τὰς ἁμαρτίας σου περιελοῦμαί σε. καὶ ἐνέδυσατε αὐτὸν στολὴν. καὶ ἐπίθετε μίτραν. καὶ κίδαριν καθαρὰν. καὶ ἐπέθηκαν μίτραν, καὶ κίδαριν καθαρὰν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ περιέβαλον αὐτὸν ἱμάτια. καὶ ὁ ἄγγελος κυρίου εἱστήκει, καὶ διεμαρτύρατο ὁ ἄγγελος κυρίου πρὸς Ἰησοῦν, λέγων. τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ. ἐὰν τοῖς ὁδοῖς μου πορεύσῃ. καὶ ἐὰν τὰς προστάγματά μου φυλάξῃς καὶ σὺ διακρινεῖς τὸν οἶκόν μου, καὶ ἐὰν διαφυλάξῃς τὴν αὐλήν μου, καὶ δώσω σοι ἀναστρεφομένους ἐν μέσῳ τῶν ἑστηκότων τούτων. ἄκουε δὴ Ἰησοῦ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, σὺ, καὶ οἱ πλησίον σου οἱ καθήμενοι πρὸ προσώπου. διότι ἄνδρες τέρας θαυμαστοί ἐστε. διότι τάδε λέγω ἄγω τὸν δοῦλόν μου ἀνατολήν. διότι ὁ λίθος ὃν ἔδωκα πρὸ προσώπου Ἰησοῦ ἐπὶ λίθον ἕνα ἑπτὰ ὀφθαλμοί εἰσιν. ἰδοὺ ἐγὼ ὀρύσσω βόθρον λέγει κύριος παντοκράτωρ, καὶ ψηλαφήσω πᾶσαν τὴν ἀδικίαν τῆς γῆς ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγει κύριος παντοκράτωρ. συγκαλέσατε, ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ, ὑπὸ καθ' ὑμπέλου. καὶ ὑπὸ καθ' τὴν συκῆν.

Κεφ. δ. 4.

Καὶ ἐπέστρεψεν

ξαν· καὶ ἰδοὺ οἱ ἄνδρες αὐτῶν ἦρε κεφαλήν· καὶ ἐξῆλθοσαν ἕως ἐξύνασε αὐτὰς ἐς χάρας αὐτῶν· τὰ τέσσαρα κέρατα τὰ ἔθνη τὰ ἐπανατόμενα κέρας· ἐπὶ τὴν γῆν κυρίου, τὸ σκορπίσαι αὐτήν.

Κεφάλαιον. β. 2.

Καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ κ καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ σχοινίον γεωμετρικόν· καὶ εἶπα πρὸς αὐτόν· ποῦ σὺ πορεύῃ καὶ εἶπε πρός με· τοῦ μετρῆσαι τὴν Ἱερουσαλὴμ τοῦ ἰδεῖν πηλίκον τὸ πλάτος αὐτῆς καὶ πηλίκον τὸ μῆκος· καὶ ἰδοὺ ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ ἐξήρχετο· καὶ ἄγγελος ἕτερος ἐξεπορεύετο εἰς συναντησιν αὐτῷ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· λέγων· δράμε, καὶ λάλησον πρὸς τὸν νεανίαν ἐκεῖνον· λέγων κατακαρπως κατοικηθήσεται Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ πλήθους ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν ἐν μέσῳ αὐτῆς· καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτῇ λέγει κύριος, τεῖχος πυρὸς κυκλόθεν· καὶ εἰς δόξαν ἔσομαι ἐν μέσῳ αὐτῆς· ὦ ὦ φεύγετε ἀπὸ τῆς βορρᾶ λέγει κύριος· διότι ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων τοῦ οὐρανοῦ συνάξω ὑμᾶς λέγει κύριος· εἰς σιὼν διασώζεσθε οἱ κατοικοῦντες θυγατέρα Βαβυλῶν· διότι τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ· ὀπίσω δόξης ἀπέσταλκέ με, ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ σκυλεύσαντα ὑμᾶς ὁ ἁπτόμενος ὑμῶν ὡς ὁ ἁπτόμενος τῆς κόρης τοῦ ὀφθαλμοῦ αὐτοῦ· διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐπιφέρω τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτούς· καὶ ἔσονται σκύλα τοῖς δουλεύουσιν αὐτοῖς· καὶ γνώσεσθε· ὅτι κύριος παντοκράτωρ ἀπέσταλκέ με· τοῦτον καὶ εὐφραίνω θυγατέρα σιών· διότι ἰδοὺ ἔρχομαι, καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ σου λέγει κύριος· καὶ καταφεύξονται ἔθνη πολλὰ ἐπὶ τὸν κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· καὶ ἔσονται αὐτῷ εἰς λαὸν καὶ κατασκηνώσουσιν ἐν μέσῳ σου· καὶ ἐπιγνώσῃ· ὅτι κύριος παντοκράτωρ ἐξαπέσταλκέ με πρός σε· καὶ κατακληρονομήσῃ κύριος τὸν Ἰούδαν· καὶ τὴν μερίδα αὐτοῦ τὴν γῆν τὴν ἁγίαν· καὶ αἱρεῖται ἔτι τὴν Ἱερουσαλήμ· σιλαβέσθω πᾶσα σὰρξ ἀπὸ προσώπου κυρίου· διότι ἐξεγήγερται ἐκ γῆς λοῶν ἁγίων αὐτοῦ·

ἱππεῖς κόκκινον ἵππον πυῤῥόν· καὶ ὄπισθεν αὐτοῦ ἵπποι πυῤῥοὶ· καὶ φαιροί, καὶ ποικίλοι· καὶ λευκοί· καὶ εἶπα τί οὗτοι κύριε· καὶ εἶπεν πρός με ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί· ἐγὼ δηλῶσαί σοι τί ἐστι ταῦτα· καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἀνὴρ ὁ ἀφεστηκὼς ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων καὶ εἶπε πρός με οὗτοί εἰσιν οὓς ἐξαπέστειλε κύριος, περιελθεῖν πᾶσαν τὴν γῆν· καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ ἀγγέλῳ κυρίῳ τῷ ἀφεστῶτι ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων· καὶ εἶδον· περιελήλυθαμεν πᾶσαν τὴν γῆν· καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ γῆ κατοικᾶται· καὶ ἡσυχάζει· καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος κυρίου καὶ εἶπε· κύριε παντοκράτωρ ἕως τίνος οὐ μὴ ἐλεήσῃς τὴν Ἱερουσαλήμ· καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα ἃς ὑπερεῖδες τοῦτο ἑβδομηκοστὸν ἔτος· καὶ ἀπεκρίθη κύριος παντοκράτωρ τῷ ἀγγέλῳ τῷ λαλοῦντι ἐν ἐμοί· ῥήματα καλὰ καὶ λόγους παρακλήσεως· καὶ εἶπε πρός με ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί· ἀνάκραγε λέγων· τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ· ἐζήλωκα τὴν Ἱερουσαλὴμ· καὶ τὴν σιὼν, ζῆλον μέγα, καὶ ὀργὴν μεγάλην ἐγὼ ὀργίζομαι ἐπὶ τὰ ἔθνη, τὰ σωτηρίᾳ μόνα· αὐτὸς ὢν μικρὸν ἐγὼ ὡρίσθην ὀλίγα· αὐτοὶ δὲ συνεπήνεγκαν εἰς κακά· διὰ τοῦτο λέγει κύριος· ἐπιστρέψω εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἐν οἰκτιρμῷ· καὶ ὁ οἶκός μου οἰκοδομηθήσεται ἐν αὐτῇ· λέγει κύριος παντοκράτωρ· καὶ μέτρον ἐκταθήσεται ἐπὶ Ἱερουσαλήμ· καὶ εἶπε πρός με, ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί· ἔτι ἀνάκραγε λέγων· τάδε λέγει ὁ παντοκράτωρ· ἔτι σχοινοβοῦνται πόλεις ἐν ἀγαθοῖς· καὶ ἐλεήσει κύριος ἔτι τὴν σιών· καὶ αἱρετιεῖ ἔτι τὴν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ τέσσαρα κέρατα· καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοί· τί ἐστι ταῦτα κύριε· καὶ εἶπε πρός με· ταῦτα τὰ κέρατα τὰ σκορπίσαντα τὸν Ἰούδα· καὶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ Ἱερουσαλήμ· καὶ ἔδειξέ μοι κύριος τέσσαρας τέκτονας· καὶ εἶπα τί οὗτοι ἔρχονται ποιῆσαι· καὶ εἶπε ταῦτα τὰ κέρατα τὰ σκορπίσαντα, τὸν Ἰούδα καὶ τὸν Ἰσραὴλ κατὰ

ΖΑΧΑΡΙΑΣ.

Κεφάλαιον. α. 1.

Ν τῷ ὀγδόῳ μηνὶ ἔτους δευτέρου Δαρείου. ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ζαχαρίαν τὸν τοῦ Βαραχίου υἱὸν Ἀδδοὺ τὸν προφήτην λέγων. ὠργίσθη κύριος ἐπὶ τοὺς πατέρας ὑμῶν ὀργὴν μεγάλην. καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ. ἐπιστράφητε πρός με λέγει κύριος τῶν δυνάμεων καὶ ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς λέγει κύριος τῶν δυνάμεων. καὶ μὴ γίνεσθε καθὼς οἱ πατέρες ὑμῶν. οἷς ἐκάλεσαν αὐτοὺς οἱ προφῆται ἔμπροσθεν λέγοντες. τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ. ἀποστράφητε ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν τῶν πονηρῶν. καὶ ἀπὸ τῶν ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν τῶν πονηρῶν καὶ οὐκ εἰσήκουσαν. καὶ οὐ προσέσχον τοῦ εἰσακοῦσαί μου λέγει κύριος. οἱ πατέρες ὑμῶν ποῦ εἰσι, καὶ οἱ προφῆται. μὴ εἰς αἰῶνα ζήσονται; πλὴν οὓς λόγους μου καὶ τὰ νόμιμά μου ἃ ἐνετειλάμην ἐν πνεύματι τοῖς δούλοις μου τοῖς προφήταις. οἳ κατέλαβον τοὺς πατέρας ὑμῶν καὶ ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν. καθὼς παρεπέπτωκε κύριος παντοκράτωρ τοῦ ποιῆσαι ὑμῖν κατὰ τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν, οὕτως ἐποίησεν ὑμῖν. τῇ τετράδι καὶ εἰκάδι. τοῦ ἐνδεκάτου μηνὸς, ὅστις ἐστὶν Δαθάτ. ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει Δαρείου. ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ζαχαρίαν ἐν τῷ βαραχίου υἱὸν Ἀδδοὺ τὸν προφήτην λέγων. ὡράϊσα τὴν νύκτα καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ

μῶν, καὶ ἐκλιπιερίψατε πρός με λέγει κύριος. καὶ νῦν τάξατε δὴ τὰς καρδίας ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἐπέκεινα ἀπὸ τῆς τετράδος, καὶ ἑκάδος τοῦ ἐνάτου μηνός. καὶ ἀπὸ τ ἡμέρας ἧς τεθεμελίωται ὁ ναὸς κυρίου θέσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, εἰ ἔλθῃ ἐπιγνωσθήσεται, ἐπὶ τῆς ἅλω. καὶ ἔλθῃ ἡ ἄμπελος, καὶ ἡ συκῆ. καὶ ἡ ῥόα. καὶ τὰ ξύλα τῆς ἐλαίας τὰ οὐ φέροντα καρπὸν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης εὐλογήσω. καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου ἐκ δευτέρου πρὸς ἄγγαιον ἐν προφήτῃ. τῇ πράδι, καὶ ἑκάδι τοῦ μηνός. λέγων. ἔτι ἅπαξ πρὸς ζοροβάβελ τὸν τοῦ Σαλαθιὴλ, ἐκ φυλῆς ἰούδα λέγων. ἐγὼ σείω τὸν οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ τὴν ξηρὰν, καὶ καταστρέψω θρόνους βασιλέων. καὶ ὀλοθρεύσω δύναμιν βασιλέων τῶν ἐθνῶν. καὶ καταστρέψω ἅρματα, καὶ ἀναβάτας. καὶ καταβήσονται ἵπποι, καὶ ἀναβάται αὐτῶν. ἕκαστος ἐν ῥομφαίᾳ πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. λέγει κύριος παντοκράτωρ λήψομαί σε ζοροβάβελ τὸν τοῦ σαλαθιὴλ, τὸν δοῦλόν μου λέγει κύριος. καὶ θήσομαί σε ὡς σφραγῖδα. διότι σὲ ᾑρέτισα λέγει κύριος παντοκράτωρ.

Τέλος ἀγγαίου.

ἐφίσηκαν ἐν μέσῳ ὑμῶν. θαρσεῖτε, διότι τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ. Ἔτι ἅπαξ ἐγὼ σείσω τὸν οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ τὴν ξηράν. καὶ σεισθήσονται πάντα τὰ ἔθνη. καὶ ἥξει τὰ ἐκλεκτὰ πάντων τῶν ἐθνῶν. καὶ πληρώσω τὸν οἶκον τῆς δόξης, λέγει κύριος παντοκράτωρ. ἐμὸν τὸ ἀργύριον, καὶ ἐμὸν τὸ χρυσίον λέγει κύριος παντοκράτωρ. διότι μεγάλη ἔσται ἡ δόξα τοῦ οἴκου τούτου ἡ ἐσχάτη ὑπὲρ τὴν πρώτην λέγει κύριος παντοκράτωρ. καὶ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ δώσω εἰρήνην λέγει κύριος παντοκράτωρ. καὶ εἰρήνην ψυχῆς εἰς πεποίθησιν παντὶ τῷ κτίσαντι τὸ ἀναστῆσαι τὸν λαὸν τοῦτον. τριάδι καὶ ἑκάδι ἡ ἐνάτῃ μηνός. ἔτους δευτέρου ἐπὶ Δαρείου, ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἀγγαῖον τὸν προφήτην λέγων. τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ. ἐπερώτησον δὴ τοὺς ἱερεῖς νόμον. λέγων. ἐὰν λάβῃ ἄνθρωπος κρέας ἅγιον ἐν τῷ πτερῷ τὴν ἰματίου αὐτοῦ. καὶ ἅψεται τὸ πτερὸν τὴν ἰματίου αὐτοῦ ἄρτου, ἢ ἑψήματος, ἢ οἴνου, ἢ ἐλαίου ἢ παντὸς βρώματος, εἰ ἁγιασθήσεται, καὶ ἀποκριθέντες οἱ ἱερεῖς, εἶπαν οὔ. καὶ εἶπεν Ἀγγαῖος. ἐὰν ἅψηται μεμιασμένος ἐπὶ ψυχῇ ἀπὸ παντὸς τούτων ἐὰ μιανθήσεται; καὶ ἀποκριθέντες καὶ εἶπαν μιανθήσεται, καὶ ἀποκριθεὶς Ἀγγαῖος. καὶ εἶπεν οὕτως ὁ λαὸς τοῦτος καὶ οὕτως τὸ ἔθνος τὸ ἐνώπιον ἐμοῦ λέγει κύριος, καὶ οὕτως πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν. καὶ ὃς ἂν ἐγγίσῃ ἐκεῖ μιανθήσεται. ἕνεκεν τῶν λημμάτων αὐτῶν, καὶ τῶν ὀρφανῶν ἐσωπήθησαν ἀπὸ προσώπου τοῦ πονηροῦ αὐτῶν. καὶ ἐμισήσατε ἐν πύλαις ἐλέγχοντα. καὶ νῦν θέσθε δὴ τὰς καρδίας ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ὑπεράνω πρὸ τοῦ θεῖναι λίθον ἐπὶ λίθον ἐν τῷ ναῷ κυρίου. πῶς ἦτε. ὅτε ἐνεβάλετε εἰς κυφέλλας ἔχοντα σάτα. καὶ ἐγένετο δέκα σάτα κριθῆς. καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς τὸ ὑποληνιον. ἐξαντλῆσαι πεντήκοντα μετρητάς. καὶ ἐγένετο εἰς ἔχοντα. ἐπάταξεν ὑμᾶς ἐν ἀφορίᾳ, καὶ ἐν ἀνεμοφθορίᾳ. καὶ ἐν χαλάζῃ πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ὑ-

σν. καὶ ἡ γῆ ὑποτελῆται δίναι τὰ ἐκφόρια αὐτῆς, καὶ ἐπάξω ῥομφαίαν ἐπὶ πάν γῆν· καὶ ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ ἐπὶ τὸν σῖτον, καὶ ἐπὶ τὸν οἶνον· καὶ ἐπὶ τὸ ἔλαιον· καὶ ὅσα ἐκφέρει ἡ γῆ· καὶ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ ἐπὶ τὰ κτήνη· καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς πόνους τῶν χειρῶν αὐτῶν. Καὶ ἤκουσε Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιὴλ ἐκ φυλῆς Ἰούδα· καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδὲκ ἱερεὺς ὁ μέγας· καὶ πάντων οἱ κατάλοιποι τοῦ λαοῦ· τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν· καὶ τῶν λόγων τοῦ ἀγγαίου τοῦ προφήτου· καθότι ἀπέστειλεν αὐτὸν κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν πρὸς αὐτούς· καὶ ἐφοβήθη ὁ λαὸς ἀπὸ προσώπου κυρίου· καὶ εἶπεν ἀγγαῖος ὁ ἄγγελος κυρίου, ἐν ἀγγελιασμῷ κυρίου τῷ λαῷ· ἐγὼ ἐμὶ μεθ' ὑμῶν λέγει κύριος· καὶ ἐξήγειρε κύριος τὸ πνεῦμα Ζοροβάβελ τοῦ Σαλαθιὴλ, ἐκ φυλῆς Ἰούδα, καὶ τὸ πνεῦμα Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσεδὲκ τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου, καὶ τὸ πνεῦμα τῶν καταλοίπων τοῦ λαοῦ· καὶ ἐσῆλθον, καὶ ἐποίουν ἔργα ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου παντοκράτορος θεοῦ αὐτῶν.

Κεφ. ϛ. α.

Ἡ τριάδι καὶ ἑβδόμῃ τοῦ μηνὸς τοῦ ἕκτου τοῦ ἔτους τῷ ἑρδαίῳ τοῦ βασιλέως· τῷ ἐβδόμῳ μηνὶ μιᾷ, καὶ ἑβδόμῃ τοῦ μηνὸς καὶ ἐλάλησε κύριος ἐν χειρὶ ἀγγαίου τοῦ προφήτου λέγων· εἶπον δὴ πρὸς Ζοροβάβελ τὸν τοῦ Σαλαθιὴλ ἐκ φυλῆς Ἰούδα· καὶ πρὸς Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ἰωσεδὲκ τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, καὶ πρὸς πάντας τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ λέγων· τίς ἐξ ὑμῶν ὃς εἶδε τὸν οἶκον τοῦτον ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, τῇ ἐμπροσθεν· καὶ πῶς ὑμεῖς βλέπετε αὐτὸν νῦν· καθὼς ὑπάρχει ἐνώπιον ὑμῶν, καὶ νῦν κατίσχυε Ζοροβάβελ λέγει κύριος· καὶ κατίσχυε Ἰησοῦ, ὁ τοῦ Ἰωσεδὲκ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας· καὶ κατισχύετω πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς λέγει κύριος· καὶ ποιεῖτε· ὅτι ἐγὼ μεθ' ὑμῶν ἐμὶ λέγει κύριος παντοκράτωρ· τὸν λόγον ὃν διεθέμην ὑμῖν ἐν τῷ ἐξελθεῖν ὑμᾶς ἀπὸ Αἰγύπτου, καὶ τὸ πνεῦμά μου

ΑΓΓΑΙΟΣ.

Κεφάλαιον. α. 1.

ΕΝ τῷ δευτέρῳ ἔτει τῷ ἐπὶ Δαρείου βασιλέως ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ μιᾷ τοῦ μηνὸς ἐγένετο λόγος κυρίου ἐν χειρὶ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου λέγων. εἶπον πρὸς Ζοροβάβελ υἱὸν Σαλαθιὴλ ἐκ φυλῆς Ἰούδα καὶ πρὸς Ἰησοῦν υἱὸν Ἰωσεδὲκ τὸν ἱερέα μέγαν. λέγων. τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ λέγων. ὁ λαὸς οὗτος λέγουσιν. οὐχὶ ἥκει ὁ καιρὸς τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον κυρίου. καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου ἐν χειρὶ ἀγγαίου τοῦ προφήτου λέγων. ἐὰ καιρὸς ὑμῖν μέν ἐστι τοῦ οἰκοδομεῖν. ἐν οἴκοις ὑμῶν ἐλαμπρύνοις. ὁ δὲ οἶκός μου ἔρημος ἐξερήμωται. καὶ νῦν τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ τάξατε καρδίας ὑμῶν ἐπὶ τὰς ὁδοὺς ὑμῶν ἐπάρατε πολλά, καὶ εἰσενέγκατε ὀλίγα. ἐφάγετε, καὶ οὐκ ἐπλησμονήθητε. ἐπίετε, καὶ οὐκ ἐμεθύσθητε. περιεβάλεσθε καὶ οὐκ ἐθερμάνθητε ἐν αὐτοῖς. καὶ ὁ τοὺς μισθοὺς σωάγων, σωήγαγεν εἰς ἀπωλεσμὸν τετρυπημένον. τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ. θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν ἐπὶ τὰς ὁδοὺς ὑμῶν. ἀνάβητε ἐπὶ τὸ ὄρος καὶ κόψατε ξύλα. καὶ οἰκοδομήσατε τὸν οἶκον. καὶ εὐδοκήσω ἐν αὐτῷ καὶ ἐνδοξασθήσομαι, εἶπε κύριος. ἐπεβλέψατε εἰς πολλὰ. καὶ ἐγένετο ὀλίγα. καὶ εἰσηνέχθη εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἐξεφύσησα αὐτά. διὰ τί τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἀνθ' ὧν ὁ οἶκός μου ἐστὶν ἔρημος. ὑμεῖς δὲ διώκετε ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. διὰ τοῦτο ἀνέξει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ δρόσου

καταλειφθῆς. ἐκ πάντων τῶν ἐπιτηδευμάτων σου ὧν ἠσέβησας
εἰς ἐμέ. διὰ τότε πτοηλῶ ἀπὸ σοῦ, τὰ φαυλίσματα τῆς ὕβρεώς
σου. καὶ οὐκ ἔτι μὴ προσχῆς τὸ μεγαλαυχῆσαι, ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅ-
γιόν μου. καὶ ὀπολήψομαι ἐν σοὶ λαὸν ταπεινὸν. καὶ
σὺ λαβηθήσονται ἀπὸ τὸ ὀνόματος κυρίου οἱ κατάλοιποι τοῦ ἰσ-
ραήλ. καὶ οὐ ποιήσουσιν ἀδικίαν, καὶ οὐ λαλήσουσιν ματαια, καὶ
οὐ μὴ εὑρεθῇ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, γλῶσσα δολία. διότι αὐτοὶ
νεμήσονται, καὶ κοιμηθήσονται, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν αὐτούς.
Χαῖρε σφόδρα θύγατερ σιών. κήρυσσε θύγατερ ἰερουσαλήμ.
εὐφραίνου καὶ κατατέρπου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου θύγατερ
ἰερουσαλήμ. πεπαῦται κύριος τὰ ἀδικήματά σου. λελύτωταί σε
ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν σου. βασιλεὺς ἰσραὴλ κύριος ἐν μέσῳ σου.
οὐκ ὄψῃ κακὰ, οὐκ ἔσαι ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐρεῖ κύριος τῇ ἰε-
ρουσαλήμ. θάρσει σιὼν μὴ παρείσθωσαν αἱ χεῖρές σου. κύριος ὁ
θεὸς ἐν σοὶ δυνατὸς σώσει σε. ἐπάξει ἐπί σε εὐφροσύνῃ. καὶ κοι-
πὸς ἐν τῇ ἀγαπήσει αὐτόν. καὶ εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοὶ ἐν τέρ-
ψει ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς, καὶ σωάξω ζῆν σωτηρίαμένους σου. οὐαὶ
τὸς ἔλαβον ἐπ' αὐτῷ ὀνειδισμὸν ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ ἐν σοὶ ἐνεκεν
σου, ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγει κύριος. καὶ σώσω τὴν ἐκπε-
σμένην καὶ τὴν ἀπωσμένην ἀσωξέσομαι. καὶ θήσομαι αὐτοὺς
εἰς καύχημα καὶ ὄνομασοὺς ἐν πάσῃ τῇ γῇ. καὶ ἡ μὴ καταισχυνθῇ
σονται ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὅταν καλῶς ὑμῖν ποιήσω. καὶ
ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὅταν ἐσωξέσομαι ὑμᾶς, διότι δώ
σω ὑμᾶς ὀνομασοὺς. καὶ εἰς καύχημα ἐν πᾶσι
τοῖς λαοῖς τῆς γῆς. ἐν τῷ ἐπιστρέφειν
με ἐνώπιον ὑμῶν λέγει κύριος.
εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν
ὑμῶν.

Τέλος Σοφονίου.

Κεφαλαιον. γ. ϛ.

Υτη ἡ πόλις ἡ φαυλίστρια, ἡ κατοικοῦσα ἐπ' ἐλπίδι. ἡ λέγουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. ἐγὼ εἰμι. καὶ οὐκ ἔστι μὴ ἐμοῦ ἔτι. πῶς ἐγενήθη εἰς ἀφανισμὸν θεμὶ θηρίων. πᾶς ὁ διαπορευόμενος ἐπ' αὐτῆς συριεῖ. καὶ κινήσει τὰς χεῖρας αὐτοῦ. ὠρὴ ἐπιφανής. καὶ ἀπολελυτρωμένη πόλις ἡ πειστικὴ οὐκ ἐσήκουσε φωνῆς ϑυ. οὐκ ἐνδέξατο παιδείαν. ϖ πεποιθεν κυρίῳ οὐκ ἐπεποίθει. καὶ πρὸς τὸν ϑεὸν αὐτῆς οὐκ ἤγγισεν. οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ἐν αὐτῇ ὡς λέοντες ὠρυόμενοι. οἱ κριταὶ αὐτῆς, ὡς λύκοι τῆς ἀραβίας. οὐκ ὑπελείποντο εἰς τὸ πρωΐ. οἱ προφῆται αὐτῆς πνευματοφόροι ἄνδρες καταφρονηταί. οἱ ἱερεῖς αὐτῆς βεβηλοῦσι τὰ ἅγια. καὶ ἀσυνθοῦσιν εἰς τὸν νόμον. ὅτι κύριος, δίκαιος ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ ποιήσῃ ἀδικίαν. πρωὶ πρωὶ διδόσῃ κρίμα αὐτοῦ εἰς φῶς, καὶ οὐκ ἐκκρύβη, καὶ οὐκ ἔγνω ἀδικίαν. ἐγνω ἀπαιτήσει. καὶ οὐκ ἐστὶν ἄδικος ἀδικίαν. κατέπαυσα ὑπερηφάνους. ἠφανίωσαν γωνίας αὐτῶν. ἐξερήμωσαν τὰς ὁδοὺς αὐτῶν τὸ παράπαν. τοῦ μὴ διοδεύειν. ἐξέλιπον αἱ πόλεις αὐτῶν, ὥστε μὴ εἶναι ὑπάρχων. μὴ κατοικῶν ἔπα. πλὴν φοβηθήτε με, καὶ δέξασθε παιδείαν. καὶ οὐ μὴ ἐξολοθρευθῇ. ἐξ ὀφθαλμῶν αὐτῆς. πάντα ὅσα ἐξεδίκησα ἐπ' αὐτήν. ἕτοιμος γάρ ὄρθριος ϑυ. διὸ ἐφάρταν πᾶσι ἡ Ἱερουσαλὴμ αὐτῶν. ὥστε τοῦτο ὑπόμνημά με. λέγει κύριος, εἰς ἡμέραν ἀναστάσεώς μου. εἰς μαρτύριον. διότι τὸ κρίμα μου εἰς συναγωγὰς ἐθνῶν τοῦ ἐκδέξασθαι βασιλέας τοῦ ἐκχέαι ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὀργήν μου πᾶσαν. ὀργὴν θυμοῦ, διότι ἐν πυρὶ ζήλου μου, κατανωλωθήσεται πᾶσα ἡ γῆ, ὅτι τότε μεταστρέψω Ϲ λαοὺς γλῶσσαν εἰς γενεὰν αὐτῆς. τοῦ ἐπικαλεῖσθαι πάντας τὸ ὄνομα κυρίου, τοῦ δουλεύειν αὐτῷ ὑπὸ ζυγὸν ἕνα ἐκ πειράτων ποταμῶν αἰθιοπίας προσδέξομαι. ἐν δὲ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οὐ μὴ

τὸν κύριον πάντες ταπεινοὶ γῆς κρίμα ἐργάζεσθε, καὶ δικαιοσύνην ζητήσατε καὶ ἀποκρίνασθε αὐτὰ ὅπως σκεπασθῆτε ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς κυρίου. διότι γάζα δικρπασμένη ἔσται, καὶ ἀσκάλων εἰς ἀφανισμόν. καὶ ἄζοτος μεσημβρίας ἐκβεβήσεται, καὶ ἀκκαρὼν ἐκριζωθήσεται. οὐαὶ οἱ κατοικοῦντες τὸ σχοίνισμα τῆς θαλάσσης. πάροικοι κρητῶν. λόγος κυρίου ἐφ' ὑμᾶς χαναὰν γῆ ἀλλοφύλων. καὶ ἀπολῶ ὑμᾶς ἐκ κατοικίας. καὶ ἔσται κρήτη νομὴ ποιμένων, καὶ μάνδρα προβάτων. καὶ ἔσται τὸ σχοίνισμα τῆς θαλάσσης τοῖς καταλοίποις οἴκου ἰούδα. ἐπ' αὐτοὺς νομεύσουσιν ἐν τοῖς οἴκοις ἀσκάλωνος. διότι κατανλύσουσιν ἀπὸ προσώπου υἱῶν ἰούδα. ὅτι ἐπεσκέψατο αὐτοὺς κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ. καὶ ἐπιστρέψει τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτῶν. ὅτι ὠκοδόμησαν ὀνειδισμοὺς μωάβ. καὶ ὠνειδισμοὺς υἱῶν ἀμμών. ἀνθ' ὧν ὠνείδισαν τὸν λαὸν μου. καὶ ἐμεγαλύνοντο ἐπὶ τὰ ὅρια μου. διὰ τοῦτο ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος τῶν δυνάμεων ὁ θεὸς ἰσραήλ. διότι μωάβ ὡς σόδομα ἔσται καὶ υἱοὶ ἀμμὼν ὡς γόμορρα. καὶ κατάσκοπος ἐκλελεμμένη ἕως τὸν αἰῶνα. καὶ οἱ κατάλοιποι λαοῦ μου διαρπάσουσιν αὐτούς, καὶ οἱ κατάλοιποι ἔθνους μου κληρονομήσουσιν αὐτούς. ἕνεκεν αὐτῶν ἀνθ' ὧν ὠνείδισαν. καὶ ἐμεγαλύνθησαν, ἐπὶ κύριον ὃν παντοκράτορα. ἐπιφανήσεται κύριος ἐπ' αὐτούς. ἐξολεθρεύσει πάντας τοὺς θεοὺς τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς. καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ ἕκαστος ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ πᾶσαι αἱ νῆσοι τῶν ἐθνῶν. καὶ ὑμεῖς αἰθίοπες τραυματίαι ῥομφαίας μου ἐστέ. καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ βορρᾶν, καὶ ἀπολῶ ἐν ἀσσυρίοις καὶ θήσω τὴν νινευὶ εἰς ἀφανισμὸν ἄνυδρον ὡς ἔρημον. καὶ νεμηθήσονται ἐν μέσῳ αὐτῆς ποίμνια. καὶ πάντα τὰ θηρία τῆς γῆς, καὶ χαμαιλέοντες, καὶ ἐχῖνοι ἐν δοῖς φατνώμασιν αὐτῆς κοιτασθήσονται, καὶ θηρία φωνήσει ἐν δοῖς διορύγμασιν αὐτῆς. καὶ κόρακες ἐν δοῖς πυλῶσιν αὐτῆς. διότι κέδρος τὸ ἀνάλημμα αὐτῆς.

φηδέας, καὶ φόλυσ. καὶ ἔσαι αὐ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγει κύριος φωνὴ κραυγῆς ἀπὸ πύλης ἀπρακτούντων. καὶ ὀλολυγμὸς ἀπὸ τῶν ὀρέων. καὶ συντριμμὸς μέγας ἀπὸ τῶν βουνῶν. θρηνήσατε οἱ κατοικοῦντες τὸν αἰκουμένην. ὅτι ὡμοιώθη πᾶς ὁ λαὸς χανανὴν. καὶ ἐξολεθρεύθησαν πάντες, οἱ ἐπηρμένοι ἀργυρίῳ. καὶ ἔσαι αὐ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξερευνήσω τὴν ἱερουσαλὴμ μετὰ λύχνου. καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς καταφρονοῦντας ἐπὶ τὰ φυλάγματα αὐτῶν. καὶ οἱ λέγοντες αὐ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν. οὐ μὴ ἀγαθωποιήσῃ κύριος. οὐδὲ μὴ κακώσῃ, καὶ ἔσαι ἡ δύναμις αὐτῶν εἰς διαρπαγήν. καὶ οἱ οἶκοι αὐτῶν εἰς ἀφανισμόν. καὶ οἰκοδομήσουσιν οἰκίας, καὶ οὐ μὴ κατοικήσουσιν αὐ αὐτῶν. καὶ φυτεύσουσιν ἀμπελῶνας καὶ οὐ μὴ πίωσιν τὸν οἶνον αὐτῶν. ὅτι ἐγγὺς ἡ ἡμέρα κυρίου ἡ μεγάλη, καὶ ταχὺ σφόδρα. φωνὴ ἡμέρας κυρίου πικρά. καὶ σκληρὰ τέτακται. δυνατὴ ἡ ἡμέρα ὀργῆς. ἡ ἡμέρα ἐκείνη. ἡ ἡμέρα θλίψεως, καὶ ἀνάγκης. ἡμέρα τελαιπωρίας, καὶ ἀφανισμοῦ. ἡμέρα γνόφου καὶ σκότους. ἡμέρα νεφέλης. καὶ ὁμίχλης. ἡμέρα σάλπιγγος καὶ κραυγῆς ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς ὀχυρὰς, καὶ ἐπὶ τὰς γωνίας τὰς ὑψηλὰς, καὶ ἐκθλίψω ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους. καὶ περιπατήσουσιν ὡς τυφλοὶ, ὅτι τῷ κυρίῳ ἐξήμαρτον. καὶ ἐκχεῖ τὸ αἷμα αὐτῶν ὡς χοῦν. καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν, ὡς βόλβιτα. καὶ τὸ ἀργύριον αὐτῶν καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν. οὐ μὴ δύνηται ἐξελέσθαι αὐτοὺς ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς κυρίου. καὶ ἐν πυρὶ ζήλου αὐτοῦ, κατανάλωθήσεται πᾶσα ἡ γῆ. διότι σωτίλλομαι, καὶ ταχυδρομῶ ἐπιθήσω πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν.

Κεφ. β. 1.

Υπαχθητε, καὶ συναχθητε τὸ ἔθνος τὸ ἀπαίδευτον πρὸ τοῦ γενέσθαι ὑμᾶς, ὡς ἄνθος παραπορευόμενον ἡμέρα, πρὸς τὸ ἐλθεῖν ἐφ' ὑμᾶς ὀργὴν κυρίου πρὸ τοῦ ἐπελθεῖν ἐφ' ὑμᾶς ἡμέραν ὀργῆς θυμοῦ κυρίου. ζητήσατε

ΣΟΦΟΝΙΑΣ ΠΡΟΦΗΤΟΥ.

Κεφάλαιον. α. ι.

Ὁ λόγος κυρίου, ὃς ἐγενήθη πρὸς Σοφονίαν τὸν τοῦ Χουσὶ τοῦ Γοδολίου τοῦ Ἀμαρίου τοῦ Ἐζεκίου, ἐν ἡμέραις Ἰωσίου τοῦ υἱοῦ Ἀμὼν βασιλέως Ἰούδα. ἐκλείψει ἐκλείπων πάντα ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς λέγει κύριος. ἐκλείπων ἐκλείψω ἄνθρωπον καὶ κτήνη. ἐκλείπων ἐκλείψω τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης, καὶ ἀφανισθήσονται οἱ ἀσεβεῖς, καὶ ἐξαρῶ τοὺς ἀνόμους ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς λέγει κύριος. καὶ ἐκτενῶ τὰς χεῖρά μου ἐπὶ Ἰούδαν, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας Ἰερουσαλήμ. καὶ ἐξαρῶ ἐκ τοῦ τόπου τούτου τὰ ὀνόματα τῆς Βααλ. καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἱερέων, μετὰ τῶν ἱερῶν. καὶ τοὺς προσκυνοῦντας ἐπὶ τὰ δώματα τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ. καὶ τοὺς προσκυνοῦντας καὶ τοὺς ὀμνύοντας κατὰ τοῦ κυρίου καὶ τοὺς ὀμνύοντας κατὰ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἐκκλίνοντας ἀπὸ τοῦ κυρίου. καὶ τοὺς μὴ ζητοῦντας τὸν κύριον. καὶ τοὺς μὴ ἀντεχομένους τοῦ κυρίου. σὺ λαβὲ ἀπὸ προσώπου κυρίου τοῦ θεοῦ. ἡ ἡμέρα τοῦ κυρίου, ὅτι ἡτοίμασε κύριος τὴν θυσίαν αὐτοῦ. καὶ ἡγίακε τοὺς κλητοὺς αὐτοῦ. καὶ ἔσται ἐν ἡμέρᾳ θυσίας κυρίου, καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως. καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἐνδεδυμένους ἐνδύματα ἀλλότρια. καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ πάντας ἐμφανῶς ἐπὶ τὰ πρόπυλα ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. τοὺς πληροῦντας τὸν οἶκον κυρίου ἀν-

καὶ ἐν θυμῷ καταξέσ ἐθνη. Ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου σῶσαι τοὺς χριστούς σου. Ἔβαλες εἰς κεφαλὰς ἀνόμων θάνατον. ἐξήγειρας δεσμούς, ἕως παχύλου εἰς τέλος. διέκνψας ἐν ἐκστάσει, κεφαλὰς δυναστῶν. σεισθήσονται ἐν αὐτῇ σίφωνες ξουσι χαλκοῦς αὐτῶν, ὡς ὁ ἐδίαν πάχος λαθραῖον. καὶ ἐπεβίβασας εἰς θαλασσαν τοὺς ἵππους σου ταράσσοντας ὕδατα πολλά. ἐφυλαξάμην, καὶ ἐπτοήθη ἡ καρδία μου, ἀπὸ φωνῆς προσευχῆς χείλεων μου, καὶ εἰσῆλθε τρόμος εἰς τὰ ὀστᾶ μου. καὶ ὑπὸ κάτω θέν μου ἐταράχθη ἡ ἔξις μου. ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου, τοῦ ἀναβῆναί με, εἰς λαὸν παροικίας μου. διότι συκῆ οὐ καρποφορήσει, καὶ οὐκ ἔσται γενήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις. ψεύσεται ἔργον ἐλαίας. καὶ τὰ πεδία οὐ ποιήσει βρῶσιν. ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα. καὶ οὐχ ὑπάρξουσι βόες ἐν φάτναις. ἐγὼ δὲ ἐν τῷ κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι, χαρήσομαι ἐν τῷ θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

κύριος ὁ θεός μου, δύναμίς μου, καὶ τάξει τοὺς πόδας μου, εἰς σωτηρίαν. καὶ ἐν τοῖς ὑμνοῖς ἐπιβιβᾷ με τοῦ νικῆσαί με, ἐν τῇ ᾠδῇ αὐτοῦ.

Τέλος Ἀββακούμ.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΑΒΒΑΚΟΥΜ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΜΕΤ ΩΔΗΣ.

Κεφαλαιον. γ. ϛ.

Ἦλθε τὸ ἀκοή σου ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐφοβήθην. Κύριε κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην. Ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ, ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ. Ἐν τῷ παρέχεσθαι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ, ἐν τῷ παραχθῆναι τὴν ψυχήν μου ἐν ὀργῇ ἐλέους μνησθήσῃ. Ὁ θεὸς ἀπὸ θαιμὰν ἥξει, καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίους δασέος. Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ. Καὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς ἔσται. κέρατα ἐν χερσὶν αὐτοῦ. καὶ ἔθετο ἀγάπησιν κραταιὰν ἰσχὺν αὐτοῦ. Πρὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσεται λόγος. καὶ ἐξελεύσεται εἰς παιδείαν, καὶ τὰ πόδας αὐτοῦ. ἔστη, καὶ ἐστάλευθη ἡ γῆ. ἐπέβλεψε, καὶ ἐτάκησαν ἔθνη. διερράγησαν τὰ ὄρη βίᾳ, ἐτάκησαν βουνοὶ αἰωνίοι. Πορείας αἰωνίους αὐτῷ κόπων εἶδον. σκηνώματα ἀθίκοπον πόνον θήσονται. καὶ σκῆναι γῆς μαδιαμ. μὴ ἐν ποταμοῖς ὀργισθῆς κύριε, ἢ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμός σου, ἢ ἵνα θαλάσσῃ τὸ ὄρμημά σου. ὅτι ἐπιβήσῃ ἐπὶ τοὺς ἵππους σου, καὶ ἡ ἱππασία σου σωτηρία. Ἐντείνων ἐντενεῖς τὸ τόξον σου, ἐπὶ σκήπτραις λέγει κύριος. ποταμῶν ῥαγήσονται γῆ. ὄψονταί σε, καὶ ὠδινοῦσι λαοί. σκορπίζων ὕδατα πορείας. ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φωνὴν αὐτῆς ὕψος φαντασίας αὐτῆς. ἐπόρθη ὁ ἥλιος. καὶ ἡ σελήνη ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς. Εἰς φῶς βολίδες σου πορεύσονται. Εἰς φῶς ἀστραπῆς ὁπλῶν σου. Ἐν ἀπειλῇ ὀλιγώσεις γῆν.

βαρύναν τὸν κλοιὸν αὐτοῦ σβαρῶς. ὅτι ἐξαίφνης ἀνασείσεται δάκνοντος αὐτόν. καὶ ἐκνήφουσιν οἱ ἐπίβουλοί σου. καὶ ἔση ὡς σίδηρος παγὶς αὐτοῖς. διότι σὺ ἐσκύλευσας ἔθνη πολλά. σκυλεύσουσί σε πάντες οἱ ὑπολελειμμένοι λαοῦ. διὰ αἵματα ἀνθρώπων. καὶ ἀσεβείας γῆς, καὶ πόλεως, καὶ παντὸς τοῦ κατοικοῦντος αὐτήν. ὦ ὁ πλεονεκτῶν πλεονεξίαν κακὴν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ τοῦ στάξαι εἰς ὕψος νοσιὰν αὐτῷ. τοῦ σκεπασθῆναι ἐκ χειρὸς κακῶν. ἐβουλεύσω αἰσχύνην τῷ οἴκῳ σου συντέλειαν πολλῶν λαῶν, καὶ ἐξήμαρτον ἡ ψυχή σου. διότι λίθος ἐκ τοίχου βοήσεται. καὶ κάνθαρος ἐξ ξύλου φθέγξεται αὐτά. οὐαὶ ὁ οἰκοδομῶν πόλιν ἐν αἵματι, καὶ ἑτοιμάζων πόλιν ἐν ἀδικίαις. οὐ ταῦτά ἐστι παρὰ κυρίου παντοκράτορος, καὶ ἐξέλιπον λαοὶ ἴσχυοὶ ὡς πυρί. καὶ ἔθνη πολλὰ ὠλιγοψύχησαν. ὅτι πλησθήσεται ἡ γῆ τοῦ γνῶναι τὴν δόξαν κυρίου. ὡς ὕδωρ πολὺ κατακαλύψαι θαλάσσης. ὃ ὁ ποιήσων τὸν πλησίον αὐτοῦ ἄνατροπὴν ὀλοθρεύων. καὶ μεθύσκων ὅπως ἐπιβλέπῃ ἐπὶ τὰ ἄσχημα αὐτῶν. πλησμονὴν ἀτιμίας ἐκ δόξης πίε καὶ σύ. καὶ σφαλήσεται, καὶ σταθήσεται ἐκύκλωσεν ἐπί σε ποτήριον δεξιᾶς κυρίου, καὶ συνήχθη ἀτιμία ἐπὶ τὴν δόξαν σου. διότι ἀσέβεια τοῦ Λιβάνου καλύψει σε, καὶ ταλαιπωρία θηρίων πτοήσει σε. διὰ αἵματα ἀνθρώπων, καὶ ἀσεβείας γῆς, καὶ πόλεως. καὶ πάντων τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ. τί ὠφελεῖ γλυπτόν, ὅτι ἐγλυψαν αὐτό. ἔπλασεν αὐτὸ χώνευμα φαντασίαν ψευδῆ. ὅτι πέποιθεν ὁ πλάσας ἐπὶ τὸ πλάσμα αὐτοῦ. τοῦ ποιῆσαι εἴδωλα κωφά. οὐαὶ ὁ λέγων τῷ ξύλῳ ἔκνηφον ἐγέρθητι τῷ λίθῳ. ὕψωθητι, καὶ αὐτὸ ἐστὶ φαντασία. τοῦτο δέ ἐστι πλάσμα χρυσίου, καὶ ἀργυρίου, καὶ πᾶν πνεῦμα οὐκ ἔστιν ἐν τῷ. ὅτι κύριος ἐν ναῷ ἁγίῳ αὐτοῦ. σιγησάτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ.

αὐτη ἡ ἰσχὺς τοῦ θεοῦ μου. οὐχὶ σὺ ἀπαρχῆς κύριός μου ὁ θεός μου, καὶ οὐ μὴ ἀποθανώμεθα. κύριε εἰς κρίμα τέταχας αὐτόν. καὶ ἔπλασέ με τῇ ἰσχύϊ παιδείαν αὐτοῦ. καθαρὸς ὀφθαλμὸς τοῦ μὴ ὁρᾶν πονηρά. καὶ ἐπιβλέπειν ἐπὶ πονηροὺς ἐν δικαιώσῃ. ἵνα τί ἐπιβλέπεις ἐπὶ καταφρονοῦντας. παρασιωπήσῃ ὅταν κατεσθίῃ ἀσεβὴς τὸν δίκαιον, καὶ ποιήσεις θεὸς ἀνθρώπους, ὡς θεὸς ἰχθύας τῆς θαλάσσης. καὶ ὡς τὰ ἑρπετά, οὐκ ἔχοντα, ἡγούμενον, σωτίλεται ἐν ἀγκίστρῳ ἀνέσπασεν. καὶ εἵλκυσεν αὐτὴν ἐν ἀμφιβλήστρῳ. καὶ συνήγαγεν αὐτὴν ἐν ταῖς σαγήναις αὐτοῦ. ἕνεκεν τούτου, εὐφρανθήσεται, καὶ χαρήσεται ἡ καρδία αὐτῆς. ἕνεκεν θύρας, θύσει τῇ σαγήνῃ αὐτῆς, καὶ θυμιάσει τῷ ἀμφιβλήστρῳ αὐτῆς, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐλίπανε μερίδα αὐτῆς. καὶ τὰ βρώματα αὐτῆς ἐκλεκτά. διατήσει ἀμφιβλῆ ἀμφίβληστρον αὐτῆς. καὶ διαπαντὸς ἀποκτένειν ἔθνη οὐ φείσεται.

Κεφαλ. ϛ. ι.

Ἐπὶ τῆς φυλακῆς μου στήσομαι. καὶ ἐπιβήσομαι ἐπὶ πύργων, καὶ ἀποσκοπεύσω τοῦ ἰδεῖν τί λαλήσει ἐν ἐμοί. καὶ τί ἀποκριθῶ ἐπὶ τὸν ἔλεγχόν μου. καὶ ἀπεκρίθη πρός με κύριος, καὶ εἶπε. γράψον. ὅρασις καὶ σαφὲς ἐς πύξιον. ὅπως δι᾽ ὠκὴ ὁ ἀναγινώσκων αὐτά. διότι ἔτι ὅρασις ἐς καιρόν. καὶ ἀναπνεῖ ἐς πέρας, καὶ οὐκ ἐς κενόν. ἐὰν ὑστερήσῃ ὑπόμεινον αὐτόν. ὅτι ἐρχόμενος ἥξει. καὶ οὐ μὴ χρονίσῃ. ἐὰν ὑποστείληται, οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυχή μου, ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ δίκαιος μου ἐκ πίστεως ζήσεται. ὁ δὲ ὑπερήφανος, καὶ καταφρονητὴς ἀνὴρ ἀλαζών. οὐδὲν μὴ πιάσῃ. ὃς ἐπλάτυνεν καθὼς ᾅδης τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. καὶ οὗτος ὁ θάνατος οὐκ ἐμπλήσθησεται. καὶ ἐπισυνάξει ἐπ᾽ αὐτὸν πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἐσδέξεται πρὸς αὐτὸν πάντας θεοὺς λαούς. οὐχὶ ταῦτα πάντα κατ᾽ αὐτοῦ παραβολὴν λήψονται. καὶ πρόβλημα εἰς διήγησιν αὐτῷ, καὶ ἐροῦσιν, οὐαὶ ὁ πληθύων ἐαυτῷ τὰ οὐκ ὄντα αὐτῷ, ἕως πότε. καὶ βαρύνων

ΑΒΒΑΚΟΥΜ.

Κεφάλαιον. α. ι.

Ο λῆμμα ὃ εἶδεν Ἀββακοὺμ ὁ προφήτης, ἕως τίνος κύριε κεκράξομαι. καὶ οὐ μὴ ἐπακούσῃ. ἵνα τί δείκνυς μοι πόνον καὶ κόπους ἐπιβλέπειν ταλαιπωρίαν καὶ ἀσέβειαν. ἐξουσίας μὲν γέγονε κρίσις καὶ ὁ κριτὴς λαμβάνει κρίσιν. σχῖσται διεσκέδασαι νόμον. καὶ οὐ διεξάγεται εἰς τέλος κρῖμα διεστραμμένον. ἴδετε οἱ καταφρονηταὶ, καὶ ἐπιβλέψατε. καὶ θαυμάσατε θαυμάσια, καὶ ἀφανίσθητε. διότι ἔργον ἐγὼ ὀργάζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν. ὃ οὐ μὴ πιστεύσητε. ἐὰν τις ἐκδιηγῆται. διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω τοὺς χαλδαίους. τὸ ἔθνος τὸ πικρὸν, καὶ τὸ ταχινόν. τὸ πορευόμενον ἐπὶ τὰ πλάτη τῆς γῆς. τοῦ κατακληρονομῆσαι σκηνώματα, οὐκ αὐτῶ φοβερὸς καὶ ἐπιφανής ἐστιν. ἐξ αὐτοῦ τὸ κρίμα αὐτοῦ ἐστι. καὶ τὸ λῆμμα αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ ἐξελοῦσθαι, καὶ ἐξαλθοῦνται ὑπὲρ παρδάλεις. οἱ ἵπποι αὐτοῦ. καὶ ὀξύτεροι ὑπὲρ τοὺς λύκους τῆς ἀρᾴβειας. καὶ ἐξιππάσονται οἱ ἱππεῖς αὐτοῦ. καὶ ὁ μὴν θύσει μακρόθεν. καὶ πετασθήσονται, ὡς ἀετὸς πρόθυμος εἰς τὸ φαγεῖν. συντέλεια εἰς ἀσεβεῖς ὄψει. ἀνθεστήκοτας προσώποις αὐτῶν ἐξενεγκεῖας. καὶ συνάξει ὡς ἄμμον αἰχμαλωσίαν, καὶ αὐτὸς ἐν βασιλεῦσιν ἐνυβρήσει. καὶ τύραννοι, παίγνια αὐτῷ. καὶ αὐτὸς εἰς πᾶν ὀχύρωμα ἐμπαίξεται, καὶ βαλεῖ χῶμα. καὶ κρατήσει αὐτῆς. τότε μεταβαλεῖ πνεῦμα, καὶ διελεύσεται, καὶ ἐξελεύσεται.

καὶ ἀβιοπία ἰσχὺς αὐτῆς. καὶ ἀνωπῶν. καὶ ὑκ ἴση πέρας τῆς φύ-
γῆς Θυ φὼλ καὶ λίβυδς ἐγένοντο βοηθοὶ αὐτ. καὶ αὐτη εἰς μετοί
κεσίαν τορδύσθαι σὰχμάλωτος. καὶ τὰ νήπια αὐτῆς ἐδαφιῦ
σιν. ἀπαρχῆς πάσων τῶν ὁδῶν αὐτῆς. καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔν-
δοξα αὐτῆς βαλοῦσι κλήρους. καὶ πάντες οἱ μεγιστάνες αὐτ,
ἐληθήνται χιροπέδαις. καὶ σὺ μετυθήσῃ καὶ ἴσῃ παρω-
ραμένη. καὶ μὴ ἡσθῆς ἐαυτῆς τάσιν ἐξ ἐχθρῶν Θυ πάντα τὰ
ἐχυρώματά Θυ ὡς σύ. καὶ καρωοὺς ἔχουσι. ἐὰν σταλυθῶσι
πεῦνται εἰς σόμα ἐδόντος. ἰδὺ ὁ λαός Θυ, ὡς γυναῖκες ἐν Θ
μὴ ὦσι ἐχθροῖς Θυ ἀνοιχόμμαι. ἀνοιχθήνται πύλαι τῆς γῆ
Θυ. καταφάγεται πῦρ ὠνς μοχλούς Θυ. ὕδωρ πιεῖσαι ἐπί
σασαι σαυτῇ. καταφράτηθν τῶν ὀχυρωμάτων Θυ. ἐμβήθ
εἰς πηλόν. καὶ συμπάτηθι ἐν ἀχύροις. καταφράτηθν ὑπὲρ πλίν
θον. ἐκεῖ γὰ καταφάγεταί σε ὡς ἀκρὶς. καὶ βαρωθήσῃ ὡς βρῦ
χος. ἐπλήθωσας τὰς ἐμπορίας σου ὑπὲρ πάντα τὰ ἄστρα τῦ
οὐρανῦ. βρῦχος ὥρμησε καὶ ἐξεπετάσθη ἐξήλλατο ὡς ἀτζέλα
βος, ὃς συμμικτός Θυ. ὡς ἀκρὶς ἐπιβεβηκυῖα ἐπὶ φραγμὸν ἐν ἡ
μέρᾳ πάγετος. ὁ ἥλιος ἀνέτηλε, καὶ ἀφήλατο καὶ ὑκ ἔγνω ἐν τό
πον αὐτῆς. ὑαὶ αὐτοῖς. ἐνύπτεσθαι οἱ τοιμένοι Θυ βασιλῆς ἀσ
συρίων ἐκοίμισε ὠνς δωάστας Θυ. ἀπῆρεν ὁ λαός Θυ ἐπὶ
τὰ ὄρη καὶ ὑκ ἦν ὁ ἐκδεχόμμενος. οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ
σωτριβῇ Θυ. ἐφλεγμάνθη ἡ πληγή Θυ. πάν-
τες οἱ ἀκηκόοντες τὴν ἀπαγγελίαν Θυ,
κροτήσουσι χεῖρας ἐπὶ σέ. διότι
ὃν τίνα οὐκ ἐπῆλθεν ἡ κα
κία Θυ, διαπαν
τός.

Τέλος νεκούμ.

αὐτῆς. βεβάρωται ὑπὲρ πάντα τὰ σκῦβη τὰ ἐπιθυμητὰ αὐτῇ
ἐκλυσμὸς καὶ ἀναλυσμός. καὶ ἐκβρασμὸς καρδίας βρασ
σμὸς. καὶ ὑπόλυσις γονάτων. καὶ ὠδῖνες ἐπὶ πᾶσιν ὀσφῦν.
καὶ πρόσωπον πάντων ὡς πρόκαυμα χύτρας. ποῦ ἐστὶ τὸ κα
τοικητήριον τῶν λεόντων καὶ ἡ νομὴ τῶν σκύμνων. ποῦ
ἐπορεύθη λέων, τὸ σκέλεθρον λεόντων καὶ οὐκ ἦν ὁ
ἐκφοβῶν. λέων ἥρπασε τὰ ἱκανὰ τοῖς σκύμνοις αὐτοῦ. καὶ ἐπέ
πνιξε θηρίοις λέουσιν αὐτοῦ. καὶ ἔπλησε θήρας νοσσιὰν αὐτοῦ. καὶ τὸ
καθοικητήριον αὐτοῦ ἁρπαγῆς. ἰδοὺ ἐγὼ ἐπί σε λέγει κύριος παν
τοκράτωρ, καὶ ἐκκαύσω ἐν καπνῷ πλῆθος σου, καὶ ῥομφαία
σου, κατάφαγεται δρυμφάια. καὶ ἐξολοθρεύσω ἐκ τῆς γῆς τὴν
θήραν σου. καὶ οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἔτι τὰ ἄγγελά σου.

Κεφάλαιον. γ. 3

Πόλις αἱμάτων. ὅλη ψευδοῦς. ἁρπαγῆς πλήρης. οὐ
ἀφ ψηλαφηθήσεται θήρα. φωνὴ μάστιγων. καὶ φωνὴ σεί
σμοῦ τροχῶν. καὶ ἵππου διώκοντος καὶ ἅρματος ἀνα
βράσσοντος. ἱππέως ἀναβαίνοντος. καὶ σελευούσης ῥομφαίας. καὶ
ἐξαστραπτόντων ὅπλων. καὶ πλήθους τραυμάτων. καὶ βαρείας πτώ
σεως. καὶ οὐκ ἦν πέρας τοῖς ἔθνεσιν αὐτῆς. καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν
τοῖς σώμασιν αὐτῶν. ἀπὸ πλήθους πορνείας. πόρνη καλὴ καὶ ἐπί
χαρις ἡγουμένη φαρμακῶν. ἡ πωλοῦσα ἔθνη ἐν τῇ πορνείᾳ αὐ
τῆς. καὶ φυλὰς ἐν τοῖς φαρμάκοις αὐτῆς. ἰδοὺ ἐγὼ ἐπί σε λέ
γει κύριος παντοκράτωρ. καὶ ἀποκαλύψω τὰ ὀπίσω σου ἐπὶ τὸ
πρόσωπόν σου. καὶ δείξω ἔθνεσι τὴν αἰσχύνην σου. καὶ βασι
λείας τὴν ἀκαθαρσίαν σου. καὶ ἐπιῤῥίψω ἐπί σε βδελυγμόν, καὶ
τὰς ἀκαθαρσίας σου. καὶ θήσομαί σε εἰς παράδειγμα. καὶ ἔσται
πᾶς ὁ ὁρῶν σε καταβήσεται ἀπὸ σοῦ, καὶ δόξῃ δειλαία νινευί
τις συνάξῃ αὐτήν. πόθεν ζητήσω παρακλησιν αὐτῇ ἀρμόσαι
χορδὴν ἑτοιμάσαι μοῦσιν ἀμμών. ἢ καθησῦται ποταμοὺς ὕδατος
κύκλῳ αὐτῆς. ἧς ἡ ἀρχὴ θαλασσα καὶ ὕδατος τὸ τεῖχος αὐτῆς

ἐκ Θῦ ἐξιλασθῆσθαι λογισμὸς κατὰ τὸ κυρίῳ σοφηρὰ βελιῶ-
μενος αὐτὰ· τάδε λέγει κύριος κατάρχων ὑδάτων πολλῶν· καὶ
οὕτως διαπαλόθυται καὶ ἡ ἀκαθή Θυ ἐκ ἰναπαυσθήσθαι. ἕως καὶ
ὧν σωρίφω τῷ βαλδὸν αὐτῦ ἀπὸ Θῦ· καὶ νὺς ἀλσμὸς δίν
ἀβδέλξω, καὶ ἐντολᾶται περὶ Θῦ κύριος· οὐ μαρήσθαι ἐξ ὀνό-
ματός Θυ ἔτι· ἐξ οἴκου θεοῦ σοῦ ἐξολεθρεύσω τὰ γλυπτὰ·
καὶ χωνεύτα· καὶ θήσομαι ταφήν σου· ὅτι ταχεῖς ἰδοὺ
ὦ τὰ ὄρη οἱ πόδες διαγγελλομένου, καὶ ἀπαγγέλλοντος εἰρήνην·
Ἑόρταζε ἰούδα τὰς ἑορτάς Θυ· ἀπόδος τὰς εὐχάς Θυ· διό-
τι οὐ μὴ προσθῶσιν ἔτι τοῦ διελθεῖν διὰ Θῦ ἐς παλάωσιν.

Κεφάλαιον. β. 2.

Συντρίλεται· ἀνήλωται· ἀνέβη ἐμφυσῶν ἐς προσω
σ πόν Θυ· ἐξαιρούμενος ἐκ θλίψεως· σκόπευθον ὁδόν·
κραταιώθυ ἐσφῦρα· ἀνδρίσαι τὴν ἰσχύν σφόδρα· διό
τι ἀπέστρεψε κύριος τὸν ὕβριν ἰακώβ· καθὼς ὕβριν τοῦ ἰσραὴλ
διότι ἐνυάσαντο ἐξεναξαν αὐτούς· καὶ τὰ κλήματα αὐ
τῶν διέφθειραν· ὅπλα δυναστείας αὐτοῦ ἐξ ἀνθρώπων ἀνδρεῖ
δυναζοῦς ἐμπαίζοντας ἐν πυρί· αἱ ἡνίαι τῶν ἁρμάτων αὐτῶν
ἐν ἡμέρᾳ ἑτοιμασίας αὐτοῦ, καὶ οἱ ἵπποι θορυβηθήσονται ἐν ταῖς
ὁδοῖς· συνχυθήσονται τὰ ἅρματα· καὶ συμπλακήσονται ἐν ταῖς
πλατείαις· ἡ ὅρασις αὐτῶν· ὡς λαμπάδες πυρός· καὶ ὡς ἀστρα
παὶ δραμοῦνται, καὶ μνησθήσονται οἱ μεγιστάνες αὐτῶν, καὶ
φεύξονται ἡμέρας· καὶ ἀδυνήσουσιν ἐν τῇ πορείᾳ αὐτῶν· καὶ
σπεύσουσιν ἐπὶ τὰ τείχη καὶ ἑτοιμάσουσι τὰς προφύλακας αὐ
τῶν· πύλαι τῶν πόλεων διηνοίχθησαν· καὶ τὰ βασίλεια διίπε
σε· καὶ ἡ ὑπόστασις ὑπεκλύφθη· καὶ οὐδεὶς ἀνέβαινε· καὶ αἱ δυ
ῖλαι αὐτῆς ἤγοντο· καθὼς πρίσιραι φθεγγόμεναι ἐν καρδίαις αὐ
τῶν· καὶ νινδὴ ὡς κολυμβήθρα ὕδατος τὰ ὕδατα αὐτῆς· καὶ αὐ
τοὶ φεύγοντες, οὐκ ἔστησαν· καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιβλέπων· διάρπαζον
τὰ ἀργύριον· διάρπαζον τὰ χρυσίον· καὶ οὐκ ἦν πέρας τῇ κόσμῃ

ΝΑΟΥΜ.

Κιφάλαιον. α.

Ημμα νινδυὶ. Βιβλίον ὁράσεως ναοὺμ τὸ ἀλκεσίτου θεὸς ζηλωτὴς, καὶ ἐκδικῶν κύριος. ἐκδικῶν κύριος μετὰ θυμοῦ. ἐκδικῶν κύριος τοὺς ὑπεναντίους αὐτοῦ. καὶ ἐξαίρων αὐτὸς τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. κύριος μακροθυμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ. καὶ ἀθῶον οὐκ ἀθῳώσει. κύριος ἐν σωτηλείᾳ, καὶ ἐν σεισμῷ ἡ ὁδὸς αὐτοῦ. καὶ νεφέλαι κονιορτὸς τοῦ ἀνὰ αὐτοῦ. ἀπειλῶν θαλάσσης καὶ ξηραίνων αὐτήν. καὶ πάντας τοὺς ποταμοὺς ἐξερημῶν. ὠλιγώθη ἡ βασανίτης, καὶ ὁ κάρμηλος. καὶ ἐξανθοῦντα τοῦ λιβάνου, ἐξέλιπε. τὰ ὄρη ἐσείσθησαν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ οἱ βουνοὶ ἐσαλεύθησαν. καὶ ἀνεσάλη ἡ γῆ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ ἡ σύμπασα, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ ἀπὸ προσώπου ὀργῆς αὐτοῦ. πὶς ὑποστήσεται καὶ πὶς ἀνταστήσεται ἐν ὀργῇ θυμοῦ αὐτοῦ. ὁ θυμὸς αὐτοῦ τῇ χεῖ ἀρχὰς. καὶ αἱ πέτραι διερράγησαν ἀπ' αὐτοῦ. χρηστὸς κύριος τοῖς ὑπομένουσιν αὐτὸν ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως. καὶ γινώσκων τοὺς διλαβουμένους αὐτόν. καὶ ἐν κατακλυσμῷ πορείας, σωτήλειαν ποιήσεται. πὺς ἐπιχειρομένους καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ διώξεται σκότος. τί λογίζεσθε ἐπὶ τὸν κύριον σωτήλειαν αὐτὸς ποιήσεται. οὐκ ἐκδικήσει δὶς ἐπὶ τοαυτὸ ἐν θλίψει. ὅτι ἕως θαμιλίου αὐτοῦ χερσωθήσεται. καὶ ὡς ὁμίλαξ πεπλεγμένη βρωθήσεται. καὶ ὡς καλάμη ξηρασίας μεστή.

σὰ τῇ μὴ ἐπαισχύνθῃς με, ὁ θεός μου. μὴ ἐπιχαίρει μοι ὁ ἐχθρά μου, ὅτι πέπτωκα· κἂν ἀναστήσομαι. ὅτι ἐὰν καθίσω ἐν τῷ σκότει, κύριός μου φῶς μοί· ὀργὴν κυρίου ὑποίσω. ὅτι ἥμαρτον αὐτῷ, ἕως ἂν δικάσῃ τὴν δίκην μου· καὶ ποιήσει κρίμα μου, καὶ ἐξάξει με, εἰς φῶς· καὶ ὄψομαι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ. καὶ ὄψεται ἡ ἐχθρά μου· καὶ περιβαλεῖται αἰσχύνην· ἡ πρὸς με λέγουσα ποῦ κύριος ὁ θεός σου· οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπόψονται αὐτὴν· νῦν ἔσται εἰς καταπάτημα ὡς πηλὸς ἐν ταῖς ὁδοῖς· ἡμέρα ἀληθινὴ πλίνθου, ἐξαλειφὶς σου ἡ ἡμέρα ἐκείνη· καὶ ἀπώσεται νόμιμά σου ἡ ἡμέρα ἐκείνη· καὶ αἱ πόλεις σου ἔρημοι ἔσονται εἰς ὁ μαλισμὸν καὶ εἰς διαμερισμὸν ἀσεβῶν· καὶ αἱ πόλεις σου, αἱ ὀχυραὶ εἰς σχισμερισμὸν ἀπὸ τύρου ἕως ποταμοῦ· καὶ ἀπὸ θαλάσσης· καὶ ἀπὸ ὄρους καὶ ἔσται ἡ γῆ εἰς ἀφανισμὸν, σὺν τοῖς κατοικοῦσιν αὐτὴν· ἀπὸ καρπῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν, ποιμανεῖ λαόν σου ἐν ῥάβδῳ σου προβατα κληρονομίας σου· κατασκηνοῦντας καταμόνας δρυμῶν, ἐν μέσῳ Καρμήλου· νεμήσονται τὴν Βασανῖτιν καὶ τὴν γαλααδῖτιν κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ αἰῶνος· καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ἐξόδου σου, ἐξ αἰγύπτου· δείξω αὐτοῖς θαυμαστά· ὄψονται ἔθνη· καὶ καταισχυνθήσονται ἐκ πάσης ἰσχύος αὐτῶν· ἐπιθήσουσι χεῖρας τὸ στόμα αὐτῶν· τὰ ὦτα αὐτῶν ἀποκωφωθήσεται· λάξουσι χοῦν ὡς ὄφις σύροντες γῇ· ταραχθήσονται ἐν συγκλεισμῷ αὐτῶν τῷ θεῷ ἡμῶν ἐκεῖνοι· καὶ φοβηθήσονται ἀπὸ σοῦ· τίς θεὸς ὡσπερ σύ· καὶ ὑπερβαίνων ἀδικίας τῆς καταλοίπου τῆς κληρονομίας αὐτοῦ· οὐκ ἐκράτησεν εἰς μαρτύριον, ὀργὴν αὐτοῦ, ὅτι θελητὴς ἐλέους ἐστίν· ἐπιστρέψει καὶ οἰκτιρήσει ἡμᾶς· καταδύσει τὰς ἀνομίας ἡμῶν καὶ ἀποῤῥιφήσονται εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης· πάσας τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν δώσει εἰς ἀλήθειαν τῷ ἰακὼβ· ἔλεον τῷ ἀβραὰμ καθότι ὤμοσας τοῖς πατράσιν ἡμῶν κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς ἔμπροσθεν.

Τέλος μιχαίας.

ρες, εἰ δικαιωθήσεσθε ἐν νυκτὶ ἀνομοι. κὴ ἐν μαρσίππῳ τὰθμια
ὑμῶν. ἐξ ὧν ἐν πλείονι αὐτῶν ἀσεβείας ἐπλήσθη, καὶ οἱ ἐνοικοῦν
τες αὐτὴν, ἐλάλησαν ἀδικίαν. καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν ὑφώθη. ἐν
τῷ στόματι αὐτῶν. κἀγὼ ἐβασάνισα ἐπὶ σὲ ἀφανισμῷ
σοῦ τὰς ἁμαρτίας σου. σὺ φάγεσαι, καὶ ἡ μὴ ἐμπλησθῆς. καὶ
ἐξώσωσιν ἐν σοὶ κὴ καταλύσῃ, καὶ ἡ μὴ διασωθῆς κὴ ὃ ἐὰν δῦ
σασωθῶσιν εἰς ῥομφαίαν παραδοθήσονται. σὺ σπερεῖς. κὴ οὐ μὴ
ἀμήσῃς. σὺ πιέσῃς ἐλαίαν. καὶ οὐ μὴ ἀλείψῃ ἔλαιον. καὶ τρυ
γήσεις οἶνον, καὶ οὐ μὴ πίῃς οἶνον. καὶ ἀφανισθήσεται νόμιμα λα
οῦ μου. καὶ ἐφύλαξε τὰ δικαιώματα Ἰαμβρὴ, κὴ πάντα τὰ ἔρ
γα οἴκου Ἀχαάβ. καὶ ἐπορεύθητε ἐν ταῖς βουλαῖς αὐτῶν ὅπως
παραδῶ σε εἰς ἀφανισμόν. καὶ τὰς ἐνοικοῦντας αὐτὴν εἰς συ
ρισμόν. καὶ ὀνείδη λαῶν λήψεσθε.

Κιφάλαιον. ζ. 7.

Ἰμοὶ ὅτι ἐγενήθην ὡς συνάγων καλάμην ἐν ἀμήτῳ
ἢ καὶ ὡς ἐπιφυλλίδα ἐν τρυγητῷ. οὐκ ὑπάρχοντος βό
τρυος φαγεῖν τὰ πρωτόγονα ἃ ἐπεπόθησεν ἡ ψυ
χή μου. οἱ μοι ψυχή, ὅτι ἀπόλωλεν ὁσιὸς ἀπὸ τῆς γῆς. καὶ ὁ
κατορθῶν ἐν ἀνθρώποις οὐκ ὑπάρχει. πάντες εἰς αἵματα δι
κάζονται. ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐκθλίβουσιν ἐκθλιβῇ. ἐπὶ τὸ
κακὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐτοιμάζουσιν. ὁ ἄρχων αἰτεῖ κὴ λοιπὸς
ὁ κριτὴς ἐρωτικὸς ἐλάλησε. καταθύμιον ψυχῆς αὐτοῦ ὃν ἐξίν
σκασιν ἐξελοῦμαι τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν, ὡς σῆς ἐκ χώρου. καὶ βαδίζων
κανὸν ἐν ἡμέραις σκοπιᾶς σου, οὐαὶ οὐαὶ. ἐκδικήσεως σου ἥ
κασιν. νῦν ἐσοῦ κλαυθμοὶ αὐτῶν μὴ καταπιστεύσετε ἐν φίλοις,
καὶ μὴ ἐλπίζετε ἐπ᾽ ἡγουμένοις. ἀπὸ τῆς συγκοίτου σου φύλαξαι
τὰ ἀναθέσθαι ἡ αὐτῇ. σχολὴ ἰὸς ἀλμάζῃ πατρὸς. θυγατὴρ
ἐπανασήσεται ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτῆς. νύμφη ἐπὶ τὴν πενθε
ρὰν αὐτῆς. ἐχθροὶ πάντες ἀνδρὸς οἱ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.
Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ κυρίῳ ἐπισκοπήσω ὑπομενῶ ἐν τῷ θεῷ τῷ

καὶ ἀπολῶ τὰ ἅρματά σου. καὶ ἐξολοθρεύσω τὰς πόλεις τῆς γῆς σου. καὶ ἐξαρῶ πάντα τὰ ὀχυρώματά σου, καὶ ἐξαρῶ τὰ φαρμακά σου ἐκ τῶν χειρῶν σου. καὶ ἀποφθεγγόμενοι οὐκ ἔσονται σοι. καὶ ἐξολοθρεύσω τὰ γλυπτά σου. καὶ τὰς στήλας σου ἐκ μέσου σου. καὶ οὐκ ἔτι μὴ προσκυνήσῃς τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου. καὶ ἐκκόψω τὰ ἄλση ἐκ μέσου σου. καὶ ἀφανιῶ τὰς πόλεις σου. καὶ ποιήσω ἐν ὀργῇ, καὶ ἐν θυμῷ ἐκδίκησιν. ἐν οἷς οὐκ εἰσήκουσάν μου.

Κεφάλαιον. ε. ϛ.

Κούρατι δὴ θρασὺ ὁ κύριος εἶπεν. ἀνάστηθι κρίθητι πρὸς τὰ ὄρη. καὶ ἀκουσάτωσαν οἱ βουνοὶ φωνήν σου. ἄκουσον κύριε τὰ ὄρη τὴν κρίσιν τοῦ κυρίου καὶ φάραγγες θεμέλια τῆς γῆς. ὅτι κρίσις τῷ κυρίῳ πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ. καὶ μετὰ Ἰσραὴλ διελεγχθήσεται. λαός μου, τί ἐποίησά σοι. ἢ τί ἐλύπησά σε ἢ τί παρηνώχλησά σοι. ἀπόκριθητί μοι. διότι ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου. καὶ ἐξ οἴκου δουλείας ἐλυτρωσάμην σε. καὶ ἐξαπέστειλα πρὸ προσώπου σου τὸν Μωϋσῆν. καὶ Ἀαρὼν καὶ Μαριάμ. λαός μου μνήσθητι δὴ τί ἐβουλεύσατο κατὰ σοῦ Βαλὰκ βασιλεὺς Μωάβ. καὶ τί ἀπεκρίθη αὐτῷ Βαλαὰμ, υἱὸς Βεώρ. ἀπὸ τῶν ὀχυρωμάτων, ἕως τοῦ γαλγὰλ. ὅπως γνωσθῇ ἡ δικαιοσύνη κυρίου. ἐν τίνι καταλάβω τὸν κύριον. αὐλισθήσομαι θεῷ μου ὑψίστῳ. εἰ καταλύσομαι αὐτὸν ἐν ὁλοκαυτώμασιν ἐν μόσχοις ἐνιαυσίοις. ἢ προσδέξεται κύριος ἐν χιλιάσιν κριῶν, ἢ ἐν μυριάσι χιμάρρων πιόνων, εἰ δώσω πρωτότοκά μου ὑπὲρ ἀσεβείας καρπὸν κοιλίας μου ὑπὲρ ἁμαρτίας ψυχῆς μου. εἰ ἀπήγγελταί σοι ἄνθρωπε τί καλόν, ἢ τί κύριος ἐκζητεῖ παρὰ σοῦ. ἀλλ' ἢ τὸ ποιεῖν κρίμα καὶ ἀγαπᾶν ἔλεον. καὶ ἕτοιμον εἶναι τὸ πορεύεσθαι μετὰ κυρίου θεοῦ σου. φωνὴ κυρίου τῇ πόλει ἐπικληθήσεται. καὶ σώσει φοβουμένους τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ἄκουε φυλὴ καὶ τίς κατοικήσει πόλιν. μὴ πῦρ καὶ οἶκος ἀδίκου θησαυρίζων θησαυροὺς ἀνόμους. καὶ μετὰ ὕβρεως ἀδικίου

χάτηρ σιῶν. ὅτι τὰ κοράτα ϑυ, θήσομαι σιδηρᾶ καὶ τὰς θύ
πλας ϑυ θύϑμα χαλκᾶς. καὶ κατατηξῶ ἐν αὐτοῖς ἔθνη καὶ
λεπτυνῶ λαοὺς πολλούς. καὶ ἀναθήσω τῷ κυρίῳ τὴν πλῆθ@
αὐτῶν. καὶ τῶν ἰσχὺν αὐτῶν τῷ κυρίῳ πάσης τῆς γῆς.

Κεφάλαιον. ι. ις.

Ὑμῶν ἐμφραχθήσεται ὑγάτηρ ἐμφράγμῶ. σωσ
χὼ, ἔταξεν ἐφ' ὑμᾶς. αὐ βάβλῳ πατάξουσιν ἐπὶ
σιαγόνα τὰς φυλὰς τῦ ἰήλ. καὶ σὺ ϑηθλεὲμ ὁ ῥῖνος
ὄψραθᾶ. ὀλιγοστὸς εἶ τῦ εἶναι ἐν χιλίασιν ἰούδα. ἐκ ϑυ μοι ἐξ
ελεύσεται, ὃ εἶναι εἰς ἄρχοντα τῦ ἰήλ. καὶ ἐξοδοι αὐτῦ ἀπαρχῆς
ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος. διατῦτο δώσῳ αὐτοὺς ἕως καιρὸς, τικτέσης
τίκτεται. καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτῦ ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ
ϑυὸς ἱῆς ἰσραὴλ. καὶ στήσεται. καὶ ὄψεται. καὶ ποιμανεῖ τὰ ποίμνια
αὐτῦ ἐν ἰσχύϊ κύριος. καὶ ἐν τῇ δόξῃ ὀνόματος κυρίϑ ϑεῦ αὐτῶν ὅ
πάρξουσι. διότι νῦν μεγαλωθήσεται ἕως ἄκρων τῆς γῆς. καὶ ἔσαι
αὕτη εἰρήνη ἀασσύρ, ὅταν ἐπέλθῃ τὴν γῆν ὑμῶν. καὶ ὅταν
ἐπιβῇ τὴν χώραν ὑμῶν. καὶ ἐπεγερθήσονται ἐπ' αὐτὰ μήνοθ.
καὶ ὀκτὼ ἡγήματα ἀνθρώπων. καὶ ποιμανοῦσι τὴν ἀασσύρ ἐν
ῥομφαίᾳ, καὶ τὴν γῆν τῦ νεβρώθ. ἐν ταῖς πυλαῖς αὐτῆς. καὶ
ῥύσεται ἐκ τῦ ἀασσύρ ὅταν ἐπέλθῃ τὴν γῆν ὑμῶν. καὶ ὅταν
ἐπιβῇ τὰ ὅρια ὑμῶν. καὶ ἔσαι τὸ ὑπόλειμμα τῦ ἰακὼβ, ἐν
τοῖς ἔθνεσιν ἐν μέσῳ λαῶν πολλῶν. ὡς δρόσος παρὰ κυρίϑ
πίπτουσα, καὶ ὡς ἄρνες ἐπὶ ἄγρωσιν. ὅπως σωσχθῇ μηδὲ εἷς,
μηδὲ ὑποστῇ ἐν ὑμῖν ἀνθρώπων. καὶ ἔσαι τὸ ὑπόλειμμα ἰακὼβ
ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν μέσῳ λαῶν πολλῶν. ὡς λέων ἐν κτήνεσιν
ἐν ταῖς ἁυμαῖς. καὶ ὡς σκύμνος ἐν ποιμνίοις προβάτων, ὃν ῥό
πον ὅταν διέλθῃ, καὶ σχίσει λὰς ἁρπάσῃ. καὶ μὴ ἦ ὁ ἐξαιρούμε
νος. ὑψωθήσεται ἡ χεὶρ ϑυ. ἐπὶ τοὺς θλίβοντάς σε. καὶ πάν
τες οἱ ἐχθροί ϑυ. ἐξολοθρευθήσονται, καὶ ἔσαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκ
κείνῃ λέγει κύριος. ἐξολοθρεύσω τοὺς ἵππους ἐκ μέσου ϑυ.

λαοί. καὶ πορεύονται ἔθνη πολλά. καὶ ἐροῦσι δεῦτε ἀναβῶμεν
εἰς τὸ ὄρος κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ Ιακώβ. καὶ διδάξουσιν
ἡμᾶς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ. καὶ πορευσόμεθα ἐν ταῖς τρίβοις αὐτοῦ,
ὅτι ἐκ Σιὼν ἐξελεύσεται νόμος, καὶ λόγος κυρίου ἐξ Ἱερουσαλήμ.
καὶ κρινεῖ ἀνὰ μέσον λαῶν πολλῶν. καὶ ἐξελέγξει ἔθνη ἰσχυρὰ, ἕως
μακρὰν. καὶ συντρίψουσι τὰς μαχαίρας αὐτῶν εἰς ἄροτρα.
καὶ τὰ δόρατα αὐτῶν εἰς δρέπανα. καὶ οὐκ ἐπ' ἔθνος ἔθνος
πρὸς ἔθνος ῥομφαίαν. καὶ οὐκ ἔτι μὴ μάθωσιν πολεμεῖν. καὶ ἀνα-
παύσεται ἕκαστος ὑπὸ κάτω ἀμπέλου αὐτοῦ. καὶ ἕκαστος ὑπὸ κά-
τω συκῆς αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν. διότι τὸ στόμα κυρίου
παντοκράτορος ἐλάλησε ταῦτα. ὅτι πάντες οἱ λαοὶ πορεύ-
σονται ἕκαστος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. ἡμεῖς δὲ πορευσόμεθα ἐν ὀνό-
ματι κυρίου θεοῦ ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἐπέκεινα. ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐ-
κείνῃ λέγει κύριος, σώσω τὴν σωτηρεμένην καὶ τὴν ἀπω-
σμένην εἰς δέξομαι. καὶ οὓς ἀπωσάμην. καὶ θήσομαι τὴν σω-
τηρεμένην εἰς ὑπόλειμμα, καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰς ἔθνος ἰσχυ-
ρόν. καὶ βασιλεύσει κύριος ἐπ' αὐτούς, οὐ ὄρει σιὼν ἀπὸ τοῦ
νῦν, ἕως εἰς τοὺς αἰῶνας. καὶ σὺ πύργος ποιμνίου αὐχμώδης.
θυγατερ σιὼν σοὶ ἥξει. καὶ εἰσελεύσεται ἡ ἀρχὴ ἡ πρώτη βα-
σιλεία ἐκ Βαβυλῶνος τῇ θυγατρὶ Ἱερουσαλήμ. καὶ νῦν ἵνατί ἐγνως
κακῶ, μὴ βασιλεὺς οὐκ ἦν σοι μὴ ἡ βουλή σου ἀπώλετο. ὅτι κα-
τεκράτησάν σου, ὡδῖνές σε ἔτεκον ὡς τικτούσης. ὄδινε, καὶ ὠδίνου,
καὶ ἔγγιζε θυγατερ σιὼν ὡς τικτούσης. διότι νῦν ἐξελεύσεται
ἐκ πόλεως. καὶ κατασκηνώσεις ἐν πεδίῳ, καὶ ἥξεις, ἕως βαβυ-
λῶνος. ἐκεῖθεν ῥύσεταί σε, καὶ ἐκεῖθεν λυτρώσεταί σε κύριος
ὁ θεός σου, ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν σου. καὶ νῦν ἐπισωαχθήσεται
ἐπὶ σὲ ἔθνη πολλὰ οἱ λέγοντες ἐπιχαρούμεθα. καὶ ἐπόψονται
ἐπὶ σιὼν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν καὶ αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὸν λογι-
σμὸν κυρίου. καὶ οὐ συνῆκαν τὴν βουλὴν αὐτοῦ. ὅτι συνήγα-
γεν αὐτοὺς ὡς δράγματα ἅλωνος. ἀνάστηθι. καὶ ἅλοα αὐτοὺς θυ

σάρκας τῦ λαοῦ μου, καὶ τὰ δέρματα αὐτῶν ἀπ' αὐτῶν ἐξέδειραν. καὶ τὰ ὀστᾶ αὐτῶν συνέθλασαν, ὡς σάρκας εἰς λέβητα, ὡς κρέα εἰς χύτραν, οὕτως κεκράξονται πρὸς τὸν κύριον, καὶ οὐκ εἰσακουσθήσεται αὐτῶν. καὶ ἀποστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' αὐτῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. ἀνθ' ὧν ἐπονηρεύσαντο, ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν. τάδε λέγει κύριος περὶ τῶν προφητῶν τῶν πλανώντων τὸν λαόν μου, τῶν δάκνοντας ἐν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν. καὶ κηρύσσοντας εἰρήνην ἐπ' αὐτὸν, καὶ οὐκ ἐδίδου εἰς τὸ στόμα αὐτῶν. ἡγίασεν ἐπ' αὐτὸν πόλεμον. διατοῦτο νὺξ ὑμῖν ἔσται, ἐξ ὁράσεως. καὶ σκοτία ἔσται ὑμῖν, ἐς μαντείας. καὶ δύσεται ὁ ἥλιος τῶν προφητῶν. καὶ συσκοτάσει ἐπ' αὐτοὺς ἡ ἡμέρα. καὶ καταισχυνθήσονται οἱ ὁρῶντες τὰ ἐνύπνια, καὶ καταγελασθήσονται οἱ μάντεις. καὶ καταλαλήσουσι κατ' αὐτῶν πάντες αὐτοί. διότι οὐκ ἔστιν ὁ ἐπακούων αὐτῶν. ἐγὼ δὲ ἐμπλήσω ἰσχύν, καὶ πνεύματι κυρίου, καὶ κρίματος καὶ δυναστείας τοῦ ἀπαγγεῖλαι τῷ Ἰακὼβ, ἀσεβείας αὐτοῦ. καὶ τῷ Ἰσραὴλ ἁμαρτίας αὐτοῦ. ἀκούσατε δὴ ταῦτα οἱ ἡγούμενοι οἴκου Ἰακὼβ. καὶ οἱ κατάλοιποι τοῦ Ἰσραὴλ, οἱ βδελυσσόμενοι κρίμα. καὶ πάντα τὰ ὀρθὰ διαστρέφοντες. οἱ οἰκοδομοῦντες Σιὼν ἐν αἵμασι, καὶ Ἰερουσαλὴμ ἐν ἀδικίαις. οἱ ἡγούμενοι αὐτῆς μετὰ δώρων ἔκρινον, καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῆς μετὰ μισθοῦ ἀπεκρίνοντο. καὶ οἱ προφῆται αὐτῆς μετὰ ἀργυρίου ἐμαντεύοντο. καὶ ἐπὶ τὸν κύριον ἀναπαύοντο λέγοντες, οὐχὶ κύριος ἐν ὑμῖν ἐστιν, οὐ μὴ ἐπέλθῃ ἐφ' ἡμᾶς κακά. διὰ τοῦτον διὰ ὑμᾶς Σιὼν, ὡς ἀγρὸς ἀροτριωθήσεται. καὶ Ἰσραὴλ ὀπωροφυλάκιον ἔσται.

Κεφάλαιον. δ. 4.

Καὶ ἔσται τὸ ὄρος τοῦ οἴκου κυρίου ἐς ἄλλος δυμοῦ. καὶ ἔσται ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἐμφανὲς τὸ ὄρος κυρίου, ἕτοιμον ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων. καὶ μετεωρισθήσεται ὑπὲρ ἄνω τῶν βουνῶν. καὶ προσδράμονται ἐπ' αὐτὰ

ἐφ' ἡμᾶς παραβολήν· καὶ βεβωνθήσεσθε βεβωνθωμένοι οὐ μὴ λάβῃ, λέγων· ταλαιπωρίᾳ ἐταλαιπωρήσαμεν· μερὶς λαοῦ μου κατεμερίσθη οὐ χορτάσῃ, καὶ οὐκ ἦν ὁ κωλύσων αὐτὸν τὸ ἀποστρέψαι. οἱ ἀγροὶ ὑμῶν, διεμερίσθησαν· διὰ τοῦτο οὐκ ἔσται σοι βάλλων χοινίον ἐν κλήρῳ· ἐν ἐκκλησίᾳ κυρίου μὴ κλαίετε δάκρυσι· μὴ δὲ δακρύσωσιν οἱ τούτοις οὐ δὲ γὰρ ἀποστραφήσεται ὀνείδη. ὁ λέγων οἶκος ἰακὼβ παρώργισται πνεῦμα κυρίου· εἰ ταῦτα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ ἐστιν· οὐχὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ καλοὶ μετ' αὐτοῦ· καὶ ὀρθοὶ πεπορεύονται· καὶ ἐμπροσθεν ὁ λαός μου, ἐς ἐχθραν αὐτίεσθε· κατέναντι δὲ εἰρήνης αὐτοῦ· τῶν δώρων αὐτοῦ ἐξεδύσαντο· τὸ ἀφελέσθαι ἐλπίδας σωτηρίας μου ἔτολμησε· διὰ τοῦτο ὑμῖν ἀντὶ ὁράσεως μὴ ἀποβραφήσεται· ἐκ τῶν οἰκιῶν τρυφῆς αὐτῶν διὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν ἐξώσθησαν· ἐγγίσατε ὀργισμοῦ αἰωνίοις· οὗτος καὶ ἀποβρόχου, ὅτι οὐκ ἔστι θεὸς ἀνάπαυσις, ἕνεκεν ἀκαθαρσίας· διεφθάρητε φθορᾷ κατεπλώχθητε οὐδενὸς δικαίου· πνεῦμα ἔστησε· ἐβδελύξεις· ἐστάλαξε θεὸς οἶνον, καὶ μὴ θυσμά· καὶ ἔσται ἐκ τῆς σταλαγμοῦ τοῦ λαοῦ τούτου σωσάλυμα, σωσαχθήσεται ἰακὼβ· σὺν πᾶσιν ἐκδεχόμενος ἐκδέξομαι θεὸν καταλείποντας τὸν ἰσραὴλ καὶ τοιαῦτα θήσομαι τῷ ἀποστρέφοντι αὐτόν· ὡς προβατα ἐν θλίψει· ὡς ποίμνιον ἐν μέσῳ κεῖται αὐτῶν, ἐξελεύσονται ἐξ ἀνθρώπων· ἀναβήσεται γὰρ τῆς σχοίνης, πρὸ προσώπου αὐτῶν, διήκασι, καὶ διῆλθον πύλην· καὶ ἐξῆλθον δι' αὐτῆς· καὶ ἐξῆλθον ὁ βασιλεὺς αὐτῶν πρὸ προσώπου αὐτῶν· ὁ δὲ κύριος ἡγήσεται αὐτῶν.

Κεφαλαιον. γ. 3.

Καὶ εἶπα ταῦτα· ἀκούσατε δὴ ἀρχαὶ οἴκου ἰακὼβ, καὶ οἱ κατάλοιποι οἴκου ἰσραήλ· θέχ ὑμῖν ἐστι γνῶναι τὸ κρίμα· μισοῦντες τὰ καλὰ, καὶ ἀγαπῶντες τὰ πονηρὰ, ἁρπάζοντες τὰ δέρματα αὐτῶν ἀπ' αὐτῶν· καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὀστέων αὐτῶν, ὃν τρόπον κατέφαγον τὰς

ἐπ. καὶ πάντα τὰ μιαίσματα αὐτ. ἐμπρήσουσιν ἐν πυρί. καὶ πάντα τὰ εἴδωλα αὐτῆς, θήσομαι εἰς ἀφανισμόν. διότι ἐκ μισθωμάτων πορνείας συνήγαγε, καὶ ἐκ μισθωμάτων πορνείας ἐπέστρεψαν ἕως καιρὸν τοῦτο κόψεται, καὶ πενθήσει πορεύεται αὐτὸς ἕως. καὶ γυμνὴ ποιήσουσι καὶ πενήν, ὡς βρακόντων. καὶ πένθος, ὡς θυγατέρων σειρήνων. ὅτι κατακράτησεν ἡ πληγὴ αὐτῆς. διότι ἦλθεν ἕως Ἰούδα καὶ ἥψατο, ἕως πύλης λαοῦ μου, ἕως Ἱερουσαλήμ. Οἱ ἐν Γὲθ, μὴ μεγαλύνεσθε, οἱ οὐ βαχείμ, μὴ ἀνοικοδομήσατε ἐξ οἴκου κατὰ γέλωτα. γῆν κατασκάφητε κατὰ γέλωτα ὑμῶν κατοικοῦσα καλῶς τὰς πόλεις αὐτῆς. οὐκ ἐξῆλθε κατοικεῖσα σαανάν. κόψασθε οἶκον ἐχόμενον αὐτ. λήψεται ἐξ ὑμῶν πληγὴ ὀδύνης. πῆς ὥρξατο ἐπὶ ἀγαθὰ καθοικοῦσα ὀδύνας, ὅτι κατέβη κακὰ παρὰ κυρίου εἰς πύλας Ἱερουσαλήμ. φόρος ἁρμάτων, κὴ ἱππαγόντων κατοικοῦσαι λάχεις ἀρχὴν ὁδοῦ ἁμαρτίας ἐν τῇ θυγατρὶ σιών. ὅτι ἐν σοὶ εὑρέθησαν ἀσέβειαι τῶν ἰσραὴλ. διὰ τοῦτο δώσεις ἐξαποστολὰς μόνας, ἕως κληρονομίας γῆ οἴκους μεταίους. εἰς κακὸν ἐγένοντο τοῖς βασιλεῦσιν Ἱερουσαλήμ. ἕως ἂν κληρονόμους ἀγάγω σοι. καθοικοῦσα λάχες κληρονομίαν, ἕως ὅτι πολλὰ μὴ ἔξει. ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς σιὼν ξύρησαι. καὶ κάρα ἐπὶ τὰ τέκνα τὰ τρυφερά σου. ἐμπλάτυνον τὴν ξύρησίν σου, ὡς ἀετὸς, ὅτι ἠχμαλωτεύθησαν ἀπὸ σοῦ. Κεφ. β. 2.

Γίνεσθε λογιζόμενοι κόπους, καὶ ὀργαζόμενοι κακὰ ἐν τοῖς κοίταις αὐτῶν. καὶ ἅμα τῇ ἡμέρᾳ σωτίλλω αὐτά. διότι οὐκ ἦραν πρὸς ἐν θεὸν χάρες αὐτῶν. καὶ ἐπεθύμουν ἀγρούς, καὶ διήρπαζον ὀρφανούς, καὶ οἴκους κατεδυνάσθευον. καὶ ἥρπαζον τὸν ἄνδρα. καὶ ἐν οἴκῳ αὐτῶ ἄνδρα, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. ὀχέτευτο τὰ δὲ λέγει κύριος. ἐγὼ λογίζομαι τὴν φυλὴν ταύτην κακὰ. ἐξ ὧν οὐ μὴ ἄρητε τοὺς τραχήλους ὑμῶν, καὶ οὐ μὴ σκυβεῖτε ὀρθοί, ὅτι καιρὸς πονηρός ἐστιν. αὐτὴ ἡμέρα ἐκείνη, λεφθήσεται

ἐγὼ δὲ οὐ φείσομαι. ὑπὲρ νινευὶ τῆς πόλεως τῆς μεγάλης. οὗ εἰσὶν κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ πλείους. ἢ δώδεκα μυριάδες ἀνθρώπων οἳ οὐκ ἔγνωσαν δεξιὸν αὐτῶν. ἢ ἀριστερὸν αὐτῶν καὶ κτήνη πολλά.

ΤΕΛΟΣ ΙΩΝΑΣ.

ΜΙΧΑΙΑΣ.

Κεφάλαιον. α. ι.

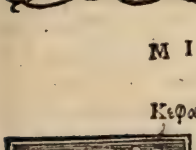

Ὁ λόγος κυρίου ὃς ἐγένετο πρὸς μιχαίαν τὸν τοῦ μωραθεὶ ἐν ἡμέραις ἰωαθὰμ, καὶ ἀχᾶζ, καὶ ἐζεκίου βασιλέων ἰούδα, περὶ ὧν εἶδε περὶ σαμαρείας καὶ ἱερουσαλήμ. Ακούσατε λαοὶ πάντες, καὶ προσεχέτω ἡ γῆ. καὶ πάντες οἱ ἐν αὐτῇ. καὶ ἔσω κύριος ὑμῖν εἰς μαρτύριον. κύριος ἐξ οἴκου ἁγίου αὐτοῦ. διότι ἰδοὺ κύριος ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ. καὶ καταβήσεται καὶ ἐπιβήσεται ἐπὶ τὰ ὕψη τῆς γῆς, καὶ σαλευθήσεται τὰ ὄρη, ὑπὸ κάτωθεν αὐτοῦ. καὶ αἱ νειλάδες τακήσονται ὡσεὶ κηρὸς, ἀπὸ προσώπου πυρός. καὶ ὡς ὕδωρ καταφερόμενον ἐν κατάβασει δι᾽ ἀσέβειαν ἰακὼβ. πάντα ταῦτα καὶ διὰ ἁμαρτίαν οἴκου ἰσραήλ. τίς ἡ ἀσέβεια οἴκου ἰακὼβ οὐχὶ ἡ σαμάρεια, καὶ τίς ἡ ἁμαρτία οἴκου ἰούδα, οὐχὶ ἱερουσαλήμ; καὶ θήσομαι σαμάρειαν εἰς ὀπωροφυλάκιον ἀγροῦ, καὶ εἰς φυτείαν ἀμπελῶνος. καὶ καταπάσω εἰς χάος τοὺς λίθους αὐτῆς. καὶ τὰ θεμέλια αὐτῆς ἀποκαλύψω. καὶ πάντα τὰ γλυπτὰ αὐτῆς κατακόψουσι

βρίψατέ με εἰς θάλασσαν, καὶ παύσεται ἡ θάλασσα ἀφ' ὑμῶν· οἶδα γὰρ ὅτι δι' ἐμὲ ὁ κλύδων ὁ μέγας οὗτος ἐπὶ ὑμᾶς ἐστιν. οἱ δὲ ἄνδρες ἠπόρουν, ἕως ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν γῆν· οὐ γὰρ ἐδύναντο, ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο καὶ ἐπλήθυνεν ἐπ' αὐτούς. διὸ ἐβόησαν πρὸς τὸν θεὸν Ἰωνᾶ, καὶ εἶπαν· μὴ ἀπολώμεθα ἐν ψυχῇ ἀνδρὸς τούτου, καὶ μὴ δῷς ἐφ' ἡμᾶς αἷμα δίκαιον· ὅτι σὺ κύριε ὃν τρόπον ἠθέλησας ἐποίησας. καὶ ἦρεν Ἰωνᾶν καὶ ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἔστη ἡ θάλασσα ἐκ τοῦ κλύδωνος αὐτῆς. καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβον μέγαν τὸν θεὸν, καὶ ἔθυσαν θυσίαν τῷ θεῷ, καὶ ηὔξαντο εὐχάς.

Κεφάλαιον. δ'. 4.

Καὶ ἐτοιμάσας κύριος κῆτος μέγα, κατέπιε τὸν Ἰωνᾶν· καὶ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας. καὶ προσηύξατο Ἰωνᾶς πρὸς κύριον τὸν θεὸν αὐτοῦ ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ κήτους, καὶ εἶπε· θλῖψιν μου ἐκάλεσα πρὸς κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου· ἐκέκραξα ἐκ κοιλίας ᾅδου, καὶ εἰσήκουσας τῆς φωνῆς μου. καὶ ἔρριψάς με εἰς τὸ βάθος ἐν καρδίᾳ θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με· πάντα τὰ κύματά σου καὶ τὰ σάλευμά σου ἐπ' ἐμὲ ἐπορεύθησαν. καὶ ἐγὼ εἶπα· ἀπέρριπται ἀπὸ τοῦ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου· πῶς προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου; περιεκύκλωσέ με ὕδωρ ἕως ψυχῆς· ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με, φύκη περιεστράφησαν περὶ τὴν κεφαλήν μου εἰς τὰ κατάβαθρα τῶν ὀρέων κατέβην· ἡ γῆ τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς περιέσχεν ἐπ' ἐμέ· καὶ ἀνήγαγες ἐκ διαφθορᾶς ζωήν μου, κύριε ὁ θεός μου. ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐμοὶ τὴν ψυχήν μου τοῦ κυρίου ἐμνήσθην· καὶ ἦλθε πρὸς σὲ προσευχή μου εἰς ναὸν τὸν ἅγιόν σου. φυλάσσοντες ματαιότητας ψευδεῖς τὸ ἔλεος αὐτῶν ἐγκατέλιπον· ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως θύσω σοι· ὅσα ηὐξάμην ἀποδώσω· σωτηρία τῷ κυρίῳ. καὶ εἶπε κύριος τῷ κήτει, καὶ ἐξέβαλε τὸν Ἰωνᾶν εἰς τὴν ξηράν.

Κεφάλαιον. ε'. 5.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν δεύτερον λέγων· ἀνάστηθι καὶ πορεύθητι εἰς Νινευὴ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, καὶ κήρυσσον ἐν αὐτῇ τὸ κήρυγμα ὃ ἐγὼ λαλῶ πρὸς σέ. καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς καὶ ἐπορεύθη εἰς Νινευὴ κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου· καὶ Νινευὴ ἦν πόλις μεγάλη τῷ θεῷ πορείαν ἡμερῶν τριῶν. καὶ ἤρξατο Ἰωνᾶς εἰσπορεύεσθαι εἰς τὴν πόλιν ἡμέρας μίαν, καὶ ἐκήρυξε καὶ εἶπε· τεσσαράκοντα ἡμέραι καὶ Νινευὴ καταστραφήσεται. καὶ ἐπίστευσαν οἱ ἄνδρες Νινευὴ τῷ θεῷ, καὶ ἐκήρυξαν νηστείαν, καὶ ἐνεδύσαντο σάκκους ἀπὸ μεγάλου αὐτῶν ἕως μικροῦ αὐτῶν. καὶ ἤγγισε τὸ ῥῆμα πρὸς τὸν βασιλέα Νινευὴ, καὶ ἀνέστη ἀπὸ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ περιεβάλετο σάκκον καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τῆς κοπρίας αὐτοῦ. καὶ ἐκήρυξε καὶ εἶπε τῇ Νινευὴ· ἀπὸ στόματος βασιλέως καὶ τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ λέγων· ἄνθρωπος καὶ κτήνη καὶ βόες καὶ πρόβατα μὴ γευσάσθωσαν μηδὲν, μηδὲ νεμέσθωσαν, μηδὲ ὕδωρ πιέτωσαν· καὶ περιβαλέσθωσαν σάκκους ἄνθρωπος καὶ κτήνη, καὶ κεκραγέτωσαν πρὸς κύριον ἐν ἰσχύϊ· καὶ ἐπιστρεψάτω ἄνθρωπος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς, καὶ ἀπὸ τῆς ἀδικίας τῆς ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν. τίς οἶδεν εἰ ἐπιστρέψει καὶ μετανοήσει ὁ θεὸς καὶ ἀποστρέψει ἀπὸ τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀπολώμεθα; καὶ εἶδεν ὁ θεὸς τὰ ἔργα αὐτῶν. ὅτι ἀπέστρεψαν ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτῶν τῶν πονηρῶν, καὶ μετενόησεν ὁ θεὸς ἐπὶ τῇ κακίᾳ ᾗ ἐλάλησε τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐποίησε.

Κεφάλαιον. ς'. 6.

Καὶ ἐλυπήθη Ἰωνᾶς λύπῃ μεγάλῃ· καὶ συνεχύθη καὶ προσηύξατο πρὸς κύριον καὶ εἶπεν· ὦ δή κύριε· οὐχ οὗτοί λόγοι μου, ἔτι ὄντος μου ἐν τῇ γῇ μου· διὰ τοῦτο προέφθασα τοῦ φυγεῖν εἰς Θαρσεῖς· διότι ἔγνων· ὅτι ὁ θεὸς ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων· μακροθυμῶν καὶ πολυέλεος· καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις· καὶ νῦν δίκαιος τὰ κύριε λάβε τὴν ψυχὴν μου ἀπ' ἐμοῦ· ὅτι καλὸν τὸ ἀποθανεῖν με ἢ ζῆν. καὶ εἶπε κύριος· σφόδρα λελύπησαι σύ. καὶ ἐξῆλθεν Ἰωνᾶς ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἐκάθισεν, ἀπέναντι τῆς πόλεως· καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ ἐκεῖ σκηνήν· καὶ ἐκάθητο ὑπὸ κάτω αὐτῆς, ἕως οὗ ἐπίδῃ τί ἔσται τῇ πόλει· καὶ προσέταξε κύριος ὁ θεὸς κολοκύνθῃ, καὶ ἀνέβη ὑπὲρ κεφαλῆς Ἰωνᾶ, τοῦ εἶναι σκιὰν, ὑπὲρ ἄνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ· τοῦ σκιάσαι αὐτῷ, ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτοῦ· καὶ ἐχάρη Ἰωνᾶς ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ χαρὰν μεγάλην· καὶ προσέταξεν ὁ θεὸς σκώληκι ἐσθίειν τὴν κολόκυνθαν, καὶ ἐπάταξε τὴν κολοκύνθαν καὶ ἐξηράνθη· καὶ ἐγένετο ἅμα ᾠδῇ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον· καὶ προσέταξεν ὁ θεὸς πνεύματι καύσωνι συγκαίοντι· καὶ ἐπάταξεν ὁ ἥλιος ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἰωνᾶ· καὶ ὠλιγοψύχει, καὶ ἀπελίγκετο τῷ ψυχῷ αὐτοῦ, καὶ εἶπε· καλόν μοι τὸ ἀποθανεῖν, ἢ ζῆν με· καὶ εἶπε κύριος ὁ θεὸς πρὸς Ἰωνᾶν, σφόδρα λελύπησαι σὺ ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ· καὶ εἶπε· σφόδρα λελύπημαι ἐγὼ ἕως θανάτου· καὶ εἶπε κύριος σὺ μὴν ἐφείσω ὑπὲρ τῆς κολοκύνθου, ὑπὲρ ἧς οὐκ ἐκακοπάθησας, οὐδὲ ἐξέθρεψας, οὐδὲ ἐξέθρεψας αὐτήν· ἣ ἐγενήθη ὑπὸ νύκτα, καὶ ὑπὸ νύκτα ἀπώλετο·

κατέβην εἰς γῆν· καὶ οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κατέσχον με εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ἀνάβασιν ἐκ φθορᾶς ἡ ζωή μου πρὸς σὲ κύριε ὁ θεός μου. ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐκ ἐμοῦ τὴν ψυχήν μου, τοῦ κυρίου ἐμνήσθην· καὶ εἰσῆλθοι πρὸς σὲ ἡ προσευχή μου πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου. φυλασσόμενοι ματαίας καὶ ψευδῆ ἔλεον αὐτῶν ἐγκατέλιπον· ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, καὶ ἐξομολογήσεως θύσω σοι. ὅσα ηὐξάμην ἀποδώσω· εἰς σωτηρίαν μοι τῷ κυρίῳ. καὶ προσέταξεν ἀπὸ κυ τῷ κήτει· καὶ ἐξέβαλε τὸν ἸΩΝΑΝ εἰς τὴν ξηράν.

Κεφ. γ. ϛ.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς ἸΩΝΑΝ, ἐκ δευτέρου λέγων· Ἀνάστηθι καὶ πορεύου εἰς νινευὶ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην· καὶ κήρυσσον ἐν αὐτῇ κατὰ τὸ κήρυγμα τὸ ἔμπροσθεν, ὃ ἐγὼ λαλήσω πρός σε. καὶ ἀνέστη ἸΩΝΑΣ· καὶ ἐπορεύθη εἰς νινευὶ, κατὰ τὰ λαλήσαι κύριος. ἡ δὲ νινευὶ ἦν πόλις μεγάλη τῷ θεῷ, ὡσεὶ πορείας ὁδοῦ τριῶν ἡμερῶν· καὶ ἤρξατο ἸΩΝΑΣ τῆ εἰσπορεύεσθαι εἰς τὴν πόλιν, ὡσεὶ πορείας ἡμέρας μιᾶς· καὶ ἐκήρυξε, καὶ εἶπεν· ἔτι τεσσαράκοντα ἡμέραι, καὶ νινευὶ καταστραφήσεται· καὶ ἐπίστευσαν οἱ ἄνδρες νινευὶ τῷ θεῷ, καὶ ἐκήρυξαν νηστείαν καὶ ἐνεδύσαντο σάκκους· ἀπὸ μεγάλου αὐτῶν ἕως μικροῦ αὐτῶν. καὶ ἤγγισεν ὁ λόγος πρὸς τὸν βασιλέα νινευί· καὶ ἐξανέστη ἀπὸ τοῦ θρόνου αὐτοῦ· καὶ περιείλετο τὴν στολὴν αὐτοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ· καὶ περιεβάλλετο σάκκον καὶ ἐκάθισεν ἐπ' ἀσθοῦ· καὶ ἐκήρυξεν, καὶ ἐρρέθη ἐν τῇ νινευὶ παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ παρὰ τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ λέγοντων· οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ κτήνη· καὶ οἱ βόες· καὶ τὰ πρόβατα· μὴ γευσάσθωσαν μηδὲ νεμέσθωσαν· καὶ ὕδωρ μὴ πιέτωσαν· καὶ περιεβάλλοντο σάκκους οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ κτήνη, καὶ ἐβόησαν πρὸς τὸν θεὸν ἐκτενῶς· καὶ ἐπέστρεψαν ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηρᾶς· καὶ ἀπὸ τῆς ἀδικίας τῆς ἐν χερσὶν αὐτῶν· λέγοντες τίς οἶδεν εἰ ἐπιστρέψῃ ὁ θεὸς, καὶ παρακληθήσεται καὶ ἀποστρέψει ἐξ

ποίᾳ πλάτῃ εἶ σύ; καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. Σκῦλος κυρίᾳ εἰμὶ ἐγώ. καὶ
κύριον τὸν θεὸν τ̃ ὐρανῦ ἐγὼ σέβομαι. ὃς ἐποίησε τὴν θάλασ
σαν, καὶ τὴν ξηρὰν. καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνθρωποι φόβον μέγα.
καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν. τί τοῦτο ἐποίησας. διότι ἔγνωσαν οἱ ἄνθρω
ποι ὅτι ἐκ προσώπου τοῦ κυρίου ἔφυγεν. ὅτι ἀπήγγειλεν αὐτοῖς. καὶ εἶ
πον πρὸς αὐτόν. τί ποιήσομέν σοι καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ̓
ἡμῶν. ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο καὶ ἐξεγείρετο μᾶλλον κλύδω
να. καὶ εἶπεν Ἰωνᾶς πρὸς αὐτούς. ἄρατέ με, καὶ ἐμβάλετε εἰς
τὴν θαλασσαν. καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ̓ ὑμῶν. διότι ἔγνω
κα ἐγὼ, ὅτι δἰ ἐμὲ ὁ κλύδων ὁ μέγας οὗτος ἐφ̓ ὑμᾶς ἐστί. καὶ πα
ρεβιάζοντο οἱ ἄνθρωποι τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς τὴν γῆν, καὶ οὐκ ἠ
δύναντο. ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο, καὶ ἐξεγείρετο μᾶλλον ἐπ̓
αὐτούς καὶ ἀνεβόησαν πρὸς κύριον καὶ εἶπαν. μηδαμῶς κύριε μὴ
ἀπολώμεθα ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου τούτου. καὶ μὴ δῷς
ἐφ̓ ἡμᾶς αἷμα δίκαιον. διότι σὺ κύριε. ὃν τρόπον ἐβούλου ἐποί
ησας. καὶ ἔλαβον τὸν Ἰωνᾶν. καὶ ἐνέβαλον αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν
καὶ ἔστη ἡ θάλασσα ἐκ τ̃ σάλου αὐτῆς. καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνθρω
φόβῳ μεγάλῳ τὸν κύριον. καὶ ἔθυσαν θυσίαν τῷ κυρίῳ, καὶ εὐ
ξαντο τὰς εὐχάς. Κεφάλαιον. ϛ. 2.

Καὶ προσέταξε κύριος κήτει μεγάλῳ καταπιεῖν τὸν
Ἰωνᾶν. καὶ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τ̃ κήτους τ̃ς ἡμέ
ρας καὶ τ̃ς νύκτας. καὶ προσηύξατο Ἰωνᾶς. πρὸς κύ
ριον τὸν θεὸν αὐτ̃, ἐκ τ̃ς κοιλίας τ̃ κήτους, καὶ εἶπον. ἐβόησα
ἐν θλίψει μου πρὸς κύριον τὸν θεόν μου. καὶ εἰσήκουσέ μου ἐκ κοι
λίας ᾅδου κραυγ̃ς μου. ἤκουσας φωνῆς μου. ἀπέῤῥιψάς με εἰς βά
θη καρδίας θαλάσσης. καὶ ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με. πάντες οἱ
μεγιστεισμοί σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ̓ ἐμοὶ διῆλθον. καὶ ἐγὼ εἶ
πα ἀπῶσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου. ἆρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με
πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου. περιεχύθησάν μοι ὕδατα ἕως ψυχ̃ς μου. ἄβυσ
σος ἐκύκλωσέ με, ἐκράτησε κόλπος τὴν κεφαλήν μου εἰς σχισμὰς ὀρέων

ΙΩΝΑΣ.

Κεφάλαιον α'.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν τὸν τοῦ Ἀμαθί λέγων. Ἀνάστηθι καὶ πορεύθητι εἰς Νινευὶ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην καὶ κήρυξον ἐν αὐτῇ· ὅτι ἀνέβη ἡ κραυγὴ τῆς κακίας αὐτῆς πρός με. καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς τοῦ φυγεῖν εἰς Θαρσεῖς, ἀπὸ προσώπου κυρίου καὶ κατέβη εἰς Ἰόππην· καὶ εὗρε πλοῖον βαδίζον εἰς Θαρσεῖς· καὶ ἔδωκε τὸν ναῦλον αὐτοῦ· καὶ ἀνέβη εἰς αὐτὸ τοῦ πλεῦσαι μετ' αὐτῶν εἰς Θαρσεῖς ἀπὸ προσώπου κυρίου· καὶ κύριος ἐξήγειρε πνεῦμα μέγα εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐγένετο κλύδων μέγας ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ τὸ πλοῖον ἐκινδύνευε συντριβῆναι· καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ναυκληροὶ καὶ ἀνεβόησαν ἕκαστος πρὸς τὸν θεὸν αὐτοῦ· καὶ ἐκβολὴν ἐποιήσαντο τῶν σκευῶν τῶν ἐν τῷ πλοίῳ εἰς τὸ θάλασσαν ἀπ' αὐτῶν. Ἰωνᾶς δὲ κατέβη εἰς τὸ κοίλωμα τοῦ πλοίου, καὶ ἐκάθευδε καὶ ἔρρεγχε. καὶ ἦλθε πρὸς αὐτὸν ὁ πρωρεύς· καὶ εἶπεν αὐτῷ· τί σὺ ῥέγχεις; ἀνάστηθι καὶ ἐπικάλεσαι τὸν θεόν σου, ἵνα σῴσῃ ὁ θεὸς ἡμᾶς· καὶ οὐ μὴ ἀπολώμεθα. καὶ εἶπαν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· δεῦτε βάλωμεν κλήρους· καὶ ἐπιγνῶμεν, τίνος ἕνεκεν ἡ κακία αὕτη ἐστὶν ἐφ' ἡμᾶς· καὶ ἔβαλον κλήρους καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Ἰωνᾶν· καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν· ἀπάγγειλον δή ἡμῖν, τίνος ἕνεκεν ἡ κακία αὕτη ἐν ἡμῖν· τίς σου ἡ ὁδὸς καὶ ποίαν ἐστὶ καὶ πόθεν ἦρχου καὶ ποῦ πορεύῃ, καὶ ἐκ ποίας χώρας· καὶ ἐκ

ἔβαλον κλήρους. καὶ ὑμᾶς ἐκ ὧν εἶς ἐξ αὐτῶν, καὶ μὴ ἐπίδωτε ἡμέραν ἀδελφῷ ὑμῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἀλλοφύλων. καὶ μὴ ἐπιχαρῆς ἐπὶ υἱοῖς Ἰούδα, ἐν ἡμέρᾳ ἀπωλείας αὐτῶν. καὶ μὴ μεγαλορρήμων ἔσῃ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως. μὴ δ' εἰσέλθῃς εἰς πόλας λαοῦ, ἐν ἡμέρᾳ τῶν πόνων αὐτῶν. καὶ μὴ ἐπίδῃς, καὶ σὺ τῶν συναγωγὴν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ὀλέθρου αὐτῶν. καὶ μὴ σωπήσῃς τὴν δύναμιν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἀπωλείας αὐτῶν. μηδὲ ἐπιβῇς ἐπὶ τὰς ἐκβολὰς αὐτῶν ἐξολοθρεύσει υἱοὺς ἀνασωζομένους ἐξ αὐτῶν. μηδὲ συγκλείσῃς τοὺς φεύγοντας ἐξ αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως· ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα κυρίου ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη. ὃν τρόπον ἐποίησας οὕτως ἔσται σοι. ἡ ἀνταπόδομά σου ἀνταποδοθήσεται τῆς κεφαλῆς σου. ὅτι ὃν τρόπον ἐπιβὰς ἐπὶ ὄρος ἅγιόν μου πίονται πάντα τὰ ἔθνη οἶνον· πίονται, καὶ καταπίονται. καὶ ἔσονται καθὼς οὐχ ὑπάρχοντες. ἐν τῷ ὄρει σιὼν ἔσται ἡ σωτηρία καὶ ἔσται ἅγιον, καὶ κατακληρονομήσουσιν ὁ οἶκος Ἰακὼβ τοὺς κατακληρονομήσαντας αὐτούς. καὶ ἔσται ὁ οἶκος Ἰακὼβ πῦρ, καὶ ὁ οἶκος Ἰωσὴφ φλὸξ. ὁ δὲ οἶκος Ἠσαῦ, εἰς καλάμην. καὶ ἐκκαυθήσονται εἰς αὐτούς. καὶ καταφάγονται αὐτούς. καὶ οὐκ ἔσται πυροφόρος τῷ οἴκῳ Ἠσαῦ. ὅτι κύριος ἐλάλησε. καὶ κατακληρονομήσουσιν οἱ ἐν ναγὲβ, τὸ ὄρος τὸ Ἠσαῦ. καὶ οἱ ἐν τῇ σεφηλὰ τοὺς ἀλλοφύλους. καὶ κατακληρονομήσουσι τὸ ὄρος τὸ ἐφραὶμ. καὶ τὸ πεδίον Σαμαρείας, καὶ Βενιαμίν. καὶ τὴν γαλααδῖτιν, καὶ τῆς μετοικεσίας ἡ ἀρχὴ αὕτη, υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ τῶν χαναναίων ἕως ἀρεφθῶν. καὶ ἡ μετοικεσία Ἱερουσαλὴμ. ἥτις ἀφαρσὼθ. καὶ κληρονομήσουσι τὰς πόλεις τοῦ ναγέβ. καὶ ἀναβήσονται σωσοῖ μενοι ἐξ ὄρους σιὼν τοῦ ἐκδικῆσαι ὄρος τὸ Ἠσαῦ. καὶ ἔσται τῷ κυρίῳ ἡ βασιλεία.

Τέλος ἀβδιοῦ.

Ρασις ἀδδὶν. τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς τῇ ἰδουμαίᾳ. ἀκοὴν ἤκουσα παρὰ κυρίου, καὶ πρεσβὺς ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐξαπέσταλκεν. ἀνάστητε καὶ ἐξαναστῶμεν ἐπ' αὐτὴν εἰς πόλεμον. ἰδοὺ ὀλιγοστὸν δίδωμί σε ἐν τοῖς ἔθνεσιν. ἠμημένος σὺ σφόδρα. ὑπερηφανία τῆς καρδίας σου ἐπῆρέ σε κατασκηνοῦντα ἐν ταῖς ὀπαῖς τῶν πετρῶν. ὑψῶν κάρηα αὐτὸν λίγαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ. τίς κατάξει με ὃν τρόπον γῆν ἐὰν μεταφυτεύσῃς, εἰς ἄκανθος. καὶ ἐὰν ἀνὰ μέσον τῶν ἄστρων θῇς νοσσιάν σου, ἐκεῖθεν καταξέω σε λέγει κύριος, εἰ κλέπται εἰσῆλθόν πρὸς σέ. ἢ λησταὶ νυκτός, πῶς οὐ ἂν ἐκλείψωσι τὰ ἱκανὰ αὐτοῖς. καὶ εἰ τρυγηταὶ ἦλθόν πρὸς σε οὐκ ἂν ἀπελείποντο τοὐπιφυλλίδα. πῶς ἐξερευνήθη Ησαῦ. καὶ κατελήφθη τὰ κρυμμένα αὐτοῦ. ἕως τῶν ὁρίων ἐξαπέστειλάν σε πάντες οἱ ἄνδρες τῆς συνθήκης σου ἀντέσησάν σοι. ἠδυνάσθησάν πρός σε. ἄνδρες ἠρήνευόί σοι ἔθηκαν ἄρτον σου ὑπὸ κατώ σου. οὐκ ἔστι σύνεσις ἐν αὐτῷ. ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγει κύριος ἀπολῶ σοφὸν ἐκ τῆς ἰδουμαίας. καὶ σύνεσιν ἐξ ὄρους Ησαῦ. καὶ πτοηθήσονται οἱ μαχηταί σου, οἱ ἐκ θεμάν. ὅπως ἐξαρθῇ ἄνθρωπος ἐξ ὄρους Ησαῦ. σὺν τῷ σφαγῇ, καὶ τῷ ἀσεβείᾳ ἀδελφοῦ Ιακώβ. καλύψει σε αἰσχύνη. καὶ ἐξαρθήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀντέστης ἐξεναντίας· ἐν ἡμέρᾳ ἀλλοτρίους ἐσπορεύοντο. ἀλλογενεῖς δύναμιν αὐτοῦ. καὶ ἀλλογενεῖς εἰσῆλθον εἰς πύλας αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ Ιερουσαλὴμ

λαε αὐτῆς· καὶ καταβήσομαι ὡς ποταμὸς ἀχύπλε· ὁ οἰκοδο
μῶν ἐς τὸν ὑπερῶον τῶν ἀναβάσιν αὐτοῦ· καὶ τῶν ἐπαγγελίαν
αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς θεμελιῶν· ὁ προσκαλούμενος τὸ ὕδωρ τῆς θα
λάσσης, καὶ ἐκχέων αὐτό, κύριος παντο
κράτωρ ὄνομα αὐτῷ· ὄχ ὡς υἱοὶ αἰθιόπων ὑμεῖς ἐστε ἐμοὶ ἰσρα
ὴλ· λέγει κύριος· ὃ τὸν ἰσραὴλ ἀνήγαγον ἐκ γῆς αἰγύπλε, καὶ
θεὸν ἀλλοφίλους ἐκ καππαδοκίας, καὶ θεὸν σύρους ἐκ δόξης· ἰδοὺ
οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίε τοῦ θεοῦ τῶν βασιλείων τῶν ἁμαρτωλῶν
καὶ ἐξαρῶ αὐτὰ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς· πλὴν, οὐ πανὶ οὐδὲ τε
λος ἐξαρῶ τὸν οἶκον ἰακὼβ λέγει κύριος· διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐντέλ
λομαι· καὶ λικμήσω ἐν πᾶσι θεοῖς ἐθνεσι τὸν οἶκον ἰσραὴλ, ὃν τρόπον
λικμᾶται ἐν θεῷ λικμῷ· καὶ ὃ μὴ, πέσῃ σύντριμμα ἐπὶ τῆν γῆν
ἐν ῥομφαίᾳ τελευτήσουσι πάντες ἁμαρτωλοὶ λαοῦ μου· οἱ λέ
γοντες οὐ μὴ, ἐγγίσῃ· οὐ δὲ μὴ ἔλθῃ ἐφ' ἡμᾶς τὰ κακά.
Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἀναστήσω τὴν σκηνὴν δαβὶδ τὴν πεπτω
κυῖαν· καὶ οἰκοδομήσω τὰ πεπτωκότα αὐτῆς, καὶ τὰ κατε
σκαμμένα αὐτῆς ἀναστήσω, καὶ ἀνοικοδομήσω αὐτὴν καθὼς
αἱ ἡμέραι τοῦ αἰῶνος· ὅπως ἐκζητήσωσί με οἱ κατάλοιποι τῶν
ἀνθρώπων, καὶ πάντα τὰ ἔθνη, ἐφ' οὓς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου
λέγει κύριος ὁ ποιῶν πάντα ταῦτα· ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται λέ
γει κύριος· καὶ καταλήψεται ὁ ἀλήτης, τὸν θερισμόν· καὶ πατήσει
ὁ σταφυλὴ, τὸν σπόρον, καὶ ἀποσταλάξει τὰ ὄρη, γλυκασμόν
καὶ πάντες οἱ βουνοὶ, σύμφυτοι ἔσονται καὶ ἐπιστρέψω τὴν αἰχμα
λωσίαν τοῦ λαοῦ μου ἰσραὴλ· καὶ οἰκοδομήσουσι πόλεις τὰς ἠφα
νισμένας· καὶ κατοικήσουσι· καὶ φυτεύσουσιν ἀμπελῶνας, καὶ
πίονται τὸν οἶνον αὐτῶν καὶ ποιήσουσι κήπους· καὶ φάγονται
τὸν καρπὸν αὐτῶν· καὶ καταφυτεύσω αὐτοὺς ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν·
καὶ ὃ μὴ, ἐκριζωθήσεται ἔτι ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν ἧς ἔδωκα αὐ
τοῖς λέγει κύριος ὁ θεὸς παντοκράτωρ.

Τέλος τοῦ ἀμώς.

ἐκείνῃ λέγει κύριος κύριος· δύσεται ὁ ἥλιος μεσημβρίας καὶ
συσκοτάσει ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ἡμέρᾳ φῶς· καὶ μεταστρέψω τὰς
ἑορτὰς ὑμῶν εἰς πένθος· καὶ πάσας ὡδὰς ὑμῶν εἰς θρῆνος· καὶ
ἀναβιβῶ ἐπὶ πᾶσαν ὀσφὺν σάκκον· καὶ εἰς πᾶσαν κεφαλὴν φα
λάκρωμα· καὶ θήσομαι αὐτὴν, ὡς πένθος ἀγαπητὸν· καὶ τοὺς μετ'
αὐτοῦ, ὡς ἡμέραν ὀδύνης. ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος κύ
ριος· καὶ ἐξαποστελῶ λιμὸν ἐπὶ τῆς γῆς· οὐ λιμὸν ἄρτου οὐδὲ λι
μὸν ὕδατος· ἀλλὰ λιμὸν τοῦ ἀκοῦσαι λόγον κυρίου· καὶ σαλευ
θήσονται ὕδατα ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ βορρᾶ
ἕως ἀνατολῶν περιφαμοῦνται ζητοῦντες τὸν λόγον τοῦ κυρίου, καὶ οὐ
μὴ εὕρωσιν. ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐκλείψουσιν αἱ παρθένοι ἐκεῖ
νου αἱ καλαί· καὶ οἱ νεανίσκοι ἐν δίψει· οἱ ὀμνύοντες κατὰ τῆς
ἁμαρτίας σαμαρείας· καὶ οἱ λέγοντες· ζῇ ὁ θεός σου βηρσαβεέ· καὶ
πεσοῦνται καὶ οὐ μὴ ἀναστῶσιν ἔτι. Κεφ. θ.

Ἰδοὺ τὸν κύριον ἑστῶτα ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ εἶ
πε· πάταξον ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον· καὶ σεισθήσεται τὰ
πρόπυλα· καὶ διαῤῥηξον εἰς κεφαλὰς πάντων· καὶ
τοὺς καταλοίπους αὐτῶν, ἐν ῥομφαίᾳ ἀποκτενῶ· οὐ μὴ φύξε
ται ἐξ αὐτῶν φεύγων· καὶ οὐ μὴ σωθῇ ἐξ αὐτῶν διασωζόμε
νος· ἐὰν καθορυγῶσιν εἰς ᾅδου, ἐκεῖθεν ἡ χείρ μου ἀναπάσει αὐ
τούς· καὶ ἐὰν ἀναβῶσιν εἰς τὸν οὐρανὸν ἐκεῖθεν καταξω αὐτούς·
ἐὰν καταφυγῶσιν εἰς τὸν καρμήλου ἐκεῖθεν ἐξ
ερεύνησω, καὶ λήψομαι αὐτούς· καὶ ἐὰν κατασύσωσιν ἐξ ὀφθαλ
μῶν μου εἰς τὰ βάθη θαλάσσης, ἐκεῖ ἐντελοῦμαι τῷ δράκοντι
καὶ δήξεται αὐτούς· καὶ ἐὰν πορευθῶσιν ἐν αἰχμαλωσίᾳ πρὸ
προσώπου τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, ἐκεῖ ἐντελοῦμαι τῇ ῥομφαίᾳ,
καὶ ἀποκτενεῖ αὐτούς· καὶ θήσω ὀφθαλμούς μου ἐπ' αὐτούς, εἰς κα
κά· καὶ οὐκ εἰς ἀγαθά· καὶ κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ· ὁ ἅπτο
μενος τῆς γῆς· καὶ σαλεύων αὐτήν· καὶ πενθήσουσι πάντες
οἱ κατοικοῦντες αὐτήν· καὶ ἀναβήσεται ὡς ποταμὸς, σωτὴ-

πνίγει. εἰ δὲ βασιλὰ οὐκ ἔτι προσδύσεις τῷ προφήτῃ. ὅτι
ἀγίασμα βασιλίου ἐστί· καὶ οἶκος βασιλείας ἐστί· καὶ ἀπεκρίθη
Ἀμὼς, καὶ εἶπε πρὸς Ἀμασίαν· οὐκ ἤμην προφήτης ἐγὼ οὐδὲ
ἦν μοι προφήτου· ἀλλ' ἀπόλος ἤμην κνίζων συκάμινα· καὶ ἀνέλα
βέ με κύριος ἐκ τῶν προβάτων καὶ εἶπε κύριος πρός με· βάδι
ζε καὶ προφήτευσον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραήλ· καὶ νῦν ἄκουε λό
γον κυρίου· σὺ λέγεις μὴ προφήτευε ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ· καὶ οὐ μὴ
ἐλαλαγμήσῃς ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ. σχοῖνον τοίνυν λέγει κύρι
ος· ἡ γὴ σου ἐν τῇ πόλῃ πορνεύσει· καὶ οἱ υἱοί σου καὶ αἱ θυ
γατέρες σου ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται· καὶ ἡ γῆ σου ἀκοινώνητα κατα
μετρηθήσεται, καὶ σὺ ἐν γῇ ἀκαθάρτῳ τελευτήσεις. δὲ Ἰσ
ραὴλ αἰχμαλώτως ἀχθήσεται ἀπὸ τῆς γῆς αὐτοῦ· οὕτως ἔδειξέ
μοι κύριος κύριος.

Κεφάλαιον. η. 8.

Αἰδοὺ ἄγγος ἐξευτὸν· καὶ εἶπε τί σὺ βλέπεις Ἀμώς
χ καὶ εἶπα ἄγγος ἐξευτὸν· καὶ εἶπε κύριος πρός με· ἤκει
ἐπὶ πέρας ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ οὐ προσθήσω ἔτι
τοῦ παρελθεῖν αὐτόν· καὶ ὀλολύξει τὰ φατνώματα τοῦ ναοῦ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγει κύριος κύριος. πολὺς ὁ πεπωκώς· ἐν παντὶ
τόπῳ ἐπιῤῥίψω σιωπήν· ἀκουσάτω δὴ ταῦτα οἱ ἐκλείποντες ἐς
ἔρημον πένητα· καὶ καταδυναστεύοντες πτωχοὺς ἀπὸ τῆς γῆς·
λέγοντες πότε διελεύσεται ὁ μὴν καὶ ἐμπολήσομεν, καὶ τὰ
σάββατα· καὶ ἀνοίξομεν θησαυρὸν τοῦ ποιῆσαι μέτρον μικρὸν
καὶ τὸ μεγαλύναι στάθμιον· καὶ ποιῆσαι ζυγὸν δόλιχον· τοῦ κτᾶ
σθαι ἐν ἀργυρίῳ πτωχούς· καὶ πένητα οὐδὲ ὑποδήματος· καὶ ἀπὸ
πάσης πράσεως ἐμπορεύσόμεθα. ὀμώμυκε κύριος καθ' ὑπερηφα
νίας Ἰακώβ. εἰ ἐπιλησθήσεται εἰς νῖκος πάντα τὰ ἔργα ὑμῶν,
καὶ ἐπὶ τούτοις οὐ ταραχθήσεται ἡ γῆ· καὶ πενθήσει πᾶς ὁ κα
τοικῶν ἐν αὐτῇ· καὶ ἀναβήσεται ὡς ποταμὸς σωτίλεια αὐτ
καὶ καταβήσεται ὡς ποταμὸς αἰγύπτου· καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ

καὶ κρῖνον δικαιοσύνης ἐς πικρίαν. οἱ δύβρεις ὁμνοι ἐπ' οὐδ
ενὶ λόγῳ ἀγαθῷ. οἱ λίγοντες ἓν ἐν τῇ ἰσχύϊ ἡμῶν ἔχομεν
κράτος. διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐφ' ὑμᾶς οἶκος Ἰσραὴλ. φησὶ
κύριος ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ὅθεν ἐγὼ ἀναστήσω ἐπ' ὑμᾶς τὸ μὴ ἐστὶ
θὲν ἐς ἐμὲ θ. καὶ ἕως τοῦ χειμάρρου τῶν δυσμῶν.

Κεφάλαιον ζ. 7.

Οὕτως ἔδειξέ μοι κύριος κύριος, καὶ ἰδοὺ ἐπάγων
ἀκρίδων ἀρχομένην ἐωθινήν. καὶ ἰδοὺ βρῦχος εἷς γῶγ
ὁ βασιλεύς. καὶ ἔσται ἐὰν σωτηλειαθῇ τὸ κατάφα
γεῖν τὴν χόρτον τῆς γῆς. καὶ εἶπα κύριε κύριε. ἵλεως γενοῦ. τίς ἀνα
στήσει τὸν ἰακὼβ. ὅτι ὀλιγοστός ἐστι. μετανόησον κύριε ἐπὶ τούτῳ.
καὶ τοῦτο οὐκ ἔσται. εἶπε κύριος οὕτως ἔδειξέ μοι κύριος κύριος.
καὶ ἰδοὺ ἐκάλεσε τοῦ δίκην ἐν πυρὶ κύριος κύριος καὶ κατέφα
γε τὴν ἄβυσσον τὴν πολλήν. καὶ κατέφαγε τὴν μερίδα. καὶ
εἶπον κύριε κύριε κόπασον δὴ τίς ἀναστήσει τὸν ἰακώβ. ὅτι ὀλιγο
στός ἐστι. μετανόησον κύριε ἐπὶ τούτῳ. καὶ τοῦτο οὐ μὴ γένηται λέ
γει κύριος κύριος. οὕτως ἔδειξέ μοι κύριος κύριος, καὶ ἰδοὺ ἄνθρ
ωπος ἑστηκὼς ἐπὶ τείχους ἀδάμαντινου. καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἀδάμας
καὶ εἶπε κς πρός με. τί σὺ ὁρᾷς ἀμώς. καὶ εἶπα ἀδάμαντα. καὶ
εἶπα κύριος πρός με. ἰδοὺ ἐγὼ ἐντίθεμαι ἀδάμαντα, ἐν μέσῳ
λαοῦ μου ἰσραὴλ, οὐκ ἔτι μὴ προσθῶ τοῦ παρελθεῖν αὐτό. καὶ ἀφα
νισθήσονται βωμοὶ τῶν γιλγολ καὶ αἱ τελεταὶ τοῦ ἰσραὴλ ἐρη
μωθήσονται. καὶ ἀναστήσομαι ἐπὶ οἶκον ἱεροβοὰμ ἐν ῥομφαίᾳ.
Καὶ ἐξαπέστειλεν ἀμασίας ὁ ἱερεὺς βαιθὴλ πρὸς ἱεροβοὰμ βα
σιλέα ἰσραὴλ λέγων. συστροφὰς ποιεῖται κατὰ σοῦ ἀμώς, ἐν μέ
σῳ οἴκου ἰσραὴλ οὐ μὴ δύνηται ἡ γῆ ὑπενεγκεῖν, πάντας τοὺς
λογους αὐτοῦ. διότι τάδε λέγει κύριος ἀμὼς ἐν ῥομφαίᾳ τε
λευτήσει ἱεροβοάμ. ὁ δὲ ἰσραὴλ ἀχμάλωτος ἀχθήσεται ἀπὸ
τῆς γῆς αὐτοῦ. καὶ εἶπεν ἀμασίας πρὸς ἀμώς. ὁ ὁρῶν βάδιζε
ἐκχώρησον σὺ εἰς γῆν ἰούδα. καὶ ἐκεῖ καταβίου. καὶ ἐκεῖ προφη

καὶ μετοικιῶ ὑμᾶς ἐπέκεινα Δαμασκοῦ, λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ.

Κεφ. ε. ϛ.

Ε Ναὶ τοῖς ἐξουθενοῦσι σιών. καὶ τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ τὸ ὄρος Σαμαρείας. ἀπεπυγήσαν ἀρχὰς ἐθνῶν, καὶ εἰσῆλθον ἑαυτοῖς. οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ διαβητε πάντοθεν. καὶ ἴδετε εἰς Καλάνω, καὶ διέλθετε, ἐκεῖθεν εἰς Ἐμὰθ μεγάλα. καὶ κατάβητε εἰς γῆν τῶν ἀλλοφύλων τὰς κραπίσας, ἐκ πασῶν τῶν βασιλειῶν τούτων. ἐὰν πλείονα τὰ ὅρια αὐτῶν ἐστι τῶν ὁμοτόρων ὁρίων ὑμῶν ἐρχόμενοι εἰς ἡμέραν κακήν. οἱ ἐγγίζοντες, καὶ ἐφαπτόμενοι σαββάτων ψεύδεσθε. οἱ κατακοιτάζοντες ἐπὶ κλινῶν ἐλεφαντίνων. μὴ καταπαταλῶντες ἐπὶ τὰς στρωμνὰς αὐτῶν. καὶ ἐσθίοντες ἀρίφους ἐκ ποιμνίων. καὶ μοσχάρια ἐκ μέσου βουκολίου, γαλαθηνά. οἱ ἐπιφωνοῦντες πρὸς τὸν φωνὸν τῶν ὀργάνων. ὡς ἴσασι ἑαυτοῖς ἔχειν καὶ οὐχ ὡς φοβούμενοι. οἱ πίνοντες ἐν φιάλαις οἶνον. καὶ τὰ πρῶτα μύρα χριόμενοι. μὴ οὐκ ἔπαθον οὐδὲν ἐπὶ τῇ συντριβῇ Ἰωσήφ. διὰ τοῦτο νῦν ἀχμάλωτοι ἔσονται ἀπ' ἀρχῆς φυγάδων. καὶ ἐξαρθήσεται χειμάρρους ἵππων, ἐξ Ἐφραίμ. ὅτι ὤμοσε κύριος καθ' ἑαυτοῦ. λέγει κύριος ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων. διότι βδελύσσομαι ἐγὼ πάσαν τὴν ὕβριν Ἰακώβ. καὶ τὰς χώρας αὐτοῦ μεμίσηκα. καὶ ἐξαρῶ πόλιν, σὺν πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν. καὶ ἔσται ἐὰν ὑπολειφθῶσιν δέκα ἄνδρες ἐν οἰκίᾳ μιᾷ, καὶ ἀποθανοῦνται καὶ λήψονται οἱ οἰκεῖοι αὐτῶν, καὶ παραδιῶνται τὸ ἐξενίσκαι τὰ ὀστᾶ αὐτῶν ἐκ τοῦ οἴκου. καὶ ἐρεῖ τοῖς πρωτοκαθεδρίταις οἰκίας. ἐὰν ἔτι ὑπάρχει παρὰ σοί. καὶ ἐρεῖ οὐκ ἔτι. καὶ ἐρεῖ σίγα ἕνεκα τοῦ μὴ ὀνομασθῆναι τὸ ὄνομα κυρίου. διότι ἰδοὺ κύριος ἐντέλλεται. καὶ πατάξει τὸν οἶκον τὸν μέγαν θλάσμασι. καὶ τὸν οἶκον τὸν μικρὸν ῥήγμασιν. ἐὰν διώξονται οἱ πόδες ἵπποι. ἐὰν παρασιωπήσονται ἐν θυλέαις. ὅτι ἐξηρέτατε εἰς θυμὸν κρίμα

λεκτὰ ἐν ἐξαδι παρ᾽ αὐτῶν. οἶκους ξυστοὺς οἰκοδομήσετε. καὶ
ᾗ μὴ καθοικήσητε ἐν αὐτοῖς· ἀμπελῶνας ἐπιθυμητοὺς φυτεύσε
τε. καὶ οὐ μὴ πίητε τὸν οἶνον αὐτῶν, ὅτι ἐγνων πολλὰς ἀσεβείας
ὑμῶν. καὶ ἰσχυραὶ αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν καταπατοῦντες δίκαι
ον. λαμβάνοντες ἀλλάγματα. καὶ πένητας ἐν πύλαις ἐκκλί
νοντες. σιγᾷτε ὁ σωιῶν ἐν ἐκείνῳ καιρῷ ἐκείνῳ σιωπήσεται, ὅ
τι καιρὸς πονηρός ἐστιν, ἐκζητήσατε τὸ καλὸν, καὶ μὴ τὸ πονηρὸν,
ὅπως ζήσητε. καὶ ἔσαι οὕτως κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ μεθ
ὑμῶν ὃν τρόπον εἴπατε. μεμισήκαμεν τὰ πονηρὰ καὶ ἠγαπήσε
μεν τὰ καλά. καὶ ἀποκατασήσατε ἐν πύλαις κρίμα, ὅπως ἐλεή
σῃ κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὑπολειπομένους τῷ ἰωσήφ. σιγᾷ
τὸν τὰ δὲ λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ἐν πάσαις πλα
τείαις κοπετός. καὶ ἐν πάσαις ὁδοῖς ῥηθήσεται οὐαὶ οὐαὶ. κλη
θήσεται γεωργὸς εἰς πένθος, καὶ εἰς κοπετὸν καὶ εἰς ᾠδὴν θρῆ
νον, καὶ ἐν πάσαις ὁδοῖς κοπετός. ὅτι διελεύσομαι σῇ μέσου σου
πᾶν κύριος. ἰδοὺ οἱ ἐπιθυμοῦντες τὴν ἡμέραν κυρίου. ἵνα τί σοὶ
τη ἡμῖν ἡ ἡμέρα τοῦ κυρίου. καὶ αὕτη ἔσι σκότος καὶ οὐ φῶς. ὃν
τρόπον ἐὰν φύγῃ ἀνὴρ ἀπὸ προσώπου τοῦ λέοντος καὶ ἐμπέσῃ αὐ
τῷ ἡ ἄρκος. καὶ εἰσπηδήσῃ εἰς οἶκον καὶ ἀπερείσῃ τὰς χεῖ
ρας αὐτοῦ ἐν τοίχῳ καὶ δάκῃ αὐτὸν ὄφις. οὐχὶ σκότος ἡ ἡμέρα
τοῦ κυρίου καὶ οὐ φῶς, καὶ γνόφος οὐκ ἔχων φέγγος αὐτῃ, μεμίση
κα. ἐξουδενωμένας ὑμᾶς τὰς ἑορτὰς ὑμῶν. καὶ οὐ μὴ, ὀσφρανθῶ ἐν τοῖς πανη
γύρεσιν ὑμῶν. διότι ἐὰν ἐνέγκητέ μοι ὁλοκαυτώματα, καὶ θυ
σίας ὑμῶν οὐ προσδέξομαι. καὶ σωτηρίου ἐπιφανείας ὑμῶν οὐκ
ἐπιβλέψομαι. μετάστησον ἀπ᾽ ἐμοῦ, ἦχον ᾠδῶν σου καὶ ψαλ
μὸν ὀργάνων σου, οὐκ ἀκούσομαι, καὶ κυλισθήσεται ὡς ὕδωρ,
κρίμα. καὶ ἡ δικαιοσύνη, ὡς χειμάρρους ἄβατος. μὴ, σφάγια καὶ
θυσίας προσηνέγκατέ μοι οἶκος ἰσραὴλ τεσσαράκοντα ἔτη
ἐν τῇ ὀρήμῳ, καὶ ἀνελάβετε τὴν σκηνὴν τοῦ μολόχ. καὶ τὸ ἄ
στρον τοῦ θεοῦ ὑμῶν ῥαιφάν. οὓς ἐποιήσατε ἑαυτοῖς

ρίψαι ὑμᾶς, καθὼς κατέσπειρεν ὁ θεὸς σὺν ὑμῖν καὶ κατοικοδομῆσαι καὶ καταφυτεῦσαι, ὡς ἤλπισε ἐξεπασμένος ἐκ πυρός· καὶ οὐ δ' οὕτως ἐπεστρέψατε πρός με λέγει κύριος· διότι οὕτως ποιήσω θεῖ Ἰσραήλ· πλὴν δὴ οὕτως ποιήσω θεῖ· ἑτοιμάζου τῷ ἐπικαλεῖσθαι τὸν θεόν σου Ἰσραήλ· διότι ἰδοὺ ἐγὼ στηρίζω βροντὴν, καὶ κτίζων πνεῦμα· καὶ ἀπαγγέλλων, εἰς ἀνθρώπους τὸν χριστὸν αὐτοῦ· ποιῶν ὄρθρον καὶ ὁμίχλην· καὶ ἐπιβαίνων ἐπὶ τὰ ὕψη τῆς γῆς· κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ.

Κεφάλαιον. ι. ς.

Κούσατε τὸν λόγον κυρίου τὸν ἐγὼ λαμβάνω ἐφ' ὑμᾶς θρῆνον· οἶκος Ἰσραὴλ ἔπεσον, οὐκ ἔστι μὴ προσθήσῃ τοῦ ἀναστῆναι, παρθένος Ἰσραὴλ ἔσφαλεν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῆς· οὐκ ἔστιν ὁ ἀνιστῶν αὐτήν· διότι τάδε λέγει κύριος κύριος· ἡ πόλις ἐξ ἧς ἐκπορεύονται χίλιοι ὑπολειφθήσονται ἑκατόν· καὶ ἐξ ἧς ἐξεπορεύοντο ἑκατὸν, ὑπολειφθήσονται δέκα, τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ· διότι τάδε λέγει κύριος πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραήλ· ἐκζητήσατέ με, καὶ ζήσεσθε· καὶ μὴ ἐκζητᾶτε Βαιθήλ· καὶ εἰς Γάλγαλα μὴ εἰσπορεύεσθε· καὶ ἐν φρέατι τῷ ὄρκῳ μὴ διαβαίνετε· ὅτι Γάλγαλα αἰχμαλωτευομένη αἰχμαλωτευθήσεται· καὶ Βαιθὴλ ἔσται εἰς οὐχ ὑπάρχοντα, ἐκζητήσατε τὸν κύριον· καὶ ζήσεσθε· ὅπως μὴ ἀναλάμψῃ ὡς πῦρ ὁ οἶκος Ἰωσήφ, καὶ καταφάγεται αὐτόν· καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων τὸν οἶκον Ἰσραήλ· ὁ ποιῶν εἰς ὕψος κρίμα, καὶ δικαιοσύνην εἰς γῆν ἔθηκεν, ὁ ποιῶν πάντα καὶ μὴ τασκευάζων, καὶ ἐκβιπὼν εἰς τὸ πρωΐ σκιὸν θανάτου· καὶ ἡμέραν εἰς νύκτα· καὶ συνκαλούμενος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· καὶ ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς· κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ· ὁ διαιρῶν σωτηρίαν ἐπὶ ἰσχύν· καὶ ταλαιπωρίαν ἐπὶ ὀχύρωμα ἐπάγων· ἐμίσησαν ἐν πύλαις ἐλέγχοντα· καὶ λόγον ὅσιον ἐβδελύξαντο· διότι τάδε λέγει κύριος· διὰ τοῦτο κατοδυναστεύσεις πτωχούς, καὶ δῶρα ἐκ

καὶ ἀποληῦνται οἶκοι ἐλεφαντινοι καὶ προσιθήσονται οἶκοι
ἴσοροι πολλοὶ λέγει κύριος.

Κιφ. ϛ. 4.

Κούσατε τὸν λόγον τοῦτον ἀγελάδες τῆς βασάν. αἱ ἐν
ὄρει τῆς σαμαρείας, αἱ καταδυναστεύουσαι πτω
χούς. καὶ καταπατοῦσαι πένητας. αἱ λέγουσαι τοῖς
κυρίοις αὐτῶ. ἐπίδοτε ἡμῖν ὅπως πίωμεν. ὀμνύει κύριος κατὰ
τῆς ἁγίας αὐτοῦ. διότι ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται ἐφ' ὑμᾶς καὶ λήψον
ται ὑμᾶς ἐν ὅπλοις. καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν, εἰς λίβητας οἰκοδομή
νας ἐμβαλοῦσιν ἔρημοι λοιμοί. καὶ ἐξενεκλήσεσθε γυμναὶ κατέ
ναντι ἀλλήλων. καὶ ἀποῤῥιφήσεσθε εἰς τὸ ὄρος τὸ ἁρμανά λέγει
κύριος. καὶ εἰσήλθατε εἰς βαιθήλ. καὶ ἠσεβήσατε καὶ εἰς γάλγα
λα, ἐπληθύνατε τοῦ ἀσεβῆσαι. καὶ ἐνέγκατε εἰς τὸ πρωὶ θυσίας ὑ
μῶν, εἰς τὴν ἡμέραν τὰ ἐπιδέκατα ὑμῶν, καὶ ἀνέγνωσαν ἔξω
νόμον. καὶ ἐπικαλέσασθε ὁμολογίας. ἀναγγείλατε ὅτι ταῦτα
ἠγάπησαν οἱ υἱοὶ ἰσραήλ. λέγει κύριος κύριος. καὶ ἐγὼ δέδωκα ὑ
μῖν γομφιασμὸν ὀδόντων ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν ὑμῶν. καὶ ἔν
δειαν ἄρτων ἐν πᾶσι τοῖς τόποις ὑμῶν. καὶ οὐκ ἐπεστρέψατε
πρός με λέγει κύριος. καὶ ἐγὼ ἀνέσχον ἐξ ὑμῶν τὸν ὑετὸν πρὸ τριῶν
μηνῶν τοῦ θερισμοῦ καὶ βρέξω ἐπὶ πόλιν μίαν. καὶ ἐπὶ πόλιν μί
αν οὐ βρέξω. μερὶς μία βραχήσεται. καὶ μερὶς ἐφ' ἣν οὐ βρέξω,
ξηρανθήσεται, καὶ σωασθήσονται δύο, καὶ τρεῖς πόλεις, εἰς πό
λιν μίαν πιεῖν ὕδωρ, καὶ οὐ μὴ, ἐμπλησθῶσι, καὶ οὐκ ἐπεστρά
φητε πρός με λέγει κύριος. ἐπάταξα ὑμᾶς ἐν πυρώσει, καὶ ἐν
ἰκτερῷ. ἐπληθύνατε κήπους ὑμῶν. ἀμπελῶνας, καὶ συκᾶς ὑ
κάμπτε. καὶ οὐ δὲ οὕτως ἐπεστρέψατε πρός με λέγει κύριος. ἐξ
απέστειλα εἰς ὑμᾶς θάνατον, οὐ δὸν τῷ αἰγύπτου, καὶ ἀπέκτεινα
ἐν ῥομφαίᾳ τοὺς νεανίσκους ὑμῶν, μετὰ αἰχμαλωσίας ἵππων
ὑμῶν. καὶ ἀνήγαγον ἐν πυρὶ τὰς παρεμβολὰς ὑμῶν ἐν τῇ ὀργῇ
μου. καὶ οὐδὲ οὕτως ἐπεστρέψατε πρός με λέγει κύριος. κατέ

Ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦτον ὃν ἐλάλησε κύριος ἐφ' ὑ-
α μᾶς οἶκος Ἰσραήλ. καὶ κατὰ πάσης φυλῆς. ἧς ἀνήγα-
γον ἐκ γῆς Αἰγύπτου λέγων. πλὴν ὑμᾶς ἔγνων ἐκ πα-
σῶν τῶν φυλῶν τῆς γῆς. διὰ τοῦτο ἐκδικήσω ἐφ' ὑμᾶς πάσας τὰς
κακίας ὑμῶν. ἐὰν συνδύασθωσιν δύο ἐπὶ τὸ αὐτὸ χωρὶς ἐκ τοῦ
γνῶναι ἑκατέρους ἐὰν μὴ συντελεσθῇ λέων ἐκ τῆς ὕλης αὐτοῦ. θύραν
δὲ οὐκ ἔχων. ἐὰν ἀνῇ σκύμνος φωνὴν αὐτοῦ ἐκ τῆς μάνδρας αὐτοῦ καὶ
θόλον ἐὰν μὴ ἁρπάσῃ τι ἐὰν πιστὸν ὄρνεον ἐπὶ τῆς γῆς ἄνδρα ἐξελεῖ
τῆς. ἐὰν ἀναβήσεται παγὶς ἐπὶ τῆς γῆς ἄνδρα συλλαβεῖν τι. ἐὰν φωνήσῃ
σάλπιγξ ἐν πόλει καὶ λαὸς οὐ πτοηθήσεται. ἐὰν ἔσται κακία ἐν πόλει
ἣν κύριος οὐκ ἐποίησεν; διότι οὐ μὴ ποιήσῃ κύριος ὁ θεὸς πρᾶγμα.
ἐὰν μὴ ἀποκαλύψῃ παιδείαν αὐτοῦ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ τοὺς
προφήτας. λέων ὠρύξεται, καὶ τίς οὐ φοβηθήσεται; κύριος ὁ
θεὸς ἐλάλησε. καὶ τίς οὐ προφητεύσει; ἀναγγελεῖ χώρας ἐν
ἀσυρίοις. καὶ ἐπὶ τὰς χώρας ἐν γῇ Αἰγύπτῳ. καὶ εἶπατε συνάχθη-
τε, ἐπὶ τὸ ὄρος Σαμαρείας, καὶ ἴδετε θαυμασὰ πολλὰ ἐν μέσῳ αὐ-
τῆς. καὶ καταδυναστείαι ἐν αὐτῇ. καὶ οὐκ ἔγνω τὰ ἴσα ἐναντίον
αὐτοῦ λέγει κύριος. οἱ θησαυρίζοντες ἀδικίαν καὶ ταλαιπωρίαν
ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν. διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ὁ θεός. θλι-
μμένη ἔσται γῆ. καὶ κυκλόθεν ἡ γῆ σου ἀφανισθήσεται. καὶ κα-
ταξῶ ἀπὸ σοῦ ἰσχύν σου. καὶ διαρπαγήσονται αἱ χῶραί σου. τάδε
λέγει κύριος ὃν τρόπον ὅταν ἐκσπάσῃ ὁ ποιμὴν ἐκ τοῦ στόματος
τοῦ λέοντος δύο σκέλη. ἢ λοβὸν ὠτίου, οὕτως ἐκσπασθήσονται
οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ. οἱ καθήμενοι ἐν Σαμαρείᾳ κατέναντι φυλῆς.
καὶ ἐν Δεμασκῷ κλινῇ ἔρεως ἀκούσατε. καὶ μαρτύρασθε ἐν
οἴκῳ Ἰακὼβ λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ. διότι ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ὅταν ἐκδικήσω ἀσεβείας τοῦ Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτόν. καὶ ἐκ-
δικήσω καὶ τὰ θυσιαστήρια Βαιθήλ. καὶ κατασκαφήσονται τὰ
κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου. καὶ πεσοῦνται ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ
συντρίψω τὸν οἶκον τὸν θερινὸν ἐπὶ τὸν οἶκον τὸν θερινόν.

αὐτοὺς, τὰ μαλακια αὐτῶν. οἷς ἐξηκολουθησαν οἱ πατέρες αὐ-
τῶν ὀπίσω αὐτῶν. ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ Ἰούδαν, καὶ καταφα-
γεται θημέλια ἐπὶ Ἱερουσαλήμ. τάδε λέγει κύριος ἐπὶ τρεῖς
ἀσεβείας Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπὶ τέσσαρσιν οὐκ ἀπο-
στραφήσομαι αὐτούς. ἀνθ' ὧν ἀπέδοντο ἀργυρίου δίκαιον,
καὶ πένητα ἕνεκεν ὑποδημάτων, καὶ τῶν πατούντων ἐπὶ κε-
φαλὴν γῆς καὶ ἐκκλίνοντας ὁδὸν πραέων. ὁ δὲ ἀνὴρ καὶ
πατὴρ αὐτοῦ ἐπορεύοντο πρὸς τὴν αὐτὴν παιδίσκην. ὅπως βεβηλώσωσι τὸ ὄνομα
τὸ θεοῦ αὐτῶν, καὶ τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἐκμαλύοντες παρ' οἰνί-
οις, παρασπιτάσματα ἐποίουν. ἐσθόμενα τὸ θυσιαστηρίου. καὶ
οἶνον ἐκ συνεφαντῶν ἔπινον ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ αὐτῶν. ἐγὼ
δὲ ἐξῆρα τὸν ἀμορραῖον. ἐκ προσώπου αὐτῶν, οὗ ἦν. καθὼς
ὕψος κέδρου τὸ ὕψος αὐτοῦ. καὶ ἰσχυρὸς ἦν ὡς δρῦς. καὶ ἐξέρασα
τὸν καρπὸν αὐτοῦ ἐπάνωθεν. καὶ τὰς ῥίζας αὐτοῦ ὑπὸ κάτω
θεν. καὶ ἐγὼ ἀνήγαγον ὑμᾶς ἐκ γῆς αἰγύπτου. καὶ περιήγα-
γον ὑμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη. τοῦ κατακληρονο-
μῆσαι τὴν γῆν τῶν ἀμορραίων. καὶ ἔλαβον ἐκ τῶν υἱῶν ὑμῶν
εἰς προφήτας, καὶ ἐκ τῶν νεανίσκων ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν. μὴ, οὐχὶ
ταῦτα υἱοὶ Ἰσραὴλ λέγει κύριος, καὶ ἐποτίζετε τοὺς ἁγια-
σμένους οἶνον, καὶ τοῖς προφήταις ἐνετείλασθε λέγοντες τοῦ
μὴ προφητεῦσαι. σχετλιῶ ἰδοὺ ἐγὼ κυλίω ὑπὸ κάτω ὑμᾶς
ὃν τρόπον κυλίεται ἡ ἅμαξα ἡγέμουσα καλάμης. καὶ ἀπολεῖ
ται φυγὴ ἐκ δρομέως. καὶ ὁ κραταιὸς οὐ μὴ κρατήσῃ τῆς ἰ-
σχύος αὐτοῦ. καὶ ὁ μαχητὴς, οὐ μὴ, σώσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.
καὶ ὁ τοξότης οὐ μὴ ὑποστῇ, καὶ ὁ ὀξὺς τοῖς ποσὶν αὐτοῦ, οὐ μὴ
σῴσωσιν, καὶ ὁ ἱππεὺς, οὐ μὴ, σώσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. καὶ
ὑγρανθῇ ἡ καρδία αὐτοῦ ἐν δυνάσταις. ὁ γυμνὸς φεύξεται. οὐ ἐν
κείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγει κύριος.

Κεφάλαιον. γ. β.

Δι λίγει κύριος διὰ τοῦτο τρισὶν ἀσεβείαις τύρου, καὶ διὰ τοῦτο τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτούς· ἀνθ' ὧν σωὶ κλεῖσαν ὁλοχμαλωσίαν τῷ Θεσμῶν εἰς τὴν Ἰουδαίαν καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν διαθήκης ἀδελφῶν· καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ διὰ τὰ τείχη τύρου· καὶ καταφάγεται τὰ θημέλια αὐτῆς. τάδε λέγει κύριος διὰ τοῦτο τρισὶν ἀσεβείαις τῆς Ἰδουμαίας καὶ διὰ τοῦτο τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτούς· ἕνεκα τοῦ διώξαι αὐτοὺς οὐ ῥομφαίᾳ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· καὶ ἐλυμήνατο μητέρα διὰ τῆς γῆς καὶ ἐτοίμασεν εἰς μαρτύριον φρίκῃ αὐτοῦ· καὶ ὄρμημα αὐτοῦ ἐφύλαξεν εἰς νῖκος· καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ εἰς θαιμὰν καὶ καταφάγεται θημέλια τειχέων αὐτῆς. τάδε λέγει κύριος διὰ τοῦτο τρισὶν ἀσεβείαις υἱῶν Ἀμμών· καὶ διὰ τοῦτο τέσσαρσιν, οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτούς, ἀνθ' ὧν ἀνέκυλισαν τὰς ὠγαστὶ ἐχούσας τῶν γαλαάδ τῶν, ὅπως ἐμπλατύνωσι τὰ ὅρια αὐτῶν· καὶ ἀνάψω πῦρ καὶ διὰ τεῖχη Ῥαββαθὼ καὶ καταφάγεται θημέλια αὐτῆς μετὰ κραυγῆς ἐν ἡμέρᾳ πολέμου· καὶ σαλευθήσεται ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας αὐτῆς· καὶ πορεύσονται βασιλεῖς αὐτῆς εἰς αἰχμαλωσίαν οἱ ἱερεῖς αὐτῆς καὶ οἱ ἄρχοντες ἐπὶ τοῦτο λέγει κύριος.

Κεφάλαιον. β. 2.

Δι λίγει κύριος διὰ τοῦτο τρισὶν ἀσεβείαις μωὰβ καὶ διὰ τοῦτο τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτούς· ἀνθ' ὧν κατέκαυσαν τὰ ὀστᾶ βασιλέως Ἰδουμαίας εἰς κονίαν· καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ εἰς μωὰβ· καὶ καταφάγεται θημέλια τῶν πόλεων αὐτῆς, καὶ ἀποθανεῖται μετὰ ἀδυναμίας μωὰβ· μετὰ φωνῆς μετὰ κραυγῆς σάλπιγγος· καὶ ἐξολεθρεύσω κριτὴν ἐξ αὐτῆς· καὶ πάντας ἄρχοντας αὐτῆς ἀποκτενῶ λέγει κύριος, τοῦ δὲ κύριος λέγει διὰ τοῦτο τρισὶν ἀσεβείαις Ἰούδα· καὶ διὰ τοῦτο τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτούς· ἕνεκα τοῦ ἀπώσασθαι τὸν νόμον τοῦ φυσικοῦ κυρίου· καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ οὐκ ἐφυλάξαντο· καὶ ἐπλανήσαν

Α Μ Ω Σ.

Κεφαλαιον. α.

Ὅτι οὐκ ἐγένοντο, οὐ καθαθιαρίθμησις ἐκ θεκουί. οὓς εἶπε περὶ ἱερουσαλήμ. οὐ μόρας ὀλίου βασιλέως ἰούδα. Ἱεροβοὰμ τὸ ἰσραὴλ βασιλέως ἰσραὴλ. πρὸ δύο ἐτῶν τοῦ σεισμοῦ. καὶ εἶπε. κύριος ὁ ἐκ σιὼν ἐφθέγξατο. καὶ ἐξ ἱερουσαλὴμ δώσει φωνὴν αὐτοῦ. καὶ ἐπένθησαν αἱ νομαὶ τῶν ποιμένων. καὶ ἐξηράνθη ἡ κορυφὴ τοῦ καρμήλου. καὶ εἶπε κύριος ὁ τῶν βροτῶν ἀσεβείας δύσασκοῦσι. καὶ ὁ τῶν τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτούς. ἀνθ' ὧν ἐπρίοντο πρόσωπα δικαίων τὰς αὐτῶν ἐκ χρυσᾶς καὶ γαλαάδ. καὶ ἀποστελῶ πῦρ εἰς τὸν οἶκον ἀζαήλ, καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια ἱερουσαλὴμ, καὶ σωτῆρα μοχλοὺς δαμασκοῦ. καὶ ἐξολεθρεύσω κατοικοῦντας ἐκ πεδίου ὧν. καὶ κατακόψω φυλὴν ἐξ οὐδῶν χαρράν. καὶ αἰχμαλωτευθήσεται λαὸς συρίας ἐπὶ κλητος λέγει κύριος. τὰ δὶς λέγει κύριος ὁ τῶν τέσσαρσιν ἀσεβείας γάζης, καὶ ὁ τῶν τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτούς. ἕνεκεν τοῦ αἰχμαλωτεύσαι αὐτοὺς, αἰχμαλωσίαν τοῦ σεπλησμῶν. τοῦ συγκλεῖσαι εἰς τὸν ἰδουμαίαν. καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ὁ τὰ τείχη γάζης. καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια αὐτῆς. καὶ ἐξολεθρεύσω κατοικοῦντας ἐξ ἀζώτου. καὶ ἐξαρθήσεται φυλὴ ἐξ ἀσκαλωνος. καὶ ἐπάξω τὴν χεῖρά μου ὁ ἀκκάρων. καὶ ἀπολεῖται οἱ κατάλοιποι ἀλλοφύλων λέγει κύριος κύριος. τάδε

δὶς λέγει

σχίζαι πάντα τὰ ἔθνη κυκλόθεν. ἐξαποστείλατε δρέπανα ὅτι πάρεστιν ὁ τρυγητός. εἰσπορεύεσθε πατεῖτε διότι πλήρης ὁ ληνός. ὑπερχεῖται τὰ ὑποληνία ὅτι ἐπληθύνθη τὰ κακὰ αὐτῶν ἦλθον ἐξήλθωσαν ἐν τῇ χειλάδι τῆς δίκης. ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη συσκοτάζουσι. καὶ οἱ ἀστέρες σύνουσι τὸ φέγγος αὐτῶν. ὁ δὲ κύριος ἐκ σιὼν ἀναφάξεται. καὶ ἐξ ἱερουσαλὴμ δώσει φωνὴν αὐτοῦ. καὶ σεισθήσεται ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ. ὁ δὲ κύριος φείσεται τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. καὶ ἐνισχύσει υἱοὺς ἰσραήλ. καὶ γνώσεσθε. ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἔσται ἱερουσαλὴμ ἁγία. καὶ ἀλλογενεῖς οὐ μὴ διέλθωσιν δι' αὐτῆς οὐκέτι. καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. ἀποσταλάξει τὰ ὄρη γλυκασμὸν καὶ οἱ βουνοὶ ῥυήσονται οὐδατα. καὶ πηγὴ ἐξ οἴκου κυρίου ἐξελεύσεται. καὶ ποτιεῖ τὸν χειμαῤῥοῦν τῶν ἀκανθῶν. φάραγξ ἐξ ἀφανισμοῦ ἔσται. καὶ ἡ ἰδουμαία εἰς πεδίον ἀφανισμοῦ ἔσται. ἐξ ἀδικίαν ἣν ἐποίησε. οὗ ἕνεκεν ἐξέχεον αἷμα δίκαιον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν. καὶ δὲ ἰουδαία εἰς τὸν αἰῶνα κατοικηθήσεται. καὶ ἱερουσαλὴμ εἰς γενεὰς γενεῶν. καὶ ἐκζητήσω τὸ αἷμα αὐτῶν, καὶ ὃ μὴ ἀθῳώσω. καὶ κύριος κατασκηνώσει ἐν σιών.

Τέλος ἰωήλ.

θιδν, καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔσαι σωζόμενος καθὼς εἶπε κύριος καὶ εὐαγγελιζόμενος οὓς ὁ κύριος προσκέκληται.

Κεφάλαιον. γ. 3.

Τι ἰδοὺ ἐγὼ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν ᾧ καιρῷ ἐκάνω ὅταν ἐπιστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰούδα, καὶ Ἱερουσαλήμ. καὶ συνάξω πάντα καὶ κατάξω αὐτὰ εἰς τὴν κοιλάδα Ἰωσαφάτ. καὶ συκρινθήσομαι πρὸς αὐτοὺς ἐκεῖ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ μου καὶ τῆς κληρονομίας μου Ἰσραὴλ. οἱ διεσπάρησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι καὶ τὴν γῆν μου κατεδιείλησθε. καὶ ἐπὶ τὸν λαόν μου ἔβαλον κλήρους καὶ ἔδωκαν τὰ παιδάρια πόρναις καὶ τὰ κοράσια ἐπώλησαν ἀντὶ τοῦ οἴνου καὶ ἔπινον. καὶ τί καὶ ὑμεῖς ἐμοὶ τύρος, καὶ Σιδών. καὶ πᾶσα γαλιλαία ἀλλοφύλων· μὴ ἀνταπόδομα ὑμεῖς ἀνταποδίδοτέ μοι ἢ μνησικακεῖτε ὑμεῖς ἐμοὶ ὀξέως, καὶ ταχέως ἀνταπόδομα ὑμῶν εἰς κεφαλὰς ὑμῶν. ἀνθ' ὧν τὸ ἀργύριόν μου, καὶ τὸ χρυσίον μου ἐλάβετε, καὶ τὰ ἐπίλεκτά μου τὰ καλὰ εἰσηνέγκατε εἰς οἴκους ὑμῶν, καὶ υἱοὺς Ἰουδὰ, καὶ υἱοὺς Ἰερουσαλὴμ ἀπέδοτε τοῖς υἱοῖς τῶν Ἑλλήνων ὅπως ἐξώσητε αὐτοὺς ἐκ τῶν ὁρίων αὐτῶν. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω αὐτοὺς ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἀπέδοτε αὐτοὺς ἐκεῖ. καὶ ἀνταποδώσω τὸ ἀνταπόδομα ὑμῶν εἰς κεφαλὰς ὑμῶν. καὶ ἀποδώσομαι υἱοὺς ὑμῶν καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν εἰς χεῖρας υἱῶν Ἰούδα. καὶ ἀποδώσονται αὐτοὺς εἰς αἰχμαλωσίαν εἰς ἔθνος μακρὰν ἀπέχον, ὅτι κύριος ἐλάλησε. Κηρύξατε ταῦτα ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ἁγιάσατε πόλεμον ἐξεγείρατε τοὺς μαχητάς· προσαγάγετε καὶ ἀναβαινέτωσαν πάντες ἄνδρες πολεμισταί· συγκόψατε τὰ ἄροτρα ὑμῶν εἰς ῥομφαίας· καὶ τὰ δρέπανα ὑμῶν εἰς σειρομάστας· ὁ ἀδύνατος λεγέτω ὅτι ἰσχύω ἐγώ· σωθήσονται καὶ ἀποροβύσθωσαν πάντα τὰ ἔθνη κυκλόθεν· καὶ συνάχθητε ἐκεῖ πᾶσαι ἔσαι μαχηταί· ἐξεγειρέσθωσαν καὶ ἀναβαινέτωσαν πάντα τὰ ἔθνη, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Ἰωσαφάτ· ὅτι ἐκεῖ καθίσω τοῦ

ρίου καὶ ἔτι τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ὃν ἐγὼ ἐξαποστελῶ ὑμῖν τὸν σῖτον, καὶ τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἔλαιον· καὶ ἐμπλησθήσεσθε αὐτῶν· καὶ οὐ δώσω ὑμᾶς οὐκέτι εἰς ὀνειδισμὸν ἐν τοῖς ἔθνεσι. καὶ τὸν ἀπὸ βορρᾶ ἐκδιώξω ἀφ' ὑμῶν· καὶ ἐξώσω αὐτὸν, εἰς γῆν ἄνυδρον· καὶ ἀφανιῶ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν πρώτην· καὶ τὰ ἐπίσω αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐσχάτην· καὶ ἀναβήσεται ἡ σαπρία αὐτοῦ· καὶ ἀναβήσεται ὁ βρῶμος αὐτοῦ· ὅτι ἐμεγαλύνθη τοῦ ποιῆσαι. θάρσει γῆ χαῖρε καὶ εὐφραίνου, ὅτι ἐμεγάλυνε κύριος τοῦ ποιῆσαι. θαρσεῖτε κτήνη τοῦ πεδίου· ὅτι βλαστήσει τὰ πεδία τῆς ἐρήμου. ὅτι ξύλον ἤνεγκε τὸν καρπὸν αὐτοῦ· συκῆ καὶ ἄμπελος, ἔδωκαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν· καὶ τὰ τέκνα Σιὼν, χαίρετε καὶ εὐφραίνεσθε ἐν κυρίῳ θεῷ ὑμῶν· ὅτι ἔδωκεν ὑμῖν βρώματα εἰς δικαιοσύνην καὶ βρέξει ὑμῖν ὑετὸν, πρώϊμον καὶ ὄψιμον καθὼς ἔμπροσθεν, καὶ πλησθήσονται αἱ ἅλωνες σίτου, καὶ ὑπερεκχυθήσονται αἱ ληνοὶ, οἶνος καὶ ἔλαιον καὶ ἀνταποδώσω ὑμῖν ἀντὶ τῶν ἐτῶν ὧν κατέφαγεν ἡ ἀρούσιβη καὶ ὁ βροῦχος καὶ ἀκρὶς καὶ ἡ κάμπη· ἡ δύναμίς μου ἡ μεγάλη· ἣν ἐξαπέστειλα εἰς ὑμᾶς καὶ φάγεσθε ἐμφορούμενοι καὶ ἐμπλησθήσεσθε· καὶ αἰνέσετε τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν· ἃ ἐποίησε μεθ' ὑμῶν εἰς θαυμαστὸν· καὶ οὐ μὴ καταισχυνθῇ ὁ λαός μου εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ἔσεσθε ἐν μέσῳ Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν καὶ οὐκ ἔστι πλήν· καὶ οὐ μὴ καταισχυνθῇ ὁ λαός μου εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ ἔσται μετὰ ταῦτα, καὶ ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα· καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν· καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν· καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν, ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται· καὶ ὁράσεις ὄψονται· καὶ ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου καὶ προφητεύσουσι· καὶ δώσουσι τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς αἷμα καὶ πῦρ, καὶ ἀτμίδα καπνοῦ· ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος, καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα· πρὶν ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν κυρίου τὴν μεγάλην, καὶ ἐπιφανῆ· καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα κυρίου σωθήσεται. ὅτι ἐν τῷ ὄρει

καὶ ὁ λαὸς πολὺς καὶ ἰσχυρὸς παρατεταγμένος ἐς πόλεμον
ἀπὸ προσώπου αὐτῦ, σωρεβήσονται λαοί· πᾶν πρόσωπον, ὡς
πρόκαυμα χύτας, ὡς μαχηταὶ δραμοῦνται, καὶ ὡς ἄνδρες πο-
λεμισαὶ· ἀναβήσονται ἐπὶ τὰς τάξεις· καὶ ἕκαστος ἐν τῇ ὁδῷ αὐ
τῦ πορεύσονται· καὶ ἡ μὴ ἐκκλίνουσι τὰς τρίβους αὐτῶν, καὶ ἕκα
στος ἀπὸ τῦ πλησίον αὐτῦ οὐκ ἀφέξονται· καταβαρυνόμενοι ἐν βέ-
ῳ ὅπλοις αὐτῶν πορεύσονται· καὶ ἐν κοῖς βελεσιν αὐτῶν πε-
σοῦν-
ται· καὶ ἡ μὴ σωτηλίσωσι· τῆς πόλεως ἐπιλήψονται, καὶ ἐ
τῶν τειχέων δραμοῦνται· ἐπὶ τὰς οἰκίας ἀναβήσονται· κ διὰ
θυρίδων εἰσελεύσονται ὡς κλέπται· πρὸ προσώπου αὐτ, συν-
χυθήσεται ἡ γῆ· καὶ σεισθήσονται ὁ οὐρανὸς καὶ ἄστρα δύσουσιν
τὸ φέγγος αὐτῶν· καὶ κύριος δώσ φωνὴν αὐτῦ, πρὸ προσώ-
που δυνάμεως αὐτῦ· ὅτι ἰσχυρὰ ἔργα λόγου αὐτῦ· διότι μεγά
λη ἡ ἡμέρα κυρίυ ἐπιφανὴς σφόδρα· κ τίς ἔσαι ἱκανὸς αὐτῇ·
Καὶ νῦν λέγει κύριος ὁ θς ἡμῶν ἐπιστράφητε πρός με ἐξ ὅλης
τῆς καρδίας ὑμῶν· καὶ ἐν νηστείᾳ· καὶ ἐν σάκκῳ, κ ἐν κλαυθμῷ
καὶ ἐν κοπετῷ· καὶ διαῤῥήξατε τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ μὴ τὰ
ἱμάτια ὑμῶν· ὅτι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ἐσὶ μακρόθυμος καὶ
πολυέλεος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ τοῖς κακίαις· τῆς οἰδὴν εἰ ἐπιστρέ-
ψει, καὶ μετανοήσει καὶ ὑπολήψεται ὀπίσω αὐτῦ εὐλογίαν, κ
θυσίαν, κ σπονδὴν κυρίῳ θῷ ὑμῶν· ἐλπίσατε σάλπιγξ
ἐν σιὼν· ἁγιάσατε νηστείαν, κυρύξατε θεραπείαν· συναγάγετε
λαόν· ἁγιάσατε ἐκκλησίαν· ἐκλέξασθε πρεσβυτέρυς· συναγά-
γετε νήπια θηλαζοντα μαστούς· ἐξελθέτω νυμφίος ἐκ τῦ κοιτῶ
νος αὐτῦ, καὶ νύμφη ἐκ τῦ παστοῦ αὐτῆς· ἀνὰ μέσον τῆς κρηπί-
δος τῦ θυσιασηρίυ κλαύσονται οἱ ἱερεῖς οἱ λειτουργοῦντες θῷ
κυρίῳ· καὶ ἐροῦσι· φεῖσαι κύριε τῦ λαοῦ σου κ μὴ δῷς τὴν κλη
ρονομίαν σου εἰς ὄνειδος τῦ κατάρξαι αὐτῶν ἐθνη· ὅπως μὴ εἴ-
πωσιν ἐν βοῖς ἔθνεσι, ποῦ ἐσιν ὁ θὸς αὐτῶν καὶ ἐβλάσφεσε κύρι-
ος τὴν γῆν αὐτῦ· καὶ ἐφείσατο τῦ λαοῦ αὐτῦ· καὶ ἀπεκρίθη κύ

σ᾽ συκᾶι ὠλιγώθησαν· ῥοὰ καὶ φοῖνιξ· καὶ μῆλον καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐξηράνθη· ὅτι ὤχωσαν χαρὰν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων πεπαῦσθαι καὶ κόπτεσθαι οἱ ἱερεῖς· θρηνεῖτε οἱ λειτουργοῦντες θυσιαστηρίῳ· εἰσέλθετε ὑπνώσατε ἐν σάκκοις λειτουργοῦντες θεῷ· ὅτι ἀπέχηκεν ἐξ οἴκου ὑμῶν θυσία, καὶ σπονδὴ ἀφῃρέθη τι ἐκ οἴκου κυρίου· κηρύξατε θεραπείαν σωτῆρος· πρεσβυτέρους· πάντας κατοικοῦντας τὴν γῆν, εἰς οἶκον κυρίου θεοῦ ὑμῶν· καὶ κεκράξατε πρὸς κύριον ἐκτενῶς εἰς ἡμέραν· ὅτι ἐγγὺς ἡ ἡμέρα κυρίου καὶ ταλαιπωρία ἐκ ταλαιπωρίας ἥξει· ὅτι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν βρώματα ἐξολεθρεύθη ἐξ οἴκου θεοῦ ὑμῶν εὐφροσύνη· καὶ χαρά· ἐσκίρτησαν δαμάλεις ἐπὶ ταῖς φάτναις αὐτῶν· ἠφανίσθησαν ταυροί· κατεσκάφησαν λικνοί· ὅτι ἐξηράνθη σῖτος· ἐπῃσθήσθη οἰνοβότις· ἐκλάυσαν βουκόλια βοῶν· ὅτι τὰ ποίμνια τῶν προβάτων ἠφανίσθησαν· πρὸς σὲ κύριε βοήσομαι ὅτι πῦρ ἀνήλωσε τὰ ὡραῖα τῆς ἐρήμου· καὶ φλὸξ ἀνῆψε πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ· καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου ἀνέβλεψαν πρὸς σέ· ὅτι ἐξηράνθησαν ἀφέσεις ὑδάτων· καὶ πῦρ κατέφαγε τὰ ὡραῖα τῆς ἐρήμου.

Κεφάλαιον. β. 2.

Αἰ σαλπίσατε σάλπιγγι ἐν σιών· κηρύξατε ἐν ὄρει ἁ
κ γίῳ μου· καὶ συνχυθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν· ὅτι πάρεισιν ἡ ἡμέρα κυρίου· ὅτι ἐγγύς· ἡμέρα σκότους καὶ γνόφου· ἡμέρα νεφέλης καὶ ὁμίχλης· ὡς ὄρθρος χυθήσεται ἐπὶ τὰ ὄρη· λαὸς πολὺς καὶ ἰσχυρὸς ὅμοιος αὐτοῖς, οὐ γέγονεν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ μετ᾽ αὐτὸν οὐ προστεθήσεται ἕως ἐτῶν· ἐν γενεὰς γενεῶν· τὸ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πῦρ ἀναλίσκον· καὶ τὸ ὀπίσω αὐτοῦ ἀναπαόμενη φλόξ· ὡς παράδεισος τρυφῆς ἡ γῆ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· καὶ τὸ ὀπίσω αὐτοῦ πεδίον ἀφανισμοῦ· καὶ ἀνασῳζόμενος οὐκ ἔσται αὐτοῖς· ὡς ὅρασις ἵππων ἡ ὅρασις αὐτοῦ· καὶ οἱ ἱππεῖς· οὕτως καταδιώξονται· ὡς φωνὴ ἁρμάτων ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων ἐξαλοῦνται, καὶ ὡς φωνὴ φλογὸς κατεσθιούσης καλαμίνω-

ΙΩΗΛ.

Κιφάλαιον. α.

Λογος κυρίου ὃς ἐγενήθη πρὸς Ἰωὴλ τὸν τοῦ Βαθουήλ. Ἀκούσατε ταῦτα οἱ πρεσβύτεροι καὶ ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν, εἰ γέγονε τοιαῦτα ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν· ἢ ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ὑμῶν ὑπὲρ αὐτῶν· περὶ τέκνων ὑμῶν διηγήσασθε καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν τοῖς τέκνοις αὐτῶν· καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν εἰς γενεὰν ἑτέραν. τὰ κατάλοιπα τῆς κάμπης κατέφαγεν ἡ ἀκρὶς καὶ τὰ κατάλοιπα τῆς ἀκρίδος κατέφαγεν ὁ βρῦχος· καὶ τὰ κατάλοιπα τοῦ βρούχου κατέφαγεν ἡ ὄρυσίβη. ἐκνύψατε οἱ μεθύοντες ἐξ οἴνου αὐτῶν· καὶ κλαύσατε θρηνήσατε πάντες οἱ πίνοντες οἶνον εἰς μέθην. ὅτι ἐξῆρται ἐκ στόματος ὑμῶν εὐφροσύνη καὶ χαρά· ὅτι ἔθνος ἀνέβη ἐπὶ τὴν γῆν μου ἰσχυρὸν καὶ ἀναρίθμητον οἱ ὀδόντες αὐτοῦ ὀδόντες λέοντος· καὶ αἱ μῶλαι, ὡς σκύμνος αὐτῷ ἔθετο τὴν ἄμπελόν μου εἰς ἀφανισμόν· καὶ τὰς συκᾶς μου εἰς γλυκασμόν· ὄρυσσων ἐξηρύνησαν αὐτὰς καὶ ἐρρίψαν· ἐλεύκανε τὰ κλήματα αὐτῆς· θρήνησον πρός με ὑπὲρ νύμφιον περιζωσαμένην σάκκον ἐπὶ τὸν ἄνδρα αὐτῆς τὸν παρθενικόν· ἐξῆρται θυσία καὶ σπονδὴ ἐξ οἴκου κυρίου· πενθεῖτε οἱ ἱερεῖς οἱ λειτουργοῦντες θυσιαστηρίῳ κυρίου· ὅτι τεταλαιπώρηται τὰ πεδία· πενθείτω ἡ γῆ, ὅτι τεταλαιπώρηκε σῖτος· ἐξηράνθη οἶνος ὠλιγώθη ἔλαιον· ἐξηράνθησαν γεωργοί· θρηνεῖτε κλήματα ὑπὲρ πυροῦ· καὶ κριθῆς· ὅτι ἀπόλωλε πυγμὴ ἐξ ἀγροῦ· ἡ ἄμπελος ἐξηράνθη καὶ

ῥῦμαι ἀπ' αὐτῶν. καὶ ἀναξηραν͂ε τὰς ἐλίβας αὐτῶ. καὶ ἐξερη
μώσ͂ε τὰς πηγὰς αὐτῶ. αὐτὸς ξηραν͂ῶ πλὴν γλῶ αὐτῦ, καὶ πάν-
τα τὰ σκῶλα τὰ ἐπιθυμητὰ αὐτῦ.

Κεφάλαιον. ιδ'. 14.

Φανιωθήσ͂ται σαμάρεια, ὅτι αὐτὴ ἐπὶ πρὸς τὸν θεὸν
α αὐτῆς. ἐν ῥομφαίᾳ πεσ͂ῦνται. καὶ τὰ ὑποπήθια αὐ
τῶν ἐδαφιωθήσ͂ται. Καὶ αἱ ἐν γαστρὶ ἐχούσ͂αι αὐτ͂,
σχιῤῥαγ-ήσ͂ονται. ἐπιστράφηθι Ἰσρσαλὴμ ἕως κύριον τὸν θεόν σου
ὅτι ἠσθένησας ἐν τοῖς ἀδικίαις σου. λάβετε μεθ' ἑαυτῶν λόγους,
καὶ ἐπιστράφητε πρὸς κύριον. εἴπατε αὐτ͂ῷ ὅπως μὴ λάβητε
ἀδικίαν, καὶ λάβητε ἀγαθά. καὶ ἀνταποδώσ͂ομεν καρπὸν χει
λέων ἡμῶν. ἀσσὼρ, οὐ μὴ σώσ͂η ἡμᾶς ἐφ' ἵππον οὐκ ἀναβησόμε
θα. οὐκ ἐροῦμεν ἔτι μὴ ἄπωμεν θεοὶ ἡμῶν ἔργοις τῶν χειρῶν ἡμῶν,
ὅτι ἐν σοὶ ἐλεήσ͂ῃ ὀρφανόν. ἰάσ͂ομαι τὰς κακίας αὐτῶν. ἀγαπή
σ͂ω αὐτοὺς ὁμολόγως. ὅτι ἀπέστρεψεν ἡ ὀργή μου ἀπ' αὐτῶν.
καὶ ἔσ͂ομαι ὡς δρόσος τῷ Ἰσραὴλ. ἀνθήσ͂ῃ ὡς κρῖνον. καὶ βαλεῖ
τὰς ῥίζας αὐτῆς ὡς λίβανος. πορεύσ͂ονται οἱ κλάδοι αὐτῆς.
καὶ ἔσται ὡς ἐλαία κατάκαρπος. καὶ ἡ ὀσφρασία αὐτ͂ῆς, ὡς λιβά
νου. ἐπιστρέψ͂ουσι καὶ καθήσ͂ονται ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτῆς (ἔσ͂ον).
καὶ σπερχθήσ͂ονται σῖτῳ. καὶ ἐξανθήσ͂ει ὡς ἄμπελος ἡ μνημό
συνον αὐτῆς. ὡς οἶνος λιβάνου τὸ ἐφραὶμ. τί αὐτ͂ῷ ἔτι καὶ εἰδώ
λοις, ἐγὼ ἐταπείνωσα αὐτὸν, καὶ κατεχύσω αὐτόν. ἐγὼ ὡς ἀρ
κευθος πυκάζ͂ων ἐξ ἐμοῦ ὁ καρπός σου εὑρήσ͂ει. τίς σο
φὸς καὶ συνήσ͂ει ταῦτα. συνετὸς καὶ γνώσ͂εται
αὐτά. ὅτι εὐθεῖαι αἱ ὁδοὶ τοῦ κυρίου καὶ
δίκαιοι πορεύσ͂ονται ἐν αὐτᾶις
οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἀσθενήσ͂ουσιν
ἐν αὐτᾶις.

Τέλος ὠσηέ.

Ατὰρ τὸν λόγον ἐφράσω. ἀκούσματα ἔλαβεν αὐτὴ
κ ἐν τῷ Ἰσραήλ, καὶ ἤθετο τὴν βάαλ, καὶ ἀπέθανε. καὶ
νῦν προσέθετο τὸ ἁμαρτάνειν ἔτι. καὶ ἐποίησαν ἑαυ-
τοῖς χώνευμα ἐκ χρυσίου αὐτῶν, κατ' εἰκόνα
τῶν εἰδώλων, ἔργα τεκτόνων, σύντριμμα αὐτοῖς. αὐτοὶ λέ-
γουσι θύσατε ἄνθρωποι. μόσχοι γὰρ ἐκ λελοίπασι. διατοῦτο
ἔσονται, ὡς νεφέλη πρωϊνὴ. καὶ ὡς δρόσος ὀρθρινὴ πορευομένη
ὡς χνοῦς φυσώμενος ἀπὸ ἅλωνος. καὶ ὡς ἀτμὶς ἀπὸ θυμιάματος,
καπνώδης. ἐγὼ δὲ κύριος ὁ θεός σου. ὁ ποιῶν ὄρη καὶ πνεύ-
ματα. καὶ ἀναγγέλλων εἰς ἀνθρώπους τὸν λόγον αὐτοῦ. καὶ ὁ ποιῶν
ὄρθρον καὶ γνόφον. ὁ καὶ βαδίζων ἐπὶ τόπους γῆς. κύριος ὁ θεὸς
παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ. καὶ ὁ παρεμβάλλων ἀνὰ μέσον τοῦ
θεοῦ καὶ αὐτοῦ καὶ ἀνὰ μέσον ἀνθρώπων. καὶ ὁ ἐπιστάμενος τὰ
ἐνθυμήματα καὶ τὰς καρδίας αὐτῶν. καὶ ἐγνωκὼς τὰ ἐνθυμήματα
αὐτῶν. καὶ ἐγὼ κύριος ὁ θεός σου ἐξ Αἰγύπτου. καὶ θεὸν πλὴν ἐμοῦ
οὐκ οἶδας. καὶ σώζων οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ. ἐγὼ ἐπεγίνωσκόν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ. ἐν γῇ
ἀοικήτῳ κατὰ τὰς νομὰς αὐτῶν. καὶ ἐνεπλήσθησαν ἐς πλησμο-
νήν. καὶ ὑψώθησαν αἱ καρδίαι αὐτῶν. ἕνεκα τούτου ἐπιλάθοντό μου.
καὶ ἔσομαι αὐτοῖς ὡς πάνθηρ καὶ ὡς πάρδαλις. κατὰ τὴν ὁδὸν
ἀσυρίων ἀπαντήσομαι αὐτοῖς ὡς ἄρκος καὶ ἀποφυλάσσων. καὶ διαρ-
ρήξω συγκλείσμον καρδίας αὐτῶν. καὶ καταφάγονται αὐτοὺς
ἐκεῖ σκύμνοι θηρίων, καὶ θηρία ἀγρὰ διασπάσει αὐτούς. τῇ δὲ
ἀφθορᾷ σου Ἰσραήλ, τίς βοηθήσει σοι ὁ βασιλεύς σου ὅπως, καὶ
σῴσασάτωσάν σε ἐν πάσαις ταῖς πόλεσί σου. κριάτωσάν σοι δυνά-
σδός μοι βασιλέα. καὶ ἄρχοντα. καὶ ἔδωκά σοι βασιλέα, ἐν ὀργῇ
μου, καὶ ἀφεῖχον ἐν τῷ θυμῷ μου. συσροφὴ ἀδικίας ἐφράσθη. ἐγ-
κεκρυμμένη ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ. ὠδῖνες ὡς γυναικὸς τέξεται αὐ-
τῷ. υἱὸς ὁ μὴ σοφὸς σου ὁ φρόνιμος. διότι νῦν οὐ μὴ, ὕστερον ἐν συντρι-
βῇ τέκνων. ἐκ χειρὸς ᾅδου ῥύσομαι αὐτούς. καὶ ἐκ θανάτου λυτρώ-
σομαι αὐτούς. ποῦ ἡ δίκη σου θάνατε. ποῦ τὸ κέντρον σου ᾅδη. πα-
ράκλησις κέκρυπται ἀπὸ ὀφθαλμῶν μου. διότι ὅρος ἀνὰ μέσον
ἀδελφῶν σου σχοινί. ἐπάξει καύσωνα ἄνεμον κύριος ἐκ τῆς

ὅπ αὐτὸς ὠρύσε͂ το καὶ ἐκσήθη τέκνα ὕδατων. ἐκπέφυκα, ὡς ὄρνεον ἐξ αὐγύπτου, καὶ ὡς πεπεισμένος ἐκ τ ἀσυρίων καὶ ἀποικα τασήσω αὐτοὺς εἰς δῦς οἴκους αὐτ λέγει κ'ς ἐκύκλωσέ με ἐν ψευδεῖ ἐφραίμ. καὶ ἐν ἀσεβείαις οἴκου ἰηλ καὶ ἰούδα. νῦν ἔτι ναὶ αὐτὸς ὁ θεὸς, καὶ λαὸς ἅγιος κεκλήσε͂ται θεῦ. Κεφ. ιβ. 12.

Διὶ ἐφραὶμ πονηρὸν πεπόμφα ἐπ' ὠξε. καὶ σωτα ὅ. λωὶ ὑμῶν. καὶ ἀ μάταια ἐπληθυνε. καὶ διε θήκην μετὰ ἀσυρίων ἐτίθεν. καὶ ἔλαιον εἰς αἴγυπτον ἐκπορεύετο. καὶ κρίσις τῷ κυρίῳ πρὸς ἰούδαν τ ἐκδικῆσαι αὐ τὸν ἰακὼβ. κατὰ τὰς ὁδὸς αὐτῦ, καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτ τῦ, ἀνταποδώσει αὐτῷ. οὐ τῇ κοιλίᾳ ἐπῆρνησε τὸν ἀδελφὸν αὐτῦ, καὶ οὐ κόποις αὐτῦ ἐνίσχυσε πρὸς θεὸν. καὶ ἐνίσχυσε μετὰ ἀγγέλου, καὶ ἠδυνάσθη. ἔκλαυσε καὶ ἐδεήθησάν μου. ἐν Βαιθὴλ ὤφθη μοι, κἀκεῖ ἐλάλησέ πρὸς αὐτούς. ὁ δὲ κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ἴσα μνημόσυνον αὐτῦ. καὶ σὺ ἐν θεῷ σου ἐπιστρέψεις. ἔλεον, καὶ κρίμα φυλάσσου. καὶ ἔγγιζε πρὸς τὸν θεόν σου σχοπαντός. χαναὰν οὐ χερὶ αὐτῦ. ζυγὸς ἀδικίας. καὶ ταδωασεύσεν ἠγάπησε. καὶ εἶπεν ἐφραὶμ. πλὴν πεπλούτηκα. εὕρηκα ἀναψυχὴν ἐμαυτῷ. πάντες οἱ πόνοι αὐτῦ οὐχ εὑρεθή σονται αὐτῷ δι' ἀδικίας ἥμαρτον. ἐγὼ δὲ κύριος ὁ θεός σου ὢν ἐγὼ γαῖόν σε ἐκ γῆς αἰγύπτου. ἔτι καθιεῖ ὡσε ἐν σκηναῖς, καθὼς ἐν ἡμέραις ἑορτῆ. καὶ ἐλάλησα πρὸς προφήτας. κἀγὼ ὅράσεις ἐπλήθυνα. κἀ ἐν χερσὶ προφητῶν ὡμοιώθην. εἰ μὴ γαλαάδ ἐστε ἄρα ψευδεῖς ἦσαν ἐν γαλγάλοις. ἄρχοντες θυσιάζοντες. καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν, ὡς χιλῶνα ἐπὶ χέρσου ἀγροῦ. καὶ οὐκ ἐχώρησεν ἰακὼβ εἰς πεδίον συρίας. καὶ ἐδούλωσεν ἰσραὴλ, ἐν γυναικὶ, καὶ ἐν γυναικὶ διεφυλάξατο, καὶ ἐν προφήτῃ ἀνήγαγε κύριος τὸν ἰσραὴλ, ἐκ γῆς αἰγύπτου, καὶ ἐν προφήτῃ διεφυλάχθη. ἐθύμωσεν ἐφραὶμ κ' παρώργισε. καὶ τὸ αἷμα αὐτῦ ἐπ' αὐτὸν ἐκχυθήσεται. καὶ τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῦ ἀνταποδώσει κύριος αὐτῦ.

ſωῆς. φοβήθητι ἰαυθῖς φῶς γνώσεως, ὡς ἐπὶ καιρὸς· ἐκζητήσατε τὸν κύριον, ἕως ἂν ἐλθὼν γνήματα δικαιοσύνης ὑμῖν. ἵνα τί παρεισωπήθητε ἀσεβεῖαι· μὴ τὰς ἀδικίας αὐτῆς ἐπεγκήσατε, ἐφάγετε καρπὸν ψευδῆ, ὅτι ἤλπισας ἐν ταῖς ἅρμασί σου· ἐν πλήθει δυνάμεώς σου· καὶ ἐξανασήσεται ἀπώλεια ἐν τῷ λαῷ σου· καὶ πάντα τὰ πεπιτετειχισμένα σου ὀλεῖται· ὡς ἅρπαγα σαλαμὰ, ἐκ τῆς οἰκείας ἐροβοὰμ ἐν ὑμῖν ἐποίησας τολίμου· μητέρα ἐπὶ τέκνοις ἠδάφισεν· οὕτως ποιήσω ὑμῖν οἶκος τῆς Ισραὴλ ἀπὸ προσώπου κακιᾶς ὑμῶν. Κεφ. ια. ιι.

Ῥῆσις ἀπεῤῥίφησαν· ἀπεῤῥίφη βασιλεὺς Ισραήλ· διότι νήπιος Ισραὴλ· καὶ ἐγὼ ἠγάπησα αὐτόν· καὶ ἐξ αἰγύπτου μετεκάλεσα τὰ τέκνα αὐτῆς· καθὼς μετεκάλεσα αὐτούς· οὕτως ἀπῆλθον ἐκ προσώπου μου αὐτοῖς τοῖς βααλείμ ἔθυον, καὶ τοῖς γλυπτοῖς ἐθυμίων· καὶ ἐγὼ συνεπόδισα τὸν Ἐφραίμ. ἀνέλαβον αὐτὸν ἐν βραχίονά μου· καὶ οὐκ ἔγνω ἐμέ, ὅτι ἰάσομαι αὐτούς ἐν διαθορᾷ ἀνθρώπων· ἐξέτεινα αὐτοῖς ἐν δεσμοῖς ἀγαπήσεώς μου· καὶ ἔσομαι αὐτοῖς ὡς ῥαπίζων ἄνθρωπος τὰς σιαγόνας αὐτῆς· ἐπιβλέψομαι πρὸς αὐτὸν, καὶ δουλεύσομαι αὐτῷ· κατῴκησεν Ἐφραὶμ ἐν αἰγύπτῳ καὶ ἀσσὼρ αὐτὸς βασιλεὺς αὐτῆς· ὅτι οὐκ ἠθέλησαν ἐπιστρέψαι· καὶ ἐδέησαν ἐν ῥομφαίᾳ ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῆς· καὶ κατέπαυσαν ἐν τοῖς χερσὶν αὐτῆς· καὶ φάγονται ἐκ τῶν διαβουλίων αὐτῶν· καὶ ὁ λαὸς αὐτῆς ἐπικρεμάμενος ἐκ παροικίας αὐτῆς· καὶ ὁ θεὸς τὰ τίμια αὐτῆς θυμωθήσεται· καὶ ἐὰν μὴ ὑψώσῃ αὐτόν· τί, σε δῶ ἐφραὶμ· ὑπερασπιῶ σου Ἰσραήλ· τί διαθῶσε· ὡς ἀδαμὰ θήσομαί σε· καὶ ὡς σεβοὶμ, μετεστράφη ἡ καρδία μου, ἐν τῷ αὐτῷ· συνεταράχθη· ἡ μεταμέλειά μου· οὐ μὴ ποιήσω κατὰ τὸν ὀργὴν τοῦ θυμοῦ μου, οὐ μὴ ἐπιστραλίπω τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐν ἐφραὶμ· διότι ὁ θεὸς ἐγώ εἰμι καὶ οὐκ ἄνθρωπος ἐν σοὶ ἅγιος· καὶ οὐκ εἰσελεύσομαι εἰς πόλιν, ὀπίσω κυρίου πορεύσομαι· ὡς λέων ὀδυξεῖται·

αὐτοὺς δ θεός. ὅπ οὐκ ἐσήκουσαν αὐτοῦ. Καὶ ἔσονται πλα
νῆται ἐν τοῖς ἔθνεσι.

Κεφάλαιον. ι. ι0.

Μπιλθε ἐγκλημαδοῦσα Ἰσραήλ. ὁ καρπὸς δύθλωδῶν
ἄ αὐτῆς. κατὰ τ πλῆθος τῶν καρπῶν αὐτῆ, ἐπλήθυ
νε θυσιασήρια. κατὰ τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς αὐτῆ, ὡχυ
ρδμησε σήλας. ἐμίεισαν καρδίας αὐτδν. νῦν ἀφανισθήσονται.
αὐτὸς κατασκάψει τὰ θυσιασήρια αὐτῶν. ταλαιπορήσουσιν αἱ
σήλαι αὐτῶν. διόπι νῦν ἐροῦσιν οὐκ ἔστι βασιλεὺς ἡμῖν. ὅτι οὐκ
ἐφοβήθημεν τὸν κύριον, ὁ δὲ βασιλεὺς τί ποιήσει ἡμῖν; λαλῶν
ῥήματα προφάσεις ψδυδεῖς. ὁρκωθήσονται διαθήκην ματαίως
ὡς ἄνθρωπος. κρίμα ἐπὶ χέρσον ἀγροῦ. ἐφ μόχθῳ τῶ οἴκου. ὧν
ἀδικίας παροικήσουσιν οἱ κατοικοῦντες Θαμάρ. ὅτι ἐπένθη
σεν ὁ λαὸς αὐτῆς ἐπ' αὐτόν. καὶ καθὼς παρεπίκρανον αὐτὸν,
ἐπιχαροῦνται ἐπὶ τῶ δόξαν αὐτῆ, ὅτι μετῳκίσθη ἀπ' αὐτῆ. ἡ
αὐτῶν ἐς ἀσυρίους δήσαντες, ἀπήνεγκαν ξίνια ἐφ βασιλεῖ.
ἰαρεὶμ ἐνδόμαπ. ἐφραὶμ δέξεται αἰσχύνω. αἰσχυνθήσεται
Ἰσραὴλ ἐν τῇ βουλῇ αὐτῆ. ἀπέρριψε σαμάρεια βασιλέα αὐ
τῆς. ὡς φρύγανον ἐπὶ προσώπου ὕδατος. καὶ ἐξαρθήσονται βω
μοί. ὧν ἁδικίας ἁμαρτήματα τῆ Ἰσραὴλ. ἄναπαυσαι, καὶ βίβο
λοι ἀναβήσονται ἐπὶ τὰ θυσιασήρια αὐτῶν. καὶ ἐροῦσι τοῖς ὄρε
σι καλύψατε ἡμᾶς. καὶ τοῖς βουνοῖς πέσετε ἐφ' ἡμᾶς. ἀφ' οὗ
οἱ βουνοὶ ἥμαρτον Ἰσραὴλ ἐκεῖ ἔστησαν. οὐ μὴν, καταλάβη αὐ
τοὺς ἐν τοῖ βουνῷ. πόλεμος ἐπὶ τὰ τέκνα ἀδικίας ἦλθε παυ
σδῦσαι αὐτοὺς κατὰ τῶν ἐπιθυμίαν μου. καὶ συναχθήσονται
ἐπ' αὐτοὺς λαοί. ἐν τοῖ παιδεύεσθαι αὐτοὺς ἐν ταῖς δυσὶν ἀ
δικίαις αὐτδν. ἐφραὶμ δάμαλις διδιδαγμένη ἀγαπᾶν νίκος.
ἐγὼ δὲ ἐπιλδύσομαι ἐπὶ τὸ καλλίσον τῆ βαχήλου αὐτῆς. ἐπι
βιβῶ ἐφραίμ. παρασιωπήσομαι Ἰούδαν. ἐνιαχύσῃ αὐτοῖ Ἰακὼβ. σπείρατε ἑαυτοῖς ἐς δικαιοσύνω. βυγήσατε ἐς καρπὸν

θκ ἐποίησαν τῷ κ̅ῳ οἶνον, καὶ θκ ἤθελησαν αὐτῷ αἱ θυσίαι αὐτῶν, ὡς ἄρρε πίνθυς αὐλῶν. πάντθ δὲ ἐνθυμούντις αὐτὰ μανθάνωσιν. διόπερ οἱ ἀρθὶ αὐτ τοῖς ψυχαῖς αὐτ, θκ ἐσπλθύσωσιν εἰς ἣν οἶκον κυρίθ. τί ποιήσετε ἐν ἡμέρᾳ πανηγύρεως, καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς τθ κυ. διατθτ ἰδὲ πορθύσωσιν θκ ταλαιπωρίας αὐτῶν. καὶ ἐκδέξεται αὐτοὺς μέμφις. καὶ θαψὶ αὐτοὺς μαχμάς. τὰ ἄρχαῖα αὐτῶν. ὄλεθρος κληρονομήσει αὐτό. ἄκανθαι ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν. ἥξουσιν αἱ ἡμέραι τῆς ἐκδικήσεως ἥξουσιν αἱ ἡμέραι τῆς ἀνταποδόσεώς σου. καὶ κακοθήσεται ἰσραὴλ. ὡς πρ̅ὸ προφήτης ὁ παρεξισηκώς. ἄνθρωπος πνθμματοφόρος. διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν σου ἐπλησθύνθη μανία σου. σκοπὸς ἐφραὶμ. μετὰ θεοῦ προφήτης. παγὶς σκολιὰ, ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτθ. μανίαν ἐν οἴκῳ θεοῦ κατέπηξαν. ἐφθάρησαν κατὰ τὰς ἡμέρας τὸ βουνοῦ. μνησθήσεται ἀδικιῶν αὐτῶν. ἐκδικήσει ἁμαρτίας αὐτ. ὡς σταφυλὴν ἐν ἐρήμῳ εὗρον τὸν ἰσραήλ. καὶ ὡς σῦκον ἐν συκῇ πρωΐμον, πατέρας αὐτῶν εἶδον. αὐτοὶ ἐσῆλθον πρὸς βεελφεγὼρ, καὶ ἀπηλλοτριώθησαν ἐς αἰσχύνην. καὶ ἐγένοντο οἱ ἐβδελυγμένοι, ὡς οἱ ἠγαπημένοι. ἐφραὶμ. ὡς ὄρνεον ἐξεπτάσθη. αἱ δόξαι αὐτῶν, ἐκτόκων, καὶ ὠδίνων καὶ συλλήψεων. διότι καὶ ἐὰν ἐκθρέψωσι τὰ τέκνα αὐτῶν ἀτεκνωθήσονται ἐξ ἀνθρώπων. διότι καὶ οὐαὶ αὐτοῖς ἐν τῷ ἐξ αὐτῶν. ἐφραὶμ ἐν βοτρυῖ εἶδον εἰς θύραν πάρεσι τὰ τέκνα αὐτῶν. καὶ ἐφραὶμ τὸ ἐξαγαγεῖν εἰς ἀποκτεῖνησιν τὰ τέκνα αὐτ. διὸς αὐτοῖς κύριε. τί δώσῃς αὐτοῖς. διὸς αὐτοῖς μήτραν ἀτεκνοῦσαν. καὶ μαστοὺς ξηροὺς πᾶσαι αἱ κακίαι αὐτ ἀγαλλίασις. διὰ τὴν μισησιν αὐτούς. διὰ τὰς κακίας τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτ. ἐκ τθ οἴκου μου ἐκβαλῶ αὐτούς. ἃ μὴ προσθήσω τὸ ἀγαπῆσαι αὐτούς. πάντθ οἱ ἄρχοντες αὐτ ἀπειθοῦντες. ἐπόνεσεν ἐφραὶμ τὰς ῥίζας αὐτῶν. ἐξηράνθη. καρπὸν οὐκ ἐμ μὴ γένηται. διὸ καὶ ἐὰν γεννήσωσιν, ἀποκτενῶ τὰ ἐπιθυμήματα τῆς κοιλίας αὐτῶν. ἀπώσεται

ἐς κόλπον αὐτῶν. ὡς γὴ ἄβαθος ὡς ἀλώπηξ. ὡς ἀετὸς
ἐπ' οἴκου κυρίου. αὐθ' ὧν παρίδησαν, ἐμὲ κεκράξονται.
ὁ θεὸς ἐγνώκαμέν σε. ὅτι ἰσραὴλ ἀπεστράφη ἀγαθά. ἐχθρὸν κατεδίωξεν. ἑαυτοῖς ἐβασίλευσαν, καὶ οὐ δι' ἐμοῦ. ἤρξαν καὶ ἐγνώσθησάν μοι καὶ ἄρχοντα αὐτῶν, καὶ χρυσίον αὐτῶν, ἐποίησαν ἑαυτοῖς εἴδωλα. ὅπως ἂν ἐξολεθρευθῶσιν. ἀπόστηθι μόσχον σου, σαμάρεια παρωξύνθη ὁ θυμός μου ἐπ' αὐτούς. ἕως τίνος δὲ μὴ δύνωνται καθαρισθῆναι ἐν τῷ ἰσραὴλ. καὶ αὐτὸ τέκτων ἐποίησε, καὶ θεὸς ἐστὶ. διότι πλανῶν ἦν ὁ μόσχος σου σαμάρεια. ὅτι ἀνεμοφθορα ἐποίησαν. καὶ ἡ κατασροφὴ αὐτῶν, ἐκδέξεται αὐτὰ. εἰ θέλω με, ἐὰν ἰσχύσῃ ποιῆσαι ἄλευρον. ἐὰν δὲ καὶ ποιήσῃ, ἀλλότριοι καταφάγονται αὐτό. κατεπόθη ἰσραὴλ. νῦν ἐγένετο ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὡς σκεῦος ἄχρηστον. ὅτι αὐτοὶ ἀνέβησαν εἰς ασσυρίους ὄνβαλμε κατ' αὐτοῦ, ἐφραὶμ δῶρα ἠγάπησε. διατοῦτο παραδοθήσονται ἐν τοῖς ἔθνεσι. νῦν εἰσδέξομαι αὐτούς, καὶ κοπάσουσι μικρὸν τοῦ χρίειν βασιλέα, καὶ ἄρχοντας. ὅτι πληθυνεν ἐφραὶμ θυσιαστήρια εἰς ἁμαρτίας ἐγένοντο αὐτῷ θυσιαστήρια εἰς ἀνομίαν. καταγράφω αὐτῷ πλῆθος, καὶ τὰ νόμιμα αὐτοῦ εἰς ἀλλοτρίαν ἐλογίσθησαν θυσιαστήρια. διότι ἐὰν θύσωσι θυσίαν, καὶ φάγωσι κρέα, κύριος δὲ προσδέξεται αὐτά. νῦν μνησθήσεται τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν, καὶ ἐκδικήσει τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. αὐτοὶ εἰς αἴγυπτον ἀποστρέψαν. καὶ ἐπελάθοτο ἰσραὴλ τοῦ ποιήσαντος αὐτόν, καὶ ᾠκοδόμησε, τειχέων. καὶ ἰούδας ἐπλήθυνε πόλεις τετειχισμένας. καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ εἰς τὰς πόλεις αὐτοῦ. καὶ κατα-
φάγεται τὰ θεμέλια αὐτοῦ. Κεφ. θ. ϙ.

Η χαῖρε ἰσραὴλ. μὴ δίφρανε καθὼς οἱ λαοί. ὅτι
μ ἐπόρνευσας ἀπὸ κυ θεοῦ σου. ἠγάπησας δόματα ἐπὶ
πάντα ἅλωνα σίτου. ἅλων καὶ ληνὸς, οὐκ ἐγνω αὐτούς. καὶ ὁ οἶνος ἐψεύσατο αὐτούς. οὐ κατῴκησαν ἐν τῇ γῇ τοῦ κυ. κατέβη ἐφραὶμ αἴγυπτον. καὶ ἐν ἀσσυρίοις ἀκάθαρτα φάγονται.

τῆς προσώπου μὴ ἐγένοντο ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, οὗ ἔφραξαν ἐπὶ
σιλια. καὶ ἐν θεῖς ἡδυλίοιν αὐτῶ ἄρχοντας· πάντες μοιχεύοντες
ὡς κλίβανος καιόμενος ἐκ πάντων κατακαύματος ἀπὸ τῆς φλογὸς
ἀπὸ φυράσεως σίκαρος, ἕως τοῦ ζυμωθῆναι αὐτὸ ὅλον ἡμέραν τῆ
βασιλέων ὑμῶν. ἤρξαντο οἱ ἄρχοντες, θυμοῦ ἐξ οἴνου. ἐξέτεινε
τὴν χεῖρα αὐτοῦ μετὰ λοιμῶν. ἕως ἐνικάθησαν, ὡς κλίβανος
καρδία αὐτῶν ἐν τῷ καταφαγεῖν αὐτούς, ὅλην τὴν νύκτα, ὑπνου
φραίμ ἐνεπλήσθη· πρωὶ ἐγενήθη, ἐνικάθη ὡς πυρὸς φλόγος· πάντες
θερμάνθησαν, ὡς κλίβανος καιόμενος· καὶ πῦρ κατέφαγε
θοὺς κριτὰς αὐτῶν· πάντες οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἔπεσαν· οὐκ
ἦν ἐν αὐτοῖς ὁ ἐπικαλούμενος πρός με· ἐφραὶμ ἐν τοῖς λαοῖς αὐτοῦ
σωανεμίγνυτο· ἐφραὶμ ἐγένετο ἐγκρυφίας· ἡ μετασχηματίζομενος·
καὶ κατέφαγον ἀλλότριοι τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ· αὐτὸς δὲ οὐκ ἔγνω·
καὶ πολιαὶ ἐξήνθησαν αὐτῷ καὶ αὐτὸς οὐκ ἔγνω· καὶ ταπεινωθήσεται
ται ὕβρεις ἰσραὴλ· εἰς πρόσωπον αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐπέστρεψαν πρὸς
κύριον τὸν θεὸν αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐξεζήτησαν αὐτὸν ἐν πᾶσι τοῖς
θοῖς· καὶ ἦν ἐφραὶμ· ὡς περιστερὰ ἄφρονος οὐκ ἔχουσα καρδίαν· ἀσύ
νετον ἐπεκαλέσατο· καὶ εἰς ἀσσυρίους ἐπορεύθησαν· καθὼς ἂν πο
ρεύωνται, ἐπιβαλῶ ἐπ' αὐτοὺς τὸ δίκτυόν μου· καθὼς τὰ πετε
νὰ τοῦ οὐρανοῦ καταξῶ αὐτούς· παιδεύσω αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκοῇ
τῆς θλίψεως αὐτῶν· οὐαὶ αὐτοῖς, ὅτι ἀπεπήδησαν ἀπ' ἐμοῦ
ἄνομοί ἐστιν· ὅτι ἠσέβησαν εἰς ἐμέ· ἐγὼ δὲ ἐλυτρωσάμην αὐ
θοὺς· αὐτοὶ δὲ κατελάλησαν κατ' ἐμοῦ ψεύδη· καὶ οὐκ ἐβόησαν πρός
με, αἱ καρδίαι αὐτῶν· ἀλλ' ἢ ὠλόλυζον ἐν ταῖς κοίταις αὐτῶν
ἐπὶ σίτῳ, καὶ οἴνῳ κατετέμνοντο· ἐπαιδεύθησαν ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ
κατίσχυσα τοὺς βραχίονας αὐτῶν· καὶ εἰς ἐμὲ ἐλογίσαντο πονηρά·
ἐπεστράφησαν εἰς οὐδέν· ἐγένοντο ὡς τόξον ἐντεταμένον· πεσοῦν
ται ἐν ῥομφαίᾳ, οἱ ἄρχοντες αὐτῶν διὰ ἀπαιδευσίαν γλώσσης
αὐτῶν· οὕτως ὁ φαυλισμὸς αὐτῶν ἐν γῇ αἰγύπτῳ.

Κεφάλαιον. η. 8.

ἁγιάσω ἐν ὑμῖν ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, καὶ γνώσονται πάντα τὰ ἔθνη ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν, λέγει κύριος παντοκράτωρ, ὅταν ἁγιασθῶ ἐν ὑμῖν ἐνώπιον αὐτῶν. καὶ λήψομαι ὑμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν, καὶ συνάξω ὑμᾶς ἐκ πασῶν τῶν γαιῶν, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ ῥανῶ ἐφ' ὑμᾶς ὕδωρ καθαρὸν, καὶ καθαρισθήσεσθε ἀπὸ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν εἰδώλων ὑμῶν καθαριῶ ὑμᾶς. καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν καινὴν, καὶ πνεῦμα καινὸν δώσω ἐν ὑμῖν, καὶ ἀφελῶ τὴν καρδίαν τὴν λιθίνην ἐκ τῆς σαρκὸς ὑμῶν, καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν σαρκίνην. καὶ τὸ πνεῦμά μου δώσω ἐν ὑμῖν, καὶ ποιήσω ἵνα ἐν τοῖς δικαιώμασί μου πορεύησθε, καὶ τὰ κρίματά μου φυλάξητε καὶ ποιήσητε. καὶ κατοικήσετε ἐν τῇ γῇ ἣν ἔδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν, καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς λαόν, κἀγὼ ἔσομαι ὑμῖν εἰς θεόν. καὶ σώσω ὑμᾶς ἀπὸ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν, καὶ καλέσω τὸν σῖτον καὶ πληθυνῶ αὐτὸν, καὶ οὐ δώσω ἐφ' ὑμᾶς λιμόν. καὶ πληθυνῶ τὸν καρπὸν τῶν ξύλων καὶ τὸν γενήματα τοῦ ἀγροῦ, ἵνα μὴ λάβητε ἔτι ὀνειδισμὸν λιμοῦ ἐν τοῖς ἔθνεσιν. καὶ μνησθήσεσθε τῶν ὁδῶν ὑμῶν τῶν πονηρῶν, καὶ τῶν πράξεων ὑμῶν τῶν οὐ καλῶν, καὶ προσοχθιεῖτε ἐν τοῖς προσώποις ὑμῶν ἐν πᾶσι τοῖς κακοῖς ὑμῶν τοῖς ἐποιήσατε. οὐ δι' ὑμᾶς ἐγὼ ποιῶ, λέγει κύριος παντοκράτωρ, γνωστὸν ὑμῖν ἔστω. αἰσχύνθητε καὶ ἐντράπητε ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν, οἶκος Ἰσραήλ. τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ· ἐν ἡμέρᾳ ᾗ καθαριῶ ὑμᾶς ἀπὸ πασῶν τῶν ἀδικιῶν ὑμῶν, καὶ κατοικισθήσονται αἱ πόλεις, καὶ τὰ ἔρημα οἰκοδομηθήσεται. καὶ ἡ γῆ ἡ ἠφανισμένη ἔσται ἀντὶ τοῦ ἠφανισμένου ἐνώπιον παντὸς τοῦ παραπορευομένου. καὶ ἐροῦσιν· ἡ γῆ ἐκείνη ἡ ἠφανισμένη γέγονε καθὼς ὁ κῆπος τῆς τρυφῆς, καὶ αἱ πόλεις αἱ ἠφανισμέναι καὶ ἐρημωθεῖσαι καὶ κατεσκαμμέναι ὠκισμέναι. καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη τὰ περιλειφθέντα τὰ κυκλόθεν ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ᾠκοδόμησα τὰ κατεσκαμμένα καὶ ἐφύτευσα τὰ ἠφανισμένα. ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ἐλάλησα καὶ ποιήσω.

Κεφάλαιον ε΄. 6.

ΚΑὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων· υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραὴλ, καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτά, καὶ ἐρεῖς· τὰ ὄρη Ἰσραὴλ, ἀκούσατε λόγον κυρίου παντοκράτορος. τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ τοῖς ὄρεσι καὶ τοῖς βουνοῖς καὶ τοῖς χειμάρροις καὶ τοῖς πεδίοις· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐφ' ὑμᾶς ῥομφαίαν, καὶ ἀπολέσω τὰ ὑψηλὰ ὑμῶν. καὶ συντριβήσεται τὰ θυσιαστήριά σου, καὶ συντριβήσεται τὰ ἀγάλματά σου τὰ ἥλια, καὶ ἐκβαλῶ τοὺς τραυματίας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν εἰδώλων ὑμῶν. καὶ δώσω τὰ κῶλα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἔμπροσθεν τῶν εἰδώλων αὐτῶν, καὶ διασπερῶ τὰ ὀστᾶ ὑμῶν κύκλῳ τῶν θυσιαστηρίων ὑμῶν. ἐν πάσαις ταῖς κατοικίαις ὑμῶν αἱ πόλεις ἐρημωθήσονται, καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀφανισθήσεται, καὶ ἐρημωθήσονται καὶ ἀφανισθήσονται τὰ θυσιαστήριά σου, καὶ συντριβήσεται καὶ παύσεται τὰ εἴδωλα ὑμῶν, καὶ κατακοπήσεται τὰ ἀγάλματα ὑμῶν τὰ ἥλια, καὶ ἀφανισθήσεται τὰ ἔργα ὑμῶν. καὶ πεσοῦνται οἱ τραυματίαι ὑμῶν ἐν μέσῳ ὑμῶν, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεός. διὰ τοῦτο καταλείψω ἐν ὑμῖν ἐκ τῶν ἐθνῶν τοὺς σωζομένους ὑμῶν ἐκ τῆς ῥομφαίας, ὅταν διασπείρω ὑμᾶς ἐν τοῖς ἔθνεσι καὶ ἐν ταῖς γαίαις. καὶ σωθήσονται οἱ σωζόμενοι ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὗ ἐὰν αἰχμαλωτισθῶσιν ἐκεῖ, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεός. οὐ μάτην εἶπα τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς τὰ κακὰ ταῦτα. τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ· κρούσατε τὴν χεῖρά σου καὶ ἐπιβήσεται τὸν πόδα σου, καὶ εἰπὸν ἐπὶ πάσαις ταῖς ἀνομίαις τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ τοῖς πονηροῖς, ὅτι ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ πεσοῦνται. ὁ μακρὰν ἀποθανεῖται ἐν λοιμῷ, καὶ ὁ ἐγγὺς ἐν ῥομφαίᾳ πεσεῖται, καὶ ὁ περιλειφθεὶς καὶ ὁ περικαθήμενος ἐν λιμῷ ἀποθανεῖται· καὶ συντελέσω τὴν ὀργήν μου ἐν αὐτοῖς. καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεός, ὅταν ὦσιν οἱ τραυματίαι αὐτῶν ἐν μέσῳ τῶν εἰδώλων αὐτῶν κύκλῳ τῶν θυσιαστηρίων αὐτῶν, ἐπὶ παντὸς βουνοῦ ὑψηλοῦ, ἐν πάσαις κορυφαῖς τῶν ὀρέων, καὶ ὑπὸ παντὸς ξύλου δρυμώδους καὶ ὑπὸ πάσης δρυὸς κλαδωτῆς, τόπος οὗ ἀνήνεγκαν ἐκεῖ θυμίαμα πᾶσι τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν. καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτοὺς, καὶ δώσω τὴν γῆν ἐρήμην καὶ ἠφανισμένην ἀπὸ τῆς ἐρήμου Δεβλαθὰ ἐν πάσαις ταῖς κατοικίαις αὐτῶν· καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεός.

Κεφ. ζ. 7.

ΚΑὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων· καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ τῇ γῇ Ἰσραήλ· ἦλθε τὸ τέλος ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς. νῦν τὸ τέλος ἐπὶ σέ, καὶ ἐξαποστελῶ τὸν θυμόν μου ἐπὶ σὲ καὶ κρινῶ σε κατὰ τὰς ὁδούς σου, καὶ ἐπάξω ἐπὶ σὲ πάσας τὰς ἀνομίας σου. καὶ οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός μου ἐπὶ σοὶ οὐδὲ μὴ οἰκτειρήσω, ἀλλὰ τὰς ὁδούς σου ἐπ' ἐμὲ ἐπάξω, καὶ τὰ ἀνομήματά σου ἐν μέσῳ σου ἔσται, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεός. τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ· ἰδοὺ ἡμέρα κυρίου, ἰδοὺ ἥκει· ἐξῆλθεν ἡ ἐπιβουλή σου, ἐβλάστησεν ἡ ῥάβδος, ἤνθησεν ὑπερηφανία, ἀνέτειλεν ἀδικία εἰς ῥάβδον ἀσεβείας· οὐκ ἐκ τούτων οὐδὲ ἐκ τοῦ πλούτου αὐτῶν οὐδὲ ἐκ τοῦ ὄχλου αὐτῶν οὐδὲ ἐκ τοῦ γένους αὐτῶν οὐδὲ ἐκ τοῦ ἔθνους αὐτῶν· οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἀνάπαυσις. ἐλήλυθεν ὁ καιρὸς καὶ ἐγγίζει ἡ ἡμέρα· ὁ ἀγοράζων μὴ χαιρέτω, καὶ ὁ πωλῶν μὴ πενθείτω, ὅτι ὀργὴ ἐπὶ πάντα τὸν ὄχλον αὐτῶν. ὁ γὰρ πωλῶν οὐκ ἐπιστρέψει ἔτι ἐπὶ τὸ πραθὲν ἕως ἔτι ζῶσιν· ἡ γὰρ ὅρασις ἐπὶ πάντα τὸν ὄχλον αὐτῶν οὐκ ἀποστραφήσεται, καὶ ἄνθρωπος ἐν ἀδικίαις ζωῆς αὐτοῦ οὐ μὴ ἰσχύσῃ. σαλπίσατε ἐν σάλπιγγι καὶ ἑτοιμάσατε πάντες, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ πορευόμενος εἰς πόλεμον· ὀργὴ γὰρ ἐπὶ πάντα τὸν ὄχλον αὐτῶν. ἡ μάχαιρα ἔξω, καὶ ὁ λοιμὸς καὶ ὁ λιμὸς ἔσω· ὁ ἐν ἀγρῷ ἐν μαχαίρᾳ ἀποθανεῖται, καὶ ὁ ἐν πόλει λιμῷ καὶ λοιμῷ ἀπολεῖται. καὶ διασωθήσονται οἱ διασωζόμενοι αὐτῶν καὶ ἔσονται ἐπὶ τῶν ὀρέων ὡς περιστεραὶ τῶν φαράγγων, πάντες στενάζοντες ἄνθρωπος ἐν ἀδικίαις αὐτοῦ. πᾶσαι αἱ χεῖρες ἀσθενήσουσι, καὶ πάντα τὰ γόνατα ῥυήσεται ὕδωρ. καὶ περιζώσονται σάκκους, καὶ κατακαλύψει αὐτοὺς φρίκη, καὶ ἐπὶ πάντων προσώπων αἰσχύνη, καὶ ἐπὶ πάσας τὰς κεφαλὰς αὐτῶν φαλάκρωμα. τὸ ἀργύριον αὐτῶν ἐν ταῖς πλατείαις ῥιφήσεται, καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν εἰς βέβηλον ἔσται· τὸ ἀργύριον αὐτῶν καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν οὐ μὴ δυνηθῇ ῥύσασθαι αὐτοὺς ἐν ἡμέρᾳ θυμοῦ κυρίου· τὴν ψυχὴν αὐτῶν οὐ μὴ ἐμπλήσωσιν καὶ τὴν γαστέρα αὐτῶν οὐ μὴ χορτάσωσιν, ὅτι πρόσκομμα ἀδικίας αὐτῶν ἐγένετο. καὶ τὸν κόσμον τῆς ὑπερηφανίας αὐτῶν ἐν αἰσχύνῃ ἔθηκαν, καὶ τὰ ἀγάλματα τῶν εἰδώλων αὐτῶν καὶ τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἐν αὐτῷ ἐποίησαν· διὰ τοῦτο δώσω αὐτὸ αὐτοῖς εἰς βέβηλον. καὶ παραδώσω αὐτὸ εἰς χεῖρας ἀλλοτρίων καὶ εἰς διαρπαγὴν τοῖς ἀσεβέσι τῆς γῆς, καὶ βεβηλώσουσιν αὐτό. καὶ ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, καὶ βεβηλώσουσι τὸν ἐπίσκοπόν μου· καὶ εἰσελεύσονται λῃσταὶ καὶ βεβηλώσουσιν αὐτόν. ποίησον ἁλυσιδωτὸν, ὅτι ἡ γῆ ἐμπέπλησται κρίσεως αἱμάτων, καὶ ἡ πόλις ἐμπέπλησται ἀδικίας. καὶ ἀναβήσομαι τὰ πονηρὰ τῶν ἐθνῶν καὶ κατακληρονομήσουσι τὰ ἔρημα αὐτῶν· καὶ ἀφανιῶ τὸ καύχημα τῶν ἰσχυρῶν, καὶ βεβηλωθήσεται τὰ ἅγια αὐτῶν. ἐπιστροφὴ ἀπωλείας ἔρχεται, καὶ ζητήσουσιν εἰρήνην καὶ οὐκ ἔστιν. σύντριμμα ἐπὶ σύντριμμα ἔρχεται, καὶ ἀκοὴ ἐπὶ ἀκοὴν ἔσται, καὶ ὅρασις ἐπὶ ὅρασιν ἔσται, καὶ ζητήσουσι προφήτην παρὰ τοῦ ἱερέως, καὶ νόμος ἀπολεῖται ἀπὸ ἱερέως καὶ βουλὴ ἀπὸ πρεσβυτέρων. ὁ βασιλεὺς πενθήσει, καὶ ὁ ἄρχων ἐνδύσεται ἀπορίαν, καὶ αἱ χεῖρες τοῦ λαοῦ τῆς γῆς ἐκστήσονται· κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτῶν ποιήσω αὐτοῖς, καὶ κατὰ τὰ κρίματα αὐτῶν κρινῶ αὐτούς, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεός.

Κούρτε ταῦτα οἱ ἱερεῖς· καὶ προσίχθε οἶκος τοῦ
ἃ Ἰσραὴλ· καὶ οἶκος τοῦ βασιλέως ἐνωτίσασθε. διότι
πρὸς ὑμᾶς ἡ κρίσις ἐγενήθη τῇ σκο
πιᾷ, καὶ ὡς δίκτυον ἐκτεταμένον ἐπὶ τὸ Ἰταβύριον· ὁ, οἱ ἄρχον
τες τῶν θηραν, κατέπηξαν, ἐγὼ δὲ παιδευτὴς ὑμῶν· ἐγὼ
ἔγνων τὸν Ἐφραὶμ καὶ τὸν Ἰσραήλ· οὐκ ἀπέκρυσα ἀπ' ἐμοῦ. διό-
τι νῦν ἐξεπόρνευσεν Ἐφραὶμ· ἐμιάνθη Ἰσραήλ· οὐκ ἔδωκαν τὰ
διαβούλια αὐτῶν τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς θεὸν αὐτῶν. ὅτι πνεῦμα
πορνείας ἐν αὐτοῖς ἐστι· τὸν δὲ κύριον, οὐκ ἐπέγνωσαν, καὶ τὸ
ταπεινωθήσεται ἡ ὕβρις τοῦ Ἰσραὴλ, εἰς πρόσωπον αὐτοῦ· καὶ Ἰσ
ραὴλ καὶ Ἐφραὶμ, ἀσθενήθουσιν ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν· καὶ
ἀσθενήσει Ἰούδας μετ' αὐτῶν, μετὰ προβάτων, καὶ μόσχων
πορεύονται τοῦ ἐκζητῆσαι κύριον· καὶ οὐ μὴ εὕρωσιν αὐτόν·
ἐκκέκλικεν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι κύριον ἐγκατέλιπον, ὅτι τέκνα ἀλ
λότρια ἐγενήθησαν αὐτοῖς· καὶ νῦν καταφάγεται αὐτοὺς ὁ δρυ
σίβη· καὶ οἱ κλῆρους αὐτῶν· σαλπίσατε σάλπιγγι ἐπὶ οἶκος Γου
νούς· ἠχήσατε ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν· κηρύξατε ἐπὶ οἶκος Ὦρ ἐξέ
στη Βενιαμίν· Ἐφραὶμ εἰς ἀφανισμὸν, ἐγένετο ἐν ἡμέραις ἐλέγ
χου· ἐν τοῖς φυλαῖς τοῦ Ἰσραὴλ· ἔδειξα πίστιν· ἐγένοντο οἱ ἄρ
χοντες Ἰούδα, ὡς μεταθέντες ὅριον ἐπ' αὐτοὺς ἐκχεῶ, ὡς ὕ
δωρ ἡ ὁρμημά μου· κατεδυνάσθευσεν Ἐφραὶμ ἐν κρίσει ἐν
αὐτῷ· κατεπάτησε κρίμα, ὅτι ἤρξατο πορεύεσθαι ὀπίσω τ
ματαίων· καὶ ἐγὼ ὡς βαχὶ τοῦ Ἐφραὶμ καὶ ὡς κίνησις τοῦ
οἴκου Ἰούδα, καὶ εἶδον Ἐφραὶμ τὴν νόσον αὐτοῦ, καὶ Ἰούδας
τὸν δόλιγμα αὐτοῦ· καὶ ἐπορεύθη Ἐφραὶμ πρὸς ἀσσυρίους,
καὶ ἀπέστειλε πρίσβεις πρὸς βασιλέα ἰαρείμ· καὶ αὐτὸς οὐκ
ἠδυνήθη ἰάσασθαι, καὶ οὐ μὴ, σχάσωσιν ἐξ ὑμῶν ὀδύνη· ἐγὼ
γὰρ Ἐφραὶμ, ὡς πεῖσμα ἄνους· οὐκ ἔχουσα καρδίαν· ἀ
γνῶτες ἐπικαλεῖτο, καὶ εἰς ἀσσυρίους ἐπορεύετο· διότι ἐ
γὼ ὁμὼς πάνθηρ τοῦ Ἐφραὶμ· καὶ ὡς λέων οἴκου τοῦ Ἰούδα, καὶ
ἐγὼ ἁρ

ἐλάσουσιν καὶ προφῆτης μετ' αὐτῶν. νῦν δὲ μοιχᾶται τὴν μητέρα σου. ὁμοιώθη ὁ λαός μου, ὡς ὄχλος γνώσιν. ὅτι ἐπίγνωσιν ἀπώσω σὺ, ἀπώσομαι σε κἀγὼ τοῦ μὴ ἱερατεύειν μοι, καὶ ἐπελάθου νόμου θεοῦ σου, ἐπιλήσομαι τέκνων σου. κἀγὼ κατὰ τὸ πλῆθος αὐτῶν, οὕτως ἥμαρτόν μοι· τὴν δόξαν αὐτῶν, εἰς ἀλλοίαν θήσομαι. ἁμαρτίας λαοῦ μου φάγονται. καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν λήψονται ἄλλοι ψυχὰς αὐτῶν. καὶ ἔσται καθὼς ὁ λαός, οὕτως καὶ ὁ ἱερεύς. καὶ ἐκδικήσω ἐπ' αὐτοὺς τὰς ὁδοὺς αὐτῶν. καὶ τὰ διαβουλία αὐτοῦ ἀποδώσω αὐτοῖς. καὶ φάγονται, καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῶσιν· ἐπόρνευσαν, καὶ οὐ μὴ κατανοηθῶσιν. διότι ἦν κύριον ἐγκατέλιπον τοῦ φυλάξαι πορνείαν. καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα, ἐξέλαβε καρδίαν λαοῦ μου. ἐν συμβόλοις ἐπηρώτων καὶ ἐν ῥάβδοις αὐτοῦ, ἀπήγγελλον αὐτοῖς. ὅτι πνεύματι πορνείας ἐπλανήθησαν· καὶ ἐξεπόρνευσαν ἀπὸ τοῦ θεοῦ αὐτῶν, ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων ἐθυσίασαν· καὶ ἐπὶ βουνοὺς ἔθυον ὑπὸ κάτω δρυὸς, καὶ λεύκης· καὶ δένδρου συσκιάζοντος. ὅτι καλὸν σκιὰ σπερμάτων ἐκπορνεύουσιν αἱ θυγατέρες ὑμῶν· καὶ αἱ νύμφαι ὑμῶν μοιχεύουσι. καὶ οὐ μὴν, ἐπισκέψομαι ἐπὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν, ὅταν πορνεύσωσι· καὶ ἐπὶ τὰς νύμφας ὑμῶν ὅταν μοιχεύσωσι. διότι αὐτὸς μετὰ πορνῶν, συνεφύρονται· καὶ μετὰ τῶν τελουμένων θύουσι. καὶ ὁ λαὸς ὁ συνιὼν συνεπλέκετο μετὰ πόρνης. σὺ δὲ Ἰσραὴλ μὴ ἀγνοήσῃς· καὶ Ἰούδα μὴ ἁμαρτήσῃς εἰς Γάλγαλα. καὶ μὴ ἀναβαίνετε εἰς τὸν οἶκον τῆς ἀλλοτρίας. καὶ μὴ ὀμνύσθαι ζῶντα κύριον. ὅτι ὡς δάμαλις παροίστρησα παροίστρησαν Ἰσραὴλ· νῦν νεμήσει αὐτοὺς κύριος ὡς ἀμνὸν ἐν εὐρυχώρῳ. μέτοχος εἰδώλων Ἐφραίμ· ἔθεντο αὐτοῖς σκάνδαλα. ἐρείσει χαυανὰς πορνεύοντας, ἐξεπόρνευσαν ἠγάπησαν ἀλλοίαν ἐκ φραγμοῦ αὐτῆς. συστροφὴ πνεύματος συνειλῇ, ἐν ταῖς πλευραῖς αὐτῆς· καὶ καταισχυνθήσονται ἐκ τῶν θυσιῶν αὐτῶν.

ἐπακούσεται ἡ σῖτον, καὶ ἢ οἶνον, καὶ ἢ ἔλαιον· καὶ τάδε
κούσεται τοῦ Ἰσραὴλ κατ' ἐμαυτοῦ διὰ τῆς γῆς·
καὶ ἐλεύσομαι οὐ ἠλεημένῳ· καὶ ἐρῶ τῷ οὐ λαός μου· λαός
μου εἶ σύ· καὶ αὐτὸς ἐρεῖ· κύριος ὁ θεός μου εἶ σύ.

Κεφ. γ. ϛ.

Καὶ εἶπε κύριος πρός με, Ἔτι ἀπορεύθητι, καὶ ἀγάπη
σον γυναῖκα ἀγαπῶσαν πονηρὰ καὶ μοιχαλίν· καὶ
θὼς ἀγαπᾷ ὁ θεὸς υἱοὺς Ἰσραήλ· καὶ αὐτοὶ ἀπο
βλέπουσιν ἐπὶ θεοὺς ἀλλοτρίους· καὶ φιλοῦσι πέμματα μετὰ σα
φίσεως· καὶ ἐμισθωσάμην ἐμαυτῷ πέντε καὶ δέκα ἀργυρίου· καὶ
χομὸρ κριθῶν· καὶ νέβελ οἴνου· καὶ εἶπα πρὸς αὐτήν· ἡμέρας
πολλὰς καθίσῃ ἐπ' ἐμοί, καὶ οὐ μὴ πορνεύσῃς οὐ δὲ μή, γένῃ
ἀνδρὶ ἑτέρῳ, καὶ ἐγὼ σοί. ὅτι ἡμέρας πολλὰς καθήσονται
οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ· οὐκ ὄντος βασιλέως, οὐ δὲ ὄντος ἀρχοντος· οὐδὲ
οὔσης θυσίας· οὐ δὲ ὄντος θυσιαστηρίου· οὐ δὲ ἱερατείας, οὐ δὲ δή
λων· καὶ μετὰ ταῦτα ἐπιστρέψουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ζητήσου
σιν κύριον τὸν θεὸν αὐτῶν, καὶ Δαβὶδ τὸν βασιλέα αὐτῶν· καὶ
ἐκστήσονται ἐπὶ τῷ κυρίῳ· καὶ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς αὐτοῦ ἐπ' ἐσχά
των τῶν ἡμερῶν.

Κεφάλαιον. δ. 4.

Κούσατε λόγον κυρίου υἱοὶ Ἰσραήλ, ὅτι κρίσις τῷ
κυρίῳ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν· διότι οὐκ
ἔστιν ἀλήθεια οὐ δὲ ἔλεος οὐ δὲ ἐπίγνωσις θεοῦ τῆς
γῆς· ἀρὰ καὶ ψεῦδος· καὶ φόνος καὶ κλοπὴ, καὶ μοιχεία κέχυ
ται ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ αἵματα ἐφ' αἵμασι μίσγουσι· διατοῦτο πεν
θήσει ἡ γῆ· καὶ συμφωνηθήσεται σὺν πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν αὐ
τήν· σὺν τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ· καὶ σὺν τοῖς ἑρπετοῖς τῆς γῆς· καὶ
σὺν τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ· καὶ οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης ἐκλεί
ψουσιν· ὅπως μηδεὶς, μήτε ὀλοφυρέσθω μήτε ἐλεγχέσθω μηδείς· ὁ δὲ
λαός μου, ὡς ἀντιλεγόμενος ἱερεῦσι· καὶ ἀσυνήσει ἡμέρας· καὶ

δρῶν αὐτῶν. καὶ ἦν οἶκόν μου ἐν καιρῷ αὐτῶ. καὶ ἀφειλόμην τὰ ἱμώλιά μου, καὶ τὰ ὀθόνιά μου, τῶ μὴ καλύπτειν τὴν αἰσχημοσύνην αὐτῆς, καὶ νῦν ἀποκαλύψω τὴν ἀσθαρσίαν αὐτῆς ἐναντίον τῶν ἐραστῶν αὐτῆς. καὶ οὐθεὶς οὐ μὴ ἐξέληται αὐτὴν ἐκ χειρός μου. καὶ ἀποστρέψω πάσας τὰς εὐφροσύνας αὐτῆς. ἑορτὰς αὐτῆς. καὶ τὰς νουμηνίας αὐτῆς. καὶ τὰ σάββατα, καὶ πάσας τὰς πανηγύρεις αὐτῆς. καὶ ἀφανιῶ ἄμπελον αὐτῆς. καὶ τὰς συκᾶς αὐτῆς. ὅσα εἶπε μισθώματά μου, ταῦτά ἐστιν ἃ ἔδωκάν μοι οἱ ἐρασταί μου. καὶ θήσομαι αὐτὰ εἰς μαρτύριον. καὶ καταφάγεται αὐτὰ τὰ θηρία τ ἀγροῦ, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. καὶ τὰ ἑρπετὰ τῆς γῆς. καὶ ἐκδικήσω ἐπ' αὐτὴν. τὰς ἡμέρας τῶν βαελείμ, ἐν αἷς ἐπίθυσεν αὐταῖς. καὶ περιεπήσατο τὰ ἐνώτια αὐτῆς, καὶ τὰ καθορμία αὐτῆς. καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω τῶν ἐραστῶν αὐτῆς. ἐμοῦ δὲ ἐπελάθετο λέγει κύριος. διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ πλανῶ αὐτὴν, καὶ ἄξω αὐτὴν εἰς ἔρημον, καὶ λαλήσω ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῆς. καὶ δώσω αὐτῇ τὰ κλήματα αὐτῆς ἐκεῖθεν. καὶ τὴν κοιλάδα ἀχώρ, διανοῖξαι σύνεσιν αὐτῆς. καὶ ταπεινωθήσεται ἐκεῖ κατὰ τὰς ἡμέρας νηπιότητος αὐτῆς, καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ἀναβάσεως αὐτῆς. ἐκ γῆς αἰγύπτου. καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγει κύριος. καλέσει ὁ ἀνήρ μου. καὶ οὐ καλέσει μοι ἔτι βαελείμ. καὶ ἐξαρῶ τὰ ὀνόματα τῶν βαελείμ ἐκ στόματος αὐτῆς. καὶ οὐ μὴ μνησθῶσιν οὐκ ἔτι τὰ ὀνόματα αὐτῶν. καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς διαθήκην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ μετὰ τῶν θηρίων τοῦ ἀγροῦ. καὶ μετὰ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ. καὶ μετὰ τῶν ἑρπετῶν τῆς γῆς. καὶ τόξον, καὶ ῥομφαίαν. καὶ πόλεμον συντρίψω ἀπὸ τῆς γῆς. καὶ κατοικιῶ ἐπ' ἐλπίδι. καὶ μνησεύσομαί σοι ἐμαυτῷ ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ ἐν κρίματι. καὶ ἐν ἐλέει καὶ ἐν οἰκτιρμοῖς. καὶ μνησεύσομαί σοι ἐμαυτῷ ἐν πίστει. καὶ ἐπιγνώσῃ τὸν κύριον. καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγει κύριος. ἐπακούσομαι τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ὁ οὐρανὸς ἐπακούσεται τῆς γῆς. καὶ ἡ γῆ

καλεῖθν τὸ ὄνομα αὐτῦ, οὐ λαός μν· καὶ ὑμεῖς, οὐ λαός μν· καὶ
ἐγὼ οὐκ εἰμὶ θεὸς ὑμῶν· καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς, τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ,
ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης· ἣ οὐκ ἐκμετρηθήσεται· οὐ δὲ ἐξαρι-
θμηθήσεται· καὶ ἔσται ἐν τῷ τόπῳ· ὃ ἐρρέθη αὐτοῖς· οὐ λαός μν
ὑμεῖς· κληθήσονται, καὶ αὐτοὶ υἱοὶ θεῦ ζῶντος· καὶ συναχθήσον-
ται υἱοὶ Ἰούδα, καὶ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸ αὐτό· καὶ θήσονται ἐν αὐ
τοῖς ἀρχὴν μίαν· καὶ ἀναβήσονται ἐκ τῆς γῆς· ὅτι μεγάλη ἡ
ἡμέρα τῦ Ἰεζραήλ.

Κεφάλαιον. ϛ. ζ.

Εἰπατε τῷ ἀδελφῷ ὑμῶν, λαός μν· καὶ τῇ ἀδελφῇ
ὑμῶν ἠλεημένην· κρίθητε πρὸς τὴν μητέρα ὑμῶν, κρί-
θητε, ὅτι αὕτη οὐ γυνή μν· καὶ ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἀνὴρ αὐτῆς·
καὶ ἐξαροῦ τὰ πορνεῖα αὐτῆς ἐκ προσώπου μν, καὶ τὰ μοι
χεῖα αὐτῆς ἐκ μέσου μαστῶν αὐτῆς· ὅπως ἂν ἐκδύσω αὐτὴν γυ-
μνήν· καὶ ἀποκατασήσω αὐτὴν καθὼς ἡμέρα γενέσεως αὐτῆς·
καὶ θήσω αὐτὴν, ὡς ἔρημον, καὶ πάξω αὐτὴν ὡς γῆν ἀνύδρον·
καὶ ἀποκτενῶ αὐτὴν ἐν δίψει· καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς, οὐ μὴ ἐλε
ήσω, ὅτι τέκνα πορνείας ἐστίν· ὅτι ἐξεπορνεύσασαν ἡ μήτηρ αὐτ-
τῶν· κατῃσχύνθη ἡ τεκοῦσα αὐτά· ὅτι εἶπε πορεύσομαι ὀπίσω τῶν
ἐραστῶν μν· τῶν διδόντων μοι τοὺς ἄρτους μν, καὶ τὸ ὕδωρ μν,
καὶ τὰ ἱμάτιά μν· καὶ τὰ θυώνιά μν· ὁ οἶνός μν, καὶ τὸ ἔλαιόν
μν· καὶ πάντα· ὅσα μοι καθήκει· σήμερον ἰδοὺ ἐγὼ φράσω τὴν
ὁδὸν αὐτῆς, ἐν σκόλοψι· καὶ οἰκοδομήσω τὰς ὁδοὺς αὐτ-
τῆς· καὶ τὸν βόθρον αὐτῆς οὐ μὴ εὕρῃ· καὶ διώξεται τοὺς ἐραστὰς· καὶ
οὐ μὴ καταλάβῃ αὐτούς· καὶ ζητήσει αὐτοὺς· καὶ οὐ μὴ εὕρῃ αὐ
τούς· καὶ ἐρεῖ· πορεύσομαι, καὶ ἐπιστρέψω πρὸς τὸν ἄνδρα μν τὸ
πρότερον, ὅτι καλὸς μοι ἦν τότε, ἢ νῦν· καὶ αὐτὴ οὐκ ἔγνω· ὅτι
ἐγὼ ἔδωκα αὐτῇ τὸν σῖτον· καὶ τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἔλαιον· καὶ ἀρ-
γύριον ἐπλήθυνα αὐτῇ· αὕτη δὲ ἀργυρᾶ, καὶ χρυσᾶ, ἐποίησε
τῇ βάαλ· σήμερον ἐπιστρέψω, καὶ κομιοῦμαι τὸν σῖτόν μν, καὶ

Ω Σ Η Ε.

Κεφάλαιον. α. ι.

Ογος κυρίου ὃς ἐγενήθη πρὸς Ὡσηὲ τὸν τοῦ Βεηρί· ἐν ἡμέραις Ὀζίου, καὶ Ἰωάθαμ καὶ Ἄχαζ, καὶ Ἐζεκίου βασιλέων Ἰούδα. καὶ ἐν ἡμέραις Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ἰωὰς βασιλέως Ἰσραήλ. Ἀρχὴ λόγου κυρίου ἐν Ὡσηέ. καὶ εἶπε κύριος πρὸς Ὡσηέ. Βάδιζε λάβε σεαυτῷ γυναῖκα πορνείας καὶ τέκνα πορνείας. διότι ἐκπορνεύουσα, ἐκπορνεύσει ἡ γῆ ἀπὸ ὄπισθεν τοῦ κυρίου. Καὶ ἐπορεύθη καὶ ἔλαβε τὴν Γόμερ θυγατέρα, Δεβηλαείμ. καὶ συνέλαβε καὶ ἔτεκεν αὐτῷ υἱόν. καὶ εἶπε κύριος πρὸς αὐτόν. κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰεζραέλ. διότι ἔτι μικρόν. καὶ ἐκδικήσω τὸ αἷμα τοῦ Ἰεζραὲλ, ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα. καὶ καταπαύσω βασιλείαν οἴκου Ἰσραήλ. καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, συντρίψω τὸ τόξον τοῦ Ἰσραὴλ ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Ἰεζραέλ. καὶ συνέλαβεν ἔτι, καὶ ἔτεκε θυγατέρα. καὶ εἶπεν αὐτῷ. κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτῆς οὐκ ἠλεημένην. διότι οὐ μὴ προσθήσω ἔτι ἐλεῆσαι τὸν οἶκον Ἰσραήλ. ἀλλ' ἢ ἀντιτασσόμενος ἀντιτάξομαι αὐτοῖς. τοὺς δὲ οἴκους Ἰούδα ἐλεήσω. καὶ σώσω αὐτοὺς, ἐν κυρίῳ θεῷ αὐτῶν, καὶ οὐ σώσω αὐτοὺς ἐν τόξῳ οὐδὲ ἐν ῥομφαίᾳ, οὐδὲ ἐν πολέμῳ. οὐδὲ ἐν ἅρμασιν. οὐδὲ ἐν ἵπποις. οὐδὲ ἐν ἱππεῦσι. καὶ ἀπεγαλάκτισε τὴν οὐκ ἠλεημένην. καὶ συνέλαβεν ἔτι καὶ ἔτεκεν υἱόν. καὶ εἶπε-

ἡλίου, καὶ οἱ σωφρονοῦντες ἐκλάμψουσιν ὡς ἡ λαμπρότης τοῦ στερεώματος· καὶ ἀπὸ τῶν δικαίων τῶν πολλῶν, ὡς οἱ ἀστέρες εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ ἔτι· καὶ σὺ Δανιήλ, ἐμφράξον τοὺς λόγους· καὶ σφράγισον τὸ βιβλίον ἕως καιροῦ συντελείας· ἕως διδαχθῶσι πολλοὶ καὶ πληθυνθῇ ἡ γνῶσις· καὶ εἶδον ἐγὼ Δανιήλ, καὶ ἰδοὺ οἱ δύο εἱστήκεισαν εἷς ἐντεῦθεν τοῦ χείλους τοῦ ποταμοῦ· καὶ εἷς ἐντεῦθεν τοῦ χείλους τοῦ ποταμοῦ· καὶ εἶπον τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐνδεδυμένῳ τὰ βαδδίν· οὗ ἦν ἐπάνω τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ ἕως πότε τὸ πέρας ὧν ἤρκεσε τῶν θαυμασίων· καὶ ἤκουσα τοῦ ἀνδρὸς ἐνδεδυμένου τὰ βαδδίν, οὗ ἦν ἐπάνω τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ· καὶ ὕψωσε τὴν δεξιὰν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀριστερὰν αὐτοῦ, εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ὤμοσεν ἐν τῷ ζῶντι εἰς τὸν αἰῶνα· ὅτι εἰς καιρούς καὶ καιρούς καὶ ἥμισυ καιροῦ· ἐν τῷ συντελεσθῆναι σβέσπερισμὸν χειρὸς λαοῦ ἁγιασμένου· γνώσονται τὰ πάντα· καὶ ἐγὼ ἤκουσα, καὶ συνῆκα· καὶ εἶπα· κύριε τί τὰ ἔσχατα τούτων· καὶ εἶπεν πορεύου Δανιήλ, ὅτι ἐμπεφραγμένοι, καὶ ἐσφραγισμένοι οἱ λόγοι, ἕως καιροῦ πέρας ἐκλεγῶσι· καὶ σύλλυνανθῶσι, καὶ πυρωθῶσι· καὶ ἀγιασθῶσι πολλοί· καὶ ἀνομήσουσιν ἄνομοι· καὶ οὐ συνήσουσι πάντες ἄνομοι· καὶ οἱ νοήμονες συνήσουσι· καὶ ἀπὸ καιροῦ παραλλάξεως τοῦ ἐνδελεχισμοῦ καὶ τοῦ δοθῆναι τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως· ἡμέραι χίλιαι διακόσιαι ἐνενήκοντα· μακάριος ὁ ὑπομένων καὶ φθάσῃς ἡμέρας χιλίας διακοσίας πρὸ κονταπέντε, καὶ σὺ δὲ ἄνω, καὶ ἀναπαύσῃ· καὶ ἔτι χῆ ἡμέραι καὶ ὧραι εἰς ἀναπλήρωσιν συντελείας· καὶ ἀναπαύσῃ καὶ ἀναστήσῃ εἰς τὸν κλῆρόν σου εἰς συντέλειαν ἡμερῶν.

Τέλος τοῦ Δανιήλ.

γας θεὸς θεῶν τῶν παντοκρατόρων αὐτῶν, ὃ σωτὴρ καὶ ἐπιθυμία παντὸς γένους ἀνθρώπων· καὶ ἐπὶ πάντα θεὸν ὃ σωτὴρ ἔσται· ἐπὶ πάντας μεγαλυνθήσεται· καὶ θεὸν μαοζὶν, ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ δοξάσει· καὶ θεὸν ὃν οὐκ ἐπέγνωσαν οἱ πατέρες αὐτοῦ δοξάσει· ἐν χρυσίῳ καὶ ἐν ἀργυρίῳ, καὶ λίθῳ τιμίῳ· καὶ ἐν ἐπιθυμήμασι· καὶ ποιήσει θεῖς ὀρυχώμασι τῶν καταφυγῶν, μετὰ θεοῦ ἀλλοτρίου, ὃ ἐὰν ἐπιγνῷ· καὶ πληθυνεῖ δόξαν, καὶ ὑποτάξει αὐτοῖς πολλούς· καὶ γῆν διελεῖ ἐν δώροις· καὶ ἐν καιρῷ πρώτῳ· καὶ συγκεραιωθήσεται, μετὰ τοῦ βασιλέως τοῦ νότου· καὶ σωαχθήσεται πρὸς αὐτὸν βασιλεὺς τοῦ βορρᾶ, ἐν ἅρμασι, καὶ ἐν ἱππεῦσι, καὶ ἐν νανσὶ πολλαῖς, καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὴν γῆν· καὶ συντρίψει καὶ παρελεύσεται, καὶ εἰσελεύσεται, εἰς τὴν γῆν τοῦ σαβαεῖν· καὶ πολλοὶ ἀσθενήσουσι· καὶ οὗτοι σωθήσονται ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, Ἐδὼμ, καὶ Μωὰβ· καὶ ἀρχὴ υἱῶν Ἀμμὼν καὶ ἐκλοιπὼς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ γῆ Αἰγύπτου, οὐκ ἔσαι εἰς σωτηρίαν· καὶ κυριεύσει ἐν τοῖς ἀποκρύφοις τοῦ χρυσίου, καὶ ἀργυρίου· καὶ ἐν πᾶσιν ἐπιθυμητοῖς Αἰγύπτου· καὶ Λιβύων, καὶ Αἰθιόπων ἐν τοῖς ὀχυρώμασιν αὐτῶν· καὶ ἀκοαὶ καὶ πτοήσεις ταράξουσιν αὐτόν· ἐξ ἀνατολῶν καὶ βορρᾶ· καὶ ἥξει ἐν θυμῷ πολλῷ τοῦ ἀφανίσαι· καὶ ἀναθεματίσαι πολλούς· καὶ πήξει τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἀφαδανώ· ἀνὰ μέσον τῶν θαλασσῶν, εἰς ὄρος Σαβαεὶν ἅγιον· καὶ ἥξει ἕως μέρους αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἔσαι ὁ ῥυόμενος αὐτόν.

Κεφάλαιον. ιβ. 12.

Καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀναστήσεται Μιχαὴλ ὁ ἄρχων ὁ μέγας, ὁ ἑστηκὼς ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου· καὶ ἔσαι καιρὸς θλίψεως· οἷα οὐ γέγονεν ἀφ' οὗ γέγονεν ἔθνος ἕως τῆς γῆς, ἕως τοῦ καιροῦ ἐκείνου, καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ σωθήσεται ὁ λαός σου πᾶς ὁ εὑρισκόμενος γεγραμμένος ἐν τῇ βίβλῳ. καὶ πολλοὶ τῶν καθευδόντων ἐν γῆς χώματι ἐξεγερθήσονται. οὗτοι εἰς ζωὴν αἰώνιον· καὶ οὗτοι εἰς ὀνειδισμὸν, καὶ εἰς αἰσχύνην αἰ

γισμὸς αὐτῶ, ἕως καιρὸ· καὶ ἐξιγερθήσεται, ἡ ἰσχὺς αὐτῶ, καὶ ἡ καρδία αὐτῶ ἐπὶ βασιλέα τὸ νότο, ἐν δυνάμει μεγάλη· ὁ βασιλεὺς τοῦ νότου, σωάφ πόλεμον. καὶ ἐν δυνάμει μεγάλη καὶ ἰσχυρᾷ σφόδρα· καὶ οὐ στήσεται. ὅτι λογιοῦνται ἐπ' αὐτὴν λογισμούς· καὶ φάγονται τὰ δίοντα αὐτῶ, καὶ συντρίψουσιν αὐτόν· καὶ δυνάμεις καταλύσει· καὶ πεσοῦνται τραυματίαι πολλοί· καὶ ἀμφότεροι οἱ βασιλεῖς· καὶ αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς πονηρίαν· καὶ ἐπὶ τραπέζῃ μιᾷ ψεύδη λαλήσουσι· καὶ οὐ κατευθυνεῖ· ὅτι πέρας εἰς καιρόν· καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτῶ, ἐν ὑπάρξει πολλῇ· καὶ ἡ καρδία αὐτῶ, ἐπὶ συνθήκην ἁγίαν· καὶ ποιήσει καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτῶ, εἰς ἐν καιρὸν ἐπιστρέψει· καὶ οὐχ ἕξει ἐν τῷ νότῳ· καὶ ἔσται ἡ ἔσχατος οὐχ ὡς ἡ πρώτη καὶ ἡ ἐσχάτη· καὶ εἰσελεύσονται οἱ ἐν οὐρανῷ· καὶ οἱ ἐκπορευόμενοι κίτιοι· καὶ παύσονται· καὶ ἐπιστρέψει, καὶ θυμωθήσεται ἐπὶ συνθήκην ἁγίαν· καὶ ποιήσει καὶ ἐπιστρέψει, καὶ σωθήσεται οὓς καταλήψονται δι' αθήκην ἁγίαν· καὶ βραχίονες, καὶ σπέρματα ἐξ αὐτῶ δυνασθήσονται, καὶ βεβηλώσουσι τὸ ἁγίασμα τῆς δυναστείας· καὶ μεταστήσουσι τὴν ἐνδελιχισμόν· καὶ δώσουσι βδελύγματα ἠφανισμένων· καὶ οἱ ἀνομοῦντες συνθήκην ἐπάξουσιν ἐν ὀλισθήμασι· καὶ λαὸς γινώσκοντες θεὸν αὐτῶ· καὶ κατισχύσουσι, καὶ ποιήσουσι καὶ οἱ συνιέντες τῷ λαῷ συνήσουσιν εἰς πολλά· καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν φλογὶ καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ· καὶ ἐν συναγωγῇ ἡμερῶν· καὶ ἐν τῷ ἀσθενῆσαι αὐτοὺς, βοηθηθήσονται βοήθειαν μικράν· καὶ προσθήσονται ἐπ' αὐτοὺς πολλοὶ ἐν ὀλισθήμασι· καὶ ἀπὸ τῶν συνιέντων ἀσθενήσουσι, τοῦ πυρῶσαι αὐτοὺς· καὶ ἐκλείξασθαι· καὶ τοῦ ἐκλευκάναι· ἕως καιροῦ πέρας, ὅτι εἰς καιρόν· καὶ ποιήσει κατὰ τὸ θέλημα αὐτῶ· καὶ ὁ βασιλεὺς ὑψωθήσεται· καὶ μεγαλωθήσεται ἐπὶ πάντα θεόν· καὶ ἐπὶ θεὸν τῶν θεῶν· καὶ λαλήσει ὑπέροχα· καὶ κατευθυνεῖ μέχρις οὗ σωτελεσθῇ ἡ ὀργή· εἰς γὰρ συντέλειαν, καὶ συντριβὴ γίνεται· καὶ τοῦ πα-

καιρῶν ἐπιλαβῶνται ἀσθένεια αὐ δυναμὶς μεγάλη· καὶ ἐν ὑπάρξει πολλῇ· καὶ ἐν βίᾳ καιροῖς ἐκείνοις, πολλοὶ ἐπανασήσονται ἐπὶ βασιλέα τὸν νότου· καὶ οἱ υἱοὶ τῶν λῃσμῶν τοῦ λαοῦ σου ἐπαρθήσονται· τοῦ στῆσαι ὅρασιν· καὶ ἀδυνήσουσι· καὶ ἐσταλοῦσι βασιλεῖς τοῦ σοῦρᾶ· καὶ ἐκχέει πρὸς χῶμα· καὶ συλλήψεται πόλεως ὀχυρᾶς· καὶ οἱ βραχίονες τοῦ βασιλέως τοῦ νότου οὐ στήσονται· καὶ δυνασήσονται οἱ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἔσται ἰσχὺς τοῦ στῆναι· καὶ ποιήσει ὁ εἰσπορευόμενος πρὸς αὐτὸν, κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἔσται ἐνώπιον κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ· καὶ στήσεται ἐν γῇ τοῦ ὡραίου· καὶ συντελεσθήσεται, ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ τάξει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰσελθεῖν, ἐν ἰσχύι πάσης τῆς βασιλείας αὐτοῦ· καὶ εὐθείᾳ πάντα τὰ μεθ' αὐτοῦ ποιήσει· καὶ θυγατέρα τῶν γυναικῶν δώσει αὐτῷ φθεῖραι αὐτήν· καὶ οὐ μὴ μείνῃ· καὶ οὐκ αὐτῷ ἔσται, καὶ ἐπιστρέψει πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὰς νήσους· καὶ συλλήψεται πολλάς· καὶ καταπαύσει ἄρχοντας ὀνειδισμὸν αὐτῶν· πλὴν ὁ ὀνειδισμὸς αὐτοῦ, ἐπιστρέψει αὐτῷ· καὶ ἐπιστρέψει πρόσωπον αὐτοῦ, εἰς τὰ ἰσχύοντα τῆς αὐτοῦ· καὶ ἀσθενήσει· καὶ πεσεῖται καὶ οὐχ ὑρισθήσεται· καὶ δυνήσεται ἐκ βίας αὐτοῦ· φυτεύσει βασιλέας ἐπὶ τὰ ἑτοιμασίαν αὐτοῦ· παραβιβάζων προσώπων δόξαν βασιλείας· καὶ ἐν τοῖς ἡμέραις ἐκείναις, συντριβήσεται· καὶ οὐκ ἐν προσώποις οὐ ἡ ὀργὴ πολέμῳ σύσσαι, ἐπὶ τὰ ἑτοιμασίαν αὐτοῦ, ἐξουδενώθη· καὶ οὐκ ἐδόκησεν ἐπ' αὐτὸν, δόξαν βασιλείας· καὶ ἥξει ἐν δυθυμίᾳ καὶ καταχύσει βασιλείας, ἐν ὀλιγοθυμίαις, καὶ βραχίονες τοῦ κατακλύζοντος, κατακλυσθήσονται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· καὶ συντριβήσονται· καὶ ἡγούμενος διαθήκης· καὶ ἀπὸ τῶν συναγαμίξεων πρὸς αὐτὸν· ποιήσει δόλον· καὶ ἀναβήσονται· καὶ ὑπερισχύσει αὐτὸς ἐν ὀλίγῳ ἔθνει· καὶ ἐν δυθυμίᾳ· καὶ ἐν πλησιοχώραις ἥξει· καὶ ποιήσει ἃ οὐκ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ· καὶ οἱ πατέρες τῶν πατέρων αὐτοῦ· προνομὴν καὶ σκύλα, καὶ ὑπαρξιν, αὐτοῖς διασκορπιεῖ· καὶ ἐπ' αὐτοὺς λογιεῖται λογι-

τήσῃ πλοῦτον μέγαν περὶ πάντας, καὶ μετὰ τῆς χρατησάσης αὐτὸν
τῆς πλούτου αὐτοῦ ἐπανασήσει πάσας βασιλείας ἐλπήνων, καὶ ἀ
νασήσεται βασιλεὺς δρυμός, καὶ κυειδύσει κυρίας πολλῆς. καὶ
ποιήσει κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ. καὶ ὡς ἂν εὐ ἡ βασιλεία αὐτοῦ, σω
βιβήσεται, καὶ διαμερισθήσεται εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τοῦ οὐρανοῦ
καὶ οὐκ εἰς τὰ ἔκγονα αὐτοῦ. οὐδὲ κατὰ τὴν κυρείαν αὐτοῦ, ἣν ἐκυρί
δυσεν. ὅτι ἐκπλήσει, ἡ βασιλεία αὐτοῦ. καὶ δοθήσεται ἑτέροις
ἐκτὸς τούτων. καὶ ἐνισχύσει ὁ βασιλεὺς τοῦ νότου. καὶ εἷς τῶν ἀρχόντων
αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν. καὶ κυειδύσει κυρείαν πολλήν, ἐπ' ἐξουσίας αὐτοῦ.
καὶ μετὰ τὰ ἔτη αὐτοῦ, συμμιγήσονται. καὶ θυγάτηρ βασιλέως τοῦ
νότου, εἰσελεύσεται πρὸς βασιλέα τὸ βορρᾶ. τοῦ ποιῆσαι σωθή
κας μετ' αὐτοῦ. καὶ οὐ κρατήσει ἰσχύος βραχίονος. καὶ οὐ στήσεται τὸ
σπέρμα αὐτοῦ, καὶ παραδοθήσεται αὐτὴ καὶ οἱ φέροντες αὐ
τὴν, καὶ ἡ νεᾶνις. καὶ ὁ κατισχύων αὐτὴν ἐν ταῖς καιροῖς. καὶ οὐκ
στήσεται ἐκ τοῦ ἄνθους τῶν ῥιζῶν αὐτῆς, ἐν τῇ ἑτοιμασίᾳ αὐτοῦ. καὶ
ἥξει πρὸς τὴν δύναμιν. καὶ εἰσελεύσεται πρὸς τὸ ὑποστήριγμα
τοῦ βασιλέως τοῦ βορρᾶ. καὶ ποιήσει ὡς αὐτῷ, καὶ κατισχύ
σει. καὶ γε θεοὺς αὐτῶν, μετὰ τῶν χωνευτῶν αὐτῶν. πάν
σκεῦος ἐπιθυμητὸν αὐτοῦ, ἀργυρίου καὶ χρυσίου. μετὰ αἰχμαλωσί
ας, οἴσει εἰς αἴγυπτον, καὶ αὐτὸς στήσεται ὑπὲρ βασιλέα τοῦ βορρᾶ.
καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ βασιλέως τοῦ νότου. καὶ ἀ
ναστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, συνάξουσιν ὄχλον
πλῆθος πολλῶν. καὶ ἐλεύσεται ἐρχόμενος καὶ κατακλύζων. καὶ
παρελεύσεται, καὶ ἀναθήσεται. καὶ συμπροπλακήσεται, ἕως τῆς
ἰσχύος αὐτοῦ. καὶ παραπανθήσεται βασιλεὺς τοῦ νότου, καὶ ἐξελεύσε
ται, καὶ πολεμήσει μετὰ τοῦ βασιλέως τοῦ βορρᾶ. καὶ στήσει
ὄχλον πολύν. καὶ παραδοθήσεται ὁ ὄχλος ἐν χειρὶ αὐτοῦ. καὶ λή
ψεται ὄχλον. καὶ ὑψωθήσεται ἡ καρδία αὐτοῦ. καὶ καταβαλεῖ
μυριάδας, καὶ οὐ κατισχύσει. καὶ ἐπιστρέψει βασιλεὺς τοῦ βορρᾶ.
καὶ ἥξει ὄχλον πολλὸν, ὑπὲρ τὸν πρότερον. καὶ ἐν τῷ τέλει τῶν

ἐγὼ λαλῶ πρὸς σέ. καὶ σὺ θὲς ἐπὶ τὴν στάσιν σου. ὅτι νῦν ἀπεστάλην πρὸς σέ. καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὴν πρός με ἔστην τρέμων. καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἐγὼ μυρμος. καὶ εἶπε πρός με. μὴ φοβοῦ Δανιήλ. ὅτι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης ἧς ἔδωκας τὸν καρδίαν σου συνιέναι, καὶ κακοπαθῆσαι ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου, ἠκούσθησαν οἱ λόγοι σου καὶ ἐγὼ ἦλθον ἐν τοῖς λόγοις σου. καὶ ὁ ἄρχων βασιλείας περσῶν ἱστήκει ἐξουθενημένος μοι ἐπὶ εἴκοσι καὶ μίαν ἡμέραν. καὶ ἰδοὺ Μιχαὴλ εἷς τῶν ἀρχόντων τῶν πρώτων, ἦλθε βοηθῆσαί μοι. καὶ αὐτὸν κατέλιπον ἐκεῖ μετὰ τοῦ ἄρχοντος βασιλείας περσῶν, καὶ ἦλθον σωματῆσαί σε ὅπως ἀπαντήσῃ τοῦ λαοῦ σου ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν. ὅτι ἔτι ἡ ὅρασις εἰς ἡμέρας. καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ κατὰ τοὺς λόγους τούτους, ἔδωκα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ κατενύγην. καὶ ἰδοὺ ὡς ὁμοίωσις υἱοῦ ἀνθρώπου ἥψατο τῶν χειλέων μου. καὶ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, καὶ ἐλάλησα. καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἑστῶτα ἐναντίον μου. κύριε ἐν τῇ ὀπτασίᾳ σου ἐστράφη τὰ ἐντός μου ἐν ἐμοί. καὶ οὐκ ἔσχον ἰσχύν. καὶ πῶς δυνήσεται ὁ παῖς σου κύριε λαλῆσαι μετὰ τοῦ κυρίου μου τούτου. καὶ ἐγὼ ἀπὸ τοῦ νῦν. οὐ κέκμηκεν ἐν ἐμοὶ ἰσχύς. καὶ πνοὴ οὐχ ὑπολέλειπται ἐν ἐμοί, καὶ προσέθετο. καὶ ἥψατό μου, ὡς ὅρασις ἀνθρώπου. καὶ ἐνίσχυσέ με, καὶ εἶπέ μοι. μὴ φοβοῦ. ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, εἰρήνη σοι. ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε. καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ, ἴσχυσα. καὶ εἶπα λαλήτω ὁ κύριός μου ὅτι ἐνίσχυσάς με. καὶ εἶπον εἰ οἶδας, ἕνεκεν ἦλθον πρὸς σέ, καὶ νῦν ἐπιστρέψω τοῦ πολεμῆσαι μετὰ τοῦ ἄρχοντος περσῶν. καὶ ἐγὼ ἐξεπορευόμην, καὶ ὁ ἄρχων τῶν ἑλλήνων ὤρχετο. ἀλλ' ἢ ἀναγγελῶ σοι ἐντεταγμένον ἐν γραφῇ ἀληθείας. καὶ οὐκ ἔστιν εἷς ἀντεχόμενος μετ' ἐμοῦ περὶ τούτων ἀλλ' ἢ μιχαήλ, ὁ ἄρχων ὑμῶν. Κεφ. ια. ι.

Αἰ ἐγὼ ἐν ἔτει πρώτῳ κύρου, ἔστην εἰς ἰσχύν, καὶ κραταιὸς ἦν. καὶ νῦν ἀλήθειαν ἀναγγελῶ σοι, ἰδοὺ τρεῖς βασιλεῖς ἀναστήκασιν ἐν τῇ περσίδι. καὶ ὁ τέταρτος, πλου-

τάξῃ ⸗ ἀφανισμῷ, καὶ συναμώσω διαθήκην πολλοῖς ἑβδο-
μὰς μία· καὶ ἐν τῷ ἡμίσει τ ἑβδομάδος, ἀρθήσεται μου θυσία
καὶ σπονδή· καὶ ⸗ ἐπὶ ἱερὸν, βδέλυγμα τῶν ἐρημώσεων ἕως· καὶ
ἕως συντέλειας καιροῦ, συντέλεια δοθήσεται ⸗ τῶν ἐρημώσεων.

Κεφάλαιον ι. ιο.

Τρίτο

Ν ἔτει τρίτῳ κύρου βασιλέως περσῶν λόγος
ἀπεκαλύφθη τῷ δανιήλ· οὗ τὸ ὄνομα ἐπεκλήθη
βαλτάσαρ, καὶ ἀληθινὸς ὁ λόγος, καὶ δύναμις μεγά-
λη, καὶ σύνεσις ἐδόθη αὐτῷ· ἐν τῇ ὁπτασίᾳ· ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεί-
ναις· ἐγὼ δανιήλ ἤμην πενθῶν, ἡμέρας ἑβδομάδας ἡμερῶν· ἄρτον
ἐπιθυμιῶν οὐκ ἔφαγον· καὶ κρέας· καὶ οἶνος, οὐκ εἰσῆλθεν εἰς τ στόμα
μου· καὶ ἀλάμμα οὐκ ἠλειψάμην, ἕως πληρώσεως ἡμῶν ἑβδομο-
δων ἡμερῶν· αὗται ἡμέραι ἐπλήσθησαν τετάρτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου καὶ
ἐγὼ ἤμην σὺν χόμενος· ⸗ ποταμοῦ ⸗ μεγάλου, αὐτός ἐστιν ὁ
δικήλ· καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ εἷς
ἐνδεδυμένος βαδδίν, καὶ ἡ ὀσφῦς αὐτοῦ περιεζωσμένη χρυσί-
ῳ φάζ· καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ, ὡσεὶ θαρσεῖς· καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ,
ὡς ἡ ὅρασις ἀστραπῆς· καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ, ὡσεὶ λαμπάδες
πυρός· καὶ οἱ βραχίονες αὐτοῦ, καὶ τὰ σκέλη αὐτοῦ, ὡς ὅρασις χαλ
κοῦ σίλβοντος· καὶ ἡ φωνὴ τ λόγων αὐτοῦ, ὡς φωνὴ ὄχλου· καὶ
εἶδον ἐγὼ δανιήλ· μόνος τὴν ὁπτασίαν, καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ
ἐμοῦ, οὐκ εἶδον τὴν ὁπτασίαν, ἀλλὰ ἔκστασις μεγάλη ἐπέπεσεν
ἐπ αὐτούς· καὶ ἔφυγον ἐν φόβῳ· καὶ ἐγὼ ὑπελείφθην μόνος, καὶ εἶ
δον τὴν ὁπτασίαν τὴν μεγάλην ταύτην· καὶ οὐκ ὑπελείφθη ἐν ἐ
μοὶ ἰσχύς· καὶ ἡ δόξα μου μετ ἐράφη εἰς διαφθοράν· καὶ οὐκ ἐ
κράτησα ἰσχυρὸς, καὶ ἤκουσα τὴν φωνὴν τῶν λόγων αὐτοῦ, καὶ ἐν
τῷ ἀκοῦσαί μου φωνὴν ῥημάτων αὐτοῦ, ἤμην κατανενυγμέ-
νος· καὶ τὸ πρόσωπόν μου ⸗ τὴν γῆν· καὶ ἰδοὺ χεὶρ ἁπτομένη
μου· ἤγειρέ με ⸗ τὰ γόνατά μου, καὶ ταρσοὺς χειρῶν μου· καὶ εἶ
πε πρός με δανιήλ· ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, σύνες σὺ τοῖς λόγοις οἷς

θνόμά σου ἐπ' αὐτ. ὅτι οὐκ ἐπὶ ταῖς δικαιοσύναις ἡμῶν ἡμεῖς βάλλομεν τὴν δέησιν ἡμῶν ἐνώπιόν σου, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς οἰκτιρμοῖς σου τοῖς πολλοῖς καὶ μεγάλοις καὶ ἐλάθησαν καὶ πρόσχες κύριε. πρόσωπον, καὶ μὴ χρονίσῃς ἕνεκεν σου. κύριε ὁ θεός μου. ὅτι σὸν ὄνομά σου ἐπικέκληται ἐπὶ τὴν πόλιν σου, καὶ ἐπὶ σὸν λαόν σου. καὶ ἐπὶ μὲν λαλοῦντος, καὶ προσευχομένου, καὶ ἐξαγορεύοντος τὰς ἁμαρτίας μου, καὶ τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ μου Ἰσραὴλ. καὶ βάλλοντος τὴν ἔλεημοσύνην μου ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ μου περὶ τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου τοῦ θεοῦ μου. καὶ ἐπὶ μου λαλοῦντος ἐν τῇ προσευχῇ, καὶ ἰδοὺ ὁ ἀνὴρ Γαβριὴλ ὃν εἶδον ἐν τῇ ὁράσει ἐν τῇ ἀρχῇ, πετόμενος, καὶ ἥψατό μου, ὡσεὶ ὥραν θυσίας ἑσπερινῆς. καὶ συνέπεσέ μοι, καὶ ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ. καὶ εἶπε Δανιήλ. νῦν ἐξῆλθον συμβιβάσαι σε νῦν ἀρχῆς διάσεως σου. ἐξῆλθον ὁ λόγος καὶ ἐγὼ ἦλθον ἀναγγεῖλαί σοι. σὺ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν εἶ σύ. καὶ ἐννοήθητι ἐν τῷ ῥήματι. καὶ σύνες ἐν τῇ ὀπτασίᾳ. ἑβδομήκοντα ἑβδομάδες συνετμήθησαν ἐπὶ τὸν λαόν σου. καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν σου συντελεσθῆναι ἀμαρτίαν. καὶ τοῦ σφραγίσαι ἁμαρτίας, καὶ ἀπαλεῖψαι τὰς ἀνομίας, καὶ τοῦ ἐξιλάσασθαι ἀδικίας. καὶ τοῦ ἀγαγεῖν δικαιοσύνην αἰώνιον. καὶ τοῦ σφραγίσαι ὅρασιν καὶ προφήτην. καὶ τοῦ χρίσαι ἅγιον ἁγίων καὶ γνῶσῃ καὶ συνήσεις ἀπὸ ἐξόδου λόγου. τοῦ ἀποκριθῆναι. καὶ οἰκοδομῆσαι Ἱερουσαλήμ. ἕως χριστοῦ ἡγουμένου, ἑβδομάδες ἑπτὰ, καὶ ἑβδομάδες ἑξήκοντα δύο. καὶ πλατεῖα, καὶ οἰκοδομηθήσεται πλατεῖα, καὶ περίτειχος. καὶ ἐκκαινωθήσονται οἱ καιροὶ. καὶ μετὰ τὰς ἑβδομάδας τὰς ξβ'. ἐξολοθρευθήσεται χρίσμα. καὶ κρίμα οὐκ ἔσται αὐτῷ. τὴν δὲ πόλιν, καὶ τὸ ἅγιον διαφθερεῖ σὺν τῷ ἡγουμένῳ τῷ ἐρχομένῳ. καὶ ἐγκοπήσονται, ὡς κατακλυσμός. καὶ ἕως τέλους πολέμου συντετμημένου τάξει ἀφανισμοῖς. καὶ δυναμώσει διαθήκην πολλοῖς. ἑβδομὰς μία, καὶ ἥμισυ τῆς ἑβδομάδος καταπαύσει θυσίασμον καὶ θυσίας. καὶ πτερύγιον ἀπὸ ἀφανισμοῦ, καὶ ἕως συντελείας, καὶ τοῦ δοθῆ

ἡμῖν ἡ αἰσχύνη τῷ προσώπῳ, καὶ τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν. καὶ τοῖς
ἄρχουσιν ἡμῶν, καὶ πατράσιν ἡμῶν, ὅτι ἡμάρτομεν τῷ κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν.
οἰκτιρμοί, καὶ οἱ ἱλασμοί, ὅτι ἀπέστημεν ἀπὸ κυρίου, καὶ οὐκ
εἰσηκούσαμεν τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν, πορεύεσθαι ἐν τοῖς
νόμοις αὐτοῦ. οἷς ἔδωκε κατὰ πρόσωπον ἡμῶν ἐν χερσὶ τῶν
δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν. καὶ πᾶς Ἰσραὴλ, παρέβησαν τὸν νόμον
σου, καὶ ἐξέκλιναν τοῦ μὴ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς σου. καὶ ἐπῆλθεν ἐφ'
ἡμᾶς ἡ κατάρα. καὶ ὁ ὅρκος ὁ γεγραμμένος ἐν νόμῳ Μωϋσέως
δούλου τοῦ θεοῦ, ὅτι ἡμάρτομεν αὐτῷ. καὶ ἔστησε τοὺς λόγους αὐτοῦ
οὓς ἐλάλησεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τοὺς κριτὰς ἡμῶν. οἳ ἐκρίναν ἡμᾶς
ἐπάγειν ἐφ' ἡμᾶς κακὰ μεγάλα, οἷα οὐ γέγονεν ὑπὸ κάτω
παντὸς τοῦ οὐρανοῦ, κατὰ τὰ γενόμενα ἐν Ἱερουσαλήμ. καθὼς γέ-
γραπται ἐν νόμῳ Μωϋσῆ πάντα τὰ κακὰ ταῦτα, ἦλθεν ἐφ' ἡ-
μᾶς. καὶ οὐκ ἐδεήθημεν τοῦ προσώπου κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν,
ἀποστρέψαι ἀπὸ τῶν ἀδικιῶν ἡμῶν, καὶ συνιέναι ἐν πά-
σῃ ἀληθείᾳ. καὶ ἐγρηγόρησε κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐπὶ τὰ κακὰ
καὶ ἐπήγαγεν αὐτοὺς ἐφ' ἡμᾶς, ὅτι δίκαιος, ὁ θεὸς ἡμῶν, ἐπὶ πᾶ-
σαν τὰν ποίησιν αὐτοῦ ἣν ἐποίησε. καὶ οὐκ ἐσηκούσαμεν τῆς φω-
νῆς αὐτοῦ. καὶ νῦν κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν ὃς ἐξήγαγες τὸν λαόν σου,
ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν χειρὶ κραταιᾷ. καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνο-
μα ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη ἡμάρτομεν. ἠνομήσαμεν. ἠδικήσαμεν. κύ-
ριε ἐν πάσῃ, ἡ ἐλεημοσύνη σου. ἀποστραφήτω δὴ ὁ θυμός σου,
καὶ ἡ ὀργή σου ἀπὸ τῆς πόλεώς σου Ἱερουσαλήμ ὄρους ἁγίου σου
ὅτι ἡμάρτομεν ἐν τοῖς ἀδικίαις ἡμῶν καὶ τῶν πατέρων ἡμῶν Ἱε-
ρουσαλήμ, καὶ ὁ λαός σου εἰς ὀνειδισμὸν ἐγένετο. καὶ νῦν πᾶσι
τοῖς περικύκλῳ ἡμῶν. καὶ νῦν εἰσάκουσον κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν τῆς
προσευχῆς τοῦ δούλου σου, καὶ τῆς δεήσεως αὐτοῦ. καὶ ἐπίφανον τὸ
πρόσωπόν σου, ἐπὶ τὰ ἁγιάσματά σου, τὰ ἔρημον, ἕνεκεν σοῦ. κλῖνον
ὁ θεός μου τὸ οὖς σου καὶ ἄκουσον. ἄνοιξον τοὺς ὀφθαλμούς σου. καὶ
ἴδε τὴν ἀφανισμὸν ἡμῶν, καὶ τὴν πόλεώς σου ἐφ' ἣν ἐπικέκληται τὸ

ὁ ζυγὸς τῦ κλοιοῦ αὐτῦ κατδυθήνη. δόλος οὐ χερὶ αὐτῦ. καὶ οὐ καρδίᾳ αὐτῦ μιγαλωθήσθαι, καὶ δόλῳ σφθερᾷ πολλοὺς καὶ ἐ ἀπολέας πολλῶ σήσθαι. κ) ἐπ' ἀρχοντα ἀρχόντων σήσθαι, καὶ ὡς ὰ ἐν χερὶ σωρίφη. καὶ ἡ ὅρασις τῆς ὠπίρας καὶ τῆς προΐας τῆς ῥηθείσης, καὶ ἀληθής ἐσι. καὶ σὺ σφράγισον τὰν ὅρασιν, ὅτι ἐς ἡμέρας πολλάς. κ) ἐγὼ δανιὴλ ἐκθυμήθην καὶ ἐμαλακίσθην ἡμέρας. καὶ ἀνέστην, καὶ ἐποίουν τὰ ἔργα τῦ βασιλέως. καὶ ἐθαύμαζον τὴν ὅρασιν, καὶ οὐκ ἦν ὁ συνιῶν.

Κεφάλαιον. θ. ϙ.

ΝΤῷ πρώτῳ ἔτει δαρείου τῦ ὑοῦ ἀσυήρου, ἀπὸ τῦ σπέρματος τῶν μήδων. ὃς ἐβασίλευσεν ἐπὶ τὴν βασιλείαν χαλδαίων. οὗ ἔτει ἐνὶ τῆς βασιλείας, αὐτῦ. ἐγὼ δανιὴλ, συνῆκα ἐν ταῖς βίβλοις, τῶν ἀριθμῶν τῶν ἐτῶν. ὃς ἐγενήθη λόγος κυρίου πρὸς ἱερεμίαν τὸν προφήτην. εἰς συμπλήρωσιν ἐρημώσεως ἱλὴμ, ἑβδομήκοντα ἔτη. καὶ ἔδωκα τὸ πρόσωπόν μου πρὸς κύριον τὸν θεὸν, τῦ ἐκζητῆσαι προσδυχὴν καὶ δέησιν. ἐν νηστείᾳ καὶ σάκκῳ καὶ σποδῷ, προσδυξάμην πρὸς κύριον τὸν θεόν μου, καὶ ἐξομολογησάμην, καὶ εἶπα, κύριε ὁ θεὸς ὁ μέγας καὶ θαυμαστός. ὁ φυλάσσων τὴν συγθήκην καὶ τὸ ἔλεος τοῖς ἀγαπῶσί σε, καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὰς ἐντολάς σου. ἡμάρτομεν, ἠδικήκαμεν, ἠσεβήσαμεν, ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου, καὶ ἀπὸ τῶν κριμάτων σου, καὶ οὐκ ἠκούσαμεν τῶν δούλων σου τῶν προφητῶν. οἳ ἐλάλησαν ἐν τῷ ὀνόματί σου πρὸς τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν καὶ ἄρχοντας ἡμῶν, κ) πατέρας ἡμῶν καὶ πρὸς πάντα τὸν λαὸν τῆς γῆς. σοὶ κὲ ἡ δικαιοσύνη σου, κ) ἡμῖν ἡ αἰσχύνη τῷ προσώπῳ. ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη. ἀνδρὶ ἰούδᾳ, καὶ τοῖς ἐνοικοῦσιν ἱερουσαλὴμ, καὶ παντὶ ἰσραὴλ, τοῖς ἐγγὺς καὶ τοῖς μακρὰν ἐν πάσῃ τῇ γῇ οὗ διέπεμψας αὐτοὺς ἐκεῖ. ἐν ἀθεσίᾳ αὐτῶν ᾗ ἠθέτησάν σε κύριε.

καὶ σωτηρίαν σῶσον αὐτά· καὶ ἕως τοῦ ὁ ἀρχισράτηγος ῥυσιτὰ
τῶν ἀχμαλωσίων· καὶ διʼ αὐτὸν θυσία ἀναφέρεται· καὶ ἐγενή
θη, καὶ κατευωδώθη αὐτῷ· καὶ ὁ ἄγιον δρησμοθύσεται· καὶ
ἐδόθη τοῦ τῶν θυσιῶν ἁμαρτία· καὶ ἐρρίφη χαμαὶ ἡ δικαιο
σύνη· καὶ ἐποίησε καὶ εὐωδώθη· καὶ ἤκουσε κύριος ἁγίου λα
λοῦντος· καὶ εἶπεν εἷς ἅγιος τῷ φελμουνί· τοῦ λαλοῦντι· ἕως
πότε ἡ ὅρασις σήσται ἡ θυσία ἡ ἀρθῆσα καὶ ἡ ἁμαρτία δρη
μώσεως ἡ δοθῆσα· καὶ ὁ ἄγιον καὶ ἡ δύναμις σημπατηθήσται
καὶ εἶπεν αὐτῷ, ἕως ἑσπέρας καὶ πρωῒ ἡμέραι διχίλιαι ἑ
κατόσιαι· καὶ καθαρισθήσεται ὁ ἅγιον· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἰδεῖν
με ἐγὼ δανιὴλ τὴν ὅρασιν, καὶ ἐζήτουν σύνεσιν, καὶ ἰδοὺ ἕστη
ἐνώπιον ἐμοῦ, ὡς ὅρασις ἀνδρός· καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀνδρὸς
ἀνὰ μέσον τοῦ οὐβὰλ, καὶ ἐκάλεσε, καὶ εἶπε γαβριὴλ· συνίπι
σον ἐκείνου τὴν ὅρασιν· καὶ ἦλθε καὶ ἕστη ἐχόμενόν τῆς στά
σεώς μου, καὶ ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν ἐθαμβήθην· καὶ πίπτω τοῦ πρό
σωπόν μου· καὶ εἶπε πρός με· σύνες, υἱὲ ἀνθρώπου ἔτι γὰρ εἰς
καιροῦ πέρας ἡ ὅρασις· καὶ ἐν τῷ λαλεῖν αὐτόν μετʼ ἐμοῦ, πί
πτω τοῦ πρόσωπόν μου τοῦ γῆς, καὶ ἥψατό μου· καὶ ἔστησέ
με τοῦ τοὺς πόδας καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἐγὼ γνωρίζω σοι τὰ ἐσόμε
να ἐπʼ ἐσχάτων τῆς ὀργῆς· ἔτι γὰρ εἰς καιροῦ πέρας ὁ χρὸς ὃν
εἶδόσε ὁ ἔχων τὰ κέρατα βασιλεῖς μήδων καὶ περσῶν ὁ πρω
τος τῶν ἑλλήνων, βασιλεὺς ἑλλήνων· καὶ τὸ κέρας τὸ μέγα ὁ ἦν
ἀνὰ μέσον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, αὐτὸς ἔστι ὁ βασιλεὺς ὁ πρῶ
τος, καὶ τοῦ συντριβέντος ἵνα ἔστησαν τέσσαρα κέρατα ὑπὸ κάτω
τέσσαρσι βασιλεῖς ἐκ τοῦ ἔθνους αὐτοῦ ἀναστήσονται· καὶ οὐκ
ἔν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ· καὶ ἐπʼ ἰσχόντων τῆς βασιλείας αὐτῶν· πλη
ρωμένων τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν ἀναστήσεται βασιλεὺς ἀναιδὴς
προσώπῳ, καὶ συνιὼν προβλήματα, καὶ κραταιὰ ἡ ἰσχὺς αὐ
τοῦ· καὶ οὐκ ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ· καὶ θαυμαστὰ διαφθερεῖ καὶ κα
τευθυνεῖ, καὶ ποιήσει· καὶ φθορὰ ἰσχυροὺς, καὶ λαὸν ἅγιον·
ὁ ζυγὸς

λεία αὐτ, βασιλεία ἀλλόφυλ, καὶ πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ αὐτ δουλεύ-
σουσι. καὶ ὑπακούσ. ἕως ὧδε τὸ πέρας τ λόγου. ἐγὼ Δανιήλ,
οἱ διαλογισμοί μου σωτάρασόν με, καὶ ἡ μορφή μου ἀλλοι-
ώθη ἐπ' ἐμοί καὶ τὸ ῥῆμα ἐν τῇ καρδίᾳ μου σωτηρήσ.

Κεφάλαιον. η. ϛ.

ΕΤΗ τρίτῳ τῆς βασιλείας βαλτάσαρ, τ βασιλέως
ὅρασις ὤφθη πρός με ἐγὼ Δανιὴλ μετὰ τὴν ὀφθεί-
σαν μοι τὸ ἀρχῇ καὶ ἤμην ἐν Σούσοις τῇ βάρει ἦσαν χώρα
αἰλάμ. καὶ εἶδον ἐν ὁράματι, καὶ ἤμην ἐπὶ τῆς οὐβάλ. καὶ ἦρα τοὺς
ὀφθαλμούς μου, καὶ εἶδον. καὶ ἰδοὺ κριὸς εἷς ἑστηκὼς πρὸ τ οὐβάλ
καὶ αὐτὸς κέρατα. καὶ τὰ κέρατα ὑψηλά. καὶ τὸ ἓν ὑψηλότερον τοῦ
ἑτέρου. καὶ τὸ ὑψηλότερον ἀνέβαινεν ἐπ' ἐσχάτων. καὶ εἶδον τὸν κρι
ὸν κρατοῦντα κατὰ θάλασσαν, καὶ βορρᾶν, καὶ νότον καὶ πάντα τὰ
θηρία. οὐ στήσον ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξαιρούμενος ἐκ χει
ρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐποίησε κατὰ τὸ θέλημά αὐτοῦ, καὶ ἐμεγαλύνθη. καὶ
ἐγὼ ἤμην σωιὼν καὶ ἰδοὺ τράγος αἰγῶν ἤρχετο ἀπὸ λιβὸς ἐπὶ
προσώπου πάσης τ γῆς. καὶ αὐτὸς τράγος κέρας θωρητ ἀνὰ μέσον
τ ὀφθαλμῶν καὶ ἦλθεν ἕως κριοῦ τ τὰ κέρατα ἐχόντος. ὃ εἶδον
ἑστῶτος ἐνώπιον οὗ ἐβάλ. καὶ ἔδραμε πρὸς αὐτὸν ἐν ὁρμῇ τῆς ἰσχύος
αὐτοῦ καὶ εἶδον αὐτὸν φθάνοντα ἕως τοῦ κριοῦ. καὶ ἐξηρίσθη πρὸς
αὐτόν. καὶ ἔπαισε τὸν κριὸν καὶ συνέβρισεν ἀμφότερα τὰ κέρατα
αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἦν ἰσχὺς τοῦ κριοῦ τοῦ στῆναι ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ ἔῤῥι
ψεν αὐτὸν τῇ γῇ, καὶ συνεπάτησεν αὐτὸν καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξαιρού
μενος τ κριὸν ἐκ χειρὸς αὐτοῦ. καὶ ὁ τράγος τ αἰγῶν ἐμεγαλύνθη
ἕως σφοδρά. καὶ ἐν τῷ ἰσχύσαι αὐτ, συνεβίβη τὸ κέρας αὐτοῦ τὸ
μέγα. καὶ ἀνέβη ἕτερα κέρατα τέσσαρα ὑπὸ κάτω αὐτοῦ εἰς τοὺς
τέσσαρας ἀνέμους τ οὐρανοῦ. καὶ ἐκ τοῦ ἑνὸς αὐτ, ἐξῆλθε κέρας
ἓν ἰσχυρόν. καὶ ἐμεγαλύνθη, πρὸς τὸν νότον καὶ τὴν ἀνα-
λήν, καὶ ἐμεγαλύνθη, ἕως τῆς δυνάμεως τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ἔπεσεν
τῆς γῆς ἀπὸ τῆς δυνάμεως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἀπὸ τῶν ἄστρων

ὀ γ σιν· ἡ ἐξουσία αὐτ῀ ἐξουσία αἰώνιος ἣ ὃς ὃ παρελεύσε῀. καὶ ἡ βασιλεία αὐτ῀, ὃ οὐ διαφθαρήσε῀. ἀφεῖξε δὲ πνεῦμά μου ἐγὼ Δανιὴλ, ἐν τῇ ἕξει μου· καὶ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς μου σωτεταραγμένον με. καὶ προσῆλθον ἑνὶ τ῀ ἑστηκότων· καὶ τὴν ἀκρίβειαν ἐζήτουν παρ᾽ αὐτ῀ περὶ πάντων τούτων· καὶ εἶπέ μοι τ῀ ἀκρίβειαν, καὶ τὸ σύγκρισιν τ῀ λόγων, ἐγνώρισέ μοι· ταῦτα τὰ θηρία τὰ μεγάλα τὰ τέσσαρα, τέσσαρες βασιλεῖαι, οὐκ ἀσθήσο῀ται τ῀ γῆς· καὶ ἀρθήσο῀ται καὶ παραλήψο῀ται τ῀ βασιλείαν, ἅγιοι ὑψίστου καὶ καθέξουσιν αὐτ῀ ἕως αἰῶνος· καὶ ἕως αἰῶνος τ῀ αἰώνων· καὶ ἐζήτουν ἀκριβῶς, περὶ τ῀ θηρίου τ῀ τετάρτου. ὅτι ἦν διάφορον, περὶ πᾶν θηρίον θηρί῀ φοβερὸν περίσσ῀ οἱ ὀδόντες αὐτ῀ σιδηροῖ καὶ οἱ ὄνυχες αὐτ῀ χαλκοῖ ἐσθίον· καὶ λεπαῖνον, καὶ τὰ ἐπίλοιπα τοῖς ποσὶν αὐτ῀ συνεπάτει· καὶ περὶ τ῀ κράτων αὐτ῀ τ῀ δέκα, ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτ῀· καὶ τ῀ ἑτέρου τ῀ ἀναβαίνοντος καὶ ἐκλιναξάντων τ῀ προτέρων, τρία· κέρας ἐκεῖνο ᾧ οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ τὸ στόμα λαλοῦν μεγάλα· καὶ ἡ ὅρασις αὐτ῀, μείζων τ῀ λοιπῶν ἐθεώρει· καὶ τὸ κέρας ἐκεῖνο, ἐποίει πόλεμον μετὰ τ῀ ἁγίων· καὶ ἴσχυσε πρὸς αὐτούς, ἕως οὗ ἦλθεν ὁ παλαιὸς τ῀ ἡμερῶν· καὶ τὸ κρίμα ἔδωκεν ἁγίοις ὑψίστου· καὶ ὁ καιρὸς ἔφθασε· καὶ τ῀ βασιλείαν κατέσχον οἱ ἅγιοι· καὶ εἶπε τὸ θηρίον τὸ τέταρτον βασιλεία τετάρτη ἔσται ἐν τῇ γῇ· ἥτις ὑπερέξει πάσας τὰς βασιλείας· καὶ καταφάγε῀ πᾶσαν τὴν γῆν· καὶ συμπατήσει αὐτὴν, καὶ κατακόψει· καὶ τὰ δέκα κέρατα αὐτ῀ δέκα βασιλεῖς οὐκ ἀσθήσο῀ται· καὶ ὀπίσω αὐτ῀, οὐκ ἀσθήσε῀ται ἕτερος ὃς ὑπερόψεται κακοὺς πάντας τοὺς ἔμπροσθεν· καὶ βασιλεῖς ταπεινώσει· καὶ λόγους πρὸς τ῀ ὕψιστον λαλήσει, καὶ τοὺς ἁγίους ὑψίστου πλανήσει, καὶ ὑπονοήσει τ῀ ἀλλοιῶσαι καιροὺς καὶ νόμον καὶ δοθήσε῀ται ἐν χειρὶ αὐτ῀, ἕως καιροῦ, καὶ καιρῶν· καὶ ἥμισυ καιροῦ, καὶ τὸ κριτήριον καθήσει καὶ τὴν ἀρχὴν μετασήσουσι τ῀ ἀφανίσαι, καὶ τ῀ ἀπολέσαι ἕως τέλους· καὶ ἡ βασιλεία, καὶ ἡ ἐξουσία καὶ ἡ μεγαλωσύνη τ῀ βασιλείας τ῀ ὑπὸ κάτω παντὸς τ῀ οὐρανοῦ, ἐδόθη ἁγίοις ὑψίστου· καὶ ἡ βασι

θηρίον ἕτερον ὅμοιον ἄρκῳ καὶ ἐς κλιτὸς ἐνεστάθη. καὶ τρία πλευρὰ ἐν τῷ στόματι αὐτῆς. ἀνὰ μέσον τῶν ὀδόντων αὐτῆς. καὶ οὕτως ἔλεγον αὐτῇ. ἀνάστηθι, φάγε σάρκας πολλάς. ὀπίσω αὐτοῦ ἐθεώρουν. καὶ ἰδοὺ θηρίον ἕτερον ὡσεὶ πάρδαλις. καὶ αὐτῇ πτερὰ τέσσαρα πτηνοῦ ὑπεράνω αὐτῆς. καὶ τέσσαρες κεφαλαὶ τῷ θηρίῳ. καὶ ἐξουσία ἐδόθη αὐτῇ. ὀπίσω τούτου ἐθεώρουν. καὶ ἰδοὺ θηρίον τέταρτον. καὶ φοβερὸν καὶ ἔκθαμβον. καὶ ἰσχυρὸν περισσῶς. καὶ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ σιδηροῖ μεγάλοι, ἐσθίον, καὶ λεπτύνον. καὶ τὰ ἐπίλοιπα τοῖς ποσὶν αὐτοῦ συνεπάτει. καὶ αὐτὸ διαφέρον περισσῶς παρὰ πάντα τὰ θηρία τὰ ἔμπροσθεν αὐτοῦ. καὶ κέρατα δέκα αὐτῷ, προσωπεῖον ἐν τοῖς κέρασιν αὐτοῦ. καὶ ἰδοὺ κέρας ἕτερον μικρὸν, ἀνέβη ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ τρία κέρατα τῶν ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐξερριζώθη ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. καὶ ἰδοὺ ὀφθαλμοὶ, ὡσεὶ ὀφθαλμοὶ ἀνθρώπου. ἐν τῷ κέρατι ἐκείνῳ. καὶ στόμα λαλοῦν μεγάλα. καὶ ἐποίει πόλεμον πρὸς ἁγίους. ἐθεώρουν ἕως οἱ θρόνοι ἐτέθησαν. καὶ παλαιὸς ἡμερῶν ἐκάθητο καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ, λευκὸν ὡσεὶ χιὼν. καὶ ἡ θρὶξ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, ὡσεὶ ἔριον καθαρόν. ὁ θρόνος αὐτοῦ φλὸξ πυρὸς. οἱ τροχοὶ αὐτοῦ, πῦρ φλέγον. ποταμὸς, πυρὸς εἵλκεν ἐκπορευόμενος ἔμπροσθεν αὐτοῦ. χίλιαι χιλιάδες ἐλειτούργουν αὐτῷ, καὶ μύριαι μυριάδες, παρέστηκεισαν ἔμπροσθεν αὐτοῦ. κριτήριον ἐκάθισε, καὶ βιβλία ἀνεῴχθησαν, ἐθεώρουν τότε ἀπὸ φωνῆς τῶν λόγων τῶν μεγάλων. ὧν τὸ κέρας ἐκεῖνο ἐλάλει, ἕως ἀπηρίθη τὸ θηρίον καὶ ἀπώλετο. καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐδόθη εἰς κατάκαυσιν πυρός. καὶ τῶν λοιπῶν θηρίων, μετεστάθη ἡ ἀρχή. καὶ μακρότης ζωῆς ἐδόθη αὐτοῖς, ἕως χρόνου καὶ καιροῦ. ἐθεώρουν ἐν ὁράματι τῆς νυκτὸς. καὶ ἰδοὺ μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡς υἱὸς ἀνθρώπου ἤρχόμενος ἦν. καὶ ἕως τοῦ παλαιοῦ τῶν ἡμερῶν ἔφθασε, καὶ ἐνώπιον αὐτοῦ προσωπώχθη. καὶ αὐτῷ ἐδόθη ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ βασιλεία. καὶ πάντες οἱ λαοὶ φυλαὶ γλῶσσαι. αὐτῷ δουλεύ

φθύτης εὑρέθη ἐν ἐμοί· καὶ ἐνώπιον δέ σου βασιλεῦ, παρᾴπλη
μα ἐκ ἐποίησα· τότε ὁ βασιλεὺς σφόδρα ἠγαθύνθη ἐπ' αὐτῷ· καὶ
τὸν Δανιὴλ ἔπεσεν, ἀνενέγκαι καὶ ἐκ τοῦ λάκκου· καὶ ἀνήχθη Δα
νιὴλ ἐκ τοῦ λάκκου, καὶ πᾶσα σλαφθορὰ, ἐχ εὑρέθη ἐν αὐτῷ,
ὅτι ἐπίστευσε τῷ θεῷ αὐτοῦ· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἤγαγε
τοὺς ἄνδρας τοὺς σλιβάλλοντας τὸν Δανιὴλ, καὶ ἐς τὸν λάκκον τῶν
λεόντων ἐνεβλήθησαν αὐτοί· καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν, καὶ αἱ γυναῖκες
αὐτῶν· καὶ ἐκ ἔφθασαν ἐς τὸ ἔδαφος τοῦ λάκκου, ἕως οὗ ἐκυρί
ευσαν αὐτῶν οἱ λέοντες καὶ πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν ἐλέπυναν.
τότε Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς, ἔγραψε πᾶσι τοῖς λαοῖς φυλαῖς γλώσ
σαις τοῖς οἰκοῦσιν ἐν πάσῃ τῇ γῇ· εἰρήνη ὑμῖν πληθυνθείη· ἐκ
προσώπου μου, ἐτίθη δόγμα τῷ ἐν πάσῃ ἀρχῇ τῆς βασιλείας
μου, ἐὰν τρέμοντας καὶ φοβεμένους, ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ Δα
νιὴλ· ὅτι αὐτὸς ἐστὶ θεὸς ζῶν, καὶ μένων εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ ὁ βα
σιλεύς αὐτοῦ οὐ σλαφθαρήσεται· καὶ ἡ κυρεία αὐτοῦ, ἕως τέλους
ἀνταλαμβανθήσεται, καὶ ῥύσεται· καὶ σωιᾷ σημεῖα, τέρατα, ἐν τῷ
οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· ὅστις ἐξείλετο τὸν Δανιὴλ ἐκ τόματος
τῶν λεόντων· καὶ Δανιὴλ, κατηύθυνεν, ἐν τῇ βασιλείᾳ Δαρείου,
καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ Κύρου τοῦ Περσου.

Κεφ. ζ. ζ.

ΕΝ τῷ πρώτῳ ἔτει βαλτάζαρ βασιλέως Χαλδαί
ων, Δανιὴλ ἐνύπνιον εἶδε· καὶ αἱ ὁράσεις τῆς κεφα
λῆς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ, καὶ τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ
ἔγραψεν ἀρχὴν λόγων αὐτοῦ· ἐγὼ Δανιὴλ, ἐθεώρουν ἐν ὁράμα
τί μου τῆς νυκτὸς· καὶ ἰδοὺ τέσσαρες ἄνεμοι τοῦ οὐρανοῦ, προσέ
βαλον εἰς τὴν θάλασσαν τὴν μεγάλην, καὶ τέσσαρα θηρία με
γάλα ἀνέβαινον ἐκ τῆς θαλάσσης· σλαφέροντα ἀλλήλων τὸ πρῶ
τον· ὡσεὶ λέαινα· καὶ πτερὰ αὐτῆς ὡς ἀετοῦ, ἐθεώρουν ἕως οὗ ἐξε
τίλη τὰ πτερὰ αὐτῆς· καὶ ἐξύρθη ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ ἐπὶ ποδῶν
ἀνθρώπου ἐστάθη· καὶ καρδία ἀνθρώπου ἐδόθη αὐτῇ· καὶ ἰδοὺ

ῥῆσι τοῦ βασιλέως. βασιλεῦ, ὁ χρόνος ἐταξας. ὅπως πᾶς ἄν
ἄνθρωπος ὃς ἄν αἰτήσῃ παρὰ παντὸς τοῦ θεοῦ καὶ ἀνθρώπου αἴτη
μα ἕως ἡμερῶν τριάκοντα ἀλλ' ἢ παρὰ σοῦ βασιλεῦ, ἐμβληθήσε
ται εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς. ἀληθι
νὸς ὁ λόγος. κατὰ τὸ δόγμα μήδων, καὶ περσῶν ὃ παρελεύσε-
ται, καὶ τότε ἀποκριθέντες καὶ λέγουσιν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. δα
νιὴλ ὁ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας τῆς ἰουδαίας, οὐ κατέστη
σεν δόγματί σου καὶ γραφῇ τῇ ἡμέρᾳ αὐτῇ παρὰ σοῦ θεοῦ
σου τὰ αἰτήματα αὐτοῦ. τότε ὁ βασιλεὺς ὡς τὸ ῥῆμα ἤκουσε, πο
λὺ ἐλυπήθη ἐπ' αὐτῷ καὶ περὶ τοῦ δανιὴλ ἠγωνίζετο τοῦ ἐξελέσθαι αὐ
τὸν, καὶ ἕως εἰσέρας ἦν ἀγωνιζόμενος τοῦ ἐξελέσθαι αὐτόν. τότε οἱ
ἄνθρωποι ἐκεῖνοι λέγουσι τῷ βασιλεῖ. γνῶθι βασιλεῦ ὅτι τὸ δό
γμα μήδοις καὶ πέρσαις. τοῦ πᾶν δόγμα, καὶ στάσιν, ὃν ἂν ὁ βα
σιλεὺς στήσῃ ὃ δεῖ παραλλάξαι. τότε ὁ βασιλεὺς εἶπε, καὶ ἤγα
γον τὸν δανιὴλ. καὶ ἐνέβαλον αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων, καὶ εἶπεν
ὁ βασιλεὺς τῷ δανιὴλ. ὁ θεός σου ᾧ σὺ λατρεύεις ἐνδελεχῶς αὐ
τὸς ἐξελεῖταί σε. καὶ ἤνεγκαν λίθον ἕνα καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ
λάκκου. καὶ ἐσφράγισε ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ δακτυλίῳ αὐτοῦ, καὶ
ἐν τῷ δακτυλίῳ τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ. ὅπως μὴ ἀλλοιωθῇ πρᾶ
γμα ἐν τῷ δανιὴλ, καὶ ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ οἶκον αὐτοῦ, καὶ
ἐνυκτέρευσε νηστεύων. καὶ ἐδέσματα οὐκ ἐσήνεγκαν αὐτῷ. καὶ ὁ
ὕπνος ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ὑπέκλεισεν ὁ θεὸς τὰ στόματα τῶν λε
όντων, καὶ οὐ παρηνώχλησαν τῷ δανιὴλ. τότε ὁ βασιλεὺς ἀνέστη
τὸ πρωΐ ἐν τῷ φωτί, καὶ ἐν σπουδῇ ἦλθεν ἐπὶ τὸν λάκκον τῶν
λεόντων. καὶ ἐν τῷ ἐγγίζειν αὐτὸν τῷ λάκκῳ τῷ δανιὴλ. φωνῇ
ἰσχυρᾷ ἐβόησε δανιὴλ. ὁ δοῦλος τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ θεός σου ᾧ σὺ λα
τρεύεις ἐνδελεχῶς. εἰ ἐδυνάσθη ἐξελέσθαι σε ἐκ στόματος λεόντων;
καὶ εἶπε δανιὴλ τῷ βασιλεῖ, βασιλεῦ εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι. ὁ θε
ός μου ἐξαπέστειλεν τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἐνέφραξεν τὰ στόμα
τα τῶν λεόντων, καὶ οὐκ ἐλυμήναντό με, ὅτι κατέναντι αὐτοῦ,

τῇ βασιλείᾳ· ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ ἀνῃρέθη Βαλτάσαρ ὁ βασιλεὺς Χαλδαίων· καὶ Δαρεῖος ὁ Μῆδος παρέλαβε τὴν βασιλείαν· ὢν ἐτῶν ἑξήκοντα δύο.

Κεφάλαιον. ε. ς.

Αἱ ὕβρεσιν ἐνώπιον Δαρείου, καὶ κατέσησεν ἐπὶ τῆς
κ βασιλείας. Σατράπας ἑκατὸν εἴκοσι τὸν ἀριθμόν, ἵνα ὅλῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐπάνω αὐτῶν, τακτικοὺς βασιλεῖς, ὧν ἦν Δανιὴλ εἷς ἐξ αὐτῶν· τὸ ἀσφαλίσασθαι αὐτοὺς τοὺς σατράπας λόγον· ὅπως ὁ βασιλεὺς μὴ ἐνοχλῆται· καὶ ἦν Δανιὴλ ὑπὲρ αὐτούς· ὅτι πνεῦμα περισσὸν ἐν αὐτῷ· καὶ ὁ βασιλεὺς κατέστησεν αὐτὸν, ἵνα ὅλης τῆς βασιλείας αὐτοῦ· καὶ οἱ τακτικοὶ καὶ οἱ σατράπαι, ἐζήτουν πρόφασιν εὑρεῖν κατὰ Δανιήλ· καὶ πᾶσα πρόφασις καὶ παράπτωμα, καὶ ἁμαρτίαν οὐκ εὑρίσκουσιν κατ' αὐτοῦ· ὅτι πιστὸς ἦν, καὶ ἔλεγον οἱ τακτικοί· οὐκ εὑρήσομεν κατὰ Δανιὴλ πρόφασιν ἐὰν μὴ ἐν νομίμοις θεοῦ αὐτοῦ· τότε οἱ τακτικοὶ καὶ οἱ σατράπαι, παρέσησαν τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπαν αὐτῷ· Δαρεῖε βασιλεῦ εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι· συνεβουλεύσαντο πάντες οἱ τῆς βασιλείας σου στρατηγοὶ καὶ σατράπαι· ὕπαρχοι, καὶ ἔπαρχοι· ἵνα σὺ στήσῃς στάσιν βασιλικὴν· καὶ ἰσχύσαι δεσμόν· ὅπως αἰτήσηται αἴτημα παρὰ παντὸς θεοῦ καὶ ἀνθρώπου· ἕως ἡμερῶν τριάκοντα ἀλλ' ἢ παρὰ σοῦ βασιλεῦ, ἐμβληθήσηται εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων· νῦν οὖν βασιλεῦ στῆσον δεσμὸν ὅπως μὴ ἀλλοιωθῇ τὸ δόγμα περσῶν καὶ μήδων· τότε ὁ βασιλεὺς Δαρεῖος ἐπέταξε γραφῆναι τὸ δόγμα· καὶ Δανιὴλ γνοὺς ὅτι ἐγράφη τὸ δόγμα, εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ αἱ θυρίδες ἀνεῳγμέναι αὐτῷ ἐν τῷ ὑπερῴοις κατέναντι Ἱερουσαλήμ· καὶ τρεῖς τὰς ἡμέρας ἦν κάμπτων ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ· καὶ προσευχόμενος καὶ ἐξομολογούμενος ἐνώπιον τοῦ θεοῦ αὐτοῦ· καθὼς ἦν ποιῶν ἔμπροσθεν· τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι παρετήρησαν· καὶ εὗρον τὸν Δανιὴλ ἀξιοῦντα καὶ δεόμενον τοῦ θεοῦ αὐτοῦ· καὶ προσελθόντες λέ

καὶ τῷ μεγαλοσύνῃ καὶ τῷ ὑμνῷ καὶ τῷ δόξαι ἐδόκει μοι βαχραδονόσορ τοῦ παρὰ σου, καὶ ἀπὸ τῆς μεγαλοσύνης ἧς ἐδόκει αὐτῷ πάντοθεν οἱ λαοί, φυλαὶ, γλῶσσαι, ἦσαν τρέμοντες καὶ φοβούμενοι ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, οὓς ἐβούλετο ἀπέκτεινε καὶ οὓς ἐβούλετο ἀπέστειλεν, καὶ οὓς ἐβούλετο ὕψωσε καὶ οὓς ἐβούλετο ἐταπείνωσε. καὶ ὅτε ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐκραταιώθη τοῦ ὑπερηφανεύσασθαι, κατηρέχθη ἀπὸ τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας. καὶ ἡ δόξα ἀφῃρέθη ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐξεδιώχθη. καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ μετὰ τῶν θηρίων ἐδόθη. καὶ μετὰ τῶν ὀναγρῶν ἡ κατοικία αὐτοῦ, καὶ χόρτον ὡς βοῦν ἐψωμίζον αὐτόν. καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐβάφη. ἕως οὗ γνῷ, ὅτι κυριεύει κύριος ὁ θεὸς ὕψιστος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων. καὶ ᾧ ἐὰν δόξῃ, δώσει αὐτῷ, καὶ σὺ υἱὸς αὐτοῦ βαλτάσαρ οὐκ ἐταπείνωσας τὴν καρδίαν σου. κατενώπιον τοῦ θεοῦ, ἃ πάντα ταῦτα ἔγνως. καὶ τὸν κύριον θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ὑψώθης. καὶ τὰ σκεύη τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἤνεγκας ἐνώπιόν σου. καὶ σὺ καὶ οἱ μεγιστᾶνές σου. καὶ αἱ παλλακαί σου. καὶ αἱ παράκοιταί σου, οἶνον ἐπίνετε ἐν αὐτοῖς καὶ τοὺς θεοὺς τοὺς χρυσοῦς, καὶ ἀργυροῦς. καὶ σιδηροῦς. καὶ ξυλίνους. καὶ λιθίνους οἳ οὐ βλέπουσι. καὶ οἳ οὐκ ἀκούουσι καὶ οὐ γινώσκουσιν, ἤνεσας, καὶ τὸν θεὸν ὃ ἡ πνοή σου ἐν χερὶ αὐτοῦ καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου. αὐτὸν οὐκ ἐδόξασας. σχετὸν ἐκ προσώπου αὐτοῦ ἀπεστάλη ἀπ' αὐτοῦ χείρ. καὶ τοῦτο τὸ γραφὲν ταῦτα ἐνετάξατο. καὶ αὕτη ἡ γραφὴ ἡ ἐντεταγμένη. μανὴ. θεκὲλ. φαρὲς. τοῦτο δὲ σύγκριμα τοῦ ῥήματος. μανὴ. ἐμέτρησεν ὁ θεὸς τὴν βασιλείαν σου, καὶ ἐπλήρωσεν αὐτήν. θεκὲλ. ἐστάθη ἐν ζυγῷ, καὶ εὑρέθη ὑστεροῦσα φαρές. διήρηται ἡ βασιλεία σου καὶ ἐδόθη μήδοις καὶ πέρσαις. καὶ εἶπε βαλτάσαρ. καὶ ἐνέδυσαν τὸν δανιὴλ πορφύραν. καὶ ἐν μανιάκῃ ἐν χρυσοῦν. περιέθηκαν περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ. καὶ ἐκήρυξε περὶ αὐτοῦ εἶναι αὐτὸν ἄρχοντα τρίτον ἐν

ὁ χρυσοῦς ἐν βαχήλων αὐτ. καὶ πρῶς ἐν τῇ βασιλείᾳ μου ἀρξῇ
καὶ ἐσεσωρδύοντο πάντες οἱ σοφοὶ τοῦ βασιλέως. καὶ οὐκ ἠδύναν
το τὸν γραφὴν ἀναγνῶναι. ἢ δὲ τὸν σύγκρισιν γνωρίσαι τῷ
βασιλεῖ. καὶ ὁ βασιλεὺς βαλτάσαρ ἐταράχθη. καὶ ἡ μορφὴ αὐ
τοῦ, ἠλλοιώθη ἐπ' αὐτῷ. καὶ οἱ μεγισᾶνες αὐτοῦ συνεταράσσοντο
καὶ εἰσῆλθον ἡ βασίλισσα εἰς τὸν οἶκον τοῦ πότου καὶ ἀπεκρίθη
ἡ βασίλισσα καὶ εἶπε, βασιλεῦ εἰς τὸν αἰῶνα ζήθι. μὴ ταρασσέ
τωσάν σε οἱ διαλογισμοί σου. καὶ ἡ μορφή σου μὴ ἀλλοιούσθω
ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ βασιλείᾳ σου ἐν ᾧ πνεῦμα θεοῦ. καὶ ἐν τοῖς ἡ
μέραις τοῦ πατρός σου, γρηγόρησις, καὶ σύνεσις εὑρέθη ἐν αὐτῷ
καὶ ὁ βασιλεὺς ναβουχοδονόσορ ὁ πατήρ σου ἄρχοντα ἐποιήσεν
μάγων χαλδαίων γαζαρηνῶν κατέστησεν αὐτόν. ὅτι πνεῦμα πε
ρισσὸν ἐν αὐτῷ. καὶ φρόνησις, καὶ σύνεσις, συγκρίνων ἐνυπνια,
καὶ ἀναγγέλλων κρυφίμματα. καὶ λύων σωδίσμους δανιήλ. καὶ
ὁ βασιλεὺς ἐπέθηκεν ὄνομα αὐτῷ. βαλτάσαρ. νῦν οὖν κληθήτω
καὶ τὸν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀναγγελεῖ σοι. τότε δανιήλ. εἰσήχθη
ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ δανιήλ, σὺ εἶ ὁ
δανιήλ. ὁ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας τῆς ἰουδαίας ὃς ἤγα
γεν ὁ βασιλεὺς ὁ πατήρ μου; ἤκουσα περὶ σοῦ ὅτι πνεῦμα θεοῦ ἐν
σοί. καὶ γρηγόρησις, καὶ σύνεσις, καὶ σοφία περισσὴ εὑρέθη ἐν
σοί. νῦν οὖν εἰσήλθον ἐνώπιόν μου οἱ σοφοὶ μάγοι. γαζαρηνοί. ἵνα
τὸν γραφὴν ταύτην ἀναγνῶσί μοι καὶ τὸν κρίσιν αὐτῆς γνωρίσαι
μοι καὶ ἐγὼ ἤκουσα περὶ σοῦ ὅτι δύνασαι κρίματα συγκρῖ
ναι νῦν οὖν ἐὰν δυνηθῇς τὴν γραφὴν ταύτην ἀναγνῶναι. καὶ τὸν
σύγκρισιν αὐτῆς γνωρίσαί μοι. πορφύραν ἐνδύσει. καὶ ὁ μανι
άκης ὁ χρυσοῦς ἔσαι ἐπὶ τοῦ βραχίονός σου. καὶ τρίτος ἐν τῇ βασι
λείᾳ μου ἄρξῃς. καὶ εἶπε δανιήλ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως τὰ δόμα
τά σου σοὶ ἔσω. καὶ τὸν δωρεὰν τῆς οἰκίας σου ἑτέρῳ δός. ἐγὼ
δὲ τὸν γραφὴν ἀναγνώσομαί σοι τοῦ βασιλέως. καὶ τὸν σύγκρισιν
αὐτῆς γνωρίσω σοι βασιλεῦ. ὁ θεὸς ὁ ὕψιστος τῷ βασιλείαν καὶ

ὑπέστρεψεν ἐπ' ἐμέ· καὶ οἱ τύραννοί μου· καὶ οἱ μεγιστᾶνές μου ἐζήτουν με, καὶ ἐν τῇ βασιλείαν μου, ἰσχυραὶ ὡθη· καὶ μεγαλωσύνη περισσοτέρα προσετέθη μοι· νῦν οὖν ἐγὼ ναβουχοδονόσορ, αἰνῶ καὶ ὑπερυψῶ· καὶ δοξάζω ἐν βασιλεῖ τῷ οὐρανοῦ· ὅτι πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἀληθινά· καὶ αἱ βίβοι αὐτοῦ, κρίσεις· καὶ πάντας ὃς πορεύομένους ἐν ὑπερηφανείᾳ, δύναται ταπεινῶσαι.

Κεφάλαιον ε΄.

Βαλτάσαρ ὁ βασιλεὺς, ἐποίησε δεῖπνον μέγα τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ ἀνὰ φάσι χιλίοις, καὶ κατέναντι τῶν χιλίων· ὁ οἶνος, καὶ πίνων Βαλτάσαρ, εἶπεν ἐν τῇ γεύσει τοῦ οἴνου τοῦ ἐνεγκεῖν τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ, ἃ ἐξήνεγκεν ναβουχοδονόσορ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ πίωσαν ἐν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτοῦ· καὶ αἱ παλλακαὶ αὐτοῦ, καὶ αἱ παράκοιτοι αὐτοῦ. καὶ ἐνήνεχθησαν τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ ἃ ἐξήνεγκεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ θεοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἔπινον ἐν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτοῦ· καὶ αἱ παλλακαὶ αὐτοῦ, καὶ αἱ παράκοιτοι αὐτοῦ ἔπινον οἶνον· καὶ ἤνεσαν θεοὺς θεοὺς χρυσοῦς καὶ ἀργυροῦς· καὶ χαλκοῦς, καὶ σιδηροῦς, καὶ ξυλίνους, καὶ λιθίνους, καὶ ἐν θεοῖς ἐν αἰῶνιον, οὐκ ἀλλογήσαν ἐν ἔχοντα τὴν ἐξουσίαν τοῦ πνεύματος αὐτοῦ· ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐξῆλθον δάκτυλοι χειρὸς ἀνθρώπου· καὶ ἔγραφον κατέναντι τῆς λαμπάδος ἐπὶ κονίαμα τοῦ τοίχου τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως· καὶ ὁ βασιλεὺς ἐθεώρει τοὺς ἀραγάλους τῶν χειρὸς τῆς γραφούσης· τότε τὸ βασιλέως εἶμορφὴ ἐλλοιώθη καὶ οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ συνετάραξαν αὐτόν· καὶ αἱ σύνδεσμοι τῆς ὀσφύος αὐτοῦ διελύθησαν, καὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ συνεκρότουν· καὶ ἐβόησεν ὁ βασιλεὺς ἐν ἰσχύϊ τοῦ εἰσαγαγεῖν μάγους, χαλδαίους, γαζαρηνοὺς· καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπε τοῖς σοφοῖς βαβυλῶνος ὃς ἂν ἀναγνῷ τὴν γραφὴν ταύτην· καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ γνωρίσῃ μοι, πορφύραν ἐνδύσεται· καὶ ὁ μανιάκης

ϕ ἐὰν δόξη δόσθ αὐτόν. καὶ ὅτι εἶπεν ἐάσατε τοὺς φυλλ τ δρ
ξίζων τῦ δ'ενδρου ἐν τῇ γῇ ἡ βασιλέια Θυ ϕ μένθ, ἀφ' ἧς ἂν
γνῶς τὴν ἐξουσίαν τὴν ἐπουράνιον. διατὸν βασιλεῦ ἡ βουλή
μου ἀρισάτω Θι, καὶ τὰς ἁμαρτίας Θυ, ἐν ἐλεημοσύναις λύτρω
σαι. καὶ τὰς ἀδικίας Θυ, ἐν οἰκτιρμοῖς πενήτων. ἴσως ἔσαι μα
κροθυμος τοῖς παραπλώμασί Θυ, ὁ θεός. ταῦτα πάντα ἐφθάρη
σαν ϖ̄ ναβυχοδονόσορ τ βασιλια μ̄ Θ δωδεκάμηνον, ϖ̄ τοῦ
ναῦ τ βασιλείας αὐτῦ. ἐν ϗβυλῶνι πλπατ. ἀπεκρίθη ὁ βασι
λεὺς καὶ εἶπον. οὐχ αὕτη ἐστὶ βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἣν ἐγὼ ὠκοδό
μησα, εἰς οἶκον βασιλείας ἐν τοῦ κράτει τ ἰσχύος μ̄. εἰς τιμὴν
τ δόξης μ̄. ἐπὶ τῷ λόγου ἐν τῷ σόματι τῦ βασιλέως ὄντος, φω
νὴ ἀπ' οὐρανοῦ ἐγένϗο. σοὶ λέγεται ναβουχοδονόσορ βασιλεῦ.
ἡ βασιλεία Θυ, παρῆλθεν ἀπὸ σοῦ. καὶ ἀπὸ τ ἀνθρώπων, σε
ἐκδιώξουσι, καὶ μ̄ Θὰ θηρίων ἀγρίων ἡ κατοικία Θυ. ϗ χόρτον
ὡς βοῦν, ϕαγοῦσί σε, ϗ ἑπτὰ καιροὶ ἀλλαγήϗται ϖ̄ σι, ἕως
ἂν γνῶς, ὅτι κυριεύει ὁ ὕψιστος τ βασιλείας τ ἀνθρώπων ϗ ᾧ ἂν
δόξη, δώσῃ αὐτήν. αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὁ λόγος σωπτιλίωθη ϖ̄ ναβυ
χοδονόσορ. καὶ ἀπὸ τ ἀνθρώπων ἐξεδιώχθη. ϗ χόρτον ὡς βοῦς
ἤσθιε, ϗ ἀπὸ τ δρόσου τ οὐρανοῦ, τ σῶμα αὐτ ἐβάφη. ἕως ἂ αἱ
τρίχες αὐτῦ, ὡς λεόντων ἐμεγαλύνθησαν, καὶ οἱ ὄνυχες αὐτ,
ὡς ὀρνέων. ϗ μετὰ τ ἡμέρας τῶν ἡμερῶν, ἐγὼ ναβυχοδονόσορ,
τοὺς ὀφθαλμούς εἰς τ οὐρανὸν ἀνέλαβον, καὶ αἱ φρένες μου ἐπ'
ἐμὲ ἐπεστράφησαν. ϗ τῷ ὑψίστῳ ἠυλόγησα. ϗ τὸν ζῶντα εἰς τοὺς
αἰῶνας. ἠνέσα, ϗ ἐδόξασα. ὅτι ἐξουσία αὐτῦ, ἐξουσία αἰώνιος.
καὶ ἡ βασιλεία αὐτῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. ϗ πάντες οἱ κα
τοικοῦντες τὴν γῆν, εἰς οὐδὲν ἐλογίσθησαν. καὶ κατὰ τὸ θέλημα
αὐτῦ ποιεῖ. ἐν τῇ δυνάμει τῦ οὐρανοῦ, ϗ ἐν τῇ κατοικίᾳ τ
γῆς. καὶ οὐκ ἦσαν ὃς ἀντιστήσεται τῇ χειρὶ αὐτῦ. ϗ εἶπε αὐτῷ
τί ἐποίησας. αὐτῷ τοῦ καιροῦ, αἱ φρένες μου ἐπεστράφησαν ἐπ'
ἐμέ. ϗ εἰς τὴν τιμὴν τ βασιλείας μ̄ ἦλθον. ϗ ἡ μορφή μου

γης. ὅτι κύριός ἐστιν ὁ ὕψιστος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων. καὶ ᾧ ἐὰν θέλῃ, δωθήσεται αὐτήν. καὶ ἐξουδένωμα ἀνθρώπων ἀναστήσει ἐπ' αὐτήν. τοῦτο τὸ ἐνύπνιον ὃ εἶδον ἐγὼ ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ, σὺ δὲ βαλτάσαρ τὸ σύγκριμα εἶπον. ὅτι πάντες οἱ σοφοὶ τῆς βασιλείας μου, οὐ δύνανται τὸ σύγκριμα αὐτῶ δηλῶσαι. σὺ δὲ δανιὴλ δύνασαι. ὅτι πνεῦμα θεοῦ ἅγιον ἐν σοί. τότε δανιὴλ. ὃ καὶ ὄνομα βαλτάσαρ, ἀπηνεώθη ὡσεὶ ὥραν μίαν. καὶ οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶ σωνταράσσουν αὐτόν. καὶ ἀποκρίθη ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπε. βαλτάσαρ. τὸ ἐνύπνιον καὶ ἡ σύγκρισις, μὴ καταπλησσάτω σε. ἀποκρίθη βαλτάσαρ καὶ εἶπε κύριε. ἔστω τὸ ἐνύπνιον τοῖς μισοῦσί σε, καὶ ἡ σύγκρισις αὐτοῦ τοῖς ἐχθροῖς σου. τὸ δένδρον ὃ εἶδες τὸ μεγαλωθὲν, καὶ ἰσχυρόν. οὗ ἡ ὕψος ἔφθασεν εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ ἡ κῦτος αὐτῶ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ τὰ φύλλα αὐτῶ καλὰ, καὶ ὁ καρπὸς αὐτῶ πολύς. καὶ τροφὴ πᾶσιν ἐν αὐτῶ. ὑπὸ κάτω αὐτῶ, κατῴκουν τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ. καὶ ἐν τοῖς κλάδοις αὐτῶ κατεσκήνουν τὰ ὄρνεα τοῦ οὐρανοῦ. σὺ εἶ βασιλεῦ. ὅτι ἐμεγαλύνθης. καὶ ἴσχυσας. καὶ ἡ μεγαλοσύνη σου ἐμεγαλύνθη. καὶ ἔφθασεν εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἡ κυρεία σου, εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς. καὶ ὅτι εἶδεν ὁ βασιλεὺς ἐγρήγορον, καὶ ἅγιον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. καὶ εἶπεν. ἐκκόπατε τὸ δένδρον, καὶ διαφθείρατε αὐτό. πλὴν τὴν ῥίζαν αὐτῶ ἐν τῇ γῇ, ἐάσατε ἐν δεσμῷ σιδήρῳ καὶ χαλκῷ, καὶ ἐν τῇ χλόῃ τῇ ἔξω καὶ ἐν τῇ δρόσῳ τοῦ οὐρανοῦ βαπτισθήσεται. καὶ μετὰ θηρίων ἀγρίων ἡ μερὶς αὐτοῦ. ἕως ἑπτὰ καιροὶ ἀλλοιωθῶσιν ἐπ' αὐτόν. τοῦτο ἡ σύγκρισις αὐτοῦ βασιλεῦ, καὶ σύγκριμα ὑψίστου τοῦτ' ἔστιν. ὃ ἔφθασεν ἐπὶ τὸν κύριόν μου ἐν βασιλέα, καὶ σὲ ἐκ διώξουσιν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ μετὰ θηρίων ἀγρίων ἔσται ἡ κατοικία σου. καὶ χόρτον ὡς βοῦν ψωμοῦσί σε. καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ βαπτισθήσῃ. καὶ ἑπτὰ καιροὶ ἀλλαγήσονται ἐπὶ σέ. ἕως οὗ γνῶς, ὅτι κυριεύσει ὁ ὕψιστος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων. καὶ

καὶ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς μου, συνετάραξάν με. καὶ δι' ἐμοῦ τὸ
τίθη δόγμα τῦ ἀγαγεῖν ἐνώπιόν μου, πάντας τοὺς σοφοὺς Βα
βυλῶνος. ὅπως τὴν σύγκρισιν τῦ ἐνυπνίου γνωρίσωσί μοι. καὶ
ἐσυνεβούλευόν μοι οἱ ἐπαοιδοὶ μάγοι, γαζαρηνοὶ. χαλδαῖοι. καὶ τὸ
ἐνύπνιον ἐγὼ εἶπα ἐνύπνιον αὐτῦ. καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν οὐκ
ἐγνώρισάν μοι. ἕως ἦλθε δανιὴλ ὃ ὄνομα βαλτάζαρ κατὰ τὸ
ὄνομα τῦ θεῦ μου, ὃς πνεῦμα θεῦ ἅγιον ἐν ἑαυτῷ ἔχει. καὶ τὸ ἐνύ
πνιον ἐνώπιον αὐτῦ εἶπα. βαλτάζαρ ὁ ἄρχων τῶν ἐπαοιδῶν. ὃν
ἔγνων. ὅτι πνεῦμα θεῦ ἅγιον ἐν σοί. καὶ μυστήριον οὐκ ἀδυνατεῖ
σε. ἄκουσόν τὴν ὅρασιν τῦ ἐνυπνίου μου, ὃ εἶδον. καὶ τὴν σύγκρι
σιν αὐτῦ εἰπόν μοι. καὶ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς μου, ἐπὶ τῆς κοίτης
μου. ἐθεώρουν. καὶ ἰδοὺ δένδρον ἐν μέσῳ τῆς γῆς καὶ τὸ ὕψος
αὐτῦ. στερεόν. καὶ ἐμεγαλύνθη τὸ δένδρον. καὶ ἴσχυσε. καὶ τὸ ὕψος
αὐτῦ ἔφθασεν ἕως τῦ οὐρανῦ. καὶ τὸ κάτος αὐτῦ ἕως τὰ πέρατα
πάσης τῆς γῆς. τὰ φύλλα αὐτῦ ὡραῖα, καὶ ὁ καρπὸς αὐτῦ πολ
λὺς καὶ τροφὴ πάντων ἐν αὐτῷ. καὶ ὑπὸ κάτω αὐτῦ κατεσκήνου
τὰ θηρία τὰ ἄγρια. καὶ ἐν τοῖς κλάδοις αὐτῦ, κατῴκουν τὰ ὄρ
νεα τῦ οὐρανοῦ. ἐξ αὐτῦ ἐτρέφετο πᾶσα σάρξ. ἐθεώρουν ἐν ὁρά
ματι τῆς νυκτὸς καὶ τῆς κοίτης μου. καὶ ἰδοὺ, ἄγρ. καὶ ἅγιος ἀπ' οὐ
ρανοῦ κατέβη, καὶ ἐφώνησεν ἐν ἰσχύϊ, καὶ οὕτως εἶπεν ἐκκόψα
τε τὸ δένδρον, καὶ ἐκτίλατε τοὺς κλάδους αὐτῦ. καὶ ἐκτινάξα
τε τὰ φύλλα αὐτῦ. καὶ σήσασθε τὸν καρπὸν αὐτοῦ. σαλεύ
θήτωσαν τὰ θηρία ὑποκάτωθεν αὐτῦ, καὶ τὰ ὄρνεα ἀπὸ τῶν κλά
δων αὐτῦ. πλὴν τὴν φυλὴν τῶν ῥιζῶν αὐτοῦ, ἐν τῇ γῇ. ἐάσα
τε. καὶ ἐν δεσμῷ σιδηρῷ. καὶ χαλκῷ. καὶ ἐν τῇ χλόῃ τῇ ἔξω
καὶ ἐν τῇ δρόσῳ τῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται. καὶ μετὰ τῶν θη
ρίων ἡ μερὶς αὐτοῦ. ἐν τῷ χόρτῳ τῆς γῆς, ἡ καρδία αὐτῦ ἀν
θρώπου ἀλλοιωθήσεται. καὶ καρδία θηρίου δοθήσεται
αὐτῷ. καὶ ἑπτὰ καιροὶ ἀλλαγήσονται ἐπ' αὐτόν. σήμερον συγκρίμα
τος ὁ λόγος καὶ ῥῆμα ἁγίων ἐπιτάγματα ἵνα γνῶσιν οἱ ζῶν

σβὰχ, μισὰχ καὶ ἀβδιναγὼ οἱ λέγοι τῷ θεοῦ τῷ ὑψίστου, ἐξέλθετε καὶ λῦτε. καὶ ἐξῆλθε σιδρὰχ μισὰχ καὶ ἀβδιναγώ. ἐκ μέσου τοῦ πυρός. καὶ συνάγοντα, οἱ ϑράπαι, καὶ οἱ στρατηγοί. καὶ οἱ κπάρχαι. καὶ οἱ δυνατοὶ τοῦ βασιλέως. καὶ ἐθεώρουν ὑὸς ἀνδρὰς ὅτι ἐκ ἐκυρίδυσε τὸ πῦρ τοῦ σώματος αὐτῶ. καὶ ἡ θρὶξ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν, οὐκ ἐφλογίσθη. καὶ τὰ ϑαράβαρα αὐτῶ οὐκ ἠλλοιώθη. καὶ ὀσμὴ πυρὸς, οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς. καὶ προσκυνήσων ἐναντίον αὐτῶ ὁ βασιλεὺς τῷ κυρίῳ. καὶ ἀπεκρίθη ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπεν εὐλογητὸς ὁ θεὸς τοῦ σιδρὰχ, μισὰχ καὶ ἀβδιναγὼ ὃς ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτῶ. καὶ ἐξέλεξο ὑὸς παῖδας αὐτοῦ. ὃν ἐπεποίθησαν ἐπ' αὐτῷ, καὶ τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως ἠλλοίωσαν. καὶ παρέδωκαν τὰ σώματα αὐτῶ εἰς πῦρ; ὅπως μὴ λατρεύσωσι καὶ προσκυνήσωσι παντὶ θεῷ, ἀλλ' ἢ τῷ θεῷ αὐτῶν. καὶ ἐγὼ ἐκτίθεμαι δόγμα. πᾶς λαὸς, φυλὴ, γλῶσσα. ὃς ἂν εἴπῃ βλασφημίαν κατὰ τοῦ θεοῦ σιδρὰχ, μισὰχ, καὶ ἀβδιναγώ. εἰς ἀπώλειαν ἔσται. καὶ οἱ οἶκοι αὐτῶ εἰς διαρπαγὴν. καθότι οὐκ ἔστι θεὸς ἕτερος ὃς ἠδύνατο σῶσαι οὕτως. τότε ὁ βασιλεὺς κατηύθυνε τὸν σιδρὰχ μισὰχ, καὶ ἀβδιναγὼ, ἐν τῇ χώρᾳ βαβυλῶνος καὶ ηὔξησεν αὐτούς. καὶ ἐξέωσεν αὐτοὺς ἡγεῖσθαι πάντων τῶν ἰουδαίων, τῶν ὄντων ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ. ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς πᾶσι τοῖς λαοῖς. φυλαῖς. γλώσσαις. τοῖς κατοικοῦσιν ἐν πάσῃ τῇ γῇ. εἰρήνη ὑμῖν. πληθυνθείη τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα ἃ ἐποίησε μετ' ἐμοῦ ὁ θεὸς ὁ ὕψιστος, ἤρεσεν ἐναντίον ἐμοῦ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν. ὡς μεγάλα, καὶ ἰσχυρὰ, ἡ βασιλεία αὐτοῦ, βασιλεία αἰώνιος. καὶ ἡ ἐξουσία αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Κεφ. δ. 4.

Γὼ ναβουχοδονόσορ, εὐθαινῶν ἤμην ἐν τῷ οἴκῳ μου, καὶ εὐθαλῶν ἐν τῷ θρόνου μου. ἐνύπνιον εἶδον καὶ ἐφοβήθην. καὶ ταραχθεὶς ἐπὶ τοῖς ἐνθήμασί μου,

θῆ μὴ προσκυνήσαντι, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐμβληθήσεται εἰς τὸν κά-
μινον τοῦ πυρὸς τὸν καιομένον· καὶ νῦν εἰσὶ θεοὶ οἱ ἐξειλάτο ὑ-
μᾶς ἐκ τῶν χειρῶν μου· μὴ ἀποκριθέντες σιδραχ, μισαχ, ἀβδε-
ναγώ· λέγοντες τῷ βασιλεῖ ναβουχοδονόσορ· οὐ χρείαν ἔχομεν
ἡμεῖς περὶ τοῦ ῥήματος τούτου ἀποκριθῆναί σοι· εἰ γὰρ θεὸς ἡ-
μῶν ἐν οὐρανοῖς, ᾧ ἡμεῖς λατρεύομεν, δυνατὸς ἐξελέσθαι ἡμᾶς,
ἐκ τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης· καὶ ἐκ τῶν χειρῶν σου
βασιλεῦ, ῥύσεται ἡμᾶς· καὶ ἐὰν μὴ, γνωστὸν ἔστω σοι βα-
σιλεῦ, ὅτι θεοῖς σου οὐ λατρεύομεν, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυ-
σῇ ἣν ἔστησας οὐ προσκυνοῦμεν· τότε ὁ ναβουχοδονόσορ, ἐπλή-
σθη θυμοῦ· καὶ ἡ ὄψις τοῦ προσώπου αὐτοῦ, ἠλλοιώθη, ἐπὶ σιδραχ
μισαχ, καὶ ἀβδεναγώ, καὶ εἶπεν· ἐκκαύσατε τὸν κάμινον ἑπτα
πλασίως, ἕως τοῦ εἰς τέλος ἐκκαῇ· καὶ ἄνδρας ἰσχυροὺς ἰσχύι εἶ-
πεν· περιδήσαντες τοὺς σιδραχ, μισαχ, καὶ ἀβδεναγώ, ἐμβαλεῖν
εἰς τὸν κάμινον τοῦ πυρὸς τὸν καιόμενον· τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι
ἐπεδήθησαν σὺν τοῖς σαραβάροις αὐτῶν, καὶ πίλοις· καὶ περὶ
κνημίσι, καὶ ἐνδύμασιν αὐτῶν· καὶ ἐβλήθησαν εἰς τὸ μέσον τῆς
καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, ἐπεὶ τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως ὑ-
περίσχυσεν· καὶ ἡ κάμινος· ἐξεκαύθη ὑπὲρ ἐκ περισσοῦ, ἑπτα
πλασίως καὶ οἱ ἄνδρες οὗτοι σιδραχ, μισαχ, καὶ ἀβδεναγώ· ἐπε-
σον εἰς μέσον τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης πεπεδημένοι·
καὶ περιεπάτουν ἐν μέσῳ τῆς φλογός· ὑμνοῦντες τὸν θεόν·
Καὶ ναβουχοδονόσορ ἠσύχασεν ὑμνοῦντων αὐτῶν· καὶ ἐθαύμα-
σε· καὶ ἐξανέστη ἐν σπουδῇ καὶ εἶπε τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ· οὐχὶ ἄν-
δρας τρεῖς ἐβάλομεν εἰς τὸ μέσον τοῦ καμίνου τοῦ πυρὸς πεπεδη-
μένους; καὶ εἶπεν τῷ βασιλεῖ· ἀληθῶς βασιλεῦ· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
ἰδοὺ ἐγὼ ὁρῶ ἄνδρας τέσσαρας λελυμένους, καὶ περιπατοῦντας
ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς καὶ διαφθορὰ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς· καὶ ἡ ὅρασις
τοῦ τετάρτου, ὁμοία υἱῷ θεοῦ· τότε προσῆλθεν ναβουχοδονόσορ
πρὸς τὴν θύραν τοῦ καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης· καὶ εἶπε σὺ

ὃ κήρυξ ἐβόα ἐν ἰσχύϊ. Ὑμῖν λέγ[ε]ται λαοὶ φυλαὶ γλῶσσαι
ἂν ὕρᾳ ἀκούσητε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος · σύριγγός τε,
καὶ κιθάρας · συμβύκης τε, καὶ ψαλτηρίου, καὶ παντὸς συμ-
φωνίας γένους μουσικῶν πίπτοντες προσκυνᾶτε τῇ εἰκόνι τῇ
χρυσῇ ἣν ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεύς · καὶ ὃς ἂν μὴ
πεσὼν προσκυνήσῃ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐμβληθήσεται εἰς τὸ κάμι-
νον τοῦ πυρὸς τὸ καιόμενον. καὶ ἐγένετο ὅτε ἤκουσαν οἱ λαοὶ
τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος σύριγγός τε καὶ κιθάρας συμβύκης
τε, καὶ ψαλτηρίου καὶ παντὸς γένους μουσικῶν πίπτοντες οἱ
λαοί. φυλαί. γλῶσσαι προσεκύνουν τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ ἣν ἔστη-
σεν Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεύς. τότε προσῆλθον ἄνδρες Χαλ-
δαῖοι, καὶ λοιδόρησαν τοὺς Ἰουδαίους. καὶ ὑπολαβόντες εἶπον
Ναβουχοδονόσορ τῷ βασιλεῖ. Βασιλεῦ εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι.
σὺ βασιλεῦ ἔθηκας δόγμα πάντα ἄνθρωπον. ὃς ἂν ἀκούσῃ τῆς
φωνῆς τῆς σάλπιγγος. σύριγός τε καὶ κιθάρας συμβύκης τε καὶ
ψαλτηρίου, καὶ συμφωνίας. καὶ παντὸς γένους μουσικῶν. καὶ μὴ
πεσὼν προσκυνήσῃ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἐμβληθήσεται εἰς τὴν
κάμινον τοῦ πυρὸς τὸ καιόμενον. εἰσὶν ὧν ἄνδρες Ἰουδαῖοι
οὓς κατέστησας ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χώρας Βαβυλῶνος σιδραὰχ μι-
σαὰχ, ἀβδεναγώ. οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι. οὐχ ὑπήκουσάν βασιλεῦ
τῷ δόγματί σου. καὶ τοῖς θεοῖς σου, οὐ λατρεύουσι. καὶ τῇ εἰ-
κόνι τῇ χρυσῇ ἣν ἔστησας οὐ προσκυνοῦσι. τότε ὁ Ναβουχοδονό-
σορ ἐν θυμῷ, καὶ ὀργῇ. εἶπεν ἀγαγεῖν σιδραὰχ, μισαὰχ, καὶ
ἀβδεναγώ. καὶ ἤχθησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπεκρίθη Να-
βουχοδονόσορ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς. εἰ ἀληθῶς σιδραὰχ, μισαὰχ, ἀβ-
δεναγώ. τοῖς θεοῖς μου οὐ λατρεύετε, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ
ἣν ἔστησα οὐ προσκυνᾶτε; νῦν ἂν εἰ ἕτοιμοι, ἵνα ὡς ἂν ἀ-
κούσητε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγός τε, καὶ κιθάρας συμβύκης
τε καὶ ψαλτηρίου, καὶ συμφωνίας. καὶ παντὸς γένους μουσι-
κῶν, πεσόντες προσκυνήσητε τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ ἣν ἔστησα. ἐὰν

λαῷ ἐπὶ σὲ οὐχ ὑπολειφθήσεται λεπτὸν καὶ λικμήσει πάσας τὰς βασιλείας· καὶ αὐτὴ ἀναστήσεται εἰς τοὺς αἰῶνας. ὃν τρόπον εἶδες, ὅτι ἀπὸ ὄρους ἐτμήθη λίθος. ἄνευ χειρῶν, καὶ ἐλέπτυνε τὸ ὀστρακον. σὺν σίδηρον. καὶ χαλκόν. σὺν ἄργυρον καὶ χρυσόν· ὁ θεὸς ὁ μέγας, ἐγνώρισε τῷ βασιλεῖ τὰ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα· καὶ ἀληθινὸν τὸ ἐνύπνιον, καὶ πιστὴ ἡ σύγκρισις αὐτοῦ. τότε ὁ βασιλεὺς ναβουχοδονόσορ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον· καὶ τῷ Δανιὴλ προσεκύνησε· καὶ μαναὰ καὶ θυσίας· καὶ εἶπε σφάσαι αὐτῷ· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς, εἶπε τῷ Δανιήλ· ἐπ' ἀληθείας ὁ θεὸς ὑμῶν, αὐτός ἐστι θεὸς θεῶν· καὶ κύριος τῶν βασιλέων ὁ ἀποκαλύπτων μυστήρια· ὅτι ἠδυνήθης ἀποκαλύψαι τὸ μυστήριον τοῦτο. καὶ ἐμεγάλυνε, ὁ βασιλεὺς τὸν Δανιήλ· καὶ δόματα μεγάλα, καὶ πολλὰ ἔδωκεν αὐτῷ· καὶ κατέστησεν αὐτὸν, ἐπὶ πάσης χώρας βαβυλῶνος· καὶ ἄρχοντα σατραπῶν καὶ πάντας τοὺς σοφοὺς βαβυλῶνος· καὶ Δανιὴλ ἠτήσατο παρὰ τοῦ βασιλέως· καὶ κατέστησεν ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χώρας βαβυλῶνος τὸν σεδραχ μισαὰχ καὶ αβδεναγώ· καὶ Δανιὴλ ἦν ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ βασιλέως.

Κεφ. γ. 3.

Τοὺς ὀκτὼ καὶ δεκάτου ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς ἐποίησεν εἰκόνα χρυσῆν. ὕψος αὐτῆς πήχεων ἑξήκοντα. εὖρος αὐτῆς, πήχεων ἓξ· καὶ ἔστησεν αὐτὴν ἐν πεδίῳ δεήρᾳ. ἐν χώρᾳ βαβυλῶνος· καὶ ἀπέστειλε συναγαγεῖν τοὺς ὑπάτους καὶ τοὺς στρατηγούς, καὶ τοὺς τοπάρχας· ἡγουμένους, καὶ τυράννους, καὶ τοὺς ἐπ' ἐξουσιῶν· καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν χωρῶν, ἐλθεῖν εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς εἰκόνος· ἧς ἔστησε ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς, καὶ συνήχθησαν οἱ τοπάρχαι ὕπατοι στρατηγοί· ἡγούμενοι τύραννοι μεγιστᾶνες οἱ ἐπ' ἐξουσιῶν· καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν χωρῶν εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τῆς εἰκόνος, ἧς ἔστησε ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς καὶ εἱστήκεισαν ἐνώπιον τῆς εἰκόνος. ἔστησε ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς καὶ

ὁ κῆρυξ

καθαρὸν. καὶ χαλκὸς καὶ ὁ σίδηρος καὶ οἱ βραχίονες αὐτῆς, ἀργυροῦ· ἡ κοιλία καὶ οἱ μηροὶ χαλκοῦ· καὶ κνήμαι, σίδηραῖ· οἱ πόδες μέρος μὲν ἐκ σιδήρου, καὶ μέρος δὲ ἐκ ὀστράκινον. ἐθεώρεις ἕως ἀπετμήθη λίθος ἐξ ὄρους ἀνδὸς χερῶν καὶ ἐπάταξε τὴν εἰκόνα ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ σιδηροῦς, καὶ ὀστρακίνους· καὶ ἐλέπτυνεν αὐτοὺς εἰς τέλος· τότε ἐλεπτύνθη ὁμοῦ ἐπάταξεν ὁ σίδηρος· ὁ χαλκὸς· ὁ ἄργυρος· ὁ χρυσὸς· καὶ ἐγένοντο ὡς ἡ κονιορτὸς ἀπὸ ἅλωνος θερινῆς· καὶ ἐξῆρεν αὐτὰ ὁ πλῆθος ὁ πνεύματος, καὶ τόπος οὐχ εὑρέθη αὐτοῖς, καὶ ὁ λίθος ὁ πατάξας τὴν εἰκόνα, ἐγένετο ὄρος μέγα, καὶ ἐπλήρωσε πᾶσαν τὴν γῆν. τοῦτο ἦν ἐνύπνιον, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ, ἐροῦμεν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. σὺ βασιλεῦ βασιλέων· βασιλεῖων· ᾧ ὁ θεὸς τοῦ βασιλέως ἰσχὺν καὶ κραταιὸν καὶ ἔνδοξον, ἔδωκε καὶ ἐν πάσῃ τόπῳ οὗ οἰκοῦσιν οἱ υἱοὶ τοῦ ἀνθρώπων· θηρία τοῦ ἀγροῦ καὶ πετεινὰ οὐρανοῦ καὶ ἰχθύες θαλάσσης ἔδωκεν ἐν τῇ χειρί σου· καὶ κατέσησε κύριον πάντων σύ εἶ κεφαλὴ ἡ χρυσῆ· καὶ ὀπίσω σου ἀναστήσεται βασιλεία ἑτέρα ἥττων σου, καὶ βασιλεία τρίτη, ἥ τις ἐστὶν ὁ χαλκός· ἡ κυριεύσει πάσης τῆς γῆς· καὶ βασιλεία τετάρτη, ἥτις ἔσται ἰσχυρὰ ὡς σίδηρος ὃν τρόπον ὁ σίδηρος λεπτύνει, καὶ δαμάζει, πάντα, οὕτως πάντα λεπτυνεῖ καὶ δαμάσει· καὶ ὅτι εἶδες τοὺς πόδας· καὶ τοὺς δακτύλους τοὺς ποδῶν, μέρος μὲν ἐκ σιδήρου, μέρος δὲ ἐκ ὀστράκινον· μέρος δέ τι τῆς βασιλείας ἔσται ἰσχυρόν· καὶ ἀπ' αὐτῆς ἔσται συμβεβλημένον ὃν τρόπον εἶδες τὸν σίδηρον ἀναμεμιγμένον τοῦ ὀστράκου· συμμιγεῖς βραχίονα ἐν σπέρματι ἀνθρώπων, καὶ οὐκ ἔσται προσκολλώμενοι οὗτος μετὰ τούτου· καθὼς ὁ σίδηρος οὐκ ἀναμίγνυται μετὰ ὀστράκου καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν βασιλέων ἐκείνων, ἀναστήσει ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βασιλείαν· ἥτις εἰς τοὺς αἰῶνας, οὐ διαφθαρήσεται καὶ ἡ βασιλεία αὐτῆς,

ἡ σύνισις αὐτῦ ἐσί. καὶ αὐτὸς ἀλλοιοῖ καιροὺς καὶ χρόνους· καθιςᾷ βασιλᾶς. καὶ μεθισᾶ. διδοὺς σοφίαν τοῖς σοφοῖς καὶ φρονησιν τοῖς εἰδόσι σύνεσιν. καὶ αὐτὸς ἀποκαλύπτει βαθέα καὶ ἀπόκρυφα. γινώσκων τὰ ἐν τῷ σκότει. καὶ τὸ φῶς μετ' αὐτῦ ἐσι. σὺ ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ἐξομολογοῦμαί καὶ αἰνῶ. ὅτι σοφίαν καὶ δύναμιν ἐδωκάς μοι. καὶ ἐγνώρισάς μοι, ἃ ἠξιώσαμεν παρὰ σοῦ. Καὶ τὸ ῥῆμα τῦ βασιλέως, ἐγνώρισάς μοι. καὶ ἦλθε Δανιὴλ πρὸς Ἀριώχ. ὃν κατέστησεν ὁ βασιλεὺς ἀπολέσαι τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος. καὶ εἶπεν αὐτῷ. τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος μὴ ἀπολέσῃς. ἀσάγαγέ με ἐνώπιον τῦ βασιλέως, καὶ τὴν σύγκρισιν τοῦ βασιλέως ἀναγγελῶ. τότε Ἀριὼχ ἦν ἀσπεδῶς εἰσήγαγεν Δανιὴλ ἐνώπιον τῦ βασιλέως, καὶ εἶπεν αὐτῷ τοῦτο ἄνθρωπον ἐκ τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Ἰουδαίας, ὅς τὴν σύγκριμα τοῦ βασιλέως ἀναγγελᾷ. καὶ ἀποκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπε τῷ Δανιὴλ ᾧ τὸ ὄνομα Βαλτάζαρ. εἰ δύνασαί μοι ἀναγγεῖλαι τὸ ἐνύπνιον ὃ εἶδον καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτῦ. καὶ ἀποκρίθη Δανιὴλ ἐνώπιον τῦ βασιλέως καὶ εἶπε. μυστήριον ὃ ὁ βασιλεὺς ἐπηρώτησεν οὐκ ἐσὶν, σοφῶν μάγων ἐπαοιδῶν γαζαρηνῶν ἀναγγεῖλαι τοῦ βασιλέως, ἀλλ' ἐσὶ θεὸς ἐν οὐρανῷ ὁ ἀποκαλύπτων μυστήρια. καὶ ἐγνώρισε τοῦ βασιλέως ναβουχοδονοσορ, ἃ δεῖ γενέσθαι ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν. τὸ ἐνύπνιόν σου, καὶ ἡ ὅρασις τῆς κεφαλῆς σου ἐπὶ τῆς κοίτης σου, τοῦτό ἐσι σὺ βασιλεῦ οἱ σχέλοντες μοί σου ἐπὶ τῆς κοίτης σου ἀνέβησαν τὰ δεῖ γενέσθαι μεταταῦτα. καὶ ἀποκαλύπτων μυστήρια. ἐγνώρισέ σοι ἃ δεῖ γενέσθαι. καὶ ἐμοὶ οὐκ ἐν σοφίᾳ τῇ οὔσῃ ἐν ἐμοὶ παρὰ πάντας τοὺς ζῶντας τὸ μυστήριον τοῦτο ἀπεκαλύφθη. ἀλλ' ἵνα τὸ τῶν σύγκρισις τοῦ βασιλέως γνωρίσαι, ἵνα τοὺς σχέλοντας τῆς καρδίας σου γνῷς. σὺ βασιλεῦ ἐθεώρεις καὶ ἰδοὺ εἰκὼν μία μεγάλη. καὶ ἡ εἰκὼν ἐκείνη καὶ ἡ ὄψις αὐτῆς ὑπερφερής. ἑστῶσα πρὸ προσώπου σου, καὶ ἡ ὅρασις αὐτῆς φοβερά. εἰκὼν ἧς ἡ κεφαλὴ χρυσίου

τοῖς παισὶν αὐτῦ, καὶ τῶν σύγκρισιν αὐτῦ ἀπαγγελῶμεν. καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπεν. ἐπ' ἀληθείας οἶδα ἐγώ. ὅτι καὶ
ρὸν ὑμᾶς ἐξαγοράζετε. καὶ ὅτι ἴδατε, ὅτι ἀπέστη ἀπ' ἐμοῦ τὸ ῥῆμα.
ἐὰν μὴ μοι ἐνύπνιον καὶ ἀναγγείλητέ μοι, οἶδα, ὅτι ῥῆμα ψεῦδος
καὶ διεφθαρμένον συνέθεσθε ἐπεῖν, ἕνα πίῃ μου. ἕως ὅ καιρὸς
παρέλθῃ. τὸ ἐνύπνιόν μου εἴπατέ μοι. καὶ γνώσομαι. ὅτι καὶ τὴν
σύγκρισιν αὐτῦ ἀναγγελεῖτέ μοι. καὶ ἀποκριθεὶς πάλιν οἱ χαλ
δαῖοι ἐνώπιον τῦ βασιλέως καὶ λέγουσιν. μὴ ἔστιν ἄνθρωπος ἐπὶ
τῆς ξηρᾶς. ὃς τὸ ῥῆμα τῦ βασιλέως δυνήσεται γνωρίσαι. καθό
τι πᾶς βασιλεὺς μέγας καὶ ἄρχων. ῥῆμα τοιοῦτον οὐκ ἐπηρώτη
ἐποίησεν χαλδαῖον. ὅτι ὁ λόγος ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπερωτᾷ βα
ρύς. καὶ ἕτερος μὴ ἔστιν ὃς ἀπαγγελεῖ αὐτὸν ἐνώπιον τῦ βασιλέ
ως. ἀλλ' οἱ θεοὶ ὧν μὴ ἔστιν ἡ κατοικία μετὰ πάσης σαρκός. τότε
ὁ βασιλεὺς ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ πολλῇ ἔπεσεν ἀπολέσαι πάντας
τοὺς σοφοὺς βαβυλῶνος. καὶ τὸ δόγμα ἐξῆλθε. καὶ οἱ σοφοὶ ἀπε
κτέινοντο. καὶ ἐζήτησαν δανιὴλ καὶ τοὺς φίλους αὐτοῦ ἀπο
κτεῖναι. τότε ὁ δα
νιὴλ ἀποκριθεὶς βελλὼ. καὶ γνώμην τοῦ ἀρειὼχ τοῦ ἀρχιμαγει
ρου τῦ βασιλέως, ὃς ἐξῆλθεν ἀποκτεῖναι τοὺς σοφοὺς βαβυλῶνος. καὶ
ἐπυθάνετο αὐτῦ. λέγων. ἄρχων τῦ βασιλέως. πρὸς τίνος ἐξῆλ
θεν τὸ γνώμη τὸ αὐταὶ τοῦ. ἐκ προσώπου τῦ βασιλέως. ἐγνώρισε
δὲ ὁ ἀρειὼχ τὸ ῥῆμα τοῦ δανιὴλ. καὶ δανιὴλ εἰσῆλθε, καὶ ἠξίω
σεν ὅπως χρόνον δῷ αὐτῷ. καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτῦ ἀπαγγεί
λῃ τοῦ βασιλεῖ. καὶ εἰσῆλθε δανιὴλ εἰς τὸν οἶκον αὐτῦ. καὶ τοῦ
ἀνανίᾳ. καὶ τοῦ ἀζαρίᾳ. καὶ τοῦ μισαὴλ, τοῖς φίλοις αὐτῦ, τὸ
ῥῆμα ἐγνώρισε. καὶ οἰκτιρμοὺς ἐζήτησαν παρὰ τῦ θεῦ τῦ οὐρανῦ
ὑπὲρ τῦ μυστηρίου τούτου. ὅπως μὴ ἀπόλωνται δανιὴλ. καὶ οἱ φί
λοι αὐτῦ, μετὰ τῶν ἐπιλοίπων σοφῶν βαβυλῶνος. τότε τοῦ δα
νιὴλ, ἐν ὁράματι τῆς νυκτὸς, μυστήριον ἀπεκαλύφθη. καὶ εὐλόγη
σεν τὸν θεὸν τὸν οὐρανὸν δανιὴλ, καὶ εἶπεν, ἔστω τὸ ὄνομα τῦ θεῦ εὐ
λογημένον, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εἰς τὸν αἰῶνος. ὅτι ἡ σοφία, καὶ

καὶ ἐδίδου αὐτοῖς σπέρματα· καὶ ἐδίδαξεν αὐτοῖς ὁ θεὸς, σύνεσιν καὶ φρόνησιν, ἐν παιδὶ γραμματικῇ καὶ σοφίᾳ· καὶ Δανιὴλ συνῆκεν, ἐν πάσῃ ὁράσει, καὶ ἐνυπνίοις, καὶ μετὰ τὸ τέλος τῶν ἡμερῶν· ὧν εἶπεν ὁ βασιλεὺς εἰσαγαγεῖν αὐτούς· καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς ὁ ἀρχιδυνάστης, ἐναντίον Ναβυχοδονόσορ· καὶ ἐλάλησεν μετ' αὐτῶν ὁ βασιλεύς· καὶ οὐχ εὑρέθησαν ἐκ πάντων αὐτῶν, ὅμοιοι Δανιὴλ, καὶ Ἀνανίᾳ· καὶ Μισαὴλ, καὶ Ἀζαρίᾳ· καὶ ἔστησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ ἐν παντὶ ῥήματι σοφίας, καὶ ἐπιστήμης· ὅσα ἐζήτησε παρ' αὐτῶν ὁ βασιλεὺς, εὗρεν αὐτοὺς δεκαπλασίονας, παρὰ πάντας τοὺς ἐπαοιδοὺς καὶ τοὺς μάγους τοὺς ὄντας ἐν παντὶ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ· καὶ ἐγένετο Δανιὴλ, ἕως ἔτους ἑνὸς κύρου τοῦ βασιλέως.

Κεφάλαιον. β. 2.

ΝΤῷ δευτέρῳ τοῦ βασιλείας Ναβυχοδονόσορ ἐνυπνιάσθη Ναβυχοδονόσορ ἐνύπνιον, καὶ ἐξέστη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ· καὶ ὁ ὕπνος αὐτοῦ, ἐγένετο ἀπ' αὐτοῦ· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· καλέσατε τοὺς ἐπαοιδοὺς· καὶ τοὺς μάγους καὶ τοὺς φαρμακοὺς· καὶ τοὺς χαλδαίους τοῦ ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ, τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ· καὶ ἦλθον καὶ ἔστησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως· καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεύς· ἐνυπνιάσθην καὶ ἐξέστη τὸ πνεῦμά μου, τοῦ γνῶναι τὸ ἐνύπνιον· μὴ λαλήσαν ῥῖ χαλδαῖοι τῷ βασιλεῖ, συρεῖ· βασιλεῦ εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι· σὺ εἶπον τὸ ἐνύπνιον τοῖς παισί σου· καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀναγγελοῦμεν. ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπε τοῖς χαλδαίοις· ὁ λόγος ἀπ' ἐμοῦ ἀπέστη· ἐὰν μὴ γνωρίσητέ μοι τὸ ἐνύπνιον· καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ, εἰς ἀπώλειαν ἔσεσθε· καὶ οἱ οἶκοι ὑμῶν διαρπαγήσονται· ἐὰν δὲ τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ γνωρίσητέ μοι· δόματα καὶ δωρεὰς καὶ τιμὴν πολλὴν λήψεσθε παρ' ἐμοῦ· πλὴν τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν ἀπαγγείλατέ μοι· ἀπεκρίθησαν δεύτερον, καὶ εἶπον· ὁ βασιλεὺς εἰπάτω τὸ ἐνύπνιον

ὃς οὐκ ἦσαν ἐν αὐτοῖς μῶμος· καλοὺς τῇ ὄψει·
Καὶ συνίοντας ἐν πάσῃ σοφίᾳ· καὶ γινώσκοντας γνῶσιν, καὶ
συνετοὺς φρονήσεως· καὶ οἳ ἦσαν ἰσχὺν ἐν αὐλαῖς ἑστάναι ἐν τῷ
οἴκῳ βασιλέως· καὶ διδάξαι αὐτοὺς γράμματα καὶ
γλῶσσαν Χαλδαίων· καὶ διέταξεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς δ' τῆς ἡ
μέρας καθημέραν, ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ βασιλέως· καὶ ἀπὸ τοῦ
οἴνου τοῦ πότου αὐτοῦ· καὶ θρέψαι αὐτοὺς ἔτη τρία· καὶ μετὰ ταῦτα
στῆναι ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ ἐγένοντο ἐν αὐτοῖς ἐκ τῶν υἱῶν
Ἰούδα Δανιήλ· καὶ Ἀνανίας· καὶ Ἀζαρίας· καὶ Μισαήλ· καὶ ἐπέ-
θηκεν αὐτοῖς ὁ ἀρχιευνοῦχος ὀνόματα· τῷ Δανιήλ· Βαλτάζαρ·
καὶ τῷ Ἀνανίᾳ, Σεδράχ, καὶ τῷ Μισαήλ, Μισάκ, καὶ τῷ Ἀζα-
ρίᾳ, Ἀβδεναγώ· καὶ ἔθετο Δανιὴλ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ὡς οὐ μὴ
ἀλισγηθῇ ἐν τῇ τραπέζῃ τοῦ βασιλέως, καὶ ἐν τῷ οἴνῳ τ πότου
αὐτοῦ· καὶ ἐξήτησεν ἐν ἀρχιευνοῦχον, ὡς οὐ μὴ ἀλισγηθῇ· καὶ ἔδω
κεν ὁ θεὸς τὸν Δανιὴλ, εἰς ἔλεον καὶ οἰκτιρμὸν, ἐνώπιον τοῦ ἀρχι
ευνούχου, καὶ εἶπεν ὁ ἀρχιευνοῦχος τῷ Δανιὴλ· φοβοῦμαι ἐγὼ τ
κύριόν μου ἐν βασιλεῖ, ἐν ἐκτάξαντα τὰ βρώσιμα, καὶ τὰ πό
σιμα ὑμῶν, μήποτε ἴδῃ τὰ πρόσωπα ὑμῶν παρὰ τὰ παιδάρια
τὰ συνήλικα ὑμῶν· καὶ κατασικάσουσι τὴν κεφαλήν μου, τῷ
βασιλεῖ· καὶ εἶπε Δανιὴλ πρὸς ἀμελσάρ· οὗ κατέστησεν ὁ ἀρχι
ευνοῦχος ἐπὶ Δανιὴλ· καὶ Ἀνανίαν· καὶ Μισαήλ· καὶ Ἀζαρίαν· πεί
ραζον δὴ τοὺς παῖδάς σου, ἡμέρας δέκα· καὶ δότωσαν ἡμῖν ἀπὸ τῶν
σπερμάτων τῆς γῆς, καὶ φαγώμεθα· καὶ ὕδωρ πιώμεθα· καὶ
ὀφθήτωσαν ἐνώπιόν σου αἱ ἰδέαι ἡμῶν· καὶ αἱ ἰδέαι τ παιδα
ρίων τῶν ἐσθιόντων τὴν βρῶσιν τοῦ βασιλέως· καὶ καθὼς ἐὰν
ἴδῃς, ποιήσον μετὰ τῶν παίδων σου· καὶ ἐπήκουσεν αὐτῶν, καὶ
ἐπείρασεν αὐτοὺς ἡμέρας δέκα· καὶ μετὰ τὸ τέλος τ δέκα ἡμε
ρῶν, ὤφθησαν αἱ ἰδέαι αὐτῶν ἀγαθαὶ, καὶ ἰσχυραὶ πᾶσι σαρξὶν, ὑ
πὲρ τὰ παιδάρια τὰ ἐσθίοντα τὴν βρῶσιν τ βασιλέως· καὶ ἐγένε-
το μελσὰρ ἀναιρούμενος τ δέπνον αὐτῶν καὶ τ οἶνον τ πόματος αὐτ

λὰς· τετρακισχίλιοι πεντακόσιοι· καὶ πύλαι ἓξ· πύλη ἰσσάχαρ, μία· καὶ τὰ πρὸς νότον τετρακισχίλιοι, καὶ πεντακόσιοι μέτρα· καὶ πύλαι ἓξ· πύλη συμεών, μία· πύλη ἰσσάχαρ, μία· πύλη ζαβουλών, μία· καὶ τὰ πρὸς θάλασσαν· τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι μέτρα· πύλαι ἓξ· πύλη γὰδ, μία· πύλη ἀσὴρ, μία· πύλη νεφθαλείμ, μία· κύκλωμα, δέκα καὶ ὀκτὼ χιλιάδες· καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ἀφ' ἧς ἂν ἡμέρας γένηται κύριος ἐκεῖ ἔσται τὸ ὄνομα αὐτῆς.

Τέλος τῆς Ιεζεκιήλ.

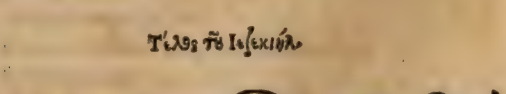

ΔΑΝΙΗΛ.

Κεφάλαιον. α. 1.

ΕΝ ἔτει τρίτῳ βασιλείας ἰωακεὶμ βασιλέως ἰούδα, ἦλθε ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς βαβυλῶνος εἰς ἱερουσαλήμ, καὶ ἐπολιόρκει αὐτήν· καὶ ἔδωκε κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ τὸν ἰωακεὶμ βασιλέα ἰούδα καὶ ἀπὸ μέρους τῶν σκευῶν οἴκου κυρίου· καὶ ἤνεγκεν αὐτὰ εἰς γῆν σενναὰρ οἶκον τοῦ θεοῦ αὐτοῦ· καὶ τὰ σκεύη ἐσωμίγκεν εἰς τὸν οἶκον θησαυροῦ τοῦ θεοῦ αὐτοῦ. καὶ εἶπαν ὁ βασιλεὺς τῷ ἀφανεὶ τῷ ἀρχιδυνούχῳ αὐτοῦ, εἰσάγαγε ἀπὸ τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας ἰερουσαλήμ· καὶ ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῆς βασιλείας· καὶ ἀπὸ τῶν φορθομμίν, νεανίσκους

ρίζ ἐργαζόμενοι τὴν πόλιν δουλεύσουσιν αὐτῇ, ἐκ πασῶν φυλῶν τῦ ἰσραὴλ· πᾶσα ἡ ἀπαρχὴ, πέντε καὶ ἄκλοι χιλιάδες πέντε καὶ ἄκλοι χιλιάδες· τετράγωνον ἀφορίσετε αὐτὴν τὴν ἀπαρχὴν τῦ ἁγίου, ἀπὸ τῆς κατασχέσεως τῆς πόλεως· τὰ δὲ περισσὸν ἀφήσουσιν, ἐκ δούτου, καὶ ἐκ δούτου ἀπὸ τῶν ἀπαρχῶν τῦ ἁγίου· καὶ ἐς τὴν κατάσχεσιν τῆς πόλεως κατὰ πρόσωπον, πέντε καὶ ἄκλοι χιλιάδες μήκους, ἕως τῶν ὁρίων τῶν πρὸς ἀνατολήν, καὶ πρὸς θάλασσαν· κ πρόσωπον πέντε, καὶ ἄκλοι χιλιάδες· ἕως τῶν ὁρίων, τῶν πρὸς θάλασσαν· ἐχόμενα τῶν μερίδων τῦ ἀφηγουμένου· καὶ ἔσαι ἡ ἀπαρχὴ τῶν ἁγίων· καὶ τὸ ἁγίασμα οἴκου, ἐν μέσῳ αὐτῆς· καὶ ἀπὸ τῆς κατασχέσεως τ λευιτῶν· ἀπὸ τ κατασχέσεως ἐν μέσῳ τῶν ἀφηγουμένων ἔσαι ἀπὸ μέρους τῶν ὁρίων ἰούδα· κ ἀπὸ μέρους τῶν ὁρίων βενιαμὶν, ἀφηγουμένῳ ἔσαι· κ ἡ πλεισὸν τῶν φυλῶν, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῦ πρὸς θάλασσαν βενιαμὶν, μία· καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν βενιαμὶν ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν συμεὼν, μία· καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων συμεὼν, μία· καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν συμεὼν ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν ἰσαχάρ, μία, καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν ἰσαχάρ, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τ πρὸς θάλασσαν ζαβυλὼν, μία· καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν ζαβυλὼν ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν γὰδ, μία· καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων τ γὰδ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως λίβα· καὶ ἔσαι τὰ ὅρια αὐτῦ ἀπὸ θαμὰν· καὶ ὕδατος μαριμὼθ κάδησ, κληρονομίας, ἕως τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης· αὕτη ἡ γῆ· ἣν βαλεῖτε ἐν κλήρῳ· τοῖς φυλαῖς τῦ ἰσραὴλ· δδοὶ οἱ ἐξόδιοι αὐτῶν, λέγει κύριος ὁ θεός· καὶ αὗται αἱ ἐξοδολαὶ τῆς πόλεως αἱ πρὸς βορρᾶν τετρακισχίλιοι· καὶ πεντακόσιοι μέτρα· καὶ αἱ πύλαι τῆς πόλεως, ἐπ' ὀνόμασι φυλῶν τῦ ἰσραὴλ· πύλαι τρεῖς πρὸς βορρᾶν· πύλη ῥουβὶν, μία· πύλη ἰούδα, μία· πύλη λευὶ, μία, καὶ τὰ πρὸς ἀνατο-

τῶν πρὸς ἀναταλάς, καὶ ἴσως τῶν πρὸς θαλασσαν. καὶ ἴσαι τὰ
ἅγιον ἐν μέσῳ αὐτῶν ἀπαρχή· ἦν ἀφορίσωσι τῷ κυρίῳ. μῆκος
πέντε καὶ ἄκρσι χιλιάδες. καὶ εὖρος ἄκρσι πέντε χιλιάδες.
Οὗτων ἴσαι ἡ ἀπαρχὴ τῶν ἁγίων ἔσῃ ἱερεῦσι πρὸς βορρᾶν πέν
τε, καὶ ἄκρσι χιλιάδες. καὶ πρὸς θάλασσαν, εὖρος, δέκα χιλι
άδες. καὶ πρὸς ἀνατολὰς πλάτος, δέκα χιλιάδες. καὶ πρὸς νό
τον, μῆκος ἄκρσι καὶ πέντε χιλιάδες. καὶ ὄρος τῶν ἁγίων ἔσαι
ἐν μέσῳ αὐτῶ· τοῖς ἱερεῦσι τοῖς ἡγιασμένοις ἐκ τῶν υἱῶν Σαδδούκ. οἳ
τοῖς φυλάσσουσι τὰς φυλακὰς τῦ οἴκου. οἳ οὐκ ἐπλανήθη
σαν ἐν τῇ πλανήσει τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. ὃν τρόπον ἐπλανήθησαν
οἱ Λευῖται. καὶ ἴσαι αὐτοῖς ἡ ἀπαρχὴ διδομένη ἐκ τῶν ἀπαρ
χῶν τῆς γῆς. ἅγιον τῶν ἁγίων ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν Λευιτῶν. τοῖς
Λευίταις τὰ ἐχόμενα τῶν ὁρίων τῶν ἱερέων. μῆκος πέντε καὶ
ἄκρσι χιλιάδες. καὶ εὖρος δέκα χιλιάδες. πᾶν μῆκος πέντε
καὶ ἄκρσι χιλιάδες. ἡ πραθήσεται ἐξ αὐτῶν. ἡ δὲ καταμερι-
θήσεται, ἡ δὲ ἀφαιρεθήσεται τὰ πρωτογεννήματα τῆς γῆς.
ὅτι ἅγιον ἴσαι τῷ κυρίῳ. τὰς πέντε χιλιάδας τὰς πλαγιαίας ἐπὶ
τῷ πλάτει ἐπὶ τὰς πέντε καὶ ἄκρσι χιλιάσι. προτείχισμα
ἔσαι τῇ πόλει ὡς κυκλόθεν καὶ διάσημα αὐτῦ. καὶ ἴσαι ἡ πό
λις ἐν μέσῳ αὐτῦ. καὶ ταῦτα τὰ μέτρα αὐτῆς ἀπὸ τῶν πρὸς
βορρᾶν, πεντακόσιοι καὶ χίλιοι. καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς νότον
πεντακόσιοι καὶ τέσσαρες χιλιάδες. καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνα
τολὰς, πεντακόσιοι καὶ τέσσαρες χιλιάδες. καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς
θάλασσαν, τετρακισχίλιοι πεντακόσιοι. καὶ ἴσαι διάσημα, τῇ πό
λει πρὸς βορρᾶν διακόσιοι πεντήκοντα. καὶ πρὸς ἀνατολὰς δι
ακόσιοι πεντήκοντα. καὶ πρὸς θάλασσαν. διακόσιοι. πεντή
κοντα. καὶ τὸ περισσὸν τῦ μήκους τὸ ἐχόμενον ἀπὸ τῶν ἀπαρ
χῶν τῶν ἁγίων. δέκα χιλιάδες. πρὸς ἀνατολὰς. καὶ δέκα χιλι
άδες πρὸς θάλασσαν καὶ ἔσονται ἀπαρχαὶ τῦ ἁγίου. καὶ ἴσαι
τὰ γενήματα αὐτῆς εἰς ἄρτους τοῖς ἐργαζομένοις τὴν πόλιν.

φαῦτα τὰ πρὸς ἀνατολὰς, καὶ τὰ πρὸς νότον, καὶ λίβα ἀπὸ θαμὰν. καὶ φοινικῶνος, ἕως ὕδατος μαειμὰθ, κάδδωθ. παρεκτεί-
νουσι τὴν θάλασσαν τὴν μεγάλην. τοῦτο μόρος νότου καὶ λίψ.
τοῦτο δὲ μέρος τῆ θαλάσσης τῆ μεγάλης διορίζει, ἕως κατέναντι τῆ
εἰσόδου ἡμάθ. ἕως εἰσόδου αὐτῆ. ταῦτά ἐστι τὰ πρὸς θαλασ-
σαν ἡμῶν, καὶ διαμεριεῖτε τὴν γῆν ταύτην, αὐτοῖς τοῖς φυλαῖς
τοῦ Ἰσραὴλ βαλεῖτε αὐτὴν ἐν κλήρῳ ὑμῖν. καὶ θήσεις προσηλύτους
θήσεις παροικοῦσιν ἐν μέσῳ ὑμῶν. οἵτινες ἐγέννησαν υἱοὺς ἐν μέ-
σῳ ὑμῶν καὶ ἔσονται ὑμῶν ὡς αὐτόχθονες ἐν θήσεις ἐν τοῖς Ἰσρα-
ὴλ. μεθ ὑμῶν φάγονται ἐν κληρονομίᾳ. ἐν μέσῳ τῆ φυλῆς τῆ Ἰσ
ραὴλ. καὶ ἔσονται ἐν φυλῇ προσηλύτων ἐν θήσεις προσηλύτοις θήσεις
μετ αὐτῶν. ἐκεῖ δώσουσι κληρονομίαν αὐτοῖς λέγει κς ὁ θεός.

Κεφάλαιον. μη. 42.

Αἱ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν φυλῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς
κ πρὸς βορρᾶν. καὶ μέρος τῆ καταβάσεως τὸ πεφυτευ-
μένον τοῦ τὸ ἔσω τῆς ἡμάθ αὐλῶν τὸ αὐλάμ. ὃ
ἐστιν διάμασκος πρὸς βορρᾶν κατὰ μόρος ἡμάθ αὐλῶν. καὶ ἔσαι
αὐτοῖς τὰ πρὸς ἀνατολὰς, ἕως πρὸς θάλασσαν. δὰν μία. καὶ ἀπὸ
ὁρίων τῆ δὰν τὰ πρὸς ἀνατολὰς, ἕως πρὸς θάλασσαν, ἀσὴρ μία
καὶ ἀπὸ τῆ ὁρίων ἀσὴρ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς
θάλασσαν ἀσὴρ μία, καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων ασὴρ ἀπὸ τῶν πρὸς
ἀνατολὰς ἕως τῆ πρὸς θάλασσαν νεφθαλείμ, μία. καὶ ἀπὸ τῆ
νεφθαλείμ ἀπὸ τῶν ὁρίων πρὸς ἀνατολὰς τῶν πρὸς θάλασσαν
μανασσῆ. μία. καὶ ἀπὸ τῆ ὁρίων μανασσῆ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως
τῆ πρὸς θάλασσαν ἐφραὶμ, μία. καὶ ἀπὸ τῆ ὁρίων ἐφραὶμ ἀπὸ τῆ
πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν ῥουβὶν μία, καὶ ἀπὸ τῶν
ὁρίων ῥουβὶν. ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν
ἰούδα μία. καὶ ἀπὸ τῆ ὁρίων ἰούδα ἀπὸ τῆ πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῆ
πρὸς θαλασσαν, ἔσαι ἡ ἀπαρχὴ τὸ ἀφορισμοῦ πέντε, καὶ δι-
κοσι χιλιάδες πῆχος, καὶ μῆκος, κατὰ μίαν τῶν μερίδων ἀπὸ

ἀρχὴ ἕως τῆς τῶν θαλασσῶν. τῆς γὰρ ὕδωρ τῆς διεκβολῆς. καὶ ὑγιὲς σὺ τὰ ὕδατα. καὶ ἔσται πᾶσα ψυχὴ τῶν ζώντων, ἐκζεόντων, τῆς πάντα τὸν ἐπέλθῃ ὁ ποταμὸς, ἐκεῖ ζήσει. καὶ ἔσται ἐκεῖ ἰχθὺς πολὺς σφόδρα, ὅτι ἦκει ἐκεῖ τὸ ὕδωρ τοῦτο καὶ ὑγιάσῃ καὶ ζήσει πᾶν ὃν ἂν ἐπέλθῃ ὁ ποταμός. καὶ ἥξει πρὸς αὐτὸν ἐκεῖ ἁλιᾶς, ἀπὸ ἀγασθίν. ἕως διαγαλλείμ. ξυγμὸς σαγήνη ἔσται κατὰ γένη ἔσται. καὶ οἱ ἰχθύες αὐτῆς, ὡς ἰχθύες τῆς θαλάσσης μεγάλης, πλῆθος πολὺ σφόδρα. καὶ ἐν τῇ διεκβολῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ ἀποστροφῇ αὐτοῦ. καὶ ἐν τῇ ὑπερόρασθαι αὐτὸν. τὰ τενάγη αὐτοῦ οὐ μὴ ἀγιάσωσιν εἰς ἅλας δίδονται, καὶ τῆς ποταμοῦ διαβήσεται. καὶ τὸ χείλους αὐτοῦ, ἔνθεν καὶ ἔνθεν, πᾶν ξύλον βρώσιμον, οὐ μὴ παλαιωθῇ ἐπ' αὐτοῦ. οὐ δὲ μὴ ἐκλείπῃ ὁ καρπὸς τῆς καινότητος αὐτοῦ. πρωϊβολήσει. διότι τὰ ὕδατα αὐτῶν ἐκ τῶν ἁγίων ἐκπορεύεται. καὶ ἔσται ὁ καρπὸς αὐτῶν. εἰς βρῶσιν καὶ διάβασις αὐτῶν εἰς ὑπόδειγμα. τάδε λέγει κύριος ὁ θεός. ταῦτα τὰ ὅρια καταμερισθήσῃ τῇ γῇ. τὰς δώδεκα φυλὰς τῶν υἱῶν Ισραήλ. προθέσεις χοινίσματος καὶ καταμερισθήσεται αὐτὴν ἕκαστος καθὼς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ. εἰς ἣν ἦρα τὴν χεῖρά μου. τοῦ δοῦναι αὐτὴν τοῖς πατράσιν αὐτῶν. καὶ πεσεῖται ἡ γῆ αὕτη ὑμῖν ἐν κληρονομίᾳ. καὶ ταῦτα τὰ ὅρια τῆς γῆς πρὸς βορρᾶν ἀπὸ τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης τῆς καταβαινούσης, ἡ πρὸς εἰσπορεύουσης τῆς ἐσόδου σεδάδ. ἀμάθ. βηρωθὰμ. σεμιρείμ. τὴν ἀνὰ μέσον ὁρίων δαμασκοῦ. καὶ ἀνὰ μέσον ὁρίων ἡμάθ. αὐλαὶ τοῦ ζουνάν. αἳ εἰσὶν ἐπάνω τῶν ὁρίων αὐρανίτιδος. ταῦτα τὰ ὅρια ἀπὸ τῆς θαλάσσης. ἀπὸ τῆς αὐλῆς τοῦ αὐνάν. ὅρια δαμασκοῦ. καὶ τὰ πρὸς βορρᾶν κατὰ βορρᾶν. καὶ ὅριον ἡμάθ. ὅριον βορρᾶ. κατὰ πρόσωπον αὐανιτῶν ἀνὰ μέσον τῆς αὐρανίτιδος. καὶ ἀνὰ μέσον δαμασκοῦ. καὶ ἀνὰ μέσον γαλααδίτιδος. καὶ ἀνὰ μέσον γῆς τοῦ ἰσραὴλ, ὁ ἰορδάνης διορίζει, ἕως τῆς θαλάσσης τῆς πρὸς ἀνατολὰς φοινικῶνος,

τὰ ὑπὲρ τ̃ ὠμίας, καὶ τὰ ὑπὲρ τῆς ἀμχρᾶς καὶ ἐκᾶ πέμψε
σι δ μανασὲ ὁ παράπαν τῦ μὴ ἐκφέρειν ἐς τὼ αὐλαὶω τὼ ἐξω
τερον, τῦ ἀγιάζειν τὸν λαόν. καὶ ἐξήγαγέ με ἐς τὼ αὐλαὶω
τὼ ἐξωτερον. καὶ ἰδοὺ αὐλὴ, κατὰ τὰ κλίτη τῶν αὐλῶν. αὐλὴ μικρὰ μῆ
κος, πήχεων τεσσαράκοντα. καὶ εὖρος πήχεων τριάκοντα. μία
προν ἐν ταῖς τέσσαρσι. καὶ ἐξέδρα κύκλω αὐ αὐταῖς. κύκλῳ
ταῖς τέσσαρσι. καὶ μαγειρεῖα γεγονότα ὑπὸ κάτω τῶν ἐξεδρῶν
κύκλῳ. καὶ εἶπε πρός με. ὗτοι οἱ οἶκοι τῶν μαγείρων. ἃ ἐγγί
ζουσιν ἐκᾶ οἱ λειτουργοῦντες τῷ οἴκῳ τὰ θύματα τῦ λαοῦ.

Κεφάλαιον μζ. 47.

Καὶ ἐσήγαγέ με ἐς τὰ πρόθυρα τῦ οἴκου. καὶ ἰδοὺ
κ ὕδωρ ἐξεπορεύετο ὑπὸ κάτωθεν τῦ αἰθρίου τῦ οἴ
κου. κατὰ ἀνατολάς. ὅτι ὁ πρόσωπον τῦ οἴκου ἔβλε
πε κατὰ ἀνατολάς. καὶ τὸ ὕδωρ κατέβαινεν ἀπὸ τῦ κλίτους τοῦ
δεξιοῦ. ἀπὸ νότου ἐς τ̃ θυσιαστήριον. καὶ ἐξήγαγέ με. κατὰ
τὼ ὁδὸν τ̃ πύλης τ̃ πρὸς βορρᾶν. καὶ περιήγαγέ με τὴν ὁδὸν
τ̃ πύλης ἔξωθεν πρὸς τὴν πύλην τ̃ αὐλῆς τ̃ βλεπούσης κατὰ ἀ
νατολάς. καὶ ἰδοὺ ὕδωρ κατερρεῖ ἀπὸ τῦ κλίτους τῦ δεξιοῦ.
καθὼς ἔξαλος ἀνδρὸς ἐξεναντίας. καὶ μέτρον ἐν τῇ χερὶ αὐτῦ, καὶ
διεμέτρησε χιλίους ἐν τῷ μέτρῳ. καὶ διῆλθεν ἐν τῷ ὕδατι ὕδωρ
ἀφέσεως. καὶ διεμέτρησε χιλίους ἐν τῷ μέτρῳ, καὶ διῆλθεν ἐν τῷ
ὕδατι ὕδωρ, ἕως τ̃ μηρῶν. καὶ διεμέτρησε χιλίους, καὶ διῆλθεν ὕ
δωρ, ἕως ὀσφύος. καὶ διεμέτρησε χιλίους. καὶ οὐκ ἠδύνατο διελ
θεῖν. ὅτι ἐξύβρισε ὁ ὕδωρ. ὡς ἔξοδος χειμάρρου ὃ ὐ διαβήσε.
καὶ εἶπε πρός με. εἰ ἑώρακας υἱὲ ἀνθρώπου, καὶ ἀπήγαγέ με. καὶ ἐν
στρεφῇ με ἐπὶ τὸ χείλους τῦ ποταμοῦ. ἐν τῇ ἐπιστροφῇ με. καὶ
ἰδοὺ ἐπὶ τὸ χείλους ἐκ τοῦ ποταμοῦ δένδρα πολλὰ σφόδρα ἔνθεν
καὶ ἔπειτα πρός με. ὕδωρ τοῦτο ὁ ἐκπορευόμενον ἐς τὼ γαλι
λαίαν τὼ πρὸς ἀνατολάς. καὶ κατέβαινεν ἐπὶ τὼ ἀραβίαν. καὶ

κατ' οἶθν αὐτῆς, ἐξιλοῦσθαι, καὶ ὁ ἀφηγούμενος ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐν τῷ ἐπιφορεύεσθαι αὐτούς· ἐξιλοῦσθαι μὲ ἐν αὐτῶν· καὶ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτοὺς ἐξιλοῦσθαι καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ ἐν ταῖς πανηγύρεσιν, ἔσαι τὰ μανάα πέμμα τῷ μόσχῳ· καὶ πέμμα τῷ κριῷ, καὶ βῖς ἀμνοῖς· καθὼς ἂν ἐκπονῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ· καὶ ἐλαίου ἑ ἐν· τῷ πέμματι· ἐὰν δ' ποιήσῃ ὁ ἀφηγούμενος· ὁμολογίαν ὁλοκαύτωμα σωτηρίου τῷ κυρίῳ· καὶ ἀνοίξει ἑαυτῷ τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολάς· καὶ ποιήσῃ τὸ ὁλοκαύτωμα αὐτοῦ· καὶ τὰ τῆς σωτηρίου αὐτοῦ· ὃν τρόπον ποιήσει ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν Σαββάτων· καὶ ἐξελεύσεται καὶ κλείσει τὰς θύρας μετὰ τὸ ἐξελθεῖν αὐτόν· καὶ ἀμνὸν ἐνιαύσιον ἄμωμον· καὶ ποιήσει ὁλοκαύτωμα, καθ' ἡμέραν τῷ κυρίῳ· πρωὶ πρωὶ ποιήσεις αὐτόν, καὶ μανάα, ποιήσει ἐπ' αὐτῷ· πρωὶ πρωὶ ἕκτον τοῦ μέτρου· καὶ ἐλαίου τὸ τρίτον τοῦ ἶν· τοῦ ἀναμῖξαι τὴν σεμίδαλιν μανάα τῷ κυρίῳ· προστάγμα αἰώνιον, διαπαντὸς ποιήσεις τὸν ἀμνὸν· καὶ τὴν μανάα, καὶ τὸ ἔλαιον ποιήσεις τὸ πρωὶ ὁλοκαύτωμα διαπαντός· τάδε λέγει κύριος κύριος· ἐὰν δῶ ὁ ἀφηγούμενος δόμα ἐνί· ἐκ τῶν ὑῶν αὐτοῦ, ἐκ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ· τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἔσαι κατάσχεσις αὐτῶν· αὕτη ἐνι κληρονομία· ἐὰν δὲ δῷ δόμα ἐκ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ, ἐνὶ τῶν παίδων αὐτοῦ· καὶ ἔσαι αὐτῷ ἕως τοῦ ἔτους τῆς ἀφέσεως καὶ ἀποδοθήσονται τῷ ἀφηγουμένῳ· πλὴν τῆς κληρονομίας, τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἐστὶν ἔσαι· καὶ οὐ μὴ λάβῃ ὁ ἀφηγούμενος, ἐκ τῆς κληρονομίας τοῦ αὐτοῦ καταδυναστεῦσαι τοὺς ἐκ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ ἀπὸ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ· κατακληρονομήσει τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, ὅπως μὴ διασκορπίζηται ὁ λαός μου· ἕκαστος ἀπὸ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ· καὶ εἰσήγαγέ με, εἰς τὴν ὁδὸν, κατὰ νώτου τῆς πύλης· εἰς τὰς ἐξέδρας τῶν ἁγίων τῶν ἱερέων, τὰς βλεπούσας πρὸς βορρᾶν· καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ τόπος κεχωρισμένος καὶ εἶπε πρός με· οὗτος ὁ τόπος ἐστὶν ὃ ἑψήσουσιν ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς

νης κατὰ τὰ αὐτὰ ἐπὶ ἡμέρας· καθὼς τὰ ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας· καὶ καθὼς τὰ ὁλοκαυτώματα· καὶ καθὼς τὰ μανακά· καὶ καθὼς τὸ ἔλαιον.

Κεφ. με. 46.

Α δὲ λέγει κύριος ὁ θεός· ἡ πύλη ἡ ἐν τῇ αὐλῇ τῇ τ ἐσωτέρᾳ· ἡ βλέπουσα πρὸς ἀνατολὰς, ἔσαι κεκλεισμένη ἐξ ἡμέρας τὰς ἐναργούς, ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἀνοιχθήσεται· καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς νουμηνίας, ἀνοιχθήσεται, καὶ ἐξελεύσεται ὁ ἀφηγούμενος· καὶ στὼ ὁδὸν τὸ αὐλὰμ τῆς πύλης ἔξωθεν, καὶ στήσεται τὰ πρόθυρα τῆς πύλης· καὶ ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς τὰ ὁλοκαυτώματα αὐτοῦ· καὶ τὰ τὸ σωτηρίου αὐτοῦ· καὶ προσκυνήσει τὸ προθύρου τῆς πύλης, καὶ ἐξελεύσεται, καὶ ἡ πύλη οὐ μὴ κλεισθῇ, ἕως ἑσπέρας· καὶ προσκυνήσει ὁ λαὸς τῆς γῆς κατὰ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης ἐκείνης· ὡ τοῖς σαββάτοις, καὶ ἐν τοῖς νουμηνίας, ἐναντίον κυρίου· καὶ τὰ ὁλοκαυτώματα προθήσει ὁ ἀφηγούμενος τῷ κυρίῳ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων· ἐξ ἀμνοὺς ἀμώμους, κριὸν ἄμωμον· καὶ μανακά· καὶ πέμμα τῷ κριῷ· καὶ τοῖς ἀμνοῖς θυσία δόμα χαρὸς αὐτῷ· καὶ ἔλαιον ἕν, τῷ πέμματι· καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς νουμηνίας μόσχον ἐκ βουκολίου ἄμωμον· καὶ ἐξ ἀμνοὺς· καὶ κριὸν ἄμωμον ἔσαι· καὶ πέμμα τῷ κριῷ· καὶ πέμμα τῷ μόσχῳ ἔσαι μανακά, καὶ τοῖς ἀμνοῖς, καθὼς ἂν εὑρωσιν, ἡ χὶρ αὐτῶ· καὶ ἔλαιον ἔσται τῷ πέμματι καὶ ἐν τῷ ἐπαφορύσεδαι ἐν ἀφηγούμενον· κατὰ τὼ ὁδὸν τῆς αὐλὰμ τῆς πύλης ἐξελεύσεται· καὶ ὅταν εἰσπορεύηται ὁ λαὸς τῆς γῆς· ἐναντίον κυρίου ἐν τοῖς ἑορτοῖς· ὁ εἰσπορευόμενος κατὰ τὼ ὁδὸν τῆς πύλης, τῆς πρὸς βορρᾶν προσκυνᾶν, ἐξελεύσεται, κατὰ τὼ ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς νότον· ὁ εἰσπορευόμενος κατὰ τὼ ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς βορρᾶν, οὐκ ἀναστρέψει κατὰ τὼ ὁδὸν τῆς πύλης, ἣν εἰσελήλυθεν· ἀλλ' ἢ

βάνειν δ δέκατον τῆς γομὸρ, χοῖνιξ. καὶ δ δέκατον τῆς γομὸρ, τὸ μίσρον. πρὸς δ γομὸρ ἔσαι ἴβδι. καὶ στάθμιον ἄχθοι ἀβολεί. ἄχθοι σίκλοι. πέντε καὶ ἄχθοι σίκλοι. δέκα καὶ πέντε σίκλοι ἔσαι ὑμῖν. καὶ αὕτη ἡ ἀπαρχὴ ἣν ἀφορεῖτε ἐκ τῆς ὕρι. ἀπὸ τῆς κόρτ τῆς πυρεῦ. καὶ δ ἕκτον τῆς ὕρι ἀπὸ τῆς κόρου τῆ κριθῶν. καὶ δ πρόσαγμα τῆς ἐλαίυ, ἀπὸ δέκα κητυλῶν, ὅτι αἱ δέκα κητύλαι, ἃ σὶ γομόρ. καὶ πρόβατον ἕν, ἀπὸ τῶν δέκα προβάτων ἀφάιρεμα, ἐκ πασδν τῆ παρτιῶν ἰσραήλ. εἰς θυσίας, καὶ εἰς ὁλοκαυτώματα. καὶ εἰς σωτήριον τῆς ἐξιλάσδαι περὶ ὑμδν, λέγει κύριος ὁ θεός. καὶ πᾶς ὁ λαὸς δ ὡσφ τῷ ἀπαρχῷ ταύτῳ, τῷ ἀφηγευμένῳ τῶν ἰσραήλ. καὶ σὺ τῆ ἀφηγουμένυ ἔσαι τὰ ὁλοκαυτώματα. καὶ θυσίαι καὶ σπονδαὶ ἔσονται, ἐν τοῖς ἑορτοῖς, καὶ ἐν τοῖς νεμηνίαις. καὶ ἐν τοῖς σαββάτοις. καὶ ἐν πάσαις τοῖς ἑορταῖς οἴκυ ἰσραήλ. οὕτως ποιήσε τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας. καὶ τῷ θυσίαν, καὶ τὰ ὁλοκαυτώματα. καὶ τὰ τῆ σωτηρίου τῆ ἐξιλάδαι ὑπὲρ τῆ οἴκυ ἰσραήλ. τάδε λέγει ἀδωναὶ κύριος ὁ θεός. ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ μιᾷ τῆ μηνὸς, λήψεδε μόσχον, ἐκ βοῶν ἄμωμον. τῆ ἐξιλάσδαδαι δ ἅγιον. καὶ λήψετη ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆ αἵματος τῆ ἐξιλασμοῦ. καὶ δώσε ἐπὶ τὰς φλιὰς τῆ οἴκυ. καὶ ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆ ἱερεῦ. καὶ ἐπὶ τῆ θυσιαστηρίου, καὶ ἐπὶ τὰς φλιὰς τῆς πύλης. τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας. καὶ οὕτως ποιήσεις ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ. μιᾷ τῆ μηνὸς. λήψη παρ' ἑκάστυ ἀγνοοῦντος. καὶ ἀπὸ νηπίου. καὶ ἐξιλάσδαδε ἐν οἴκυ. καὶ ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ τεσσαρδεκάτῃ τῆ μηνὸς, ἔσαι ὑμῖν τὸ πάσχα ἑορτὴ ἑπτὰ ἡμερῶν ἔσδαι, καὶ ποιήσῃ ὁ ἀφηγούμενος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὑπὲρ αὐτῆ καὶ τῆ οἴκυ, καὶ ὑπὲρ παντὸς τοῦ λαοῦ τῆς γῆς. μόσχον ἐκ βοῶν ὑπὲρ ἁμαρτίας τὰς ἑπτὰ ἡμερῶν τῆς ἑορτῆς. καὶ πέμματα τῷ μόσχῳ, καὶ πέμματα τῷ κριῷ ποιήσῃς. καὶ ἐλαίου δ ἐν τῷ πέμματι. καὶ ἐν τῷ ἑβδόμῃ μηνὶ πέντε καὶ δεκάτῃ τῆ μηνὸς, ἐν τῇ ἑορτῇ, ποιή-

Αἱ γὰρ ζῶσ καταμερίζωσι ὑμᾶς, τῷ γλῷ σου κλη-
κ ρονομίαν, ἀφορίζετε ἀπαρχὴν ζῶσ κυρίῳ, ἅγιον ἀ-
πὸ τ γῆς, πέντε καὶ ἄκοσι χιλιάδας μῆκος. καὶ εὖ
ρος δέκα χιλιάδας. ἅγιον ἔσαι ἐν πᾶσι ὁρίοις αὐτ, κυκλό
θεν. καὶ ἔσαι ἐκ τούτ ἁγίασμα, πεντακόσιοι, ἐν πεντακοσίοις
τετραγωνον κυκλόθεν. καὶ πεντήκοντα πήχεις διάσημα αὐτῶν,
κυκλόθεν. καὶ ἐκ ταύτης τῆς διαμερίσεως διαμερίσεις μῆκος
πέντε. καὶ ἄκοσι χιλιάδας. εὖρος ἄκοσι χιλιάδας. καὶ ἐν αὐτῇ
ἔσαι τ ἁγίασμα, ἅγιον τῶν ἁγίων. ἀπὸ τ γῆς ἔσαι οἷς ἱερεῦ
σι οἷς ἡγιασμένοις ἐν τῷ ἁγίῳ. καὶ ἔσαι οἷς ἐγγίζουσι λειτουρ
γεῖν τῷ κυρίῳ. καὶ ἔσαι αὐτῖς τόπος εἰς οἴκους, ἀφωρισμένῳ
ζῶσ ἁγιασμῷ αὐτῶν, ἄκοσι καὶ πέντε χιλιάδες μῆκος. καὶ εὖ
ρος, ἄκοσι χιλιάδας ἔσαι, καὶ οἷς λοιπαῖς οἷς λειτουργοῦσι
ζῶσ οἴκῳ αὐτῖς, εἰς κατάσχεσιν πόλις τῆ κατοικεῖν. καὶ τῷ κα
τάσχεσιν τ πόλεως δώσεις πέντε χιλιάδας εὖρος. καὶ μῆκος,
πέντε καὶ ἄκοσι χιλιάδας. ὃν τρόπον ἡ ἀπαρχὴ τ ἁγίων, παντὶ
οἴκῳ ἰσραὴλ ἐνθυται. καὶ τῷ ἡγουμένῳ ἐκ ζύτ. καὶ ἀπὸ ζύτ,
ἐκ τὰς ἀπαρχὰς τ ἁγίων, εἰς κατάσχεσιν τ πόλεως. κατὰ πρό
σωπον τ ἀπαρχῶν τ ἁγίων, καὶ κατὰ πρόσωπον τ κατασχέ
σεως τ πόλεως τὰ πρὸς θάλασσαν. καὶ ἀπὸ τ πρὸς θάλασσαν τ
πρὸς ἀνατολάς. καὶ ἃ μῆκος ὡς μία τ μερίδων, ἀπὸ τῶν ὁρίων
τῶν πρὸς θάλασσαν. καὶ τ μῆκος, ἐν τὰ ὅρια τὰς πρὸς ἀνατολὰς
τ γῆς, καὶ ἔσαι αὐτῷ εἰς κατάσχεσιν τῷ ἰσραὴλ. καὶ ἡ κατάδυ
νασις ἔσιν ὑκέτι. οἱ ἀφηγούμενοι τῷ ἰσραὴλ τὸν λαὸν μου. καὶ
τὴν γῆν κατακληρονομήσουσιν οἶκος ἰσραὴλ. κατὰ φυλὰς αὐτῶν.
Τάδε λέγει ἀδωναὶ κύριος. ἱκανούσθω ὑμῖν οἱ ἀφηγούμενοι τῆς
ἰσραὴλ. ἀδικίαν καὶ ταλαιπωρίαν ἀφέλεσθε. καὶ κρίμα καὶ δι
καιοσύνην ποιήσατε. ἐξάρατε κατὰ δυναστείαν ἀπὸ τῆς λαοῦ
μου, λέγει κύριος ὁ θεός. ζυγὸς δίκαιος. καὶ μέτρον δίκαιον. καὶ χοῖ
νιξ δίκαια ἔσω ὑμῖν ἡ μέτρου. καὶ χοῖνιξ ὁμοίως. καὶ ἔσαι τῆς λαμ

καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν οὐ ξυρήσονται. καὶ τὰς κόμας αὐτῶν οὐ φιλώσουσι. καλύπτοντοὺς καὶ λύουσι τὰς κεφαλὰς αὐτῶν. καὶ οἶνον οὐ μὴ πίωσι πᾶς ἱερεὺς, ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτοὺς εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν. καὶ χήραν καὶ ἐκβεβλημένην, οὐ μὴ λήψονται ἑαυτοῖς εἰς γυναῖκα. ἀλλ' ἢ παρθένον, ἐκ σπέρματος οἴκου Ἰσραὴλ. καὶ χήρα ἐὰν γένηται ἐξ ἱερέως λήψονται. καὶ τὸν λαόν μου διδάξουσιν ἀνὰ μέσον ἁγίου. καὶ διβήλου. καὶ ἀνὰ μέσον ἀκαθάρτου, καὶ καθαροῦ, γνωριοῦσιν αὐτοῖς. καὶ περὶ κρίσιν αἵματος, ὅτοι ἐπισήσονται τοῦ σχαρίσειν. καὶ τὰ δικαιώματά μου δικαιώσουσι. καὶ τὰ κρίματά μου κρινοῦσι. καὶ τὰ νόμιμά μου, καὶ τὰ προστάγματά μου, ἐν πάσαις ταῖς ἑορταῖς μου φυλάξονται. καὶ τὰ σάββατά μου ἁγιάσουσι. καὶ ἐπὶ ψυχὴ ἀνθρώπου, οὐκ ἐσκυλεύσονται τοῦ μιανθῆναι. ἀλλ' ἢ ἐπὶ πατρὶ καὶ ἐπὶ μητρί. καὶ ἐπὶ υἱῷ, καὶ ἐπὶ θυγατρί. καὶ ἐπὶ ἀδελφῷ, καὶ ἐπὶ ἀδελφῇ αὐτοῦ. ἢ οὐ γέγονεν ἀνδρί, μιανθήσεται. καὶ μετὰ τὸ καθαρισθῆναι αὐτὴν ἑπτὰ ἡμέρας, ἐξαριθμήσει αὐτῷ. καὶ ἐν ἡμέρᾳ εἰσπορεύονται εἰς τὴν πύλην τὴν ἐσωτέραν τοῦ λειτουργεῖν ἐν τῷ ἁγίῳ, προσφέρουσιν ἱλασμὸν, λέγει κύριος ὁ θεός, καὶ ἔσονται αὐτοῖς εἰς κληρονομίαν. ἐγὼ κληρονομία αὐτοῖς, καὶ κατάσχεσις αὐτοῖς οὐ δοθήσεται ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ. ὅτι ἐγὼ κατάσχεσις αὐτῶν. καὶ τὰς θυσίας. καὶ τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας. καὶ τὰ ὑπὲρ ἀγνοίας, ὅτοι φάγονται. καὶ πᾶν ἀφόρισμα ἐν τῷ Ἰσραὴλ αὐτοῖς ἔσται. ἀπαρχαὶ πάντων. καὶ πρωτότοκα πάντων. καὶ τὰ ἀφαρίσματα πάντα. ἐκ πάντων τῶν ἀπαρχῶν ὑμῶν, τοῖς ἱερεῦσιν ἔσται. καὶ τὰ πρωτογενήματα ὑμῶν, δώσετε τῷ ἱερεῖ. τὸ θεῖ. ασ. δὲ λοχίαν ὑμῶν, καὶ τοὺς οἴκους ὑμῶν. καὶ πᾶν θνησιμαῖον καὶ θηριάλωτον, ἐκ τῶν πτηνῶν, καὶ ἐκ τῶν κτηνῶν. οὐ φάγονται οἱ ἱερεῖς.

καὶ λήψονται ἀδικίαν αὐτῶν. καὶ ἔσονται ἐν τοῖς ἁγίοις μου λειτουργοῦντες, θυρωροὶ ἐπὶ τῶν πυλῶν τοῦ οἴκου. καὶ λειτουργοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ. ὅτι σφάζουσι τὰς θυσίας. καὶ τὰ ὁλοκαυτώματα τῷ λαῷ, καὶ αὐτοὶ στήσονται, ἐναντίον τοῦ λαοῦ τοῦ λειτουργεῖν αὐτοῖς· διὰ τοῦτο λαλῶ πρὸς τοὺς οἴκους Ἰσραὴλ, εἰς κολασιν ἀδικίας. ἕνεκα τούτου, ἦρα τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτούς, λέγει κύριος ὁ θεός. καὶ λήψονται τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. καὶ οὐκ ἐγγιοῦσι πρός με τοῦ ἱερατεύειν μοι. οὐδὲ τοῦ προσάγειν πρὸς τὰ ἅγια ἐμῶν τοῦ Ἰσραήλ. οὐ δὲ πρὸς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων μου. καὶ λήψονται ἀλλοίωσιν ἐπ' αὐτῶν, ἐν τῇ πλανήσαι ἕκαστον. καὶ τάξουσιν αὐτοὺς φυλάσσειν φυλακάς. τοῦ οἴκου, εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. καὶ εἰς πάντα ὅσα ἂν ποιήσωσιν οἱ ἱερεῖς λαβόντα, οἱ δὲ οἱ Λευῖται φυλάξουσι τὰς φυλακὰς τῶν ἁγίων μου, ἐν τῷ πλανᾶσθαι ἐν οἴκῳ Ἰσραὴλ ἀπ' ἐμοῦ. οὕτως προσάξουσι πρός με τοῦ λειτουργεῖν μοι. καὶ στήσονται πρὸ προσώπου μου τοῦ προσφέρειν μοι θυσίαν. στέαρ καὶ αἷμα λέγει κύριος ὁ θεός. οὗτοι εἰσελεύσονται εἰς τὰ ἅγιά μου. καὶ οὗτοι προσελεύσονται πρὸς τὴν τράπεζάν μου, τοῦ λειτουργεῖν μοι. καὶ φυλάξουσι τὰς φυλακάς μου. καὶ ἔσονται ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτοὺς τὰς πύλας τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας, στολὰς λινᾶς ἐνδύσονται. καὶ ὃν ἐνδύσονται εἷα, ἐν τῷ λειτουργεῖν αὐτοὺς. ἀπὸ τῆς πύλης τῆς ἐσωτέρας αὐλῆς. καὶ μίτρας λινᾶς ἔξουσιν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν. καὶ περισκελῆ λινᾶ ἔξουσιν ἐπὶ τοῦς ὀσφύας αὐτῶν. καὶ οὐ περιζώσονται ἱδρῶ. καὶ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτοὺς εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν πρὸς τὸν λαόν, ἐκδύσονται τὰς στολὰς αὐτῶν, ἐν αἷς αὐτοὶ λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς. καὶ θήσουσιν αὐτὰς. ἐν τοῖς ἐξέδραις τῶν ἁγίων. καὶ ἐνδύσονται στολὰς ἑτέρας. καὶ οὐ μὴ ἁγιάσωσι τὸν λαὸν. ἐν τοῖς στολοῖς αὐτῶν.

Κεφάλαιον. μδ'. 44.

Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἁ-
κ γίων τῆς ἐξατενούσης, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς·
καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. καὶ εἶπε κύριος πρός με·
ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσαι, οὐκ ἀνοιχθήσεται. καὶ οὐδεὶς μὴ
διέλθῃ δι' αὐτῆς. ὅτι κύριος ὁ θεὸς τοῦ ἰσραὴλ εἰσελεύσε-
ται δι' αὐτῆς. καὶ ἔσαι κεκλεισμένη. διότι ὁ ἡγούμενος ὅτος κάθη-
ται ἐν αὐτῇ. τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον κυρίου. κατὰ τὴν ὁδὸν
τῆς πύλης εἰσελεύσεται. καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξε-
λεύσεται. καὶ εἰσήγαγέ με, κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς
βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου καὶ εἶδον. καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ
οἶκος κυρίου. καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου. καὶ εἶπε κύριος πρός
με. υἱὲ ἀνθρώπου τάξον εἰς τὴν καρδίαν σου. καὶ ἴδε τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς σου καὶ τοῖς ὠσί σου, ἄκουε πάντα ὅσα ἐγὼ λαλῶ μετὰ σοῦ. καὶ
τὰ πάντα τὰ προστάγματα τοῦ οἴκου κυρίου. καὶ πάντα τὰ νό-
μιμα αὐτοῦ. καὶ τάξεις τὴν καρδίαν σου, εἰς τὴν ἔξοδον τοῦ οἴ-
κου, κατὰ πάσας τὰς ἐξόδους αὐτοῦ. καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἁγίοις. καὶ
δώσεις πρὸς τὸν οἶκον ἐν παραπικραίνοντα, πρὸς ἐν οἴκῳ ἰσρα-
ὴλ. τάδε λέγει κύριος κύριος. ἱκανούσθω ὑμῖν, ἀπὸ πασῶν τῶν
ἀνομιῶν ὑμῶν, οἶκος ἰσραὴλ. τοῦ εἰσαγαγεῖν ὑμᾶς, ἐν υἱοὺς ἀλλο-
γενεῖς. ἀπεριτμήτους καρδίᾳ. καὶ ἀπεριτμήτους σαρκὶ, τοῦ γίνε-
σθαι ἐν τοῖς ἁγίοις μου. τοῦ διαθρεῦν αὐτὰ, ἐν τῷ προσφέρειν ὑμᾶς
ἄρτους. στέαρ καὶ αἷμα. καὶ παρεβάνετε τὴν διαθήκην μου, ἐν
πάσαις ταῖς ἀνομίαις ὑμῶν. καὶ οὐκ ἐπεφυλάξατε, τοῦ φυλάσ-
σειν φυλακὰς, ἐν τοῖς ἁγίοις μου. διατοῦτο τάδε λέγει ἀδωναὶ
κύριος ὁ θεός. πᾶς υἱὸς ἀλλογενὴς ἀπερίτμητος καρδίᾳ. καὶ ἀπε-
ρίτμητος σαρκὶ, οὐκ εἰσελεύσε-
ται εἰς τὰ ἅγιά μου, ἐν πᾶσιν υἱοῖς
ἀλλογενῶν. τῶν ὄντων ἐν μέσῳ οἴκου ἰσραὴλ. ἀλλ' ἢ οἱ λευῖ-
ται. οἵτινες ἀφέλοντο ἀπ' ἐμοῦ ἐν τῷ πλανᾶσθαι τὸν ἰσραὴλ.
οἳ ἐπλανήθησαν ἀπ' ἐμοῦ, κατόπισθεν τῶν ἐνθυμάτων αὐτῶν.

ὑπράγωνον. τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῆς. καὶ τὸ ἱλαστήριον, πηχῶν δεκατεσσάρων ἐν μήκει. ἐπὶ πήχεις δεκατέσσαρας. τὸ ἴδιος τετράγωνον. τέσσαρα μέρη αὐτῆς. καὶ τὸ γεῖσος αὐτῆς, κυκλόθεν κυκλοῦμμον αὐτῷ ἥμισυ πήχεως. καὶ κύκλῳ αὐτῆς, πήχυς κυκλόθεν. καὶ οἱ κλιμακτῆρες αὐτῆς, βλέποντες κατὰ ἀνατολάς. καὶ εἶπε πρός με. υἱὲ ἀνθρώπου. τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς τῷ ἰσραήλ. ταῦτα τὰ προστάγματα τοῦ θυσιαστηρίου, ἐν ἡμέρᾳ ποιήσεως αὐτοῦ. τοῦ ἀναφέρειν ἐπ᾽ αὐτοῦ ὁλοκαυτώματα. καὶ προσχεῖν πρὸς αὐτὸ αἷμα. καὶ δώσεις τοῖς ἱερεῦσι τοῖς λευίταις τοῖς ἐκ τοῦ σπέρματος Σαδδούκ. τοῖς ἐγγίζουσί πρός με, λέγει κύριος κύριος. τοῦ λειτουργεῖν μοι μόσχον ἐκ βοῶν περὶ ἁμαρτίας. καὶ λήψονται ἐκ τοῦ αἵματος αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ θήσουσιν ἐπὶ τὰ τέσσαρα κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς ἱλαστηρίου. καὶ ἐπὶ τῶν βάσιν κύκλῳ περιῤῥανεῖς αὐτό. καὶ ἐξιλάσονται αὐτό. καὶ λήψονται τὸν μόσχον, τὸν ὑπὲρ ἁμαρτίας. καὶ κατακαυθήσεται, ἐν τῷ ἀποκεχωρισμένῳ τοῦ οἴκου, ἔξωθεν τῶν ἁγίων. καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ λήψονται δρίφους δύο αἰγῶν ἀμώμους ὑπὲρ ἁμαρτίας. καὶ ἐξιλάσονται τὸ θυσιαστήριον, καθότι ἐξιλάσαντο ἐν τῷ μόσχῳ. καὶ μετὰ τὸ σωτελεῖσαι τὸ ἐξιλασμόν, προσοίσουσι μόσχον, ἐκ βοῶν ἄμωμον. καὶ κριὸν ἐκ προβάτων ἄμωμον. καὶ προσοίσουσι ἐναντίον κυρίου. καὶ ἐπιῤῥίψουσιν ἐπ᾽ αὐτὰ, οἱ ἱερεῖς, ἅλας. καὶ ἀνοίσουσιν αὐτὰ ὁλοκαυτώματα κυρίῳ. ἑπτὰ ἡμέρας ποιήσεις ὑπὲρ ἁμαρτίας καθ᾽ ἡμέραν. καὶ μόσχον ἐκ βοῶν. καὶ κριὸν ἐκ τῶν προβάτων. ἄμωμα ποιήσεις τὰς ἑπτὰ ἡμέρας. καὶ ἐξιλάσονται τὸ θυσιαστήριον καὶ καθαριοῦσιν αὐτό. καὶ πλήσουσι τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ σωτελίσουσι τὰς ἡμέρας τῆς ὁδοῦ, καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς τὸ θυσιαστήριον, τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν. καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει κύριος κύριος.

ℵ ὄνομα Ζ ἅγιόν μου. αὐτοὶ, καὶ οἱ ἡγούμενοι αὐτῶν, ἐν τῇ πορ
νείᾳ αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς φόνοις τῶν ἡγουμένων, ἐν μέσῳ αὐτῶ.
ἐν ταῖς ὑψηλαῖς αὐτῶν, ℵ προθυρόν μου, ἐν τοῖς προθύροις αὐτῶν
καὶ τὰς φλιάς μου. ἐχόμενας τῶν φλιῶν αὐτῶν. καὶ ἦν οὐκαμ
ἐν τοῖχόν μου, ὡς σωιχόμενον ἐμοῦ καὶ αὐτῶν. καὶ ἐβεβήλω
σαν ℵ ὄνομα ℵ ἅγιόν μου, ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν, αἷς ἐποίησν.
καὶ ἐξέτιλα αὐτοὺς, ἐν θυμῷ μου, καὶ ἐν φόνῳ. καὶ νῦν ἀπωσά
σωσαν τὴν πορνείαν αὐτῶν. καὶ φόνους τῶν ἡγουμένων αὐ
τῶν, ἀπ' ἐμοῦ. καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἐς ℵ αἰῶνα
καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου. λέξον οἴκῳ ἰσραὴλ, τόν οἶκον, καὶ κοπά
σουσιν ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. καὶ τὴν ὄρασιν αὐτῶ, καὶ τὴν
διάταξιν αὐτῶ. καὶ αὐτοὶ, λήψονται τὴν κόλασιν αὐτῶν, πρὶ
πάντων ὧν ἐποίησαν. καὶ σγραφὴς ἐν οἴκῳ. καὶ τὴν ἰδίμα
σίαν αὐτῶ. καὶ τὰς ἐξόδους αὐτῶ, καὶ τὴν ὑπόστασιν αὐτῶ. καὶ
πάντα τὰ προστάγματα αὐτο. καὶ πάντα τὰ νόμιμα αὐτῶ.
γνωιεῖς αὐκῖς. καὶ σγραφὴς ἐναντίον αὐτῶν. καὶ φυλάξον
ται πάντα τὰ δικαιώματά μου. καὶ ποιήσουσιν αὐτά. καὶ τὴ
διαγραφὴν τῆς οἰκου Ͻ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους. πάντα τὰ ὅρια
αὐτῶ κυκλόθεν, ἅγια ἁγίων ἐσῆς, οὗτος ὁ νόμος τῆ οἴκου,
καὶ ταῦτα τὰ μέτρα τῶ θυσιαστηρίου, ἐν πήχει τῶ πήχεως. καὶ
παλαιστὴς κόλπωμα βάθ Ͻ. ἐπὶ ℵ πῆχυ. καὶ πῆχυς ℸ εὖρος
καὶ γείσος ἐπὶ τῶ χείλους αὐτῶ κυκλόθεν, σπιθαμῆς. καὶ τῶ
το, ὕψος τῶ θυσιαστηρίου. καὶ βάθος τῆς ἀρχῆς τοῦ χειλώματος
αὐτῶ, πρὸς ℵ ἱλαστήριον ℵ μίγα. ὑπὸ κάτωθεν πήχεων δύο. καὶ
ℵ εὖρος πήχεως. καὶ ℵ ἀπὸ τῶ ἱλαστηρίου τῶ μικρῶ, ἐπὶ Ζ ἱλα
στήριον ℵ μίγα. ὑπὸ κατωθεν πήχεων δύο. καὶ ℵ εὖρος πήχε
ως. καὶ Ζ ἀπὸ τῶ ἱλαστηρίου τῶ μικρῶ, ἐπὶ ℵ ἱλαστήριον ℵ μίγα,
πήχεις τέσσαρσι. καὶ ℵ εὖρος πῦχυς. καὶ ℵ ἀετὸν, πήχεων τέσ
σάρων. καὶ ἀπὸ τῶ ἀετὸν, καὶ ὑπβάνω τῶν κεράτων, πῦχυς. καὶ
ℵ ἀετὸν, πήχεων δώδεκα μήκους. Ͻ πήχεις δώδεκα πλάτους.

τῆς πύλης, τῆς βλεπούσης πρὸς ἀνατολάς· καὶ διεμέτρησε τὸ ὕψος τῆς πύλης τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς· καὶ διεμέτρησε πεντακοσίους ἐν τῷ καλάμῳ τῷ μέτρῳ, καὶ ἐπέστρεψε πρὸς βορρᾶν καὶ διεμέτρησε τὸ κατὰ πρόσωπον τῷ βορρᾶ, πήχεις πεντακοσίους ἐν τῷ καλάμῳ τῷ μέτρῳ· καὶ ἐπέστρεψε πρὸς θάλασσαν· καὶ διεμέτρησε τὸ κατὰ πρόσωπον τῆς θαλάσσης, πήχεις πεντακοσίους, ἐν τῷ καλάμῳ τῷ μέτρῳ· καὶ ἐπέστρεψε πρὸς νότον· καὶ διεμέτρησε τὸ κατὰ πρόσωπον τῷ νότῳ, πεντακοσίους ἐν τῷ καλάμῳ τῷ μέτρῳ· τέσσαρα μέρη τῷ αὐτῷ καλάμῳ· καὶ ἔστησεν αὐτόν· καὶ περίβολον αὐτῷ κύκλῳ, πεντακοσίων, κατὰ ἀνατολάς· καὶ πεντακοσίων πήχεων ὕψος τὸ διασέλλιν ἀνὰ μέσον τῶν ἁγίων, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ προτειχίσματος, τοῦ ἐν διατομῇ τοῦ οἴκου. Κεφ. μγ. 43.

Καὶ ἤγαγέ με, τὸν πυλῶνα τὸν βλέποντα κατὰ ἀνατολάς, καὶ ἐξήγαγέ με· καὶ ἰδοὺ δόξα θεοῦ Ἰσραὴλ, ἤρχετο κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης· τῆς βλεπούσης πρὸς ἀνατολάς· καὶ φωνὴ τῆς παρεμβολῆς, ὡς φωνὴ δίπλασιαζόντων πολλῶν· καὶ ἡ γῆ ἐξέλαμπεν ὡς φέγγος, ἀπὸ τῆς δόξης κυκλόθεν· καὶ ἡ ὅρασις ἣν εἶδον ὅτε εἰσπορεύομαι χρῆσαι τὴν πόλιν· καὶ ἡ ὅρασις τοῦ ἅρματος ὃ εἶδον κατὰ τὴν ὅρασιν, ἣν εἶδον ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Χοβάρ· καὶ ἔπεσα ἐπὶ πρόσωπόν μου· καὶ δόξα κυρίου εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς· καὶ ἀνέλαβέ με πνεῦμα, καὶ εἰσήγαγέ με, εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν· καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος κυρίου· καὶ ἔστην· καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τοῦ οἴκου λαλοῦντος πρός με· καὶ ὁ ἀνὴρ εἱστήκει ἐχόμενός μου, καὶ εἶπε πρός με· υἱὲ ἀνθρώπου· τόπος τῶν θρόνων μου, καὶ τὸ πάτημα τῶν ἴχνων τῶν ποδῶν μου· ἐν οἷς κατασκηνώσει τὸ ὄνομά μου ἐν μέσῳ οἴκου Ἰσραὴλ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ οὐ βεβηλώσουσιν οἶκος Ἰσραὴλ

τριπλαὶ ἦσαν· καὶ σύλλυσις ἐκ εἶχον· καθὼς οἱ σύλλοι τῶν ἐξεδρῶν· σχάτην ἐξεύγοντα τῶν ὕστων καὶ τὰθεν· καὶ τῶν μέσων ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ φῶς ἐξωθεν, ὃν τρόπον αἱ ἐξέδραι τῆς αὐλῆς τῆς ἐξωτέρας αἱ ἐλίττουσαι ἀπέναντι τῶν ἐξεδρῶν τῶν πρὸς βορρᾶν· μῆκος πήχεων πεντήκοντα· ὅλη τὸ μῆκος τῶν ἐξεδρῶν, τῶν ἐλε πουσῶν ἐς τὸν αὐλιὸν τὸν ἐξωτέραν ἦν πήχεων πεντήκοντα· καὶ αὗται εἰσὶν αἱ αὐλιπρόσωποι ταύτας· ⁋ πᾶν πήχεων ἐκα τὸν, καὶ αἱ θύραι τῶν ἐξεδρῶν κύται, τῆς εἰσόδου τῆς πρὸς ἀνα τολὰς τὸ εἰσπορεύεσθαι δι' αὐτῶν· ἐκ τῆς αὐλῆς τῆς ἐξωτέρας κατὰ ⁋ φῶς τὸ ἐν ἀρχῇ πυλεπαλτο· καὶ πρὸς νότον κατὰ πρόσω πον τὸ νότο· καὶ κατὰ πρόσωπον τὸ ἀπηλιώτου· καὶ κατὰ πρό σωπον τὸ διορίζοντος· καὶ ἐξέδρα καὶ ὁ πρόπαθος· καὶ κατὰ πρόσωπον αὐτῶν, κατὰ τὰ μέρα τῶν ἐξεδρῶν τῶν πρὸς βορ ρᾶν· κατὰ ⁋ μῆκος αὐτῶν, καὶ κατὰ τὸ εὖρος αὐτῶν· καὶ κατὰ πάσας ἐξόδους αὐτῶν· καὶ κατὰ πάσας τὰς ἐπιστροφὰς αὐτῶν· καὶ κατὰ τὰ φῶτα αὐτῶν· καὶ κατὰ θυρώματα αὐτῶν, τῶν ἐξεδρῶν τῶν πρὸς νότον· καὶ κατὰ θυρώματα ἀπ' ἀρχῆς τὸ πε ριπάτου· ὡς ἐπὶ φῶς, σχοινήματος καλάμου· καὶ κατὰ αὐτολε τὸ εἰσπορεύεσθαι δι' αὐτ· καὶ εἶπε πρός με· αἱ ἐξέδραι αἱ πρὸς βορρᾶν· καὶ αἱ ἐξέδραι αἱ πρὸς νότον, αἱ οὖσι κατὰ πρόσωπον τῶν σχοινημάτων, αὗται εἰσὶν αἱ ἐξέδραι τὸ ἁγίου, ἐν αἷς φάγον ται ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς· οἱ ἐγγίζοντες πρὸς κύριον, τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, καὶ ἐκεῖ θήσουσι τὰ ἅγια τῶν ἁγίων· καὶ τὴν θυσίαν καὶ τὰ περὶ ἁμαρτίας, καὶ τὰ ὑπὲρ ἀγνοίας· διότι ὁ τό πος ἅγιος, οὐκ εἰσελεύσονται ἐκεῖ πάρεξ τῶν ἱερέων· οὐκ ἐξελεύ σονται ἐκ τοῦ ἁγίου, εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν· ὅπως διακ παντὸς, ἅγιοι ὦσιν οἱ προσάγοντες· καὶ μὴ ἅπτωνται τῶν σκευ σμῶν αὐτῶν· ἐν οἷς λειτουργοῦσιν ἐν αὐλῇ· διότι ἁγιάζεσι· μὴ ἐν δύσονται ἱμάτια ἕτερα, ὅταν ἅπτωνται ἐν λαῷ, καὶ συνετελέ σθη ἡ σχολὴ ἕτερα τὰ οἰκεῖα, ἁγιασθῶσι· καὶ ἐξήγαγέ με καθ' ὁδὸν

πρόσωπον ἀνθρώπου πρὸς ἓν φοίνικα· καὶ πρόσωπον λέοντος πρὸς ἓν φοίνικα, ἔνθεν καὶ ἔνθεν· ὡγκαγκλυμμένος ὅλος ὁ οἶκος, κυκλόθεν· καὶ ἐκ τοῦ ἐδάφους ἕως τοῦ φατνώματος, τὰ χερουβὶμ καὶ οἱ φοίνικες ὡγκαγκλυμμένοι· καὶ ἅγιον καὶ ὁ ναὸς ἀναπυτάσμους τετράγωνα· κατὰ πρόσωπον τοῦ ἁγίου. ὡς ὄψις θυσιαστηρίου ξυλίνου· πηχῶν τριῶν τὸ ὕψος αὐτοῦ· καὶ τὸ μῆκος, πηχῶν δύο· καὶ τὸ εὖρος, πηχῶν δύο· καὶ κέρατα ἦν ἐκ· καὶ ἡ βάσις αὐτοῦ· καὶ οἱ τοῖχοι αὐτοῦ ξύλινοι· καὶ εἶπε πρὸς μὲ οὗτος ἡ τράπεζα· ἡ προσώπου κυρίου· καὶ δύο θυρώματα τῷ ναῷ καὶ τῷ ἁγίῳ, δύο θυρώματα, κῆς δύο θυρώμασι κῆς στροφωτοῖς· δύο θυρώματα τῷ ἑνὶ, καὶ δύο θυρώματα τῇ θύρᾳ τῇ δευτέρᾳ· κλυφὴ ἐπ' αὐτῶν· καὶ ἐπὶ τὰ θυρώματα τοῦ ναοῦ χερουβὶμ· καὶ φοίνικες κατὰ τὴν κλυφὴν τῶν ἁγίων· καὶ στόμα δαίμονος ξύλινα κατὰ πρόσωπον τοῦ αὐλάμ, ἔξωθεν· καὶ θυρίδες κρυπταὶ· καὶ διεμέτρησεν ἔνθεν καὶ ἔνθεν· ἐς τὰ ὀροφώματα τοῦ αὐλάμ, καὶ τὰ πλάγια τοῦ οἴκου ἐγυρωμένα.

Κεφάλαιον. μβ. 42.

Καὶ εἰσήγαγέ με ἐς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν, κατὰ τὰ ἀναβολὰς, κατέναντι τῆς πύλης τῆς πρὸς βορρᾶν· καὶ εἰσήγαγέ με· καὶ ἰδοὺ ἐξέβαινε πέντε, ἐχόμεναι τοῦ ἀποστασίου· καὶ ἐχόμεναι τοῦ διορίζοντος πρὸς βορρᾶν, κατὰ πρόσωπον, ἐπὶ πήχεις ἑκατόν, μῆκος πρὸς βορρᾶν καὶ πλάτος, πεντήκοντα πηχέων· ὡγκαγραμμένα, οὗ βοπ\ αἱ πύλαι τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας, καὶ οὗ βοπορ, τὰ πρόθυρα τῆς αὐλῆς ἐξωτέρας· ἐσχισμένοι· οὐτὶ προσώπου σοαὶ βιαιοῦ· καὶ κατέναντι τῶν ἐξεδρῶν, πρόπαβος· πήχεων δύο πλάτος· καὶ πήχεις ἑκατὸν, μῆκος· καὶ αἱ πήχεων ἑνὸς· καὶ τὰ θυρώματα αὐτῶν, πρὸς βορρᾶν· καὶ οἱ πρόπαβοι οἱ ὑπόδιοι, ὡσαύτως· οὗ ἐξέχει ἡ πρόθυρον ἐξ αὐτῆς, ἐκ τοῦ ὑποκάτωθεν πρὸ σύλου· καὶ ἡ διάσημα, οὕτως πρόθυρον καὶ διάσημα καὶ οὕτως σοαὶ διάσημα·

εἰς πλοῦρος. κύκλῳ ἑ ἐὰν εἰς ἐπιλαμβανομένοις ὁρᾶν. ὅπως
ἂ παράπαν μὴ ἅπτωνται τῶν εἰχων τὸ οἶκου. καὶ ὁ εὖρος τῆ
ὠμοστάσεως κατὰ ὁ προάστιμα τῶν πλουρῶν ἐκ τοῦ εἴχου. πρὸς
τὰ ὠμοστάσεων, κύκλῳ τὸ οἴκου. ὅπως ἀχθεπλατύνη ἀνωθεν,
καὶ ἐκ τῶν κάτωθεν ἀναβαίνωσιν ἐπὶ τὰ ὑπηῶα. καὶ ἐκ τῶν
μίσων ἐπὶ τὰ τριώροφα. καὶ ὁ θραὴλ τὸ οἴκου ὕψος κύκλῳ δι
άσημα τῶν πλουρῶν, ἴχου ἓξ καλάμω. πήχιων ἓξ. διάσημα
καὶ εὖρος τοῦ εἴχου τῆς πλευρᾶς ἐξωθεν, πάχιων πέντε καὶ τὰ
ὑπόλοιπα ἀνὰ μίζου τῶν πλουρῶν τὸ οἴκου. καὶ ἀνὰ μίζου τ
ἐξεδρῶν εὖρος πήχων ἕκθσι, ὁ πτερυγίς ἓξ οἴκω, κύκλῳ. καὶ
αἱ θύραι τῶν ἐξεδρῶν ὁ ἀπόλιθοι τῆς θύρας. τῆς μιᾶς τῆ
πρὸς βορρᾶν. καὶ ἡ θύρα ἡ μία, πρὸς νότον. καὶ ὁ εὖρος τῆ φα
τὸς τῆ ἀπολοίπου. πήχιων πέντε πλάτος κυκλόθεν. καὶ ὁ δρ
ρίζον, κατὰ πρόσωπον τῆ ἀπολοίπε, ὡς πρὸς θάλασσαν. πή
χιων ἑβδομήκοντα. πλάτος τῆ τοίχου τῆ διορίζοντ@, πήχ
ων πέντε. εὖρος κυκλόθεν καὶ μῆκος πήχιων, ἐνενήκοντα. καὶ
διαμέρισις κατέναντι τῆ οἴκου, μῆκος πήχιων ἑκατόν. καὶ τὰ
ἀπόλοιπα καὶ τὰ διορίζοντα. καὶ οἱ τοῖχοι αὐτῶν μῆκος πή
χιων ἑκατόν. καὶ ὁ εὖρος κατὰ πρόσωπον, τῆ οἴκου καὶ τὰ ἀπό
λοιπα κατέναντι πήχεων ἑκατόν. καὶ διαμέτρησις μῆκος τῆ δι
ορίζοντος καὶ πρόσωπον τῆ ἀπολοίπου τῶν κατόπισθεν τ
οἴκου ἐκείνε. καὶ τὰ ἀπόλοιπα ἔνθεν καὶ ἔνθεν. πήχεων ἑκατὸ
τὸ μῆκος. καὶ ὁ ναὸς καὶ αἱ γωνίαι, καὶ ὁ αὐλὰμ ὁ ἐξώτερον,
πεφατνωμένα. καὶ αἱ θυρίδες, δικτυωτά. ὕπωφαύσεις κύκλῳ
τοῖς βασὶν. ὅστε διακύπτειν. καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ πλησίον ἐξυλο
μένα πάντα κύκλῳ. καὶ ὁ ἴσχυος ἐκ τῆ ἰσχύος ἕως τῶν θυ
ρίδων. καὶ θυρίδες ἀναπεπταμέναι βιαίως εἰς τὸ διακύπτειν.
καὶ ἕως τῆς ἐξωτέρας. καὶ ἐφ ὅλην ὁ οἶκον. κύκλῳ ἐν ἴσῳ ἴσῳ
θεν καὶ ἐν ἴσῳ ἐξώθεν. γλυμμένα χερουβὶμ. καὶ φοίνικες. φοῖ
νιξ ἀνὰ μίζου χερὼβ, καὶ χερούβ. δύο πρόσωπα ἴσῳ χερούβ.

ωουσα πρὸς νότον, τοῖς ἱερεῦσι τοῖς φυλάσσουσι τὴν φυλακὴν τοῦ οἴκου. καὶ ἡ ἔξοδος ἡ βλέπουσα πρὸς βορρᾶν. οἵτινες προσάγουσι τοῖς φυλάσσουσι τὴν φυλακὴν τοῦ οἴκου, καὶ ἡ ἔξοδος ἡ βλέπουσα πρὸς βορρᾶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν φυλακὴν τοῦ θυσιαστηρίου. ἱκανοί εἰσιν οἱ υἱοὶ Λαλοὺκ. οἱ ἐγγίζοντες ἐκ τοῦ Λευὶ πρὸς κύριον, λειτουργεῖν αὐτῷ. καὶ διεμέτρησε τὴν πύλην μηκος πήχεων ἑκατόν. καὶ εὖρος πήχεων ἑκατόν, τετράγωνα μεδὴ αὐτῆς. καὶ ὁ θυσιαστήριον. ἀπέναντι τοῦ οἴκου, καὶ εἰσήγαγέ με, εἰς τὸ αἴλαμ τοῦ οἴκου. καὶ διεμέτρησε τὸ αἴλαμ, πήχεων πέντε τὸ πλάτος τὸ ἔνθεν. καὶ πήχων πέντε τὸ ἔνθεν. καὶ εὖρος τοῦ θυρώματος, πήχων δύο τῆς θύρας τοῦ αἴλαμ, πήχεων τριῶν ἔνθεν, καὶ πήχεων τριῶν ἔνθεν. καὶ τὸ μῆκος τοῦ αἴλαμ, πήχων ἕξ. καὶ τὸ εὖρος, πήχων δέκα καὶ τὸ δέκα ἀναβαθμῶν, ἀνίβαινον ἐπ' αὐτόν. καὶ στύλοι ἦσαν, καὶ τὸ τὸ αἴλαμ εἷς ἔνθεν. καὶ εἷς ἔνθεν.

Κεφάλαιον. μα. 41.

Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὸν ναόν. καὶ διεμέτρησε τὸ αἴλαμ
κ πήχεων ἑξ τὸ πλάτος ἔνθεν. καὶ πήχων ἑξ τὸ εὖρος τοῦ αἴλαμ ἔνθεν. καὶ τὸ εὖρος τοῦ πυλῶνος, πήχων δέκα. καὶ ὠμοιδες τοῦ πυλῶνος, πήχων πέντε ἔνθεν, καὶ διεμέτρησε τὸ μῆκος αὐτοῦ πήχων τεσσαράκοντα. καὶ εὖρος πήχων ἴκοσι. καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν αὐλὸν τὸν ἐσωτερον. καὶ διεμέτρησε τὸ αἴλαμ τοῦ θυρώματος, πήχων δύο. καὶ τὸ θύρωμα πήχων ἑξ καὶ τὰς ὠμοίδας τοῦ θυρώματος, πήχων ἑπτὰ ἔνθεν. καὶ πήχεων ἑπτὰ ἔνθεν. καὶ διεμέτρησε τὸ μῆκος τῶν θυρῶν, πήχων τεσσαράκοντα. καὶ τὸ εὖρος, πήχων ἴκοσι, καὶ τὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ καὶ ἔπτε τὸ τὸ ἅγιον τῶν ἁγίων, καὶ διεμέτρησε τὸν οἶκον, τὸ οἴκου, πήχων ἑξ. καὶ διεμέτρησε τὸ εὖρος τῶν πλευρῶν πήχων τεσσάρων, κυκλόθεν καὶ τὰ πλευρὰ τοῦ πλευρὸν τριάκοντα, καὶ τρία δις. καὶ διάσημα, ἐν τῷ τοίχῳ τοῦ οἴκου

κοντα, μῆκος αὐτῆς, καὶ ὁ εὖρος αὐτῆς, πήχεως ἑκατοντάπηχυς, καὶ αὐλαμμὼθ ἐς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν. καὶ φοινικοβ ☞ τῆ ἐλβῦ, ἔνθεν καὶ ἔνθεν καὶ ὀκτὼ κλιμακῆρδβ αὐτῆ, καὶ εἰσάγωγή μι, πρὸς τὴν πύλην τὴν πρὸς βορρᾶν. καὶ διαμέτρησις, κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα. καὶ τὰ θεὶ καὶ τὰ ἐλβῦ. καὶ τὰ αὐλαμμώθ. καὶ θυρίδβ αὐτῆ κύκλῳ. καὶ ὁ αὐλαμμὼθ αὐτῆς. πήχεως πεντήκοντα μῆκος αὐτῆς. καὶ εὖρος, πήχεως ἑκατοντάπηχυς, καὶ τὰ αὐλαμμὼθ, ἐς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν. καὶ φοίνικες αὐτῷ ἐλβῦ. ἔνθεν καὶ ἔνθεν. καὶ ὀκτὼ κλιμακῆρδβ αὐτῆ. καὶ τὰ πασφόεια αὐτῆς, καὶ τὰ θυρώματα αὐτῆς. καὶ τὰ αὐλαμμὼθ αὐτῆς ☞ τῆς πύλης τ ☞ δβυτέρας. ἐκρυφὶς ἐκᾶ πλήνουσι τὴν ὅλην κάτωσιν. ἐν δὲ τῷ ☞ αὐλὰμ τῆς πύλης, δύο βάπιεμα, ἔνθεν ὅπως σφράξωσιν ἐν αὐτῆ τὴν ὁλοκάυτωσιν, καὶ τὰ περὶ ἁμαρτίας. καὶ τὰ περὶ ἀγνοίας. καὶ κατὰ νώτου τῆ ῥύακος τῶν ὁλοκαυτωμάτων. τῆς βλεπούσης πρὸς βορρᾶν. δύο βάπιεμα πρὸς ἀνατολὰς κατὰ νώτου τ ☞ δβυτέρας. καὶ τῆ αὐλὰμ τ ☞ πύλης κατὰ ἀνατολάς, ὀκτὼ βάπιεμα. τέσσαρδβ βαπιεμα ἔνθεν. καὶ τέσσαρες βάπιεμα ἔνθεν κατὰ νώτου τ ☞ πύλης ἐπ' αὐτοῖς σφάζουσι τὰ θύματα. καὶ τὰ ὁλοκαυτώματα κατέναντι τ ☞ ὀκτὼ βαπιεμάτων τῶν θυμάτων. καὶ τέσσαρδβ βάπιεμα τῶν ὁλοκαυτωμάτων λίθινα. λελαξευμένα. ὁ μῆκος, πήχεως ἑνὸς καὶ ἡμίσυς καὶ ☞ πῆχυ ὁ ὕψ ☞. ἐπ' αὐτὰς ἐπιθήσουσι τὰ σκεύη ἐν οἷς σφάζουσιν ἐκεῖ τὰ ὁλοκαυτώματα, καὶ τὰ θύματα. καὶ παραλαμβὼ ἔξουσι. γύρος λελαξευμένων, ἐσωθεν κύκλῳ. καὶ ☞ τὰς βαπίδας ἐπάνωθεν σίγας. τὸ καλύπτεσθαι ἀπὸ τοῦ ὑετοῦ. καὶ ἀπὸ τῆς ξηρασίας καὶ εἰσάγωγή μι εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν. καὶ ἰδοὺ δύο ἐξέβαι ἐν τῆ αὐλῆ τῆ ἐσωτέρᾳ. μία κατὰ νώτου τ ☞ πύλης τῆς βλεπούσης πρὸς βορρᾶν. καὶ φρούσης πρὸς νότον. καὶ μία κατὰ νώτου τῆς πύλης τῆς πρὸς νότον. βλεπούσης ὁ πρὸς βορρᾶν. καὶ εἶπε πρός με. ἡ ἐξέβαι αὕτη ἡ βλέ-

τὸ πλάτος. καὶ ὁ θὶς πρὸς ἔνθεν. καὶ πρὸς ἔνθεν. καὶ ὁ ἐλεῦ-
καὶ ὁ αἰλαμμώθ. καὶ ὁι φοίνικες αὐτῆς. κ' ἐγένετο κατὰ τὰ
μέτρα τῆς πύλης, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς. πήχεων πεν
τήκοντα, τὸ μῆκος, αὐτῆς. καὶ πήχεων εἴκοσι πέντε ὁ εὖρος
αὐτῆς. καὶ αἱ θυρίδες αὐτῆς. καὶ τὰ αἰλαμμώθ. καὶ αἱ φοίνι
κες αὐτῆς καθὼς ἡ πύλη ἡ βλέπουσα κατὰ ἀνατολάς. καὶ ἐπ'
ἐπᾶ κλιμακτῆρσιν, ἀνέβαινον ἐπ' αὐτήν. καὶ ὁ αἰλαμμὼθ ἔ
σωθεν. καὶ πύλη τῇ αὐλῇ τῇ ἐσωτέρᾳ, βλέπουσα πύλην
τὴν βορρᾶ. ὁμοίως τῆς πύλης τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς.
καὶ διεμέτρησε τὴν αὐλὴν, ἀπὸ πύλης πύλην, πήχεις ἑκα
τόν. καὶ ἤγαγέ με κατὰ νότον. καὶ ἰδοὺ πύλη βλέπουσα πρὸς
νότον. καὶ διεμέτρησαν, αὐτὴν, καὶ τὰ θὶ, καὶ τὰ ἐλεῦ. καὶ
τὰ αἰλαμμώθ. κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα. καὶ αἱ θυρίδες αὐτῆς. καὶ
τὰ αἰλαμμώθ. κύκλοθεν καθὼς αἱ θυρίδες τ' αἰλάμ, πήχεων
πεντήκοντα τὸ μῆκος αὐτ'. καὶ πήχεων εἴκοσι πέντε ὁ εὖρος αὐτ'
καὶ ἐπᾶ κλιμακτῆρες αὐτῆς. καὶ αἰλαμμὼθ ἔσωθεν καὶ φοίνικες
αὐτῆς, καὶ ὡς ἔνθεν, καὶ ὡς ἔνθεν τὰ ἐλεῦ. καὶ πύλη κατέναντι τ'
πύλης τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας. πρὸς νότον. καὶ διεμέτρησε τ'
αὐλὴν, ἀπὸ πύλης πύλην. καὶ εὖρος πήχεις ἑκατὸν πρὸς νότον.
καὶ ἐσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν. τ' πύλης τῆς
πρὸς νότον. καὶ διεμέτρησε τὴν πύλην, κατὰ τὰ μέτρα αὐτῆς καὶ
τὰ θὶ. καὶ τὰ αἰλαμμώθ. κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα καὶ θυρίδες
αὐτῆς, καὶ τὰ αἰλαμμὼθ, κύκλῳ πήχεις πεντήκοντα μῆκος αὐ
τῆς. καὶ ὁ εὖρος, πήχεις εἴκοσι πέντε, καὶ αἰλαμμὼθ, κύκλῳ,
μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι πήχεων, καὶ πλάτος πέντε πήχεων. καὶ
αἰλαμμὼθ, εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν. καὶ φοίνικες ἐλεῦ
καὶ ὀκτὼ κλιμακτῆρες. καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν πύλην τὴν βλέ
πουσαν, κατὰ ἀνατολάς. καὶ διεμέτρησαν αὐτὴν, κατὰ τὰ μέτρα τὰ
αὐτά. καὶ τὰ θὶ, καὶ τὰ ἐλεῦ. καὶ τὰ αἰλαμμὼθ κατὰ τὰ μέτρα
ταῦτα αἰλαμμώθ. καὶ αἱ θυρίδες αὐτῆς κύκλῳ. πήχεις πεντή-

αὐλὰμ τ πύλης, ἴσον τῷ καλάμῳ. κὴ ϗ θὲς, ἴσον ζῳ καλάμῳ, ϗ
μῆκος. καὶ ἴσον ζῳ καλάμῳ ϗ πλάτος. καὶ ϗ αὐλὰμ, οὗ μὲν
ὂν τὸ θεμελιὸ, πηχῶν ἓξ. καὶ ϗ θὲς ϗ δύτερον, ἴσον ζῳ καλα
μῳ ϗ πλάτος. καὶ ἴσον τῷ καλάμῳ ϗ μῆκος. καὶ τὸ ὕψ, πήχε
ων πέντε. καὶ ϗ θὲς ϗ τρίτον, ἴσον ζῳ καλάμῳ, μῆκος. καὶ ἴσον
ζῳ καλάμῳ πλάτος. κὴ τὸ ὕψ. τῶ πυλῶνος, πλησίον τῶ αὐλὰμ
τ πύλης, πήχεων ὀκτὼ, καὶ ὑλιῦ πήχεων δύο. κὴ ϗ αὐλὰμ τῆς
πύλης ἔσωθεν. καὶ τὰ θὲς τῆς πύλης τὸ θὲς κατέναντι, ἓξ ἔνθεν
κὴ ἓξ ἔνθεν. κὴ μέτρον ἓν ἴσον τοῖς τρισὶν. καὶ μέτρον ἓν ἴσον
ἔνθεν κὴ ἔνθεν. κὴ διεμέτρησε ϗ πλάτος τῆς θύρας τῶ πυλῶνος,
πήχεων δέκα. καὶ ϗ εὖρος τῶ πυλῶνος, πήχεων δεκαπέντε. κὴ
πῆχυς ὃ σωκόμβῳ. κὴ κατὰ πρόσωπον τ ναὸς πήχεως
ἑνὸς, κὴ πήχεως ἑνὸς, ὅσιον ἔνθεν κὴ ἔνθεν. κὴ ϗ θαῦ, πηχέων ἓξ.
ἔνθεν καὶ πηχέων ἔνθεν ἓξ. καὶ διεμέτρησε τὸν πύλων ἀπὸ τῶ
τέχους τῶ θὲς, ὃ ἦν τὸ ἦχον, τῶ θεῖ. πλάτος ἄκρου κὴ πέντε. οὕ
τη πύλη ὃ πύλων. καὶ ϗ αὐθρίον τ αὐλὰμ, τ πύλης, ἓξήκοντα
πήχεις ἔξωθεν. κὴ ἄκρου πέντε πήχεις θὲς τῆς πύλης κύκλῳ.
καὶ ϗ αὐθρίον τῆς αὐλῆς ἔξωθεν. εἰς ϗ αὐθρίον αὐλὰμ τ πύλης
ἔσωθεν πήχεων πεντήκοντα. καὶ θυρίδες κρυπταὶ ὃ ταθιῖμ.
καὶ ὃ τὰ αὐλὰμ ἔσωθεν τῆς πύλης τῆς αὐλῆς κυκλόθεν. καὶ ὃ
σαύτως τοῖς αὐλαμμὼθ, θυρίδες κύκλῳ ἔσωθεν. καὶ ὃ ϗ αὐ
λὰμ φοινικόθ ἔνθεν κὴ ἔνθεν. καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὸν αὐλῶνα
τὸν ἐσωτερῶν. κὴ ἰδοὺ πασσφόεια, καὶ πυρίσυλα. κύκλῳ τῆς
αὐλῆς, πεφακότα πασσφόεια. κὴ ἐν ὄρυς πεφισύλοις. κὴ αἱ σοαὶ,
κατὰ μέτρον τῶν σύλων. κατὰ τὸ μῆκος τῶν σύλων, τὸ πυρί
συλον τὸ ὑπὸ κάτω. καὶ διεμέτρησε ϗ πλάτος τῆς αὐλῆς,
ἀπὸ τῶ αὐθρίου τῆς πύλης τῆς ἐξωτέρας ἔσωθεν ὃ τὸ αὐθριον
τῆς πύλης τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς. καὶ εἰσήγαγέ με,
ὃ βορρᾶν. καὶ ἰδοὺ πύλη βλέπουσα πρὸς βορρᾶν, τῆ αὐλῆ
τῆ ἐξωτέρᾳ. καὶ διεμέτρησεν αὐτὴν. τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ

ὑμᾶς τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου, καὶ λήψονται τὴν ἀπαίσιόν αὐτῶν καὶ τὴν ἀδικίαν, ἣν ἠδίκησαν ἐν τῷ κατακληδῶσαι αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν αὐτῶν, ἐπ' ἐρήνης. καὶ οὐκ ἔσομαι ὁ ἐκφοβῶν ἐν τῷ ἀποστρέψαι αὐτοὺς, ἐκ τῶν ἐθνῶν καὶ συναγαγεῖν με αὐτοὺς, ἐκ τῶν χωρῶν τῶν ἐθνῶν καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν αὐτοῖς ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν. καὶ γνώσονται, ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν ἐν τῷ ἐπιφανῶναί με, ἐν τοῖς ἔθνεσι. καὶ σώσω αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν αὐτῶν. καὶ οὐ καταλείψω ἀπ' αὐτῶν οὐκ ἔτι. καὶ οὐκ ἀποστρέψω οὐκ ἔτι τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, ἀνθ' ὧν ἐξέχεα τὸν θυμόν μου, ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραήλ. λέγει κύριος κύριος.

Κεφ. μ'. 40.

κ Αἰ ἐγένετο ἐν τῷ πέμπτῳ, καὶ εἰκοστῷ ἔτει τῆς αἰχμαλωσίας ἡμῶν, ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ, δεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ δεκάτῳ ἔτει. μετὰ τὸ ἁλῶναι τὴν πόλιν, αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ κυρίου. καὶ ἤγαγέ με ἐκεῖ. αὐ ὅρασιν θεοῦ εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραήλ, καὶ ἔθηκέ με ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ σφόδρα. καὶ ἐπ' αὐτὸ ὡς οἰκοδομὴ πόλεως ἀπέναντι. καὶ εἰσήγαγέ με ἐκεῖ. καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ. ἡ ὅρασις χαλκοῦ εἰλβοντος. καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἦν σπαρτίον οἰκοδόμων. καὶ κάλαμος μέτρου. καὶ αὐτὸς εἰστήκει τῆς πύλης. καὶ εἶπε πρός με ὁ ἀνὴρ, ὑὸς ἀκρακας ἢ οὐ βλέπουσι; ἴδε οὐ τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, καὶ οὐ τοῖς ὠσί σου, ἄκουε. καὶ τάξον οὐ τῇ καρδίᾳ σου, πάντα ὅσα ἐγὼ δείκνυμί σοι, διότι ἕνεκα τοῦ δεῖξαί σοι εἰσεληλύθας ὧδε. καὶ ἀνάγγειλον πάντα ὅσα σὺ ὁρᾷς τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ. καὶ ἰδοὺ περίβολος ἔξω τοῦ οἴκου κύκλῳ. καὶ ἐν τῇ χειρὶ τοῦ ἀνδρὸς κάλαμος. τὸ μέτρον πηχῶν ἓξ. ἐν πήχει, καὶ παλαιστῇ. καὶ διεμέτρησε τὸ πρότειχισμα. πλάτος, ἓν τοῦ καλάμου. καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ, ἓν τοῦ καλάμου. καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολάς, ἐν ἑπτὰ ἀναβαθμοῖς. καὶ διεμέτρησε τὸ θεῖ, ἓξ ἐξ.

τοῖς ἐν ὀνόμασὸν λέγει κύριος κύριος. καὶ ἀνάβασις σῆπατὸ
ἀποστελοῦσιν ἐπὶ πορδυομένους πᾶσαν τὴν γῆν, θαλάσσα δὲν
καταλελειμμένους ὃ προσώπων τῆς γῆς. καὶ καθαρίσω αὐ-
τήν. μετὰ τὸν ἐπολωλοτα. καὶ ἐκλητήρυσι πᾶς ὁ σῆπορευ-
όμενος τὴν γῆν. Καὶ ἰδοὺ ὃσοῦν ἀνθρώπου. οἰκοδομέ
σει παρ' αὐτοῦ σημεῖον. ἕως ὅτου θάλασσιν αὐτὸ οἱ θαλάσσον-
τοδε ἀς τὸ γαί. τὸ πολυανθριον τῦ γῶν. καὶ γὰρ ὄνομα τῆς
πόλιως πολυανθριον. καὶ καθαριεῖσθαι τὴν γῆν. καὶ σὺ υἱὲ
ἀνθρώπου. τάδε λέγει κύριος κύριος. εἶπον πασὶ ὀρνέοις
πετηνοῖς. καὶ πρὸς πάντα τὰ θηρία τῦ πεδίου, συνάχθητε καὶ
ἔρχεσθε συνάχθητε ἀπὸ πάντων τῶν περικύκλω, ἐπὶ τὰς θυσί
αν μου. ἣν τίθυκα ὑμῖν θυσίαν μεγάλην, ἐπὶ τὰ ὄρη ἰσραὴλ
καὶ φάγεσθε κρέα. καὶ πίεσθε αἷμα. κρέα γιγάντων φάγεσθε.
καὶ αἷμα ἀρχόντων τῆς γῆς, πίεσθε. κριῶν, καὶ μόσχους. καὶ
ταῦρους. καὶ οἱ μόσχοι ἱερατευόμενοι πάντοθ. καὶ φάγεσθε σὲ
αρ ἐς πλησμονήν. καὶ πίεσθε αἷμα ἐς μέθην. ἀπὸ τῆς θυσίας
μου, ἧς τίθυται ὑμῖν. καὶ ἐμπλησθήσεσθε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου,
ἵππου καὶ ἀναβάτου. γίγαντα, καὶ πάντα ἄρ ἄνδρα πολεμισήν.
λέγει κύριος κύριος. καὶ δώσω τὴν δόξαν μου ἐν ὑμῖν. καὶ ὄψον
ται πάντα τὰ ἔθνη τὴν κρίσιν μου. ἣν ἐποίησα. καὶ τὴν χεῖ
ρά μου ἣν ἐπήγαγον ἐπ' αὐτούς. καὶ γνώσονται οἶκος ἰσραὴλ, ὅ
τι ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν. ἀπὸ τῆς ἡμέρας τούτης, καὶ
ἐπέκεινα. καὶ γνώσονται πάντα τὰ ἔθνη, ὅτι διὰ τὰς ἁμαρτίας
αὐτῶν ἠχμαλωτεύθησαν οἶκος ἰσραὴλ, διότι ἠθέτησάν εἰς ἐ
μέ. καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν. καὶ παρέδω
κα αὐτοὺς, εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ ἔπεσον πάντοθ,
μαχαίρᾳ κατὰ τὰς ἀκαθαρσίας αὐτῶν. καὶ κατὰ τὰ ἀνομήμα-
τα αὐτῶν, ἐποίησα αὐτούς. καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ'
αὐτῶν. σῆτῶν τάδε λέγει κύριος κύριος. νῦν ἀναστρέψω αἰ-
χμαλωσίαν ἰακὼβ, καὶ ἐλεήσω πὰν οἶκον ἰσραὴλ. καὶ ζηλώσω

Αἱ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον ἐπὶ γῶγ. καὶ ἐρεῖς
κ τὰδε λέγει κύριος κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ γῶγ. ἄρ
χοντα ῥωσ. μοσόχ. καὶ θοβὲλ. καὶ σωκέωσι. καὶ κατ
ὁδηγήσω σε. καὶ ἀναβιβάσω σε ἐπ' ἐσχάτε τῆ βορρᾶ. καὶ ἄξω
σε ἐπὶ τὰ ὄρη τῆ ἰσραὴλ. καὶ ἀπολῶ τὸ τόξον σου, ἀπὸ τ χειρὸς
σου ἐξερῶ σε σου. καὶ τὰ βέλη ματά σου, ἀπὸ τ χειρὸς τ δεξιᾶς
σου. καὶ καταβαλῶ σε ἐπὶ τὰ ὄρη ἰσραὴλ. καὶ πίσῃ, σὺ καὶ πάντα
οἱ πρὶ σε. καὶ τὰ ἔθνη τὰ μετὰ σοῦ, δοξασθήσεσθαι, ἐπὶ πλῆθος ὀρ
νέων. καὶ παντὶ πετεινῷ, καὶ πᾶσι θηρίοις τῆ πεδίου. δέδω
κά σε καταβρωθῆναι, ἐπὶ προσώπου τῆ πεδίου πίσῃ, ὅτι ἐγὼ
ἐλάλησα λέγει κύριος κύριος. καὶ ἀποστελῶ πῦρ ἐπὶ μαγῶγ. καὶ κα
τοικισθήσονται αἱ νῆσοι ἐπ' εἰρήνης. καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι
κύριος. καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον γνωριῶ ἐν μέσῳ λαοῦ
μου, ἰσραὴλ. καὶ οὐ βεβηλωθήσεται τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον, οὐκέ
τι καὶ γνώσονται πάντα τὰ ἔθνη ὅτι ἐγὼ εἰμὶ κύριος, ὁ ἅγιος ἰσ
ραὴλ. ἰδοὺ ἥκει, καὶ γνώσῃ ὅτι ἔσται λέγει κύριος κύριος. αὕτη
ἐστὶν ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ ἐλάλησα. καὶ ἐξελεύσονται, οἱ κατοικοῦντες
τὰς πόλεις ἰσραὴλ. καὶ ἐκκαύσουσιν ἐν τοῖς ὅπλοις, πέλτας. καὶ
θυρεοὺς. καὶ τόξα, καὶ τοξεύματα. καὶ ῥάβδους χερῶν. καὶ λόγ
χας καὶ καύσουσιν ἐν αὐτοῖς πῦρ, ἑπτὰ ἔτη. καὶ ὐ μὴ λάβωσι ξύ
λον ἐκ τῆ πεδίε. οὐδ' μὴ κόψωσιν ἐκ τῶν δρυμῶν· ἀλλὰ τὰ ὅ
πλα, καύσουσιν ἐν πυρὶ καὶ προνομεύσουσιν, οἱ πυρὶ τοὺς προνο
μεύσαντας αὐτούς. καὶ σκυλεύσουσι τοὺς σκυλεύσαντας αὐτούς.
λέγει κύριος κύριος. καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. δώσω τοῦ
γῶγ, τόπον ὀνομαστόν. μνημεῖον ἐν ἰσραὴλ τ πολυάνδριον τῶν
ἐπιπλεόντων πρὸς τῇ θαλάσσῃ. καὶ πνιγομένη ἐμφράσσουσι τ πρισ
μὸν τ φαράγγος. καὶ κατορύξουσιν ἐκεῖ, τὸν γῶγ. καὶ πᾶν τ πλῆ
θος αὐτῦ. καὶ κληθήσεται τὸ γε πολυάνδριον τῦ γῶγ. καὶ
κατορύξουσιν αὐτούς, οἶκος ἰσραὴλ. ἵνα καθαρισθῇ ἡ γῆ. ἐπ' ἀμή
νας. καὶ κατορύξουσιν αὐτοὺς πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς. καὶ ἔσται αὐ

λαβεῖν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἀπενίγκασθαι κτῆσιν τῆ σκυλάδι σου σκῦλα. σὺ δὲ τὸ προφήτδυσον ὑιὲ ἀνθρώπου, καὶ ἐιπὸν τῷ γῶ. τάδε λέγει κύριος κύριος. οὐχὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐν τῷ κατοικιδῶσαι τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ ἐπ' ἐρήνης ἐγερθήσῃ. καὶ ἥξεις ἐκ τῦ τόπου σου ἀπ' ἐσχάτου βορρᾶ, καὶ ἔθνη πολλὰ μετὰ σοῦ, ἀναβάται ἵππων πάντδ. συναγωγὴ μεγάλη καὶ δύναμις πολλή. καὶ ἀναβήσῃ, ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραήλ. ὡς νεφέλη καλύψαι τὴν ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν ἔσται. καὶ ἀνάξω ἐπὶ σὲ τὴν γῆν μου. ἵνα γνῶσι πάντα τὰ ἔθνη ἐμέ. ἐν τῷ ἁγιασθῆναί με ἐν σοὶ ἐνώπιον αὐτῶν. τάδε λέγει κύριος κς. τῷ γῶ. σὺ εἶ περὶ οὗ ἐλάλησα πρὸ ἡμερῶν τῶν ἔμπροσθεν. διὰ χειρὸς τῶν δούλων μου, τῶν προφητῶν Ἰσραὴλ. οἳ ἐπροφήτευσαν ἐκείνας καὶ ἔτεσι τῦ ἀναγαγεῖν σε ἐπ' αὐτούς, καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν ἡμέρᾳ, ᾗ ἂν ἔλθη γῶγ ἐπὶ τὴν γῆν Ἰσραήλ, λέγει κύριος κς ἀναβήσεται ὁ θυμός μου, καὶ ὁ ζῆλός μου ἐν πυρὶ τῆς ὀργῆς μου ἐλάλησα. εἰ μὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἔσται σεισμὸς μέγας ἐπὶ γῆς Ἰσραήλ. καὶ σεισθήσονται ἀπὸ προσώπου κυρίου, οἱ ἰχθύες θαλάσσης. καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰ θηρία τῆ πεδίῳ καὶ πάντα τὰ ἑρπετὰ, τὰ ἑρποντα ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ πάντες οἱ ἄνθρωποι, οἱ ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς. καὶ ῥαγήσονται τὰ ὄρη, καὶ πεσοῦνται αἱ φάραγγες. καὶ πᾶν τεῖχος ἐπὶ τὴν γῆν πεσεῖται, καὶ καλέσω ἐπ' αὐτὸν, πάντα φόβον μαχαίρας λέγει κύριος κύριος. μάχαιρα ἀνθρώπου, ἐν ἀδελφὸν αὐτῦ ἔσται. καὶ κρινῶ αὐτὸν θανάτῳ. καὶ αἵματι καὶ ὄμβρῳ κατακλύζοντι, καὶ λίθοις χαλάζης. καὶ πῦρ καὶ θεῖον βρέξω ἐπ' αὐτόν. καὶ ἐν πᾶσι τοὺς μετ' αὐτῦ, μεγαλωθήσομαι. καὶ ἁγιασθήσομαι. καὶ ἐνδοξασθήσομαι, καὶ γνωσθήσομαι ἐνώπιον ἐθνῶν πολλῶν. καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος.

Κεφάλαιον λθ. 39.

Καὶ σὺ

Κιφαλλαιον. λη. 38.

Δι ἰγίνετο λόγος κυρίυ πρός με λίγων. Ὑὲ ἀνθρώ-
κ πυ. σήριθι τ προσωπόν Ου, τῦ γωγ, καὶ τῦ τ γῆν
Ϝ μαγωγ ἄρχοντα ῥώς. μοσὸχ, καὶ θοβὲλ. καὶ προφή
τευσον ἐπ' αὐτόν. καὶ ἔιπον αὐτῷ. τάδι λίγει κ̈ς. ἰδὸ ἐγὼ
τῦ σὶ μαγωγ. καὶ τῦ τῶν γῶν Ϝ μαγωγ. ἄρχοντα ῥώς. μοσὸχ.
καὶ θοβὲλ. καὶ σωάξω σι, καὶ πᾶσαν τὼν δύναμίν Ου. ἵππυς καὶ
ἱππᾶς ἐνδεδυμένυς θώρακας πάντας σωαγωγὴ πολλὴ, πέλ
καὶ ἀθίσποδ. καὶ λίβυδ. καὶ λυδοὶ πάντων πειρικεφαλαίως καὶ
πέλτας. γομὶρ. καὶ πάντες οἱ πρὶ αὐτόν. οἶκος Ϝ θογαρμα, ἀπ'
ἐσχάτυ βορρᾶ. καὶ πάντδ οἱ πρὶ αὐτ, καὶ ἔθνη πολλὰ μετὰ Ου,
ἑτοιμαθὴτι. ἑτοίμαθον σεαυτὸν σύ. καὶ πᾶσα ἡ σωαγωγὴ Ου, ἣ
σωηγμένη μετὰ Ου, καὶ ἔση μοι εἰς προφυλακήν. ἀφ' ἡμερῶν
πλειόνων ἐπισκεφθήσῃ, καὶ ἀπ' ἐσχάτυ ἐτῶν, ἐλεύσῃ. καὶ ἥξεις ἐπὶ
τὼν γῆν τ ἀποσταλμένων, ἀπὸ μαχαίρας, σωηγμένων ἀπὸ
ἐθνῶν πολλῶν, τῦ γῆν Ἰσραὴλ, ἣ ἐγενήθη ἔρημος διὰ ὅλου, καὶ
ὅτι ἐξ ἐθνῶν ἐξελήλυθε, καὶ κατοικήθυσιν ἐπ' ἐρήνης ἅπαντδ
καὶ ἀναβήσῃ, ὡς ὐετός, καὶ ἥξεις ὡς νιφὰς, καὶ καλυφὶς γῆν, καὶ πέ
σῃ σὺ καὶ πάντες οἱ πρὶ σέ, καὶ ἔθνη πολλὰ μετὰ Ου, τάδι λέ
γει κ̈ς κ̈ς, καὶ ἔσαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἀναβήσετ ῥῆμα τῦ
παρδίαι Ου, καὶ λογιῇ λογισμούς πονηρούς, καὶ ὀρᾷς, ἀναβήσο-
μαι τῦ γῆν ἀπερῥιμμένων, ἥξω τῦ κοιμᾶσθαι ἐν ἡσυχίᾳ, καὶ
οἰκοῦντας ἐπ' ἐρήνης, πάντας κατοικοῦντας γῆν, ἐν ᾗ οὐχ ὕπαρ
χὶ τεῖχος οὐδὲ μοχλοί, καὶ θύραι οὐκ εἰσὶν ἐν αὐτοῖς, προνομεῦ
σαι προνομεύω καὶ σκύλα σκυλδῦαι αὐτ, Ϝ ἐπιστρέψαι χεῖρά σ
μν, ἐς τὼν ἠρημωμένων, ἣ κατοικίθη καὶ τῦ ἔθνη σωηγμένον
ἀπὸ ἐθνῶν πολλῶν, πεποιηκότας κτήσις, καὶ κατοικοῦντας τῦ Ϝ
ὀμφαλὸν τ γῆς Ἀββὰ καὶ Σαδδὰ, καὶ ἐμπορoι καρχηδόνιοι, καὶ
πᾶσαι αἱ κῶμαι αὐτ, ὀρυσί θι, εἰς προνομεύω Ϝ προνομεῦσαι
σὺ ἐρχῇ, καὶ σκυλδῦσαι σκύλα, καὶ σωάγαγδ σωαγωγὴν Ου

τὸ λαοῦ Θυ οὐκ ἀπαγγελεῖς ἡμῖν, τί ἡμῖν ταῦτα σύ; καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐθύς· τάδε λέγει κύριος κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ λήψομαι τὴν φυλὴν ἰωσὴφ τὴν σὺν χερὸς ἐφραὶμ· καὶ τὰς φυλὰς ἰσραὴλ τὰς προσκειμένας πρὸς αὐτόν· καὶ δώσω αὐθύς, ἐπὶ τὴν φυλὴν ἰούδα· καὶ ποιήσω αὐτὰ ἓν ξύλον, καὶ ἔσονται ἐν χερί μου· καὶ ἔσονται αἱ ῥάβδοι ἐφ' αἷς σὺ γράψεις ἐπ' αὐτοῖς ἐν τῇ χερί Θυ ἐνώπιον αὐτῶν· καὶ ἔσονται πρὸς αὐτούς· τάδε λέγει κύριος κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ λαμβάνω πάντα οἶκον ἰσραὴλ ἐκ μέσου τῶν ἐθνῶν· ὧν ἐσήλθοσαν ἐκεῖ· καὶ σωάξω αὐθύς ἀπὸ πάντων τῶν πειρικύκλῳ αὐτῶν· καὶ ἐσάξω αὐθύς, εἰς τὴν γῆν τὴν ἰσραὴλ· καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς ἔθνος ἓν τῇ γῇ μου· καὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν ἰσραὴλ· καὶ ἄρχων εἷς ἔσται αὐτῶν· καὶ οὐκ ἔσονται ἔτι εἰς δύο ἔθνη· οὐδὲ μὴ διαιρεθῶσιν ἔτι εἰς δύο βασιλείας· ἵνα μὴ μιαίνωνται ἔτι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν· καὶ ἐν τοῖς προσχθίσμασιν αὐτῶν· καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀσεβείαις αὐτῶν· καὶ ῥύσομαι αὐτοὺς, ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν, ὧν ἥμαρτον ἐν αὐταῖς· καὶ καθαριῶ αὐτούς, καὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν· καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν· καὶ ὁ δοῦλος μου δαβὶδ, ἄρχων ἐν μέσῳ αὐτῶν· καὶ ποιμὴν εἷς ἔσται πάντων, καὶ ἐν τοῖς προστάγμασί μου πορεύονται καὶ τὰ κρίματά μου φυλάξονται· καὶ ποιήσουσιν αὐτά· καὶ κατοικήσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, ἣν δέδωκα τῷ δούλῳ μου τῷ ἰακὼβ, ὃ κατῴκησαν ἐκεῖ οἱ πατέρες αὐτῶν, καὶ κατοικήσουσιν ἐπ' αὐτῆς· αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν· καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν αὐτῶν, ἕως τοῦ αἰῶνος· καὶ δαβὶδ ὁ δοῦλός μου, ἄρχων αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς διαθήκην εἰρήνης· καὶ διαθήκη αἰωνία, ἔσται μετ' αὐτῶν καὶ θήσω τὰ ἁγιά μου ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ἔσται ἡ κατασκήνωσίς μου, ἐν αὐτοῖς· καὶ ἔσομαι αὐτοῖς θεός· καὶ αὐτοί ἔσονταί μοι λαός· καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη, ὅτι ἐγὼ ἁγιάζων κύριος ὁ ἁγιάζων αὐτούς, ἐν τῷ εἶναι τὰ ἁγιά μου, ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα.

ουσα πρὸς νότον, τοῖς ἱερεῦσι τοῖς φυλάσσουσι τὴν φυλακὴν τοῦ οἴκου. καὶ ἐξεδρα ἡ βλέπουσα πρὸς βορρᾶν· οἵτινες ἱερεύουσι οἵτις φυλάσσουσι τὴν φυλακὴν τοῦ οἴκου, καὶ ἐξεδρα ἡ βλέπουσα πρὸς βορρᾶν οἵτις φυλάσσουσι τὴν φυλακὴν τοῦ θυσιαστηρίου. ἐκεῖνοι εἰσὶν οἱ υἱοὶ Λευὶ οἱ ἐγγίζοντες ἐκ τῶν υἱῶν πρὸς κύριον, λειτουργεῖν αὐτῷ. καὶ διεμέτρησε τὴν πύλην μήκους πήχεων ἑκατόν. καὶ εὖρος πήχεων ἑκατόν, καὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῆς. καὶ ὁ θυσιαστήριον. ἐνώπιον τοῦ οἴκου, καὶ εἰσήγαγέ με, εἰς τὸ αἴλαμ τοῦ οἴκου. καὶ διεμέτρησε τὸ αἴλαμ, πήχεων πέντε τὸ πλάτος τὸ ἔνθεν. καὶ πήχων πέντε τὸ ἔνθεν. καὶ εὖρος τοῦ θυρώματος, πήχων δεκατεσσάρων. καὶ ἐπωμίδες τῆς θύρας τοῦ αἴλαμ, πήχεων τριῶν ἔνθεν, καὶ πήχεων τριῶν ἔνθεν. καὶ τὸ μῆκος τοῦ αἴλαμ, πήχων εἴκοσι. καὶ τὸ εὖρος, πήχων δώδεκα καὶ ἐπ' δώδεκα ἀναβαθμῶν, οἱ ἀνέβαινον ἐπ' αὐτόν. καὶ στύλοι ἦσαν, καὶ εἷς αἴλαμ εἷς ἔνθεν. καὶ εἷς ἔνθεν.

Κεφάλαιον. μα. 41.

Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὸν ναόν. καὶ διεμέτρησε τὸ αἴλαμ
κ πήχων ἓξ τὸ πλάτος ἔνθεν. καὶ πήχων ἓξ τὸ εὖρος
τοῦ αἴλαμ ἔνθεν. καὶ τὸ εὖρος τοῦ πυλῶνος, πήχων
δέκα. καὶ ἐπωμίδες τοῦ πυλῶνος, πήχων πέντε ἔνθεν, καὶ διε-
μέτρησε τὸ μῆκος αὐτοῦ πήχων τεσσαράκοντα. καὶ εὖρος πή-
χων εἴκοσι. καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ αὐλὴν τὸ ἐσωτερικόν. καὶ
διεμέτρησε τὸ αἴλαμ τοῦ θυρώματος, πήχων δύο. καὶ τὸ θύρωμα
πήχων ἓξ καὶ τὰς ἐπωμίδας τοῦ θυρώματος, πήχων ἑπτὰ
ἔνθεν. καὶ πήχεων ἑπτὰ ἔνθεν. καὶ διεμέτρησε τὸ μῆκος τῶν θυ-
ρῶν, πήχων τεσσαράκοντα, καὶ τὸ εὖρος, πήχων εἴκοσι, κα-
τὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ κατὰ τὸ ἅγιον τῶν ἁγίων, καὶ διε-
μέτρησε τὸν βῶμον, τοῦ οἴκου, πήχων ἓξ. καὶ διεμέτρησε τὸ εὖρος
τῆς πλευρᾶς πήχων τεσσάρων, κυκλόθεν καὶ τὰ πλευρὰ τοῦ πλευ-
ρῶνος διακόσια, καὶ πρόθυρα. καὶ διάσημα, ἐν τοῖχος τοῦ οἴκου ἐν

κθνται, μῆκος αὐτῆς, καὶ ὁ εὖρος αὐτῆς, πήχεως ἑκατὸν πέντε, καὶ ἀλλαμμὼθ ἐς τὸν αὐλὸν τὸν ἐσωτέραν. καὶ φοινικὸς ἦν τῷ ἑλεῦ, ἔνθεν καὶ ἔνθεν καὶ ὀκτὼ κλιμακτῆρες αὐτῆς, καὶ εἰσαγαγέ με, πρὸς τὸν πύλωνα τὸν πρὸς βορρᾶν. καὶ ἐμέτρησεν, κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα. καὶ τὰ θεῖα καὶ τὰ ἑλεῦ. καὶ τὰ ἀλλαμμὼθ. καὶ θυρίδες αὐτῇ κύκλῳ. καὶ ὁ ἀλλαμμὼθ αὐτῆς. πήχεις πεντήκοντα μῆκος αὐτῆς. καὶ εὖρος, πήχεις ἑκατὸν πέντε, καὶ τὰ ἀλλαμμὼθ, ἐς τὸν αὐλὸν τὸν ἐξωτέραν. καὶ φοίνικες αὐτῷ ἑλεῦ. ἔνθεν καὶ ἔνθεν. καὶ ὀκτὼ κλιμακτῆρες αὐτῇ. καὶ τὰ παστοφόρια αὐτῆς, καὶ τὰ θυρώματα αὐτῆς. καὶ τὰ ἀλλαμμὼθ αὐτῆς τῆς πύλης τῆς ἀδυτέρας. ἐκρυφὶς ἐκὶ πλέονσι τὸν ὅλον κύτωσιν. ἐν δὲ τῷ ἀλλαμ τῆς πύλης, δύο θάπεζαι, ἔνθεν ὅπως σφράξωσιν ἐν αὐτῇ τὸν ὁλοκάυτωσιν, καὶ τὰ περὶ ἁμαρτίας. καὶ τὰ περὶ ἀγνοίας. καὶ κατὰ νότου τῆς θύρας τῶν ὁλοκαυτωμάτων. τῆς βλεπούσης πρὸς βορρᾶν. δύο τράπεζαι πρὸς ἀνατολὰς κατὰ νότου τῆς ἀδυτέρας. καὶ τῆς ἀλλαμ πύλης κατὰ ἀνατολὰς, ὀκτὼ τράπεζαι. τέσσαρες τράπεζαι ἔνθεν. καὶ τέσσαρες τράπεζαι ἔνθεν κατὰ νότου πύλης ἐπ' αὐτοῖς σφάζουσι τὰ θύματα. καὶ τὰ ὁλοκαυτώματα κατέναντι ὀκτὼ τραπεζῶν τῶν θυμάτων. καὶ τέσσαρες τράπεζαι τῶν ὁλοκαυτωμάτων λίθιναι. λελαξευμέναι. ὁ μῆκος, πήχεως ἑνὸς καὶ ἡμίσους καὶ πῆχυ ὁ ὕψος. ἐπ' αὐτὰς ἐπιθήσουσι τὰ σκεύη ἐν οἷς σφάζουσιν ἐκεῖ τὰ ὁλοκαυτώματα, καὶ τὰ θύματα. καὶ παλαιστὴν ἔξουσι. γλυφὰς λελαξευμένον, ἔσωθεν κύκλῳ. καὶ τὰς θαπέζας ἐπάνωθεν σίγας. τὸ καλυπτήριον ἀπὸ τοῦ ὄντος. καὶ ἀπὸ τῆς ξηρασίας καὶ εἰσήγαγέ με ἐς τὸν αὐλὸν τὸν ἐσωτέραν. καὶ ἰδοὺ δύο ἐξέδρα ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἐσωτέρᾳ. μία κατὰ νότου πύλης τῆς βλεπούσης πρὸς βορρᾶν. καὶ φρονούσης πρὸς νότον. καὶ μία κατὰ νότου τῆς πύλης τῆς πρὸς νότον. βλεπούσης πρὸς βορρᾶν. καὶ εἶπε πρός με. ἡ ἐξέδρα αὕτη ἡ βλέ-

τὸ πλάτος. καὶ ἡ θύρα τρεῖς ἔνθεν. καὶ τρεῖς ἔνθεν. καὶ ἡ ἐλεύ-
σεται ἐ αὐλαμμώθ. καὶ ζύγα φοίνικας αὐτῆς. καὶ ἐνέγκατο κατὰ τὰ
μέτρα τῆς πύλης, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς. πήχεων πεν
τήκοντα, τὸ μῆκος, αὐτῆς. καὶ πήχων εἰκοσιπέντε ἡ εὖρος
αὐτῆς. καὶ αἱ θυρίδες αὐτῆς. καὶ τὰ αὐλαμμώθ. καὶ αἱ φοίνι
κες αὐτῆς καθὼς ἡ πύλη ἡ βλεπουσα κατὰ ἀνατολάς. καὶ ἐν
ἑπτὰ κλιμακτῆρσιν, ἀναβαινον ἐπ' αὐτήν. καὶ τὰ αὐλαμμὼθ ἔ
σωθεν. καὶ πύλη τῇ αὐλῇ τῇ ἐσωτέρᾳ, βλέπουσα ἐ πύλην
τὴν βορρᾶ. ὃν τρόπον τῆς πύλης τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς.
καὶ διεμέτρησε τὴν αὐλὴν, ἀπὸ πύλης ἐ πύλην, πήχεις ἑκα
τόν. καὶ ἤγαγέ με κατὰ νότον. καὶ ἰδοὺ πύλη βλέπουσα πρὸς
νότον. καὶ διεμέτρησαν, αὐτὴν, καὶ τὰ θύρ, καὶ τὰ ἐλεύ. καὶ
τὰ αὐλαμμῶθ. κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα. καὶ αἱ θυρίδες αὐτῆς καὶ
τὰ αὐλαμμῶθ. κύκλοθεν καθὼς αἱ θυρίδες τ αὐλάμ, πήχεων
πεντήκοντα ἐ μῆκος αὐτ. καὶ πήχων εἰκοσιπέντε ἡ εὖρος αὐτ
καὶ ἑπτὰ κλιμακτῆρες αὐτῆ, καὶ αὐλαμμὼθ ἔσωθεν καὶ φοίνικες
αὐτῆ, καὶ υἱς ἔνθεν, καὶ υἱς ἔνθεν ἐ τὰ ἐλεύ. καὶ πύλη κατέναντι τ
πύλης τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας. πρὸς νότον. καὶ διεμέτρησε τ
αὐλὴν, ἀπὸ πύλης ἐ πύλην. καὶ εὖρος πήχεις ἑκατὸν πρὸς νότον.
καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν. τ πύλης τῆς
πρὸς νότον. καὶ διεμέτρησε τὴν πύλην, κατὰ τὰ μέτρα αὐτῆς καὶ
τὰ θύρ. καὶ τὰ αὐλαμμώθ. κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα καὶ θυρίδες
αὐτῆς, καὶ τὰ αὐλαμμὼθ, κύκλῳ πήχεις πεντήκοντα μῆκος αὐ
τῆς. καὶ ἡ εὖρος, πήχεις εἰκοσιπέντε, καὶ αὐλαμμὼθ, κύκλῳ,
μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι πήχεων, καὶ πλάτος πέντε πήχεων. καὶ
αὐλαμμὼθ, εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξατέραν. καὶ φοίνικες ἡ ἐλεύ.
καὶ ὀκτὼ κλιμακτῆρες. καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν πύλην τὴν βλέ
πουσαν, κατὰ ἀνατολάς. καὶ διεμέτρησεν αὐτὴν, κατὰ τὰ μέτρα τὰ
αὐτά. καὶ τὰ θύρ, καὶ τὰ ἐλεῦ. καὶ τὰ αὐλαμμὼθ κατὰ τὰ μέτρα
ταῦτα αὐλαμμῶθ. καὶ αἱ θυρίδες αὐτῆ κύκλῳ. πύχεις πεντήκο

αὐλὰμ τ πύλης, ἴδιον τῷ καλάμῳ. καὶ ἡ θύρα, ἴδιον τοῦ καλάμου, καὶ μῆκος. καὶ ἴδιον τοῦ καλάμου καὶ πλάτος. καὶ τὰ αὐλάμια, ἀνὰ μέσον τοῦ θυρωλάθ, πηχῶν ἕξ. καὶ ἡ θύρα τοῦ δωτοῦ, ἴδιον τοῦ καλάμου καὶ πλάτος. καὶ ἴδιον τῷ καλάμῳ καὶ μῆκος. καὶ τὸ ἔλυτρον, πήχεων πέντε. καὶ ἡ θύρα τοῦ ἐσωτέρου, ἴδιον τοῦ καλάμου, μῆκος. καὶ ἴδιον τοῦ καλάμου πλάτος. καὶ τὸ ἔλυτρον τοῦ πυλῶνος, πλησίον τοῦ αὐλάμ τ πύλης, πήχεων ὀκτώ, καὶ ἐλυτρώσεις πήχεων δύο. καὶ ἡ αὐλὰμ τῆς πύλης ἐσωθεν. καὶ τὰ θύρα τῆς πύλης τοῦ θύρα κατέναντι, βλέπων ἔνθεν καὶ βλέπων ἔνθεν. καὶ μέτρον ἐν χερὶ τρίσιν. καὶ μέτρον ἐν χερὶ τοῦ αὐλάμ ἔνθεν καὶ ἔνθεν. καὶ διεμέτρησε τὸ πλάτος τῆς θύρας τοῦ πυλῶνος, πήχεων δέκα. καὶ ἡ ὕψος τοῦ πυλῶνος, πήχεων δεκαπέντε. καὶ πρὸς σταθμοὺς. καὶ πρὸς αὐλὰς σωαχόμβυ. καὶ κατὰ πρόσωπον τ ναβὶν πήχεως ἑνὸς, καὶ πήχεως ἑνὸς, θέσιον ἔνθεν καὶ ἔνθεν. καὶ ἡ θαῦ, πηχῶν ἕξ. ἔνθεν καὶ πηχῶν ἔνθεν ἕξ. καὶ διεμέτρησε τὸν πύλων ἀπὸ τοῦ τείχους τοῦ θύρα, ἕως τοῦ τείχους, τοῦ θύρα. πλάτος ἄκρου καὶ πέντε. αὐλὴ τῆ πύλη ἕως πύλων. καὶ ἡ αὐθρίου τ αὐλὰμ, τ πύλης, ἐξήκοντα πήχεις ἐξωθεν. καὶ ἄκρου πέντε πήχεις θύρα τῆς πύλης κύκλῳ. καὶ ἡ αὐθρίου τῆς αὐλῆς ἐξωθεν. εἰς ἡ αὐθρίου αὐλὰμ τ πύλης ἐσωθεν πήχεων πεντήκοντα. καὶ θυρίδες κρυπταὶ ἕως ταθείμ. καὶ ἕως τὰ αὐλάμ ἐσωθεν τῆς πύλης τῆς αὐλῆς κυκλόθεν. καὶ δισσώτως τοῖς αὐλαμμαθ, θυρίδες κύκλῳ ἐσωθεν. καὶ ἕως ἡ αὐλὰμ φοινικοῦ ἔνθεν καὶ ἔνθεν. καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὸν αὐλῶνα τὸν ἐσωτέρων. καὶ ἰδοὺ πασφόρεια, καὶ πυρίσυλα. κύκλῳ τῆς αὐλῆς, τεσσαράκοντα πασφόρεια. καὶ ἐν ταῖς πεισύλοις. καὶ αἱ σταὶ, κατὰ κώτου τῶν σύλων. κατὰ τὸ μῆκος τῶν σύλων, τὸ πυρίσυλον τὸ ὑπὸ κοιτῶν. καὶ διεμέτρησε τὸ πλάτος τῆς αὐλῆς, ἀπὸ τοῦ αὐθρίου τῆς πύλης τῆς ἐξωτέρας ἐσωθεν ἕως τὸ αὐθρίου τῆς πύλης τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς. καὶ εἰσήγαγέ με, ἕως βορρᾶ. καὶ ἰδοὺ πύλη βλέπουσα πρὸς βορρᾶν, τῆ αὐλῆ τῆ ἐξωτέρᾳ. καὶ διεμέτρησεν αὐτύν. τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ

θήσῃ τὸ ὄνομά μου ἅγιον μου, καὶ λήψονται τὴν ἀπιμίαν αὐτῶν καὶ τὴν ἀδικίαν, ἣν ἠδίκησαν ἐν τῷ κατοικεῖσθαι αὐτοὺς ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν. ἐν τῷ ἀποστρέψαι αὐτούς, ἐκ τῶν ἐθνῶν καὶ συναγαγεῖν με αὐτοὺς, ἐκ τῶν χωρῶν τῶν ἐχθρῶν καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν αὐτοῖς ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν. καὶ γνώσονται, ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν ἐν τῷ ἐπιφανῆναί με, ἐν τοῖς ἔθνεσι. καὶ συνάξω αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν αὐτῶν. καὶ οὐ καταλείψω ἀπ' αὐτῶν οὐκ ἔτι. καὶ οὐκ ἀποστρέψω οὐκ ἔτι τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, ἀνθ' ὧν ἐξέχεα τὸν θυμόν μου, ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραήλ. λέγει κύριος κύριος.

Κεφ. μ. 40.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πέμπτῳ, καὶ εἰκοστῷ ἔτει τῆς αἰχμαλωσίας ἡμῶν, ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ, δεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ καὶ δεκάτῳ ἔτει. μετὰ δὲ τὸ πληγῆναι τὴν πόλιν, αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ κυρίου. καὶ ἤγαγέ με ἐκεῖ. αὐτὸς ὅρασιν θεοῦ εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραήλ, καὶ ἔθηκέ με ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ σφόδρα. καὶ ἐπ' αὐτοῦ ὡς οἰκοδομὴ πόλεως ἀπέναντι. καὶ εἰσήγαγέ με ἐκεῖ. καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ. καὶ ὅρασις χαλκοῦ σίλβοντος. καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἦν σπαρτίον οἰκοδόμων. καὶ κάλαμος μέτρου. καὶ αὐτὸς εἰσήκει τῆς πύλης. καὶ εἶπε πρός με ὁ ἀνὴρ, ὁρᾷς υἱὲ ἀνθρώπου; ἴδε αὐτοῖς ὀφθαλμοῖς σου, καὶ αὐτοῖς ὠσί σου, ἄκουε. καὶ τάξον αὐτὰ τῇ καρδίᾳ σου, πάντα ὅσα ἐγὼ δείκνυμί σοι, διότι ἕνεκα τοῦ δεῖξαί σοι εἰσελήλυθας ὧδε. καὶ ἀνάγγειλον πάντα ὅσα σὺ ὁρᾷς τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ. καὶ ἰδοὺ περίβολος ἔξω τοῦ οἴκου κύκλῳ. καὶ ἐν τῇ χειρὶ τοῦ ἀνδρὸς κάλαμος. τὸ μέτρον πηχῶν ἓξ. ἐν πήχει, καὶ παλαιστῇ. καὶ διεμέτρησε τὸ πρότειχισμα. πλάτος, ἓν τοῦ καλάμου. καὶ ὕψος αὐτοῦ, ἓν τοῦ καλάμου. καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολάς, ἐν ἑπτὰ ἀναβαθμοῖς. καὶ διεμέτρησε τὴν θύραν, ἓξ ἐξ.

τοῖς ἐν ὀνομάσιν λέγει κύριος κύριος· καὶ ἄνθρωπε σὺ πάντα
ἀπὸ σκιλλοῦσιν ἐπὶ τοῦ βδελυσσομένους πᾶσαν τὴν γῆν, θαλάσσα δὲ
καταλιλεμμένους ὃ προσώπων τῆς γῆς· καὶ καθαρίσω αὐ-
τήν· μετὰ τὸ ἐπῆλθειν. καὶ ἐκζητήσουσι πᾶς ὁ σχοπορι-
σμὸν ἐν τῷ γῇ. Καὶ ἰδοὺ ὄσυν ἀνθρώπου· οἰκοδομή-
σει παρ' αὐτῷ σημεῖον. ἕως ὅτου θάψωσιν αὐτὸ οἱ θαλάσσον-
τες ἐς τὸ γαί· τὸ πολυανδρίον τῇ γῇ· καὶ γὰρ ἔνομα τῆς
πόλεως πολυανδρίον· καὶ καθαρισθήσεται ἡ γῆ· καὶ σὺ υἱὲ
ἀνθρώπου· τάδε λέγει κύριος κύριος· εἶπον παντὶ ὀρνέῳ
πετεινῷ· καὶ πρὸς πάντα τὰ θηρία τῆς πεδίου, συνάχθητε καὶ
ἔρχεσθε συνάχθητε ἀπὸ πάντων τῶν περικύκλῳ, ὃ τῶν θυσι-
ῶν μου· ἣν τίθυκα ὑμῖν θυσίαν μεγάλην, ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραὴλ·
καὶ φάγεσθε κρέα· καὶ πίεσθε αἷμα· κρέα γιγάντων φάγεσθε·
καὶ αἷμα ἀρχόντων τῆς γῆς, πίεσθε· κριῶν, καὶ μόσχους· καὶ
ταῦρους· καὶ οἱ μόσχοι Ἰσρατωμένοι πάντες· καὶ φάγεσθε σὺ
ἐμὲ ἐς πλησμονήν· καὶ πίεσθε αἷμα ἐς μέθην· ἀπὸ τῆς θυσίας
μου, ἧς ἔθυσα ὑμῖν· καὶ ἐμπλησθήσεσθε ὃ τῆς τραπέζης μου,
ἵππον καὶ ἀναβάτου· γίγαντα, καὶ πάντα ἄνδρα πολεμισήν·
λέγει κύριος κύριος· καὶ δώσω τὴν δόξαν μου ἐν ὑμῖν· καὶ ὄψον-
ται πάντα τὰ ἔθνη τὴν κρίσιν μου· ἣν ἐποίησα· καὶ τὴν χεῖ
ρά μου ἣν ἐπήγαγον ἐπ' αὐτούς· καὶ γνώσονται οἶκος Ἰσραὴλ, ὅ
τι ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν· ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ
ἐπέκεινα· καὶ γνώσονται πάντα τὰ ἔθνη, ὅτι σὺν τὰς ἁμαρτίας
αὐτῶν ἠχμαλωτεύθησαν· οἶκος Ἰσραὴλ, ἀνθ' ὧν ἠθέτησάν εἰς ἐ
μέ· καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν· καὶ παρέδω
κα αὐτοὺς, εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ ἔπεσον πάντες,
μαχαίρᾳ κατὰ τὰς ἀκαθαρσίας αὐτῶν· καὶ κατὰ τὰ ἀνομήμα-
τα αὐτῶν, ἐποίησα αὐτούς· καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ'
αὐτῶν· σχετὸν τάδε λέγει κύριος κύριος· νῦν ἀποστρέψω αἰ-
χμαλωσίαν Ἰακὼβ, καὶ ἐλεήσω πάντα οἶκον Ἰσραὴλ· καὶ ζηλώσω

Αἱ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον ἐπὶ γωγ. καὶ ἐρεῖς
κ τάδε λέγει κύριος κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ γωγ. ἄρ
χοντα ῥωσ. μοσοχ. καὶ θοβὲλ. καὶ σωὰξωσι. καὶ κα
θοδηγήσω σε. καὶ ἀναβιβάσω σε ἐπ' ἐσχάτῃ τῶν βορρᾶ. καὶ ἄξω
σε ἐπὶ τὰ ὄρη τῆ ἰσραὴλ. καὶ ἀπολῶ τὸξον σου, ἀπὸ τῆ χειρός
σου εἰς πρᾶς σου. καὶ τὰ βέλη ματά σου, ἀπὸ τῆ χειρός τῆ δεξιᾶς
σου. καὶ καταβαλῶ ἐπὶ τὰ ὄρη ἰσραὴλ. καὶ πίσῃ, σὺ καὶ πάντα τὰ
θὶ πρὶ σέ. καὶ τὰ ἔθνη τὰ μετὰ σοῦ, δοξασθήσεται, εἰς πλῆθος ὀρ
νέων. καὶ παντὶ πτερωτῷ, καὶ πᾶσι θηρίοις τῆ πεδίου. δέδω
κά σε καταβρωθῆναι, ἐπὶ προσώπου τῆ πεδίου πίσῃ, ὅτι ἐγὼ
ἐλάλησα λέγει κύριος κύριος. καὶ ἀποστελῶ πῦρ ἐπὶ μαγῶγ. καὶ κα
τοικηθήσονται αἱ νῆσοι ἐπ' εἰρήνης. καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι
κύριος. καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον γνωδήσεται ἐν μέσῳ λαοῦ
μου, ἰσραὴλ. καὶ οὐ βεβηλωθήσεται τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον, οὐκέ
τι καὶ γνώσονται πάντα τὰ ἔθνη ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος, ὁ ἅγιος ἰσ
ραήλ. ἰδοὺ ἥκει, καὶ γνώσῃ ὅτι ἔσται λέγει κύριος κύριος. αὕτη
ἔστιν ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ ἐλάλησα. καὶ ἐξελεύσονται, οἱ κατοικοῦντες
τὰς πόλεις ἰσραὴλ. καὶ ἐκκαύσουσιν ἐν οἷς ὅπλοις, πέλτας. καὶ
θυρεοῖς. καὶ τόξοις, καὶ τοξεύμασι. καὶ ῥάβδοις χειρῶν. καὶ λόγ
χας καὶ καύσουσιν ἐν αὐτοῖς πῦρ, ἑπτὰ ἔτη. καὶ οὐ μὴ λάβωσι ξύ
λον ἐκ τῆ πεδίου. οὐ μὴ κόψωσιν ἐκ τῶν δρυμῶν· ἀλλὰ τὰ ὅ
πλα, καύσουσιν ἐν πυρὶ καὶ προνομεύσουσιν, ἐν πυρὶ ζωὸς προνο
μεύσαντας αὐτούς. καὶ σκυλεύσουσι ζωὸς σκυλεύσαντας αὐτούς.
λέγει κύριος κύριος. καὶ ἔσαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. δώσω τῷ
γωγ, τόπον ὀνομαστόν. μνημεῖον ἐν ἰσραὴλ ἀπολυάνδριον τῶν
ἐπιπλεόντων πρὸς τῇ θαλάσσῃ. καὶ πνιγομενοῖς δομένοις πλῆσ
μον φάραγγος. καὶ καταρύξουσιν ἐκεῖ, τὸν γωγ. καὶ πᾶν πλῆ
θος αὐτῆ. καὶ κληθήσεται τὸ γε ἀπολυάνδριον τῆ γωγ. καὶ
καταρύξουσιν αὐτούς, οἶκος ἰσραὴλ. ἵνα καθαρισθῇ ἡ γῆ. ἑπτὰ μη
νας. καὶ καταρύξουσιν αὐτοὺς πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς. καὶ ἔσαι σοι

λαβὲν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἀπενέγκασθαι κτῆσιν τῇ σκυλοδυ
σα σκύλα. διὰ τοῦτο προφήτευσον υἱὲ ἀνθρώπου, καὶ ἐρεῖς
τῷ γώγ. τάδε λέγει κύριος κύριος. οὐχὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ,
ἐν τῷ κατοικισθῆναι τὸν λαόν μου, Ἰσραὴλ ἐπ' ἐρήνης. ἐγερθή
σῃ. καὶ ἥξεις ἐκ τοῦ τόπου σου ἀπ' ἐσχάτου βορρᾶ, καὶ ἔθνη πολ
λὰ μετὰ σοῦ, ἀναβαίνοντες ἵππων πάντων. συναγωγὴ μεγάλη καὶ δύ
ναμις πολλή. καὶ ἀναβήσῃ, ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραήλ. ὡς νεφέλη
καλύψαι τὴν ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν ἔσται. καὶ ἀνάξω ἐπὶ σὲ
τὴν γῆν μου. ἵνα γνῶσι πάντα τὰ ἔθνη ἐμέ. ἐν τῷ ἁγιασθῆναί
με ἐν σοὶ ἐνώπιον αὐτῶν. τάδε λέγει κύριος κύριος τῷ γώγ. σὺ εἶ
περὶ οὗ ἐλάλησα πρὸ ἡμερῶν τῶν ἐμπροσθεν. διὰ χειρὸς τῶν
δούλων μου, τῶν προφητῶν τοῦ Ἰσραήλ. ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις
καὶ ἔτεσι τοῦ ἀναγαγεῖν σε ἐπ' αὐτούς, καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ἐν ἡμέρᾳ, ᾗ ἂν ἔλθῃ γὼγ ἐπὶ τὴν γῆν Ἰσραήλ, λέγει κύριος κύ
ριος ἀναβήσεται ὁ θυμός μου, καὶ ὁ ζῆλός μου. ἐν πυρὶ τῆς ὀργῆς μου ἐν
λάλησα. εἰ μὴ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἔσται σεισμὸς μέγας ἐπὶ γῆς
Ἰσραήλ. καὶ σαλευθήσονται ἀπὸ προσώπου κυρίου, οἱ ἰχθύες τῆς
θαλάσσης. καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰ θηρία τοῦ πεδίου
καὶ πάντα τὰ ἑρπετὰ, τὰ ἑρπύοντα ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ πάντες οἱ
ἄνθρωποι, οἱ ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς. καὶ ῥαγήσονται τὰ ὄρη,
καὶ πεσοῦνται αἱ φάραγγες. καὶ πᾶν τεῖχος ἐπὶ τὴν γῆν πεσεῖ
ται, καὶ καλέσω ἐπ' αὐτὸν, πάντα φόβον μαχαίρας λέγει κύρι
ος κύριος. μάχαιρα ἀνθρώπου, ἐν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἔσται. καὶ
κρινῶ αὐτὸν θανάτῳ. καὶ αἵματι καὶ ὑετῷ κατακλύζοντι, καὶ
λίθοις χαλάζης. καὶ πῦρ καὶ θεῖον βρέξω ἐπ' αὐτόν. καὶ ἐν πάν
τας τοὺς μετ' αὐτοῦ, μεγαλωθήσομαι. καὶ ἁγιασθήσομαι. καὶ
ἐνδοξασθήσομαι, καὶ γνωσθήσομαι ἐνώπιον ἐθνῶν πολλῶν.
καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος.

Κεφάλαιον λθ. 39.

Καὶ σὺ

Κεφαλαιον. λη. 38.

Δι' ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων. Υἱὲ ἀνθρώ-
κ που, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ τὸ γωγ, καὶ τῆς γῆς
† μαγωγ ἄρχοντα Ρως. μοσοὸχ, καὶ θοβὲλ. καὶ προφή-
τευσον ἐπ' αὐτόν. καὶ ἔσῃ λέγε κύς κύ. ἰδοὺ ἐγὼ
ἐπὶ σὲ μαγωγ. καὶ ἐπὶ τὸν γὸγ † μαγωγ ἄρχοντα Ρως. μοσοὸχ.
καὶ θοβὲλ. καὶ σωάξω σε, καὶ πᾶσαν τὴν δύναμίν σου. ἵππους καὶ
ἱππεῖς ἐνδεδυμένους θώρακας πάντας σωαγωγὴ πολλὴ, πέλ-
ται καὶ ἀσπίδας. καὶ λίβυας. καὶ λυδοὺς πάντας περικεφαλαίους καὶ
πέλτας γομὲρ. καὶ πάντες οἱ περὶ αὐτόν. οἶκος † θογαρμα, ἀπὸ
ἐσχάτου βορρᾶ. καὶ πάντας οἱ περὶ αὐτὸ, καὶ ἔθνη πολλὰ μετὰ σοῦ,
ἡτοιμασθήτω. ἑτοίμασον σεαυτὸν σύ. καὶ πᾶσα ἡ σωαγωγή σου, ἡ
συνηγμένη μετὰ σοῦ, καὶ ἴσθι μοι εἰς προφυλακήν. ἀφ' ἡμερῶν
πολλῶν ἐπισκεμματισθήσῃ, καὶ ἐπ' ἐσχάτου ἔτους, ἐλεύσῃ. καὶ ἥξεις ἐπὶ
τὴν γῆν τῆς ἀποστραμμένην, ἀπὸ μαχαίρας, συνηγμένων ἀπὸ
ἐθνῶν πολλῶν, ἐπὶ τὰ ὄρη Ισραὴλ, ἃ ἐγενήθη ἔρημος διὰ παντός, καὶ
ὅτι ἐξ ἐθνῶν ἐξεληλύθει, καὶ κατοικοῦσιν ἐπ' ἐρήνης ἅπαντες
καὶ ἀναβήσῃ, ὡς ὑετὸς, καὶ ἥξεις ὡς νεφέλη, καὶ καλύψεις τὴν γῆν, καὶ πάν-
τα σὺ καὶ πάντες οἱ περί σε, καὶ ἔθνη πολλὰ μετὰ σοῦ, τάδε λέ-
γει κύς κύς, καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἀναβήσεται ῥῆμα ἐπὶ τῆς
καρδίας σου, καὶ λογιῇ λογισμοὺς πονηρούς, καὶ ἐρεῖς, ἀναβήσο-
μαι ἐπὶ τὴν γῆν ἀπεῤῥιμμένην, ἥξω ἐπὶ ἡσυχάζοντας ἐν ἡσυχίᾳ, καὶ
οἰκοῦντας ἐπ' ἐρήνης, πάντας κατοικοῦντας τὴν, ἐν ᾗ οὐχ ὑπάρ
χει τεῖχος οὐδὲ μοχλοὶ, καὶ θύραι οὐκ εἰσὶν ἐν αὐτοῖς, προνομεῦ
σαι προνομεύσω καὶ σκύλα σκυλεῦσαι αὐτὴ, † ἐπιστρέψαι χεῖρά σου
ἐπὶ τὴν ἠρημωμένην, ἣ κατῳκίσθη καὶ ἐπὶ ἔθνη σωηγμένον
ἀπὸ ἐθνῶν πολλῶν, ποιοῦντας κτήσεις, καὶ κατοικοῦντας ἐπὶ †
ὀμφαλὸν τῆς γῆς. Βαβὰ καὶ Δαιδὰν, καὶ ἔμποροι καρχηδόνιοι, καὶ
πᾶσαι αἱ κῶμαι αὐτῆ, ὀροῦσί σοι, εἰς προνομεῦσαι † προνομεῦσαι
σὺ ἦρχες, καὶ σκυλεῦσαι σκύλα, καὶ σωάγαγε σωαγωγήν σου

τῦ λαοῦ ϑυ οὐκ ἀπαγγελεῖς ἡμῖν, τί ἐστι ταῦτα σύ; καὶ ἐρεῖς
πρὸς αὐϑύς· τάδε λέγει κύριος κύριος ☩. ἰδοὺ ἐγὼ λήψομαι τὴν
φυλὴν ἰωσὴφ τὴν ἐν χερὶ ἐφραὶμ. καὶ τὰς φυλὰς ἰσραὴλ
τὰς προσκειμένας πρὸς αὐτόν· καὶ δώσω αὐϑύς, ἐπὶ τὴν φυ-
λὴν ἰούδα. καὶ ποιήσω αὐϑὺς εἰς ῥάβδον μίαν, ἐν τῇ χερὶ ἰούδα. καὶ
ἔσονται αἱ ῥάβδοι ἐφ' αἷς σὺ γράψεις ἐπ' αὐτῶν ἐν τῇ χερί
ϑυ ἐνώπιον αὐτῶν. καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς· τάδε λέγει κύριος κύ-
ριος· ἰδοὺ ἐγὼ λαμβάνω πάντα οἶκον ἰσραὴλ ἐκ μέσου τῶν ἐθνῶν·
ὧ ἀπῆλθον ἐκεῖ· καὶ σωάξω αὐϑὺς ἀπὸ παντὸς περικύκλῳ
αὐτῶν· καὶ ἀγάξω αὐϑὺς, εἰς τὴν γῆν τὴν ἰσραὴλ· καὶ δώσω
αὐτοὺς εἰς ἔϑνος ἓν τῇ γῇ μου· καὶ ἐν ὄρεσιν ἰσραὴλ· καὶ ἄρ-
χων εἷς ἔσαι αὐτῶν· καὶ οὐκ ἔσονται ἔτι εἰς δύο ἔϑνη· οὐδὲ μὴ δι-
αιρεθῶσιν ἔτι εἰς δύο βασιλείας· ἵνα μὴ μιαίνωνται ἔτι ἐν ὄρεσιν ἐ-
δώλοις αὐτῶν· καὶ ἐν πᾶσι προσχύσμασιν αὐτῶν· καὶ ἐν πά-
σαις ταῖς ἀσεβείαις αὐτῶν· καὶ ῥύσομαι αὐτοὺς, ἀπὸ πασῶν τ
ἀνομιῶν αὐτῶν, ὧν ἥμαρτον ἐν αὐταῖς· καὶ καθαριῶ αὐϑύς, καὶ
ἔσονταί μοι εἰς λαόν· καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐϑοῖς εἰς ϑεόν· καὶ ὁ δοῦ-
λός μου δαβὶδ, ἄρχων ἐν μέσῳ αὐτ· καὶ ποιμὴν εἷς ἔσαι πάν-
των, ὅτι ἐν ὄρεσι προστάγμασί μου πορεύσονται καὶ τὰ κρίματά
μου φυλάξονται· καὶ ποιήσουσιν αὐτά· καὶ καθισῶ αὐτοὺς ἐπὶ τ
γῆς αὐτ· ἣν δέδωκα τῷ δούλῳ μου τῷ ἰακωβ. ᾗ κατῴκησαν
ἐκεῖ οἱ πατέρες αὐτῶν, καθισῶ αὐτοὺς ἐπ' αὐτῆς· αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοὶ
αὐτῶν· καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν αὐτῶν, ἕως τὸ αἰῶν ☩. καὶ δαβὶδ
ὁ δοῦλός μου, ἄρχων αὐτῶν ἔσαι εἰς ἐν αἰῶνα· καὶ διαϑήσομαι
αὐτοῖς διαϑήκην εἰρήνης· καὶ διαϑήκη αἰωνία, ἔσαι μετ' αὐτῶν
καὶ ϑήσω τὰ ἁγιά μου ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ
ἔσαι ἡ κατασκήνωσίς μου, ἐν αὐτοῖς· καὶ ἔσομαι αὐτοῖς ϑεός· καὶ
αὐτοὶ ἔσονταί μοι λαός· καὶ γνώσονται τὰ ἔϑνη, ὅτι ἐγώ εἰμι κύ-
ριος ὁ ἁγιάζων αὐτούς, ἐν τῷ εἶναι τὰ ἅγιά μου, ἐν μέσῳ αὐτῶν
εἰς τὸν αἰῶνα.

σάρκα καὶ ἐκτινῶ ἐφ' ὑμᾶς, καὶ λήμψομαι πνεῦμά μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ ζήσεσθε. καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ ἐμὶ κύριος. καὶ προεφήτευσα, καθὼς ἐνετείλατό μοι κύριος. καὶ ἐγένετο φωνή. ἐν τῷ με προφητεῦσαι. καὶ ἰδοὺ σεισμὸς, καὶ προσήγαγε τὰ ὀστᾶ ὀστέον πρὸς τὸν ἁρμονίαν αὐτοῦ. καὶ εἶδον. καὶ ἰδοὺ ἐπ' αὐτὰ νεῦρα καὶ σάρκες ἐφύοντο. καὶ ἀνέβαινον ἐπ' αὐτὰ λήμματα ἐπάνω, καὶ πνεῦμα οὐκ ἦν ἐπ' αὐτοῖς. καὶ εἶπε πρός με προφήτευσον ἐπὶ ἀνθρώπου. προφήτευσον δὲ πνεῦμα καὶ εἰ πον τῷ πνεύματι. τάδε λέγει κύριος κύριος. ἐκ τεσσάρων πνευμάτων ἐλθὲ. καὶ ἐμφύσησον ἐς ζῶς νεκροὺς τούτους. καὶ ζησάτωσαν. καὶ προεφήτευσα. καθότι ἐνετείλατό μοι. καὶ ἐσῆλθεν ἐς αὐτοὺς τὸ πνεῦμα, καὶ ἔζησαν. καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτῶν. καὶ συναγωγὴ πολλὴ σφόδρα. καὶ ἐλάλησε κύριος πρός με. λέγων. υἱὲ ἀνθρώπου. τὰ ὀστᾶ ταῦτα, πᾶς οἶκος ἰσραὴλ ἐστὶν αὐτοὶ λέγουσι. ξηρὰ γέγονε τὰ ὀστᾶ ἡμῶν. ἀπόλολεν ἡ ἐλπὶς ἡμῶν. σέσηπται ἡμῶν. σὺ δὲ προφήτευσον καὶ εἶπον πρὸς αὐτούς, τάδε λέγει κύριος κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἀνοίγω τὰ μνήματα ὑμῶν. καὶ ἀναξῶ ὑμᾶς, ἐς τὸν γῆν τοῦ ἰσραὴλ, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγώ ἐμι κύριος. ἐν τῷ ἀνοῖξαί με ζῶς τάφους ὑμῶν τοῦ ἀναγαγεῖν με ὑμᾶς ἐκ τῶν τάφων ὑμῶν, λαός μου. καὶ δώσω πνεῦμα μου ἐς ὑμᾶς, καὶ ζήσεσθε. καὶ θήσομαι ὑμᾶς, ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν. καὶ γνώσεσθε ὅτι κύριος. ἐλάλησα καὶ ποιήσω, λέγει κύριος κύριος. Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με, λέγων υἱὲ ἀνθρώπου. λάβε σεαυτῷ ῥάβδον, καὶ γράψον ἐπ' αὐτῷ ἐν ἰούδᾳ, καὶ τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ τοὺς προσκειμένους πρὸς αὐτόν. καὶ ῥάβδον δευτέραν, λήψῃ σεαυτῷ. καὶ γράψεις ἐπ' αὐτῷ ἐν ἰωσὴφ, ῥάβδον ἐφραὶμ. καὶ πάντας τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ τοὺς προστεθέντας πρὸς αὐτόν. καὶ συνάψεις αὐτοὺς προσελεύσεις σεαυτῷ. εἰς ῥάβδον μίαν τοῦ δῆσαι αὐτούς. καὶ ἔσονται ἐν τῇ χειρί σου. καὶ ἔσται ὅταν λέγωσι πρὸς σὲ οἱ υἱοὶ

μνησθήσεσθε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν τὰς πονηράς· καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν, τὰ μὴ ἀγαθά· καὶ προσχθίσετε κατὰ πρόσωπον αὐτῶν, ἐν ταῖς ἀνομίαις ὑμῶν· καὶ ἐν βδελύγμασιν ὑμῶν. οὐ δι' ὑμᾶς ἐγὼ ποιῶ λέγει κύριος· γνωσὸν ἔσω ὑμῖν, οἶκος ὑπήκοός τι καὶ ἐντάπεινε ἐκ τῶν ὁδῶν ὑμῶν οἶκος Ἰσραήλ. τάδε λέγει κύριος· ἐν ἡμέρᾳ καθαρίσω ὑμᾶς, ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν ὑμῶν· καὶ κατοικιῶ τὰς πόλεις· καὶ οἰκοδομηθήσονται, αἱ ἔρημοι· καὶ ἡ γῆ ἡ ἀφανισμένη ἐργασθήσεται· ἀνθ' ὧν ὅτι ἠφανισμένη ἐγενήθη· κατ' ὀφθαλμοὺς παντὸς παροδεύοντος· καὶ ἐροῦσιν ἡ γῆ ἐκείνη ἡ ἠφανισμένη ἐγενήθη, ὡς κῆπος τρυφῆς· καὶ αἱ πόλεις αἱ ἔρημοι καὶ ἠφανισμέναι, καὶ κατεσκαμμέναι, ὀχυραὶ ἐκάθισαν· καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη, ὅτι ἐγὼ κύριος ὠκοδόμησα τὰς καθημένας κατεφύτευσα τὰς ἠφανισμένας· ἐγὼ κύριος ἐλάλησα καὶ ποιήσω. τάδε λέγει κύριος κύριος· ἔτι τοῦτο ζήτημα θήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς· πληθυνῶ αὐτοὺς, ὡς πρόβατα ἀνθρώπους· ὡς πρόβατα ἅγια ὡς πρόβατα Ἰερουσαλὴμ, ἐν ταῖς ἑορταῖς αὐτῆς· οὕτως ἔσονται αἱ πόλεις ἔρημοι πλήρεις προβάτων ἀνθρώπων· καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ κύριος.

Κεφ. λζ'. 37.

Αἱ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ κυρίου· καὶ ἐξήνεγκέ με ἐν πνεύματι κυρίου· καὶ ἔστησε με ἐν μέσῳ τοῦ πεδίου· τοῦτο ἦν μεστὸν ὀστέων ἀνθρωπίνων, καὶ προσήγαγέ με ἐπ' αὐτὰ, κυκλόθεν κύκλῳ· καὶ ἰδοὺ πολλὰ σφόδρα· ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου, καὶ ἰδοὺ ξηρὰ σφόδρα εἶπε πρός με, υἱὲ ἀνθρώπου· εἰ ζήσεται τὰ ὀστέα ταῦτα· καὶ εἶπα κύριε κύριε σὺ ἐπίστασαι ταῦτα καὶ εἶπε πρός με· υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον ἐπὶ τὰ ὀστᾶ ταῦτα· καὶ εἰπὸν αὐτοῖς· τὰ ὀστᾶ τὰ ξηρὰ ἀκούσατε λόγον κυρίου· τάδε λέγει κύριος· τοῖς ὀστέοις τούτοις· ἰδοὺ ἐγὼ φέρω ἐφ' ὑμᾶς πνεῦμα ζωῆς· καὶ δώσω ἐφ' ὑμᾶς, νεῦρα καὶ ἀνάξω ἐφ' ὑμᾶς

τῶν· καὶ ἐν τοῖς ἀκαθαρσίαις αὐτῶν· κατὰ τὴν ἀκαθαρσίαν τῆς ἀποκαθημένης, ἐγενήθη ἡ ὁδὸς αὐτῶν πρὸ προσώπου μου· καὶ ἐξέχεα τὸν θυμόν μου ἐπ' αὐτοὺς, περὶ τοῦ αἵματος, οὗ ἐξέχεον ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐν εἰδώλοις αὐτῶν ἐμίανον αὐτήν· καὶ διέσπειρα αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔθνη· καὶ ἐλίκμησα αὐτοὺς, εἰς τὰς χώρας· κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν, ἐκρινα αὐτούς· καὶ εἰσῆλθον εἰς τὰ ἔθνη, οὗ εἰσῆλθον ἐκεῖ· καὶ ἐβεβήλωσαν τὸ ὄνομά τὸ ἅγιον ἐν τῷ λέγεσθαι αὐτοὺς λαὸς κυρίου· οὗτοι καὶ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ ἐξεληλύθασιν· καὶ ἐφεισάμην αὐτῶν διὰ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον· οὗ ἐβεβήλωσαν, οἶκος Ἰσραὴλ ἐν οἷς ἔθνεσιν, οὗ εἰσῆλθον ἐκεῖ· διατοῦτο εἰπὸν τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ τάδε λέγει κύριος κς, οὐχ ὑμῖν ἐγὼ ποιῶ οἶκος Ἰσραὴλ· ἀλλὰ διὰ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον· οὗ ἐβεβηλώσατε, ἐν οἷς ἔθνεσιν οὗ εἰσῆλθε ἐκεῖ· καὶ ἁγιάσω τὸ ὄνομά μου τὸ μέγα, τὸ βεβηλωθὲν ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὗ ἐβεβηλώσατε ἐν μέσῳ αὐτῶν· καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη, ὅτι ἐγώ εἰμι κς· λέγει ἀδωναὶ κς, ἐν τῷ ἁγιασθῆναί με ἐν ὑμῖν, κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν· καὶ λήψομαι ὑμᾶς, ἐκ τῶν ἐθνῶν· καὶ ἀθροίσω ὑμᾶς, ἐκ πασῶν τῶν γαιῶν· καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν· καὶ δώσω ἐφ' ὑμᾶς, καθαρὸν ὕδωρ· καὶ καθαρισθήσεσθε, ἀπὸ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν· καὶ ἀπὸ πάντων τῶν εἰδώλων ὑμῶν· καθαριῶ ὑμᾶς· καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν καινήν· καὶ πνεῦμα καινὸν δώσω ἐν ὑμῖν· καὶ ἀφελῶ τὴν καρδίαν τὴν λιθίνην, ἐκ τῆς σαρκὸς ὑμῶν καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν σαρκίνην· καὶ τὸ πνεῦμά μου δώσω ἐν ὑμῖν· καὶ ποιήσω ἵνα ἐν οἷς δικαιώμασί μου πορεύησθε· καὶ τὰ κρίματά μου φυλάξησθε, καὶ ποιήσητε· καὶ κατοικήσετε ἐν τῇ γῇ ἣν ἔδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν· καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς λαόν· καὶ ἐγὼ ἔσομαι ὑμῖν, εἰς θεόν· καὶ σώσω ὑμᾶς ἀπὸ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν, καὶ καλέσω τὸν σῖτον, καὶ πληθυνῶ αὐτόν· καὶ οὐ μὴ δώσω ἐφ' ὑμᾶς λιμόν· καὶ πληθυνῶ τὸν καρπὸν τοῦ ξύλου· καὶ τὰ γενήματα τοῦ ἀγροῦ· ὅπως ἂν μὴ λάβητε ὀνείδισμὸν λιμοῦ, ἐν τοῖς ἔθνεσι· καὶ

ἡφανισμένοις· καὶ ταῖς πόλεσι ταῖς ἐγκαταλελειμμέναις, αἳ
ἐγένοντο ἐς προνομήν· καὶ ἐς κατασπάτημα, τοῖς καταλοφθεῖσιν
ἔθνεσιν πεικύκλῳ· σὺ δὲ τάδε λέγει κύριος κύριος· ἐὰν μὴ
ἐν πυρὶ θυμοῦ μου ἐλάλησα ἐπὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη· καὶ ἐπὶ πᾶν τὸν ἰδου-
μαίαν πᾶσαν· ὃν ἔδωκαν τὴν γῆν μου ἐαυτοῖς, ἐς κατάσχεσιν
μετ' εὐφροσύνης· ἀλλὰ καρδίᾳ ψυχῆς, τοῦ ἀφανίσαι ἐν προνο-
μῇ· διὰ τοῦτο προφήτευσον ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ ἰσραηλ· καὶ εἶπον
τοῖς ὄρεσι καὶ τοῖς βουνοῖς· καὶ ταῖς φάραγξι, καὶ ταῖς νάπαις·
τάδε λέγει κύριος κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐν τῷ ζήλῳ μου· καὶ ἐν τῷ
θυμῷ μου, ἐλάλησα ἀνὶ τοῦ ὀνειδισμοὺς ἐθνῶν ἐνέγκασθε ὑμᾶς·
διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἄρας τὴν χεῖρά μου, ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ πεικύ-
κλῳ ὑμῶν· ὑμεῖς τὴν ἀτιμίαν αὐτῶν λήψονται· ὑμῶν δὲ ὄρη
ἰσραὴλ· τὴν σαφυλὴν, καὶ τὸν καρπὸν ὑμῶν, καταφάγονται ὁ λα-
ός μου· ὅτι ἤγγικεν ἐλθεῖν· ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐπιβλέψω ἐφ' ὑμᾶς,
καὶ καταργαθήσεσθε· καὶ ἀπαρήσεσθε· καὶ πληθυνῶ ἐφ' ὑμᾶς
ἀνθρώπους· καὶ πάντα οἶκον ἰσραὴλ ἐς τέλος· καὶ κατοικισθήσ-
ονται αἱ πόλεις ὑμῶν· καὶ αἱ ἠρημωμέναι, οἰκοδομηθήσονται
καὶ πληθυνῶ ἐφ' ὑμᾶς ἀνθρώπους· καὶ κτήνη· καὶ κατοικιῶ ὑμᾶς
ὡς ἐν ἀρχῇ ὑμῶν· καὶ εὖ ποιήσω ὑμᾶς, ὥσπερ ἔμπροσθεν
ὑμῶν· καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος· καὶ γνώσομαι ἐφ' ὑμᾶς
ἀνθρώπους ἐν λαόν μου ἰσραὴλ· καὶ κληρονομήσουσιν ὑμᾶς,
καὶ ἔσεσθε αὐτοῖς ἐς κατάσχεσιν· καὶ οὐ μὴ προσθῆτε ἔτι, ἀτε-
κνωθῆναι ἐξ αὐτῶν· τάδε λέγει κύριος κύριος· ἀνθ' ὧν εἶπαν ὅτι
κατεσθίει ἀνθρώπους, σὺ εἶ· καὶ ἠτεκνωμένη ὑπὸ τῶν ἐθνῶν ἔσῃ
ἐγένου· διὰτοῦτο ἀνθρώπους οὐκέτι φάγεσαι· καὶ τὸ ἔθνος σου οὐκ
ἀτεκνώσεις, λέγει κύριος κύριος· καὶ οὐκ ἀκουσθήσεται σοὶ κέτι
ἐφ' ὑμᾶς, ἀλλοία ἐθνῶν· καὶ ὀνειδισμὸν λαῶν, οὐ μὴ ἐνέγκητε ἔτι
λέγει κύριος κύριος· Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με· λέ-
γων· υἱὲ ἀνθρώπου· οἶκος ἰσραὴλ, κατῴκηται ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν·
καὶ ἐμίανεν αὐτὴν, ἐν τῇ ὁδῷ αὐτῶν· καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐ

κύριος. ἐμὶὼ ἐς αἷμα ἡμαρτόν, καὶ αἷμα διώξεταί σε. καὶ
διώσω ⁜ ὄρος σηὶρ ἐς ἔρημον, καὶ ἠρημωμένον. καὶ ἀπολῶ ἀπ'
αὐτῆς, ἀνβρώπους καὶ κτήνη, καὶ ἐμπλήσω τῶν βαυμαλῶν ὄρ
νους βρυνους ὄρ καὶ τὰς φαραγγας ὄρ. καὶ ἐν πᾶσι βοῖς πεδί-
οις ὄρ τεβαυμαλυσμένοι μαχαίρᾳ πεσοῦν ἐν βοί. ἐρημίαν αἰ
ώνιον θήσομαί σε. καὶ αἱ πόλεις ὄρ, ὑ μὴ κατοικηθῶσιν ἔτι. καὶ
γνώσονται ὅτι ἐγὼ ἐμὶ κύριος. σὺ τὸ ἐπάρσι σε τὰ δύο ἔθνη,
καὶ αἱ δύο χῶραι ἐμαὶ ἔσονται. καὶ κληρονομήσω αὐτάς. καὶ
κύριος ἐκεῖ ἦσα. διατοῦβ ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος κύριος. καὶ ποι
ήσω ὀι κατὰ τὴν ὀχθράν ὄρ. καὶ γνωσθήσομαί ὀι ἐν νίκαις ἂν κρι
νῶ σε, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ ἐμὶ κύριος. ὄηχυσα τῆς φωνῆς τῆς βλασφημιᾶν ὄρ. ὅτι εἶπας, τὰ ὄρη ἰσραὴλ ἔρημα. ἡμῖν δέδοται εἰς κατάβρωμα. καὶ ἐμεγαλυνθημόνησας ἐπ' ἐμὶ τῷ σόματί ὄρ. καὶ ἐγὼ ὄηχυσα. διατοῦβ τάδε λέγει κύριος κύριος. ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τῆς γῆς ἔρημον ποιήσωσε καθὼς ηὐφράνθης ἐς κληρονομίαν οἴκου ἰσραὴλ. ὅτι ἠφανίσθη. οὕτως ποιήσωσι, ἔρημος ἔσῃ ὄρος σηὶρ. καὶ πᾶσα ἰδουμαία ἐξολεθρευθήσεται καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ ἐμὶ κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν.

Κεφάλαιον. λς. 36.

Αἰ σὺ υἱὲ ἀνβρώπου, προφήτευσον ἐπὶ τὰ ὄρη τῆς
κ ἰσραὴλ. καὶ εἶπον τοῖς ὄρεσι τῆς ἰσραὴλ. ἀκούσατε λό
γον κυρίου, τάδε λέγει κύριος κύριος. οὐθ οὖ εἶπον
ἐφ' ὑμᾶς ὁ ἐχθρὸς. εὖγε. ἔρημα αἰώνια. ἐς κατάσχεσιν ὑμῖν ἐ
γενήθη. διατοῦβ προφήτευσον καὶ εἶπον τάδε λέγει κύριος κύ
ριος. ἀντὶ τοῦ ἀλιμαθῶσαι ὑμᾶς. καὶ μισηθῶσαι ὑμᾶς, ἀπὸ τῶν
ἐθνῶν τῶν περικύκλῳ ὑμῶν. τοῦ εἶναι ὑμᾶς ἐς κατάσχεσιν τοῖς
καταλοίποις ἔθνεσι. καὶ ἀνέβητε καὶ ἐγένεσθε λάλημα γλώσ
σης. καὶ ὀνείδισμα ἔθνεσι. διατοῦβ ὄρη ἰσραὴλ ἀκούσατε λόγον
κυρίου κ' ὄ. τάδε λέγει κύριος κύριος. τοῖς ὄρεσι καὶ βοῖς βουνοῖς
καὶ βοῖς χειμάρροις. καὶ τοῖς φαραγξι. καὶ βοῖς ἠρημωμένοις καὶ

καὶ σώσησω ἐπ' αὐτὸυς τοιμένα ἵνα μὴ τοιμανθῇ αὐτὸυς τὸ
θλόν μου διαβιδ. καὶ ἔσαι αὐτῶν τοιμήν. καὶ ἐγὼ κύειος, ἔσ
μαι αὐτῆς θεὸς. καὶ διαβιδ ἄρχων ἐν μέσῳ αὐτῶν. ἐγὼ κύειος
ἐλάλησα. καὶ σχεθήσεται αὐτῷ διαβιδ σχεθήκλω ἐρήνης. καὶ
ἀφανῶ, θηρία πονηρὰ ἀπὸ τῆς γῆς. καὶ κατοικήσυσιν ἐν τῇ
ἐρήμῳ καὶ ὕπνώσυσιν ἐν τῆς δρυμοῖς. καὶ δώσω αὐτῆς, πρὶ κύ
κλῳ τὸ ὄρυς μου. καὶ δώσω ὑέτὲν ὑμῖν, ὑετὲν δίλογίας. καὶ
τὰ ξύλα τῦ πεδίυ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν. καὶ ἡ γῆ δώσει
τὸν ἰσχὺν αὐτῆς. καὶ κοθοικήσυσιν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, ἐν ἐλπί
δι ἐρήνης. καὶ γνώσυται, ὅτι ἐγὼ ἐμι κύειος. ἐν τοῖ σωτρίψαι
τὸν ζυγὸν τῦ κλειῦ αὐτῶν. καὶ ἐξελῶ αὐτὸυς, ἐκ χερὸς τῶν κα
τακδελυσαμένων αὐτὸυς. καὶ ὐκ ἔσαι ἔτι ἐν προνομῇ τοῖς ἔθνε
σι, καὶ τὰ θηρία τῆς γῆς. οὐκέτι ὃ μὴ φοβησθσιν αὐτὸυς. καὶ κα
τοικήσυσιν, ἐν ἐλπίδι. καὶ ὐκ ἔσαι ὁ ἐκφοβῶν αὐτὸυς. καὶ ἀνα
σήσω αὐτῆς φυτὸν ἐρήνης. καὶ ὐκέτι ἔθνται, δίλοιοι ἐν ἀεθμῷ
ἐν τῇ γῇ. καὶ ὐκέτι ἔθνται ἀπλλύμενοι λιμῷ. ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὀ
νδίσμῶν ἐθνῶν ὃ μὴ ἐνίγκωσιν ἔτι. καὶ γνώσυται, ὅτι ἐγὼ ἐμι
κύειος ὁ θεὸς αὐτῶν. καὶ αὐτοὶ λαός μου, οἶκος ἰσραὴλ, λέγει κύ
ριος κύειος. καὶ ὑμᾶς πρόβατά μου. καὶ πρόβατα τοιμένὸς ἐσέ
καὶ ἐγὼ κύειος ὁ θεὸς ὑμῶν, λέγει κύειος κύειος.

Κεφ. λε. 35.

Καὶ ἐγένθο λόγος κῦ πρός με λέγων. υἱὲ ἀνθρώπου
κ ἐπίστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἐπ' ὄρος σηείρ. καὶ προ
φήτευσον ἐπ' αὐτῷ. καὶ ἔρεις αὐτῷ τάδε λέγει κύ
ριος κύειος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ ὄρος σηείρ. καὶ ἐκτενῶ τὴν χέρά
μου ἐπ' σέ. καὶ δώσω σε ἔρημον, καὶ δρυμοθήσῃ, καὶ ἐν ταῖς πό
λεσί σου, ἐρημίαν ποιήσω. καὶ σὺ ἔρημος ἔσῃ. καὶ γνώσῃ, ὅτι
ἐγὼ ἐμι κύειος. διὰ τὸ γενέσθαι σε ἐχθρὸν αἰώνιον. καὶ ἐνε
κοθίσας τοῦ οἶκῳ ἰσραὴλ δόλῳ. ἐν χειρὶ ἐχθρῶν μαχαίρας
ἐν καιρῷ ἀδικίας ἐπ' ἐσχάτων. σχετῦθ ζῶ ἐγὼ λέγει κύειος

αὐτῶν. καὶ οὐκ ἔσονται αὐτοῖς εἰς καταβρωμα. διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου. καὶ ἐπισκέψομαι αὐτά, ὃς περ ζητεῖ ποιμὴν ποίμνιον αὐτοῦ. ἐν ἡμέρᾳ πλανωνης, γνόφου καὶ νεφέλη ἐν μέσῳ προβάτων αὐτοῦ διεσκορπισμένων, οὕτως ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου. καὶ ἀποσπάσω αὐτὰ ἀπὸ παντὸς τόπου, οὗ διεσπάρησαν ἐκεῖ, ἐν ἡμέρᾳ νεφέλης καὶ γνόφου. καὶ ἐξάξω αὐτοὺς, ἐκ τῶν ἐθνῶν καὶ σωάξω αὐτοὺς, εἰς τὴν γῆν αὐτῶν. καὶ βοσκήσω αὐτοὺς, ἐπὶ τὰ ὄρη τοῦ ἰσραὴλ. ἐν ταῖς φάραγξι. καὶ ἐν πάσῃ κατοικίᾳ τῆς γῆς. καὶ ἐν νομῇ ἀγαθῇ βοσκήσω αὐτούς. ἐν τῷ ὄρει τῷ ὑψηλῷ ἰσραὴλ. καὶ ἔσονται αἱ μάνδραι αὐτῶν ἐκεῖ. καὶ κοιμηθήσονται. καὶ ἀναπαύσονται ἐν χωρῇ ἀγαθῇ. καὶ νομῇ πίονι βοσκηθήσονται, ἐπὶ τῶν ὀρέων ἰσραὴλ. ἐγὼ βοσκήσω τὰ πρόβατά μου, καὶ ἐγὼ ἀναπαύσω αὐτά. καὶ γνώσονται, ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος. τοῦ δὲ λέγει κύριος. τὸ ἀπολωλὸς ζητήσω. καὶ τὸ πλανώμενον ἐπιστρέψω. καὶ τὸ συντριμμένον καταδήσω. καὶ τὸ ἐκλεῖπον ἐνισχύσω, καὶ τὸ ἰσχυρὸν φυλάξω. καὶ βοσκήσω αὐτὰ μετὰ κρίματος. καὶ ὑμᾶς πρόβατα τάδε λέγει κύριος κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ διακρινῶ ἀνὰ μέσον προβάτου, καὶ προβάτου κριῶν καὶ τράγων. καὶ οὐκ ἰκανὸν ὑμῖν. ὅτι τῷ καλῷ νομῷ ἐνέμεσθε. καὶ τὰ κατάλοιπα τῆς νομῆς. κατεπατεῖτε τοῖς ποσὶν ὑμῶν. καὶ τὸ καθεσθὲν ὕδωρ, ἐπίνετε. καὶ τὸ λοιπὸν τοῖς ποσὶν ὑμῶν, ἐταράσσετε. καὶ τὰ πρόβατά μου τὰ πατήματα τῶν ποδῶν ὑμῶν, ἐνέμοντο. καὶ τὸ τεταραγμένον ὕδωρ, ὑπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν, ἔπινον. διὰ τοῦτο, τάδε λέγει κύριος κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ διακρινῶ ἀνὰ μέσον προβάτου ἰσχυροῦ. καὶ ἀνὰ μέσον προβάτου ἀδυνάτου. ἐν ταῖς πλευραῖς καὶ ἐν τοῖς ὤμοις ὑμῶν διωθεῖσθε. καὶ τοῖς κέρασιν ὑμῶν, ἐκκερατίζετε πᾶν τὸ ἐκλεῖπον. καὶ σώσω τὰ πρόβατά μου. καὶ οὐ μὴ ὦσιν ἔτι εἰς προνομήν. καὶ κρινῶ ἀνὰ μέσον κριοῦ πρὸς κριόν.

γίνη αὐτοῖς, ὡς φωνὴ ψαλτηρίου ἡδυφώνου, δυναμένου. καὶ ἀκούσονται σου τὰ ῥήματα, καὶ οὐ μὴ ποιήσωσιν αὐτά. ἀνὴρ γὰρ ἀνὴρ ἔλθη δῶσιν. ἰδοὺ ἦκε. καὶ γνώσονται, ὅτι προφήτης ἦν ἐν μέσῳ αὐτῶν.

Κεφάλαιον λδ'. 34.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου, πρός με λέγων. υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον ἐπὶ τοὺς ποιμένας τοῦ Ἰσραὴλ· προφήτευσον, καὶ ἐρεῖς τοῖς ποιμέσι· τάδε λέγει κύριος κύριος. οἱ ποιμένες Ἰσραὴλ· μὴ βόσκουσιν οἱ ποιμένες ἑαυτούς. οὐ τὰ πρόβατά μου βόσκουσιν οἱ ποιμένες. ἔδουλε γάλα κατεδίετε. καὶ τὰ ἔρια περιβάλλεσθε. καὶ τὸ παχὺ σφάζετε. καὶ τὰ πρόβατά μου οὐ βόσκετε. τὸ τι ἠδωνικὸς, οὐκ ἐνισχύσατε. καὶ τὸ κακῶς ἔχον, οὐκ ἰάσασθε τὸ συντετριμμένον, οὐ κατεδήσατε. καὶ τὸ πλανώμενον, οὐκ ἐπεστρέψατε. καὶ τὸ ἀπολωλὸς οὐκ ἐζητήσατε. καὶ τὸ ἰσχυρὸν, κατειργάσασθε μόχθῳ. καὶ διεσπάρη τὰ πρόβατά μου, ὅτι οὐκ ἦν ποιμένας. καὶ ἐγενήθη εἰς κατάβρωμα, πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ. καὶ διεσπάρη τὰ πρόβατά μου, ἐν παντὶ ὄρει. καὶ ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλὸν, καὶ ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς, διεσπάρη. καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐκζητῶν. οὐ διὰ ὁ ἐπιστρέφων. διὰ τοῦτο ποιμένες ἀκούσατε τὸν λόγον κυρίου. ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος κύριος. ἐμοὶ αὐτὶ τῶν γενέσθαι. καὶ τὰ πρόβατά μου εἰς προνομήν. καὶ γενήσεται τὰ πρόβατά μου εἰς κατάβρωμα, πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ πεδίου. παρὰ ἐὰν μὴ ἦσιν ποιμένας. καὶ οὐκ ἐξεζήτησαν οἱ ποιμένες, τὰ πρόβατά μου, καὶ ἐβόσκησαν, οἱ ποιμένες ἑαυτούς. τὰ δὲ πρόβατά μου οὐκ ἐβόσκησαν. διὰ τοῦτο, ποιμένες ἀκούσατε λόγον κυρίου. τάδε λέγει κύριος κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ τοὺς ποιμένας. καὶ ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν. καὶ ἀποστρέψω αὐτοὺς, τοῦ μὴ ποιμαίνειν τὰ πρόβατά μου. καὶ οὐ βοσκήσουσιν ἔτι οἱ ποιμένες αὐτά. ἐξελοῦ τὰ πρόβατά μου, ἐκ τοῦ στόματος

Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἑκατῷ ἐτῇ. ἐν τῷ ἑκατῷ μιᾷ πέμπτῃ, τῇ μιᾷ τοῦ ἕκτου μηνός, ἤλθε πρός με ὁ ἀναστρεφόμενος ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, λέγων. ἐάλω ἡ πόλις. καὶ χεὶρ κυρίου ἐγενήθη ἐπ' ἐμὲ ἑσπέρας πρὶν ἐλθεῖν αὐτόν. καὶ ἤνοιξέ μου τὸ στόμα ἕως ἦλθε πρός με τὸ πρωΐ. καὶ ἀνοιχθέντος τοῦ στόματός μου, οὐ συνεχώθη ἔτι. καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με. λέγων. υἱὲ ἀνθρώπου. οἱ κατοικοῦντες τὰς ἠρημωμένας ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραὴλ λέγουσιν. εἷς ἦν Ἀβραάμ. καὶ κατέσχε τὴν γῆν. καὶ ἡμεῖς πλείους ἐσμέν. ἡμῖν δέδοται ἡ γῆ εἰς κατάσχεσιν. διατοῦτο εἰπὲ πρὸς αὐτούς. οὕτως εἶπεν Ἀδωναὶ κύριος. μὴ ἐπὶ τοῦ αἵματος φάγεσθε. καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν λήψεσθε πρὸς τὰ εἴδωλα ὑμῶν. μὴ αἷμα ἐκχεῖτε. καὶ τὴν γῆν κληρονομήσετε. ἐπὶ τῇ ῥομφαίᾳ ὑμῶν ἐποιήσατε βδέλυγμα. καὶ ἕκαστος τὴν πλησίον αὐτοῦ ἐμιάνατε. μὴ τὴν γῆν κληρονομήσετε οὕτως. σχολῇ ἔσεσθε αὐτοῖς. τάδε λέγει κύριος κύριος. ζῶ ἐγώ. ἐὰν μὴ οἱ ἐν τοῖς ἠρημωμένοις μαχαίρᾳ πεσοῦνται. καὶ οἱ ἐπὶ προσώπου πεδίου. θηρίοις τοῖς ἀγροῦ, δοθήσονται εἰς κατάβρωμα. καὶ οἱ ἐν τοῖς τετειχισμένοις. καὶ οἱ ἐν τοῖς σπηλαίοις, θανάτῳ ἀποκτενῶ. καὶ δώσω τὴν γῆν ἔρημον. καὶ ἀποκαλεῖται ἡ ὕβρις τῆς ἰσχύος αὐτῆς. καὶ ἐρημωθήσεται, τὰ ὄρη τοῦ Ἰσραὴλ, διὰ τὸ μὴ εἶναι διαπορευόμενον. καὶ γνώσονται. ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος. καὶ ποιήσω τὴν γῆν αὐτῶν ἔρημον. καὶ ἐρημωθήσεται διὰ πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῶν, ἃ ἐποίησαν. καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου. οἱ υἱοὶ τοῦ λαοῦ σου. οἱ λαλοῦντες πρὸς σοῦ παρὰ τὰ τείχη. καὶ ἐν ταῖς πυλαῖς τῶν οἴκων. καὶ λαλοῦσι, ἄνθρωπος τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν. λέγοντες. σωὶλθωμεν, καὶ ἀκουσώμεν τὰ ἐκπορευόμενα παρὰ κυρίου. καὶ ἔρχονται πρὸς σὲ ὡς συμπορεύεσθαι λαός. καὶ καθῶνται ἐναντίον σου ὁ λαός μου. καὶ ἀκούουσι τὰ ῥήματά σου καὶ αὐτὰ οὐ μὴ ποιήσωσιν. ὅτι φιλοῦσιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν. καὶ ὀπίσω τῶν μιασμάτων αὐτῶν. ἡ καρδία αὐτῶν. καὶ

σὺ δὲ ἐὰν πρὸ ἀπαγγελῆς τοῦ ἀσεβῆ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, τοῦ μὴ ἀποστρέψαι ἀπ' αὐτῆς, καὶ μὴ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ αὐτὸς, τῇ ἀσεβείᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται. καὶ σὺ τὴν ψυχὴν σου ἔρρυσαι. καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, εἶπον τοῖς οἴκῳ Ἰσραὴλ, οὕτως λαλήσατε λέγοντες· αἱ πλάναι ἡμῶν καὶ αἱ ἀνομίαι ἡμῶν, ἐφ' ἡμῖν ἐστι· καὶ ἐν αὐταῖς ἡμεῖς τήκομεθα· καὶ πῶς ζησόμεθα, εἶπον αὐτοῖς· ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος· εἰ βούλομαι ἐν θανάτῳ τοῦ ἁμαρτωλοῦ· ὡς ἐπιστρέψαι τὸν ἀσεβῆ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ, καὶ ζῆν αὐτόν. ἀποστροφῇ ἀποστράτε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ὑμῶν τῆς πονηρᾶς· καὶ ἵνατί ἀποθνήσκετε οἶκος Ἰσραήλ. καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου· εἶπον πρὸς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου· δικαιοσύνη δικαίου οὐ μὴ ἐξέλθῃ αὐτόν· ἐν ᾗ δ' ἂν ἡμέρᾳ πλημμελῇ· καὶ ἀνομία ἀνόμου, οὐ μὴ κακώσῃ αὐτόν· ἐν ᾗ δ' ἂν ἡμέρᾳ, ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ· καὶ δίκαιος· ἐὰν μὴ δύνηται σωθῆναι· ἐν ἡμέρᾳ ἁμαρτίας αὐτοῦ· ἐν τῇ ἐπ' ἐμοὶ δικαίᾳ ζωῇ ζήσῃ· καὶ ὅτος πεποιθεν, τῇ δικαιοσύνῃ αὐτοῦ· καὶ ποιήσει ἀνομίαν, καὶ πᾶσαι αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ· οὐ μὴ μνησθῶσιν ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ ᾗ ἐποίησεν, ἐν αὐτῇ ἀποθανεῖται· καὶ ἐν τῇ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀσεβεῖ θανάτῳ θανατωθήσῃ· καὶ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ· καὶ ποιήσῃ κρίμα καὶ δικαιοσύνην· καὶ ἐνεχύρασμα ἀποδῷ. καὶ ἅρπαγμα ἀπαρτίσῃ· ἐν προστάγμασι ζωῆς διαπορεύῃ, τοῦ μὴ ποιῆσαι ἀδικίαν· ζωῇ ζήσεται, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνῃ· πάσαι ἁμαρτίαι αὐτοῦ ἃς ἥμαρτεν, οὐ μὴ μνησθῶσιν· ὅτι κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐποίησεν, ἐν αὐταῖς ζήσεται· καὶ ἐροῦσιν οἱ υἱοὶ τοῦ λαοῦ σου· οὐκ εὐθεῖα ἡ ὁδὸς κυρίου· καὶ αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν, οὐκ εὐθεῖα· ἐν ᾗ ἀποστρέψαι δίκαιον ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ· καὶ ποιήσει ἀνομίαν· καὶ ἀποθανεῖ ἐν αὐτοῖς· ἐν τῇ ἀποστρέψαι δίκαιον ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ· καὶ ποιήσῃ κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐν αὐτῇ· αὐτὸς ζήσει· καὶ τοῦτο ἐστὶν ὃ ἀπατᾶτε· οὐκ εὐθεῖα ἡ ὁδὸς κυρίου· ἕκαστον ἐν ταῖς ὁδοῖς ὑμῶν κρινῶ ὑμᾶς, οἶκος Ἰσλ-

πολύτοῦ οὗτοι. πολυτοῦ στρατηγοὶ ἀσσυρ. οἱ καταβαίνοντες τραυματίαι, σὺν τῷ φόβῳ αὐτῶν. καὶ τῇ ἰσχύϊ αὐτῶν ἐκεῖ μάθησαν ἀπερίτμητοι. μετὰ τραυματιῶν μαχαίρας. καὶ ἀπήνεγκαν τὸν βάσανον αὐτῶν, μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς βόθρον. ἐκείνους ὄψομαι, φαραώ. καὶ παρακληθήσονται πᾶσαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν. τραυματίαι μαχαίρας φαραώ. καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶ. λέγει κύριος κύριος. ὅτι δέδωκα τὸν φόβον αὐτοῦ εἰς γῆς ζώντων, καὶ κοιμηθήσονται ἐν μέσῳ ἀπερίτμητων, μετὰ τραυματιῶν μαχαίρας φαραὼ, καὶ πᾶν τὸ πλῆθος αὐτοῦ λέγει κύριος κύριος.

Κεφάλαιον λγ. 33.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με. λέγων ἡ υἱὲ ἀνθρώπου, λάλησον τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς. γῆ ἐφ' ἣν ἂν ἐπάγω ῥομφαίαν. καὶ λάβῃ ὁ λαὸς τῆς γῆς, ἄνδρα ἕνα ἐξ αὐτῶν. καὶ δώσει αὐτὴν ἑαυτοῖς εἰς σκοπόν. καὶ ἴδῃ τὴν ῥομφαίαν ἐρχομένην τὴν γῆν. καὶ σαλπίσῃ τῇ σάλπιγγι, καὶ σημάνῃ τὸν λαόν. καὶ ἀκούσας ὁ ἀκούσας τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος μὴ φυλάξηται. καὶ ἐπέλθῃ ἡ ῥομφαία. καὶ καταλάβῃ αὐτόν, καὶ αἷμα αὐτοῦ ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ ἔσται. ὅτι τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος ἀκούσας. οὐκ ἐφυλάξατο τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ ἔσται. καὶ ὅτος ὅτι ἐφυλάξατο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐξείλατο. καὶ ὁ σκοπὸς, ἐὰν ἴδῃ τὴν ῥομφαίαν ἐρχομένην. καὶ μὴ σημάνῃ τῇ σάλπιγγι, καὶ ὁ λαὸς μὴ φυλάξηται καὶ ἐλθοῦσα ἡ ῥομφαία λάβῃ ἐξ αὐτῶν ψυχὴν, αὐτὴν σὺν τῇ αὐτῆς ἀνομίᾳ, ἐλήφθη. καὶ τὸ αἷμα ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ σκοποῦ ἐκζητήσω. καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου σκοπὸν δέδωκά σε τῷ οἴκῳ ἰσραήλ. καὶ ἀκούσῃ ἐκ στόματός μου λόγον ἐν τῷ ἐπάγειν με τῷ ἁμαρτωλῷ θανάτῳ θανατωθήσῃ. καὶ μὴ λαλήσῃς τοῦ φυλάξαι αὐτὸν ἀσεβῆ. ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ, αὐτὸς ὁ ἄνομος τῇ ἀνομίᾳ αὐτοῦ ἀποθανάτου. τὸ δὲ αἷμα αὐτοῦ, ἐκ τῆς χειρός σου ἐκζητήσω.

βάθος τῆς γῆς. πρὸς τοὺς καταβαίνοντας εἰς βόθρον. ἐξ ὕδά-
των δυπρεπῶς κατῳκηθη. καὶ κοιμήθητι μετὰ ἀπεριτμήτων,
ὦ μίσῳ τραυματιῶν μαχαίρας πεσοῦνται μετ' αὐτῆς. καὶ κοι-
μηθήσεται πᾶσα ἡ ἰσχὺς αὐτῆς, καὶ ὄρθρισιν οἱ γίγαντες. ἐν βά
θει βρόνου γίνου. τίνος κρείττων εἶ, κατάβηθι καὶ κοιμήθητι μετὰ
ἀπεριτμήτων, ἐν μίσῳ τραυματιῶν μαχαίρας. ἐκεῖ ἀσσούρ.
καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ αὐτῆς. πεπτώσονται τραυματίαι ἐκεῖ ἰδόθη ἡ
ταφὴ αὐτῶν, ἐν βάθει βόθρου. καὶ ἐγενήθη ἡ συναγωγὴ αὐτῆς.
περικύκλῳ τοῦ μνήματος αὐτῆς. πάντες οἱ τραυματίαι οἱ πε-
πτωκότες μαχαίρᾳ. οἳ ἔδωκαν τὰς ταφὰς αὐτῆς ἐν μέρεσι λάκ-
κου. καὶ ἐγενήθη ἐκκλησία περικύκλῳ τῆς ταφῆς αὐτῆς. πάν-
τες αὐτοὶ τραυματίαι. οἱ πίπτοντες μαχαίρᾳ. οἱ δόντες ἐν φό-
βου αὐτοῖς γῆς ζώντος. ἐκεῖ, κἀλαμ. πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῆς, περι-
κύκλῳ τοῦ μνήματος αὐτῆς. πάντες οἱ τραυματίαι οἱ πεπτω κό-
τες μαχαίρας. καὶ οἱ καταβαίνοντες ἀπερίτμητοι, εἰς γῆς βά
θος. οἱ δόντες φόβον αὐτῶν φόβον, τῆς γῆς ζώσης. καὶ ἐλάβοσαν
τὸν βάσανον αὐτῶν. μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς βόθρον, οὐ
μίσῳ τραυματιῶν. ἐκεῖ ἰδόθησαν μοσόχ. καὶ θοβὲλ. καὶ πᾶσα
ἡ ἰσχὺς αὐτῆς, περικύκλῳ τοῦ μνήματος αὐτῆς. πάντες ἀπερί-
τμητοι τραυματίαι ἀπὸ μαχαίρας. οἱ δόντες τὸν φόβον
αὐτῶν, τῆς γῆς ζώσης. καὶ ἐκοιμήθησαν μετὰ τῶν γιγάντων τῶν πε
πτωκότων ἀπ' αἰῶνος. οἱ κατέβησαν εἰς ᾅδου ἐν ὁπλοις πο-
λεμικοῖς αὐτῶν. καὶ ἔθηκαν τὰς μαχαίρας αὐτῶν, ὑπὸ τὰς κε
φαλὰς αὐτῶν. καὶ ἐγενήθησαν αἱ ἀδικίαι αὐτῶν, ἐπὶ τῶν ὀσέ
ων αὐτῶν. ὅτι ἐξεφόβησαν γίγαντες ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν. καὶ ἐν
μίσῳ ἀπεριτμήτων, σωτεβήση. καὶ κοιμηθήσῃ. μετὰ τε
τραυματισμένων μαχαίρᾳ. ἐκεῖ ἰδοὺ καὶ οἱ βασιλῆς αὐ-
τῆς. καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες αὐτῆς. οἱ δόντες τὴν ἰσχὺν αὐτῶν,
εἰς τραῦμα μαχαίρας. οὗτοι μετὰ τραυματιῶν ἐκοιμήθησαν,
μετὰ καταβαινόντων εἰς βόθρον. ἐκεῖ δὲ ἄρχοντες τῆς βορρᾶ

ϑω τὰς σάρκας ϑυ, ⁊ τὰ ὄρη. καὶ ἐμπλήσω ἀπὸ τῦ αἵματός ϑυ, πᾶσαν τὴν γῆν. καὶ ϖσπαλήσϑαι ἡ γῆ, ἀπὸ τῶν προχωρημάτων ϑυ. ἀπὸ τῦ πλήϑους ϑυ, ⁊ τῶν ῥίων. φάραγγας ἐμπλήσω ἀπὸ ϑῦ. ⁊ καλύψω ἐν ϖσὶ σϐεσθῆναί σε, οὐρανόν. καὶ συσκοτάσω τὰ ἄστρα αὐτῦ. ἥλιον ἐν νεφέλῃ καλύψω. καὶ σελήνη ἡ μὴ φάνῃ ὁ φῶς αὐτῆς πάντας ϑοὺς ἀστέρας τῦ οὐρανῦ. πάντα φαίνοντα φῶς ἐκ τῦ οὐρανῦ, συσκοτάϑυσί ⁊ σέ. καὶ δώσω σκότος ⁊ σὲ λέγει κύριος κύριος. καὶ παροργιῶ καρδίαν λαῶν ϖολλά. καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν, ἐκστήσεται ἐκστήϑυται. ἐν τῷ πεταθῆναι τὴν ῥομφαίαν μου ⁊ τὰ πρόσωπα αὐτῶν προσδέχονται τὴν πῆσιν αὐτῶν. ἀφ' ἡμέρας πώσεώς ϑυ, ὅτι τάδε λέγει κύριος κύριος. ῥομφαία βασιλέως βαβυλῶνος ἥξει ϑι ἐν μαχαίραις γιγάντων. καὶ καταβαλῶ τὴν ἰσχύν ϑυ. λοιμοὶ ἀπὸ ἐθνῶν πάντϑ. καὶ ἀπολοῦσι τὴν ὕβριν αὐτῦ πᾶν. μὴ σωπήσῃσθαι πᾶσα ἡ ἰσχύς. μὴ ἀπολῶ πάντα τὰ κτήνη αὐτῆς, ἐφ' ὕδατος ϖολλοῦ. καὶ οὐ μὴ ταράξῃ αὐτὸ. ϖοῦς ἀνθρώϖου. μὴ ὄνχος κτήνους. οὐ μὴ καταπατήσῃ αὐτό. οὕτως, τό τι ἔσυχάσει τὰ ὕδατα αὐτῶν. καὶ οἱ ϖοταμοὶ αὐτῶν, ὡς ἔλαιον ϖορεύϑονται. λέγει ἀδωναὶ κύριος. ὅταν δῶ τὴν ἄγυπτον εἰς ἀπώλειαν. καὶ ἐρημωθῇ ἡ γῆ. σὺν τῷ πληρώματι αὐτῆς, ὅταν σφάξω πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ. καὶ γνώϑονται, ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος. ϑρῶσιν εἰ καὶ ϑρῶσις αὐτὸν θυγατέρϑ ϖόλϑ τῶν ἐθνῶν ϑρῶσιν αὐτὸν ἐπ' ἄγυπτον. καὶ ⁊ πᾶσαν τὴν ἰσχὺν αὐτῆς. ϑρῶσιν αὐτὸν, λέγει κύριος κύριος. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει τῦ πρώτου μηνός. πεντεκαιδεκάτῳ τῦ πρώτου μηνὸς, ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων, υἱὲ ἀνθρώϖου. ϑρήνησον ⁊ τὴν ἰσχὺν αἰγύπτου. καὶ καταβιβάσουσιν αὐτῆς τὰς θυγατέρας. τὰ ἔθνη νεκρὰς εἰς τὸ

οὐκ ἔσται τιὼ ἀρχὴν αὐτῶν ἐς μίσον νηφελῶν. καὶ οὐκ ἔσται ἐν τοῖ ὕψει αὐτῶν πρὸς αὐτὸν, πάντοθ οἱ πίνοντες ὕδωρ. πάντες ἐδοθήσαν ἐς θάνατον. ἐς γῆς βάθος. ἐν μίσῳ ἡδρ ἀνθρώπων. προσκαταβαίνοντας ἐς ᾅδην. τὰ δὲ λέγει κύριος κύριος. ἐν ᾗ ἡμέρᾳ κατέβη ἐς ᾅδου, ἐπένθησαν αὐτὴν ἄβυσσος. καὶ ἐπίσησα βύς ποταμούς αὐτῆς. καὶ ἐκώλυσε, πλῆθος ὕδατος. καὶ ἐσκότασαν ἐπ' αὐτὴν ὁ λίβανος. πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου ἐπ' αὐτῷ ἐξελύθησαν. ἀπὸ τῆς φωνῆς τῆς πλάσεως αὐτοῦ, ἐσείσθησαν τὰ ἔθνη. ὅτι κατεβίβασον αὐτὴν ἐς ᾅδου, μετὰ τῶν καταβαινόντων ἐς λάκκον. καὶ παρεκάλεσαν αὐτόν. ἐν γῇ κάτω πάντα τὰ ξύλα τῆς τρυφῆς. καὶ τὰ ἐκλεκτὰ τοῦ λιβάνου πάντα τὰ πίνοντα ὕδωρ, καὶ χὴρ αὐτὴ κατέβησαν μετ' αὐτῶν ἐς ᾅδου ἐν βίς τραυματίαις, ἀπὸ μαχαίρας. καὶ ἐ σπέρμα αὐτοῦ. οἱ κατοικοῦντες ὑπὸ τὸν σκέπην αὐτοῦ ἐν μέσῳ τῆς ζωῆς αὐτῶν ἀπώλοντο ἅμα ὁμοιώθης κατάβηθι, καὶ κατεβίβασθητι, μετὰ τῶν ξύλων τῆς τρυφῆς, ἐς γῆς βάθος. ἐν μέσῳ ἀπεριτμήτων κοιμηθήσῃ. μετὰ τραυματιῶν μαχαίρας οὕτως φαραὼ, καὶ πᾶν πλῆθος τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, λέγει κύριος κύριος.

Κεφαλ. λϐ. 32.

Καὶ ἐγένετο, ἐν τοῖ δωδεκάτῳ ἔτει ἐν τοῖ δωδεκάτῳ μηνὶ, μιᾷ τοῦ μηνὸς, ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων, υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε θρῆνον ἐπὶ φαραὼ, καὶ εἰπὲ αὐτῷ, λέοντι ἐθνῶν ὡμοιώθης σὺ καὶ ὡς δράκων ὁ ἐν τῇ θαλάσσῃ. καὶ ἐκπορεύθητι τοῖς ποταμοῖς σου καὶ ταράσσεις ὕδωρ βοῖς ποσί σου. καὶ κατεπατήσας βύς ποταμούς σου. τάδε λέγει κύριος κύριος. καὶ πετάσω ἐπὶ σὲ, τὸ δίκτυά μου. καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ λαῶν πολλῶν, καὶ ἀνάξω σε ἐν τοῖ ἀγγίστρῳ μου. καὶ ἐκταῶσω ἐπὶ τὴν γῆν. πεδία πλησθήσομαι καὶ ἐπικαθιῶ σε, πάντα τὰ πετηνὰ τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ἐμπλήσω ἐκ σοῦ πάντα τὰ θηρία πάσης τῆς γῆς. καὶ δώσω τὰς

φαφυαλσι. καὶ πυκνὸς ἐν τῇ σκέπῃ. καὶ ὑψηλὸς ζῷ μιχίθη
ὡς μίζον ἐφιλοδενδρίσησε ἡ ἀρχὴ αὐτῦ. ὕδωρ ἔθρεψεν αὐτὸν
ἡ ἄβυσσος, ὕψωσεν αὐτὸν, ποὺς ποταμὸς αὐτοῦ, ἤγαγε κύκλῳ
τῶν φυτῶν αὐτῦ. καὶ τὰ συσήματα αὐτῦ ἐξαπέστειλεν ἐπὶ
πάντα τὰ ξύλα τῦ πεδίου. ὑψώθη πύτε, ὑψώθη ὁ μίγιθος αὐ
τῦ, παρὰ πάντα τὰ ξύλα, τῦ πεδίου. καὶ ἐπλατύνθησαν οἱ κλά
δοι αὐτῦ. καὶ ὑψώθησαν αἱ παραφυάδες αὐτῦ. ἐφ' ὕδατος
πολλῦ, ἐν ταῖς παραφυάσιν αὐτῦ. ἐνοσσεύσαν πάντα τὰ πε
τεινὰ τῦ οὐρανοῦ, καὶ ὑπὸ κάτω τῶν κλάδων αὐτῦ. ἔτικον ἐ
νέδωσαν, πάντα τὰ θηρία τῦ πεδίου. ἐν τῇ σκιᾷ αὐτῦ κατώ
κησαν πᾶν πλῆθος ἐθνῶν. καὶ ἐγένετο καλλὸς ζῷ ὑψηλὸς αὐτῦ.
σφὸ τὸ μῆκος τῶν κλάδων αὐτῦ. ὅτι ἐγενήθησαν αἱ ῥίζαι
αὐτῦ, ἐπ' ὕδωρ πολύ. κυπάρισσοι τοιαῦται, ἐν ζῷ παραδεί
σῳ τῦ θεοῦ. καὶ πίτυες, οὐχ ὅμοιαι τοῖς παραφυάσιν αὐτῦ,
καὶ πλάτανοι οὐκ ἐγένοντο. ὅμοιοι κῆς κλάδοις αὐτῦ. πᾶν ξύ
λον ἐν ζῷ παραδείσῳ τῦ θεοῦ. οὐχ ὡμοιώθη αὐτῷ. ἐν ζῷ
κάλλει αὐτῦ σφὸ τὸ πλῆθος τῶν κλάδων αὐτῦ. καὶ ἐζήλωσεν
αὐτὸν, τὰ ξύλα τῦ παραδείσου. τῆς τρυφῆς τῦ θεοῦ. σφότατα
τάδε λέγει κύριος κύριος. ὡς ὧν ἐγένου μέγας ζῷ μεγά
θει, καὶ ἔδωκεν πρὸς ἀρχὴν σὺ, εἰς μίζον ἐφιλῶν, καὶ ἔδομ ἐν
ζῷ ὑψωθῆναι αὐτὸν, καὶ παρέδωκεν αὐτὸν, εἰς χεῖρας ἀρχόν
των ἐθνῶν, καὶ ἐποίησεν πρὸς ἀπώλειαν αὐτῦ, καὶ ἐξολό
θρευσαν αὐτὸν, ἀλλόφυλοι λοιμοὶ, ἀπὸ ἐθνῶν. καὶ κατέβαλον
αὐτὸν ἐπὶ τῶν ὀρέων, ἐν πάσαις τοῖς φάραγξιν, ἔπεσον οἱ
κλάδοι αὐτῦ, καὶ συνετρίβη τὰ συλίχνα αὐτῦ. ἐν παντὶ
πεδίῳ τῆς γῆς, καὶ κατέβησαν ἀπὸ τῆς σκέπης αὐτῶν. πάν
τες οἱ λαοὶ τῶν ἐθνῶν. καὶ ἠδάφισαν αὐτόν. καὶ ἀνέπαυ
σατο πάντα τὰ πετεινὰ τῦ οὐρανοῦ. καὶ ἐπὶ τὰ συλίχνα
αὐτῦ, πάντα τὰ θηρία τῦ ἀγροῦ. ὅπως μὴ ὑψωθῶσιν
ἐν ζῷ μιχίθει αὐτῶν, πάντα τὰ ξύλα τὰ ἐν ζῷ ὕδατι.

συπόλιδος· καὶ ἐβάσαν· ἐν μαχαίρᾳ πεπτώκασι· καὶ αἱ γυναῖκες ἐν αἰχμαλωσίᾳ πορεύσονται· καὶ ἐν τάφοις συσκιάσει ἡμέρα· ἐν ἐμοὶ σωρίᾳ· ἐκεῖ τὰ σκῆπτρα αὐχυπίου· καὶ ἀπωλεῖται ἐκεῖ ὕβρις, τῆς ἰσχύος αὐτῆς· καὶ αὐτὼν νηφιλὴ καλύψει, καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς αἰχμάλωτοι ἀρθήσονται· καὶ ποιήσω κρίμα ἐν αὐχυπίῳ· καὶ γνώσονται, ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ· ἐβδόμῃ τοῦ μηνὸς, ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων, υἱὲ ἀνθρώπου. τὸν βραχίονας φαραὼ βασιλέως αἰγύπτου συνετρίψαν· καὶ ἰδοὺ ἔδεθη τοῦ δοθῆναι ἴασιν· τοῦ δοθῆναι ἰσχὺν ἐπιλαβέσθαι μαχαίρας· σχέτλιος τάδε λέγει κύριος κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ φαραὼ βασιλέα αἰγύπτου· καὶ συντρίψω τοὺς βραχίονας αὐτοῦ τοὺς ἰσχυροὺς καὶ τὸν συντετριμμένον· καὶ καταβαλῶ τὸν μάχαιραν αὐτοῦ, ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ καὶ σχορπιῶ αἰγύπτιον· εἰς τὰ ἔθνη· καὶ λικμήσω αὐτοὺς εἰς τὰς χώρας· καὶ καταχύσω τοὺς βραχίονας βασιλέως βαβυλῶνος· καὶ δώσω τὴν ῥομφαίαν μου, εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ ἐπάξω αὐτὸν ἐπ' αἰγύπτιον· καὶ προνομεύσω τὸν προνομὴν αὐτῆς· καὶ σκυλεύσω τὰ σκῦλα αὐτῆς, καὶ ἰσχύσω τοὺς βραχίονας, βασιλέως βαβυλῶνος· οἱ δὲ βραχίονές φαραὼ πεπτώκασι καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος· ἐν τῷ δοῦναί με τὴν ῥομφαίαν εἰς χεῖρας βασιλέως βαβυλῶνος· καὶ ἐκτενῶ αὐτὸν ἐπὶ γῆν αἰγύπτου· καὶ σχορπιῶ αἰγύπτιον εἰς τὰ ἔθνη· καὶ λικμήσω αὐτοὺς, εἰς τὰς χώρας· καὶ γνώσονται πάντες οἱ αἰγύπτιοι. ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος. Κεφάλαιον. λα. 31.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει ἐν τῷ βδόμῳ μηνὶ
κ μιᾷ τοῦ μηνὸς, ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων
υἱὲ ἀνθρώπου. εἶπον πρὸς φαραὼ βασιλέα αἰγύπτου· καὶ τῷ πλήθει αὐτοῦ· τίνι ὡμοίωσας σεαυτὸν ἐν τῷ μέγεθει· ἰδοὺ ἀσσὺρ κυπάρισσος ἐν τῷ λιβάνῳ· καὶ καλὸς τοῖς πε-

φιος. ὦ ὦ ἡμέρα ἀλαλυξατε. ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα τ̃ κυρίου ἡμέρα νε
φέλης πέρας ἐθνῶν ἔσαι. καὶ ἥξει ἡ μάχαιρα, ἐπ' αἰγυπτίους. καὶ
ἔσαι ταραχὴ ἐν τῇ αἰθιοπίᾳ. καὶ πεσοῦνται τετραυματισμένοι
ἐν αἰγύπτῳ. καὶ λήψονται τ̀ πλῆθος αὐτῆς. καὶ συμπεσοῦται τὰ
θεμέλια αὐτῆς. πέρασι καὶ κρηπῖδι. καὶ λυδοί. καὶ λίβυδι. καὶ
ἀσσύριοι ἐπίμικτοι. καὶ τῶν υἱῶν τῆς διαθήκης μου, ἐν αὐτῇ μα
χαίρᾳ πεσοῦνται. καὶ πεσοῦνται τὰ αὐλισμήρίγματα αἰγύπτου.
καὶ καταβήσεται ἡ ὕβρις τῆς ἰσχύος αὐτῆς, ἀπὸ μαγδαλοῦ ἕως
συήνης, μαχαίρᾳ πεσοῦνται ἐν αὐτῇ λέγει κύριος κύριος. καὶ
ἐρημωθήσεται ἐν μέσῳ χωρῶν ἠφανισμένων. καὶ αἱ πόλεις αὐ
τῶν, ἐν μέσῳ πόλεων ἠρημωμένων ἔσονται. καὶ γνώσονται. ὅτι
ἐγώ εἰμι κύριος. ὅταν δῶ πῦρ ἐπ' αἰγυπτίους. καὶ συντριβῶσι
πάντες οἱ βοηθοῦντες αὐτῇ. ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐξελεύσεται
ἄγγελοι ἀπ' ἐμοῦ ἀφοβίζοντες τὴν αἰθιοπίαν. καὶ ἔσαι ταραχὴ
ἐν αὐτοῖς, ἐν τῇ ἡμέρᾳ αἰγύπτου. ὅτι ἰδοὺ ἥκει τάδε λέγει κύρι
ος κύριος. καὶ ἀπολῶ πλῆθος αἰγυπτίων, διὰ χειρὸς ναβουχο
δονόσορ βασιλέως βαβυλῶνος. αὐτὸς, καὶ τὸ λαὸς αὐτοῦ. λοιμοὶ
ἀπὸ ἐθνῶν, ἀπεσταλμένοι ἀπολέσαι τὴν γῆν. καὶ ἐκκενώσουσι
πάντες τὰς μαχαίρας αὐτῶν, ἐπ' αἰγυπτίους. καὶ πλησθήσεται
ἡ γῆ τραυματιῶν. καὶ δώσω ποταμοὺς αὐτῶν ἐρήμους. καὶ
ἀποδώσομαι τὴν γῆν, ἐν χειρὶ πονηρῶν. καὶ ἀπολῶ τὴν γῆν
καὶ τ̀ πλήρωμα αὐτῆς. διὰ χειρὸς ἀλλοφύλων. ὅτι ἐγὼ κύριος ἐλάλησα. ὅτι τάδε λέγει κύριος κύρι
ος. καὶ ἀπολῶ βδελύγματα, καὶ κατασβέσω μιγδόλους, ἀπὸ
μέμφεως. καὶ ἄρχοντας ἐκ γῆς αἰγύπτου, καὶ οὐκ ἔσονται ἔτι, καὶ
ἀπολῶ γῆν παθούρης, καὶ δώσω πῦρ ἐν τάνει, καὶ ποιήσω
ἐκδικήσεις ἐν διοσπόλει, καὶ ἐκχεῶ τὸν θυμόν μου, ἐπὶ σὺν τὴν
ἰσχὺν αἰγύπτου, καὶ ἀπολῶ τ̀ πλῆθος μέμφεως, καὶ δώσω πῦρ
ἐπ' αἰγυπτίους, καὶ ταραχὴ ταραχθήσεται ἡ ἡσαΐς, καὶ ἐν διο
πόλει ἔσαι ἴχνος μα, καὶ διαρρηχθήσεται ὕδατα, ναοίσουσι ὡς

καὶ δώσω τὴν γῆν αὐτῆς εἰς ἀπώλειαν ἐν μέσῳ γῆς ἠρημωμένης· καὶ αἱ πόλεις αὐτῆς, ἐν μέσῳ πόλεων ἠρημωμένων ἔσονται τεσσαράκοντα ἔτη· καὶ διασπερῶ Αἰγυπτίους ἐν τοῖς ἔθνεσι· καὶ λικμήσω αὐτοὺς, εἰς τὰς χώρας. ὅτι τάδε λέγει κύριος κύριος· μετὰ τεσσαράκοντα ἔτη συνάξω τοὺς Αἰγυπτίους ἀπὸ τῶν ἐθνῶν, ὅ διεσκορπίσθησαν ἐκεῖ· καὶ ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν Αἰγυπτίων· καὶ κατοικιῶ αὐτοὺς ἐν γῇ παθούρης· ἐν γῇ ὅθεν ἐλήφθησαν· καὶ ἔσται ἡ ἀρχὴ ταπεινὴ, παρὰ πάσας τὰς ἀρχάς· ἡ μὴ ὑψωθῇ ἔτι ἐπὶ τὰ ἔθνη· καὶ ὀλιγοστοὺς αὐτοὺς ποιήσω· τοῦ μὴ ἔτι αὐτοὺς πλείονας, ἐν τοῖς ἔθνεσι· καὶ οὐκέτι ἔσονται ἐν τῷ Ἰσραὴλ· εἰς ἐλπίδα ἀναμιμνήσκουσαν ἀνομίαν· ἐν τῷ ἀκολουθῆσαι αὐτοὺς ὀπίσω τῶν καρδιῶν αὐτῶν· καὶ γνώσονται, ὅτι ἐγὼ ἐμὶ κύριος κύριος. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑβδόμῳ, καὶ ἑκκαιδεκάτῃ ἔτει· μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων. υἱὲ ἀνθρώπου ναβυχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, κατεδουλώσατο τὴν δύναμιν αὐτοῦ, δουλείαν μεγάλην ἐπὶ Τύρον· πᾶσα κεφαλὴ φαλάκρωμα· καὶ πᾶς ὦμος μαδῶν· καὶ μισθὸς οὐκ ἐγενήθη αὐτῷ· καὶ τῇ δυνάμει αὐτοῦ, ἐπὶ Τύρον, καὶ τῆς δουλείας, ἧς ἐδούλευσεν ἐπ' αὐτήν· διατοῦτο τάδε λέγει κύριος κύριος· ἰδοὺ δίδωμι τῷ ναβυχοδονόσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος, γῆν αἰγύπτου· καὶ λήψεται τὸ πλῆθος αὐτοῦ καὶ προνομεύσει τὴν προνομὴν αὐτοῦ· καὶ ἔσται μισθὸς τῇ δυνάμει αὐτοῦ· ἀντὶ τῆς λατρευτικῆς αὐτοῦ ἧς ἐδούλευσεν ἐπὶ Τύρου, δέδωκα αὐτῷ, εἰς γῆν αἰγύπτου· ὅτι ἐποίησάν μοι· τάδε λέγει κύριος κύριος· ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἀνατελεῖ κέρας, παντὶ τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ· καὶ σοὶ δώσω στόμα ἀναμίνου, ἐν μέσῳ αὐτῶν· καὶ γνώσονται, ὅτι ἐγὼ ἐμὶ κύριος.

Κεφ. λ. 30.

κ Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων. υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον καὶ εἶπον· τάδε λέγει δεσπότης

τὰς ἐν ὄῖς κύκλῳ αὐτῶν· καὶ γνώσονται, ὅτι ἐγὼ ἐμὶ κ'ς ὁ θεὸς αὐτῶν· καὶ ὁ θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν. Κεφ. κθ. 21.

Ν τῷ ἔτει τῷ δικάτῳ· ἐν τῷ δικάτῳ μηνὶ, μιᾷ τοῦ μηνὸς· ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων· υἱὲ ἀνθρώπου· σήμειον τὸ πρόσωπόν σου, ὃν φαραὼ βασιλεὰ αἰγύπτου· καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτὸν· ἐπ' αἴγυπτον ὅλην, λάλησον καὶ εἶπον· τάδε λέγει κύριος κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ὃν φαραὼ βασιλεὰ αἰγύπτου· τὸν δράκοντα τὸν μέγαν τὸν ἐγκαθήμενον ἐν μέσῳ τῶν ποταμῶν αἰγύπτου· τὸν λέγοντα ἐμοί εἰσιν οἱ ποταμοί· καὶ ἐγὼ ἐποίησα αὐτούς· καὶ ἐγὼ δώσω παγίδα, εἰς τὰς σιαγόνας σου· καὶ προσκολλήσω, τοὺς ἰχθύας τῶν ποταμῶν σου· καὶ πρὸς τὰς πτέρυγάς σου· καὶ ἀνάξω σε ἐκ μέσου τῶν ποταμῶν σου· καὶ πάντας τοὺς ἰχθύας τῶν ποταμῶν σου· καὶ καταβαλῶ σε ἐν τάχει, καὶ πάντας τοὺς ἰχθύας ἐν ποταμῶν σου· ὃν πρόσωπον τῶν πεδίων πίεσῃ· καὶ οὐ μὴ συναχθῇς· καὶ οὐ μὴ πιεισθῇς τοῖς θηρίοις τῆς γῆς· καὶ ὄῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, δέδωκά σε εἰς βρῶμα· καὶ γνῶσονται πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αἰγύπτῳ ὅτι ἐγὼ ἐμὶ κύριος· ἀνθ' ὧν ἐγενήθης ῥάβδος καλαμίνη τῷ οἴκῳ ἰσραὴλ· ὅτε ἐπελάβοντό σου τῇ χειρὶ αὐτῶν ἐθλάσθης· καὶ ὅτε ἐπεκράτησαν ἐπ' αὐτούς, πᾶσα χεὶρ· καὶ ὅτε ἐπανεπαύσω τὸ ἐπὶ σὲ σωρεύθης· καὶ συνέλαβες αὐτῶν πᾶσαν ὀσφύν· ἰδοὺ ἐγὼ τάδε λέγει κύριος κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ ῥομφαίαν· καὶ ἀπολῶ ἀπὸ σοῦ, ἄνθρωπον καὶ κτήνη· καὶ ἔσαι ἡ γῆ αἰγύπτου, ἀπόλεια καὶ ἔρημος· καὶ γνώσονται, ὅτι ἐγὼ ἐμὶ κύριος· ἀνθ' τοῦ λέγειν σε οἱ ποταμοί, ἐμοί εἰσι· καὶ ἐγὼ ἐποίησα αὐτούς· σχετλιάζω ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ποταμούς σου· καὶ δώσω γῆν αἰγύπτου, εἰς ἔρημον· καὶ ῥομφαίαν οὐ διελᾶν, ἀπὸ μαγδωλοῦ καὶ συήνης· καὶ ἕως ὁρίων αἰθιόπων· οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς, ποὺς ἀνθρώπου· καὶ ποὺς κτήνους, οὐ μὴ διέλθῃ οὐ μή· καὶ οὐ μὴ κατοικισθήσεται τεσσαράκοντα ἔτη

σὺ ἄμωμος ἐν τοῖς ἡμέραις σου. ἀφ' ἧς ἡμέρας σὺ ἐκτίσθης. ἕως
εὑρέθη τὰ ἀδικήματα ἐν σοί. ἀπὸ πλήθους τῆς ἐμπορίας σου.
ἐπλήσθη τὰ ταμιά σου ἀνομίας σου. καὶ ἥμαρτες καὶ ἐβεβη-
λώθης ἀπὸ ὄρους τοῦ θεοῦ. καὶ ἠγάγέ σε ὁ χερουβὶμ, ἐκ μέσου λί-
θων πυρίνων. ὑψώθη ἡ καρδία σου ἐπὶ τῷ κάλλει σου. διέφθαρ-
ται σοφία σου μετὰ τοῦ κάλλους σου. σὺ πλήθος τῶν ἁμαρτιῶν
σου, ἐπὶ τὴν γῆν ἔρριψά σε. ἐναντίον βασιλέων, ἔδωκά σε πα-
ραδείγματι αὐτοῖς. σὺ τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν σου. καὶ ἀδικι-
ῶν τῆς ἐμπορίας σου, ἐβεβήλωσας τὰ ἱερά σου. καὶ ἐξάξω πῦρ
ἐκ μέσου σου τοῦτο καταφάγεταί σε. καὶ δώσω σε εἰς στόμα
ἐπὶ τῆς γῆς σου, ἐναντίον πάντων τῶν ὁρώντων σε. καὶ πάντες
οἱ ἐπιστάμενοί σε, ἐν τοῖς ἔθνεσι. συγχύσουσιν ἐπὶ σέ. ἀπώλεια
ἐγένου. καὶ οὐχ ὑπάρξεις ἕως εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ ἐγένετο λόγος κυ-
ρίου πρὸς με. λέγων, υἱὲ ἀνθρώπου, στήριξον τὸ πρόσωπόν σου,
ἐπὶ σιδῶνα. καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτὴν καὶ εἶπον. τάδε λέ-
γει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ σιδών. καὶ ἐνδοξασθήσο-
μαι ἐν σοί. καὶ γνώσῃ, ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος. καὶ ἐν τοῖς ποιήσε-
μί. ἐν σοὶ κρίματα. καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν σοί. καὶ ἐξαποστελῶ εἰς
σὲ θάνατον. καὶ αἷμα ἐν ταῖς πλατείαις σου ἔσται, πεσοῦνται τε-
τραυματισμένοι ἐν μαχαίραις. ἐν σοὶ πανταχόθεν. καὶ γνώ-
σονται, ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος. καὶ οὐκ ἔσται ἔτι τοῖς οἴκῳ ἰσρα-
ὴλ, σκόλοψ πικρίας. καὶ ἄκανθα ὀδύνης. ἀπὸ πάντων τῶν περι-
κύκλῳ αὐτῶν, τῶν ἀλιμασάντων αὐτούς. καὶ γνώσονται, ὅτι ἐγώ
εἰμι ἀδωναὶ κύριος. τάδε λέγει ἀδωναὶ κύριος. καὶ σωάξω
τὸν οἶκον τοῦ ἰσραὴλ, ἐκ τῶν ἐθνῶν. ὧν διεσκορπίσθησαν ἐκεῖ. καὶ
ἁγιασθήσομαι ἐν αὐτοῖς, ἐναντίον τῶν λαῶν, καὶ τῶν ἐθνῶν. καὶ
κατοικήσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, ἧς ἔδωκα τῷ δούλῳ μου ἰα-
κώβ. καὶ κατοικήσουσιν ἐπ' αὐτῆς, ἐν ἐλπίδι. καὶ οἰκοδομή-
σουσιν οἰκίας. καὶ φυτεύσουσιν ἀμπελῶνας. καὶ κατοικήσουσιν
ἐν ἐλπίδι, ὅταν ποιήσω κρίσιν, ἐν πᾶσι τοῖς ἐξουδενώσασιν αὐ-

καὶ Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων, καὶ σὺ υἱὲ
ἀνθρώπου, εἶπον τῷ ἄρχοντι τύρου· τάδε λέγει κύ-
ριος κύριος· ὅτι ὑψώθη ἡ καρδία σου καὶ εἶπας
θεὸς ἐγώ εἰμι ἐγὼ κατοίκησιν θεοῦ κατῴκησαν, ἐν καρδίᾳ θαλάσσης,
σὺ δὲ εἶ ἄνθρωπος, καὶ οὐ θεός· καὶ ἔδωκας τὴν καρδίαν σου,
ὡς καρδίαν θεοῦ· μὴ σοφώτερος εἶ σὺ τοῦ Δανιήλ; ἢ σοφοὶ οὐκ ἐ-
παίδευσάν σε ἐν τῇ ἐπιστήμῃ αὐτῶν· μὴ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ σου, ἢ
ἐν τῇ φρονήσει σου ἐποίησας σεαυτῷ δύναμιν; καὶ ἐθησαύ-
ρισας χρυσίον καὶ ἄργυρον, ἐν ταῖς θησαυροῖς σου, ἢ ἐν τῇ πολλῇ ἐπι-
στήμῃ σου, καὶ ἐμπορίᾳ σου ἐπλήθυνας δύναμίν σου· ὑψώθη ἡ
καρδία σου, ἐν τῇ δυνάμει σου· σφόδρα τάδε λέγει κύριος κύ-
ριος· ἐπειδὴ ἔδωκας τὴν καρδίαν σου, ὡς καρδίαν θεοῦ· διὰ
τοῦτο ἰδοὺ ἐπ' σὲ, ἀλλοτρίους λοιμοὺς ἀπὸ ἐθνῶν· καὶ ἐκκενώσου-
σι, τὰς μαχαίρας αὐτῶν ἐπὶ σὲ· καὶ ἐπὶ τὸ κάλλος τῆς ἐπιστήμης
σου· καὶ σφάξουσι τὸ κάλλος σου, εἰς ἀπώλειαν· καὶ καταβιβάσου-
σί σε, καὶ ἀποθανῇ· θανάτῳ τραυματιῶν ἐν καρδίᾳ θαλάσσης
μὴ λέγων· θεός εἰμι ἐνώπιον τῶν φονευόντων σε; σὺ δὲ εἶ
ἄνθρωπος καὶ οὐ θεός· ἐν πλήθει τραυματίζοντάν σε· ἐν θανάτῳ
ἀπεριτμήτων ἀποθανῇ· ἐν χερσὶν ἀλλοτρίων· ὅτι ἐγὼ λελάληκα
λέγει κύριος κύριος· καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων·
υἱὲ ἀνθρώπου· λάβε θρῆνον ἐπὶ τὸν ἄρχοντα τύρου, καὶ εἶπον αὐ-
τῷ· τάδε λέγει κύριος κύριος· σὺ ἀποσφράγισμα ὁμοιώσεως
πλήρης σοφίας· καὶ στέφανος κάλλους ἐν τῇ τρυφῇ τοῦ παραδεί-
σου τοῦ θεοῦ ἐγενήθης· πᾶσα λίθον χρυσὸν ἐνδεδύκει, σάρδιον
καὶ τοπάζιον· καὶ σμάραγδον καὶ ἄνθρακα· καὶ σάπφειρον
καὶ ἴασπιν· καὶ ἄργυρον· καὶ χρυσίον· καὶ λιγύριον· καὶ ἀχά-
την· ἀμέθυστον, καὶ χρυσόλιθον· καὶ βηρύλλιον· καὶ ὄνυχιον· καὶ
χρυσίον ἐνέπλησας ὄντα θησαυρούς σου· καὶ τὰς ἀποθήκας σου ἐν
σοὶ· ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐκτίσθης· μετὰ τοῦ χερουβὶμ, ἔδωκά σε ἐν
ὄρει ἁγίῳ θεοῦ· ἐγενήθης σὺ ἐν μέσῳ λίθων πυρίνων· ἐγενήθης

καὶ χελμὰν, ἔμποροι Θυ. φίροντον ἐμπορίαν ὑάκινθον. καὶ πορφύραν. καὶ θησαυρὸς ἐκλεκτὸς, δεδεμένος σχοινίοις. καὶ κυπαρίσσινα πλοῖα ἐν αὐτοῖς. καρχηδόνιοι ἔμποροι Θυ, ἐν ταῖς πλήθει. ἐν ταῖς συμμίκτῳ Θυ. καὶ ἐπλήσθης καὶ ἐβαρύνθης σφόδρα. ἐν καρδίᾳ θαλάσσης ἐν ὕδασι πολλοῖς. οἶκόν σε οἱ κωπηλάται Θυ. τὰ πνεύματά σου σωτηρίᾳ σε. ἐν καρδίᾳ θαλάσσης, ἦσαν δυνάμει Θυ. καὶ ὁ μισθός Θυ. καὶ τῶν συμμίκτων Θυ. καὶ οἱ κωπηλάται Θυ, καὶ οἱ κυβερνῆται Θυ. καὶ οἱ σύμβουλοί Θυ. καὶ οἱ σύμμικτοί Θυ. ἐκ τῶν συμμίκτων Θυ. καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ Θυ, ἐν σοί. καὶ πᾶσα ἡ συναγωγή Θυ ἐν μέσῳ Θυ πεσοῦνται, ἐν καρδίᾳ θαλάσσης. ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πτώσεώς Θυ. πρὸς τὸν φωνὸν τῆς κραυγῆς σου οἱ κυβερνῆται Θυ, φόβῳ φοβηθήσονται. καὶ καταβήσονται ἀπὸ τῶν πλοίων αὐτῶν, πάντες οἱ κωπηλάται Θυ. καὶ οἱ ἐπιβαῖται. καὶ οἱ πρωρεῖς τῆς θαλάσσης. ἐπὶ τὴν γῆν στήσονται. καὶ ἀλαλάξουσιν ἐπὶ σὲ τῇ φωνῇ αὐτῶν. κεκραξονται πικρόν. καὶ ἐπιθήσουσι γῆν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν. καὶ σποδὸν ἐπιστρώσονται. καὶ φαλακρώσουσιν σε, φαλακρώματα. καὶ περιζώσονται σάκκον. καὶ κλαύσουσι περὶ σοῦ ἐν πικρασμῷ ψυχῆς, καὶ κοπετὸν πικρὸν λήψονται, οἱ ἦχοι αὐτῶν ἐπὶ σέ. θρῆνον, καὶ θρηνήσουσι. τὴν Τύρον, κατασιγηθεῖσαν ἐν μέσῳ θαλάσσης. πόσον ὠνὰ ἐξῆλθε μισθὸν ἀπὸ θαλάσσης. ἐνέπλησας ἔθνη, ἀπὸ τῆς πλήθους Θυ. καὶ ἀπὸ τῆς συμμίκτου Θυ ἐπλούτησας πάντας βασιλεῖς τῆς γῆς. νῦν σωσθήσῃ ἐν θαλάσσῃ. ἐν βάθει ὕδατος, ὁ σύμμικτός Θυ. καὶ πᾶσα ἡ συναγωγή Θυ, ἐν μέσῳ Θυ. ἔπεσον πάντες οἱ κωπηλάται Θυ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὰς νήσους, ἐξύγκλονοι σοι. καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν, ἐκάστη ἐξέστησαν, καὶ ἐδάκρυσαν ἐπὶ προσώπου αὐτῶν, ἐπὶ σοί. ἔμποροι ἐθνῶν ἐσύρισάν σε. ἀπώλεια, ἐγένου, καὶ οὐκέτι ἔσῃ ἕως ἂν αἰῶνα λέγει κύριος ὁ θεός.

Κεφάλαιον. κη. 28.

νῶν βουλὴν θυ. καὶ πάντα τὰ πλοῖα τ̃ θαλάσσης. καὶ οἱ κοπη-
λάται αὐτῶν, ἐγένοντό σοι δυσμὰς δυσμῶν. πίρσαι καὶ λυ-
δοὶ καὶ λίβυδς, ἦσαν ἐν τῇ δωάμει σου. ἀνδρες πολεμισαὶ θυ
πίλτας καὶ περικεφαλαίας ἐκρέμασαν ἐν σοί. διὰ τοῦτο ἔδωκαν τὴν
δόξαν θυ, ἐροὶ ἀρεδίων. καὶ ἡ δύναμίς θυ, ὁ τῶν τειχέων θυ
κύκλῳ φύλακες ἐν σοὶ πύργοις θυ ἦσαν. τὰς φαρέτρας αὐτ̃, ἐν
κρέμασαν ὁ τ̃ ἁρμῶν θυ, κύκλῳ. διὰ τοῦτο, ἐτελείωσάν θυ ὁ καλ-
λος. καρχηδόνιοι ἔμποροί θυ. ἀπὸ πλήθους, πάσης ἰσχύ θυ
θυ, ἀργύριον. καὶ χαλκόν. καὶ σίδηρον. καὶ κασσί-
τηρον, καὶ μόλιβδον, ἔδωκαν τὴν ἀγοράν θυ. ἑλλὰς, καὶ ἡ σύμ-
μαχός. καὶ τὰ παρατείνοντα, αὐτοὶ ἐνέπορεύοντό σοι, ἐν ψυχαῖς
ἀνθρώπων. καὶ σκεύη χαλκᾶ, ἔδωκαν τὴν ἐμπορίαν θυ. ἐξ οἴκου
θοργαδᾶ. ἵππους καὶ ἱππεῖς. καὶ ἡμιόνους, ἔδωκαν τῷ ἀγοράν
θυ. ἐροὶ φοδίαν, ἔμποροί θυ, ἀπὸ νήσων. ἐπληθύναν τὴν ἐμπο-
ρίαν θυ. ὀδόντας ἐλεφαντίνους, καὶ δῖς ἐβαγομένοις. αὐτεδίδου
δύς μιδοὺς θυ. ὑφαίνοντας ἐμπορίαν θυ, ἀπὸ πλήθους τοῦ
συμμίκτου θυ. σακτῷ καὶ ποικίλματα ἐκ θαρσεῖς. καὶ δαμάσ-
καὶ χὸρ ἔδωκαν τῷ ἀγοράν θυ. ἰούδας καὶ οἱ ἐροὶ τῆς ἰσραήλ. διὰ
τοῦτο ἔμποροί θυ. ἐν πράσει σίτου. καὶ μύρων καὶ κασίας. καὶ πρό-
τον μέλι, καὶ ἔλαιον. καὶ ῥητίνην ἔδωκαν ἐς τὴν σύμμικτόν θυ.
δάμασκὸς ἔμπορός θυ, ἐκ πλήθους πάσης δωαμώσις θυ. ἐν
νος ἐκ χελβών. καὶ ἔρια σιλδᾶ, ἐκ μιλήτου. καὶ ὄλον δλδᾶν. καὶ ἰώ-
νάν. καὶ μεσὴλ, ἐς τῷ ἀγοράν θυ ἔδωκαν. ἐξ ἀσὴλ σίδηρος
ἐργασμένος. καὶ προκὸς. ἐν τῷ συμμίκτῳ θυ ἐσί. δλδᾶν
ἔμποροί θυ. μοῦ κτηνῶν ἐκλεκτ̃, ἐς ἅρματα. καὶ ἀραβία καὶ
πάντες οἱ ἄρχοντες κηδὰρ, δῆσι ἔμποροι δηὰ χειρῶν θυ, καμή-
λους καὶ ἀμνὸς, καὶ κριὸς ἐν οἷς ἐνεπορεύοντό σοι. ἔμποροι σαβ-
βᾶ, καὶ ῥαμμᾶ. διὰ τοῦτο ἔμποροί θυ, μοῦ πρώτων ὁ δυσμάτων.
καὶ λίθον χρυσῶν, καὶ χρυσὸν ἔδωκαν τὴν ἀγοράν θυ, χαρρᾶν καὶ
χαννᾶ. καὶ δλδᾶν, διὰ τοῦτο ἔμποροί θυ. καὶ σαββᾶ καὶ ἀσσυρ-

θοῦνται, καὶ φοβηθήσονται, πᾶν ἀπώλεσαν αὐτῶν. καὶ συναξουσίν σε σέ. καὶ λήψονταί σε σὴ θρῆνον. καὶ ὀδυροῦσι· πῶς ἀπώλετο· καὶ κεθηλύθης, ἐκ θαλάσσης ἡ πόλις ἡ ἐπαινετή· ὅτι ἐγενήθη ἰσχυρὰ ἐν θαλάσσῃ. αὐτὴ, καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν ἡ δοῦσα τὸν φόβον αὐτῆς, πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν. καὶ φοβηθήσονται αἱ νῆσοι, ἀπὸ ἡμέρας πτώσεώς σου· καὶ ταραχθήσονται νῆσοι ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἀπὸ τῆς ἐξόδου σου. ὅτι τάδε λέγει κύριος κύριος. ὅταν δώσω πόλιν ἠρημωμένην, ὡς τὰς πόλεις τὰς μὴ κατοικισθησομένας, ἐν τῷ ἀναγαγεῖν με σε, τὸν ἄβυσσον· καὶ καταφύξασι σε ὕδωρ πολύ, καὶ καταβιβάσωσι, πρὸς τοὺς καταβαίνοντας εἰς βόθρον πρὸς λαὸν αἰῶνος, καὶ κατοικιῶ σε εἰς τὰ βάθη τῆς γῆς, ὡς ἠρημωμένον αἰώνιον μετὰ καταβαινόντων εἰς βόθρον. ὅπως μὴ κατοικισθῇς· μὴ δῶ ἀναστάσιν σε γῆς ζώντων. ἀπώλεσάν σε δώσω, καὶ οὐκ ὑπάρξεις ἔτι· καὶ ζητηθήσῃ καὶ οὐχ εὑρεθήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα, λέγει κύριος κύριος.

Κεφάλαιον. κζ. 27.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με, λέγων. καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε σὸρ, θρῆνον. καὶ ἐρεῖς τῇ σὸρ τῇ κατοικούσῃ, σε γῆς ἐσόδου θαλάσσης, ἐμπορίῳ τῶν λαῶν, ἀπὸ νήσων πολλῶν. τάδε λέγει κύριος κύριος τῇ σὸρ, εἶπας ἐγὼ τελείωμαι κάλλος μου. ἐν καρδίᾳ θαλάσσης ὠδειλίασάν σε οἱ περίοικοί σου. πεπίστωκέ σοι κάλλος κέδρος ἐξ Ἀμάν. ᾠκοδομήθη σοι. ταινίαι ξανίδων. κυπάρισσοι ἐκ τοῦ Λιβάνου ἐλήφθησαν τοῦ ποιῆσαί σοι ἱστούς ἐλατίνους, ἐκ δὲ Βασανίτιδος ἐπήγασεν ἐξ ἐλέφαντος, οἴκους ἀλσώδεις. ἀπὸ νήσων τὴν χειμάβυσσον μετὰ ποικιλίας ἐξ αἰγύπτου. ἐγένετό σοι φραμὴ τοῦ πετάσαι σοι δόξαν. καὶ πετάσαλόν σοι ὑάκινθος καὶ πορφύρα ἐλασσαί, ἐγένετο πετάσματά σοι. καὶ οἱ ἄρχοντές σου, οἱ κατοικοῦντες σιδῶνα. καὶ ἀράδιοι ἐγένοντο κωπηλάται σου. οἱ πρεσβύτεροι βίβλων, καὶ οἱ φρονοῦντες αὐτῶν. οἵ εἰσιν ἐν σοὶ, αὐτοὶ ἐμίχνυον

θαλάσσης. δὺ ἐγὼ κύριος λελάληκα λέγει κύριος κύριος. καὶ ἐξαι ἐς προνομὴν τοῖς ἔθνεσιν. καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς ἐν τῷ πεδίῳ μαχαίρᾳ ἀναιρεθήσονται. καὶ γνώσονται, δὺ ἐγὼ κύριος. δὺ τάδε λέγει ἀδωναὶ κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ ὀρ. θογναβουχοδονόσορ βασιλέα βαβυλῶνος ἀπὸ βορρᾶ. βασιλέα βασιλέων ἐστὶ μεθ' ἵππων, καὶ ἁρμάτων καὶ ἱππέων. καὶ συναγωγὴ ἐθνῶν πολλῶν σφόδρα. ἔτος τὰς θυγατέρας σου τὰς ἐν τῷ πεδίῳ, μαχαίρᾳ ἀνελεῖ. καὶ δώσει ἐπὶ σὲ πρὸς φυλακήν. καὶ περιοικοδομήσει. καὶ ποιήσει ἐπὶ σὲ χάρακα. καὶ περίστασιν ὅπλων. καὶ τὰς λόγχας, ἀπενανὶ σου δώσει. τὰ τείχη σου καὶ τοὺς πύργους σου, καταβαλεῖ ἐν ταῖς μαχαίραις αὐτοῦ. ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἵππων αὐτοῦ. κατακαλύψει σε ὁ χοῦς αὐτῶν, ἀπὸ φωνῆς τῶν ἱππέων. καὶ ἐν τῷ ἀχεῖν τῶν ἁρμάτων αὐτοῦ. σεισθήσεται τὰ τείχη σου, ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτοῦ. τὰς πύλας σου, ὡς εἰσπορευόμενοι εἰς πόλιν ἐν τοῖς ὅπλοις τῶν ἵππων αὐτοῦ, κατασπατήσουσι πάσας τὰς πλατείας σου. τὸν λαόν σου, μαχαίρᾳ ἀνελεῖ, καὶ τὰ ὑποστάσεις ἰσχύος σου, εἰς τὴν γῆν κατάξει. καὶ προνομεύσει τὸν δύναμίν σου. καὶ σκυλεύσει τὰ ὑπάρχοντά σου. καὶ καταβαλεῖ τὰ τείχη σου. καὶ οἴκους σου ἐπιθυμητούς. καὶ λίθους σου, καὶ τὰ ξύλα, καὶ τὸν χοῦν σου εἰς μέσον θαλάσσης ἐμβαλεῖ. καὶ καταπαύσει ἐκ πλῆθος τῶν μουσικῶν σου. καὶ φωνὴ τῶν ψαλτηρίων σου, οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι. καὶ δώσω σε εἰς λιθοπρίστην. ψυγμὸς σαγήνης ἔσῃ. οὐ μὴ οἰκοδομηθῇς ἔτι. δὺ ἐγὼ λελάληκα, λέγει ἀδωναὶ κύριος. διότι τάδε λέγει κύριος κύριος τῇ σόρ. μὴ οὐχὶ ἀπὸ τῆς φωνῆς τῆς πτώσεώς σου. ἐν τῷ στενάσαι μάχαιραν ἐν μέσῳ σου, σεισθήσονται αἱ νῆσοι. καὶ καταβήσονται, ἐκ τῶν θρόνων αὐτῶν, πάντες οἱ ἄρχοντες, ἐκ τῆς θαλάσσης. καὶ ἀφελοῦσι τὰς μίτρας, ἀπὸ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν, καὶ ἐν ἱματισμὸν ἐνδύσῃ ἐνδύσονται αὐτοῦ, ἐκδύσονται, ἐκ τῶν γῆν καθή-

δι᾽ δ σχα αὐ τοῦ ἐς κληρονομίαν · ὅπως μὴ μεῖα γένηται τὰ δω
ρεῶν ἀμμῶν. ἐν οἷς ἔθνεσι. καὶ ἐν μωὰβ ποιήσω ἐκδίκησιν
καὶ ἐπιγνώσονται, διότι ἐγὼ κύριος · τάδε λέγει ἀδωναῖ κύρι
ος. οὐθ᾽ ὧν ἐποίησαν ἡ ἰδουμαία, ἐν τοῦ ἐκδικῆσαι αὐτούς, ἐφ᾽
ἐν οἶκον ἰούδα. καὶ ἐμνησικάκησαν. καὶ ἐξεδίκησαν δίκαιω, διατὸ
τάδε λέγει ἀδωναῖ κύριος. καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου, ἐπὶ τὴν ἰδου
μαίαν. καὶ ἐξολεθρεύσω ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτῆνος · καὶ θήσ
μαι αὐτὴν ἔρημον. καὶ ἐκ θαιμὰν ἀλιωκόμονοι. οὐ φονφαίᾳ
πεσοῦνται, καὶ δώσω τὴν ἐκδίκησίν μου ἐπὶ τὴν ἰδουμαίαν, ἐν
χειρὶ λαοῦ μου ἰσραήλ. καὶ ποιήσουσιν ἐπὶ τῇ ἰδουμαίᾳ, κατὰ
τὸν ὀργήν μου, καὶ κατὰ τὴν θυμόν μου · καὶ ἐπιγνώσονται τὴν
ἐκδίκησίν μου, λέγει ἀδωναῖ κύριος · σῆμα τοῦτο τὰ δὲ λέγει ἀ
δωναῖ κύριος. οὐθ᾽ ὧν ἐποίησαν οἱ ἀλλοφυλοι ἐκδικοῦσα, καὶ
ἐξουδένησαν ἐκδίκησιν. ἐπιχαίροντός μου ψυχῆς τοῦ ἐξολεθρεῦσαι,
ἕως αἰῶνος. σῆμα τοῦτο τὰ δὲ λέγει ἀδωναῖ κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐκ
τείνω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ ἐξολεθρεύσω κρή
τας. καὶ ἀπολῶ τοὺς καταλοίπους τοὺς κατοικοῦντας τὴν παρα
θαλασσίαν. καὶ ποιήσω ἐν αὐτοῖς, ἐκδικήσεις μεγάλας. καὶ
ἐπιγνώσονται, διότι ἐγὼ ἀδωναῖ κύριος. ἐν τοῦ δοῦναι τὴν
ἐκδίκησίν μου ἐπ᾽ αὐτούς.

Κεφ. κϛ. 26.

Καὶ ἐγένετο ἐν τοῦ ἐνιαυτῷ ἑνὶ καὶ δεκάτῳ μηνὸς, ἐν
κ γένετο λόγος κυρίου πρός με · λέγων, υἱὲ ἀνθρώ
που. ἀνθ᾽ ὧν εἶπε σὸρ, ἐπὶ ἱερουσαλήμ, εὖγε συντέτρι
απόλωλε τὰ ἔθνη. ἐπεστράφη πρός με · ἐπλήρη ἠρέμησε ·
διατὸν τάδε λέγει ἀδωναῖ κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὸρ. καὶ
ἀναξῶ ἐπ᾽ αὐτὴν ἔθνη πολλά. ὡς ἀναβαίνει ἡ θάλασσα ἐν τοῖς κύμα
σιν αὐτῆς. καὶ καταβαλοῦσι τὰ τείχη σόρ. καὶ καταβαλοῦσι τοὺς
πύργους αὐτῆς, καὶ λικμήσω τὴν χοῦν αὐτῆς ἀπ᾽ αὐτῆς · καὶ δώ
σω αὐτὴν, εἰς λαπιδίαν · ψυγμὸς σαγήνης ἔσαι, ἐπὶ μέσῳ

τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. καὶ τὰ ἐπαρσιν ψυχῆς αὐτῶν. ἡ οὐ αὐτῶν. καὶ θυγατέρας αὐτῶν. ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἥξει ὁ διασωζόμενος πρὸς σέ. τοῦ ἀναγγεῖλαί σοι, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, διανοιχθήσεται τὸ στόμα σου πρὸς τὸν διασωζόμενον, καὶ λαλήσεις. καὶ οὐ μὴ ἀποκαφαθῇς ἔτι. οὐκέτι. καὶ ἔσῃ αὐτοῖς εἰς τέρας. καὶ ἐπιγνώσονται. διότι ἐγὼ κύριος.

Κεφάλαιον κε. 25.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με. λέγων, καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου. στῆσον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ τοὺς ἡμῶν ἀμμών. καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτούς, καὶ εἰπὸν τοῖς ἡμῶν ἀμμών. ἀκούσατε λόγον ἀδωναῖ κυρίου. τάδε λέγει ἀδωναῖ κύριος. οὐθ' ὧν ἐπεχάρητε καὶ τὰ ἄγαλά μου, ὅτε ἐβεβηλώθη. καὶ καὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ ὅτι ἠφανίσθη, καὶ καὶ τὸν οἶκον Ἰούδα, ὅτι ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ. διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδωμι ὑμᾶς τοῖς ἡμῶν κεδὲμ, εἰς κληρονομεῖσθαι, καὶ κατασκηνώσουσιν ἐν τῇ ἀπαρτίᾳ αὐτῶν, ἐν σοί. τὰ σκηνώματα αὐτῶν. αὐτοὶ φάγονται τοὺς καρποὺς σου. καὶ αὐτοὶ πίονται τὴν πιότητά σου. καὶ δώσω τὴν πόλιν τοῦ ἀμμὼν, εἰς νομὰς καμήλων. καὶ τοὺς ἡμῶν ἀμμὼν, εἰς νομὴν προβάτων. καὶ ἐπιγνώσεσθε. ὅτι ἐγὼ κύριος. διότι τάδε λέγει κύριος κύριος. οὐθ' ὡς ἐκρότησας τῇ χειρί σου, καὶ ἐφόφησας τῷ ποδί σου. καὶ ἐπιχάρης ἐν ψυχῇ σου, καὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ. διὰ τοῦτο ἐκτενῶ τὴν χεράμου καὶ σέ. καὶ δώσω σε εἰς διαρπαγὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι. καὶ ἐξολοθρεύσω ἐκ τῶν λαῶν. καὶ ἀπολέσω ἐκ τῶν χωρῶν ἀπωλείᾳ. καὶ ἐπιγνώσῃ διότι ἐγὼ κύριος. τάδε λέγει ἀδωναῖ κύριος. οὐθ' ὧν εἶπε μωάβ, καὶ σηίρ. ἰδοὺ ὡς πάντα τὰ ἔθνη, οἶκος Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα. διατοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ παραλύω τὸν ὦμον μωάβ. ἀπὸ τῶν πόλεων ἀκροτηρίαν αὐτῆς. ἐκλεκτὴν γῆν. οἶκον βαιθ. ἰασιμούθ. ἐπάνω πηγῆς πόλεως καὶ παραθαλασσίαν. τοὺς ἡμῶν κεδὲμ, καὶ τοὺς ἡμῶν ἀμμών

μὴ καθαρισθῆς ἕως ὃ ἐμπλήσω τὸν θυμόν μου ἐν σοί. ἐγὼ κύριος ἐλάλησα, καὶ ἥξει καὶ ποιήσω. ὃ διαστελῶ. οὐ φείσομαι οὐδὲ μὴ ἐλεήσω. κατὰ τὰς ὁδούς σου, καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματά σου κρινῶ σε. λέγει κύριος. διατὶ σὺ ἐγὼ κρινῶ σε, κατὰ τὰ αὐτὰ ματά σου, καὶ κατὰ τὰ ἐνθυμήματά σου, κρινῶ σε. ἡ ἀκάθαρτος, ἡ ὄνομασὴ καὶ πολλή, τῷ παραπικραίνειν. Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με. λέγων. υἱὲ ἀνθρώπου ἰδοὺ ἐγὼ λαμβάνω ἐκ σοῦ τὰ ἐπιθυμήματα ὀφθαλμῶν σου παρατάξει. οὐ μὴ κόψῃς. οὐδὲ οὐ μὴ κλαυσθῆς. συναγμὸς αἵματος. ὀσφύος πένθος ἔσται. οὐκ ἔσται σοι πρίχωμά σου, συμπεπλεγμένον σοί. καὶ τὰ ὑποδήματά σου, ἐν σοῖς ποσί σου. οὐ μὴ παρακληθῇς ἐπ' χείλεσιν αὐτῶν. καὶ ἄρτον ἀνδρῶν, οὐ μὴ φάγῃς. ἐλάλησα πρὸς τὸν λαὸν τὸν πρωΐ. ὃν τρόπον ἐνετείλατό μοι. καὶ ἀπέθανεν ἡ γυνή μου ἑσπέρας. καὶ ἐποίησα τὸν πρωΐ. ὃν τρόπον ἐπετάγημεί. καὶ εἶπε πρός με ὁ λαός. οὐκ ἀπαγγελεῖς ἡμῖν, τί ἐστι ταῦτα ἃ σὺ πράξεις, καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς. λόγος κυρίου ἐγένετο πρός με. λέγων. πρὸς τὸν οἶκον ἰσραήλ. τάδε λέγει ἀδωναὶ κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ βεβηλῶ τὰ ἅγιά μου, φρύαγμα ἰσχύος ὑμῶν. ἐπιθυμήματα ὀφθαλμῶν ὑμῶν, καὶ ὑπὲρ ὧν φείσονται αἱ ψυχαὶ ὑμῶν. καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν, καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, οὓς ἐγκατελίπετε, ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται, καὶ ποιήσετε ὃν τρόπον πεποίηκα. ἀπὸ σώματος αὐτοῦ, οὐ μὴ παρακληθήσεσθε. καὶ ἄρτον ἀνδρῶν, οὐ μὴ φάγεσθε. καὶ αἱ κόμαι ὑμῶν, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν. καὶ τὰ ὑποδήματα ὑμῶν, ἐν τοῖς ποσὶν ὑμῶν. οὔτε μὴ κόψησθε, οὔτε μὴ κλαύσητε. καὶ ἐντακήσεσθε. ἐν ταῖς ἀδικίαις ὑμῶν. καὶ στενάξετε ἄνθρωπος, μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. καὶ ἔσται Ἰεζεκιὴλ ὑμῖν, εἰς τέρας. καὶ πάντα ὅσα ἐποίησα ποιήσετε ὅταν ἔλθῃ ταῦτα καὶ ἐπιγνώσεσθε. διότι ἐγὼ ἀδωναὶ κύριος. Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου. οὐκ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ὅταν λαμβάνω τὴν ἰσχὺν αὐτῶν παρ' αὐτῶν. τὴν ὑπερηφανίαν τῆς καυχήσεως αὐτῶν τὰ ἐπιθυμήματα

τῶν ἐνθυμημάτων ὑμῶν, λόγων. καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ κύριος κύριος.

Κεφάλαιον κδ. 24.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με. ἐν τῷ ἔτει τῷ
κ ἐνάτῳ. ἐν τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ, δεκάτῃ τοῦ μηνὸς λέγων. υἱὲ ἀνθρώπου. γράφον σεαυτῷ. ἐς ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης, ἀφ' ἧς ἐπαρύσατο Βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπ' ἰερουσαλήμ, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς σήμερον. καὶ ἔπαρον πρὸς τὴν οἰκίαν τὴν παραπικραίνοντα παραβολήν. καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. τάδε λέγει κύριος κύριος. ἐπίσκεψον τὴν λέβητα, καὶ ἔκχεε εἰς αὐτὴν ὕδωρ. καὶ ἔμβαλε εἰς αὐτὸν τὰ δίχοτόμήματα. πᾶν δίχοτόμημα καλὸν σκέλη καὶ ὦμόν. ἐκλεκτῶν σμίνα ἀπὸ τῶν ὀσῶν. ἐξεπιλέκτων κτηνῶν πλήμμύνατε. καὶ ὑπόκαυε τὰ ὀστᾶ. ὑποκάτω αὐτῶν ἐξέζεσε. καὶ ἐψήθη τὰ ὀστᾶ αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆ. διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ὦ πόλις αἱμάτων λέβης. ἐν ᾧ ἰὸς ἐν αὐτῷ. καὶ ὁ ἰὸς οὐκ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτῆ. κατὰ μέλος αὐτῆ ἐξένεγκον. οὐκ ἔπεσεν ἐπ' αὐτὴν κλῆρος. ὅτι ἐν αἵματι αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐστὶν ἡ λιμπτρίαν τέταχα αὐτὴ, οὐκ ἐκκέχυται αὐτὴ ἐπὶ τὴν γῆν. τοῦ καλύψαι αὐτὴν γῆν. τοῦ ἀναβῆναι θυμὸν, εἰς ἐκδίκησιν. ἐκδεκηθῆναι δίδωκα τὸ αἷμα αὐτῆς λιμπτρίαν τοῦ μὴ καλύψαι αὐτό, διατοῦτο τάδε λέγει κύριος κύριος. οὐαὶ πόλις τῶν αἱμάτων. κἀγὼ μεγαλυνῶ τὴν δάλον. καὶ πληθυνῶ τὰ ξύλα. καὶ ἀνακαύσω τὸ πῦρ, ὅπως ταυῖ τὰ κρέα. καὶ ἑλατ[ωθῇ ὁ ζωμός. καὶ τὰ ὀστᾶ συντριβήσονται. καὶ στῇ ἐπὶ ἄνθρακας αὐτῆς, ἐκψυθῇ. ὅπως πυρακαυθῇ καὶ θερμανθῇ. ὅπως συμφρυγῇ ὁ χαλκὸς αὐτῆς. καὶ τακῇ ἐν μέσῳ αὐτῆς ἀκαθαρσία αὐτῆς. καὶ ἐκλίπῃ ὁ ἰὸς αὐτῆς. καὶ ᾗ μὴ ἐξέλθῃ ἐξ αὐτῆς. πολὺς ὁ ἰὸς αὐτῆ. καὶ κατασχυνθέσθω ὁ ἰὸς αὐτῆ, ἐν τῇ ἀκαθαρσίᾳ σου, ὅτι ἐμίανά σε. σὺ καὶ οὐκ ἐκαθαρίσθης ἀπὸ ἀκαθαρσίας σου. καὶ ἡ ἰὸς

ὅτι ἐμοιχῶντο. καὶ αἷμα ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν. τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν ἐμοιχῶντο. καὶ αἷμα ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν. καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἃ ἐγέννησάν μοι, διήγαγον αὐτοῖς, σῖτα πυρώσεως, καὶ ταῦτα ἐποίησάν μοι. τὰ ἁγιά μου ἐμίανον. καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλωσαν. καὶ ἐν τῷ σφάζειν τὰ τέκνα αὐτῶν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν. καὶ εἰσεπορεύοντο εἰς τὰ ἁγιά μου. τοῦ βεβηλοῦν αὐτά. καὶ ὅτι οὕτως ἐποίουν ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου, καὶ ὅτι τοῖς ἀνδράσι τοῖς ἐρχομένοις μακρόθεν οἷς ἀγγέλους ἐξαπεστάλλον πρὸς αὐτούς, καὶ ἄμα τῷ ἔρχεσθαι αὐτούς, εὐθὺς ἐλούου. καὶ ἐστίβιον τοὺς ὀφθαλμούς σου. καὶ ἐκόσμου κόσμῳ. καὶ ἐκάθου ἐπὶ κλίνης ἐσταμένης. καὶ τράπεζα κεκοσμημένη, προσώπου αὐτῆς. καὶ τὸ θυμίαμά μου. καὶ τὸ ἔλαιόν μου ἐπέθηκας ἐν αὐτοῖς. καὶ φωνὴ ἁρμονίας ἀνακρούοντο. καὶ πρὸς ἄνδρας ἐκ πλήθους ἀνθρώπων, ἤγοντας οἴνου μέθους ἐκ τῆς ἐρήμου. καὶ ἐπέθηκαν φιλίαν ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῶν. καὶ στέφανον καυχήσεως ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν. καὶ εἶπα, οὐκ ἐν τούτοις μοιχεύουσι. καὶ ἔργα πόρνης. καὶ αὐτὰ ἐξεπόρνευσαν. καὶ εἰσεπορεύοντο πρὸς αὐτήν. ὃν τρόπον εἰσπορεύονται πρὸς γυναῖκα πόρνην. οὕτως εἰσεπορεύοντο πρὸς Ὁλιβὰν καὶ πρὸς Ὁλιβὰν τὴν ποιῆσαι ἀνομίαν. καὶ ἄνδρες δίκαιοι αὐτοί. καὶ ἐκλικήσουσιν αὐτὰς ἐκδικήσεις μοιχαλίδων. καὶ ἐκδικήσει αἵματος, ὅτι μοιχαλίδες εἰσί. καὶ αἷμα ἐν χερσὶν αὐτῶν. ὅτι τάδε λέγει κύριος κύριος. ἀνάγαγε ἐπ' αὐτοὺς ὄχλον. καὶ δὸς ἐπ' αὐτάς, ταραχὴ καὶ διαρπαγήν. καὶ λιθοβολήσουσιν ἐπ' αὐτὰς, λίθοις ὅπλων. καὶ κατακεντήσουσιν αὐτὰς ἐν τοῖς ξίφεσιν αὐτῶν. υἱοὺς αὐτῶν καὶ θυγατέρας αὐτῶν ἀποκτανοῦσιν, καὶ οἴκους αὐτῶν ἐν πυρὶ ἐμπρήσουσιν. καὶ ἀποστρέψω ἀσέλγειαν ἐκ τῆς γῆς. καὶ παιδευθήσονται πᾶσαι αἱ γυναῖκες. καὶ οὐ μὴ ποιήσωσι, κατὰ τὰς ἀσελγείας αὐτῶν. καὶ δοθήσεται ἀσέλγεια ὑμῶν ἐφ' ὑμᾶς. καὶ τὰς ἁμαρτίας

τῶν ἐνθυμη

ὃν μετ' αὐτῶν, νεανίσκους ἐπιλίκτους, ἡγουμένους· καὶ σρατη-
γὸς πάντας, πρίσεις καὶ ὀνομαστούς· ἱππεύοντας ἐφ' ἵππων πάν-
των ὕξυσιν ἐπὶ σὲ, ἀπὸ βορρᾶ· ἅρματα καὶ τροχοὶ μετ' ὄχλου
λαῶν· θυρεοὶ καὶ πέλται· καὶ βαλοῦσι φυλακὴν ἐπὶ σὲ κύκλῳ
καὶ δώσω πρὸ προσώπου αὐτῶν κρίμα· καὶ ἐκδικήσουσί σε
ἐν τοῖς κρίμασιν αὐτῶν· καὶ δώσω τὸ ζῆλόν μου ἐν σοί· καὶ ποιήσου
σί μοι σὺ, ἐν ὀργῇ θυμοῦ· μυκτῆρά σου καὶ τὰ ὦτά σου· ἀφελοῦ
σι· καὶ νὺς καταλοίπους σου, ἐν ῥομφαίᾳ βαλοῦσιν· αὐλοὶ οἱ ἱμοί
σου, καὶ αἱ θυγατέρες σου, λήψονται· καὶ δώσ καταλοίπους σου,
ἐν πυρὶ ἀναλώσουσι· καὶ ἐκδύσουσί σε ἐν ἱματισμοῖς σου, καὶ
λήψονται τὰ σκεύη τῆς καυχήσεώς σου· καὶ ἀποσρέψω τὰς ἀσε
βείας σου ἐκ σοῦ· καὶ τὴν πορνείαν σου ἐκ γῆς αἰγύπτου, καὶ οὐ
μὴ ἄρῃς σὺς ὀφθαλμούς σου, ἐπ' αὐτούς· καὶ αἰγύπτου, σὺ μὴ μνη
σθῇς ἔτι· διότι τάδε λέγει κς κς· ἰδοὺ παραδίδωμί σε, εἰς χεῖ
ρας ὧν μισεῖς· ἀφ' ὧν ἀπέση ἡ ψυχή σου ἀπ' αὐτῶν· καὶ ποιήσου
σιν ἐν σοὶ ἐν μίσει καὶ λήψονται πάντας σὺς πόνους σου, καὶ σὺκ
μοχθους σου· καὶ ἔσῃ γυμνὴ καὶ ἀκαμονοῦσα· καὶ ἀποκαλυφθήσε
ται αἰσχύνη πορνείας σου, ἐν ἀσελγείᾳ σου· καὶ ἡ πορνεία σου ἐποί
ησε ταῦτά σοι, ἐν τῷ ἐκπορνεῦσαί σε ὀπίσω ἐθνῶν· καὶ ἐμιαί
νου ἐν τοῖς ἐνθυμήμασιν αὐτῶν, ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἀδελφῆς σου ἐποιεῖ
θης· καὶ δώσω τὸ ποτήριον αὐτῆς, εἰς χεῖράς σου· τάδε λέγει κς κύ
ριος· τὸ ποτήριον τῆς ἀδελφῆς σου πίεσαι· τὸ βαθὺ καὶ τὸ πλατὺ,
ἔσαι εἰς γέλωτα, καὶ εἰς μυκτηρισμόν· τὸ πλεονάζον τὸ σωτὸ
λέσαι μέθῃ· καὶ ἐκλύσεως πλησθήσῃ· ποτήριον ἀφανισμοῦ· πο
τήριον ἀδελφῆς σου Σαμαρείας· καὶ πίεσαι αὐτὸ, καὶ ἐκσραγγίξε
καὶ τὰς ὀρτὰς, καὶ τὰς νομὰς αὐτοῦ ἀποσρίψω διότι ἐλάλησ
κα· λέγει ἀδωναὶ κς· διὰ τοῦτο ἐπιλαθοῦ μου, καὶ ἀπέῤῥιψάς με ὀ
πίσω σου· σὺ δὲ σώματός σου, καὶ σὺ, λάβε τὴν ἀσέλειάν σου, καὶ τὴν
πορνείαν σου, καὶ εἶπε κς πρός με, ἰὼ υἱὲ ἀνθρώπου, εἰ κρινεῖς τὴν ὁλολύ
γουσαν καὶ τὴν ὀλιβάσαν· καὶ ἀπαγγελεῖς αὐτῶν τὰς ἀνομίας αὐτῶν·

συρίαν. ἀφ' οὗ ἐπεπόθησα, αὐτὴ ἀπεκαλύψατο τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς. ἠγάπησα καὶ θυγατέρας αὐτῆς ἔλαβον. καὶ αὐτὴ ἐν τῇ πορνείᾳ ἀπέκτεινεν, καὶ ἐγένετο λάλημα ἐν γυναιξὶ καὶ ἐποίησαν ἐκδίκησιν ἐν αὐτῇ, ἐν τοῖς θυγατράσιν αὐτῆς. καὶ εἶδεν ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς ἡ ὀλιβὰ, καὶ διέφθειρε τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῆς, ὑπὲρ αὐτὴν, καὶ τῆς πορνείας αὐτῆς ὑπὲρ τὴν πορνείαν τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. καὶ ἐπὶ μὲν τοὺς ἡγουμένους τῆς ἀσυρίας, ἐπιθυμήσασα καὶ γράπτους ἐγγὺς αὐτῆς ἐνδεδυκότας. δισπάρυφα. ἱππεῖς ἱππαζομένους ἐφ' ἵππων. νεανίσκοι ἐπιλέκτοι πάντες. καὶ εἶδον ὃν μιμιάνται ὁδὸς μία τοῦ ὑὸ καὶ προσέθετο πρὸς τὴν πορνείαν αὐτῆς. καὶ εἶδεν ἄνδρας ἐζωγραφημένους ἐπὶ τὸ τοῖχον. εἰκόνας χαλδαίων ἐζωγραφημένους ἐν γραφίδι δισσωσμένους. ποικίλματα ἐπὶ τὰς ὀσφύας αὐτῶν καὶ πάρας βαπτὰς ἐπὶ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν. ὄψις τριῶν πάντων ὁμοίωμα υἱῶν χαλδαίων. γῆς πατρίδος αὐτῶν. καὶ ἐπέθετο ἐπ' αὐτοὺς ἐν ὁράσει ὀφθαλμῶν αὐτῆς. καὶ ἐξαπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς αὐτοὺς, εἰς γῆν χαλδαίων. καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὴν οἱ υἱοὶ βαβυλῶνος. εἰς κοίτην κατακλύντων. καὶ ἐμίανον αὐτὴν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς. καὶ ἐμιάνθη ἐν αὐτοῖς. καὶ ἀπέστη ἡ ψυχὴ αὐτῆς ἀπ' αὐτῶν. καὶ ἀπεκάλυψε τὴν πορνείαν αὐτῆς. καὶ ἀπεκάλυψε τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς καὶ ἀπέστη ἡ ψυχή μου ἀπ' αὐτῆς. ὃν τρόπον ἀπέστη ἡ ψυχή μου ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. καὶ ἐπλήθυνε τὴν πορνείαν αὐτῆς τοῦ ἀναμνῆσαι ἡμέρας νεότητος αὐτῆς. ἐν αἷς ἐπόρνευσεν ἐν αἰγύπτῳ. καὶ ἐπέθετο ἐπὶ τοὺς χαλδαίους. ὧν ἦσαν ὡς ὄνων αἱ σάρκες αὐτῶν. καὶ αἰδοῖα ἵππων, τὰ αἰδοῖα αὐτῶν. καὶ ἐπεσκέψατο τὴν ἀνομίαν νεότητος αὐτῆς, ἃ ἐποίησας ἐν αἰγύπτῳ. ἐν τῷ καταλύματι αὐτῆς, οἱ μαστοὶ ἔπεσαν νεότητος αὐτῆς. διὰ τὸ ὀλιβὰ, τάδε λέγει κύριος κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω τοὺς ἐραστάς σου ἐπὶ σὲ, ἀφ' ὧν ἀπέστη ἡ ψυχή σου ἀπ' αὐτῶν. καὶ ἐπάξω αὐτοὺς ἐπὶ σὲ, κυκλόθεν ἡγεμόνας βαβυλῶνος. καὶ πάντας τοὺς χαλδαίους. φακὼδ. καὶ σουὲ. καὶ κωὰ. καὶ πάντας ἡγεμόνας ἀσσυρ

αὐτῶν. οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς. ὡς λύκοι ἁρπάζοντες ἁρπάγματα, τοῦ ἐκχέαι αἷμα. ὅπως πλεονεξίᾳ πλεονεκτῶσι. καὶ οἱ προφῆται αὐτῆς ἀλείφοντες αὐτοὺς, πεφύκασι. ὁρῶντες μάταια μαντευόμενοι ψευδῆ, λέγοντες. τάδε λέγει ἀδωναὶ κύριος. καὶ κύριος οὐκ ἐλάλησε. λαὸς τῆς γῆς ἐκπιέζοντες ἀδικίαν. καὶ ἁρπάζοντες ἅρπαγματα. πένητα καὶ πτωχὸν οὐ πένητα καταδυναστεύοντες. καὶ πρὸς τὸν προσήλυτον οὐκ ἀναιρεθόμενοι μετὰ κρίματος. καὶ ἐζήτησα ἐξ αὐτῶν ἄνδρα. ἀναιρεθόμενον ὁρθῶς. καὶ ἐσκόπουν κατὰ πρόσωπόν μου, ὀλεθρεῦσαι, ἐν τῷ διαφθεῖραι τῆς ὀργῆς. τοῦ μὴ εἰς τέλος ἐξαλεῖψαι αὐτήν. καὶ οὐχ εὗρον. καὶ ἐξέχεα ἐπ' αὐτοὺς τὸν θυμόν μου, ἐν πυρὶ ὀργῆς μου. τὴν συντέλισαν τὰς ὁδοὺς αὐτῶν, εἰς κεφαλὰς αὐτῶν δέδωκα. λέγει κύριος κύριος. Κεφάλαιον. κγ. 23.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων. υἱὲ ἀνθρώπου. δύο γυναῖκες ἦσαν θυγατέρες μητρὸς μιᾶς, καὶ ἐξεπόρνευσαν ἐν Αἰγύπτῳ. ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν ἐπόρνευσαν. ἐκεῖ ἐπιέσθη οἱ μαστοὶ αὐτῶν. ἐκεῖ διεπαρθενεύθησαν. τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν ἡ ὁλὰ ἡ πρεσβυτέρα, καὶ ὁλιβὰ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς, καὶ ἐγένοντό μοι. καὶ ἔτεκον υἱοὺς καὶ θυγατέρας. καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν, Σαμαρεία ἡ ὁλὰ. καὶ Ἰερουσαλὴμ ἡ ὁλιβά. καὶ ἐξεπόρνευσον ἡ ὁλὰ ἀπ' ἐμοῦ. καὶ ἐπιθύμησε ἐπὶ ἐραστὰς αὐτῆς. ἐπὶ υἱοὺς ἀσσυρίους ἐγγίζοντας αὐτῇ, ἐνδεδυκότας ὑακίνθινα. ἡγουμένους καὶ στρατηγούς. νεανίσκοι ἐπίλεκτοι πάντες. ἱππεῖς ἱππαζόμενοι ἐφ' ἵπποις. καὶ ἐδόκει τῷ πορνεύειν αὐτῆς ἐπ' αὐτούς. ἐπίλεκτοι υἱοὶ ἀσσυρίων πάντες. καὶ ἐπὶ πάντας ἐφ' οὓς ἐπιθύμησε. ἐνθυμήμασιν αὐτῶν ἐμιαίνετο. καὶ τῷ πορνείᾳ αὐτῆς ἐξ Αἰγύπτου, οὐκ ἐγκατέλιπεν, ὅτι μετ' αὐτῆς ἐκοιμήθησαν ἐν τῇ νεότητι αὐτῆς. καὶ αὐτοὶ διεπαρθένευσαν αὐτῇ. καὶ ἐξέχεαν τὴν πορνείαν αὐτῶν, ἐπ' αὐτόν. διατοῦτο παρέδωκα αὐτὴν, εἰς χεῖρας τῶν ἐραστῶν αὐτῆς. εἰς χεῖρας υἱῶν ἀσ-

καὶ σωτηλίσω σωτήλωσιν κακίας ὑμῶν τῶν καταδωκασῶν
ἐμὲ δι' ἐπιλάθου, λέγει κύριος κύριος· ἐὰν δὲ παταξω, χεῖρά
μου πρὸς χεῖρά μου· ἐφ' οἷς σωτηλίζει οἷς ἐποίησας, καὶ ὃς πᾶς
εἰμασὶ ὑμῶν· ζῶν γενημένοις ἐν μέσῳ ὑμῶν, ἃ ὑποστήσει ἡ κερ
δία ὑμῶν· ἃ κρατήσουσιν αἱ χῆρες ὑμῶν, ἐν ταῖς ἡμέραις αἷς ἐγὼ
ποιῶ ἐν σοί· ἐγὼ κύριος λελάληκα καὶ ποιήσω, καὶ σφαγήσο
πῶσι ἐν πᾶσι ἔθνεσι· καὶ διασπερῶ σε ἐν ταῖς χώραις· καὶ ἐν
χλείψῃ ἡ ἀκαθαρσία σου ἐκ σου· καὶ κατακληρονομήσω ἐν σοί,
κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἐθνῶν· καὶ γνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος.
Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με, λέγων, υἱὲ ἀνθρώπου· ἰδοὺ
γεγόνασί μοι οἶκος Ἰσραήλ· ἀναμεμιγμένοι παντὸς χαλκοῦ
καὶ σιδήρου· καὶ κασσιτήρου καὶ μολίβδου· ἐν μέσῳ ἀργυρίου,
ἀναμεμιγμένον ἐστὶ διατεῖ ἦσαν, τάδε λέγει κύριος κύριος·
ἀνθ' ὧν ἐγένεσθε πάντες εἰς σύγκρασιν μίαν, διατεῖ ἰδοὺ ἐγὼ
εἰσδέχομαι ὑμᾶς, εἰς μέσον Ἰερουσαλήμ· καθὼς εἰσδέχεται ἄρ
γυρος καὶ χαλκός· καὶ σίδηρος καὶ κασσίτερος· καὶ μόλιβδος
εἰς μέσον καμίνου· καὶ ἐκφυσῆσαι εἰς αὐτὸ πῦρ· τῆκαι αὐτὸ καὶ
οὕτως εἰσδέξομαι ἐν ὀργῇ μου· καὶ σωλῶ καὶ τήξω ὑμᾶς
καὶ ἐμφυσήσω ἐφ' ὑμᾶς, ἐν πυρὶ ὀργῆς μου· καὶ τακήσεσθε
ἐν μέσῳ αὐτῆς· καὶ ἐπιγνώσεσθε, διότι ἐγὼ κύριος· ἐξέχεα
θυμόν μου ἐφ' ὑμᾶς· καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με, λέγων,
υἱὲ ἀνθρώπου· εἶπον αὐτῇ· σὺ εἶ γῆ· ἡ μὴ βρεχομένη· ἡ δὲ ὑετὸς
καταβήσεται ἐπὶ σέ, ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς· ὡς οἱ ἁρπαγόμενοι ἐν μέ
σῳ αὐτῆς· ὡς λέοντος ὠρυόμενοι ἁρπάζοντος ἅρπαγμα, ἓν
χὰς κατεδίοντος ἐν σωσεσίᾳ· ψυχὰς λαμβάνοντες ἐν ἀδικίᾳ
καὶ χήρας σου, ἐπληθύνθησαν ἐν μέσῳ σου· καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῆς,
ἠθέτησαν νόμον μου· καὶ ἐβεβήλωσα τὰ ἅγιά μου· ἀνὰ μέσον ἁγί
ου καὶ βεβήλου, οὐκ ἔσυλλον· καὶ ἀνὰ μέσον ἀκαθάρτου, καὶ τοῦ κα
θαροῦ οὐ διέστελλον· καὶ ἀπὸ τῶν σαββάτων μου, παρεκάλυπτον
τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν· καὶ τὰ σάββατά μου, ἐβεβήλωσεν ἐν μέσῳ

ξηρίᾳ, μὴ ἐς ἐν κληδὼν ᾖ, μὴ καταλύσῃς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. ὃ γενήσεται ἐν τῇ γῇ τῇ ἰδίᾳ σου κρινῶ σε. καὶ ἐκχεῶ ἐπὶ σὲ τὸ ὀργήν μου ἐν πυρὶ ὀργῆς μου ἐμφυτεύσω σοι. μὴ παραδώσω ἐς χεῖρας ἀνθρώπων τεκταινόντων διαφθορὰν ἐν πυρὶ ἴσῃ κατάβρωμα. τὸ αἷμά σου ἔσται ἐν μέσῳ τῆς γῆς σου. ὅτι ἐγὼ κς λελάληκα. Κεφ. κβ. 22.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων. καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, εἰ κρινεῖς τὴν πόλιν τῶν αἱμάτων. καὶ παράδειξον αὐτῇ πάσας τὰς ἀνομίας αὐτῆς καὶ ἐρεῖς. τάδε λέγει κς ὁ θεὸς ἡ πόλις ἐκχέουσα αἵματα ἐν μέσῳ αὐτῆς. τοῦ ἐλθεῖν καιρὸν αὐτῆς. καὶ ποιοῦσα εἰδωλίματα καθ ἑαυτῆς, τοῦ μιαίνειν αὐτήν, ἐν τοῖς αἵμασιν αὐτῶν, ὧ ἐξέχεας παραπέπωκας. καὶ ἐν τοῖς εἰδωλίμασι σου οἷς ἐποίησας, ἐμιάνθη. καὶ ἤγγισας τὰς ἡμέρας σου. καὶ ἦλθες καιρὸν ἐτῶν σου. διὰ τοῦτο δέδωκά σε, εἰς ὀνειδισμὸν τοῖς ἔθνεσι. καὶ εἰς ἐμπαιγμόν, πάσαις τοῖς χώραις τοῖς ἐγγίζουσι πρός σε. καὶ τοῖς μακρὰν ἀπεχούσαις ἀπὸ σοῦ. καὶ ἐμπαίξονταί σε οἱ, ἀκάθαρτος ὄνομασι καὶ πολλὴ ἐν ταῖς ἀνομίαις. ἰδοὺ οἱ ἄρχοντες ἕκαστος Ἰσραὴλ, ἕνα ἕκαστος πρὸς βραχίονα αὐτοῦ ἐγένοντό σοι ἐν σοὶ, ὅπως ἐκχέωσιν αἷμα. πατρὸς καὶ μητρὸς, ἐκακολόγουν ἐν σοί. καὶ πρὸς τὸν προσήλυτον ἐπιεζόμενον ἐν ἀδικίαις ἐν σοί. ὀρφανὸν καὶ χήραν κατεδυνάστευον ἐν σοί. καὶ τὰ ἅγιά μου ἐξουθένησα. καὶ τὰ σάββατά μου, ἐβεβήλωσεν ἐν σοί. ἄνδρες λησταὶ ἦσαν ἐν σοὶ. ὅπως ἐκχέωσιν ἐν σοὶ αἷμα. καὶ ἐπὶ τὰ ὄρεια, ἔφαγον ἐν σοί. ἀνόσια ἐποίησαν ἐν σοί. ἀσχήμονα πράξει, ἀπεκάλυψαν ἐν σοί. καὶ ἐν ἀκαθαρσίαις ἀποκαθημένῳ, ἐταπείνουσαν ἐν σοί. καὶ ἕκαστος τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἐμόλυναν. καὶ ἕκαστος τὴν νύμφην αὐτοῦ ἐμίανεν ἐν ἀσεβείᾳ. Καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. καὶ θυγατέρα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐταπείνων ἐν σοί. δῶρα ἐλάμβανον ἐν σοί. ἵνα ἐκχέωσιν αἷμα. τόκον καὶ πλεονασμὸν ἐλάμβανόσαν ἐν σοί.

θιάταξον σεαυτῷ δύο ὁδούς. τὸ ἀσιλθὲν ῥομφαίαν βασιλέως
βαβυλῶνος καὶ χώρας μιᾶς ἐξελεύσονται ἀρχαὶ δύο. καὶ χεῖ-
ρα ἐπιμάξουσιν ἐν ἀρχῇ ὁδοῦ πόλεως. ἐπ' ἀρχῆς ὁδοῦ διατά-
ξεις. καὶ σὺ βάβιμαξον καὶ διάταξον ὁδὸν, τὸ ἀσιλθὲν ῥομφαί-
αν ἐπὶ ῥαββάθ. ἐπὶ ἡλῶν ἀμμὼν, καὶ ἐπὶ τὸν ἰουδαίαν. καὶ ἐν
ἱερουσαλὴμ, ἐν μέσῳ αὐτῆς. διότι στήσεται βασιλεὺς βαβυλῶ-
νος ἐπὶ τὸν ἀρχαίαν ὁδὸν. ἐπ' ἀρχῆς τῶν δύο ὁδῶν, τὸ μαν-
τεύσασθαι μαντείαν, τὸ ἀναβράξαι ῥάβδον. καὶ ἐπερωτῆσαι
ἐν λίθοις γλυπτοῖς. καὶ κατασκοπήσεται ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ. ἐγέ-
νετο μαντεῖον ἐν ἱερουσαλὴμ, τὸ βαλεῖν χάρακας. καὶ τὸ διανοεῖ-
ξαι στόμα ἐν σοῇ ὑψῶσαι φωνὴν μετὰ κραυγῆς. τὸ βαλεῖν χά-
ρακα, ἐπὶ τὰς πύλας αὐτῆς. καὶ βαλεῖν χῶμα, καὶ οἰκοδομῆ-
σαι βιλεσάσας. καὶ ἔσονται αὐτοῖς ὡς μαντεύομενοι μαντείαν
ἐνώπιον αὐτῶν. καὶ αὐτὸς ἀναμιμνήσκων ἀδικίας αὐτὸ μηδεῖ-
ναι. σὺν τοῦτο τάδε λέγει κύριος κύριος ὁ θεός. ἀνθ' ὧν ἀναμνή-
σατε τὰς ἀδικίας ὑμῶν, ἐν τῷ ἀποκαλυφθῆναι τὰς ἀσεβείας
ὑμῶν, τὸ ὀραθῆναι ἁμαρτίας ὑμῶν. ἐν πάσαις ταῖς ἀσεβείαις
ὑμῶν. ἐν οἷς ἐπιπεπλεύμασιν ὑμῶν, ἀνθ' ὧν ἀναμνήσθητε, ἐν τού-
τοις ἁλώσεσθε. καὶ σὺ βέβηλε ἄνομε. ἀφήκουμβρε τὸ ἰσραήλ-
ὃν ἡμέρα ἐν καιρῷ ἀδικίας πέρας. τάδε λέγει κύριος κύ-
ριος. ἀφέλου τὸν κίδαριν, καὶ ὑπόθου τὴν σίφωνα αὐτῆς. οὐ διαυ-
τὴν ἴσαι. ταπείνωσις ὑψηλὸν, καὶ ὕψωσις ταπεινόν. ἀδικί-
αν ἀδικίαν θήσομαι αὐτήν. ἔσται αὐτὴ διαύτη ἴσαι, ἕως ἂν ἔλθῃ
ᾧ κεκρίκε. καὶ παραδώσω αὐτῷ. καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, προφή-
τευσον καὶ ἐρεῖς. τάδε λέγει κύριος κύριος ὁ θεὸς πρὸς υἱοὺς ἀμ-
μὼν, καὶ πρὸς ὀνειδισμὸν αὐτῶν. καὶ ἐρεῖς ῥομφαία ῥομ-
φαία ἠσπασμένη εἰς σφαγὴν. καὶ ἠσπασμένη εἰς σωτηλόων.
ἐγείρω ὅπως σίλβῃς ἐν τῇ ὁράσει σου τῇ ματαίᾳ. καὶ ἐν σοὶ
μαντεύωνται σοι ψεύδη. τὸ παραδοῦναί σε ἐπὶ τραχήλους τρα-
ματιῶν ἀνόμων, ὧν ἥκει ἡ ἡμέρα, ἐν καιρῷ ἀδικίας πέρας. ἀπὸ

φησὶ μὴ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτῆς, ἐπὶ πᾶσαν σάρκα· ἀπὸ ἀπηλιώτου ἕως δυσμῶν· καὶ ἐπιγνώσεται πᾶσα σὰρξ· διότι ἐγὼ κύριος, ἐξ ἐμοῦ σὺ ἐρχῃ πρὸς μέ, ἐκ τῆς κοιλίας αὐτῆς· καὶ ὦκ ἀποστρέψει μὴ ἐκ σοῦ· καὶ σὺ ἐμὲ ἀνθρώπου, κατάσκαξον ἐν σωρείᾳ ὀστέων σου· καὶ ἐν ὀδύναις συνάξεις κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν· καὶ ἔσαι ἐγὼ ἄπασι πρὸς σὲ ἕνεκα τίνος σὺ συνάξεις· καὶ ὀρεῖς τὴν ἄγκυλίαν, διότι ἐρχεται· καὶ θραυσθήσεται πᾶσα καρδία· καὶ πᾶσαι χεῖρες παραλυθήσονται· καὶ ἐκλυθήσεται πᾶσα σὰρξ· καὶ πᾶν γόνυ μα· καὶ πάντες μηροὶ μολωθήσονται ὕδατα· ἰδοὺ ἔρχεται· καὶ ἔσαι λέγει κύριος κύριος ὁ θεός· Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων, ἐμὲ ἀνθρώπου· προφήτευσον καὶ ὀρεῖς· τάδε λέγει ἀδωναὶ κύριος· εἶπον ῥομφαία ῥομφαία· ὀξύνη, καὶ θυμώθητι, ὅπως σφάξῃς σφάγια· ὀξύνη· ὅπως γένῃ εἰς σίλβωσιν, ἵνα μὴ εἰς παράλυσιν· σφάξει ἐξύνη· ἀπόθες πᾶν ξύλον· καὶ ἔδωκεν αὐτὴν ἵνα μὴ τῷ κρατεῖν εἰς χεῖρας αὐτοῦ· ἐξηκονήθη ῥομφαία· ἔσται ἵνα μὴ τὸ δοθῆναι αὐτὴν εἰς χεῖρας ἀποκαθαίρεσθαι· σφάγιον· καὶ ὁλόλυξον· ἐμὲ ἀνθρώπου· ὅτι αὕτη ἐγένετο ἐν τῷ λαῷ μου· αὕτη ἐν πᾶσι τοῖς ἀφηγουμένοις τοῦ ἰσραὴλ παροικήσουσιν ῥομφαίᾳ· ἐγένετο τῷ λαῷ μου· σὺ οὖν τύπτου χρότησον χεῖρα σου, ὅτι διπλασιάζεται καὶ τριπλασιάζεται ῥομφαία τραυματιῶν ἔστι· ῥομφαία τραυματιῶν, ἡ μεγάλη καὶ ἐκκόψεις αὐτοὺς ὅπως θραυσθῇ ἡ καρδία· καὶ πληθυνθῶσιν οἱ ἀσθενοῦντες· ἐπὶ πᾶσιν πύλαις αὐτῶν, παρασκευὴν εἰς σφάγια ῥομφαίας· εὖ γένεσαι εἰς σίλβωσιν· εὖ γένεσαι εἰς σφαγὴν μὴ σλαυρεύσῃ· ὀξύνη ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ εὐωνύμων, ὅ ἂν τὸ πρόσωπόν σου ἐξεγείρηται· καὶ ἐγὼ δὲ κρατήσω, χεῖρά μου πρὸς χεῖρά μου, καὶ ἀναφήσω τὸν θυμόν μου· ἐγὼ κύριος ἐλάλησα· καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων· καὶ σὺ ἐμὲ ἀνθρώπου

ὑμῶν, καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν ἀφορισμῶν ὑμῶν, ἐν πᾶσι τοῖς ἁγιάσμασιν ὑμῶν. ἐν ὀσμῇ εὐωδίας προσδέξομαι ὑμᾶς, ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν με ὑμᾶς ἐκ τῶν λαῶν, καὶ εἰσδέξεταί ὑμᾶς ἐκ τῶν χωρῶν, ἐν αἷς διεσκορπίσθητε ἐν αὐτοῖς. καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν ὑμῖν κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν λαῶν. καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος. ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν με ὑμᾶς, εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ. εἰς τὴν γῆν ἣν ἦρα τὴν χεῖράμου δοῦναι αὐτὴν, τοῖς πατράσιν ὑμῶν. καὶ μνησθήσεσθε ἐκεῖ τὰς ὁδοὺς ὑμῶν, ἐν αἷς ἐμιάνθητε ἐν αὐτοῖς. καὶ ὀφθήσεσθε τὰ πρόσωπα ὑμῶν. ἐν πάσαις τοῖς ἀδικίαις ὑμῶν. καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος. ἐν τῷ ποιῆσαί με, οὕτως ὑμῖν. ὅπως τὸ ὄνομά μου μὴ βεβηλωθῇ, κατὰ τὰς ὁδοὺς ὑμῶν τὰς πονηράς. καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν, τὰ διεφθαρμένα, λέγει ἀδωναὶ κύριος. Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων. Υἱὲ ἀνθρώπου. στῆθι σον ✠ πρόσωπόν σου ἐπὶ θαμάν. καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ δασῶν. καὶ προφήτευσον ἐπὶ θυμὸν ἡγουμένων ναβί. καὶ ἐρεῖς τῷ θυμῷ, ναβί. Ἄκουε λόγον κυρίου. τάδε λέγει κύριος κύριος ὁ θεός. ἰδοὺ ἐγὼ φυσῶ ἐν σοὶ πῦρ. καὶ καταφάγεται ἐν σοὶ πᾶν ξύλον χλωρόν. καὶ σβεσθήσεται ἡ φλὸξ ἐξαφθεῖσα. καὶ κατακαυθήσεται ἐν αὐτῇ, πᾶν πρόσωπον. ἀπὸ ἀπηλιώτου, ἕως βορρᾶ. καὶ ἐπιγνώσεται πᾶσα σὰρξ, ὅτι ἐγὼ κύριος ἐξεκαυσα αὐτό. καὶ οὐ σβεσθήσεται, καὶ εἶπα μισθαμῶς κύριε κύριε. αὐτοὶ λέγουσι πρός με. οὐχὶ παραβολὴ ἐστὶ λεγομένη ἐν αὐτῇ.

Κεφάλαιον. κα. 21.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων. Υἱὲ ἀνθρώπου. στῆθι κ πρόσωπόν σου ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐπίβλεψον τὰ ἅγια αὐτῶν. καὶ προφητεύσεις τῇ γῇ τοῦ Ἰσραὴλ. τάδε λέγει κύριος ὁ θεός. ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σέ. καὶ ἐκκαύσω ✠ ἐγχειρίδιόν μου, ἐκ τοῦ κολεοῦ αὐτοῦ. καὶ ἐξολεθρεύσω ἐκ σοῦ δίκαιον καὶ ἄδικον. οὕτως ἐξολεθρεύσει ✠ ἐγχειρί-

λίξωντο δ ὄνομα αὐτῆς ἀβανὰ, ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. Καὶ
ἔδοξεν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου πονηρὰ ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ ἐξέλιπον
τοὺς θεοὺς τῶν πατέρων αὐτῶν, καθὼς ἐνετείλατο αὐτοῖς κύριος.
καὶ οὐκ ἐποίησαν κατὰ πάντα, ὅσα ἐνετείλατο αὐτοῖς κύριος.
καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς μόσχους χωνευτοὺς δύο, καὶ ἐποίησαν ἄλσος,
καὶ προσεκύνησαν πάσῃ τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐλάτρευσαν
τῷ Βάαλ. καὶ διεβίβασαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας
αὐτῶν διὰ πυρὸς, καὶ ἐμαντεύοντο καὶ ἐξελογοῦντο, καὶ ἐπράθησαν
τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, παροργίσαι αὐτόν. καὶ
ὠργίσθη κύριος σφόδρα ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέρριψεν αὐτοὺς ἀπὸ
προσώπου αὐτοῦ, καὶ οὐκ ὑπελείφθη πλὴν φυλὴ Ἰούδα μόνη. καὶ
γὰρ Ἰούδας οὐκ ἐφύλαξε τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν, καὶ
ἐπορεύθησαν ἐν τοῖς νόμοις τοῦ Ἰσραὴλ, οὓς ἐποίησαν. καὶ ἐξουδένωσε
κύριος πᾶν τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ, καὶ ἐταπείνωσεν αὐτοὺς, καὶ
παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας διαρπαζόντων, ἕως οὗ ἀπέρριψεν αὐτοὺς
ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. ὅτι ἐσχίσθη Ἰσραὴλ ἀπὸ οἴκου Δαυὶδ, καὶ
ἐβασίλευσαν ἑαυτοῖς Ἱεροβοὰμ υἱὸν Ναβάτ· καὶ ἀπέστησεν Ἰσραὴλ
ὄπισθεν κυρίου, καὶ ἐποίησεν αὐτοὺς ἁμαρτάνειν ἁμαρτίαν μεγάλην.
καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν πάσαις ταῖς ἁμαρτίαις Ἱεροβοὰμ,
ἃς ἐποίησε, καὶ οὐκ ἀπέστησαν ἀπ' αὐτῶν, ἕως οὗ μετέστησε κύριος
τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καθὼς ἐλάλησε διὰ χειρὸς πάντων
τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν. καὶ ἀπῳκίσθη Ἰσραὴλ ἐκ τῆς γῆς
αὐτοῦ εἰς Ἀσσυρίους ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. καὶ ἀνήγαγεν βασιλεὺς
Ἀσσυρίων ἐκ Βαβυλῶνος καὶ ἐκ Χουθὰ καὶ ἐξ Ἀβὰ καὶ ἐξ Ἐμὰθ καὶ
Σεφαρουαὶμ, καὶ κατῴκισεν ἐν πόλεσι Σαμαρείας ἀντὶ υἱῶν Ἰσραὴλ,
καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν Σαμάρειαν, καὶ κατῴκησαν ἐν πόλεσιν αὐτῆς.
καὶ ἐγένετο ἐν τῷ καιρῷ τῆς καταγωγῆς αὐτῶν ἐκεῖ, οὐκ ἐφοβήθησαν
τὸν κύριον· καὶ ἐξαπέστειλεν κύριος ἐν αὐτοῖς τοὺς λέοντας, καὶ ἦσαν
ἀποκτέννοντες ἐν αὐτοῖς. καὶ εἶπαν τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων λέγοντες·
τὰ ἔθνη, οὓς μετῴκισας καὶ κατῴκισας ἐν πόλεσι Σαμαρείας, οὐκ
ἔγνωσαν τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ τῆς γῆς· καὶ ἐξαπέστειλεν ἐν αὐτοῖς τοὺς
λέοντας, καὶ ἰδοὺ θανατοῦσιν αὐτοὺς, καθότι οὐκ ἔγνωσαν τὸ κρίμα
τοῦ θεοῦ τῆς γῆς. καὶ ἐνετείλατο βασιλεὺς Ἀσσυρίων λέγων· ἀπάγετε
ἐκεῖθεν τοὺς ἱερεῖς, οὓς ἀπῴκισατε ἐκεῖθεν, καὶ πορευθήτωσαν καὶ
κατοικησάτωσαν ἐκεῖ, καὶ διδασκέτωσαν αὐτοὺς τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ
τῆς γῆς. καὶ ἦλθεν εἷς τῶν ἱερέων, οὓς ἀπῴκισαν ἐκ Σαμαρείας, καὶ
κατῴκησεν ἐν Βαιθὴλ, καὶ ἦν διδάσκων αὐτοὺς πῶς φοβηθήσονται
τὸν κύριον. καὶ ἦσαν ἕκαστον τὸ ἔθνος ποιοῦντες τοὺς θεοὺς αὐτῶν,
καὶ ἔθεντο ἐν τοῖς οἴκοις τῶν ὑψηλῶν, οὓς ἐποίησαν οἱ Σαμαρεῖται,
ἕκαστον τὸ ἔθνος ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν, ἐν αἷς κατῴκουν ἐκεῖ. καὶ
οἱ ἄνδρες Βαβυλῶνος ἐποίησαν τὸν Σοκχὼθ βενὼθ, καὶ οἱ ἄνδρες
Χουθὰ ἐποίησαν τὸν Νηργὰλ, καὶ οἱ ἄνδρες Ἐμὰθ ἐποίησαν τὸν
Ἀσιμὰ, καὶ οἱ Εὐαῖοι ἐποίησαν τὸν Νεβαὶ καὶ τὸν Ταρτάκ, καὶ οἱ
Σεφαρουαῖοι κατέκαιον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν πυρὶ τῷ Ἀδραμελὲχ καὶ
Ἀναμελὲχ θεοῖς Σεφαρουαΐμ. καὶ ἐφοβήθησαν τὸν κύριον, καὶ ἐποίησαν
ἑαυτοῖς ἐκ τῶν ἐσχάτων αὐτῶν ἱερεῖς ὑψηλῶν, καὶ ἦσαν ἱερατεύοντες
ἐν τοῖς οἴκοις τῶν ὑψηλῶν. καὶ ἐφοβήθησαν τὸν κύριον, καὶ ἐλάτρευον
τοῖς θεοῖς αὐτῶν κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἐθνῶν, ἐκ τῶν ὧν ἀπῴκισαν
αὐτοὺς ἐκεῖθεν. ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας αὐτοὶ ποιοῦσι κατὰ τὰ κρίματα
τὰ πρῶτα· οὐ φοβοῦνται τὸν κύριον, καὶ αὐτοὶ οὐ ποιοῦσι κατὰ τὰ
δικαιώματα αὐτῶν καὶ κατὰ τὸ κρίμα αὐτῶν καὶ κατὰ τὸν νόμον καὶ
κατὰ τὴν ἐντολὴν, ἣν ἐνετείλατο κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰακὼβ, οὗ ἔθηκεν
τὸ ὄνομα Ἰσραήλ. καὶ διέθετο μετ' αὐτῶν διαθήκην καὶ ἐνετείλατο
αὐτοῖς λέγων· οὐ φοβηθήσεσθε θεοὺς ἑτέρους, καὶ οὐ προσκυνήσετε
αὐτοῖς, καὶ οὐ λατρεύσετε αὐτοῖς, καὶ οὐ θύσετε αὐτοῖς· ἀλλὰ κύριον
τὸν θεὸν ὃς ἀνήγαγεν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν δυνάμει μεγάλῃ καὶ
ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, αὐτὸν φοβηθήσεσθε, καὶ αὐτῷ προσκυνήσετε,
καὶ αὐτῷ θύσετε· καὶ τὰ προστάγματα καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὸν
νόμον καὶ τὴν ἐντολὴν, ἃ ἔγραψεν ὑμῖν, φυλάξεσθε ποιεῖν πάσας τὰς
ἡμέρας· καὶ οὐ φοβηθήσεσθε θεοὺς ἑτέρους. καὶ τὴν διαθήκην, ἣν
διέθετο μεθ' ὑμῶν, οὐ μὴ ἐπιλάθησθε, καὶ οὐ φοβηθήσεσθε θεοὺς
ἑτέρους· ἀλλὰ κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν φοβηθήσεσθε, καὶ ἐξελεῖται ὑμᾶς
ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν. καὶ οὐκ ἐπήκουσαν, ἀλλὰ κατὰ
τὸ κρίμα αὐτῶν τὸ πρῶτον αὐτοὶ ποιοῦσιν. καὶ ἦσαν τὰ ἔθνη ταῦτα
φοβούμενα τὸν κύριον, καὶ τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν ἐδούλευον· καὶ οἱ υἱοὶ
αὐτῶν καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν αὐτῶν, καθὼς ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτῶν,
οὕτως ποιοῦσιν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

μος ὁ θεὸς ὑμῶν· καὶ ἐν τοῖς προστάγμασί μου πορεύεσθε· καὶ
τὰ δικαιώματά μου φυλάσσητε καὶ ποιῆτε αὐτά· καὶ τὰ σάβ
βατά μου ἁγιάζετε· καὶ ἔσω εἰς σημεῖον, ἀνὰ μέσον ἐμοῦ, καὶ
ὑμῶν τοῦ γινώσκειν· διότι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, καὶ παρ-
πίκρωσάν με· καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, ἐν τοῖς προστάγμασί μου,
οὐκ ἐπορεύθησαν· καὶ τὰ δικαιώματά μου, οὐκ ἐφυλάξαντο
τοῦ ποιῆν αὐτά· ἃ ποιήσει αὐτὰ ἄνθρωπος, καὶ ζήσεται ἐν αὐ
τοῖς· καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλωσαν σφόδρα· καὶ εἶπα τοῦ ἐκ
χέαι τὸν θυμόν μου ἐπ' αὐτούς, ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ συντελέσαι τὰς
ὀργήν μου ἐπ' αὐτούς· καὶ ἐποίησα, ὅπως μὴ γνωσθῇ τὸ ὄνομά μου τὸ πα
ρασταθέν, μὴ βεβηλωθῇ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν· ὧν ἐξήγαγον αὐτοὺς
κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν· καὶ ἐγὼ ἐξῆρα τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτούς·
ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ διασκορπίσαι αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ σκορ
πίσαι αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις· ἀνθ' ὧν τὰ δικαιώματά μου, οὐκ
ἐποίησαν, καὶ τὰ προστάγματά μου, ἀπώσαντο· καὶ ἐν τοῖς προ
στάγμασί μου, οὐκ ἐπορεύθησαν ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ σάββατά μου
ἐβεβήλωσαν· καὶ ὀπίσω τῶν ἐνθυμημάτων τῶν πατέρων αὐτῶν,
ἦσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν· καὶ ἐγὼ ἔδωκα αὐτοῖς, προστάγμα
τα οὐ καλὰ καὶ δικαιώματα, ἐν οἷς οὐ ζήσονται ἐν αὐτοῖς· καὶ
μιανῶ αὐτούς, ἐν τοῖς δόγμασιν αὐτῶν, ἐν τῷ διαπορεύε
σθαί με· πᾶν διανοῖγον, μήτραν· ὅπως ἀφανίσω αὐτούς· ἵνα
γνῶσιν, ὅτι ἐγὼ κύριος· Διατοῦτο λάλησον πρὸς ἐν οἴκῳ Ἰσ
ραήλ· υἱὲ ἀνθρώπου· καὶ ὁρᾷς πρὸς αὐτούς· τάδε λέγει ἀδω
ναὶ κύριος, ἕως τούτου παρώργισάν με, οἱ πατέρες ὑμῶν, ἐν
τοῖς παραπτώμασιν αὐτῶν· ἐν οἷς παρέπιπτον εἰς ἐμέ· καὶ εἰσήγα
γον αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν· ἣν ἦρα τὴν χεῖρά μου, τοῦ δοῦναι αὐτὴν
αὐτοῖς· καὶ εἶδον πάντα βουνὸν ὑψηλὸν· καὶ πᾶν ξύλον κατάσκιον
καὶ ἔθυσαν ἐκεῖ τοῖς θυσίαις αὐτῶν· καὶ ἔταξαν ἐκεῖ ὀσμὴν εὐωδίας
αὐτῶν· καὶ ἐποίησαν ἐκεῖ τὰς σπονδὰς αὐτῶν, καὶ εἶπα πρὸς
αὐτούς· τί ἐστιν ἡ ἄβασις, ὅτι ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ· καὶ ἐπε-

ηλων τῶν ἐθνῶν· ὧν αὐτοί εἰσιν ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἐν οἷς ἐγὼ
ὤφθην πρὸς αὐτοὺς ἐνώπιον αὐτῶν· τοῦ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς
Αἰγύπτου· καὶ ἐξήγαγον αὐτοὺς, ἐκ γῆς Αἰγύπτου· καὶ ἤγαγον αὐ
τοὺς εἰς τὴν ἔρημον· καὶ ἔδωκα αὐτοῖς τὰ προστάγματά μου·
καὶ τὰ δικαιώματά μου ἐγνώρισα αὐτοῖς· ὅσα ποιήσει αὐτὰ
ἄνθρωπος· καὶ ζήσεται ἐν αὐτοῖς· καὶ τὰ σάββατά μου ἔδωκα
αὐτοῖς, τοῦ εἶναι εἰς σημεῖον ἀνὰ μέσον ἐμοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον αὐ
τῶν, τοῦ γνῶναι αὐτοὺς ὅτι ἐγὼ κύριος, ὁ ἁγιάζων αὐτούς·
καὶ εἶπα πρὸς αὐτοὺς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἐν τοῖς προστά
γμασί μου, οὐ πορεύθητε· καὶ τὰ δικαιώματά μου φυλάξασθε μὴ
ποιεῖν αὐτά· ἃ ποιήσει αὐτὰ ἄνθρωπος, καὶ ζήσεται ἐν αὐτοῖς·
καὶ παρεπίκρανάν μοι οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν οἷς προ
στάγμασί μου, οὐκ ἐπορεύθησαν· καὶ τὰ δικαιώματά μου ἐξου
θένησαν· ἃ ποιήσει αὐτὰ ἄνθρωπος, καὶ ζήσεται ἐν αὐτοῖς·
καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλωσαν σφόδρα· καὶ εἶπα τοῦ ἐκχέαι
τὴν θυμόν μου ἐπ' αὐτοὺς, ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ ἐξαναλῶσαι αὐ
τούς· καὶ ἐποίησα· ὅπως μὴ τὸ ὄνομά μου βεβηλωθῇ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, ὧν ἐξήγαγον αὐτοὺς κατ' ὀφθαλμοὺς αὐ
τῶν· καὶ ἐγὼ ἐξῆρα τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτοὺς, ἐν τῇ ἐρήμῳ
μὴ παράπαν· τοῦ μὴ εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκα
αὐτοῖς· γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι κηρίον ἐστί, παρὰ πᾶσαν τὴν
γῆν· οὗ ὧν τὰ δικαιώματά μου ἐξουθένησαν· καὶ ἐν τοῖς προστά
γμασί μου, οὐκ ἐπορεύθησαν ἐν αὐτοῖς· καὶ τὰ σάββατά μου
ἐβεβήλωσαν· καὶ ὀπίσω τῶν ἐνθυμημάτων τῶν καρδιῶν αὐ
τῶν, ἐπορεύοντο· καὶ ἐφείσατο ὁ ὀφθαλμός μου ἐπ' αὐτούς,
τοῦ ἐξαλεῖψαι αὐτούς· καὶ οὐκ ἐποίησα αὐτοῖς ὡς συνετέλεσαν
ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ εἶπα πρὸς τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ·
ἐν τοῖς νομίμοις τῶν πατέρων ὑμῶν, μὴ πορεύεσθε· καὶ τὰ
δικαιώματα αὐτῶν, μὴ φυλάσσεσθε· καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμα
σιν αὐτῶν μὴ μολύνεσθε, μὴ συναναμίγνυσθε, καὶ μὴ μιαίνεσθε· ἐγὼ κύ

ῥάβδος ἰσχύος αὐτῆς. πῦρ ἀνήλωσεν αὐτὸν. καὶ νῦν πεφυτευ-
κασιν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ. ἐν γῇ ἀνύδρῳ. καὶ ἐξῆλθε πῦρ ἐκ
ῥάβδου ἐκλεκτῶν αὐτῆς, καὶ κατέφαγεν αὐτὸν, καὶ οὐκ ἦν ἐν
αὐτῇ ῥάβδος ἰσχύος. φυλὴ, ἐς παραβολὴν ἐρεῖνε ἐστί. καὶ ἔσται
εἰς ἐρεῖον. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑβδόμῳ ἐν τῷ πέμ-
πτῳ μηνὶ, δεκάτῃ τοῦ μηνὸς, ἦλθον ἄνδρες ἐκ τῶν πρεσβυτέρων
τοῦ οἴκου ἰσραὴλ, ἐπερωτῆσαι ἐν κύριον. καὶ ἐκάθισαν πρὸ
προσώπου μου.

Κεφάλαιον. κ. 20.

Αἰ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με. λέγων, υἱὲ ἀνθρώ-
κ που. λάλησον πρὸς οὓς πρεσβυτέρους τοῦ οἴκου ἰσρα-
ὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, τάδε λέγει κύριος κύ-
ριος. εἰ ἐπερωτῆσαί με ὑμᾶς ἔρχεσθε. ζῶ ἐγὼ εἰ ἀποκριθήσο-
μαι ὑμῖν λέγει κύριος κύριος. εἰ ἐκδικήσω αὐτοὺς ἐκδικήσεσθε
λέγει ἀνθρώπου, τὰς ἁμαρτίας τῶν πατέρων αὐτῶν. διαμάρ-
τυρα αὐτοῖς, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. τάδε λέγει κύριος κύριος. ἀφ'
ἧς ἡμέρας ἡρέτισα τὸν οἶκον ἰσραὴλ. καὶ ἐγνωρίσθην τοῖς σπέρ-
ματι τοῦ οἴκου ἰακὼβ. καὶ ἐγνωρίσθην αὐτοῖς, ἐν γῇ αἰγύπτου.
καὶ ἀντιλαβόμενος τῇ χειρί μου αὐτῶν. λέγων. ἐγὼ κύριος ὁ θε-
ὸς ὑμῶν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀντιλαβόμενος τῇ χειρί αὐτῶν. τοῦ
ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς αἰγύπτου, ἣν κατεσκόπασα αὐτοῖς. γῆν
φέουσαν γάλα καὶ μέλι. κηρίον ἐστὶ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ
εἶπα πρὸς αὐτοὺς ἕκαστος τὰ βδελύγματα τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῆ
ἀποῤῥίψατε. καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αἰγύπτου, μὴ μιάνη-
σθε. ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. καὶ ἀπέστησαν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἤ-
θέλησαν ἀκοῦσαί μου. ἕκαστος τὰ βδελύγματα τῶν ὀφθαλμῶν
αὐτῶν, οὐκ ἀπέῤῥιψαν. καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα αἰγύπτου, οὐ
κατέλιπον. καὶ εἶπα τοῦ ἐκχέαι θυμόν μου ἐπ' αὐτούς, καὶ συ-
τελέσαι ὀργήν μου ἐν αὐτοῖς, ἐν μέσῳ τῆς αἰγύπτου.
καὶ ποιήσω ὅπως τὸ ὄνομά μου μὴ βεβηλωθῇ ἐνώ

προφήτευσον ἐφ' ἑαυτῶν, πάσας τὰς ἀσεβείας ὑμῶν, ἃς ἐποιήσατε ἐν ἐμοί. καὶ ποιήσατε ἑαυτοῖς καρδίαν καινήν, καὶ πνεῦμα καινὸν, καὶ ποιήσατε πάσας τὰς ἐνθολὰς μου, καὶ ἵνατί ἀποθνήσκετε οἶκος Ἰσραὴλ λέγει κύριος διότι οὐ θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἀποθνήσκοντος λέγει ἀδωναὶ κύριος. καὶ ἐπιστρέψατε, καὶ ζήσεσθε.

Κεφάλαιον. ιθ. ιθ.

Αἰ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε θρῆνον, καὶ ἄρχοντα ἐν Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς. τί ἡ μήτηρ σου σκύμνος. ἐν μέσῳ λεόντων ἐτροφήθη. ἐν μέσῳ λεόντων, ἐπλήθυνε σκύμνους αὐτῆς. καὶ ἀπεπήδησεν εἷς τῶν σκύμνων αὐτῆς. λέων ἐγένετο. καὶ ἔμαθεν ἁρπάζειν ἁρπάγματα. ἀνθρώπους ἔφαγε. καὶ ἠχρειώθη κατ' αὐτὸ ἔθνη. ἐν τῇ διαφθορᾷ αὐτῶν σωτηρία ἀπ' αὐτῆς. καὶ ἤγαγον αὐτὴν ἐν κημῷ, εἰς γῆν αἰγύπτου. καὶ εἶδεν ὅτι ἀπῶλεσε ἀπ' αὐτῆς. καὶ ἀπώλετο. ἡ ὑπόστασις αὐτῆς. καὶ ἔλαβεν ἄλλον ἐκ τῶν σκύμνων αὐτῆς. λέοντα ἔταξεν αὐτὴν, καὶ ἀνεστρέφετο ἐν μέσῳ λεόντων λέων ἐγένετο καὶ ἔμαθεν ἁρπάζειν ἁρπάγματα. ἀνθρώπους ἔφαγε, καὶ ἐνύβριζε τῷ θράσει αὐτοῦ. καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν ἐξήρημωσεν. καὶ ἠφανίσθη γῆ. καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἀπὸ φωνῆς ὠρυμάτος αὐτοῦ, καὶ ἐσώκων ἐπ' αὐτὴν ἔθνη ἐκ χωρῶν κυκλόθεν καὶ ἐξεπέτασαν ἐπ' αὐτὴν, δίκτυον αὐτῶν. ἐν διαφθορᾷ αὐτῶν συνελήφθη. καὶ ἔθεντο αὐτὴν ἐν κημῷ. καὶ ἤγαγον αἰγυπτίους, καὶ ἔδησαν αὐτὴν, τοῦ μὴ ἀκουσθῆναι τὴν φωνὴν αὐτῆς, ἐπὶ τὰ ὄρη τῆς Ἰσραὴλ, καὶ μέτωπον θεοῦ, ὡς ἄμπελος. ὡς ἄνθος ἐν ῥοᾷ, ἐν ὕδατι πεφυτευμένη. ὁ καρπὸς αὐτῆς καὶ ὁ κλάδος αὐτῆς, ἐγένετο ἐξ ὕδατος πολλοῦ. καὶ ἐγένετο αὐτὴ, ῥάβδος ἰσχύος καὶ φυλλὼν ἡγουμένων. καὶ ὑψώθη διὰ μεγέθη αὐτῆς, ἐν μέσῳ πολίχνων. καὶ εἶδε τὸ μέγεθος αὐτῆς, ἐν πλήθει κλημάτων αὐτῆς. καὶ κατεκλάσθη ἐν θυμῷ. ἐπὶ γῆν ἐρρίφη. καὶ ἄνεμος καύσων, ἐξήρανε τὰ κλήματα αὐτῆς ἐξηράνθη. καὶ ἐξηράνθη

ποίησε. πάντα τὰ νόμιμά μου συνετήρησε, καὶ ἐποίησεν αὐτά. ζωῇ ζήσεται. ἡ ψυχὴ ἡ ἁμαρτάνουσα, αὐτὴ ἀποθανεῖται. ὁ υἱὸς οὐ λήψεται τὴν ἀδικίαν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. ὁ δὲ πατὴρ λήψεται τὴν ἀδικίαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. δικαιοσύνη δικαίου, ἐπ' αὐτὸν ἔσαι. καὶ ἀνομία ἀνόμου ἐπ' αὐτὸν ἔσαι. καὶ ὁ ἄνομος ἐὰν ἀποστρέψῃ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ ὧν ἐποίησε. καὶ φυλάξῃ πάσας τὰς ἐντολάς μου. καὶ ποιήσῃ δικαιοσύνην, καὶ ἔλεος, ζωῇ ζήσεται. καὶ οὐ μὴ ἀποθάνῃ. πάσας τὰς ἀδικίας αὐτοῦ ἃς ἐποίησεν, οὐ μὴ μνησθήσονται. ἀλλ' ἢ τῇ δικαιοσύνῃ αὐτοῦ ᾗ ἐποίησε, ζήσεται. μὴ θελήσει θελήσω ἐγὼ θάνατον τοῦ ἀνόμου, λέγει κύριος. ὡς τὸ ἀποστρέψαι αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς, καὶ ζῆν αὐτόν; ἐὰν δὲ ἀποστρέψῃ δίκαιον ἐκ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ. καὶ ποιῇ ἀδικίαν κατὰ πάσας τὰς ἀδικίας. ἃς ἐποίησεν ὁ ἄνομος, πᾶσαι αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ. ἃς ἐποίησεν, οὐ μὴ μνησθῶσιν ἐν ταῖς παραπτώμασι, αὐτοῦ. ὧν παρέπεσε. καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ, αἷς ἥμαρτεν, ἐν αὐταῖς ἀποθανεῖται. καὶ ἐρεῖτε. οὐ κατορθοῖ ἡ ὁδὸς κυρίου. ἀκούσατε δὴ πᾶς οἶκος ἰσραήλ. μὴ ἡ ὁδός μου οὐ κατορθοῖ; οὐχὶ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν κατορθοῖ. ἐὰν γὰρ ἀποστρέψῃ δίκαιος, ἐκ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ. καὶ ποιήσῃ παράπτωμα. καὶ ἀποθάνῃ. ἐν τῷ παραπτώματι ᾧ ἐποίησεν, ἐν αὐτῷ ἀποθανεῖται. καὶ ἐὰν ἀποστρέψῃ ἄνομος ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ ἧς ἐποίησε. καὶ ποίησῃ κρίμα, καὶ δικαιοσύνην, ὅτος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐφύλαξε. καὶ εἶδε, καὶ ἀπέστρεψεν ἐκ πασῶν τῶν ἀσεβειῶν αὐτοῦ ὧν ἐποίησε. καὶ ζωῇ ζήσεται. καὶ οὐ μὴ ἀποθάνῃ. καὶ λέγουσιν οἱ οἶκος ἰσραήλ. οὐ κατορθοῖ ἡ ὁδὸς κυρίου. μὴ, ἡ ὁδός μου οὐ κατορθοῖ οἶκος ἰσραήλ. οὐχὶ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν οὐ κατορθοῖ. ἕκαστον κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ κρινῶ ὑμᾶς, οἶκος ἰσραήλ. λέγει κύριος. ἐπιστράφητε. καὶ ἀποστράφητε ἀπὸ πασῶν τῶν ἀσεβειῶν ὑμῶν. καὶ οὐκ ἔσται ὑμῖν εἰς πρόσκομμα ἀδικίας. ἀπο-

ὃν μετ' αὐτῶν, κατίσκυσε· ἐπιλίκτος, ἡγουμένους· καὶ στρατηγοὺς πάντας, πρασσὲς καὶ ὀνομαστούς· ἱππεύοντας ἐφ' ἵππων πάντες ἔξουσιν ἐπὶ σὲ, ἀπὸ βορρᾶ· ἅρματα καὶ τροχοὶ μετ' ἔχλου λαῶν· θυρεοὶ καὶ πέλται· καὶ βαλοῦσι φυλακὴν ἐπὶ σὲ κυκλῳ καὶ δώσω πρὸ προσώπου αὐτῶν κρίμα· καὶ κατακρινοῦσί σε ἐν κρίμασιν αὐτῶν· καὶ δώσω ζῆλόν μου ἐν σοὶ· καὶ ποιήσουσι μετὰ σοῦ, ἐν ὀργῇ θυμοῦ· μυκτηρά σου καὶ τὰ ὦτά σου· ἀφελοῦσι· καὶ νὺς καταλοίπους σου, ἐν ῥομφαίᾳ βαλοῦσιν· αὐτοὶ οἱ ἱμοί σου, καὶ αἱ θυγατέρες σου, λήψονται· καὶ σὲ καταλοίπους σου, ἐν πυρὶ ἀναλώσουσι· καὶ κατακρινοῦσί σε ἐν ἱματισμοῖς σου, καὶ λήψονται τὰ σκεύη τῆς κατοχήσεώς σου· καὶ ἀποστρέψω τὰς ἀσεβείας σου ἐκ σοῦ· καὶ τελῶ πορνείαν σου ἐκ γῆς αἰγύπτου, καὶ οὐ μὴ ἄρῃς σοὺς ὀφθαλμούς σου, ἐπ' αὐτούς· καὶ αἰγύπτου, οὐ μὴ μνησθῇς ἔτι· διότι τάδε λέγει κύριος κύριος· ἰδοὺ παραδίδωμί σε, εἰς χεῖρας ὧν μισεῖς· ἀφ' ὧν ἀπέστη ἡ ψυχή σου ἀπ' αὐτῶν· καὶ ποιήσουσιν ἐν σοὶ ἐν μίσει καὶ λήψονται πάντας τοὺς πόνους σου, καὶ ἔσῃ γυμνὴ καὶ ἀκατακάλυπτος· καὶ ἀποκαλυφθήσεται αἰσχύνη πορνείας σου, ἐν ἀσεβείᾳ σου· καὶ ἡ πορνεία σου ἐποίησε ταῦτά σοι, ἐν τῷ ἐκπορνεῦσαί σε ὀπίσω ἐθνῶν· καὶ ἐμιάνθης ἐν τοῖς ἐνθυμήμασιν αὐτῶν, ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἀδελφῆς σου ἐποίησε πορνείαν σου· καὶ δώσω τὸ ποτήριον αὐτῆς, εἰς χεῖράς σου· τάδε λέγει κύριος κύριος· τὸ ποτήριον τῆς ἀδελφῆς σου πίεσαι· καὶ βαθὺ καὶ πλατὺ, ἔσται εἰς γέλωτα, καὶ εἰς μυκτηρισμόν· τὸ πλεονάζον τοῦ σωτηρίου σου· μεθύσει καὶ κλύσεως πλησθήσῃ· ποτήριον ἀφανισμοῦ· ποτήριον ἀδελφῆς σου Σαμαρείας· καὶ πίεσαι αὐτό, καὶ ἐκπραγγιεῖς· καὶ τὰς ὀστρακὰς, καὶ τὰς νεμιμίας αὐτοῦ ἀποστρέψω διότι ἐλάλησα· λέγει κύριος κύριος· οὕτω ὧν ἐπελεύσεται μοι, καὶ ἀπέρριψάς με ὀπίσω σου σώματός σου, καὶ σὺ, λάβε τελῶ ἀσεβείας σου, καὶ τελῶ πορνείαν σου, καὶ ὅτι κύριος πρός με, ἦλθε λόγος, εἰ κρινεῖς τὴν δολαίαν καὶ τελῶ ὀλιβάν· καὶ ἀπαγγελεῖς αὐταῖς τὰς ἀνομίας αὐτῶν·

συρίων. ἰφ' οὓς ἐπεπόθησο, αὐτοὶ ἀπεκάλυψαν τὴν αἰσχύνην αὐτῶν
ταῖς ἡδοναῖς καὶ θυγατράσιν αὐτῆς ἔλαβον. καὶ αὐτὴν ἐν ῥομφαίᾳ
ἀπέκτειναν, καὶ ἐγένετο λάλημα εἰς γυναῖκας. καὶ ἐποίησαν ἐκδίκησιν
σὺς ἐν αὐτῇ, εἰς τὰς θυγατέρας αὐτῆς. καὶ εἶδεν ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς Ο-
ὁλιβά, καὶ διέφθειρε τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῆς, ὑπὲρ αὐτὴν, καὶ τὴν πορνεί-
αν αὐτῆς ὑπὲρ τὴν πορνείαν τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. καὶ ἐπὶ τοὺς ἡδονὴς τῆς
ἀσυρίων, ἐπιθυμοῦντας ἡγουμένους, καὶ στρατηγοὺς ἐγγὺς αὐτῆς ἐνδε-
δυκότας. σὺπάρυφα. ἱππεῖς ἱππαζομένους ἐφ' ἵππων. νεανίσκοι
ἐπίλεκτοι πάντων. καὶ εἶδεν ὅτι μεμίανται ὁδὸς μία τῶν δύο
καὶ προσέθετο πρὸς τὴν πορνείαν αὐτῆς. καὶ εἶδεν ἄνδρας ἐζω-
γραφημένους ἐπὶ τοῖχον. εἰκόνας χαλδαίων ἐζωγραφημένους,
ἐν γραφίδι διεζωσμένους. ποικίλματα ἐπὶ τὰς ὀσφύας αὐτῶν
καὶ πάρας βαπτὰς ἐπὶ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν. ὄψις τριῶν πάντων
ὁμοίωμα υἱῶν χαλδαίων. γῆς πατρίδος αὐτῶν. καὶ ἐπιθυμεῖ ἐπ'
αὐτοὺς ἐν ὁράσει ὀφθαλμῶν αὐτῆς. καὶ ἐξαπέστειλεν ἀγγέλους
πρὸς αὐτοὺς, εἰς γῆν χαλδαίων. καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὴν οἱ υἱοὶ
βαβυλῶνος. εἰς κοίτην κατακλυόντων. καὶ ἐμίανον αὐτὴν ἐν τῇ
πορνείᾳ αὐτῶν. καὶ ἐμιάνθη ἐν αὐτοῖς. καὶ ἀπέστη ἡ ψυχὴ αὐτῆς
ἀπ' αὐτῶν. καὶ ἀπεκάλυψε τὴν πορνείαν αὐτῆς. καὶ ἀπεκάλυ-
ψεν αἰσχύνην αὐτῆς καὶ ἀπέστη ἡ ψυχή μου ἀπ' αὐτῆς. ὃν τρόπον
ἀπέστη ἡ ψυχή μου ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. καὶ ἐπλήθυνε τὴν
πορνείαν σου. τοῦ ἀναμνῆσαι ἡμέρας νεότητός σου. ἐν αἷς ἐπόρ-
νευσας ἐν αἰγύπτῳ. καὶ ἐπιθύμησας ἐπὶ τοὺς χαλδαίους. ὧν ἦσαν ὡς ὄ-
νων αἱ σάρκες αὐτῶν. καὶ αἰδοῖα ἵππων, τὰ αἰδοῖα αὐτῶν. καὶ
ἐπεσκέψω τὴν ἀνομίαν νεότητός σου, ἃ ἐποίησας ἐν αἰγύπτῳ,
ἐν τῷ καταλύματί σου, ὃ οἱ μαστοὶ ἔπεσαν νεότητος σου. σὺ δὲ
τὸ ὀλιβά, τάδε λέγει κύριος κύριος σοί. ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω τοὺς
ἐραστάς σου ἐπὶ σὲ, ἀφ' ὧν ἀπέστη ἡ ψυχή σου ἀπ' αὐτῶν. καὶ ἐπά-
ξω αὐτοὺς ἐπὶ σὲ, κυκλόθεν ἡδὺς βαβυλῶνος. καὶ πάντας τοὺς
χαλδαίους. φακοὺδ. καὶ σοὲ. καὶ κοὺθ. καὶ πάντας υἱοὺς ἀσσυρ

αὐτῶν. οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς. ὡς λύκοι ἁρπάζοντες ἁρπάγματα, τοῦ ἐκχέαι αἷμα. ὅπως πλεονεξίᾳ πλεονεκτῶσι. καὶ οἱ προφῆται αὐτῆς ἀλείφοντες αὐτοὺς, πιθύνται. ὁρῶντες μάταια μαντευόμενοι ψευδῆ, λέγοντες. τάδε λέγει κύριος καὶ κύριος οὐκ ἐλάλησε. λαὸς τῆς γῆς ἐκπιέζοντες ἀδικίαν. καὶ ἁρπάζοντες ἅρπάγματα. πτωχὸν καὶ πένητα κατεδυνασεύοντες. καὶ πρὸς ἐν προσήλυτον οὐκ ἀνασκιφόμενοι μετὰ κρίματος. καὶ ἐζήτησα ἐξ αὐτῶν ἄνδρα. ἀνασκιφόμενον ὁραθῶς. καὶ ἑστὰ κατὰ πρόσωπόν μου, ὁλοχερῶς, ἐν τοῦ καιροῦ τῆς ὀργῆς. τοῦ μὴ ἐξ τέλους ἐξαλεῖψαι αὐτήν. καὶ οὐχ εὗρον. καὶ ἐξέχεα ἐπ' αὐτὰ τὸν θυμόν μου, ἐν πυρὶ ὀργῆς μου. τοῦ σωτελίσαι τὰς ὁδοὺς αὐτῶν, εἰς κεφαλὰς αὐτῶν δέδωκα. λέγει κύριος κύριος. Κεφάλαιον. κγ. 23.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων. υἱὲ ἀνθρώπου. δύο γυναῖκες θυγατέρες μιᾶς μητρὸς μιᾶς, καὶ ἐξεπόρνευσαν ἐν αἰγύπτῳ. ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν ἐπόρνευσαν. ἐκεῖ ἐπιέσθη οἱ μαστοὶ αὐτῶν. ἐκεῖ διεπαρθενεύθησαν. τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν ἡ ὁλὰ ἡ πρεσβυτέρα, καὶ ὁλιβὰ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς, καὶ ἐγένοντό μοι. καὶ ἔτεκον υἱοὺς καὶ θυγατέρας. καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν, Σαμάρεια ἡ ὁλά. καὶ Ἰερουσαλὴμ ἡ ὁλιβά. καὶ ἐξεπόρνευσεν ἡ ὁλὰ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἐπίθησε ἐπὶ ὑιοὺς ἀσσυρίους ἐγγίζοντας αὐτῇ, ἐνδεδυκότας ὑακίνθινα. ἡγουμένους καὶ στρατηγούς. νεανίσκοι ἐπίλεκτοι πάντες. ἱππεῖς ἱππαζόμενοι ἐφ' ἵππων. καὶ ἔδωκε τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐπ' αὐτούς. ἐπίλεκτοι υἱοὶ ἀσσυρίων πάντες. καὶ ἐπὶ πάντας ἐφ' οὓς ἐπίθησε. ἐνθυμήμασιν αὐτῶν ἐμιάνθη. καὶ τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐξ αἰγύπτου, οὐκ ἐγκατέλιπεν, ὅτι μετ' αὐτῆς ἐκοιμήθη ἐν τῇ νεότητι αὐτῆς. καὶ αὐτοὶ διεπαρθένευσαν αὐτῆς. καὶ ἐξέχεαν τὴν πορνείαν αὐτῶν, ἐπ' αὐτήν. διατοῦτο παρέδωκα αὐτὴν, εἰς χεῖρας τῶν ἐραστῶν αὐτῆς. εἰς χεῖρας υἱῶν ἀσ-

καὶ σωτηλίσω σωτήλιαν καινίας Θυ. πλὴν ἐν καταδωρεᾶσι ἐμῷ δι᾽ ἐπιλάθου, λέγει κύριος κύριος. ἰδοὺ δι᾽ παταξω, χάρα μου πρὸς χάρα μου· ἐφ᾽ οἷς σωτηλίζει οἷς ἐποίησας, καὶ τῆς αἵματι Θυ. ζῆς γεγενημένοις ἐν μίσῳ Θυ, ἐὰν ὑποστήσει ἡ χαρδία Θυ. ἃ κρατήσουσιν αἱ χάρες Θυ, ἐν ταῖς ἡμέραις αἷς ἐγὼ ποιῶ ἐν σοὶ. ἐγὼ κύριος λελάληκα καὶ ποιήσω, καὶ ἀφέσκηρα πῶ σε ἐν τῆς ἔθνεσι· καὶ διασπερῶ σε ἐν ταῖς χώραις· καὶ ἐν κλέψῃ ἡ ἀκαθαρσία Θυ ἐκ Θυ· καὶ κατακληρονομήσω ἐν σοὶ, κατ᾽ ὀφθαλμὸς τῶν ἐθνῶν· καὶ γνώσεσθε· διότι ἐγὼ κύριος.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με, λέγων, υἱὲ ἀνθρώπου· ἰδοὺ γεγόνασί μοι οἶκος ἰσραήλ· ἀναμεμιγμένοι παντὸς χαλκῷ καὶ σιδήρῳ· καὶ κασσιτήρῳ καὶ μολίβδῳ· ἐν μίσῳ ἀργυρίου, ἀναμεμιγμένον ἐστί· διατοῦτο εἶπον, τάδε λέγει κύριος κύριος· ἀνθ᾽ ὧν ἐγένεσθε πάντες εἰς σύγκρασιν μίαν, διατοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ εἰσδέχομαι ὑμᾶς, εἰς μίσον Ἱερουσαλήμ· καθὼς εἰσδέχεται ἄργυρος καὶ χαλκός· καὶ σίδηρος καὶ κασσίτηρος· καὶ μόλιβδος εἰς μίσον καμίνου· καὶ ἐκφυσῆσαι εἰς αὐτὸ πῦρ· τῆ χωνευθῆναι, οὕτως εἰσδέξομαι ἐν ὀργῇ μου· καὶ σωάξω καὶ χωνεύσω ὑμᾶς καὶ ἐμφυσήσω ἐφ᾽ ὑμᾶς, ἐν πυρὶ ὀργῆς μου· καὶ χωνευθήσεσθε ἐν μίσῳ αὐτῆς· καὶ ἐπιγνώσεσθε, διότι ἐγὼ κύριος· ἐξέχεα θυμόν μου ἐφ᾽ ὑμᾶς· καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με· λέγων, υἱὲ ἀνθρώπου· εἶπον αὐτῇ· σὺ εἶ γῆ· καὶ μὴ βρεχομένη· οὐδὲ ὑετὸς καταβήσεται ἐπὶ σοὶ, ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς· ὡς οἱ ἀφηγούμενοι ἐν μέσῳ αὐτῆς· ὡς λέοντες ὠρυόμενοι ἁρπάζοντες ἁρπάγματα, ψυχὰς κατεσθίοντες ἐν δωρεαῖς· ἡμᾶς λαμβάνοντες ἐν ἀδικίᾳ καὶ χήρας Θυ, ἐπληθύνθησαν ἐν μίσῳ Θυ· καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῆς, ἠθέτησαν νόμον μου· καὶ ἐβεβήλωσα τὰ ἅγιά μου· ἀνὰ μέσον ἁγίου καὶ βεβήλου, διέστειλον· καὶ ἀνὰ μέσον ἀκαθάρτου, καὶ τῆ καθαρῷ ἐ διέστειλον· καὶ ἀπὸ τῶν σαββάτων μου, παρεκάλυπτον ὑὸς ὀφθαλμὸς αὐτῶν· καὶ τὰ σάββατά μου, ἐβεβήλωσεν μίσῳ

ρριξε, μὴ ἐς ἦν κλεῖν ϑυ, καὶ μὴ καταλύσῃς ἐν ϑῷ τόπῳ τοῦ τῳ. ϕ γενέσθαι ἐν τῇ γῇ τῇ ἰδίᾳ ϑυ κρινῶ σε. καὶ ἐκχεῶ ἐπὶ σὲ τ ὀργήν μου ἐν πυρὶ ὀργῆς μου ἐμφυτεύσω ϖ σε. καὶ παραδώσω ἐς χεῖρας ἀνδρῶν βαρβάρων τεκταινόντων ἀλαφθορὰν ἐν πυρὶ ἴσῃ κατάβρωμα. ϕ αἷμά ϑυ ἔσαι ἐν μέσῳ τ γῆς ϑυ. ϑ μὴ γένηται ϑυ μνία. διότι ἐγὼ κ̄ς λελάληκα. Κεφ. κβ. 22.

Καὶ ἐγένϕο λόγος κυρίϑ πρός με λέγων. καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, ϑ κρινεῖς τὴν πόλιν τῶν αἱμάτων. καὶ παράδειξον αὐτῇ πάσας τὰς ἀνομίας αὐτῆς καὶ ἐρεῖς. τάδε λέγει κ̄ς κ̄ς ὁ θεὸς ϖ πόλις ἐκχέουσα αἵματα ἐν μέσῳ αὐτῆς. τοῦ ἐλθεῖν καιρὸν αὐτῆς. καὶ ποιοῦσα εἰδωλία κατ ἑαυτῆς, τοῦ μιανθῆναι αὐτὴν, ἐν ϑῷ αἵματι αὐτῶν, ϖ ἐξέχεας παρεπίπλωσας. καὶ ἐν ϑοῖς εἰδωλίοις σου οἷς ἐποίησας, ἐμίανε. καὶ ἤγγισας τὰς ἡμέρας ϑυ. καὶ ἦγαγες καιρὸν ἐτῶν ϑυ. διαπ ϑ δι δωκά σε, εἰς ὀνειδισμὸν ϑοῖς ἔθνεσι. καὶ εἰς ἐμπαιγμὸν, πάσαις τοῖς χώραις τοῖς ἐγγίζουσι πρός σε. καὶ τοῖς μακρὰν ἀπεχούσαις ἀπὸ ϑῦ. καὶ ἐμπαίξονταί ἐν ϑί, ἀκάθαρτος ἡ ὀνομασή καὶ πολλὴ ἐν ταῖς ἀνομίαις. ἰδοὺ οἱ ἄφηγούμενοι οἷ ἦσαν ἰσραὴλ. ἕκαστος πρὸς ϑὸν συγγενῆ αὐτ. σωναφύρονται ἐν ϑί. ὅπως ἐκχέωσιν αἷμα. πατρὸς καὶ μητρὸς, ἐκακολόγουν ἐν ϑί. καὶ πρὸς πάροικον ἐπιτρίφοντο ἐν ἀδικίαις ἐν ϑί. ὀρφανὸν καὶ χήραν κατεδυνάστευον ἐν ϑί. καὶ τὰ ἅγιά μου ἐξουθένησαν. καὶ τὰ σάββατά μου, ἐβεβήλωσαν ἐν ϑί. ἄνδρες λῆσαι ἦσαν ἐν ϑί. ὅπως ἐκχέωσιν ἐν ϑί αἷμα. καὶ ϖ τ ὀρέων, ἔδοσιν ϖ ϑί. ἀσέβειαν ἐποίησαν ἐν ϑί. ἀσχύνην πατρὸς, ἀπεκάλυψαν ἐν ϑί. καὶ ἐν ἀκαθαρσίαις ἀπέκαθημένην, ἐταπείνουν ἐν ϑί. καὶ ἕκαστος τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἐμόλυναν. καὶ ἕκαστος τὴν νύμφην αὐτοῦ ἐμίανεν ἐν ἀσεβείᾳ. Καὶ ἕκαστος τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ. καὶ θυγατέρα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐταπείνων ἐν ϑί δῶρα ἐλάμβανον ἐν ϑί. ὅπως ἐκχέωσιν αἷμα. τόκον καὶ πλεονασμὸν ἐλαμβάνοσαν ἐν ϑί.

διάταξον σεαυτῷ δύο ὁδούς. τὴν ἀσιλθὲν ῥομφαίαν βασιλέως
βαβυλῶνος ἐκ χώρας μιᾶς ἐξελεύσονται ἀρχαὶ δύο. καὶ χεῖ-
ρα ἐνιμάσσουσιν ἐν ἀρχῇ ὁδοῦ πόλεως. ἐπ' ἀρχῆς ὁδοῦ διατά-
ξεις. καὶ σὺ ἑτοίμασον καὶ διάταξον ὁδὸν, τὴν ἀσιλθὲν ῥομφαί-
α ἐπὶ ῥαββὰβ. ἐπὶ ἡῶν ἀμμὼν, καὶ ἐπὶ τὴν ἰουδαίαν. καὶ ἐν
ἱερουσαλὴμ, ἐν μέσῳ αὐτῆς. διότι στήσεται βασιλεὺς βαβυλῶ-
νος ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν ὁδὸν. ἐπ' ἀρχῆς τῶν δύο ὁδῶν, τοῦ μα-
ντεύσασθαι μαντείαν, τὸ ἀναβράξαι ῥάβδον. καὶ ἐπερωτήσει
ἐν πῖς γλυπτοῖς. καὶ κατασκοπήσεται ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ. ἐγέ-
νετο μαντεῖον ἐν ἱερουσαλὴμ, τοῦ βαλεῖν χάρακα. καὶ τοῦ διανοῖ
ξαι φόνον ἐν βοῇ ὕψους φωνὴν μετὰ κραυγῆς. τοῦ βαλεῖν χά
ρακα, ἐπὶ τὰς πύλας αὐτῆς. καὶ βαλεῖν χῶμα, καὶ οἰκοδομῆ-
σαι βιθεράσεις. καὶ ἐγένετο αὐτοῖς ὡς μαντεῖον μάμμου μαντεύσα
ται ἐνώπιον αὐτῶν. καὶ αὐτὸς ἀναμιμνήσκων ἀδικίας αὐτοῦ μνησθῆ
ναι. διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος κύριος ὁ θεός. οὐ διὰ ἀναμνή
σατε τὰς ἀδικίας ὑμῶν, ἐν τῷ ἀποκαλυφθῆναι τὰς ἀσεβείας
ὑμῶν, τοῦ ὀραθῆναι ἁμαρτίας ὑμῶν. ἐν πάσαις ταῖς ἀσεβείαις
ὑμῶν. ἐν οἷς ἐπιτηδεύμασιν ὑμῶν, διὰ τοῦτο ἀναμνήσθητε, ἐν τού
τοις ἁλώσεσθε. καὶ σὺ βέβηλε ἄνομε. ἀφηγούμενε τοῦ ἰσραήλ.
οὗ ἥκει ἡ ἡμέρα ἐν καιρῷ ἀδικίας πέρας. τάδε λέγει κύριος κύ
ριος. ἀφέλου τὴν κίδαριν, καὶ ἐπάρθητι τὸν στέφανον αὐτῆς. οὐ διαύ
τη ἔσται. ἐταπείνωσε τὸ ὑψηλὸν, καὶ ὕψωσε ταπεινόν. ἀδικίαν
ἀδικίαν θήσω αὐτόν. καὶ αὐτὴ οὐκ ἔσται, ἕως οὗ ἔλθῃ
τὸ καθῆκον. καὶ παραδώσω αὐτῷ. καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, προφή
τευσον καὶ ἐρεῖς. τάδε λέγει κύριος κύριος ὁ θεὸς πρὸς υἱοὺς
ἀμμὼν, καὶ πρὸς τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν. καὶ ἐρεῖς ῥομφαία ῥομ
φαία ἐσπασμένη ἐς σφαγὴν. καὶ ἐσπασμένη ἐς σωτήριον.
ἐγκεῖσθαι ὅπως σίλβῃς ἐν τῇ ὁράσει σου τῇ ματαίᾳ. καὶ ἐν τῷ
μαντεύεσθαί σε ψεύδη. τὸ παραδοῦναί σε ἐπὶ τραχήλους τρα
υματιῶν ἀνόμων, ὧν ἥκει ἡ ἡμέρα, ἐν καιρῷ ἀδικίας πέρας. διὰ

φιὴ μὴ ἐκ τῆ κηλιᾶ αὐτῆ, ἐπὶ πᾶσαν σάρκα· ἀπὸ ἀπηλιώτου
ἕως βορρᾶ· καὶ ἐπιγνώσεται πᾶσα σὰρξ· διότι ἐγὼ κύριος, ἐξ
ἐλάσασα ἐξεχαρίδιόν μου, ἐκ τῆ κηλιᾶ αὐτῆ· καὶ ὑκ ἀποσρέ
ψει ἀκίλι· καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, κατασίναξον ἐν σωρὶβῇ ὀσφύ
ος σου· καὶ ἐν ὀδύναις συνάξεις κατ' ὀφθαλμὸς αὐτῶν· καὶ ἔσα
ται ἐὰν ἄπωσι πρὸς σὲ ἵνεκα τίνος σὺ συνάξῃς· καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὲ
λία, διότι ἔρχεται· καὶ θραυσθήσεται πᾶσα καρδία· καὶ πᾶσαι
χεῖρες παραλυθήσονται· καὶ ἐκλυθήσεται πᾶσα σὰρξ· καὶ πᾶν πνεῦ
μα· καὶ πάντες μηροὶ μολυνθήσονται ὑγρασίᾳ· ἰδοὺ ἔρχεται·
καὶ ἔσα λέγει κύριος κύριος ὁ θεός· Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου
πρός με λέγων, υἱὲ ἀνθρώπου· προφήτευσον καὶ ἐρεῖς· τάδε λέ
γει ἀδωναὶ κύριος· ἔδωσον ῥομφαία ῥομφαία· ὀξύνη, καὶ θυμώ
θητι, ὅπως σφάξῃς σφάγια· ὀξύνη· ὅπως γένῃ εἰς σίλβασιν, ἵνα
μὴ ἐκπαράλυσιν· σφάζει ἐξεδίνη· ἀπόθες πᾶν ξύλον· καὶ ἵνα
κεν αὐτὸ ἑτοίμως τὸ κρατῆν εἰς χεῖρας αὐτῆ· ἐξηκονήθη ῥομ
φαία· ἔσιν ἑτοίμη τῦ δοθῆναι αὐτὸ εἰς χεῖρας ἀποκαθώντος·
αὐάκραγε· καὶ ὀλόλυξον· υἱὲ ἀνθρώπου· ὅτι αὕτη ἐγένετο ἐν τῷ λ
λαῷ μου· αὕτη ἐν πᾶσι τοῖς ἀφηγουμένοις τῦ ἰσραὴλ παροικί
σεσιν ἐν ῥομφαίᾳ· ἐγένετο τῷ λαῷ μου· σὺ γὰρ τὸ κρότησον ἐν
τὸν χεῖρά σου, ὅτι δοκιμάσται καὶ ἔσι· ἐὰ καὶ φυλὴ ἀπωθῇ· ὑκ
ἔσαι λέγει κύριος κύριος· καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον
καὶ κρότησον χεῖρα ἐν χεῖρα· καὶ διπλασίαθεν ῥομφαίαν ἡ τρί
τη ῥομφαία βαυματῶν ἐσι· ῥομφαία βαυματῶν, ἡ μεγάλη
καὶ ἐκκέντης αὐτὸς ὅπως θραυσθῇ ἡ καρδία· καὶ πλεθυνθῶσιν
οἱ ἀδοκήτοι τὸ πᾶσιν πύλαι αὐτῶν, παραδίδομεν εἰς σφά
για ῥομφαίας· οὐ γένοιτο εἰς σίλβασιν· οὐ γένοιτο εἰς σφαγὴ
ὴ σφαγήσεται· ὀξύνη ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ εὐωνύμων, ὅ ἂν ἡ πρό
σωπόν σου ἐξεγείρηται· καὶ ἐγὼ δὲ κατήσω, χεῖρά μου πρὸς
χεῖρά μου, καὶ ἀναφήσω τὸν θυμόν μου· ἐγὼ κύριος ἐλάλησα.
Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων· καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου

ὑμῶν, καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν ἀφορισμῶν ὑμῶν, ἐν πᾶσι δὲ τοῖς ἁ
γιάσμασιν ὑμῶν. ἐν ὀσμῇ διωδίας προσδέξομαι ὑμᾶς, ἐν τῷ
ἐξαγαγεῖν με ὑμᾶς ἐκ τῶν λαῶν, καὶ ἐσυναχθῆ ὑμᾶς ἐκ τῶν
χωρῶν, ἐν αἷς λιτσκορπίσθητε ἐν αὐτοῖς. καὶ ἁγιασθήσο
μαι ἐν ὑμῖν κατ' ὀφθαλμὸς τῶν λαῶν. καὶ ἐπιγνώσεσθε
ὅτι ἐγὼ κύριος. ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν με ὑμᾶς, εἰς τὴν
γῆν τὸ ἰσραὴλ. εἰς ἣν ὦρα τὴν χεῖρά μου ἔδωκα αὐτὴν,
τοῖς πατράσιν ὑμῶν. καὶ μνησθήσεσθε ἐκεῖ τὰς ὁδοὺς ὑμῶν,
ἐν οἷς ἐμιάνθητε ἐν αὐτοῖς. καὶ ὀφθήσεσθε τὰ πρόσωπα ὑμῶν.
ἐν πάσαις ταῖς ἀδικίαις ὑμῶν. καὶ ἐπιγνώσεσθε. ὅτι ἐγὼ
κύριος. ἐν τῷ ποιῆσαί με, οὕτως ὑμῖν. ὅπως τὸ ὄνομά μου
μὴ βεβηλωθῇ, κατὰ τὰς ὁδοὺς ὑμῶν τὰς πονηράς. καὶ κατὰ τὰ
ἐπιτηδεύματα ὑμῶν, τὰ διεφθαρμένα, λέγει ἀδωναὶ κύριος.
Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων. υἱὲ ἀνθρώπου. στῆθι
σον πρόσωπόν σου ἐπὶ θαιμάν. καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ δαρών.
καὶ προφήτευσον ἐπὶ δρυμὸν ἠγουμένου ναγέβ. καὶ ὁδηγὸς τοῦ
δρυμοῦ, ναγέβ. Ἀκουε λόγον κυρίου. τάδε λέγει κύριος κύριος
ὁ θεός. ἰδοὺ ἐγὼ ἀνάπτω ἐν σοὶ πῦρ. καὶ καταφάγεται ἐν σοὶ
πᾶν ξύλον χλωρὸν. καὶ σβεσθήσεται φλὸξ ἐξαφθᾶς. καὶ κατα
καυθήσεται ἐν αὐτῇ, πᾶν πρόσωπον. ἀπὸ ἀπηλιώτου, ἕως βορ
ρᾶ. καὶ ἐπιγνώσεται πᾶσα σὰρξ, ὅτι ἐγὼ κύριος ἐξεκαυσα αὐτό
καὶ οὐ σβεσθήσεται, καὶ εἶπα μισθαμῶς κύριε κύριε. οὐδοὶ λέγει
σι πρός με. οὐχὶ παραβολὴ ἐστι λεγομένη αὕτη.

Κεφαλαιον. κα. 21.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων. υἱὲ ἀνθρώ
κ που. στῆθι σὸν πρόσωπόν σου ἐπὶ ἰερουσαλήμ, καὶ ἐπί
βλεψον τὰ ἅγια αὐτῶν. καὶ προφητεύσεις ἐπὶ τῆς
γῆς τοῦ ἰσραὴλ. τάδε λέγει κύριος ὁ θεός. ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σέ.
καὶ ἐκκαύσω πᾶν ἐχθρίδιόν μου, ἐκ τοῦ κολεοῦ αὐτοῦ. καὶ ἐξολο
θρεύσω ἐκ σοῦ ἄνομον καὶ ἄδικον. οὕτως ἐξολεύσεται πᾶν ἐχθρὸ

ηλιον τῶν ἐθνῶν· ὧν αὐτοί ἐσιν ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἵν οἷς ἐγὼ
ὤφθην πρὸς αὐτοὺς ἐνώπιον αὐτῶν· τοῦ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς
αἰγύπτου· καὶ ἐξήγαγον αὐτοὺς, ἐκ γῆς αἰγύπτου· καὶ ἤγαγον αὐ
τοὺς ἐς τὴν ἔρημον· καὶ ἔδωκα αὐτοῖς τὰ προσάγματά μου·
καὶ τὰ δικαιώματά μου ἐγνώρισα αὐτοῖς· ὅσα ποιήσει αὐτὰ
ἄνθρωπος· καὶ ζήσεται ἐν αὐτοῖς· καὶ τὰ σάββατά μου ἔδωκα
αὐτοῖς, τοῦ εἶναι ἐς σημεῖον ἀνὰ μέσον μοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον αὐ
τῶν, τοῦ γνῶναι αὐτοὺς· ὅτι ἐγὼ κύριος, ὁ ἁγιάζων αὐτούς·
καὶ εἶπα πρὸς τὸν οἶκον τοῦ ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἐν τοῖς προσά
γμασί μου, οὐ πορεύθητε· καὶ τὰ δικαιώματά μου φυλάσσεσθε
ποιεῖν αὐτά· ἃ ποιήσει αὐτὰ ἄνθρωπος, καὶ ζήσεται ἐν αὐτοῖς·
καὶ περιτμήσεσθε μου τὰ οἰκεῖα ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν οἷς προ
σάγμασί μου, οὐκ ἐπορεύθησαν· καὶ τὰ δικαιώματά μου οὐκ
ἐποίησαν· ἃ ποιήσει αὐτὰ ἄνθρωπος, καὶ ζήσεται ἐν αὐτοῖς·
καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλωσαν σφόδρα· καὶ εἶπα τοῦ ἐκχέαι
τὴν θυμόν μου ἐπ' αὐτοὺς, ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ ἐξαναλῶσαι αὐ
τούς· καὶ ἐποίησα· ὅπως μὴ ὄνομά μου μὴ παράπαν, μὴ βεβηλω
θῇ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, ὧν ἐξήγαγον αὐτοὺς κατ' ὀφθαλμοὺς αὐ
τῶν, καὶ ἐγὼ ἐξῆρα τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτοὺς, ἐν τῇ ἐρήμῳ
μὴ παράπαν· τοῦ μὴ ἀπαγαγεῖν αὐτοὺς ἐς τὴν γῆν ἣν ἔδωκα
αὐτοῖς· γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι· κηρίον ἐσὶ, παρὰ πᾶσαι τὴν
γῆν· ἀνθ' ὧν τὰ δικαιώματά μου ἀπώσαντο· καὶ ἐν τοῖς προσά
γμασί μου, οὐκ ἐπορεύθησαν ἐν αὐτοῖς· καὶ τὰ σάββατά μου
ἐβεβήλωσαν· καὶ ὀπίσω τῶν ἐνθυμημάτων τῶν καρδιῶν αὐ
τῶν, ἐπορεύοντο· καὶ ἐφείσατο ὁ ὀφθαλμός μου ἐπ' αὐτούς,
τοῦ ἐξαλεῖψαι αὐτούς· καὶ οὐκ ἐποίησα αὐτοῖς ἐς συντέλειαν
ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ εἶπα πρὸς τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ·
ἐν τοῖς νομίμοις τῶν πατέρων ὑμῶν, μὴ πορεύεσθε· καὶ τὰ
δικαιώματα αὐτῶν, μὴ φυλάσσεσθε· καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμα
σιν αὐτῶν, μὴ σιαναμίγνυσθε, καὶ μὴ μιαίνεσθε· ἐγὼ κύ

βαλβδος ἰσχύος αὐτῆς. πῦρ ἀνήλωσεν αὐτόν. καὶ νῦν πεφυτευ-
κασιν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ. ἐν γῇ ἀνύδρῳ. καὶ ἐξῆλθε πῦρ ἐκ
ῥάβδου ἐκλεκτῶν αὐτῆς, καὶ κατέφαγεν αὐτόν, καὶ οὐκ ἦν ἐν
αὐτῇ ῥάβδος ἰσχύος. φυλὴ, ἐς παραβολὴν ἐρεῖν ἐστι. καὶ ἐστι
ἐς θρῆνον. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑβδόμῳ ἐν τῷ πέμ-
πτῳ μηνὶ, δεκάτῃ τοῦ μηνὸς, ἦλθον ἄνδρες ἐκ τῶν πρεσβυτέρων
τοῦ οἴκου ἰσραὴλ, ἐπερωτῆσαι ἐμὲ κύριον. καὶ ἐκάθισαν πρὸ
προσώπου μου.

Κεφάλαιον. κ. 20.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με. λέγων, υἱὲ ἀνθρώ-
κ πων. λάλησον πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ οἴκου ἰσρα-
ὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, τάδε λέγει κύριος κύ-
ριος. εἰ ἐπερωτῆσαί με ὑμᾶς ἔρχεσθε. ζῶ ἐγὼ εἰ ἀποκριθήσο-
μαι ὑμῖν λέγει κύριος κύριος. εἰ κρινῶ αὐτοὺς κρινεῖς
υἱὲ ἀνθρώπου, τὰς ἀνομίας τῶν πατέρων αὐτῶν. διαμάρ-
τυραι αὐτοῖς, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. τάδε λέγει κύριος. ἀφ'
ἧς ἡμέρας ἐξῆλθε τὸ σπέρμα ἐν οἴκῳ ἰσραὴλ. καὶ ἐγνωρίσθη τῷ σπέρ-
ματι τοῦ οἴκου ἰακὼβ. καὶ ἐγνωρίσθη αὐτοῖς, ἐν γῇ αἰγύπτου,
καὶ ἀντελαβόμην τῇ χειρί μου αὐτῶν. λέγων. ἐγὼ κύριος ὁ θε-
ὸς ὑμῶν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀντελαβόμην τῇ χειρί αὐτῶν. τοῦ
ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς αἰγύπτου, εἰς γῆν ἣν ἡτοίμασα αὐτοῖς. γά-
λα ἐξουσαν γάλα καὶ μέλι. κηρίον ἐστὶ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ
εἶπα πρὸς αὐτοὺς ἕκαστος τὰ βδελύγματα τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ
ἀποῤῥίψατε. καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αἰγύπτου, μὴ μιαίνε-
σθε. ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. καὶ ἀπείθησάν μοι. καὶ οὐκ ἠ-
θέλησαν ἀκοῦσαί μου. ἕκαστος τὰ βδελύγματα τῶν ὀφθαλμῶν
αὐτῶν, οὐκ ἀπέῤῥιψαν. καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα αἰγύπτου, οὐ
κατέλιπον. καὶ εἶπα τοῦ ἐκχέαι θυμόν μου ἐπ' αὐτούς, καὶ συ-
τελέσαι τὸν ὀργήν μου ἐν αὐτοῖς, ἐν μέσῳ τῆς αἰγύπτου.
καὶ ποιήσω ὅπως δ ὄνομά μου μὴ βεβηλωθῇ ἐνώ

ϖορρίψατε ἀφ' ἑαυτῶν, πάσας τὰς ἀσεβείας ὑμῶν, ἃς ἐποιήσατε ἐν ἐμοί· καὶ ϖοιήσατε ἑαυτοῖς καρδίαν καινὴν, καὶ πνεῦμα καινὸν, καὶ ποιήσατε πάσας τὰς ἐνθολάς μου, καὶ ἐναπὶ ἀποθνήσκετε οὕτως ἰσραὴλ λέγει κύριος διόὐ θέλω ἐν θανάτῳ τῷ ἀποθνήσκοντος λέγει ἀδωναὶ κύριος· καὶ ἐπιστρέψατε, καὶ ζήσεσθε.

Κεφάλαιον. ιθ. ιθ.

Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε θρῆνον, καὶ ἄρχοντα τ ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς· τί ἡ μήτηρ σου σκύμνος· ἐν μέσῳ λεόντων ἐτροφήθη· ἐν μέσῳ λεόντων, ἐπλήθυνε σκύμνους αὐτῆς· καὶ ἀπεπήδησεν εἷς τῶν σκύμνων αὐτῆς· λέων ἐγένετο· καὶ ἔμαθεν ἁρπάζειν ἁρπάγματα· ἀνθρώπους ἔφαγε· καὶ ἠχρειώθη κατ' αὐτὸ ἔθνη· ἐν τῇ διαφθορᾷ αὐτῶν συνελήφθη· καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἐν κημῷ, εἰς γῆν αἰγύπτου· καὶ εἶδεν ὅτι ἀπώλετο ἀπ' αὐτῆς· καὶ ἀπώλετο· καὶ ὑπόστασις αὐτῆς· καὶ ἔλαβεν ἄλλον ἐκ τῶν σκύμνων αὐτῆς· λέοντα ἔταξεν αὐτὸ, καὶ ἀνεστρέφετο ἐν μέσῳ λεόντων· λέων ἐγένετο· καὶ ἔμαθεν ἁρπάζειν ἁρπάγματα· ἀνθρώπους ἔφαγε, καὶ ἐνύμφευσε τῇ χήρᾳ αὐτῆς· καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν ἐξήρημωσε· καὶ ἠφάνισε γῆν· καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἀπὸ φωνῆς ὠρυγμάτος αὐτῆς, καὶ ἐσώκων ἐπ' αὐτὸν ἔθνη ἐκ χωρῶν κυκλόθεν· καὶ ἐξεπέτασαν ἐπ' αὐτὸν, δίκτυον αὐτῶν· ἐν διαφθορᾷ αὐτῶν συνελήφθη· καὶ ἔθεντο αὐτὸν ἐν κημῷ· καὶ ἦλθεν πρὸς βασιλέα βαβυλῶνος, καὶ ἐσήγαγον αὐτὸν εἰς φυλακήν· ὅπως μὴ ἀκουσθῇ ἡ φωνὴ αὐτῆς, ἔτι τὰ ὄρη τῆς ἰσραὴλ, ἡ μήτηρ σου, ὡς ἄμπελος· ὡς ἄνθος ἐν ῥοᾷ, ἐν ὕδατι πεφυτευμένη· ὁ καρπὸς αὐτῆς καὶ ὁ κλάδος αὐτῆς, ἐγένετο ἐξ ὕδατος πολλοῦ· καὶ ἐγένετο αὐτῇ, ῥάβδος ἰσχυὰ εἰς φυλὴν ἡγουμένων· καὶ ὑψώθη τὸ μεγέθει αὐτῆς, ἐν μέσῳ πολίχνιον· καὶ εἶδε τὸ μέγεθος αὐτῆς, ἐν πλήθει κλημάτων αὐτῆς· καὶ κατεκλάσθη ἐν θυμῷ· ἐπὶ γῆν ἐρρίφη· καὶ ἄνεμος καύσων, ἐξήρανε τὰ κλήματα αὐτῆς ἐξεσκέθη· καὶ ἐξηρώθη

ἐποίησα. πάντα τὰ νόμιμά μου συνετήρησε, καὶ ἐποίησεν αὐτά. ζωῇ ζήσεται. ἡ ψυχὴ ἡ ἁμαρτάνουσα, αὐτὴ ἀποθανεῖται. ὁ υἱὸς οὐ λήψεται τὴν ἀδικίαν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. ὁ δὲ πατὴρ λήψεται τὴν ἀδικίαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. δικαιοσύνη δικαίου, ἐπ' αὐτὸν ἔσται. καὶ ἀνομία ἀνόμου ἐπ' αὐτὴν ἔσται. καὶ ὁ ἄνομος ἐὰν ἀποστρέψῃ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ ὧν ἐποίησε. καὶ φυλάξῃ πάσας τὰς ἐντολάς μου. καὶ ποιήσῃ δικαιοσύνην, καὶ ἔλεος, ζωῇ ζήσεται. καὶ οὐ μὴ ἀποθάνῃ. πᾶσαι αἱ ἀδικίαι αὐτοῦ ἃς ἐποίησεν, οὐ μὴ μνησθήσονται. ἀλλ' ἢ τῇ δικαιοσύνῃ αὐτοῦ ᾗ ἐποίησε, ζήσεται. μὴ θελήσῃ θελήσω ἐγὼ θάνατον τοῦ ἀνόμου, λέγει κύριος. ὡς τὸ ἀποστρέψαι αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς, καὶ ζῆν αὐτόν; ἐὰν δὲ ἀποστρέψῃ δίκαιος ἐκ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ. καὶ ποιῇ ἀδικίαν κατὰ πάσας τὰς ἀδικίας ἃς ἐποίησεν ὁ ἄνομος, πᾶσαι αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ. ἃς ἐποίησεν, οὐ μὴ μνησθῶσιν ἐν τῷ παραπτώματι, αὐτοῦ. ᾧ παρέπεσε, καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ, αἷς ἥμαρτεν, ἐν αὐταῖς ἀποθανεῖται. καὶ ἔπατε. οὐ κατορθοῖ ἡ ὁδὸς κυρίου. ἀκούσατε δὴ πᾶς οἶκος Ἰσραήλ. μὴ ἡ ὁδός μου οὐ κατορθοῖ; οὐχὶ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν κατορθοῖ. ἐὰν τῷ ἀποστρέψαι δίκαιον ἐκ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ. καὶ ποιῇ παράπτωμα. καὶ ἀποθάνῃ. ἐν τῷ παραπτώματι ᾧ ἐποίησεν, ἐν αὐτῷ ἀποθανεῖται. καὶ ἐν τῷ ἀποστρέψαι ἄνομον ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ ἧς ἐποίησε. καὶ ποιήσῃ κρίμα, καὶ δικαιοσύνην, οὗτος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐφύλαξε. καὶ ἔβλεψε καὶ ἀπέστρεψεν ἐκ πασῶν τῶν ἀσεβειῶν αὐτοῦ ὧν ἐποίησε. καὶ ζωῇ ζήσεται. καὶ οὐ μὴ ἀποθάνῃ. καὶ οὐ μὴ λέγουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ. οὐ κατορθοῖ ἡ ὁδὸς κυρίου. μὴ, ἡ ὁδός μου οὐ κατορθοῖ οἶκος Ἰσραήλ. οὐχὶ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν οὐ κατορθοῖ. ἕκαστον κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ κρινῶ ὑμᾶς, οἶκος Ἰσραήλ. λέγει ἀδωναὶ κύριος. ἐπιστρέψατε. καὶ ἀποστράφητε ἀπὸ πασῶν τῶν ἀσεβειῶν ὑμῶν. καὶ οὐκ ἔσται ὑμῖν εἰς πρόσκομμα ἀδικίας. ἀπο-

θυάσιν. ἐνεχυρασμὸν ὀφείλοντος ἀποδώσει. καὶ ἅρπαγμα οὐχ ἁρπάσει. καὶ ἄρτον αὐτοῦ τῷ πεινῶντι δώσει. καὶ γυμνὸν περιβαλεῖ ἱμάτιον, καὶ τὸ ἀργύριον αὐτοῦ. καὶ τόκῳ οὐ δώσει, καὶ πλεονασμὸν οὐ λήψεται. ἐξ ἀδικίας ἀποστρέψει τὴν χεῖρα αὐτοῦ. κρίμα δίκαιον ποιήσει. ἀνὰ μέσον ἀνδρὸς, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ πλησίον αὐτοῦ. καὶ τοῖς προστάγμασί μου πεπόρευται. καὶ τὰ δικαιώματά μου πεφύλακται τοῦ ποιῆσαι αὐτά. δίκαιος οὗτός ἐστι. ζωῇ ζήσεται λέγει κύριος. καὶ ἐὰν γεννήσῃ υἱὸν λιμὸν, ἐκχέοντα αἷμα, καὶ ποιοῦντα ἁμαρτήματα τῶν ὁμοίων τούτοις. καὶ τῶν πατρὸς αὐτοῦ τὰ δίκαια, οὐκ ἐποίησε. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρέων ἔφαγε. καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἐμίανε. καὶ πτωχὸν, καὶ πένητα κατεδυνάστευσε. καὶ ἅρπαγμα ἥρπαξε. καὶ ἐνεχυρασμὸν οὐκ ἀπέδωκε. καὶ εἰς τὰ εἴδωλα ἦρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. ἀνομίαν ἐποίησε. μετὰ τόκου ἐδάνεικε. καὶ πλεονασμὸν ἔλαβεν ὕτος, ζωῇ οὐ ζήσεται. πάσας τὰς ἀνομίας τούτας ἐποίησε, θανάτῳ θανατωθήσεται. τὸ αἷμα αὐτοῦ, ἐπ' αὐτῷ ἔσται. ἐὰν δὲ γεννήσῃ υἱὸν. καὶ ἴδῃ πάσας τὰς ἁμαρτίας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἃς ἐποίησε, καὶ φοβηθῇ καὶ μὴ ποιήσῃ κατ' αὐτάς, τῶν ὀρέων οὐ βέβρωκε, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ οὐκ ἦρε εἰς τὰ ἐπιθυμήματα οἴκου Ισραὴλ. καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ οὐκ ἐμίανε. καὶ ἄνθρωπον οὐ κατεδυνάστευσε. καὶ ἐνεχυρασμὸν οὐκ ἐνεχύρασε. καὶ ἅρπαγμα οὐκ ἥρπαξε. τὸν ἄρτον αὐτοῦ, τῷ πεινῶντι ἔδωκε, καὶ γυμνὸν περιέβαλεν ἱμάτιον, καὶ ἀπὸ ἀδικίας, ἀπέστρεψε τὴν χεῖρα αὐτοῦ. τόκον καὶ πλεονασμὸν οὐκ ἔλαβε. δικαιοσύνην ἐποίησε. καὶ ἐν τοῖς προστάγμασί μου ἐπορεύθη. οὗτος τελευτήσει ἐν ἀδικίαις πατρὸς αὐτοῦ ζωῇ ζήσεται. ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ, ἐὰν θλίψῃ θλίψῃ, καὶ ἁρπάσῃ ἅρπαγμα, ἐναντία ἐποίησεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ μου. καὶ ἀπεθανατίζεται ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτοῦ. καὶ ὄψεσθε. τί ὅτι οὐκ ἔλαβεν ὁ υἱὸς ἀδικίαν πατρὸς αὐτοῦ. ὅτι ὁ υἱὸς δικαιοσύνην καὶ ἔλεος

καὶ ἀλώσουσιν ἐν τῇ πυελοχῇ αὐτῶν. καὶ ἄξω αὐτὴν εἰς Βαβυλῶνα. καὶ διακριθήσομαι ἐκεῖ μετ' αὐτῶν. τῶν ἀδικίαν αὐτῶν. ἣν ἠδίκησαν ἐπ' ἐμοί. καὶ πάσας φυγαδίας αὐτῶν ἐν πάσῃ τῇ παρατάξει αὐτῶν, ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται. καὶ ὑὸς καταλοίπους αὐτῶν, εἰς πάντα ἄνεμον διασπερῶ. καὶ γνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος ἐλαλήσα. σήμερον τάδε λέγει ἀδωναὶ κύριος. μὴ λήψομαι ἐγὼ ἐκ τῶν ἐπιλέκτων σου κίβδου ἐκ χερυφῆς. μὴ δώσω ἀπὸ κιφαλῆς παραφυάδων αὐτῆς. καρδίας αὐτῶν ἀποκνιῶ. μὴ καταφυτεύσω ἐγὼ ἐπ' ὄρος ὑψηλόν. μὴ κρημάσω αὐτὸν ἐν ὄρει μετεώρῳ τῷ ἰσραήλ. καὶ καταφυτεύσω, καὶ ἐξοίσει βλαστόν. καὶ ποιήσει καρπόν, καὶ ἔσται εἰς κίβδον μεγάλων. καὶ κατασκηνώσει ὑποκάτω αὐτοῦ, πᾶν θηρίον. καὶ πᾶν πετεινόν, ὑποκάτω σκιᾶς αὐτοῦ ἀναπαύσεται. καὶ τὰ κλήματα αὐτοῦ. ἀποκατασταθήσεται. καὶ γνώσεται πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου. διότι ἐγὼ κύριος. ὁ ταπεινῶν ξύλον ὑψηλόν. καὶ ὑψῶν ξύλον ταπεινόν. καὶ ξηραίνων ξύλον χλωρόν. καὶ ἀναθάλλων ξύλον ξηρόν. ἐγὼ κύριος ἐλάλησα καὶ ποιήσω.

Κεφάλαιον. ιη. 18:

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων. ἢ ἐν ὑμῖν ἡ παραβολὴ αὕτη. ἐν τοῖς ἡμέραις ἐκείνοις, οἱ πατέρες ἔφαγον ὄμφακα. καὶ ὀδόντες τέκνων ἐγομφιάσθησαν. ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος. ἐὰν γένηται ἔτι λεγόμενον ἡ παραβολὴ αὕτη ἐν τῷ ἰσραήλ. ὅτι πᾶσαι αἱ ψυχαί μού εἰσιν. ὡς τὸ πρόσωπον ἡ ψυχὴ τοῦ πατρός. οὕτως καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ υἱοῦ, ἐμοί εἰσιν. ἡ ψυχὴ ἡ ἁμαρτάνουσα, αὕτη ἀποθανεῖται. ὁ δὲ ἄνθρωπος ὃς ἐὰν δίκαιος, ὃ ποιῶν κρίμα, καὶ δικαιοσύνην. τῶν ὀρέων οὐ φάγεται. καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. οὐ μὴ ἐπάρῃ πρὸς τὰ εἴδωλα οἴκου ἰσραήλ. καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ, οὐ μὴ μιάνῃ. καὶ πρὸς γυναῖκα ἐν ἀφέδρῳ οὔσαν. οὐ προσεγγιεῖ. καὶ ἄνθρωπον οὐ μὴ κατακοιμήσῃ.

θλασσῦς καὶ φίρειν καρπὸν, τῦ εἶναι ἐς ἄμπελον μεγάλην. διὰ τῦτο ἔιπον τοῖς λίγει ἀδοναὶ κύειος. ἐὰ κατευθύνῃ. οὐχὶ αἱ ῥίζαι τῆς ἀπαλότητος αὐτῆς, καὶ ὁ καρπὸς ξηρανθήσεται. καὶ ξηρανθήσεται πάντα τὰ προσανατέλλοντα αὐτῆς. κὴ οὐκ ἐν βραχίονι μεγάλῳ. οὐδὲ ἐν λαῷ πολλῷ τῦ ἐκκαθάραι αὐτὴν, ἐκ βίζων αὐτῆς. κὴ ἰδοὺ πιαίνεται, μὴ κατευθύνῃ. οὐχὶ ἅμα τῷ ἅψασθαι αὐτῆς ἄνεμον, ἐν καύσωνα ξηρανθήσεται ξηρασία. σὺν τῷ βόλῳ ἀναλῆς αὐτῆς ξηρανθήσεται. Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίυ πρός με λίγων. ἐρὶ οἰκτρῶπων. εἶπον δὴ πρὸς κν οἶκον Ἰσραὴλ ἐν παραπικραίνοντα. οὐκ ἐπίστασθε τί ἐστι ταῦτα ἃ εἶπον. ὅτοι ἦλθε βασιλεὺς βαβυλῶνος ἐπὶ Ἰερυσαλὴμ, καὶ λήψεται αὐτὸν, καὶ ἐν βασιλεία αὐτῆς. καὶ ὃς ἄρχοντας αὐτῆς. καὶ ἐξάξει αὐτὸς πρὸς αὐτοὺς εἰς βαβυλῶνα, καὶ λήψεται ἐκ τῦ σπέρματος τῆς βασιλείας. καὶ διαθήσεται πρὸς αὐτὸν διαθήκην, καὶ ὁσάξει αὐτὸν ἐν ἀρᾷ. καὶ τὸς ἡγουμένυς τῆς γῆς λήψεται. τῦ γενέσθαι εἰς βασιλείαν ἀσθενῆ. τῦ καθόλυ μὴ ἐπαίρεσθαι τῦ φυλάσσειν τὴν διαθήκην αὐτῦ. καὶ ἰσάσειν αὐτήν. καὶ ἀποστήσεται ἀπ' αὐτῦ, τῦ ἐξαποστεῖλαι ἀγγέλυς εἰς αἴγυπτον. τῦ δῶναι αὐτῷ ἵππυς, καὶ λαὸν πολύν. ἐὰ κατευθύνῃ. ἐὰ διασωθήσεται. ὁ ποιῶν ἐνσπονδα, καὶ παραβαίνων διαθήκην, ἐ σωθήσεται. ζῶ ἐγὼ λέγει κύειος. ἐὰν μὴ ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ὁ βασιλεύσας αὐτόν. ὃς ἠτίμασε τὸν ὅρκον μυ. κὴ ὃς παρέβη τὴν διαθήκην μυ μετ' αὐτῦ, ἐν μέσῳ βαβυλῶνος τελευτήσῃ. κὴ οὐκ ἐν δυνάμει μεγάλῃ οὐδ' ἐν ὄχλῳ ποιήσῃ πρὸς αὐτὸν φαραὼ πόλεμον. ἐν χαρακωμολίᾳ. καὶ ἐν οἰκοδομῇ βελοστάσιον, τ ἐξᾶραι ψυχὰς κὴ ἠτίμασεν ὁρκωμοσίαν τ παραβῖναι διαθήκην. κὴ ἰδοὺ δέδωκε τὴν χεῖρα αὐτ, κὴ πάντα ταῦτα ἐποίησεν αὐτῷ. μὴ σωθήσεται, διαπ εἶπα τάδε λέγει ἀδοναὶ κύ. ζῶ ἐγὼ. ἐὰν μὴ τὴν διαθήκην μυ ἣν παρέβη. κὴ τὸν ὅρκον μυ ὃν ἠτίμασε. κὴ δώσω αὐτὰ εἰς χεῖρας αὐτ. κὴ ὑπερτάσω ἐπ' αὐτ τὸ δίκτυόν μυ

ὡς ἡ πόρνη τὸν ἀρχόντα τοῦτο τὸ παραβλῶψαι τὴν διαθήκην μου καὶ μνησθήσομαι ἐγὼ, τῆς διαθήκης μου τῆς μετὰ σοῦ, ἐν ἡμέραις νεότητός σου καὶ ἀναστήσω ἐμαυτῷ διαθήκην αἰώνιον καὶ μνησθήσῃ τὴν ὁδόν σου καὶ ἐξαπισθήσῃ ἐν τῷ λαβεῖν σε τὰς ἀδελφάς σου τὰς νεωτέρας σου, σὺν ταῖς θυγατράσι σου καὶ δώσω αὐτάς σοι εἰς ἁγιασμόν, καὶ οὐκ ἐκ διαθήκης σου καὶ ἀναστήσω ἐγὼ τὴν διαθήκην μου μετὰ σοῦ καὶ ἐπιγνώσῃ, ὅτι ἐγώ κύριος. ὅπως μνησθῇς, καὶ αἰσχυνθῇς καὶ μὴ ᾖ σοι ἔτι ἀνοίξαι στόμα σου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀτιμίας σου. ἐν τῷ ἐξιλάσκεσθαί με σοί κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησας λέγει κύριος. Κεφάλαιον. ιζ. 17.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων. υἱὲ ἀνθρώπου διήγησαι διήγημα καὶ εἶπον παραβολὴν πρὸς τὸν οἶκον τὸν Ἰσραήλ, καὶ ῥήσεις τάδε λέγει κύριος. ὁ ἀετὸς ὁ μέγας ὁ μεγαλοπτέρυγος ὁ μακρὸς τῇ ἑκτάσει πλήρης ὀνύχων ὃς ἔχει νεοσσιὰν εἰσελθὼν εἰς τὸν Λίβανον καὶ ἔλαβε τὰ ἐπίλεκτα τῆς κέδρου τὰ ἄκρα τῆς ἀπαλότητος αὐτοῦ καὶ ἤνεγκεν αὐτὰ εἰς γῆν χαναὰν εἰς πόλιν ἐμπορίου ἔθετο αὐτά καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῆς γῆς καὶ ἔδωκεν αὐτὸ εἰς τὸ πεδίον, φυτὸν ἐρᾷ ὕδατι πολλῷ, καὶ αἱ ῥίζαι αὐτοῦ ὑπ' αὐτῷ ὦσιν, ἐπιβλεπόμενον ἔταξεν αὐτό. καὶ ἀνέτειλε καὶ ἐγένετο εἰς ἄμπελον ἀδαῆ ὕψους καὶ μικρὰν τῇ μεγάθει, τὸ ἐπιφαίνεσθαι τὰ κλήματα αὐτῆς ἐπ' αὐτὴν καὶ αἱ ῥίζαι αὐτῆς ὑπὸ κάτω αὐτῆς ἦσαν. καὶ ἐγένετο εἰς ἄμπελον μεγάλην καὶ ἐποίησεν ἀποργάς καὶ ἐξέτεινε τὰς ἀναδενδράδας αὐτῆς καὶ ἐγένετο ἄνυδρος ἔτορος μέγας μεγαλοπτέρυγος πολὺς ὄνυξι καὶ ἰδοὺ ἄμπελος αὕτη πεπλεγμένη πρὸς αὐτόν. καὶ αἱ ῥίζαι αὐτῆς πρὸς αὐτόν καὶ τὰ κλήματα αὐτῆς ὑπὸ κάτω αὐτῆς ἐξαπίστειλεν αὐτῷ, τοῦ ποιῆσαι αὐτῷ σὺν τῇ βολῇ τῆς φυτείας αὐτῆς εἰς πεδίον καλὸν ἐρᾷ ὕδατι πολλῷ αὐτὴ πιαίνεσθαι, τοῦ ποιῆσαι

ἡ ἀδελφή σου αὐτὴ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς, οἳ ῥόσον ἐποίη
σας· σὺ καὶ αἱ θυγατέρες σου πλεῖον τοῦ ἀνόμημα σου ὑπὲρ
τὴς ἀδελφῆς σου ὑπερηφανία ἐν πλησμονῇ ἄρτων καὶ ἐν εὐθη
νίᾳ οἴνου ἐποίησατε ἀλλον· αὐτὴ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς· τὸν ὑπὲρ
χειν αὐτῆς, καὶ τοῦς θυγατράσιν αὐτῆς· καὶ χεῖρα πτωχοῦ, καὶ πέ
νητος, οὐκ αὐτελαμβάνοντο· καὶ ἐμεγαλαύχουν· καὶ ἐποίησαν
ἀνομήματα ἐνώπιον ἐμοῦ· καὶ ἐξῆρα αὐτὰς, καθὼς εἶδον· καὶ
σαμάρφα κατὰ τὰς ἡμίσεις τῶν ἁμαρτιῶν σου οὐχ ἥμαρτεν· πλεῖ
θυνας τὰς ἀνομίας σου, ὑπὲρ αὐτὰς, καὶ ἐδικαίωσας τὰς ἀδελ
φάς σου, ἐν πάσαις τοῦς ἀνομίαις σου αἷς ἐποίησας· καὶ σὺ κό
μισαι βάσανον· ἐν ᾗ διέφθειρας τὰς ἀδελφάς σου ἐν τοῦς ἁμαρ
τίαις σου· καὶ ἐν πλείοσις τοῦς ἀνομίαις σου, αἷς ἠνόμησας ὑπὲρ
αὐτάς· καὶ ἐδικαίωσας αὐτὰς ὑπὸ σεαυτόν· καὶ σὺ αἰσχύνθη
τι· καὶ λάβε τὴν ἀνομίαν σου ἐν ᾗ δικαιοῦσί σε τὰς ἀδελ
φάς σου· καὶ ἀποστρέψω τὰς ἀποστροφὰς αὐτῶν· τὴν ἀποστρο
φὴν Σοδόμων, καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς· Καὶ ἀποστρέψω τὴν
ἀποστροφὴν σαμαρείας καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς καὶ ἀποστρέ
ψω τὴν ἀποστροφὴν σου, ἐν μέσῳ αὐτῶν· ὅπως κομίσῃ τὴν βά
σανόν σου· καὶ ἀλιμωθήσῃ ἐκ πάντων ὧν ἐποίησας· ἐν ᾗ σὺ
παροργίσαι με καὶ ἡ ἀδελφή σου Σόδομα, καὶ αἱ θυγατέρες
αὐτῆς· ἀποκατασταθήσονται καθὼς ἦσαν ἀπ' ἀρχῆς· καὶ σαμά
ρφα· καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς, ἀποκατασταθήσονται, καθὼς ἦσαν
ἀπ' ἀρχῆς· καὶ σὺ καὶ αἱ θυγατέρες σου, ἀποκατασταθήσε
σθε· καθὼς ἀπ' ἀρχῆς ἦτε· καὶ ἐ μὴ ἦν σόδομα ἡ ἀδελφή σου
εἰς ἀκοήν, ἐν ᾗ σεμαὶ σου, ἐν τοῦς ἡμέραις ὑπερηφανίας σου
πρὸ τοῦ ἀποκαλυφθῆναι τὰς κακίας σου· ὃν τρόπον, νῦν ὀνειδι
σμὸς θυγατέρων συρίας· καὶ πάντων τῶν κύκλῳ αὐτῆς, θυγατέρων
ἀλλοφύλων, τῶν περιεχουσῶν σε κύκλῳ, ἐν τοῦς ἀσεβείαις σου·
καὶ ἐν τοῦς ἀνομίαις σου, σὺ κεκόμισαι αὐτὰς λέγει κύριος·
Τάδε λέγει ἀδωναῖ κύριος· καὶ ποιήσω ἐν σοὶ καθὼς ἐποίησας·

καὶ πάντας οὓς ἠγάπησας, σὺν πᾶσιν οἷς ἐμίσησας· καὶ συνάξω
αὐτοὺς ἐπὶ σὲ κυκλόθεν· καὶ ἀποκαλύψω τὰς κακίας σου πρὸς
αὐτούς· καὶ ὄψονται πᾶσαν τὴν ἀχημοσύνην σου· καὶ ἐκδικήσω
σε ἐκδίκησιν μοιχαλίδος· καὶ ἐκχεούσης αἷμα· καὶ θήσω
σοι αἷμα ἐν ζήλῳ αἵματι ἐν αἵματι θυμοῦ· καὶ ζήλου· καὶ παραδώ
σω σε εἰς χεῖρας αὐτῶν· καὶ κατασκάψουσι τὸ πορνεῖόν σου· καὶ
καθελοῦσι τὴν βάσιν σου· καὶ ἐκδύσουσί σε ἐν ἱματισμοῖς
σου, καὶ λήψονται σκεύη τῆς καυχήσεώς σου· καὶ ἀφήσουσί σε
γυμνήν, καὶ ἀχημοσύνην σου· καὶ ἄξουσιν ἐπὶ σὲ ὄχλους· καὶ λιθο
βολήσουσί σε ἐν λίθοις· καὶ κατασφάξουσί σε ἐν ξίφεσιν αὐ
τῶν· καὶ ἐμπρήσουσι τοὺς οἴκους ἐν πυρὶ, καὶ ποιήσουσιν ἐν σοὶ
ἐκδικήσεις, ἐνώπιον γυναικῶν πολλῶν· καὶ ἀποστρέψω σε ἐκ τῆς
πορνείας σου· καὶ μισθώματα οὐ μὴ δώσῃ οὐκέτι· καὶ ἐπαφήσω
τὸν θυμόν μου ἐπὶ σέ· καὶ ἐξαρθήσεται ὁ ζῆλός μου ἐκ σοῦ· καὶ
ἀναπαύσομαι· καὶ οὐ μὴ μεμνήσω οὐκέτι· ἀνθ' ὧν οὐκ ἐμνή
σθης τὴν ἡμέραν τῆς νηπιότητός σου· καὶ ἐλύπεις με ἐν πά
σαις ταῖς ὁδοῖς σου· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ τὰς ὁδούς σου· εἰς κεφαλὴν σου δίδω
κα· λέγει κύριος κύριος· καὶ οὔτως ἐποίησας τὴν δυσβέβαιαν,
ἐν πάσαις ταῖς ἀνομίαις σου· ταῦτά σοι πάντα, ὅσα ἔπαυ· καὶ
τὰ σοῦ ἐν παραβολῇ λέγοντες· καθὼς ἡ μήτηρ, καὶ ἡ θυγάτηρ
θυγάτηρ τῆς μητρός σου, καὶ σὺ εἶ, ἡ ἀπωσαμένη τὸν ἄνδρα αὐτῆς
καὶ τέκνα αὐτῆς· καὶ ἀδελφαὶ τῶν ἀδελφῶν σου· καὶ ἀπωσά
μεναι τοὺς ἄνδρας αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν· ἡ μήτηρ ὑμῶν
χετθαία, καὶ ὁ πατὴρ ἀμορῥαῖος· ἡ ἀδελφὴ ὑμῶν ἡ πρεσβυ
τέρα, Σαμάρεια· αὐτὴ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς, ἡ κατοικοῦσα ἐξ
ἀριστερῶν σου· καὶ ἡ ἀδελφή σου ἡ νεωτέρα σου κατοικοῦσα ἐκ
δεξιῶν σου· Σόδομα, καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς· καὶ οὐδὲ ὡς ἐν
ταῖς ὁδοῖς αὐτῆς ἐπορεύθης· οὐδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας αὐτῶν
ἐποίησας· κατὰ μικρὸν ὑπῆρκεσαι αὐτὰς ἐν πάσαις ταῖς ὁ
δοῖς σου· ζῶ ἐγὼ λέγει ἀδωναὶ κύριος· εἰ ποιήσει Σόδομα,

κ) πιφυρμένην ἐν τῷ αἵματί σου ἔζησας. κ) ἐγένετο μετὰ πάσας τὰς κακίας σου. οὐαὶ οὐαί σοι λέγει κ̅ς. κ) ᾠκοδόμησας σεαυτῇ οἴκημα πορνικὸν. καὶ ἐποίησας σεαυτῇ ἔκθεμα ἐν πάσῃ πλατείᾳ. κ) ἐν ἀρχῇ πάσης ὁδοῦ. ᾠκοδόμησας τὰ πορνεῖά σου. καὶ ἐβδελύγμενα ἦ κάλλος σου. κ) διήνοιξας τὰ σκέλη σου. παντὶ παρόδῳ. κ) ἐπλήθυνας τὴν πορνείαν σου. καὶ ἐξεπόρνευσας μετὰ υἱῶν αἰγύπτου τῶν γειτόνων σου μεγαλοσάρκων. κ) ἐπλήθυνας τὴν πορνείαν σου παροργίσαι με. ἰδοὺ δὲ ἐκτείνω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σὲ. κ) ἐξαρῶ τὰ νόμιμά σου κ) παραδώσω σὲ εἰς ψυχὰς μισούντων σε. θυγατέρας ἀλλοφύλων τὰς ἐκκλινούσας σε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου, ἃς ᾐσχύνθης, κ) ἐξεπόρνευσας μετὰ τὰς θυγατέρας ἀσσούρ. κ) οὐδ' οὕτως ἐνεπλήσθης, κ) ἐξεπόρνευσας κ) οὐκ ἐνεπλήσθης. κ) ἐπλήθυνας τὴν πορνείαν σου πρὸς γῆν χαναὰν, κ) χαλδαίαν. κ) οὐ δι' ἐν τούτοις ἐνεπλήσθης. τί καθὼς τὰς θυγατέρας σου λέγει κ̅ς. ἐν τῷ ποιῆσαι ταῦτα ἔργα γυναικὸς πόρνης. κ) ἐξεπόρνευσας ἐπὶ τῶν θυγατέρων σου. κ) ἐν πορνεύσει σου ὡς κοσμήσασα πάσης ἀρχῆς ὁδοῦ. κ) τῷ βάσιν σου ἐποίησας ἐν πάσῃ πλατείᾳ. κ) ἐγένου ὡς πόρνη σκαιουσα μισθώματα. κ) γυνὴ ἡ μοιχωμένη, ὁμοία σου. παρὰ τοὺς ἀνδρὸς αὐτῆς λαμβάνουσα μισθώματα πᾶσι τοῖς ἐκπορεύουσιν πρὸς σὲ δίδου μισθώματα. κ) σὺ δίδοσας μισθώματα πᾶσι τοῖς ἐρασταῖς σου. κ) ἐφόρτιζες αὐτοὺς τοῦ ἔρχεσθαι πρὸς σὲ, κυκλόθεν ἐν τῇ πορνείᾳ σου. κ) ἐγένου ἐν σοὶ διεστραμμένον παρὰ τὰς γυναῖκας, ἐν τῇ πορνείᾳ σου. κ) μετὰ σὲ οὐ πεπορνεύκασιν ἐν τῷ προσδιδόναι σε μισθώματα. καὶ σοὶ μισθώματα οὐκ ἐδόθη. καὶ ἐγένου ἐν σοὶ διεστραμμένον. διὰ τοῦτο πόρνη ἄκουε λόγον κ̅υ. τάδε λέγει δεσπότης κύριος οὐθῶν ἐξέχεας ὁ χαλκός σου. κ) ἀποκαλυφθήσεται ἡ ἀσχημοσύνη σου ἐν τῇ πορνείᾳ σου πρὸς τοὺς ἐραστάς σου. εἰς πάντα τὰ ἐνθυμήματα τῶν ἀνομιῶν σου. καὶ ἐν τοῖς αἵμασι τῶν τέκνων σου, ὧν δέδωκας αὐτοῖς. διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ συνάγω πάντας τοὺς ἐραστάς σου, ἐν οἷς ἐπεμύγης ἐπ' αὐτοῖς.

σοῦ καὶ ἔδον σε. καὶ ἰδοὺ καιρὸς σου, καὶ καιρὸς καταλυόντων. καὶ
διεπέτασα τὰς πτέρυγάς μου ἐπὶ σέ. καὶ ἐκάλυψα τὴν ἀσχημο-
σύνην σου, καὶ ὤμοσά σοι. καὶ εἰσῆλθον ἐν διαθήκῃ μετὰ σοῦ λέγει
ἀδωναὶ κς. καὶ ἐγένου μοι. καὶ ἔλουσά σε ἐν ὕδατι. καὶ ἔπλυνα, καὶ
ἐμά σου, ἀπὸ σου. καὶ ἔχρισά σε ἐν ἐλαίῳ. καὶ ἐνέδυσά σε ποι-
κίλα. καὶ ὑπέδυσά σε ὑακίνθου. καὶ ἔζωσά σε βύσσῳ. καὶ πε-
ριέβαλόν σε περιχαρῆ. καὶ ἐκόσμησά σε κόσμῳ, καὶ περιέθηκα
φιλλια περὶ τὰς χεῖράς σου. καὶ κάθεμα περὶ τὸ στόμα σου. καὶ
ἔδωκα ἐνώπιον περὶ σου μυκτῆρά σου. καὶ ὀχθισκους περὶ τὰ ὦτά
σου. καὶ στέφανον καυχήσεως περὶ τῆς κεφαλῆς σου. καὶ ἐκοσμήθης
κόσμῳ, χρυσῷ, καὶ ἀργυρῷ. καὶ τὰ περιβόλαιά σου βύσσινα. καὶ
βίκαπα, καὶ ποικίλα. σεμίδαλιν καὶ ἔλαιον καὶ μέλι ἔφαγες, καὶ
ἐγένου καλὴ σφόδρα. καὶ ἐξῆλθέ σου ὄνομα ἐν ἔθνεσιν ἐν τῷ
κάλλει σου. διότι συνετελεσμένον ἦν ἐν δόξῃ μου, ἐν τῇ ὥρᾳ
σου, ᾗ ἔταξά σε λέγει ἀδωναὶ κς. καὶ ἐπεποίθεις ἐπὶ τῷ
κάλλει σου. καὶ ἐπόρνευσας. ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου. καὶ ἐξέχεας τὴν
πορνείαν σου ἐπὶ πάντα παρόδον ᾗ ἦν ἐσου. καὶ ἔλαβες ἐκ τῶν
ἱματίων σου, καὶ ἐποίησας σεαυτῇ ἐλωλα βαπτά, καὶ ἐξεπόρνευ-
σας ἐπ' αὐτά. καὶ ἃ μὴ ἐσῆλθε καὶ ἃ μὴ γένηται. καὶ ἔλαβες τὰ
σκεύη σου καυχήσεώς σου. καὶ ἐκ τοῦ χρυσίου μου. καὶ ἐκ τοῦ ἀργυρίου
μου. ἐξ ὧν ἔδωκά σοι. καὶ ἐποίησας σεαυτῷ εἰκόνας ἀρσενικάς
καὶ ἐξεπόρνευσας ἐν αὐτοῖς. καὶ ἔλαβες τὰ ἱματισμόν σου ποικίλον
σου. καὶ περιέβαλες αὐτά, καὶ τὸ ἔλαιόν μου καὶ τὸ θυμίαμά μου, ἔθηκας
πρὸ προσώπου αὐτῶν. καὶ βρῶσίν μου, οὓς ἔδωκά σοι. σεμί-
δαλιν καὶ ἔλαιον καὶ μέλι ἐψωμίσά σε. καὶ ἔθηκας κατὰ πρόσωπον
αὐτῶν, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας. ἐγένετο μέγα ταῦτα, λέγει κς. καὶ ἔλα-
βες τοὺς υἱούς σου, καὶ τὰς θυγατέρας σου ἃς ἐγέννησας. καὶ ἔθυσας
αὐτὰ αὐτοῖς. ὡς μικρὰ ἐξεπόρνευσας. καὶ ἔσφαξας τὰ τέκνα σου
καὶ ἔδωκας αὐτὰ, ἐν τῷ ἀποσποᾶν ἐν αὐτοῖς. ἐπὶ πάσαις πά-
σαις τοῖς πορνείαις σου, καὶ τὰ βδελύγματά σου. καὶ οὐκ ἐμνήσθης
τὰς ἡμέρας τῆς νεότητός σου, ὅτι ἦσθα γυμνὴ καὶ ἀσχημοσύνη

ξύλοις τῦ φυμῦ. ἐ λήφονται ἐξ αὐτου ξύλον ἕ ποιῆσαι ἐς ὄρ
γασίαν. ἐ λήφονται ἐξ αὐτῆς πάσαλον τῦ χρεμᾶσαι ἐπ' αὐτ
σκεύ Θ. πάρεξ ὁ πυρὶ δίδοται ἐς ἀναλωσιν. τῶν κατ' ἐνιαυ
τὸν καθαρσιν αὐτῆς, ἀναλίσκ ἀ πῦρ. καὶ ἐκλείπει ἐς τέλος.
μὴ χρήσιμον ἔσαι ἐς ὀργασίαν; ἢ δι' ἓν αὐτῦ ὅλος ὁλοκλήρυ
ϑ ἔκ ἔσαι ἐς ὀργασίαν. μὴ ὅτι καὶ ἐὰν πῦρ αὐτ ἀναλώσῃ εἰς τέ
λος. ἐ ἓν ἔσαι εἰς ὀργασίαν. σχετικῶ ἔστιν τάδε λέγει κύριος
ὃν τρόπον ἀ ξύλον τῆς ἀμπέλου ἐν πῖς ξύλοις τῦ φυμῦ. ὃ δί
δωκα αὐτο τοῖ πυρὶ εἰς ἀνάλωσιν, οὕτως δίδωκα τοὺς κατοι
κῦντας ἰερυσαλὴμ. καὶ σκεπῶ ἀ πρόσωπόν μυ ἐπ' αὐτούς. ἐκ ἀ
πυρὸς ἐξελεύσονται. καὶ πῦρ αὐτοὺς καταφάγεται, καὶ γνώσ
ϑε, ὅτι ἐγὼ κύριος ἐν τοῖ σκεπάσαι ἀ πρόσωπόν μυ ἐπ' αὐτούς.
καὶ δώσω τὴν γῆν εἰς ἀφανισμὸν, ἀνθ' ὧν παρέπεσον παρα
πτώματι, λέγει κύριος.

Κεφαλαιον. ις. 16.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίυ πρὸς με λέγων. υἱὲ ἀνθρώ
κ πῦ. σχεμαρτύρυ τὴν ἰερυσαλὴμ τὰς ἀνομίας αὐτῆς
καὶ ἐρεῖς. τάδε λέγει κύριος τῇ ἰερυσαλὴμ. ἡ ῥίζα
συ καὶ ἡ γένεσίς συ, ἐκ γῆς χαναάν. ὁ πατήρ συ ἀμορραῖος
καὶ ἡ μήτηρ συ χετταῖα. καὶ ἡ γένεσίς συ ἐν ἡμέρᾳ ἐτέχθης
καὶ ὠκ ἐδήϑη τοὺς μαστούς συ. ὁ ἁλμαλός συ ὑ περιϑμήθη.
καὶ ἐν ὕδατι ὠκ ἐλούϑης. ὑ δὲ ἁλὶ ἡ λίπανσις. καὶ ἐν σπαργάνοις
ὠκ ἐσπαργανώϑης. ὑ ὃ ἐφάσϑη ὁ ὀφθαλμός συ ἐπὶ σοί, τοῦ πο
ἡσαι σοι ἓν ἐκ πάντων σύτων. ἢ παθεῖν ἡ ἐπὶ σοί. καὶ ὀπτερέφι
φης ἐπὶ προσωπον τῦ πεδίυ, τῇ σκολιότητι τῆς ψυχῆς συ, ἐν
ἡμέρᾳ ἡ ἐτέχθης. καὶ δικλθον ἐπὶ σοί. καὶ εἶδόν σε πιφυρμέ
νην τοῖ αἵματί συ. καὶ εἶπά σοι ἐκ τῦ αἵματός συ ζῶσα πλη
ϑύνῃ. καϑὼς ἡ ἀναβολή τῦ ἀρρῦ δίδωκά σε, καὶ ἐπληϑύνϑης. καὶ
ἐσήλϑες εἰς πόλεις πόλεων. οἱ μαστοί συ ὠωρϑώϑησαν. καὶ ἡ θρίξ
συ ἐξήνϑησε. σὺ δὲ ἦσθα γυμνὴ καὶ ἀχημονοῦσα, καὶ δικλθον σοι

τῇ δικαιοσύνῃ αὐτῶν σωθήσονται λέγει κύριος. ἐὰν δὲ καὶ θηρία πονηρὰ ἐπάγω ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ τιμωρήσωμαι αὐτήν· καὶ ἔσται εἰς ἀφανισμὸν ἀπ' ἔσται ὁ διοδεύων ἀπὸ προσώπου τῶν θηρίων· καὶ οἱ ἄνδρες οὗτοι ἐν μέσῳ αὐτῆς ὦσιν· ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος. εἰ υἱοὶ καὶ θυγατέρες σωθήσονται, ἀλλ' ἢ αὐτοὶ μόνοι σωθήσονται. ἡ δὲ γῆ ἔσται εἰς ἔρημον. ἐὰν δὲ καὶ ῥομφαίαν ἐπάγω ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην· καὶ εἴπω· ῥομφαία διελθέτω διὰ τῆς γῆς καὶ ἐξαρῶ ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτῆνος· καὶ οἱ ἄνδρες οὗτοι ἐν μέσῳ αὐτῆς ὦσι· ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος. εἰ μὴ υἱοὶ καὶ θυγατέρες σωθήσονται, ἀλλ' ἢ αὐτοὶ μόνοι σωθήσονται. ἐὰν δὲ, καὶ θάναβρον ἐπαποστελῶ ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην· καὶ ἐκχεῶ τὸν θυμόν μου ἐπ' αὐτὴν ἐν αἵματι ἐξολεθρεῦσαι ἐξ αὐτῆς, ἄνθρωπον, καὶ κτῆνος, καὶ νῶτα, καὶ δανιὴλ, καὶ ἰὼβ, ἐν μέσῳ αὐτῆς ὦσι· ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος. ἐὰν υἱοὶ ἢ θυγατέρες σωθῶσιν λήμψονται, αὐτοὶ ἐν δικαιοσύνῃ αὐτῶν, ῥύσονται τὰς ψυχὰς αὐτῶν· τάδε λέγει κύριος. ἐὰν δὲ καὶ τὰς τέσσαρας ἐκδικήσεις μου τὰς πονηρὰς ῥομφαίαν, καὶ λιμὸν, καὶ θηρία πονηρά· καὶ θάνατον ἀποστελῶ ἐπ' ἐμὲ τοῦ ἐξολεθρεῦσαι ἐξ αὐτῆς, ἄνθρωπον, καὶ κτῆνος· καὶ ἰδοὺ ὑπολειμμένοι ἐν αὐτῇ, οἱ ἐκσωζόμενοι ἐξ αὐτῆς· ἰδοὺ ἐξάξουσιν υἱοὺς καὶ θυγατέρας· ἰδοὺ αὐτοὶ εἰσπορεύονται πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὄψεσθε τὰς ὁδοὺς αὐτῶν· καὶ μεταμεληθήσεσθε ἐπὶ τῇ κακοῖς, οἷς ἐπήγαγον ἐπ' ἐμὲ πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐπήγαγον ἐπ' αὐτήν· καὶ παρακαλέσουσιν ὑμᾶς. διότι ὄψεσθε τὰς ὁδοὺς αὐτῶν· καὶ τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν· καὶ ἐπιγνώσεσθε, διότι οὐ μάτην ἐποίησα πάντα ὅσα ἐποίησα ἐν αὐτῇ λέγει κύριος.

Κεφάλαιον. ιε. ιε.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων· καὶ σὺ υἱὲ
κ ἀνθρώπου· τί ἂν γένοιτο τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου, ἢ
πάντων τῶν ξύλων τῶν κλημάτων τῶν ὄντων ἐν τοῖς

πος ἀνὴρ ἐκ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ ὃς ἂν θῇ τὰ διανοήματα αὐτοῦ ἐπὶ τοῖς καρδίαις αὐτοῦ. καὶ τὸ κόλασιν τῆς ἀδικίας αὐτοῦ τάξη πρὸ προσώπου αὐτοῦ. καὶ ἔλθῃ πρὸς τὸν προφήτην. ἐγὼ κύριος ἀποκριθήσομαι αὐτῷ ἐν αὐτοῖς. ἐν οἷς ἔχει ἡ διάνοια αὐτοῦ, ὅπως ἂν μὴ πλανήσωσι τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, κατὰ τὰς καρδίας αὐτῶν τὰς ἀποπλοριωμένας ἀπ' ἐμοῦ, ἐν οἷς ἐθυμιάσαν αὐτῶν διατέτακται πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραήλ. τάδε λέγει κύριος ὁ θεός. ἐπιστράφητε, καὶ ἀποστράφητε ἀπὸ τῶν ἐπιθυμάτων ὑμῶν. καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν ὑμῶν. καὶ ἐπιστρέψατε τὰ πρόσωπα ὑμῶν πρός με. διότι ἄνθρωπος, ἄνθρωπος ἐκ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ. καὶ ἐκ τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν τῷ Ἰσραὴλ. ὃς ἂν ἀποπλανηθῇ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ θῇ τὰ ἐνθυμήματα αὐτοῦ τὸν καρδίαν αὐτοῦ. καὶ τὸ κόλασιν τῆς καρδίας αὐτοῦ, τάξῃ πρὸ προσώπου αὐτοῦ. καὶ ἔλθῃ πρὸς τὸν προφήτην τοῦ ἐπερωτῆσαι αὐτὸν ἐν ἐμοί, ἐγὼ κύριος ἀποκριθήσομαι αὐτῷ. ἐν ᾧ ἔχει ἐν αὐτῷ. καὶ στηριῶ τὸ πρόσωπόν μου ἐπ' αὐτὸν ἀνθρωπον ἐκεῖνον. καὶ θήσομαι αὐτὸν εἰς σημεῖον, καὶ εἰς ἀφανισμόν. καὶ ἐξαρῶ αὐτὸν ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ μου. ἐγὼ κύριος ἐπλάνησα τὸν προφήτην ἐκεῖνον, καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτόν. καὶ ἀφανιῶ αὐτὸν ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ μου Ἰσραήλ. καὶ λήψονται τὴν ἀδικίαν αὐτῶν, κατὰ τὸ ἀδίκημα τοῦ ἐπερωτῶντος. καὶ κατὰ τὸ ἀδίκημα ὁμοίως τοῦ προφήτου ἔσται. ὅπως μὴ πλανᾶται ἔτι, οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ ἀπ' ἐμοῦ. καὶ ἵνα μὴ μιαίνωνται ἐν πάσαις ταῖς παραπτώμασιν αὐτῶν. καὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν. καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν. ἐγὼ λέγει ὁ δεσπότης κύριος. καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων. υἱὲ ἀνθρώπου. γῆ γῆ ἁμάρτημοι τοῦ παραπτόματος παράπτωμα. καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτὴν, καὶ συντρίψω αὐτοῦ στήριγμα αὐτῆς. καὶ ἐξαποστελῶ ἐπ' αὐτὴν λιμὸν, καὶ ἐξαρῶ ἀπ' αὐτοῦ ἄνθρωπον καὶ κτήνη. καὶ ἐὰν ὦσιν οἱ τρεῖς ἄνδρες οὗτοι ἐν μέσῳ αὐτοῦ. νῶε καὶ δανιὴλ καὶ ἰὼβ οὗτοι ἐν

καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτὰς καὶ ὀρᾶς, τάδε λέγει Ἀδωναὶ κύριος. οὐαὶ ταῖς συρραπτούσαις προσκεφάλαια, ⁊ πάντα ἀγκῶνα χειρός. καὶ ποιοῦσιν ἐπιβολαῖα ⁊ πᾶσαν κεφαλὴν παντὸς ἡλικίας τοῦ διαστρέψαι ψυχάς. εἰ ψυχαὶ διεστράφησαν τοῦ λαοῦ μου. καὶ ψυχὰς περιποιοῦντο. καὶ ἐβεβήλωσαν με πρὸς τὸν λαόν μου, ἕνεκεν δρακὸς κειθῶν, καὶ ἕνεκεν κλασμάτων ἄρτου, ἀποκτεῖναι ψυχὰς, ἃς οὐκ ἔδει ἀποθανεῖν. καὶ περιποιοῦντο ψυχὰς, ἃς οὐκ ἔδει ζῆσαι. ἐν ψεύδει ἀποφθεγγόμενοι ὑμᾶς λαῷ ἐπακούοντι μάταια ἀποφθέγματα. σχατῶς τάδε λέγει κύριος κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ⁊ τὰ προσκεφάλαια ὑμῶν, ἐφ' ἃ ὑμεῖς ἐκεῖ συρρίπτετε ψυχάς. καὶ διαρρήξω αὐτὰ, ἀπὸ τῶν βραχιόνων ὑμῶν. καὶ ἐξαποστελῶ τὰς ψυχὰς ἃς ὑμεῖς ἐξεσρίπτετε τὰς ψυχὰς αὐτῶν εἰς διασκορπισμόν. καὶ διαρρήξω τὰ ἐπιβολαῖα ὑμῶν. καὶ ῥύσομαι τὸν λαόν μου, ἐκ χειρὸς ὑμῶν, καὶ οὐκέτι ἔσονται ἐν χερσὶν ὑμῶν εἰς συσροφήν. καὶ ἐπιγνώσεσθε. διότι ἐγὼ κύριος. ἀνθ' ὧν διεσρίψατε καρδίαν δικαίου ἀδίκως. καὶ ἐγὼ οὐ διέσρεψεν αὐτόν. καὶ τῇ καταχύσει χεῖρας ἀνόμου. τοῦ καθόλου μὴ ἀποσρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ, καὶ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς. καὶ ζῆσαι αὐτὸν, διαστρέψαντες ὑμεῖς οὐ μὴ ἐδύνατο. καὶ μαντεύσασθε ὑπὲρ αὐτοῦ ματαιότητα. καὶ ῥύσομαι τὸν λαόν μου, ἐκ χειρὸς ὑμῶν, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος.

Κεφάλαιον. ιδ. 14.

Καὶ ἦλθον πρός με ἄνδρες ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ
κ λαοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἐκάθισαν πρὸ προσώπου μου. καὶ ἐγένετο πρός με λόγος κυρίου λέγων. υἱὲ ἀνθρώπου. οἱ ἄνδρες οὗτοι ἔθεντο τὰ διανοήματα αὐτῶν, ⁊ τὰς καρδίας αὐτῶν. καὶ τὴν πρόσκλασιν τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν, ἔθηκαν πρὸ προσώπου αὐτῶν. εἰ ἀποκριθῶ ἀποκριθῶ αὐτοῖς διαστροφήν. λάληθρα αὐτοῖς. καὶ ὀρᾶς πρὸς αὐτούς. τάδε λέγει Ἀδωναὶ κύριος ἄνθρωπος

χθντος ἐν ἡμέρᾳ κυρίου. ἐλίποντες ψευδῆ. μαντευόμενοι μάταια, οἱ λέγοντες λέγει κύριος. καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέσταλκα αὐτούς. καὶ ἤρξαντο ἐλπίζειν λόγον. οὐχὶ ὅρασιν ψευδῆ ὡράκατε, καὶ μαντείας ματαίας ἐωράκατε, καὶ ἐλέγετε φησὶ κύριος. καὶ ἐγὼ οὐκ ἐλάλησα. διατοῦτο εἶπεν, τάδε λέγει ἀδωναὶ κύριος. ἀνθ' ὧν οἱ λόγοι ὑμῶν ψευδεῖς, καὶ αἱ μαντεῖαι ὑμῶν μάταιαι. διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς, λέγει ἀδωναὶ κύριος. καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς προφήτας τοὺς ὁρῶντας ψευδῆ. καὶ τοὺς μαντευομένους μάταια, ἐν παιδείᾳ τοῦ λαοῦ μου, οὐκ ἔσονται. οὐδὲ ἐν γραφῇ οἴκου ἰσραὴλ οὐ γραφήσονται. καὶ εἰς τὴν γῆν τοῦ ἰσραὴλ, οὐκ εἰσελεύσονται. καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ ἀδωναὶ κύριος. οὗ ἕνεκεν ἐπλάνησαν τὸν λαόν μου λέγοντες. εἰρήνη εἰρήνη, καὶ οὐκ ἦν εἰρήνη. καὶ οὗτος οἰκοδομεῖ τοῖχον. καὶ αὐτοὶ ἀλείφουσιν αὐτὸν. εἰπὸν πρὸς τοὺς ἀλείφοντας αὐτὸν. πεσεῖται καὶ ἔσται ὑετὸς κατακλύζων. καὶ δώσω λίθους πετροβόλους εἰς τοὺς ἐνδεσμους αὐτῆ καὶ πεσοῦνται. καὶ πνεῦμα ἐξάρον καὶ ῥαγήσεται. καὶ ἰδοὺ πέπτωκεν ὁ τοῖχος καὶ ἐροῦσι πρὸς ὑμᾶς. ποῦ ἐστιν ἡ ἀλοιφὴ ὑμῶν ἣν ἠλείψατε. διατοῦτο τάδε λέγει κύριος. καὶ ῥήξω πνεῦμα ἐξαίρουσαν μετὰ θυμοῦ. καὶ ὑετὸς κατακλύζων ἐν ὀργῇ μου ἔσται. καὶ λίθους λίθους πετροβόλους, ἐν θυμῷ ἐπάξω εἰς τὸν συντελεσμόν. καὶ κατασκάψω τὸν τοῖχον ὃν ἠλείψατε, καὶ πεσεῖται. καὶ θήσω αὐτὸν εἰς τὴν γῆν. καὶ ἀνακαλυφθήσεται τὰ θεμέλια αὐτοῦ καὶ πεσεῖται. καὶ συντελεσθήσεται μετ' ἐλέγχων, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος. καὶ συντελέσω τὸν θυμόν μου, εἰς τὸν τοῖχον, καὶ εἰς τοὺς ἀλείφοντας αὐτὸν, καὶ πεσεῖται. καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς. οὐκ ἔστιν ὁ τοῖχος, οὐδὲ οἱ ἀλείφοντες αὐτὸν προφῆται τοῦ ἰσραὴλ. οἱ προφητεύοντες εἰς ἱερουσαλήμ, καὶ οἱ ὁρῶντες αὐτῇ εἰρήνην, καὶ οὐκ ἔστιν εἰρήνη λέγει ἀδωναὶ κύριος. καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, στῆθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου, καὶ λαλήσω μετὰ σοῦ, καὶ εἰσελεύσεται εἰς σὲ πνεῦμα, καὶ στήσει σε ἐπὶ τοὺς πόδας σου, καὶ λαλήσει πρὸς σὲ, καὶ ἐρεῖ πρὸς σε. τάδε λέγει κύριος. οὕτως ἐρεῖς τῷ οἴκῳ τοῦ ἰσραὴλ. καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν ἀναβήσεται διαλογισμός. καὶ ἐρεῖτε. ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω τὸν λόγον μου εἰς τὸν οἶκον

γῆ σὺν τῷ πληρώματι αὐτ. ἐν ἀσεβείᾳ γὰρ, πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. καὶ αἱ πόλεις αὐτῶν αἱ κατοικούμεναι, ἐξερημωθήσονται. καὶ ἡ γῆ αὐτῶν, ἔσται ἀφανισμὸν ἴσαι. καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος. καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων. υἱὲ ἀνθρώπου τίς ὑμῖν ἡ παραβολὴ αὕτη. ☩ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραὴλ. λέγοντες μακραὶ αἱ ἡμέραι, ἀπόλοιτο πᾶσα ὅρασις σχῆμα. οὐκ ἔστιν πρὸς αὐτούς. τὰ δὲ λέγει ἀδωναὶ κύριος. διὰ τοῦτο τὸ παραβολὴν ταύτην καὶ οὐκέτι μὴ ἄσουσι τὴν παραβολὴν ταύτην, οὐκέτι ἔτι. ὅτι λαλήσω πρὸς αὐτούς. ἐγγίζουσιν αἱ ἡμέραι, καὶ λόγος πάσης ὁράσεως, ὅτι οὐκ ἔσται πᾶσα ὅρασις ψευδής: καὶ μαντευόμενοι τὰ πρὸς χάριν. ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ Ἰσραὴλ. διὰ τοῦτο ἐγὼ κύριος. λαλήσω τοὺς λόγους μου. καὶ λαλήσω καὶ ποιήσω, καὶ οὐ μὴ μακύνω ἔτι. ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, οἶκος ὁ παραπικραίνων. λαλήσω λόγον. καὶ ποιήσω λέγει ἀδωναὶ κς. καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων. υἱὲ ἀνθρώπου. ἰδοὺ ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ὁ παραπικραίνων, λέγοντες λέγουσιν ἡ ὅρασις ἣν ὗτος ὁρᾷ, εἰς ἡμέρας πολλὰς καὶ εἰς καιροὺς μακρὰς ὗτος προφητεύει. διὰ τοῦτο εἶπον πρὸς αὐτούς, τάδε λέγει κύριος. οὐ μὴ μακύνωσιν ἔκετι πάντες οἱ λόγοι μου, οὓς ἂν λαλήσω ὅτι λαλήσω λόγον καὶ ποιήσω λέγει ἀδωναὶ κύριος.

Κεφάλαιον. ιγ. 13.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων. υἱὲ ἀνθρώπου. προφήτευσον ☩ ὑὸς προφήτας Ἰσραὴλ ὑὸς προφητεύοντας τὰ Ἰσραὴλ. καὶ ἐρεῖς τοῖς προφήταις τοῖς προφητεύουσιν ἀπὸ καρδίας αὐτῶν, καὶ προφητεύσεις, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ἀκούσατε λόγον κυρίου. τάδε λέγει κύριος ἀδωναί. οὐαὶ τοῖς προφητεύουσιν ἀπὸ καρδίας αὐτῶν. καὶ ἃ καθόλου μὴ βλέπουσιν. οἱ προφῆται ὑὸς Ἰσραὴλ, ὡς ἀλώπεκες ἐν ταῖς ὀρήμοις. οὐκ ἴσησαν ἐν τειχώματι. καὶ συναγωγὴ ποίμνια, ☩ ἦν οἶκος τῷ Ἰσραὴλ. ἐκ ἀνέστησαν ἐν πολέμῳ οἱ λί

διότι τέθρας διλλωκαί σε τῷ οἴκῳ ἰσραήλ· καὶ ἐποίησε οὕτως, κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατό μοι· καὶ ἐξήνεγκεν ὡς σκεύη αἰχμαλωσίας ἡμέρας· καὶ ἐπ' ἐσπέρας διώρυξα ἐμαυτῷ, τὴν θύραν χον τῇ χειρί, καὶ κεκρυμμένος ἐξῆλθον· ἐπ' ὤμων ἐλήφθην ἐνώπιον αὐτῶν· καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου θπρωὶ πρός με λέγων· υἱὲ ἀνθρώπου, οὐκ εἶπαν πρός σε ὁ οἶκος τοῦ ἰσραήλ· ὁ παροξύνων σὺ ποιεῖς, εἶπον πρὸς αὐτούς· τάδε λέγει κύριος κύριος. τῷ ἄρχοντι καὶ τῷ ἀφηγουμένῳ ἐν ἱερουσαλήμ· καὶ παντὶ τῷ οἴκῳ ἰσραήλ, οἳ εἰσὶν ἐν μέσῳ αὐτῶν· εἶπον· ὅτι ἐγὼ τέρατα ὑμῖν ἐν μέσῳ αὐτῆς· ὃν τρόπον ἐποίησα, οὕτως ἔσται αὐτῷ. ἐν μετοικεσίᾳ, καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ πορεύσονται· καὶ ὁ ἄρχων αὐτῶν ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἐπ' ὤμων ἀρθήσονται· καὶ κεκρυμμένος ἐξελεύσεται· τὸ τεῖχος διορύξει τοῦ ἐξελθεῖν αὐτὸν δι' αὐτοῦ· τὸ πρόσωπον αὐτοῦ συγκαλύψει· ὅπως μὴ ὁραθῇ ὀφθαλμῷ· καὶ αὐτὸς τῷ γῷ οὐκ ὄψεται· καὶ ἐκπετάσω τὸ δίκτυόν μου ἐπ' αὐτόν· καὶ συλληφθήσεται ἐν τῇ παγίδι μου· καὶ ἄξω αὐτὸν εἰς βαβυλῶνα εἰς γῆν χαλδαίων· καὶ αὐτῷ οὐκ ὄψεται καὶ ἐκεῖ τελευτήσει· καὶ πάντας τοὺς περιλαμβανομένους αὐτοῦ διασπερῶ εἰς πάντα ἄνεμον· καὶ ῥομφαίαν ἐκχεῶ ὀπίσω αὐτῶν· καὶ γνώσονται, ὅτι ἐγὼ κύριος· ἐν τοῖς διασκορπίσαι με αὐτοὺς αὐτοῖς ἔθνεσι· καὶ διασπεῖραι αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις· καὶ ὑπολείψομαι ἐξ αὐτῶν ἄνδρας ἀριθμῷ· ἐκ ῥομφαίας καὶ ἐκ λιμοῦ, καὶ ἐκ θανάτου, ὅπως ἐκδιηγῶνται πάσας τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, οἷς ἂν ἔλθωσιν ἐκεῖ· καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ κύριος. Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων· υἱὲ ἀνθρώπου· ἄρτον σου μετὰ ἐνδείας φάγεσαι· καὶ τὸ ὕδωρ σου, μετὰ βασάνου καὶ θλίψεως πίεσαι· καὶ ἐρεῖς πρὸς τὸν λαὸν τῆς γῆς· τάδε λέγει κύριος τοῖς κατοικοῦσιν ἱερουσαλήμ, καὶ τῆς γῆς τοῦ ἰσραήλ· οἱ ἄρτοι αὐτῶν μετὰ ἐνδείας φάγονται· καὶ τὸ ὕδωρ αὐτῶν, μετὰ ἀφανισμοῦ πίονται, ὅπως ἀφανισθῇ ἡ

δώσω αὐτοῖς, καρδίαν ἑτέραν. καὶ πνεῦμα καινὸν δώσω ἐν
βοῖς. καὶ ἐκκαθάρω τὴν καρδίαν αὐτῶν τὴν λιθίνην, ἐκ τῆς καρ
κὸς αὐτῶν· καὶ δώσω αὐτοῖς, καρδίαν σαρκίνην. ὅπως ἐν τοῖς
προστάγμασί μου, πορεύωνται. καὶ τὰ δικαιώματά μου φυλάσ
σωνται. καὶ ποιήσωσιν αὐτά. καὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν. καὶ ἐγὼ
ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν, λέγει κύριος. καὶ κατὰ τὰς καρδίας τῶν
βδελυγμάτων αὐτῶν, καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν οὐ μὴ ἐποίησαν.
ὡς ἡ καρδία αὐτῶν ἐπορεύετο τὰς ὁδοὺς αὐτῶν, ἐς κεφαλὰς αὐ
τῶν δίδωκα λέγει κύριος. καὶ ἐξήγειρα τὰ χερουβὶμ τὰς πτέρυ
γας αὐτῶν. καὶ οἱ τροχοὶ ἐχόμενοι αὐτῶν. καὶ ἡ δόξα θεοῦ Ἰσρα
ὴλ ἐπ' αὐτά, ὑπεράνω αὐτῶν. καὶ ἀνέβη ἡ δόξα κυρίου ἐκ μέ
σης τῆς πόλεως. καὶ ἔστη ἐπὶ τὸ ὄρους τὸ ἀπέναντι τῆς πόλε
ως, καὶ ἀνέλαβέ με πνεῦμα, καὶ ἤγαγέ με ἐν γῇ Χαλδαίων
εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν. ὃν ἑώρασε. ἐν πνεύματι θεοῦ. καὶ ἀνέ
βην ἀπὸ τοῦ ὁράσεως ἧς εἶδον. καὶ ἐλάλησα πρὸς τὴν αἰχμα
λωσίαν· πάντας τοὺς λόγους κυρίου οὓς ἐδείξέ μοι.

Κεφάλαιον. ιβ. 12.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων, υἱὲ ἀνθρώ
κ που. ἐν μέσῳ τῶν παροικιῶν αὐτῶν, σὺ κατοικεῖς. οἳ
ἔχουσιν ὀφθαλμοὺς τοῦ ὁρᾶν, καὶ οὐ βλέπουσι, καὶ
ὦτα ἔχουσι τοῦ ἀκούειν, καὶ οὐκ ἀκούουσι. διότι οἶκος παρα
πικραίνων ἐστί. καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, ποίησον σεαυτῷ σκεύη
αἰχμαλωσίας. καὶ αἰχμαλωτισθήσῃ ἡμέρας ἐνώπιον αὐτῶν. καὶ
αἰχμαλωτισθήσῃ ἐκ τοῦ τόπου σου, εἰς ἕτερον τόπον, ἐνώπιον αὐ
τῶν. ὅπως ἴδωσι, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστί. καὶ ἐξοίσεις
τὰ σκεύη σου σκεύη αἰχμαλωσίας, ἡμέρας κατ' ὀφθαλμοὺς αὐ
τῶν. καὶ ἐξελεύσῃ τὸ πέρας ἐνώπιον αὐτῶν, ὡς ἐκπορεύεται αἰχμά
λωτος. διόρυξον σεαυτῷ εἰς τὸν τοῖχον. καὶ διεξελεύσῃ δι' αὐτοῦ,
ἐνώπιον αὐτῶν. ἐπ' ὤμων αἴρεσθαι σε. καὶ κεκρυμμένος ἐξε
λεύσῃ. τὸ πρόσωπόν σου συγκαλύψεις, καὶ οὐ μὴ ἴδῃς τὴν γῆν.

καὶ ἐπίσευσεν ἐπ' ἐμὶ πνεῦμα κυρίου καὶ εἶπε πρὸς μὶ λέγ. τά δὶ λέγει ἀδωναὶ κύει. οὕτως εἶπατε οἶκος Ἰσραὴλ, καὶ τὰ διαβούλια τῶ πνεύματος ὑμῶν, ἐγὼ ἐπίσταμαι. ἐπληθύνατε νεκροὺς ὑμῶν, ἐν τῇ πόλῃ ταύτῃ καὶ ἐνεπλήσατε τὰς ὁδοὺς αὐτῆς φονευμάτων. διατοῦτο τά δὶ λέγει ἀδωναὶ κύειος. βὺς νεκροὺς ὑμῶν, οὓς ἐπατάξατε ἐν μίσῳ αὐτὴ, ὅτι ἐσὶ τὰ κρέα. αὕτη δὶ ἡ λέβης ἐσί. καὶ ὑμᾶς ἐξάξω, ἐκ μίβου αὐτῆς, ῥομφαίας φοβεῖσθε. καὶ ῥομφαίαν ἐπάξω ἐφ' ὑμᾶς, λέγει ἀδωναὶ κύειος. καὶ ἐξάξω ὑμᾶς ἐκ μίβου αὐτῆς. καὶ παραδώσω ὑμᾶς εἰς χεῖρας ἀλλοφίων. καὶ ποιήσω, ἐν ὑμῖν κρίματα, ἐν ῥομφαίᾳ πεσεῖσθε. καὶ ἔσῃ τῶν ὁρίων τῶ Ἰσραὴλ, κρινῶ ὑμᾶς. καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύειος. αὕτη ὑμῖν. οὐκ ἔσαι εἰς λέβητα. καὶ ὑμᾶς οὐ μὴ γένηται ἐν μίσῳ αὐτῆς, εἰς κρέα ἔσῃ τῶν ὁρίων τῶ Ἰσραὴλ κρινῶ ὑμᾶς, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύειος. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προφητεύειν με, καὶ φαλπὰς ὁ τῆ ναβαίνου ἀπέθανε. καὶ πίπτω ἔσῃ πρόσωπόν μου, καὶ ὠλιβόμην φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπα. οἴμοι οἴμοι ἀδωναὶ κύει. εἰς σωτήλειαν ποιεῖς σὺ βὺς καταλοίπους τῶ Ἰσραὴλ. Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων, υἱὲ ἀνθρώπου. οἱ ἀδελφοί βου, καὶ οἱ ἄνδρες τῆ αἰχμαλωσίας βου. καὶ πᾶς ὁ οἶκος τῶ Ἰσραὴλ, σωτετέλεσαι. οἷς εἶπαν αὐτοῖς οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ, μακρὰν ἀπέχετε ἀπὸ κυρίου. ἡμῖν δέδοται ἡ γῆ εἰς κληρονομίαν. διατοῦτο εἶπον. τά δὶ λέγει ἀδωναὶ κύειος. ὅτι ἀπώσμαι αὐτὺς, εἰς τὰ ἔθνη. καὶ διασκορπιῶ αὐτοὺς εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς ἁγίασμα μικρὸν ἐν τοῖς χώραις. ὗ ἦσαν ἐσιλθωσιν ἐκεῖ. διατοῦτο εἶπον, τά δὶ λέγει κύειος. καὶ ἐκδέξομαι αὐτοὺς ἐκ τῶν ἐθνῶν. καὶ σωάξω αὐτοὺς ἐκ τῶν χωρῶν, ὗ διεσπάρη αὐτοὺς ἐν αὐτοῖς. καὶ δώσω αὐτοῖς τὴν γῆν τῶ Ἰσραὴλ. καὶ ἐσιλεύσονται ἐκεῖ. καὶ ἐξαροῦσι πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῆς, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας αὐτῆς, ἐξ αὐτῆς. καὶ

ιιιιυ

ὃ εἶδον ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν χοβὰρ· καὶ ἐγὼ ἔπεσα ἐπὶ πρόσωπόν μου. καὶ ἐπορεύθησαν τὰ χερουβὶμ, καὶ ἐπορεύοντο οἱ τροχοί· καὶ ὅταν ἵστασαν τὰ χερουβὶμ, ἵστασαν οἱ τροχοὶ αὐτῶν· καὶ ὅταν ἐξῆρον τὰς πτέρυγας αὐτῶν τοῦ μετεωρίζεσθαι ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἐπεστρέφοντο οἱ τροχοὶ αὐτῶν· καὶ γὰρ αὐτὰ ἀπὸ τῶν ἐχόμενα αὐτῶν. ἐν τῷ ἑστάναι αὐτὰ, ἐστάθησαν· καὶ ἐν τῷ μετεωρίζεσθαι αὐτὰ, μετεωρίζοντο μετ' αὐτῶν· διότι πνεῦμα ζωῆς ἐν αὐτοῖς· καὶ ἐξῆλθεν δόξα κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰθρίου τοῦ οἴκου· καὶ ἐπέβη τὰ χερουβὶμ, καὶ ἀνέλαβε τὰ χερουβὶμ, τὰς πτέρυγας αὐτῶν, καὶ ἐμετεωρίσθη ἀπὸ τῆς γῆς ἐνώπιον ἐμοῦ, ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτά· καὶ οἱ τροχοὶ ἐχόμενα αὐτῶν· καὶ ἔστησαν τὰ πρόθυρα τῆς πύλης οἴκου κυρίου τῆς ἀπέναντι· καὶ δόξα θεοῦ Ἰσραὴλ ἦν ἐπ' αὐτῶν ὑπεράνω. τοῦτο τὸ ζῶον, ὃ εἶδον ὑπὸ κάτω θεοῦ Ἰσραὴλ, ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ χοβάρ· καὶ ἔγνων ὅτι χερουβὶμ εἰσι. τέσσαρα πρόσωπα τῷ ἑνί· καὶ τέσσαρες πτέρυγες τῷ ἑνί· καὶ ὁμοίωμα χειρῶν ἀνθρώπων, ὑπὸ κάτωθεν τῶν πτερύγων αὐτῶν. ταῦτα τὰ πρόσωπα εἰσὶν, ἃ εἶδον ὑποκάτω τῆς δόξης τοῦ θεοῦ Ἰερουσαλὴμ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ χοβὰρ, τὸν ὅρασιν αὐτῶν, καὶ αὐτὰ ἕκαστον, κατὰ πρόσωπον αὐτῶν ἐπορεύετο.

Κεφάλαιον. ια.

Καὶ ἀνέλαβέ με πνεῦμα, καὶ ἤγαγέ με ἐπὶ τὴν πύ-
κ λην τὴν οἴκου τὴν κατέναντι, τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολὰς, καὶ ἰδοὺ ἐπὶ τῶν προθύρων τῆς πύλης, ὡς εἴκοσι καὶ πέντε ἄνδρες· καὶ εἶδον ἐν μέσῳ αὐτῶν, Ἰεζονίαν υἱὸν Ἀζὼρ, καὶ Βαλτίαν· ἐν τῷ Βανεάου, ὑὸς ἀφηλουμένους τὸ λαοῦ· καὶ εἶπε κύριος πρός με, λέγων ἀνθρώπου· οὗτοι οἱ ἄνδρες οἱ λογιζόμενοι μοχθηρὰ· καὶ βουλευόμενοι βουλὴν πονηρὰν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ· οἱ λέγοντες οὐχὶ προσφάτως οἰκοδόμηται αἱ οἰκίαι, αὕτη ἐστὶν ὁ λέβης· ὑμεῖς δὲ τὰ κρέα· σὺ ἐστὶ τὸ προφητεύσον ἐπ' αὐτούς· προφήτευσον, υἱὲ ἀνθρώπου καὶ ἔπεσον

κὸ τὰ τὼ σολήν. ἔστηθι ἐς ⸗ μίϱον τῶν ϱοχδν, τῶν ὑπὸ καδ
τω τῶν χϱυβίμ. κ᾽ πλῆθν τὰς χᾶϱας ϑυ ἀνθϱάκων πυϱὸς ἐκ
μίϱου τῶν χϱυβίμ. κ᾽ σχϱσκόϱπισθν ἐπὶ τὼ πόλιν, κ᾽ ἐσπλ-
θεν ἐνώπιον ἐμῦ. κ᾽ τὰ χϱυβίμ υἱσήκη ἐκ δξιῶν τῦ οἴκου, ἐν
ϖῷ ἐσπορεύεδαι ⸗ ἀνδϱα. κ᾽ ⸗ νεφέλη ἔπλησε τὼ αὐλὼ
τὼ ἐσωτϱαν. κ᾽ ἀπῆραν ⸗ δόξα κυρίυ ἀπὸ τῶν χϱυβὶμ ἐπ
⸗ ἄνϱιον τῦ οἴκου. κ᾽ ἔπλησε ⸗ εἶκον ⸗ νεφέλη. κ᾽ ⸗ αὐλὴ ἐ-
πλήδη τῦ φίγγυς τῆς δόξης κυρίυ κ᾽ φωνὴ τῶν πϱσύγων τῶν
χερυβὶμ ἠκούδη, ὡς τῆς αὐλῆς ⸗ ἐξωτϱας. ὡς φωνὴ θεῦ σαδ
δαῖ λαλοῦντος, κ᾽ ἐγένδη ἐν τῷ ἐντέλλεδαι αὐτὸν τῷ ἀνδϱὶ
ἐνδεδυκότι τὼ σολὼ τὼ ἀγίαν λίγαν. λάβε πῦϱ ἐκ μίϱου
τῶν ϱοχῶν. κ᾽ ἐκ μίϱου τῶν χερυβὶμ, κ᾽ ἐσήλθε, κ᾽ ἔστη ἐχόν-
μενος τῶν ϱοχῶν. κ᾽ ἐξέτεινεν ὁ χερυβὶμ τὼ χᾶϱα αὐτῦ. ἐς
μίϱον τῦ πυϱὸς τῦ ὄντος ἐς μίϱον τῶν χερυβὶμ, κ᾽ ἔλαβε κ᾽ ἔ-
δωκεν ἐς τὰς χᾶϱας τῦ ἐνδεδυκότος τὼ σολὼ τὼ ἁγίαν,
κ᾽ ἔλαβε κ᾽ ἐξῆλθε. κ᾽ εἶδον τὰ χερυβὶμ, ὁμοίωμα χϱῶν ἀν-
ϑϱώπων, ὑπὸ κάτωθεν τῶν πϱσύγων αὐτῶν. κ᾽ εἶδον. κ᾽ ἰδοὺ ϱο
χοὶ τέσσαϱες υἱσήκεισαν, ἐχόμενοι τῶν χερυβὶμ. ϖϱοχὸς εἷς,
ἐχόμενος χερυβὶμ ἑνός. κ᾽ ⸗ ὄψις τῶν ϱοχῶν, ὡς ὄψις λίθυ ἄν
ϑϱακος κ᾽ ⸗ ὄψις αὐτῶν ἓν τοῖς τέσσαϱσιν. ὃν τϱόπον ὅταν ᾖ
ϱοχὸς ἐν μέσῳ ϱοχοῦ, ἐν τῷ ϖϱοτϱύεδαι αὐτὰ, ἐς τὰ τέσσαϱα
μέϱη αὐτῦ ἐϖϱοτϱύοντο, οὐκ ἐπίστϱιφον ἐν τῷ ϖϱοτϱύεδαι αὐτὰ,
ὅτι ἐς ὃν τύϖον ἐπέβλεφεν ⸗ ἀϱχὴ ⸗ μία ὀπίσω αὐτ᾽ ἐϖϱο-
τϱύοντο. κ᾽ οὐκ ἐπίστϱιφον ἐν τῷ ϖϱοτϱύεδαι αὐτά. κ᾽ οἱ νῶτοι αὐ
τῶν, κ᾽ αἱ χᾶϱες αὐτ, κ᾽ αἱ πέτυγες αὐτ. κ᾽ οἱ ϖϱοχοὶ πλήϱεις
ὀφθαλμῶν κυκλόθεν τοῖς τέσσαϱσι ϱοχοῖς αὐτῶν. τοῖς ϱοχοῖς
τούτοις ἐπεκλήθη γελγέλ, ἀκουόντος μυ. κ᾽ τέσσαϱα ϖϱόσϖα
τῷ ἑνί. ⸗ ϖϱόσωϖ \ ⸗ ἑνὸς ϖϱόσωϖ \ ⸗ χϱυβίμ. κ᾽ ⸗ ϖόϱσωϖ \
⸗ λυτίϱυ, ϖϱόσωϖ \ ἄνϑϱ. κ᾽ ⸗ τέταϱτον ϖϱόσωϖ \ λεόντος. κ᾽ ⸗ τέ
ταϱτον ϖϱόσωϖον, ἀετῦ. κ᾽ ἀπῆραν τὰ χϱυβὶμ τοῦτο ⸗ ἅδον

Ϛ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ. καὶ ἀσηλθοσαν καὶ ἔστησαν. ἐχόμενοι τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χαλκοῦ. καὶ δόξα τοῦ θεοῦ Ἰσραὴλ. ἀνέβη Ϛ ϗ χερουβὶμ ἡ ἦσαν ἐπ' αὐτοῦ εἰς τὸ αἴθριον τοῦ οἴκου. καὶ ἐκάλεσε τὸν ἄνδρα τὸν ἐνδεδυκότα τὸν ποδήρη. ὃς ἔσχε Ϛ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ τοῦ γλώσσου. καὶ εἶπε κύριος πρὸς αὐτὸν δίελθε μέσην τὴν πόλιν Ἱερουσαλὴμ. καὶ δὸς σημεῖον Ϛ τὰ μέτωπα τῶν ἀνδρῶν, τῶν στεναζόντων, καὶ τῶν κατοδυρομένων Ϛ πάσαις τοῖς ἀνομίαις ταῖς γινομέναις ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ ἐβόησα ἔμπροσθεν ἐκείνου τοῦ μυριείδε ἐς τὴν πόλιν ὀπίσω αὐτοῦ. καὶ κόπτετε. μὴ μὴ φείσηται ὁ ὀφθαλμός σου ὑμῶν, καὶ μὴ ἐλεήσητε πρεσβύτερον, καὶ νεανίσκον καὶ παρθένον καὶ νήπια. καὶ γυναῖκα ἀποκτείνατε ἐς ἐξάλειψιν. ἐπὶ δὲ πάντας ἐφ' οὓς ἐστὶ σημεῖον μὴ ἐγγίσητε. καὶ ἀπὸ τῶν ἁγίων μου ἄρξασθε. καὶ ἤρξαντο ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τῶν πρεσβυτέρων, οἳ ἦσαν ἔμπροσθεν τοῦ οἴκου. καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. μιάνατε τὸν οἶκον καὶ πλησώσατε τὰς αὐλὰς νεκρῶν ἐκπορεύεσθε. καὶ κόπτετε. καὶ ἐπέσοσαν ἐν τῇ κόπτειν αὐτούς. καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου, καὶ ἀνεβόησα καὶ εἶπα. οἴμοι, δέσποτα κύριε ἐξαλείφεις σὺ τοὺς καταλοίπους Ϛ Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἐκχέαι σε τὸν θυμόν σου ἐπὶ Ἰερουσαλήμ. καὶ εἶπε πρός με. ἀδικία τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ, καὶ Ἰούδα μεμεγάλυνται σφόδρα σφόδρα, ὅτι ἐπλήσθη ἡ γῆ λαοῦ πολλῶν, καὶ ἡ πόλις ἐπλήσθη ἀδικίας, καὶ ἀποστασίας. ὅτι εἶπαν ἐγκατέλιπε κύριος τὴν γῆν. οὐκ ἐφορᾷ κύριος. καὶ ἐγὼ ἐμὶ, ὃ φείσομαι ὁ ὀφθαλμός μου. οὐ δὲ μὴ ἐλεήσω, τὰς ὁδοὺς αὐτῶν, εἰς κεφαλὰς αὐτῶν δέδωκα. Καὶ ἰδοὺ ὁ ἀνὴρ ὁ ἐνδεδυκὼς τὸν ποδήρη, καὶ ἐζωσμένος τῇ ζώνῃ τοῦ ὀσφῦν αὐτοῦ. καὶ ἀπεκρίνατο λέγων. πεποίηκα καθὼς ἐνετείλατό μοι.

Κεφ. ι. ιο.

Καὶ εἶδον. καὶ ἰδοὺ ἐπάνω τοῦ στερεώματος Ϛ ὑπὲρ κε
κ φαλῆς τῶν χερουβὶμ ὡς λίθος σαπφείρου. ὁμοίωμα θρόνου ἐπ' αὐτῷ. καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν ἐνδεδυ

οἶκον Ἰσραὴλ· καὶ Ἰεζονίας ὁ τοῦ σαφὰν ἐν μέσῳ αὐτῶν ἵστη πρὸ προσώπου αὐτῶν· καὶ ἕκαστος αὐτῶν θυμιατήριον αὐτοῦ εἶχεν ἐν τῇ χειρί· καὶ ἡ ἀτμὶς τοῦ θυμιάματος ἀνέβαινε· καὶ εἶπε πρός με· υἱὲ ἀνθρώπου ἑώρακας, ἃ οἱ πρεσβύτεροι οἴκου Ἰσραὴλ ποιοῦσιν ὧδε, ἕκαστος αὐτῶν ἐν τοῖς κοιτῶνι τοῖς κρυπτοῖς αὐτῶν· διὸ οὗ εἶπαν ἐγκαταλέλοιπεν ὁ κύριος τὴν γῆν· καὶ εἶπε πρός με· ὅτι ὄψῃ ἀνομίας μείζονας, ἃς καὶ οὗτοι ποιοῦσι· ἐσήγαγέ με ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης οἴκου κυρίου, τῆς βλεπούσης πρὸς βορρᾶν· καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ γυναῖκες καθήμεναι βεβλωθῶσιν ἐν θαμμούς· καὶ εἶπε πρός με· ἑώρακας υἱὲ ἀνθρώπου· οὐκ ἐπιτηδεύματα, μείζονα τούτων· καὶ ἐσήγαγέ με ἐπὶ τὴν αὐλὴν οἴκου κυρίου, τὴν ἐσωτέραν· καὶ ἰδοὺ ἐπὶ τῶν προθύρων τοῦ ναοῦ κυρίου· ἀνὰ μέσον τῶν ἱλαμ, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ θυσιαστηρίου, ὡς ἐκεῖ πέντε ἄνδρες τὰ ὀπίσθια αὐτῶν πρὸς ναὸν κυρίου καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀπέναντι· καὶ οἵτινες προσκυνοῦσι κατὰ ἀνατολὰς τῷ ἡλίῳ· καὶ εἶπε πρός με· ἑώρακας υἱὲ ἀνθρώπου; μὴ μικρὰ τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ τὸ ποιεῖν τὰς ἀνομίας ἃς πεποιήκασιν ὧδε; διότι ἐπλήσθη τῆς γῆς ἀνομίας· καὶ ἐπέστρεψαν τὸ παροργίζειν με· καὶ ἰδοὺ αὐτοὶ ἐκτείνουσι, καὶ τὸ κλῆμα, ὡς μυκτηρίζοντες· καὶ ἐγὼ ποιήσω αὐτοῖς μετὰ θυμοῦ· οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός μου, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω, καὶ καλέσουσιν ἐν τοῖς ὠσί μου φωνῇ μεγάλῃ, καὶ οὐκ εἰσακούσομαι αὐτῶν.

Κεφάλαιον. θ. 9.

Καὶ ἀνεκράγην εἰς τὰ ὦτά μου φωνῇ μεγάλῃ, λέγων ἤγγικεν ἡ ἐκδίκησις τῆς πόλεως· καὶ ἕκαστος ἔχει τὰ σκεύη τῆς ἐξολοθρεύσεως, ἐν χειρὶ αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ ἓξ ἄνδρες, ἤρχοντο ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς πύλης τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς· καὶ ἑκάστου πέλυξ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ εἷς ἀνὴρ ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐνδεδυκὼς ποδήρη· καὶ ζώνη σαπφείρου

καὶ ἐν ταῖς κρίμασιν αὐτῶν, ἐκδικήσω αὐτούς. καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ κύριος.

Κεφάλαιον. μ. ς.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἕκτῳ ἔτει ἐν τῷ πέμπτῳ μηνὶ πέμπτῃ τοῦ μηνὸς, ἐγὼ ἐκαθήμην ἐν τῷ οἴκῳ. καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ἰούδα, ἐκαθίζοντο ἐνώπιόν μου. καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ ἀδωναΐ κυρίου. καὶ εἶδον. καὶ ἰδοὺ ὁμοίωμα ὡς εἶδος ἀνθρώπου. ἀπὸ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ, καὶ ἕως κάτω, πῦρ καὶ ἀπὸ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ τὰ ὑπεράνω αὐτοῦ, ὡς ὅρασις αὐγῆς ὡς εἶδος ἠλέκτρου. καὶ ἐξέτεινεν ὁμοίωμα χειρός. καὶ ἀνέλαβέ με τοῦ κρασπέδου τῆς κεφαλῆς μου. καὶ ἀνέλαβέ με πνεῦμα, ἀνὰ μέσον τῆς γῆς. καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ἤγαγέ με εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν ὁράσει θεοῦ. εἰς τὰ πρόθυρα τῆς πύλης τῆς ἐσωτέρας τῆς βλεπούσης πρὸς βορρᾶν. ὅπου ἦν ἡ σύλη τοῦ κτήνους. καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ δόξα κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ. κατὰ τὴν ὅρασιν ἣν εἶδον ἐν τῷ πεδίῳ, καὶ εἶπε πρός με, υἱὲ ἀνθρώπου. ἀνάβλεψον τοὺς ὀφθαλμούς σου πρὸς βορρᾶν. καὶ ἀνέβλεψα τοὺς ὀφθαλμούς μου πρὸς βορρᾶν καὶ ἰδοὺ ἀπὸ βορρᾶ ἐπὶ τὸν πυλῶνα τὸν πρὸς ἀνατολὰς τοῦ θυσιαστηρίου, ἡ εἰκὼν τοῦ ζήλου τοῦτο. ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτοὺς καὶ εἶπε πρός με. υἱὲ ἀνθρώπου. ὑμεῖς τί ἕτοιμοι ποιοῦσιν; ἀνομίας μεγάλας, ἃς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ποιοῦσιν ὧδε τοῦ ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῶν ἁγίων μου. καὶ ἔτι ὄψει ἀνομίας μείζονας. καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὰ πρόθυρα τῆς αὐλῆς, καὶ εἶδον. καὶ ἰδοὺ ὀπὴ μία ἐν τῷ τοίχῳ. καὶ εἶπε πρός με. υἱὲ ἀνθρώπου ὄρυξον δὴ ἐν τῷ τοίχῳ. καὶ ὄρυξα ἐν τῷ τοίχῳ, καὶ ἰδοὺ θύρα μία. καὶ εἶπε πρός με. εἴσελθε καὶ ἴδε τὰς ἀνομίας τὰς πονηρὰς, ἃς ὧδε ποιοῦσιν ὧδε σήμερον. καὶ εἰσῆλθον, καὶ εἶδον. καὶ ἰδοὺ πᾶσα ὁμοίωσις ἑρπετοῦ, καὶ κτήνους μάταια βδελύγματα. καὶ εἶδον πάντα τὰ εἴδωλα οἴκου Ἰσραὴλ. ἐζωγραφημένα ἐπ' αὐτοὺς κύκλῳ. καὶ ἑβδομήκοντα ἄνδρες ἐκ τῶν πρεσβυτέρων

πλῆθος αὐτῆς. ὁ πόλεμος ἐν ῥομφαίᾳ ἐξοδιεῖ καὶ ὁ λιμὸς καὶ
ὁ θάνατος ἴσωθεν. οἱ ἐν τῷ πεδίῳ ἐν ῥομφαίᾳ τελευτήσουσι
καὶ οὓς δ' ἂν τὴν πόλιν λιμὸς καὶ θάνατος σωτηλίσει. καὶ ἀνασω
θήσονται οἱ ἀνασωζόμενοι ἐξ αὐτῶν, καὶ ἔσονται ἐπὶ τῶν ὀρέ
ων πεσειραὶ μελλήσει. πάντας ἀποκτενῶ, ἕκαστον ἐν ταῖς
ἀδικίαις αὐτοῦ. πᾶσαι χεῖρες ἐκλυθήσονται, καὶ πάντες μικροὶ
μολωθήσονται ὑγρασίᾳ. καὶ περιζώσονται σάκκους. καὶ κάλυψ
αὐχένας βάμβακα. καὶ ἐπὶ πᾶν πρόσωπον αἰσχύνη ἐπ' αὐχένας. καὶ
ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν φαλάκρωμα. καὶ ἀργύριον αὐτῶν, ῥιφήσε
ται ἐν ταῖς πλατείαις. καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν, ὑποδοφθήσεται. καὶ ἀρ
γύριον αὐτῶν καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν, οὐ δυνήσεται ἐξελέσθαι αὐ
τοὺς ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς κυρίου. αἱ ψυχαὶ αὐτῶν, οὐ μὴ ἐμπλησθῶ
σι. καὶ αἱ κοιλίαι αὐτῶν, οὐ μὴ πληρωθῶσι. διότι βάσανος τῶν
ἀδικιῶν αὐτῶν ἐγένετο. ἐκλεκτὰ κόσμου εἰς ὑπερηφανίαν ἔθεν
το αὐτά. καὶ εἰκόνας τῶν βδελυγμάτων καὶ προσχήσματα
τα αὐτῶν ἐποίησαν ἐξ αὐτῶν. διὰ τοῦτο δέδωκα αὐτὰ αὐτοῖς
εἰς ἀκαθαρσίαν. καὶ παραδώσω αὐτὰ, εἰς χεῖρας ἀλλοτρίων αὐ
τῶν, τοῦ διαρπάσαι αὐτά. καὶ τοῖς λοιποῖς τῆς γῆς εἰς σκύλα.
καὶ βεβηλώσουσιν αὐτά. καὶ ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ'
αὐτῶν. καὶ μιανοῦσι τὸν ἐπισκοπήν μου. καὶ εἰσελεύσονται
ἐπ' αὐτὰ ἀφυλάκτως. καὶ βεβηλώσουσιν αὐτά, καὶ ποιήσουσι
φυρμοὺς. διότι ἡ γῆ πλήρης λαῶν. καὶ ἡ πόλις πλήρης ἀνομί
ας. καὶ ἄξω πονηροὺς ἐθνῶν καὶ κληρονομήσουσιν οἴκους αὐ
τῶν, καὶ ἀποστρέψω τὸ φρύαγμα τῆς ἰσχύος αὐτῶν. καὶ μιανθήσονται τὰ ἅγια αὐτῶν. καὶ ἐξιλασμὸς ἥξει. καὶ ζητήσει εἰρή
νην, καὶ οὐκ ἔσται. οὐαὶ ἐπὶ οὐαί. καὶ ἐπαγγελία ἐπὶ ἀγγελίαν
ἔσται. καὶ ζητηθήσεται ὅρασις ἐκ προφήτου. καὶ νόμος ἀπολεῖ
ται ἐξ ἱερέως. καὶ βουλὴ ἐκ πρεσβυτέρων. ὁ βασιλεὺς πενθήσει.
καὶ ὁ ἄρχων ἐνδύσεται ἀφανισμόν. καὶ αἱ χεῖρες τοῦ λαοῦ τῆς
γῆς παραλυθήσονται. κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν ποιήσω αὐτοῖς.

Αἰ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων. καὶ σὺ υἱὲ
x ἀνθρώπου εἶπον· τάδε λέγει ἀδωναὶ κύριος τῇ γῇ
Ἰσραήλ. πέρας ἥκει. πέρας ἥκει ἐπὶ τὰς τέσσαρας
πέρυγας τῆς γῆς. νῦν πέρας ἐπὶ σέ. καὶ ἀποστελῶ ἐγὼ ἐπί σε. καὶ ἐκδικήσω σε. ἐν ταῖς ὁδοῖς σου, καὶ δώσω ἐπί σε πάντα τὰ βδελύγματά σου. καὶ φείσεται ὁ ὀφθαλμός μου ἐπί σε οὐδὲ μὴ ἐλεήσω. διότι τὴν ὁδόν σου, δώσω σε καὶ τὰ βδελύγματά σου, ἐν μέσῳ σου ἔσται. καὶ γνώσῃ διότι ἐγώ κύριος. διότι τάδε λέγει κύριος. κακία μία κακία. ἰδοὺ παρέστηκε πέρας ἥκει. πέρας ἐξηγέρθη πρός σε. ἰδοὺ ἥκει ἡ πληγή σου σε, τὸν καθικνούμενον τὸν γλῶ. ἥκει ὁ καιρὸς ἤγγικεν ἡ ἡμέρα. οὐ μετὰ θορύβων, οὐδὲ μετὰ ᾠδίνων. νῦν ἐγγύθεν ἐκχεῶ τὸν θυμόν μου ἐπὶ σέ. καὶ συντελίσω τὸν θυμόν μου ἐν σοί. καὶ κρινῶ σε ἐν ταῖς ὁδοῖς σου. καὶ δώσω ἐπὶ σὲ, πάντα τὰ βδελύγματά σου. καὶ φείσεται ὁ ὀφθαλμός μου. οὐδὲ μὴ ἐλεήσω. διότι τὴν ὁδόν σου, ἐπί σε δώσω καὶ τὰ βδελύγματά σου, ἐν μέσῳ σου ἔσται. καὶ ἐπιγνώσῃ. διότι ἐγὼ κύριος ὁμὶ ὁ τύπτων. ἰδοὺ ἡμέρα κυρίου ἥκει. ἰδοὺ πέρας ἥκει. ἐξῆλθεν ἡ πληγή καὶ ἤνθησεν ἡ ῥάβδος, ἐξανέσηκεν ἡ ὕβρις. καὶ σωτηρίᾳ σύστεγμα οὐδὲν μετ' καὶ οὐ μετὰ θορύβου. οὐδὲ μετὰ ᾠδῆς. ἰδοὺ ἡμέρα κυρίου κύριε, ἰδοὺ πέρας ἥκει. ἐξῆλθεν ἡ πληγή καὶ ἤνθησεν ἡ ῥάβδος ἐξανέσηκεν, ἡ ὕβρις, καὶ σηρίᾳ σύστεγμα οὐδὲν μετ, καὶ οὐ μετὰ θορύβου, οὐδὲ μετὰ ᾠδῆς. καὶ οὐκ ἐξ αὐτῶν ἐστὶν οὐδὲ ὡραϊσμὸς ἐν αὐτοῖς. ἥκει ὁ καιρὸς, ἰδοὺ ἡ ἡμέρα. ὁ κλώμενος μὴ χαιρέτω. καὶ ὁ πωλῶν, μὴ βλωτάτω. ὀργὴ ἐπὶ πᾶν τὸ πλῆθος αὐτῆς διότι ὁ κλώμενος πρὸς τὸν πωλοῦντα, οὐκέτι οὐ μὴ ἐπιστρέψῃ. καὶ οὐκ ἔτι ἐν ζωῇ τὸ ζῆν αὐτῷ, ὅτι ὅρασις ἐπὶ πᾶν τὸ πλῆθος αὐτῆς οὐκ ἀνακάμψει. καὶ ἄνθρωπος ἐν ὀφθαλμοῖς ζωῆς αὐτῆς οὐ κρατήσει. ἐλπίζετε ἐν σάλπιγγι. καὶ κρίνατε τὰ σύμπαντα. καὶ οὐκ ἔστι πολεμιστὴς ἐπὶ πόλεμον. ὅτι ὀργή μου ἐπὶ πᾶν

σβέσωρπῶ τὰ ὀσᾶ ὑμῶν, κύκλῳ τῶν θυσιασηρίων ὑμῶν. καὶ ἐν πάσῃ τῇ κατοικίᾳ ὑμῶν. αἱ πόλεις ἐρημωθήσονται. καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀφανισθήσεται, ὅπως ἐξολοθρευθῇ τὰ θυσιαστήρια ὑμῶν καὶ συντριβήσονται τὰ εἴδωλα ὑμῶν. καὶ ἐξαρθῇ τὰ τεμένη ὑμῶν. καὶ ἐξαλειφθῶσι τὰ ἔργα ὑμῶν. καὶ πεσοῦνται τραυματίαι ἐν μέσῳ ὑμῶν. καὶ ἐπιγνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ κύριος. καὶ ἐν τοῖς γένεσιν ἐξ ὑμῶν σωσομένους ἐν τοῖς ἔθνεσι. καὶ ἐν τοῖς σβέσωρπισμῷ ὑμῶν, ἐν ταῖς χώραις, καὶ μνησθήσονταί μου, οἱ σωσομένοι ἐξ ἡμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν. ὃ ἠχμαλωτεύθησαν ἐκεῖ. ὁμώμοκα, τῇ καρδίᾳ αὐτῆ τῇ ἐκπορευούσῃ ἀπ' ἐμοῦ καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν, οἷς ἐκπορνεύουσιν ὀπίσω τῶν ἐπιθυμιῶν αὐτῶν. καὶ κόψονται πρόσωπα αὐτῶν πρὸ τῶν κακιῶν ὧν ἐποίησαν ἐν πᾶσι τοῖς βδελύγμασιν αὐτῶν, καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ κύριος. οὐκ εἰς δωρεὰν ἐλάλησα τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς, ἅπαντα κατὰ ταῦτα. τάδε λέγει δεσπότης κύριος. κρότησον τῇ χειρὶ καὶ φάρυγξον τῷ ποδὶ καὶ εἰπὸν οἴμοι οἴμοι. ἐπὶ πᾶσι τοῖς βδελύγμασι οἴκου Ἰσραήλ. ἐν ῥομφαίᾳ καὶ λιμῷ θανάτῳ, καὶ ἐν λιμῷ πεσοῦνται. ὁ μὲν ἐγγὺς ἐν ῥομφαίᾳ πεσεῖται. ὁ δὲ μακρὰν ἐν θανάτῳ τελευτήσει. καὶ ὁ περιχόμενος ἐν λιμῷ, σωτηλωθήσεται. καὶ σωτελέσω τὸν θυμόν μου ἐπ' αὐτούς. καὶ γνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος ἐν τῷ εἶναι τοὺς τραυματίας ἡμῶν ἐν μέσῳ τῶν εἰδώλων ὑμῶν, κύκλῳ τῶν θυσιαστηρίων ὑμῶν. ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλὸν, καὶ ἐν πάσαις κορυφαῖς τῶν ὀρέων καὶ ὑπὸ κάτω δρυὸς δασείας, ὅ ἐστιν εἰς ὀσμὴν εὐωδίας. πᾶσι τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν, καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτούς. καὶ θήσομαι τὴν γῆν εἰς ἀφανισμόν. καὶ ἐξολεθρεύσω ἀπὸ τῆς ὀρήμου Δεβλαθᾶ. ἐκ πάσης τῆς κατοικίας αὐτῶν. ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος.

Κεφάλαιον. ζ. ζ.

λέγει ἀδωναὶ κύριος. ἢ μήν. οὐθ ὧν τὰ ἅγιά μου ἐμίανας ἐν πᾶσι τοῖς προσχθίσμασί σου, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς βδελύγμασί σου. καὶ γὰρ ἀπώμοσά σε, καὶ φέσται μου, ὁ ὀφθαλμός. καὶ ἐγὼ οὐκ ἐλεήσω σε. καὶ τέταρτον σου, ἐν θανάτῳ ἀναλωθήσεται. καὶ ὁ τέταρτον σου, ἐν λιμῷ σωτελεωθήσεται ἐν μέσῳ σου. καὶ ὁ τέταρτον σου, εἰς πάντα ἄνεμον σκορπισθήσεται πᾶσι τοῖς σου. καὶ τέταρτον σου, ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται κύκλῳ σου. καὶ μάχαιραν ἐκκενώσω ὀπίσω αὐτῶν. καὶ σωτελεωθήσεται ὁ θυμός μου, καὶ ἡ ὀργή μου, ἐπ' αὐτούς. καὶ παρακληθήσομαι, καὶ ἐπιγνώσει, διότι ἐγὼ κύριος ἐλάλησα ἐν ζήλῳ μου, ἐν τῷ σωτελεῖσαι με τὴν ὀργήν μου, ἐπ' αὐτούς. καὶ θήσομαί σε, εἰς ἔρημον, καὶ εἰς ὀνείδισμὸν τοῖς ἔθνεσι τοῖς κύκλῳ σου. καὶ τὰς θυγατέρας σου, κύκλῳ σου, ἐνώπιον παντὸς διαβαίνοντος. καὶ ἔσῃ, σινακτὴ καὶ βλασφημία ἐν τοῖς ἔθνεσι τοῖς κύκλῳ σου, ἐν τῷ ποιῆσαί με, ἐν σοὶ κρίματα, ἐν ὀργῇ καὶ θυμῷ, καὶ ἐν ἐκδικήσει θυμοῦ μου. ἐγὼ κύριος ἐλάλησα, ἐν ζήλῳ ἐξαποστεῖλαί με τὰς βολίδας μου τὸ λιμὸν ἐπ' αὐτούς, καὶ ἔσονται εἰς ἐκλείψιν. καὶ σωτελῶ σιτία σου. καὶ ἐξαποστελῶ ἐπὶ σὲ, λιμὸν καὶ θηρία πονηρὰ, καὶ ἐκδικήσομαί σε, καὶ θάνατος, καὶ αἷμα διελεύσεται διὰ σοί. καὶ ῥομφαίαν ἐπάξω ἐπὶ σὲ κυκλόθεν. ἐγὼ κύριος ἐλάλησα.

Κεφάλαιον. ς. ϛ.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων. υἱὲ ἀνθρώπου στήθι κατὰ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραὴλ, καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτὰ, καὶ ἐρεῖς τὰ ὄρη Ἰσραὴλ. ἄκουσατε τὸν λόγον ἀδωναὶ κυρίου. τάδε λέγει ἀδωναὶ κύριος τοῖς ὄρεσι καὶ τοῖς βουνοῖς, καὶ ταῖς φάραγξι καὶ τοῖς νάπαις. ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐφ' ὑμᾶς ῥομφαίαν, καὶ ἐξολεθρευθήσεται τὰ ὑψηλὰ ὑμῶν. καὶ τὰ τεμένη ὑμῶν. καὶ καταβαλῶ τραυματίας ὑμῶν, ἐνώπιον τῶν εἰδώλων ὑμῶν. καὶ δώσω τὰ πτώματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, κατὰ πρόσωπον τῶν εἰδώλων αὐτῶν. καὶ

Κεφαλ. ε. ς.

Αἰ σὺ ᾖς ἀνθρώπου, λάβε σεαυτῷ ῥομφαίαν ὀξεῖαν ὑπὲρ ξυρὸν χειρίας, κτήσῃ αὐτὴν σεαυτῷ καὶ ἐπάλξεις αὐτὴν ἐπὶ τὴν κεφαλήν σου, καὶ ἐπὶ τὸν πώγωνά σου. καὶ λήψῃ ζυγὸν σταθμίου καὶ διαιρήσεις αὐτούς. καὶ τέταρτον ἐν πυρὶ κατακαύσῃς, ἐν μέσῃ τῇ πόλει, κατὰ τὰς πληρώσεις τῶν ἡμερῶν τῆς συγκλεισμοῦ. καὶ λήψῃ τέταρτον καὶ κατακαύσῃς αὐτὸ, ἐν μέσῳ αὐτῆς. καὶ τέταρτον κατακόψεις ἐν ῥομφαίᾳ κύκλῳ αὐτῆς. καὶ τέταρτον διασπερεῖς εἰς τὸν πνεύμα. καὶ μάχαιραν ἐκκενώσω ὀπίσω αὐτῶν. καὶ λήψῃ ἐκεῖθεν ὀλίγους ἐν ἀριθμῷ, καὶ συμπεριελήψῃ αὐτοὺς τῇ κατακολῇ σου. καὶ ἐκ τούτων λήψῃ ἔτι. καὶ βαλεῖς αὐτοὺς εἰς μέσον τοῦ πυρός. καὶ κατακαύσῃς αὐτοὺς ἐν πυρί. ἐξ αὐτῆς ἐξελεύσεται πῦρ, εἰς πάντα οἶκον Ἰσραήλ. καὶ ὄρος παντὶ οἴκῳ Ἰσραήλ. τάδε λέγει κύριος. αὕτη Ἰερουσαλὴμ ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν τέθεικα αὐτὴν, καὶ τὰς κύκλῳ αὐτῆς χώρας, καὶ ὄρος τὰ δικαιώματά μου, τῇ ἀνόμῳ ἐκ τῶν ἐθνῶν. καὶ τὰ νόμιμά μου, ἐκ τῶν χωρῶν τῶν κύκλῳ αὐτῆς. ὅτι τὰ δικαιώματά μου ἀπώσαντο. καὶ ἐν τοῖς νόμοις μου. οὐκ ἐπορεύθησαν ἐν αὐτοῖς. διατοῦτο τάδε λέγει κύριος, οὗ ἕνεκεν ἡ ὁρμὴ ὑμῶν. ἐκ τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλῳ ὑμῶν. καὶ τοῖς νομίμοις μου, οὐκ ἐπορεύθητε, καὶ τὰ δικαιώματά μου, οὐκ ἐποιήσατε. ἀλλ' οὐδὲ κατὰ τὰ δικαιώματα τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλῳ ὑμῶν οὐκ ἐποιήσατε, διατοῦτο τάδε λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ. καὶ ποιήσω ἐν μέσῳ σου κρίματα ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν. καὶ ποιήσω ἐν σοὶ, ἃ οὐκ ἐποίησα, καὶ οὐ ποιήσω. ὅμοια οὐδέποτε ἔσται κατὰ πάντα τὰ βδελύγματά σου. διατοῦτο πατέρα φάγονται τέκνα ἐν μέσῳ σου, καὶ τέκνα φάγονται πατέρας. καὶ ποιήσω ἐν σοὶ κρίματα. καὶ σκορπιῶ πᾶντας τοὺς καταλοίπους σου, εἰς πάντα ἄνεμον. σκορπιοῦτο ἐγὼ ἐκ

καὶ πλάνησίας ἡμίρας· καὶ λήψῃ τὰς ἁμαρτίας τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ· καὶ σωτελίσεις ταῦτα πάντα· καὶ κοιμηθήσῃ ἐπὶ τὸ πλευρόν σου, τὸ δεξιόν· καὶ λήψῃ τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου Ἰουδὰ τεσσαράκοντα ἡμίρας· ἡμέραν εἰς ἐνιαυτὸν τέθεκά σε· καὶ εἰς τὴν συγκλεισμὸν Ἱερουσαλὴμ ἐπιμάσεις τὸ πρόσωπόν σου· καὶ τὸν βραχίονά σου ἀπεκαλυμμένος· καὶ προφητεύσεις ἐπ' αὐτήν· καὶ ἰδοὺ δίδωκά σοι σχοινία· καὶ μὴ στραφῇς ἀπὸ πλευρᾶς σου εἰς πλευρὰν σου· ἕως ἂν συντελεσθῶσιν αἱ ἡμέραι τοῦ συγκλεισμοῦ· καὶ σὺ λάβε σεαυτῷ πυροὺς καὶ κριθὰς· καὶ κύαμον, καὶ φακὸν καὶ κέγχρον· καὶ ὀλύραν· καὶ ἐμβαλεῖς αὐτὰ εἰς ἄγγος ἓν ὀστράκινον· καὶ ποιήσεις αὐτὰ σεαυτῷ εἰς ἄρτους· καὶ κατὰ ἀριθμὸν ἡμερῶν, ἃς σὺ κοιμᾶσαι ἐπὶ τὸ πλευρόν σου, ἐνενήκοντα καὶ τριακοσίας ἡμέρας, φάγεσαι αὐτά· καὶ ἡ βρῶσίς σου ἣν φαγεῖ ἐν σταθμῷ, εἴκοσι σίκλους τὴν ἡμέραν· ἀπὸ καιροῦ ἕως καιροῦ φάγεσαι αὐτά· καὶ ὕδωρ ἐν μέτρῳ πιεῖσαι· καὶ ἕκτον τοῦ οἴνου, ἀπὸ καιροῦ ἕως καιροῦ πιεῖσαι· καὶ ἐγκρυφίαν κριθίνην, φάγεσαι αὐτά, ἐν βολβίτοις κόπρου ἀνθρωπίνου ἐγκρύψεις αὐτὰ κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ ὀπτήσεις· τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· οὕτως φάγονται οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἀκάθαρτα ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ἐγὼ διασκορπίσω αὐτοὺς ἐκεῖ, καὶ εἶπα· μηδαμῶς κύριε ὁ θεός· τὸ Ἰσραήλ· ἰδοὺ ἡ ψυχή μου μεμίανται· καὶ ἀκαθαρσίᾳ· καὶ θνησιμαίων καὶ θηριάλωτον, οὐ βέβρωκα ἀπὸ νεότητός μου, ἕως νῦν· οὐ μὴ εἰσελήλυθεν εἰς τὸ στόμα μου, πᾶν κρέας βέβηλον· καὶ εἶπε πρός με· ἰδοὺ δίδωκά σοι βολβίτα βοῶν, ἀντὶ τῶν βολβίτων τῶν ἀνθρωπίνων· καὶ ποιήσεις ὡς ἄρτους σου, ἐν αὐτῷ· καὶ εἶπε κύριος πρός με· ἰδοὺ ἀνθρώπων· ἰδοὺ ἐγὼ συντρίβω σήραγγα ἄρτου ἐν Ἰερουσαλήμ· καὶ φαγονται ἄρτον ἐν σταθμῷ, καὶ ἐν ἐνδείᾳ· καὶ ὕδωρ ἐν μέτρῳ, καὶ ἀφανισμῷ πίονται· ὅπως ἐνδεεῖς γένωνται ἄρτου, καὶ ὕδατος· καὶ ἀφανισθήσονται ἄνθρωπος, καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ· καὶ ἐντακήσονται ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν·

θυ ἐκπορεύσῃ. σὺ δὲ ἐὰν διασείλῃ ὁ δίκαιός τὸ μὴ ἁμαρτεῖν, καὶ αὐτὸς μὴ ἁμάρτῃ, ὁ δίκαιος ζωῇ ζήσεται. ὅτι διασείλω αὐτῷ ὁ θεός, καὶ σὺ τοῦτο ψυχὴν σου ῥύσῃ. Καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ κυρίου, καὶ εἶπε πρός με. ἀνάστηθι καὶ ἔξελθε πρὸς τὸ πεδίον, καὶ ἐκεῖ λαληθήσεται πρός σε. καὶ ἀνέστην καὶ ἦλθον πρὸς τὸ πεδίον· καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ δόξα κυρίου ἑστηκὸς· καθὼς ἡ ὅρασις, καὶ καθὼς ἡ δόξα. ἣν εἶδον ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ χοβάρ. καὶ ἔπεσα ἐπὶ πρόσωπόν μου. καὶ ἦλθον ἐπ' ἐμὲ πνεῦμα, καὶ ἔστησέ με ἐπὶ τοὺς πόδας μου. καὶ ἐλάλησε πρός με, καὶ εἶπέ μοι. εἴσελθε καὶ ἐγκλείσθητι ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου σου. καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδοὺ δέδονται ἐπὶ σὲ δεσμοί. καὶ δήσουσί σε ἐν αὐτοῖς, καὶ σὺ μὴ ἐξέλθῃς ἐκ μέσου αὐτῶν. καὶ τὴν γλῶσσάν σου σωδήσω. καὶ ἀποκωφωθήσῃ. καὶ οὐκ ἔσῃ αὐτοῖς εἰς ἄνδρα ἐλέγχοντα. διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστί. καὶ ἐν τῷ λαλῆσαί με πρός σε, ἀνοίξω τὸ στόμα σου, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. τάδε λέγει κύριος. ὁ ἀκούων ἀκουέτω. καὶ ὁ ἀπειθῶν, ἀπειθείτω. διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστί.

Κεφάλαιον. δ. 4.

Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε σεαυτῷ πλίνθον. καὶ θήσεις αὐτὴν πρόσωπόν σου. καὶ στηριχθήσῃ ἐπ' αὐτὴν, πόλιν τοῦτο Ἱερουσαλήμ, καὶ δώσεις ἐπ' αὐτὴν πειρασμόν. καὶ οἰκοδομήσεις ἐπ' αὐτὴν προμαχῶνας. καὶ περιβαλεῖς ἐπ' αὐτὴν χάρακα. καὶ δώσεις ἐπ' αὐτὴν παρεμβολάς. καὶ τάξεις τὰς βλοσάσεις, κύκλῳ. καὶ σὺ λάβε σεαυτῷ, τήγανον σιδηροῦν. καὶ θήσεις αὐτὸ τεῖχος σιδηροῦν ἀνὰ μέσον σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τῆς πόλεως. καὶ στηριεῖς τὸ πρόσωπόν σου ἐπ' αὐτὴν, καὶ ἔσται ἐν συγκλεισμῷ, καὶ συγκλείσεις αὐτήν. σημεῖον ἔσται καὶ θήσεις οἷς ἡμέρας ἐκεῖ. καὶ σὺ κοιμηθήσῃ, ἐπὶ πλευρόν σου τὸ ἀριστερὸν τεθήσεται ἐπὶ τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτῷ, κατὰ ἀριθμὸν ἡμερῶν. ἃς καὶ κοιμηθήσῃ ἐπ' αὐτοῦ. καὶ λήψῃ τὰς ἀδικίας αὐτῶν. καὶ ἐγὼ δέδωκά σοι τὰς δύο ἀδικίας αὐτῶν, εἰς ἀριθμὸν ἡμερῶν ἐνενήκοντα

παραπικραίνων ἐστί. καὶ εἶπε πρός με. υἱὲ ἀνθρώπου πάντας τοὺς λόγους οὓς λελάληκα πρὸς σὲ, λάβε ἐς τὴν καρδίαν σου καὶ ταῖς ὠσί σου ἄκουε. καὶ βάδιζε εἴσελθε ἐς τὴν αἰχμαλωσίαν πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου. καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. τάδε λέγει κύριος κύριος. ἐὰν ἄρα ἀκούσωσιν ἄρα ἐνδῶσι, καὶ οὐ λάβε μι πνεῦμα. καὶ ἤκουσα κατόπιν μου, φωνὴ σεισμοῦ μεγάλου λεγόντων. εὐλογημένη ἡ δόξα κυρίου ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ. καὶ ἔδωκε φωνὴ πτερύγων τῶν ζώων πτερυσσομένων ἑτέρα πρὸς τὴν ἑτέραν, καὶ φωνὴ τῶν τροχῶν, ἐχομένη αὐτῶν. καὶ φωνὴ σεισμοῦ. καὶ πνεῦμα κυρίου ἐξῆρέμε. καὶ οὐ λάβε μι. καὶ ἐπορεύθη μετ᾽ ὀργῆς ἐν ὁρμῇ τοῦ πνεύματός μου. καὶ χεὶρ κυρίου ἐγένετο ἐπ᾽ ἐμὲ κραταιά. καὶ εἰσῆλθον ἐς τὴν αἰχμαλωσίαν μετ᾽ ὀργῆς. καὶ ἦλθον ὡς κατοικοῦντας ἐπὶ ποταμοῦ τῆς χοβάρ. ὡς ὄντας ἐκεῖ. καὶ ἐκάθισα ἐκεῖ ἑπτὰ ἡμέρας. ἀναστρεφόμενος ἐν μέσῳ αὐτῶν. καὶ ἐγένετο μετὰ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με. λέγων, υἱὲ ἀνθρώπου. σκοπὸν δέδωκά σε τῷ οἴκῳ ἰσραὴλ. καὶ ἀκούσῃ ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον. καὶ διαπλήσῃ αὐτοῖς παρ᾽ ἐμοῦ. ἐν τῷ λέγειν με τῷ ἀνόμῳ θανάτῳ θανατωθήσῃ καὶ οὐ διαστείλῃ. οὐδὲ λαλήσῃς, τοῦ διαστεῖλαι τῷ ἀνόμῳ, τοῦ ἀποστρέψαι ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτοῦ, τοῦ ζῆσαι αὐτόν. ὁ ἄνομος ἐκεῖνος τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται. καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ, ἐκ τῆς χειρός σου ἐκζητήσω. σὺ δὲ ἐὰν διαστείλῃ τῷ ἀνόμῳ, καὶ μὴ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ. καὶ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ ὁ ἄνομος ἐκεῖνος, ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται. καὶ σὺ τὴν ψυχήν σου ῥύσῃ. καὶ ἐν τῷ ἀποστρέψαι δίκαιον ἀπὸ τῶν δικαιοσυνῶν αὐτοῦ. καὶ ποιήσῃ παράπτωμα. καὶ δώσω τὸν βάκιλον ἐνώπιον προσώπου αὐτοῦ. οὗτος ἀποθανεῖται, ὅτι οὐ διαστεῖλα αὐτῷ, καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ ἀποθανεῖται. διότι οὐ μὴ μνησθῶσιν αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ ἃς ἐποίησε. καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ, ἐκ τῆς χειρός

λῆς. ϑὺς λόγους αὐτῶν μὴ φοβηθῇς. καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν μὴ ἐκκλῇς. διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστί. καὶ λαλήσεις τοὺς λόγους μου πρὸς αὐτούς. ἐὰν ἄρα ἀκούσωσιν, ἢ πονθῶσιν ὅτι οἶκος παραπικραίνων ἐστί. καὶ σὺ υἱὲ τοῦ ἀνθρώπου, ἄκουε τὰ λαλοῦντος πρὸς σέ. καὶ μὴ γίνου παραπικραίνων, καθὼς ὁ οἶκος ὁ παραπικραίνων. χάνε τὸ στόμα σου. καὶ φάγε, ἃ ἐγὼ δίδωμί σοι. καὶ εἶδον. καὶ ἰδοὺ χεὶρ ἐκτεταμένη πρός με. καὶ ἐν αὐτῇ κεφαλὶς βιβλίου. καὶ ἀνέπτυξεν αὐτὸ ἐνώπιόν μου. καὶ ἦν ἐν αὐτῇ γεγραμμένα τὰ ἔμπροσθεν, καὶ τὰ ὄπισθεν. καὶ ἐγέγραπτο ἐν αὐτῇ θρῆνος καὶ μέλος. καὶ οὐαί.

Κεφ. γ. 3.

Καὶ εἶπε πρός με. υἱὲ ἀνθρώπου κατάφαγε τὸ κε
κ φαλίδα ταύτην. καὶ πορεύθητι καὶ λάλησον πρὸς οἶκον Ἰσραήλ. καὶ διήνοιξε τὸ στόμα μου, καὶ ἐψώμισέ με τὴν κεφαλίδα. καὶ εἶπε πρός με. υἱὲ ἀνθρώπου. τὸ στόμα σου φάγε, καὶ ἡ κοιλία σου, πλησθήσεται τῆς κεφαλίδος ταύτης τῆς δεδομένης σοι. καὶ ἔφαγον αὐτὴν, καὶ ἐγένετο ἐν τῷ στόματί μου, ὡς μέλι γλυκάζον. καὶ εἶπε πρός με. υἱὲ ἀνθρώπου. βάδισε καὶ εἴσελθε εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραήλ. καὶ λαλήσεις τοὺς λόγους μου, πρὸς αὐτούς. διότι οὐ πρὸς λαὸν βαθύχειλον οὐ βαρύγλωσσον σὺ ἐξαποστέλλη πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραήλ. οὐ δὲ πρὸς λαοὺς πολλοὺς ἀλλοφώνους. οὐ δὲ ἀλλογλώσσους. οὐ δὲ βαρὺς τῇ γλώσσῃ ὄντας, ὧν οὐκ ἀκούσῃ τοὺς λόγους αὐτῶν. καὶ εἰ πρὸς ἐκείνους ἐξαπέστειλά σε, ἐκεῖνοι ἂν εἰσήκουσάν σου. ὁ δὲ οἶκος τοῦ Ἰσραήλ, οὐ μὴ θελήσωσιν ἀκοῦσαί σου. διότι οὐ βούλονται εἰσακούειν μου. ὅλη πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραήλ, φιλόνεικοί εἰσι, καὶ σκληροκάρδιοι. ἰδοὺ δέδωκα τὸ πρόσωπόν σου δυνατόν. κατέναντι τῶν προσώπων αὐτῶν. καὶ ἡ νῖκός σου κραταιώσω, κατέναντι τῆς νίκης αὐτῶν. καὶ ἴσα διαπαντός. κραταιότερον πέτρας δέδωκα τὸ νῖκός σου. μὴ φοβηθῇς ἀπ' αὐτῶν. μηδὲ πονθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. διότι οἶκος

πλερύγων αὐτῶν, ἐν τῷ πλερύσασθαι αὐτά. ὡς φωνὴ ὕδατος ἰκανοῦ. ἐν τῷ στρωθῆναι αὐτά. φωνὴ τοῦ λόγου. ὡς φωνὴ παρεμβολῆς, καὶ ἐν τῷ ἱσάναι αὐτὰ, κατέπαυον αἱ πλερυγες αὐτῶν. καὶ ἰδοὺ φωνὴ, ὑπερανωθεν τοῦ στερεώματος, τοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν. ἐν τῷ ἱσάναι αὐτὰ, ἀνίεντο αἱ πλέρυγες αὐτῶν. καὶ ὑπεράνω τοῦ στερεώματος τοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν, ὡς ὅρασις λίθου σαπφείρου. ὁμοίωμα θρόνου ἐπ' αὐτῷ. καὶ ἐπὶ τοῦ ὁμοιώματος τοῦ θρόνου, ὁμοίωμα, ὡς εἶδος ἀνθρώπου ἄνωθεν. καὶ εἶδον ὡς ὅρασιν ἠλέκτρου. ὡς ὅρασιν πυρὸς ἔσωθεν αὐτῆς κύκλῳ. ἀπὸ ὁράσεως ὀσφύος καὶ ἐπάνω. καὶ ἀπὸ ὁράσεως ὀσφύος, καὶ ἕως κάτω, εἶδον ὅρασιν πυρός. καὶ φέγγος αὐτῷ κύκλῳ, ὡς ὅρασις τόξου. ὅταν ᾖ ἐν τῇ νεφέλῃ ἐν ἡμέρᾳ ὑετοῦ. οὕτως ἡ ὅρασις τοῦ φέγγους κυκλόθεν.

Κεφ. ϛ. 2.

α Υτη ἡ ὅρασις, ὁμοιώματος δόξης κυ. καὶ εἶδον καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου. καὶ ἤκουσα φωνῆς λαλοῦντος, καὶ εἶπε πρός με. υἱὲ ἀνθρώπου στηθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου, καὶ λαλήσω πρὸς σέ. καὶ ἦλθεν ἐπ' ἐμὲ πνεῦμα, καὶ ἀνέλαβέ με. καὶ ἐξήγειρέ με. καὶ ἔστησέ με, ἐπὶ τοὺς πόδας μου. καὶ ἤκουον αὐτοῦ, λαλοῦντος πρός με. καὶ εἶπε πρός με. υἱὲ ἀνθρώπου. ἐξαποστελλω ἐγώ σε πρὸς υἱοὺς Ισραηλ, τοὺς παραπικραίνοντάς με. οἱ πνεῦμα παραπικρασμοῦ με, αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν. ἠθετηκασιν ἐν ἐμοὶ, ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. καὶ οἱ σκληροπρόσωποι καὶ στερεοκάρδιοι. ἐγὼ ἀποστελλω σε πρὸς αὐτούς. καὶ ῥήσεις πρὸς αὐτούς. τάδε λέγει κύριος κύριος. ἐὰν ἄρα ἀκούσωσιν. ἢ πεισθῶσι. διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστί. καὶ γνώσονται ὅτι προφήτης ἦν ἐν μέσῳ αὐτῶν. καὶ σὺ, υἱὲ ἀνθρώπου, μὴ φοβηθῇς αὐτούς. μὴ δὲ ἐκστῇς, ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. διότι παροισρύθησι. καὶ ἐπισυνάγονται σοὶ σὺ, κύκλῳ. καὶ ἐν μέσῳ σκορπίων σὺ κατοι-

σου. καὶ πρόσωπον τῶν λίοντος ἐκ δεξιῶν τῶν τεσσάρων. καὶ πρόσωπον μόσχου, ἐξ ἀευτέρων τῶν τεσσάρων. καὶ πρόσωπον ἀετοῦ τοῖς τέσσαρσι. καὶ πτέρυγες αὐτῶν ἐκτεταμέναι ἄνωθεν τῶν τεσσάρων· ἑκατέρα δύο συνεζευγμέναι πρὸς ἀλλήλας. καὶ δύο ἐπικάλυπτον, ἐπάνω τῶν σωμάτων αὐτῶν. καὶ ἑκάτερον κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπορεύετο. οὗ ἂν ἦν τὸ πνεῦμα ποιεῖν, ἐπορεύοντο, καὶ οὐκ ἐπέστρεφον. καὶ ἐν μέσῳ τῶν ζώων, ὅρασις ὡσεὶ ἄνθρακες πυρὸς καιομένων· ὡς ὅρασις λαμπάδων συστρεφομένων, αὐτὰ μέσον τῶν ζώων. καὶ φέγγος τῷ πυρὶ καὶ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐξεπορεύετο ἀστραπή. καὶ τὰ ζῶα ἐπέστρεφον. καὶ ἀστραπὴ ὡς εἶδος τοῦ βελίκ. καὶ εἶδον. καὶ ἰδοὺ τροχὸς ἓν τῇ γῇ. ἐχόμενον τῶν ζώων τῶν τεσσάρων, καὶ τὸ εἶδος τῶν τροχῶν ὡς εἶδος θαρσεῖς. καὶ ὁμοίωμα ἓν τοῖς τέσσαρσι. καὶ τὸ ἔργον αὐτῶν ἦν, ὡσεὶ ἂν ἦν τροχὸς ἐν τροχῷ. ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν ἐπορεύοντο. οὐκ ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτά. ὅτι ὁδοὶ ὠδοὶ αὐτῶν. καὶ ὕψος ἦν αὐτοῖς. καὶ εἶδον αὐτά. καὶ ὁδοὶ ὠδοὶ αὐτῶν, πλήρεις ὀφθαλμῶν κυκλόθεν τοῖς τέσσαρσιν. καὶ ὡς τῷ πορεύεσθαι τὰ ζῶα, ἐπορεύοντο ὁ τροχοί· ἐχόμενοι αὐτῶν. καὶ ὡς τῷ ἐξαίρειν τὰ ζῶα ἀπὸ τῆς γῆς, ἐξύρουν ὁ τροχοί. οὗ ἂν ἦν τὸ νεφέλη, ἐκεῖ τὸ πνεῦμα τοῦ πορεύεσθαι, ἐπορεύοντο τὰ ζῶα. καὶ ὁ τροχοὶ ἐξήροντο σὺν αὐτοῖς. διότι πνεῦμα ζωῆς ὡς ἦν τροχοῖς. ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ, ἐπορεύοντο. καὶ ὡς τῷ στῆναι αὐτὰ, ἵστηκεισαν. καὶ ἐν τῷ ἐξαίρειν αὐτὰ ἀπὸ τῆς γῆς. ἐξήροντο σὺν αὐτοῖς. ὅτι πνεῦμα ζωῆς ἦν ὡς τοῖς τροχοῖς. καὶ ὁμοίωμα, ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτοῖς τῶν ζώων, ὡσεὶ στερέωμα. ὡς ὅρασις κρυστάλλου. ἐκτεταμένον ἐπὶ τῶν πτερύγων αὐτῶν ἐπάνωθεν. καὶ ὑπὸ κάτω θεν τοῦ στερεώματος, αἱ πτέρυγες αὐτῶν ἐκτεταμέναι. πτέρυγα πρὸς τὴν ἑτέραν. ἑκάστῳ δύο συνεζευγμέναι. ἐπὶ καλύπτουσαι τὰ σώματα αὐτῶν. καὶ ἤκουον τὴν φωνὴν τῶν

Κεφάλαιον. α. ι.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τριακοστῷ ἔτει ἐν τῷ τετάρτῳ μηνί· πέμπτῃ τοῦ μηνός· καὶ ἐγὼ ἤμην ἐν μέσῳ τῆς αἰχμαλωσίας ☞ τοῦ ποταμοῦ τοῦ χοβάρ, καὶ ἠνοίχθησαν οἱ οὐρανοί· καὶ εἶδον ὁράσεις θεοῦ. πέμπτῃ τοῦ μηνὸς τοῦτο ἦτος, πέμπτον τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ βασιλέως ἰωακείμ. καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς ἰεζεκιὴλ ἱερὸν βουζεὶ ἐν γῇ χαλδαίων ☞ τοῦ ποταμοῦ τοῦ χοβάρ. καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ κυρίου. καὶ εἶδον. καὶ ἰδοὺ πνεῦμα ἐξῆρχετο ἀπὸ βορρᾶ. καὶ νεφέλη μεγάλη ἐν αὐτῷ. καὶ φέγγος κύκλῳ αὐτῆς. καὶ πῦρ ἐξαστράπτον. καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς, ὡς ὅρασις ἠλέκτρου. ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς, καὶ φέγγος ἐν αὐτῷ. καὶ ἐν τῷ μέσῳ, ὡς ὁμοίωμα τεσάρων ζώων. καὶ αὕτη ἡ ὅρασις αὐτῶν, ὁμοίωμα ἀνθρώπου ἐπ' αὐτοῖς. καὶ τέσαρα πρόσωπα τῷ ἑνὶ, καὶ τέσαρες πτέρυγες τῷ ἑνί. καὶ τὰ σκέλη αὐτῶν, ὀρθία. καὶ πέρατι οἱ πόδες αὐτῶν, καὶ ἀστιν θήρου, ὡς ἐξαστράπτων χαλκός. καὶ ἐλαφραὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν, ὑπὸ χεὶρ ἀνθρώπου, ὑπὸ κάτωθεν τῶν πτερύγων αὐτῶν. ☞ τὰ τέσαρα μέρη αὐτῶν καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν τὰ τέσαρα ἐχόμεναι ἑτέρα τῆς ἑτέρας, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν τῶν τεσάρων, οὐκ ἐπιστρέφον ἐν τῷ βαδίζειν αὐτά. ἕκαστον κατέναντι τοῦ προσώπου αὐτῶν ἐπορεύοντο. καὶ ὁμοίωσις τῶν προσώπων αὐτῶν, πρόσωπον ἀνθρώπου. καὶ

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΙΕΡΕ-

μίου τῦ προφήτου.

Μνήσθητι κύριε, ὅτι ἐγνώσθη ἡμῖν· ἐπίβλεψον καὶ ἴδε τὸν ὀνειδισμὸν ἡμῶν· κληρονομία ἡμῶν μετεστράφη ἀλλοτρίοις· οἱ οἶκοι ἡμῶν ξένοις. Ὀρφανοὶ ἐγενήθημεν· οὐκ ὑπάρχει πατήρ· μήτηρ ὡς αἱ χῆραι. Ὕδωρ ἡμῶν ἐν ἀργυρίῳ ἐπίομεν. Ξύλα ἡμῶν ἐν ἀλλαγματι ἤλθομεν. Ἐπὶ τραχήλου ἡμῶν, ἐδιώκθημεν· ἐκοπιάσαμεν· οὐκ ἀναπαύθημεν. Αἰγυπτίους ἐδώκαμεν χεῖρα, Ἀσσυρίοις πλησμονὴν ἄρτων. Οἱ πατέρες ἡμῶν ἥμαρτον· καὶ οὐκ εἰσὶν ὑπάρχοντες· καὶ ἡμεῖς τὰς ἀνομίας αὐτῶν ὑπέχομεν. Δοῦλοι ἐκυρίευσαν ἡμῶν· λυτρούμενος οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν, ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, ἐβρίγαμεν ἄρτον ἡμῶν, ἀπὸ προσώπου ῥομφαίας τῆς ἐρήμου. Τὸ δέρμα ἡμῶν, ὡς κλίβανος ἐπελιώθη· συνεπὰ σθησαν ἀπὸ προσώπου καταιγίδων λιμοῦ· γυναῖκας ἐν σιὼν ἐν ταπεινώσαν παρθένους ἐν πόλεσιν Ἰούδα. Ἄρχοντες ἐν χειρὶ αὐτῶν ἐκρεμάσθησαν· πρεσβύτεροι οὐκ ἐδοξάσθησαν, ἐκλεκτοὶ κλαυθμὸν ἀνέλαβον· καὶ νεανίσκοι ἐν ξύλῳ ἠδύνησαν. Καὶ πρεσβῦται ἀπὸ πύλης κατέπαυσαν. Κατέλυσε χαρὰ καρδίας ἡμῶν· ἐκλελοιπὸν ἐκ φαλμῶν αὐτῶν κατέπαυσαν· ἐστράφη εἰς πένθος ὁ χορὸς ἡμῶν· ἔπεσεν ὁ στέφανος ἡμῶν τῆς κεφαλῆς. Οὐαὶ δὴ ἡμῖν, ὅτι ἡμάρτομεν περὶ τούτου ἐσκοτίσθη ὀδύνη ὀδυνηρὰ ἡ καρδία ἡμῶν· περὶ τούτου ἐσκοτίσθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν· ἐπ' ὄρει σιὼν, ὅτι ἠφανίσθη· ἀλώπεκες διήλθοσαν ἐν αὐτῇ. Σὺ δὲ κύριε εἰς αἰῶνα καθιεῖ· ὁ θρόνος σου, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Ἵνα τί εἰς νῖκος ἐπιλήσῃ ἡμῶν· καταλείψει ἡμᾶς εἰς μακρότητα ἡμερῶν· ἐπίστρεψον ἡμᾶς κύριε πρὸς σὲ, καὶ ἐπιστραφησόμεθα. Καὶ καινίσθητι ἡμέρας ἡμῶν καθὼς ἔμπροσθεν, ὅτι ἀπωθούμενος ἀπώσω ἡμᾶς ὠργίσθης ἐφ' ἡμᾶς ἕως σφόδρα.

Τέλος θρήνων Ἱερεμίου.

ἐξ ἁμαρτιῶν προφητῶν αὐτῆς, ἀδικιῶν ἱερέων αὐτῆς. τῶν ἐκ-
χεόντων αἷμα δίκαιον ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Νοὺν.

Ἐσαλεύθησαν οἱ ἐγχήγοροι αὐθῖς ἐν ταῖς ἐξόδοις. ἐμιαύθησαν
ἐν αἵμασιν ἐν ᾧ οὐ μὴ δύνωνται αὐθύς. ἤψαθο ἐνδυμάτων αὐτ.

Σαμὶχ.

Ἀπόστητε ἀκαθάρτων. καλίσατε αὐτύς. ἀπόστητε ἀπόστητε μὴ
ἅπτεσθε. ὅτι ἀνήφθησαν. καίγε ἐσαλεύθησαν. εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνε-
σιν. ὅτι ἐὰν μὴ παροικῶσι τῇ παροικίᾳ. Αἶν.

Πρόσωπον κυρίου μερὶς αὐτῶν. οὐ προσθήσει ἐπιβλέψαι αὐθῖς
πρόσωπον ἱερέων οὐκ ἐλάβομεν. προφήτας οὐκ ἠλεήσαμεν.

Φῆ.

Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐξ τοῦ βοηθῆσαι
μοι. μάταια ἀπροσκοπούντων μου. Σαδῆ.

Ἀπισκοπεύσαμεν ἐξ ἔθνος, οὐ σώσον. ἐθηρεύσαμεν μικρὸς ἐ-
μῶν, τοῦ μὴ πορεύεσθαι ἐν ταῖς πλατείαις μου.

Κὼφ.

Ἤγγικεν ὁ καιρὸς ἡμῶν. ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι ἡμῶν, πάρεστιν
γὰρ πέρας ἡμῶν. κοῦφοι ἐγένοντο οἱ διώκοντες ἡμᾶς ὑπὲρ αὐθύς
ὑρανοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων ἐξέφθησαν. ἐν ἐρήμῳ ἐνήδρευσαν ἡμᾶς.

Ῥῆς.

Πνεῦμα προσώπου ἡμῶν χρισὸς κύριος συνελήφθη ἐν ταῖς
διαφθοραῖς ἡμῶν, οὗ εἴπαμεν ἐν τῇ σκιᾷ αὐτοῦ ζησόμεθα ἐν τοῖς
ἔθνεσι. Σεῖ.

Χαῖρε καὶ εὐφραίνου θύγατερ Ἰδουμαίας, ἡ κατοικοῦσα ἐν γῇ
καίγε ἐπὶ σὲ, διελεύσεται, καὶ μεθυσθήσῃ, καὶ
ἀποχεῖς. Θαῦ.

Ἐξέλιπεν ἡ ἀνομία σου θύγατερ σιών, οὐ προσθήσει ἐπὶ τοῦ ἀ
ποικίσαι σε. ἐπεσκέψατο ἀνομίας σου θύγατερ σιών. ἀποκά-
λυψιν ἐπὶ τὰ ἁμαρτήματά σου.

θυγατρὸς λαοῦ μου εἰς ᾠδὴν ὡς τρυθίον ἐν ἐρήμῳ.

Δαλὶθ.

Ἐκολλήθη ἡ γλῶσσα θυλάζοντος πρὸς τὸν φάρυγγα αὐτοῦ ἐν δίψει· νήπια ἤτησαν ἄρτον· ὁ διώκων οὐκ ἦν αὐτοῖς.

Ἡ.

Οἱ ἐσθίοντες τὰς τρυφὰς, ἠφανίσθησαν ἐν ταῖς ἐξόδοις οἱ ἐθρεμμένοι ἐπὶ κόκκῳ πορφυρίδος θησαυρίας.

Οὐαῦ.

Καὶ ἐμεγαλύνθη ἀνομία θυγατρὸς λαοῦ μου· ὑπὲρ ἀνομίας σοδόμων τῆς κατεστραμμένης· ὅσπερ ἀσθενὴς καὶ οὐκ ἐπόνεσαν ἐν αὐτῇ χεῖρες.

Ζαὶ.

Ἐκαθαρεύθησαν ναζιραῖοι αὐτῆς· ὑπὲρ χιόνα ἐλαμψαν· ὑπὲρ γάλα ἐτυρώθησαν ὑπὲρ λίθον σαπφείρου τὸ ἀπόσπασμα αὐτῶν.

Ηθ.

Ἐσκότασεν ὑπὲρ ἀσβόλιν τὸ εἶδος αὐτῶν· οὐκ ἐπιγνώσθησαν ἐν ταῖς ἐξόδοις αὐτῶν· ἐπάγει δέρμα αὐτῶν ἐπὶ τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, ἐξηράνθησαν ἐγενήθησαν ὡσπερ ξύλον.

Τὴθ.

Καλοὶ ἦσαν οἱ τραυματίαι ῥομφαίας· ἢ οἱ τραυματίαι λιμοῦ· ἰσορρύθησαν ἐκκεκεντημένοι ἀπὸ γεννημάτων ἀγροῦ.

Ἰώθ.

Χεῖρες γυναικῶν οἰκτιρμόνων ἥψησαν τὰ παιδία αὐτῶν, ἐγενήθησαν εἰς βρῶσιν αὐτοῖς ἐν τῷ συντρίμματι τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου.

Χὰφ.

Συνετέλεσε κύριος θυμὸν αὐτοῦ· ἐξέχεε θυμὸν ὀργῆς αὐτοῦ· καὶ ἀνῆψε πῦρ ἐν Σιὼν καὶ κατέφαγε τὰ θεμέλια αὐτῆς.

Λαμὲδ.

Οὐκ ἐπίστευσαν βασιλεῖς γῆς, πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην· ὅτι εἰσελεύσεται ἐχθρὸς, καὶ ἐκθλίβων διὰ τῶν πυλῶν Ἰερουσαλήμ.

Μὲμ.

χερσί μου ἐφρίαξαν. ϛ Εθαψάτωσαν, ἐν λάκκῳ ζωήν μου, καὶ ἐπέθηκαν λίθον ἐπ' ἐμοί. ζ Ὑπερεχύθη ὕδωρ ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου· ἔλεγα ἀπώλομαι.

η Ἐπεκαλεσάμην τὸ ὄνομά σου, κύριε, ἐκ λάκκου κατωτάτου. θ Φωνῆς μου ἤκουσας· μὴ κρύψῃς τὰ ὦτά σου εἰς τὸν στεναγμόν μου. ι Εἰς τὸν βοηθόν μου ἤγγισας ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐπεκαλεσάμην σε, εἶπας μοι μὴ φοβοῦ.

ια Ἐδίκασας κύριε πολλὰς τὰς δίκας τῆς ψυχῆς μου· ἐλύτρωσαι τὸν ζωήν μου. ιβ Ἴδε κύριε τὰς ταραχάς μου ὅτι ἐγενήθην τὸν χρίσιν μου. ιγ Εἶδες πᾶσαν τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν, καὶ πάντας τοὺς λογισμοὺς ἐν ἐμοί.

ιδ Ἤκουσας τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν πάντας τοὺς λογισμοὺς αὐτῶν κατ' ἐμοῦ. ιε Χείλη ὑποστεναζόντων μοι· καὶ μελέτας αὐτῶν κατ' ἐμοῦ ὅλην τὴν ἡμέραν. ιϛ Καθέδρα αὐτῶν, καὶ ἀνάστασιν αὐτῶν· ἐπίβλεψον ἐπὶ ὀφθαλμούς αὐτῶν.

ιζ Ἀνταπόδοσις αὐτοῖς ἀνταπόδομα κύριε κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν. ιη Ἀπόδωσις αὐτοῖς ὕπνωσιν καρδίας μου· μόχθον. ιθ Σὺ ὀργὴν καταδιώξεις ἐν ὀργῇ καὶ ἐξολεθρεύσεις αὐτοὺς ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τοῦ κυρίου.

Κεφάλαιον. ϛ. 4.

Ἄλφ.

Πῶς ἀμαυρωθήσεται τὸ χρυσίον· ἀλλοιωθήσεται τὸ ἀργύριον τὸ ἀγαθόν· ἐξεχύθησαν λίθοι ἅγιοι ἐπ' ἀρχῆς πασῶν ἐξόδων.

Βήθ.

Οἱ υἱοὶ σιὼν οἱ τίμιοι οἱ ἐπηρμένοι ἐν χρυσίῳ· πῶς ἐλογίσθησαν εἰς ἀγγεῖα ὀστράκινα, ἔργα χειρῶν κεραμέως.

Γιμὴλ.

Καίγε θηρία ἐξέσυραν μαστούς· ἐθήλασαν σκύμνους αὐτῶν.

ϗ Καθήσθαι καταμόνας, καὶ σιωπήσθαι, ὅτι ἦρας ἐφ' ἑαυτῷ. ϗ Δώσει τῷ παίοντι αὐτὸν σιαγόνα· χορτασθήσεται ὀνειδισμῶν. ὅτι ἐς τὸν αἰῶνα οὐκ ἀποσήσεται κύριος.

ↄ Ὅτι ὁ ταπεινώσας οἰκτιρήσει· καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους αὐτοῦ. ↄ Καὶ οὐκ ἀπεκρίθη ἀπὸ καρδίας αὐτοῦ· καὶ ἐταπείνωσαν ἡμᾶς ἄνδρας.

ϛ Τοῦ ταπεινῶσαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ πάντας δεσμίους γῆς. ϛ Τοῦ ἐκκλῖναι κρίσιν ἀνθρώπου· κατέναντι προσώπου ὑψίστου. ϛ καταδικάζει ἄνθρωπον ἐν τῷ κρίνειν αὐτόν, κύριος οὐκ ἔπει.

ϙ Τίς οὕτως εἶπε, καὶ ἐγενήθη κύριος οὐκ ἐνετείλατο.

ϙ Ἐκ στόματος ὑψίστου οὐκ ἐξελεύσεται τὰ κακὰ καὶ τὰ ἀγαθόν.

ϙ Εἰ γοπίσῃ ἄνθρωπος ζῶν ἀνὴρ περὶ τῶν ἁμαρτίας αὐτοῦ.

ↄ Ἐξηρεύνησθη αἱ ὁδοὶ ἡμῶν καὶ ἠτάσθη· καὶ ἐπιστρέψωμεν ἕως κυρίου. ↄ Ἀναλάβωμεν καρδίας ἡμῶν σὺν χερσὶν ἡμῶν· ἐν οὐρανῷ. ↄ Ἡμαρτήκαμεν, ἠσεβήκαμεν καὶ οὐκ ἐλάσθης.

ↀ Ἀπεσκέπασας ἐν θυμῷ, καὶ ἀπεδίωξας ἡμᾶς· ἀπέκτεινας καὶ οὐκ ἐφείσω. ↀ Ἐπεσκέπασας νεφέλῃ ἐν σοὶ αὐτῷ εἰ μὴ προσευχὴ διαμείνῃ με, καὶ ἀποσύναγε. ↀ Θήσεις ἡμᾶς ἐν μέσῳ τῶν λαῶν.

ϡ Διήνοιξαν ἐφ' ἡμᾶς τὸ στόμα αὐτῶν πάντες οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν. ϡ Φόβος, καὶ θάμβος ἐγενήθη ἡμῖν· ἔπαρσις καὶ συντριβή. ϡ Ἀφέσεις ὕδατων κατ' ὀφθαλμούς μου· ἐπὶ τὸ σύντριμμα τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου.

ↁ Ὁ ὀφθαλμός μου κατεπόθη· καὶ οὐ σιγήσομαι τοῦ μὴ εἶναι ἀνάπαυσιν. ↁ Ἕως οὗ διακύψῃ καὶ ἴδῃ κύριος ἐξ οὐρανοῦ. ↁ Ὁ ὀφθαλμός μου ἐπιφυλλίζει ἐπὶ τὴν ψυχήν μου, παρὰ πάσας θυγατέρας πόλεως.

ↃΘηρεύοντες ἐθήρευσάν με ὡς στρουθίον· πάντες οἱ ἐ-

ξηλεν. ϗ Εν ὠκοδόμησε κατ' ἐμοῦ· καὶ ἐκύκλωσε κεφα-
λήν μου· καὶ ἐμόχθησεν ἐν σκοτεινοῖς. ϗ Εκάθισέ με ἐν
νεκροῖς αἰῶνος. ϗ Ἀνωκοδόμησε κατ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἐξελεύσομαι· ἐβάρυνε χαλκόν μου. ϗ Καίγε ὅτι κεκράξομαι καὶ βοήσω·
ἀπέφραξε προσευχήν μου. ϗ Ἀνωκοδόμησεν ὁδούς
μου· ἐνέφραξε τρίβους μου· ἐτάραξεν.

ϗ Ἄρκος ἐνεδρεύων αὐτός μοι ὡς λέων ἐν κρυφαίοις.
ϗ Κατεσπάραξεν ἀφεικότα, καὶ κατέπαυσέ με· ἔθετό με ἠ-
φανισμένην. ϗ Ἐνέτεινε τόξον αὐτοῦ καὶ ἔστησε με ὡς
σκοπὸν εἰς βέλος.

ϗ Εἰσήγαγεν ἐν νεφροῖς μου· τοὺς φαρέτρας αὐτοῦ.
ϗ Ἐγενήθη λαός παντὶ λαῷ μου· ψαλμὸς αὐτῶν ὅλην τὴν
ἡμέραν. ϗ Ἐχόρτασέ με πικρίας· ἐμέθυσέ με χολῆς.
ϗ Καὶ ἔξέβαλε ψῆφον ὀδόντας μου· ἐψώμισέ με σποδόν. ϗ Καὶ ἀπώσθη ἐξ εἰρήνης ψυχήν μου· ἐπελαθόμην
ἀγαθά. ϗ Καὶ εἶπα ἀπόλοιτο νῖκος μου· καὶ ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ κυρίου.

ϗ Ἐμνήσθην ὅσπερ πτωχείας μου· καὶ ἀποσμοῦ· πικρίας μου
καὶ χολῆς. ϗ Μνείᾳ μνησθήσομαι· καὶ κατασβολιεῖ ἐπ'
ἐμὲ ἡ ψυχή μου. ϗ Ταῦτα τάξω εἰς τὴν καρδίαν μου
σμαῦτο ὑπομενῶ.

ϗ Τὰ ἐλέη κυρίου· ὅτι οὐκ ἐξέλιπέ με· ὅτι οὐ συνετέλεσθησαν οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ. ϗ Καινὰ εἰς τὰς πρωΐας ἐλέη
σου κύριε· ὅτι συνετελέσθημεν ὅτι συνετέλεσθησαν οἱ οἰκτιρμοὶ
αὐτοῦ καινὰ εἰς τὰς πρωΐας· πολλὴ ἡ πίστις σου. ϗ Μερίς
μου κύριος εἶπεν ἡ ψυχή μου, σμαῦτο ὑπομενῶ αὐτῷ.

ϗ Ἀγαθὸς κύριος τοῖς ὑπομένουσιν αὐτὸν, ψυχὴ ἣ ζητήσει αὐτὸν ἀγαθόν. ϗ Καὶ ὑπομενεῖ καὶ ἡσυχάσει εἰς τὸ
σωτήριον τοῦ θεοῦ. ϗ Ἀγαθὸν ἀνδρὶ ὅταν λάβῃ ζυγὸν ἐκ
νεότητος αὐτοῦ.

πλὼ αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν προσεδοκῶμεν· εὕρομεν αὐτὴν ἀδόμεν.

ד Εποίησε κύριος. ἃ ἐνεθυμήθη· σωτηρίαν ἐρεῖ αὐτῷ. ὃ ἐνεβάλετο ἐξ ἡμερῶν ἀρχαίων· καθὼς, καὶ ὤμοσε φάραγγι ἐπὶ σὲ ἐχθρόν. ὕψωσε κέρας θλιβόντων σε.

ג Εβόησε καρδία αὐτῶν πρὸς κύριον· τάχη σιδὼν, κατα γαγέτω ὡς χειμάρρους. δάκρυα ἡμέρας, καὶ νυκτός· καὶ δῶς ὕπνωσιν σαυτῇ μηδὲ σιωπησάτω κόρη ὀφθαλμῶν σου.

ר Ανάστηθι ἀγρύπνησον ἐν νυκτὶ εἰς ἀρχὰς φυλακῆς σου· ἐκχεον ὡς ὕδωρ καρδίαν σου ἀπέναντι προσώπου κυρίου. ἆρον πρὸς αὐτὸν χεῖράς σου περὶ ψυχῶν νηπίων σου τῶν ἐκλυομένων λιμῷ ἀπ' ἀρχῆς πασῶν ἐξόδων.

ש Ἰδὲ κύριε καὶ ἐπίβλεψον· τίνι ἐπεφύλλισας οὕτως. εἰ φάγονται γυναῖκες καρπὸν κοιλίας αὐτῶν ἐπιφυλλίδας ἐποίησε μάγειρος. φονευθήσονται ἱερεῖς καὶ προφῆται μαστοὺς. εἰ ἀποκτενεῖς ἐν ἁγιάσματι κυρίου ἱερεῖα, καὶ προφήτην.

ת Εκειμήθησαν εἰς γῆν ἐξόδων, παιδάριον. καὶ πρεσβύτης· παρθένοι μου καὶ νεανίσκοι μου ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ, ἀπέκτεινας ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς σου ἐμαγείρευσας οὐκ ἐφείσω.

א Εκάλεσας ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς παροικίας μου κυκλόθεν· καὶ οὐκ ἐγένετο ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς κυρίου ἀνασωζόμενος καὶ καταλελειμμένος ὡς ἐπεκράτησα, καὶ ἐπλήθυνα ἐχθρούς μου πάντας.

Κεφ. γ. ג.

Εγὼ ἀνὴρ ὁ βλέπων πτωχείαν τῇ ῥάβδῳ θυμοῦ αὐ
ב τοῦ ἐπ' ἐμοί. ב Παρέλαβέ με καὶ ἀπήγαγέ με
εἰς σκότος, καὶ οὐ φῶς. ב Πλὴν ἐν ἐμοὶ ἐπέ-
στρεψε χεῖρα αὐτοῦ ὅλην τὴν ἡμέραν.

ג Ἐπαλαίωσε σάρκα μου καὶ δέρμα μου· ἔθλασε μου σώ

ΙΙ ν

τεῖχος θυγατρὸς σιὼν ἐξέτεινε μίτρον· οὐκ ἀπέστρεψε χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ καταπατήματος· καὶ ἐπένθησε τὸ προτείχισμα· καὶ ὁ τεῖχος ὁμοθυμαδὸν ἠδύνησε.

υ Ενεπάγησαν εἰς τὴν γῆν πύλαι αὐτῆς· ἀπώλεσε καὶ συέτριψεν αὐτῆς μοχλοὺς βασιλέα αὐτῆς, καὶ ἄρχοντα αὐτῆς ἐν τοῖς ἔθνεσιν· οὐκ εἰσὶ νόμος καὶ γε προφῆται· οὐκ εὗρον ὅρασιν παρὰ κυρίου.

φ Εκάθισαν εἰς τὴν γῆν, ἡσιώπησαν πρεσβύτεροι θυγατρὸς σιών· ἀνεβίβασαν χοῦν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν· περιέζωσαντο σάκκους· κατήγαγον εἰς γῆν ἄρχοντες παρθένοις ἰερουσαλήμ.

χ Εξέλιπον ἐν δάκρυσιν οἱ ὀφθαλμοί μου· ἐταράχθη ἡ καρδία μου· ἐξεχύθη εἰς τὴν γῆν ἡ δόξα μου· ἐπὶ τῷ σύντριμμα τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου· ἐν τῷ ἐκλείπειν νήπιον καὶ θηλάζοντα ἐν πλατείαις πόλεως.

ψ Ταῖς μητράσιν αὐτῶν εἶπον· ποῦ σῖτος καὶ οἶνος ἐν τῷ ἐκλύεσθαι αὐτοὺς· ὡς τραυματίας ἐν πλατείαις πόλεως ἐν τῷ ἐκχεῖσθαι τὰς ψυχὰς αὐτῶν· εἰς κόλπον μητέρων αὐτῶν.

ω Τί μαρτυρήσω σοι, ἢ τί ὁμοιώσω σοι θυγατερ ἰερουσαλήμ· τίς σώσει σε καὶ τίς παρακαλέσει σε παρθένος θυγατερ σιών· ὅτι μεγαλύνθη ὡς θάλασσα τὸ ἡμέτερον συντριβὴς σου, τίς ἰάσεται σε.

α Προφῆται σου εἶδον σοι μάταια καὶ ἀφροσύνην· καὶ οὐκ ἀπεκάλυπτον ἐπὶ τὴν αἰχμαλωσίαν σου· καὶ εἶδόσαν σοι λήμματα καὶ μάταια ἐξώσματα.

β Εκρότησαν ἐπὶ σὲ χεῖρας πάντες οἱ παραπορευόμενοι ὁδόν· ἔσυραν καὶ ἐκίνησαν τὴν κεφαλὴν ἐπὶ θυγατέρα ἰερουσαλήμ· ἐπὶ ταύτη ἡ πόλις ἐρροῦσι σίφανος δόξης ἐν φροσύνης πάσης τῆς γῆς.

γ Διήνοιξαν ἐπὶ σὲ στόμα αὐτῶν πάντες οἱ ἐχθροί σου· ἔσυραν καὶ ἔβρυξαν ὀδόντας· καὶ εἶπον κατεπίομαι αὐτήν·

περὶ πάντων τῶν ἁμαρτημάτων μου. ὅτι πολλοὶ οἱ συναγμοί μου, καὶ καρδία μου λυπεῖται. Κεφ. ϛ. 2.

Γ Πῶς ἐσκότωσεν ἐν ὀργῇ αὐτοῦ κύριος τὴν θυγατέρα σιὼν κατέῤῥιψεν ἐξ οὐρανοῦ εἰς γῆν δόξασμα Ἰσραὴλ· καὶ οὐκ ἐμνήσθη ὑποπωδίου τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Δ Ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ κατεπόντισεν κύριος οὐ φησόμεν. πάντα τὰ ὡραῖα Ἰακώβ. καθεῖλεν ἐν θυμῷ αὐτοῦ. τὰ ὀχυρώματα τῆς θυγατρὸς Ἰούδα. ἐκόλοβωθεν εἰς τὴν γῆν. ἐβεβήλωσαν βασιλέα αὐτῆς καὶ ἄρχοντας αὐτῆς.

Ε Συνέκλασεν ἐν ὀργῇ θυμοῦ αὐτοῦ, πᾶν κέρας Ἰσραήλ. ἀπέστρεψεν εἰς τὰ ὀπίσω δεξιὰν αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ. καὶ ἀνῆψεν ἐν Ἰακὼβ ὡς πῦρ φλόγα, καὶ κατέφαγεν αὐτῆς πάντα τὰ κύκλῳ.

Ϛ Ἐνέτεινε τόξον αὐτοῦ, ὡς ἐχθρὸς ἐστήρισε δεξιὰν αὐτοῦ. ὡς ὑπεναντίος, καὶ ἀπέκτεινε πάντα τὰ ἐπιθυμήματα τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐν σκηνῇ θυγατρὸς σιὼν. ἐξέχεεν ὡς πῦρ τὴν θυμὸν αὐτοῦ.

Ζ Ἐγενήθη κύριος ὡς ἐχθρός. κατεπόντισεν Ἰσραήλ. κατεπόντισε πάσας τὰς βάρεις αὐτοῦ. διέφθειρε τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ. καὶ ἐπλήθυνε τῇ θυγατρὶ Ἰούδα ταπεινούμενα καὶ ταπεινουμένη.

Η Καὶ διεπέτασεν ὡς ἄμπελον σκήνωμα αὐτοῦ διέφθειρεν ἑορτὴν αὐτοῦ. ἐπελάθετο κύριος ἑορτῆς καὶ σαββάτου. καὶ παρώξυνεν ἐμβριμήματι ὀργῆς αὐτοῦ βασιλέα καὶ ἱερέα. καὶ ἄρχοντας.

Θ Ἀπώσατο κύριος θυσιαστήριον αὐτοῦ. ἀπεπίκρανεν ἁγίασμα αὐτοῦ. συνέτριψεν ἐν χειρὶ ἐχθροῦ, τεῖχος βαρέων αὐτῆς φωνὴν ἔδοσαν ὁλόλυμον ἐν οἴκῳ κυρίου ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς.

Ι Ἐβουλήθη κύριος διαφθεῖραι τεῖχος θυγατρὸς σιὼν.

Ε Ἐβρυχορύθησαν τὰ ἀσεβήματά μου· ἐν χερσί μου ἐπλάκησαν ἀνείδισαν τὴν βαχιλόν μου, ἠδύνησε δὲ ἰσχύς μου· ὅτι ἔδωκε κύριος ἐν χερσί μου δδύνας, οὐ δυνήσομαι σῶσαι.

Ο Ἐξῆρε πάντας θοὺς ἰσχυρούς μου ὁ κύριος ἐκ μέσου μου ἐκάλεσεν ἐπ' ἐμὲ καιρὸν τοῦ συντρίψαι ἐκλεκτούς μου· ληνὸν ἐπάτησε κύριος παρθένῳ θυγατρὶ ἰούδα· διὰ τούτοις ἐγὼ κλαίω.

Υ Ὁ ὀφθαλμός μου κατήγαγεν ὕδωρ, ὅτι ἐμακρύνθη ἀπ' ἐμοῦ, ὁ παρακαλῶν με· ὁ ἐπιστρέφων ψυχήν μου· ἐγένοντο οἱ υἱοί μου ἠφανισμένοι· ὅτι ἐκραταιώθη ὁ ἐχθρός.

Δ Διεπίτασεν ὁ θεὸς χεῖρα αὐτῆς· οὐκ ἔστιν ὁ παρακαλῶν αὐτήν· ἐνετείλατο κύριος τῷ Ἰακὼβ· κύκλῳ αὐτοῦ οἱ θλίβοντες αὐτόν· ἐγενήθη Ἱερουσαλὴμ εἰς ἀποκαθημένην ὡσὰ μία σὺν αὐτοῖς.

Ζ Δίκαιός ἐστι κύριος, ὅτι τὸ στόμα αὐτοῦ παρεπίπρανα· ἀκούσατε δὴ πάντες οἱ λαοὶ καὶ ἴδετε τὸ ἄλγος μου· παρθένοι μου, καὶ νεανίσκοι μου ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ.

Η Ἐκάλεσα τοὺς ἐραστάς μου· αὐτοὶ δὲ παρελογίσαντό με· οἱ ἱερεῖς μου, καὶ οἱ πρεσβύτεροί μου, ἐν τῇ πόλει ἐξέλιπον· ὅτι ἐζήτησαν βρῶσιν αὐτοῖς, ἵνα ἐπιστρέψωσι ψυχὰς αὐτῶν, καὶ οὐκ εὗρον.

Θ Ἰδὲ κύριε, ὅτι θλίβομαι· ἐταράχθη ἡ κοιλία μου· ἐστράφη ἡ καρδία μου ἐν ἐμοί· ὅτι παραπικραίνουσα, παρεπίκρανα ἔξωθεν· ἐτέκνωσέ με μάχαιρα, ὡς θάνατος ἐν οἴκῳ.

Ι Ἀκούσατε δὴ ὅτι στενάζω ἐγώ· οὐκ ἔστιν ὁ παρακαλῶν με· πάντες οἱ ἐχθροί μου ἤκουσαν τὰ κακά μου, καὶ ἐχάρησαν· ὅτι σὺ ἐποίησας· ἐπήγαγες ἡμέραν, ἐκάλεσας καιρόν· ἐγένοντό μοι οἵμοι, οἵμοι.

Κ Εἰσέλθοι πᾶσα ἡ καρδία αὐτῶν, κατὰ πρόσωπόν σου· καὶ ἐπιφύλλιον αὐτοῖς, ὃν ἔβοσας ἐποίησας ἐπιφυλίδα

πλήθους τῶν ἀσεβειῶν αὐτῆς· τὰ νήπια αὐτῆς ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ κατὰ πρόσωπον θλίβοντος.

1 Καὶ ἐξήρθη ἐκ θυγατρὸς Σιὼν πᾶσα ἡ ὑπερίπλασις αὐτῆς· ἐγένοντο οἱ ἄρχοντες αὐτῆς, ὡς κριοὶ οὐχ εὑρίσκοντες νομήν· καὶ ἐπορεύοντο ἐν οὐκ ἰσχύϊ κατὰ πρόσωπον διώκοντος.

7 Ἐμνήσθη Ἱερουσαλὴμ ἡμερῶν ταπεινώσεως αὐτῆς, καὶ ἀποσμῶν αὐτῆς, πάντα τὰ ἐπιθυμήματα αὐτῆς, ὅσα ἦν ἐξ ἡμερῶν ἀρχαίων· ἐν τῷ πεσεῖν τὸν λαὸν αὐτῆς εἰς χεῖρας θλίβοντος· καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν αὐτῇ· ἰδόντες οἱ ἐχθροὶ αὐτῆς, ἐγέλασαν ἐπὶ τῇ μετοικεσίᾳ αὐτῆς.

8 Ἁμαρτίαν ἥμαρτεν Ἱερουσαλήμ, διὰ τοῦτο εἰς σάλον ἐγένετο· πάντες οἱ δοξάζοντες αὐτὴν, ἐταπείνωσαν αὐτήν, εἶδον γὰρ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς· καὶ γε αὐτὴ στενάζουσα, καὶ ἀπεστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

9 Ἀκαθαρσία αὐτῆς πρὸς πυλῶν αὐτῆς· οὐκ ἐμνήσθη ἐσχάτου αὐτῆς, κατεβίβασεν ὑπερογκα· οὐκ ἔστιν ὁ παρακαλῶν αὐτήν· ἴδε κύριος τὴν ταπείνωσίν μου, ὅτι ἐμεγαλύνθη ὁ ἐχθρός.

10 Χεῖρα αὐτοῦ ἐξεπέτασεν ὁ θλίβων πάντα τὰ ἐπιθυμήματα αὐτῆς· εἶδε γὰρ ἔθνη εἰσεληλυθότα εἰς τὸ ἁγίασμα αὐτῆς, ἃ ἐνετείλω αὐτὰ μὴ εἰσελθεῖν αὐτὰ εἰς ἐκκλησίαν σου.

11 Πᾶς ὁ λαὸς αὐτῆς κατασεναίζοντες ζητοῦντες ἄρτον· ἔδωκαν τὰ ἐπιθυμήματα αὐτῆς ἐν βρώσει, τοῦ ἐπιστρέψαι ψυχήν· ἴδε κύριε καὶ ἐπίβλεψον· ὅτι ἐγενήθη ἠτιμασμένη.

12 Οἱ πρὸς ὑμᾶς πάντες παραπορεύόμενοι ὁδὸν ἐπιστράφητε καὶ ἴδετε εἰ ἔστιν ἄλγος κατὰ τὸ ἄλγος μου, ὃ ἐγενήθη μοι· ἐν ἐμοὶ· ἐταπείνωσέ με κύριος ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ.

13 Ἐξ ὕψους ἀπέστειλε πῦρ ἐν τοῖς ὀστέοις μου κατήγαγεν αὐτό· διεπέτασε δίκτυον τοῖς ποσί μου· ἀπέστρεψέ με εἰς τὰ ὀπίσω· ἔθηκέ με κατεφθαρμένην ὅλην τὴν ἡμέραν ὀδυνωμένην.

ΘΡΗΝΟΙ ΙΕΡΕΜΙΟΥ.

Κεφ. α. 1.

Nos. acquisitum
sum inimicum
sua Hebræo. vide
Bibliorum Sanct.
Script. Sanctis.
Edit. 3. pag. 79.
6.

Αἰ ἐγένετο μετὰ τὸ αἰχμαλωτισθῆναι τὸν Ἰσραὴλ, καὶ Ἰερουσαλὴμ ἐρημωθῆναι, ἐκάθισεν Ἱερεμίας κλαίων, καὶ ἐθρήνησε τὸν θρῆνον τοῦτον ἐπὶ Ἰερουσαλήμ. καὶ εἶπεν.

ϛ Πῶς ἐκάθισε μόνη ἡ πόλις ἡ πεπληθυσμένη λαῶν; ἐγενήθη ὡς χήρα. πεπληθυσμένη ἐν ἔθνεσιν. ἄρχουσα ἐν χώραις ἐγενήθη ὡς φόρον.

ζ Κλαίουσα ἔκλαυσεν ἐν νυκτὶ, καὶ τὰ δάκρυα αὐτῆς ἐπὶ τῶν σιαγόνων αὐτῆς, καὶ οὐκ ὑπῆρχεν ὁ παρακαλῶν αὐτὴν, ἀπὸ πάντων τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. πάντες οἱ φιλοῦντες αὐτὴν, ἠθέτησαν αὐτὴν ἐγένοντο αὐτῇ εἰς ἐχθρούς.

η Μετῳκίσθη Ἰουδαία, ἀπὸ ταπεινώσεως αὐτῆς, καὶ ἀπὸ πλήθους δουλείας αὐτῆς. ἐκάθισεν ἐν ἔθνεσι. οὐχ εὗρεν ἀνάπαυσιν. πάντες, οἱ καταδιώκοντες αὐτὴν. κατέλαβον αὐτὴν ἀνὰ μέσον τῶν θλιβόντων.

θ Ὁδοὶ Σιὼν πενθοῦσι, παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἐρχομένους ἐν ἑορτῇ. πᾶσαι αἱ πύλαι αὐτῆς ἠφανισμέναι. ἱερεῖς αὐτῆς ἀναστενάζουσιν. παρθένοι αὐτῆς ἀχόμμαι. καὶ αὐτὴ ἡ πικραινομένη ἐν ἑαυτῇ.

ι Ἐγένοντο οἱ θλίβοντες αὐτὴν, εἰς κεφαλήν. καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτῆς εἰς εὐθωσύνην. ὅτι κύριος ἐταπείνωσεν αὐτὴν ἐπὶ τὸ

καὶ ἐξήνεγκε τοὺς ἄνδρας ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς, τοὺς εὑρεθέντας
ἐν μέσῳ τῆς πόλεως. καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς ναβουζαρδὰν τοῦ ἀρ-
χιμαγείρου. καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς πρὸς βασι-
λέα βαβυλῶνος εἰς ῥεβλαθά. ἐν γῇ ἐμαθ. καὶ ἐπάταξεν αὐ-
τοὺς βασιλεὺς βαβυλῶνος ἐν ῥεβλαθᾶ, ἐν γῇ ἀμαθ. καὶ ἐξέ-
στη ἐν τῷ τειακοσῷ, καὶ ἐβδόμῳ ἔτει ἀποικισθέντος τοῦ ἰωα-
κὶμ βασιλέως ἰούδα, ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ ἐν τῇ τετράδι,
καὶ ἑπτάδι τοῦ μηνός, ἔλαβεν ναβαλαζαρλὰχ βασιλεὺς βαβυ-
λῶνος, ἐν τῷ ἐνιαυτῷ. ὃ ἐβασίλευσε τὰ κεφάλαια ἰωα-
κὶμ βασιλέως ἰούδα. ἐν τῷ δικάτῳ μηνὶ ἐν τῇ τετράδι
καὶ ἑπτάδι τοῦ μηνός. καὶ ἐξήγαγεν αὐτὴν ἐξ οἰκίας ὃς ἐφυ-
λάσσετο, καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ χρηστὰ καὶ ἔδωκε. τὴν θρόνον
αὐτοῦ ὑπάνω τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ ἐν βαβυλῶνι. καὶ
ἤλλαξε τὸν σολλὸν τῆς φυλακῆς αὐτοῦ, καὶ ἤθιεν ἄρτον σῖτα-
πωσες, κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ἔζη
ὅτι. καὶ ἡ σύνταξις αὐτῷ ἐδίδοτο σῖτο παντὸς
παρὰ τοῦ βασιλέως βαβυλῶνος. ἐξ ἡμέρας
εἰς ἡμέραν, ἕως ἡμέρας ἧς ἀπέ-
θανεν.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΙΕ

ΡΕΜΙΟΥ.

οἰκίας τόλεως. καὶ πᾶσαν οἰκίαν μεγάλην, ἐνέπρησαν ἐν πυρί.
καὶ πᾶν τεῖχος Ἱερουσαλὴμ, κύκλῳ καθεῖλαν ἡ δύναμις τ̄ χαλ
δαίων. ἡ μ̄ὰ τῦ ἀρχιμαγείρου. καὶ ζῦς κατελείπους τῦ λαῦ
κατελίπεν ὁ ἀρχιμάγειρος εἰς ἀμπελουργοὺς, καὶ εἰς γεωρ
γοὺς, καὶ τοὺς σύλους τοὺς χαλκᾶς τοὺς ἐν οἴκῳ κυρίου σωέ
τριψαν. καὶ τὰς βάσεις καὶ τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῆν τὴν ἐν
οἴκῳ κυρίου, σωέτριψαν οἱ χαλδαῖοι. καὶ ἔλαβον πᾶν χαλ
κὸν αὐτῶν. καὶ ἀπήνεγκαν εἰς βαβυλῶνα, καὶ τὴν σφάνην. καὶ
τὰς φιάλας. καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ χαλκᾶ, ἐν οἷς ἐλειτούρ
γουν ἐν αὐτοῖς. καὶ τὰς ἀμφώθ. καὶ τὰς μασμαρώθ, καὶ ζῦς
ὑποχυτῆρας, καὶ τὰς λυχνίας. καὶ τὰς θυΐσκας. καὶ τοὺς κυά
θους, ἃ ἦν χρυσᾶ χρυσᾶ, καὶ ἃ ἦν ἀργυρᾶ ἀργυρᾶ. ἔλαβεν
ὁ ἀρχιμάγειρος. καὶ οἱ σύλοι δύο. καὶ ἡ θάλασσα μία. καὶ οἱ μό
χοι δώδεκα χαλκοῖ ὑπὸ κάτω τῆς θαλάσσης ἃ ἐποίησαν ὁ
βασιλεὺς σαλωμὼν, εἰς οἶκον κυρίου, ὃ οὐκ ἦν σταθμὸς τ̄ χαλ
κοῦ αὐτῶν. καὶ οἱ σύλοι πεντεκαίδεκα πήχεων ὑψος τῦ σύ
λου τῦ ἑνός. καὶ περίμετρον δώδεκα πήχεων, κύκλῳ αὐτῦ. καὶ ἡ
παχὺς αὐτῦ, δακτύλων τεσσάρων κύκλῳ. καὶ χεῖλος ἐπ' αὐ
τοῖς χαλκοῦν. καὶ πέντε πήχεων ἡ μῆκος. ὑπερεχῆ τῦ χεί
λους, τοῦ ἑνός. καὶ δίκτυον, καὶ ῥοαὶ. καὶ ἐπὶ τοῦ χεί
λους, κύκλῳ πάντα χαλκᾶ, καὶ κατὰ ταῦτα ζῶσ σύλῳ ζῶσ δεν
τέρῳ, ὀκτὼ ῥοαὶ ζῶσ πήχεσ τοῖς δώδεκα πήχεσι. καὶ ἦν
αὐτῶν αἱ ῥοαὶ, ἐνενηκονταὲξ τὸ ἓν μέρος. καὶ ἦσαν αἱ πᾶ
σαι ῥοαὶ, ἑκατὸν ἐπὶ τῦ δικτύου κύκλῳ, καὶ ἔλαβον ὁ ἀρ
χιμάγειρος, τὸν ἱερέα τὸν πρῶτον ἐν σοφονίαν. καὶ τὸν ἱερέα τὸν
δεύτερον. καὶ τοὺς βᾶς τοὺς φυλάττοντας τὴν ὁδὸν καὶ ἐκ τῆς
πόλεως ἔλαβεν εὐνοῦχον ἕνα. ὃς ἦν ἐπισάτης τῶν ἀνδρῶν τῶν
πολεμισῶν. καὶ ἑπτὰ ἄνδρας ὀνομαστοὺς, τοὺς ἐν προσώπῳ τ̄
βασιλέως, τοὺς εὑρεθέντας ἐν τῇ πόλει. καὶ τὸν γραμματέα
τῶν δυνάμεων. ὃν γραμματεύοντα τῶ λαῶ, πάσης τῆς γῆς.

Κεφαλαιον. νϐ. 52.

Ος ἐκακοῦ καὶ ἐνὸς ἐτους ἦν σεδεκίας ἐν τῷ βα
ἡ σιλευειν αὐτον. καὶ ἑνδεκα ἐτη ἐβασίλευσεν ἐν ἱε
ρουσαλήμ. καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ, ἀμιταλ
βυγάτηρ ἱερεμίου, ἐκ λοβενά. καὶ ἐποίησε τὸ πο
τὸ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐν μιᾷ τοῦ ἑνδεκάτου, δεκάτῃ τοῦ μη
νὸς ἦλθε ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς βαβυλῶνος, καὶ πᾶσα ἡ δύνα
μις αὐτοῦ ἐπὶ ἱερουσαλήμ, καὶ παρεκάθισαν αὐτῇ, καὶ πε
ριεχαράκωσαν αὐτὴν περιοικοδόμησαν αὐτὴν τειχοπόδοις λίθοις κύκλῳ. καὶ ἦλθεν ἡ
πόλις εἰς συνοχήν, ἕως ἑνδεκάτου ἔτους τοῦ βασιλέως σεδε
κίου ἐν μιᾷ τοῦ τετάρτου ἐν τῇ ἐννάτῃ τοῦ μηνὸς, καὶ ἰσχυ
σεν ὁ λιμὸς ἐν τῇ πόλει, καὶ οὐκ ἦσαν ἄρτοι τοῦ λαοῦ τῆς γῆς. καὶ
διέκοπη ἡ πόλις, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ, ἐξῆλ
θον νυκτὸς, κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης, ἀνὰ μέσον τοῦ τείχους καὶ
τοῦ παραδείσου. ὁδὸν δὲ κατὰ τὴν κύκλῳ τοῦ βασιλέως. καὶ
οἱ χαλδαῖοι ἐπὶ τῆς πόλεως κύκλῳ, καὶ ᾤχοντο ἐν ὁδὸν τὴν
εἰς ἄραβα. καὶ κατεδίωξεν ἡ δύναμις τῶν χαλδαίων, ὀπίσω
τοῦ βασιλέως, καὶ κατέλαβον αὐτὸν ἐν τοῖς πέρασι ἰερειχώ. καὶ
πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ διεσπάρησαν ἀπ' αὐτοῦ. καὶ συνέλα
βον τὸν βασιλέα, καὶ ἤγαγον αὐτὸν, πρὸς τὸν βασιλέα βαβυλῶ
νος, εἰς δεβλαθά. καὶ ἐλάλησαν αὐτοῖς μετὰ κρίσεως. καὶ ἔ
σφαξε βασιλεὺς βαβυλῶνος τοὺς υἱοὺς σεδεκίου κατ' ὀφθαλ
μοὺς αὐτοῦ. καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας ἰούδα, ἔσφαξεν ἐν δε
βλαθά. καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς σεδεκίου ἐξετύφλωσε. καὶ ἔδη
σαν αὐτὸν ἐν πέδαις. καὶ ἤγαγεν αὐτὸν βασιλεὺς βαβυλῶ
νος εἰς βαβυλῶνα. καὶ ἔθηκαν αὐτὸν εἰς οἰκίαν φυλακῆς, ἕως ἡμέ
ρας τῆς τελευτῆς αὐτοῦ. Καὶ ἐν μιᾷ πέμπτῃ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς, ἦλθεν
ναβουζαρδὰν ὁ ἀρχιμάγειρος ἑστηκὼς κατὰ πρόσωπον τοῦ βα
σιλέως βαβυλῶνος εἰς ἱερουσαλήμ. καὶ ἐνέπρησε τὸν οἶκον κυ
ρίου. καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως βαβυλῶνος. καὶ πάσας τὰς

καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ αὐτῆς, πεπτῶνται τραυματίαι. διὰ τοῦτο οὐκ ἐπικλυσθήσεται Βαβυλὼν, ὡς ὁ οὐρανός· καὶ διὰ τοῦτο ἐκραυγάσονται ὕλαι ἰοχοῦς αὐτῆς· παρὰ ἐμοῦ ἥξουσιν ἐξολοθρεύοντες αὐτήν λέγει κύριος. φωνὴ κραυγῆς ἐκ Βαβυλῶνος σωτηρίας μεγάλης· ἐν γῇ Χαλδαίων· ὅτι ἐξολοθρεύσει κύριος τὴν Βαβυλῶνα· καὶ ἀπώλεσεν ἀπ' αὐτῆς φωνὴν μεγάλην ὡς ἠχοῦσαν, ὡς ὕδατα πολλά· ἔδωκε δὲ τὸ ἄλεθρον φωνὴν αὐτῆς, ὅτι ἦλθεν ἐπὶ Βαβυλῶνα πολεμία· ἑάλωσαν οἱ μαχηταὶ αὐτῆς· ἐπτόηται τὸ τόξον αὐτῶν· διὰ ὁ θεὸς ἀνταποδιδοὺς ἀνταποδίδωσιν κύριος· πλήσθητε μέθης διὰ τοὺς ἡγουμένους αὐτῆς καὶ διὰ τοὺς φρονίμους αὐτῆς· καὶ τοὺς στρατηγοὺς αὐτῆς λέγει ὁ βασιλεὺς κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ· τάδε λέγει κύριος· τεῖχος βασιλέως Βαβυλῶνος ἐπλατύνθη· κατασκαπτόμενον κατασκαφήσεται καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς αἱ ὑψηλαὶ, ἐμπυρισθήσονται· καὶ οὐ κοπιάσουσι λαοὶ εἰς κένον· καὶ ἔθνη ἐν ἀρχῇ ἐκλείψουσιν. Ὁ λόγος ὃν ἐνετείλατο κύριος Ἱερεμίᾳ τῷ προφήτῃ, ἐν πᾶν τῷ σταθῆναι ἐμὲ, νηρείου υἱὸ μασσαίου· ὅτε ἐπορεύετο μετὰ σεδεκίου βασιλέως Ἰούδα εἰς Βαβυλῶνα. Ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ· καὶ Σαραίας ἄρχων δώρων· καὶ ἐγράψεν Ἱερεμίας ἅπαντα τὰ κακὰ ἃ ἥξει ἐπὶ Βαβυλῶνα ἐν βιβλίῳ πάντας τοὺς λόγους τοὺς γεγραμμένους ἐπὶ Βαβυλῶνα, καὶ εἶπεν Ἱερεμίας πρὸς σαραίαν. ὅταν ἔλθῃς εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ὄψῃ καὶ ἀναγνώσῃ πάντας τοὺς λόγους τούτους· καὶ ἐρεῖς κύριε κύριε σὺ ἐλάλησας ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτὸν καὶ τοῦ μὴ εἶναι ἐν αὐτῷ κατοικοῦντας, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους· ὅτι ἀφανισμὸς εἰς αἰῶνα ἔσαι· καὶ ἔσαι ὅταν πάῃς ἀναγινώσκῃς τὸ βιβλίον τοῦτο· καὶ ἐπιδήσῃς ἐπ' αὐτὸ λίθον· καὶ βίψεις αὐτὸ εἰς μέσον τοῦ εὐφράτου· καὶ ἐρεῖς· οὕτως καταλυσθήσεται Βαβυλὼν, καὶ οὐ μὴ ἀνασῇ ἀπὸ προσώπου τῶν κακῶν, ὧν ἐγὼ ἐπάγω ἐπ' αὐτήν, καὶ τοὺς ἀλλοφύλους.

Κεφ.

δη ἐαλωκεν ἡ πόλις ὡν ἐπ' ἐχάτ τ διαβάσεων αὐ ἐ ἐλέν
φθησαν· καὶ τὰ συσήματα αὐ ἐ ἐνέπρησαν ἐν πυρί· καὶ ἀνέβησ
αὐ ἐ οἱ πολεμισαὶ ἐξερχομ. διὸ τάδε λέγει κύριος· οἶκον Ια
ωακὶμ βασιλέως Ιουδα· ὡς ἄλω ὧδε μὴ ἀληθεύσω ἀλλὰ μικρόν· καὶ
ἔξη ὁ ἄμβος αὐ ἐ· κατέφαγέ με· ἐμβρίασέ με· κατέλαβέ με·
σκοτος λεπτὸν καθ' ὁδὸν ὁ θρ βασιλεὺς Βαβυλῶν ἐ· κατέπιέ
με, ὡς δράκων, ἔπλησε τὴν κοιλίαν αὐτῆς ἀπὸ τῆς τρυφῆς μου·
ἐξέσαν με οἱ μόχθοι μου, καὶ αἱ ταλαιπωρίαι μου ἐς Βαβυλῶνα
ἐρᾶ κατοικοῦσι σιών· καὶ τὸ αἷμά μου· ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας χαλ
δαίους ἐρᾶ ἐλεγε. διατοῦτο τάδε λέγει κ̄ς· ἰδοὺ ἐγὼ κρινῶ τὴν
κρίσιν σου, καὶ ἐκδικήσω τὴν ἐκδίκησίν σου· καὶ ἐρημώσω
τὴν θάλασσαν αὐ ἐ· καὶ ξηράνω τὴν πηγὴν αὐ ἐ· καὶ ἔσαι Βαβυ
λὼν εἰς ἀφανισμὸν, καὶ ἡ κατοικηθήσ. διὰ ὡς λέοντες ἐξεγέρ
θησαν ἅμα· καὶ ὡς σκύμνοι λεόντων, ἐν τῇ ὁρμασίᾳ αὐτῶν. διὰ
σω πότημα αὐτοῖς· καὶ μεθύσω αὐτοὺς, ὅπως καρωθῶσι, καὶ ὑπνώ
σωσιν ὕπνον αἰώνιον· καὶ ἡ μὴ ἐξεγερθῶσι λέγει κ̄ς· καὶ καταβή
σεσθον αὐτοὺς, ὡς ἄρνας εἰς σφαγήν· καὶ ὡς κριοὺς μετ' ἐρίφων.
πῶς ἁλω, καὶ ἐθηρεύθη ἡ καύχημα πάσης τῆς γῆς· πῶς ἐγέ
νετο Βαβυλὼν, εἰς ἀφανισμὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν· αἰχθήσ Βαβυλὼ
να ἡ θάλασσα· ἐν ὕχῳ κυμάτων αὐτῆς, καὶ κατελήφθη· ἐγενήθη
σαν αἱ πόλεις αὐτ, ὡς γῆ ἄνυδρος καὶ ἄβατος· ἡ κατοικήσ ἐν αὐ
τῇ υἱὸς ἀνθρώπ ἡ ὃ υἱὸς· οὐ μὴ μὴ καταλύσῃ ἐν αὐτῇ υἱὸς ἀν
θρώπ· καὶ ἐκδικήσω Βαβυλῶνα· καὶ ἐξοίσω ἃ κατέπιεν ἐκ τ
στόματος αὐτ· καὶ οὐ μὴ συναχθῶσι πρὸς αὐτὸν ἔτι τα ἔθνη· καὶ
ἐν Βαβυλῶνι πεσοῦν θαυμάσαι πάσης τ γῆς· ἀνασταζόμενοι ἐκ
γῆς τρυγήσατε καὶ μὴ ἴσατε· οἱ μακρόθυμοι μνήσθητε τ κ̄ς· καὶ ἡ
ρουσαλὴμ ἀναβήτω Βαβ τῇ καρδίᾳ ὑμῶν· ἠκούσθημεν, ὅτι ἤκου
σαμεν ὀνειδισμὸν ὑμῶν· κατεκάλυψεν αἰτιμία τ πρόσωπον ἡ
μῶν· εἰσῆλθ ἀλλογενεῖς εἰς τὰ ἅγια ὑμῶν εἰς οἶκον κ̄ς· διατ Β
ὧδε ἡμέραι ἔρχομ λέγει κ̄ς· καὶ ἐκδικήσω Βαβ τὰ γλυπτὰ αὐτ

μακημένα· ἐν καιρῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν ἀπολοῦνται. ὃ γὰρ αὐτὴ μερὶς τῷ Ἰακώβ· ὅτι ὁ πλάσας τὰ πάντα, αὐτός ἐστι κληρονομία αὐτοῦ· κύριος ὄνομα αὐτῷ. διασκορπίζεις σύ μοι σκεύη πολέμου· καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἔθνη καὶ ἐξαρῶ ἐκ σοῦ βασιλεῖς· καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἵππον καὶ ἀναβάτην αὐτοῦ· καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἅρματα καὶ ἀναβάτας αὐτῶν· καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ νεανίσκον καὶ παρθένον, καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ποιμένας καὶ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ, καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ γεωργὸν, καὶ τὸ γεώργιον αὐτοῦ· καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἡγεμόνας καὶ στρατηγοὺς σου· καὶ ἀποδώσω τῇ Βαβυλῶνι· καὶ πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι χαλδαίοις, καὶ πάσας τὰς κακίας αὐτῶν, ἃς ἐποίησαν ἐν Σιὼν κατ' ὀφθαλμοὺς ὑμῶν λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σὲ ὄρος τὸ διαφθαρμένον· τὸ διαφθεῖρον πᾶσαν τὴν γῆν· καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σὲ, καὶ κατακυλίσω σε ἀπὸ τῶν πετρῶν· καὶ δώσω σε ὡς ὄρος ἐμπυρισμένον, καὶ οὐ μὴ λάβωσιν ἀπὸ σοῦ λίθον εἰς γωνίαν καὶ λίθον εἰς θεμέλιον· ὅτι εἰς ἀφανισμὸν ἔσῃ εἰς τὸν αἰῶνα λέγει κύριος. Ἄρατε σημεῖον ἐπὶ τῆς γῆς· σαλπίσατε ἐν ἔθνεσι· σάλπιγγι ἀλαλάξατε ἐπ' αὐτήν· ἔθνη παραγγείλατε ἐπ' αὐτήν· βασιλεῖς ἄρατε παρ' ἐμοῦ· καὶ οἱ ἀχρεῖοι ἐπισύξατε ἐπ' αὐτὴν βελοστάσεις· ἀναβιβάσατε ἐπ' αὐτὴν ἵππον, ὡς ἀκρίδων πλῆθος· ἀναβιβάσατε ἐπ' αὐτὴν ἔθνη, τὸν βασιλέα τῶν μήδων, καὶ πάσης τῆς γῆς οὓς ἡγουμένους αὐτοῦ· καὶ πάντας οὓς στρατηγοὺς αὐτοῦ. ἐσείσθη ἡ γῆ καὶ ἐπόνεσε. διότι ἐξανέστη ἐπὶ Βαβυλῶνα λογισμὸς κυρίου· τοῦ θεῖναι τὴν γῆν Βαβυλῶνος εἰς ἀφανισμὸν· καὶ μὴ κατοικεῖσθαι αὐτήν· ἐξέλιπε μάχιμος Βαβυλῶνος τοῦ πολεμεῖν· καθέζονται ἐκεῖ ἐν περιοχῇ· ἐνθρανώθη ἡ δυναστεία αὐτῶν· ἐγενήθησαν ὡσεὶ γυναῖκες· ἐνεπυρίσθη τὰ σκηνώματα αὐτῆς· συνετρίβησαν οἱ μοχλοὶ αὐτῆς, ἔδωκαν εἰς ἀπάντησιν διώκοντες διώξονται· καὶ ἀναγγέλλων εἰς ἀπάντησιν ἀπαγγέλλοντες, τοῦ ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος

αὐτ ἀπὸ κυρίου παντοκράτορος. ὅτι οὐ γῆ αὐτῶν, ἐπλήσθη ἁμαρτίας ἀπὸ τῶν ἁγίων ἰσραήλ. Φεύγετε ἐκ μέσου βαβυλῶνος, καὶ ἀνασωζέτω ἕκαστος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ μὴ ἀποῤῥιφῆτε ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτῆς. ὅτι καιρὸς ἐκδικήσεως αὐτῆς ἐστὶ παρὰ κυρίου· αὐτὰ ποδώμα αὐτὴν αὐτὰ ἀποδώσει αὐτῇ. στήσεται χωνεύων βαβυλὼν ἐν χειρὶ κυρίου. μεθύσκων πᾶσαν τὴν γῆν ἀπὸ τοῦ οἴνου αὐτῆς. καὶ ἐπίοσαν ἔθνη· διὰ τοῦτο ἐξελυθήσονται. καὶ ἄφνω ἔπεσε βαβυλὼν, καὶ συνετρίβη. ὀλολύξατε ἐπ' αὐτήν. λάβετε ῥητίνην τῇ ὀδύνῃ αὐτῆς, ἐάν πως ἰαθήσεται. ἰατρεύσαμεν τὴν βαβυλῶνα καὶ οὐκ ἰάθη. ἐγκαταλίπωμεν αὐτὴν, καὶ ἀπέλθωμεν ἕκαστος εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, ὅτι ἤγγισεν εἰς οὐρανὸν τὸ κρίμα αὐτῆς· ἐξῆρεν ἕως τῶν ἄνεων. ἐξήνεγκε κύριος τὸ κρίμα αὐτοῦ. δεῦτε, καὶ διηγησώμεθα εἰς σιὼν τὰ ἔργα κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν. παρασκευάζετε τὰ ὁξεύματα· πληροῦτε τὰς φαρέτρας. ἤγειρε κύριος τὸ πνεῦμα βασιλίως μήδων. ὅτι εἰς βαβυλῶνα ἡ ὀργὴ αὐτοῦ τοῦ ἐξολεθρεῦσαι αὐτὴν, ὅτι ἐκδίκησις κυρίου ἐστὶν, ἐκδίκησις λαοῦ αὐτοῦ ἐστιν. ἐπὶ τείχεσι βαβυλῶνος ἄρατε σημεῖον· ἐπισύξατε φαρέτρας· ἐγείρατε φυλακάς· ἑτοιμάζετε ὅπλα ὅτι ἐνεδρεύσει· καὶ ποιήσει κύριος καὶ ἐλάλησεν ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας βαβυλῶνα· κατασκηνοῦντας ἐφ' ὕδασι πολλοῖς· καὶ ἐπὶ πλήθη θησαυρῶν αὐτῆς, ἥκει τὸ πέρας σου ἀληθῶς εἰς τὰ σπλάγχνα σου. ὅτι ὤμοσε κύριος κατὰ τοῦ βραχίονος αὐτοῦ. διότι πλησθήσῃ σε ἀνθρώπων ὡσεὶ ἀκρίδων· καὶ φθέγξονται ἐπὶ σὲ οἱ καταβαίνοντες. κύριος ποιῶν γῆν ἐν τῇ ἰσχύι αὐτοῦ. ἑτοιμάζων οἰκουμένην ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ· ἐν τῇ συνέσει αὐτοῦ ἐξέτεινε τὸν οὐρανὸν, εἰς φωνὴν ἔθετο πλῆθος ὕδατος ἐν οὐρανῷ· καὶ ἀνήγαγεν νεφέλας ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς· ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησε· καὶ ἐξήγαγε φῶς ἐκ τῶν θησαυρῶν αὐτοῦ· ἐμωράνθη πᾶς ἄνθρωπος ἀπὸ γνώσεως· κατῃσχύνθη πᾶς χωνεύων ἀπὸ τῶν γλυπτῶν αὐτοῦ, ὅτι ψευδῆ ἐχώνευσεν· καὶ οὐκ ἔστι πνεῦμα ἐν αὐτοῖς· ματαιά ἐστιν ἔργα με

ρὺ μὴ καθικηθῆ οὐκίτι ἐς τὴν αἰῶνα· καθὼς κατέστρεψεν ὁ θεὸς
σόδομα καὶ γόμορρα, καὶ τὰς ὁμορρούσας αὐτοῖς· εἶπε κύρι-
ος· οὐ μὴ κατοικήσῃ ἐκεῖ ἄνθρωπος· καὶ οὐ μὴ παροικήσῃ ἐκεῖ
υἱὸς ἀνθρώπου. ἰδοὺ λαὸς ἔρχεται ἀπὸ βορρᾶ· καὶ ἔθνος μέγα
καὶ βασιλεῖς πολλοὶ, ἐξεγερθήσονται ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς· τόξον
καὶ ἐγχείριδιον ἔχοντες· ἀπαμοὶ εἰσι καὶ οὐ μὴ ἐλεήσωσι· ἡ φωνὴ
αὐτῶν, ὡς θάλασσα ἠχήσει. ἐφ' ἵπποις ἐπιβήσονται παρεσκευα-
σμένοι, ὥσπερ πῦρ εἰς πόλεμον· πρὸς σὲ θύγατερ βαβυλῶνος.
ἤκουσε βασιλεὺς βαβυλῶνος τὴν ἀκοὴν αὐτῶν, καὶ παρελύθη
σαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ. θλῖψις κατεκράτησεν αὐτοῦ. ὡδῖνες ὡς
ωκυτόκου. ἰδοὺ ὥσπερ λέων ἀναβήσεται ἀπὸ τοῦ ἰορδάνου εἰς γα
μάθ. ὅτι ταχέως ἐκδιώξω αὐτοὺς ἀπ' αὐτῆς· καὶ πάντα νεανί-
σκον ἀπ' αὐτῆς ἐπισύσω. ὅτι τίς ὥσπερ ἐγώ, καὶ τίς ἀντιστή-
σεταί μοι· καὶ τίς οὗτος ποιμὴν ὃς στήσεται κατὰ πρόσωπόν μου·
σῴζετε ἀκούσατε τὴν βουλὴν κυρίου, ἣν βεβούλευται ἐπὶ βαβυ-
λῶνα· καὶ λογισμοὺς αὐτοῦ οὓς ἐλογίσατο ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας
χαλδαίους· ἐὰν μὴ σῴφθαρῇ τὰ ἀρνία τῶν προβάτων αὐτῶν
ἐὰν μὴ ἀφανισθῇ νομὴ ἀπ' αὐτῶν. ὅτι ἀπὸ φωνῆς ἁλώσεως βα
βυλῶνος, συσσεισθήσεται ἡ γῆ· καὶ κραυγὴ ἐν ἔθνεσιν ἀκουσθήσε-
ται.

Κεφάλαιον να. 51.

Ἀλλὰ τάδε λέγει κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ἐπὶ βαβυλῶ
7 να καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας χαλδαίους, ἄνεμον καὶ
καῦσωνα σῴζοντα· καὶ ἐξαποστελῶ εἰς βαβυ-
λῶνα ὑβριστὰς, καὶ καθυβρίσουσιν αὐτήν· καὶ λυμανοῦνται τὴν
γῆν αὐτῆς· οὐκ ὦ βαβυλῶνα κυκλόθεν ἐν ἡμέρᾳ κακώσεως αὐ
τῆς· ἐπ' αὐτὴν τανύτω ὁ τείνων ὁ τόξον αὐτοῦ, καὶ ἐπ' αὐτὴν πε
ριτιθέσθω ἄνευ ὅπλα αὐτῷ· καὶ μὴ φείσηται ὦ τοῖς νεανίσκοις
αὐτῆς· καὶ ἀφανίσατε πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῆς· καὶ πεσοῦν-
ται τραυματίαι ἐν γῇ χαλδαίων· καὶ κατακεκεντημένοι ἐξοδιασ
μοῦ αὐτῆς· ὅτι οὐκ ἐχήρευσεν ἰσραὴλ· καὶ ἰούδας ἀπὸ κυρίου θεοῦ

ον, καὶ ἐξολοθρεύσατε αὐτὴν. μὴ γενέσθω αὐτῆς κατάλλημμα· ἀναξηράνατε αὐτῆς πάντας βοῦς καρπούς, καὶ καταβύτωσαν εἰς σφαγήν· ὅτι αὐτῆς, ὅτι ἦκεν ἡ ἡμέρα αὐτῶν· καὶ καιρὸς ἐκδικήσεως αὐτῶν φωνὴ φυζόντων, καὶ ἀνασωζομένων ἐκ γῆς Βαβυλῶνος, τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιὼν τὴν ἐκδίκησιν παρὰ κυρίου θεοῦ ἡμῶν. παραγγείλατε ἐπὶ Βαβυλῶνα πολλοῖς· παντὶ ἐντείνοντι τόξον. παρεμβάλλετε ἐπ' αὐτὴν κυκλόθεν· μὴ ἔσω αὐτῆς ἀνασωζόμενος. ἀνταπόδοτε αὐτῇ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς· κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησε, ποιήσατε αὐτῇ· ὅτι πρὸς κύριον αὐτὴ ἐπήρθη ἐν ἁγίῳ τοῦ Ἰσραήλ· διὰ τοῦτο πεσοῦνται οἱ νεανίσκοι αὐτῆς ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς· καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ αὐτῆς, ῥηθήσονται εἶπε κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ τὸ ὑπερήφανον λέγει κύριος· ὅτι ἦκεν ἡ ἡμέρα σου, καὶ ὁ καιρὸς ἐκδικήσεώς σου. καὶ ἀσθενήσει ἡ ὕβρις σου, καὶ πεσῆται· καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀνιστῶν αὐτήν. καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν δόμῳ αὐτῆς. τάδε λέγει κύριος τῶν δυνάμεων· καταδεδυνάσευται· οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· καὶ οἱ υἱοὶ Ἰούδα· ἅμα πάντες ἀχμαλωτεύσαντες αὐτοὺς βοῦς, καὶ ἴδιον νάσιτο αὐτοὺς, ὅτι οὐκ ἠθέλησαν ἐξαποστεῖλαι αὐτούς· καὶ ὁ λυτρούμενος αὐτοὺς ἰσχυρὸς κύριος παντοκράτωρ, ὄνομα αὐτῷ· κρίσιν κρινεῖ πρὸς βοῦς αὐτοῦ· ὅπως ἐξάρῃ τὴν γῆν· καὶ παροξυνεῖ τοὺς κατοικοῦντας Βαβυλῶνα. μάχαιρα ἐπὶ βοῦς χαλδαίους, καὶ ἐπὶ βοῦς κατοικοῦντας Βαβυλῶνα· καὶ ἐπὶ βοῦς μεγιστᾶνας αὐτῆς· καὶ ἐπὶ βοῦς σωφρόνας αὐτῆς· μάχαιρα ἐπὶ βοῦς μαχητὰς αὐτῆς· καὶ παραλυθήσονται μάχαιρα ἐπὶ βοῦς ἵππους αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰ ἅρματα αὐτῶν· μάχαιρα ἐπὶ κύνες μαχητὰς αὐτῶν, καὶ ἐπὶ † σύμμικτον † ἐν μέσῳ αὐτῆς· καὶ ἔσονται γυναῖκες μάχαιρα ἐπὶ βοῦς θησαυροὺς αὐτῆς· καὶ διασκορπισθήσεται ἐπὶ ὕδατα αὐτῆς· ὅτι γῆ γλυπτῶν ἐστι, καὶ ἐν τοῖς νεκροῖς κατεκαυχήσονται· διατοῦτο κατοικήσουσιν ἐνδάλματα ἐν τοῖς νεκροῖς· καὶ κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ θυγατέρες σειρήνων

μὴ φείσηδε ἐπὶ ταῖς ὀξυμάσιν ὑμῶν τῆς ἐμπρόσθεν· καὶ τα
τακρατήσατε αὐτὼ, παριλύθησαν αἱ χάρες αὐτ. ἐπὶ ὃν αἱ
ἐπάλξεις αὐτῆς, καὶ κατισκάφη τὸ τεῖχος αὐτῆς· ὅτι ἐκδίκησις
παρὰ θεοῦ ἐστιν· ἐκδικᾶτε ἐπ' αὐτὼ καθὼς ἐποίησε, ποιήσατε
αὐτῇ· ἐξολεθρεύσατε σπέρμα ἐκ Βαβυλῶνος πάντα οἱ ὑρῶ
σκοντες ἀμητὸν, καταφίλισκον ἀμητός· οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν ἔστον ὦ
μὴ ὠῶμεν ἀμητός. ὀπὶ ὧν ἥμαρτεν τῷ κυρίῳ· κατέχοντα ἀφί
πανον ἐν χωρᾷ θλεισμὲ ἀπὸ προσώπου μαχάρας ἐλλιωκῆ
ὕκασος ἐς ἓν λαὸν αὐτὸ ἐπισρέψωσι. καὶ ὕκασος ἐς τὼ γῆν αὐ
τῶν φιύξονται· πρόβαθον πλανώμενον ἰσραὴλ, λέοντος ἐξῶσαν
αὐτόν· ὁ πρῶος ἔφαγεν αὐτόν· βασιλεὺς ἀσσούρ· καὶ ὕθος ὕσε
ρον τὰ ὀσᾶ αὐτῦ βασιλεὺς βαβυλῶνος· οὕτως τάδε λέγει
κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ ἓν βασιλέα βαβυλῶνος, καὶ ἓν τὴν
γῆν αὐτῦ, καθὼς ἐξεδίκησα ἐπὶ ἓν βασιλέα ἀσσούρ· καὶ ἀπο
κατασήσω ἓν ἰσραὴλ, ἐς τὼ νομὼ αὐτῦ· καὶ νεμήσεται ἐν
τῷ καρμήλῳ· καὶ ἐν ὄρει ἐφραὶμ καὶ ἐν τῷ γαλαάδ· καὶ πλη
θήσεται ἡ ψυχὴ αὐτῦ· ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ και
ρῷ ἐκείνῳ, φησὶ κύριος· ζητηθήσεται τὼ ἀδικίαν ἰσραὴλ, καὶ οὐκ
ὑπάρξει, καὶ τὰς ἁμαρτίας ἰούδα· καὶ οὐ μὴ εὑρεθῶσιν· ὅτι ἵλε
ως ἔσομαι τοῖς καταλελειμμένοις ἐπὶ τῆς γῆς λέγει κύριος· πι
κρῶς ἐπίβηθι ἐπ' αὐτὼ, καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐπ' αὐτόν·
ἐκδίκησον μαχάρᾳ καὶ ἀφάνισον λέγει κύριος· καὶ ποίησον κα
τὰ πάντα ὅσα ἐντέλλομαί σοι· φωνὴ πολέμου καὶ συντριβὴ με
γάλη ἐν γῇ χαλδαίων· πῶς συνεκλάσθη καὶ συνετρίβη, ἡ σφυρὰ
πάσης τῆς γῆς, πῶς ἐγενήθη εἰς ἀφανισμὸν βαβυλὼν ἐν ἔθνε
σιν· ἐπιθήσομαί σοι, καὶ οὐ γνώσῃ, εὑρέθης καὶ ἁλῶσῃ βαβυλών· ὅτι
ρίθης, καὶ ἐλήφθης· ὅτι τῷ κυρίῳ ὠντέκεισας· ἤνοιξε κύριος τὸν θη
σαυρὸν αὐτῦ, καὶ ἐξήνεγκε τὰ σκεύη ὀργῆς αὐτῦ· ὅτι ἔργον τῷ
κυρίῳ θεῷ ἐν γῇ χαλδαίων· ὅτι ἐπελύθησαν οἱ κάροι αὐτῆς·
ἀνοίξατε τὰς ἀποθήκας αὐτῆς· ἐρεύνησατε αὐτὼ, ὡς σωρὸν

Κεφάλαιον. ν. 50.

Ο λογος κυρίου ὃν ἐλάλησεν ἐπὶ Βαβυλῶνα· ἀναπέμπε-
λ τε ἐν τοῖς ἔθνεσι καὶ ἀκουσὰ ποιήσατε, καὶ μὴ κρύ-
ψητε· εἴπατε ἑάλωκε Βαβυλὼν α· κατηχύνθη Βηλὸς ὁ
ἐπικόπος ἡ Μυφιρὰ παρελήφθη μαωδὰχ, ὅτι αἰσχύνη ἐπ' αὐτὴν
ἔθνος ἀπὸ βορρᾶ, ὅτος θήσει τὴν γῆν αὐτῆς εἰς ἀφανισμὸν καὶ
οὐκ ἔσαι ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους· ἐν ταῖς
ἡμέραις ἐκείναις· καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἥξουσιν οἱ υἱοὶ Ισρα-
ηλ αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοὶ Ιουδὰ ἐπὶ τὸ αὐτὸ βαδίζοντες καὶ κλαίον-
τες πορεύσονται· καὶ κύριον θεὸν αὐτῶν ζητήσουσι· ἔως σιὼν ἐρω
τήσουσι τὴν ὁδόν· ὧδε γὰρ τὸ πρόσωπον αὐτῶν δώσουσι· καὶ
ἥξουσι· καὶ καταφεύξονται πρὸς κύριον ἐν θεὸν αὐτῶν· συγθή-
κη γὰρ αἰώνιος· οὐκ ἐπιλησθήσεται πρόβατα ἀπολωλότα· ἐγε-
νήθη ὁ λαός μου· οἱ ποιμένες αὐτῶν ἔξεσαν αὐτούς· καὶ τὰ ὄρη
ἐπιπλάνησαν αὐτούς· ἐξ ὄρους ἐπὶ βουνὸν ὤχοντο· ἐπελάθοντο κοί-
της αὐτῶν· νομὴ δικαιοσύνης, τοῦ σωσαι αὐτοὺς πατέρες
αὐτῶν· ἀλλοριώθητε ἐκ μέσου Βαβυλῶνος· καὶ ἀπὸ γῆς Χαλ-
δαίων· καὶ ἐξέλθετε καὶ γίνεσθε ὥσπερ ἀφάκοντες κατὰ πρό-
σωπον προβάτων, ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐγείρω ἐπὶ Βαβυλῶνα συναγω-
γὰς ἐθνῶν, ἐκ γῆς βορρᾶ· καὶ παρατάξονται αὐτῇ· ἐκεῖθεν ἁλώ
σονται· ὡς βολὶς μαχητοῦ σωτῆρ· οὐκ ἐπιστρέψει κενή· καὶ ἔσαι
ἡ Χαλδαία εἰς προνομήν· πάντες οἱ προνομεύοντες αὐτὴν ἐμ
πλησθήσονται· ὅτι ηὐφραίνεσθε καὶ κατεκαυχᾶσθε, σκιρτάζον-
τες τὴν κληρονομίαν μου· διότι ἐσκιρτήσατε, ὡς βοΐδια ἐν βο
τάνῃ· καὶ ἐκραπίζετε ὡς ταῦροι· ἠσχύνθη ἡ μήτηρ ὑμῶν σφόδρα
αἰσχυνθεῖσα ἡ τεκοῦσα ὑμᾶς· μήτηρ ἐπ' ἀγαθὰ, ἐσχάτη ἐθνῶν ἔρη
μος ἀπὸ ὀργῆς κυρίου· οὐ κατοικηθήσεται καὶ ἔσαι εἰς ἀφανι-
σμὸν πᾶσα· καὶ πᾶς ὁ διοδεύων σὺν Βαβυλῶνι, συνθλασθήσε-
σθε· καὶ συρεῖσιν ὃ πᾶσαν τὴν πληγὴν αὐτῆς· παρατάξασθε ὃ
Βαβυλῶνα κύκλῳ· πάντες τοξεύοντες τόξον· τοξεύσατε ἐπ' αὐτὴν

καὶ οἱ βωμοὶ αὐτῆς ἐν πυρὶ κατασυνθήβονται. καὶ παραλήψε-
ται ἰσραὴλ τὴν ἀρχὴν αὐτῶ. ἄλλαξον ἰσπερῶν, ὅτι ἄλλο γ-
κεφάλατε θυγατέρες βαβὲθ. πεπεισώσαθε ὅτι μελχὸλ βασι-
ται ἐν αἰχμαλωσία. οἱ ἱερεῖς αὐτῶ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶ ἅμα. ἡ ἀ-
γαλλιᾶσθε ἐπὶ θηβυροῖς αὐτῆς ἡ λέγουβα τίς ἐσελεύσεται ἐπ' ἐμέ.
ἰδοὺ ἐγὼ φέρω φόβον ἐπί σε εἶπε κύριος. ἀπὸ πάσης τῆς περι-
οἰκῶ βυ, καὶ διασπαρήσεσθε ἕκαστος εἰς τὸ πρόσωπον αὐτῶ, καὶ
οὐκ ἔσται ὁ συνάγων. γῆ καὶ ἄρα τῆ βασιλείαμ τοῦ αὐλῆς. ἣν ἐπά-
ταξε ναβυχοδονόσορ βασιλεὺς βαβυλῶνος. οὕτως εἶπε κύριος
ἀνάστητε καὶ ἀνάβητε ἐπὶ κηδὰρ, καὶ πλήβατε βοὸς ἡῶς κατέμ-
σκιωσας αὐτῶν. καὶ τὰ πρόβατα αὐτῶν λήψονται ἑαυτοῖς ἱμά-
τια καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν, καὶ καμήλους αὐτῶν λήψον-
ται ἑαυτοῖς. καὶ καλέβατε ἐπ' αὐτοὺς ἀπώλειαν. κυκλόθεν φεύγε-
λοιον ἐμβαθύνατε εἰς κάθισιν καθήμενοι. ἐν τῆ αὐλῆ. ὅτι ἐβου-
λεύσατο ἐφ' ὑμᾶς βασιλεὺς βαβυλῶνος βουλήν. καὶ ἐλογίβατο
λογισμόν. ἀνάστητε, καὶ ἀνάβητε ἐπ' ἔθνος, εὐσταθῆν καθήμενος
εἰς ἀναψυχὴν οἷς οὐκ ἐστὶ θύραι. οὐ βάλανοι. οὐ μοχλοί. πόνοι
καταλύσει. καὶ ἔβονται καμήλοι αὐτῶν εἰς προνομήν. καὶ πλῆ
θος κτηνῶν αὐτῶν εἰς ἀπώλειαν. καὶ λικμήσω αὐτοὺς παντὶ ἀ
νέμῳ κεκαρμένους πρὸ προσώπου αὐτῶν ἐκ παντὸς πέρατος αὐ
τῶν. οἴσω τὴν πτῶσιν αὐτῶν εἶπε κύριος. καὶ ἔσται ἡ αὐλὴ δρ
κρίβη σρυθῶν. καὶ ἄβατος ἕως αἰῶνος. οὐ μὴ καθικήσῃ ἐκεῖ ἀν-
θρωπος. καὶ οὐ μὴ καθίσῃ ἐκεῖ υἱὸς γηγενῆς τῆ δαμασκῷ κα-
τηχύνθη θημὰθ, καὶ ἀρφάθ. ὅτι ὄνειδος ἀκοὴν πονηρὸν. ἐξέ-
σησαν ἐθυμώθησαν, ἀναπαύβεσθαι οὐ μὴ δύνανται. ἐξελύθη δα
μασκὸς ἀπεστράφη εἰς φυγὴν, τρόμος ἐπελάβετο αὐτῆς. πῶς οὐ
κεῖ ἐγκατέλιπον πόλιν ἐμὴν κώμῃ ἠγάπησαν. διὰτοῦτο πεσοῦν-
ται νεανίσκοι ἐν πλατείαις βυ, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολε-
μικοί βυ πεβοῦν φησὶ κς, καὶ καύσω πῦρ ἐν τείχει δαμασκῆ
καὶ καταφάγεται ἄμφοδα υἱῶ ἁδάδ.

νόμος πηῖν᾽ ποτίσειον, ἴπιον, κὴ σὺ ἀθωσμίνη. ὃ μὴ ἀθωσθῆϊ·
ὃν πίναν πίσω. ὃν κατ᾽ ἰμαυτὸν ὤμοσα λέγω κύριος. ὃν ἐς
ἄβαρν κὴ ἐς ὀνείδισμὸν, καὶ ἐς κατάρασιν ἔσῃ ἐν μίσῳ αὐτ᾽.
κὴ πᾶσαι αἱ πόλις αὐτῆς ἔρημοι ἐς ἀεὶ ἔσονται. ἀνεβὼ
ἔκυγα παρὰ κυρίε, κὴ ἀγγέλους ἐς ἔθνη ἀπέσηλα. σωάχθη-
τι, κὴ παρεγένηδε ἐς αὐτήν. ἀνίση δὲ ἐς πόλεμον μικρὸν, ἔ
δωκά σε ἐν ἔθνεσιν καὶ ὑπεραφρόνητον ἐν ἀνθρώποις. ἡ παι-
γνία σὺ ἐνεχείρησέ σε. ἰταμία καρδίας σὺ κατέλυσε ψυμα-
λιὰς πετρῶν. σωίλαβον ἰσχὺν βουνοῦ ὑψηλοῦ. ὃν ὕψωσας ὡς
πρ ἀετὸς νοσσιὰν αὐτ᾽. ἐκεῖθεν καθελῶσι. καὶ ἔσαι ἡ ἰδουμαία
ἐς ἄβατον, πᾶς ὁ παραπορευόμενος ἐπ᾽ αὐτῷ συρεῖ. ἐκσύσι
κὴ συρεῖ ἐπὶ πάσῃ τῇ πληγῇ αὐτ᾽. ὡς πρ κατεστράφη σόδομα κὴ
γόμορρα. κὴ αἱ πάροικοι αὐτ᾽. εἶπε κ᾽ς παντοκράτωρ. ἢ μὴ καθί
σῃ ἐκεῖ ἄνθρ. κὴ ἢ μὴ παροικήσῃ ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπε. ἰδοὺ ὡς πέρ
λέων ἀναβήσε ἐκ μέσε ϝ ἰορδάνε. ἐς τὸν νομὰν. ὃν τάχυ
ἐκδιώξω αὐτοὺς ἀπ᾽ αὐτ᾽. κὴ τοὺς νεανίσκους ἐπ᾽ αὐτῷ, ἐπισύσα
τι. ὃν τίς ὡς πρ ἐγώ. κὴ τίς ἀνθήσεταί μοι, καὶ τίς ἔτι στοι
μήν. ὃς σύσθαι κατὰ πρόσωπόν με. διατοῦτο ἀκούσατε βουλὴν
κυ, ἣν ἐβουλώσατο ἐπὶ τῶν ἰδυμαίων. κὴ λογισμὸν αὐτ᾽. ἢν
ἐλαχίστους ἐπ᾽ ὀὐς καρκοῦντας θαμάν. ἐὰν μὴ σωυφοβῶσι τὰ
ἐλάχισα τ᾽ προβάτων ἐὰν μὴ ἀβατωθῇ ἐπ᾽ αὐτοὺς, κατάλυσις
αὐτ᾽. ὃν ἀπὸ φωνῆς πέσωσιν αὐτ᾽ ἐσείσθη ἡ γῆ. κὴ κραυγὴ θα-
λάσσης ἠκούσθη. ἰδοὺ ὡς πρ ἀετὸς ὄφεται κὴ ἐκτανεῖ τὰς πέ
ρυγας αὐτ᾽ ἐπ᾽ ὀχυρώματα αὐτ᾽. κὴ ἔσαι ἡ καρδία τ᾽ ἰσχυρῶν
φ ἰδυμαίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὡς καρδία γυναικὸς ὠδίνου-
σης, πῶς ἡοῖς ἀμμὰν, οὕτως εἶπε κ᾽ς. μὴ ἡοὶ ὐκ ἐσὶν ἐν ἴπλς
ἢ παραλιφόμενος ὐκ ἔσαν αὐτῖς; σῴξε τὴ παρίλαδε μελχόλτ
γελαάδ. κὴ ὁ λαὸς αὐτ᾽ ἐν πόλισιν αὐτ᾽, ἐνοικεῖ. σῴσατε ἰδοὺ
ἡμέραι ἔρχονται φησὶ κύριος. καὶ ἀκουτιεῖ ϝ βαβυλὼν θόρυ-
βον πολέμου, καὶ ἔσονται ἐς ἄβατον. καὶ ἐς ἐπώλησαν.

τῶ μοὰβ. ὃς πρ ἀὐλοὶ βομβήθυσι. καρδία μου ἰπ ἀὐθρώπῳ κιθαρίσας. ὃς πβ ἀὐλὸς βομβήσει. σλατὴν ἃ πεποιήσαν, ἀπώλοο ἀπὸ ἀὐθρώπου. πᾶσαν κιφαλὴν ἐν παντὶ τόπῳ ξυρῶθυται. κὴ πᾶς πώγων ξυρηθύσοται. κὲὰ πᾶσαι χεῖρες κόψονται, καὶ ἐπ πάσης ὀσφῦος σάκκος. καὶ ἐπ πάντων τῶν δωμάτων μοὰβ κὴ ἐπ τῶις πλατείαις αὐτῆς ὅλως κοπετός. ὅτι συνέτριψα τὸν μοὰβ φησὶ κύριος, κὴ ὡς ἄγγεον, ὃ οὐκ ἔστι χρεία αὐτῷ πῶς κατήλλαξε. πῶς ἐστρέψε νῶτον μοὰβ. ἠσχύνθη, καὶ ἐγένετο μοὰβ εἰς γέλωτα. κὴ ἐκκότημα πᾶσι τοῖς κύκλῳ αὐτοῦ. ὅτι οὕτως εἶπε κύριος ἰδοὺ ὡς ἀετὸς ὁρμήσῃ. καὶ ἐκπετάσει χεῖρας αὐτὸν ἐπ μοὰβ ἐλήφθη καιρῷ. κὴ τὰ ὀχυρώματα σωλήφθη κὴ ἔσαι ἡ καρδία μοὰβ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὡς καρδία γυναικὸς ὠδίνουσης καὶ ἀπολλυται μοὰβ ἀπὸ ὄχλου, ὅτι ἐπ ἐν κυρίου ἐμεγαλύνθη. παγὶς κὴ φόβος. κὴ βόθυνος ἐπ ἐστι κατοικῶν ἐπὶ μοάβ. ὁ φεύγων ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου, ἐμπεσεῖται εἰς τὸν βόθυνον. καὶ ὁ ἀναβαίνων ἐκ τοῦ βοθύνου, καὶ συλληφθήσεται ἐν τῇ παγίδι. ὅτι ἐπάξω ταῦτα ἐπ μοάβ. ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῆς.

Κιφαλαιορ. μθ. 49.

Ἠδουμαίᾳ, τάδε λέγει κύριος. οὐκ ἔστιν ἔτι φρία ἐν θαιμὰν, ἀπώλοο βουλὴ ἐκ σωτῆρ. ὤχοο φρία αὐτῶν. ὑπατήθη ὁ τόπος αὐτῶν. καθυνατὰ αὐτοὺς εἰς κάθισιν, οἱ κατοικοῦντοί ἐν δαιλὰν. ὅτι σύσκιλε ποίησεν. ἤγαγον ἐπ' αὐτὴν ἐν χρόνῳ ᾧ ἐπεσκεψάμην ἐπ' αὐτῇ. ὅτι βυνηταὶ ἦλθον. οἱ κατακλέψουσίν σι κατάλυμμα. εἰ πρ κλέπται ἐν νυκτὶ ἐπιθήσουσι χεῖρας αὐτῶν. ὅτι ἐγὼ κατέσυρα τὸν ἠσαῦ. ἀνεκάλυψα τὰ κρυπτὰ αὐτῶν κρυβῆναι ἢ μὴ δύνωνται. ἐλήσιτο σπὸ χεῖρα ἀδελφοῦ αὐτοῦ. κὴ γνῶτός μου. κὴ οὐκ ἔστιν ὑπολιπόμενα ὀρφανόν σου, ἵνα βόσηται. κὴ ἐγὼ ζήσομαι. κὴ αἱ χῆραι ἐπ' ἐμὲ πεποίθασιν. ὅτι τάδε εἶπε κύριος. οἷς οὐκ ἦν

φόμενος ὀχθρομὰ θυ. ἐφ' ὁδῷ σίθι. καὶ ἐπίσκ καθημένη ἐν ἀρο
ὰρ. καὶ ἐρώτηθυ φυγόντα. καὶ σωζόμενον. καὶ εἶπον τί ἐγένε
το. κατηχύνθη μωὰβ. ὅτι συντρίβη. ὀλολύξον καὶ κέκραξον. ἀν
άγγειλον ἐν ἀρνῶν, ὅτι ἤλῳο μωὰβ. καὶ κρίσις ἦρχθαι ἐπὶ γῆν
τῆς μισώρ. ἐπὶ χελὼν, καὶ ἐφρὰς καὶ ἐπὶ μαφὰς. καὶ ἐπὶ δαι
βών. καὶ ἐπὶ δαιδὰν. καὶ ἐπ' οἶκον δαιβλαθαίμ. καὶ ἐπὶ καρια
θαίμ. καὶ ἐπ' οἶκον γαμὼλ. καὶ ἐπ' οἶκον μαών. καὶ ἐπὶ καρι
ὼθ. καὶ ἐπὶ βοσόρ. καὶ ὦ πάσας τὰς πόλεις μωὰβ. τὰς πόρρω,
καὶ τὰς ἐγγύς. κατεάχθη κέρας μωὰβ, τὰς πόρρω καὶ τὰς ἐγγύς
καὶ ἐπίχαραν αὐτῶν συντρίβη. μεθύσατε αὐτὸν, ὅτι ἐπὶ κύρι
ον ἐμεγαλύνθη. καὶ ἐπικρούσῃ μωὰβ, ἐν χύμασι αὐτοῦ. καὶ ἔσαι εἰς
γέλασμα καὶ αὐτὸς, καὶ μὴν εἰς γελιασμὸν ἦν θοι ἰσραὴλ, καὶ ἐν
λοπαῖς θυ εὑρέθη. ὅτι ἐπολέμεις αὐτὸν, κατίλιπον τὰς πόλεις
καὶ ᾤκισαν ἐν πέτραις οἱ κατοικοῦντες μωάβ. ἐγενήθησαν ὡσπερ
περιστερὰ νοσσεύουσα ἐν πέτραις σόμαις βαθύνου.

Καὶ ἤκουσα ὕβρεις μωὰβ. καὶ ὕβρεισε λίαν. ὕβρεις αὐτοῦ, καὶ ὑπερη
φανίαν αὐτοῦ. ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ. ἐγὼ δὲ ἔγνων ἔργα αὐτ
ἤκουσα ὕβρεις μωὰβ. ὕβρεισε λίαν καὶ ὕβρεις αὐτοῦ. καὶ ὑπερηφα
νίαν αὐτοῦ. ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐγὼ δὲ ἔγνων ἔργα αὐτοῦ.
ἤχει δὲ ἱκανὸν αὐτοῦ, οὐχ οὕτως ἐποίησε. διατοῦτο ὦ μωὰβ, ὀλο
λύξει πάντοθεν. βοήσατε ἐπ' ἄνδρας κεραύνους ἀσχημοῦ ὡς
κλαυθμὸν ἁλήρ ἀποκλαύσθαι θι. ἄμπελος ἀσιρμὰ, κλίμα
τά θυ διῆλθεθάλασσαν. ἐπὶ τρυγητοῖς θυ ὤλισθοι ἐπίκεισε
σωτηρία χαρμοσύνη, καὶ εὐφροσύνη ἐκ τῆς μωαβίτιδος. καὶ
οἶνος οὐ πιεῖται ληνοῖς θυ. πρωὶ οὐκ ἐπάτησαν. ὅτι δὲ βοὴν οὐκ ἐποί
ησαν. αἱ δὲ ἀπὸ κραυγῆς ἐσεβὼν ἕως ἐλεαλὴ. καὶ ἕως ἴασσα
ἔδωκαν φωνὴν αὐτῶν. ἀπὸ ζογορὰ
ἕως ὠρωναΐμ. καὶ ἀγγελίαν θλασία. ὅτι καὶ τὰ ὕδατα νεβειμῶ
κατάκαυμα ἔσαι. καὶ ἀπολῶ ἐν μωὰβ φησι κύριος. ἀναβαίν
οντας ἐπὶ τὸν βαμὸν, καὶ θυμιῶντα θεοῖς αὐτοῦ. διατοῦτο καρδία

ὃκ ἔστιν ἡ ἰατρία μωάβ. γαυρίαμα ἐν ἐσεβὼν ἐλογίσαντο ἐπ᾽ αὐτὴν κακά. δεῦτε ἐκκόψωμεν αὐτὴν ἀπὸ ἔθνους καὶ πᾶσιν παύσασθαι ὄπισθεν σου βασιδ᾽ μαχαρα. ὅτι φωνὴ κεκραγότων ἐξ ὡραναὶμ. ὄλεθρον, καὶ σύντριμμα μέγα σωστρίβη μωαβ. ὠλαγγέλατε ἐς ζοόρα ὅτι ἐπλήσθη. ἀλαωθ ἐν κλαυθμῷ ἀναβήσεται κλαίων. ἐν ὁδῷ ὡρωναὶμ κραυγὴ σωτρίμματος ἠκούσατε φύγετε. καὶ σώσατε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε ὡσπερ ὄνος ἄγριος ἐν ἐρήμῳ. ἐπὶ σὲ ἐπεποίθεις ἐν ὀχυρώμασί σου καὶ συλληφθήσῃ. καὶ ἐξελεύσεται χαμὼς ἐν ἀποικίᾳ, καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῆς καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ἅμα καὶ ὕξη ὄλεθρος ἐπὶ πᾶσαν πόλιν. ἣ μὴ σωθῇ καὶ ἀπολεῖται ὁ αὐλὼν, καὶ ἐξολοθρευθήσεται ἡ πεδινὴ καθὼς εἶπε κύριος. δότε σημεῖα τῇ μωάβ. ὅτι ἀφῇ ἀναφθήσεται. καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῆς ἐς ἄβασον ἔσονται. πόθεν ἔγνωσαν αὐτὴν ἐπαστάραβος ὁ τρίων τὰ ἔργα κυρίου ἀμελῶς ἐξαίρων μάχαραν αὐτῆς ἀφ᾽ αἵματος. ἀνάπαυσαι μωὰβ ἐκ παιδαρίου, καὶ πεποιθὼς ἦν ἐπὶ τῇ δόξῃ αὐτῆς ὃκ ἐνέχυσεν ἐξ ἀγγείου, ἐς ἀγγεῖον, καὶ ἐς αἰχμαλωσίαν ὃκ ᾠχετο. διὰ τοῦτο ἔστη χυμὸς αὐτῆς ἐν αὐτῇ. καὶ ὀσμὴ αὐτῆς ὃκ ἐξέλιπε. διὰτοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται φησὶ κύριος. καὶ ἀποστελῶ αὐτῇ κλίνοντας. καὶ κλινοῦσιν αὐτὴν, καὶ τὰ σκεύη αὐτῆς λεπτυνοῦσι. καὶ τὰ κέρατα αὐτῆς συγκόψουσι. μὴ καταχυνθήσεται μωὰβ ἀπὸ χαμὼς, ὥσπερ κατῃσχύνθη οἶκος ἰσραὴλ, ἀπὸ βαιθὴλ ἐλπίδος αὐτῶν. πεποιθότες ἐφ᾽ ἑαυτοῖς. πῶς ἐρεῖτε ἰσχυροὶ ἐσμὲν. καὶ ἄνθρωπος ἰσχύων ἐς τὰ πολεμικά. ὤλετο μωὰβ. πόλις αὐτῆς. καὶ ἐκλεκτοὶ νεανίσκοι αὐτῆς κατέβησαν ἐς σφαγήν φησὶν ἡμέρα μωὰβ ἐλθεῖν. καὶ συντριμμὸς αὐτῆς τάχα σφόδρα κινήσατε αὐτῷ, πάντες κυκλόθεν αὐτοῦ. πάντες ἐκδότου ὄνομα αὐτῆς. ἅπατε πῶς συνετρίβη βακτηρία ἰσχυρὰ εὐκλεής. βάθος μεγαλόμματος. κατάβηθι ἀπὸ δόξης, καὶ κάθισον ἐν ὑδρασίᾳ καθημένη θυγάτηρ δαιβὼν ἐκβέβοσται. ὅτι ὤλετο μωὰβ. ἀνέβη ἐς σὲ λυμαι

ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ ἐν ἄμμαν ἐν ἡὸν αὐτῆς ἐπ' ἄγχιπλον. καὶ τοὺς θεοὺς αὐτῆς, καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτ καὶ τοὺς φαραὼ, καὶ τοὺς πεποιθότας ἐπ' αὐτοῖς. σὺ δὲ μὴ φοβηθῇς δοῦλός μου ἰακὼβ μηδὲ πτοηθῇς ἰσραήλ. διότι ἐγὼ ἰδοὺ σώζων μακρόθεν. καὶ τὸ σπέρμα σου ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας αὐτῶν. καὶ ἀναπαήσεται ἰακὼβ καὶ ἡσυχάσει καὶ ὑπνώσει. καὶ οὐκ ἔσται ὁ παροχλῶν αὐτόν. μὴ φοβοῦ πᾶς μου ἰακὼβ λέγει κύριος. ὅτι μετὰ σοῦ ἐγώ εἰμι ἀπὸ πάντων καὶ πυρὰ παρεσόμεθα. ὅτι ποιήσω συντέλειαν ἐν παντὶ ἔθνει οὗ ἐξέλεξάμην σε ἐκεῖ. σὲ δὲ οὐ μὴ ποιήσω ἐκλιπεῖν. καὶ παιδεύσω σε εἰς κρίμα. καὶ ἀθῷον οὐ μὴ ἀθῴωσω.

Κεφ. μζ. 47.

Α Λέγει κύριος. ἰδοὺ ὕδατα ἀναβαίνει ἀπὸ βορρᾶ. καὶ ἔσται εἰς χειμάρρουν κατακλύζοντα. καὶ κατακλύσει γῆν. καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς πόλιν, καὶ οὓς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ καὶ κεκράξονται οἱ ἄνοι, καὶ ἀλαλάξουσιν ἅπαντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ἀπὸ φωνῆς ὁρμῆς αὐτ. τ ἀπὸ ὅπλων τ ποδῶν αὐτῶ. καὶ ἀπὸ σεισμῶ τ ἁρμάτων αὐτῦ, καὶ ὄχου τροχῶν αὐτῦ. οὐκ ἐπέστραψαν πατέρες ἐφ' υἱοὺς αὐτ, ἀπὸ ἐκλύσεως χειρῶν αὐτ. ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐρχομένῃ, τοῦ ἀπολέσαι πάντας οὓς ἀλλοφύλους. καὶ ἀφανιῶ τὸν τύρον καὶ τὸν σεδῶνα, καὶ παντας οὓς καταλοίπους τ βοηθείας αὐτῶν. ὅτι ἐξολεθρεύσει κύριος, οὓς καταλοίπους τῶν νήσων. ἦκε φαλάκρωμα τ γάζαν. ἀπερρίφη ἀσκάλων. καὶ οἱ κατάλοιποι ἐναγκίμ. ἕως τίνος κόψει ἡ μάχαιρα τοῦ κυρίου, ἕως τίνος οὐκ ἡσυχάσεις. ἀπόστασθι εἰς τὸν κολεόν σου, καὶ ἀνάπαυσαι. καὶ ἐπάρθητι, πῶς ἡσυχάσῃ. καὶ κύριος ἐντετείλατο αὐτῇ τ τῷ ἀσκάλωνα καὶ τ τὰς παραθαλασσίους. καὶ τὰς καταλοίπους ἐπεσκεμμένους.

Κεφ. μη. 48.

Η μωάβ. οὕτως εἶπε κύριος. οὐαὶ τ ναβαῒ ὅτι ὤλη τ πολίφθη καισαθὶμ ἠσχύνθη μασγαὰθ. καὶ ὑπελήθη

ἐχθρὸς αὐτῶ· καὶ καταφαγεται ἡ μάχαιρα τῦ κυρίυ· καὶ μὲ πλησθήσεται καὶ μεθυσθήσεται ἀπὸ τῦ αἵματος αὐτῶν· ὅτι θυσία τῶ κυρίῳ ἀπὸ γῆς βορρᾶ ἐπὶ ποταμῷ εὐφράτῃ· ἀνάβηθι γαλαὰδ, καὶ λαβὲ ῥητίνην τῇ παρθένῳ θυγατρὶ αἰγύπτυ· εἰς μάτην ἐπλήθυνας ἰάματά σου· ὀφίλεια σὲ ἔστι ἐν σοὶ, ἤκουσαν ἔθνη φωνήν σου, καὶ τῆς κραυγῆς σου ἐπλήσθη ἡ γῆ· ὅτι μαχητὴς πρὸς μαχητὴν ἠδύνησαν· ἐπὶ τὸν αὐτὸν ἔπεσαν ἀμφότεροι· ἄλαλησε κύριος ἐν χειρὶ Ἱερεμίου· ἐλεύσεται τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος τῦ κόψαι τὴν γῆν αἰγύπτυ· ἀναγγείλατε εἰς μαγδωλὸν καὶ παραγγείλατε εἰς μέμφιν· εἴπατε ἐπίσταται καὶ ἑτοίμασον· ὅτι κατέφαγε μάχαιρα τὸν σμίλακά σου· διὰ τί ἔφυγεν ὁ ἄπις ὁ μόσχος ὁ ἐκλεκτός σου οὐκ ἔμεινεν· ὅτι κύριος παρέλυσεν αὐτόν· καὶ τὸν πλῆθός σου ἠδύνησε καὶ ἔπεσε, καὶ εἶπαν πρὸς τὸν πλησίον αὐτῦ ἀνάστωμεν καὶ ἀποστρέψωμεν πρὸς τὸν λαὸν ἡμῶν εἰς τὴν πατρίδα ἡμῶν, ἀπὸ προσώπου μαχαίρας ἑλληνικῆς· καλέσατε τὸ ὄνομα φαραὼ νεχαὼ βασιλέως αἰγύπτυ· σαλευσθήσεται· ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος ὁ θεός· ὅτι ὡς τὸ ἰταβύριον ἐν τοῖς ὄρεσι· καὶ ὡς ὁ κάρμηλος ὁ ἐν τῇ θαλάσσῃ ἥξει· σκεύη ἀποικισμῦ ποίησον σεαυτῇ καθημένη θύγατερ αἰγύπτυ· ὅτι μέμφις εἰς ἀφανισμὸν ἔσαι· καὶ κληθήσεται σὺ δὲ μὴ ὑπάρχειν κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ, δάμαλις καλλωπισμένη αἰγύπτος ἀπόσασμα ἀπὸ βορρᾶ ἦλθον ἐπ' αὐτὴν καὶ οἱ μισθοὶ αὐτῆς ἐν αὐτῇ· ὅσπερ μόσχοι σιτευτοὶ βεβρωμένοι εἰς σφαγήν· διότι καὶ αὐτοὶ ἀπεστράφησαν καὶ ἔφυγον ὁμοθυμαδόν· οὐκ ἔστησαν, ὅτι ἡμέρα ἀπωλείας ἦλθεν ἐπ' αὐτούς· καὶ χαιρὸς ἐκδικήσεως αὐτῶν· φωνὴ αὐτῶν ὡς ὄφεως συρίζοντος ὅτι ἐν ἄμμῳ πορεύσονται· ἐν ἀξίναις ἥξουσιν ἐπ' αὐτήν· ὡς κόπτοντες ξύλα ἐκκόψουσιν τὸν δρυμὸν αὐτῆς λέγει κύριος· ὅτι οὐ μὴ ἐκκαυθῇ ὁ θεός· ὅτι πληθύνῃ ὑπὲρ ἀκρίδα, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἀριθμός· κατηκύνθη ἡ θυγάτηρ αἰγύπτυ· παρεδόθη εἰς χεῖρας λαοῦ ἀπὸ βορρᾶ·

βλίῳ ἀπὸ στόματος Ιερεμίου ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τετάρτῳ Ιωακεὶμ υἱοῦ Ιωσίου βασιλέως Ιούδα. οὕτως εἶπε κύριος ἐπὶ Ιε-
ρουσαλὴμ καὶ ἐπὶ πᾶσαν Ιούδαν. οἴμοι οἴμοι. ὅτι προσέθηκε κύριος λόγον ἐπὶ
πόνον μοι. ἐκοπιάθην ἐν στεναγμοῖς μου καὶ ἀνάπαυσιν οὐχ εὗρον ἐ-
πὶ σοὶ αὐτῷ. οὕτως εἶπε κύριος. ἰδοὺ οὓς ἐγὼ οἰκοδομῶ, ἐγὼ
καθιῶ, καὶ οὓς ἐγὼ ἐκφυτεύσω ἐγὼ ἐκτίλω. καὶ σὺ ζητήσεις σεαυ-
τῷ μεγάλα. μὴ ζήτει· ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω κακὰ ἐπὶ πᾶ-
σαν σάρκα λέγει κύριος. καὶ δώσω τὴν ψυχήν σου εἰς σῦρμα ἐν
παντὶ τόπῳ. οὗ ἐὰν βαδίσῃς ἐκεῖ.

Κεφ. με. 46.

Ν ἀρχῇ βασιλεύοντος σεδεκίου τοῦ βασιλέως ἐγέ-
νετο ὁ λόγος οὗτος πρὸς ἀλλαμ τὸν αἰχμάλωτον ἐπὶ δύνα
μιν φαραὼ νεχαὼ βασιλέως αἰγύπτου ὃς ἦν ἐπὶ τοῦ
ποταμοῦ ὠφράτη. ἐν χαρμάς. ὃν ἐπάταξεν ναβυχοδονόσορ βα
σιλεὺς βαβυλῶνος, ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ ἰωακεὶμ βασιλέως
Ιούδα. ἀναλάβετε ὅπλα καὶ ἀσπίδας, καὶ προσαγάγετε εἰς πό
λεμον, καὶ ἐπισάξατε τοὺς ἵππους. ἐπίβητε οἱ ἱππεῖς. καὶ κατά-
στητε ἐν ταῖς περικεφαλαίαις ὑμῶν. προβάλλετε τὰ δόρατα, καὶ
ἐνδύσασθε τοὺς θώρακας ὑμῶν ἕνεκεν. διὰ τοῦτο ἐγὼ εἶδον καὶ ἀπο
χωροῦσιν εἰς τὰ ὀπίσω. καὶ οἱ ἰσχυροὶ αὐτῶν κεκόπτονται. φυ-
γῇ ἔφυγον καὶ οὐκ ἀνέστρεψαν. περιοχὴ μέσοι κύκλῳ. λέγει κύρι
ος. μὴ φευγέτω ὁ κοῦφος; καὶ μὴ ἀνασωζέσθω ὁ ἰσχυρὸς ἐπὶ
βορρᾶν. τὰ παρὰ τὸν ὠφράτην ἠσθένησαν. καὶ πεπτώκασιν. τίς οὗ
τος ὡς ποταμὸς ἀναβήσεται. καὶ ὡς ποταμοὶ κυμαίνουσιν ὕ-
δωρ. ὕδατα αἰγύπτου, ὡς ποταμὸς ἀναβήσεται. καὶ εἶπεν. ἀνα
βήσομαι καὶ κατακαλύψω τὴν γῆν, καὶ πόλιν, καὶ κατοικοῦντας
ἐν αὐτῇ. ἐπίβητε ἐπὶ τοὺς ἵππους. παρασκευάσατε τὰ ἅρματα.
ἐξέλθετε οἱ μαχηταὶ αἰθιόπων. καὶ λιβύων καθωπλισμένοι ὅ-
πλοις. καὶ λυδοὶ ἀναβήτωσαν ἐντεταμένοι τόξον καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη
κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν ἡμέρα ἐκδικήσεως τοῦ ἐκδικῆσαι τοὺς

καὶ ἐγενήθη ἡ γῆ ὑμῶν εἰς ἐρήμωσιν, καὶ εἰς ὄβριζον. καὶ εἰς ἀφανὲς, ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀπὸ προσώπου ὧν ἐθυμιάτε ἡμῖν ἁμάρτητε τῷ κυρίῳ. καὶ οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς κυρίου. καὶ ἐν τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ. καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ. καὶ ἐν τοῖς μαρτυρίοις αὐτοῦ οὐκ ἐπορεύθητε. καὶ ἐπελάβετε ὑμῖν τὰ κακὰ ταῦτα. καὶ εἶπεν Ιερεμίας τῷ λαῷ, καὶ πάσῃ γυναικί.

Ακούσατε τὸν λόγον κυρίου. οὕτως εἶπε κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ. ὑμεῖς καὶ γυναῖκες τῷ σώματι ὑμῶν ἐλαλήσατε, καὶ ταῖς χερσὶν ὑμῶν ἐπληρώσατε. λέγουσαι ποιοῦσαι ποιήσωμεν τὰς ὁμολογίας ἃς ὡμολογήσαμεν, θυμιᾶν τῇ βασιλίσσῃ τοῦ οὐρανοῦ. καὶ σπονδὴν αὐτῇ σπονδᾶς ἐμμένασαι ἐνεμένατε ταῖς ὁμολογίαις ὑμῶν. καὶ ποιοῦσαι ἐποιήσατε. σχέτλιοι ἀκούσατε λόγου κυρίου. πᾶς ἰούδα οἱ καθήμενοι ἐν γῇ αἰγύπτῳ. ἰδοὺ ὀμολόγησε τῷ ὀνόματί μου τῷ μεγάλῳ εἶπε κύριος. ἰδοὺ γένηται τὸ ὄνομά μου ἐν τῷ στόματι παντὸς ἰούδα ἀπὸν. ζῇ κύριος ἐν πάσῃ γῇ αἰγύπτῳ. ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐφορῶ ἐπ' αὐτοὺς, εἰς κακὸν καὶ οὐκ ἀγαθὸν καὶ οὐκ ἐκλείψουσι πᾶς ἰούδα. οἱ καθήμενοι ἐν γῇ αἰγύπτῳ, ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ἐν λιμῷ, ἕως ἂν ἐκλείπωσιν. καὶ οἱ σεσωσμένοι ἀπὸ ῥομφαίας, ἐπιστρέψουσιν ἐν γῇ ἰούδα ὀλίγοι ἀριθμῷ. καὶ γνώσονται οἱ κατάλοιποι ἰούδα οἱ πορευόμενοι ἐν γῇ αἰγύπτῳ κατοικῆσαι ἐκεῖ. λόγος τίνος ἐμμενεῖ. καὶ τοῦτο τὸ σημεῖον ὑμῖν ὅτι ἐπισκέψομαι ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς εἰς πονηρά. οὕτως εἶπε κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τὸν ὀφρῆ βασιλέα αἰγύπτου, τῷ ἐχθρῷ αὐτοῦ, καὶ εἰς χεῖρας ζητοῦντος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. καθὰ δέδωκα τὸν σεδεκίαν βασιλέα ἰούδα, εἰς χεῖρας ναβουχοδονόσορ βασιλέως βαβυλῶνος ἐχθροῦ αὐτοῦ, καὶ ζητοῦντος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

Κεφάλαιον. με. 45.

ε Λόγος ὃν ἐλάλησεν Ιερεμίας ὁ προφήτης πρὸς Βαρὺχ υἱὸν νηρίου. ὅτε ἐγραψε ῥήσεις λόγους τούτους ἐν τῷ

βιβλίῳ

πεσοῦνται ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ἐν λιμῷ· καὶ ἐκλείψουσιν ἀπὸ μι-
κροῦ ἕως μεγάλου αὐτῶν· καὶ ἔσονται εἰς ὀνειδισμὸν, καὶ εἰς ἀπώ-
λειαν, καὶ εἰς κατάραν· καὶ ἐπισκέψομαι ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας
ἐν γῇ αἰγύπτῳ ὡς ἐπεσκεψάμην ἐν Ἰερουσαλὴμ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ
ἐν λιμῷ, καὶ θανάτῳ· καὶ οὐκ ἔσται σεσωσμένος· οὐδὲ εἷς τῶν ἐπι-
λοίπων Ἰούδα τῶν παροικούντων ἐν γῇ αἰγύπτῳ· τοῦ ἐπιστρέψαι
εἰς γῆν Ἰούδα ἐφ' ἣν αὐτοὶ ἐλπίζουσιν τοῦ ἐπιστρέψαι τὰς ψυχὰς αὐτῶν τοῦ ἐπι-
στρέψαι ἐκεῖ· εἰ μὴ ἐπιστρέψασιν, ἀλλ' ἢ οἱ διασεσωσμένοι.
Καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ Ἰερεμίᾳ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ γινόντες, ὅτε
θυμιῶσιν αἱ γυναῖκες αὐτῶν θεοῖς ἑτέροις· καὶ πᾶσαι αἱ γυναῖ-
κες συναγωγὴ μεγάλη· καὶ πᾶς ὁ λαὸς οἱ καθήμενοι ἐν γῇ αἰ-
γύπτῳ ἐν γῇ παθούρης λέγοντες· ὁ λόγος ὃν ἐλάλησας πρὸς ἡ-
μᾶς τῷ ὀνόματι κυρίου οὐκ ἀκουσόμεθά σου· ὅτι ποιοῦντες, ποι-
ήσομεν πάντα τὸν λόγον ὃς ἐξελεύσεται ἐκ τοῦ στόματος ἡμῶν·
θυμιᾶν τῇ βασιλίσσῃ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ σπένδειν αὐτῇ σπονδάς, ὃν
καθὰ ἐποιήσαμεν ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν· καὶ οἱ βασιλεῖς ἡ-
μῶν, καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν, ἐν πόλεσιν Ἰούδα καὶ ἐξόδοις Ἰερου-
σαλήμ· καὶ ἐπλήσθημεν ἄρτων καὶ ἐγενόμεθα χρηστοί· καὶ κακὰ οὐκ
εἴδομεν· καὶ ὡς ἐπαυσάμεθα θυμιῶντες τῇ βασιλίσσῃ τοῦ οὐρανοῦ
ἐλαττούμεθα ἄρτων πάντες· καὶ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἐξολεθ-
ρεύομεθα· καὶ ὅτι ἡμεῖς θυμιῶμεν τῇ βασιλίσσῃ τοῦ οὐρανοῦ καὶ σπεν-
δόμεν αὐτῇ σπονδάς· μὴ ἄνευ τῶν ἀνδρῶν ἡμῶν ἐποιήσαμεν
αὐτῇ κολλυρίδας· καὶ ἐσπείσαμεν αὐτῇ σπονδάς· καὶ εἶπεν Ἱερεμί-
ας πάντι τῷ λαῷ· τοῖς ἀνδράσιν καὶ τοῖς γυναιξὶ καὶ παντὶ τῷ
λαῷ τοῖς ἀποκριθεῖσιν αὐτῷ λόγους λέγων, οὐχὶ τοῦ θυμιάματος
ὃ ἐθυμιάσατε ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἐξόδοις Ἰερουσαλήμ· ὑμεῖς
καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ οἱ βασιλεῖς ὑμῶν, καὶ οἱ ἄρχοντες ὑ-
μῶν, καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς ἐμνήσθη κύριος καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐ-
τοῦ· καὶ οὐκ ἠδύνατο κύριος ἔτι φέρειν ἀπὸ προσώπου πονηρίας
πραγμάτων ὑμῶν· καὶ ἀπὸ τῶν βδελυγμάτων ὧν ἐποιήσατε·

Λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμίαν ἅπασι τοῖς Ἰουδ
δ αίοις τοῖς καθημένοις ἐν γῇ αἰγύπτῳ, καὶ τοῖς κατοι
κοῦσιν ἐν Μαγδώλῳ, καὶ ἐν Ταφναις, καὶ ἐν γῇ Μεμ
φεως λέγων. οὕτως εἶπε κύριος τῶν δυνάμεων ὁ θεὸς Ἰσρα
ὴλ. ὑμεῖς ἑωράκατε πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐπήγαγον ἐπὶ Ἰερ υσαλὴμ
καὶ ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰουδα. καὶ ἰδοὺ ἔρημοι ἀπὸ ἐνοικούν
των ἀπὸ προσώπου πονηρίας αὐτῶν. ἃς ἐθυμίασαν παραπικρά
νας με παροξύνοντες θυμιᾶν θεοῖς ἑτέροις, οἷς οὐκ ἔγνωσαν. καὶ
ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς πάντας μου τοὺς προφήτας ὄρθρου, καὶ
ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς λέγων μὴ ποιήσητε τὸ πρᾶγμα τῆς μο
λύνσεως ταύτης, ἃς ἐμίσησα, καὶ οὐκ ἤκουσάν μου. καὶ οὐκ ἔκλι
ναν τὸ οὖς αὐτῶν, ἀποστρέψαι ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτῶν. τοῦ μὴ θύειν
θεοῖς ἑτέροις. καὶ ἐπλήσθη ὁ θυμός μου, καὶ ἡ ὀργή μου
καὶ ἐξεκαύθησαν ἐν πόλεσι Ἰουδα. καὶ ἐξῆλθον ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἰερ υσαλὴμ. καὶ
ἐγενήθησαν εἰς ἐρήμωσιν, καὶ εἰς ἀφανισμὸν ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, καὶ
νῦν οὕτως εἶπε κύριος παντοκράτωρ. ἵνατί, ὑμεῖς ποιεῖτε, κακὰ
μεγάλα ἐπὶ ψυχαῖς ὑμῶν. ἐκκόψαι ὑμῶν, ἄνδρα καὶ γυναῖ
κα νήπιον, καὶ θηλάζοντα ἐκ μέσου Ἰουδα, τοῦ μὴ καταλει
φθῆναι ὑμῶν μηδένα παραπικράνατέ με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χει
ρῶν ὑμῶν. θυμιᾶν θεοῖς ἑτέροις ἐν γῇ αἰγύπτῳ εἰς ἣν εἰσήλθετε
κατοικῆσαι ἐκεῖ. ἵνα ἐκκοπῆτε καὶ ἵνα γένησθε εἰς κατάραν. καὶ εἰς
ἐνδιασμὸν ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τῆς γῆς. μὴ ἐπελέλησθε ὑμεῖς τῶν
κακῶν τῶν πατέρων ὑμῶν, καὶ τῶν κακῶν τῶν βασιλέων Ἰου
δα. καὶ τῶν κακῶν τῶν ἀρχόντων ὑμῶν καὶ τῶν κακῶν τῶν γυ
ναικῶν ὑμῶν, ὧν ἐποίησαν ἐν γῇ Ἰουδα. καὶ ἐξῆλθον ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἰερ υσαλὴμ.
καὶ οὐκ ἐπαύσαντο ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ οὐκ εὐτέχησαν τῷ
προσεγγίζειν μου. ὧν ἔδωκα κατὰ πρόσωπον τοῦ πατρός αὐ
τῶν. οἰζυῶν οὕτως εἶπε κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἀφίσημι τὸ πρόσωπόν
μου τοῦ ἀπολέσαι πάντας ὑμᾶς κατοικοῦντας ὑμᾶς ἐν αἰγύπτῳ. καὶ

Αἰ ἐγνώθη, ὡς ἐπάυσατο ἱερεμίας λέγων πρὸς τὸν
λαὸν πάντας τοὺς λόγους κυρίου, οὓς ἀπέστειλεν κύ-
ος πρὸς αὐτοὺς πάντας τοὺς λόγους τούτους· καὶ εἶπεν
ἀζαρίας ὁ τοῦ μασσαΐου, καὶ ἰωάνου ὁ τοῦ καρέ· καὶ πάντες οἱ
ἄνδρες οἱ ὑπερήφανοι οἱ ἀπόντες τοῦ ἱερεμίου λέγοντες, ψεῦδος
οὐκ ἀπέστειλέ σε κύριος πρὸς ἡμᾶς λέγων· μὴ εἰσέλθητε εἰς
αἴγυπτον οἰκῆσαι ἐκεῖ· ἀλλ' ἢ βαρούχ ὁ τοῦ νηρίου, συμβάλλει σε
πρὸς ἡμᾶς· ἵνα δῷ ἡμᾶς εἰς χεῖρας τῶν χαλδαίων, τοῦ θανα-
τῶσαι ἡμᾶς, καὶ τοῦ ἀποικισθῆναι ἡμᾶς εἰς βαβυλῶνα· καὶ οὐκ
ἤκουσεν ἰωάνου καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως εἰ
μὴ αὐτὸς, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς φωνῆς κυρίου, καθίσαι ἐν γῇ
ἰούδα· καὶ ἔλαβεν ἰωάνου καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυ-
νάμεως, πάντας καταλοίπους ἰούδα τοὺς ἀποστρέψαντας κατοι
κεῖν ἐν τῇ γῇ τοὺς δυναδὺς ἄνδρας· καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ νή
πια, καὶ τὰς θυγατέρας τοῦ βασιλέως, καὶ πᾶσαν ψυ
χὴν ἣν κατέλιπε ναβουζαρδὰν μετὰ γοδολίου, υἱοῦ ἀχικάμ· καὶ
ἱερεμίου τοῦ προφήτου καὶ βαρούχ υἱοῦ νηρίου· καὶ εἰσῆλθον εἰς
αἴγυπτον· ὅτι οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς κυ· καὶ εἰσῆλθον εἰς τάφνας.
Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς ἱερεμίαν, ἐν τάφναις λέγων· λάβε
σεαυτῷ λίθους μεγάλους· καὶ κατάκρυψον αὐτοὺς ἐν πρόθυ-
ροις, ἐν πύλῃ τῆς οἰκίας φαραὼ ἐν τάφναις· κατ' ὀφθαλμοὺς ἀν-
δρῶν, ἰουδα· καὶ ἐρεῖς οὕτως εἶπε κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω
καὶ ἄξω ναβουχοδονόσορ βασιλέα βαβυλῶνος, καὶ θήσει αὐτὸν
ἐν θρόνῳ ἐπάνω τῶν λίθων τούτων ὧν κατέκρυψας· καὶ ἄρει τὸ
ἔπαυλιν αὐτοῦ, καὶ ἐσκιώσει καὶ πατάξει γῆν αἰγύπτου· οὓς
εἰς θάνατον εἰς θάνατον καὶ οὓς εἰς ἀποικισμόν· εἰς ἀποικισμόν· καὶ
οὓς εἰς ῥομφαίαν, εἰς ῥομφαίαν· καὶ καύσει πῦρ ἐν οἰκίαις τῶν θε
ῶν αὐτῶν, καὶ ἐμπυριεῖ αὐτὰς, καὶ ἀποικιεῖ αὐτοὺς, καὶ φθερεῖ
γῆν αἰγύπτου· ὃν τρόπον φθείρεται ποιμὴν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἐξε-
λεύσεται ἐν εἰρήνῃ, καὶ σωθήσεται τὰς σύλους ἐλιουπόλεως τὰς ἐν αἰ
γύπτῳ, καὶ τὰς οἰκίας αὐτῶν κατακαύσει ἐν πυρί.

βηθῆτε ἀπὸ προσώπου βασιλέως βαβυλῶνος, ὃν ὑμεῖς φοβεῖσθε ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ μὴ φοβηθῆτε φησὶ κύριος· ὅτι μεθ' ὑμῶν ἐγώ εἰμι τοῦ ἐξελέσθαι ὑμᾶς, καὶ σώσω ὑμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτῶν, καὶ δώσω ὑμῖν ἔλεος καὶ ἐλεήσω ὑμᾶς, καὶ ἐπιστρέψω ὑμᾶς ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν· καὶ ἐὰν λέγητε ὑμεῖς, ὃ μὴ κατοικήσωμεν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, τοῦ μὴ ἀκοῦσαι φωνῆς κυρίου, ὅτι ἐν γῇ αἰγύπτῳ εἰσελευσόμεθα· καὶ ὃ μὴ ἴδωμεν πόλεμον καὶ φωνὴν σάλπιγγος ὃ μὴ ἀκούσωμεν· καὶ ἐν ἄρτοις, ὃ μὴ πεινάσωμεν, καὶ ἐκεῖ οἰκήσομεν σήμερον· καὶ νῦν διὰ τοῦτο ἀκούσατε λόγον κυρίου· οὕτως εἶπε κύριος· ἐὰν ὑμεῖς θῆτε τὸ πρόσωπον ὑμῶν εἰς αἴγυπτον, καὶ εἰσέλθητε ἐκεῖ κατοικεῖν, καὶ ἔσται ἡ ῥομφαία ἣν ὑμεῖς φοβεῖσθε ἀπὸ προσώπου αὐτῆς, ὑφήσει ὑμᾶς ἐν γῇ αἰγύπτῳ· καὶ ὁ λιμὸς ὃν ὑμεῖς λογίζεσθε ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καταλήψεται ὑμᾶς ὀπίσω ὑμῶν ἐν αἰγύπτῳ· καὶ ἐκεῖ ἀποθανεῖσθε· καὶ ἔσονται πάντες οἱ ἄνθρωποι καὶ πάντες οἱ ἀλλογενεῖς· οἱ θέντες τὸ πρόσωπον αὐτῶν εἰς γῆν αἰγύπτου τοῦ οἰκῆσαι ἐκεῖ· ἐκλείψουσιν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ καὶ ἐν τῷ λιμῷ· καὶ οὐκ ἔσται αὐτῶν οὐδεὶς, σῳζομένος ἀπὸ τῶν κακῶν, ὧν ἐγὼ ἐπάγω ἐπ' αὐτούς· ὅτι οὕτως εἶπε κύριος· καθὼς ἐτάκη ὁ θυμός μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν ἱερουσαλήμ, οὕτως ταχεῖ ὁ θυμός μου ἐφ' ὑμᾶς, εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς αἴγυπτον· καὶ ἔσεσθε εἰς ἄτακτον· καὶ ὀνειδισμοὶ καὶ εἰς ἀρὰν, καὶ εἰς ὀνείδισμόν, καὶ οὐ μὴ ἴδητε οὐκέτι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ· καὶ ἐλάλησε κύριος ὁ θεὸς ἐφ' ὑμᾶς τοὺς καταλείποντας ἰουδαίους· μὴ εἰσέλθητε εἰς αἴγυπτον· καὶ νῦν γνόντες γνῶσεσθε, ὅτι διεμαρτύρασθε ἐν ψυχαῖς ὑμῶν ἀποστεῖλαντές με λέγοντες, πρόσευξαι περὶ ἡμῶν πρὸς κύριον· καὶ κατὰ πάντα ὅσα ἂν λαλήσῃ σοι κύριος ποιήσομεν· καὶ οὐκ ἦν κούσατε τῆς φωνῆς κυρίου, ὃν ἀπέστειλέ με πρὸς ὑμᾶς· καὶ νῦν ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἐκλείψετε ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ὑμεῖς εὔχεσθε εἰσελθεῖν κατοικεῖν ἐκεῖ.

ἀπὸ γαβαὼν, καὶ ὤχοντο· καὶ ἐκαθίσαν ἐν χωρὼθ αὐρωθαμ· τοῦ πορεύθηναι εἰς αἴγυπτον, ἀπὸ προσώπου τῶν χαλδαίων, ὅτι ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ὅτι ἐπάταξεν ἰσμαὴλ ὁ τοῦ ναθανίου, ὃν κατέστησεν ὁ βασιλεὺς βαβυλῶνος ἐν τῇ γῇ.

Κεφάλαιον. μβ. 42.

Καὶ προσῆλθον πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως
κ καὶ ἰωάναν· καὶ ἀζαρίας υἱὸς μασαὶ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου αὐτῶν· πρὸς ἱερεμίαν τὸν προφήτην καὶ εἶπαν αὐτῷ πιστὸς δὴ ἔστω ἐλπὶς ἡμῶν κατὰ πρόσωπόν σου, καὶ πρόσδεξαι πρὸς κύριον τὸν θεόν σου περὶ πάντων τῶν καταλειπόντων κύτων· ὅτι κατελείφθημεν ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν καθὼς οἱ ὀφθαλμοί σου βλέπουσι· καὶ ἀναγγελάτω ἡμῖν κύριος ὁ θεός σου, τὴν ὁδὸν ᾗ πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ· καὶ λόγον ὃν ποιήσωμεν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἱερεμίας ἤκουσα· ἰδοὺ ἐγὼ προσεύξομαι ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν κατὰ τοὺς λόγους ὑμῶν· καὶ ἔσται ὁ λόγος ὃν ἀποκριθήσεται κύριος ὁ θεὸς ἀναγγελῶ ὑμῖν· οὐ μὴ κρύψω ἀφ' ὑμῶν ῥῆμα· καὶ αὐτοὶ εἶπον πρὸς ἱερεμίαν· ἐγὼ κύριος ἐν ὑμῖν εἰς μάρτυρα δίκαιον καὶ πιστόν· εἰ μὴ κατὰ πάντα τὸν λόγον, ὃν ἐὰν ἀποστείλῃ κύριος πρὸς ὑμᾶς· οὕτως ποιήσωμεν· καὶ ἐὰν ἀγαθὸν καὶ ἐὰν κακὸν τὴν φωνὴν κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν· οὗ ἡμᾶς ἀποστέλλομέν σε πρὸς αὐτὸν, ἀκουσόμεθα, ἵνα βίλτιον ἡμῖν γένηται· ὅτι ἂν ἀκουσόμεθα τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἐγενήθη· μεθ' ἡμέρας δέκα ἐγενήθη λόγος κυρίου πρὸς ἱερεμίαν· καὶ ἐκάλεσεν ἰωάναν, καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῆς δυνάμεως, καὶ πάντα τὸν λαὸν ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· οὕτως εἶπε κύριος ὁ θεὸς ἐὰν καθίσητε, καθίσητε ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, οἰκοδομήσω ὑμᾶς καὶ οὐ μὴ καθελῶ· καὶ φυτεύσω ὑμᾶς, καὶ οὐ μὴ ἐκτίλω· ὅτι μετανενόηκα ἐν τοῖς κακοῖς οἷς ἐποίησα ὑμῖν, μὴ φο

θέντας ἐκεῖ. καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ μετὰ τὸ πατάξαι αὐτὸν τὸν Γοδολίαν. καὶ ἄνθρωποι ἐκ Σηλὼ. καὶ ἥλθοσαν ἀνδρῶν ἀπὸ συχὲμ, καὶ ἀπὸ Σηλὼμ, καὶ ἀπὸ Σαμαρείας, ὀγδοήκοντες ἄνδρες ξυρημένοι πώγωνας, καὶ διερρηχότες τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ κατακεκομμένοι. καὶ μασσαναὶ, καὶ λίβανος ἐν χερσὶν αὐτῶν, τοῦ ἐνεγκεῖν εἰς οἶκον κυρίου. καὶ ἐξῆλθεν ἐξ ἀπαντήσεως αὐτοῖς Ισμαὴλ. καὶ αὐτὸς ἐπορεύετο καὶ ἐκλαιεν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς. εἰσέλθετε πρὸς Γοδολίαν. καὶ ἐγένετο εἰσελθόντων αὐτῶν εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως, ἔσφαξεν αὐτοὺς. καὶ ἐνέβαλεν, εἰς τὸ φρέαρ. καὶ ὁ ἀνὴρ ἄνδρες ὑπερεῖδεν ἐκεῖ. καὶ ἔστιν Γοδ Ισμαὴλ μὴ ἀπέλθῃ ἡμᾶς. ὅτι ἔστιν ἡμῖν θησαυροὶ ἐν ἀγρῷ. πυροὶ, καὶ κριθαὶ, μέλι, καὶ ἔλαιον. καὶ παρεῖδε καὶ οὐκ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς ἐν Γοδ μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν. καὶ τὸ φρέαρ εἰς ὃ ἔρριψεν ἐκεῖ Ισμαὴλ πάντας οὓς ἐπάταξε φρέαρ μέγα. τοῦτό ἐστιν, ὃ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Ἀσὰν, ἀπὸ προσώπου Βαασᾶ βασιλέως Ἰσραήλ. τοῦτο ἐνέπλησεν Ισμαὴλ τραυματίαις. καὶ ἀπέστρεψεν Ισμαὴλ. πάντα τὸν λαὸν τὸν καταλοιπόντα εἰς μασσηφά. καὶ τὰς θυγατέρας τοῦ βασιλέως εἰς παρατιθέμενος ὁ ἀρχιμάγειρος Γοδολίᾳ ἐφύλαξεν αὐτὰς Γοδολιάμ. καὶ ὡχετο εἰς πέραν ἡμῶν ἀμμών. καὶ ἔκλαυσεν Ιωαννας ἐπὶ καρὶ. καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως οἱ μετ' αὐτοῦ πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐποίησεν Ισμαὴλ, καὶ ἔλαβον ἄνδρα καὶ κατέστησαν αὐτὸν καὶ ἀπῆλθον πορευόμενοι αὐτοῦ καὶ ὑπὲρ αὐτὸν ἐπὶ ὕδασιν πολλοῖς ἐν γαβαὼν καὶ ἐγένετο ὅτι εἶδε πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετὰ Ισμαὴλ τὸν Ιωάνναν καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῆς δυνάμεως αὐτοῦ τῆς μετ' αὐτοῦ. καὶ ἀπέστρεψαν πρὸς Ιωάνναν. καὶ Ισμαὴλ ἐσώθη σὺν ὀκτὼ ἀνδράσιν. καὶ ὡχετο πρὸς τοὺς ἡγεμόνας ἡμῶν καὶ ἔλαβον Ιωάνναν. καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως οἱ μετ' αὐτοῦ. πάντας τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ οὓς ἀπέστρεψαν ἀπὸ Ισμαὴλ, δυνατοὺς ἄνδρας ἐν πολέμῳ. καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ τοὺς εὐνούχους, οὓς ἀπέστρεψαν

φώσων παίδων τῶν χαλδαίων· κατοικήσατε ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐργάζεσθε τῷ βασιλεῖ βαβυλῶνος· καὶ ἔσται ὑμῖν, καὶ εὖ ἔσται σοι· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ κάθημαι ἐναντίον ὑμῶν ἐν μαχαίρᾳ· σὺν καὶ πρόσωπον τῶν χαλδαίων· ὅτι ἂν ἔλθωσιν ἐφ' ὑμᾶς· καὶ ὃς μὰς σωάγετι οἶνον· καὶ ὀπώραν καὶ ἔλαιον· καὶ βάλετε εἰς τὰ ἀγγεῖα ὑμῶν καὶ οἰκήσατε ἐν ταῖς πόλεσιν αἷς κατεκράτησατε· καὶ πάντες οἱ ἰουδαῖοι ἐν γῇ μωάβ, καὶ ἐν υἱοῖς ἀμμών, καὶ οἱ ἐν τῇ ἰδουμαίᾳ, καὶ οἱ ἐν πάσῃ τῇ γῇ· ἤκουσαν ὅτι ἔδωκε βασιλεὺς βαβυλῶνος, κατάλειμμα τῷ ἰούδα· καὶ ὅτι κατέστησεν ἐπ' αὐτοὺς τὸν γοδολίαν υἱὸν αχικὰμ, καὶ ἦλθον πρὸς γοδολίαν, εἰς γῆν μασηφά· εἰς γῆν ἰούδα καὶ συνάγαγον οἶνον καὶ ὀπώραν πολλὴν σφόδρα καὶ ἔλαιον· καὶ ἰωάναν υἱὸς καρέα· καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως, οἱ ἐν ἀγροῖς, ἦλθον πρὸς τὸν γοδολίαν καὶ εἰς μασηφᾶ, καὶ εἶπον αὐτῷ· εἰ γνώσει γνῶσις, ὅτι βεελεὰ βασιλεὺς υἱὸς ἀμμὼν, ἀπέσταλκε σὲ ἐν ἐμοὶ πατάξαι σου ψυχήν, καὶ οὐκ ἐπίστευσαν αὐτοῖς γοδολίας· καὶ εἶπε ἰωάναν τῷ γοδολίᾳ, κρυφαίως τῷ μασηφᾶ· πρεύσομαι δὴ καὶ πατάξω τὸν ἰσμαὴλ· καὶ μηδεὶς γνώτω μὴ πατάξω σε, τὴν ψυχήν· καὶ διασπαρήσονται πάντες οἱ ἰουδαῖοι οἱ συνηγμένοι πρὸς σέ· καὶ ἀπολοῦνται οἱ κατάλοιποι ἰούδα· καὶ εἶπε γοδολίας πρὸς ἰωάναν· μὴ ποιήσεις τὸ ῥῆμα τοῦτο· ὅτι ψεύδῃ σὺ λέγεις κατὰ ἰσμαήλ·

Κεφάλαιον. μα. 41.

Καὶ ἐγένετο τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ ἦλθεν ἰσμαὴλ υἱὸς
κ ναθανίου υἱὸς ἐλισαμὰ ἀπὸ γένους τοῦ βασιλέως, καὶ δέκα ἄνδρες μετ' αὐτοῦ πρὸς τὸν γοδολίαν εἰς μασηφά καὶ ἔφαγον ἐκεῖ ἄρτον, ἅμα· καὶ ἀνέστη ἰσμαὴλ· καὶ οἱ δέκα ἄνδρες οἱ ὄντες μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξαν τὸν γοδολίαν· ὃν κατέστησε βασιλεὺς βαβυλῶνος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ πάντας τοὺς ἰουδαίους τοὺς ὄντας μετ' αὐτοῦ εἰς μασηφά· καὶ πάντας τοὺς χαλδαίους τοὺς εὑρε

καὶ οὐ μὴ λήσα σε ἐκ χειρὸς τῶν ἀνθρώπων· ὧν σὺ φοβῇ
ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ὅτι σώζων σώσω σε, καὶ ἐν ῥομφαίᾳ
οὐ μὴ πίσῃς· καὶ ἔσαι ἡ ψυχή σου, εἰς ὕπνωμα, ὅτι ἐπεποίθεις
ἐπ' ἐμοὶ φησὶ κύριος.

Κεφ. μ. 40.

Λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν
ὁ μετὰ τὸ ἀποστεῖλαι αὐτὸν Ναβουζαρδὰν τὸν ἀρχι-
μάγειρον ἐκ Ῥαδαμὰ, ἐν τῷ λαβεῖν αὐτὸν
ἐν χειροπέδαις ἐν μέσῳ ἀποικίας Ἰούδα τῶν ἀγομένων εἰς
Βαβυλῶνα. καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ὁ ἀρχιμάγειρος καὶ εἶπεν αὐ-
τῷ· κύριος ὁ θεός σου ἐλάλησε τὰ κακὰ ταῦτα ἐπὶ τὸν τόπον
τοῦτον, καὶ ἐπῆκεν κύριος· ὅτι ἥμαρτητε αὐτῷ, καὶ οὐκ ἠκού-
σατε τῆς φωνῆς αὐτοῦ. ἰδοὺ ἔλυσά σε ἀπὸ τῶν χειροπέδων
τῶν ἐπὶ τὰς χεῖράς σου, εἰ καλὸν ἐναντίον σου ἐλθεῖν μετ' ἐμοῦ
εἰς Βαβυλῶνα· ἔχε· καὶ θέσαι τοὺς ὀφθαλμούς σου ἐπὶ σέ· ἃ ἐὰν μὴ
ἀπόρῃς· καὶ ἀνάστρεφον πρὸς ἐν γοδολίαν ὑὸν ἀχικὰμ, ὃν
κατέστησε βασιλεὺς Βαβυλῶνος, ἐν γῇ Ἰούδα· καὶ
οἴκησον μετ' αὐτοῦ ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ ἐν γῇ Ἰούδα· ἄπαντα τὰ ἀ
γαθὰ ἐν ὀφθαλμοῖς σου τοῦ πορευθῆναι ἐκεῖ· καὶ πορεύου, καὶ ἔ
δωκεν αὐτῷ ὁ ἀρχιμάγειρος δόσιν, καὶ ἀπέστειλεν αὐτόν· καὶ
ἦλθε πρὸς γοδολίαν εἰς μασηφὰ καὶ ἐκάθισεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ
αὐτοῦ τοῦ καταλελειμμένου ἐν τῇ γῇ καὶ ἔκλαυσαν πάντες οἱ ἡγε-
μόνες τῆς δυνάμεως οἱ ἐν ἀγρῷ· αὐτοὶ, καὶ ἡ δύναμις αὐτῶν·
ὅτι κατέστησε βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν γοδολίαν ἐν τῇ γῇ· καὶ
ὅτι παρακατέθεντο αὐτῷ ἄνδρας καὶ γυναῖκας αὐτῷ, οὓς οὐ κα
τώκισαν εἰς Βαβυλῶνα· καὶ ἦλθε πρὸς γοδολίαν πρὸς μασηφὰ ἰσμαὴλ
υἱὸς ναθανιαίθ· καὶ ἰωαναὴν υἱὸς κάρεω· καὶ σαραΐ
ας υἱὸς ναθανιαίθ· καὶ οἱ ἀρίθ· τοῦ νετωφαθὶ καὶ ἰεζονίας υἱὸς
τοῦ μαχαθὶ, αὐτὸς, καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ· καὶ ὤμοσαν αὐτοῖς γο
δολίας· καὶ τοῖς ἀνδράσιν αὐτοῦ· λέγων, μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ προ-

καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεύς· μὴ γνώτω ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ τούτων, καὶ σὺ οὐ μὴ ἀποθάνῃς· καὶ οἱ ἄρχοντες ἐὰν ἀκούσωσίν σου ὅτι ἐλάλησά σοι· καὶ ἔλθωσι πρός σε, καὶ εἴπωσίν σοι, ἀνάγγειλον ἡμῖν τί ἐλάλησας σοι ὁ βασιλεύς, μὴ κρύψῃς ἀφ' ἡμῶν· καὶ οὐ μὴ ἀποκτείνωμέν σε· καὶ τί ἐλάλησε πρὸς σὲ ὁ βασιλεύς· καὶ ἐρεῖς· αὐτοῖς, ῥίπτω ἐγὼ τὸν ἔλεός μου κατ' ὀφθαλμὸν τοῦ βασιλέως πρὸς τὸ μὴ ἀποστρέψαί με εἰς οἶκον Ἰωναθὰν ἀποθανεῖν με ἐκεῖ· καὶ ἦλθοσαν πάντες οἱ ἄρχοντες πρὸς Ἱερεμίαν καὶ ἠρώτησαν αὐτόν· καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους οὓς ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ βασιλεύς, καὶ ἀπεσιώπησαν, ὅτι οὐκ ἠκούσθη ὁ λόγος κυρίου· καὶ ἐκάθισεν Ἱερεμίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς, ἕως χρόνου οὗ σωσθῇ Ἱερουσαλήμ.

Κεφάλαιον. λθ 39.

Α Ἐν ἔτει τῷ μηνὶ τῷ τετάρτῳ τοῦ σεδεκίου βασιλέως Ἰούδα παρεγένετο ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ Ἱερουσαλήμ· καὶ ἐπολιόρκουν αὐτήν· καὶ ἐν τῷ ἕνδεκάτῳ ἔτει τοῦ σεδεκίου ἐν τῷ μηνὶ τῷ τετάρτῳ ἐνάτῃ τοῦ μηνός, ἐρράγη ἡ πόλις· καὶ εἰσῆλθον πάντες οἱ ἡγούμενοι βασιλέως Βαβυλῶνος· καὶ ἐκάθισαν ἐν πύλῃ τῇ μέσῃ νήγερ Σαρασάρ, καὶ σαμαγάθ, καὶ ναβουσάχαρ· καὶ ναβουσαρσεχὶμ ναγαργὰλ νεσάρ, καὶ ῥαβμαὰθ, καὶ οἱ καταλοιποὶ ἡγούμενοι βασιλέως Βαβυλῶνος· καὶ ἀπέστειλαν καὶ ἔλαβον τὴν Ἱερεμίαν ἐξ αὐλῆς τῆς βασιλικῆς φυλῆς· καὶ ἔδοσαν αὐτὴν πρὸς Γοδολίαν υἱὸν ἀρχικὼν υἱοῦ σεφάν· καὶ ἐξήγαγον αὐτὴν, καὶ ἐκάθισαν αὐτὴν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ· καὶ πρὸς Ἱερεμίαν ἐγένετο λόγος κυρίου, ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς λέγων, τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ὁ θεὸς Ἰσραήλ, ἰδοὺ ἐγὼ φέρω τοὺς λόγους μου ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην εἰς κακὰ, καὶ οὐκ εἰς ἀγαθά· καὶ σώσω σε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

καὶ ἐρρίφην αὐτὰ πρὸς Ἱερεμίαν εἰς τὴν λάκκον, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· ταῦτα θὲς ὑπὸ κάτω τῶν ὠμοπλατῶν σου καὶ ἐποίησεν Ἱερεμίας οὕτως. καὶ ἔλκουσιν αὐτὸν σὺν τοῖς σχοινίοις καὶ ἀνήγαγον αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου· καὶ ἐκάθισεν Ἱερεμίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς, καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν πρὸς ἑαυτὸν εἰς εἴσοδον ἀσαλισσαήλ, τὴν ἐν οἴκῳ κυρίου· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεύς· ἐρωτήσω σε λόγον, καὶ μή μοι κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ ῥῆμα καὶ εἶπεν Ἱερεμίας τῷ βασιλεῖ· ἐὰν ἀναγγείλω σοι, οὐχὶ θανάτῳ με θανατώσεις; καὶ ἐὰν συμβουλεύσω σοι, οὐ μὴ ἀκούσῃς μου; καὶ ὤμοσεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς· λέγων, ζῇ κύριος ὃς ἐποίησεν ἡμῖν τὴν ψυχὴν ταύτην· εἰ ἀποκτανῶ σε, καὶ ἐὰν σώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ἀνδρῶν τούτων. καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἱερεμίας, οὕτως εἶπε κύριος· ἐὰν ἐξελθὼν ἐξέλθῃς πρὸς ἡγεμόνας βασιλέως Βαβυλῶνος, ζήσεται ἡ ψυχή σου· καὶ ἡ πόλις αὕτη, οὐ μὴ κατακαυθῇ ἐν πυρί· καὶ ζήσῃ σὺ καὶ ἡ οἰκία σου· καὶ ἐὰν μὴ ἐξέλθῃς, παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη, εἰς χεῖρας τῶν Χαλδαίων· καὶ καύσουσιν αὐτὴν ἐν πυρί· καὶ σὺ οὐ μὴ σωθῇς· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Ἱερεμίᾳ· ἐγὼ λόγον ἔχω τῶν Ἰουδαίων τῶν περιφυγόντων πρὸς τοὺς Χαλδαίους, μή πώσιν με εἰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ καταμωκήσονταί μου· καὶ εἶπεν Ἱερεμίας, ἐὰν μὴ παραδοθῇς· ἄκουσον τὸν λόγον κυρίου ὃν ἐγὼ λέγω πρὸς σέ, καὶ εὖ σοι ἔσται σοι, καὶ ζήσεται ἡ ψυχή σου· καὶ ἐὰν μὴ θέλῃς σὺ ἐξελθεῖν· οὗτος ὁ λόγος ὃν ἔδειξέ μοι κύριος· ἰδοὺ πᾶσαι αἱ γυναῖκες αἱ καταλειφθεῖσαι ἐν οἰκίᾳ βασιλέως Ἰούδα, ἐξήγοντο πρὸς ἄρχοντας βασιλέως Βαβυλῶνος· καὶ αὗται ἐροῦσιν ἠπατήσάν σε· καὶ δυνήσονταί σοι ἄνδρες εἰρηνικοί σοι· καὶ κατέλυσουσιν ἐν ὀλισθήμασι πόδα σου· ἀπέστρεψεν ἀπὸ σοῦ· καὶ τὰς γυναῖκάς σου, καὶ τὰ τέκνα σου, ἐξάξουσιν πρὸς τοὺς Χαλδαίους· καὶ σὺ οὐ μὴ σωθῇς· ὅτι ἐν χειρὶ βασιλέως Βαβυλῶνος συλληφθήσῃ· καὶ ἡ πόλις αὕτη κατακαυθήσεται·

Κιφάλαιον. κβ'. 38.

Αἰ ἤκουσε σαφωνίας υἱὸς νάθαν, καὶ γοδολίας, υἱὸς πασχὼρ. καὶ ἰωάχαλ υἱὸς σελίου, τοὺς λόγους οὓς ἐλάλησε ἰερεμίας πρὸς πάντα τὸν λαόν. λέγων, οὕτως εἶπε κύριος. ὁ κατοικῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἀποθανεῖται ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ἐν λιμῷ. καὶ ὁ ἐκπορευόμενος πρὸς τοὺς χαλδαίους ζήσεται. καὶ ἔσται αὐτῷ εἰς περιποίησιν. καὶ ζήσεται. ὅτι οὕτως εἶπε κύριος. παραδιδομένη παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη, εἰς χεῖρας δυνάμεως βασιλέως βαβυλῶνος. καὶ συλλήψεται αὐτήν. καὶ εἶπον τοῖς βασιλεῦσι. ἀναιρεθήτω δὴ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὅτι αὐτὸς ἐκλύει τὰς χεῖρας τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμούντων τῶν καταλελειμμένων ἐν τῇ πόλει. καὶ τὰς χεῖρας παντὸς τοῦ λαοῦ λαλῶν πρὸς αὐτοὺς κατὰ τοὺς λόγους τούτους. ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος, οὐ χησιμολογεῖ εἰρήνην τῷ λαῷ τούτῳ. ἀλλ' ἢ πονηρά. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς. ἰδοὺ αὐτὸς ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν, ὅτι οὐκ ἠδύνατο ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτούς. καὶ ἐρρίψαν αὐτὸν εἰς λάκκον μελχίου υἱοῦ τοῦ βασιλέως. ὃς ἦν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς. καὶ ἐχάλασαν αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον καὶ ἐν τῷ λάκκῳ, οὐκ ἦν ὕδωρ. ἀλλ' ἢ βόρβορος. καὶ ἔμεινεν ἐν τῷ βορβόρῳ. Καὶ ἤκουσεν ἀβδεμέλεχ ὁ αἰθίοψ, καὶ αὐτὸς ἐν οἰκίᾳ τοῦ βασιλέως, ὅτι ἔδωκαν ἰερεμίαν εἰς τὸν λάκκον. καὶ ὁ βασιλεὺς ἦν ἐν τῇ πύλῃ βενιαμίν, καὶ ἐξῆλθε πρὸς αὐτόν. καὶ ἐλάλησε πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπεν. ἐπονηρεύσαντο οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἐν πᾶσι οἷς ἐποίησαν τοῖς ἀποκτεῖναι τὸν ἄνθρωπον τοῦτον τὸν λιμοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ἔτι ἄρτος ἐν τῇ πόλει. καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ ἀβδεμέλεχ λέγων. λαβὲ ἐκ τὰς χεῖράς σου ἐντεῦθεν τριάκοντα ἄνθρωπους, καὶ ἀνάγαγε αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου, ἵνα μὴ ἀποθάνῃ. καὶ ἔλαβεν ἀβδεμέλεχ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως τὴν ὑπόγαιον, καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν παλαιὰ ῥάκη. καὶ παλαιὰ σχοινία,

ἐκκεκαυτηριάσμενοι. ἴνα τί ἐγὼ τόπῳ αὐτῶν· οὗτοι ἀναστήσονται, καὶ καύσουσιν τὴν πόλιν ταύτην ἐν πυρί.

Καὶ ἐγένετο ὅτι ἀνέβη ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως Φαραώ, ἐξῆλθον Ἱερεμίας ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ τοῦ πορευθῆναι εἰς γῆν Βενιαμὶν τοῦ ἀφορισθῆναι ἐκεῖθεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ· καὶ ἐγένετο αὐτὸς ἐν πύλῃ Βενιαμὶν, καὶ ἐκεῖ ἄνθρωπος παρὰ ᾧ κατέλυσε σαρουΐας ἱὸς σαλαμίου, ἱοῦ ἀνανίου. καὶ συνέλαβε τὸν Ἱερεμίαν, λέγων πρὸς ὃν Χαλδαίους σὺ φεύγεις; καὶ εἶπε, ψεῦδος. οὐχὶ πρὸς οὓς Χαλδαίους ἐγὼ φεύγω. καὶ οὐκ ἐπείθησεν αὐτῷ. καὶ συνέλαβε σαρουΐας τὸν Ἱερεμίαν, καὶ ἐσύναγεν αὐτὸν πρὸς οὓς ἄρχοντας, καὶ ἐπεκράνθησαν οἱ ἄρχοντες ἐπὶ Ἱερεμίαν. καὶ ἐπάταξαν, καὶ ἀπέστειλαν αὐτὸν εἰς ἐν οἰκίαν ἰωνάθαμ τοῦ γραμματέως. ὅτι ταύτην ἐποίησαν εἰς οἰκίαν φυλακῆς. καὶ ἦλθεν Ἱερεμίας εἰς οἰκίαν τοῦ λάκκου. καὶ εἰς τὴν χριθ. καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ ἡμέρας πολλὰς, καὶ ἀπέστειλε σεδεκίας ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν, καὶ ἠρώτα αὐτὸν ὁ βασιλεὺς κρυφαίως, καὶ εἶπεν αὐτῷ εἰ ἔστιν λόγος παρὰ κυρίου. καὶ εἶπεν, ἔστιν. εἰς χεῖρας βασιλέως βαβυλῶνος παραδοθήσῃ. καὶ εἶπεν Ἱερεμίας τῷ βασιλεῖ· τί ἐξήμαρτόν σοι, καὶ τοὺς παῖδάς σου, καὶ τὸν λαὸν τοῦτον. ὅτι σὺ δίδως με εἰς οἰκίαν φυλακῆς; καὶ ποῦ εἰσὶν οἱ προφῆται ὑμῶν. οἱ προφητεύσαντες ὑμῖν, λέγοντες, ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ βασιλεὺς βαβυλῶνος ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην. καὶ νῦν κύριός μου βασιλεῦ, πεσέτω τὸ ἔλεός μου, κατὰ πρόσωπόν σου. καὶ τί ἀποστρέφεις με εἰς οἰκίαν ἰωνάθαμ τοῦ γραμματέως, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνω ἐκεῖ. καὶ συνέταξεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐνεβάλοσαν αὐτὸν εἰς οἰκίαν τῆς φυλακῆς, καὶ ἐδίδοσαν αὐτῷ ἄρτον ἕνα τῆς ἡμέρας, ἕως ἐξέλιπον οἱ ἄρτοι ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἐκάθισεν Ἱερεμίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς.

καὶ ἐν τῇ παγιδὶ τῆς νυκτός· καὶ ἐπισκέψομαι ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἐπὶ τὸ γένος αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ. καὶ ἐπάξω ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλήμ. καὶ ἐν γῇ τοῦδε. πάντα τὰ κακά· καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτοὺς καὶ οὐκ ἤκουσαν. καὶ ἔλαβε βαροὺχ χαρτίον ἕτερον καὶ ἔγραψεν ἐπ' αὐτῷ ἀπὸ στόματος Ἱερεμίου, ἅπαντας τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου οὓς κατέκαυσεν Ἰωακείμ. καὶ ἐπὶ προσετίθησαν αὐτῷ λόγοι πλείονες ὡς οὗτοι.

Κεφάλαιον. λζ'. 37.

Αἱ ἐβασίλευσε σεδεκίας υἱὸς Ἰωσίου ἀντὶ Ἰωακείμ. ὃν ἐβασίλευσεν βασιλεὺς βαβυλῶνος ναβουχοδονόσορ βασιλεύων τῆς Ἰουδαίας. καὶ οὐκ ἤκουσεν αὐτοῦ καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ. καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς. τοὺς λόγους κυρίου, οὓς ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἱερεμίου. καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς σεδεκίας τὸν Ἰωάχαζ. υἱὸν σελεμίου καὶ τὸν Σοφονίαν υἱὸν μαασαίου τὸν ἱερέα, πρὸς Ἱερεμίαν λέγων. πρόσδεξαι δὴ περὶ ἡμῶν πρὸς κύριον, καὶ Ἱερεμίας ἦλθε καὶ ἐξῆλθε ἐξ μέσου τῆς πόλεως. καὶ οὐκ ἦσαν αὐτὸν εἰς οἶκον τῆς φυλακῆς. καὶ δύναμις φαραὼ ἐξῆλθεν ἐξ αἰγύπτου. καὶ ἤκουσαν οἱ χαλδαῖοι τὴν ἀκοὴν αὐτῶν, καὶ ἀπέβησαν ἐξ Ἱερουσαλήμ. Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν λέγων. οὕτως εἶπε κύριος. οὕτως ἐρεῖς πρὸς τὸν βασιλέα Ἰούδα, τὸν ἀποστείλαντα πρὸς σὲ τοῦ ἐκζητῆσαί με. ἰδοὺ δύναμις φαραὼ ἐξελθοῦσα ὑμῖν εἰς βοήθειαν, ἀποστρέψουσιν εἰς γῆν αἰγύπτου, καὶ ἀναστρέψουσιν αὐτοὶ οἱ χαλδαῖοι, καὶ πολεμήσουσιν ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην, καὶ συλλήψονται αὐτὴν. καὶ καύσουσιν αὐτὴν ἐν πυρί. ὅτι οὕτως εἶπε κύριος. μὴ ὑπολαμβάνετε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. λέγοντες ἀποστήσονται ἀφ' ἡμῶν οἱ χαλδαῖοι. ὅτι οὐ μὴ ἀπέλθωσι. καὶ ἐὰν παρατάξητε πᾶσαν δύναμιν τῶν χαλδαίων τοὺς πολεμοῦντας ὑμᾶς. καὶ καταληφθῶσι πε-

καὶ κατεκρύβησαν. σὺ καὶ Ἱερεμίας· καὶ ἄνθρωπος μὴ γνώτω τοῦ
ὑμᾶς. καὶ εἰσῆλθον πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὴν αὐλήν· καὶ τὸ χαρ
τίον ἐφύλαξαν φυλάσσοντες ἐν οἴκῳ Ἐλισαμὰ καὶ ἀνήγγειλαν τῷ
βασιλεῖ πάντας τοὺς λόγους τούτους. καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς
τὸν Ἰουδὶν λαβεῖν τὸ χαρτίον. καὶ ἔλαβεν αὐτὸ ἐξ οἴκου Ἐλισα
μά. καὶ ἀνέγνω Ἰουδὶν εἰς τὰ ὦτα τοῦ βασιλέως, καὶ εἰς τὰ ὦτα
πάντων τῶν ἀρχόντων, τῶν ἑστηκότων περὶ τὸν βασιλέα. καὶ
ὁ βασιλεὺς ἐκάθητο ἐν οἴκῳ χειμερινῷ· καὶ ἐσταμένος πυρὸς
κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ. καὶ ἐγένετο ἀναγινώσκοντος Ἰουδὶν
τρεῖς σελίδας καὶ τέσσαρας, ἀπέτεμνεν αὐτὰς τῷ ξυρῷ τοῦ
γραμματέως. καὶ ἐρρίπτουν εἰς τὸ πῦρ, εἰς τὸν ἐσταμένον, ἕως ἐξ
έλιπε πᾶς ὁ χάρτης εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐν τῷ ἐσταμένῳ, καὶ οὐκ ἐξε
φοβήθησαν. καὶ οὐ διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, ὁ βασιλεὺς, καὶ
οἱ παῖδες αὐτοῦ οἱ ἀκούοντες πάντας τοὺς λόγους τούτους. καὶ
Ἐλωάθαν καὶ Δαβδελίας καὶ Δαλαΐας. καὶ Γαμαρίας ὑπέθεντο
τῷ βασιλεῖ, πρὸς τὸ μὴ κατακαῦσαι τὸ χαρτίον. καὶ οὐκ ἤκουσεν
αὐτῶν. καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Ἱερεμιὴλ υἱῷ τοῦ βασι
λέως, καὶ τῷ Σαραΐᾳ υἱῷ Ἐσριὴλ συλλαβεῖν τὸν Βαρούχ, καὶ
τὸν Ἱερεμίαν, καὶ κατεφύβησαν. Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς
Ἱερεμίαν μετὰ τὸ κατακαῦσαι τὸν βασιλέα τὸ χαρτίον πάντας
τοὺς λόγους, οὓς ἔγραψε Βαρούχ ἀπὸ στόματος Ἱερεμίου. λέ
γων, πάλιν λάβε σὺ χαρτίον ἕτερον. καὶ γράψον πάντας τοὺς
λόγους τοὺς ὄντας ἐπὶ τοῦ χαρτίου, οὓς κατέκαυσεν ὁ βασι
λεὺς Ἰωακείμ. καὶ ἐρεῖς οὕτως εἶπε κύριος. σὺ κατέκαυσας τὸ
χαρτίον τοῦτο. λέγων σοὶ τί ἔγραψας ἐπ' αὐτῷ λέγων ὅτι
πορδεύομενος εἰσελεύσεται βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ ἐξολε
θρεύσει τὴν γῆν ταύτην. καὶ ἐκλείψει ἐπ' αὐτῆς, ἄνθρωπος
καὶ κτῆνος. σοὶ τοῦτο οὕτως εἶπε κύριος τῷ Ἰωακείμ βασιλεῖ
Ἰούδα οὐκ ἔσται αὐτῷ καθήμενος τοῦ θρόνου Δαβίδ. καὶ τὸ θνη
σιμαῖον αὐτοῦ, ἔσται ἐρριμμένον ἐν τῷ καύματι τῆς ἡμέρας

ὅτι μέγας ὁ θυμὸς καὶ ὁ ὀργὴ κυρίου ἦν ἐλάλησεν ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ ἐποίησε Βαρούχ κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Ιερεμίας, τοῦ ἀναγνῶναι ἐν τῷ βιβλίῳ τοὺς λόγους κυρίου ἐν οἴκῳ κυρίου. Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἔτει τῷ ὀγδόῳ τοῦ βασιλέως Ιωακὶμ ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἐνάτῳ, ἐξεκλησίασαν νηστείαν κατὰ πρόσωπον κυρίου πᾶς ὁ λαὸς ἐν Ιερουσαλήμ. καὶ οἱ κατοικοῦντες Ιούδα. καὶ ἀνέγνωσε Βαρούχ ἐν τῷ βιβλίῳ τοὺς λόγους Ιερεμίου ἐν οἴκῳ κυρίου. ἐν οἴκῳ γαμαρίου. ἱεροῦ σαφὰν τοῦ γραμματέως. ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἐπάνω ἐν προθύροις πύλης τοῦ οἴκου κυρίου τῆς καινῆς ἐν ὠσὶ παντὸς τοῦ λαοῦ. καὶ ἤκουσε μιχαίας υἱὸς γαμαρίου υἱοῦ σαφάν. ἅπαντας τοὺς λόγους κυρίου ἐκ τοῦ βιβλίου. καὶ κατέβη εἰς οἶκον τοῦ βασιλέως, εἰς ἐν οἶκον τοῦ γραμματέως. καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ πάντες οἱ ἄρχοντες ἐκάθηντο. ἐλισαμὰ ὁ γραμματεύς. καὶ δαλαίας υἱὸς σαλημίου. καὶ ἐὼνάθαν υἱὸς ἀκχοβὼρ, καὶ γαμαρίας υἱὸς σαφὰν. καὶ σεδεκίας υἱὸς ἀνανίου. καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες. καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς μιχαίας πάντας τοὺς λόγους οὓς ἤκουσε ἀναγινώσκοντος τοῦ Βαρούχ εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ. καὶ ἀπέστειλαν πάντες οἱ ἄρχοντες πρὸς Βαρούχ υἱὸν νηρίου υἱοῦ σουδὶ υἱοῦ ραθαγίου. υἱοῦ σελεμίου. υἱοῦ χουσὶ λέγοντες, τὸ χαρτίον ἐν ᾧ σὺ ἀνεγινώσκεις ἐν αὐτῷ ἐν ὠσὶ τοῦ λαοῦ, λάβε αὐτὸ εἰς τὴν χεῖρά σου. καὶ ἦκε. καὶ ἔλαβε Βαρούχ τὸ χαρτίον, καὶ κατέβη πρὸς αὐτούς. καὶ εἶπον αὐτῷ. πάλιν ἀνάγνωθι εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν. καὶ ἀνέγνω Βαρούχ. καὶ ἐγενήθη ὡς ἤκουσαν πάντας τοὺς λόγους, σωνεβουλεύσαντο ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ. καὶ εἶπον. ἀναγγείλοντες ἀναγγείλωμεν τῷ βασιλεῖ ἅπαντας τοὺς λόγους τούτους. καὶ τὸν Βαρούχ ἠρώτησαν λέγοντες πόθεν ἔγραψας πάντας τοὺς λόγους τούτους. καὶ εἶπε Βαρούχ ἀπὸ στόματος αὐτοῦ. ἀνήγγειλέ μοι Ιερεμίας πάντας τοὺς λόγους τούτους. καὶ ἐγὼ ἔγραφον ἐν βιβλίῳ. καὶ εἶπον τῷ Βαρούχ βάδισον

ὑμῶν καὶ ὃ προφυεῖται ὀπίσω θεῶν ἑτέρων τῦ δουλεύειν αὐτοῖς καὶ οἰκήσατε ἐπὶ τῆς γῆς ἣν ἔδωκα ὑμῖν, καὶ βῖς πατράσιν ὑμῶν· καὶ ὑκ ἐκλίνατε τὰ ὦτα ὑμῶν, καὶ ὑκ ἐσκηνώσατε· καὶ ἔ σησαν ὑοὶ ἰωναδὰβ ὑὸ ῥηχὰβ τὴν ἐνολὴν τῦ πατρὸς αὐτῶν. ὁ δὲ λαὸς τῦτος ὑκ ἤκουσέ μου. διὰ τῦτο οὕτως εἶπε κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ φέρω ἐπὶ ἰούδαν, καὶ ἐπὶ βὺς κατοικῦντας ἰερυσαλὴμ πᾶν τα τὰ κακὰ, ἃ ἐλάλησα ἐπ' αὐτούς. διὰ τῦτο οὕτως εἶπε κύριος. ἐπεὶ ὑ ἤκουσαν ὑοὶ ἰωναδὰβ ὑὸ ῥηχὰβ τὴν ἐνολὴν τῦ πατρὸς αὐτῶν ὃν ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν, διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ὁ θεὸς τῦ ἰσραήλ· ὑκ ἐκλείψει ἀνὴρ τῶν ὑἱῶν ἰωναδὰβ ὑὸ ῥηχὰβ παρεσηκὼς κατὰ πρόσωπόν μου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς γῆς.

Κεφάλαιον. λϛ. 36.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ τετάρτῳ ἰωακεὶμ ὑῷ ἰωσίου βασιλέως ἰούδα. ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων. λάβε σεαυτῷ χαρτίον βιβλίου. καὶ γράψον ἐπ' αὐτῷ πάντας βὺς λόγους, οὓς ἐλάλησα πρὸς σὲ περὶ ἰσραὴλ καὶ περὶ ἰούδα, καὶ περὶ πάντα τὰ ἔθνη ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐλάλησα πρός σε ἀφ' ἡμερῶν ἰωσίου βασιλέως ἰούδα, καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ἴσως ἀκούσεται ὁ οἶκος ἰούδα, πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐγὼ λογίζομαι ποιῆσαι αὐτοῖς, ἵνα ἀποστρέψωσιν ἕκαστος ἀπὸ ὁδοῦ τῆς πονηρᾶς αὐτῶν. καὶ ἵλεως ἔσομαι τοῖς ἀδικίαις αὐτῶν καὶ τοῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν. καὶ ἐκάλεσεν ἱερεμίας τὸν βαρὺχ ὑὸν νηρίου, καὶ ἔγραψεν ἀπὸ στόματος ἱερεμίου, πάντας τοὺς λόγους κυρίου οὓς ἐχρημάτισε πρὸς αὐτὸν ἐς χαρτίον βιβλίου. καὶ ἐνετείλατο ἱερεμίας τῷ βαρὺχ λέγων. ἐγὼ φυλάσσομαι. κἀγὼ μὴ δύναμαι εἰσελθεῖν εἰς οἶκον κυρίου, καὶ ἀναγνώσῃ ἐν τῷ χαρτίῳ οὗτῳ εἰς τὰ ὦτα τῦ λαῦ ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν ἡμέρᾳ νηστείας. καὶ ἐν ὡσὶ παντὸς ἰούδα τῶν ἐρχομένων ἐκ πόλεων αὐτῶν ἀναγνώσῃ αὐτοῖς. ἴσως πεσεῖται ἔλεος αὐτῶν, κατὰ πρόσωπον κυρίου, καὶ ἀποστρέψωσιν ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηρᾶς

ὅτι μέγας

τὸν ἱππέα αὐτῆς, καὶ πᾶσαν τὴν οἰκίαν βαχαβίν· καὶ ἐσύναγον
αὐτοὺς εἰς οἶκον κυρίου εἰς τὸ παστοφόριον ἡμῶν ἀνανίου, ἡγὲ ἀνανί
ου ἡγὲ γοδολίου ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ· ὃ ἦν ἐπὶς τοῦ οἴκου τῶν ἀρ
χόντων τῶν ἱπάνω τοῦ οἴκου μαασαίου ἡγὲ σελλὰμ τοῦ φυλάσ
σοντος τὴν ὁδόν· καὶ ἔδωκα κατὰ πρόσωπον αὐτῶν κράμι
ον οἶνου, καὶ ποτήρια· καὶ εἶπα πίετε οἶνον· καὶ εἶπον οὐ μὴ πί
ομεν οἶνον· ὅτι ἰωναδὰβ ἡγὸς ῥηχὰβ ὁ πατὴρ ἡμῶν ἐνετείλατο
ἡμῖν λέγων· μὴ πίητε οἶνον ὑμεῖς καὶ οἱ ἡγοὶ ὑμῶν ἕως αἰῶνος
καὶ οἰκίας μὴ οἰκοδομήσητε, καὶ σπέρμα μὴ σπείρητε ἡ
ἀμπελῶν μὴ ἔσται ὑμῖν, ὅτι ἐν σκιναῖς κατοικήσετε πάσας τὰς ἡ
μέρας τῆς ζωῆς ὑμῶν, ὅπως ἂν ζήσητε ἡμέρας πολλὰς ἐπὶ τῆς
γῆς· ἐφ' ἧς σὺ παροικεῖς ὑμεῖς ἐπ' αὐτῆς. καὶ ἠκούσαμεν τῆς φω
νῆς ἰωναδὰβ τοῦ πατρὸς ἡμῶν πρὸς τὸ μὴ πιεῖν οἶνον πάσας τὰς
ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· ὑμεῖς καὶ αἱ γυναῖκες ὑμῶν, καὶ οἱ ἡγοὶ
ὑμῶν· καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν· ἡ πρὸς τὸ μὴ οἰκοδομεῖν οἰκί
ας τοῦ κατοικεῖν ἐκεῖ καὶ ἀμπελὼν ἡ ἀγρὸς, καὶ σπέρμα, οὐκ ἐγέ
νετο ὑμῖν· καὶ ᾠκήσαμεν ἐν σκιναῖς· καὶ ἠκούσαμεν καὶ ἐποιή
σαμεν κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο ἡμῖν ἰωναδὰβ ὁ πατὴρ ἡ
μῶν· καὶ ἐγενήθη ὅτε ἀνέβη ναβουχοδονόσορ τὴν γῆν καὶ εἰ
πομεν· εὐαβάντες εἰσελθυσόμεθα εἰς ἰερουσαλὴμ· ἀπὸ προσώ
που τῶν χαλδαίων καὶ ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως τῶν ἀσ
συρίων, καὶ ᾠκήσαμεν ἐκεῖ· καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με,
λέγων· οὕτως λέγει κύριος σαβαώθ· καὶ ἔσπον ἀνθρώπῳ ἰουδ
δα, καὶ τοῖς καθημένοις ἐν ἰερουσαλὴμ· οὐ μὴ λάβητε παιδείαν τοῦ
ἀκούειν τοὺς λόγους μου· ἐσήμανε ῥήματα· ἡγοὶ ἰωναδὰβ, ἡγοῦ ῥη
χάβ· ὃς ἐνετείλατο τοῖς τέκνοις αὐτοῦ πρὸς τὸ μὴ πιεῖν οἶνον· καὶ
οὐκ ἐπίεσαν· καὶ ἐγὼ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ὀρθρου· καὶ ἐλάλησα
καὶ οὐκ ἐσηκούσατέ μου· καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς τοὺς παῖδάς
μου τοὺς προφήτας λέγων· ἀποστράφητε ἕκαστος ἀπὸ τῆς γῆς ὁ
δοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς· καὶ βελτίω ποιήσατε τὰ ἐπιτηδεύματα

ὃς αὐτῶν. καὶ ἐπέστρεψαν σήμερον τὸ πρωῒ καὶ εὐθὺς πρὸς δ
φθαλμοὺς μου τοῦ καλέσαι ἄφεσιν ἕκαστον τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ
σωβὲλ ἐν σχοινίῳ. κατὰ πρόσωπόν μου, ἐν ᾧ οἴκῳ ὠνο
μάσθη τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ. καὶ ἐπεστρέψατε καὶ ἐβεβήλω
σατε τὸ ὄνομά μου, τοῦ ἐπιστρέψαι ἕκαστον τὸν παῖδα αὐτοῦ καὶ ἕ
καστον τὴν παιδίσκην αὐτοῦ οὓς ἐξαπεστείλατε ἐλευθέρους· τῇ ψυ
χῇ αὐτῶν τοῦ εἶναι ὑμῖν, εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας. σχατῶς δὲ εἶ
πε κύριος. ὑμεῖς οὐκ ἠκούσατέ μου, τοῦ καλέσαι ἕκαστον ἄφεσιν
πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. καὶ ἕκαστον πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ. ἰδοὺ
ἐγὼ καλῶ ἄφεσιν ὑμῖν εἰς μάχαιραν. καὶ εἰς λοιμὸν καὶ εἰς λιμόν. καὶ δώσω ὑμᾶς εἰς σκορπισμὸν πάσαις ταῖς βασιλείαις
ταῖς γῆς. καὶ δώσω τοὺς ἄνδρας τοὺς παραπεπλευθότας τὴν δι
αθήκην μου τοὺς μὴ στήσαντας τὰ ῥήματα τῆς διαθήκης μου, ἣν ἐποίησαν κα
τὰ πρόσωπόν μου. ἐν μόσχου οὗ ἐποίησαν κατὰ πρόσωπόν μου
ἐργάσασθαι αὐτῷ, τοὺς ἄρχοντας ἰούδα. καὶ τοὺς δυνάστας, καὶ
τοὺς ἱερεῖς. καὶ πάντα λαόν. καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν δυ
καὶ ἔσται τὰ θνησιμαῖα αὐτῶν, βρῶσις τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ,
καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς. καὶ τὴν συναγωγὴν βασιλέα τῆς ἰουδαίας
καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν δώσω εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ εἰς
δύναμις βασιλέως βαβυλῶνος τοῖς ἀναβαίνουσιν ἀπ' αὐτῶν.
ἰδοὺ ἐγὼ σωτάσσω φησὶ κύριος. καὶ ἐπιστρέψω αὐτοὺς εἰς τὴν
γῆν ταύτην, καὶ πολεμήσουσιν ἐπ' αὐτὴν, καὶ λήψονται αὐτὴν,
καὶ κατακαύσουσιν αὐτὴν ἐν πυρί. καὶ τὰς πόλεις ἰούδα, καὶ δώ
σω αὐτὰς ἐρήμους ἀπὸ τῶν κατοικούντων.

Κεφάλαιον. λε. 35.

Λόγος ὁ γενόμενος πρὸς ἱερεμίαν παρὰ κυρίου ἐν ἡ
δ μέραις ἰωακεὶμ, βασιλέως ἰούδα, λέγων. βάδισον
εἰς οἶκον ἀρχαβείν, καὶ λάλησον αὐτοῖς, εἰς οἶκον κυρίου εἰς
μίαν τῶν παστάδων. καὶ πολεῖς αὐτοῖς οἶνον. καὶ ἐξήγαγον τὸν ἰε
χονίαν υἱὸν ἱερεμίου υἱοῦ χαβασσίου, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, καὶ

οὕτως εἶπε κύριος. βαδίζων πρὸς σεδεκίαν βασιλέα ἰούδα. καὶ
ἐρεῖς αὐτῷ, οὕτως εἶπε κύριος. παραδόσει παραδοθήσεται ἡ πό
λις αὕτη, εἰς χεῖρας βασιλέως βαβυλῶνος. καὶ συμπρήσει αὐ
τὴν, καὶ καύσει αὐτὴν ἐν πυρί. καὶ σὺ οὐ μὴ σωθῇς ἐκ χειρὸς αὐ
τοῦ. καὶ συλλήψει συλληφθήσῃ, καὶ εἰς χεῖρας αὐτοῦ δοθήσῃ, καὶ
ὀφθαλμοί σου τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὄψονται αὐτοῦ. καὶ τὸ σόμα
αὐτοῦ μετὰ τοῦ σόματός σου λαλήσει. καὶ εἰς βαβυλῶνα εἰσελεύ
σῃ. ἀλλὰ ἄκουσον λόγον κυρίου. σεδεκία βασιλεῦ ἰούδα. οὕ
τως λέγει κύριος. οὐκ ἀποθανῇ ἐν ῥομφαίᾳ. ἐν εἰρήνῃ ἀποθανῇ
καὶ ὡς ἔκλαυσαν τοὺς πατέρας σου τοὺς βασιλεύσαντας πρότε
ρόν σου, κλαύσονται καὶ σέ. ὅτι λόγον ἐγὼ ἐλάλησα ἔφη κύριος. καὶ ἐλάλησεν ἱερεμί
ας πρὸς τὸν βασιλέα σεδεκίαν πάντας τοὺς λόγους τούτους ἐν ἱε
ρουσαλήμ, καὶ ἡ δύναμις βασιλέως βαβυλῶνος ἐπολέμει ἐπὶ ἱε
ρουσαλήμ, καὶ ἐπὶ τὰς πόλεις ἰούδα. καὶ ἐπὶ λαχείς. καὶ ἐπὶ ἀ
ζηκα. ὅτι αὗται κατελείφθησαν ἐν πόλεσιν ἰούδα πόλεις ὀχυραί.
Ο λόγος ὁ γενόμενος πρὸς ἱερεμίαν παρὰ κυρίου, μετὰ τὸ σω
τελέσαι τὸν βασιλέα σεδεκίαν διαθήκην πρὸς πάντα λαὸν τὸν κα
λέσαι ἄφεσιν τοῦ ἐξαποστεῖλαι ἕκαστον τὸν παῖδα αὐτοῦ, καὶ ἕ
καστον τὴν παιδίσκην αὐτοῦ τὸν ἑβραῖον, καὶ τὴν ἑβραίαν, ἐλευ
θέρους πρὸς τὸ μὴ δουλεύειν ἄνδρα ἐξ ἰσραηλ. καὶ ἐπεστράφησαν
πάντες οἱ μεγιστᾶνες, καὶ πᾶς ὁ λαὸς οἱ εἰσελθόντες ἐν τῇ δι
αθήκῃ τοῦ ἀποστεῖλαι ἕκαστον τὸν παῖδα αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὴν παι
δίσκην αὐτοῦ. καὶ ἄφεσαν αὐτοὺς εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας. καὶ
ἐγενήθη λόγος κυρίου πρὸς ἱερεμίαν λέγων. οὕτως εἶπε κύριος ὁ
θεὸς ἰσραηλ. ἐγὼ διεθέμην διαθήκην πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἐξηλόμην αὐτούς, ἐκ γῆς αἰγύπτου ἐξ οἴκου δου
λείας. λέγων. ὅταν πληρωθῇ ἐξ ἔτη ἀποστελεῖς ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν σου
τὸν ἑβραῖον ὃς παραθήσεταί σοι, καὶ ἐργᾶταί σοι ἐξ ἔτη. καὶ ἀ
ποστελεῖς αὐτὸν ἐλεύθερον. καὶ οὐκ ἤκουσάν μου, καὶ οὐκ ἔκλινεν τὸ

ἐγὼ σώσω αὐτὴν σωσουλασιν καὶ ἰαμαι καὶ ἰατεύσω αὐτὴν καὶ φανερώσω αὐτοῖς εἰσακούειν καὶ ἰατεύσω αὐτούς. καὶ ποιήσω εἰρήνην καὶ πίστιν καὶ ἀποστρέψω τὴν ἀποικίαν Ἰούδα καὶ ἀποικίαν Ἰσραὴλ καὶ οἰκοδομήσω αὐτοὺς, καθὼς καὶ πρότερον καὶ καθαριῶ αὐτοὺς, ἀπὸ πασῶν τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν, ὧν ἥμαρτόν μοι, καὶ ἃ μὴ μνησθήσομαι ἁμαρτιῶν αὐτῶν ὧν ἥμαρτόν μοι, καὶ ἀπίσησάν μου. καὶ ἔσται εἰς ὑψοσύνην, καὶ εἰς αἴνεσιν καὶ εἰς μεγαλειότητα παντὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς, οἵτινες ἀκούσονται πάντα τὰ ἀγαθὰ ἃ ἐγὼ ποιήσω. καὶ φοβηθήσονται καὶ πικρανθήσονται περὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν, καὶ περὶ πάσης εἰρήνης ἧς ἐγὼ ποιήσω αὐτοῖς. οὕτως εἶπε κύριος. ἔτι ἀκουσθήσονται ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. ᾧ ὑμεῖς λέγετε. ἔρημος ἔσται ἀπὸ ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν ἐν πόλεσιν Ἰούδα. καὶ ἔξωθεν Ἰερουσαλὴμ τοῖς ἠρημωμένοις. παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἄνθρωπον καὶ κτήνη. φωνὴ εὐφροσύνης. καὶ φωνὴ χαρμοσύνης. φωνὴν νυμφίου. καὶ φωνὴν νύμφης. φωνὴ λεγόντων ἐξομολογεῖσθε κυρίῳ παντοκράτορι. ὅτι χρηστὸς κύριος. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. καὶ εἰσφερόντων θυσίαν ἐν οἴκῳ κυρίου. ὅτι ἐπιστρέψω πᾶσαν τὴν ἀποικίαν τῆς γῆς ἐκείνης. κατὰ τὸ πρότερον εἶπε κύριος. οὕτως εἶπε κύριος τῶν δυνάμεων, ἔτι ἔσται ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ τῷ ἐρήμῳ, παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἄνθρωπον καὶ κτήνη ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτοῦ. καταλύματα ποιμένων κοιταζόντων πρόβατα ἐν πόλεσι τῆς ὀρεινῆς. καὶ ἐν πόλεσι τῆς σεφηλᾶ, καὶ ἐν πόλεσι τῆς νοτίου. καὶ ἐν γῇ Βενιαμίν. καὶ ἐν τοῖς κύκλῳ Ἰερουσαλὴμ. καὶ ἐν πόλεσιν Ἰούδα. ἔτι παρελεύσεται πρόβατα ἐπὶ χεῖρα ἀριθμοῦντος εἶπε κύριος.

Κεφάλαιον. λδ'. 34.

Λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἰερεμίαν παρὰ κυρίου.

δ Καὶ ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς βαβυλῶνος, καὶ πᾶν στρατόπεδον αὐτοῦ. καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἀρχῆς αὐτοῦ ἐπολέμουν ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ. καὶ πάσας τὰς πόλεις Ἰούδα. λέγων

θήσομαι αὐτοῖς διαθήκην αἰώνιον. ἣν ἃ μὴ ἀποστρέψω ἀπ' ὄπισθεν αὐτῶν. καὶ τὸν φόβον μου δώσω εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν, πρὸς τὸ μὴ ἀποστῆναι αὐτοὺς τοῦ ὀπίσω μου. καὶ ἐπισκέψομαι τοῦ ἀγαθῶσαι αὐτούς, καὶ φυτεύσω αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ ταύτῃ ἐν πίστει. καὶ ἐν παντὶ καρδίᾳ μου, καὶ ἐν πάσῃ ψυχῇ. ὅτι οὕτως εἶπε κύριος. καθὰ ἐπήγαγον ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον πάντα τὰ κακὰ τὰ μεγάλα ταῦτα. οὕτως ἐγὼ ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς πάντα τὰ ἀγαθά. ἃ ἐλάλησα ἐπ' αὐτούς. καὶ κληθήσονται ἔτι ἀγροὶ ἐν τῇ γῇ ᾗ σὺ λέγεις. ἄβατον ἔσται ἀπὸ ἀνθρώπων καὶ κτήνους. καὶ παραδόθησαν εἰς χεῖρας χαλδαίων. καὶ κτήσονται ἀγροὺς ἐν ἀργυρίῳ. καὶ γράψας ἐν βιβλίῳ, καὶ σφραγιῇ, καὶ διαμαρτύρη μάρτυρας ἐν γῇ βενιαμίν. καὶ κύκλῳ τῆς ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πόλεσιν ἰούδα, καὶ ἐν πόλεσιν τοῦ ὄρους καὶ ἐν πόλεσι τῆς σεφηλά. καὶ ἐν πόλεσι τῆς ναγέβ. ὅτι ἀποστρέψω τὰς ἀποικίας αὐτῶν.

Κεφ. λγ. 33.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς ἱερεμίαν δεύτερον. καὶ αὐτὸς ἦν ἔτι συνεχόμενος ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς. λέγων. οὕτως εἶπε κύριος ὁ ποιῶν γῆν, καὶ πλάσας αὐτὴν, τοῦ ἀνορθῶσαι αὐτήν. κύριος ὄνομα αὐτῷ. καὶ κράξον πρός με, καὶ ἀποκριθήσομαί σοι. καὶ ἀπαγγελῶ σοι μεγάλα καὶ ἰσχυρά. ἃ οὐκ ἔγνως αὐτά, ὅτι οὕτως εἶπε κύριος ὁ θεὸς ἰσραὴλ περὶ οἴκων τῆς πόλεως ταύτης. καὶ περὶ οἴκων βασιλέως ἰούδα τῶν καθημένων εἰς χαράκωμα. καὶ προμαχῶνας τοῦ μαχέσθαι πρὸς τοὺς χαλδαίους. καὶ πλήρωσιν αὐτὴν νεκρῶν τῶν ἀνθρώπων, οὓς ἐπάταξα ἐν ὀργῇ μου. καὶ ἐν θυμῷ μου. καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, περὶ πασῶν τῶν πονηριῶν αὐτῶν. ἰδοὺ

τη, ὡς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος. καὶ λήψεται αὐτὴν, καὶ ἔξουσιν οἱ χαλδαῖοι πολεμοῦντες ἐπ' τὴν πόλιν ταύτην. καὶ κατάκαυσι τὴν πόλιν ταύτην ἐν πυρί. καὶ κατακαύσουσι τὰς οἰκίας ἐν αἷς ἐθυμίασαν, ἐν αὐτοῖς ἐπὶ τῶν δωμάτων αὐτῶν, τῇ βάαλ. καὶ ἐσπεισάσθωσαν θεοῖς ἑτέροις, πρὸς τὸ παραπικρᾶναί με, ὅτι ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. καὶ οἱ υἱοὶ Ἰούδα. μόνοι τρίβοντες τὸ τρυπὸν κατ' ὀφθαλμούς μου ἐκ νεότητος αὐτῶν. ὅτι ἐπὶ τὴν ὀργήν μου, καὶ ἐπὶ τὸν θυμόν μου, ἔσται ἡ πόλις αὕτη, ἀφ' ἧς ἡμέρας ᾠκοδόμησαν αὐτήν. καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἀπαλλάξαι αὐτὴν ἀπὸ προσώπου μου. διὰ πάσας τὰς πονηρίας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ Ἰούδα ὅσα ἐποίησαν πικραίνειν με. αὐτοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν καὶ οἱ μεγιστάνες αὐτῶν, καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν. καὶ οἱ προφῆται αὐτῶν. ἄνδρες Ἰούδα, καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἰλιὰμ. καὶ ἐστράφησαν πρός με νῶτον. καὶ οὐ πρόσωπον αὐτῶν. καὶ ἐδίδαξα αὐτοὺς ὀρθρίζων. καὶ ἐκκλίνειν λαβεῖν παιδείαν. καὶ ἔθηκαν τὰ μιάσματα αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ. ᾧ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ, ἐν ἀκαθαρσίαις αὐτῶν. καὶ ᾠκοδόμησαν τοὺς βωμοὺς ἐν τῇ βάαλ τοὺς ἐν φάραγγι υἱοῦ ἐννόμ. τοῦ ἀναφέρειν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν. καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν, τῷ μολόχ, βασιλεῖ. ἃ οὐ συνέταξα αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἀνέβη ἐπὶ καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὸ βδέλυγμα τοῦτο, πρὸς τὸ ἐξαμαρτάνειν τὴν Ἰούδαν. Καὶ νῦν οὕτως εἶπε κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, ἐπὶ τὴν πόλιν ἣν σὺ λέγεις παραδοθήσεται εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος ἐν μαχαίρᾳ, καὶ ἐν λιμῷ, καὶ ἐν ἀποσκευῇ. ἰδοὺ ἐγὼ σωάγω αὐτοὺς ἐκ πάσης τῆς γῆς, οὗ διέσπειρα αὐτοὺς ἐκεῖ ἐν ὀργῇ μου καὶ ἐν θυμῷ μου. καὶ ἐν παροξυσμῷ μεγάλῳ. καὶ ἀποστρέψω αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον αὐτῶν. καὶ καθιῶ αὐτοὺς πεποιθότας. καὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν. καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν. καὶ δώσω αὐτοῖς ὁδὸν ἑτέραν, καὶ καρδίαν ἑτέραν, φοβεῖσθαί με πάσας ἡμέρας. εἰς ἀγαθὸν αὐτοῖς, καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν μετ' αὐτούς. καὶ στήσω

πλείους. διὰ οὕτως εἶπε κύριος. διὰ κληθήσονται ἀγροὶ καὶ οἰκίαι,
καὶ ἀμπελῶνες ἐν τῇ γῇ ταύτῃ. καὶ προσεύξαμαι πρὸς κύριον μετὰ
τὸ δοῦναί με τὴν βιβλίον τῆς κλήσεως. πρὸς βαρουχ λόγον νηρίου. λέγων. ὁ θεὸς κύριε σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. τῇ
ἰσχύϊ σου τῇ μεγάλῃ καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ καὶ τῷ
μετεώρῳ, ὃ μὴ ἀποκρυβῇ ἀπὸ σοῦ. οὐθὲν ποιῶν ἔλεος ἐς χιλιάδας, καὶ ἀποδιδοὺς ἁμαρτίας πατέρων ἐς κόλπους τέκνων αὐτῶν μετ' αὐτούς, ὁ θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρός. κύριος μεγάλης βουλῆς, καὶ δυνατὸς ποιῆσαι. ὁ θεὸς ὁ μέγας ὁ παντοκράτωρ, καὶ μεγαλώνυμος κύριος. οἱ ὀφθαλμοί σου ἀνοιγόμενοι. ἐς τὰς ὁδοὺς πάσας τῶν υἱῶν τ ἀνθρώπων, δοῦναι ἑκάστῳ
κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. ὃς ἐποίησας σημεῖα καὶ τέρατα ἐν γῇ αἰ
γύπτῳ, καὶ ἕως τ ἡμέρας ταύτης. καὶ ἐν ἰσραὴλ. καὶ ἐν ὄχλοις γηγενέ
σι, καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα, ὡς ἡμέρα αὕτη. καὶ ἐξήγαγες τὸν λαόν σου ἰσραὴλ, ἐκ γῆς αἰγύπτου. ἐν σημείοις καὶ ἐν τέρασιν, ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ. καὶ ἐν ὁράμασι μεγάλοις. καὶ ἔδωκας αὐτοῖς τὴν γῆν ταύτην, ἣν ὤμοσας
τοῖς πατράσιν αὐτ. γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι. καὶ εἰσῆλθον
καὶ ἔλαβον αὐτήν, καὶ οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς σου. καὶ ἐν τοῖς προ
στάγμασί σου, οὐκ ἐπορεύθησαν. ἅπαντα ἃ ἐνετείλω αὐτοῖς ποιῆσαι, οὐκ ἐποίησαν. καὶ ἐποίησαν συμβῆναι αὐτοῖς πάντα τὰ
κακὰ ταῦτα. ἰδοὺ ὄχλοι ἥκασι ἐς τὴν πόλιν συλλαβεῖν αὐτήν.
καὶ ἡ πόλις ἐδόθη εἰς χεῖρας χαλδαίων τῶν πολεμούντων
αὐτὴν ἀπὸ προσώπου μαχαίρας. καὶ τὸ λοιμοῦ, ὡς ἐλάλησας οὕτως ἐγένετο. καὶ σὺ λέγεις πρός με κατάσκεψαι σεαυτῷ ἀργύριον. καὶ ἔγραψα βιβλίον, καὶ ἐσφραγισάμην. καὶ ἐπεμαρτυράμην μάρτυρας. καὶ ἡ πόλις ἐδόθη εἰς χεῖρας χαλδαίων. καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων. ἐγὼ κύριος ὁ
θεὸς πάσης σαρκός. μὴ, ἀπ' ἐμοῦ κρυβήσεταί τί. διατὸ οὕτως
εἶπε κύριος ὁ θεὸς ἰσραήλ. δοθήσεται παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη

ἐχεράκωσαν ἐν Ἰερουσαλήμ. καὶ Ἱερεμίας ἐφυλάσσετο ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς, ἥτις ἦν ἐν οἴκῳ βασιλέως. ἐν ᾗ κατέκλεισεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας. λέγων, διὰ τί σὺ προφητεύεις. λέγων. οὕτως εἶπε κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τὴν πόλιν ταύτην ἐν χειρὶ βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ λήψεται αὐτήν. καὶ Σεδεκίας βασιλεὺς Ἰούδα. οὐ μὴ φύγῃ ἐκ χειρὸς τῶν Χαλδαίων. ὅτι παραδόσει παραδοθήσεται εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος. καὶ λαλήσει στόμα αὐτοῦ πρὸς στόμα αὐτοῦ. καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ, οὓς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὄψονται. καὶ εἰσελεύσεται εἰς Σεδεκίαν εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἐκεῖ ἀποθανεῖται. καὶ ὁ λόγος κυρίου ἐγενήθη πρὸς Ἱερεμίαν λέγων. ἰδοὺ Ἀναμεὴλ υἱὸς Σαλὼμ ἀδελφοῦ πατρός σου, ἔρχεται πρὸς σὲ λέγων. κλῆσαι σεαυτῷ τὸν ἀγρόν μου τὸν ἐν Ἀναθώθ. ὅτι σοὶ κρίμα τοῦ ἀγχιστείας παραλαβεῖν ἐκτίσιν. καὶ ἦλθε πρός με Ἀναμεὴλ υἱὸς Σαλὼμ, ἀδελφοῦ πατρός μου, κατὰ τὸν λόγον κυρίου, εἰς τὴν αὐλὴν τῆς φυλακῆς. καὶ εἶπε. κλῆσαι σεαυτῷ τὸν ἀγρόν μου τὸν ἐν γῇ Βενιαμὶν τὸν ἐν Ἀναθώθ, ὅτι σοὶ κρίμα κτήσασθαι αὐτὸν, καὶ σὺ πρεσβύτερος. καὶ ἔγνων ὅτι λόγος κυρίου ἐστὶ, καὶ ἐκτησάμην τὸν ἀγρὸν Ἀναμεὴλ υἱοῦ ἀδελφοῦ πατρός μου. καὶ ἔστησα αὐτῷ τὰ ἀργύρια. καὶ ἔγραψα εἰς βιβλίον, καὶ ἐσφράγισάμην. καὶ διεμαρτυράμην μάρτυρας. καὶ ἔστησα τὰ ἀργύρια ἐν ζυγῷ, καὶ ἔλαβον τὸ βιβλίον τῆς κτήσεως τὸ ἀναγεγραμμένον καὶ ἐσφραγισμένον καὶ ἔδωκα αὐτὸ Βαρὺχ υἱῷ Νηρίου υἱοῦ Μασαΐου κατ' ὀφθαλμοὺς Ἀναμεὴλ υἱοῦ ἀδελφοῦ πατρός μου. καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἀνδρῶν, τῶν παρεστηκότων, μαρτύρων, καὶ γραφόντων ἐν Βιβλίῳ τῆς κτήσεως. καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν Ἰουδαίων, τῶν καθημένων ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς. καὶ συνέταξα Βαρὺχ, κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν. λέγων οὕτως εἶπε κύριος παντοκράτωρ. ὁ θεὸς Ἰσραήλ. λάβε τὸ βιβλίον τῆς κτήσεως τοῦτο, καὶ τὸ βιβλίον τὸ ἀνεγνωσμένον. καὶ θὲς αὐτὸ εἰς ἀγγεῖον ὀστράκινον, ἵνα διαμείνῃ ἡμέρας

γνώμου. διὰ αὐτὸ, ὃν ἐνέμεινα ἐν τῇ διαθήκῃ μου. καὶ ἐγὼ ἐμέλησα αὐτῶν φησὶ κύριος. διὰ αὕτη ἡ διαθήκη μου, ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ ἰσραὴλ. μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας φησὶ κύριος, διδοὺς δώσω νόμους μου, εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν. καὶ ἐν καρδίας αὐτῶν γράψω αὐτούς. καὶ ὀφθήσομαι αὐτοῖς, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν. καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν. καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν, ἕκαστος τὸν πολίτην αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ λέγων, γνῶθι τὸν κύριον διὰ πάντων εἰδήσουσί με ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν, ἕως μεγάλου αὐτῶν διὰ ἵλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν. καὶ τῶν ἁμαρτιῶν, αὐτῶν, οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι. Ἐὰν ὑφωθῇ ὁ οὐρανὸς εἰς μετέωρον φησὶ κύριος, καὶ ἐὰν ταπεινωθῇ ὁ ἔσαφος τῆς γῆς, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀποβλοκιμῶ τὸ γένος ἰσραὴλ φησὶ κύριος, περὶ πάντων ὧν ἐποίησαν. οὕτως εἶπε κύριος ὁ δοὺς τὸν ἥλιον εἰς φῶς τῆς ἡμέρας. συνήγων καὶ ἀστέρας εἰς φῶς τῆς νυκτός. καὶ κραυγὴν ἐν θαλάσσῃ. καὶ ἐβόμβησε τὰ κύματα αὐτῆς. κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ. ἐὰν παύσωνται οἱ νόμοι οὗτοι ἀπὸ προσώπου μου φησὶ κύριος. καὶ τὸ γένος ἐν ἰσραὴλ παύσεται, γενέσθαι ἔθνος. καὶ τὰ πρόσωπόν μου πάσας τὰς ἡμέρας. ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται φησὶ κύριος. καὶ οἰκοδομηθήσεται πόλις τῷ κυρίῳ ἀπὸ πύργων ὠναμεήλ, ἕως πύλης τῆς γωνίας. καὶ ἐξελεύσεται ἡ διαμέτρησις αὐτῆς ἀπέναντι αὐτῆς, ἕως βουνῶν γαρήβ. καὶ περικυκλωθήσεται κύκλῳ ἐξ ἐκλεκτῶν λίθων. καὶ πάντες ἀσαρημώθ, ἕως χαμαάρρου ἀχελκιφφώ. ἕως γωνίας πύλης. ἵππων ἀπατολῆς. ἁγίασμα τῷ κυρίῳ. καὶ οὐκέτι οὐ μὴ ἐκπέσῃ. καὶ οὐ μὴ καθαιρεθῇ, ἕως τοῦ αἰῶνος.

Κεφάλαιον. λϐ. 32.

Λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κυρίου πρὸς ἱερεμίαν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ δωδεκάτῳ βασιλεῖ σεδεκίᾳ. ὅτε ἐνιαυτὸς ὀκτωκαιδεκάτος τῷ βασιλεῖ ναβουχοδονόσορ. βασιλεῖ βαβυλῶνος. καὶ δύναμις βασιλέως βαβυλῶνος

ρομένω. ἰπαίδωσάς με, καὶ ἐπαιδεύθω. ἐγὼ δὲ πρὸ μόχθου οὐκ ἐδιδάχθω. ἐπίστρεψόν με καὶ ἐπιστρέψω. ὅτι σὺ κύριος ὁ θεός μου. ὅτι ὕστερον αἰχμαλωσίας μου μετενόησα. καὶ ὕστερον τοῦ γνῶναί με. ἐστέναξα ἐφ' ἡμέρας αἰῶνος καὶ ὑπεδεξάμην ὅτι ἔλαβον ὀνείδισμὸν ἐκ νεότητός μου. υἱὸς ἀγαπητὸς ἐφραὶμ. ἐμοὶ παιδίον ἐντρυφῶν. ὅτι ἀνθ' ὧν οἱ λόγοι μου ἐν αὐτῷ μνείᾳ μνησθήσομαι αὐτοῦ, διὰτοῦτο ἐπόνεσεν ἡ σπλάγχνα μου ἐπ' αὐτῷ. ἐλεῶν ἐλεήσω αὐτὸν φησὶ κύριος. καὶ ἔσται ἡ σωτηρία μου ἐν τῇ γῇ. καὶ ἐπιστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ μου Ἰσραὴλ καὶ ἐποικοδομήσω αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν αὐτῶν. καὶ οὐκέτι μὴ προσθῶ τοῦ ἐκβαλεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς αὐτῶν ἣν ἔδωκα αὐτοῖς. εἶπε κύριος ὁ θεός. οὐκέτι μὴ εἴπωσιν ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, γνῶθι τὸν κύριον. ὅτι πάντες εἰδήσουσί με ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν ἕως μεγάλου αὐτῶν. ὅτι ἵλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι. ταῦτα λέγει κύριος ὁ δοὺς τὸν ἥλιον εἰς φῶς ἡμέρας, διατάσσων τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς φῶς νυκτός, ταράσσων τὴν θάλασσαν καὶ ἠχοῦσιν τὰ κύματα αὐτῆς, κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ. ἐὰν μὴ ἐκλείπωσιν οἱ νόμοι οὗτοι ἀπὸ προσώπου μου, λέγει κύριος, καὶ τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ παύσεται τοῦ εἶναι ἔθνος ἐνώπιόν μου πάσας τὰς ἡμέρας. τάδε λέγει κύριος. ἐὰν δύνωνται οἱ οὐρανοὶ ἄνωθεν μετρηθῆναι καὶ αἱ ἔσω τοῦ θεμελίου τῆς γῆς ἐρευνηθῆναι κάτω, καὶ ἐγὼ ἀπώσομαι πᾶν τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ ἀφ' ὧν ἐποίησα πάντα, λέγει κύριος. ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται φησὶ κύριος. καὶ οἰκοδομηθήσεται ἡ πόλις κυρίῳ ἀπὸ τοῦ πύργου τοῦ Ἀνανεὴλ ἕως τῆς πύλης τῆς γωνίας. καὶ ἐξελεύσεται ἔτι ἡ μέτρησις ἐπ' εὐθείας ἐπὶ τὸν βουνὸν τὸν Γαρήβ, καὶ κυκλώσει τὴν Γωάθ. καὶ πᾶσα ἡ φάραγξ τῶν πτωμάτων καὶ τῆς τέφρας καὶ πᾶσα ἡ περιοχὴ ἕως τοῦ χειμάρρου Κεδρὼν ἕως τῆς γωνίας τῆς πύλης τῶν ἵππων κατ' ἀνατολὰς κυρίῳ ἁγία. οὐ μὴ ἐκριζωθῇ καὶ οὐ μὴ καθαιρεθῇ ἔτι εἰς τὸν αἰῶνα. τάδε λέγει κύριος. ἔτι κληρονομήσουσιν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἐρημωθέντι ἀπ' ἀνθρώπου ἕως κτήνους καὶ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτοῦ αἱ ἔσονται κατοικίαι ποιμένων ἀναπαυομένων μετὰ ποιμνίων. ἔτι ἐν ταῖς πόλεσιν τοῦ ὄρους καὶ ἐν ταῖς πόλεσιν τῆς πεδινῆς καὶ ἐν ταῖς πόλεσιν τοῦ νότου καὶ ἐν γῇ Βενιαμὶν καὶ ἐν τοῖς κύκλοις Ἰερουσαλὴμ καὶ ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα ἔτι διελεύσεται τὰ πρόβατα ὑπὸ τὰς χεῖρας τοῦ ἀριθμοῦντος αὐτά, λέγει κύριος. ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται φησὶ κύριος. καὶ ἀναστήσω τὸν Δαυὶδ ἀνατολὴν δικαίαν, καὶ βασιλεύσει βασιλεὺς καὶ συνήσει καὶ ποιήσει κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐν τῇ γῇ. ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις σωθήσεται Ἰούδας καὶ Ἰσραὴλ κατασκηνώσει πεποιθώς. καὶ τοῦτο τὸ ὄνομα ὃ καλέσουσιν αὐτὸν κύριος ὁ κατορθῶν ἡμᾶς. διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται φησὶ κύριος. καὶ οὐκέτι μὴ εἴπωσιν ζῇ κύριος ὁ ἀναγαγὼν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου. ἀλλὰ ζῇ κύριος ὁ ἀναγαγὼν καὶ ὁ εἰσαγαγὼν τὸ σπέρμα τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ ἀπὸ γῆς βορρᾶ καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν γαιῶν ὅσαις ἐξέβαλον αὐτοὺς ἐκεῖ. καὶ κατοικιῶ ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν. περὶ τῶν προφητῶν. συνετρίβη ἡ καρδία μου ἐν ἐμοὶ καὶ ἐσείσθησαν πάντα τὰ ὀστᾶ μου. ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος μεθύων καὶ ὡσεὶ ἀνὴρ ὑπὸ οἴνου κατακρατούμενος ἀπὸ προσώπου κυρίου καὶ ἀπὸ προσώπου τῶν λόγων τῶν ἁγίων αὐτοῦ. ὅτι μεστὴ μοιχείας ἡ γῆ. ἀπὸ γὰρ προσώπου ἀρᾶς ἐπένθησεν ἡ γῆ. ἐξηράνθη τὰ νώτια τῆς ἐρήμου. καὶ ἐγένετο ὁ δρόμος αὐτῶν πονηρὸς καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν οὐκ εὐθύτης. ὅτι καὶ προφήτης καὶ ἱερεὺς ἐμολύνθησαν καὶ ἐν τῷ οἴκῳ μου εὗρον τὴν πονηρίαν αὐτῶν. λέγει κύριος. διὰ τοῦτο ἔσται ἡ ὁδὸς αὐτῶν ὡς ὁλισθήματα ἐν σκότει καὶ ὠσθήσονται καὶ πεσοῦνται ἐν αὐτοῖς. ὅτι ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς κακὰ ἔτος ἐπισκέψεως αὐτῶν φησὶ κύριος. καὶ ἐν τοῖς προφήταις Σαμαρείας εἶδον ἀφροσύνην. καὶ προεφήτευσαν τῷ Βάαλ καὶ ἐπλάνησαν τὸν λαόν μου Ἰσραήλ. καὶ ἐν τοῖς προφήταις Ἰερουσαλὴμ εἶδον ὁμοιότητα μοιχαλίδος καὶ πορευομένου ἐν ψεύδεσιν καὶ ἐκραταίωσαν χεῖρας πονηρευομένων ἀνδρῶν ἕκαστος ἀπὸ τῆς κακίας αὐτοῦ. ἐγενήθησάν μοι πάντες ὡς Σοδόμα καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν ὡς Γόμορρα. διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ περὶ τῶν προφητῶν. ἰδοὺ ἐγὼ ψωμιῶ αὐτοὺς ἄψινθον καὶ ποτιῶ αὐτοὺς ὕδωρ χολῆς. ὅτι ἀπὸ τῶν προφητῶν Ἰερουσαλὴμ ἐξῆλθεν ἀσέβεια εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ. μὴ ἀκούετε τῶν λόγων τῶν προφητῶν τῶν προφητευόντων ὑμῖν. ματαιοῦσιν ὑμᾶς. ὅρασιν καρδίας αὐτῶν λαλοῦσιν καὶ οὐκ ἀπὸ στόματος κυρίου. λέγουσιν τοῖς ἀπωθουμένοις τὸν λόγον κυρίου. εἰρήνη ἔσται ὑμῖν. καὶ πᾶσιν τοῖς πορευομένοις ἐν ἀγνοίᾳ καρδίας αὐτῶν εἶπαν. οὐκ ἐπελεύσεται ἐφ' ὑμᾶς κακά. ὅτι τίς ἔστη ἐν βουλῇ κυρίου καὶ εἶδεν καὶ ἤκουσεν τὸν λόγον αὐτοῦ; ἢ τίς ἐνωτίσατο τὸν λόγον αὐτοῦ καὶ ἤκουσεν; ἰδοὺ ἐξέρχεται ὀργὴ κυρίου καὶ θυμὸς ἐξελεύσεται καὶ ἐπὶ κεφαλὴν ἀσεβῶν ἐπαναπαύσεται. οὐκ ἀπέστειλα τοὺς προφήτας καὶ αὐτοὶ ἔδραμον. οὐκ ἐλάλησα πρὸς αὐτοὺς καὶ αὐτοὶ προεφήτευσαν. εἰ ἔστησαν ἐν βουλῇ μου καὶ ἀνήγγειλαν τοῖς υἱοῖς μου καὶ τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ μου τὰ ῥήματά μου καὶ ἐπέστρεψαν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηρᾶς καὶ ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν. μὴ θεὸς ἐγγίζων ἐγὼ εἰμὶ λέγει κύριος καὶ οὐ θεὸς μακρόθεν; εἰ κρυβήσεται ἄνθρωπος ἐν κρυφαίοις καὶ ἐγὼ οὐκ ὄψομαι αὐτόν; λέγει κύριος. μὴ οὐρανὸν καὶ γῆν ἐγὼ πληρῶ; λέγει κύριος. ἐνύπνιον ἐνυπνιάσθη ἐνύπνιον. ἕως πότε ἔσται ἐν καρδίᾳ τῶν προφητῶν τῶν προφητευόντων ψεύδη καὶ προφητεύουσιν τὰ ἐνύπνια τῆς καρδίας αὐτῶν; οἳ διανοοῦνται τοῦ ἐκλαθέσθαι τὸν λαόν μου τὸ ὄνομά μου ἐν τοῖς ἐνυπνίοις αὐτῶν ἃ διηγοῦνται ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ, καθὼς ἐπελάθοντο οἱ πατέρες αὐτῶν τοῦ ὀνόματός μου τοῦ Βάαλ. ὁ προφήτης ὃς ἔχει ἐνύπνιον διηγείσθω ἐνύπνιον. καὶ ὃς ἔχει λόγον μου λαλείτω λόγον ἀληθινόν. τί ἄχυρα πρὸς σῖτον; λέγει κύριος. οὐχὶ τὸ ῥῆμά μου ὡσεὶ πῦρ καὶ ὡσεὶ σφὺρα κόπτουσα πέτραν; διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ τοὺς προφήτας φησὶ κύριος τοὺς κλέπτοντας τοὺς λόγους μου ἕκαστος ἀπὸ τοῦ πλησίον αὐτοῦ. ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ τοὺς προφήτας φησὶ κύριος τοὺς ἀφαιροῦντας τὰς γλώσσας αὐτῶν καὶ λέγοντας. φησὶ κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ τοὺς προφητεύοντας ἐνύπνια ψευδῆ φησὶ κύριος καὶ διηγησάμενοι αὐτὰ ἐπλάνησαν τὸν λαόν μου ἐν τοῖς ψεύδεσιν αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς θαυμασμοῖς αὐτῶν. ἐγὼ δὲ οὐκ ἀπέστειλα αὐτοὺς οὐδὲ ἐνετειλάμην αὐτοῖς. καὶ ὠφέλειαν οὐ παρέσχοντο τῷ λαῷ τούτῳ φησὶ κύριος. καὶ ἐὰν ἐπερωτήσῃ σε ὁ λαὸς οὗτος ἢ προφήτης ἢ ἱερεὺς λέγων. τί τὸ λῆμμα κυρίου; καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. τί τὸ λῆμμα; καὶ ἀπώσομαι αὐτοὺς φησὶ κύριος. καὶ ὁ προφήτης καὶ ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ λαὸς ὃς ἐὰν εἴπῃ. λῆμμα κυρίου. καὶ ἐκδικήσω τὸν ἄνδρα ἐκεῖνον καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ. οὕτως ἐρεῖτε ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. τί ἀπεκρίθη κύριος; καὶ τί ἐλάλησεν κύριος; καὶ τὸ λῆμμα κυρίου οὐ μὴ μνησθῆτε ἔτι. ὅτι τὸ λῆμμα ἔσται τῷ ἀνθρώπῳ ὁ λόγος αὐτοῦ. ὅτι τοὺς λόγους τοῦ θεοῦ ζῶντος κυρίου παντοκράτορος θεοῦ ἡμῶν ἐξεστρέψατε. οὕτως ἐρεῖτε τῷ προφήτῃ. τί ἀπεκρίθη σοι κύριος; καὶ τί ἐλάλησεν κύριος; εἰ

λαύσῃ μετὰ συναγωγῆς παιδίων. ὅτι ἐφυτεύσατε ἁμπελῶ
νας ἐν ὄρεσι ἁμαρείας. φυτεύσαντες φυτεύσατε ἐν ὄρεσιν ἐν
Φραείμ. καὶ ἀνήσατε, ὅτι ἔστιν ἡμέρα κλήσεως ἀποπλανημένων
ἀνάβητε καὶ ἀναβήτω εἰς σιὼν πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν. ὅτι οὕ
τως εἶπε κύριος τῷ ἰακώβ. εὐφράνθητε. εὐφράνθητε καὶ χαρη
σάτω ἐπὶ κεφαλὴν ἐθνῶν. ἀκουσὰ πρόσχετε, καὶ ἀνήσατε. ἔσπατε
ἔσωσε κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ τὸ κατάλοιπον τοῦ ἰσραήλ. ἰδοὺ ἐ
γὼ ἄγω αὐτοὺς ἀπὸ βορρᾶ. καὶ συνάξω αὐτοὺς ἀπ' ἐσχάτου τῆς
γῆς, ἐν ἑορτῇ φασέκ. καὶ τεκνοποιήσουσι θλῖψιν πολύν. καὶ ἀποστρέ
ψουσιν ὧδε. ἐν κλαυθμῷ ἐξῆλθον, καὶ ἐν παρακλήσει ἀνάξω αὐ
τούς. αὐλίζων ἐπὶ διώρυγας ὑδάτων ἐν ὁδῷ ὀρθῇ. καὶ οὐ μὴ πλα
νηθήσονται ἐν αὐτῇ. ὅτι ἐγενόμην τῷ ἰσραὴλ εἰς πατέρα. καὶ ἐφ
ραὶμ πρωτότοκός μου ἐστίν. Ἀκούσατε λόγους κυρίου ἐθνῶν. καὶ ἀνα
γγείλατε εἰς νήσους τὰς μακρόθεν. εἴπατε ὁ διασκορπίζων τὸν ἰσραὴλ
καὶ συνάξω αὐτὸν καὶ φυλάξει αὐτὸν, ὡς ὁ ποιμὴν πρόβατον αὐτοῦ.
ὅτι ἐλυτρώσατο κύριος τὸν ἰακώβ. ἐξέλατο αὐτὸν ἐκ χειρὸς ἰσχυο
τέρων αὐτοῦ. καὶ ἥξουσι, καὶ εὐφρανθήσονται ἐν τῷ ὄρει σιών. καὶ ἥξου
σιν ἐπὶ ἀγαθὰ κυρίου. ἐπὶ γῆν σίτου καὶ οἴνου, καὶ καρπῶν, καὶ
γενημάτων, καὶ προβάτων. καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτῶν, ὡς πεδίον ξύλων
ἐγκαρπον. καὶ οὐ πεινάσουσιν ἔτι. τότε χαρήσονται παρθένοι,
ἐν συναγωγῇ νεανίσκοι. καὶ πρεσβύται χαρήσονται. καὶ στρέ
ψω τὸ πένθος αὐτῶν εἰς χαρμοσύνην. καὶ εὐφράνω αὐτοὺς εὐφρα
νομένους. μεγαλυνῶ, καὶ μεθύσω τὴν ψυχὴν τῶν ἱερέων ἡμῶν
λιβανωτοῦ. καὶ ὁ λαός μου τῶν ἀγαθῶν μου ἐμπλησθήσεται. Οὕτως
εἶπε κύριος. φωνὴ ἐν ῥαμᾷ ἠκούσθη θρήνου. καὶ κλαυθμοῦ, καὶ ὀ
δυρμοῦ. ῥαχὴλ ἀποκλαομένη τῶν υἱῶν αὐτῆς, καὶ οὐκ ἠθέ
λησε παρακληθῆναι ὅτι οὐκ εἰσίν. οὕτως εἶπε κύριος διαλαφέ
τω σου φωνὴ ἀπὸ κλαυθμοῦ, καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου ἀπὸ δακρύ
ων σου. ὅτι ἔστι μισθὸς τοῖς ἔργοις. καὶ ἐπιστρέψουσιν ἐκ γῆς
ἐχθρῶν νόμιμον τοῖς τέκνοις. ἀκούων ἤκουσα ἐφραὶμ ὀδυ

ἐποίησά σε παιδίαν σειρὰν, καὶ πᾶσαν ἀδικίαν σου· ἐπληθύνθη σου αἱ ἁμαρτίαι σου· διαβοῶσι πάντες οἱ ἐσθίοντές σε βρασθήσονται καὶ πάντες οἱ ἐχθροί σου κρίας αὐτῶν πάντες ἔδονται· καὶ πλὴν θοι ἀδικίαι σου· ἐπληθύνθησαν αἱ ἁμαρτίαι σου· ἐποίησάν τα ταῦτα σοί· καὶ ἔσονται οἱ διαφθοροῦντές σε εἰς διαφθοράν· καὶ πάντας τοὺς προνομεύσαντές σε δώσω εἰς προνομήν, ὅτι ἀνάξω ἴασμά σου ἀπὸ πληγῆς σου λοιμώξεως ἰατρεύσω σε φησὶ κύριος· ὅτι ἐπαρμένην ἐκλήθης· θήρευμα ὑμῶν ἐστιν, οὗ ζητῶν οὐκ ἔστιν αὐτήν. Οὕτως εἶπε κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστρέψω τὴν ἀποικίαν Ιακὼβ· καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτοῦ ἐλεήσω· καὶ οἰκοδομηθήσεται πόλις ἐπὶ ὕψος αὐτῆς· καὶ ὁ λαὸς κατὰ τὸ κρίμα αὐτοῦ καθισθήσεται· καὶ ἐξελεύσονται ἀπ' αὐτῶν ἀδοντες· καὶ φωνὴ παιζόντων· καὶ πληθυνῶ αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ ὀλιγοστώσωσι· καὶ δοξασθήσονται οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὡς τὸ πρότερον· καὶ τὰ μαρτύρια αὐτῶν κατὰ πρόσωπόν μου δρμηθήσεται· καὶ ἐπισκέψομαι ἐπὶ πάντας τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς καὶ ἔσονται ἰσχυρότεροι αὐτοῖς ἐπ' αὐτούς· καὶ ὁ ἄρχων αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύσεται· καὶ σωάξω αὐτούς· καὶ ἀποστρέψουσι πρός με· ὅτι τίς ἐστιν οὗτος ὃς ἔδωκε τὴν καρδίαν αὐτοῦ· ἐπιστρέψαι πρός με φησὶ κύριος· ὅτι ὀργὴ κυρίου ἐξῆλθε θυμώδης· ἐξῆλθεν ὀργὴ τρομερά· ἐπ' ἀσεβεῖς ἥξει· οὐ μὴ ἀποστραφῇ ὀργὴ θυμοῦ κυρίου ἕως ποιήσῃ, καὶ ἕως κατασταθῇ ἐγχείρημα καρδίας αὐτοῦ ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν· γνώσεσθε αὐτά.

Κεφ. λά. 31.

Ν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· εἶπε κύριος· ἔσομαι ἐς θεὸν τῷ γένει ἰσραήλ· καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν. οὕτως εἶπε κύριος· εὗρον θρηνοῦν ἐν ἐρήμῳ μετὰ ὀλιγοστῶν ἐν μαχαίρᾳ· βαδίσατε, καὶ μὴ ὀλίσητε ὁ ἰσραὴλ· κύριος πόρρωθεν ὤφθη σοί· αὐτῷ, ἀγάπησιν αἰώνιον· ἠγάπησά σε· διὰ τοῦτο εἵλκυσά σε ἐς οἰκτίρημα, οὗ οἰκοδομήσω σε· καὶ οἰκοδομηθήσῃ παρθένος ἰσραήλ· ἔτι λήψῃ τύμπανον σου· καὶ ἐξ-

καὶ ἀνίγνω Φρονίας βύς λόγους βύτος ἐς τὰ ὦτα ἱρεμίυ καὶ ἐγένθο λόγος κυρίυ πρὸς ἱρεμίαν. λέγον. ἀποσφλον πρὸς τὴν ἀπικίαν. λέγον. οὕτως εἶπι κύεις ἐπὶ σαμίαν ἐν ἀλαμίτω. ἐπεσκή ἐπροφήτευσον ὑμῖν σαμίας, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέσηλα αὐ τὴν, καὶ πιστοθίνα ἐποίησον ὑμᾶς ἐπ' ἀσλίκ. διαβῦν οὕτως εἶπι κύεις. ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισκέφομαι ἐπὶ σαμίαν καὶ ἐπὶ τ γέ νις αὐτῦ. καὶ οὐκ ἔσα αὐτῶν ἄνθρωπις ἐν μίσῳ ὑμῶν, τὸ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ ἃ ἐγὼ ποιέσω ὑμῖν οὐκ ὄψονται.

Κιφάλαιον λ. 30.

Λόγος ὃ γενόμθος πρὸς ἱρεμίαν περὶ κυρίυ ἐκ δ πεῖν. Οὕτως εἶπι κύεις ὁ θεὸς ἰσρᾶὴλ. λέγον. γρά ψον πάντας βύς λόγους οὓς ἐλάλησά σοι ἐν βιβλίῳ. ὅτι ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχον φησὶ κύεις καὶ ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν λαῦ μου ἰσραὴλ καὶ ἰούδᾶ εἶπι κύεις καὶ ἀποστρέψω αὐβὺς ἐς τὴν γῆν ἣν ἔδωκα βοῖς πα τράσιν αὐτ. καὶ κυριεύθυσιν αὐτ. Καὶ σῦβοι οἱ λόγοι οὓς ἐλά λησε κύεις ἐπὶ ἰσραὴλ καὶ ἰούλᾶ. οὕτως εἶπι κς φωνὴν φόβυ ἀκηύσαμεν. φόβος, καὶ οὐκ ἔσιν εἰρήνη. ἐρωτήσατε καὶ ἴδετε εἴ τι κα ἄρσεν, καὶ πρὶ φόβυ ἐν ᾧ καθίξουσιν ὀσφῦν, καὶ σωτηρίαν. διὰ τί ἐώρακα πάντα ἄνθρωπον. καὶ αἱ χῖρβς αὐτῦ, ἐπὶ τῆς ὀ σφῦος αὐτῦ. ἐστράφησαν πρόσωπα εἰς ἔκπυρον. ἐγενήθη ὅτι με γάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη, καὶ οὐκ ἔσι διαύτη, καὶ χρόνος σωτός ἐσ τὸν ἰακώβ. καὶ ἀπὸ βύτου σωθήσετ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. εἶπι κύ εις. συντρίψω σὺν γυὸν ἀπὸ τῆς πραχήλου αὐτῶν. καὶ βύς δε σμούς αὐτῶν διαῤῥήξω. καὶ οὐκ ἐργῶνται αὐβὶ ἔτι ἀλλοτρίοις καὶ ἐργῶνται τῷ κυρίῳ θεῷ αὐτῶν. καὶ τὸν δαβὶδ βασιλέα αὐτῶν, ἀνασήσω αὐβοῖς. οὕτως εἶπι κύεις. ἀνίεισα σύντριμ μα, ἀλγηρὰ ἡ πληγή σου, οὐκ ἔσι κρίσις κρίσιν σου ἐς ἀλγηρὸν ῥαβύθης. ὠφίλεά σι οὐκ ἔσι. πάντες οἱ φίλοι σου ἐπιλάθοντό σου. ὅτι μὴ ἐπειρατέσασά σε τὰς ἐρῶντάς σου. δὺ πληγὴν ἐχθρῦ

τῶν ἰσραὴλ ἐρήνη ὑμῖν· ὃν οὕτως εἶπε κύριος· μὴ ἀνασταθήτωσαν ὑμᾶς οἱ ψευδοπροφῆται οἱ ἐν ὑμῖν· καὶ μὴ ἀνασταθήτωσαν ὑμᾶς οἱ μάντεις ὑμῶν· καὶ μὴ ἀκούσητε εἰς τὰ ἐνύπνια ὑμῶν, ἃ ὑμᾶς ἐνυπνιάζεσθε· ὅτι ἐψευσται αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν ἐν τῷ ὀνόματί μου· καὶ οὐκ ἀπέσταλκα αὐτούς· ὅτι οὕτως εἶπε κύριος ὅταν πλησθῇ βαβυλὼν ἑβδομήκοντα ἔτη ἐπισκέψομαι ὑμᾶς, καὶ ἐπιστήσω ὑμῖν τοὺς λόγους μου τοὺς ἀγαθοὺς τοῦ ἐπιστρέψαι ὑμᾶς εἰς τὸν τόπον τοῦτον· καὶ λογιοῦμαι ἐγὼ ὑμᾶς τὸ ἐπιστρέψαι τὸν λαὸν ὑμῶν ἐγὼ ὑμᾶς λογισμὸν εἰρήνης· καὶ οὐ κακά, τοῦ δοῦναι ὑμῖν ταῦτα· καὶ προσεύξεσθε πρός με καὶ εἰσακούσομαι ὑμῶν, καὶ ἐκζητήσετέ με καὶ εὑρήσετέ με ὅτι ἐκζητήσεῖτέ με ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν· καὶ ἐπιφανοῦμαι ὑμῖν ὃν εἶπατε· κατέσπασαν ἡμῖν κύριος προφήτας ἐν βαβυλῶνι· οὕτως εἶπε κύριος περὶ ἀχαὰβ καὶ ἐπὶ σεδεκίαν· ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι αὐτοὺς εἰς χεῖρας βασιλέως βαβυλῶνος· καὶ πατάξει αὐτοὺς κατ' ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, καὶ λήψονται ἐπ' αὐτῶν κατάραν ἐν πάσῃ τῇ ἀποικίᾳ ἰούδα· ἐν βαβυλῶνι λέγοντες, ποιήσαι σε κύριος, ὡς σεδεκίαν καὶ ὡς ἀχιὰβ· οὓς ἀπεπύγασαν βασιλεὺς βαβυλῶνος ἐν πυρί· διὰ τὸ ποίησαν ἀνομίαν ἐν ἰσραὴλ καὶ ἐμοιχῶντο τὰς γυναῖκας τῶν πολιτῶν αὐτῶν, καὶ λόγον ἐλάλησαν ἐν τῷ ὀνόματί μου· ὃν οὐ συνέταξα αὐτοῖς· καὶ ἐγὼ μάρτυς φησὶ κύριος, καὶ πρὸς σαμίαν τὸν αἰλαμίτην ἐρεῖς· οὐκ ἀπέσταλκα τῷ ὀνόματί μου· καὶ πρὸς σοφονίαν τὸν ἱερέα τὸν μαασαίου εἶπε κύριος λέγων σε ἱερεὺς ἀντὶ ἰωδαὲ τοῦ ἱερέως· γενοῦ ἐπισκοπος ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου παντὶ ἀνθρώπῳ προφητεύοντι· καὶ παντὶ ἀνθρώπῳ μανομένῳ· καὶ δώσεις αὐτὸν εἰς τὸ ἀποκλεισμὸν καὶ εἰς τὸν κατάκτην· καὶ νῦν διατί συνιλλοδορήσατε ἱερεμίαν τὸν ἐξαναθωθ, τὸν προφητεύοντα ὑμῖν· ὅτι διὰ τοῦτο μισὸς βούτε ἀπέσταλκε πρὸς ὑμᾶς εἰς βαβυλῶνα λέγων, μακρὰν ἔσται οἰκοδομήσατε οἰκίας· καὶ κατοικήσατε· καὶ φυτεύσατε κήπους· καὶ φάγεσθε τὸν καρπὸν αὐτῶν·

τοῦ λαοῦ. λέγων ἔτι κύριος. οὕτως σωτηρίαν τὴν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος ἀπὸ προσώπων πάντων τῶν ἐθνῶν. καὶ ὤχετο Ἱερεμίας ἐν τῇ ὁδὸν αὐτοῦ. καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν μετὰ τὸ σωτηρίαν ἀναιρεῖν βοῦς κλειτοὺς ἀπὸ τοῦ προσώπου αὐτοῦ. λέγων. βάδιζε, καὶ εἶπον πρὸς ἀναίαν. οὕτως λέγων. ἔτι κ. κλειτοὺς ξυλίνους σωτήριας. καὶ ποιήσω ἀντ' αὐτῶν κλειτοὺς σιδηροῦς. ὅτι οὕτως εἶπε κύριος. ζυγὸν σιδηροῦν ἔθηκα ἐπὶ τὸν τράχηλον πάντων τῶν ἐθνῶν ἐργάζεσθαι τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος. καὶ εἶπον Ἱερεμίας τῷ ἀναίᾳ οὐκ ἀπέσταλκέ σε κύριος, καὶ πεποίθηναι ἐποίησας τὸν λαὸν τοῦτον ἐπ' ἀδίκῳ. διαβοῦν οὕτως εἶπε κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστέλλω σε ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς σου τῷ τοῦ ἀποθανεῖν. καὶ ἀπέθανεν ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ.

Κεφάλ. κθ. 29.

Αἱ δὲ βοβοὶ οἱ λόγοι τῆς βίβλου οὓς ἀπέστειλεν Ἱερεμίας
κ ἐξ Ἱερουσαλὴμ πρὸς βοὺς πρεσβυτέρους αὐτῆς τῆς ἀποικίας. καὶ πρὸς βοὺς ἱερεῖς, καὶ πρὸς βοὺς ψευδοπροφήτας. ἐπιστολὴν εἰς Βαβυλῶνα τῇ ἀποικίᾳ. καὶ πρὸς ἅπαντα τὸν λαόν. ὃν ἐξελθόντες ἐχρημάτισε Ἰεχονίας ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ βασιλίσσης καὶ οἱ εὐνοῦχοι καὶ πάντες ἄρχοντες, καὶ δεσμῶται, καὶ τεχνῖται ἐξ Ἰερουσαλήμ. ἐν χειρὶ Ἐλιασὰν υἱοῦ Σαφὰν. καὶ Γαμαρίου υἱοῦ Χελκίου, ὃν ἀπέστειλε Σεδεκίας βασιλεὺς Ἰούδα, πρὸς βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς Βαβυλῶνα λέγων, οὕτως εἶπε κύριος ὁ θεὸς Ἰσραήλ. πᾶν τὴν ἀποικίαν ἣν ἀπῴκισα ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. οἰκοδομήσατε οἰκίας καὶ κατοικήσατε, καὶ καταφυτεύσατε παράδεισους, καὶ φάγεσθε βοὺς καρποὺς αὐτῶν, καὶ λάβετε γυναῖκας. καὶ τεκνοποιήσατε υἱοὺς καὶ θυγατέρας, καὶ λάβετε βοῖς υἱοῖς ὑμῶν γυναῖκας. καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν δότε ἀνδράσι, καὶ πληθύνεσθε, καὶ μὴ σμικρύνεσθε. καὶ ζητήσατε εἰς εἰρήνην τῆς γῆς, ἣν ἀπῴκισα ὑμᾶς ἐκεῖ, καὶ προσεύξεσθε περὶ αὐτῶν, πρὸς κύριον. ὅτι ἐν εἰρήνῃ αὐτοῦ

καὶ ὃς ἰρεῦσιν ἐλάλησα, λέγων. οὕτως εἶπε κύριος. μὴ ἀκούσε τῶν λόγων τῶν προφητευόντων ὑμῖν προφητευόντων ὑμῖν. λέγοντας, ἰδοὺ σκεύη οἴκου κυρίου ἐπὶ βαβυλῶνος, ὅτι ἀδίκα αὐτοῖς προφητεύουσιν ὑμῖν, ὐκ ἀπέσταλα αὐτούς. ἕτα προφῆται εἰσι, καὶ εἰ ἔστω λόγος κυρίου ἐν αὐτοῖς ἀπαντησάτωσάν μοι. ὅτε οὕτως εἶπε κύριος. περὶ τῶν ἐπιλοίπων σκευῶν. ὧν ὐκ ἔλαβε βασιλεὺς βαβυλῶνος, ὅτι ἀπῴκισε τὴν ἰεχονίαν ἐξ ἰερουσαλὴμ εἰς βαβυλῶνα. βασιλεύσαι λέγει κύριος.

Κεφ. κη. 28.

Αἱ ἐγένετο ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει βασιλεύοντος σεδε
κ κίου βασιλέως ἰούδα ἐν μηνὶ τῷ πέμπτῳ, εἶπέ μοι ἀνανίας υἱὸς ἀζὼρ ὁ ψευδοπροφήτης ἀπὸ γαβαὼν ἐν οἴκῳ κυρίου κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἱερέων, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ. λέγων. οὕτως εἶπε κύριος. συνέτριψα τὸν ζυγὸν τοῦ βασιλέως βαβυλῶνος ἔτι δύο. ἔτη ἡμερῶν. ἐγὼ ἀποστρέψω εἰς τὸν τόπον τοῦτον τὰ σκεύη οἴκου κυρίου. ὃ ἐξεχονίαν, καὶ τὴν ἀποικίαν ἰούδα. ὅτι συντρίψω τὸν ζυγὸν βασιλέως βαβυλῶνος. καὶ εἶπεν ἱερεμίας πρὸς ἀνανίαν, κατ' ὀφθαλμοὺς παντὸς τοῦ λαοῦ. καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἱερέων, τῶν ἑστηκότων ἐν οἴκῳ κυρίου. καὶ εἶπεν ἱερεμίας ἀληθῶς οὕτως ποιήσαι κύριος, στήσαι ἐν λόγον σου. ὃν σὺ προφητεύεις τοῦ ἐπιστρέψαι τὰ σκεύη οἴκου κυρίου. καὶ πᾶσαν τὴν ἀποικίαν ἐκ βαβυλῶνος εἰς τὸν τόπον τοῦτον. πλὴν ἄκουσον τὸν λόγον κυρίου ὃν ἐγὼ λέγω εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν. καὶ εἰς τὰ ὦτα παντὸς τοῦ λαοῦ. οἱ προφῆται οἱ γενόμενοι πρὸ σοῦ καὶ πρὸ σοῦ ὑμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος. καὶ ἐπροφήτευσαν ἐπὶ γῆς πολλῆς, καὶ ἐπὶ βασιλείας μεγάλης εἰς πόλεμον. ὁ προφήτης ὁ προφητεύσας εἰς εἰρήνην ἐν τῷ ἐλθόντι τοῦ λόγου. ἐπιγνώσονται ὁ προφήτης ὃν ἀπέστειλεν αὐτοῖς κύριος ἐν πίστει. καὶ ἔλαβεν ἀνανίας ἐν ὀφθαλμοῖς παντὸς τοῦ λαοῦ. τοῦ κληθέντος ἀπὸ τοῦ βαχήλου ἱερεμίου. καὶ συνέτριψεν αὐτούς, καὶ εἶπεν ἀνανίας κατ' ὀφθαλμοὺς παντὸς

τοῦ λαοῦ

Κεφαλαιον. κζ. 27.

Υτως ἔπε κύριος πρὸς μέ σεαυτῷ δησμὸς καὶ κλοι
ὺς· καὶ περίθου περὶ τὸν τράχηλόν σου· καὶ ἀποστελῶ
αὐτοὺς πρὸς τὸν βασιλέα ἰδουμαίας, καὶ πρὸς βασι
λέα μωαβ· καὶ πρὸς τὸν βασιλέα υἱῶν ἀμμὼν, καὶ πρὸς τὸν βα
σιλέα τύρου· καὶ πρὸς βασιλέα σιδῶνος ἐν χερσὶν ἀγγέλων αὐ
τῶν τῶν ἐρχομένων εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ εἰς ἱερουσαλήμ· πρὸς σε
δεκίαν βασιλέα ἰούδα· καὶ σωάξεις αὐτοὺς πρὸς τοὺς κυρίους αὐ
τῶν ἐπάνω. οὕτως ἔπε κύριος ὁ θεὸς ἰσραηλ· οὕτως ἐρεῖτε πρὸς
τοὺς κυρίους ὑμῶν, ὅτι ἐγὼ ἐποίησα τὴν γῆν ἐν τῇ ἰσχύϊ μου τῇ με
γάλῃ· καὶ ἐν τῷ βραχίονί μου τῷ ὑψηλῷ· καὶ δώσω αὐτὴν ᾧ
ἐὰν δόξῃ ἐν ὀφθαλμοῖς μου. ἔδωκα τὴν γῆν τῷ ναβυχοδονόσορ
βασιλεῖ βαβυλῶνος δουλεύειν αὐτῷ· καὶ τὰ θηρία τῆς ἀγροῦ ἐργά
ζεσθαι αὐτῷ· καὶ τὸ ἔθνος καὶ ἡ βασιλεία ὅσοι ἐὰν μὴ ἐμβάλω
σι τὸν τράχηλον αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ζυγὸν βασιλέως βαβυλῶνος, ἐν μαχαί
ρᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἐπισκέψομαι αὐτοὺς· ἕως τοῦ ἂν ἐκλίπωσιν
ἐν χερὶ αὐτοῦ, καὶ ὑμεῖς μὴ ἀκούσητε τῶν ψευδοπροφητῶν ὑμῶν· καὶ τῶν
μαντευομένων ὑμῖν, καὶ τῶν ἐνυπνιαζομένων ὑμῖν, καὶ τῶν οἰωνισμά
των ὑμῶν, καὶ τῶν φαρμακιῶν ὑμῶν, τῶν λεγόντων οὐ μὴ ἐργάσησθε
τῷ βασιλεῖ βαβυλῶνος. ὅτι ψευδῆ αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν.
πρὸς τὸ μακρῦναι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ τὸ ἔθνος ὃ ἂν ἐπα
γάγη τὸν τράχηλον αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ζυγὸν βασιλέως βαβυλῶνος.
καὶ ἐργάσηται αὐτῷ, καὶ κατοικήσω αὐτὸν, καὶ τῆς γῆς αὐτῶν.
καὶ ἐργᾶται αὐτῷ, καὶ ἐνοικήσει ἐν αὐτῇ· καὶ πρὸς σεδεκίαν βασι
λέα ἰούδα ἐλάλησα κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους λέγων· θέ
σκαγετε τὸν τράχηλον ὑμῶν, καὶ ἐργάζεσθε τῷ βασιλεῖ βαβυλῶ
νος, ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν· ὅτι οὐκ ἀπέσταλκα αὐτοὺς
φησὶ κς, καὶ προφητεύουσι τῷ ὀνόματί μου ἐπ' ἀδίκῳ, πρὸς τὸ ἐξο
ρίζαι ὑμᾶς· καὶ ἀπολέσθαι ὑμᾶς, καὶ οἱ προφῆται ὑμῶν, οἱ προφη
τεύοντες ὑμῖν ψευδῆ ἐπ' ἀδίκῳ· ὑμεῖς, καὶ παντὶ τῷ λαῷ τούτῳ·

κύριος ἀπέστειλέ με προφητεῦσαι ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην πάντας τοὺς λόγους οὓς ἠκούσατε, καὶ νῦν βελτίους ποιήσατε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν, καὶ τὰ ἔργα ὑμῶν· καὶ ἀκούσατε τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ καὶ παύσεται κύριος ἀπὸ τῶν κακῶν ὧν ἐλάλησεν ἐφ' ὑμᾶς. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐν χερσὶν ὑμῶν ποιήσατέ μοι ὡς συμφέρει καὶ ὡς βέλτιον ὑμῖν· ἀλλ' ἢ γνόντες γνώσεσθε. ὅτι ἐὰν ἀναιρῆτέ με, αἷμα ἀθῷον ὑμεῖς δίδοτε ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ· ὅτι ἐν ἀληθείᾳ ἀπέσταλκέ με κύριος πρὸς ὑμᾶς λαλῆσαι εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν, πάντας τοὺς λόγους τούτους. καὶ εἶπαν οἱ ἄρχοντες καὶ πᾶς ὁ λαὸς πρὸς τοὺς ἱερεῖς, καὶ πρὸς τοὺς ψευδοπροφήτας· οὐκ ἔστι τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ κρίσις θανάτου· ὅτι ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐλάλησε πρὸς ἡμᾶς. καὶ ἀνέστησαν ἄνδρες τῶν πρεσβυτέρων τῆς γῆς. καὶ εἶπον πάσῃ τῇ συναγωγῇ τοῦ λαοῦ. μιχαίας ὁ μορασθίτης ἦν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐζεκίου βασιλέως ἰούδα. καὶ εἶπε παντὶ τῷ λαῷ ἰούδα. οὕτως εἶπε κύριος σιὼν ὡς ἀρὸς ἀρασιωθήσεται. καὶ ἔρημος ἁλῶ, ὡς ὄρος τοῦ οἴκου, εἰς ἄλσος δρυμοῦ. μὴ ἀναιρῶν ἀνέλῃ αὐτὸν ἐζεκίας. καὶ πᾶς ἰούδα. μὴ ὅτι ἐφοβήθησαν τὸν κύριον, καὶ ὅτι ἐξιλάσθησαν τὸ πρόσωπον κυρίου. καὶ ἐπαύσατο κύριος ἀπὸ τῶν κακῶν ὧν ἐλάλησεν ἐπ' αὐτούς, ἡμεῖς ποιήσαμεν κακὰ μεγάλα ἐπὶ ψυχὰς ὑμῶν. καὶ ἄνθρωπος ἦν προφητεύων ἐν τῷ ὀνόματι κυρίου· οὐρίας υἱὸς σαμαίου ἐκ καριαθιαρίμ. καὶ ἐπροφήτευσε κατὰ τῆς γῆς ταύτης κατὰ πάντας τοὺς λόγους τοῦ ἱερεμίου. καὶ ἤκουσε ὁ βασιλεὺς ἰωακεὶμ, καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ, καὶ ἐζήτουν ἀποκτεῖναι αὐτόν. καὶ ἤκουσε οὐρίας, καὶ ἐφοβήθη καὶ ἔφυγεν εἰς αἴγυπτον. καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ βασιλεὺς, ἄνδρας εἰς αἴγυπτον, καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν ἐκεῖθεν. καὶ εἰσήγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα. καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ. καὶ ἔρριψεν αὐτοῦ εἰς τὸ μνῆμα υἱῶν λαοῦ αὐτοῦ. πλὴν χεὶρ ἀχικὰμ υἱοῦ σαφὰν μετὰ ἱερεμίου τοῦ μὴ παραδοῦναι αὐτὸν εἰς χεῖρας τοῦ λαοῦ, καὶ ἀνελεῖν αὐτόν.

Κεφαλαιον. κε. 26.

Ν ἀρχῇ βασιλεως ἰωακειμ υἱοῦ ἰωσιᾶ· ἐγενήθη ὁ
λογος ὁ παρὰ κυρίου οὗτος ἔπε κύριος· στηθι ἐν αὐ
λῇ οἴκου κυρίου· καὶ χρηματιεῖς· ἅπασι τοῖς ἰουδαίοις
καὶ πᾶσι τοῖς ἐρχομένοις προσκυνῆν ἐν οἴκῳ κυρίου· ἅπαντας
τοὺς λόγους, οὓς σωιταξά σοι χρηματίζει αὐτοῖς· μὴ ἀφέλῃς
ῥῆμα· ἴσως ἀκουσονται· καὶ ἀποστραφήσονται ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁ
δοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς· καὶ μετανοήσω ἀπὸ τῶν κακῶν ὧν ἐγὼ λο
γίζομαι τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς· ἕνεκεν τῶν πονηρῶν ἐπιτηδευμά
των αὐτῶν, καὶ ἐρεῖς οὕτως ἔπε κύριος· ἐὰν μὴ ἀκουσάτε μου
τοῦ πορεύεσθαι ἐν τοῖς νομίμοις μου, οἷς ἔδωκα κατὰ πρόσωπον
ὑμῶν, ἀκουσάτε τῶν λόγων τῶν παίδων μου τῶν προφητῶν οὓς
ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς ὄρθρου, καὶ ἀπέστειλα, καὶ οὐκ ἠσητε
κούσατέ μου· καὶ δώσω τὸν οἶκον τοῦτον, ὡσπερ σηλώμ· καὶ τὴν
πόλιν δώσω εἰς κατάραν, πᾶσι τοῖς ἔθνεσι πάσης τῆς γῆς· καὶ
ἤκουσαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ψευδοπροφῆται, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τοῦ ἱε
ρεμίου λαλοῦντος τοὺς λόγους τούτους ἐν οἴκῳ κυρίου· καὶ ἐγένε
το τοῦ ἱερεμίου παυσαμένου λαλοῦντος πάντα ἃ σωιταξε κύριος αὐ
τῷ· λαλῆσαι παντὶ τῷ λαῷ, καὶ συνελάβοσαν αὐτὸν οἱ ἱερεῖς καὶ
οἱ ψευδοπροφῆται καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ λέγων λέγων· θανάτῳ ἀπο
θανῇ· διὰ τί προφήτευσας ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου λέγων· ὡσ
περ σηλὼμ ἔσται ὁ οἶκος οὗτος· καὶ ἡ πόλις αὕτη ἠρημωθήσε
ται, ἀπὸ κατοικούντων, καὶ ἐξεκλησιάσθη πᾶς ὁ λαὸς, ἐπὶ ἱερεμίαν
ἐν οἴκῳ κυρίου· καὶ ἤκουσαν οἱ ἄρχοντες ἰούδα τῶν λόγων τού
των, καὶ ἀνέβοσαν ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως, εἰς οἶκον κυρίου· καὶ
ἐκάθισαν ἐν προθύροις πύλης κυρίου τῆς καινῆς· καὶ ἔπαν οἱ ἱε
ρεῖς καὶ οἱ ψευδοπροφῆται πρὸς τοὺς ἄρχοντας, καὶ παντὶ τῷ
λαῷ· κρίσις θανάτου τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ· διὰ ἐπροφήτευσε κα
τὰ τῆς πόλεως ταύτης· καθὼς ἠκούσατε ἐν τοῖς ὠσὶν ὑμῶν· καὶ
ἔπαν ἱερεμίας πρὸς τοὺς ἄρχοντας· καὶ παντὶ τῷ λαῷ λέγων·

καὶ ὑὸς Ἰσραὴλ οἶκος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτῶ. καὶ πάλιν βασιλεὺς τὰς ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς. καὶ ἐρεῖς οὐδεὶς οὕτως εἶπε κύριος ὁ θεὸς παντοκράτωρ ὁ θεὸς Ἰσραὴλ πίστις μεθυέσθητε. καὶ ἐξεμεῖτε, καὶ πεσεῖσθε, καὶ ἡ μὴ ἀναστῆτε ἀπὸ προσώπου τῆς μαχαίρας, ἧς ἀποστέλλω ἀνὰ μέσον ὑμῶν. καὶ ἔσται ὅταν μὴ βούλονται δικαιωθῆναι τὸ τρίτον ἐκ τῆς χειρός σου ἐστὶ πίειν. καὶ ἐρεῖς οὕτως εἶπε κύριος, πίονται δὴ πίεσθε. διὰ ἐν πόλει ἐν ᾗ ὀνομάσθη τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτὴν ἐγὼ ἔρχομαι κακῶσαι. καὶ ὑμᾶς καθάρσει, οὐ μὴ καθαρισθῆτε. διὰ μάχαιραν ἐγὼ κάλω ἐπὶ πάντας ὑὸς καθημένους ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ σὺ προφητεύσεις ἐπ' αὐτοὺς ὑὸς λόγους τούτους. καὶ ἐρεῖς κύριος ἀφ' ὕψους χρημαλιᾷ, ἀπὸ τοῦ οἰκητηρίου τοῦ ἁγίου δώσει φωνὴν αὐτοῦ λόγον χρηματίσει ἐπὶ τὸ τόπου αὐτοῦ. καὶ οἵδε ὥσπερ βυτρυοῦντος ἀποκριθήσονται, καὶ ἐπικαθημένους ἐπὶ τὴν γῆν. ἦκε ὄλεθρος ἐπὶ μέρος τῆς γῆς διὰ κρίσις τοῦ κυρίου, ἐν πᾶς ἔθνεσι κρίνει αὐτὸς πρὸς πᾶσαν σάρκα. οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐδόθησαν εἰς μάχαιραν λέγει κύριος. Οὕτως εἶπε κύριος. ἰδοὺ κακὰ ἔρχεται ἀπὸ ἔθνους ἐπὶ ἔθνος. καὶ λαῖλαψ μεγάλη ἐκπορεύεται ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς. καὶ ἔσονται τραυματίαι ὑπὸ κυρίου, ἐν ἡμέρᾳ κυρίου, ἐκ μέρους τῆς γῆς. καὶ ἕως ἐς μέρος τῆς γῆς, οὐ μὴ κοπρισθῶσιν εἰς κοπρίαν. ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς ἔσονται. ἀλαλάξατε ποιμένες καὶ κεκράξατε καὶ κόπτεσθε οἱ κριοὶ τῶν προβάτων. διὰ ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι ὑμῶν εἰς σφαγήν. καὶ πεσεῖσθε ὥσπερ οἱ κριοὶ οἱ ἐκλεκτοί. καὶ ἀπολεῖται φυγὴ ἀπὸ τῶν ποιμένων. καὶ σωτηρία ἀπὸ τῶν κριῶν τῶν προβάτων. φωνὴ κραυγῆς τῶν ποιμένων, καὶ ἀλαλαγμὸς τῶν προβάτων καὶ τῶν κριῶν. διὰ ὀλοθρεύσει κύριος τὰ δοσκήματα αὐτῶν. καὶ παύσεται τὰ κατάλοιπα τῆς εἰρήνης, ἀπὸ προσώπου ὀργῆς θυμοῦ μου. ἐγκατέλιπεν ὥσπερ λέων κατάλυμα αὐτοῦ. διὰ ἐγενήθη ἡ γῆ αὐτῶν, εἰς ἄβατον ἀπὸ προσώπου τῆς μαχαίρας τῆς μεγάλης.

Δαυὰτ εἰς αὐτὸν· καὶ ἐπάξω ἐπὶ Αἰλὰμ τέσσαρας ἀνέμους ἐκ τῶν τεσσάρων ἄκρων τῆς γῆς· καὶ διασπερῶ αὐτοὺς ἐν πᾶσι τοῖς ἀνέμοις τούτοις· καὶ οὐκ ἔσται ἔθνος ὃ οὐχ ἥξει ἐκεῖ οἱ ἐξωσμένοι Αἰλὰμ, καὶ ποιήσω αὐτοὺς ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, τῶν ζητούντων τὴν ψυχὴν αὐτῶν· καὶ ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς κατὰ τὴν ὀργήν τῆς θυμοῦ μου· καὶ ἀποστελῶ ὀπίσω αὐτῶν τὴν μάχαιράν μου. ἕως τῆς ἐξαναλῶσαι αὐτούς· καὶ θήσω τὸν θρόνον μου ἐν Αἰλὰμ· καὶ ἐξαποστελῶ ἐκεῖθεν βασιλέα καὶ μεγιστᾶνας· καὶ ἔσται ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν καὶ ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν ἐν Αἰλὰμ λέγει κύριος. Οὕτως εἶπε κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ λάβε τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ ἀφαρτοῦ τούτου ἐκ τῆς χειρός μου· καὶ ποτιεῖς πάντα τὰ ἔθνη, πρὸς ἃ ἐγὼ ἀποστέλλω σε πρὸς αὐτούς, καὶ πίωνται καὶ ἐξεμέσονται καὶ ἐκμανήσονται ἀπὸ προσώπου τῆς μαχαίρας, ἧς ἐγὼ ἀποστέλλω ἀνὰ μέσον αὐτῶν καὶ ἔλαβον τὸ ποτήριον ἐκ χειρὸς κυρίου καὶ ἐπότισα πάντα τὰ ἔθνη πρὸς ἃ ἀπέστειλέ με κύριος πρὸς αὐτὰ· τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα, καὶ βασιλεῖς Ἰούδα καὶ ἄρχοντας αὐτῆς· τοῦ θεῖναι αὐτοὺς εἰς ἐρήμωσιν, καὶ εἰς ἄφεσιν καὶ εἰς συριγμόν· καὶ τὸν Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ· καὶ τοὺς μεγιστᾶνας αὐτοῦ, καὶ παντὸν τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς συμμίκτους αὐτοῦ· καὶ πάντας τῶν ἀλλοφύλων τοὺς βασιλεῖς· καὶ τὴν Ἀσκάλωνα καὶ τὴν Γάζαν, καὶ τὴν Ἀκάρρων· καὶ τὸ ἐπίλοιπον Ἀζώτου· καὶ τὴν Ἰδουμαίαν· καὶ τὴν Μωαβῖτιν· καὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμών, καὶ βασιλεῖς Τύρου· καὶ βασιλεῖς Σιδῶνος· καὶ βασιλεῖς τοὺς ἐν τοῖς πέραν τῆς θαλάσσης· καὶ τὴν Δαιδὰν καὶ τὴν Θαιμάν· καὶ τὴν Ἰὼς· καὶ πάντα περικεκαρμένον κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ· καὶ πάντας τοὺς συμμίκτους τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ πάντας βασιλεῖς Δαιδάν· καὶ πάντας βασιλεῖς Περσῶν· καὶ πάντας βασιλεῖς ἀπὸ ἀπηλιώτου τοὺς πόρρω

Λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμίαν ⸗ πάντα τὸν
8 λαὸν Ἰούδα ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ τῷ Ἰωακὶμ
υἱοῦ Ἰωσίου βασιλέως Ἰούδα. αὐτὸς ἐνιαυτὸς πρώ-
τος τοῦ ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος. ὃν ἐλάλησε πρὸς
παντα τὸν λαὸν Ἰούδα καὶ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Ἰερουσα-
λὴμ λέγων ἐν τεσσαρακαιδεκάτῳ ἔτει Ἰωσία υἱοῦ Ἀμὼς βασι-
λέως Ἰούδα. καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἐγὼ καὶ τρία ἔτη
καὶ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ὀρθρίζων καὶ λέγων. καὶ ἀπέστειλον πρὸς
ὑμᾶς τοὺς δούλους μου τοὺς προφήτας. ὀρθρου ἀποστέλλων, καὶ
οὐκ ἐσηκούσατε καὶ οὐ προσέχετε τοῖς ὠσὶν ὑμῶν. ἀπο-
στραφήτε ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς. καὶ ἀπὸ τῶν
πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν, καὶ κατοικήσετε ⸗ τῆς γῆς
ἧς ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν, ἀπ᾽ αἰῶνος καὶ ἕως αἰ-
ῶνος. μὴ πορεύεσθε ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς
καὶ τοῦ προσκυνεῖν αὐτοῖς. ὅπως μὴ παροργίσητέ με ἐν τοῖς ἔρ-
γοις τῶν χειρῶν ὑμῶν, τοῦ κακῶσαι ὑμᾶς, καὶ οὐκ ἠκούσατέ μου.
φησὶ κύριος τοῦ παροργίσαι με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν εἰς
κακά. διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος. ἀνθ᾽ ὧν οὐκ ἐπηκούσατε τῶν λό-
γων μου ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω. καὶ λήψομαι πάντα τὰ πατριὰ ἀπὸ
βορρᾶ καὶ ⸗ ἄξω αὐτοὺς ⸗ τὴν γῆν ταύτην καὶ ⸗ τοὺς κατοικοῦν-
τας αὐτὴν καὶ ⸗ πάντα τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ αὐτῆς. καὶ ἐξερημώ-
σω αὐτούς. καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς ἀφανισμὸν καὶ εἰς συριγμὸν καὶ
εἰς ὀνειδισμὸν αἰώνιον. καὶ ἀπολῶ ἀπ᾽ αὐτῶν φωνὴν χαρᾶς. καὶ
φωνὴν εὐφροσύνης. φωνὴν νυμφίου, καὶ φωνὴν νύμφης. δόμων μύ-
ρου. καὶ φῶς λύχνου. καὶ ἔσται πᾶσα ἡ γῆ εἰς ἀφανισμὸν καὶ δουλεύ-
σουσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἑβδομήκοντα ἔτη. καὶ ἐν τῷ πληρωθῆναι
τὰ ἑβδομήκοντα ἔτη ἐκδικήσω ⸗ ἔθνος ἐκεῖνο φησὶ κύριος. καὶ θή-
σομαι αὐτοὺς εἰς ἀφανισμὸν αἰώνιον. καὶ ἐπάξω ⸗ τὴν γῆν ἐκεί-
νην πάντας τοὺς λόγους μου οὓς ἐλάλησα κατ᾽ αὐτῆς πάντα τὰ γε-
γραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ ἃ ἐπροφήτευσεν Ἱερεμίας ⸗ τὰ
ἔθνη ἀλλάμ. τάδε λέγει κύριος σωτὴρ Ἰσραὴλ πόξον ἀλλάμ, ἀρχὴ

ξυχῶδονόβρ, Βασιλέα Βαβυλῶνος τὴν Ἰεχονίαν υἱὸν ἰωακεὶμ βασιλέα ἰούδα, καὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ θοὺς τεχνίτας, καὶ τοὺς δυσμώτας, καὶ τοὺς πλουσίους ἐξ ἰερουσαλήμ. καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς βαβυλῶνα ὁ κάλαθος ὁ εἷς σύκων χρησῶν. σφόδρα. ὡς τὰ σύκα τὰ πρώϊμα. καὶ ὁ κάλαθος ὁ δευτερος σύκων πονηρῶν σφόδρα, ἃ οὐ βρωθήσεται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν. καὶ ἔπε κύριος πρός με. τί ὁρᾶς ἱερεμίας; καὶ ἔπα, σύκα. σύκα τὰ χρησὰ, χρησὰ λίαν, καὶ τὰ πονηρὰ, πονηρὰ λίαν. ἃ οὐ βρωθήσεται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν. καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων. τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς ἰσραήλ. ὡς τὰ σύκα τὰ χρησὰ ταῦτα, οὕτως ἐπιγνώσομαι τοὺς ἀποικιδέντας ἰούδα, οὓς ἐξαπέστειλα ἐκ τοῦ τόπου τούτου εἰς γῆν χαλδαίων εἰς ἀγαθὰ καὶ στηριῶ τοὺς ὀφθαλμούς μου. ἐπ' αὐτοὺς εἰς ἀγαθὰ καὶ ἀποκαταστήσω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ταύτην εἰς ἀγαθὰ, καὶ οἰκοδομήσω αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ καθελῶ αὐτούς, καὶ καταφυτεύσω αὐτούς. καὶ οὐ μὴ ἐκτίλω. καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν τοῦ εἰδέναι αὐτοὺς ἐμέ. ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος. καὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν. καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν. καὶ ὅτι ἐπιστραφήσονται πρὸς ἐμὲ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῶν. καὶ ὡς τὰ σύκα τὰ πονηρά. ἃ οὐ βρωθήσονται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν. τάδε λέγει κύριος. οὕτως παραδώσω τὴν σεδεκίαν βασιλέα ἰούδα, καὶ θοὺς μεγιστᾶνας αὐτοῦ, καὶ τὸ κατάλοιπον ἰερουσαλὴμ τοὺς ὑπολελειμμένους ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αἰγύπτῳ. καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς σάλον σκορπισμοὺς εἰς πάσας τὰς βασιλείας τῆς γῆς καὶ ἔσονται εἰς ὀνειδισμόν. καὶ εἰς παραβολὴν καὶ εἰς μῖσος. καὶ εἰς κατάραν ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἐξώσω αὐτοὺς ἐκεῖ. καὶ ἀποστελῶ εἰς αὐτοὺς. τὴν λιμὸν τὴν θάνατον καὶ τὴν μάχαιραν, ἕως ἂν ἐκλείπωσιν ἀπὸ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα αὐτοῖς.

Κεφάλαιον. κε. 25.

θὺς κλέπτοντας θὺς λόγους μυ ἕκαστον παρὰ τῦ πλησίον αὐτῦ, ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς τοὺς προφήτας θὺς ἐκβάλλοντας προφητείας γλώσσης, καὶ νυσσόντας νυσσγμὸν αὐτῶν. ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς θὺς προφήτας θὺς προφητεύοντας ἐνύπνια ψθυδῆ. καὶ οὐ διηγοῦντο αὐτά. καὶ ἐπλάνησαν τὸν λαόν μου, ἐν θῖς ψευδέσιν αὐτῶν, καὶ ἐν θῖς πλάνοις αὐτῶν. καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέσταλα αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἐνετειλάμην αὐτοῖς. καὶ ὠφέλειαν οὐκ ὠφελοῦσι τὸν λαὸν τῦτον. καὶ ἐὰν ἐρωτήσωσί σε ὁ λαὸς ῦτος, ἢ ἱερεὺς, ἢ προφήτης. λέγων τί τὸ λῆμμα κυρίου; καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς. ὑμεῖς ἐστε τὸ λῆμμα. καὶ ῥάξω ὑμᾶς λέγει κύριος καὶ ὁ προφήτης, καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ λαὸς, οἳ ἂν ἅπωσι λῆμμα κῦ. καὶ ἐκδικήσω τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον καὶ τὸν οἶκον αὐτῦ, οὕτως ἐρεῖτε ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτῦ, καὶ ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτῦ. τί ἀπεκρίθη κύριος καὶ τί ἐλάλησε κύριος. καὶ λῆμμα κυρίου μὴ ὀνομάζητε ἔτι. ὅτι τὸ λῆμμα ἔσῖ ἄνθρωπῳ ἴσα ὁ λόγος αὐτῦ, καὶ σὺ τί ἐλάλησε κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ ἐξεστρέψατε θὺς λόγους θεοῦ ζῶντος. οὕτως ἐρεῖτε πρὸς τὸν προφήτην, σὺ τί τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, ἀνθ' ὧν εἴπατε τὸν λόγον τῦτον λῆμμα κυρίου. καὶ ἀπέσταλα πρὸς ὑμᾶς λέγων. μὴ ἐρῆτε λῆμμα κυρίου σὺ τῦτο, ἰδοὺ ἐγὼ λαμβάνω καὶ ῥάσω ὑμᾶς, καὶ τὴν πόλιν ἣν ἔδωκα ὑμῖν, καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν, καὶ δώσω ἐφ' ὑμᾶς ὀνειδισμὸν αἰώνιον, καὶ ἀτιμίαν αἰώνιον, ἥτις οὐκ ἐπιλησθήσεται. σὺ τῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος. καὶ οὐκ ἐροῦσιν ἔτι ζῇ κύριος, ὃς ἀνήγαγε τὸν οἶκον ἰσραὴλ ἐκ γῆς αἰγύπτου. ἀλλὰ ζῇ κύριος ὃς σωήγαγε πᾶν τὸ σπέρμα ἰσραὴλ, ἀπὸ γῆς βορρᾶ, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν χωρῶν, ἐξῶσεν αὐτοὺς ἐκεῖ. καὶ ἀποκατέστησεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν αὐτῶν.

Κεφάλαιον. κδ'. 24.

Δεῖξέ μοι κύριος δύο καλάθους σύκων. κειμένων κατὰ πρόσωπον ναῦ κυρίου. μετὰ τὸ ἀποικίσαι ναβ-

λους τῶν προφητῶν. οὗ ματαιοῦσιν ἑαυτοῖς ὁράσεις· καὶ ἀπὸ
καρδίας αὐτῶν καλοῦσι, καὶ οὐκ ἀπὸ στόματος κυρίου λέγου-
σι δὴ τοῖς ἀποθυμένοις λόγον κυρίου φρύγειν ἑαυτοῖς, καὶ
πᾶσι τοῖς πορευομένοις τοῖς θελήμασιν αὐτῶν καὶ παντὶ
τῷ πορευομένῳ πλάνῃ καρδίας αὐτοῦ. οὐχ ἥξει ἐπὶ σὲ κακά.
τίς γὰρ ἔστη ἐν ὑποστήματι κυρίου; καὶ εἶδε τὸν λόγον αὐτοῦ,
τίς ἐνωτίσατο, καὶ ἤκουσεν. ἰδοὺ σησμὸς παρὰ κυρίου, καὶ
ὀργὴ ἐκπορεύεται. εἰς συστροφὴν συστρεφομένη ἥξει ἐπὶ τοὺς
ἀσεβεῖς ἥξει καὶ οὐκ ἔτι ἀποστρέψει ὁ θυμὸς κυρίου, ἕως ἂν
ποιήσῃ αὐτὸ, καὶ ἕως ἂν στήσῃ αὐτὸ, ἀπὸ ἐγχειρήματος καρ-
δίας αὐτοῦ. ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν νοήσουσιν αὐτά. οὐκ
ἀπέστειλα ἐγὼ προφήτας καὶ αὐτοὶ ἔτρεχον· οὐ γὰρ ἐλάλησα πρὸς
αὐτοὺς καὶ αὐτοὶ ἐπροφήτευον. καὶ εἰ ἔστησάν με ἐν τῇ ὑποστάσει μου
καὶ ἠκουσάν τῶν λόγων μου. καὶ ἂν λαόν μου ἀπέστρεφον
ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν. θεὸς ἐγγίζων ἐγὼ
εἰμὶ λέγει κύριος καὶ οὐχὶ θεὸς πόρρωθεν ἐὰν κρυβήσεταί
τις ἐν κρυφαίοις, καὶ ἐγὼ οὐκ ὄψομαι αὐτόν; μὴ οὐχὶ τὸν οὐ-
ρανὸν καὶ τὴν γῆν ἐγὼ πληρῶ λέγει κύριος; ἤκουσα ἃ ἐλάλησαν
οἱ προφῆται. ἃ προφητεύουσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ψευδῆ
λέγοντες. ἐνυπνιασάμην ἐνύπνιον. ἕως πότε ἔσται ἐν καρδίᾳ τῶν
προφητῶν τῶν προφητευόντων ψευδῆ. ἐν τῷ προφητεύειν αὐ-
τοὺς τὰ θελήματα τῆς καρδίας αὐτῶν τῶν λογιζομένων ἐπιλα
θέσθαι τοῦ νόμου μου ἐν τοῖς ἐνυπνίοις αὐτῶν, ἃ διηγοῦντό ἕ-
καστος τῷ πλησίον αὐτοῦ, καθάπερ ἐπελάθοντο οἱ πατέρες αὐ
τῶν τοῦ ὀνόματός μου, ἐν τῇ βάαλ. ὁ προφήτης ἐν ᾧ ἂν ἐνύπνιόν
ᾖ. διηγησάσθω ἐνύπνιον αὐτοῦ, καὶ ἐν ᾧ ὁ λόγος μου πρὸς
αὐτὸ διηγησάσθω λόγον μου ἐπ' ἀληθείας, τί ἄχυρον πρὸς
σῖτον, οὕτως οἱ λόγοι μου λέγει κύριος. οὐκ ἰδοὺ οἱ λόγοι
μου, ὥσπερ πῦρ φλέγον λέγει κύριος. καὶ ὡς πέλυξ κόπτων πέ-
τραν ἰδοὺ ἐγὼ διατίθεμαι πρὸς τοὺς προφήτας λέγει κύριος ὁ θεός.

κατασύσω αὐτοὺς εἰς τὴν νομὴν αὐτῶν· καὶ αὐξηθήσονται, καὶ πληθωθήσονται· καὶ οὐκ ἀσθήσω αὐτοὺς τοῦ μὴ εἶναι αὐτούς· καὶ οὐ φοβηθήσονται ἔτι· οὐ δὲ μὴ πτοηθήσονται λέγει κύριος. ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος, καὶ ἀναστήσω τῷ Δαβὶδ ἀνατολὴν δικαίαν· καὶ βασιλεύσει βασιλεὺς δίκαιος· καὶ συνήσει καὶ ποιήσει κρίμα, καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς, ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ· καὶ σωθήσεται Ἰούδας· καὶ Ἰσραὴλ κατασκηνώσει πεποιθώς· καὶ τοῦτο τὸ ὄνομα αὐτῷ, ὃ καλέσει αὐτὴν κύριος ἰωσεδὲκ ἐν τοῖς προφήταις· σωτηρίου ἡ καρδία μου, ἐν ἐμοί· ἐσαλεύθη πάντα τὰ ὀστᾶ μου· ἐγενήθην ὡς ἀνὴρ σωτριβόμενος· καὶ ὡς ἄνθρωπος σωτριβόμενος ἀπὸ οἴνου ἀπὸ προσώπου κυρίου. Καὶ ἀπὸ προσώπου ὑβρεπείας δόξης αὐτοῦ ἠφανίσθησαν. ὅτι ἀπὸ προσώπου τούτων ἐπένθησεν ἡ γῆ· ἐξηράνθησαν αἱ νομαὶ τῆς ἐρήμου, καὶ ἐγένετο ὁ δρόμος αὐτῶν πονηρός, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν οὕτως, ὅτι ἱερεὺς καὶ προφήτης ἐμολύνθησαν· καὶ ἐν τῷ οἴκῳ μου, εἶδον πονηρίας αὐτῶν· σκληρὸν γενήσεται ἡ ὁδὸς αὐτῶν αὐτοῖς, εἰς ὀλίσθημα ἐν γνόφῳ· καὶ ὠσκελισθήσονται, καὶ πεσοῦνται ἐν αὐτῇ· διότι ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς κακὰ, ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν φησὶ κύριος· καὶ ἐν τοῖς προφήταις, σαμάρειας εἶδον ὀμώμοτα, ἐπροφήτευσαν ἐν ὀνόματί μου, καὶ ἐπλάνησαν τὸν λαόν μου Ἰσραήλ· καὶ ἐν τοῖς προφήταις Ἱερουσαλὴμ, ὡράσεις φεκτὰ μοιχωμένους, καὶ πορευομένους ἐν ψεύδεσι· καὶ ἀντιλαμβανομένους χειρῶν πολλῶν· τοῦ μὴ ἀποστραφῆναι ἕκαστον, ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς· ἐγενήθησάν μοι πάντες ὡς Σόδομα· καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν, ὡς πυρ γόμορρα. διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ· μὴ ἀκούετε τοὺς λό-

βάδηθι εἰς τὴν λίβανον. καὶ κράξον. καὶ εἰς τὴν βασιλείαν δὸς τὴν φωνήν σου, καὶ βοήθει εἰς τὴν πέραν τῆς θαλάσσης, ὅτι σωτηρίδωσαι πάντες οἱ ἐρασταί σου. λάλησον πρὸς σὲ ἐν τῇ παρακλήσει σου. καὶ ἔπαες οὐκ ἀκουσόμαι. αὕτη ἡ ὁδός σου ἐκ νεότητός σου, οὐκ ἤκουσας τῆς φωνῆς μου. πάντας τοὺς ποιμένας σου ποιμανεῖ ἄνεμος. καὶ οἱ ἐρασταί σου. λαλήσει πρὸς σὲ ἐν τῇ παρακλήσει σου. ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἐξελεύσονται, ὅτι τότε αἰσχυνθήσῃ ἀπὸ πάντων τῶν φιλούντων σε κατοικοῦσα ἐν τῇ λιβάνῳ. ἐννοσσεύσεται ἐν τοῖς κέδροις κατασυναξίς. ἐν τῷ ἐλθεῖν σε ὠδῖνας ὡς τικτούσης. διὰ ἐγὼ λέγω κύριος ἐὰν γένωμαι ἐχονίας ἢ ὡσεὶ μὴ βασιλέως ἰούδα, ἀποστράγισμα τῆς χαρᾶς τῆς δόξης μου. ἐκεῖθεν ἐκπάσομαι σε. καὶ παραδώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ζητούντων τὴν ψυχήν σου. ὧν σὺ εὐλαβῇ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. εἰς χεῖρας τῶν χαλδαίων, καὶ ἀποῤῥίψασε καὶ τὴν μητέρα σου τὴν τικοῦσάν σε εἰς γῆν, ἣν οὐκ ἐτέχθης ἐκεῖ. καὶ ἐκεῖ ἀποθανεῖσθε. εἰς δὲ τὴν γῆν ἣν αὐτοὶ ἐπάγονται τὰς ψυχὰς αὐτῶν, οὐ μὴ ἀποστρέψασιν. ἠτιμώθη ἐχονίας ὡς σκεῦος, οὗ οὐκ ἔστι χρεία αὐτῷ. ὅτι ἐξερρίφη, καὶ ἐξεβλήθη εἰς γῆν, ἣν οὐκ ἤδει. τῇ γῇ ἄκουε λόγον κυρίου γράψον τὸν ἄνδρα τοῦτον, ἐκκήρυκτον ἄνθρωπον. ὅτι οὐ μὴ αὐξηθῇ ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ, καθήμενος ἐπὶ θρόνου δαβίδ. ἄρχων ἔτι ἐν τῷ ἰούδα.

Κεφάλαιον. ιγ. κγ.

Ποιμένες οἱ διασκορπίζοντες καὶ ἀπολλύοντες τὰ πρόβατα τῆς νομῆς αὐτῶν. σχετλιάζει λέγει κύριος ὃς τοῖς ποιμαίνουσι τὸν λαόν μου. ὑμεῖς διεσκορπίσατε τὰ πρόβατά μου, καὶ ἐξώσατε αὐτά. καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθε αὐτά. ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικήσω ἐφ' ὑμᾶς κατὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν. καὶ ἐγὼ ἀποδιέξομαι τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ μου ὃς πάσης τῆς γῆς, ὃ ἐξῶσα αὐτοὺς ἐκεῖ. καὶ

πόλεως μὴ κατοικηθήσεται· καὶ ἐπάξω ἐπὶ σε ὀλεθρεύοντα ἄνδρα· καὶ καὶ πολεμήσω αὐτῇ· καὶ ἐκκόψουσι τὰς ἐκλεκτὰς κέδρους σου, καὶ ἐμβαλοῦσιν εἰς τὸ πῦρ· καὶ διαπορεύσονται ἔθνη πολλὰ σχολὴ τῆς πόλεως ταύτης· καὶ ἐροῦσιν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· διατί ἐποίησε κύριος οὕτως τῇ πόλει ταύτῃ τῇ μεγάλῃ· καὶ ἐροῦσιν ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην κυρίου θεοῦ αὐτῶν· καὶ προσεκύνησαν θεοῖς ἀλλοτρίοις, καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς· μὴ κλαίετε τὸν τεθνηκότα· μηδὲ θρηνεῖτε αὐτόν· κλαύσατε κλαυθμῷ τὸν ἐκπορευόμενον, ὅτι οὐκ ἐπιστρέψει ἔτι· οὐδὲ ὄψεται τὴν γῆν, πατρίδα αὐτοῦ· διότι τάδε λέγει κύριος τῷ σελλὴμ υἱῷ ἰωσίου βασιλεύοντι ἀντὶ ἰωσίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· ὃς ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου τούτου· οὐκ ἀναστρέψει ἐκεῖ οὐκ ἔτι, ἀλλ' ἢ ἐν τῷ τόπῳ ᾧ μετῴκισαν αὐτὸν, ἐκεῖ ἀποθανεῖται· καὶ τὴν γῆν ταύτην οὐκ ὄψεται ἔτι· ὃς δὲ οἰκοδομεῖ οἰκίαν αὐτοῦ οὐ μὴ δικαιοσύνης· καὶ τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ οὐκ ἐν κρίματι· παρὰ τῷ πλησίον αὐτοῦ ἐργάται δωρεάν· καὶ τὸν μισθὸν αὐτοῦ οὐ μὴ ἀποδώσει αὐτῷ· ὠκοδόμησας σεαυτῷ οἶκον συμμετρον· ὑπερῷα εὐπρεπῆ καὶ δικαιοσύνης μένα θυρίσι· καὶ ἐξυλωμένα ἐν κέδρῳ καὶ κεχρισμένα ἐν μίλτῳ· μὴ βασιλεύσεις, ὅτι σὺ παρωξύνθης ἐν ἄχει τῷ πατρί σου, οὐ φαγονται καὶ οὐ πίονται, βελτίον σοι τοιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην καλήν· οὐκ ἔγνωσαν οὐκ ἔκριναν κρίσιν ταπεινῶν, οὐδὲ δικρίσιν πίνητος· οὐ τοῦτό ἐστιν ἐμὲ γνῶναί σε λέγει κύριος· ἰδοὺ οὐκ εἰσὶν οἱ ὀφθαλμοί σου· οὐδὲ ἡ καρδία σου καλή· ἀλλὰ ἐπὶ τὴν πλεονεξίαν σου, καὶ ἐπὶ αἷμα τὸ ἀθῷον τοῦ ἐκχέαι αὐτὸ· καὶ ἐπὶ ἀδικήματα, καὶ ἐπὶ φόνον τοῦ ποιῆσαι αὐτό· διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος τῷ ἰωακὶμ, υἱῷ ἰωσίου βασιλεῖ ἰούδα· καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, οὐ μὴν κόψονται αὐτόν· ὦ ἀδελφὲ οὐδὲ μὴ κλαύσονται αὐτόν· οἴμοι κύριε ταφὴν οὐ ταφήσεται· σωφηδὼς, ῥιφήσεται ἐπέκεινα τῆς πύλης ἱερουσαλήμ·

μᾶ· καὶ ὁ εἰσπορευόμενος προσκαρτῆσαι πρὸς θύρας χαλδαίους θύρας σωκυκλεισκότας ὑμᾶς βόσεται· καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτῦ, εἰς σκύλα καὶ βόσεται, διότι ἰσχύεξα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην εἰς κακὰ, καὶ οὐκ εἰς ἀγαθὰ εἰς χεῖρας βασιλέως βαβυλῶνος παραδοθήσεται· καὶ κατακαύσει αὐτὴν ἐν πυρὶ ὃ οἶκος βασιλέως ἰούδα· ἀκούσατε λόγον κυρίου οἶκος δαβίδ· τάδε λέγει κύριος κρίνατε πρωὶ κρίμα καὶ κατωθύατε, καὶ ἐξέλεσθε διηρπασμένον ἐκ χειρὸς ἀδικοῦντος αὐτόν· ὅπως μὴ ἀναβῇ καὶ ἐκλυφθῇ ὡς πῦρ ὁ θυμός μου, καὶ καυθήσεται, καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων· ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σὲ τὴν κατοικοῦσαν τὴν κοιλάδα σου, τὴν πετρώδη τοῦ πεδίου λέγοντας τίς πλήσει ἡμᾶς· ἢ τίς εἰσελεύσεται πρὸς τὸ κατοικητήριον ἡμῶν· καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν τῷ δρυμῷ αὐτῆς, καὶ φάγεται πάντα τὰ κύκλῳ αὐτῆς.

Κεφάλαιον κϐ. 22.

ΤΑΔΕ λέγει κύριος πορεύου καὶ καταβήθι εἰς τὸν οἶκον τῦ βασιλέως ἰούδα· καὶ λαλήσεις ἐκεῖ τὸν λόγον τοῦτον· καὶ ἐρεῖς ἄκουε λόγον κυρίου βασιλεῦ ἰούδα· ὁ καθήμενος ἐπὶ θρόνου δαβίδ· σὺ καὶ ὁ οἶκός σου ὁ λαός σου, καὶ οἱ εἰσπορευόμενοι τὰς πύλας ταύτας· τάδε λέγει κύριος· ποιεῖτε κρίσιν καὶ δικαιοσύνην καὶ ἐξαιρεῖσθε διηρπασμένον ἐκ χειρὸς ἀδικοῦντος αὐτόν· καὶ προσήλυτον καὶ ὀρφανὸν καὶ χήραν μὴ καταδυναστεύσητε· καὶ μὴ ἀσεβεῖτε· καὶ αἷμα ἀθῷον μὴ ἐκχέητε ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, διότι ἐὰν ποιοῦντες ποιήσητε τὸν λόγον τοῦτον· καὶ εἰσελεύσονται ἐν τοῖς πύλαις τοῦ οἴκου τούτου βασιλεῖς καθήμενοι ἐπὶ θρόνου δαβίδ· καὶ ἐπιβεβηκότες ἐφ' ἁρμάτων καὶ ἵπποις· αὐτοὶ καὶ οἱ παῖδες αὐτῶν, καὶ ὁ λαὸς αὐτῶν· ἐὰν δὲ μὴ ποιήσητε τοὺς λόγους τούτους κατ' ἐμαυτοῦ ὤμοσα λέγει κύριος, ὅτι εἰς ἐρήμωσιν ἔσται ὁ οἶκος οὗτος· ὅτι τάδε λέγει κύριος κατὰ τοῦ οἴκου βασιλέως ἰούδα γαλαάδ· σὺ μοι ἀρχὴ τοῦ λιβάνου· ἐὰν μὴ θῶ σε εἰς ἔρημον

μου. Λέγων Οὐ μὴ τελειωθῇ ἄρσιν. ἐν φραυσμῷ ἔσω ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὡς αἱ πόλεις ἃς κατέσφαξε κύριος ἐν θυμῷ, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται ἀκουσάτω κραυγὴν ἀπὸ πρωΐ, καὶ ἀλαλαγμὸν μεγάλην. ὅτι ἐκακώθημεν, ὅτι ἠσχύνθημεν ὀνείδη, ὅτι ἐγκατέλιπον γῆν ἐπειδὴ ἐξέβαλον τὰ σκηνώματα ἡμῶν. Κεφ. κα'. 21.

Λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν, ὅτε ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας τὸν Πασχὼρ υἱὸν Μελχίου. καὶ Σοφονίαν υἱὸν Βασεὲκ καὶ Σοφονίαν υἱὸν Μελχίου τὸν Ἱερεμίαν λέγων. Ἐπιπρώτου περὶ ἡμῶν ἐν κύριον. ὅτι βασιλεὺς Βαβυλῶνος πολεμεῖ ἐφ' ἡμᾶς. εἰ ποιήσει κύριος κατὰ πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, καὶ ἀποστρέψει ἀφ' ἡμῶν. καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἱερεμίας. οὕτως ἐρεῖτε πρὸς Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα. τάδε λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ μεταστρέφω τὰ ὅπλα τὰ πολεμικὰ, ἐν οἷς ὑμεῖς πολεμεῖτε ἐν αὐτοῖς πρὸς θεὸς χαλδαίους θεὸς συγκυκλοῦντας ὑμᾶς ἔξωθεν ἐν τείχεσι. εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως ταύτης. καὶ πολεμήσω ἐγὼ ὑμᾶς ἐν χειρὶ ἐκτεταμένῃ, καὶ ἐν βραχίονι κραταιῷ. μετὰ θυμοῦ, καὶ ὀργῆς μεγάλης. καὶ πατάξω πάντας θεοὺς καθικνουμένους ἐν τῇ πόλει ταύτῃ. θεοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ κτήνη ἐν θανάτῳ μεγάλῳ, καὶ ἀποθανοῦνται, καὶ μετὰ ταῦτα οὕτως λέγει κύριος. δώσω τὸν Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα, καὶ θεοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ τὸν λαὸν καταλειφθέντα ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀπὸ τοῦ θανάτου καὶ ἀπὸ τοῦ λιμοῦ. καὶ ἀπὸ τῆς μαχαίρας εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν, τῶν ζητούντων τὰς ψυχὰς αὐτῶν. καὶ κατακόψουσιν αὐτοὺς ἐν στόματι μαχαίρας. οὐ φείσομαι ἐπ' αὐτοῖς καὶ οὐ μὴ οἰκτειρήσω αὐτούς. καὶ πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον ἐρεῖς. τάδε λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι πρὸ προσώπου ὑμῶν τὴν ὁδὸν τῆς ζωῆς, καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ θανάτου. ὁ καθήμενος ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἀποθανεῖται ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν λι-

καὶ οἱ ὀφθαλμοί Θυ ὄψονται. καὶ σὺ καὶ πάντα Ἰούδα, ὅσοι ἐς χάρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ μετοικοῦσιν αὐδύς, καὶ κακοῦσιν αὐδύς. ἰδοὺ μαχαίρας. καὶ δώσω τὴν πᾶσαν ἰσχὺν τῆς πόλεως ταύτης. καὶ πάντας δύς πόνους αὐτῆς. καὶ πάντας δύς θησαυροὺς τῦ βασιλέως Ἰούδα, ἐς χάρας ἐχθρῶν αὐτῶν. καὶ ἄξουσιν αὐδυς ἐς Βαβυλῶνα. καὶ σὺ παραχωρήσεις καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ Θυ, πορεύσεσθε ἐν αἰχμαλωσίᾳ, καὶ ἐν Βαβυλῶνι ἀποθανῇ. καὶ ἐκεῖ ταφήσῃ σὺ καὶ πάντες οἱ φίλοι Θυ, οἷς ἐπροφήτευσας αὐτοῖς ψευδῆ. ἐπάτησάς με κύριε καὶ ἐπατήθην. ἐκράτησας καὶ ἠδυνάσθης. ἐγενόμην εἰς γέλωτα. πᾶσαν ἡμέραν διετέλεσα μυκτηριζόμενος. ὅτι πρὸς λόγον μου γελάσομαι ἀδικίαν, καὶ ταλαιπωρίαν ἐπικαλέσομαι. ὅτι ἐγενήθη λόγος κυρίου, εἰς ὀνειδισμόν ἐμοὶ καὶ εἰς χλευασμὸν πᾶσαν ἡμέραν μου. καὶ εἶπα οὐ μὴ ἐνομάσω τὸ ὄνομα κυρίου, καὶ οὐ μὴ λαλήσω ἔτι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτῦ καὶ ἐγένετο, ὡς πῦρ καιόμενον φλέγον ἐν δοτέοις μου. καὶ παρρῆμα πάντοθεν, καὶ οὐ δύναμαι φέρειν, ὅτι ἤκουσα φόβον πολλῶν συναθροιζομένων κυκλόθεν. ἐπισυστῆτε. καὶ ἐπισυστῶμεν ἐπ' αὐτῷ πάντες ἄνδρες φίλοι αὐτῦ. τηρήσατε τὴν ἐπίνοιαν αὐτῦ, εἰ ἀπατηθήσεται. καὶ δυνησόμεθα αὐτῷ, καὶ ληψόμεθα τὴν ἐκδίκησιν ἡμῶν ἐξ αὐτῦ. ὁ δὲ κύριος μετ' ἐμοῦ ἰσχυρὸς μαχητὴς ἰσχυρός. διαβὰς ἐδίωξαν. καὶ νοήσας οὐκ ἠδύναντο. ἠσχύνθησαν σφόδρα, ὅτι οὐκ ἐνόησαν ἀτιμίας αὐτῶν. αἳ δι' αἰῶνος οὐκ ἐπιλησθήσονται. κύριε δοκιμάζων δίκαια συνιῶν, νεφροὺς καὶ καρδίας. ἴδοιμι τὴν παρὰ σοῦ ἐκδίκησιν ἐν αὐτοῖς. ὅτι πρὸς σὲ ἀποκάλυψα τὰ ἀποδηύματά μου, ᾄσατε τῷ κυρίῳ. αἰνέσατε αὐτῷ, ὅτι ἐξείλατο τὴν ψυχὴν πένητος, ἐκ χειρὸς σκληροτέρων. ἐπικατάρατος ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ ἐτέχθην ἐν αὐτῇ, ἡ ἡμέρα, ἐν ᾗ ἔτεκέν με ἡ μήτηρ μου. μὴ ἔστω ἐπευλογημένη. ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὁ εὐαγγελισάμενος τῷ πατρὶ

καὶ τὰς σάρκας τῶν θυγατέρων αὐτῶν καὶ ἔσεσθε τὰ σάρκα
ἢ πλησίον αὐτῦ ἔφαγεται. ἐν τῇ πιεζοχῇ καὶ ἐν τῇ συλιορκίᾳ
ᾗ συλιορκήσουσι αὐδὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν. καὶ σωβήσεται ἐν ὄφ-
θαλμὸς τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐκπορδυομίναν μὰ ἐῦ
καὶ ἱρᾶς πρὸς αὐτὺς τάδι λέγει κύριος. οὕτως σωβήσομαι ἐν λα
ὸν τῦτον. καὶ τὴν πόλιν ταύτην καθὼς σωβήσθαι ἄγγος ὅσπο
κινον ὃ οὐ δυνήσεται ἰαθῆναι ἔτι. οὕτως ποιήσω λέγει κύρι
ος τόπῳ ὕτῳ, καὶ τοῖς κατοικῦσιν ἐν αὐτῷ, τῦ δοθῆναι τὴν
πόλιν ταύτην, ὡς γὰν σχεπίπτεσαν. καὶ οἶκοι ἱερουσαλήμ. καὶ
οἶκοι βασιλίων ἰούδα ἔσονται καθὼς ὁ τόπος ὁ σχεπίπτων ἀν
πὸ τῶν βδελυγμιῶν αὐτῶν ἐν πάσαις ταῖς οἰκίαις. ἐν αἷς ἐθυ
μίασεν ἐπὶ τῶν δωμάτων αὐτῶν πάσῃ τῇ στρατιᾷ τῦ οὐρανῦ,
καὶ ἔσπεισαν σπονδὰς θεοῖς ἀλλοτρίοις. καὶ ἦλθον ἱερεμίας ἀπὸ
τῆς σχεπτώσεως τῦ τόπου ταφεῖ, ὃ ἀπέστειλαν αὐτὸν κύριος ἐ
κεῖ τῦ προφητεῦσαι, καὶ ἔστη ἐν τῇ αὐλῇ οἴκου κυρίου. καὶ εἶπε
πρὸς πάντα τὸν λαόν. τάδι λέγει κύριος. ἰδὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ
τὴν πόλιν ταύτην, καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις αὐτῆς, καὶ Σ τὰς
κώμας αὐτῆς, ἅπαντα τὰ κακὰ ἃ ἐλάλησα ἐπ' αὐτὴν, καὶ ἐπὶ
τὰς πόλεις αὐτ. ὅτι ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν, τῦ μὴ ἐᾶ
κούειν τῶν ἐντολῶν μυ.

Κεφάλαιον. κ. 20.

Αἱ ἔκουσι παχώρ. υἱὸς ὁ σιμμὴρ ὁ ἱερεὺς, καὶ αὐ-
κ τος ἦν καθιστάμενος ἡγούμενος οἴκου κυρίου τῦ ἱερε-
μίου προφητεύοντος τοὺς λόγους τούτους. καὶ ἐπάταξεν
αὐτὸν, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸν. εἰς τὸν καταρράκτην. ὃς ἦν ἐν πύλῃ
οἴκου ἀπανταγμένον τῦ παρῶ, ὃς ἦν ἐν οἴκῳ κυρίου. καὶ ἐξά
γαγε παχὼρ τὸν ἱερεμίαν ἐκ τῦ καταρράκτου. καὶ εἶπεν αὐτῷ ἱε
ρεμίας. οὐχὶ παχὼρ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομά σου, ἀλλ' ἢ μάγωσον. ὅτι
οὕτως τάδι λέγει κύριος. ἰδὺ ἐγὼ δίδωμί σε εἰς μετρικίαν, σὺν
πᾶσι τοῖς φίλοις σου. καὶ πεσοῦνται μαχαίρᾳ ἐχθρῶν αὐτῶν,
καὶ οἱ

ἀθῶσαι τὰς ἀδικίας αὐτῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν ἐπὶ προσώπου Θυ. μὴ ἐξαλείψῃς, γνώσθω δὲ ἀδίκημα αὐτῶν ἐναντίον Θυ. ἐν καιρῷ θυμοῦ Θυ ποίησον ἐν αὐτοῖς.

Κεφάλαιον. ιθ. κ.

Οτι οὕτως κύριος πρός με. Βάδισον καὶ κτῆσαι βίκος πεπλασμένον ὀστράκινον, καὶ ἄξεις ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ, ἀπὸ πρεσβυτέρων τῶν ἱερέων. καὶ ἐξελεύσῃ εἰς τὴν φαρὰγγα τὴν υἱῶν Ενναν ἐν τῇ εἰσπορεύεσθαι διὰ τῶν πυλῶν τῶν προπύλων θυρῶν τῆς πόλεως θαρσίς. καὶ ἀνάγνωθι ἐκεῖ πάντας τοὺς λόγους τούτους, οὓς ἂν λαλήσω πρὸς σὲ καὶ ἐρεῖς αὐτῇ ἀκούσατε τὸν λόγον κυρίου βασιλεῖς ἰούδα. καὶ ἄνδρες ἰούδα. καὶ οἱ κατοικοῦντες εἰς ἱερουσαλήμ. καὶ οἱ εἰσπορευόμενοι ἐν ταῖς πύλαις ταύταις, τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς ἰσραήλ. ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον κακά. ὅστε πᾶν ὃ ἀκουόντων αὐτὰ ἠχήσει τὰ ὦτα αὐτοῦ, οὗ ἕνεκεν ἐγκατέλιπέ με, καὶ ἀπήλλοτρίωσαν τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἐθυμίασαν ἐν αὐτῷ θεοῖς ἀλλοτρίοις, οἷς οὐκ ᾔδεισαν αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν, καὶ οἱ βασιλεῖς ἰούδα ἐπλησαν τὸν τόπον τοῦτον, αἱμάτων ἀθῴων. καὶ ᾠκοδόμησαν τὰ ὑψηλὰ τῇ βάαλ, τοῦ κατασῦσαι τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν πυρὶ ὁλοκαύτωμα τῷ βάαλ. ὃ οὐ συνεβούλευσα ἐν τῇ καρδίᾳ μου. οὐδὲ τοῦτο ἐλάλησα. διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος. καὶ οὐ κληθήσεται ἔτι τόπῳ τούτῳ, οὐδὲ διάπτωσις, καὶ πολυάνδριον ἔσται ἐνόμασαν ἀλλ' ἢ πολυάνδριον τῆς ταφῆς. καὶ σφάξω τὴν βουλὴν ἰούδα. καὶ τὴν ἱερουσαλήμ, ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. καὶ καταβαλῶ αὐτοὺς ἐν μαχαίρᾳ ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν. καὶ ἐν χερσὶ τῶν ζητούντων τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ δώσω τοὺς νεκροὺς αὐτῶν εἰς βρῶσιν τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς. καὶ κατάξω τὴν πόλιν ταύτην, εἰς ἀφανισμὸν καὶ εἰς συριγμὸν πᾶς ὁ παραπορευόμενος ἐπ' αὐτῆς, συντρίψω πᾶσαν, καὶ συριεῖ ὑπὲρ πάσης τῆς πληγῆς ταύτης, καὶ φάγονται τὰς σάρκας τῶν υἱῶν αὐτῶν.

ἀποστρεφήτω δὴ ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς· καὶ κα-
λόνατε ποιήσατε τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν· καὶ ἔπαυε ἀκούειν μου
θε. ὅτι ἀπίσω τῶν ἀποστροφῶν ὑμῶν πορευσόμεθα· καὶ ἕκα-
στος, τὰ ἀρεσκὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς ποιήσωμεν. σὺ
κατὰ ταῦτα λέγει κύριος· ἐρατήσατε δὴ ἐν ἔθνεσι· τίς ἤκουσε
διαῦτα φεικτὰ ἃ ἐποίησε σφόδρα παρθένος Ἰσραήλ, μὴ ἐκλεί-
ψουσιν ἀπὸ πέτρας μασοὶ, ἢ χιὼν ἀπὸ τοῦ λιβάνου· μὴ ἐκκλίνει
ὕδωρ διαύσας ἄνω φρόμμους; ὅτι ἐπελάθοντό μου λαός μου, εἰς κε
νὸν ἐθυμίασαν· καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν χοίνους
αἰωνίας, τοῦ ἐπιβῆναι τρίβους οὐκ ἔχοντας ὁδὸν εἰς πορείαν· τά-
ξαι τὴν γῆν αὐτῶν εἰς ἀφανισμὸν, καὶ σύριγμα αἰώνιον, πάντ
τες οἱ σχαπορδούμενοι δι' αὐτῆς ἐκσυρήσονται· καὶ κινήσουσι τὴν
κεφαλὴν αὐτῆ, ὡς ἄσημον κυύσουσα σχαπορδῶ αὐτοὺς κατὰ πρό
σωπον ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ ἐξῶ αὐτοῖς ἡμέραν ἀπωλείας αὐτῶν.
Καὶ ἔπαυε δεῦτε λογισώμεθα ἐπὶ ἱερεμίαν λογισμόν· ὅτι οὐκ ἀ
πολεῖται νόμος ἀπὸ ἱερέως, καὶ βουλὴ ἀπὸ σωτῆρ· καὶ λόγος ἀπὸ
ἀπὸ προφήτου· δεῦτε καὶ πατάξωμεν αὐτὸν ἐν γλώσσῃ· καὶ ἀκου-
σόμεθα πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ. ἐσάκουσόν μου κύριε· καὶ
ἐσάκουσον τῆς φωνῆς τοῦ δικαιώματός μου, εἰ ἀνταποδίδοται
αὐτὶ ἀγαθῶν κακά· ὅτι σωκελάκησαν ῥήματα κατὰ τῆς ψυχῆς
μου· καὶ τὴν κόλασιν αὐτῶν ἐκρυψάν μοι· μνήσθητι κύριε ἐστη
κότος μου κατὰ πρόσωπόν σου, τοῦ λαλῆσαι ὑπὲρ αὐτῶν ἀγα
θά· τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμόν σου ἀπ' αὐτῶν. σχοῦτοῦ δὸς τοὺς
υἱοὺς αὐτῶν εἰς λιμόν, καὶ ἀφροισθῶν αὐτοὺς εἰς χεῖρας μαχαίρας
γενέσθωσαν αἱ γυναῖκες ἄτεκνοι καὶ χῆραι· καὶ οἱ ἄνδρες αὐ
τῶν ἔσονται· σύνηρημένοι θανάτῳ· καὶ οἱ νεανίσκοι αὐτῶν, πτ
πακότες μαχαίρᾳ ἐν πολέμῳ· γενηθήτω κραυγὴ ἐν ταῖς οἰ
κίαις αὐτῶν· ἐπάξεις ἐπ' αὐτοὺς λῃστὰς ἄφνω, ὅτι ἐνεχείρη
λόγον εἰς σύλληψίν μου, καὶ παγίδας ἔκρυψαν ἐπὶ ἐμέ· καὶ σὺ
κύριε ἔγνως ἅπασαν τὴν βουλὴν αὐτῶν ἐπ' ἐμὲ εἰς θάνατον· μὴ

θη καὶ ἵπποις αὐτῶν. οὐδὲ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, οὐδὲ ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν ἱερουσαλὴμ. καὶ καθιεῖται ἐν αὐτῇ πόλις αὕτη εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ ἥξουσιν ἐκ τῶν πόλεων ἰούδα. καὶ κυκλόθεν ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐκ γῆς βενιαμὶν. καὶ ἐκ τῆς πεδινῆς, καὶ ἐκ τῶν ὀρέων ἐκ τῶν πρὸς νότον φέροντες ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίας. καὶ θυμιάματα, καὶ μάννα καὶ λίβανον φέροντες αἴνεσιν εἰς οἶκον κυρίου. καὶ ἔσται ἐὰν μὴ ἀκούσητέ μου τοῦ ἁγιάσαι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων, τοῦ μὴ αἴρειν βαστάγματα, καὶ μὴ εἰσπορεύεσθαι τὰς πύλας ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων. καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν ταῖς πύλαις αὐτῆς, καὶ καταφάγεται ἐμροσθα ἱερουσαλήμ. καὶ οὐ σβεσθήσεται.

Κεφάλαιον. ις. ιζ.

Λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κυρίου πρὸς ἱερεμίαν. λέγων. ἀνάστηθι καὶ κατάβηθι εἰς οἶκον τοῦ κεραμέως καὶ ἐκεῖ ἀκούσῃ τοὺς λόγους μου. καὶ κατέβην εἰς τὸν οἶκον τοῦ κεραμέως. καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐποίει ἔργον ἐπὶ τῶν λίθων, καὶ ἔπεσεν ὁ ἀγγεῖον. ὃ αὐτὸς ἐποίει ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ. καὶ πάλιν αὐτὸς ἐποίησεν αὐτὸ ἄγγεῖον ἕτερον. καθὼς ἤρεσεν, ἐνώπιον αὐτοῦ ποιῆσαι. καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων. εἰ καθὼς ὁ κεραμεὺς οὗτος, οὐ δυνήσομαι ποιῆσαι ὑμᾶς. οἶκος ἰσραήλ, ἰδοὺ ὡς ὁ πηλὸς τοῦ κεραμέως ὑμεῖς ἐστὲ ἐν χερσίν μου. πέρας λαλήσω ἐπὶ ἔθνος. καὶ ἐπὶ βασιλείαν τοῦ ἐξᾶραι αὐτοὺς. καὶ τοῦ ἀπολλύειν. καὶ ἐπιστρέψῃ τὸ ἔθνος ἐκεῖνος ἀπὸ πάντων τῶν κακῶν αὐτῶν. καὶ μετανοήσω περὶ τῶν κακῶν ὧν ἐλογισάμην. τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς. καὶ πέρας λαλήσω ἐπὶ ἔθνος. καὶ βασιλείας. τοῦ οἰκοδομεῖν. καὶ τοῦ καταφυτεύειν. καὶ ποιήσασι τὸ πονηρὸν ἐναντίον μου, τοῦ μὴ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς μου. καὶ μετανοήσω περὶ τῶν ἀγαθῶν ὧν ἐλάλησα. τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς. καὶ νῦν εἰπὸν πρὸς ἄνδρας ἰούδα, καὶ πρὸς οὓς καθίκοντας ἱερουσαλήμ. ἰδοὺ ἐγὼ πλάσσω ἐφ' ὑμᾶς κακὰ, καὶ λογίζομαι ἐφ' ὑμᾶς λογισμόν.

ἡμῶν αὐτῶν ἐγκαταλίψεσιν αὐτόν. καὶ νῦν ἐπ' ἐχάτῃ αὐτῶν ἔσται ἄφρων. θρόνος δόξης ὑψωμένος ἁγίασμα ἡμῶν ὑπομονὴ Ἰσραὴλ κύριε. πάντες οἱ καταλιποντές σε καταισχυνθήτωσαν ἀφισηκότες ἐπὶ τῆς γῆς. γραφήτωσαν ὅτι ἐγκατέλιπον πηγὴν ζωῆς τὸν κύριον. ἴασαί με κύριε. καὶ ἰαθήσομαι. σῶσόν με, καὶ σωθήσομαι. ὅτι καύχημά μου σύ εἶ. ἰδοὺ αὐτοὶ λέγουσι πρός με ποῦ ἐστιν ὁ λόγος κυρίου, ἐλθέτω. ἐγὼ δέ, οὐκ ἐνεπίαζα κατακολουθῶν ὀπίσω σου, καὶ ἡμέραν ἀνθρώπου οὐκ ἐπεθύμησα. σὺ ἐπίστασαι τὰ ἐκπορευόμενα σῇ τῶν χειλέων μου. πρὸ προσώπου σού εἰσί. μὴ γένηταί μοι εἰς ἀλλοτρίωσιν. φοβουμένου μου, ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ διώκοντές με, καὶ μὴ καταισχυνθείην ἐγώ. πτοηθείησαν αὐτοί, καὶ μὴ πτοηθείην ἐγώ. ἐπάγαγε ἐπ' αὐτοὺς ἡμέραν πονηράν. διπλοῦν σύντριμμα σύντριψον αὐτούς. Τάδε λέγει κύριος. βάδιζον καὶ στῆθι ἐν ταῖς πύλαις υἱῶν λαοῦ σου. ἐν αἷς εἰσπορεύονται ἐν αὐταῖς βασιλεῖς ἰούδα, καὶ ἐν αἷς ἐκπορεύονται ἐν αὐταῖς. καὶ ἐν πάσαις ταῖς πύλαις ἱερουσαλήμ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. ἀκούσατε τὸν λόγον κυρίου βασιλεῖς ἰούδα καὶ πᾶσα ἰουδαία. καὶ πᾶς ἱερουσαλημίτης εἰσπορευόμενοι ἐν ταῖς πύλαις ταύταις. τάδε λέγει κύριος φυλάσσεσθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, καὶ μὴ αἴρετε βαστάγματα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων. καὶ πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε. ἁγιάσατε τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων, καθὼς ἐνετειλάμην τοῖς πατράσιν ὑμῶν. καὶ οὐκ ἤκουσαν, καὶ οὐκ ἔκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν καὶ ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν, ὑπὲρ τοὺς πατέρας αὐτῶν. τοῦ μὴ ἀκοῦσαί μου, καὶ τοῦ μὴ δέξασθαι παιδείαν, καὶ ἔσται, ἐὰν εἰσακούσητέ μου λέγει κύριος. τοῦ μὴ εἰς φόρτον βαστάγματα σῇ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως ταύτης ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, καὶ ἁγιάζειν τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων, τοῦ μὴ ποιεῖν πᾶν ἔργον. καὶ εἰσελεύσονται σῇ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως ταύτης, βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες καθήμενοι ἐπὶ θρόνου Δαβίδ. καὶ ἐπιβεβηκότες ἐφ' ἅρμα

τούς· καὶ μὰ τὰ ταῦτα ἀποσείλω ὑοὺς πολλοὺς θηρευτάς· καὶ θηρεύσουσιν αὐτοὺς ἐπάνω παντὸς ὄρους· καὶ ἐπάνω παντὸς βουνοῦ· καὶ ἐκ τῶν τρυμαλιῶν τῶν πετρῶν. ὅτι οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ πάσας τὰς ὁδοὺς αὐτῶν· καὶ οὐκ ἐκρύβη τὰ ἀδικήματα αὐτῶν, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου· καὶ ἀνταποδώσω διπλᾶς τὰς κακίας αὐτῶν· καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν, ἐπὶ αἷς ἐβεβήλωσαν τὴν γῆν μου· ἐν τοῖς θνησιμαίοις τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν· καὶ ἐν τοῖς ἀνομίαις αὐτῶν, ἐν αἷς ἐπλημμέλησαν τὴν κληρονομίαν μου. Κύριε σὺ ἰσχύς μου καὶ βοήθειά μου καὶ καταφυγή μου, ἐν ἡμέραις κακῶν· πρὸς σὲ ἔθνη ἥξουσιν ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς, καὶ ἐροῦσιν ὡς μηδὲν ἐκτήσαντο οἱ πατέρες ἡμῶν εἴδωλα· καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ὠφέλιμα. εἰ ποιήσει ἑαυτῷ ἄνθρωπος θεούς· καὶ οὗτοι οὐκ εἰσὶ θεοί. σχεδὸν ἰδοὺ ἐγὼ δηλώσω αὐτοῖς τὴν δύναμίν μου· καὶ γνώσονται, ὅτι ὄνομά μοι κύριος. ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος, ὃς τὴν ἐλπίδα ἔχει ἐπ' ἄνθρωπον· καὶ κρίσει σάρκα βραχίονος αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν· καὶ ἀπὸ κυρίου ἀποστῇ ἡ καρδία αὐτοῦ· καὶ ἔσται ὡς ἡ ἀγριομυρίκη ἐν τῇ ἐρήμῳ· οὐκ ὄψεται ὅταν ἔλθῃ τὰ ἀγαθά, καὶ κατασκιώσει ἐν ἀλίμοις· καὶ ἐν γῇ ἐρήμῳ ἐν γῇ ἀλμυρᾷ ἣν οὐ κατοικηθήσεται. καὶ εὐλογημένος ὁ ἄνθρωπος, ὃς πεποιθὼς ἔσται ἐπὶ κύριον· καὶ ἔσται κύριος ἐλπὶς αὐτῷ. καὶ ἔσται ὡς ξύλον εὐθηνοῦν παρ' ὕδατα· καὶ ἐπὶ ἰκμάδα βαλεῖ τὰς ῥίζας αὐτοῦ· καὶ οὐ φοβηθήσεται ὅταν ἔλθῃ καῦμα· καὶ ἔσται ὁ κλῆμα αὐτοῦ θαλερὸν, καὶ ἐν ἔτει ἀνομβρίας οὐ φοβηθήσεται· καὶ οὐ μὴ ἐκλείπῃ ποιοῦν καρπόν. βαθεῖα ἡ καρδία παρὰ πάντα, καὶ ἄνθρωπός ἐστι· καὶ τίς γνώσεται αὐτόν; ἐγὼ κύριος ἐτάζων καρδίας καὶ δοκιμάζων νεφρούς. τοῦ δοῦναι ἑκάστῳ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ κατὰ τοὺς καρποὺς τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν. ἐφώνησε πέρδιξ· σωὸν ἔφαγεν ἃ οὐκ ἔτικεν· ποιῶν πλοῦτον αὐτοῦ οὐ μετὰ κρίσεως· ἐν ἡμίσει

λέγει κύριος. μὴ εἰσέλθῃς εἰς θίασον αὐτῶν. καὶ μὴ πορεύου θῆς τὸ κόψασθαι, καὶ μὴ παυθήσῃς αὐτοῖς, ὅτι ἀφεῖκα τὴν εἰρήνην μου, ἀπὸ τοῦ λαοῦ τούτου φησὶ κύριος, οὐ μὴ κόψονται αὐτοὺς. οὐ δὲ ἐντομίδας οὐ μὴ ποιήσωσι, καὶ μὴ ξυρήσονται· καὶ οὐ μὴ κλασθῇ ἄρτος ἐν πένθει αὐτῶν εἰς παράκλησιν ἐπὶ τεθνηκότι. ϐ ποτιοῦσιν αὐτὴν ποτήριον εἰς παράκλησιν τοῦ πατρὶ καὶ τῷ μητρὶ αὐτῆς. εἰς οἰκίαν πότου οὐκ εἰσελεύσῃ σύ, τοῦ συνεσθίσαι μετ' αὐτῶν τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν. διότι τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς ἰσραήλ. ἰδοὺ ἐγὼ καταλύσω ἐκ τοῦ τόπου τούτου ἐνώπιον ὑμῶν καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, φωνὴν χαρᾶς. καὶ φωνὴν εὐφροσύνης. φωνὴν νυμφίου, καὶ φωνὴν νύμφης. καὶ ἔσται ὅταν ἀναγγείλῃς τῷ λαῷ τούτῳ ἅπαντα τὰ ῥήματα ταῦτα. καὶ εἴπωσι πρὸς σε, διότι ἐλάλησε κύριος ἐφ' ὑμᾶς πάντα τὰ κακὰ ταῦτα. τίς ἡ ἀδικία ὑμῶν, καὶ τίς ἁμαρτία ὑμῶν, ἣν ἡμάρτοσθε ἐναντι κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν. καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπόν με οἱ πατέρες ὑμῶν λέγει κύριος. καὶ ὤχοντο ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων, καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς, καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς, καὶ ἐμὲ ἐγκατέλιπον. καὶ τὸν νόμον μου οὐκ ἐφυλάξαντο. καὶ ὑμεῖς ἐπονηρεύσασθε ὑπὲρ τοὺς πατέρας ὑμῶν. καὶ ἰδοὺ ὑμεῖς πορεύεσθε ἕκαστος ὀπίσω τῶν ἀρεσκειῶν τῆς καρδίας ὑμῶν τῆς πονηρᾶς, τοῦ μὴ ὑπακούειν μου. καὶ ἀποῤῥίψω ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ταύτης. εἰς τὴν γῆν, ἣν οὐκ οἴδατε ὑμεῖς καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν. καὶ δουλεύσετε ἐκεῖ θεοῖς ἑτέροις. οἵτις οὐ δώσουσιν ὑμῖν ἔλεος. διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος. οὐκ ἐρεῖσιν ἔτι. ζῇ κύριος ὁ ἀναγαγὼν τοὺς υἱοὺς ἰσραήλ. ἐκ γῆς αἰγύπτου. ἀλλὰ ζῇ κύριος, ὡς ἀνήγαγεν οἶκον ἰσραὴλ ἀπὸ γῆς βορρᾶ. καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν χωρῶν ὅ ἐξώσθησαν ἐκεῖ. καὶ ἀποκαταστήσω αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν αὐτῶν, ἣν ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν. ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τοὺς πολλοὺς ἁλιεῖς λέγει κύριος. καὶ ἁλιεύσουσιν αὐτοὺ

βρίοις Θυ. καταδουλώσω σε. κύκλῳ πᾶς ἐχθροῖς σου ἐν τῇ γῇ, ᾗ οὐκ ᾔδεις. ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τῆς θυμοῦ μου. ἐφ' ὑμᾶς καυθήσεται. κύριε μνήσθητί μου. καὶ ἐπίσκεψαί με, καὶ ῥῦσαί με ἀπὸ τῶν καταδιωκόντων με. μὴ εἰς μακροθυμίαν. γνῶθι ὡς ὄνειδος βαστάζω ἕνεκεν σοῦ. ἐφάνησαν οἱ λόγοι σου. σωτήριόν σου ἀνήρ, καὶ ἦσαν ὁ λόγος σου. ἐμοὶ εἰς εὐφροσύνην καὶ χαρὰν καρδίας μου. ὅτι ἐπικέκληκά σε τὸ ὄνομά σου ἐπ' ἐμοὶ κύριε παντοκράτωρ. οὐκ ἐκάθισα ἐν συστήματι ἀνθρώπων παιζόντων. ἀλλὰ ἐνυλαβούμην ἀπὸ προσώπου χαρός σου κατῳκίσας ἐκαθήμην. ὅτι πικρίας ἐνεπλήσθην, ἵνατί οἱ λυποῦντές με κατισχύουσί μου. ἡ πληγή μου σκληρά. πόθεν ἰαθήσομαι. γενήσεταί μοι ὡσεὶ ὕδωρ ψεύδεις. ὃς οὐκ ἔχει πίστιν διατελεῖ τὰ λίγα κύριος. ἐὰν ἐπιστρέψῃς καὶ ἀποκατασήσω σε. καὶ πρὸ προσώπου μου στήσῃ. καὶ ἐὰν ἐξενέγκῃς τίμιον ἀπὸ ἀναξίου, ὡς τὸ στόμα μου ἔσῃ. καὶ ἀναστρέψουσιν αὐτοὶ πρὸς σέ, καὶ σὺ οὐκ ἀναστρέψῃς πρὸς αὐτούς. καὶ δώσω σε τῷ λαῷ τούτῳ εἰς τεῖχος ὀχυρὸν χαλκοῦν ὀχυρόν. καὶ πολεμήσουσί σοι, καὶ οὐ μὴ δύνωνται πρὸς σέ. διότι μετὰ σοῦ ἐγώ εἰμι τοῦ σώζειν σε, καὶ τοῦ ἐξαιρεῖσθαί σε ἐκ χειρὸς πονηρῶν. καὶ λυτρώσομαί σε ἐκ χειρὸς λοιμῶν. Κεφ. ις. 16.

Διὰ σὺ μὴ λάβῃς γυναῖκα, λίγα κόπτων ὁ θεὸς Ἰσραήλ. καὶ οὐ γενηθήσεταί σοι υἱὸς. οὐδὲ θυγάτηρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. ὅτι τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς, περὶ τῶν υἱῶν καὶ τῶν θυγατέρων τῶν γενομένων ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. καὶ περὶ τῶν μητέρων αὐτῶν τῶν τικτουσῶν αὐτούς. καὶ περὶ τῶν πατέρων αὐτῶν τῶν γεγεννηκότων αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ ταύτῃ. ἐν θανάτῳ νοσηρῷ ἀποθανοῦνται οὐ κοπήσονται. καὶ οὐ ταφήσονται εἰς παράδειγμα. ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς. ἔσονται βοῖς θηρίοις τῆς γῆς. καὶ βοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, ἐν μαχαίρᾳ πεσοῦνται, καὶ ἐν λιμῷ σωτηριωθήσονται. τὸ

πτῶμ

καὶ ἴσα ἰὼν ἔποσι πρὸς σὲ τοῦ ἐξελοῦσόμιθα, λέγει πρὸς
αὐτούς. τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς, ὅσοι εἰς θάνατον, εἰς θάνα-
τον. καὶ ὅσοι εἰς μάχαιραν, εἰς μάχαιραν. καὶ ὅσοι εἰς λιμὸν,
εἰς λιμόν. καὶ ὅσοι εἰς αἰχμαλωσίαν, εἰς αἰχμαλωσίαν. καὶ ἐκ
δικήσω ἐπ' αὐτούς, τέσσαρα εἴδη λέγει κύριος. τὴν μάχαι-
ραν εἰς σφαγήν. καὶ ὕς κύνας εἰς διασπασμόν. καὶ τὰ θηρία τῆς
γῆς καὶ τὰ πετεινὰ, τοῦ οὐρανοῦ εἰς βρῶσιν καὶ εἰς ὄλεθρον. καὶ
παραδώσω αὐτούς εἰς ἀναχὰς πάσας τῆς βασιλείας τῆς
γῆς εἰς μαυασσὴν υἱὸν ἐζεκίου βασιλέα ἰούδα. περὶ πάντων
ὧν ἐποίησεν ἐν ἱερουσαλήμ. τίς φείσεται ἐπὶ σοὶ ἱερουσαλήμ,
ἢ τίς δειλιάσει ἐπὶ σοί. ἢ τίς ἀνακάμψει εἰς ἐρήνην σοι. σὺ ἀ
πεβάλου με λέγει κύριος. ὀπίσω ἐπορεύου. καὶ ἐκτενῶ τὴν
χεῖρά μου, καὶ ὄλεθρεύσω. καὶ οὐκέτι οἰκτιῶ αὐτούς. καὶ
ὄλεσω αὐτούς, ἐν διασπορᾷ ἐν πύλαις λαοῦ μου ἐτεκνώ
θησαν. ἀπώλεσαν τὸν λαόν μου ὄλεθρεύσω τὰς κακίας αὐτῶν, ἐπλη
θύνθησαν αἱ χῆραι αὐτῶν. καὶ ὑπὲρ τὸν ἄμμον τῆς θαλάσσης.
ἐπήγαγον ἐπὶ τὴν μητέρα νεανίσκους ταλαιπωρίαν ἐν μεσημ
βρίᾳ. ἀπέῤῥιψαν ἐπ' αὐτὴν ἐξάφνης τρόμον καὶ ἀσυνδέτον. ἐν
κενώθη ἡ τίκτουσα ἐπτὰ. ἀπεκάκησεν ἡ ψυχὴ αὐτῆς. ἐπέδυ ὁ
ἥλιος ἐπ' αὐτῇ. ὅτι μεθύσης τῆς ἡμέρας κατηχύνθη καὶ ὠνεί
δισθη. οὓς καταλοίπους αὐτῶν εἰς μάχαιραν δώσω ἐναντίον
τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν φησὶ κύριος. οἴμοι ἐγὼ ὡς τίνα μήτερ
με ἐτεκόσ' ἄνδρα διαῤῥήμονα. καὶ διακεκινημένον πάσῃ τῇ γῇ
οὔτε ὠφέλησα, οὔτε ὠφέλησέν με οὐδείς. ἡ ἰσχύς μου ἐξέλι
πεν ἐν τοῖς καταραμένοις με. γένοιτο δέσποτα κατευθυνόν
των αὐτῶν, εἰ μὴ παρέσεσθε ὑμεῖς, ἐν καιρῷ τῶν κακῶν αὐτῶν.
καὶ ἐν καιρῷ θλίψεως αὐτῶν εἰς ἀγαθὰ πρὸς τὸν ἐχθρόν. ἐ γνω
δώσαι σίδηρος. καὶ πεπεβόλαιον χαλκοῦν ἡ ἰσχύς σου. καὶ
ὕς θησαυρούς σου, εἰς προνομὴν δώσω ἀντάλλαγμα διὰ πά
σας τὰς ἁμαρτίας σου, οὔτε ὠφέλησέ με ὕλις, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς

ματα καὶ προσαρίσῃς καρδίας αὐτῶν, αὐτοὶ προφητεύουσιν
ὑμῖν. σχέτλιος τάδε λέγει κύριος περὶ τῶν προφητῶν τῶν
προφητευόντων ἐν τῷ ὀνόματί μου ψεύδη. καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέ-
στειλα αὐτοὺς οἱ λέγουσι μάχαιρα καὶ λιμὸς, οὐκ ἔσαι ἐν τῇ
γῇ ταύτῃ. ἐν θανάτῳ νοσηρῷ ἀποθανοῦνται καὶ ἐν λιμῷ συν-
τελεσθήσονται οἱ προφῆται. καὶ ὁ λαὸς οἷς αὐτοὶ προφητεύου
σιν αὐτοῖς. καὶ ἔσονται ἐρριμμένοι ἐν ταῖς ὁδοῖς Ιερουσα-
λὴμ ἀπὸ προσώπου τῆς μαχαίρας καὶ τοῦ λιμοῦ. καὶ οὐκ ἔσται
ὁ θάπτων αὐτούς. καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ
αἱ θυγατέρες αὐτῶν. καὶ ἐκχεῶ ἐπ' αὐτοὺς τὰ κακὰ αὐτῶν
καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς τὸν λόγον τοῦτον. καταγάγετε ἐπ' ὀ-
φθαλμοὺς ὑμῶν, δάκρυα ἡμέρας καὶ νυκτός. καὶ μὴ σχολπί-
σατω. ὅτι συντρίμματι συντρίβη θυγάτηρ λαοῦ μου, καὶ πλη
γῇ ὀδυνηρᾷ σφόδρα. ἐὰν ἐξέλθω εἰς τὸ πεδίον, καὶ ἰδοὺ φόνοι
ματίαι ῥομφαίας. καὶ ἐὰν εἰσέλθω εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἰδοὺ πό
νοι λιμοῦ. ὅτι ἱερεὺς καὶ προφήτης ἐπορεύθησαν εἰς γῆν, ἣν
οὐκ ἤδεισαν. Μὴ ἀποδοκιμάζων ἀπεδοκίμασας τὴν Ιούδαν
καὶ ἀπὸ σιὼν ἀπέστη ἡ ψυχή μου; ἵνατί ἔπαισας ἡμᾶς καὶ οὐκ
ἔστιν ἡμῖν ἴασις. ὑπεμείναμεν εἰς εἰρήνην, καὶ οὐκ ἦν ἀγαθὸς
εἰς καιρὸν ἰάσεως. καὶ ἰδοὺ ταραχή. ἐγνώμεν κύριε, ἁμαρτή
ματα ἡμῶν ἀδικίας πατέρων ἡμῶν, ὅτι ἡμάρτομεν ἐναντίον
σου. κόπασον σχὲ τὸ ὄνομά σου. μὴ ἀπολίσῃς θρόνον δόξης
σου, μνήσθητι. μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου τὴν μετ' ἡ
μῶν. μὴ ἔστιν ἐν ἐθνῶν ματαίοις ὑετίζων, καὶ ἡ οὐρανὸς
δώσει πλησμονὴν αὐτῷ, οὐχὶ σὺ αὐτὸς καὶ ὑπομενοῦμέν σε
κύριε. ὅτι σὺ ἐποίησας πάντα ταῦτα.

Κεφάλαιον. ιε. 15.

Καὶ εἶπε κύριος πρός με. ἐὰν στῇ Μωυσῆς καὶ Σαμου
ἡλ πρὸ προσώπου μου, οὐκ ἔστιν ἡ ψυχή μου πρὸς
αὐτούς. ἐξαποστείλον ἐκ λαὸν τοῦτον καὶ ἐξελθέτωσαν

Γένηται ἡ ἰουδαία, καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς ἐκκαυθή-
σαν. καὶ ἐρημωθήσεται τῆς γῆς. καὶ ἠκροχολή-
θη ἱερεμίας. καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτῆς ἀπέστειλαν
τοὺς παῖδας αὐτῶν ἐφ' ὕδωρ. ἦλθον καὶ τὰ φρέατα καὶ οὐχ
εὗρον ὕδωρ, καὶ ἀπέστρεψαν τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν κενά. καὶ τὰ
ἔργα τῆς γῆς ἐξέλιπον, ὅτι οὐκ ἦν ὑετός. ἠχύνθησαν οἱ γεωρ-
γοί. ἐπεκάλυψαν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν. καὶ ἔλαφοι ἐν ἀγρῷ ἔτε-
κον. καὶ ἐγκατέλιπον, ὅτι οὐκ ἦν βοτάνη. ὀναγροὶ ἔστησαν ἐν νά-
παις καὶ εἵλκυσαν ἄνεμον. ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν, ὅτι
οὐκ ἦν χόρτος ἀπὸ λαοῦ ἀδικίας αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν, αὐτίσθη-
σαν ἡμῖν. κύριε ποίησον ἡμῖν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, ὅτι πολ-
λαὶ αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἐναντίον σου. ὅτι σὲ ἡμάρτομεν. ὑπο-
μονὴ ἰσραὴλ κύριε καὶ σώζεις ἐν καιρῷ κακῷ. ἵνατί ἐγενή-
θης ὡσεὶ πάροικος τῆς γῆς. καὶ ὡς αὐτόχθων ἐκλίνας ἐσο
κατάλυμα. μὴ ἔσῃ δὲ περ ἄνθρωπος ὑπνῶν, ἢ ὡς ἀνὴρ μὴ δυ-
νάμενος σῶσαι. καὶ σὺ ἐν ἡμῖν εἶ κύριε. καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπι-
κέκληται ἐφ' ἡμᾶς. μὴ ἐπιλάθῃ ἡμῶν. οὕτως λέγει κύριος τῷ
λαῷ τούτῳ. ἠγάπησαν κινεῖν πόδας αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐφείσαντο.
καὶ ὁ θεὸς οὐκ ἐδέξατο αὐτούς. νῦν μνησθήσεται τῆς ἀδικί-
ας αὐτῶν. καὶ ἔπει κύριος πρός με. μὴ προσεύχου ἐπὶ τῷ λαῷ
τούτῳ εἰς ἀγαθά. ὅτι ἐὰν νηστεύσωσιν, οὐκ εἰσακούσομαι τῆς δε-
ήσεως αὐτῶν. καὶ ἐὰν προσανενέγκωσι ὁλοκαυτώματα καὶ θυσί-
ας οὐκ εὐδοκήσω ἐν αὐτοῖς. ὅτι ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ
ἐν θανάτῳ ἐγὼ σωτηλίσω αὐτούς. καὶ ἔπα ὁ ὢν κύριε. ἰδοὺ
οἱ προφῆται αὐτῶν προφητεύουσιν. καὶ λέγουσιν, οὐκ ὄψεσθε μά-
χαιραν. οὐδὲ λιμὸς ἔσται ἐν ὑμῖν. ἀλλ' ἀληθείαν καὶ εἰρήνην δώ-
σω σοι ἐν τῇ γῇ καὶ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. καὶ ἔπει κύριος πρός
με ψευδῆ οἱ προφῆται προφητεύουσιν ἐν τῷ ὀνόματί μου, οὐκ
ἀπέστειλα αὐτοὺς καὶ οὐκ ἐνετειλάμην αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐλάλησ-
α πρὸς αὐτούς, ὅτι ὁράσεις ψευδεῖς, καὶ μαντείας καὶ οἰωνι-

ρίῳ θεῷ ὑμῶν δόξαν πρὸ τοῦ συσκοτάσαι· καὶ πρὸ τοῦ προσκόψαι πόδας ὑμῶν ἐπ' ὄρη σκοτεινά· καὶ ἀναμενεῖτε εἰς φῶς, καὶ ἐκεῖ σκιὰ θανάτου· καὶ τεθήσονται εἰς σκότος· ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσητε κεκρυμμένος· κλαύσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν, ἀπὸ προσώπου ὕβρεως· καὶ κατάξουσιν οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν δάκρυα, ὅτι συνετρίβη ποίμνιον κυρίου· ἆπατε τοῦ βασιλέως καὶ δῖς δωσουσιν· ταπεινώθητε καὶ καθίσατε, ὅτι καθῃρέθη ἀπὸ κεφαλῆς ὑμῶν, στέφανος δόξης ὑμῶν· πέλεις αἱ πρὸς νότον, σωεκλείσθησαν· καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀνοίγων· ἀπῳκίσθη Ἰούδας· σωετέλεσεν ἀπῳκίαν τελείαν· ἐπάλαβε ὀφθαλμούς σου Ἱερουσαλήμ, καὶ ἴδε τοὺς ἐρχομένους ἀπὸ βορρᾶ, ποῦ ἐστὶ τὸ ποίμνιον ὃ ἐδόθη σοι πρόβατα δόξης σου· τί ἐρεῖς ὅταν ἐπισκέπτωνται σε; καὶ σὺ ἐδίδαξας αὐτοὺς ἐπ' σὲ μαθήματα εἰς ἀρχὴν ὡδῖνος καθέξειν σε καθὼς γυναῖκα τίκτουσαν· καὶ ἐὰν εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου· τί ἀπήντησέ μοι ταῦτα διὰ τὸ πλῆθος τῆς ἀδικίας σου· ἀνεκαλύφθη τὰ ὀπίσθιά σου παραδειγματισθήτω τὰς πέρναι σου· εἰ ἀλλάξεται αἰθίοψ τὸ δέρμα αὐτοῦ, καὶ πάρδαλις τὰ ποικίλματα αὐτῆς, καὶ ὑμεῖς δυνήσεσθε εὐποιῆσαι μεμαθηκότες κακά· καὶ διασπερῶ αὐτοὺς, ὡς φρύγανα φερόμενα ὑπὸ ἀνέμου εἰς ἔρημον, οὗτος ὁ κλῆρός σου, καὶ μερὶς τοῦ ἀποθεῖναι ὑμᾶς ἐμοὶ λέγει κύριος ἐπελάθου μου· καὶ ἔλπιζες ἐπ' ψεύδεσι, κἀγὼ ἀποκαλύψω τὰ ὀπίσω σου ἐπ' πρόσωπόν σου· καὶ ὀφθήσεται ἡ ἀτιμία σου, καὶ αἱ μοιχεῖαι σου καὶ ὁ χρεμετισμός σου καὶ ἡ ἀπαλλοτρίωσις τῆς πορνείας σου ἐπὶ τοὺς βουνοὺς καὶ ἐν τοῖς ἀγροῖς ἑώρακα τὰ βδελύγματά σου· οὐαί σοι Ἱερουσαλήμ· ὅτι οὐ καθῃρέθης ὀπίσω μου ἕως τίνος ἔσῃ·

ΛΟΓΟΣ ΚΥΡΙΟΥ ΟΣ ΕΓΕΝΗΘΗ ΠΡΟΣ ΙΕ ΡΕΜΙΑΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΒΡΟΧΙΑΣ.

Κεφάλ. ιδ. 14.

λόγοι κυρίου πρός με λέγων· λάβε σ πιρίζωμα ϗ πιρὶ τὴν ὀσφῦν σου, κ̀ ἀνάστηθι· κ̀ὰ βάλιον σ̃ τὸν ὑφράτ̃, κ̀ὰ κατάκρυψον αὐ ἐκεῖ ἐν τῇ τρυμαλιᾷ τῆς πίτρας· κ̀ὰ ἐπορώθην κ̀ὰ ἔκρυψα αὐ, ἐν τῷ ὑφράτῃ, καθὼς ἐνετείλατό μοι κύριος· κ̀ ἐγένετο μετὰ ἡμέρας πολλάς· κ̀ εἶπε κύριός πρός με· ἀνάστηθι, κ̀ὰ βάλιον σ̃ ἐν ὑφράτ̃, κ̀ λάβε ἐκεῖθεν ϗ πιρίζωμα ὃ ἐνετειλάμην σοὶ τοῦ κατασφύξαι ἐκεῖ· κ̀ὰ ἐπορώθην ἐπὶ τὸν ὑφράτ̃ ποταμὸν, κ̀ὰ ὤρυξα κ̀ ἔλαβον σ πιρίζωμα ἐκ τοῦ τόπου θοῦ, κατώρυξα αὐ ἐκεῖ· κ̀ὰ ἰδοὺ ἀπεφθαρμένον ἦν· ὃ οὐ μὴ χρησθῇ ἐς οὐθέν· κ̀ ἐγένετό μοι λόγος κυρίου πρός με λέγων· τάδε λέγει κύριος οὕτω φθερῶ τὴν ὕβριν ἰούδα κ̀ὰ τὴν ὕβριν ἱερουσαλὴμ τὴν πολλὴν ταύτ̃ ὕβριν. ὃς μὴ βουλόμενος ὑπακοῦσαι τῶν λόγων μου, κ̀ πορωθέντας ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς· κ̀ ϗ προσκυνῶν αὐτοῖς· κ̀ ἔσονται ὅμοιρ σ πιρίζωμα τοῦτ, ὃ οὐ χρησθήσ ἐς οὐθέν. ὅτι καθάπερ κολλᾶται σ πιρίζωμα πιρὶ τὴν ὀσφῦν τοῦ ἀνθρώπου, οὕτως ἐκόλλησα πρός ἐμαυτὸν ἅπ οἶκον τοῦ ἰσραὴλ κ̀ πᾶντα οἶκον ἰούδα τοῦ γενέσθαι μοι ἐς λαὸν ὄνομα καὶ ἐς κεῦχμα κ̀ὰ ἐς δόξαν· κ̀ οὐκ ὑπήκουσάν μου· κ̀ὰ ἐρεῖς πρὸς ἅπ λαὸν τοῦτ· πᾶς ἀσκὸς πληρωθήσ οἶνου· κ̀ὰ ἐροῦσί σοι πρὸς σὲ μὴ γνόντες, οὐ γνωσόμεθα. ὅτι πᾶς ἀσκὸς πληρωθήσεται οἴνου, κ̀ὰ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· τάδε λέγει κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ πλήρω τοὺς καθημένους τὴν γῆν ταύτ̃ κ̀ τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν τοὺς καθημένους ἐπὶ τοῦ δαβὶδ σ̃ τὸν θρόνον αὐτοῦ, κ̀ὰ τοὺς ἱερεῖς κ̀ὰ τοὺς προφήτας, κ̀ὰ ἅπ ἰούδαν κ̀ὰ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν ἱερουσαλὴμ. μεθύσμαῖς, κ̀ διασκορπιῶ αὐτοὺς ἄνδρα κ̀ὰ ἅπ ἀδελφὸν αὐτοῦ· κ̀ τοὺς πατέρας αὐτῶν, κ̀ τοὺς ἡμοῦς αὐτῶν ἐν τῷ αὐτῷ· κ̀ὰ οὐκ ἐπιποθήσω λέγει κύριος· κ̀ οὐ φείσομαι κ̀ οὐκ οἰκτερήσω ἀπὸ διαφορᾶς αὐτῶν· ἀκούσατε κ̀ ἐνωτίσασθε κ̀ὰ μὴ ὑπαίρεσθε, ὅτι κύριος ἐλάλησε. δότε τῷ κυ-

θὴν ἡ κληρονομία μου ἐμοὶ ὡς λέων ἐν δρυμῷ· ἔδωκαν ἐπ' ἐμὲ τὴν φωνὴν αὐτῆς· διὰ τοῦτο ἐμίσησα αὐτήν. μὴ ἀσήλωτον ὑαίνης ἡ κληρονομία μου ἐμοί; ἢ ἀσήλωτον κύκλῳ αὐτῆς. βαδίσατε συναγάγετε πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, καὶ ἐλθέτωσαν τοῦ φαγεῖν αὐτήν. ποιμένες πολλοὶ διέφθειραν τὸν ἀμπελῶνά μου. ἐμόλυναν τὴν μερίδα μου, ἔδωκαν τὴν μερίδα τῆς ἐπιθυμητήν μου. εἰς ἔρημον ἄβατον ἐτάραξαν αὐτὴν ἐπ' ἀφανισμόν· ἀπώλειας, διὰ ἐμὲ ἀφανισμῷ ἠφανίσθη πᾶσα ἡ γῆ, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνὴρ τιθέμενος ἐν καρδίᾳ ἐπὶ πᾶσαν διαβολήν. ἐν τῇ ἐρήμῳ ἦλθοσαν ταλαιπωροῦντες. ὅτι μάχαιρα τοῦ κυρίου, κατάφαγεται ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς, καὶ ἕως ἄκρου τῆς γῆς οὐκ ἔστιν εἰρήνη πάσῃ σαρκί. ἐσπείρατε πυρούς, καὶ ἀκάνθας ἐθερίσατε. οἱ κλῆροι αὐτῶν, οὐκ ὠφελήσουσιν αὐτούς. καὶ αἰσχύνθητε ἀπὸ καρπώσεως ὑμῶν. ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ ἐνανὶ κυρίου. Οτι τάδε λέγει κύριος περὶ πάντων τῶν πονηρῶν τῶν ἁπτομένων τῆς κληρονομίας μου ἧς ἐμέρισα τῷ λαῷ μου Ισραήλ. ἰδοὺ ἐγὼ ἀπάγω αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ τὸν Ιούδαν ἐκβαλῶ ἐκ μέσου αὐτῶν. καὶ ἔσται μετὰ τὸ ἐκβαλεῖν με αὐτοὺς, ἀναστρέψω καὶ ἐλεήσω αὐτοὺς. καὶ καθιῶ αὐτοὺς, ἕκαστον εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, καὶ ἕκαστον εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. καὶ ἔσται ἐὰν μαθόντες μάθωσι τὴν ὁδὸν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ὀμνύειν τῷ ὀνόματί μου, ζῇ κύριος καθὼς ἐδίδαξαν τὸν λαόν μου ὀμνύειν τῇ Βααλ καὶ οἰκοδομηθήσονται ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ μου. ἐὰν δὲ μὴ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἐξαρῶ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο ἐξ ἄρσεως καὶ ἀπολείας.

Κεφάλαιον ιγ. 13.

Αδε λέγει κύριος. βάδιζον καὶ κτήσαι σεαυτῷ περίζωμα λινοῦν· καὶ περίθου περὶ τὴν ὀσφύν σου καὶ ἐν ὕδατι οὐ διελεύσῃ. καὶ ἐκτησάμην τὸ περίζωμα κατὰ τὸν λόγον κυρίου, καὶ περιέθηκα περὶ ὀσφύν μου. καὶ ἐγενήθη

καὶ ἐκτρίψω μὴν αὐτὴν ἀπὸ γῆς ζώντων· καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς οὐ μὴ μνησθῇ οὐκέτι. κύριος κρίναν δίκαια δοκιμάζων νεφροὺς καὶ καρδίας· ἴδοιμι τὴν παρὰ σοῦ ἐκδίκησιν ἐξ αὐτῶν· ὅτι πρὸς σὲ ἀπεκάλυψα τὸ δικαίωμά μου. διαβοῦσι τοῖς λέγουσι κύριος, μὴ βοᾶς ἀναθώθ τοὺς ζητοῦντας τὴν ψυχήν μου, τοὺς λέγοντας, οὐ μὴ προφητεύσῃς ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἐν δὲ μὴ ἀποθάνῃ ἐν τοῖς χερσὶν ἡμῶν. ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπ' αὐτούς· οἱ νεανίσκοι αὐτῶν, ἐν μαχαίρᾳ ἀποθανοῦνται· καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν, τελευτήσουσιν λιμῷ, καὶ ἐγκαταλειμμα οὐκ ἔσται αὐτῶν. ὅτι ἐπάξω κακὰ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν ἀναθώθ· ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν.

Κεφάλαιον ιβ. 12.

Δικαιος εἶ κύριε· ὅτι ἀπολογήσομαι πρὸς σέ· πλὴν κρίματα λαλήσω πρὸς σέ· τί ὅτι ὁδὸς ἀσεβῶν εὐοδοῦται εὐθύνουσαν πάντες οἱ ἀθετοῦντες ἀθετήματα· ἐφύτευσας αὐτοὺς καὶ ἐρριζώθησαν· ἐτεκνοποιήσαν καὶ ἐποίησαν καρπόν· ἐγγὺς εἶ σὺ τοῦ στόματος αὐτῶν καὶ πόρρω ἀπὸ τῶν νεφρῶν αὐτῶν· καὶ σὺ κύριε γινώσκεις με· δοκίμακας τὴν καρδίαν μου ἐναντίον σου· ἁγνίσον αὐτοὺς εἰς ἡμέραν σφαγῆς αὐτῶν· ἁγίασον αὐτοὺς ὡσεὶ πρόβατα εἰς σφαγήν· ἕως πότε πενθήσει ἡ γῆ· καὶ πᾶς ὁ χόρτος τοῦ ἀγροῦ ξηρανθήσεται ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ· ἠφανίσθησαν κτήνη καὶ πετεινά, ὅτι εἶπαν οὐκ ὄψεται ὁ θεὸς ὁδοὺς ἡμῶν· σοῦ οἱ πόδες τρέχουσι καὶ ἐκλύουσί σε· πῶς παρασκευάσῃ ἐφ' ἵπποις καὶ ἐν γῇ εἰρήνης σου πεποιθὼς· πῶς ποιήσεις ἐν φρυάγμασι τοῦ Ιορδάνου· ὅτι καὶ οἱ ἀδελφοί σου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου, καὶ οὗτοι ἠθέτησάν σε καὶ αὐτοὶ ἐβόησαν ἐκ τῶν ὀπίσω σου· ἐπίσευσον αὐτοῖς· ἐὰν ἐπισωρεύσωσιν ἐν αὐτοῖς ὅτι λαλήσουσι πρὸς σὲ εἰρηνικά. Ἐγκαταλέλοιπα ἐγὼ οἶκόν μου· ἀφῆκα τὴν κληρονομίαν μου· ἔδωκα τὴν ἠγαπημένην ψυχήν μου, εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῆς· ἐγενήθη

ἐν πόλεσιν Ἰούδα καὶ ἐξω θεν Ἱερουσαλὴμ λέγων, ἀκούσατε τοὺς
λόγους τῆς διαθήκης ταύτης, καὶ ποιήσατε αὐτοὺς καὶ οὐκ ἐποίη-
σαν. καὶ ἔτι κύριος πρός με. εὑρέθη σύνδεσμος ἐν ἀνδράσιν
Ἰούδα, καὶ ἐν τοῖς κατοικοῦσιν ἐν Ἱερουσαλήμ. ἐπεστράφησαν ἐπὶ
τὰς ἀδικίας τῶν πατέρων αὐτῶν τῶν προτέρων. οἳ οὐκ ἠθέλη-
σαν ἐπακοῦσαι τῶν λόγων μου. καὶ ἰδοὺ αὐτοὶ πορεύονται ὀπί-
σω θεῶν ἀλλοτρίων. τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς. καὶ διεσκέδασαν οἶ-
κος Ἰσραὴλ καὶ οἶκος Ἰούδα, τὴν διαθήκην μου. ἣν διεθέμην
πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν. διαβεβαίως τάδε λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐ-
γὼ ἐπάγω ἐπ᾽ αὐτοὺς κακόν. ἐξ ὧν οὐ δυνήσονται ἐξελ-
θεῖν ἐξ αὐτῶν. καὶ κεκράξονται πρός με, καὶ οὐκ εἰσακούσομαι αὐ
τῶν. καὶ πορεύονται πόλεις Ἰούδα καὶ οἱ καθήμενοι ἐν Ἱερουσα-
λὴμ. καὶ κεκράξονται πρὸς τοὺς θεοὺς αὐτῶν. οἷς αὐτοὶ θυμιῶσιν
αὐτοῖς. οἱ μὴ σώσουσιν αὐτοὺς ἐν τῷ καιρῷ τῆς κακώσεως αὐτῶν.
ὅτι κατ᾽ ἀριθμὸν τῶν πόλεών σου ἦσαν θεοί σου Ἰούδα. καὶ κατ᾽
ἀριθμὸν ἐξόδων τῆς Ἱερουσαλὴμ. ἔταξαν βωμοὺς θυμιᾶν τῇ Βααλ. καὶ σὺ μὴ προσεύχου περὶ τοῦ λαοῦ τούτου. καὶ μὴ ἀνῇς περὶ
αὐτῶν ἐν δεήσει. καὶ προσευχήν. ὅτι οὐκ εἰσακούσομαι ἐν τῷ
καιρῷ ἐν ᾧ ἐπικαλοῦνταί με. ἐν καιρῷ κακώσεως αὐτῶν. τί ἡ
ἀγαπημένη ἐν τῷ οἴκῳ μου ἐποίησε διαλογισμούς. μὴ εὐχαὶ
καὶ κρέα ἅγια ἀφελοῦσιν ἀπὸ σοῦ τὰς κακίας σου ἢ σοὶ σὺ δια-
φύξῃ, ἐλαίαν ὡραίαν εὐσκιον τῷ εἴδει, ἐκάλεσε κύριος τὸ
ὄνομά σου εἰς φωνὴν πυρὸς μεγάλης αὐτῆς ἐφύτευσεν. ἐπεχειρήθη ἐν
οἱ κλάδοι αὐτῆς. καὶ κύριος τῶν δυνάμεων ὁ καταφυτεύσας
σε ἐλάλησεν, ἐπὶ σὲ κακὰ, ἀντὶ τῶν κακίας οἴκου Ἰσραὴλ καὶ οἴ-
κου Ἰούδα, ὧν ἐποίησαν ἑαυτοῖς τοῦ παροργίσαι με ἐν τῷ θυ-
μιᾶν αὐτοὺς τῇ Βάαλ. Κύριε γνώρισόν μοι καὶ γνώσομαι. τό
τε εἶδον τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν. ἐγὼ δὲ ὡς ἀρνίον ἄκακον ἀ-
γόμενον τοῦ θύσαι. οὐκ ἔγνων, ἐπ᾽ ἐμὲ ἐλογίσαντο λογισμὸν τοῦ
πρὸν λέγεσθαι. διόντι καὶ ἐμβάλωμεν ξύλον εἰς τὸν ἄρτον αὐτοῦ,

ὅτι τάδε λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ σκελίζω τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην ἐν θλίψει. καὶ ἐκθλίψω αὐτούς. ὅπως εὑρεθῇ ἡ πληγή σου. οὐαὶ σὺ σωτηρίμματί σου. ἀλγηρὰ ἡ πληγή σου. κἀγὼ εἶπα οὕτως τοῦτο ἐστὶ παῦμά σου. καὶ κατέλαβέ σε. ἡ σκηνή σου ἐταλαιπώρησεν, ὤλεσε. καὶ πᾶσαι αἱ ἀρρᾳδίαι μου ἐπεσπάσθησαν. οἱ ἱμάτιά μου καὶ τὰ ὑποδήματά μου οὐκ εἰσίν. οὐκ εἶδον τὸν τόπον τῆς σκιωθῆς μου τόπους τῶν ἀρρεώων μου. ὅτι οἱ σοφισθέντες ἠφρονεύσαν, καὶ τὸν κύριον οὐκ ἐζήτησαν. διὰ τοῦτο οὐκ ἐνόησε πᾶσα ἡ νομή, καὶ διεσκορπίσθησαν, φωνὴ ἀκοῆς ἰδοὺ ἔρχεται. καὶ σεισμὸς μέγας ἐκ γῆς βορρᾶ τοῦ τάξαι τὰς πόλεις ἰούδα εἰς ἀφανισμὸν καὶ κοίτην δρακόντων. οἶδα κύριε ὅτι οὐχὶ τοῦ ἀνθρώπου ἡ ὁδὸς αὐτοῦ. οὐδὲ ἀνὴρ πορεύσεται καὶ κατορθώσει πορείαν αὐτοῦ. παίδευσόν με κύριε, πλὴν ἐν κρίσει καὶ μὴ ἐν θυμῷ, ἵνα μὴ ὀλιγοστούς με ποιήσῃς. ἐκχεον τὸν θυμόν σου ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα σε. καὶ ἐπὶ βασιλείας αἳ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο. ὅτι κατέφαγον τὸν Ιακὼβ καὶ ἐξανάλωσαν αὐτὸν καὶ ἐσκήλ. Κεφ. ια. ιι.

Λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κυρίου πρὸς Ιερεμίαν λέγων. Ἀκουσον τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης καὶ λαλήσεις πρὸς ἄνδρας ἰούδα. καὶ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας ἐν ἰερουσαλήμ. καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. Τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς ἰσραήλ. ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς οὐκ ἀκούσεται τῶν λόγων τῆς διαθήκης ταύτης, ἃς ἐνετειλάμην τοῖς πατράσιν ὑμῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἧ ἀνήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς αἰγύπτου ἐκ καμίνου τῆς σιδηρᾶς. λέγων, ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου καὶ ποιήσατε πάντα ὅσα ἐὰν ἐντέλωμαι ὑμῖν, καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς λαόν, κἀγὼ ἔσομαι ὑμῖν εἰς θεόν. ὅπως στήσω τὸν ὅρκον μου, ὃν ὤμοσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν τοῦ δοῦναι αὐτοῖς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι. καθὼς ἡ ἡμέρα αὕτη. καὶ ἀπεκρίθην καὶ εἶπα, γένοιτο κύριε. καὶ εἶπε κύριος πρός με. ἀνάγνωθι τοὺς λόγους τούτους ἐν πόλεσιν

νὸς ἡγὸς ἀμμών· καὶ ἐπὶ Βὺς ἡγὸς μωάβ· καὶ ἐπὶ πάντα πτει-
κερύμενον τὰ κατὰ πρόσωπον αὐτῦ, Βὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ ἐ-
ρήμῳ, ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἀπρίτμητα ϑρκὶ καὶ πᾶς οἶκος Ἰσ-
ραὴλ, ἀπρίτμητοι καρδίας αὐτῶν.

Κεφ. ι. 10.

Κούσατε λόγον κυρίυ ὃν ἐλάλησεν ἐφ' ὑμᾶς οἶκος
ἃ Ἰσραὴλ, τάδε λέγει κύριος· κατὰ τὰς ὁδὸς τῶν ἐ-
θνῶν μὴ μανθάνετε, καὶ ἀπὸ τῶν σημείων τῦ οὐρα-
νῦ, μὴ φοβεῖσϑε. ὅτι φοβοῦνται αὐτὰ Βῖς προσώποις αὐτῶν. ὅτι
τὰ νόμιμα τῶν ἐθνῶν μάταια. ξύλον ἐστιν ἐκ τῦ ὄρυμῦ ἐκκε-
καυμένον. ἔργον τέκτονος καὶ χώνευμα. ἀργυρίῳ, καὶ χρυσίῳ
κεκαλλωπισμένα ἐστὶν ἐν σφύραις. καὶ ἥλοις ἐστερέωσαν αὐτά.
ϑήσουσιν αὐτὰ, καὶ οὐ κινηϑήσονται. ἀργύλιον πορευτόν ἐστιν ἢ
πορευόμενα. ἀργύλιον προσβλητὸν ἐστὶ παρὰ ϑαρσεῖς ἐξ χρυσί-
ου, μαφὰξ καὶ χείρ χρυσόχοων. ἔργα τεχνιτῶν. πάντα ὑάκιν-
ϑον καὶ πορφύραν ἐνδύσουσιν αὐτά. ἀρώμματα ἀρϑήσονται. ὅτι
οὐκ ἐπιβήσονται. μὴ φοβηϑῆτε αὐτά. ὅτι οὐ μὴ κακωποιήσωσι
καὶ ἀγαϑὸν οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς. οὕτως ἐρεῖτε αὐτοῖς. ϑεοὶ οἳ τὸν οὐ
ρανὸν καὶ τὴν γῆν, οὐκ ἐποίησαν, ἀπολέσϑωσαν ἐκ τῆς γῆς καὶ
ὑπὸ κάτωϑεν τῦ οὐρανῦ τούτου. ϑεὸς ὁ ποιήσας τὴν γῆν· ἐν τῇ ἰ
σχύϊ αὐτῦ. ὁ ὀρϑώσας τὴν οἰκουμένην ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτῦ, καὶ
τῇ φρονήσει αὐτῦ, ἐξέτεινε τὸν οὐρανόν· καὶ πλῆϑος ὕδατος ἐν
οὐρανῷ· καὶ ἀνήγαγε νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς· ἀστραπὰς εἰς
ὑετὸν ἐποίησε· καὶ ἐξήγαγε ἀνέμους φῶς ἐκ ϑησαυρῶν αὐτῶν.
ἐμωράνϑη πᾶς ἄνϑρωπος ἀπὸ γνώσεως· κατησχύνϑη πᾶς χρυ-
σοχόος ἐπὶ Βῖς γλυπτοῖς αὐτῦ. ὅτι ψευδῆ ἐχώνευσαν. οὐκ ἔστι
πνεῦμα ἐν αὐτοῖς. μάταιά ἐστιν ἔργα ἐμπεπαγμένα. ἐν καιρῷ
ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀπολοῦνται. ὃν τρόπον ἐστὶ μερὶς τῷ Ἰακὼϐ. ὅτι ὁ
πλάσας τὰ πάντα, αὐτὸς κληρονομία αὐτῦ. κύριος ὄνομα αὐτῷ.
σωήγαγεν ἔξωϑεν τὴν ὑπόστασίν Βου καϑικοῦσαν ἐν ἐκλεκτοῖς

ἐγκαταλιπὼν αὐτοὺς τὸν νόμον μου, ὃν ἔδωκα πρὸ προσώπου αὐ-
τῶν. καὶ οὐκ ὑπήκουσαν τῆς φωνῆς μου, ἀλλ' ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῆ
ἀρχῆς τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς πονηρᾶς καὶ ὀπίσω τῶν εἰδώλων
ὧν ἐδίδαξαν αὐτοὺς οἱ πατέρες αὐτῶν. διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύ-
ριος τῶν δυνάμεων ὁ θεὸς ἰσραήλ. ἰδοὺ ἐγὼ ψωμίζω αὐτοὺς
ἄνακτας καὶ ποτιῶ αὐτοὺς ὕδωρ χολῆς. καὶ διασκορπιῶ αὐ-
τοὺς ἐν ἔθνεσιν εἰς οὓς οὐκ ἐπεγίνωσκον αὐτοί. καὶ οἱ πατέ-
ρες αὐτῶν. καὶ ἀποστελῶ εἰς αὐτοὺς τὴν μάχαιραν, ἕως τοῦ ἐξα
λεῖψαι αὐτοὺς ἐν αὐτῇ. τάδε λέγει κύριος· καλίσατε τὰς θρη
νούσας, καὶ ἐλθέτωσαν καὶ πρὸς τὰς σοφὰς ἀποστείλατε καὶ
φθεγξάσθωσαν καὶ λαβέτωσαν ἐφ' ὑμᾶς θρῆνον. καὶ καταγά-
γοισαν οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν, δάκρυα. καὶ τὰ βλέφαρα ὑμῶν ῥεύ-
σατω ὕδωρ. ὅτι φωνὴ οἰκτοῦ οἴκτου ἐν σιών. πῶς ἐταλαιπωρήθημεν
κατησχύνθημεν σφόδρα. ὅτι ἐγκατελίπομεν τὴν γῆν, καὶ ὅστε
ῥίψαμεν τὰ σκηνώματα ἡμῶν, ἀκούσατε δὴ γυναῖκες λόγον
θεοῦ, καὶ δεξάσθω τὰ ὦτα ὑμῶν, λόγους στόματος αὐτοῦ. καὶ δι-
δάξατε τὰς θυγατέρας ὑμῶν οἶκτον. καὶ γυνὴ τὴν πλησίον αὐ
τῆς θρῆνον. ὅτι ἀνέβη θάνατος διὰ τῶν θυρίδων ὑμῶν. εἰσῆλθεν
εἰς τὴν γῆν ὑμῶν. τοῦ ἐκκόψαι νήπια ἔξωθεν. καὶ νεανίσκους ἀ
πὸ τῶν πλατειῶν. καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ τῶν ἀνθρώπων εἰς πα
ράδειγμα ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου τῆς γῆς ὑμῶν. καὶ ὡς χόρ
τος ὀπίσω θερίζοντος. καὶ οὐκ ἔσται ὁ συνάγων.

Τάδε λέγει κύριος· μὴ καυχάσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ.
καὶ μὴ καυχάσθω ὁ ἰσχυρὸς ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχά-
σθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ. ἀλλ' ἐν τούτῳ καυχάσθω
ὁ καυχώμενος, συνιέναι καὶ γινώσκειν, ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ὁ ποιῶν
ἔλεος καὶ κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς. ὅτι ἐν τούτοις
τὸ θέλημά μου λέγει κύριος. ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος
καὶ ἐπισκέψομαι ἐπὶ πάντας περιτετμημένους ἀκροβυσίας αὐ
τῶν ἐπ' αἰγυπτον. καὶ ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν καὶ ἐπὶ Ἰδωμ, καὶ ἐπὶ

Κεφάλαιον. θ. 9.

Ις δώσει τῇ κεφαλῇ μου ὕδωρ, καὶ ταῖς ὀφθαλμοῖς μου πηγὴν δακρύων, καὶ κλαύσομαι τὸν λαόν μου τὸν ἡμέρας καὶ νυκτὸς τοὺς τετραυματισμένους θυγατρὸς λαοῦ μου. τίς δώσει μοι ἐν τῇ ἐρήμῳ καθημένου ἐν αὐλῇ καὶ καταλείψω τὸν λαόν μου, καὶ ἀπελεύσομαι ἀπ' αὐτῶν, ὅτι πάντες μοιχῶνται. σύνοδος ἀθετούντων, καὶ ἐνίσχυσαν τὴν γλῶσσαν αὐτῶν, ὡς τόξον. ψευδὴς, καὶ οὐ πίστις ἐπὶ τῆς γῆς. ὅτι ἐκ κακῶν εἰς κακὰ ἐξῆλθοσαν, καὶ ἐμὲ οὐκ ἔγνωσαν. φησὶ κύριος. ἕκαστος ἀπὸ τοῦ πλησίον αὐτοῦ φυλάξασθε. καὶ ἐπ' ἀδελφοῖς αὐτῶν μὴ πεποίθατε. ὅτι πᾶς ἀδελφὸς, πτέρνῃ πτερνιεῖ, καὶ πᾶς φίλος, δολίως πορεύσεται, ἕκαστος κατὰ τὸ φίλον αὐτοῦ, κατεμπαίξεται. ἀλήθειαν οὐ μὴ λαλήσωσι, μεμάθηκεν τὴν γλῶσσαν αὐτῶν λαλεῖν ψευδῆ. ἠδίκησαν καὶ οὐ διελιπόν τοῦ ἐπιστρέψαι, τόκος ἐπὶ τόκῳ, δόλος ἐπὶ δόλῳ. ὑκ ἠθέλησαν ἐγνῶναι με φησὶ κύριος. διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος τῶν δυνάμεων. ἰδοὺ ἐγὼ πυρώσω αὐτοὺς, καὶ δοκιμῶ αὐτούς, ὅτι ποιήσω ἀπὸ προσώπου θυγατρὸς λαοῦ μου. βολὶς ἐπώκευσε τὴν γλῶσσαν αὐτῶν δόλια τὰ ῥήματα τοῦ στόματος αὐτῶν. τοῦ πλησίον αὐτοῦ, λαλεῖ εἰρηνικά. καὶ ἐν ἑαυτῷ ἔχει τὴν ἔχθραν. μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐκδικηθήσεται ἡ ψυχή μου. ἐπὶ τὰ ὄρη λαβὲ κοπετὸν, καὶ ἐπὶ τὰς βίβους τῆς ἐρήμου θρῆνον. ὅτι ἐξέλιπον παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπους. οὐκ ἤκουσαν φωνὴν ὑπάρξεως ἀπὸ πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἕως κτηνῶν ἐξέστησαν. ᾤχοντο καὶ δώσω τὴν Ἱερουσαλὴμ εἰς μετοικίαν καὶ εἰς καρικητήριον δρακόντων. καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα ἐς ἀφανισμὸν θήσομαι παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι. τίς ἄνθρωπος ὁ σοφὸς καὶ συνιεῖ τοῦτο, καὶ ᾧ λόγος στόματος κυρίου πρὸς αὐτὸν, ἀναγγειλάτω ὑμῖν, ἕνεκεν τίνος ἀπώλετο ἡ γῆ. ἐξήφθη, ὡς ἔρημος παρὰ τὸ μὴ διοδεύεσθαι αὐτήν. Καὶ εἶπε κύριος πρός με. ὅτι τὰ

ὃς ἦπος κάθισεν ἐν χειμερινῷ αὐτοῦ· καὶ ἡ ἀσίδα ἐν τῷ
οὐρανῷ ἔγνω τὸν καιρὸν αὐτῆς· τρυγὼν καὶ χελιδὼν ἀρχὴν τρο
θίας ἐφύλαξαν καιροὺς ἐσόδων ἑαυτῶν· ὁ δὲ λαός μου οὐ τοῦ,
οὐκ ἔγνωσαν τὰ κρίματα κυρίου· πῶς ἐρεῖτε, ὅτι σοφοί ἐσμεν ἡ
μεῖς· καὶ νόμος κυρίου μεθ' ἡμῶν ἐστιν· εἰς μάτην ἐγενήθη σχοῖνος·
ψευδὴς γραμματεῖς ἐστιν· ἠσχύνθησαν σοφοὶ ἐπεκάλυψαν τὴν
κεφαλὴν αὐτῶν· καὶ ἐπτοήθησαν καὶ ἐάλωσαν· ὅτι λόγον κυ
ρίου ἀπεδοκίμασαν· σοφία τίς ἐστιν ἐν αὐτοῖς; διατοῦτο, δώ
σω τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἑτέροις· καὶ τοὺς ἀγροὺς αὐτῶν, τοῖς
κληρονόμοις· καὶ σωάξουσι τὰ γενήματα αὐτῶν λέγει κύρι
ος· οὐκ ἔστι σταφυλὴ ἐν τοῖς ἀμπέλοις· καὶ οὐκ ἔστι σῦκα ἐν τῇ
συκῇ· καὶ τὰ φύλλα κατερρύηκεν· καὶ ἃ τί ἡμῖν καθήμεθα;
σωάχθητε καὶ εἰσέλθωμεν εἰς τὰς πόλεις τὰς ὀχυρὰς καὶ ἀπορ
ρίφθωμεν ἐκεῖ· ὅτι ὁ θεὸς ἀπέρριψεν ἡμᾶς, καὶ ἐπότισεν ἡμᾶς
ὕδωρ χολῆς, ὅτι ἡμάρτομεν ἐναντίον αὐτοῦ· σωάχθημεν
εἰς εἰρήνην· καὶ οὐκ ἦν ἀγαθὰ εἰς καιρὸν ἰάσεως· καὶ οὐκ ἦν
ταραχὴ ἐκ δάν· ἀκουσώμεθα φωνὴν ἐξύπτης ἵππων αὐτοῦ·
ἀπὸ φωνῆς χρεμετισμοῦ ἵππασίας ἵππων αὐτοῦ· ἐσείσθη πᾶ
σα ἡ γῆ, καὶ ἦξεν καὶ κατεφάγεται τὴν γῆν, καὶ τὸ πλήρωμα
αὐτῆς· πόλιν καὶ οἰκοῦντας ἐν αὐτῇ· διότι ἰδοὺ ἐγὼ
ἐξαποστέλλω εἰς ὑμᾶς ὄφεις θανατοῦντας, οἷς οὐκ ἔστιν ἐπᾴσαι
καὶ δήξονται ὑμᾶς ἀνίατα μετ' ὀδύνης καρδίας ὑμῶν ἀπορ
ρουμένης· ἰδοὺ κραυγὴ, φωνὴ κραυγῆς θυγατρὸς λαοῦ μου ἀπὸ
γῆς μακρόθεν· μὴ κύριος οὐκ ἔστιν ἐν σιὼν, ἢ βασιλεὺς οὐκ ἔ
στιν ἐκεῖ, διότι παρώργισάν με, ἐν γλυπτοῖς αὐτῶν· καὶ ἐν
ματαίοις ἀλλοτρίοις· διῆλθε θέρος παρῆλθεν ὀπώρα καὶ ἡ
μεῖς οὐ διασωθημεν· ἐπὶ συντρίμματι θυγατρὸς λαοῦ μου ἐ
σκοτίσθην· ἐν ἀπορίᾳ κατέσχασά με ὠδίνες, ὡς τικτούσης·
καὶ μὴ ῥητίνη οὐκ ἔστιν ἐν γαλαάδ, ἢ ἰατρὸς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ· διατί
τὸ οὐκ ἀνέβη ἴασις θυγατρὸς λαοῦ μου·

μῶν τῦ ταφῆθ ὃς ἐστιν ἐν φάραγγι ἡῦ ἐννόμ. τῦ κατακαίειν ἐνῦ ἡὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἐν πυρί, ᾧ ὐκ ἐνετειλά. μην αὐτοῖς καὶ ὐδ ἀνενοήθην ἐν τῇ καρδίᾳ μ. σχετῦθ ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος καὶ ὐκ ἐρεῖσιν ἔτι βωμὸς τῦ ταφῆθ καὶ φάραγξ ἡῦ ἐννόμ. ἀλλὰ φάραγξ τῶν σφαγημένων. κὴ θάψουσιν ἐν τῷ ταφῆθ, παρὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν τόπον. κὴ ἔσονται οἱ νεκροὶ τῦ λαῦ τούτου εἰς βρῶσιν τοῖς πετεινοῖς τῦ οὐρανῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς. ὐκ ἔσαι ὁ ἀποσβεσμὸς καὶ καταλύσω ἐκ πόλεων ἰούδα καὶ ἐκ πλατειῶν ἱερουσαλήμ. φωνὴν εὐφραινομένων, κὴ φωνὴν χαρόντων. φωνὴν νυμφίου, καὶ φωνὴν νύμφης ὅτι εἰς ἐρήμωσιν ἔσαι πᾶσα ἡ γῆ.

Κεφαλαιον. η. ϛ.

ΚΑΙ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγει κύριος, ἀνοίξουσι τὰ ὀστᾶ τῶν βασιλέων ἰούδα κὴ τὰ ὀστᾶ τῶν ἀρχόντων αὐτῶν, καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν ἱερέων. καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν προφητῶν αὐτῶν. καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν κατοικούντων ἐν ἱερουσαλὴμ ἐκ τῶν τάφων αὐτῶν. καὶ ῥίξουσιν αὐτὰ πρὸς τὸν ἥλιον κὴ τὴν σκιὰν καὶ πρὸς πάντας τοὺς ἀστέρας, καὶ πρὸς πᾶσαν τὴν στρατιὰν τῦ θεοῦ ἃ ἠγάπησαν, καὶ οἷς ἐδούλευσαν καὶ ὧν ἐπορεύθησαν ὀπίσω αὐτῶν καὶ ὧν ἀντέχοντο. καὶ οὐ προσεκύνησαν αὐτοῖς οὐκ ἀπῃτήσονται. καὶ οὐ ταφήσονται καὶ ἔσονται εἰς παράδειγμα ἐπὶ προσώπων πάσης τῆς γῆς, ὅτι ἔλεγε θάνατον ὑπὲρ ζωήν, κὴ πᾶσιν τοῖς καταλοίποις τοῖς καταλειφθεῖσιν ἀπὸ τῆς γενεᾶς ἐκείνης. ἐν παντὶ τόπῳ ᾧ ἐὰν ἐξώσω αὐτοὺς ἐκεῖ.

Οτι τάδε λέγει κύριος. μὴ ὁ πίπτων ὐκ ἀνίσταται, ἢ ὁ ἀποστρέφων ὐκ ἐπιστρέφει; σχέτι ἀπέστρεψεν ὁ λαὸς οὗτος, ἀποστροφὴν αἰωνίαν καὶ κατεκρατήθησαν ἐν τῇ προαιρέσει αὐτῶν. καὶ ὐκ ἠθέλησαν τῦ ἐπιστρέψαι. ἐνωτίσασθε καὶ μὴ κἀγὼ ἀκούσωμαι. ὐχ οὕτω λελήθασιν, οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὁ μετανοῶν ἀπὸ τῆς κακίας αὐτῦ λέγων, τί ἐποίησα, ἐλίλιπεν ὁ δρόμος αὐτῦ

γ΄ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐπαισθῶν ποιησάτω θεοῖς ἀλλοτρίοις, ἵνα παροργίσωσί με· μὴ ἐμὲ αὐτοὶ παροργίζουσι λέγει κύριος· οὐχὶ ἑαυτοὺς ὅπως καταισχυνθῇ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, σὺ δὲ τάδε λέγει κύριος· ἰδοὺ ὀργὴ καὶ θυμός μου χεῖται ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ ἐπὶ τὰ κτήνη· καὶ ἐπὶ πᾶν ξύλον τοῦ ἀγροῦ αὐτῶν· καὶ ἐπὶ τὰ γενήματα τῆς γῆς· καὶ καυθήσεται καὶ οὐ σβεσθήσεται. Τάδε λέγει κύριος· τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν, σωρεύσατε μετὰ τῶν θυσιῶν ὑμῶν· καὶ φάγεται κρέα. ὅτι οὐκ ἐλάλησα πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν· καὶ οὐκ ἐνετειλάμην αὐτοῖς ἐν ἡμέρᾳ ἧ ἐξήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου· περὶ ὁλοκαυτωμάτων καὶ θυσίας· ἀλλ' ἢ τοῦτο τὸ ῥῆμα τοῦτο, ἐνετειλάμην αὐτοῖς λέγων· ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς θεόν· καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς λαόν· καὶ πορεύεσθε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς μου αἷς ἂν ἐντέλωμαι ὑμῖν· ὅπως ἂν ἀγαθὸν ὑμῖν, καὶ οὐκ ἤκουσάν μου· οὐδὲ προσέσχε τὸ οὖς αὐτῶν· ἀλλ' ἐπορεύθησαν ἐν ταῖς ἐνθυμήμασι τῆς καρδίας πονηρᾶς αὐτῶν τῆς κακῆς, καὶ ἐγενήθησαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ οὐκ εἰς τὰ ἔμπροσθεν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξῆλθον οἱ πατέρες αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· καὶ ἐξαπέστειλα πρὸς αὐτοὺς πάντας τοὺς δούλους μου τοὺς προφήτας· ἡμέρας καὶ ὄρθρου· καὶ ἀπέστειλα καὶ οὐκ ἐσήκουσάν μου καὶ οὐ προσέσχε τὸ οὖς αὐτῶν· καὶ ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν ὑπὲρ τοὺς πατέρας αὐτῶν· καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς τοῦτον τὸν λόγον· τοῦτο τὸ ἔθνος οὐκ ἤκουσε τῆς φωνῆς κυρίου αὐτῶν, οὐδὲ ἐδέξατο παιδείαν, ἐξέλιπεν ἡ πίστις ἐκ στόματος αὐτῶν· κάρε τὴν κεφαλήν σου καὶ ἀπόῤῥιψε καὶ ἀνάλαβε ἐπὶ χηλίων θρῆνον, ὅτι ἀπεδοκίμασε καὶ ἀπώσατο τὴν γενεὰν τὴν πονηρὰν ταύτην· ὅτι ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰούδα τὸ πονηρὸν ἐναντίον μου λέγει κύριος· ἔστησαν τὰ ἐξαρτήματα αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ· οὗ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ τοῦ μιάναι αὐτόν· καὶ ᾠκοδόμησαν τὸν βω-

γητε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν καὶ ποιήσητε
ποιήσητε κρίσιν ἀνὰ μέσον ἀνδρὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ πλησίον
αὐτοῦ καὶ προσήλυτον καὶ ὀρφανὸν καὶ χήραν, μὴ καταδυνα-
στεύσητε· καὶ αἷμα ἀθῷον οὐ μὴ ἐκχέητε ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ·
καὶ ὀπίσω θεῶν ἑτέρων μὴ πορεύεσθε εἰς κακὸν ὑμῖν· καὶ κα-
τοικιῶ ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ ὑμῶν ἐν τῇ γῇ ἣν ἔδωκα τοῖς πατράσ-
σιν ὑμῶν ἐξ αἰῶνος καὶ ἕως αἰῶνος. ἐὰν ὑμεῖς πεποίθατε ἐπὶ λό-
γοις ψεύδεσιν ὄφελος οὐκ ὠφεληθήσεσθε καὶ φονεύσεις καὶ μοιχᾶ-
σθε καὶ κλέπτοντες καὶ ὀμνύοντες ἐπ' ἀδίκῳ καὶ θυμιᾶτε τῇ βάαλ καὶ
πορεύεσθε ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων ὧν οὐκ οἴδατε καὶ κακῶς εἶναι ὑ-
μῖν· καὶ ἥξητε καὶ στήσητε ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν τῷ οἴκῳ ᾧ ἐπικέκλη-
ται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ· καὶ ἅπατε ἀπειλήμεθα τοῦ μὴ ποι-
ῆσαι πάντα τὰ βδελύγματα ταῦτα· μὴ σπήλαιον λῃστῶν ὁ οἶκός
μου ᾧ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ, ἐκεῖ ἐνώπιον ὑμῶν; καὶ
ἰδοὺ ἐγὼ ἑώρακα λέγει κύριος. ὅτι πορεύεσθε, εἰς τὸν τό-
πον μου τὸν ἐν σηλὼμ ὃ κατεσκήνωσα τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ ἐκεῖ
ἐμπροσθέν· καὶ ἴδετε ἃ ἐποίησα αὐτῷ ἀπὸ προσώπου κακί-
ας λαοῦ μου Ἰσραήλ· καὶ νῦν ἀνθ' ὧν ἐποιήσατε πάντα τὰ ἔργα
ταῦτα καὶ ἐλαλήσα πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐκ ἐσηκούσατέ μου· καὶ ἐ-
κάλεσα ὑμᾶς καὶ οὐκ ἀπεκρίθητε· βίνυν κἀγὼ ποιήσω τῷ οἴ-
κῳ τούτῳ ᾧ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ· ἐφ' ᾧ ὑμεῖς πε
ποίθατε ἐπ' αὐτῷ· καὶ τῷ τόπῳ ᾧ ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατρά-
σιν ὑμῶν· καθὼς ἐποίησα τῇ σηλώμ· καὶ ἀποῤῥίψω ὑμᾶς ἀπὸ
προσώπου μου καθὼς ἀπέῤῥιψα τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν, πᾶν τὸ
σπέρμα Ἐφραΐμ· καὶ σὺ μὴ προσεύχου περὶ τοῦ λαοῦ τούτου καὶ
μὴ αἴρῃς τὸν ἔλεον αὐτοῦ· καὶ μὴ ἔντυχε καὶ μὴ προσέλθῃς
μοι πρὸς αὐτούς· ὅτι οὐκ εἰσακούσομαι. ἢ οὐχ ὁρᾶς τί αὐτοὶ ποι
οῦσιν ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἰερουσαλήμ; οἱ υἱοὶ
αὐτῶν, συλλέγουσι ξύλα· καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν, καίουσι πῦρ καὶ
αἱ γυναῖκες αὐτῶν πλάσσουσι σπόγγους· τοῦ ποιῆσαι χαμῶνας τῇ στρα

ἐν καρπὸν ἀποφορᾶς αὐτῶν, ὅτι ἐξ λόγῳ μου οὐ προσέσχον καὶ τὸν νόμον μου ἀπώσαντο· ἵνατί μοι λίβανον ἐκ Σαβὰ φέρετε καὶ κινάμωμον ἐκ γῆς μακρόθεν· καὶ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν οὐκ εἰσὶ δεκτὰ καὶ αἱ θυσίαι ὑμῶν οὐχ ἥδυναν με· διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον ἀδένεμα· καὶ ἀπολοῦνται ἐν αὐτῇ πατέρες καὶ υἱοὶ ἅμα γείτων καὶ ὁ πλησίον αὐτοῦ ἀπολοῦνται· τάδε λέγει κύριος· ἰδοὺ λαὸς ἔρχεται ἀπὸ βορρᾶ· καὶ ἔθνη ἐξεγερθήσεται ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς· τόξον καὶ ῥομφαίαν κρατήσουσιν· ἰταμός ἐστι καὶ οὐκ ἐλεήσει· φωνὴ αὐτῶν ὡς θάλασσα κυμαίνεται· ἐφ' ἵπποις καὶ ἅρμασι παρατέτακται· ὡς πῦρ εἰς πόλεμον πρός σε θύγατερ Σιών· ἠκούσθη τὴν ἀκοὴν αὐτῶν· παρελύθησαν αἱ χεῖρες ὑμῶν· θλῖψις κατέσχεν ὑμᾶς, ὠδῖνες ὡς τικτούσης· μὴ ἐκπορεύεσθε εἰς ἀγρὸν μὴ ἐν τῇ ὁδοῖς μὴ βαδίσητε· ὅτι ῥομφαία τῶν ἐχθρῶν περικύκλῳ θεν· θύγατερ λαοῦ μου, περίζωσαι σάκκον· κατάπασαι σποδὸν· πένθος ἀγαπητὸν ποίησαι σεαυτῇ κοπὸν οἰκτρόν· ὅτι ἐξάφνης ἥξει ταλαιπωρία ἐφ' ὑμᾶς· δοκιμασίαν δέδωκά σε ἐν λαοῖς δοκιμασμένοις, καὶ γνώσῃ ἐν τῇ δοκιμάσαι με τὴν ὁδὸν αὐτῶν· πάντες ἀνήκεστοι πορευόμενοι σκολιῶς· χαλκὸς καὶ σίδηρος, πάντες διεφθαρμένοι εἰσίν· ἐξέλιπε φυσητὴρ ἀπὸ πυρός, ἐξέλιπε μόλιβδος· εἰς κενὸν ἀργυροκόπος ἀργυροκοπήσει πονηρίαι αὐτῶν οὐκ ἐτάκησαν· ἀργύριον ἀπόδοκιμασμένον καλέσατε αὐτούς· ὅτι ἀπεδοκίμασεν αὐτοὺς κύριος.

Κεφάλαιον. ζ. ξ.

Ἀκούσατε λόγον κυρίου πᾶσα Ἰουδαία· τάδε λέγει κύριος τῶν δυνάμεων ὁ θεὸς Ἰσραήλ· ἐὰν διορθώσητε τὰς ὁδούς ὑμῶν, καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν καὶ κατοικιῶ ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ· μὴ πεποίθατε ἐφ' ἑαυτοῖς ἐπὶ λόγοις ψευδέσιν· ὅτι οὐ παράπαν οὐκ ὠφελήσουσιν ὑμᾶς λέγοντες· ναὸς κυρίου ναὸς κυρίου ἐστίν, ὅτι ἐὰν διορθοῦντες διορθώ

μιν. ὦ πόλις ψευδὴς ὅλη κατασυναστία ἐν αὐτῇ. ὡς ψύχη λάκ
κους ὕδωρ αὐτῆς οὕτω ψύχη κακίας αὐτῆς. ἀσέβεια καὶ ταλαιπω
ρία ἀκουσθήσεται ἐν αὐτῇ ἔμπροσθεν αὐτῆς διαπαντός. πό
νον καὶ μάστιγι παιδευθήσῃ ἱερουσαλήμ. μὴ ἀποστῇ ἡ ψυχή
μου ἀπὸ σοῦ. μὴ ποιήσωσί σε ἄβατον γῆν. ἥτις οὐ κατοικηθήσε
ται. ὅτι τάδε λέγει κύριος τῶν δυνάμεων, καλαμᾶσθε, καὶ
λαμᾶσθε, ὡς ἄμπελον τὰ κατάλοιπα τοῦ ἰσραήλ. ἐπιστρέψατε
ὡς ὁ τρυγῶν ἔμπροσθεν αὐτοῦ. πρὸς τίνα λαλήσω καὶ διαμαρτύρωμαι καὶ ἐπακούσεται; ἰδοὺ ἀπερίτμητα τὰ ὦτα αὐτῶν
καὶ οὐ δύνανται ἀκοῦσαι. ἰδοὺ ὁ ῥῆμα κυρίου ἐγένετο αὐτοῖς εἰς ὀνειδι
σμόν. οὐ μὴ βουληθῶσιν αὐτὸ ἀκοῦσαι. καὶ ὁ θυμός μου ἐπλήσθη.
καὶ ἐπίσχον καὶ σωτελέσω αὐτούς. ἐκχεῶ ἔμπροσθεν νήπια ἐξαθρον καὶ
ἔμπροσθεν συναγωγὴν νεανίσκων ἅμα. ὅτι ἀνὴρ καὶ γυνὴ συλληφθή
σονται. πρεσβύτερος μετὰ πλήρους ἡμερῶν καὶ μετασραφήσον
ται αἱ οἰκίαι αὐτῶν εἰς ἑτέρους. ἀγροὶ καὶ αἱ γωνιαῖοι αὐτῶν ἐπισ
τρέψουσιν. ὅτι ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἔμπροσθεν τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν
ταύτην λέγει κύριος. ὅτι ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν ἕως μεγάλου, πάντες
σωτελέσουσι τὰ ἀνόμα. ἀπὸ ἱερέως καὶ ἕως ψευδοπροφήτου, πάν
τες ἐποίησαν ψεῦδος. καὶ ἐθεράπευσε τὸ σύντριμμα τοῦ λαοῦ μου. ἐξ
θενοῦντες καὶ λέγοντες εἰρήνη. καὶ οὐκ ἔστιν εἰρήνη. κατῃσχύνθησαν
ὅτι ἐξελέπτυναν. καὶ οὐ δ' ὡς κατῃσχυμμοι κατῃσχύνθησαν, καὶ
τὴν ἀλυμίαν αὐτῶν οὐκ ἔγνωσαν. σὺ δὲ πεσοῦνται ἐν τῇ πτώ
σει αὐτῶν. καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀπολοῦνται εἶπε κύριος.
τάδε λέγει κύριος στῆτε ἔμπροσθεν τῶν ὁδοῦ. καὶ ἴδητε, καὶ ἐρω
τήσατε βίβους κυρίου αἰωνίους. καὶ ἴδητε ποία ἐστὶν ἡ ὁδὸς ἡ ἀ
γαθὴ καὶ βαδίζετε ἐν αὐτῇ. καὶ εὑρήσετε ἀναπαυσμὸν τῶν ψυ
χῶν ὑμῶν. καὶ εἶπαν, οὐ πορευσόμεθα. καθίσας ἐφ' ὑμᾶς
σκοτοῦς, ἀκούσατε φωνῆς σάλπιγγος. καὶ εἶπαν οὐκ ἀκουσόμε
θα. διατοῦτο ἤκουσαν τὰ ἔθνη καὶ οἱ ποιμαίνοντες τὰ ποίμνια
αὐτῶν. ἤκουσε γῆ. ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ τούτου κακά.

ραχθήσεται καὶ οὐκ ἀνωθήσεται. καὶ ἰσχὺς τὰ κύματα αὐτῆς καὶ οὐχ ὑπερβήσεται αὐτό. τῷ δὲ λαῷ τούτῳ, ἐγενήθη καρδία αὐθάδης καὶ ἀπειθὴς καὶ ἐξεκλιναν καὶ ἀπέβλοσαν. καὶ οὐκ εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν φοβηθῶμεν δὴ κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν τὸν διδόντα ἡμῖν ὑετὸν πρώϊμον καὶ ὄψιμον κατὰ καιρὸν πληρώσεως προσάγματος θερισμοῦ. καὶ ἐφύλαξεν ἡμῖν. Αἱ ἀνομίαι ὑμῶν, ἐξέκλιναν ταῦτα. καὶ αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν, ἀπέστησαν τὰ ἀγαθὰ ἀφ' ὑμῶν οὗ εὑρέθησαν ἐν τῷ λαῷ μου ἀσεβεῖς. καὶ παγίδας ἔστησαν τῇ σφαγῇ ἄνδρας καὶ σωτηρίαν λαμβάνοσαν, ὡς παγὶς ἐφεστακυῖα πλήρης πετεινῶν, οὕτως οἱ οἶκοι αὐτῶν πλήρεις δόλου, σχετλιάσατε μεγαλύνθησαν καὶ ἐπλουτήσαν καὶ παρέβησαν χρίσιν. οὐκ ἔκριναν κρίσιν ὀρφανοῦ. καὶ κρίσιν χήρας οὐκ ἔκρινοσαν. μὴ ὑπὲρ τούτοις οὐκ ἐπισκέψομαι λέγει κύριος. ἢ ἐν ἔθνει τῷ τοιούτῳ οὐκ ἐκδικήσει ἡ ψυχή μου; ἔκστασις καὶ φοβερὰ ἐγενήθη ἐν τῇ γῇ. οἱ προφῆται προφητεύουσιν ἄδικα, καὶ οἱ ἱερεῖς ἐπεκρότησαν τοῖς χερσὶν αὐτῶν. καὶ ὁ λαός μου ἠγάπησεν οὕτως. καὶ τί ποιήσετε εἰς τὰ μετὰ ταῦτα.

Κεφάλαιον. ς. ϛ.

Νισχύσατε υἱοὶ Βενιαμεὶν ἐκ μέσου τῆς Ἰερουσαλὴμ. καὶ ἐν Θεκωὲ σημάνατε σάλπιγγι καὶ ὑπὲρ Βηθὰ χαρμὰ, ἄρατε σημεῖον. ὅτι κακὰ ἐκ κέκυφον ἀπὸ βορρᾶ. καὶ συντριβὴ μεγάλη γίνεται. καὶ ἀφαιρεθήσεται θυγάτηρ Σιὼν. εἰς αὐτὴν ἥξουσι ποιμένες καὶ τὰ ποίμνια αὐτῶν. καὶ πήξουσιν ἐπ' αὐτὴν σκηνὰς κύκλῳ καὶ ποιμανοῦσιν ἕκαστος τὴν χαρὶν αὐτοῦ, παρατάξασθε ἐπ' αὐτὴν εἰς πόλεμον. ἀνάστητε καὶ ἀναβῶμεν ἐπ' αὐτὴν μεσημβρίας. οὐαὶ ἡμῖν. ὅτι κέκλικεν ἡ ἡμέρα. ὅτι ἐκλείπουσιν αἱ σκιαὶ τὸ ἑσπέρας. ἀνάστητε καὶ ἀναβῶμεν ἐπ' αὐτὴν νυκτί. καὶ φθερῶμεν τὰ θεμέλια αὐτῆς, ὅτι τάδε λέγει κύριος τῶν δυνάμεων. ἐκκόψατε τὰ ξύλα αὐτῆς, ἔχεον ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ δύνα

πλησίον αὐτοῦ ἐχρεμέτιζον. μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπισκέψομαι λέγει κύριος. ἢ ἐν ἔθνει τοιούτῳ οὐκ ἐκδικήσει ψυχή μου; ἀνέβητε ἐπὶ τοὺς προμαχῶνας αὐτῆς, καὶ κατασκάψατε. σωτήλειαν δὲ μὴ ποιήσητε, ὑπολίπεσθε τὰ ὑποστηρίγματα αὐτοῦ ὅτι τοῦ κυρίου ἐστίν. ὅτι ἀθετῶν ἠθέτησαν εἰς ἐμέ, λέγει κύριος ὁ οἶκος Ισραὴλ καὶ ὁ οἶκος Ιούδα, ἐψεύσατο τῷ κυρίῳ αὐτῶν. καὶ εἶπαν, οὐκ ἔστι ταῦτα. οὐχ ἥξει ἐφ' ὑμᾶς κακὰ καὶ μάχαιραν καὶ λιμὸν οὐκ ὀψόμεθα. οἱ προφῆται ὑμῶν, ἦσαν εἰς ἄνεμον καὶ λόγος κυρίου οὐχ ὑπῆρχεν αὐτοῖς. οὕτως ἔσται αὐτοῖς. διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ. ἀνθ' ὧν ἐλαλήσατε τὸ ῥῆμα τοῦτο, ἰδοὺ ἐγὼ δίδωκα τοὺς λόγους μου, εἰς πῦρ σόμα σου καὶ τὸν λαὸν τοῦτον ξύλα. καὶ καταφάγεται αὐτούς. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐφ' ὑμᾶς ἔθνος πόρρωθεν, οἶκος Ισραὴλ λέγει κύριος. ἔθνος ὃ οὐκ ἀκούσεται φωνῆς τῆς γλώσσης αὐτοῦ. πάντες ἰσχυροί. καὶ κατέδονται τὸν θερισμὸν ὑμῶν. καὶ τοὺς ἄρτους ὑμῶν. καὶ κατέδονται τοὺς υἱοὺς ὑμῶν. καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν. καὶ κατέδονται πρόβατα ὑμῶν καὶ βοῦς μόσχους ὑμῶν, καὶ κατέδονται τοὺς ἀμπελῶνας ὑμῶν καὶ τοὺς συκῶνας ὑμῶν, καὶ τοὺς ἐλαιῶνας ὑμῶν. καὶ ἀλῶ τοὺς πόλεις τὰς ὀχυρὰς ὑμῶν, ἐφ' αἷς ὑμεῖς πεποίθατε ἐπ' αὐτοῖς ἐν ῥομφαίᾳ. καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις λέγει κύριος ὁ θεός σου. οὐ μὴ ποιήσω ὑμᾶς εἰς σωτέλειαν. καὶ ἔσται ὅταν εἴπητε, τίνος ἕνεκεν ἐποίησε κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἡμῖν πάντα ταῦτα, καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς ἀνθ' ὧν ἐγκατελίπετέ με ἐν τῇ γῇ ὑμῶν οὕτως δουλεύσατε ἀλλοτρίοις ἐν γῇ οὐχ ὑμῶν. ἀναγγείλατε ταῦτα εἰς τὸν οἶκον Ιακὼβ, καὶ ἀκουσθήτω ἐν τῷ οἴκῳ Ιούδα. ἀκούσατε δὴ ταῦτα λαὸς μωρὸς καὶ ἀκάρδιος. ὀφθαλμοὶ αὐτοῖς, καὶ οὐ βλέπουσιν. ὦτα αὐτοῖς καὶ οὐκ ἀκούσει. μὴ ἐμὲ ὑ φοβηθήσεσθε λέγει κύριος. ἢ ἀπὸ προσώπου μου, οὐκ εὐλαβηθήσεσθε τὸν τάξαντα ἄμμον ὅριον τῇ θαλάσσῃ πρόσταγμα αἰώνιον καὶ οὐχ ὑπερβήσεται αὐτὸ; καὶ τὰ

πίως μὴ ἐν τεταμένου τόξου, οὐκ χώρησε πᾶσα ἡ χώρα· ἐσάλευσαν ἐς τὰ αἰώνια, καὶ ἐς τὰ ἄλση ἐκρύβησαν· καὶ δὲ τὰς πέρας οὐίβησαν, πᾶσα πόλις ἐγκατελείφθη· θὲ κατοικῆ ἐν αὐτοῖς ἄνθρωπος· καὶ σὺ τί ποιήσεις ἐὰν περιβάλη κόκκινον· καὶ κοσμήσῃ κόσμῳ χρυσῷ· ἐὰν ἐγχρίσῃ πρὸ ὑὸς ὀφθαλμούς σου ἐς μάτην ὡραϊσμός σου, ἀπώσαντό σε οἱ ἐραταί σου· τὴν ψυχήν σου ζητοῦσιν. ὅτι φωνὴν ὡς ὠδινούσης ἤκουσα τῆς στενοχωρίου σου, ὡς πρωτοτοκούσης, φωνὴ θυγατρὸς σιὼν ἐκλυθήσεται· καὶ παρήσει τὰς χεῖρας αὐτῆς· οἴμοι ἐγὼ ὅτι ἐκλέλοιπε ἡ ψυχή μου διὰ τοὺς ἀνηρημένους. Κεφ. ε. ς.

Περιβάλετε ἐν τοῖς ὁδοῖς ἱερουσαλήμ, καὶ ἴδετε
π μὴ γνῶτε μὴ ζητήσατε ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς· ἐὰν εὕρητε ἄνδρα· εἰ ἔστι ποιῶν κρίμα· μὴ ζητῶν πίστιν, μὴ ἵλεως ἔσομαι αὐτοῖς λέγει κύριος· ἢ κύριος λέγουσι ζῇ τὸ οὐκ ἐν ψεύδεσιν ὀμνύουσι. Κύριε οἱ ὀφθαλμοί σου εἰς πίστιν ἐμάσιγωσας αὐτούς μὴ ἠκούσθησαν· συνετέλεσας αὐτούς, μὴ οὐκ ἠθέλησαν δέξασθαι παιδείαν· ἐστερέωσαν τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὑπὲρ πέτραν, μὴ οὐκ ἠθέλησαν ἐπιστραφῆναι· καὶ ἐγὼ εἶπα· ἴσως πτωχοί εἰσιν ὅτι οὐκ ἐδυνήθησαν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν ὁδὸν κυρίου καὶ κρίσιν θεοῦ· πορεύσομαι πρὸς τοὺς ἀνδρούς· καὶ λαλήσω αὐτοῖς· ὅτι αὐτοὶ ἐπέγνωσαν ὁδὸν κυ μὴ κρίσιν θεοῦ· καὶ ἰδοὺ ὁμοθυμαδὸν συνέτριψαν ζυγόν· διέρρηξαν δεσμούς, σὺ τοῦτο ἐποίησεν αὐτοὺς λέων ἐκ τοῦ δρυμοῦ καὶ λύκος ἔως τῶν οἰκίων ὠλόθρευσεν αὐτούς· καὶ παρδάλις ἐγρηγόρησεν ἐπὶ τὰς πόλεις αὐτῶν· πάντες οἱ ἐκπορευόμενοι ἀπ' αὐτῶν θηρεύσονται· ὅτι ἐπληθύνθησαν ἀσεβείας αὐτῶν· ἐκραταιώθησαν ἐν ταῖς ἀποστροφαῖς αὐτῶν. πῶς ἵλεως ἔσομαί σοι· οἱ υἱοί σου ἐγκατέλιπόν με, καὶ ὤμοσαν ἐν οἷς οὐκ ὄντι θεοῖς· καὶ ἐνεχόρτασα αὐτούς, καὶ ἐμοιχῶντο· καὶ ἐν οἴκοις πορνῶν κατέλυον. ἵπποι θηλυμανεῖς ἐγενήθησαν· ἕκαστος τὴν γυναῖκα τοῦ

μα πληρώσας ὄξεθ μοι τῦν δ᾽ ἐγὸ λαλήσω κρίματά μυ πρὸς αὐθύς. ἰδὸ ὡς νεφέλη ἀναβήσ(ον), καὶ ὡς καταγὶς τὰ ἅρματα αὐτῶν κουφότεροι ἀετῶν οἱ ἵπποι αὐτῶν. οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι τα-λαιπωρῦμθ. Ἀπόπλυνον ἀπὸ κακίας τὴν καρδίαν σου Ἰερυ-σαλὴμ ἵνα σωθῆς ἕως πότε ὑπολοχύσυσιν ἐν σοὶ διαλογισμοὶ πόνων σου. διότι φωνὴ ἀναβαίνοντος ἐκ δὰν ὄξεθ μοι καὶ ἀκου-σάσθαι πόνος ἐξ ὄρους ἐφραὶμ. ἀναμνήσατε ἔθνη. ἰδὸ ἤκασιν. ἀναγγέλατε ἐν Ἰερυσαλὴμ, συσρφαὶ ἔρχονται ἐκ γῆς μακρό-θεν. καὶ ἔδωκαν ἐπὶ τὰς πόλεις ἰούδα φωνὴν αὐτῶν. ὡς φυλάσ-σοντος ἀγρὸν, ἐγένοντο ἐπ᾽ αὐτὴν κύκλῳ. ὅτι ἐμοῦ ἠμέλησαν λέγει κύριος. αἱ ὁδοί σου καὶ τὰ ἐπιτηδεύματά σου ἐποίη-σαν ταῦτα σοί. αὕτη ἡ κακία σου ὅτι πικρὰ ὅτι ἥψατο ἕως τῆς καρ-δίας σου. τὴν νεφρίαν μου ἀλγῶ. καὶ τὰ αἰσθητήρια τῆς καρδίας μου, μεμάανται ἡ ψυχή μου. παράσεις ἡ καρδία μου. ὦ σιωπῶ μαι ὅτι φωνὴν σάλπιγγος ἤκουσεν ἡ ψυχή μου. κραυγὴν πολέ μου καὶ ταλαιπωρίας. συντριμμὸν ἐπικαλεῖται ὅτι τετάλαιπώρη-κε πᾶσα ἡ γῆ. ἄφνω τετάλαιπώρηκαν αἱ σκηναί μου ἐξαπάθησαν αἱ δέρρεις μου. ἕως πότε ὄψομαι φεύγοντας ἀκουὰν φωνὴν σάλ πιγγος. διότι οἱ ἄφρονές μου τὸν λαόν μου ἐμὲ οὐκ ἔγνωσαν. υἱοὶ ἄφρονες εἰσὶ καὶ οὐ συνετοί. σοφοί εἰσι τοῦ κακῶσαι. τοῦ δὲ καλῶ ποιῆσαι οὐκ ἐπίγνωσαν. ἐπέβλεψα ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ἰδοὺ ἠθέν. καὶ εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ οὐκ ἦν τὰ φῶτα αὐτῦ. εἶδον τὰ ὄρη καὶ ἦν τρέμον-τα. καὶ πάντας τοὺς βουνοὺς ταραττομένους. ἐπέβλεψα καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν ἄνθρωπος. καὶ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ἐπόλωτο. εἶδον καὶ ἰδοὺ ὁ καρμηλος ἔρημος. καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις ἐμπεπρη-σμέναι πυρὶ ἀπὸ προσώπου κυρίου. καὶ ἀπὸ προσώπου ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ ἠφανίσθησαν. τάδε λέγει κύριος. ἔρημος ἔσται πᾶσα ἡ γῆ. σωτέλεαν δὲ οὐ μὴ ποιήσω. ἐπὶ τούτοις πενθήσατω ἡ γῆ. καὶ συσκοτασάτω ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν. διότι ἐλάλησα καὶ οὐ μετανοήσω. ἔβρμισα καὶ οὐκ ἀποστρέψω ἀπ᾽ αὐτῆς ἀπὸ φωνῆς ἱπ-

Αν μὴ ἐπισραφῇ ἰσραὴλ. λέγει κύριος πρός με καὶ
ἐπισραφήσεται. καὶ ἐὰν περέλη τὰ βδελύγματα αὐ
τοῦ ἐκ σόματος αὐτοῦ. καὶ ἀπὸ τῶ προσώπου μου οὐ
λαβηθῇ. καὶ δώσω ὑμῖν κύριος μοι ἀλήθειαν ἐν χρίσει καὶ ἐν
δικαιοσύνῃ καὶ ἐλεημοσύνῃ ἐν αὐτοῖς ἔθνη. καὶ ἐν αὐτοῖς
αἰνέσωσι τὸν θεὸν ἐν ἰερουσαλήμ. ὅτι τάδε λέγει κύριος τοῖς
ἀνδράσιν ἰούδα καὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἰερουσαλήμ. νεώσατε ἑαυ
τοῖς νεώματα καὶ μὴ σπείρητε ἐπ' ἀκάνθας. περιτμήθητε τῷ θεῷ
ὑμῶν καὶ περιτέμνεσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν. ἄνδρες ἰούδα
καὶ οἱ κατοικοῦντες ἰερουσαλήμ, μὴ ἐξέλθῃ ὡς πῦρ ὁ θυμός μου
καὶ ἐκκαυθήσεται καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβεννύων ἀπὸ προσώπου τῶν
πονηρίας ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν. ἀναγγείλατε ἐν τῷ ἰούδα, καὶ
ἀκουσθήτω ἐν ἰερουσαλήμ. εἴπατε σημάνατε σάλπιγγι ἐπὶ τῆς
γῆς καὶ κεκράξατε μέγα. εἴπατε συνάχθητε. καὶ εἰσέλθωμεν
εἰς τὰς πόλεις τὰς τειχήρεις. ἀναλαβόντες φεύγετε εἰς σιών.
σωθῆναι μὴ στῆτε. ὅτι κακὰ ἐγὼ ἐπάγω ἀπὸ βορρᾶ, καὶ συν
τριβὴν μεγάλην. ἀνέβη λέων ἐκ τῆς μάνδρας αὐτοῦ. καὶ ἐξολε
θρεύων. ἔθνη ἐξῆρε καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ θεῖναι τὴν
γῆν εἰς ἐρήμωσιν. καὶ πόλεις καθαιρεθήσονται. παρὰ τὸ μὴ κα
θίσαι αὐτούς. ἐπὶ τοῦτο περιζώσασθε σάκκους καὶ κόπτε
σθε. καὶ ἀλαλάξατε. διότι οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς ὀργῆς κυ
ρίου ἀφ' ὑμῶν. καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγει κύριος. ἀπο
λεῖ ἡ καρδία τοῦ βασιλέως καὶ ἡ καρδία τῶν ἀρχόντων. καὶ
οἱ ἱερεῖς ἐκστήσονται καὶ οἱ προφῆται θαυμασθήσονται.

Καὶ εἶπα ὦ δέσποτα κύριε. ἆρα γε ἀπατῶν ἀπατήσας τὸν
λαὸν τοῦτον καὶ τὴν ἰερουσαλήμ, λέγων. εἰρήνη ἔσται ὑμῖν καὶ ἅψεται
ἡ μάχαιρα ἕως τῆς ψυχῆς αὐτῶν; ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ῥηθήσεται
τῇ ἰερουσαλήμ. τῷ λαῷ τούτῳ πνεῦμα πλανήσεως ἐν τῇ ἐρήμῳ
ὁδὸς θυγατρὸς λαοῦ μου. οὐκ εἰς καθαρὸν, οὐδὲ εἰς ἅγιον, πνεῦ

κατὰ τὴν καρδίαν μου, καὶ ποιμαίνοντος μετ' ἐπισήμης. καὶ ἔσαι ἐὰν πληθωθῆτε καὶ αὐξηθῆτε ὡς τῆς γῆς λέγει κύριος ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. οὐκ ἐροῦσιν ἔτι κιβωτὸς διαθήκης ἁγίου Ἰσραήλ. οὐκ ἀναβήσεται καρδίαν. οὐκ ὄνομαθήσεται οὐδὲ ἐπισκεφθήσεται καὶ οὐ ποιηθήσεται ἔτι. ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καλέσουσι τὴν Ἰερουσαλὴμ θρόνον κυρίου. καὶ συναχθήσονται πάντα τὰ ἔθνη εἰς αὐτήν. καὶ οὐ πορεύσονται ἔτι ὀπίσω τῶν ἐνθυμημάτων τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς πονηρᾶς. ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, σωθήσεται ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ὡς τὸν οἶκον Ἰούδα. καὶ ἥξουσιν ἐπιβαὐτὸ ἀπὸ γῆς βορρᾶ καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν χωρῶν ὡς τὴν γῆν ἣν κατεκληρονόμησε τοῖς πατράσι αὐτῶν. καὶ ἐγὼ εἶπα, γένοιτο κύριε, ἔτι τάξωσι εἰς τέκνα καὶ δώσω σοι γῆν ἐκλεκτήν. κληρονομίαν θεοῦ παντοκράτορος. ἐθνῶν καὶ εἶπα πατέρα ἐπικαλέσασθέ με καὶ ἐπ' ἐμοῦ οὐκ ἀποστραφήσεσθε. πλὴν ὡς ἀθετεῖ γυνὴ εἰς ἄνδρα σωόντα αὐτῆς. οὕτως ἠθέτησεν εἰς ἐμὲ ὁ οἶκος Ἰσραὴλ λέγει κύριος. φωνὴ ἐκ χαλίων ἠκούσθη κλαυθμοῦ καὶ δεήσεως υἱῶν Ἰσραήλ. ὅτι ἠδίκησαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν. ἐπελάθοντο θεοῦ ἁγίου αὐτῶν. ἐποιήσαντο ἐπισκάφοντος, καὶ ἰάσομαι τὰ σωτηρίματα ὑμῶν. ἰδοὺ δοῦλοι ὑμᾶς ἐσόμεθα θεοί. ὅτι σὺ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν εἶ ὄντως εἰς ψεῦδος ἦσαν οἱ βουνοὶ καὶ ἡ δύναμις τῶν ὀρέων. πλὴν σὺ κύριος τὸ θεοῦ ἡμῶν ἡ σωτηρία τοῦ Ἰσραήλ. ἡ δὲ αἰσχύνη, κατηνάλωσε τοὺς μόχθους τῶν πατέρων ἡμῶν ἀπὸ νεότητος αὐτῶν. τὰ πρόβατα αὐτῶν καὶ τοὺς μόσχους αὐτῶν. καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἐκοιμήθημεν ἐν τῇ αἰσχύνῃ ἡμῶν. καὶ ὑπεκάλυψεν ἡμᾶς ἡ ἀτιμία ἡμῶν. διότι ἐναντι τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἡμαρτομεν ἡμεῖς. καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν ἀπὸ νεότητος ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. καὶ οὐχ ὑπηκούσαμεν τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν.

αὐτῆς ὥσει χηρώνη ἠρημουμένη. καὶ ἐμίανας τὴν γῆν ἐν τοῖς πορνείαις σου καὶ ἐν τοῖς κακίαις σου. καὶ ἔσχες τὸ μίνιας πολλοὺς εἰς πρόσκομμα σεαυτῇ. ὅλις πόρνης ἐγένετο σου. ἀσκηναιούντησας πρὸς πάντας. οὐχ ὡς οἶκόν με ἐκάλεσας καὶ πατέρα καὶ ἀρχηγὸν τῆς παρθενίας σου. διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἢ ὀργὴ φυλαχθήσεται εἰς νῆχος; ἰδοὺ ἐλάλησας καὶ ἐποίησας τὰ πονηρὰ ταῦτα καὶ ἠδυνήθης. Καὶ εἶπε κύριος πρός με. ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωσίου τοῦ βασιλέως, εἶδες ἃ ἐποίησέ μοι ἡ ἀποστάτις Ἰσραήλ. ἐπορεύθη ἐπὶ πᾶν ὄρος ὑψηλὸν καὶ ὑπὸ κάτω παντὸς ξύλου ἀλσώδους. καὶ ἐπόρνευσον ἐκεῖ. καὶ εἶπα μετὰ τὸ πορνεῦσαι αὐτήν, ταῦτα πάντα πρός με ἀναστρέψον. καὶ οὐκ ἀνέστρεψε. καὶ εἶδε τὴν ἀσωθεσίαν αὐτῆς ἡ ἀσύνθετος Ἰούδα. καὶ εἶδον ὅτι περὶ πάντων ὧν κατελείφθη ἐν οἷς ἐμοιχᾶτο ἡ κατοικία Ἰσραήλ. καὶ ἐξαπέστειλα αὐτὴν καὶ ἔδωκα βιβλίον ἀποστασίου εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς, καὶ οὐκ ἐφοβήθη ἡ ἀσύνθετος Ἰούδα. καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐπόρνευσε καὶ αὐτή. καὶ ἐγένετο εἰς οὐθέν ἡ πορνεία αὐτῆς. καὶ ἐμοίχευσε τὸν ξύλον. καὶ τὸν λίθον. καὶ ἐν πᾶσι τούτοις, οὐκ ἀπεστράφη πρός με ἡ ἀσύνθετος Ἰούδα, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῆς, ἀλλ' ἢ ψεύδη. καὶ εἶπε κύριος πρός με. ἐδικαίωσε τὴν ψυχὴν αὐτῆς Ἰσραήλ, ἀπὸ τῆς ἀσωθέτου Ἰούδα. πορεύου καὶ ἀνάγνωθι τοὺς λόγους τούτους πρὸς βορρᾶν. καὶ ἐρεῖς ἀποστράφηθι πρός με ἡ ἀποστάτις Ἰσραήλ λέγει κύριος. καὶ οὐ μὴ στρέψω πρόσωπόν μου ἐφ' ὑμᾶς, ὅτι ἐλεήμων ἐγώ εἰμι λέγει κύριος, καὶ οὐ μνησικακῶ ὑμῖν εἰς τὸν αἰῶνα. πλὴν γνῶθι τὴν ἀδικίαν σου, ὅτι εἰς κύριον τὸν θεόν σου ἠσέβησας. καὶ διέχεας τὰς ὁδούς σου. εἰς ἀλλοτρίους ὑπὸ κάτω παντὸς ξύλου ἀλσώδους. τῆς δὲ φωνῆς μου, οὐχ ὑπήκουσας λέγει κύριος. ἐπιστράφητε υἱοὶ ἀφεστηκότες λέγει κύριος διότι ἐγὼ κατακυριεύσω ὑμῶν. καὶ λήψομαι ὑμᾶς ἕνα ἐκ πόλεως. καὶ δύο ἐκ πατριᾶς. καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς σιών. καὶ δώσω ὑμῖν ποιμένας κατὰ τὴν

σὰς με. καὶ ἐμίανταν ἐπ' ἐμὲ νῦν τα καὶ οὐ προσέσπασε αὐτῶν. καὶ ἐν
ζῷ καιρῷ τῶν κακῶν αὐτῶν ἐρῶσιν ἀνάστα καὶ σῶσόν ἡμᾶς.
καὶ ποῦ εἰσὶν οἱ θεοί σου, οὓς ἐποίησας σεαυτῷ. ἐὰν ἀνασήσονται
καὶ σώσουσίν σε ἐν καιρῷ τῶ κακώσεώς σου. ὅτι κατ' ἀριθμὸν τῶ πό-
λεών σου ἦσαν θεοί σου Ἰούδα. καὶ κατ' ἀριθμὸν ἡμερῶν τῆς Ἱερου-
σαλὴμ ἔθυσον τῇ Βάαλ. ἵνα τί λαλεῖτε πρός με, πάντες ὑμεῖς ἠ-
σεβήσατε, καὶ πάντες ὑμεῖς ἠνομήσατε εἰς ἐμὲ λέγει κύριος.
μάτην ἐπάταξα τὰ τέκνα ὑμῶν. παιδείαν οὐκ ἐδέξασθε. μά-
χαιρα κατέφαγεν τοὺς προφήτας ὑμῶν. ὡς λέων ὀλεύθρευον, καὶ
οὐκ ἐφοβήθητε. Ακούσατε λόγον κυρίου. τάδε λέγει κύριος. μὴ
ἔρημος ἐγενήθην τῷ Ἰσραὴλ ἢ γῇ νὶ χερσαμένῃ σφόδρα; εἶπαν
ὁ λαός μου οὐ κυριευθησόμεθα. καὶ οὐχ ἥξομεν πρὸς σὲ ἔτι. μὴ
ἐπιλήσεται νύμφη τὸν κόσμον αὐτῆς, καὶ παρθένος τὴν στηθοδεσμί-
δα αὐτῆς; ὁ δὲ λαός μου ἐπελάθετό μου ἡμέρας. ὧν οὐκ ἔστιν ἀρι-
θμός. τί ἔτι καλὸν ἐπιτηδεύσῃς ἐν τοῖς ὁδοῖς σου ἢ ζητῆσαι ἀγ-
άπησιν. οὐχ οὕτως. ἀλλὰ καὶ σὺ ἐπονηρεύσω ἢ μᾶλλον τὰς
ὁδούς σου. καὶ ἐν τοῖς χερσί σου εὑρέθη αἵματα ψυχῶν ἀθῴων.
οὐκ ἐν διορύγμασιν εὗρον αὐτούς. ἀλλ' ἢ πάσῃ δρυΐ. καὶ εἶπας
ἀθῶος εἰμί. ἀλλὰ ἀποστραφήτω ὁ θυμὸς αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ. ἰδοὺ ἐγὼ
κρίνομαι πρὸς σὲ ἐν τῷ λέγειν σε οὐχ ἥμαρτον ὅτι κατεφρό-
νησας σφόδρα ἢ ἀνταλλάσσει τὰς ὁδούς σου καὶ ἀπὸ αἰγύπτου κα-
ταισχυνθήσῃ καθὼς κατῃσχύνθης ἀπὸ Ἀσσυρ. ὅτι καὶ ἐντεῦθεν ἐξ
ελεύσῃ καὶ αἱ χεῖρές σου ἐπὶ κεφαλῆς σου. ὅτι ἀπώσατο κύριος
τὰς ἐλπίδας σου, καὶ οὐκ εὐοδωθήσῃ ἐν αὐτῇ. Κεφ. γ.

Ἐὰν ἐξαποστείλῃ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἀπέλθῃ
ἀπ' αὐτοῦ καὶ γένηται ἀνδρὶ ἑτέρῳ. μὴ ἀνακάμψει
σα ἀνακάμψει πρὸς αὐτὸν ἔτι; οὐμιαινομένη μιανθή-
σεται ἡ γυνὴ ἐκείνη; καὶ σὺ ἐξεπόρνευσας ἐν ποιμέσι πολλοῖς
καὶ ἀνέκαμψας πρός με λέγει κς. εὖρον σοὺς ὀφθαλμοὺς σου
εἰς ὑπόληψιν. καὶ ἴδε ποῦ οὐχὶ ἐξεφύρθης ἐν τοῖς ὁδοῖς ἐκάθιζες

τὸς Ἰαῶς· καὶ ὤρυξαν ἑαυτοῖς λάκκους συντετριμμένους, οἳ οὐ δυνήσονται ὕδωρ συνέχειν. Μὴ δοῦλος ἐστὶν Ἰσραὴλ, ἢ οἰκογενὴς ἐστὶ; διατί ἐς προνομὴν ἐγένετο; ἐπ' αὐτὸ ὠρύοντο λέοντες· καὶ ἔδωκαν τὴν φωνὴν αὐτῶν οἱ ἔταξαν τὴν γῆν αὐτῶν εἰς ἀφανισμὸν· καὶ αἱ πόλεις αὐτῆς κατεσκάφησαν παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι. καὶ ἴδοι μέμφεως καὶ ταφνας ἔγνωσάν σε, καὶ κατέπαιζόν σου. οὐχὶ ταῦτα ἐποίησέ σοι τὸ κατελιπεῖν σε ἐμὲ λέγει κύριος ὁ θεός σου, καὶ νῦν τί σοι, καὶ τῇ ὁδῷ αἰγύπτῳ τοῦ πιεῖν ὕδωρ γηῶν· καὶ τί σοι καὶ τῇ ὁδῷ ἀσσυρίων τοῦ πιεῖν ὕδωρ ποταμῶν παιδεύσει σε ἡ ἀποστασία σου καὶ ἡ κακία σου ἐλέγξει σε· καὶ γνῶθι, καὶ ἴδε. ὅτι πικρόν σοι τὸ καταλιπεῖν σε ἐμὲ λέγει κύριος ὁ θεός σου. ὅτι ἀπὸ αἰῶνος συνέτριψας τὸν ζυγόν σου καὶ διέρρηξας τοὺς δεσμούς σου. καὶ εἶπας, οὐ δουλεύσω σοι, ἀλλὰ πορεύσομαι ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλὸν· καὶ ὑπὸ κάτω παντὸς ξύλου καταστικτὸν· ἐκεῖ σὺ ἐχαυθήσῃ ἐν τῇ πορνείᾳ μου. ἐγὼ δὲ ἐφύτευσά σε ἄμπελον καρποφόρον πᾶσαν ἀληθινήν· πῶς ἐστράφης εἰς πικρίαν ἡ ἄμπελος ἡ ἀλλοτρία· καὶ ἐὰν ἀποπλύνῃ ἐν νίτρῳ καὶ πληθύνῃς σεαυτῇ πόαν κυκλόθεν ἐν τοῖς ἀδικίαις σου. ἐναντίον ἐμοῦ λέγει κύριος. πῶς ἐρεῖς οὐκ ἐμιάνθην καὶ ὀπίσω τῶν βάαλ οὐκ ἐπορεύθην. ἴδε τὰς ὁδούς σου ἐν τῷ πολυανδρίῳ, καὶ γνῶθι τί ἐποίησας. δρόμε φονὴ αὐτῆς ὁλόλυξε. τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἐπλάτυνεν ἐφ' ὕδατα ἐρήμου ἐν ἐπιθυμίαις ψυχῆς αὐτῆς. ἡ πνεῦμα τοφορᾶτο. τίς ἐπιστρέψει αὐτὴν· πάντες οἱ ζητοῦντες αὐτὴν οὐ κοπιάσουσιν ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτῆς εὑρήσουσιν αὐτήν. ἀπόστρεψον τὸν πόδα σου ἀπὸ ὁδοῦ βαχίας, καὶ τὸν φάρυγά σου ἀπὸ δίψης. ἢ δὲ εἶπας ὅτι οὐ βιῶμαι. ὅτι ἠγάπηκα ἀλλοτρίους καὶ ὀπίσω αὐτῶν ἐπορεύθην. ὡς αἰσχύνη κλαπῇ ὅταν ἁλῷ. οὕτως οἱ οἶκος Ἰσραὴλ αἰσχυνθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. αὐτοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν, καὶ οἱ προφῆται αὐτῶν τῷ ξύλῳ εἶπαν. ὅτι πατήρ μου εἶ σύ. καὶ τῷ λίθῳ, σὺ ἐγέννησάς

σιλεῦσιν Ἰούδα. καὶ τοῖς ἄρχουσιν αὐτῶν, καὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς· καὶ πολεμήσουσί σε, καὶ οὐ μὴ δύνανται πρὸς σέ. διότι μετὰ σοῦ ἐγώ εἰμι τοῦ ἐξελέσθαί σε. εἶπε κύριος.

Κεφάλαιον. β. ι.

Καὶ εἶπε. τάδε λέγει κύριος. μνήσθητι ἐλέους νεότητός σου, καὶ ἀγάπης τελειώσεώς σου τοῦ ἐξακολουθῆσαί σε τῷ ἀγίῳ Ἰσραήλ, λέγει κύριος ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ τῷ κυρίῳ ἀρχὴ γενημάτων αὐτοῦ. πάντες οἱ ἐσθοντες αὐτὸν πλημμελήσουσι κακά. ἥξει ἐπ' αὐτούς, φησι κύριος.

Ἀκούσατε λόγον κυρίου οἶκος Ἰακὼβ καὶ πᾶσα παιδιὰ οἴκου Ἰσραήλ. τάδε λέγει κύριος. τί εὗρόσαν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν ἐμοὶ πλημμέλημα. ὅτι ἀπέστησαν μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ. καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ματαίων. καὶ ἐματαιώθησαν, καὶ οὐκ εἶπαν ποῦ ἐστὶ κύριος. ὁ ἀναγαγὼν ἡμᾶς ἐκ γῆς αἰγύπτου. ὁ καθοδηγήσας ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῇ ἀπέρῳ καὶ ἀβάτῳ. ἐν γῇ ἀνύδρῳ καὶ ἀκάρπῳ. ἐν γῇ ἐν ᾗ οὐ διώδευσαν ἐν αὐτῇ ἀνὴρ οὐθέν. καὶ οὐ κατώκησαν ἄνθρωποι ἐκεῖ. καὶ εἰσήγαγον ὑμᾶς εἰς γῆν κάρμηλον τοῦ φαγεῖν ὑμᾶς τοὺς καρποὺς αὐτῆς καὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτῆς. καὶ εἰσήλθετε, καὶ ἐμιάνατε τὴν γῆν μου, καὶ τὴν κληρονομίαν μου ἐθέσθε εἰς βδέλυγμα. οἱ ἱερεῖς οὐκ εἶπον ποῦ ἐστὶ κύριος. καὶ οἱ οὐ τεχόμενοι τὸν νόμον οὐκ ἐπίστασάν με. καὶ οἱ ποιμένες ἠσέβησαν εἰς ἐμέ. καὶ οἱ προφῆται ἐπροφήτευσαν τῇ βάαλ, καὶ ὀπίσω ἀνωφελῶν ἐπορεύθησαν. διὰ τοῦτο ἔτι κρίνομαι πρὸς ὑμᾶς λέγει κύριος καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν ὑμῶν, κρίνομαι ἔτι. διάβητε εἰς νήσους Χεττιείμ καὶ ἴδετε. καὶ εἰς Κηδὰρ ἀποστείλατε καὶ νοήσατε σφόδρα, καὶ ἴδετε εἰ γέγονε τοιαῦτα. εἰ ἀλλαξεῖ ἔθνη θεοὺς αὐτῶν. καὶ ταῦτα οὐκ εἰσὶ θεοί, ὁ δὲ λαός μου ἠλλάξατο τὴν δόξαν αὐτῶν. ἐξ ὧν οὐκ ὠφελήθησαν. ἔκστηθι ὁ οὐρανὸς ἐπὶ τούτῳ. καὶ ἔφριξεν ἡ γῆ ἐπιπλέον σφόδρα λέγει κύριος. ὅτι δύο κακὰ ἐποίησεν ὁ λαός μου. ἐμὲ ἐγκατέλιπον πηγὴν ὕδατος

τίθηκά σε, λέγει κύριος. ὁ δὲ ἕκαστος κύριε ἰδοὺ οὐκ ἐπίσταμαι λαλεῖν. ὅτι παιδάριόν ἐγώ εἰμι. καὶ εἶπε κύριος πρός με. μὴ λέγε ὅτι παιδάριόν ἐγώ εἰμι. ὅτι πρὸς πάντας οὓς ἐὰν ἐξαποστείλωμαί σε, πορεύσῃ. καὶ κατὰ πάντα ὅσα μὴν ἐντέλωμαί σοι λαλήσεις. μὴ φοβηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. ὅτι μετὰ σοῦ ἐγώ εἰμι τοῦ ἐξαιρεῖσθαί σε, λέγει κύριος. καὶ ἐξέτεινε κύριος τὴν χεῖρα αὐτοῦ πρός με. καὶ ἥψατο τοῦ στόματός μου. καὶ εἶπε κύριος πρός με. ἰδοὺ δέδωκα τοὺς λόγους μου, εἰς τὸ στόμα σου. ἰδοὺ κατέστηκά σε σήμερον ἐπὶ ἔθνη καὶ ἐπὶ βασιλείας. ἐκριζεῖν, καὶ κατασκάπτειν. καὶ ἀπολύειν καὶ ἀνοικοδομεῖν καὶ καταφυτεύειν. καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων. τί σὺ ὁρᾷς ἱερεμία; καὶ εἶπα βακτηρίαν καρυΐνην. καὶ εἶπε κύριος πρός με. καλῶς ἑώρακας. διότι ἐγρηγόρηκα ἐγὼ ἐπὶ τοὺς λόγους μου τοῦ ποιῆσαι αὐτούς. καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου ἐκ δευτέρου πρός με λέγων. τί σὺ ὁρᾷς; καὶ εἶπα, λέβητα ὕπαυλον καιόμενον ἐγὼ ὁρῶ, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἀπὸ προσώπου βορρᾶ. καὶ εἶπε κύριος πρός με. διότι ἐκκαυθήσονται τὰ κακὰ ἀπὸ προσώπου βορρᾶ, μὴ εἶπε πρός με, ἀπὸ προσώπου βορρᾶ ἐκκαυθήσεται τὰ κακὰ ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν. διότι ἰδοὺ συγκαλῶ πάσας βασιλείας τῆς γῆς ἀπὸ βορρᾶ λέγει κύριος. καὶ ἥξουσι καὶ θήσουσιν ἕκαστος τὸν θρόνον αὐτοῦ, ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῶν πυλῶν ἰερουσαλήμ. μὴ ἐπὶ πάντα τὰ τείχη τὰ κύκλῳ αὐτῆς. μὴ δὲ πάσας τὰς πόλεις ἰούδα. καὶ λαλήσω πρὸς αὐτοὺς μετὰ κρίσεως. ἐπὶ πάσῃ τῇ κακίᾳ αὐτῶν ὡς ἐγκατέλιπόν με. καὶ ἔθυσαν θεοῖς ἀλλοτρίοις καὶ προσεκύνησαν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν. καὶ σὺ περίζωσαι τὴν ὀσφύν σου καὶ ἀνάστηθι καὶ εἰπὸν πρὸς αὐτοὺς πάντα ὅσα ἂν ἐντέλωμαί σοι. μὴ φοβηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. ὅτι μετά σου ἐγώ εἰμι. μηδὲ πτοηθῇς ἐναντίον αὐτῶν. ὅτι μετὰ σοῦ εἰμι, τοῦ ἐξαιρεῖσθαί σε, λέγει κύριος. ἰδοὺ τίθηκά σε εἰς τὴν σήμερον ἡμέραν ὡς πόλιν ὀχυρὰν, καὶ ὡς τεῖχος χαλκοῦν ὀχυρὸν ἅπασι τοῖς βα-

θυσίας αὐτῶν ἐμοί. μὴ ἀφροσύνης μὴ ψαλμῶν ἕς μὲ οἴ ἐστιν κυρίου. καὶ ἀπ' αὐτῶν λήψομαι ἱερεῖς καὶ λευίτας, εἶπε κύριος. ὃν τρόπον γὰρ ὁ οὐρανὸς καινὸς καὶ ἡ γῆ καινὴ ἃ ἐγὼ ποιῶ, μένει ἐνώπιον ἐμοῦ λέγει κύριος. οὕτως στήσεται τὸ σπέρμα ὑμῶν καὶ τὸ ὄνομα ὑμῶν. καὶ ἔσται μὴν ἐκ μηνὸς εἰς σάββατον ἐκ σαββάτου. ἥξει πᾶσα σὰρξ τοῦ προσκυνῆσαι ἐνώπιόν μου ἐν Ἱερουσαλὴμ εἶπε κύριος. καὶ ἐξελεύσονται καὶ ὄψονται τὰ κῶλα τῶν ἀνθρώπων τῶν παραβεβηκότων ἐν ἐμοί. ὁ γὰρ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτήσει καὶ τὸ πῦρ αὐτῶν, οὐ σβεσθήσεται. καὶ ἔσονται εἰς ὅρασιν πάσῃ σαρκί.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥ
ἁγίου προφήτου βίβλου.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

Κεφάλαιον. α. 1.

Ο ῥῆμα τοῦ θεοῦ ὃ ἐγένετο ἐπὶ Ἱερεμίαν τὸν τοῦ Χελκίου. ἐκ τῶν ἱερέων, ὃς κατῴκει ἐν Ἀναθὼθ ἐν γῇ Βενιαμείν. ὃς ἐγενήθη λόγος τοῦ θεοῦ πρὸς αὐτὸν, ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωσίου υἱοῦ Ἀμὼς βασιλέως Ἰούδα. ἔτους βασιλεύσαντος ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωακὶμ υἱοῦ Ἰωσίου βασιλέως Ἰούδα, ἕως ἐνδεκάτου ἔτους τοῦ σεδεκίου υἱοῦ Ἰωσίου βασιλέως Ἰούδα, ἕως τῆς αἰχμαλωσίας Ἱερουσαλὴμ ἐν τῷ πέμπτῳ μηνί. καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με. πρὸ τοῦ μέ σε πλάσαι ἐν κοιλίᾳ, ἐπίστασαί σε. καὶ πρὸ τοῦ σε ἐξελθεῖν ἐκ μήτρας, ἡγίακά σε. προφήτην εἰς ἔθνη

ἐν αὐτῇ πάντες οἱ ἀγαπῶντες αὐτήν. καὶ οἱ εὐφραινόμενοι αὐτὴν χάρητε ἅμα αὐτῇ χαρᾷ πάντες ὅσοι πενθεῖτε ἐπ' αὐτῇ· ἵνα θηλάσητε καὶ ἐμπλησθῆτε ἀπὸ μαστοῦ παρακλήσεως αὐτῆς· ἵνα ἐκθηλάσαντες τρυφήσητε ἀπὸ ἐσόδου δόξης αὐτῆς· ὅτι τάδε λέγει κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ κάνδ ἐς αὐτοὺς ὡς ποταμὸς εἰρήνης καὶ ὡς χειμαρρέους ἐπικλύζων δόξαν ἐθνῶν· τὰ παιδία αὐτῶν, ἐπ' ὤμων αἰρθήσονται. καὶ ἐπὶ γονάτων παρακληθήσονται. ὡς ἄνθρωπος μήτηρ παρακαλίσει. οὕτω κἀγὼ παρακαλίσω ὑμᾶς. καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ παρακληθήσεσθε. καὶ ὄψεσθε καὶ χαρήσεται ἡ καρδία ὑμῶν. καὶ τὰ ὀστᾶ ὑμῶν, ὡς βοτάνη ἀνατελεῖ. καὶ γνωσθήσεται ἡ χεὶρ κυρίου τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. καὶ ἀπειλήσεται τοῖς ἀπειθοῦσιν, ἰδοὺ γὰρ κύριος ἐν πυρὶ ἥξει, καὶ ὡς καταιγὶς τὰ ἅρματα αὐτοῦ ἀποδοῦναι ἐν θυμῷ ἐκδίκησιν. καὶ ἀποσκορακισμὸν αὐτοῦ ἐν φλογὶ πυρός. ἐν γὰρ τῷ πυρὶ κυρίου κριθήσεται πᾶσα ἡ γῆ. καὶ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτοῦ, πᾶσα σὰρξ. πολλοὶ φαυματίαι ἔσονται ὑπὸ κυρίου. ἁγνιζόμενοι καὶ καθαριζόμενοι εἰς τοὺς κήπους καὶ ἐν τοῖς προθύροις ἔσθοντες κρέας ὕειον. καὶ τὰ βδελύγματα καὶ τὸν μῦν. ἐπιτοαυτὸ ἀναλωθήσονται ἔπτε κύριος. κἀγὼ τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ τὸν λογισμὸν αὐτῶν ἐπίσταμαι. καὶ ἐγὼ ἔρχομαι συναγαγεῖν πάντα τὰ ἔθνη καὶ τὰς γλώσσας. καὶ ἥξουσι καὶ ὄψονται τὴν δόξαν μου καὶ καταλείψω ἐπ' αὐτῶν σημεῖον. καὶ ἐξαποστελῶ ἐξ αὐτῶν σεσωσμένους εἰς τὰ ἔθνη εἰς θαρσεῖς καὶ φούδ. καὶ λουδ καὶ μοσὸχ καὶ εἰς θοβὲλ καὶ εἰς τὴν ἑλλάδα καὶ εἰς τὰς νήσους τὰς πόῤῥω, οἵτινες οὐκ ἀκηκόασί μου τὸ ὄνομα οὔτε ἑωράκασί μου τὴν δόξαν, καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δόξαν μου ἐν τοῖς ἔθνεσι. καὶ ἄξουσι τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν δῶρον κυρίῳ μετ' ἵππων καὶ ἅρματα καὶ ἐν λαμπήναις ἡμιόνων μετὰ σκιαδίων εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλήμ. καὶ ἔπτε κύριος ὡς ἀνενέγκαιεν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς

ἄρχης συμβοσκηθήσονται ἅμα· καὶ λέων ὡς βοῦς φάγεται ἄχυρα· ὄφις δὲ γῆν ὡς ἄρτον. οὐκ ἀδικήσουσιν οὐδὲ μὴ λυμανοῦνται ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου μου λέγει κύριος.

Κεφάλαιον. ξς. 66.

Τάδε λέγει κύριος· ὁ οὐρανός μοι θρόνος, καὶ ἡ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου· ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετέ μοι, καὶ ποῖος τόπος τῆς καταπαύσεώς μου· πάντα γὰρ ταῦτα ἐποίησεν ἡ χείρ μου καὶ ἔσται ἐμὰ πάντα ταῦτα λέγει κύριος. Καὶ ἐπὶ τίνα ἐπιβλέψω, ἀλλ' ἢ ἐπὶ τὸν ταπεινὸν καὶ ἡσύχιον καὶ τρέμοντα τοὺς λόγους μου. ὁ δὲ ἄνομος ὁ θύων μοι μόσχον ὁ τύπτων ἀνδρα καὶ ὁ θυσιάζων ἐκ ποιμνίου ὡς ὁ ἀποκτείνων κύνα. ὁ δὲ ἀναφέρων σεμίδαλιν ὡς αἷμα ὕειον. ὁ διδοὺς λίβανον εἰς μνημόσυνον ὡς βλάσφημος. καὶ αὐτοὶ ἐξελέξαντο τὰς ὁδοὺς αὐτῶν καὶ τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἃ ἠψχήθη αὐτῶν ἠθέλησε. καὶ ἐγὼ ἐκλέξομαι τὰ ἐμπαίγματα αὐτῶν· καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν ἀνταποδώσω αὐτοῖς. ὅτι ἐκάλεσα καὶ οὐκ ὑπήκουσάν μου· ἐλάλησα καὶ οὐκ ἤκουσαν, καὶ ἐποίησαν τὸ πονηρὸν ἐναντίον μου· καὶ ἃ οὐκ ἐβουλόμην ἐξελέξαντο, ἀκούσατε ῥήματα κυρίου οἱ τρέμοντες τὸν λόγον αὐτοῦ. εἴπατε ἀδελφοὶ ἡμῶν τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς καὶ βδελυττομένοις. ἵνα τὸ ὄνομα κυρίου δοξασθῇ, καὶ ὀφθῇ ἐν τῇ εὐφροσύνῃ αὐτῶν καὶ ἐκεῖνοι αἰσχυνθήσονται φωνὴ κραυγῆς ἐκ πόλεως· φωνὴ ἐκ ναοῦ· φωνὴ κυρίου ἀνταποδίδοντος ἀνταποδίδοσιν τοῖς ἀνθικειμένοις. πρὶν τὴν ὠδῖνα τεκεῖν, πρὶν ἐλθεῖν τὸν πόνον τῶν ὠδίνων, ἐξέφυγε καὶ ἔτεκεν ἄρσεν. τίς ἤκουσε τοιοῦτον καὶ τίς ἑώρακεν οὕτως; εἰ ὠδίνει γῆ ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ, ἢ καὶ ἔτεκεν ἔθνος εἰς ἅπαξ. ὅτι ὠδίνει καὶ ἔτεκε σιών, τὰ παιδία αὐτῆς. ἐγὼ δὲ ἔδωκα τὴν προσδοκίαν ταύτην καὶ οὐκ ἐμνήσθη μου, εἶπε κύριος. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ γεννῶν καὶ στεῖραν ἐποίησα. εἶπέν μοι, ὁ θεός σου, εὐφράνθητι ἴδε σαλήμ· καὶ πανηγύρισατε

οἱ δουλεύοντές μοι φάγονται. ὑμεῖς δὲ πεινάσετε. ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές μοι πίονται. ὑμεῖς δὲ διψήσετε. ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές μοι εὐφρανθήσονται, ὑμεῖς δὲ αἰσχυνθήσεσθε. ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές μοι ἀγαλλιάσονται ἐν εὐφροσύνῃ. ὑμεῖς δὲ κεκράξεσθε, σχίζῃ ἀπὸ πόνου τῆς καρδίας ὑμῶν καὶ ἀπὸ συντριβῆς πνεύματος ἡμῶν, ὀλολύξετε. καταλείψετε γὰρ τὸ ὄνομα ὑμῶν εἰς πλησμονὴν τοῖς ἐκλεκτοῖς μου. ὑμᾶς δὲ ἀνελεῖ κύριος. τοῖς δὲ δουλεύουσί μοι, κληθήσεται ὄνομα καινόν. ὃ εὐλογηθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς. εὐλογήσουσι γὰρ θεὸν ἀληθινόν. καὶ οἱ ὀμνύοντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὀμοῦνται ἐν θεῷ ἀληθινῷ. ἐπιλήσονται γὰρ τὴν θλῖψιν αὐτῶν τὴν πρώτην, καὶ οὐκ ἀναβήσεται αὐτῶν ἐπὶ τὴν καρδίαν. ἔσται γὰρ οὐρανὸς καινὸς, καὶ γῆ καινὴ, καὶ οὐ μὴ μνησθῶσι τῶν προτέρων οὐδ' ὃ μὴ ἐπέλθῃ αὐτῶν ἐπὶ τὴν καρδίαν, ἀλλ' εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίαμα εὑρήσουσιν ἐν αὐτῇ. ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ ἀγαλλίαμα ἱερουσαλήμ. καὶ ἐν λαοῦ μου εὐφροσύνην. καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐπὶ ἱερουσαλήμ, καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ λαῷ μου. καὶ οὐκέτι μὴ ἀκουσθῇ ἐν αὐτῇ φωνὴ κλαυθμοῦ. οὐδὲ φωνὴ κραυγῆς. οὐδὲ μὴ γένηται ἔτι ἐκεῖ ἄωρος καὶ πρεσβύτης. ὅς οὐκ ἐμπλήσει τὸν χρόνον αὐτοῦ, ἔσται γὰρ ὁ νέος ἑκατὸν ἐτῶν. ὁ δὲ ἁμαρτάνων θήσεται ἀμαρτωλὸς ἑκατὸν ἐτῶν. καὶ ἐπικατάρατος ἔσται. καὶ οἰκοδομήσουσιν οἰκίας καὶ αὐτοὶ ἐνοικήσουσι. καὶ καταφυτεύσουσιν ἀμπελῶνας. καὶ αὐτοὶ φάγονται τὰ γενήματα αὐτῶν. καὶ ἐν οἴνῳ πίονται. καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσουσι καὶ ἄλλοι ἐνοικήσουσι. καὶ οὐ μὴ φυτεύσουσι καὶ ἄλλοι φάγονται. κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἔσονται αἱ ἡμέραι λαοῦ μου. τὰ δὲ ἔργα τῶν πόνων αὐτῶν παλαιώσουσιν οἱ δὲ ἐκλεκτοί μου οὐ κοπιάσουσιν εἰς κενόν. οὐ δὲ τεκνοποιήσουσιν εἰς κατάραν. ὅτι σπέρμα εὐλογημένον ὑπὸ θεοῦ ἐστι. καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν μετ' αὐτῶν ἔσονται. καὶ ἔσται πρὶν ἢ κεκράξαι αὐτοὺς, ἐγὼ ὑπακούσομαι αὐτῶν. ἔτι λαλούντων αὐτῶν, ἐγὼ, τίς ἐστι. τότε λύκοι καὶ

Μφανὴς ἐγενήθην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσιν, εὑρέθην τοῖς
ἐμὲ μὴ ἐκπειρατῶσιν. εἶπα ἰδοὺ ἐμέ, τοῖς ἔθνε. οἳ
οὐκ ἐκάλεσάν μου τὸ ὄνομα, ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς
μου, ὅλην τὴν ἡμέραν πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα, οἳ
οὐκ ἐπορεύθησαν ὁδῷ ἀληθινῇ· ἀλλ' ὀπίσω τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν.
ὁ λαὸς ὃς παροξύνων με, ἐναντίον ἐμοῦ διαπαντός. αὐτοὶ θυ
σιάζουσιν ἐν τοῖς κήποις καὶ θυμιῶσιν ἐπὶ τοῖς πλίνθοις τοῖς
δαιμονίοις. ἃ οὐκ ἔστι, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, καὶ ἐν τοῖς ἀπο
λαίοις. καὶ μαῖν ὀφθήσονται ἐνύπνια. οἳ ἐσθοντες κρέατα ὕεια, καὶ ζω
μὸν θυσιῶν. μεμολυσμένα πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν. οἱ λέγοντες
πόρρω ἀπ' ἐμοῦ, μὴ ἐγγίσῃς μοι ὅτι καθαρός εἰμι. ὗτος καπνὸς
τῷ θυμῷ μου. πῦρ καίεται ἐν αὐτοῖς πάσας τὰς ἡμέρας. ἰδοὺ
γέγραπται ἐνώπιόν μου. οὐ σιωπήσω ἕως ἂν ἀποδώσω εἰς τὸν
κόλπον αὐτῶν, τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. καὶ τῶν πατέρων αὐτῶν
λέγει κύριος. οἳ ἐθυμίασάν μοι τῶν ὀρέων. καὶ μοι τῶν βου
νῶν ὠνείδισάν με. ἀποδώσω τὰ ἔργα αὐτῶν εἰς τὸν κόλπον
αὐτῶν. οὕτως λέγει κύριος. ὃν τρόπον εὑρεθήσεται ὁ βότρυς ἐν
τῷ βότρυϊ. καὶ ἐρεῖ μὴ λυμήνῃ αὐτόν, ὅτι εὐλογία ἐστὶν ἐν αὐ
τῷ, οὕτως ποιήσω ἕνεκεν τῶν δουλευόντῶν μοι. τοῦ μὴ ἀπολέσω πάντας. καὶ ἐξάξω ἐξ Ἰακὼβ σπέρμα καὶ ἐξ
Ἰούδα. καὶ κληρονομήσει ὄρη τὸ ἅγιόν μου. καὶ κληρονο
μήσουσιν οἱ ἐκλεκτοί μου. καὶ οἱ δοῦλοί μου. καὶ κατοικήσου
σιν ἐκεῖ. καὶ ἔσται ἐν τῷ ἄμπελῶνι ποιμνίων. καὶ φάραγξ
ἀχὼρ εἰς ἀνάπαυσιν βουκολίων τῷ λαῷ μου. οἳ ἐζήτησάν με.
ὑμᾶς δὲ οἱ ἐγκαταλιπόντες με, καὶ ἐπιλαθόμενοι ὄρους τοῦ ἁ
γίου μου, καὶ ἑτοιμάζοντες τῷ δαιμονίῳ τράπεζαν. καὶ πληροῦντες
τὴν τύχῃ κέρασμα. ἐγὼ παραδώσω ὑμᾶς εἰς μάχαιραν. πάν
τες ἐν σφαγῇ πεσεῖσθε. ὅτι ἐκάλεσα ὑμᾶς, καὶ οὐχ ὑπηκούσατε. ἐ
λάλησα καὶ παρηκούσατε καὶ ἐποιήσατε τὸ πονηρὸν ἐναντίον ἐμοῦ.
καὶ ἃ οὐκ ἐβουλόμην ἐξελέξασθε. διατάσσεται λέγει κύριος. ἰδοὺ

ἵνα μικρὸν κληρονομήσωμεν τὸ ὄρους τὸ ἁγίου Θυ. οἱ ὑπεναντίοι ἡμῶν κατεπάτησαν τὸ ἁγίασμά Θυ. ἐγενόμεθα ὡς ἀπ' ἀρχῆς ὅτι οὐκ ἤρξας ἡμῶν, οὐδὲ ἐκλήθη τὸ ὄνομά Θυ ἐφ' ἡμᾶς.

Κεφάλαιον. ξδ. 64.

Ἐὰν ἀνοίξῃς τὸν οὐρανὸν, τρόμος λήψεται ἀπὸ Θυ τὰ ὄρη. καὶ τακήσονται, ὡς κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρὸς τήκεται. καὶ κατακαύσῃ πῦρ θὺς ὑπεναντίους καὶ φανερὸν ἔσται τὸ ὄνομα κυρίου, ἐν θῖς ὑπεναντίοις. ἀπὸ προσώπου Θυ, ἔθνη ταραχθήσονται. ὅταν ποιῇς τὰ ἐνδοξα. τρόμος λήψεται ἀπὸ Θυ ὄρη. ἀπὸ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσαμεν. οὐδὲ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν εἶδον θεὸν πλὴν Θυ καὶ τὰ ἔργα Θυ ἃ ποιήσεις θῖς ὑπομένουσιν ἔλεος. συναντήσῃ θῖς ποιοῦσι δικαιοσύνην καὶ τῶν ὁδῶν Θυ μνησθήσονται. ἰδοὺ σὺ ὠργίσθης, καὶ ἡμεῖς ἡμάρτομεν, διαθῦ ἐπλανήθημεν καὶ ἐγενήθημεν, ὡς ἀκάθαρτοι πάντες ἡμεῖς. ὡς ῥάκος ἀποκαθημένης πᾶσα ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν. καὶ ἐξερρύημεν ὡς φύλλα σῷ τὰς ἀνομίας ἡμῶν. οὕτως ἄνεμος οἶσέ ἡμᾶς. καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐπικαλούμενος τὸ ὄνομά Θυ, καὶ ὁ μνησθεὶς ἀντιλαβέσθαι Θυ. ὅτι ἀπέστρεψας τὸ πρόσωπόν Θυ ἀφ' ἡμῶν καὶ παρέδωκας ἡμᾶς, σῷ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. καὶ νῦν κύριος πατὴρ ἡμῶν σύ. ἡμεῖς δὲ πηλός. ἔργα τῶν χειρῶν Θυ πάντες, μὴ ὀργίζου ἡμῖν σφόδρα. καὶ μὴ εἰς καιρῷ μνησθῇς ἁμαρτιῶν ἡμῶν. καὶ νῦν ἐπίβλεψον κύριε. ὅτι λαός Θυ πάντες ἡμεῖς. πόλις τοῦ ἁγίου Θυ ἐγενήθη ἔρημος σιών. ὡς ἔρημος ἐγενήθη ἱερουσαλήμ. οἶκος τοῦ καταρᾶν ὁ οἶκος ἁγίου ἡμῶν. καὶ ἡ δόξα ἡμῶν ὑμνολογίαν οἱ πατέρες ἡμῶν ἐγενήθη πυρίκαυστος. καὶ πάντα τὰ ἐνδοξα ἡμῶν συνέπεσε. καὶ ἐπὶ πᾶσιν τούτοις σὺ ἔσχου κύριε, καὶ ἐσιώπησας καὶ ἐτακπείνωσας ἡμᾶς σφόδρα.

Κεφάλαιον. ξε. 65.

αὐτῶν εἰς γῆν· ἡμέρα γὰρ ἀντασθωσέως ἐπῆλθεν αὐτοῖς, καὶ ἐνιαυτὸς λυτρώσεως πάρεσι, καὶ ἐπέβλεψα καὶ οὐκ ἦν βοηθός· καὶ προσανόησα, καὶ οὐθεὶς ἀντελαμβάνετο· καὶ ἐρρύσατο αὐτοὺς ὁ βραχίων μου, καὶ ὁ θυμός μου ἐπέστη· καὶ κατεπάτησα αὐτοὺς τῇ ὀργῇ μου· καὶ κατήγαγον αἷμα αὐτῶν εἰς γῆν. τὸ ἔλεον καὶ τὴν ἐνθύμησιν τὰς ἀρετὰς κυρίου, ἐν πᾶσιν οἷς ἡμῖν αὐτὸς ἀπέδωκε κύριος κρίνει ἀγαθὸς τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ· ἐπάγει ἡμῖν κατὰ τὸ ἔλεος αὐτοῦ· καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν αὐτοῦ. καὶ εἶπεν οὐχ ὁ λαός μου τέκνα, οἱ μὴ ἀθετήσωσι· καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς σωτηρίαν, ἐκ πάσης θλίψεως αὐτῶν, οὐ πρέσβυς, οὐδὲ ἄγγελος· ἀλλ' αὐτὸς ὁ κύριος ἔσωσεν αὐτούς· διὰ τὸ ἀγαπᾶν αὐτοὺς καὶ φείδεσθαι αὐτῶν, αὐτὸς ἐλυτρώσατο αὐτούς· καὶ ἀνέλαβεν αὐτοὺς· καὶ ὕψωσεν αὐτοὺς πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ αἰῶνος· αὐτοὶ δὲ ἠπείθησαν· καὶ παρώξυναν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον αὐτοῦ· καὶ ἐστράφη αὐτοῖς κύριος εἰς ἐχθραν· καὶ αὐτὸς ἐπολέμησεν αὐτούς· καὶ ἐμνήσθη ἡμερῶν αἰωνίων ὁ ἀναβιβάσας ἐκ τῆς γῆς τὸ ποίμνιον τῶν προβάτων· ποῦ ἐστιν ὁ θεὶς ἐν αὐτοῖς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· ὁ ἀγαγὼν τῇ δεξιᾷ μωϋσῆν· ὁ βραχίων τῆς δόξης αὐτοῦ· οὕτως ἤγαγε τὸν λαὸν αὐτοῦ, κατίσχυσεν ὕδωρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ ποιῆσαι αὐτῷ ὄνομα αἰώνιον· ἤγαγεν αὐτοὺς διὰ τῆς ἀβύσσου· ὡς ἵππον διὰ ἐρήμου μὴ πτῶσιν ἐπιστάσαν, καὶ ὡς κτῆνα διὰ πεδίου, κατέβη πνεῦμα παρὰ κυρίου, καὶ ὡδήγησεν αὐτούς· οὕτως ἤγαγες τὸν λαόν σου τοῦ ποιῆσαι σεαυτῷ ὄνομα δόξης· ἐπίβλεψον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἴδε ἐκ τοῦ ἁγίου σου καὶ δόξης σου· ποῦ ἐστιν ὁ ζῆλός σου καὶ ἡ ἰσχύς σου· ποῦ ἐστι τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ οἱ οἰκτιρμοί σου, ὅτι ἠνέσχου ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ πατὴρ ἡμῶν· ὅτι Ἀβραὰμ οὐκ ἔγνω ἡμᾶς καὶ Ἰσραὴλ οὐκ ἔγνω ἡμᾶς· ἀλλὰ σὺ κύριε πατὴρ ἡμῶν ῥῦσαι ἡμᾶς· ἀπ' ἀρχῆς τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς ἐστι· τί ἐπλάνησας ἡμᾶς κύριε, ἀπὸ τῶν ὁδῶν σου ἐσκλήρωσας τὰς καρδίας ἡμῶν τοῦ μὴ φοβεῖσθαί σε· ἐπίστρεψον διὰ τοὺς δούλους σου διὰ τὰς φυλὰς τῆς κληρονομίας σου.

καὶ ἡ γῆ σου, οὐ κληθήσεται ἔτι ἔρημος· σὺ γὰρ κληθήσεται θέλημα ἐμόν· καὶ ἡ γῆ σου οἰκουμένη· ὅτι εὐδοκήσει κύριος ἐν σοί· καὶ ἡ γῆ σου, σωοικηθήσεται. καὶ ὡς σωοικοῦν νεανίσκος παρθένῳ, οὕτω κατοικήσουσιν οἱ υἱοί σου μετά σου. καὶ ἔσται ὃν τρόπον εὐφρανθήσεται νυμφίος ἐπὶ νύμφῃ, οὕτως εὐφρανθήσεται κύριος ἐπὶ σοί· καὶ ἐπὶ τὰ τείχεών σε ἔδωκα φύλακας. ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ὅλην τὴν νύκτα· οἱ διὰ τέλους οὐ σιωπήσονται μιμνησκόμενοι κυρίου. οὐκ ἔστι σοι μέρος ὅμοιον· ἐὰν διορθώσῃ ἔδωκα καὶ πρόσοψιν γαμίας ἐπὶ γῆς. ὥμοσε κύριος κατὰ τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ, καὶ κατὰ τῆς ἰσχύος τοῦ βραχίονος αὐτοῦ· μὴ εἰ δώσω τὸν σῖτόν σου, μὴ τὰ βρώματά σου, βοῆς ἐχθροῖς σου· μὴ εἰ πίονται υἱοὶ ἀλλοτρίοι τὸν οἶνόν σου· ᾧ ἐμοχθήσας· ἀλλ' ἢ οἱ συναγαγόντες, φάγονται αὐτὰ καὶ αἰνέσουσιν τὸν κύριον. καὶ οἱ συναγαγόντες πίονται αὐτὰ ἐν ταῖς ἐπαύλεσι τῆς ἁγίας μου. πορεύεσθε διὰ τῶν πυλῶν μου, καὶ ὁδοποιήσατε λαῷ μου, καὶ βοῦς λίθους βοὸς ἐκ τῆς ὁδοῦ διαῤῥίψατε. ἐξάρατε σύσημον εἰς τὰ ἔθνη. ἰδοὺ γὰρ κύριος ἐποίησεν ἀκουστόν, ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. εἴπατε τῇ θυγατρὶ σιών. ἰδοὺ ὁ σωτήρ σου παραγίνεται ἔχων τὸν ἑαυτοῦ μισθὸν, καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ πρὸ προσώπου αὐτοῦ. καὶ καλέσει αὐτὸν λαὸν ἅγιον λελυτρωμένον ὑπὸ κυρίου. σὺ δὲ κληθήσῃ ἐπίζητουμένη πόλις, καὶ οὐκ ἐγκαταλελειμμένη.

Κεφάλαιον. ξγ. 63.

Ισ ῦ τος ὁ παραγινόμενος ἐξ ἐδώμ. ἐρύθημα ἱματίων ἐκ βοσόρ. οὗτος ὡραῖος ἐν στολῇ βίᾳ μετὰ ἰσχύος, ἐγὼ λαλῶ δικαιοσύνην καὶ κρίσιν σωτηρίου. διὰ τί σου ἐρυθρὰ τὰ ἱμάτια, καὶ τὰ ἐνδύματά σου, ὡς ἀπὸ πατητοῦ λίθου πλήρους, κατεπεπατημένης· καὶ τῶν ἐθνῶν οὐκ ἔστιν ἀνὴρ μετ' ἐμοῦ· καὶ κατεπάτησα αὐτοὺς ἐν θυμῷ μου καὶ κατέθλασα αὐτοὺς, ὡς γῆν, καὶ κατήγαγον αὐτοὺς, καὶ αἷμα

ἠκουθοῦντας ἐνθάδε ἐν τοῖς πανθοῦσι σιών. αὐδοὶς δόξαν. ἐστὶ πᾶσι
δαῦ, ἄλλαμμα ὑφροσύνης θοῖς πανθοῦσι κατὰ τὸν δόξης ἀντὶ
πνεύματος ἀκηδίας. καὶ κληθήσονται γενεαὶ δικαιοσύνης.
φύτευμα κυρίου εἰς δόξαν. καὶ οἰκοδομήσουσιν ἐρήμους αἰω-
νίας ἐξηρημωμένας πρότερον ἐξαναστήσουσι. καὶ καινιοῦσι πό-
λεις ἐρήμους. ἐξηρημωμένας εἰς γενεὰς καὶ γενεάς. ἔξουσιν ἀλλογενεῖς
ποιμαίνοντες τὰ πρόβατά σου, καὶ ἀλλόφυλοι ἀροτῆρες. καὶ ἀμ-
πελουργοί. ὑμεῖς δὲ ἱερεῖς κυρίου κληθήσεσθε λειτουργοὶ θεοῦ
ἡμῶν ῥηθήσεται ὑμῖν, ἰσχὺν ἐθνῶν κατέδεσθε. καὶ ἐν τῷ πλούτῳ
αὐτῶν θαυμασθήσεσθε. οὕτως ἐκ δευτέρας κληρονομήσουσι τὴν
γῆν, καὶ ὑφροσύνη αἰώνιος, ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν. ἐγὼ γάρ εἰμι
κύριος ὁ ἀγαπῶν δικαιοσύνην. καὶ μισῶν ἅρπαγμα ἐξ ἀδικίας.
καὶ δώσω τὸν μόχθον αὐτῶν δικαίοις. καὶ διαθήκην αἰώνιον δια-
θήσομαι αὐτοῖς. καὶ γνωσθήσεται ἐν τοῖς ἔθνεσι τὸ σπέρμα αὐτῶν
καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν. ἐν μέσῳ τῶν λαῶν. πᾶς ὁ ὁρῶν ἐπιγνώσεται αὐτούς. ὅτι οὗτοί εἰσι σπέρμα ηὐλογημένον ὑπὸ
θεοῦ. καὶ ὑφροσύνη ὑφρανθήσονται ἐπὶ κύριον. Ἀγαλλιάσε-
ται ἡ ψυχή μου ἐπὶ τῷ κυρίῳ. ἐνέδυσε γάρ με ἱμάτιον σω-
τηρίου, καὶ χιτῶνα ὑφροσύνης. ὡς νυμφίῳ. περιέθηκέ μοι μί-
τραν, καὶ ὡς νύμφην κατακοσμήσει με κόσμῳ. καὶ ὡς γῆν αὔξουσαν τὸ ἄνθος αὐτῆς, καὶ ὡς κῆπος τὰ σπέρματα αὐτοῦ. οὕτως ἀνα-
τελεῖ κύριος κύριος δικαιοσύνην. καὶ ἀγαλλίαμα ἐναντίον πάν-
των τῶν ἐθνῶν. Κεφ. ξβ. 62.

Ἐπὶ σιὼν οὐ σιωπήσομαι. καὶ ἐπὶ ἰερουσαλὴμ, οὐκ
ἀνήσω, ἕως ἂν ἐξέλθῃ ὡς φῶς ὁ δικαιοσύνη μου. τὸ
δὲ σωτήριόν μου, ὡς λαμπὰς καυθήσεται. καὶ ὄψονται ἔθνη, τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ βασιλεῖς τὴν δόξαν σου,
καὶ καλέσει σε τὸ ὄνομά σου τὸ καινὸν, ὃ ὁ κύριος ὀνομάσει
αὐτό. καὶ ἔσῃ στέφανος κάλλους ἐν χειρὶ κυρίου, καὶ διάδημα βα-
σιλείας ἐν χειρὶ θεοῦ σου. καὶ οὐκέτι κληθήσῃ, καταλελειμμένη.

τὰ γὰρ ἔθνη καὶ οἱ βασιλεῖς σὺ τινὲς οὐ βουλεύσουσί σοι ἀπὸ
ἐναντίας· καὶ τὰ ἔθνη ἐρημία ἐρημωθήσεται. καὶ ἡ δόξα τοῦ λιβάνου
ἥξει σοι ἐξ ἐμοῦ κυπαρίσσῳ καὶ πεύκῃ, καὶ κέδρῳ ἅμα δοξάσαι τὸν τόπον τὸν ἅγιόν μου· καὶ τιμήσω τὸν τόπον τῶν ποδῶν μου. καὶ
πορεύσονται πρός σε δοῦλοι κύριε ὑποταπεινωσάντων σε καὶ παροξυνάντων σε· καὶ κληθήσῃ πόλις σιὼν ἁγίαν Ἰσραήλ, σὺ δὲ γεγενῆσθαί σε ἐγκατελελειμμένην καὶ μεμισημένην· καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν· καὶ θήσομαί σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον εὐφροσύνης γενεῶν γενεῶν, καὶ θηλάσῃς γάλα ἐθνῶν καὶ πλοῦτον βασιλέων φάγεσαι· καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγώ κύριος ὁ σώζων σε, καὶ ἐξαρούμενός σε θεὸς Ἰσραήλ· καὶ ἀντὶ χαλκοῦ, οἴσω σοι χρυσίον· ἀντὶ δὲ σιδήρου, οἴσω σοι ἀργύριον· ἀντὶ δὲ ξύλων, οἴσω σοι χαλκόν· ἀντὶ δὲ λίθων, σίδηρον· καὶ δώσω σοὺς ἄρχοντάς σου, ἐν εἰρήνῃ· καὶ τοὺς ἐπισκόπους σου ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ οὐκ ἀκουσθήσεται ἔτι ἀδικία ἐν τῇ γῇ σου· οὐ δὲ σύντριμμα οὐ δὲ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁρίοις σου· ἀλλὰ κληθήσῃ σωτήριον τὰ χείλη σου· καὶ αἱ πύλαι σου γλύμμα· καὶ οὐκ ἔσαι σοι, ἔτι ὁ ἥλιος, εἰς φῶς ἡμέρας· οὐ δὲ ἀνατολὴ σελήνης φωτιεῖ σου τὴν νύκτα· ἀλλ' ἔσαι σοι κύριος φῶς αἰώνιον καὶ ὁ θεὸς δόξα σου· οὐ γὰρ δύσεται ὁ ἥλιός σοι καὶ ἡ σελήνη σου, οὐκ ἐκλείψει· ἔσαι δὲ σοι κύριος φῶς αἰώνιον καὶ ἀναπληρωθήσονται αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους σου· καὶ ὁ λαός σου πᾶς δίκαιος καὶ εἰς αἰῶνα, κληρονομήσουσι τὴν γῆν. φυλάσσων με φύτευμα χειρῶν αὐτοῦ εἰς δόξαν. ὁ ὀλιγοστὸς ἔσαι εἰς χιλιάδας· καὶ ὁ ἐλάχιστος εἰς ἔθνος μέγα. ἐγὼ κύριος κατὰ καιρὸν συνάξω αὐτούς.

Κεφάλαιον ξά. 61.

Ῥῆμα κυρίου ἐπ' ἐμὲ οὗ εἵνεκεν ἔχρισέ με· εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με· ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν· κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν· καλέσαι ἐνιαυτὸν κυρίου δεκτόν· καὶ ἡμέραν ἀνταποδόσεως, παρακαλέσαι πάντας τοὺς

φη ἀσυβείας ἀπὸ ἰακώβ. καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ' ἐμοῦ σχέθε
κη εἶπε κύριος. ἐπιθύμια τῶν ἐμῶν, ὅ ἐστιν οἱ, καὶ τὰ ῥήμα
τα ἃ ἐλάλησα εἰς τὸ σῶμα σου, ἃ μὴ ἐκλείπῃ ἐκ τοῦ σώματός σου.
καὶ ἐκ τοῦ σώματος τοῦ σπέρματός σου. εἶπε γὰρ κύριος ἀπὸ
τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

Κεφάλαιον. ξ. 60.

Ὀτίλου φωτίζου ἱερουσαλήμ. ἥκει γάρ σου τὸ φῶς,
φ καὶ ἡ δόξα κυρίου, οἱ ἐπὶ σὲ ἀνατέταλκεν. ἰδοὺ σκότος
καλύψει γῆν, καὶ γνόφος ἐπὶ ἔθνη. οἱ δὲ ἐπὶ σὲ φανήσε
ται κύριος. καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ, οἱ ἐπὶ σὲ ὀφθήσεται. καὶ πορεύ
σονται βασιλεῖς τῷ φωτί σου, καὶ ἔθνη τῇ λαμπρότητί σου, ἆρ
ον κύκλῳ οὺς ὀφθαλμούς σου, καὶ ἰδὲ σεσηγμένα τὰ τέκνα σου
ἥκασι πάντες οἱ ἡγοί σου μακρόθεν. καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐπ' ὤ
μων ἀρθήσονται, τότε ὄψῃ καὶ φοβηθήσῃ καὶ ἐκστήσῃ τῇ καρδίᾳ,
ὅτι μεταβαλεῖ εἰς σὲ πλοῦτος θαλάσσης. καὶ ἔθνη καὶ λαοῦ. καὶ
ἥξουσί σοι ἀγέλαι καμήλων. καὶ καλύψουσί σε, κάμηλοι μαδι
ὰμ καὶ γηφάρ. πάντες ἐκ σαβᾶ ἥξουσι φέροντες χρυσίον, καὶ
λίβανον. οἴσουσι, καὶ λίθον τίμιον καὶ σωτήριον κυρίῳ εὐαγγε
λοῦνται, καὶ πάντα τὰ πρόβατα κηδὰρ συναχθήσονται σοι. καὶ
κριοὶ ναβαιὼθ. ἥξουσί σοι. καὶ ἀνενεχθήσεται δεκτὰ ἐπὶ θυσια
στήριόν μου. καὶ ὁ οἶκος τῆς προσευχῆς μου δοξασθήσεται. τίνες δέ
εἰσι, ὡς νεφέλαι πέτανται. καὶ ὡσεὶ περιστεραὶ σὺν νεοσσοῖς. ἐμοὶ
γὰρ νῆσοι ὑπεμείναν, καὶ πλοῖα θαρσῆς ἐν πρώτοις ἀγαγεῖν τὰ τέ
κνα σου μακρόθεν. καὶ τὸν ἄργυρον καὶ τὸν χρυσὸν αὐτῶν μετ' αὐ
τῶν. καὶ σοὶ τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ ἁγίου. καὶ σοὶ τοῦ ἁγίου τοῦ
Ἰσραὴλ ἐνδόξου ἐστίν. καὶ οἰκοδομήσουσιν ἀλλογενεῖς τὰ τείχη
σου. καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν παρασήσονταί σοι. σοὶ γὰρ ὀργὴν με
τὰ πάταξά σε. καὶ σοὶ ἔλεον ἠγάπησά σε. καὶ ἀνοιχθήσονται
αἱ πύλαι σου διαπαντὸς ἡμέρας καὶ νυκτός. οὐ κλεισθήσονται εἰ
σαγαγεῖν πρὸς σὲ δύναμιν ἐθνῶν. καὶ βασιλεῖς. αὐτοὶ ἀγόμενοι

διαλογισμοὶ ἀπὸ φόνων. σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν τοῖς
ὁδοῖς αὐτῶν. καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ οἴδασι, καὶ οὐκ ἔστι κρίσις ἐν
τοῖς ὁδοῖς αὐτῶν. αἱ γὰρ τρίβοι αὐτῶν διεστραμμέναι. πᾶς ὁ πο-
ρευόμενος καὶ οὐκ οἶδασιν εἰρήνην. διὰ τοῦτο ἀπέστη ἡ κρίσις ἀπ'
αὐτῶν καὶ οὐ μὴ καταλάβη αὐτοὺς δικαιοσύνη. ὑπομενόντων
μὲν αὐτῶν φῶς ἐγένετο αὐτοῖς σκότος. μένοντος αὐγὴν, ἐν
ἀπορίᾳ περιεπάτησαν. ψηλαφήσουσιν ὡς τυφλοὶ τοῖχον. καὶ ὡς
οὐχ ὑπαρχόντων ὀφθαλμῶν ψηλαφήσουσι. καὶ πεσοῦνται ἐν μέ-
σημβρίᾳ, ὡς ἐν μεσονυκτίῳ, ὡς ἀποθνήσκοντες, συνάξουσιν,
ὡς ἄρχοις καὶ ὡς περισπᾶ ἅμα πορεύσονται. Ἀνεμείναμεν κρί-
σιν καὶ οὐκ ἔστι σωτηρία. μακρὰν ἀφέστηκεν ἀφ' ἡμῶν. πολλὴ
γὰρ ἡμῶν ἡ ἀνομία ἐναντίον σου. καὶ αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἀντέ-
στησαν ἡμῖν. αἱ γὰρ ἀνομίαι ἡμῶν ἐν ἡμῖν. καὶ τὰ ἀδικήματα
ἡμῶν ἐγνωμεν. ἠσεβήσαμεν καὶ ἐψεύσαμεθα καὶ ἀπέστημεν ἀ
πὸ ὄπισθεν τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ἐλαλήσαμεν ἀδικίαν καὶ ἠπειθήσα
μεν. ἐκύομεν καὶ ἐμελετήσαμεν ἀπὸ καρδίας ἡμῶν λόγους ἀ
δίκους. καὶ ἀπεστράφημεν ὀπίσω τὴν κρίσιν, καὶ ἡ δικαιοσύνη
μακρὰν ἀφέστηκεν. ὅτι κατεσκοτώθη ἐν τοῖς ὁδοῖς αὐτῆ ἡ ἀλή
θεια. καὶ δι' εὐθείας, οὐκ ἐδύναντο διελθεῖν. καὶ ἡ ἀλήθεια ἠέρται.
καὶ μετέστησαν τὴν διάνοιαν αὐτῶν τοῦ σωθῆναι. καὶ εἶδε κύ-
ριος καὶ οὐκ ἤρεσεν αὐτῷ. ὅτι οὐκ ἦν κρίσις. καὶ εἶδε καὶ οὐκ
ἦν ἀνήρ. καὶ κατενόησε καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀντιλημψόμενος. καὶ ἐμή-
νατο αὐτὸς τῷ βραχίονι αὐτοῦ. καὶ τῇ ἐλεημοσύνῃ ἐστηρίσά
το. καὶ ἐνεδύσατο δικαιοσύνην, ὡς θώρακα, καὶ περίθετο πεσ-
σὸν κεφαλαίαν σωτηρίου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. καὶ περιεβάλετο ἱμάτιον
ἐκ δικήσεως. καὶ ὡς περιβόλαιον αὐτῷ, ὡς ἀνταποδώσων, ἀν
τὶ ὁμοίων ὀργὴν τοῖς ὑπεναντίοις. καὶ φοβηθήσονται οἱ ἀπὸ
δυσμῶν τὸ ὄνομα κυρίου. καὶ οἱ ἀπ' ἀνατολῶν ἡλίου τὸ ὄνομα
τὸ ἔνδοξον. ἥξει γὰρ ὡς ποταμὸς βίαιος ἡ ὀργὴ παρὰ κυρίου,
ἥξει μετὰ θυμοῦ. καὶ ἥξει ἕνεκα σιὼν ὁ ῥυόμενος. καὶ ἀποστρέ
ψει ἀσεβείας

ἔσαι ὁ θεός σου μετὰ σοῦ σήμερον πάντος. καὶ ἐμπλησθήσῃ καθάπερ ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχή σου. καὶ τὰ ὀστᾶ σου πιανθήσεσθαι. καὶ ἔσαι ὡς κῆπος μεθύων. καὶ ὡς πηγὴ ἣν μὴ ἐξέλιπαν ὕδωρ καὶ τὰ ὀστᾶ σου ὡς βατάνη ἀνατελεῖ. καὶ πιανθήσεσθαι καὶ κληρονομήσουσι γενεὰς γενεῶν. καὶ οἰκοδομηθήσονται σου, αἱ ἔρημοι αἰώνιοι. καὶ ἔσαι τὰ θεμέλιά σου αἰώνια γενεὰς γενεῶν. καὶ κληθήσῃ οἰκοδόμος φραγμῶν. καὶ νὺς βίβυς σου νὺς οἰκία μέσον πάσσης. ἐὰν ἀποστρέψῃς τὸν πόδα σου ἀπὸ τῶν σαββάτων τοῦ μὴ ποιεῖν τὰ θελήματά σου, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἁγίᾳ. καὶ καλέσεις τὰ σάββατα τρυφὰ, ἅγια τῷ θεῷ σου. ἵνα ἄρῃς τὸν πόδα σου ἐπ' ἔργῳ σου δὲ λαλήσῃς λόγον ἐν ὀργῇ ἐκ τοῦ στόματός σου. καὶ ἔσῃ πεποιθὼς ἐπὶ κύριον. καὶ ἀναβιβάσω σε ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς. καὶ φαγέσῃ τὴν κληρονομίαν ἰακὼβ τοῦ πατρός σου. τὸ γὰρ στόμα κυρίου ἐλάλησε ταῦτα.

Κεφ. νθ. 59.

Μ

Η οὐκ ἰσχύει ἡ χεὶρ κυρίου τοῦ σῶσαι; ἢ ἐβάρυνε τὸ ὦς αὐτοῦ. τοῦ μὴ εἰσακοῦσαι; ἀλλὰ τὰ ἁμαρτήματα ὑμῶν διῖστασιν, ἀνὰ μέσον ὑμῶν καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ θεοῦ. καὶ σὺν τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν, ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον ἀφ' ὑμῶν τοῦ μὴ ἐλεῆσαι. αἱ γὰρ χεῖρες ὑμῶν μεμολυσμέναι αἵματι. καὶ οἱ δάκτυλοι ὑμῶν, ἠνομήσαν ἁμαρτίαις. τὰ δὲ χείλη ὑμῶν, ἐλάλησαν ἀνομίαν. καὶ ἡ γλῶσσα ὑμῶν ἐδίκαιον, κίαν μελέτα. οὐθεὶς λαλεῖ δίκαια, οὐ δὲ ἔστι κρίσις ἀληθινή. πεποίθασιν ἐπὶ ματαίοις καὶ λαλοῦσι κενά. ὃς κύουσι πόνον καὶ τίκτουσιν ἀνομίαν. ὠὰ ἀσπίδων ἔῤῥηξαν καὶ ἱστὸν ἀράχνης ὑφάνανσιν. καὶ ὁ μέλλων τῶν ὠῶν αὐτῶν φαγεῖν. συρίξας οὖειον εὗρε καὶ ἐν αὐτῷ βασιλίσκον. ὃ ἰὸς αὐτοῦ, οὐκ ἔσαι ὡς ἱμάτιον, οὐ δὲ μὴ περιβάλωνται ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτῶν. τὰ γὰρ ἔργα αὐτῶν, ἔργα ἀνομίας. οἱ δὲ πόδες αὐτῶν ἐπὶ πονηρίαν δραμοῦσι ταχινοὶ ἐκχέαι αἷμα καὶ οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν,

παύσασθε οὐ δυνήσονται. οὐκ ἔστι χαίρειν τοῖς ἀσεβέσιν, εἶπεν ὁ θεός. Κεφάλαιον. νη. 58.

Βόησον ἰσχυρῶς καὶ μὴ φείσησθε, σάλπιγγι ὕψωσον τὴν φωνήν σου, καὶ ἀνάγγειλον τῷ λαῷ μου, τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν, καὶ τῷ οἴκῳ Ιακὼβ τὰς ἀνομίας αὐτῶν. ἐμὲ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ζητοῦσι, καὶ γνῶναι θέλουσι, τὰς ὁδούς μου βούλονται ἐπιστήσασθαι, ὡς λαὸς δικαιοσύνην ποιῶν, καὶ κρίσιν θεοῦ αὐτοῦ, μὴ ἐγκαταλείπων. αἰτοῦσί με νῦν κρίσιν δικαίαν. καὶ ἐγγίζειν θεῷ ἐπιθυμοῦσι. λέγοντες· ὅτι ἐνηστεύσαμεν. καὶ οὐκ εἶδες· ἐτα πεινώσαμεν τὰς ψυχὰς ἡμῶν. καὶ οὐκ ἔγνως. ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν νηστειῶν ὑμῶν εὑρίσκετε τὰ θελήματα ὑμῶν καὶ πάντας τοὺς ὑποχειρίους ὑμῶν ὑποτάσσετε. ἰδοὺ πρὸς κρίσεις καὶ μάχας νηστεύετε, καὶ τύπτετε πυγμαῖς ταπεινόν, ἵνα τί μοι νηστεύετε· ὡς σήμερον ἀκουσθῆναι ἐν ὑψηλῇ τὴν φωνὴν ὑμῶν. οὐ τοιαύτην νηστείαν ἐξελεξάμην. καὶ ἡμέραν ταπεινῶν ἀνθρώπου τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. οὐδ' ἂν κάμψῃς, ὡς κρίκον τὸν τράχηλόν σου, καὶ σάκκον καὶ σποδὸν ὑποστρώσῃς, οὐδ' οὕτω καλιεῖτε νηστείαν δεκτήν. οὐχὶ δὲ αὐτὴν νηστείαν ἐξελεξάμην λέγει κύριος. ἀλλὰ λῦε πάντα σύνδεσμον ἀδικίας. διάλυε σταγγαλιὰς διαίων συναλλαγμάτων ἀποστέλλε τεθραυμένους ἐν ἀφέσει, καὶ πᾶσαν σου συγγραφὴν ἄδικον διάσπα. διάβρεπε πεινῶντι τὸν ἄρτον σου. καὶ πτωχοὺς ἀστέγους ἄγαγε εἰς τὸν οἶκόν σου. ἐὰν ἴδῃς γυμνόν, περίβαλε. καὶ ἀπὸ τῶν οἰκείων σπέρματός σου, οὐχ ὑπερόψῃ. τότε ῥαγήσεται πρωΐ μοι τὸ φῶς σου. καὶ τὰ ἰάματά σου ταχὺ ἀνατελεῖ. καὶ προπορεύσεται ἔμπροσθέν σου, ἡ δικαιοσύνη σου. καὶ ἡ δόξα τοῦ θεοῦ περιστελεῖ σε. τότε βοήσῃ, καὶ ὁ θεός σου ἐπακούσεταί σου. ἔτι λαλοῦντός σου ἐρεῖ, ἰδοὺ πάρειμι. ἐὰν ἀφέλῃς ἀπὸ σοῦ σύνδεσμον καὶ χροτονίαν. καὶ ῥῆγμα γογγυσμοῦ. καὶ δῷς πεινῶντι τὸν ἄρτον ἐκ ψυχῆς σου. καὶ ψυχὴν τεταπεινωμένην ἐμπλήσῃς, τότε ἀνατελεῖ ἐν τῷ σκότει τὸ φῶς σου, καὶ τὸ σκότος σου, ὡς μεσημβρία. καὶ

ἐπήγαγον θυσίας. ἐπὶ θυσίοις οὐκ ὀργισθήσομαι. λίγει κύριος. ἐπ' ὄρος ὑψηλὸν καὶ μέγα σφόδρα. ἐκεῖ σου ἡ κλίνη καὶ ἐκεῖ ἀνέβαινες θυσίας σου, καὶ ὀπίσω τῶν σταθμῶν τῆς θύρας σου ἔθηκας. μνημόσυνα. ὃ οὐ. ὅτι ἐὰν ἀπ' ἐμοῦ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ πλάσμα τὸ ἐξῆς. ἠγάπησας δὲ νεωμηνίας μετὰ σοῦ καὶ ἐπλήθυνας τὴν πορνείαν σου μετ' αὐτῶν. καὶ πολλοὺς ἐποίησας δοὺς μαχαίρᾳ ἀπὸ σοῦ. καὶ ἀπέστειλας πρόσβασις ὑπὲρ τὰ ὄρεσι σου καὶ ἐπόρευσας καὶ ἐταπεινώθης ἕως ᾅδου. τὰς πολυοδίας σου ἐκοπίασας. καὶ οὐκ εἶπας παύσομαι ἐνισχύσας, διὰ ἐπράξας ταῦτα. σχετλιάζω οὐ κατεδικήθης μοι. σὺ τίνα ἐλυπήθης ἢ ἐφοβήθης καὶ ἐψεύσω μοι. καὶ οὐκ ἐμνήσθης μοι. οὐ δὲ ἐλαβές με εἰς τὴν διάνοιαν οὐ δὲ εἰς τὴν καρδίαν σου. καὶ ἐγὼ σε ἰδὼν παρορῶ. καὶ ἐμὲ οὐκ ἐφοβήθης. καὶ ἐγὼ ἀπαγγελῶ τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ τὰ κακά σου, ἃ οὐκ ὠφελήσουσί σε. ὅταν ἀναβοήσῃς, ἐξελίσθω σάν σε ἐν τῇ θλίψει σου. οὗτος γὰρ πάντας, ἄνεμος λήψεται καὶ ἀποίσει καταιγίς. οἱ δὲ ἀντεχόμενοί μου κτήσονται γῆν, καὶ κληρονομήσουσι ὄρος ἅγιόν μου. καὶ ἐροῦσι καθαρίσατε ἀπὸ προσώπου αὐτῆς ὁδούς. καὶ ἄρατε σκῶλα ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τοῦ λαοῦ μου. τοῦδε λέγει ὁ ὑψίστος ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν τὸν αἰῶνα ἅγιος ἐν ἁγίοις ὄνομα αὐτῷ κύριος ὑψίστος ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος καὶ ὀλιγοψύχοις διδοὺς μακροθυμίαν καὶ διδοὺς ζωὴν τοῖς σωτηριβιμένοις τὴν καρδίαν. οὐκ εἰς τὸν αἰῶνα ἐκθυμήσομαι οὐδὲ μάς. οὐ δὲ σχοπανεὶς ὀργισθήσομαι ὑμῖν. πνεῦμα γὰρ παρ' ἐμοῦ ἐξελεύσεται. καὶ πνοὴν πᾶσαν ἐγὼ ἐποίησα. διὰ ἁμαρτίαν βραχύτι ἐλυπήθη αὐτόν. καὶ ἐπαύσατε αὐτόν. καὶ ἀπέστρεψα πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἐλυπήθη. καὶ ἐπορεύθη συνὼν, ἐν τοῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ ἑώρακα. καὶ ἰασάμην αὐτὸν καὶ παρεκάλεσα αὐτόν. καὶ ἔδωκα αὐτῷ παράκλησιν ἀληθινήν. εἰρήνην ἐπ' εἰρήνῃ τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγύς φησι. καὶ εἶπε κύριος ἰάσομαι αὐτούς. οἱ δὲ ἄδικοι οὕτως κλυδωνισθήσονται. καὶ ὡσε-

ὄνομα ἀδώνιον δώσω αὐτοῖς καὶ οὐκ ἐκλείψει, ἢ οἱ ἐκλεκτοὶ ἀλλογενέσι τοῖς προσκειμένοις κυρίῳ δουλεύειν αὐτῷ· καὶ ἀγαπᾶν τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ εἶναι αὐτῷ εἰς δούλους καὶ δούλας καὶ πάντας τοὺς φυλασσομένους τὰ σάββατά μου, μὴ βεβηλοῦν· καὶ αὐτεχομένους τῆς διαθήκης μου· εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου· καὶ εὐφρανῶ αὐτοὺς ἐν τῷ οἴκῳ τῆς προσευχῆς μου· τὰ ὁλοκαυτώματα αὐτῶν· καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν, ἔσονται δεκτοὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου· ὁ γὰρ οἶκός μου, οἶκος προσευχῆς κληθήσεται πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, εἶπε κύριος· ὁ συνάγων τοὺς διεσπαρμένους Ἰσραήλ, ὅτι σωάξω ἐπ' αὐτὸν συναγωγήν· πάντα τὰ θηρία τὰ ἄγρια· δεῦτε φάγετε πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ· ἴδετε ὅτι ἐκτύφλωνται πάντες· οὐκ ἐγνωσαν ἴδετε πάντες κύνες ἐνεοὶ οὐ δυνήσονται ὑλακτεῖν ἐνυπνιαζόμενοι· καίτοι φιλοῦντες νυστάξαι καὶ οἱ κύνες αὐταὶ ἰσχυροὶ τῇ ψυχῇ οὐκ εἰδότες πλησμονήν· καὶ αὐτοὶ ποιμένες οὐκ εἰδότες σύνεσιν· πάντες τὰς ὁδοὺς αὐτῶν ἐξέκλιναν ἕκαστος κατὰ τὰ ἴδια τοῦ πλεονέκτημα ἐπ' ἄκρα αὐτῶν· δεῦτε λάβωμεν οἶνον καὶ οἰνοφλυγήσωμεν μεθύσωμεν καὶ ἔσται διαύριον ἡμέρα αὔριον μεγάλη πρὸ σοῦ.

Κεφάλαιον. νζ'. 57.

Σοφόν ἴδετε ὡς ὁ δίκαιος ἀπώλετο· καὶ οὐδεὶς ἀνὴρ ἐκδέχεται τῇ καρδίᾳ· καὶ ἄνδρες δίκαιοι αἴρονται, καὶ οὐδεὶς κατανοεῖ· ἀπὸ γὰρ προσώπου ἀδικίας ἦρται ὁ δίκαιος· ἔσται ἐν εἰρήνῃ, ἀναπαήσεται ἐν τῷ μέσῳ. Ὑμεῖς δὲ προσάγετε ὧδε. υἱοὶ ἄνομοι σπέρμα μοιχῶν καὶ πόρνης ἐν τίνι ἐντρυφᾶτε· καὶ ἐπὶ τίνα ἠνοίξατε τὸ στόμα ὑμῶν καὶ ἐπὶ τίνα ἐχαλάσατε τὴν γλῶσσαν ὑμῶν· οὐχ ὑμεῖς ἐστε τέκνα ἀπωλείας; σπέρμα ἀλλότριον· οἱ παρακαλοῦντες ἐπὶ τὰ εἴδωλα ὑπὸ δρυμὸν θρασεῖα σφάλλοντες τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν τοῖς φάραγξιν· ἀνὰ μέσον τῶν πετρῶν· ἐκείνη σου ἡ μερίς· οὗτος σου ὁ κλῆρος· καὶ ἐκείνοις ἐξέχεας σπονδάς· καὶ τούτῃ

βελὰς αὐτῶν. καὶ ἐπισραφήτω ἐπὶ κύριον καὶ ἐλεηθήσεται. καὶ πρὸς τὸν θεὸν ἡμῶν. ὅτι ἐπὶ πολὺ ἀφήσει τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν. οὐ γὰρ ἐσιν αἱ βελαί μου ὥσπερ αἱ βελαὶ ὑμῶν · οὐδ' ὥσπερ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν, αἱ ὁδοί μου λέγει κύριος. ἀλλ' ὡς ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως ἀπέχει ἡ ὁδός μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν. καὶ τὰ διανοήματα ὑμῶν, ἀπὸ τῆς διανοίας μου. ὡς γὰρ ἂν καταβῇ ὁ ὑετὸς, ἢ χιὼν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποσραφῇ ἕως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν, καὶ ἐκτέκῃ, καὶ ἐκβλασήσῃ. καὶ δῶ σπέρμα τῷ σπείροντι καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν, οὕτως ἔσται ὃ ῥῆμά μου. ὃ ἂν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ σόματός μου, οὐ μὴ ἀποσραφῇ πρός με κενὸν, ἕως ἂν τελεσθῇ ὅσα ἂν θέλησω. καὶ εὐοδώσω τὰς ὁδούς σου, καὶ τὰ ἐντάλματά μου. ἐν γὰρ εὐφροσύνῃ ἐξελεύσεσθε, καὶ ἐν χαρᾷ διαχθήσεσθε. τὰ γὰρ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ ἐξαλοῦνται προσδέχομοι ὑμᾶς, ἐν χαρᾷ. καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ, ἐπικροτήσει τοῖς κλάδοις. καὶ ἀντὶ τῆς σοινίκης, ἀναβήσεται κυπάρισσος. ἀντὶ δὲ τῆς κνησίνης, ἀναβήσεται μυρσίνη. καὶ ἔσται κύριος εἰς ὄνομα καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον. καὶ οὐκ ἐκλείψει.

Κεφάλαιον. νς. 56.

Τάδε λέγει κύριος. φυλάσσεσθε κρίσιν. καὶ ποιήσατε δικαιοσύνην. ἔγγικε γὰρ τὸ σωτήριόν μου παραγενέσθαι. καὶ τὸ ἔλεός μου ἀποκαλυφθῆναι. μακάριος ὁ ἄνθρωπος ὁ ποιῶν ταῦτα. καὶ ἄνθρωπος ὁ αὐτοῦ κρατούμενος αὐτῶν καὶ φυλάσσων τὰ σάββατα μὴ βεβηλοῦν. καὶ φυλασσέσθω τὰς χεῖρας αὐτοῦ μὴ ποιεῖν ἄδικα. Μὴ λεγέτω ὁ ἀλλογενὴς ὁ προσκείμενος πρὸς κύριον λέγων. ἀφορισμῷ ἀφορεῖ με ἆρα κύριος ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. καὶ μὴ λεγέτω ὁ εὐνοῦχος, ὅτι ξύλον ἐγώ εἰμι ξηρόν. τάδε λέγει κύριος τοῖς εὐνούχοις. ὅτι ἐὰν φυλάξωσι τὰ σάββατά μου, καὶ ἐκλέξωνται ἃ ἐγὼ θέλω καὶ αὐτέχωνται τῆς διαθήκης μου, δώσω αὐτοῖς ἐν τῷ οἴκῳ μου, καὶ ἐν τῷ τείχει μου, τόπον ὀνομαστὸν, κρείσσω ἢ ὑῶν, καὶ θυγατέρων.

θι ἀνθρακας πυρ λίθον σου· καὶ τὰ θεμέλιά σου σάπφειρον καὶ θήσω τὰς ἐπάλξεις σου ἴασπιν· καὶ τὰς πύλας σου, λίθους· καὶ πύργους λίθους, καὶ πᾶν περίβολόν σου λίθους ἐκλεκτούς· καὶ πάντας τοὺς υἱούς σου διδακτοὺς θεοῦ, καὶ ἐν πολλῇ εἰρήνῃ τὰ τέκνα σου· καὶ ἐν δικαιοσύνῃ οἰκοδομηθήσῃ ἀπέχουσα ἀπὸ ἀδικίας καὶ οὐ φοβηθήσῃ, καὶ τόμος οὐκ ἐγγιεῖ σοι. ἰδοὺ προσήλυτοι προσελεύσονταί σοι ἐμοῦ, καὶ παροικήσουσί σοι. καὶ ὃς σὲ καταφεύξονται· ἰδοὺ ἐγὼ κτίσας σε· οὐχ ὡς χαλκοῦς φυσῶν ἐν πυρὶ ἄνθρακας καὶ ἐκφέρων σκεῦος εἰς ἔργον· ἐγὼ ἔκτισά σε, οὐκ εἰς ἀπώλειαν φθεῖρε πᾶν σκεῦος σκευασὸν ὃ σὲ οὐκ εὐοδωθήσεται. καὶ πᾶσα φωνὴ ἀνασήσεται ὃ σοι· εἰς κρίσιν πάντας αὐτοὺς κατήσεις. οἱ δὲ ἔνοχοί σου ἔσονται ἐν αὐτῇ· ἕως κληρονομία τοῖς θεραπεύουσιν κυρίῳ· καὶ ὑμεῖς ἴσασθέ μοι δίκαιοι λίγα κύριος.

Κεφαλαιον. ιε. νε.

Ι διψῶντες πορεύεσθε ἐφ' ὕδωρ· καὶ ὅσοι μὴ ἔχετε ἀργύριον, βαδίσαντες ἀγοράσατε· καὶ φάγετε καὶ πορεύεσθε καὶ ἀγοράσατε, ἄνευ ἀργυρίου καὶ τιμῆς, οἶνον· καὶ σίαρ. ἵνα τί τιμᾶσθε ἀργυρίου ἐν οὐκ ἄρτοις· καὶ πόνον ὑμῶν οὐκ ἐπλησμονήν· ἀκούσατέ μου· καὶ φάγεσθε ἀγαθά· καὶ ἐντρυφήσει ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν· προσέχετε τοῖς ὠσὶν ὑμῶν, καὶ ἐπακολουθήσατε τοῖς ὁδοῖς μου, ἀκούσατέ μου, καὶ ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν· καὶ στήσομαι ὑμῖν στῆσαι ὑμῖν διαθήκην αἰώνιον· τὰ ὅσια Δαβὶδ τὰ πιστά· ἰδοὺ μαρτύριον ἐν ἔθνεσιν ἔδωκα αὐτὸν ἄρχοντα καὶ προστάσσοντα ἔθνεσι· ἰδοὺ ἔθνη ἃ οὐκ ᾔδεισάν σε, ἐπικαλέσονταί σε· καὶ λαοὶ οἳ σὺκ ἐπίστανταί σε, ὃς σὲ καταφεύξονται· ἕνεκεν κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ ἁγίου Ἰσραήλ· ὅτι ἐδόξασέ σε. ζητήσατε τὸν κύριον καὶ ἐν τῷ εὑρίσκειν αὐτὸν, ἐπικαλέσασθε· ἵνικα δ' ἂν ἐγγίζῃ ὑμῖν· ἀπολιπέτω ὁ ἀσεβὴς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ· καὶ ἀνὴρ ἄνομος τὰς

βιον, καὶ βούλεσθαι κύριος ἐν χερὶ αὐτοῦ ἀφελεῖν ἀπὸ τοῦ πόνου τὴν ψυχὴν αὐτοῦ διέξαι αὐτῷ φῶς καὶ πλάσαι τῇ συνέσει δικαιῶσαι δίκαιον εὖ δουλεύοντα πολλοῖς· καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν αὐτὸς ἀνοίσει· διὰ τοῦτο αὐτὸς κληρονομήσει πολλούς· καὶ τῶν ἰσχυρῶν μεριεῖ σκῦλα· ἀνθ' ὧν παρεδόθη εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ἐν οἷς ἀνόμοις ἐλογίσθη· καὶ αὐτὸς ἁμαρτίας πολλῶν ἀνήνεγκε· καὶ διὰ τὰς ἀνομίας αὐτῶν παρεδόθη.

Κεφάλαιον νδ. 54.

Ὑφράνθητι στεῖρα ἡ οὐ τίκτουσα· ῥῆξον καὶ βόησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον, ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα· εἶπε γὰρ κύριος· πλάτυνον τὸν τόπον τῆς σκηνῆς σου, καὶ τὰς διέρεις τῶν οἰκιῶν σου πῆξον· μὴ φείσῃ, μάκρυνον τὰ σχοινίσματά σου, καὶ τοὺς πασσάλους σου κατίσχυσον· ἰδοὺ εἰς τὰ δεξιὰ καὶ τὰ ἀριστερὰ ἐκπετάσεις· καὶ τὸ σπέρμα σου ἔθνη κληρονομήσει· καὶ πόλεις ἠρημωμένας κατοικιεῖς· μὴ φοβοῦ ὅτι κατησχύνθη· μηδὲ ἐνδοιάσῃς ὅτι ὠνειδίσθης· ὅτι αἰσχύνην αἰώνιον ἐπιλήσῃ· καὶ ὄνειδος τῆς χηρείας σου, οὐ μὴ μνησθήσῃ ἔτι ὅτι κύριος ὁ ποιῶν σε· κύριος Σαβαὼθ ὄνομα αὐτῷ· καὶ ὁ ῥυσάμενός σε αὐτὸς θεὸς Ἰσραὴλ, πάσῃ τῇ γῇ κληθήσεται· οὐχ ὡς γυναῖκα καταλελειμμένην καὶ ὀλιγόψυχον κέκληκέ σε ὁ κύριος· οὐδ' ὡς γυναῖκα ἐκ νεότητος μεμισημένην εἶπεν ὁ θεός· οὐ χρόνον μικρὸν κατέλιπόν σε, καὶ μετ' ἐλέους μεγάλου ἐλεήσω σε· ἐν θυμῷ μικρῷ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπὸ σοῦ· καὶ ἐν ἐλέει αἰωνίῳ ἐλεήσω σε· εἶπεν ὁ ῥυσάμενός σε κύριος, ἀπὸ ὕδατος τοῦ Νῶε τοῦτό μοι ἐστὶ καθὼς ὤμοσα τῷ ἐν τῷ χρόνῳ ἐκείνῳ τῇ γῇ, μὴ θυμωθήσεσθαί σοι ἔτι, μηδὲ ἐν ἀπειλῇ σου τὰ ὄρη μεθαρμοσθήσεται· οὐ δὲ οἱ βουνοί σου μετακινηθήσονται· οὕτως οὐ δέξεται παρ' ἐμοῦ σου ἔλεος ἐκλείψει· οὐδὲ ἡ διαθήκη τῆς εἰρήνης μου, οὐ μὴ μεθαρμοσθῇ· εἶπε γὰρ ἔλεως σοι κύριος ταπεινωθεῖσα καὶ ἀκατάπαυστος· οὐ παρεκλήθης· ἰδοὺ ἐγὼ ἑτοιμάζω

μᾶς θεὸς ἡμῶν. Ἰδοὺ συνήσει ὁ παῖς μου καὶ ὑψωθήσεται καὶ δοξασθήσεται καὶ μεγαλυνθήσεται σφόδρα. ὃν τρόπον ἐκστήσονται ἐπὶ σοὶ πολλοί· οὕτως ἀδοξήσει ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου τὸ εἶδός σου καὶ ἡ δόξα σου ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων. οὕτω θαυμάσονται ἔθνη πολλὰ ἐπ' αὐτῷ καὶ συνέξουσι βασιλεῖς τὸ στόμα αὐτῶν· ὅτι οἷς οὐκ ἀπηγγέλη περὶ αὐτοῦ ὄψονται· καὶ οἱ οὐκ ἀκηκόασι, συνήσουσι.

Κεφάλαιον. νγ. 53.

ΤΙς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν, καὶ ὁ βραχίων κυρίου, τίνι ἀπεκαλύφθη; ἀνηγγείλαμεν, ὡς παιδίον ἐναντίον αὐτοῦ, ὡς ῥίζα ἐν γῇ διψώσῃ, οὐκ ἔστιν εἶδος αὐτῷ οὐδὲ δόξα. καὶ εἴδομεν αὐτόν, καὶ οὐκ εἶχεν εἶδος οὐδὲ κάλλος· ἀλλὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ ἄτιμον, καὶ ἐλλεῖπον παρὰ πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. ἄνθρωπος ἐν πληγῇ ὤν. καὶ εὖ οἶδε φέρειν μαλακίαν καὶ ἀπέστραπται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ. ἠτιμάσθη, καὶ οὐκ ἐλογίσθη. οὗτος τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φέρει καὶ περὶ ἡμῶν ὀδυνᾶται. καὶ ἡμεῖς ἐλογισάμεθα αὐτὸν εἶναι ἐν πόνῳ καὶ ἐν πληγῇ ὑπὸ θεοῦ, καὶ ἐν κακώσει. αὐτὸς δὲ ἐτραυματίσθη διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν καὶ μεμαλάκισται διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν. παιδεία εἰρήνης ἡμῖν ἐπ' αὐτόν. τῷ μώλωπι αὐτοῦ ἡμεῖς ἰάθημεν πάντες. ὡς πρόβατα ἐπλανήθημεν. ἄνθρωπος τῇ ὁδῷ αὐτοῦ ἐπλανήθη. καὶ κύριος παρέδωκεν αὐτὸν ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. καὶ αὐτὸς διὰ τὸ κεκακῶσθαι οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη. καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείροντος ἄφωνος. οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. ἐν τῇ ταπεινώσει, ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη. τὴν γενεὰν αὐτοῦ, τίς διηγήσεται, ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν ἀνομιῶν τοῦ λαοῦ μου ἦχθη εἰς θάνατον. καὶ δώσω τοὺς πονηροὺς ἀντὶ τῆς ταφῆς αὐτοῦ. καὶ τοὺς πλουσίους ἀντὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ. ὅτι ἀνομίαν οὐκ ἐποίησεν οὐδὲ εὑρέθη ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ. καὶ κύριος βούλεται καθαρίσαι αὐτὸν τῆς πληγῆς. ἐὰν δῶτε περὶ ἁμαρτίας ἡ ψυχὴ ὑμῶν, ὄψιν σπέρμα μακρὸν

δῶσω αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀδικησάντων σε, καὶ τ. ταπει-
νωσάντων σε. οἱ ὕπαν τῇ ψυχῇ σου, κύψον. ἵνα παρέλθωμεν.
καὶ ἔθηκας ὡς τὴν γῆν τὰ μέσα σου ἔξω τοῖς παραπορευομένοις.

Κεφάλ. νβ. 52.

Ἔξεγείρου ἐξεγείρου σιών. ἔνδυσαι τὴν ἰσχύν σου σι-
ών. καὶ σὺ ἔνδυσαι τὴν δόξαν σου Ἰερουσαλὴμ πόλις
ἁγία. ὅτι οὐ προσθήσεται τοῦ ἐλθεῖν εἰς σὲ, ἀπε-
ρίτμητος καὶ ἀκάθαρτος. ἐκτίναξαι σεαυτὸν χοῦν καὶ ἀνάστηθι. κάθι
σον Ἰερουσαλήμ. ἔκδυσαι σεαυτὸν δεσμὸν τ. παχύλου σου, ὁ αἰχμά-
λωτος θυγάτηρ σιών. ὅτι τάδε λέγει κύριος δωρεὰν ἐπράν-
θητε, καὶ οὐ μετὰ ἀργυρίου λυτρωθήσεσθε. Οτι οὕτως λέγει
κύριος κύριος ὁ θεὸς, εἰς αἴγυπτον κατέβη ὁ λαός μου, τὸ πρό-
τερον. παροικῆσαι, ἐκεῖ καὶ εἰς ἀσσυρίους βίᾳ ἤχθην. καὶ νῦν
τί ἐστιν ὧδε τάδε λέγει κύριος, ὅτι ἠλήφθη ὁ λαός μου δω-
ρεάν. θαυμάζετε καὶ ὀλολύζετε. τάδε λέγει κύριος. δι' ὑμᾶς δια-
πανὸς τὸ ὄνομά μου βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσι. σχεδὸν γνώ-
σεται ὁ λαός μου, τὸ ὄνομά μου. σχεδὸν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅτι
ἐγώ εἰμι αὐτὸς ὁ λαλῶν. πάρειμι ὡς ὡραῖος τ. ὀρέων. ὡς πόδες
εὐαγγελιζομένου ἀκοὴν εἰρήνης. ὡς εὐαγγελιζόμενος ἀγαθά. ὅτι
ἀκουστὴν ποιήσει τὴν σωτηρίαν σου. λέγων σιὼν βασιλεύσει σου
ὁ θεός. ὅτι φωνὴ τῶν φυλασσόντων σε ὑψώθη. καὶ τῇ φωνῇ ἅμα
εὐφρανθήσεται. ὅτι ὀφθαλμὸς πρὸς ὀφθαλμὸς ὄψονται. ἡνίκα
ἂν ἐλεήσῃ κύριος τὴν σιών. ῥηξάτω εὐφροσύνην ἅμα τὰ ἔρημα
Ἰερουσαλήμ. ὅτι ἠλέησε κύριος αὐτούς. καὶ ἐρρύσατο Ἰερουσα-
λήμ. καὶ ἀπεκα-
λύψει κύριος τὸν βραχίονα τὸν ἅγιον αὐτοῦ ἐνώπιον πάντων τῶν
ἐθνῶν. καὶ ὄψονται πάντα τὰ ἄκρα τ. γῆς τὸν σωτηρίαν τὸν παρὰ
τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ἀποστῆτε ἀποστῆτε ἐξέλθετε ἐκεῖθεν καὶ ἀκαθάρτου
μὴ ἅψησθε ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῆς ἀφορίσθητε οἱ φέροντες τὰ
σκεύη κυρίου ὅτι μετὰ ταραχῆς ἐξελεύσεσθε. οὐ γὰρ φυγῇ πρεύ-
σεσθε. προπορεύσεται γὰρ πρότερος ὑμῶν κύριος ὁ μὴ ἐπισωρεύων

διαβάσεως ῥυομένοις καὶ λελυτρωμένοις. ὑπὸ γὰρ κυρίου ἀπο-
στραφήσονται. καὶ ἥξουσιν εἰς σιὼν μετ᾽ εὐφροσύνης. καὶ
ἀγαλλιάματος αἰωνίου. ἡ κεφαλὴ γὰρ αὐτῶν, αὕτη καὶ
εὐφροσύνη καταλήψεται αὐτούς. ἀπέδρα ὀδύνη καὶ λύπη καὶ στε-
ναγμός. ἐγώ εἰμι, ἐγώ εἰμι αὐτὸς ὁ παρακαλῶν σε, γνῶθι τίς
οὖσα. ἐφοβήθης ἀπὸ ἀνθρώπων θνητῶν καὶ ἀπὸ υἱοῦ ἀνθρώπου·
οἳ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθησαν, καὶ ἀπελάθου θεὸν τὸν ποιήσαντά
σε, τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ θεμελιώσαντα τὴν γῆν.
καὶ φοβοῦ διὰ πάσας τὰς ἡμέρας, ἀπὸ προσώπου τοῦ θυμοῦ τοῦ
θλίβοντός σε. ποῦ πρόσωπον γὰρ ἐβουλεύσατο τοῦ ἀραίσαι, καὶ
νῦν, ποῦ ὁ θυμὸς τοῦ θλίβοντός σε. ἐν γὰρ τῷ σώζεσθαί σε, ἕ-
στηται οὐ διὰ χρονιεῖ, καὶ θανατώσει εἰς σφαγὴν καὶ οὐ μὴ
ὑστερήσῃ ἄρτος αὐτοῦ. ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ θεός σου, ὁ ταράσσων τὴν
θάλασσαν καὶ ἠχοῦν τὰ κύματα αὐτῆς. κύριος σαβαὼθ ὄνο-
μα τοῦτο λόγους μου, εἰς τὸ στόμα σου, καὶ ὑπὸ τὴν σκιὰν τῆς χει-
ρός μου σκεπάσω σε. ἐν τῷ θεμελιῶσαι τὸν οὐρανὸν καὶ θεμελιῶσαι
τὴν γῆν. καὶ εἰρηκὼς σιών. κύριός μου σύ. ἐξεγείρου ἐξεγείρου. στάσον
θι ἰερουσαλήμ. ὁ πιοῦσα ἐκ χειρὸς κυρίου τὸ ποτήριον τοῦ θυμοῦ
αὐτοῦ. τὸ πτήριον γὰρ τῆς πτώσεως τὸ κόνδυ τοῦ θυμοῦ ἐξέπιες,
καὶ ἐξεκένωσας. καὶ οὐκ ἦν ὁ παρακαλῶν σε ἀπὸ πάντων τῶν
τέκνων σου, ὧν ἔτεκες. καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀντιλαμβανόμενος τῆς
χειρός σου. οὐ δι᾽ ἀπὸ πάντων τῶν υἱῶν σου, ὧν ὕψωσας. διὰ
ταῦτα ἀκούσεταί σου. τίς λυπηθήσεταί σοι. πῶμα καὶ σύν-
τεμμα. λιμὸς, καὶ μάχαιρα. τίς παρακαλέσει σε; οἱ υἱοί σου
οἱ ἀπορούμενοι. οἱ καθεύδοντες ἐπ᾽ ἄκρου πάσης ἐξόδου. ὡς
σύρτιλον ἀμίσθων. οἱ πλήρεις θυμοῦ κυρίου ἐκλελυμένοι σὺν
θυμῷ κυρίου τοῦ θεοῦ. σὺν τῷ ἀκούειν τεταπεινωμένη, καὶ μεθύ-
ουσα οὐκ ἀπὸ οἴνου. οὕτω λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ κρίνων τὸν λαὸν
αὐτοῦ. ἰδοὺ ἔλαβε ἐκ τῆς χειρός σου τὸ ποτήριον τῆς πτώσεως
τὸ κόνδυ τοῦ θυμοῦ μου, καὶ οὐ προσθήσῃ ἔτι πιεῖν αὐτό. καὶ

Κούσατέ μου οἱ διώκοντες τὸ δίκαιον, καὶ ζητοῦν
τες τὸν κύριον ἐμβλέψατε εἰς τὴν πέτραν,
ἣν ἐλατομήθητε. καὶ εἰς τὸν βόθυνον τῆς λάκκου οὗ
ὤρυξατε. ἐμβλέψατε εἰς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ὑμῶν, καὶ εἰς
Σάρραν τὴν ὠδίνουσαν ὑμᾶς. ὅτι εἷς ἦν. καὶ ἐκάλεσα αὐτὸν
καὶ εὐλόγησα αὐτόν. καὶ ἠγάπησα αὐτὸν, καὶ ἐπλήθυνα αὐ
τόν, καὶ σὲ νῦν παρακαλέσω σιών. καὶ παρεκάλεσα πάντα
τὰ ἔρημα αὐτῆς. καὶ θήσω τὰ ἔρημα αὐτῆς, ὡς παράδεισον.
καὶ τὰς πρὸς δυσμὰς αὐτῆς, ὡς παράδεισον κυρίου. εὐφρο
σύνην καὶ ἀγαλλίαμα εὑρήσουσιν ἐν αὐτῇ· ἐξομολόγησιν καὶ
φωνὴν αἰνέσεως. ἀκούσατέ μου. ἀκούσατέ μου. λαός μου, καὶ
οἱ βασιλεῖς πρός με ἐνατίσασθε. ὅτι νόμος παρ' ἐμοῦ ἐξελεύ
σεται. καὶ ἡ κρίσις μου, εἰς φῶς ἐθνῶν. ἐγγίζει ταχὺ ἡ δικαιο
σύνη μου. καὶ ἐξελεύσεται ὡς φῶς τὸ σωτήριόν μου. καὶ εἰς τὸν
βραχίονά μου ἔθνη ἐλπιοῦσιν. ἐμὲ νῆσοι ὑπομένουσι, καὶ
εἰς τὸν βραχίονά μου ἐλπιοῦσιν. ἐμὲ νῆσοι ὑπομένουσι. Αρα
τε εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, καὶ ἐμβλέψατε εἰς τὴν
γῆν κάτω. ὅτι ὁ οὐρανὸς, ὡς καπνὸς ἐστερεώθη. ἡ δὲ γῆ, ὡς ἱ
μάτιον παλαιωθήσεται. οἱ δὲ κατοικοῦντες ἐν περ ταῦτα ἀπο
θανοῦνται. τὸ δὲ σωτήριόν μου εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται. καὶ ἡ δικαιο
σύνη μου οὐ μὴ ἐκλείπῃ. ἀκούσατέ μου, οἱ εἰδότες κρίσιν, λα
ὸς καὶ ὁ νόμος μου, ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν. μὴ φοβεῖσθε ὄνει
δισμὸν ἀνθρώπων, καὶ τοῖς φαύλισμοῖς αὐτῶν μὴ ἡττᾶσθε. ὡς
γὰρ ἱμάτιον βρωθήσεται ὑπὸ σητός. καὶ ὡς ἔριον βρωθήσε
ται ὑπὸ σκώληκος. ἡ δὲ δικαιοσύνη μου εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται. καὶ τὸ
σωτήριόν μου εἰς γενεὰς γενεῶν. Ἐγείρου ἐξεγείρου ἐνδύσου
κράτος, καὶ ἐνδύσαι τὴν ἰσχὺν τοῦ βραχίονός σου. ἐξεγείρου ὡς ἐν
ἀρχῇ ἡμέρας. ὡς γενεὰ αἰῶνος. οὐ σὺ εἶ ἡ κατατέμνουσα πλά
τος, τραυματίσασα δράκοντα, οὐ σὺ εἶ ἡ ἐρημώσασα θάλασσαν
ὕδωρ ἀβύσσου πλῆθος. ἡ θεῖα τὰ βάθη τῆς θαλάσσης ὁδὸν

Υτος λέγει κύριος· τοῦτον τὸν βιβλίον, τὸ ἀπρόσκοπον τοῦτο τῆς μητρὸς ὑμῶν ᾧ ἐξαπέστειλα αὐτὴν· ἢ τίνι ὑπερχρεώστησα τῶν πραστούντων με ᾧ πέπρακα ὑμᾶς αὐτοῖς· ἰδοὺ τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν ἐπράθητε· καὶ τὰς ἀνομίας ὑμῶν ἐξαπέστειλα τὴν μητέρα ὑμῶν, ἐν σαρκὶ διὸ ἦλθον, καὶ οὐκ ἦν ἄνθρωπος· ἐκάλεσα καὶ οὐκ ἦν ὁ ὑπακούων. μὴ οὐκ ἰσχύει ἡ χείρ μου τοῦ ῥύσασθαι, ἢ οὐκ ἰσχύω τοῦ ἐξελέσθαι, ἰδοὺ τῷ ἐλέγχῳ μου ἐξερημώσω τὴν θάλασσαν· καὶ θήσω ποταμοὺς ἐρήμους καὶ ξηρανθήσονται, οἱ ἰχθῦς αὐτῶν, ἀπὸ τοῦ μὴ εἶναι ὕδωρ· καὶ ἀποθανοῦνται ἐν δίψει. ἐνδύσω τὸν οὐρανὸν σκότος· καὶ ὡς σάκκον θήσω τὸ περιβόλαιον αὐτῶν· κύριος κύριος δίδασκέ μοι γλῶσσαν παιδείας, τοῦ γνῶναι καιρὸν ἐπὶ λόγον· ἕως πρωΐ πρωΐ προσέθηκέ μοι ὠτίον τοῦ ἀκούειν, καὶ ἡ παιδεία κυρίου ἀνοίγει μου τὰ ὦτα· ἐγὼ δὲ οὐκ ἀπειθῶ· οὐ δὲ ἀντιλέγω· τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς μάστιγας, τὰς δὲ σιαγόνας μου εἰς ῥαπίσματα· τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπέστρεψα ἀπὸ ἀσχύνης ἐμπτυσμάτων· καὶ κύριος κύριος βοηθός μοί ἐστιν· διὰτοῦτο οὐκ ἐντραπήσομαι· ἀλλὰ ἔθηκα τὸ πρόσωπόν μου ὡς στερεὰν πέτραν· καὶ ἔγνων ὅτι οὐ μὴ αἰσχυνθῶ, ὅτι ἐγγίζει ὁ δικαιώσας με τίς ὁ κρινόμενός μοι ἀντιστήτω μοι ἅμα· καὶ τίς ὁ κρινόμενός μοι, ἐγγισάτω μοι, ἰδοὺ κύριος βοηθήσει μοι· τίς κακώσει με· ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς, ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσεσθε, καὶ ὡς σὴς καταφάγεται ὑμᾶς· τίς ἐν ὑμῖν ὁ φοβούμενος κύριον ὑπακουσάτω τῆς φωνῆς τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· οἱ πορευόμενοι ἐν σκότει καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς φῶς· πεποίθατε τῷ ὀνόματι κυρίου, καὶ ἀντιστηρίσασθε τῷ θεῷ· ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς πῦρ καίετε καὶ κατισχύετε φλόγα· πορεύεσθε τῷ φωτὶ τοῦ πυρὸς ὑμῶν καὶ τῇ φλογὶ ᾗ ἐξεκαύσατε· δι' ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα ὑμῖν· ἐν λύπῃ κοιμηθήσεσθε.

κυ. ἰδοὺ ἐπὶ τῶν χειρῶν μου ἐζωγράφησά σου τὰ τείχη. καὶ
ἐνώπιόν μου ἐξ ὁλοπαντὸς καὶ ταχὺ οἱ υἱοί σου οἰκοδομηθήσον ὑφ' ὧν κα
θηρέθης καὶ οἱ ἐρημώσαντές σε, ἐξελεύσονται ἐκ σοῦ. ἆρον κύ
κλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου, καὶ ἴδε πάντας. ἰδοὺ σωνηγμένοι ἦλ
θόσαν πρὸς σέ. ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος. ὅτι πάντας αὐτοὺς, ὡς
κόσμον ἐνδύσῃ, καὶ περιθήσῃ αὐτοὺς, ὡς κόσμον νύμφη. ὅτι
τὰ ἔρημά σου, καὶ τὰ καταφθαρμένα καὶ τὰ κατεπιπλωκότα. ὅ
τι νῦν στενοχωρήσῃ ἀπὸ τῶν κατοικούντων. καὶ μακρυνθήσον
ται ἀπὸ σοῦ οἱ καταπίνοντές σε, ἐροῦσι γὰρ εἰς τὰ ὦτά σου, δὸς
ἡμῖν τόπον οὗ κατοικήσωμεν. στενός μοι ὁ τόπος. πλάτυνόν μοι τόν
τον, ἵνα κατοικήσω. καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τίς ἐγέννησέ
μοι τούτους. ἐγὼ δὲ ἄτεκνος καὶ χήρα. πάροικος καὶ ἐκνε
κλησμένη. τούτους δὲ τίς ἐξεβρύξατό μοι. ἐγὼ δὲ κατελύφ
θην μόνη. οὗτοι δὲ μοὶ ποῦ ἦσαν. οὕτως λέγει κύριος κύριος.
ἰδοὺ ἄρα εἰς τὰ ἔθνη τὴν χεῖρά μου, καὶ εἰς τὰς νήσους δρῶ
σύσημόν μου. καὶ ἀξουσι τοὺς ἡμούς σου ἐν κόλπῳ. τὰς δὲ θυ
γατέρας σου ἐπ' ὤμων ἀροῦσι. καὶ ἔσονται βασιλεῖς τιθωσί
σου. αἱ δὲ ἄρχουσαι αὐτῶν τροφοί σου. ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς
προσκυνήσουσί σοι, καὶ τὸν χοῦν τῶν ποδῶν σου λείξουσι.
καὶ γνώσῃ, ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς καὶ οὐκ αἰσχυνθήσονται οἱ
ὑπομένοντές με. μὴ λήψεται τις περὶ γίγαντος σκύλα; καὶ
ἐὰν αἰχμαλωτεύσῃ τις ἀδίκως σωθήσονται. ὅτι οὕτω λέγει
κύριος. ὅτι ἐὰν τις αἰχμαλατίσῃ γίγαντα λήψεται σκύλα.
λαμβάνων δὲ παρὰ ἰσχύοντος σωθήσεται. ἐγὼ δὲ τὴν κρίσιν
σου κρινῶ. καὶ τοὺς ἡμούς μου ῥύσομαι. καὶ φαγονται σὲ
θλίψαντές σε τὰς σάρκας αὐτῶν. καὶ πίονται ὡς οἶνον νέον
τὸ αἷμα αὐτῶν. καὶ μεθυσθήσεται πᾶσα σὰρξ, ὅτι ἐγὼ κύριος
ὁ ῥυσάμενός σε καὶ ἀντιλαμβανόμενος ἰσχύος ἰακώβ.

ρίῳ καὶ ὁ πόνος μου, ἐναντίον τοῦ θεοῦ μου· ἡ γὰρ ἰσχύς μου κύριος ὁ θεός μου, ὁ πλάσας με ἐκ χειλίας δούλου ἑαυτῷ καὶ συναγαγὼν τὸν Ἰακὼβ πρὸς αὐτὸν καὶ Ἰσραήλ· σωσάτω δόξαν ἡ καὶ σωσάτω με ἐναντίον κυρίου, καὶ ὁ θεός μου, ἔσται μοι ἰσχύς· καὶ εἶπε μοι μέγα σοί ἐστι τὸ κληθῆναί σε παῖδά μου· τοῦ στῆσαι τὰς φυλὰς Ἰακὼβ, καὶ τὴν σποράν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψαι· ἰδοὺ δέδωκά σε εἰς σποδὸν ἔθνους εἰς φῶς ἐθνῶν, τοῦ εἶναί σε εἰς σωτηρίαν, ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς· οὕτως λέγει κύριος ὁ ῥυσάμενός σε ὁ θεὸς Ἰσραήλ· ἀγιάσατε τὴν φαυλίζοντα τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· τὸν βδελυσσόμενον ὑπὸ τῶν ἐθνῶν τῶν δούλων τῶν ἀρχόντων· βασιλεῖς ὄψονται καὶ ἀναστήσονται ἄρχοντες καὶ προσκυνήσουσιν οὗ ἕνεκεν κυρίου· ὅτι πιστός ἐστιν ὁ ἅγιος Ἰσραήλ, καὶ ἐξελεξάμην σε· οὕτως λέγει κύριος· καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι· καὶ ἔπλασά σε καὶ ἔδωκά σε εἰς διαθήκην ἐθνῶν τοῦ κατασῆσαι τὴν γῆν, καὶ κληρονομῆσαι κληρονομίας ἐρήμους, λέγοντα· τοῖς ἐν δεσμοῖς ἐξέλθετε, καὶ τοῖς ἐν σκότει καὶ ἀνακαλυφθήνατε· ἐν παντὶ τῷ ὁδῷ βοσκηθήσονται· καὶ ἐν πάσαις ταῖς τρίβοις νομὴ αὐτῶν· οὐ πεινάσουσιν, οὐδὲ διψήσουσιν, οὐδὲ παταξει αὐτοὺς καύσων οὐδὲ ἥλιος· ἀλλ' ὁ ἐλεῶν αὐτοὺς παρακαλέσει· καὶ διὰ πηγῶν ὑδάτων ἄξει αὐτούς· καὶ θήσω πᾶν ὄρος εἰς ὁδὸν, καὶ πᾶσαν τρίβον εἰς βόσκημα αὐτοῖς· ἰδοὺ οὗτοι πόρρωθεν ἥξουσιν· οὗτοι ἀπὸ βορρᾶ καὶ θαλάσσης· ἄλλοι δὲ ἐκ γῆς περσῶν· εὐφράνθητε οὐρανοὶ, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ· ῥηξάτωσαν τὰ ὄρη εὐφροσύνην· καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην, ὅτι ἐλέησεν θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ παρακαλέσει. Εἶπε δὲ σιὼν ἐγκατέλιπέ με κύριος· καὶ ὁ κύριος ἐπελάθετό μου· μὴ ἐπιλήσεται γυνὴ τοῦ παιδίου αὐτῆς, ἢ τοῦ μὴ ἐλεῆσαι τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας αὐτῆς; ἐὰν δὲ καὶ ταῦτα ἐπιλάθωνται γυναῖ, ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐπιλήσομαί σου, εἶπε κύ-

ὃς ἦρ᾽ ἀδῆνε. καὶ ἡ χεὶρ μου, ἐθεμελίωσε γῆν καὶ ἡ δεξιά μου, ἐστερέωσε τὸν οὐρανόν. καλέσω αὐτοὺς καὶ στήσονται ἅμα, καὶ συναχθήσονται πάντες· καὶ ἀκουσάτωσαν. τίς αὐτοῖς ἀνήγγειλε ταῦτας ἀκοπῶν σε ἐποίησα· ἢ θέλημά σου. ὦ Βαβυλῶνα, τὸ ἄρτι σπέρμα χαλδαίων. ἐγὼ ἐλάλησα. ἐγὼ ἐκάλεσα. ἤγαγον αὐτὸν καὶ εὐώδωσα τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. προσάγετε πρός με, καὶ ἀκούσατε ταῦτα. οὐκ ἀπ᾽ ἀρχῆς ἐν κρυφῇ λελάληκα· ἡνίκα ἐγένετο, ἐκεῖ, ἤμην· καὶ νῦν κύριος κύριος ἀπέστειλέ με, καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ. οὕτω λέγει κύριος ὁ ῥυσάμενός σε ὁ ἅγιος Ἰσραήλ. ἐγὼ κύριος ὁ θεός σου. διδάσκω σε τὰ εὐρεῖν σε τὴν ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσῃ ἐν αὐτῇ. καὶ ἤκουσας τῶν ἐντολῶν μου, ἐγένετο ὡς ὁ ποταμὸς ἡ εἰρήνη σου. καὶ ἡ δικαιοσύνη σου, ὡς κῦμα θαλάσσης. καὶ ἐγένετο ὡς ἡ ἄμμος τὸ σπέρμα σου. καὶ τὰ ἐκγονα τῆς κοιλίας σου, ὡς ὁ χοῦς τῆς γῆς. οὐ μὴ ἐξολεθρευθῇς οὐ μὴ ἀπολῇται τὸ ὄνομά σου ἐνώπιόν μου. ἐξέλθετε ἐκ βαβυλῶνος φεύγων ἀπὸ τῶν χαλδαίων. φωνὴν εὐφροσύνης ἀναγγείλατε. καὶ ἀκουσὸν γενέσθω τοῦτο. ἀπαγγείλατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. λέγετε ἐρρύσατο κύριος τὸν δοῦλον αὐτοῦ ἰακώβ. καὶ ἐὰν διψήσωσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἄξει αὐτοὺς ὕδωρ ἐκ πέτρας ἐξαγαγεῖν αὐτοῖς. σχισθήσεται πέτρα καὶ ῥυήσεται ὕδωρ. καὶ πίεται ὁ λαός μου. οὐκ ἔστι χαίρειν. λέγει κύριος τοῖς ἀσεβέσιν.

Κεφάλαιον. μθ. 49.

Κοῦσατέ μου νῆσοι καὶ προσέχετε ἔθνη. σὺ χρόνου πολλοῦ, σήσεται λέγει κύριος. ἐκ κοιλίας μητρός μου, ἐκάλεσε τὸ ὄνομά μου, καὶ ἔθηκε τὸ σόμα μου ὡς μάχαιραν ὀξεῖαν, καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἔκρυψέ με, ἔθηκέ με ὡσεὶ βέλος ἐκλεκτὸν, καὶ ἐν τῇ φαρέτρᾳ αὐτοῦ, ἔκρυψέ με, καὶ εἶπέ μοι, δοῦλός μου εἶ σὺ Ἰσραήλ. καὶ ἐν σοὶ ἐνδοξασθήσομαι. καὶ ἐγὼ εἶπα κενῶς ἐκοπίασα. εἰς μάταιον. καὶ εἰς οὐδὲν ἔδωκα τὴν ἰσχύν μου. σὺ δὲ ἡ κρίσις μου παρὰ κυ

οἱ ὁρῶντές σε ἀναπηλάτωσάν σε, τί μέλλεις σὺ ἐν
χαῖα. ἰδοὺ πάντες, ὡς φρύγανα ἐπὶ πυρὶ κατακαυθήσονται,
καὶ οὐ μὴ ἐξέλωνται τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἐκ φλογός. οὐ γὰρ ἔσται
θέρμασις πυρὸς, καυθήσεσθαι ἐπ' αὐτοῖς. ὅτι ἐγὼ εἰμὶ ὁ βοηθῶν
ἐκ πίασας ἐν τῇ μεταβολῇ ἐκ νεότητός σου, ἀναβρασμὸς καθ' ἑαυτὸν
ἐπλανήθη. οἱ δὲ σὲ ἐκ ἔσαι σωτηρίαν.

Κεφ. μι'. 48.

Κούσατε ταῦτα οἶκος Ἰακώβ. οἱ κεκλημένοι τῷ
ἀ ὀνόματι Ἰσραὴλ, καὶ ἐξ ὕδατος Ἰούδα ἐξελθόντες. οἱ
ὀμνύοντες τὸ ὄνομα κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ, μιμνη-
σκόμενοι οὐ μετὰ ἀληθείας οὐδὲ μετὰ δικαιοσύνης καὶ οὗτε γὰρ
χόμενοι τοῦ ὀνόματος τῆς πόλεως τῆς ἁγίας. καὶ ἐπὶ τῷ θεῷ
Ἰσραὴλ ἀναπαησόμενοι. κύριος σαβαὼθ ὄνομα αὐτῷ τὰ πρό-
τερα ἐπὶ ἀνήγγελα. καὶ ἐκ τοῦ στόματός μου ἐξῆλθε καὶ ἀκουστὸν
ἐγένετο. ἐξαπίνης ἐποίησε καὶ ἀπῆλθεν. γινώσκω δὲ σκληρὸς
εἶ, καὶ νεῦρον σιδηροῦν ὁ τράχηλός σου, καὶ τὸ μέτωπόν σου χαλ-
κοῦν. καὶ οὐκ ἀπήγγελά σοι πάλαι ἃ πρὶν ἐλθεῖν ἐπὶ σὲ, ἀκουστόν σοι
ἐποίησα. μήποτε ἄπιστος σὺ τὰ ἀδόλα μου ἐποίησε. καὶ ἄπιστος σὺ
τὰ λυπρὰ καὶ τὰ χαυδυτὰ ἐνομίζετό μοι. ἠκούσατε πάντα
καὶ ὑμεῖς, οὐκ ἔγνωτε. ἀλλὰ καὶ νῦν ἀκουστὰ σοι ἐποίησα τὰ καὶ
νὰ ἀπὸ τοῦ νῦν. ἃ μέλλει γίνεσθαι, καὶ οὐκ εἶπας νῦν γίνεται, καὶ
οὐ πάλαι. καὶ οὐ προτέραις ἡμέραις καὶ ἤκουσας αὐτά. μὴ ἄρ-
πας ναὶ γινώσκω αὐτά. οὔτε ἔγνως οὔτε ἤπισα. οὔτε ἀπ' ἀρχῆς
ἤνοιξά σου τὰ ὦτα. ἔγνων γὰρ σὲ ἀθετῶν ἀθετήσεις, καὶ ἄνομος
ἐκλήθη ἐκ κοιλίας κληθήσῃ. ἕνεκεν τοῦ ἐμοῦ ὀνόματος μακρο-
θυμῶ ἐπὶ σοὶ καὶ τὰ ἐνδοξά μου ἐπάξω ἐπὶ σὲ, ἵνα μὴ ἐξολοθρευ-
θῶσιν. ἰδοὺ πεπρακά σε. οὐχ ἕνεκεν ἀργυρίου. ἐξελασάμην δέ
σε ἐκ καμίνου πτωχείας. ἕνεκεν ἐμοῦ ποιήσω σοι. οὐ γὰρ ἐμὸν ὄνο-
μα βεβηλοῦται, καὶ τὴν δόξαν μου ἑτέρῳ οὐ δώσω. ἄκουέ μου
Ἰακὼβ. καὶ Ἰσραὴλ οὗ ἐγὼ καλῶ. ἐγώ εἰμι πρῶτος καὶ ἐγώ εἰμι
εἰς τὸ

Κεφαλαιον. μζ. 47.

Ατάβηθι κάθισον εἰς τὴν γῆν παρθένος θύγατερ Βα
κ βυλῶνος· κάθισον ἔσιλθε εἰς τὴν γῆν, οὐκ ἔσι θρό-
νος θύγατερ χαλδαίων· ὅτι οὐκέτι προσθήσουσι κλη
θῆναι ἁπαλὴ καὶ τρυφερά· λάβε μύλον· ἄλεσον ἄλευρον ἀπο-
κάλυψε τὴν κατάλημμά σου· ἀνάσυρε τὰς πολιάς· ἀποκάλυψε
τὰς κνήμας· διάβηθι ποταμούς· ἀνακαλυφθήσεται ἡ αἰσχύνη
σου· φανήσονται οἱ ὀνειδισμοί σου· ἐκδικήσω ἐκ σοῦ λήψομαι·
ἔκτι μὴ παραδῶ ἄνθρωπος· ὁ ῥυόμενός σε κύριος σαβ-
αὼθ, ὄνομα αὐτῷ ἅγιος ἰσραήλ, κάθισον κατανυγμένη· εἴ-
σιλθε εἰς τὸ σκότος θύγατερ χαλδαίων· οὐκέτι μὴ κληθήσῃ ἰσ-
χὺς βασιλείας· παρωξύνθη ὁ θεὸς λαῷ μου· ἐμίανα τὴν κληρο
νομίαν μου· ἐγὼ ἔδωκα αὐτὸν εἰς τὴν χεῖρά σου, σὺ δὲ οὐκ ἔδω
κας αὐτοῖς ἔλεος τὸ πρεσβύτερον ἐβάρυνας τὸν ζυγόν σου σφόδρα καὶ
ἔπας εἰς μὲν αὖραν ἔθου ἄρχουσι· οὐκ ἐνόησας ταῦτα ἐν τῇ
καρδίᾳ σου· οὐδὲ ἐμνήσθης τὰ ἔσχατα· νῦν δὲ ἄκουε ταῦτα θυ
φερά· ἡ καθημένη ἡ πεποιθυῖα· ἡ λέγουσα ἐν καρδίᾳ αὐτῆς·
ἐγώ εἰμι καὶ οὐκ ἔσιν ἑτέρα· οὐ καθίσω χήρα οὐδὲ γνῶθι ὀρ
φανίαν· νῦν δὲ ἥξει σοι· τὰ δύο ταῦτα ἐξαίφνης ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ
ἄτεκνία καὶ χηρεία· ἥξει ἐξαίφνης σοι· ἐν τῇ φαρμακίᾳ σου,
ἐν τῇ ἰσχύϊ τῶν ἐπαοιδῶν σου σφόδρα τῇ ἐλπίδι τῶν πονηρίαν
σου· καὶ σὺ εἶπας· ἐγώ εἰμι καὶ οὐκ ἔσιν ἑτέρα· γνῶθι δὲ ἡ σύνε
σις σου καὶ ἡ πορνεία σου, ἡ αἰσχύνη· καὶ εἶπας τῇ καρ
δίᾳ σου· ἐγώ εἰμι καὶ οὐκ ἔσιν ἑτέρα· καὶ ἥξει σοι ἀπώλεια καὶ οὐ
μὴ γνῶς· καὶ ἐμπέσῃ εἰς αὐτον· καὶ ἥξει σοι ταλαιπωρία·
οὐ μὴ δυνήσῃ καθαρὰ γενέσθαι· καὶ ἥξει σοι ἐξαπίνης ἀπώλεια
καὶ οὐ μὴ γνῶσι· σῆθι νῦν ἐν τοῖς ἐπαοιδοῖς σου, καὶ ἐν τῇ πλ
ήθει φαρμακείας σου ᾗ ἐμάνθανες ἐκ νεότητός σου, εἰ δυνήσῃ
ὠφεληθῆναι· εἰ πῶς δυνήσῃ ἰσχύσαι, κεκοπίακας ἐν τοῖς βου
λαῖς σου· στήτωσαν δὴ καὶ σωσάτωσάν σε οἱ ἀστρολόγοι τοῦ οὐρανοῦ

πιστεύοντες αὐτοὺς ἀπὸ κυρίου· δικαιοσύνη καὶ ἰσχὺς ἐνδοξασθήσεται πᾶν τὸ σπέρμα τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

Κεφάλαιον. μς'. 46.

Πιστὸν βύλον σωτηρίου δαγὼν, ἰσχύσατε τὰ γλυπτὰ αὐτῶν, εἰς θηρία· καὶ τὰ κτήνη. ἄρατε αὐτὰ καταδεδεμένα. ὡς φορτίον κοπιῶντι ἐκλελυμένῳ καὶ πεπονωμένῳ. ἠκολούθησαν ἅμα· οἱ, ἠδυνήθησαν σωθῆναι ἀπὸ πολέμου, αὐτοὶ δὲ αἰχμάλωτοι ἦλθον. Ἀκούσατέ μου οἶκος τοῦ Ἰακὼβ καὶ πᾶν τὸ κατάλοιπον τοῦ Ἰσραήλ. οἱ ἀρόμενοι ἐκ κοιλίας καὶ παιδευόμενοι ἐκ παιδίου ἕως γήρους, ἐγώ εἰμι καὶ ἕως ἂν γηράσητε, ἐγώ εἰμι ἐγὼ ἀνέχομαι ὑμῶν. ἐγὼ ἐποίησα καὶ ἐγὼ ἀνήσω. ἐγὼ ἀναλήψομαι καὶ σώσω ὑμᾶς. τίνι με ὡμοιώσατε; ἰδίστε. τεχνάσασθε οἱ πλανώμενοι καὶ οἱ συμβαλλόμενοι χρυσίον ἐκ μαρσιππίου, καὶ ἀργύριον ἐν ζυγῷ. σήσουσιν ἐν σκευοθήκῃ καὶ μισθωσάμενοι χρυσίον ἐπήνεσαν χαροποίητα καὶ κύψαντες προσκυνοῦσιν αὐτῷ, ἄρουσιν αὐτὸ καὶ ὤμου καὶ πορεύονται· ἐὰν δὲ θῶσιν αὐτὸ τόπου αὐτὸ μένει· ἀπὸ τοῦ μὴ κινηθῆναι καὶ ὅς ἐὰν βοήσῃ πρὸς αὐτὸ, οὐ μὴ εἰσακουσθῇ· ἀπὸ κακῶν. ἃ μὴ σώσῃ αὐτόν. μνήσθητε ταῦτα καὶ στενάξατε. μετανοήσατε οἱ πεπλανημένοι. ἐπιστρέψατε τῇ καρδίᾳ καὶ μνήσθητε τὰ πρότερα ἀπὸ τοῦ αἰῶνος. ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ θεὸς, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν ἐμοῦ· ἀναγγέλλων πρότερον τὰ ἐσχατα πρὶν αὐτὰ γενέσθαι. καὶ ἅμα σωτηρίαθη. καὶ ἔπα, πᾶσα ἡ βυλή μου, σήσετε καὶ πάντα ὅσα βουλεύσομαι ποιήσω. καλῶν ἀπὸ ἀνατολῶν πετεινόν. καὶ ἀπὸ γῆς πόρρωθεν πρὶ ὧν βεβούλευμαι. ἐλάλησα καί γε ἤγαγον· ἐκάλεσα καὶ ἐποίησα, ἤγαγον αὐτὸν, καὶ εὐόδωσα τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. ἀκούσατέ μου, οἱ ἀπωλολεκότες τὴν καρδίαν· οἱ μακρὰν ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης. ἤγγισα τὴν δικαιοσύνην μου οὐ μὴ μακρυνθῇ· καὶ τὴν σωτηρίαν τὸν παρ' ἐμοῦ οὐ βραδύνω. δίδωμι ἐν σιὼν, σωτηρίαν τῷ Ἰσραήλ, εἰς δόξασμα.

σίαν τῶ λαῶ μου, ἐπισρέψει, οὐ μετὰ λύτρων οὐ δὲ μετὰ δώρων
ἔρπει κύριος Σαβαὼθ. Οὕτω λέγει κύριος Σαβαὼθ. ἰχνηλάσαι
αἰγυπτος καὶ ἐμπορία αἰθιόπων καὶ οἱ Σαβαεὶμ ἄνδρες ὑψη-
λοὶ ἐπί σε σΤραβήσονται. καὶ σοὶ ἔσονται δοῦλοι. καὶ ὀπίσω σου
ἀκολουθήσουσι δεδεμένοι χερσὶ πέδαις. καὶ σΤραβήσονται πρὸς
σὲ καὶ προσκυνήσουσί σοι. καὶ ἐν σοὶ προσεύξονται. ὅτι ἐν σοὶ
ὁ θεός ἐστι. καὶ οὐκ ἔστι θεὸς πλὴν σοῦ. σὺ γὰρ εἶ θεὸς καὶ οὐκ ἤδει-
δμεν. ὁ θεὸς τῶ ἰσραὴλ. σωτὴρ αἀχωθήσονται ἐνδραπήσονται
πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῶ, καὶ ἐντραπήσονται ἐν αἀχύνῃ.
Ἐγκαινίζεσθε πρός με νῆσοι ἰσραὴλ σώζεσθε ὑπὸ κυρίου, σωτηρί-
αν αἰώνιον οὐκ αἀχωθήσονται. οὐ μὴ ἐνδραπήσονται ἕως τῶ αἰῶ
νος ἐστι, οὐκ ἔτι γὰρ οὐ μὴ ἐνδραπῶσιν. ἃ καὶ σΤήλη τὴν πλανὴν τῶ
ἐδώλων ἐνδραπηκαν πρότερον. ὅτι οὕτως λέγει κύριος ὁ ποιή
σας τὸν οὐρανόν. ὗτος ὁ θεὸς ὁ καταδήξας τὴν γῆν καὶ ποιή(σας)
αὐτὴν. αὐτὸς διώρισεν αὐτὴν οὐκ εἰς κενὸν ἐποίησεν αὐτήν.
ἀλλὰ κατοικεῖσθαι ἔπλασεν αὐτὴν. ἐγώ εἰμι κύριος καὶ οὐκ ἔστι
θεὸς ἐν κρυφῇ λελάληκα οὐ δὲ ἐν τόπῳ γῆς σκοτεινῷ. οὐκ εἶ
πα τῶ σπέρματι ἰακὼβ μάτην ζητήσατε. ἐγώ εἰμι κύριος
ὁ λαλῶν δικαιοσύνην καὶ ἀναγγέλλων ἀλήθειαν. σωάχθητε κ)
ἥκετε, βαλὼ(θεῖ) ἅμα οἱ σωζόμενοι ἀπὸ τῶν ἐθνῶν. οὐκ ἔγνω
σαν οἱ αἴροντες τὸ ξύλον γλύμμα αὐτῶν, καὶ οἱ προσευχόμε
νοι πρὸς θεὸν ὃς οὐ σώζει. οἱ ἀναπέλλουσιν ἐγγισάτω(σαν),
ἵνα γνῶσιν ἅμα τίς ἀκουσὰ ἐποίησε ταῦτα ἀπαρχῆς, τότε ἂν
ἀγγελῶ ἡμῖν οὐχὶ ἐγὼ κύριος ὁ θεός. καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν
ἐμοῦ δίκαιος καὶ σωτήρ, οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ. ἐπισράφητε ἐπ' ἐμὲ
καὶ σωθήσεσθε. οἱ ἐπ' ἐσχάτης τῆς γῆς. ἐγώ εἰμι ὁ θεὸς καὶ οὐκ
ἔστιν ἄλλος. κατ' ἐμαυτῦ ὀμνύω. ἐμοὶ ἐξελεύσεται ἐκ τῶ σώμα-
τος δικαιοσύνη. οἱ λόγοι μου οὐκ ἀποσραφήσον(ται). ὅτι ἐμοὶ κάμ
ψει πᾶν γόνυ καὶ ὀμεῖται πᾶσα γλῶσσα τῶ θεῶ λέγων. δικαιο
σύνη καὶ δόξα πρὸς αὐτὸν ἥξει. καὶ αἰσχωθήσονται πάντες οἱ

Κεφάλαιον. μι. 45.

Υτα λέγει κύριος ὁ θεὸς τῷ χριστῷ μου κύρῳ οὗ ἐκ-
κράτησα τῆς δεξιᾶς· ἐπακοῦσαι ἔμπροσθεν αὐτοῦ,
ἔθνη καὶ ἰσχὺν βασιλέων διαῤῥήξω. ἀνοίξω ἔμπρο-
σθεν αὐτοῦ θύρας, καὶ πόλεις οὐ συγκλεισθήσονται. ἐγὼ ἔμπρο-
σθέν σου πορεύσομαι. καὶ ὄρη ὁμαλιῶ. θύρας χαλκᾶς συντρίψω,
καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνθλάσω. καὶ δώσω σοι θησαυροὺς σκο-
τεινοὺς ἀποκρύφους. ἀοράτους, ἀνοίξω σοι, ἵνα γνῷς. ὅτι ἐγώ κύριος
ὁ θεός σου ὁ καλῶν τὸ ὄνομά σου ὁ θεὸς Ἰσραήλ. ἕνεκεν τοῦ παι-
δός μου Ἰακὼβ. καὶ Ἰσραὴλ τοῦ ἐκλεκτοῦ μου, ἐγὼ καλέσω σε τῷ
ὀνόματί σου καὶ προσδέξομαί σε. σὺ δὲ οὐκ ἔγνως με. ὅτι ἐγὼ
κύριος ὁ θεός. καὶ οὐκ ἔστιν ἕτι πλὴν ἐμοῦ θεός. ἐνίσχυσά σε καὶ
οὐκ ἔδειξάς μοι ἵνα γνῶσιν οἱ ἀπ' ἀνατολῶν ἡλίου καὶ οἱ ἀπὸ δυ-
σμῶν, ὅτι οὐκ ἔστι θεὸς πλὴν ἐμοῦ. ἐγὼ κύριος ὁ θεός. καὶ οὐκ
ἔστιν ἕτι. ἐγὼ ὁ κατασκευάζων φῶς καὶ ποιῶν σκότος. ὁ ποιῶν
εἰρήνην καὶ κτίζων κακά. ἐγὼ ὁ θεὸς ὁ ποιῶν πάντα ταῦτα.
Εὐφραινθήτω ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν. καὶ αἱ νεφέλαι ῥανάτωσαν δι-
καιοσύνην. ἀνατελλάτω ἡ γῆ καὶ βλαστησάτω ἔλεος καὶ δικαι-
οσύνην. ἀνατειλάτω ἅμα. ἐγὼ ἐμὶ κύριος ὁ κτίσας σε ποιῶν
βελτίω. κατεσκεύασα ὡς πηλὸν κράμιος. μὴ ὁ ἀροτριῶν ἀροτρι-
άσῃ τὴν γῆν ὅλην τὴν ἡμέραν, μή, ἐρᾷ ὁ πηλὸς τῷ κράμα-
τί ποιεῖς ὅτι οὐκ ἐργάζῃ οὐδὲ ἔχεις χεῖρας. μὴ ἀποκριθήσεται
ὁ πλάσμα πρὸς τὸν πλάσαντα αὐτό. ὁ λέγων τῷ πατρὶ τί γεν-
νήσεις. καὶ τῇ μητρὶ τί ὠδίνεις. ὅτι οὕτω λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ
ἅγιος Ἰσραὴλ ὁ ποιήσας τὰ ἐπερχόμενα. ἐρωτήσατέ με περὶ τῶν
υἱῶν μου καὶ περὶ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν μου ἐντείλασθέ μοι. ἐγὼ
ἐποίησα τὴν γῆν καὶ ἄνθρωπον ἐπ' αὐτῆς. ἐγὼ τῇ χειρί μου ἔστε-
ρέωσα τὸν οὐρανόν. ἐγὼ πᾶσι τοῖς ἄστροις ἐνετειλάμην. ἐγὼ ὤ-
γειρα αὐτὸν μετὰ δικαιοσύνης βασιλεῖ. καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐ-
τοῦ εὐθεῖαι. αὐτὸς οἰκοδομήσει τὴν πόλιν μου καὶ τὴν αἰχμαλω-

ὑπ᾽ὸν καὶ ἐπλήσθη. καὶ θβμαθεὶς εἶπεν. μὴ δύμοι ὅτι ἐββμάθβν. οὐαὶ. μὴ εἶδον πῦρ. καὶ δι᾽ λοιπὸν ἐποίησεν ἐς θεὸν γλυπτὸν κάμπτει αὐτῷ καὶ μὴ προσκυνῇ καὶ προσεύχεται αὐτῷ λέγων, ἐξελοῦ μαι. ὅτι θεός μβ εἶ σύ. οὐκ ἐγνωσαν φρονῆσαι ὅτι ἀπημαυρώθησαν τῶ βλέπειν ὄῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶ. καὶ τῶ νοῆσαι τῇ καρδίᾳ αὐτ, καὶ οὐκ ἐλογίσαντο τῇ ψυχῇ αὐτῶ. οὐ ὁ ἔγνω τῇ φρονήσει, ὅτι ἔρμισυ αὐτῶ κατέκαυσαν ἐν πυρί. καὶ ἐπεμψεν ἐπ᾽ αὐθράκων αὐτῶ ἄρτους. καὶ ὀπτήσας κρέα ἔφαγε. καὶ τὸ λοιπὸν αὐτῶ. ἐς βδέλυγμα ἐποίησε. καὶ προσκυνοῦσιν αὐτῷ, γνωθει ὅτι ματοδὸς ἡ καρδία αὐτ καὶ πλανᾶνται, καὶ οὐδεὶς δύναται ἐξελίσθαι τὴν ψυχὴν αὐτῶ. ἴδετε οὐκ ἐρᾶτε ὅτι φοβοῦμαι ἐν τῇ δξιᾷ μβ. Μνήσθητι ταῦτα ἰακὼβ καὶ ἰσραὴλ. ὅτι παῖς μου εἶ σύ, ἔπλασά σε παῖδά μου, καὶ σὺ ἰσραὴλ μὴ ἐπιλανθάνυ μβ. ἰδοὺ κ ἀπήλλαξα ὡς νεφέλω τὰς ἀνομίας, καὶ ὡς γνόφον τὰς ἁμαρτίας σου. ἐπιστράφηθι πρός με καὶ λυτρώσομαί σε. εὐφράνθητε οὐρανοί, ὅτι ἠλέησεν ὁ θεὸς ἐν ἰσραὴλ, σαλπίσατε τὰ θεμέλια τῆς γῆς. βοήσατε τὰ ὄρη εὐφροσύνῃ. οἱ δρυοὶ καὶ πάντα τὰ ξύλα τὰ ἐν αὐτοῖς. ὅτι ἐλυτρώσατο ὁ θεὸς τὸν ἰακὼβ, καὶ ἰσραὴλ δοξασθήσεται. οὕτω λέγει κύριος ὁ λυτρούμβνός σε καὶ πλάσας σε ἐκ κοιλίας. ἐγὼ κύριος ὁ σωτὴρ πάντων ἐξέτεινα τὸν οὐρανὸν μόνος. καὶ ἐστερέωσα τὴν γῆν. τίς ἕτερος συνεσκέδασε σημεῖα ἐπαοριμύθων. καὶ μαντείας ἀπὸ καρδίας, ἀποστρέφων φρονίμους ἐς τὰ ὀπίσω καὶ τὴν βουλὴν αὐτῶν μωραίνων, καὶ ἰσῶν ῥῆμα παιδὸς αὐτῶ. καὶ τὴν βουλὴν τῶν ἀγγέλων αὐτῶ ἀληθεύων. ὁ λέγων τῇ ἱερουσαλὴμ κατοικηθήσῃ. καὶ τοῖς πόλεσι τῆς ἰουδαίας οἰκοδομηθήσεσθε, καὶ τὰ ἔρημα αὐτῆς ἀνασήσω. ὁ λέγων τῇ ἀβύσσῳ ἐρημωθήσῃ. καὶ ὕδως ποταμούς σου ξηρανῶ. ὁ λέγων κύρῳ φρονεῖν, καὶ πάντα τὰ θελήματά μου ποιήσει. ὁ λέγων ἱερουσαλὴμ οἰκοδομηθήσῃ καὶ ἐν οἴκῳ ἁγίου μου θεμελιώσω.

λεὺς Ἰσραὴλ καὶ ῥυσάμενος αὐτὸν θεὸς ἐβδομηκοντ. ἐγὼ πρόβατα καὶ ἐγὼ μόσχους ταῦρους. πλὴν ὑμεῖς οὐκ ἐστὲ ὁ θεός. τὶς ὃς πρὸ ἐμοῦ ἐστήκατε καὶ καλεσάτω καὶ ἀναγγειλάτω καὶ ἐνετιμασάτω μοι ἀφ' οὗ ἐποίησα ἄνθρωπον ἐς τὸν αἰῶνα. καὶ τὰ ἐπερχόμενα πρὸς ἐλθεῖν ἐπαγγειλάτωσαν ὑμῖν. μὴ παρακαλύπτεσθε, μηδὲ πλανᾶσθε. οὐκ ἀπαρχῆς ἠκούσατε καὶ ἀπήγγελα ὑμῖν. μάρτυρες ὑμεῖς ἐστέ. εἰ ἔστι θεὸς πλὴν ἐμοῦ. Καὶ οὐκ ἦσαν τότε οἱ πλάσαντος καὶ οἱ γράφοντες. πάντες ματαιοι ποιοῦντες τὰ κατάθυμια αὐτῶν, ἃ οὐκ ὠφελήσῃ αὐτούς. καὶ μάρτυρές αὐτῶν εἰσιν. οὐκ ὄψονται καὶ οὐ γνώσονται ἵνα αἰσχυνθῶσιν. τὶς πλάσας θεὸν ἰσχυρὸν καὶ γλυπτὸν χωνεύσῃ εἰς ἀνωφελῆ. ἰδοὺ οἱ κοινωνοῦντες αὐτῷ ἀλλὰ αἰσχυνθήσονται οἱ πλάσαντες θεὸν καὶ γλύφοντες πάντες ἀνωφελῆ. καὶ πάντες ὅθεν ἐγένοντο ἐξηράνθησαν. καὶ καφοὶ ἀπὸ ἀνθρώπων σωαχθήτωσαν πάντες, καὶ στήτωσαν ἅμα. καὶ ἐν βασάνῳ σωαχθήτωσαν ἅμα ὅτι ἔξωθεν τέκτων, σίδηρον, σκεπάρνῳ ἠργάσατο αὐτὸν, ἐν ἀνθρακεῖ καὶ ἐν τρίβῳ, ἔκαμεν αὐτό. καὶ ἠργάσατο αὐτὸ ἐν τῷ βραχίονι τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. καὶ πεινάσει καὶ ἀσθενήσῃ. καὶ οὐ μὴ πίῃ ὕδωρ. ἐκλεξάμενος τέκτων ξύλον ἔκαμεν αὐτὸ ἐν μίῳ καὶ ἐμόρφωσεν αὐτὸ ἐν παραγραφίδι. ἐποίησεν αὐτὸ ἐν παραγωνίσκοις καὶ ἐν κόλλῃ ἠρύθμισεν αὐτό. καὶ ἐποίησεν αὐτό. ὡς μορφὴν ἀνθρώπου, καὶ ὡς ὡραιότητα ἀνθρώπου κεῖσθαι αὐτὸ ἐν οἰκίσκῳ. ὃ ἔκοψε ἑαυτῷ κέδρους. καὶ ἔλαβε ἀγριοβάλανον καὶ σῦν καὶ ἐκαρτέρησεν αὐτὸ, ξύλον ἐκ τῶν δρυμῶν ὃ ἐφυτεύσεν χείμος πίτυν. καὶ ὗσις ἐμήκυνεν. ἵνα εἰ ἀνθρώποις εἰς καῦσιν. καὶ λαβὼν ἀπ' αὐτῶν, ἐθερμάνθη. καὶ καύσαντος ἐπεμψαν ἄρτους ἐπ' αὐτῷ, καὶ εἰ λοιπὸν, ἠργάσατο θεούς. καὶ προσκυνῶσιν αὐτοῖς, ἐποίησε αὐτὸ γλυπτὸν, καὶ κάμπτει ἀνδρὶς. ὃ δὲ ἥμισυ αὐτοῦ. κατέκαυσεν ἐν πυρί. καὶ ἐπὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ, ἐπεμψεν ἐπὶ τῆς ἀνθρακιὰν ἄρτος. καὶ ἐπ' αὐτῷ κρέας ἔφαγε, ὀπτήσας ἔπεισεν

ἀλλ' ἐκκαιόμενοι καὶ οὐκ ἀνασώζονται· ἐσθίουσιν ὡς λίνον ἐρεβινθίνον· μὴ μνημονεύετε τὰ πρῶτα καὶ τὰ ἀρχαῖα· μὴ συλλογίζεσθε· ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ καινὰ, ἃ νῦν ἀνατελῶ· καὶ γνώσεσθε αὐτὰ· καὶ θήσω ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν, καὶ ἐν τῇ ἀνύδρῳ ποταμούς· εὐλογήσει μετὰ θηρίων τῶν ἀγρῶν σειρῆνες καὶ θυγατέρες στρουθῶν ὅτι ἔδωκεν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ ποταμοὺς ἐν τῇ ἀνύδρῳ ποτίσαι γένος μου τὸ ἐκλεκτόν· λαόν μου ὃν περιεποιησάμην τὰς ἀρετάς μου διηγεῖσθαι. Οὐ νῦν ἐκάλεσά σε Ιακώβ· οὐδὲ ἐπίασά σε Ισραήλ· οὐκ ἠνεγκάσμοι πρόβατα ὁλοκαρπώσεώς σου· οὐδὲ ἐδόξασάς με ἐν θυσίαις σου· οὐ δουλώσεις ἐν θυσίαις· οὐ δὲ ἐγνώσω σε ἐν λιβάνῳ· οὐδὲ ἐκ τῶν σῶν ἐθυμίασας ἀγνὸν ἀργύριον· οὐδὲ ἐμέρτυρα τῶν θυσιῶν σου ἐπεθύμησας· ἀλλὰ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις σου προέσης μοι καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις σου ἐγώ εἰμι αὐτὸς ὁ ἐξαλείφων τὰς ἀνομίας σου· ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τὰς ἁμαρτίας σου καὶ οὐ μὴ μνησθήσομαι· σὺ δὲ μνήσθητι· καὶ κριθῶμεν ἅμα· λέγε σὺ τὰς ἀνομίας σου πρῶτος ἵνα δικαιωθῇς· οἱ πατέρες ὑμῶν πρῶτοι ἥμαρτον καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν ἠνόμησαν εἰς ἐμέ· καὶ ἐμίαναν οἱ ἄρχοντες τὰ ἅγιά μου, καὶ ἔδωκα ἀπώλειαν Ιακὼβ καὶ Ισραὴλ εἰς ὀνειδισμόν.

Κεφάλαιον. μδ'. 44.

Νῦν δὲ ἄκουσον Ιακὼβ ὁ παῖς μου καὶ Ισραὴλ ὃν ἐξελεξάμην· οὕτω λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ κτίσας σε καὶ ὁ πλάσας σε ἐκ κοιλίας ἐπὶ βοηθόν· μὴ φοβοῦ παῖς μου Ιακὼβ· καὶ ὁ ἠγαπημένος Ισραὴλ ὃν ἐξελεξάμην· ἐγὼ διδώσω ὕδωρ ἐν διψῇ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀνύδρῳ· ἐπιθήσω τὸ πνεῦμά μου, καὶ τὸ σπέρμα σου· καὶ τὰς εὐλογίας μου ἐπὶ τὰ τέκνα σου· καὶ ἀνατελοῦσιν ὡς ἀνὰ μέσον ὕδατος χόρτος· καὶ ὡς ἰτέαι ἐπὶ παν ῥεῦσον ὕδωρ· ὅτος ἐρεῖ· τοῦ θεοῦ εἰμί· καὶ ὅτος βοήσεται ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ιακώβ· καὶ ἕτερος ἐπιγράψει χερὶ αὐτοῦ· τῷ θεῷ εἰμὶ καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ισραὴλ βοήσει· οὕτως λέγει ὁ θεὸς ὁ βασι

καὶ ἰδοὺ διαβαίνῃς δι' ὕδατος, μετὰ σοῦ ἐμί, καὶ ποταμοὶ οὐ σε
κλύσουσί σε. καὶ ἐὰν διέλθῃς διὰ πυρὸς, οὐ μὴ κατακαυθῇς.
φλὸξ οὐ κατακαύσει σε. ὅτι ἐγώ κύριος ὁ θεός σου ὁ ἅγιος Ἰσρα
ὴλ ὁ σώζων σε. ἐπρίαμην ἀλλαγμά σου. ἄγνιπτον καὶ αὐθιοπίαν καὶ Σουὴν ὑπὲρ σοῦ. ἀφ' οὗ ἐνδιμος ἐγένου ἐναντίον ἐμοῦ, ἐδοξάσθης. καὶ ἐγώ σε ἠγάπησα. καὶ δώσω ἀνθρώπους ὑπὲρ σοῦ, καὶ ἄρχοντας ὑπὲρ κεφαλῆς σου. μὴ φοβοῦ ὅτι μετὰ σοῦ εἰμι. ἀπὸ ἀνατολῶν, ἄξω τὸ σπέρμα σου καὶ ἀπὸ δυσμῶν συνάξω σε. ἐρῶ τῷ βορρᾷ ἄγε, καὶ τῷ λιβὶ μὴ κώλυε. ἄγε, οὓς ἡμοὺς μου ἀπὸ τῶν πόρρωθεν, καὶ τὰς θυγατέρας μου ἀπ' ἄκρων τῆς γῆς. πάντας, ὅσοι ἐπικέκληνται τὸ ὄνομά μου ἐν τῇ δόξῃ μου κατεσκεύασα αὐτόν. καὶ ἔπλασα αὐτὸν καὶ ἐποίησα αὐτὸ, καὶ ἐξήγαγον λαὸν τυφλὸν. καὶ ὀφθαλμοί ἐσιν ὡσάυτως τυφλοὶ, καὶ κωφὰ καὶ τὰ ὦτα ἔχοντες. πάντα τὰ ἔθνη σωήχθησαν ἅμα καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα. ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀναγγελεῖ ἡμῖν. ἀναγέτωσαν οὓς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ ἀκουσάτωσαν καὶ ἐπάτωσαν ἀληθῆ γενέσθαι μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς λέγει κύριος ὁ θεός. καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε καὶ συνῆτε. ὅτι ἐγώ εἰμι. ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος θεὸς καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. ἐγὼ ὁ θεὸς καὶ οὐκ ἔσται πάρεξ ἐμοῦ σώζων. ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα. ὠφθην καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος, ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες. καὶ ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ἔτι ἀπ' ἀρχῆς. καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ὁ ἐξαιρούμενός με. ποιήσω καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό. οὕτως λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς. ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ. ἕνεκεν ὑμῶν ἀπέστειλα εἰς Βαβυλῶνα. καὶ ἐπεγερῶ φεύγοντας πάντας. καὶ χαλδαῖοι ἐν πλοίοις δοθήσονται. ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὁ ἅγιος ὑμῶν ὁ καταρτίσας Ἰσραὴλ βασιλέα ὑμῶν. ὅτι τάδε λέγει κύριος ὁ διδοὺς ἐν θαλάσσῃ ὁδὸν, καὶ ἐν ὕδατι ἰσχυρῷ τρίβον. ὁ ἐξαγαγὼν ἅρματα καὶ ἵππον καὶ ὄχλον ἰσχυρόν,

λῦσι κύριος ὁ θεὸς τῆ δυνάμεων ἐξελεύσεται καὶ σωβήσεται πόλεμον ἐπεγερεῖ φωνήν, καὶ βοήσεται ἐπὶ θύρας ἐχθρὸς αὐτοῦ μᾶλλον ἰσχύος ἰσχυρᾶς ἐπ' αὐδνος· μὴ μὴ ἀπὸ σιωπήσομαι ἀπ' αὐδνος· μὴ μὴ ἀπὸ σιωπήσομαι; ὡς ἡ τίκτουσα ἐπαρεῖται· ἐκστήσω καὶ ξηρανῶ ἅμα ἐρημώσω ὄρη καὶ βουνὸς καὶ πάντα χόρτον αὐτῶν ξηρανῶ· καὶ θήσω ποταμοὺς εἰς νήσους καὶ ὕλη ξηρανῶ· καὶ ἄξω τυφλοὺς ἐν ὁδῷ ᾗ οὐκ ἔγνωσαν καὶ τρίβους οὓς οὐκ ἤδεισαν, πατῆσαι ποιήσω αὐτούς· ποιήσω αὐτοῖς τὸ σκότος, εἰς φῶς· καὶ τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν· ταῦτα τὰ ῥήματα ποιήσω, αὐτοῖς καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς· αὐτοὶ δὲ ἀπεστράφησαν εἰς τὰ ὀπίσω. Ἀκούσατε κωφοὶ καὶ ἴδετε τυφλοὶ βλέπειν· τίς τυφλὸς εἰ καὶ κωφὸς ὡς ὁ ἄγγελός μου ὃν ἐγὼ ἐξαποστέλλω; τίς τυφλὸς ὡς ὁ ἀπεσταλμένος; καὶ τυφλὸς ὡς ὁ δοῦλος κυρίου; ὁρῶν πολλὰ καὶ οὐ τηρήσεις· ἀνοίξεις ὦτα καὶ οὐκ ἀκούσεται. κύριος ὁ θεὸς ἠβούλετο ἵνα δικαιωθῇ καὶ μεγαλύνῃ αἴνεσιν· καὶ ἔστι καὶ ἐγένετο ὁ λαὸς προνενομισμένος καὶ διηρπασμένος· εἰς παγίς, ἐν τοῖς ταμείοις πάντες οὗτοι καὶ ἐν οἴκοις ἅμα· ὅπως ἐκρύβησαν αὐτούς· ἐγένοντο εἰς προνομήν· καὶ οὐκ ἦν ἐξαιρούμενος ἅρπαγμα· καὶ οὐκ ἦν ὁ λέγων ἀπόδος· τίς ἐν ὑμῖν ἐνωτιεῖται τοῦτο; ὃς ἐνωτίσεται εἰς τὰ ἐπιχόμενα· τίς ἔδωκεν εἰς σύντριμμα Ἰακὼβ καὶ Ἰσραὴλ τοῖς προνομεύσασιν αὐτόν; οὐχὶ ὁ θεὸς ᾧ ἡμάρτοσαν αὐτῷ· καὶ οὐκ ἠβούλοντο ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ πορεύεσθαι· οὐδὲ ἀκούειν τοῦ νόμου αὐτοῦ· καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ· καὶ κατίσχυσεν αὐτοὺς πόλεμος· καὶ οἱ συμπλέκοντες αὐτοὺς κύκλῳ καὶ οὐκ ἔγνωσαν· ἔκαυσε αὐτῶν· οὐ διὰ θέσθαι ἐπὶ καρδίᾳ.

Κεφάλαιον μγ. 43.

Καὶ νῦν οὕτως λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ ποιήσας σε Ἰακὼβ καὶ ὁ πλάσας σε Ἰσραήλ· μὴ φοβοῦ, διότι ἐλυτρωσάμην σε καὶ ἐκάλεσά σε τῷ ὀνόματί σου· ἐμὸς εἶ σύ·

ἴσην ὁ πρωλείψων, οὐ γὴ ὁ ἀκηύων ὑμῶν τοὺς λόγους. ἀρχὴν σιδηρᾶν δώσω. καὶ ἰδοὺ σκληρὰ παρακαλέσω ἐς ὁδὸν, ἀπὸ γὰρ τῶν ἰδίων, ἐδὲ οὐθὲν. καὶ ἀπὸ τῶν ἐδώλων αὐτῶν, οὐκ ἦν ὁ ἀναγγέλλων. καὶ ἐὰν ἐρατήσω αὐτοὺς πόθεν ἐσί οὐ μὴ ἀποκριθῶσί μοι ἐσὶ γὰρ οἱ πονηροὶ τοῦ ὑμᾶς, καὶ μάτην οἱ πλανῶντες ὑμᾶς.

Κεφάλαιον. μβ. 42.

Ἀκοὰβ ὁ παῖς μου ἀντιλήψομαι αὐτοῦ, Ἰσραὴλ ὁ ἐκ λεκτός μου προσδέξαιο αὐτὸν ἡ ψυχή μου. ἔδωκα τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν. κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἐξοίσει οὐ κεκράξεται οὐ δὲ μὴ ἀκουσθήσεται ἔξω ἡ φωνὴ αὐτοῦ. κάλαμον σωτριβλασμένον οὐ συντρίψει. καὶ λίνον κεπνιζόμενον οὐ σβέσει. ἀλλὰ εἰς ἀληθείᾳ ἐξοίσει κρίσιν, ἀναλάμψει. καὶ οὐ θραυσθήσεται ἕως ἂν θήσῃ ἐπὶ τῆς γῆς κρίσιν. καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ἔθνη ἐλπιοῦσιν. οὕτω λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ πήξας αὐτὸν. ὁ στερεώσας τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ. καὶ διδοὺς πνοὴν τοῖς λαοῖ τοῖς ἐπ' αὐτῆς. καὶ πνεῦμα τοῖς πατοῦσιν αὐτήν. ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ἐκάλεσά σε ἐν δικαιοσύνῃ καὶ κρατήσω τῆς χειρός σου. καὶ ἐνισχύσασε. καὶ ἔδωκά σε εἰς διαθήκην γένους μου. εἰς φῶς ἐθνῶν. ἀνοῖξαι ὀφθαλμοὺς τυφλοὺ. ἐξαγαγεῖν ἐκ δεσμῶν δεδεμένους καὶ ἐξ οἴκου φυλακῆς καθημένους ἐν σκότει. ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς. τοῦτό μου ἐσί τὸ ὄνομα. τὴν δόξαν μου ἑτέρῳ οὐ δώσω οὐδὲ τὰς ἀρετάς μου τοῖς γλυπτοῖς. τὰ ἀπ' ἀρχῆς, ἰδοὺ ἥκασι καὶ καινὰ ἃ ἐγὼ ἀναγγέλλω πρὸ τοῦ ἀναφανῆναι ἐδηλώθη ὑμῖν. ὑμνήσατε τῷ κυρίῳ ὑμνον καινὸν. ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, δοξάσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν θάλασσαν καὶ πλέοντες αὐτὴν καὶ νῆσοι, καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτὰς. εὐφρανθήτω ἔρημος, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς. ἐπαύλεις καὶ οἱ κατοικοῦντες κηδαρ. εὐφρανθήσονται οἱ κατοικοῦντες πέτραν. ἀπ' ἄκρου τῶν ὀρέων βοήσουσι. δώσουσι τῷ θεῷ δόξαν τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ ἐν τοῖς νήσοις ἀπαγγελοῦ

θήσῃς αὐτούς, καὶ ὃ μὴ ἰσχύρης κύς ἀνθρώπους οἳ παρανομήσου
σιν ἐς σέ. ἰδοὺ ταὶ ὡς οὐκ ὄντος. καὶ οὐκ ἰδοὺ τα οἱ ἀνίστοντες
μᾶντές σε. ὅτι ἐγὼ ὁ θεός σου, ὁ κρατῶν τῆ δεξιᾶς σου. ὁ λέγων
σοι μὴ φοβοῦ ἰακὼβ ὀλιγοστὸς ἰσραὴλ. ἐγὼ ἐβοήθησά σοι λέγει
ὁ θεός σου, ὁ λυτρούμενός σε ἰσραὴλ. ἰδοὺ ἐποίησά σε, ὡς πρί
χους ἁμαξῆς ἀλοῶντας καινοὺς. πρίσηρο δοὺς. μὴ ἀλοήσῃς ὄρη
καὶ λεπτώσεις βουνούς. καὶ ὡς χνοῦν θήσῃς καὶ λικμήσεις καὶ ἄ
νεμος λήψεται αὐτούς. καὶ καταχεῖς σχίσεις αὐτούς. σὺ δὲ εὐ
φρανθήσῃ ἐν τοῖς ἁγίοις ἰσραὴλ. καὶ ἀγαλλιάσονται οἱ πτωχοὶ
καὶ οἱ ἐνδεεῖς. ζητήσουσι γὰρ ὕδωρ, καὶ οὐκ ἔσαι. ἡ γλῶσα αὐ
τῶν ἀπὸ τῆς δίψης ἐξηράνθη. ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ἐγὼ ἐπακούσο
μαι ὁ θεὸς ἰσραὴλ. καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς, ἀλλὰ ἀνοίξω
ἐπὶ τῶν ὀρέων ποταμούς. καὶ ἐν μέσῳ πεδίων, πηγὰς ποιήσω
τὴν ἔρημον εἰς λίμνη ὑδάτων. καὶ τὴν διψῶσαν γῆν ἐν ὑδραγω
γοῖς. θήσω εἰς τὴν ἄνυδρον γῆν, κέδρον καὶ πύξον καὶ μυρσίνην
καὶ κυπάρισσον. καὶ λεύκην. ἵνα ἴδωσι καὶ γνῶσι καὶ ἐννοηθῶ
σι καὶ ἐπισώσονται ἅμα, ὅτι χεὶρ κυρίου ἐποίησε ταῦτα πάντα,
καὶ ὁ ἅγιος τοῦ ἰσραὴλ κατέδειξεν, ἐπὶ ζῆ ἡ κρίσις ὑμῶν λέγει
κύριος ὁ θεὸς. ἤγγικεν αἱ βουλαὶ ὑμῶν. λέγει ὁ βασιλεὺς ἰακὼβ
ἐγγισάτωσαν καὶ ἀναγγελάτωσαν ὑμῖν ἃ συμβήσεται. ἢ τὰ
πρότερον τίνα ἦν. ἄπατε καὶ ἐπισήμανον ἐν νῦν καὶ γνωσώμε
θα, τί τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἐπερχόμενα. ἄπατε ὑμῖν ἀναγγέλατε
ὑμῖν τὰ ἐπερχόμενα ἐπ' ἐσχάτου, καὶ γνωσόμεθα. ὅτι θεοί ἐστε
εὐποιήσατε καὶ κακώσατε καὶ θαυμασόμεθα, καὶ ὀψόμεθα
ἅμα, ὅτι πόθεν ἐστὶ ὑμᾶς. καὶ πόθεν ἡ ἐργασία ὑμῶν ἐκ γῆς
βδέλυγμα ἐξελέξαθ' ὑμᾶς. ἐγὼ δὲ ἤγειρα ἐν ἀπὸ βορρᾶ καὶ
ἦλθεν ἀνατολῶν. πληθύσει τῷ ὀνόματί μου. ἐρχέσθωσαν
ἄρχοντες, καὶ ὡς πηλὸς κεραμέως καὶ ὡς κεραμεὺς καταπατῶν
τὸν πηλόν, οὕτω καταστήσονται. τίς γὰρ ἀναγγελεῖ τὰ ἐξ ἀρχῆς
ἵνα γνῶμεν. καὶ τὰ ἔμπροσθεν. καὶ ἐροῦμεν ὅτι ἀληθῆ ἐστιν. οὐκ

θεος· θεὸς ὁ κατασκευάζων τὰ ὄρη τῆς γῆς· οὐ πέπωκασι οὐδὲ κοπιάσουσιν οὐδὲ ἔστιν ἐξέρευνησις τῆς φρονήσεως αὐτοῦ· διδοὺς δύναμιν πεινῶσιν ἰσχύν, καὶ δύναμιν μὴ ὄντως ἀνωμένοις λύπῃ· πεινάσουσιν γὰρ νεώτεροι καὶ κοπιάσουσι νεανίσκοι· καὶ ἐκλεκτοὶ, οὐ μὴ ἔχωσι τοῦ. οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν θεὸν, ἀλλάξουσιν ἰσχύν· πτερορυήσουσιν ὡς ἀετοί· βαδιοῦνται καὶ οὐ πεινάσουσιν.

Κεφάλαιον. μα. 41.

Κατανίσθητε πρός με νῆσοι· οἱ γὰρ ἄρχοντες, ἀλλοιάξουσιν ἰσχύν· ἐγγισάτωσαν καὶ λαλησάτωσαν ἅμα· τότε κρίσιν ἀναπλάτωσαν· τίς ἐξήγειρεν ἀπὸ ἀνατολῶν δικαιοσύνην· ἐκάλεσεν αὐτὴν κατὰ πόδας αὐτοῦ· καὶ πρεύεται, δώσει ἐναντίον ἐθνῶν, καὶ βασιλεῖς ἐκνήσει· καὶ δώσει εἰς γῆν τὰς μαχαίρας αὐτοῦ, καὶ ὡς φρύγανα ἐξωσμένα, τὰ τόξα αὐτοῦ· καὶ διώξεται αὐτούς· δικαίως ἐν ἐρήνῃ ἡ ὁδὸς τοῦ ποδὸς αὐτοῦ· τίς ἐνήργησε καὶ ἐποίησε ταῦτας ἐκάλεσεν αὐτὴν ὁ καλῶν αὐτὴν ἀπὸ γενεῶν ἀρχῆς· ἐγὼ θεὸς πρῶτος, καὶ εἰς τὰ ἐπέρχόμενα ἐγώ εἰμι· ἔδοσαν ἔθνη καὶ ἐφοβήθησαν· τὰ ἄκρα τῆς γῆς, ἤγγισαν καὶ ἦλθον ἅμα κρίνων ἕκαστος τοῦ πλησίον καὶ τοῦ ἀδελφοῦ βοηθήσουσι· καὶ ἐρεῖ ἰσχυσον σὺν τεκτόνι, καὶ χαλκεὺς τύπτων σφῦρα ἅμα ἐλαύνων· πρὸς μὲν ἐρεῖ· σύμβλημα καλόν ἐστιν· ἰσχύρωσαν αὐτὰ ἐν ἥλοις· θήσουσιν αὐτὰ, καὶ οὐ κινηθήσονται· σὺ δὲ Ἰσραὴλ παῖς μου Ἰακώβ· καὶ ὃν ἐξελεξάμην σπέρμα Ἀβραὰμ· οὗ ἠγάπησε· ὃ ἀντελαβόμην ἀπ' ἄκρων τῆς γῆς· καὶ ἐκ τῶν σκοπιῶν αὐτῆς ἐκάλεσά σε καὶ εἶπά σοι παῖς μου εἶ· ἐξελεξάμην σε· καὶ οὐκ ἐγκατέλιπόν σε· μὴ φοβοῦ· μετὰ σοῦ γάρ εἰμι μὴ πλανῶ· ἐγώ εἰμι ὁ θεός σου ὁ ἐνισχύσας· καὶ ἐβοήθησά σοι, καὶ ἠσφαλισάμην σε τῇ δεξιᾷ τῇ δικαίᾳ μου· ἰδοὺ αἰσχυνθήσονται· καὶ ἐντραπήσονται πάντες οἱ ἀντικείμενοί σοι, ἔσονται γὰρ ὡς οὐκ ὑπάρχοντες· καὶ ἀπολοῦνται πάντες οἱ ἀντίδικοί σου.

ἐὰν ᾖ. ὡς ταπεινὴν ταπεινωθήσεται ὁ ταπεινὸν ὀνόματι. κὴ ἔσται βραχίονι αὐτῆς, σωτῆρα ἄρχοντας. καὶ ἐν γλώσσῃ ἐχούσας παρακαλέσει. τίς ἐμόν πησε τῇ χειρὶ τὸ ὕδωρ. καὶ τὸν οὐρανὸν σπιθαμῇ. καὶ πᾶσαν τὴν γῆν δρακί. τίς ἔστησε τὰ ὄρη σταθμῷ καὶ τὰς νάπας ζυγῷ. τίς ἔγνω νοῦν κυρίου. κὴ τὶς αὐτῷ σύμβουλος ἐγένετο. ὃς συμβιβάσῃ αὐτόν. ἢ πρὸς τίνα συνεβουλεύσατο κὴ συνιβίβασεν αὐτόν. ἢ τὶς ἔδειξεν αὐτῷ κρίσιν ἢ ὁδὸν συνέσεως, τίς ἔδωκεν αὐτῷ, ἢ τὶς προέδωκεν αὐτῷ, κὴ ἀνταποδοθήσεται αὐτῷ; ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ὡς σταγὼν ἀπὸ κάδου. κὴ ὡς ῥοπὴ ζυγοῦ ἐλογίσθη ἐστ. κὴ ὡς σίναλον λογισθήσονται. ὁ δὲ λίβανος οὐχ ἱκανὸς ἐστ καῦσιν. κὴ πάντα τὰ θηρία αὐτοῦ οὐχ ἱκανὰ εἰς ὁλοκαύτωσιν. καὶ πάντα τὰ ἔθνη ὡς οὐδὲν ἐστι κὴ εἰς οὐδὲν ἐλογίσθησαν. τίνι ὡμοιώσατε κύριον. κὴ τίνι ὁμοίωμα ὁμοιώσατε αὐτόν. μὴ εἰκόνα ξυστὴν ἔτεκτ, ἢ χρυσόχοος χρυσίον περιχρύσωσιν αὐτὴν; ὁμοίωμα κατασκευάσῃ αὐτόν. ξύλον γὰρ ἄσηπτον ἐκλέγεται τέκτων. κὴ σοφὸς ζητήσει πῶς στήσει εἰκόνα αὐτῷ. κὴ ἵνα μὴ σαλευθῇ. οὐ γνώσεσθε οὐκ ἀκούσεσθε. οὐκ ἀπηγγέλη ἐξ ἀρχῆς ὑμῖν οὐκ ἐγνωτε, τὰ θεμέλια τῆς γῆς. κὴ διὰ νοὸς ὑποδεδ ἐν αὐτῇ ὡς ἀκρίδες. ὁ κτίσας ὡς καμάραν τὸν οὐρανόν. κὴ σκηνὴν κατοικεῖν. ὁ διδοὺς ἄρχοντας εἰς οὐδὲν ἀρχὰς, τὴν δὲ γῆν εἰς οὐδὲν ἐποίησεν. οὐ γὰρ μὴ φυτεύσασιν οὐδὲ μὴ σπείρωσιν. οὐδὲ μὴ ῥιζωθῇ εἰς τὴν γῆν ἡ ῥίζα αὐτῶν. ἐπηύδσεν ἐπ' αὐτοὺς κὴ ἐξηράνθησαν. καὶ καταιὼν ὡς φρύγανα ἀφαλεῖται αὐτούς. νῦν οὖν τίνι μοι ὡμοιώσατε. καὶ ὑφαθήσομαι ἔπεσεν ὁ ἄγιος. ἀναβλέψατε εἰς τὸν ὑψηλὸν ὃς ὄψεται τὰ ὀφθαλμὸς ὑμῶν κὴ ἴδεται, τίς κατέδειξε ταῦτα πάντα. ὁ ἐκφέρων κατ' ἀριθμὸν τὸν κόσμον αὐτὸν. πάντας ἐπ' ὀνόματι καλέσει. ἀπὸ πολλῆς δόξης καὶ ἐν κράτει ἰσχύος αὐτοῦ οὐδὲν ἐνδεῖ. ἵνα τί λαλεῖς μοι ὦ Ἰακὼβ κὴ τί λαλεῖς Ἰσραὴλ. ἀπεκρύβη ἡ ὁδός μου ἀπὸ τοῦ θεοῦ. καὶ ὁ θεός μου τὴν κρίσιν ἀφεῖλε, κὴ ἀπέστη. καὶ νῦν οὐκ ἔγνως. ἐὰ μὴ ἤκουσας θεὸς αἰῶ

καὶ εἶπον ἡσαΐαν. τί ἐλάλησεν ὁ θς πρὸς σέ, καὶ εἶπεν ἐν
χείρι πάντα τὰ ὡς θς εἰκῇ μου ἀδόσαν. καὶ οὐκ ἔστιν ὡς θς
οἰκῷ μου ὃ οὐκ ἄδουσιν. ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τοῖς θησαυροῖς μου. καὶ
εἶπον ἡσαΐας οὐ θς. ἄκουσον τὸν λόγον κυρίου σαβαὼθ. ἰδοὺ
ἡμέραι ἔρχονται. καὶ λήψονται πάντα τὰ ὡς θς οἰκῷ σου,
καὶ ὅσα σωήκασον οἱ πατέρες σου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης,
εἰς βαβυλῶνα ἥξει. καὶ οὐδὲν οὐ μὴ καταλείψουσιν. εἶπε δὲ ὁ
θεός. ὅτι ἐκ τῶν τέκνων σου ὧν ἐγέννησας, λήψονται καὶ
ποιήσουσί σε εὐνοῦχον. ἐν θς οἴκῳ τοῦ βασιλέως τῶν βαβυ-
λωνίων. καὶ εἶπεν ἐζεκίας, ἡσαΐα. ἀγαθὸς ὁ λόγος κυρίου ὃν ἐλά-
λησε. γενέσθω δὴ εἰρήνη καὶ δικαιοσύνη ἐν ταῖς ἡμέραις μου.

Κεφάλαιον μ. 40.

Παρακαλᾶτε παρακαλᾶτε τὸν λαόν μου λέγει ὁ θεός
π ὑμῶν. λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν ἰερουσαλήμ. παρακα-
λέσατε αὐτήν, ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπείνωσις αὐτῆς.
κέκλυται αὐτῆς ἡ ἁμαρτία. ὅτι εἴληφεν ἐκ χειρὸς κυρίου δι-
πλᾶ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῆς. φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ. ἑτοι-
μάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου. εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους τοῦ θεοῦ ἡ-
μῶν. πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται. καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς τα-
πεινωθήσεται. καὶ ἔσται πάντα τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν. καὶ ἡ τρα
χεῖα, εἰς ὁδοὺς λείας. καὶ ὀφθήσεται ἡ δόξα κυρίου. καὶ ὄψε-
ται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ ὅτι κύριος ἐλάλησε. φω
νὴ λέγοντος βόησον. καὶ εἶπα. τί βοήσω. πᾶσα σὰρξ χόρτος
καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου, ὡς ἄνθος χόρτου, ἐξηράνθη ὁ χόρ
τος, καὶ τὸ ἄνθος ἐξέπεσε. τὸ δὲ ῥῆμα τοῦ θεοῦ ἡμῶν μένει εἰς
τὸν αἰῶνα. ἐπ᾽ ὄρος ὑψηλὸν ἀνάβηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος σιών
ὕψωσον τῇ ἰσχύι τὴν φωνήν σου ὁ εὐαγγελιζόμενος ἰερουσαλήμ.
ὑψώσατε μὴ φοβεῖσθε. εἶπον τοῖς πολίταις ἰούδα ἰδοὺ ὁ θεὸς ἡ
μῶν ἰδοὺ κύριος. κύριος μετὰ ἰσχύος ἔρχεται καὶ ὁ βραχίων μου
τὰ κυρίας. ἰδοὺ ὁ μισθὸς αὐτοῦ μετ᾽ αὐτοῦ καὶ τὸ ἔργον ἐναντίον

θησαὶ. ὡς λέων τὶς, οὕτως συντρίψει πάντα τὰ ὀστᾶ μου. ἀπὸ πρωΐ
τῆς ἡμέρας παρδόθω. ὡς νυκτὸς ὡς χελιδὼν. οὕτως φωνήσω. καὶ ὡς περιστερὰ, οὕτω μελετήσω. ἐξέλιπον γάρ μου οἱ
ὀφθαλμοὶ ἀπὸ τῦ ὕψους τῦ ὑρανῦ, πρὸς τ κύριον. ὦ δέσποτα ἐξέλατό με καὶ ἀφέλατό μου τ ὀδύνων τ ψυχῆς μου. κύριε πρὸ
αὐτῆς τ σωτηρίας μου. ἐπιστήθη μοι τὴν πικρίαν μου. καὶ παράκλησις, ἐλέησα. ἔλαθε γάρ μου τ ψυχήν, ἵνα μὴ ἀπόληται. καὶ ἀ
πέρριψας ὀπίσω μου τὰς ἁμαρτίας. ὅτι οὐ γὰρ ἅδου ἐξομολογήσεταί σε. οὐδὲ θάνατος ὑμνήσει σε. οὐδὲ οἱ καταβαίνοντες εἰς λάκκον ἐξομολογήσονταί σοι ἐφ' ἡμέρᾳ ταύτῃ. ὡς καὶ ἐγώ. ἀπὸ γὰρ τῆς σήμερον, παιδία ποιήσω ἃ ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην σου. κύριε τ σωτηρίας μου. καὶ οὐ παύσομαι ψαλμῳδῶν σοι μετὰ ψαλτηρίου πάσας τὰς ἡμέρας τ ζωῆς μου κατέναντι τῦ οἴκου τῦ θεοῦ. καὶ εἶπεν Ἡσαΐας πρὸς τ ἐκ σικὰ λαβεῖν παλάθην σύκων. καὶ βύσωμεν καὶ κατάπλασαι, καὶ ὑγιὴς ἔσῃ. καὶ εἶπεν ἐζεκίας. τί τὸ σημεῖον πρὸς ἐζεκίαν, ὅτι ἀναβήσομαι εἰς τὸν οἶκον τῦ θεοῦ. Κεφ. λθ. 39.

Ν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀπέστειλε μαρωδὰχ βαλαδὰν υἱὸς βαλαδὰν ὁ βασιλεὺς τῆς βαβυλωνίας ἐπιστολὰς καὶ πρίσβεις καὶ ἐδῶρα ἐζεκίᾳ. ἤκουσε γὰρ, ὅτι ἐμαλακίωθη ἕως θανάτου. καὶ ἀνέστη καὶ ἐχάρη ἐπ' αὐτοῖς ἐζεκίας, χαρᾷ μεγάλῃ, καὶ ἐδείξεν αὐτοῖς τὸν οἶκον τῦ νεχωθᾶ. καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον. καὶ τῆς στακτῆς καὶ τῶν θυμιαμάτων. καὶ τὸ μύρον. καὶ πάντας τοὺς οἴκους τῶν σκευῶν τῆς γάζης. καὶ πάντα ὅσα ἦν ἐν τοῖς θησαυροῖς αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἦν οὐθὲν ὃ οὐκ ἔδειξεν αὐτοῖς ἐζεκίας ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. καὶ ἐν πάσῃ τῇ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ. καὶ ἦλθεν ἡσαΐας ὁ προφήτης πρὸς τὸν βασιλέα ἐζεκίαν. καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. τί λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι. καὶ πόθεν ἦκασι πρὸς σέ; καὶ εἶπεν ἐζεκίας ἐκ γῆς πόρρωθεν ἦκασι πρός με ἐκ βαβυλῶνος.

Γένηθι δὲ ἐν τῷ χαρᾷ ἐκείνῃ, ἡμαλακίσθη Ἑζεκίας, ἕως θανάτου· καὶ ἦλθε πρὸς αὐτὸν Ἡσαίας ὁ τοῦ Ἀμὼς ὁ προφήτης, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· τάδε λέγει κύριος τάξαι περὶ τοῦ οἴκου σου· ἀποθνήσκεις γὰρ σὺ καὶ οὐ μὴ ζήσῃς. καὶ ἀπέστρεψαν Ἑζεκίας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πρὸς τὸν τοῖχον, καὶ προσηύξατο πρὸς κύριον λέγων, μνήσθητι κύριε ὡς ἐπορεύθην ἐνώπιόν σου μετὰ ἀληθείας· ἐν καρδίᾳ ἀληθινῇ καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιόν σου ἐποίησα· καὶ ἔκλαυσεν Ἑζεκίας κλαυθμῷ μεγάλῳ· καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἡσαΐαν λέγων, πορεύθητι καὶ εἰπὸν Ἑξεκίᾳ· τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Δαβὶδ τοῦ πατρός σου· ἤκουσα τῆς προσευχῆς σου, καὶ εἶδον τὰ δάκρυά σου· ἰδοὺ προστίθημι πρὸς τὸν χρόνον σου, πεντεκαίδεκα ἔτη καὶ ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων, ῥύσομαί σε καὶ τὴν πόλιν ταύτην· καὶ ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης τοῦτο δέ σοι τὸ σημεῖον παρὰ κυρίου· ὅτι ποιήσει ὁ θεὸς τὸ ῥῆμα τοῦτο· ὡς ἐλάλησεν· ἰδοὺ ἐγὼ, κρίνω τὴν σκιὰν τῶν ἀναβαθμῶν οὓς κατέβη, τοὺς δέκα ἀναβαθμοὺς τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, ὁ ἥλιος· ἀποστρέψω τὸν ἥλιον τοὺς δέκα ἀναβαθμούς· οὓς κατέβη ἡ σκιὰ καὶ ἀνέβη ὁ ἥλιος, τοὺς δέκα ἀναβαθμοὺς οὓς κατέβη ἡ σκιά.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΕΖΕΚΙΟΥ

βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, ὅτε ἐμαλακίσθη καὶ ἀνέστη ἐκ τῆς μαλακίας αὐτοῦ.

Ἐγὼ εἶπα ἐν τῷ ὕψει τῶν ἡμερῶν μου πορεύσομαι ἐν πύλαις ᾅδου καταλείψω τὰ ἔτη τὰ ἐπίλοιπα· εἶπα οὐκέτι οὐ μὴ ἴδω τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς ζώντων· οὐκέτι οὐ μὴ ἴδω τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἐπὶ γῆς· οὐκέτι οὐ μὴ ἴδω ἄνθρωπον μετὰ κατοικούντων· ἐξέλιπον ἐκ τῆς συγγενείας μου· κατέλιπον ἐπίλοιπον τῆς ζωῆς μου· ἐξῆλθε καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' ἐμοῦ ὡς πρὸ καταλύσεως σκηνὴν πήξας· τὸ πνεῦμά μου παρ' ἐμοὶ ἐγένετο ὡς ἴσως ἐρίθου ἐγγιζούσης ἐκτιμῆσαι· ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ παρεδόθη ἕως πρωΐ.

λαὸς ἐγὼ ἐποίησα. ἐξ ἡμερῶν ἀρχαίων σωίεταξα. νῦν δὲ ἐλά-
λησας ἐξερημῶσαι ἔθνη ἐν ἰσχυροῖς, καὶ οἰκοῦντας ἐν πόλεσιν ὀ-
χυρωτάς. ἀνῆκα τὰς χεῖρας, καὶ ἐξηράνθησαν. καὶ ἐγένοντο ὡς χόρ-
τος ξηρὸς ἐπὶ δρυμῶτων καὶ ὡς ἄγρωστις. νῦν δὲ τάδε λαλήσω
σίν σου, καὶ τὴν ἔξοδόν σου καὶ τὴν εἴσοδόν σου, ἐγὼ ἐπίστα-
μαι. ὁ θυμός σου ὃν ἐθυμώθης καὶ ἡ ὀργή σου, ὀλίβει πρός με
καὶ ἐμβαλῶ φιμὸν εἰς τὴν ῥῖνα σου καὶ χαλινὸν εἰς τὰ χείλη σου
καὶ ἀποστρέψασί σε ὁδῷ ᾗ ἦλθες οὐ αὐτῇ. τοῦτο δέ σοι τὸ
σημεῖον. φάγε τὸν ἐνιαυτὸν, ἃ ἔσπαρκας. τῷ δ' ἐνιαυτῷ τῷ
δευτέρῳ τὸ καταλλάγμα. τῷ δὲ τρίτῳ σπείρατε ἀμήσατε.
καὶ φυτεύσατε ἀμπελῶνας, καὶ φάγεσθε τὸν καρπὸν αὐτῶν. καὶ
ἔσονται οἱ καταλελειμμένοι οἴκῳ τῇ Ἰουδαίᾳ. φυήσουσι ῥίζαν
κάτω καὶ ποιήσουσι καρπὸν ἄνω. ὅτι ἐξ Ἰερουσαλὴμ ἔσονται
οἱ καταλελειμμένοι, καὶ οἱ σωζόμενοι, ἐξ ὄρους Σιών. ὁ ζῆλος
κυρίου σαβαὼθ ποιήσει ταῦτα. διὰ τοῦτο οὕτως λέγει κύριος
ἐπὶ βασιλέα Ἀσσυρίων. οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὴν πόλιν ταύτην. οὐ
δὲ μὴ βάλῃ ἐπ' αὐτὴν βέλος. οὐ δὲ μὴ ἐπιβάλῃ ἐπ' αὐτὴν θυρεόν.
οὐ δὲ μὴ κυκλώσῃ ἐπ' αὐτὴν χάρακα. ἀλλὰ τῇ ὁδῷ ᾗ ἦλθεν οὗ
αὐτῇ ἀποστραφήσεται. καὶ εἰς τὴν πόλιν ταύτην, οὐ μὴ εἰσέλθη.
τάδε λέγει κύριος. ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης τοῦ σῶ-
σαι αὐτὴν δι' ἐμέ. καὶ διὰ Δαβὶδ τὸν παῖδά μου. καὶ ἐξῆλθεν
ἄγγελος κυρίου, καὶ ἀνεῖλεν ἐκ τῆς παρεμβολῆς τῶν Ἀσσυρίων,
ἑκατὸν ὀγδοήκοντα πέντε χιλιάδας. καὶ ἀναστάντος πρωὶ
ὗρον πάντα τὰ σώματα νεκρά. καὶ ἀπῆλθεν ἀποστραφεὶς καὶ
ἀπέστρεψεν Σεννακχηρεὶμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων. καὶ ὤκησεν ἐν Νι-
νευΐ. καὶ ἐν τῷ αὐτὸν προσκυνῶν ἐν τῷ οἴκῳ, Ἀσσαρὰχ θεὸς αὐ-
τοῦ πατραρχὸν αὐτοῦ. Ἀδραμέλεχ καὶ Σαρασὰρ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, ἐν
πατάξαν αὐτὸν, μαχαίραις. αὐτοὶ δὲ διεσώθησαν εἰς Ἀρμενίαν
καὶ ἐβασίλευσεν Ἀσβρδὰν ὁ υἱὸς αὐτοῦ αὐτ' αὐτοῦ.

Κεφ. Μ. 38.

τὴν γῆν, ὡς ἀπώλισαν. καὶ σὺ ῥυσθήσῃ, μὴ ἐρρύσαντο οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν οὓς ἀπώλισαν οἱ πατέρες μου. τίνι γὰρ ὡμοίωσάν με καὶ ἐξεμάλαξαν, καὶ ἐγκατέστησαν; αἱ ἔσαν ἐν χώρᾳ θεμελίου. τοῦ ἔσαι βασιλεὺς ἐμοὶ, καὶ τοῦ ἀρχιθεωροῦ καὶ τοῦ πολεμιστοῦ ἐμοὶ. ἄρας καὶ ἔλαβον καὶ ἔλαβον ἐξ Ἰεκιὰς τὸ βιβλίον παρὰ τῶν ἀγγέλων, καὶ ἀνέγνω αὐτό. καὶ ἀνέβη εἰς οἶκον κυρίου, καὶ ἤνοιξεν αὐτὸ Ἐζεκίας ἐναντίον κυρίου. καὶ προσηύξατο Ἐζεκίας πρὸς κύριον λέγων. κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβὶμ σὺ εἶ ὁ θεὸς μόνος πάσης βασιλείας τῆς οἰκουμένης. σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. κλῖνον κύριε τὸ οὖς σου. ἄκουσον κύριε. ἄνοιξον κύριε τοὺς ὀφθαλμούς σου. ἔσβλεψον κύριε, καὶ ἴδε καὶ ἄκουσον πάντας τοὺς λόγους Σενναχηρὶμ οὓς ἀπέστειλεν ὀνειδίζων θεὸν ζῶντα. ἐπ' ἀληθείας κύριε βασιλεῖς Ἀσσυρίαν τὴν οἰκουμένην ὅλην καὶ τὴν χώραν αὐτῶν. καὶ ἐνέβαλον τὰ εἴδωλα αὐτῶν εἰς τὸ πῦρ. οὐ γὰρ θεοὶ ἦσαν. ἀλλὰ ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. ξύλα καὶ λίθοι καὶ ἀπώλισαν αὐτούς. νῦν δὲ κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, σῶσον ἡμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτῶν. ἵνα γνῶ πᾶσα βασιλεία τῆς γῆς ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς μόνος. καὶ ἀπέστειλε πρὸς Ἐζεκίαν, καὶ εἶπεν αὐτῷ. τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. ἤκουσα ἃ προσηύξω πρός με περὶ Σενναχηρὶμ βασιλέως Ἀσσυρίων. οὗτος ὁ λόγος ὃν ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ ὁ θεός. ἐφαύλισέ σε καὶ ἐμυκτήρισέ σε παρθένος θυγάτηρ Σιών. ἐπὶ σὲ κεφαλὴν ἐκίνησε θυγάτηρ Ἰερουσαλήμ. τίνα ὠνείδισας καὶ παρῴξυνας. ἢ πρὸς τίνα ὕψωσας τὴν φωνήν σου καὶ οὐκ ὄρας εἰς ὕψος τοὺς ὀφθαλμούς σου, εἰς τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραήλ, ὃς δι' ἀγγέλων ὠνείδισας κύριον. σὺ γὰρ εἶπας ἐν πλήθει τῶν ἁρμάτων. ἐγὼ ἀνέβην εἰς ὕψος ὀρέων καὶ εἰς τὰ ἔσχατα τοῦ λιβανου καὶ ἐκκόψω τὸ ὕψος τῆς κέδρου αὐτῆς, καὶ τὴν κάλλος τῆς κυπαρίσσου. καὶ εἰσῆλθον εἰς ὕψος μέρους τοῦ δρυμοῦ. καὶ ἔθηκα γέφυραν καὶ ἤρημωσα ὕδατα καὶ πᾶσαν σωαγωγὴν ὕδατος. ἃ ταῦτα ἤκουσα πάν-

ακείμ. δ Χελκίας ὁ οἰκονόμος. καὶ Σομνᾶς ὁ γραμματεὺς καὶ Ἰωὰχ ὁ τοῦ ἀσαφ ὁ ὑπομνηματογράφος πρὸς ἐζεκίαν περιεσχισμένοι τοὺς χιτῶνας. καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ τοὺς λόγους ῥαψάκου. Κεφ. λζ. 37

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀκοῦσαι τὸν βασιλέα ἐζεκίαν, ἔ-
κ σχισε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. καὶ περιεβάλετο σάκκους καὶ ἦλ-
θεν εἰς τὸν οἶκον κυρίου. καὶ ἀπέστειλεν Ἐλιακεὶμ τὸν οἰκο-
νόμον. καὶ Σομνᾶν τὸν γραμματέα καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τῶν ἱερέ-
ων περιεβλημένους σάκκους, πρὸς Ησαΐαν υἱὸν Ἀμὼς τὸν προ-
φήτην, καὶ εἶπαν αὐτῷ. τάδε λέγει ἐζεκίας. ἡμέρας θλίψεως
καὶ ὀνειδισμοῦ, καὶ ἐλεγμοῦ καὶ ὀργῆς ἡ σήμερον ἡμέρα. ὅ-
τι ἥκει ἡ ὠδὶν τῇ τικτούσῃ. ἰσχὺν δὲ οὐκ ἔχει τοῦ τικτεῖν ἔπως
ἐσαποστείλωσι κύριος ὁ θεός σου τοὺς λόγους ῥαψάκου οὓς ἀπέ-
στειλε βασιλεὺς ἀσσυρίων ὁ κύριος αὐτοῦ. ὀνειδίζειν θεὸν ζῶν-
τα, καὶ ὀνειδίζειν λόγους οὓς ἤκουσε κύριος ὁ θεός σου. καὶ λή-
ψῃ προσευχὴν περὶ τοῦ καταλειμμένου τού-
των. καὶ ἦλθον οἱ παῖδες τῷ βασιλέως ἐζεκίου πρὸς Ησαΐαν.
καὶ εἶπαν αὐτοῖς Ησαΐας. οὕτως ἐρεῖτε πρὸς τὸν κύριον ὑμῶν.
τάδε λέγει κύριος. μὴ φοβηθῇς ἀπὸ τῶν λόγων ὧν ἤκουσας.
οὓς ἐνέδισάν με οἱ παῖδες βασιλέως ἀσσυρίων. ἰδοὺ ἐγὼ ἐμ-
βαλῶ εἰς αὐτὸν πνεῦμα. καὶ ἀκούσας ἀγγελίαν, ἀποστραφήσε-
ται εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ, καὶ πεσεῖται μαχαίρᾳ ἐν τῇ γῇ αὐ-
τοῦ. καὶ ἀπέστρεψε ῥαψάκης, καὶ κατέλαβε τὸν βασιλέα ἀσσυρί-
ων πολιορκοῦντα λοβνάν. καὶ ἤκουσαν ὅτι ἀπῆρεν ἀπὸ λα-
χίς καὶ ἐξῆλθε θαρακὰ βασιλεὺς αἰθιόπων πολιορκῆσαι αὐ-
τόν, καὶ ἀκούσας, ἀπέστρεψε. καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς
ἐζεκίαν. λέγων. οὕτως ἐρεῖτε ἐζεκίᾳ βασιλεῖ τῆς ἰουδάί-
ας. μὴ σε ἀπατάτω ὁ θεός σου ἐφ᾽ ᾧ πέποιθας ἐπ᾽ αὐτῷ λέ-
γων. οὐ μὴ παραδοθῇ ἱερουσαλὴμ, οὐ χερὶ βασιλέως ἀσσυ-
ρίων. σὺ οὐκ ἤκουσας ἃ ἐποίησαν βασιλεῖς ἀσσυρίων. πᾶσαν

καὶ πᾶς δύναδι ἀποβρίψαι, εἰς πρόσωπον τῶν τοπαρχῶν. οἱ κίται εἰσὶν, οἱ πεποιθότες ἐπ' αἰγυπτίοις εἰς ἵππον καὶ ἀναβά τὴν. καὶ νῦν μὴ ἀνόδι κυρίου ἀνέβημεν ἐπὶ τὴν χώραν ταύτην τ λιμῆσαι αὐτήν, κύριος εἶπε πρός με· ἀνάβηθι ἐπὶ τὴν γῆν ταύ τὴν καὶ διάφθειρον αὐτήν. καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ἐλιακὶμ καὶ σο μνᾶς καὶ ἰωὰχ πρὸς ῥαψάκην· λάλησον δὴ πρὸς δοὺς παῖδάς σου συρισί· ἀκουσόμεθα γὰρ ἡμεῖς· καὶ μὴ λάλει πρὸς ἡμᾶς ἰουδαϊσὶ καὶ ἵνατί λαλεῖς εἰς τὰ ὦτα τῶν ἀνθρώπων τῶν ἐπὶ τοῦ τείχους καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ῥαψάκης· μὴ πρὸς τὴν κύριόν μου ὑμῶν· ἢ πρὸς ὑμᾶς ἀπέσταλκέ με ὁ κύριός μου λαλῆσαι τοὺς λόγους τούτους· οὐχὶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τοὺς καθημένους ἐπὶ τοῦ τείχους. ἵνα φάγωσι κόπρον καὶ πίωσιν οὖρον μεθ' ὑμῶν· ἔστη ῥαψάκης καὶ ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ ἰουδαϊστὶ καὶ εἶπεν· ἀκούσατε τοὺς λόγους τοῦ βασιλέως, τοῦ μεγάλου βασιλέως ἀσσυρίων. τάδε λέγει ὁ βασιλεύς· μὴ ἀπατάτω ὑμᾶς ἐζεκίας λόγοις· οὐ μὴ δύνηται ῥύσασθαι ὑμᾶς· καὶ μὴ πειθέτω ὑμῖν ἐζεκίας· ὅτι ῥύσεται ὑμᾶς ὁ θεός· καὶ οὐ μὴ παραδοθῇ ἡ πόλις αὕτη ἐν χειρὶ βασιλέως ἀσσυρίων. μὴ ἀκούσητε ἐζεκίου. τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς ἀσσυρίων· ἐὰν βούλησθε σύλληφθῆναι, ἐκπορεύεσθε πρός με καὶ φάγεσθε ἕκαστος τὴν ἄμπελον αὐτοῦ καὶ τὰς συκᾶς· καὶ πίεσθε ὕδωρ ἐκ τῆς λακκιᾶς ὑμῶν, ἕως ἂν ἔλθω καὶ λάβω ὑμᾶς εἰς γῆν· ὡς καὶ γῆν ὑμῶν γῆν σίτου καὶ οἴνου καὶ ἄρτων καὶ ἀμπελώνων. μὴ ἀπατάτω ὑμᾶς ἐζεκίας λέγων· ὁ θεὸς ῥύσεται ὑμᾶς μὴ ῥυσάμενος ῥύσεται θεὸς οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν, ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ χώραν ἐκ χειρὸς βασιλέως ἀσσυρίων; ποῦ εἰσιν ὁ θεὸς ἐμὰθ καὶ ἀρφάθ· καὶ ποῦ ὁ θεὸς τῆς πόλεως σεμφαρουάιμ· μὴ ἐδύναντο ῥύσασθαι Σαμάρειαν ἐκ χειρός μου, τίς ἐν θεῶν πάντων τῶν ἐθνῶν οὗτος· ὅς τις ἐῤῥύσατο τὴν γῆν αὐτοῦ ἐκ χειρός μου, ὅτι ῥύσεται ὁ θεὸς τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐκ χειρός μου. καὶ ἐσιώπησαν· καὶ οὐδεὶς ἀπεκρίθη αὐτῷ λόγον· ὃν γὰρ προσέταξεν ὁ βασιλεύς, μηδὲν ἀποκριθῆναι, καὶ εἰσῆλθον πρὸς

ἔσαι ἰχθὺς λίαν· ὅτι οὐκ ἔστιν ὕδωρ τοῦτο, ὅτι μὴ ἀναβῇ ἐς αὐτὸν ὅτι οὐκ ἔστιν μὴ ὑγρωθῇ ἰχθύς, ἀλλὰ πορεύσονται ἐν αὐτῷ, λελυτρωμένοι καὶ σωηγμένοι σὺν κύριον· καὶ ἀποσταφήσονται καὶ ἔξουσιν ἐς σιὼν μεθ' εὐφροσύνης· καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν· ἐπὶ γὰρ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν ἄνεσις καὶ ἀγαλλίαμα καὶ εὐφροσύνη καταλήψονται αὐτούς· ἀπέφυγε ὀδύνη καὶ λύπη καὶ στεναγμός.

Κεφάλαιον. λς. 36.

Καὶ ἐγένετο τῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ ἔτει τοῦ βασιλεύοντος Ἐζεκίου, ἀνέβη σενναχηρὶμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, ἐπὶ τὰς πόλεις τῆς Ἰουδαίας τὰς ὀχυρὰς, καὶ ἔλαβεν αὐτὰς καὶ ἀπέστειλε βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὸν Ῥαψάκην ἐκ Λαχὶς εἰς Ἰερουσαλὴμ πρὸς τὸν βασιλέα Ἐζεκίαν μετὰ δυνάμεως πολλῆς· καὶ ἔστη ἐν τῇ ὑδραγωγῷ τῆς κολυμβήθρας τῆς ἄνω ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἀγροῦ τοῦ κναφέως καὶ ἐξῆλθε πρὸς αὐτὸν Ἐλιακὶμ ὁ τοῦ Χελκίου ὁ οἰκονόμος· καὶ Σομνᾶς ὁ γραμματεύς· καὶ Ἰωὰχ ὁ τοῦ Ἀσὰφ ὁ ὑπομνηματογράφος· καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ῥαψάκης· εἴπατε δὴ πρὸς Ἐζεκίαν· τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας βασιλεὺς Ἀσσυρίων· τίνι πεποιθὼς εἶ· μὴ ἐν βουλῇ ἢ λόγοις χειλέων παράταξις γίνεται, καὶ νῦν ἐπὶ τίνα πέποιθας ὅτι ἀπειθεῖς μοι· ἰδοὺ πεποιθὼς εἶ ἐπὶ τὴν ῥάβδον τὴν καλαμίνην τὴν τεθλασμένην ταύτην ἐπ' Αἴγυπτον· ὡς ἂν ἐπισκηφθῇ ἀνὴρ ἐπ' αὐτῆς, ἐξελεύσεται εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ· καὶ βήσῃ αὐτήν, οὕτως ἐστὶ Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ· εἰ δὲ λέγετε πρὸς με ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, πεποίθαμεν, οὐκ αὐτός ἐστιν ᾧ ἀφεῖλεν Ἐζεκίας τὰ ὑψηλὰ αὐτοῦ καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ, καὶ εἶπε τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τῇ Ἱερουσαλὴμ κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου τούτου, προσκυνεῖτε νῦν· μίχθητε δὴ τοῖς κυρίῳ μου τοῖς βασιλεῖ Ἀσσυρίων, καὶ δώσω ὑμῖν, δισχιλίους ἵππους· εἰ δυνήσεσθε δῶναι ἀναβάτας ἐπ' αὐτούς·

γῆς καὶ οἱ μιγισάνθρ αὐτῆς, ἐβγυται εἰς ἀπώλειαν. καὶ ἀναβή-
ᾳ εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν, ἐκαύθησαν ξύλα καὶ εἰς τὰ ὀχυρώματα
τα αὐτῆς. καὶ ἐβγυται ἐπαύλις σκηνῆν, καὶ αὐλὴ σρυθῶν. καὶ
σωανεῖβυσιν δαιμόνια ὀνοκενταύροις, καὶ βοήσεται ἕτερ@
πρὸς τὸν ἕτερον. ἐκεῖ ἀναπαύσεται ὀνοκένταυροι. εὗρον ἢ αὐτοῖ
ἀνάπαυσιν ἐκεῖ ἠνοίχθησαν ἐχῖνος καὶ ἔσασσαν ἐν γῇ τὰ παι-
δία αὐτῆς μετὰ ἀσφαλείας. ἐκεῖ σωήχθησαν ἔλαφοι καὶ εἶδον
τὰ πρόσωπα ἀλλήλων ἀεὶ θεμῷ. παρῆλθον καὶ μία αὐτῶν οὐκ
ἐπώλεσε. ἐτέρα τὴν ἑτέραν οὐκ ἐζήτησαν. ὅτι ὁ κύριος αὐτῆς
ἐνετείλατο. καὶ ὁ πνεῦμα αὐτῆς σωήγαγεν αὐτάς. καὶ αὐτὸς
ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς κλῆρος. καὶ ἡ χεὶρ αὐτῆς διεμέρισε βόσκεσθ
ἐς τὸν αἰῶνα χρόνον κληρονομήσουσι. εἰς γενεὰς γενεῶν ἀναπαύ
σονται ἐπ' αὐτῆς.

Κεφάλαιον. λε. 35.

Ὑφράνθητι ἔρημος διψῶσα. ἀγαλλιάσθω ἔρημος καὶ
ἀνθησάτω ὡς κρίνον. καὶ ἐξανθήσει καὶ ἀγαλλιάσε
τὰ ἔρημα τοῦ ἰορδάνου. ἡ δόξα Ϝ λιβάνου ἐδόθη αὐ
τῇ. καὶ ἡ τιμὴ τοῦ καρμήλου. καὶ ὁ λαὸς μου ὄψεται τὴν δόξαν
κυρίου. καὶ τὸ ὕψος τοῦ θεοῦ. ἰσχύσατε χεῖρες ἀνειμέναι. καὶ γόνατα
τα παραλελυμένα. παρακαλέσατε οἱ ὀλιγόψυχοι τῇ σχυοίᾳ.
ἰσχύσατε μὴ φοβεῖσθε, ἰδοὺ ὁ θεὸς ὑμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσι
καὶ ἀνταποδώσει. αὐτὸς ἥξει καὶ σώσει ὑμᾶς τότε ἀνοιχθήσον
ται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὦτα κωφῶν ἀκουσθήσονται. τότε ἁλεῖ
ὡς ἔλαφος ὁ χωλὸς. καὶ τρανὴ ἔσαι γλῶσσα μογγιλάλων. ὅτι
ἐῤῥάγη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ καὶ φάραγξ ἐν γῇ διψώσῃ. καὶ ἔσαι
ἡ ἄνυδρος εἰς ἕλη. καὶ εἰς τὴν διψῶσαν γῆν, πηγαὶ ὑδάτων ἔσαι.
ἐκεῖ εὐφροσύνη ὀρνίων, ἐπαύλις καλάμου καὶ ἕλη ἔσαι
ἐκεῖ ὁδὸς καθαρὰ, καὶ ὁδὸς ἁγία κληθήσεται. καὶ οὐ μὴ παρέλ
θῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος. οὐδὲ ἔσαι ἐκεῖ ὁδὸς ἀκάθαρτος. οἱ δὲ ἐπι
πορευόμενοι πορεύσονται ἐν αὐτῇ, καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσι. καὶ οὐκ

προνομήν. διὰ τοῦτο πολλοὶ χαλεπὴ προνομὴν ποιήσουσιν. καὶ οὐ μὴ
κοπιάσω, ἀφιεὶς γὰρ αὐτοῖς ἡ ἁμαρτία. οἰκήσουσιν ὁ λαὸς ἐνοικῶν
ἐν αὐτῇ.

Κεφ. λδ. 34.

ΠΡοσάγετε ἔθνη. καὶ ἀκουσάτε ἄρχοντες. ἀκουσά-
τω ἡ γῆ καὶ οἱ ἐν αὐτῇ ἡ οἰκουμένη ὁ λαὸς ὁ ἐν αὐ-
τῇ. διότι θυμὸς κυρίου ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη καὶ ὀργὴ
ἐπὶ πᾶν ἀριθμὸν αὐτῶν τοῦ ἀπολέσαι αὐτοὺς καὶ παραδοῦναι αὐ-
τοὺς εἰς σφαγήν. οἱ δὲ τραυματίαι αὐτῶν, ῥιφήσονται, καὶ οἱ νε-
κροὶ. καὶ ἀναβήσεται αὐτῶν ἡ ὀσμή. καὶ βραχήσεται τὰ ὄρη
ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν. καὶ τακήσονται πᾶσαι αἱ δυνάμεις τοῦ
οὐρανοῦ. καὶ ἐλιγήσεται ὁ οὐρανὸς, ὡς βιβλίον καὶ πάντα τὰ
ἄστρα πεσεῖται ὡς φύλλα ἐξ ἀμπέλου. καὶ ὡς πίπτει φύλλα ἀπὸ
συκῆς ἐμεθύσθη ἡ μάχαιρά μου ἐν τῷ οὐρανῷ. ἰδοὺ ἐπὶ τὴν ἰ-
δουμαίαν καταβήσεται καὶ ὃν λαὸν τῆς ἀπωλείας μου κρί-
σεως. ἡ μάχαιρα τοῦ κυρίου, ἐνεπλήσθη αἵματος. ἐπαχύνθη ἀπὸ
στέατος ἀπὸ ἄρνα καὶ τράγων, καὶ ἀπὸ στέατος τράγων
καὶ κριῶν. ὅτι θυσία τῷ θεῷ ἐν Βοσὸρ, καὶ σφαγὴ μεγάλη ἐν
τῇ ἰδουμαίᾳ. καὶ συμπεσοῦνται οἱ ἀφοὶ μετ' αὐτῶν καὶ οἱ κρι-
οί. καὶ οἱ ταῦροι. καὶ μεθυσθήσεται ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ αἵματος καὶ τὸ
χῶμα αὐτῆς καὶ ἀπὸ τοῦ στέατος αὐτῶν ἐμπλησθήσεται, ἡμέρα
γὰρ κρίσεως κυρίου καὶ ἐνιαυτὸς ἀνταποδόσεως κρίσεως σι-
ών. καὶ στραφήσονται αἱ φάραγγες αὐτῆς εἰς πίσσαν, καὶ ἡ γῆ αὐ-
τῆς εἰς θεῖον. καὶ ἔσται ἡ γῆ αὐτῆς ὡς πίσσα καιομένη νυκτὸς καὶ
ἡμέρας, καὶ οὐ σβεσθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον. καὶ ἀναβή-
σεται ὁ καπνὸς αὐτῆς ἀνὰ γενεὰς αὐτῆς ἐρημωθήσεται. καὶ
εἰς χρόνον πολὺν ἐρημωθήσεται, καὶ κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ ὄρ-
νια καὶ ἐχῖνοι καὶ ἴβεις καὶ κόρακες, καὶ ἐπιβλεθήσεται ἐπ'
αὐτὴν σπαρτίον γεωμετρίας ἐρήμου. καὶ ὀνοκένταυροι οἰκήσου-
σιν ἐν αὐτῇ. οἱ ἄρχοντες αὐτῆς οὐκ ἔσονται. οἱ γὰρ βασιλεῖς αὐ-

χ.ιϐ. Ἡ δὲ ὑπὸ τοῦ Λίβανος, ἐγένετο ὡς ἔρημος ὁ ἀγρὸς Φαρμὲλ ἔσται
καὶ Γαλιλαία καὶ ὁ Χάρμηλος. νῦν ἀναστήσομαι λέγει κύριος. νῦν
δοξασθήσομαι νῦν ὑψωθήσομαι. νῦν ὀφθήσομαι. νῦν ἀναθηήσεσθε
ματαία ἔσται ἡ ἰσχὺς τῶν πνευμάτων ὑμῶν. πῦρ κατέδεται ὑμᾶς
καὶ ἔσονται ἔθνη κατακεκαυμένα. ὡς ἀσαυθὰ ἐν ἀγρῷ ἐρημίᾳ
ἡ καὶ κατακεκαυμένη. ἀκηδιάσονται οἱ πόρρωθεν, καὶ ἐπιγνώσονται
γνώσονται οἱ ἐγγίζοντες τὴν ἰσχύν μου. ἀπέστησαν οἱ ἐν σιὼν ἄνο-
μοι. λήψεται τρόμος τοὺς ἀσεβεῖς. τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν ὅτι πῦρ
καίεται. τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν ἐν τούτοις ἐν αἰωνίοις, πορεύεσθε ὁμοίως
ἐν δικαιοσύνῃ. λαλῶν εὐθείαν ὁδόν. μισῶν ἀνομίαν καὶ ἀδικί-
αν, καὶ τὰς χεῖρας ἀποσείσομαι ἀπὸ δώρων. βαρύνων τὰ ὦτα,
ἵνα μὴ ἀκούσῃ κρίσιν αἵματος. καμμύων τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐ-
τῶν, ἵνα μὴ ἴδῃ ἀδικίαν. ὗτος οἰκήσει ἐν ὑψηλῷ πετρα-
πέτραις ἰσχυρᾶς. ἄρτος αὐτῷ δοθήσεται καὶ τὸ ὕδωρ αὐτοῦ πιστόν.
βασιλέα μετὰ δόξης ὄψεσθε, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ὄψονται
γῆν πόρρωθεν. ἡ ψυχὴ ὑμῶν μελετήσει φόβον. ποῦ ἐστιν γραμ-
ματιστής. ποῦ ἐστιν οἱ συμβουλευόμενοι. ποῦ ἐστιν ὁ ἀριθμῶν τοὺς
συναγομένους μικρὸν καὶ μέγαν λαόν. ᾧ οὐ συνεβουλεύσαντο οὐ
δὲ ἤκουσαν βαθύφωνον. ὃς τε μὴ ἀκούσεται λαὸς πεφαυλισμένος. καὶ
ἀκ ἔστι ἴδειν ἀκουόντα σύνεσιν. ἰδοὺ σιὼν ἡ πόλις ἡ σωτήριον ἡ ἐ-
μῶν. οἱ ὀφθαλμοί σου ὄψονται Ἰερουσαλὴμ πόλις πλουσία. σκη-
νὴ αἳ οὐ μὴ σφηδήσουσιν. οὐ δὲ μὴ κινηθῶσιν. οἱ πάσσαλοι τῆς σκη-
νῆς αὐτῆς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον. οὐ δὲ τὰ σχοινία αὐτῆς οὐ μὴ
σφαρᾶσῶσιν. ὅτι τὸ ὄνομα κυρίου μέγα ὑμῖν. τόποις ὑμῖν ἔσται
ποταμοὶ καὶ διώρυγες πλατεῖς καὶ εὐρύχωροι. οὐ πορεύσεται τοῦ
τὴν τὴν ὁδὸν, οὐδὲ πορεύσεται πλοῖον ἐλαύνον. ὁ γὰρ θεὸς ἡμῶν
μέγας ἐστίν. οὐ παρελεύσεται με κύριος κριτὴς ἡμῶν κύριος ἄρ-
χων ἡμῶν κύριος βασιλεὺς ἡμῶν. κύριος αὐτὸς, ἡμᾶς σώσει.
ἐρράγησαν τὰ σχοινία σου, οὐκ ἐνίσχυσαν. ὁ ἱστός σου, ἐκλι-
νεν. οὐ χαλάσει τὰ ἱστία. οὐδὲ ἀρεῖ σημεῖον, ἕως ἂν παραφοβηθῇ

πλεῦτον πόλεως ἀφρόβυσιν, οἴκους ἐπιθυμητούς. καὶ ἔβυτα. καὶ κᾶμα ωῆλαι ἕως τῦ αἰῶνος. εὐφροσύνη ὄναν ἀγρίων βοσκήματα ποιμένων. ἕως ἂν ἔλθη ἐφ' ὑμᾶς πνεῦμα ἀφ' ὑψηλῦ. καὶ ἔσται ἔρημος ὁ χέρμελ. καὶ ὁ χέρμελ, ὡς ἁμυλὼν λογισθήσεται. καὶ ἀναπαύσεται ἐν τῇ ἐρήμῳ κρίμα. καὶ δικαιοσύνη ἐν τῷ χαρμήλῳ καθιεῖται καὶ ἔσται τὰ ἔργα τῆ δικαιοσύνης εἰρήνη. καὶ χρατήσει ἡ δικαιοσύνη ἀνάπαυσιν, καὶ πεποιθότες ἔβυται. ἕως ἀῶνος. καὶ καθιεῖται ὁ λαὸς αὐτῦ, ἐν πόλει εἰρήνης. καὶ ἐνοικήσει πεποιθώς. καὶ ἀναπαύβυ). μετὰ πλεύτου ὀλίγου χάλαζα ἐὰν καταβῇ, ὃς ἐφ' ὑμᾶς ὄξει. καὶ ἔβυται. οἱ ἐνοικοῦντες ἐν τοῖς ἁμυλοῖς πεποιθότες, ὡς οἱ ἐν τῇ πεδινῇ. μακάριοι οἱ σπείροντες ἐπ' ὕδωρ. ὃ βοῦς, καὶ ὄνος πατεῖ.

Κεφάλαιον. λγ. 33.

Ναὶ τοῖς ταλαιπωρῦσιν ὑμᾶς. ὑμᾶς ὁ ἀδικεῖς πρὶν ταλαιπωρῆσαι. καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ὃς ἀθετεῖ. ὀλιγόβυται, οἱ ἀθεβοῦντες, καὶ παραδοθήβυ). καὶ ὡς σὴς ἐφ' ἱματίῳ, οὕτως ὑπηθήβυται. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ὃν σὲ ἐπεπόιθαμεν. ἐγενήθη τὸ σπέρμα τῶν ἀπολλυόντων εἰς ἀπώλειαν. καὶ ὁ σωτηρία ὑμῶν ἐν καιρῷ θλίψεως. σὸς φωνῆ φόβυ συ. ἐξισχύσαν λαοὶ ἀπὸ φόβυ βυ, καὶ διασπαρήσαν τὰ ἔθνη. νῦν δὲ σωαχθήσεται τὰ σκύλα ὑμῶν μικρὸ καὶ μεγάλω, ὃν τρόπον ἁλίζυς συναγάγη ἀκρίδας, οὕτως ἐμπαίξεται ὑμῖν. ἄγιος ὁ θεὸς ὁ καθιεὶς ἐν ὑψηλοῖς ἐνεπλήσθη σιὼν κρίσεως καὶ δικαιοσύνης ἐν νόμῳ παραδοθήβυ). ἐν θησαυροῖς ἡ σωτηρία ὑμῶν ἐκλεκτὴ σοφία καὶ ἐπιστήμη καὶ εὐσέβεια πρὸς τὸ κύριον. θεοί ἐστι θυσαυροὶ δικαιοσύνης. ἰδοὺ δὴ ἐν τῷ φόβῳ ὑμῶν, ὃ βοι φοβηθήβυ). οὐκ ἐκβοήσουβοηθήβυ), ἀφ' ὑμῶν, ἄγγελοι εἰρήνης ἀπικράλη βυ), παρακαλοῦντες ἐν ὀδύνῃ πικρῶς κλαίοντες. ἐρημωθήβυ) καὶ αἱ ὁδοὶ πίπαυται ὁ φόβος τῶν ἐθνῶν. καὶ ἡ πρὸ ὄψεως σβεσθήκη ἀπὸ γῆς. καὶ ἵνα μὴ λογισθήσεται αὐτοὺς ἀνθρώπους. ἐπίνυθησεν ὁ

χαρα ἀνδρὸς· οὐ δ μάχαρα ἀνθρώπου καταφάγῃ ἀπρόφ-
ᾳ φεύξεται ἐκ ἀπὸ προσώπου μαχαίρας· οἱ δ νεανίσκοι ἰδόν-
τα ἐς ὕβριμα· πίπτα γὰρ πεπληφθήσονται, ὡς χάρακι ᾗ ἥτ[ε]ῃ
θήσονται· ὁ δ φεύγων ἀλώσεται· Τάδε λέγει κύριος· μακάρι-
ος ὃς ἔχει ἐν σιὼν σπέρμα· καὶ οἰκέτας ἐν ἱερουσαλήμ.

Κεφάλαιον· λβ· 32·

Δοὺ γὰρ βασιλεὺς δίκαιος βασιλεύσῃ, καὶ ἄρχον
τες μετὰ κρίσεως ἄρξουσι, καὶ ἔσται ὁ ἄνθρωπος
κρύπτων τοὺς λόγους αὐτῦ· καὶ χρυβήσεται, ὡς ἀφ-
ὸλαβὼ φερομένου· καὶ φανήσεται ἐν σιὼν, ὡς ποταμὸς φερο
μένος ἐνδοξος ἐν γῇ διψώσῃ· καὶ οὐκέτι ἰδόντα πεποιθότες
ἐπ' ἀνθρώπῳ· ἀλλὰ τὰ ὦτα ἀκουόν δώσουσι· καὶ ἡ καρδία τ
ἀθενούντων, προσέξῃ τῷ ἀκουόν· καὶ αἱ γλῶσσαι αἱ ψελλίζουσαι
ταχὺ μαθόντες λαλεῖν ἐρήνω· καὶ οὐκέτι μὲ ἄπασι δο μα
ρῷ ἀρχόν· καὶ οὐκέτι μὴ ἄπασιν οἱ ὑπηρέται ὦσι, σίγα· ὁ δ
μωρὸς, μωρὰ λαλήσει καὶ ἡ καρδία αὐτῦ μάταια νοήσει τῦ
σωτελεῖν ἄνομα· καὶ λαλεῖν πρὸς κύριον πλάνησιν· τῦ σβέ-
σαι τὸν πεῖναν ψυχὰς πανώσει, καὶ τὰς ψυχὰς τὰς διψώσας κενὰς
ποιήσει· ἡ γὰρ βουλὴ τῶν πονηρῶν, ἄνομα βουλεύσεται, κατα
φθεῖραι ταπεινοὺς ἐν λόγοις ἀδίκοις· καὶ σβέσαι δίκαιον λόγους
ταπεινῶν, ἐν κρίσει· οἱ δ εὐσεβὲς, σωτηρίαν βουλεύσονται· καὶ αὕ
τη ἡ βουλὴ μενεῖ· Γυναῖκες πλούσιαι, ἀνάστητε καὶ ἀκούσα
τε τῆς φωνῆς μου· θυγατέρες ἐν ἐλπίσι ἀκούσατε λόγους μῦ·
ἡμέρας ἐνιαυτὸν μνείαν ποιήσασθε· ἐν ὀδύνῃ μετ' ἐλπίδος ἀνά
λωμα ὁ πυγμητός· πέπαυται ὁ τρύγητος· οὐκέτι μὴ ἔλθῃ· ἔκ
στητε, λυπήθητε· αἱ πεποιθῦαι, ἐκλύσασθε· γυμναὶ γένεσθε· πε
ριζώσασθε σάκκους τὰς ὀσφύας καὶ ἐπὶ τῶν μαστῶν κόπτεσθε·
ἀπὸ ἀγρῦ ἐπιθυμήματος, καὶ ἀμπέλου γονήματος· ἡ γῆ τῦ
λαοῦ μου, ἄκανθα καὶ χόρτος ἀναβήσεται· καὶ ἐκ πάσης οἰκίας
εὐφροσύνη ἀρθήσεται πόλις πλουσία· οἶκοι ἐγκαταλελειμμένοι

καὶ ἐν θυμῷ τῷ βραχίονος αὐτῶ, λιξεται μετὰ θυμοῦ καὶ ὀργῆς καὶ φλογὸς κατεδιούσης κεραυνώσει δικαίως. καὶ ὡς ὕδωρ καὶ χάλαζα συγκαταφερομένη βίᾳ. σὺ γὰρ τῇ φωνῇ κυρίου, ὑπτιωθήσονται ἀσσύριοι τῇ πληγῇ ᾗ ἂν πατάξῃ αὐτούς. καὶ ἔσαι αὐτοῖς κυκλόθεν. ὅθεν ἦν αὐτῶν ἡ ἐλπὶς τοῦ βοηθεῖας. ἐφ' ἣν αὐτὸς ἐπεποίθη. αὐθὶ μετὰ τυμπάνων καὶ κιθάρας πολεμήσουσιν αὐτοῖς ἐκ μεταβολῆς. ἃ γὰρ πρὸ ἡμερῶν ἀθετηθήσῃ. μὴ καὶ σὺ ἡμιμάθη βασιλεύων, φαύραγγα βαθείαν; ξύλα κείμενα. πῦρ καὶ ξύλα πολλὰ, ὁ θυμὸς κυρίου, ὡς φάραγξ ὑπὸ θείου καιομένη.

Κεφάλαιον. λα. 31.

Ὑαὶ οἱ καταβαίνοντες εἰς αἴγυπτον τοῦ βοηθῆσαι. οἱ ἐφ' ἵπποις πεποιθότες, καὶ ἐφ' ἅρμασιν. ἔσι δὲ πολλὰ καὶ ἐφ' ἵπποις πλῆθος σφόδρα. καὶ οὐκ ἤκουσαν πεποιθότες τοῦ ἁγίου ἰσραὴλ, καὶ τὸν θεὸν οὐκ ἐζήτησαν. καὶ αὐτὸς σοφὸς, ἤγαγεν ἐπ' αὐτοὺς κακά. καὶ ὁ λόγος αὐτῶ, ὃ μὴ ἀθετηθῇ. καὶ ἐπαναστήσεται ἐπ' οἴκους ἀνθρώπων πονηρῶν. καὶ τοῦ τὴν ἐλπίδα αὐτῆ τὴν ματαίαν, αἰγύπτιον ἄνθρωπον, καὶ ὃ θεόν. ἵππον ἅρκος, καὶ οὐκ ἔσι βοήθεια. ὁ δὲ κύριος ἐπάξει τὴν χεῖρα αὐτῶ ἐπ' αὐτοὺς καὶ κοπιάσουσιν οἱ βοηθοῦντες. καὶ ἅμα πάντες ἀπολοῦνται μαχαίρᾳ. ὅτι οὕτως εἶπέ μοι κύριος ὃν τρόπον ὅταν βόσῃ ὁ λέων. ἢ ὁ σκύμνος τοῦ τῇ θύρᾳ ᾗ ἔλαβε, καὶ κεκράξῃ ἐπ' αὐτῷ. ἕως ἂν ἐμπλησθῇ τὰ ὄρη τῆ φωνῆς αὐτῶ. καὶ ὑπτιώθησαν καὶ τὸ πλῆθος τῆ θυμοῦ ἐπ[ο]ήθησαν. οὕτως καταβήσεται κύριος πολεμῆσαι ἐπὶ σιὼν. καὶ τὰ ὄρη αὐτῆ, ὡς ὄρνεα πετόμενα, οὕτως ὑπερασπιεῖ κύριος σκεπάσει ὑπὲρ ἰερουσαλήμ. ὑπερασπιεῖ, καὶ ἐξελεῖται καὶ περιποιήσεται, καὶ σώσει. ἐπιστράφητε οἱ τὴν βαθεῖαν βουλὴν βουλεύόμενοι, καὶ ἀνόμου ἡοὶ ἰσραὴλ, ὅτι τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπαρνηθήσονται οἱ ἄνθρωποι τὰ χρυσοῦ τὰ ἀργυρᾶ, καὶ τὰ χρυσοῦ τὰ χρυσᾶ, ἃ ἐποίησαν αἱ χεῖρες αὐτῶν καὶ πεσεῖται ἀσσύριος οὐ μὴ

ὅτι λαὸς ἅγιος ἐν σιὼν οἰκήσει. καὶ ἱερουσαλὴμ μὴ κλαύσῃ θρηνῶν ἐλεήσων μὲ ἐλεήσῃ σε τὴν φωνὴν τῆς κραυγῆς σου ἡνίκα ἐὰν ἀκούσῃ σου. καὶ δώσει κύριος ὑμῖν ἄρτον θλίψεως, καὶ ὕδωρ στενόν. καὶ οὐκέτι μὴ ἐγγίσασί σοι, οἱ πλανῶντές σε. ὅτι οἱ ὀφθαλμοί σου ὄψονται τοὺς πλανῶντάς σε. καὶ ὦτά σου ἀκούσονται τοὺς λόγους τῶν ὀπίσω σε πλανησάντων. οἱ λέγοντες, αὕτη ἡ ὁδὸς πορεύεσθε ἐν αὐτῇ. ἄτε δεξιὰ ἄτε ἀριστερά. καὶ μιανεῖς τὰ ἀφωλα τὰ περιεργυρωμένα καὶ τὰ περικεχρυσωμένα λεπτὰ ποιήσεις. καὶ λικμήσεις, ὡς ὕδωρ ἀπὸ καθημένης. καὶ ὡς κόπρον ὧσαι αὐτά. τότε ἔσαι ὁ ὑετὸς τοῦ σπέρματι σου τῆς γῆς σου. καὶ ὁ ἄρτος τοῦ γενήματος τῆς γῆς σου, ἔσαι πλησμονὴ καὶ λιπαρός. καὶ βοσκηθήσεταί σου τὰ κτήνη τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τόπον πίονα. καὶ εὐρύχωρον. οἱ ταῦροι ὑμῶν καὶ οἱ βόες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν γῆν φαγονται ἄχυρα ἀνάπεπoιημένα ἐν κοσκίνῳ λελικμημένῃ. καὶ ἔσαι ἐπὶ πάντες ὄρους ὑψηλοῦ, καὶ ἐπὶ πάντες βουνοῦ μετεώρου. ὕδωρ σχεδορροῦν ὁμβρον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅταν ἀπόλωνται πολλοί. καὶ ὅταν πέσωσι οἱ πύργοι. καὶ ἔσαι τὸ φῶς τῆς σελήνης, ὡς τὸ φῶς τοῦ ἡλίου καὶ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου ἑπταπλάσιον ἐν τῇ ἡμέρᾳ. ὅταν ἰάσηται κύριος τὸ σύντριμμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. καὶ τὴν ὀδύνην τῆς πληγῆς σου ἰάσεται. ἰδοὺ τὸ ὄνομα κυρίου ἔρχεται σὺν χρόνῳ πολλῷ καὶ μένος θυμός. μετὰ δόξης τὸ λόγιον τὰ χείλεα αὐτοῦ τὸ λόγιον ὀργῆς πλήρες. καὶ ἡ ὀργὴ τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ, ὡς πῦρ ἔδεται. καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, ὡς ὕδωρ ἐν φάραγγι σύρον, ἕξει ἕως τοῦ τραχήλου, καὶ διαιρεθήσεται τὸ παράξενον ἔθνη τοῦ πλανήσαι μετάλλα καὶ διώξεται αὐτοὺς πλάνησις. καὶ λήψεται αὐτούς, κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ. μὴ διασπασθῆς, σὺ ὑμᾶς εὐφράνεται, καὶ ἐστρενέται ἐς τὰ ἅγιά μου διασπασθῆς ὡσεὶ ἑορτάζοντας. καὶ ὡσεὶ εὐφρανομένους ἐσκληθῆν. μετὰ αὐλοῦ ἐς τὸ ὄρος κυρίου πρὸς τὸν θεὸν τοῦ ἰσραήλ. καὶ ἀκουστὴν ποιήσει κύριος τὴν δόξαν τῆς φωνῆς αὐτοῦ.

ἐπὶ ὄναν καὶ καμήλων τὴν πλοῦτον αὐτῶν. πρὸς ἔθνος, ὃ οὐκ ὠφελήσουσιν αὐτοὺς εἰς βοήθειαν ἀλλὰ εἰς αἰσχύνην καὶ ὀνείδισμον. αἰχμὴ ἥλοι μάταια καὶ κακὰ ὠφελήσουσιν ὑμᾶς. ἀπάγγειλον αὐδῆτε ὅτι μετάβασις ἡ παράκλησις ὑμῶν αὕτη. νῦν δὲ καθίσας γράψον ἐπὶ πυξίν ταῦτα. καὶ εἰς βιβλίον, ὅπως ἔσται εἰς ἡμέρας καιροῦ τοῦ τα. καὶ ἕως εἰς τὸν αἰῶνα. ὅτι ὁ λαὸς ἀπειθὴς ἐστιν. υἱοὶ ψευδεῖς, εἰ οὐκ ἠβούλοντο ἀκούειν τὸν νόμον τοῦ θεοῦ. οἱ λέγοντες τοῖς προφήταις μὴ ἀναγγέλλετε ἡμῖν, καὶ βλέπουσι τὰ ὁράματα ὁρῶσι, μὴ λαλήτε ἡμῖν, ἄλλα ἡμῖν λαλήτε, καὶ ἀναγγέλλετε ἡμῖν πλάνησιν. καὶ ἀποστρέψατε ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ταύτης. ἀφέλετε ἀφ' ἡμῶν τὸν γῆβον τοῦτον, καὶ ἀφέλετε ἀφ' ἡμῶν τὸ λόγιον τοῦ ἰσραήλ. σχετλιάζουσι λέγει κύριος ὁ ἅγιος τοῦ ἰσραήλ. ὅτι ἠπειθήσατε τοῖς λόγοις τούτοις καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ ψεῦδος. καὶ ὅτι ἐγόγγυσας, καὶ πεποιθὼς ἐγένου ἐπὶ τῷ λόγῳ τούτῳ. σχετλιάζουσι τοῦτο ἔσται ὑμῖν ἡ ἁμαρτία αὕτη. ὡς τεῖχος πίπτον παραχῆμα πόλεως ὀχυρᾶς ἐλλωκύλιας. ἧς παραχῆμα πάρεστι τὸ πτῶμα καὶ τὸ πτῶμα αὐτῆς ἔσται ὡς σύντριμμα ἀγγείου ὀστρακίνου, ἐκτεθραυσμένου λεπτοῦ. ὡς τε μὴ εὑρεῖν ἐν αὐτοῖς ὄστρακον. ἐν ᾧ πῦρ ἀρεῖς καὶ ἐν ᾧ ἀποσυρεῖς ὕδωρ μικρόν. οὕτω λέγει κύριος κύριος ὁ ἅγιος τοῦ ἰσραήλ. ὅταν ἀποστραφεὶς ἡσυχάσῃς, τότε σωθήσῃ καὶ γνώσῃ ποῦ ἦσθα, ὅτε ἐπεποίθεις ἐπὶ τοῖς ματαίοις. ματαία ἡ ἰσχύς ὑμῶν ἐγενήθη, καὶ οὐκ ἠβούλεσθε ἀκούειν. ἀλλ' ἆπατε ἐφ' ἵπποις φεύξομεθα. σχετλιάζουσι τοῦτο φεύξεσθε καὶ ἆπατε ἐπὶ κούφοις ἀναβάτας ἀναβησόμεθα. σχετλιάζουσι τοῦτο κούφοι ἔσονται οἱ διώκοντες ὑμᾶς. χίλιοι σχετλιάζουσι φωνὴν ἑνὸς φεύξονται. καὶ σχετλιάζουσι φωνὴν πέντε φεύξονται πολλοί. ἕως ἂν καταλειφθῆτε, ὡς ἰσὸς ἐπ' ὄρους. καὶ ὡς σημεῖον φέρων ἐπὶ βουνοῦ. καὶ πάλιν μνησθεὶς ὁ θεὸς τοῦ οἰκτιρῆσαι ὑμᾶς. καὶ σχετλιάζουσι τοῦτο ὑψωθήσεται τοῦ ἐλεῆσαι ὑμᾶς. διότι κριτὴς κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. μακάριοι οἱ ὑπομένοντες ἐν αὐτῷ.

καὶ ἡ χέρμελ, εἰς δρυμὸν λογισθήσεται. καὶ ἀκουσθήσονται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κωφοὶ λόγους βιβλίων· καὶ οἱ ἐν τῷ σκότει, καὶ οἱ ἐν τῇ ὁμίχλῃ, ὀφθαλμοὶ τυφλῶν ἄψονται, καὶ ἀγαλλιάσονται οἱ πτωχοὶ σὺν κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ· καὶ οἱ ἀπηλπισμένοι τῶν ἀνθρώπων, ἐμπλησθήσονται εὐφροσύνης· ἐξέλιπεν ἄνομος, καὶ ἀπώλετο ὑπερήφανος· καὶ ἐξολεθρευθήσονται οἱ ἀνομοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ οἱ ποιοῦντες ἁμαρτίαν ἀνθρώπους ἐν λόγῳ· πάντες ὑβρίζοντες ἐν πύλαις παρόσκωμμα θήσουσιν. ὅτι ἐπλανήθησαν ἐπ' ἀδίκοις δίκαιον· σὺν τούτοις τάδε λέγει κύριος, ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακὼβ ὃν ἀφώρισα ἐξ Ἀβραάμ· οὐ νῦν αἰσχυνθήσεται Ἰακώβ· οὐ δὲ νῦν τὸ πρόσωπον μεταβαλεῖ Ἰσραήλ. ἀλλ' ὅταν ἴδωσι τὰ τέκνα αὐτῶν τὰ ἔργα μου, ἐν ἐμοὶ ἁγιάσουσι τὸ ὄνομά μου· καὶ ἁγιάσουσι τὸν ἅγιον Ἰακὼβ· καὶ ἐν θεῷ τοῦ Ἰσραὴλ φοβηθήσονται· καὶ γνώσονται οἱ πλανώμενοι τῷ πνεύματι σύνεσιν· οἱ δὲ γογγύζοντες, μαθήσονται ὑπακοήν· καὶ αἱ γλῶσσαι αἱ ψελλίζουσι, μαθήσονται λαλεῖν εἰρήνην.

Κεφάλαιον. λ. 30.

Καὶ τέκνα ἀποστάται· τὰ δὲ λέγει κύριος· ἐποίησε βουλὴν οὐ δι' ἐμοῦ· καὶ συνθήκας οὐ σὺν τῷ πνεύματός μου· προσθεῖναι ἁμαρτίας ἐφ' ἁμαρτίας· οἱ πορευόμενοι καταβῆναι εἰς Αἴγυπτον, ἐμοῦ δὲ οὐκ ἐπερώτησαν βοηθοῦντες ὑπὸ φαραὼ, καὶ σκεπασθῆναι ὑπὸ αἰγύπτιον. ἔσται γὰρ ὑμῖν σκέπη φαραὼ εἰς αἰσχύνην, καὶ θλῖψις πεποιθόσιν ἐπ' Αἴγυπτον, ὄνειδος. ὅτι ἐστὶν ἐν τάνει ἄρχοντες ἄγγελοι πονηροί· μάτην κοπιάσουσι πρὸς λαὸν οὗ οὐκ ὠφελήσει αὐτοὺς εἰς βοήθειαν ἀλλὰ εἰς αἰσχύνην καὶ ὄνειδος.

ΟΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΤΕΤΡΑΠΟΔΩΝ ΤΩΝ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Ἐν τῇ θλίψει καὶ τῇ στενοχωρίᾳ, λέων καὶ σκύμνος. λιόντος καὶ θηρίου καὶ ἀσπίδος, καὶ ἔκγονα ἀσπίδων πετομένων, οἱ ἔφερον

ἐνιζόμενος ἐν ὕπνῳ. ὁ πλοῦτος ἁπάντων τῶν ἐθνῶν ὅσοι ἐπεσράτευσαν ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ πάντες οἱ στρατευόμενοι ἐπὶ ὄρος Σιὼν λήμψ. καὶ πάντες οἱ σωζόμενοι ἐπ' αὐτήν, καὶ οἱ θλίβοντες αὐτὴν. καὶ ὡς οἱ ἐν τῷ ὕπνῳ πίνοντες καὶ μεθύοντες. καὶ ἐξ αὐτῶν πάντων, μάταιον ἔνυπνιον. καὶ ὃν τρόπον ἐνυπνιάζεται ὁ διψῶν, ὡς ὁ πίνων, καὶ ἐξανασὰς, ἕως διψᾷ, καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν κενῷ ἤλπισεν, οὕτως ἔσται ὁ πλοῦτος τῶν ἐθνῶν πάντων, ὅσοι ἐπεστράτευσαν ἐπὶ τὸ ὄρος Σιών. ἐκλύθητε καὶ ἔκλητε. καὶ κραπαλήσατε, ὄχι ἀπὸ σίκερα οὐ δὲ ἀπὸ οἴνου. ὅτι πεποτίκεν ὑμᾶς κύριος πνεύματι κατανύξεως. καὶ καμμύσει τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ τοὺς προφήτας αὐτῶν, καὶ τοὺς ἀρχόντας αὐτῶν, οἱ ὁρῶντες τὰ κρυπτά. καὶ ἔσαι ὑμῖν τὰ ῥήματα πάντα ταῦτα, ὡς οἱ λόγοι τοῦ βιβλίου τοῦ ἐσφραγισμένου τούτου. ὃ ἐὰν δῶσιν αὐτὸ, ἀναγνωθήτω ἐπὶ σεσημένῳ γράμματα, λέγοντος. ἀνάγνωθι ταῦτα καὶ ἐρεῖ, οὐ δύναμαι ἀναγνῶναι. ἐσφράγισται γὰρ καὶ δοθήσεται βιβλίον τοῦτο, ὃς χάρας ἀνθρώπου μὴ ἐπισταμένης γράμματα καὶ ἐρεῖ αὐτῷ. ἀνάγνωθι τοῦτο, καὶ ἐρεῖ, οὐκ ἐπίσταμαι γράμματα. Καὶ εἶπε κύριος. ἐπεὶ ἐγγίζει μοι ὁ λαὸς οὗτος ἐν τῷ στόματι αὐτῶν. καὶ ἐν χείλεσιν αὐτῶν τιμῶσί με. ἡ δὲ καρδία αὐτῶν, πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ. μάτην δὲ σέβονταί με. διδάσκοντες ἐντάλματα ἀνθρώπων καὶ διδασκαλίας. διὰ τοῦτο ἰδοὺ προσθήσω τοῦ μεταθεῖναι τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ μεταθήσω αὐτοὺς. καὶ ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν κρύψω. οὐαὶ οἱ βαθέαν βουλὴν ποιοῦντες καὶ οὐ διὰ κυρίου. οὐαὶ οἱ ἐν κρυφῇ βουλὴν ποιοῦντες. καὶ ἔσαι ἐν σκότει τὰ ἔργα αὐτῶν. καὶ ἐροῦσι τίς ἑώρακεν ἡμᾶς, καὶ τίς ἡμᾶς γνώσεται, ἢ δι' ἡμᾶς ποιεῖ ἄμμι. οὐχ ὡς πηλὸς τοῦ κεραμέως λογισθήσεται, μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι αὐτὸ, οὐ σύ με ἔπλασας, ἢ τὸ ποίημα τῷ ποιήσαντι, οὐ συνετῶς με ἐποίησας; σύνεσις μικρὸν καὶ μεταθήσεται ὁ λίβανος, ὡς τὸ ὄρος τὸ χερμέλ-

καὶ ἡ ἁρπαία αὐτῶν ἀλλοτρία. καὶ ἡμεῖς μὴ εὐφρανθέντες. μὴ ὃ
ἰσχυσάτωσαν ὑμῶν οἱ ἁμαρτωλοί. διὸ τὰ σωτετελεσμένα καὶ σω
τετμημένα πράγματα ἤκουσα παρὰ κυρίου σαβαὼθ. ἃ ποιή-
σω ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. ἐνατίζεσθε καὶ ἀκούετε ἀκούετε τῆς φωνῆς
μου. προσέχετε καὶ ἀκούετε τοὺς λόγους μου, μὴ ὅλως τὴν ἡ
μέραν μέλλῃ ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν, ἢ σπόρον προετοιμάσαι
πρὶν ἐργάσασθαι τὴν γῆν. οὐχ ὅταν ὁμαλίσῃ τὸ πρόσωπον
αὐτῆς, τότε σπείρει μικρὸν μελάνθιον, ἢ κύμινον. καὶ πάλιν σπεί
ρει πυρὸν καὶ κεκριθήν, καὶ κέγχρον καὶ ζεαν ἐν τοῖς ὁρίοις σου. καὶ
παιδεύθήσῃ κρίματι θεοῦ σου, καὶ εὐφρανθήσῃ. οὐ μὴ μὰ σκλη
ρότητος καθαιρεῖται τὸ μελάνθιον. οὐ δὲ τροχὸς ἁμάξης περιά
ξει ἐπὶ κύμινον. ἀλλὰ ῥάβδῳ τιπάσεται τὸ μελάνθιον. τὸ ὃ κύ
μινον, μὰ ἄρτος βρωθήσεται. ὃ γὰρ ἐς τὸν αἰῶνα ἐγὼ ὑμῖν ὀρ
γισθήσομαι. οὐ ὃ φωνὴ τῆς πικρίας μὴ καταπατήσῃ ὑμᾶς. καὶ
ταῦτα παρὰ κυρίου σαβαὼθ ἐξῆλθε. τὰ τέρατα βουλευσαθε.
ὕψωσατε ματαίαν παράκλησιν.

Κεφάλαιον. κθ. 29.

Ναὶ πόλις ἀειμνήμων ἐτολέμησε δαβίδ. σωαγ-
γιτε γενήματα ἐνιαυτὸν ἐνιαυτόν. φάγεσθε γὰρ
σὺν μῶαβ. ἐκθλίψω γὰρ ἀριήλ. καὶ ἔσαι αὐτῆς ἡ
ἰσχύς, καὶ ὁ πλοῦτός μοί. καὶ κυκλώσω, ὡς δαβὶδ ἐπὶ σέ.
καὶ βαλῶ περὶ σὲ χάρακα καὶ οἰκοδομήσω. καὶ θήσω πρὸ
σὲ πύργους, καὶ ταπεινωθήσῃ ἐς τὴν γῆν οἱ λόγοι σου. καὶ
ἐς τὴν γῆν οἱ λόγοι σου δυσβήσονται. καὶ ἔσαι, ὡς οἱ φωνοῦντες ἐκ
τῆς γῆς ἡ φωνήσει. καὶ πρὸς ἔ ἕκαστος ἡ φωνὴ σου, ἀδωνήσῃ.
καὶ ἔσαι ὡς κονιορτὸς ἀπὸ προσώπου ὁ πλοῦτός σου τῶν ἀσεβῶν. καὶ
ὡς χνοῦς φερόμενος ὁ πλῆθος τῶν κατασπαστευόντων σε. καὶ
ἔσαι ὡς σημεῖον παραχρῆμα παρὰ κυρίου σαβαὼθ. ἐπισκοπὴ
γὰρ ἔσαι μὰ βροντῆς, καὶ σεισμοῦ. καὶ φωνῆς μεγάλης καὶ
θυελλὶς φερομένη. καὶ φλὸξ πυρὸς κατεσθίουσα. καὶ ἔσαι ὡς ἐνυ-
πνιαζόμενος

τῆς μέθης τῦ σίκερα, ἐπλανήθησαν. τοῦτο ἐστι φάσμα. ἀρὰ ἕ
στται ταύτῳ τὴν βουλὴν, αὕτη γὰρ ἡ βουλὴ ἔνεκα πλεονεξί
ας. τίνι ἀπηγγείλαμεν κακὰ, καὶ τίνι ἀπηγγείλαμεν ἀπελίαν,
οἱ ἀποτεγαλακτισμένοι ἀπὸ γάλακτος, οἱ ἀπεσπασμένοι ἀ
πὸ μαδοῦ. θλίψιν ἐπὶ θλίψιν προσδέχου. ἐλπίδα ἐπ' ἐλπί
δι. ἔτι μικρὸν σὺν φαυλισμὸν χιλίων. σὺν γλώσσης ἑτέρας
ὅτι λαλήσουσι τῷ λαῷ τύτῳ λέγοντός αὐτοῖς τῦτο ἐ ἀνά
παυμα τῷ πέινοντι, καὶ τῦτο ἐ σύντεμμα, καὶ ἔκ ἠθέλησαν ἀ
κθύσαι. καὶ ἔσαι αὐτοῖς ὁ λόγιον τῦ θεοῦ, θλίψις ἐπὶ θλίψιν
ἐλπὶς ἐπὶ ἐλπίδι. ἔτι μικρὸν ἔτι μικρόν. ἵνα πορευσωσι καὶ
πέσωσιν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ σωτευθῶσι, καὶ κινδωνεύσωσι,
καὶ ἁλώσωσι. σὺν τῦτο ἀκθύσατε λόγον κυρίυ ἄνδρες τε
θλιμμένοι, καὶ οἱ ἄρχοντες ἣ λαῦ τύτε, τὸ ἐν ἰερυσαλήμ. ὅτι ἔ
πατε ἐποιήσαμεν σὺν διαθήκην μετὰ τῦ ᾅδου, καὶ μετὰ τῦ θα
νάτου συνθήκας. καταγὶς φερομένη ἐὰν παρέλθη, οὐ μὴ ἐ
πέλθη ἡμῖν. ἐθήκαμεν ψεῦδος τὴν ἐλπίδα ἡμῶν, καὶ τῷ
ψεύδει σκεπασθησόμεθα. διατῦτο οὕτω λέγει κύριος. ἰδὺ ἐγὼ
ἐμβαλῶ εἰς τὰ θεμέλια σιὼν, λίθον πολυτελῆ ἐκλεκτὸν ἀκρο
γωνιαῖον ἔντιμον, εἰς τὰ θεμέλια αὐτῦ. καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ,
οὐ μὴ καταισχυνθῇ. καὶ θήσω κρίσιν εἰς ἐλπίδα καὶ ὁ ἔλεημοσύ
νη μου, εἰς σταθμούς. καὶ οἱ πεποιθότες μάτην ψεύδη. ὅτι ὃ μὴ
παρέλθη ὑμᾶς καταγὶς. μὴ καὶ ἀφέλη ὑμῶν τὴν σὺν θήκην ἣ
θανάτου, καὶ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν ἡ πρὸς τὸν ᾅδην. ὃ μὴ ἐμμένη. κα
ταγὶς φερομένη ἐὰν ἐπέλθη, ἔσεσθε αὐτῇ εἰς καταπάτημα. ὅ
ταν παρέλθη, λήψεται ὑμᾶς. πρωὶ πρωὶ παρελεύσεται ἡμᾶς
καὶ ἐν νυκτὶ ἔσαι ἐλπὶς πονηρά. μάθετε ἀκθύσαν συνοχορεύ
μενοι. οὐ δυνησόμεθα μίχεσθαι αὐτοὶ δὲ ἀδικηθῆναι τῦ ὑμᾶς
σωαχθῆναι. ὅς περ ὄρος ἀσεβῶν ἀνασήσεται κύριος. καὶ
ἔσαι ἐν τῇ φάραγγι γαβαών. μετὰ θυμοῦ ποιήσῃ. τὰ ἔργα
αὐτῦ, πικρίας ἔργον. ὁ ὢ θυμὸς αὐτῦ, ἀλλοτρίας χρήσεται.

τηρίας σου ὃ ἐποίησας ἐν τῇ γῇ. οὐ πεποιήμεθα ἀλλὰ πεποίηνται πάντες οἱ ἐνοικοῦντες ἐν τῇ γῇ. ἀνασήσονται οἱ νεκροὶ καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ. ὅτι δρόσος ἡ παρὰ σοῦ, ἴαμα αὐτῶν ἐστιν. ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται. βαδίζε λαός μου. ἄσιλθε εἰς τὰ ταμιεῖόν σου, ἀποκλῖσον τὴν θύραν σου ἀπορρύβηθι μικρὸν ὅσον ὅσον, ἕως ἂν παρέλθῃ ἡ ὀργὴ κυρίου. ἰδοὺ γὰρ κύριος ἀπὸ τοῦ ἁγίου ἐποίησε τὴν ὀργὴν, ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἀνακαλύψει ἡ γῆ τὸ αἷμα αὐτῆς, καὶ κατακαλύψει τοὺς ἀνῃρημένους.

Κεφ. κζ'. 27.

ΝΤῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὴν μάχαιραν τὴν ἁγίαν καὶ τὴν μεγάλην καὶ τὴν ἰσχυρὰν ἐπὶ τὸν δράκοντα τὸν ὄφιν φεύγοντα. ἐπὶ δὲν δράκοντα ὄφιν σκολιόν. καὶ ἀνελεῖ τὸν δράκοντα. τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἀφιλὸν καλὸς ἐπιθύμημα ἐξάρχει κατ' αὐτῆς. ἐγὼ πόλις ὀχυρὰ πόλις πολιορκουμένη. μάτιω ποτιῶ αὐτήν. ἀλώσεται γὰρ νυκτός. ἡμέρας οὐ πεσεῖται. τεῖχος αὐτοῦ ἔκεισεν. ἢ οὐκ ἐπλάβετο αὐτῆς. τίς με θήσει φυλάσσειν καλάμιον ἐν ἀγρῷ. σήμερον τὴν πολεμίαν ταύτην, ἠθέτησα αὐτήν. δίνων σήμερον ἐποίησε κύριος πάντα ὅσα σωίταξε. κατακέκαυμαι, βοήσονται πάντες οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐτῇ ποιήσωμεν εἰρήνην αὐτῷ ποιήσωμεν εἰρήνην οἱ ἐρχόμενοι. τέκνα ἰακὼβ. βλαστήσει καὶ ἐξανθήσει ἰσραήλ. καὶ ἐμπλήσεται ἡ οἰκουμένη τῷ καρπῷ αὐτοῦ. μὴ ὡς αὐτὸς ἐπάταξε. καὶ αὐτὸς οὕτως πληγήσεται. καὶ ὡς αὐτὸς οὕτως ἀνέλου. καὶ αὐτὸς οὕτως ἀναιρεθήσεται. μαχόμενον καὶ ὀνειδίζων ἐξαποστελεῖ αὐτούς. οὐ συνῆδε δ μελετῶν τῷ πνεύματι τῷ σκληρῷ ἀνελεῖν αὐτοὺς πνεύματι θυμοῦ. διὰ τοῦτο ἀφαιρεθήσεται ἡ ἀνομία ἰακὼβ. καὶ τοῦτό ἐστιν ἡ εὐλογία αὐτοῦ ὅταν ἀφέλωμαι ἁμαρτίαν αὐτοῦ. ὅταν θῶσι πάντας τοὺς λίθους τὸ βωμῶν κατακεκομμένους, ὡς χονίαν λιπαρόν.

Κεφαλαιον. κς. 26.

Η μέρᾳ ἐκείνῃ, ᾄσονται τὸ ᾆσμα τοῦτο ἐν γῇ τῇ
2 Ἰουδαίας, λέγοντες. ἰδοὺ πόλις ἰσχυρά. καὶ σωτήριον θήσεται ὑμῖν τεῖχος. καὶ περίτειχος, ἀνοίξατε πύλας, εἰσελθέτω λαὸς φυλάσσων δικαιοσύνην καὶ φυλάσσων ἀλήθειαν. αἰτιλαμβανόμενος ἀληθείας, καὶ φυλάσσων εἰρήνην. ὅτι ἐν Θεῷ ἠλπίδι ἤλπισαν κύριος ἕως τοῦ αἰῶνος. ὁ θεὸς ὁ μέγας ὁ αἰώνιος. ὃς ταπεινώσας κατήγαγε ὑψηλοὺς, πόλεις ὀχυρὰς καταβαλεῖς, καὶ κατάξεις ἕως ἐδάφους. καὶ πατήσουσιν αὐτοὺς πόλεις πραεῖαι, καὶ ταπεινῶν βήματος. ὁδὸς ἀσεβῶν εὐθεῖα ἐγένετο, καὶ παρεσκευασμένη ἡ ὁδὸς ἀσεβῶν. καὶ γὰρ ὁδὸς κυρίου κρίσις. ἠλπίσαμεν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου, καὶ ἐν τῇ μνείᾳ σου ἐπιθυμία ἡ ψυχή μου. ἐκ νυκτὸς ὀρθριεῖ τὸ πνεῦμά μου πρὸς σὲ ὁ θεός. ὅτι φῶς τὰ προστάγματά σου, ἐν τῇ γῇ. δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς. πίπαται γὰρ ὁ ἀσεβὴς πᾶς ὃς ἂν μὴ μάθῃ δικαιοσύνην. ἐν τῇ γῇ ἀληθείαν οὐ μὴ ποιήσῃ. ἀρθήτω ὁ ἀσεβὴς, ἵνα μὴ ὄψηται τὴν δόξαν κυρίου. κύριε ὑψηλὸς σου ὁ βραχίων καὶ οὐκ ἤδεισαν. γνόντες δὲ αἰσχυνθήσονται. ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον. καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται. κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν. πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν. κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς. κύριε ἐκτός σου, ἄλλον οὐκ οἶδαμεν. σὲ ὀνομάζομεν. οἱ δὲ νεκροὶ ζήσουσιν καὶ οἱ ἰατροὶ οὐ μὴ ἀναστήσουσι. διατοῦτο ἐπήγαγες καὶ ἀπώλεσας καὶ ἦρας πᾶν ἄρσεν αὐτῶν. πρόσθες αὐτοῖς κακὰ κύριε. πρόσθες κακὰ τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς. κύριε ἐν θλίψει ἐμνήσθημέν σου. ἐν θλίψει μικρᾷ, ἡ παιδία σου ἡμῖν. καὶ ὥσπερ ὠδῖνουσα ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν, καὶ ἐν τῇ ὠδῖνι αὐτῆς ἐκέκραξεν, οὕτως ἐγενήθημεν ἀπὸ προσώπου σου κύριε ἀπὸ φόβου σου κύριε ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν καὶ ὠδίνομεν, καὶ ἐτέκομεν πνεῦμα σω-

Κεφάλαιον. xi. 25.

Υει ὁ θεός μου δοξάσω σε. ὑμνήσω τὸ ὄνο-
μά σου. ὅτι ἐποίησας θαυμασὰ πράγματα βα-
λὴν ἀρχαίαν ἀληθινήν. γένοιτο κύριε. ὅτι ἔ-
θηκας πόλιν εἰς χῶμα. πόλιν ὀχυρὰν τοῦ μὴ πισῇ οὐ-
τῶν τὰ θεμέλια τῶν ἀσεβῶν πόλεως. μὴ οἰκοδομηθῇ. καὶ
πόλις ἀνθρώπων ἀδικουμένων ὑλογήσουσί σε. γένου γὰρ
πάσῃ πόλει ταπεινῇ βοηθός. καὶ θῖς ἀτιμάσασι, δι' ἣν
ἁμαρτίαν, σκέπη. ἀπὸ ἀνθρώπων πονηρῶν ῥῦσαι αὐτούς. σκέ-
πη διῳκόντων. καὶ πυθμὴν ἀνθρώπων ἀδικουμένων, ὧν
ἄνθρωποι ὀλιγόψυχοι διῳκόντες ἦν σιῶν. ὅτι ῥῦσαι αὐ-
τοὺς ἀπὸ ἀνθρώπων ἀσεβῶν οἷς ἡμᾶς παρέδωκας, καὶ πει-
άσει κύριος ἅπασι τοῖς ἔθνεσιν. ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦ-
το, πίονται εὐφροσύνην. πίονται οἶνον. χρίσονται μύρον
ἐν τῷ ὄρει τούτῳ. παράδος ταῦτα πάντα τοῖς ἔθνεσιν.
ἡ γὰρ βουλὴ αὕτη, ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη. κατέπιεν ὁ θά-
νατος ἰσχύσας. καὶ πάλιν ἀφέλει κύριος ὁ θεὸς πᾶν δά-
κρυον ἀπὸ παντὸς προσώπου. τὸ ὄνειδος τοῦ λαοῦ ἀφέ-
λειν ἀπὸ πάσης τῆς γῆς. τὸ γὰρ σῶμα κυρίου ἐλάλησεν.
καὶ ἐροῦσι τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἰδοὺ ὁ θεὸς ἡμῶν ἐφ' ὃν ἠλ-
πίσαμεν. καὶ σώσῃ ἡμᾶς. οὗτος κύριος ὑπεμείναμεν αὐ-
τῷ, καὶ ἠγαλλιώμεθα καὶ εὐφρανθησώμεθα ἐπὶ τῇ σωτη-
ρίᾳ ἡμῶν. ἀνάπαυσιν δώσει ὁ θεὸς ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦτο.
καὶ καταπατηθήσεται ὑμῶν βίτις, ὃν τρόπον πατοῦσιν
ἄλωνα ἐν ἁμάξαις. καὶ ἀνήσῃ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ὃν τρό-
πον καὶ αὐτὸς ἐτάπεινωσε τὸ ἀντιλέσαι. καὶ ταπεινώσῃ
τὴν ὕβριν αὐτοῦ ἐφ' ἃ τὰς χεῖρας ἐπίλαβε. καὶ τὸ ὕψος
τῆς καταφυγῆς τοῦ οἴκου ὑμῶν ταπεινώσῃ, καὶ καταβύσσει
ἕως τοῦ ἐδάφους.

θάλασσα. καὶ πλοῦς ἀσιδῶν. πίπτουσι φωνὴ κιθάρας. ἠχούνθησαν. οὐκ ἔπιον οἶνον. πικρὸν ἐγένετο τὸ σίκερα τοῖς πίνουσιν. ἠρημώθη πᾶσα πόλις κλεισθήσεται οἰκίαν τοῦ μὴ εἰσελθεῖν. ὀλολύζει περὶ τοῦ οἴνου πάντα χαῖρ. πέπαυται πᾶσα εὐφροσύνη τῆς γῆς. ἀπῆλθεν πᾶσα εὐφροσύνη τῆς γῆς. καὶ καταληφθήσονται πόλεις ἔρημοι. καὶ οἰκίαι ἐγκαταλελειμμένοι ἀπολοῦνται. ταῦτα πάντα ἔσται ἐν τῇ γῇ ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν ὃν τρόπον ἐάν τις καλαμήσηται ἐλαίαν, οὕτως καλαμηθήσονται αὐτοὺς, καὶ ἐὰν παύσηται ὁ φυγητὸς, καὶ οὗτοι φωνὴ βοήσονται. οἱ δὲ καταλειφθέντες ἐπὶ τῆς γῆς εὐφρανθήσονται ἅμα τῇ δόξῃ κυρίου. παραχθήσεται τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης. σχίσθητο ἡ δόξα κυρίου ἐν τοῖς νήσοις ἔσαι τῆς θαλάσσης. τὸ ὄνομα κυρίου ἔνδοξον ἔσαι. Κύριε ὁ θεὸς ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν πτερύγων τῆς γῆς, τέρατα ἠκούσαμεν ἐλπὶς τῷ εὐσεβεῖ, καὶ ἐροῦσι. ἐὰν τοῖς ἀθετοῦσιν. οἱ ἀθετοῦντες τὸν νόμον. φόβος καὶ βόθυνος καὶ παγὶς ἐφ' ὑμᾶς τοὺς ἐνοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἔσαι ὁ φεύγων τὸν φόβον, ἐμπεσεῖται εἰς τὸν βόθυνον. ὁ δὲ ἐκβαίνων ἐκ τοῦ βοθύνου, ἁλώσεται ὑπὸ τῆς παγίδος. ὅτι θυρίδες ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠνεῴχθησαν. καὶ σεισθήσεται τὰ θεμέλια τῆς γῆς. ταραχῇ ταραχθήσεται ἡ γῆ. καὶ ἀπορία, ἀπορηθήσεται ἡ γῆ. κλινεῖ κλινεῖται καὶ σεισθήσεται ὡς ὑπωροφυλάκιον ἡ γῆ. ὡς ὁ μεθύων καὶ κραπαλῶν. καὶ πεσεῖται καὶ οὐ μὴ δύνηται ἀναστῆναι. κατίσχυσε γὰρ ἐπ' αὐτῆς ἡ ἀνομία. καὶ ἔσαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπάξει ὁ θεὸς ἐπὶ τὸν κόσμον τοῦ οὐρανοῦ τὴν χεῖρα. καὶ ἐπὶ βασιλεῖς τῆς γῆς. καὶ σωάξουσι σωαγωγὴν αὐτῆς καὶ ἀποκλεισθήσονται εἰς ὀχύρωμα, καὶ εἰς δεσμωτήριον σχῖ πολλῶν γενεῶν. ἐπισκοπὴ ἔσαι αὐτῶν. καὶ τακήσεται ἡ πλίνθος καὶ πεσεῖται ἔτος καὶ ἐνταφήσεται ἡ σελήνη καὶ αἰσχυνθήσεται ὁ ἥλιος. ὅτι βασιλεύσει κύριος ἐν σιὼν, καὶ ἐν ἱερουσαλὴμ καὶ ἐνώπιον τῶν πρεσβυτέρων δοξασθήσεται.

ἀπαυσις ἔσαι. ὅτι, ὁ οἶκος αὐτῆς πίπτοκεν. ὀλολύζει πλοῖα χαρχηδόνος, ὅτι ἀπώλετο ὁ χύρωμα ὑμῶν. καὶ ἔσαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καταλήθησετῃ τύρῳ, ἔτη ἑβδομήκοντα, ὡς χρόνος βασιλέως. ὡς χρόνος ἀνθρώπου καὶ ἔσαι μετὰ ἑβδομήκοντα ἔτη, τύρος ἔσαι ὡς ᾆσμα πόρνης. λάβε κιθάραν περίμβολος πόλις πόρνη ἐπιλελησμένη καλῶς κιθάρισον. πολλὰ ᾄσον, ἵνα θυ μνείαν γένηται. καὶ ἔσαι μετὰ τὰ ἑβδομήκοντα ἔτη ἐπισκεπτήσεται ὁ θεὸς τύρον. καὶ πάλιν ἀποκατασήσεται εἰς ἐργαλεῖον. καὶ ἔσαι ἐμπόριον πάσαις τοῖς βασιλείαις τῆς οἰκουμένης ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς. καὶ ἔσαι αὐτῆς, ἡ ἐμπορία καὶ ὁ μισθὸς ἅγιος τῷ κυρίῳ. οὐκ αὐτῇς σωαχθήσεται. ἀλλὰ τοῖς καθιζοῦσιν ἔναντι κυρίου. ἐν ἱλαρότητι πᾶσα ἡ ἐμπορία αὐτῆς φαγεῖν, καὶ πιεῖν. καὶ ἐμπλησθῆναι καὶ εἰς συμβολὴν μνημόσυνον ἔναντι κυρίου.

Κεφ. κδ. 24.

Δὸ κύριος καταφθείρει τὴν οἰκουμένην ὅλην. καὶ ἐρημώσει αὐτὴν. καὶ ἀναλύψει πρόσωπον αὐτῆς, καὶ διασπερεῖ τοὺς ἐνοικοῦντας ἐν αὐτῇ. καὶ ἔσαι ὁ λαὸς, ὡς ἱερεύς. καὶ ὁ παῖς, ὡς ὁ κύριος. καὶ ἡ θεράπαινα ὡς ἡ κυρία. ἔσαι ὁ ἀγοράζων ὡς ὁ πωλῶν. ὁ δανείζων, ὡς ὁ δανιζόμενος. καὶ ὁ ὀφείλων, ὡς ὁ ὀφείλει. φθορᾷ φθαρήσεται ἡ γῆ καὶ προνομῇ προνομεύθησεται ἡ γῆ. ὅτι κύριος ἐλάλησε τοῦτο. ἐπένθησεν ἡ γῆ. καὶ ἠφάνη ἡ οἰκουμένη. ἐπένθησαν οἱ ὑψηλοὶ τῆς γῆς. καὶ ἡ γῆ ἐνοίμησε διὰ τοὺς κατοικοῦντας αὐτήν. διότι παρέβησαν νόμον κύριος, καὶ διεσκέδασαν. ἤλλαξαν τὰ προστάγματα διαθήκην αἰώνιον. διὰ τοῦτο ἀρὰ ἔδεται τὴν γῆν, ὅτι ἡμάρτοσαν οἱ κατοικοῦντες αὐτῇ διὰ τοῦτο πολλοὶ ἔσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν τῇ γῇ. καταλήθεύσονται ἄνθρωποι ὀλίγοι. πενθήσει οἶνος. πενθήσει ἄμπελος, στενάξουσι πάντες οἱ εὐφραινόμενοι τὴν ψυχήν. πέπαυται εὐφροσύνη τυμπάνων. πέπαυται

καὶ ἔσαι ἐς θρόνον δόξης τῷ οἴκῳ τῷ πατρὸς αὐτῷ. καὶ ἔσαι πᾶσι τοῖς θῶ ἐπ' αὐτὸν, πᾶς ἐνδοξος ἐν τῷ οἴκῳ τῷ πατρὸς αὐτῷ, ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου. πᾶν σκεῦος μικρὸν ἀπὸ σκεύους τῶν ἀγγείων, καὶ ἔβυνται ἐπιπεπλεσμένοι αὐτῷ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. τάδε λέγει κύριος ὁ βασιλεὺς Ισραηλ. κινηθήσεται ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐστηκὼς ἐν τόπῳ πιστῷ. καὶ ἀφαιρεθήσεται καὶ πεσεῖται καὶ ἐξολοθρευθήσεται ἡ δόξα ἐπ' αὐτόν. ὅτι κύριος ἐλάλησεν.

ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΥΡΟΥ.

Κεφ. κγ. 23.

Ολολύζετε πλοῖα Καρχηδόνος. ὅτι ἀπώλετο καὶ οὐκέτι ἔρχονται ἐκ γῆς, κιτιαίων, ἔκτισται αὐτοῖς. τίνι ὅμοιοι γεγόνασιν οἱ ἐνοικοῦντες ἐν τῇ νήσῳ Γαβάλοι φοινίκης. σχοινοβατοῦντες τὴν θάλασσαν ἐν ὕδασι πολλοῖς σπέρμα Γαβάλων, ὡς ἀμητὸς εὐφραινόμενος, οἱ Γάβαλοι τῶν ἐθνῶν. αἰσχύνθητι σιδὼν εἶπεν ἡ θάλασσα. ἡ δὲ ἰσχὺς τῆς θαλάσσης εἶπεν. οὐκ ὠδίνων οὐδὲ ἔτεκον οὐδὲ ἐξεθρεψάμην νεανίσκους οὐδὲ ὕψωσα παρθένους. ὅταν δὲ ἀκούσωσιν γένηται ἀνὴρ τύρῳ, λύπη ἔσται ἀνδρὸς ὀδύνη περὶ τύρου. ἀπέλθετε εἰς Καρχηδόνα. ὀλολύξατε οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ. οὐχ αὕτη ἦν ὑμῖν. ἡ ὕβρεις ἀπ' ἀρχῆς, πρὶν ἢ παραδοθῆναι αὐτήν. τὶς ταῦτα ἐβούλευσεν ἐπὶ τύρον. μὴ ἄφρων εἰμὶ, ἢ οὐκ ἰσχύς; οἱ ἔμποροι αὐτῆς ἔνδοξοι ἄρχοντες τῆς γῆς. κύριος σαβαὼθ ἐβουλεύσατο παραλῦσαι πᾶσαν τὴν ὕβριν τῶν ἐνδόξων. καὶ ἀλιμᾶσαι πᾶν ἔνδοξον τῆς γῆς. ἐργάζου τὴν γῆν σου. ἡ θυγάτηρ πλοῖα, οὐκέτι ἔρχεται ἐκ Καρχηδόνος. ὅτι δὲ χεὶρ σου οὐκέτι ἰσχύει κατὰ θάλασσαν. ἡ παροξύνουσα βασιλεῖς. κύριος σαβαὼθ ἐνετείλατο περὶ Χαναὰν ἀπολέσαι αὐτῆς τὴν ἰσχύν. καὶ ἐρῦσιν οὐκέτι σοὶ μὴ προσθήσωσι τοῦ ὑβρίζειν καὶ ἀδικεῖν τὴν θυγατέρα σιών. καὶ ἐὰν ἀπέλθῃς εἰς κιτιεῖς, οὐ δὲ ἐκεῖ σοὶ ἀνάπαυσις ἔσαι σοι. καὶ εἰς γῆν Χαλδαίων, καὶ αὕτη ἠρήμωται ἀπὸ τῶν ἀσυρίων. οὐ δὲ ἐκεῖ σοι

κολυμβήθρας εἰς τὴν πόλιν· καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν θεοῦ οἰκοῦντος ἐν Ἰερουσαλὴμ, εἰς ὀχυρώματα τέχους τῆς πόλεως· καὶ ἐποιήσατε οὐ τοῖς ὕδασι τῶν ἀμφοτέρων τῶν τειχέων τῆς κολυμβήθρας τῆς ἀρχαίας, καὶ οὐκ ἐνεβλέψατε εἰς τὸν ἀπαρχῆς ποιήσαντα αὐτήν· καὶ τὸν κτίσαντα αὐτὴν οὐκ ἐδέξασθε. καὶ ἐκάλεσε κύριος Σαβαὼθ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κλαυθμόν· καὶ κοπετὸν καὶ ξύρησιν καὶ ζῶσιν σάκκων· ἀλλοὶ δὲ εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίαμα σφάζοντες μόσχους· καὶ θύοντες πρόβατα φαγεῖν κρέατα· καὶ πιεῖν οἶνον· λέγοντες φάγωμεν καὶ πίωμεν· αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν· καὶ ἀνακεκαλυμμένα ταῦτα ἐστὶν ἐν τοῖς ὠσὶ κυρίου Σαβαώθ· ὅτι οὐκ ἀφεθήσεται ὑμῖν αὕτη ἡ ἁμαρτία, ἕως ἂν ἀποθάνητε. τάδε λέγει κύριος Σαβαὼθ· πορεύου εἰς τὸ παστοφόριον· πρὸς Σομνᾶν τὸν ταμίαν· καὶ ἔστω αὐτῷ· τί σοι ὧδε· καὶ τί σοι ὧδε ἐστὶν ὅτι ἐλατόμησας σεαυτῷ ὧδε μνημεῖον, καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ἐν ὑψηλῷ μνημεῖον, καὶ ἔγραψας σεαυτῷ ἐν πέτρᾳ σκληρᾷ· ἰδοὺ δή κύριος Σαβαὼθ ἐκβάλλει καὶ ἐκρίπτει ἄνδρα καὶ ἀφελεῖ τὴν στολήν σου, καὶ τὸ φανόν σου τὸ ἐνδοξόν· καὶ ῥίψει σε εἰς χώραν μεγάλην, καὶ ἀμφίβολον καὶ ἐκεῖ ἀποθανῇ· καὶ θήσεις τὸ ἅρμα σου τὸ καλὸν εἰς ἀλυσίαν· καὶ τὸν οἶκον τὸν ἀρχοντός σου εἰς κατατάτημα· καὶ ἀφαιρεθήσῃ ἐκ τῆς οἰκονομίας σου, καὶ ἐκ τῆς στάσεώς σου· καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ καλέσω τὸν παῖδά μου Ἐλιακείμ· τὸν τοῦ Χελκίου, καὶ ἐνδύσω αὐτὸν τὴν στολήν σου· καὶ τὸν φανόν σου δώσω αὐτῷ· καὶ τὸ κράτος· καὶ τὴν οἰκονομίαν σου, δώσω εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ· καὶ ἔσται ὡς πατὴρ τοῖς ἐνοικοῦσιν ἐν Ἰερουσαλὴμ, καὶ τοῖς ἐνοικοῦσιν ἐν Ἰούδᾳ· καὶ δώσω αὐτῷ τὴν κλεῖδα οἴκου Δαβίδ· ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ· καὶ ἀνοίξει· καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀποκλείων καὶ κλείσει καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀνοίγων, καὶ δώσω τὴν δόξαν Δαβὶδ αὐτῷ· καὶ ἄρξει καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀντιλέγων· καὶ στήσω αὐτὸν, ἄρχοντα ἐν τόπῳ πιστῷ

ζωῆ ἀνομῷ ἐπιθύρας κοιμηθῆς, ἢ ἐν τῇ ὁδῷ διαβάσῃ. ἐς σωθὲν τησιν διψῶν ὕδωρ φέρετε. οἱ ἐνοικοῦντες ἐν χώρᾳ θαιμᾶν, ἄρτοις σωσαντᾶτε ζῆς φεύγουσι. σχὶ ὁ πλῆθος τῶν πεφονευμένων, καὶ σχὶ ὁ πλῆθος τῶν πλανομένων, καὶ σχὶ ὁ πλῆθος τῆς μαχαίρας. καὶ σχὶ ὁ πλῆθος τῶν ἐξευμάτων τῶν σχετθαμένων, καὶ σχὶ ὁ πλῆθος τῶν πεπωκότων ἐν τῇ πολίμῳ. διὸν, οὕτως εἰπὶ μοι κύριος. ἐὰν ἐνιαυτὸς ὡς ἐνιαυτὸς μισθωτοῦ ἐκλείψῃ ἡ δόξα τῶν ἡλῶν κηδὰρ, καὶ ὁ κατάλοιπον τῶν ἐξευμάτων τῶν ἰσχυρῶν ἡλῶν κηδὰρ ἔσαι ὀλίγον. διστι κύριος ἐλάλησε ὁ θεὸς ἰσραήλ.

ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΗΣ ΦΑΡΑΓΓΟΣ ΣΙΩΝ.

Κεφάλαιον. κβ. 22.

Ἰερεμίου. ὅτι νῦν ἀνέβητε πάντες ἐς δώματα
7 μάτων. ἐνεπλήσθη ἡ πόλις βοώντων. οἱ τραυματίαι σου, ἢ τραυματίαι ἐν μαχαίρᾳ. ἢ οἱ νεκροί σου νεκροὶ πολίμων, πάντες οἱ ἄρχοντές σου πεφύγασι, καὶ οἱ ἁλόντες σκληρῶς δεδεμένοι εἰσί. καὶ οἱ ἰσχύοντες ἐν σοὶ, πόῤῥω πεφύγασι. σχὶ τοῦ εἶπα. ἀφές με πικρῶς κλαύσομαι. μὴ κατισχύσητε παρακαλέν με, ἐς ὁ σύντριμμα τῆς θυγατρὸς τοῦ γένους μου. ὅτι ἡμέρα ταραχῆς καὶ ἀπωλείας καὶ καταπατήματος, καὶ πλάνησις παρὰ κυρίου σαβαὼθ. ἐν φάραγγι σιὼν πλανῶνται. ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου πλανῶνται ἐπὶ τὰ ὄρη. οἱ δὲ ἐλαμῖται, ἔλαβον φαρέτρας. καὶ ἀναβάται ἀνθρωποι ἐφ' ἵπποις. καὶ σωαγωγὴ παρατάξεως. καὶ ἔσονται αἱ ἐκλεκταὶ φάραγγές σου πλησθήσονται ἁρμάτων. οἱ δὲ ἵπποι ἐμφράξουσι τὰς πύλας σου. καὶ ἀναιλύψουσι τὰς πύλας ἰούδα. καὶ ἐμβλέψουσι τοῦ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐς τὰς ἐκλεκτὰς οἴκους, τῆς πόλεως. καὶ ἀναιλύψουσι τὰ κρυπτὰ τῶν οἴκων τῆς ἄκρας δαβίδ. καὶ εἶδοσαν ὅτι πλείους εἰσί. καὶ ὅτι ἀπέρριψε τὸ ὕδωρ τῆς ἀρχαίας

ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. ἰδοὺ ἡμᾶς ἤμυνε πεποίθοτε τῷ φυγεῖν εἰς οὖν τοὺς εἰς βοήθειαν. οὐκ ἠδυνάθη σωθῆναι ἀπὸ βασιλείας ἀσσυρίων, καὶ πῶς ἡμᾶς σωθησόμεθα;

ΤΟ ΡΗΜΑ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ.

Κεφάλαιον. κα. 21.

Σ καταγὶς δὶ ἐρήμου διέλθοι ἐξ ἐρήμου ἐρχομένη ἐκ γῆς φοβερὸν ὅραμα, καὶ σκληρὸν ἀνήγγελη μοι· ὁ ἀθετῶν ἀθετεῖ. ὁ ἀνομῶν ἀνομείτω. ἐπ' ἐμοὶ οἱ ἐλαμῖται καὶ οἱ πρίσβεις τῶν πρώτων, ἐπ' ἐμὲ ἔρχονται. νῦν στενάξω καὶ παρακαλέσω ἐμαυτόν. σχοίνῳ ἐνεπλήσθη ἡ ὀσφύς μου ἐκλύσεως καὶ ὠδῖνος ἔλαβόν με, ὡς τὴν τίκτουσαν. ἠδίκησα καὶ μὴ ἀκοῦσαι. ἐταπείνωσα τῷ μὴ βλέπειν. ἡ καρδία μου πλανᾶται, καὶ ἡ ἀνομία με βαπτίζει. ἡ ψυχή μου ἐφίεσηκεν εἰς φόβον. ἴδοι μάσατε τὴν πάπειραν. φάγετε πίετε. ἀναστάτε οἱ ἄρχοντες ἀναπαύσατε θυρεούς. ὅτι οὕτως εἶπε πρός με κύριος. βαδίσας στῆσον σκοπόν. καὶ ὃ ἂν ἴδῃς ἀνάγγειλον. καὶ εἶδον ἀναβάτας ἱππεῖς δύο. καὶ ἀναβάτην ὄνου. καὶ ἀναβάτην καμήλου. προσέσχε προσοχὴν πολλήν. καὶ ἐκάλεσεν οὐρίαν ἐπὶ τὴν σκοπιὰν κυρίου. καὶ εἶπεν. ἔστη σχοπαὶ ἡμέρας. καὶ ἐπὶ τῆς παρεμβολῆς ἐγὼ ἔστην ὅλην τὴν νύκτα. καὶ ἰδοὺ οὗτος ἔρχεται ἀναβεβηκὼς ξυωρίδος. καὶ ἀποκριθεὶς εἶπε. πέπτωκε βαβυλών. καὶ πάντα τὰ ἀγάλματα αὐτῆς. καὶ τὰ χαροποίητα αὐτῆς συντετρίφθαι εἰς τὴν γῆν. ἀκηκόατε οἱ καταλελειμμένοι καὶ οἱ ἐδωμώμοι. ἀκηκόατε. ἃ ἤκουσα παρὰ κυρίου σαβαὼθ. ὁ θεὸς τοῦ ἰσραὴλ ἀνήγγειλεν ἡμῖν.

ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΗΣ ΙΔΟΥΜΑΙΑΣ.

Πρὸς ἐμὲ κάλει παρὰ τοῦ σειρ, φυλάσσε ἐπάλξεις. φυλάσσου πρωΐ, καὶ τὴν νύκτα. ἐὰν ζητῆς ζήτει, καὶ παρ' ἐμοὶ οἶκε. ἐν

ὄνα κυρίῳ ἐν χώρᾳ ἀχυπτίου. ὅτι κεφαλάξονται πρὸς κύειον σχὰ τοὺς θλίβοντας αὐτούς. καὶ ἀσυλεῖ αὐτοῖς ἄνθρωπος ἐς σώσει αὐτούς, κρίνων σώσει αὐτούς. καὶ γνωσὸς ἔσται κύειος τοῖς ἀχυπτίοις, καὶ γνώσονται οἱ ἀχυπτίοι τὸν κύειον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. καὶ σωιήσουσι θυσίας. καὶ εὔξονται εὐχὰς τῷ κυρίῳ, καὶ ἀποδώσουσι. καὶ πατάξει κύειος τοὺς ἀχυπτίους πληγῇ καὶ ἰάσεται αὐτούς. καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς κύειον, καὶ ἐπακουσθήσεται αὐτῶν καὶ ἰάσεται αὐτούς. ἰάσεται. τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται ἡ ὁδὸς ἀχυπτίου πρὸς ἀσυρίους καὶ ἐσιλεύσονται ἀσύρειοι ἐς ἄχυπτίον. καὶ ἀχυπτίοι σωρεύσονται πρὸς ἀσυρίους. καὶ δουλεύσουσιν ἀχυπτίοι τοῖς ἀσυρίοις. τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἔσται ἰσραὴλ τρίτος ἐν τοῖς ἀχυπτίοις, καὶ ἐν τοῖς ἀσυρίοις εὐλογημένος ἐν τῇ γῇ ἣν εὐλόγησε κύριος σαβαὼθ λέγων. εὐλογημένος ὁ λαός μου, ὁ ἐν ἀχυπτίῳ, καὶ ὁ ἐν ἀσυρίοις καὶ ἡ κληρονομία μου ἰσραήλ.

Κεφάλαιον. κ'. 20.

Οὗ ἦλθεν ὃ ἐστάλη νάθαν ἐς ἄζωτον. νενίκα ἀπεστάλη ὑπὸ ἄρνα βασιλέως ἀσυρίων, καὶ ἐπολέμησε τὴν ἄζωτον, καὶ κατελαβέτο αὐτήν. τότε ἐλάλησε κύειος πρὸς ἡσαΐαν υἱὸν ἀμὼς λέγων. πορεύου καὶ ἄφελε τὸν σάκκον ἀπὸ τῆς ὀσφύος σου. καὶ τὰ σανδάλιά σου ὑπόλυσαι ἀπὸ τῶν ποδῶν σου, καὶ ποιήσας οὕτως περιβόλαιος γυμνὸς καὶ ἀνυπόδητος καὶ εἶπε κύειος. ὃν τρόπον πεπόρευται ὁ παῖς μου ἡσαΐας γυμνὸς καὶ ἀνυπόδητος, τρία ἔτη ἔσται ἐς σημᾶα, καὶ τέρατα ἐπὶ ἀχυπτίοις. καὶ ἀθίοψιν. ὅτι οὕτως ἄξει βασιλεὺς ἀσυρίων τὴν αἰχμαλωσίαν ἀχυπτίου, καὶ ἀθιοπῶν νεανίσκους, καὶ πρεσβύτας γυμνούς. καὶ ἀνυποδήτους ἅμα κεκαλυμμένους τὴν αἰσχύνην ἀχυπτίου. καὶ αἰσχυνθήσονται ἐπὶ τοῖς ἀθίοψιν ἐφ' οἷς ἦσαν πεποιθότες οἱ ἀχυπτίοι. ἦσαν γὰρ αὐτοῖς δόξα. καὶ ἐροῦσιν οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ ἐν

καμοί. καὶ αἱ διώρυγες τῦ ποταμῦ κ᾽ ξηρανθήσονται πᾶσαι σὺν
καγωγὴ ὕδατος. καὶ ἐν παντὶ ἕλει καλάμου κ᾽ παπύρου. καὶ τὸ
ἀχὶ τὸ χλωρόν. πᾶν δ κύκλῳ τῦ ποταμοῦ. καὶ πᾶν τὸ περὶ τὸ
μῦρον σχὶ τῦ ποταμοῦ ξηρανθήσονται, ἀνομόφθορον. καὶ ἔσται
ξουσιν οἱ ἁλιῆς. καὶ στενάξουσιν πάντες οἱ βάλλοντες ἄγκιστρον
εἰς τὸν ποταμὸν, καὶ οἱ βαλλόντες δίκτυα. καὶ οἱ ἀμφιβολῆς
πονθήσουσι. καὶ αἰσχύνη λήψ ται ὑφαινόμενους δ λινοῦν τὸ
κλωστὸν. καὶ τοὺς ἐργαζομένους τὴν βύσσον. καὶ ἔσονται οἱ ἐργα
ζόμενοι αὐτὰ, ὡ᾽ ὀδύνη. καὶ πάντες οἱ ποιοῦντες μισθὸν ζυθήσονται
πονθήσονται, καὶ τὰς ψυχὰς πονέσουσι. καὶ μωροὶ ἔσονται οἱ
ἄρχοντες ταννιδος οἱ σοφοὶ σύμβουλοι τῦ βασιλέως, ἡ βουλὴ
αὐτῶν μαρανθήσεται. πῶς ἐρεῖτε δῖ βασιλῆ υἱοὶ σωτῶν. ἡ
μεῖς υἱοὶ βασιλέων τῶν ἐξ ἀρχῆς. ποῦ οὖν νῦν οἱ σοφοί σου, καὶ
ἀναγγειλάτωσάν σοι. καὶ ἐπάταξεν. τὶ βεβούλευται κύριος ἐπὶ
Βαὰθ ἐπ᾽ ἄγυπτον. ἐξέλιπον οἱ ἄρχοντες τάνιδος. καὶ ὑφώθησαν
οἱ ἄρχοντες μέμφεως, καὶ πλανήσουσιν τὴν ἄγυπτον καὶ τὰς φυ
λὰς. κύριος ἐκίρασεν αὐτοῖς πνεῦμα πλανήσεως. καὶ ἐπλάνη
σαν ἄγυπτον ἐν πᾶσι ἔργοις αὐτῶν, ὡς πλανᾶται δ μεθύων,
καὶ ὁ ἐμῶν ἅμα. καὶ οὐκ ἔσαι βῖς ἀγυπτίοις ἔργον ὃ ποιήσει
κεφαλὴν καὶ οὐρὰν, καὶ ἀρχὴν, καὶ τέλος. τῇ ὃ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἔ
σονται οἱ ἀγύπτιοι, ὡς γυναῖκες ἐν φόβῳ ἐν βρόμῳ, καὶ ἀπὸ προ
σώπου τῆς χειρὸς κυρίου σαβαὼθ. ἣν αὐτὸς ἐπιβαλῇ αὐτοῖς.
καὶ ἔσαι ἡ χώρα τῶν ἰουδαίων τοῖς ἀγυπτίοις εἰς φόβητρον.
πᾶς ὃς ἐὰν ὀνομάσῃ αὐτὴν αὐτοῖς φοβηθήσονται. σχὶ τὴν βου
λὴν ἣν ἐβουλεύσατο κύριος σαβαὼθ ἐπ᾽ αὐτήν. τῇ ἡμέρᾳ ἐκ
κείνῃ, ἔσονται πέντε πόλεις ἐν τῇ ἀγύπτῳ λαλοῦσαι τῇ γλώσ
σῃ τῇ χαναναίδι, καὶ ὀμνύουσιν τῷ ὀνόματι κυρίου σαβ
αὼθ. πόλις ἀσὼδ κληθήσεται εἷς πόλις. τῇ ἡμέρᾳ ἐκεί
νῃ ἔσται θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ ἐν χώρᾳ ἀγυπτίων. καὶ στήλη
πρὸς τῷ ὁρίῳ αὐτῆς τῷ κυρίῳ. καὶ ἔσται εἰς σημεῖον εἰς τὸν αἰ

καὶ ὡς νηφάλιη βροσου ἡμέρας ἀμητοῦ. ἴσαι πρὸ τοῦ θερισμοῦ ὅταν σωτιλιωθῇ ἄνθος. καὶ ὁμφαξ ἐξανθήσῃ ἄνθος ὁμφακίζουσα. καὶ ἀφελεῖ τὰ βοτρύδια τὰ μικρὰ τοῖς ἀμπάνοις, καὶ τὰς κλιματίδας ἀφελεῖ. καὶ ἀποκόψει καὶ καταλείψει ἅμα θῆς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς. καὶ σωαχθήσεται ἐπ' αὐτοὺς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ πάντα τὰ θηρία τῆς γῆς ἐπ' αὐτὴν ἕξει. ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, δωρονεχθήσεται δῶρα κυρίῳ σαβαὼθ ἐκ λαοῦ τιθλιμμένου, καὶ τετριμμένου. καὶ ἀπὸ λαοῦ μεγάλου, ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἐς τὸν αἰῶνα χρόνον. ἔθνος ἰσχυρὸν, καὶ καταπεπατημένον. οὗ ἔσται ἡ μερὶς ποταμοῦ τῆς χώρας αὐτοῦ ἐς τὸν τόπον οὗ τὸ ὄνομα κυρίου σαβαὼθ ἐς ὄρος ἅγιον.

ΟΡΑΣΙΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ.

Κεφάλαιον ιθ. 19.

Δοὺ κύριος κάθηται ἐπὶ νεφέλης κούφης. καὶ ἥξει εἰς
1 Αἴγυπτον. καὶ σεισθήσονται τὰ χειροποίητα Αἰγύπτου, ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. καὶ ἡ καρδία αὐτῶν, πτοηθήσεται ἐν αὐτοῖς. καὶ ἐπιχειρήσουσιν Αἰγύπτιοι ἐπ' Αἰγυπτίους. καὶ πολεμήσει ἄνθρωπος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἄνθρωπος τὸν πλησίον αὐτοῦ. πόλις ἐπὶ πόλιν. καὶ νόμος ἐπὶ νόμον. καὶ ταραχθήσεται τὸ πνεῦμα τῶν Αἰγυπτίων ἐν αὐτοῖς. καὶ τὴν βουλὴν αὐτῶν συγχύσω. καὶ ἐπερωτήσουσι τοὺς θεοὺς αὐτῶν καὶ τὰ ἀγάλματα αὐτῶν, καὶ τοὺς ἐκ τῆς γῆς φωνοῦντας. καὶ τοὺς ἐγγαστριμύθους. καὶ παραδώσω τὴν Αἴγυπτον εἰς χεῖρας ἀνδρώπων κυρίων σκληρῶν. καὶ βασιλεῖς σκληροὶ, κυριεύσουσιν αὐτῶν. τάδε λέγει κύριος σαβαώθ. καὶ πίονται οἱ Αἰγύπτιοι ὕδωρ τὸ παρὰ θάλασσαν. ὁ δὲ ποταμὸς ἐκλείψει. καὶ ξηρανθήσεται καὶ ἐκλείψουσιν οἱ ποτα-

ἡμέρᾳ ἐκείνῃ πεποιθὼς ἔσται ὁ ἄνθρωπος, ἐπὶ τὸν ποιήσαντα αὐτόν· οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν, εἰς ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ ἐμβλέψονται, καὶ οὐ μὴ πεποιθότες ὦσιν, ἐπὶ τοῖς βωμοῖς, οὐδὲ ἐπὶ τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἃ ἐποίησαν οἱ δάκτυλοι αὐτῶν· καὶ οὐκ ὄψονται τὰ ἀλσύφια οὐδὲ τὰ ἐλεύλυσματα αὐτῶν· τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἔσονται αἱ πόλεις σου, ἐγκαταλείμμα μένου, ὃν προσπορεύεται οἱ ἀμορραῖοι, καὶ οἱ εὐαῖοι ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ ἔσονται ἔρημοι διότι κατέλιπες τὸν θεὸν τὸν σωτῆρα σου· καὶ κυρίου τοῦ βοηθοῦ σου, οὐκ ἐμνήσθης· διὰ τοῦτο φυτεύσεις φύτευμα ἄπιστον· καὶ σπέρμα ἄπιστον· τῇ δὲ ἡμέρᾳ ᾗ ἂν φυτεύσῃς, πλανηθήσεται ὁ πρωὶ ἐὰν σπείρῃς, ἀνθήσει εἰς ἀμητόν· ᾗ ἂν ἡμέρᾳ κληρώσει· καὶ ὡς πατὴρ ἀνθρώπου, κληρώσει τοὺς υἱούς σου· οὐαὶ πλῆθος ἐθνῶν πολλῶν· ὡς θαλάσσα κυμαίνουσα, οὕτω ταραχθήσεται· καὶ ῥοὴ ἐθνῶν πολλῶν, ὡς ὕδωρ ἠχήσει· ὡς ὕδωρ πολύ, ἔθνη πολλὰ· ὡς ὕδατος πολλοῦ βία φερομένου καὶ ἀποσκοράκιεῖ αὐτούς· καὶ πόρρω αὐτοὺς διώξεται, ὡς χοῦν ἀχύρου λικμώντων ἀπέναντι ἀνέμου· καὶ ὡς κονιορτὸν τροχοῦ καταγὶς φέρουσα· πρὸς ἑσπέραν ἔσται πένθος· πρὶν ἢ πρωὶ, καὶ οὐκ ἔσται αὕτη ἡ μερὶς τῶν προνομευσάντων ὑμᾶς· καὶ κληρονομία τῶν ὑμᾶς κληρονομησάντων ὑμᾶς. Κεφ. ιη. 1 8

Ναὶ γῆς πλείονα περιεργάζου· ἐπέκεινα ποταμῶν αἰθιόπων· ὃς ἀποστέλλων εἰς θαλάσσῃ ὅμηρα· καὶ ἐπίσολὰς βιβλίνας ἐπάνω τοῦ ὕδατος· πορεύσονται γὰρ ἄγγελοι κοῦφοι πρὸς ἔθνος μέγα καὶ ξένον λαὸν, καὶ χαλεπόν· τίς αὐτὸ ἐπέκεινα, ἔθνος ἀνέλπιστον καὶ καταπεπατημένον· νῦν δὲ ποταμοὶ τὴν γῆς πάντες, ὡς χώρα κατοικουμένη κατοικηθήσεται· ἡ χώρα αὐτῶν ὡσεὶ σημεῖον ἀπὸ ὄρους ἀρθῇ· ὡς σάλπιγγος φωνὴ ἀκουσθήσεται· διότι οὕτως εἶπε κύριός μοι· ἀσφαλὲς ἔσται ἐν τῇ ἐμῇ πόλει· ὡς φῶς καύματος μεσημβρίας·

διὰ τοῦτο κλαύσομαι, ὡς ἡ κλαυθμὸν ἰαζήρ. ἄμπελον σιβαμᾶς τὰ δίνδρα αὐ καταβαλοῦσιν ἰσεβῶν καὶ ἐλάλησεν. διὰ τοῦτο τοῦ θεισμοῦ, καὶ ἐπὶ τοῦ πύργου τοῦ αὐ καταπατήσω. καὶ πάντα πεπαύσονται καὶ ἀρθήσεται εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίαμα ἐκ τῶν ἀμπελώνων. καὶ ἐν οἴνοις ἀμπελῶσί οὐ, οὐ μὴ εὐφρανθήσεται. καὶ οὐ μὴ πατήσωσιν οἶνον ἐς τὰ ὑποληνία. πέπαυται κ. σιὸς τὸ ἡ χοιλία μου ἐπὶ μωάβ, ὡς κιθάρα ἠχήσει. καὶ τὰ ἐντός μου τεῖχος ἐνεκαίνισας. καὶ ἔσαι ἐς ἀντράπηνά σε. διὰ ἐκπέπτωκά σε. μωάβ ἐπὶ οἴοις βωμοῖς. καὶ ἀσελεύσεται ἐς τὰ χρυσοῦπτα αὐτῆς, ὃς τε προσεύξεται, καὶ οὐ μὴ δύναται ἐξελίσθαι αὐτόν. τοῦτο ἐ ῥῆμα ὃ ἐλάλησε κύριος ἐπὶ μωάβ ὁπότε καὶ ἐλάλησε. καὶ νῦν ἐλάλησε κύριος λέγων ἐν τρισὶν ἔτεσιν ἐτῶν μισθοῦ, ἀλμαθήσεται ἡ δόξα μωάβ παντὶ τῷ πλούτῳ τῷ πολλῷ, καὶ καταλειφθήσεται ὀλιγοστὸς, καὶ ἄκ ἔντιμος.

ΤΟ ΡΗΜΑ ΤΟ ΚΑΤΑ ΔΑΜΑΣΚΟΥ.

Κεφ. ιζ. ιζ.

Δοὺ δαμασκὸς ἀρθήσεται ἀπὸ πόλεως, καὶ ἔσαι ἐς πῶσιν καταλελειμμένη ἐς ἐν αὐλῶσι. ἐς κοίτῳ ποιμνίων καὶ οὐκ ἀπαυσιν. καὶ οὐκ ἔσαι δοξιάκων. καὶ ἡ κίτι ἔσαι ὀχυρὰ τοῦ καταφυγεῖν ἐκεῖ ἐν ἐφράιμ. καὶ οὐκίτι βασιλεία ἐν δαμασκῷ. καὶ ὃ καταλοιπὸν τῶν σύρων. οὐ γὰρ οὐ βελτίων ἔσται ὧν τῶν υἱῶν ἰσραήλ, καὶ τῆς δόξης αὐτῶν. τάδε λέγει κύριος σαβαώθ. ἔσαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκλειψις τῆς δόξης ἰακώβ. καὶ τὰ πλείονα τῆς δόξης αὐτοῦ σφαγήσεται. καὶ ἔσαι ὡς τρόπον ἐάν τις σωναγάγῃ ἀμητὸν ἐσηκότα, καὶ στάχυα αὐτὸν ἀμήσῃ, καὶ ἔσαι ὃν τρόπον ἐάν τις σωναγάγῃ στάχυα ἐν φάραγγι σιρεᾶ, καὶ καταλειφθῇ ἐν αὐτῇ καλάμη. ἢ ὡς ῥᾶγες ἐλαίας δύο, ἢ τρεῖς ἐπ' ἄκρου μεσώρου, ἢ τέσσαρες, ἢ πέντε ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ καταλελειφθόσι. τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς ἰσραὴλ τῇ

ἡ ψυχὴ αὐτῆς γνῶσθαι. ἡ καρδία τῆς μοαβίτιδος βοᾷ ἐν αὐτῇ, ἕως σηὼρ, δαμαλις τριετὴς. ἐπὶ γὰρ τῆς ἀναβάσεως τῆς λουείθ. πρὸς σὲ κλαύσονται ἀναβήσονται τῇ ὁδῷ ἀρωνιήμ. βοᾶ σύντριμμα καὶ σεσμός. τὸ ὕδωρ τῆς νιβριήμ, ἔρημον ἔσται. καὶ ὁ χόρτος αὐτοῦ ἐκλέλοιπε. χόρτος γὰρ χλωρὸς οὐκ ἔσται. μὴ καὶ οὕτως μέλλῃ σωθῆναι. ἐπάξω γὰρ ἐπὶ τὴν φάραγγα ἄραβας, καὶ λήψονται αὐτὴν. σωθῇ γὰρ ἡ βοὴ ἃ ὄφειλον τῆς μοαβίτιδος τὴν ἀγαλείμ. καὶ ὀλολυγμὸς αὐτῆς, ἕως τοῦ φρέατος τῶν ἐλείμ. ὀλολύγματος αὐτῆς. τὸ γὰρ ὕδωρ τὸ δηδὼν, πλησθήσεται αἵματος. ἐπάξω γὰρ ἐπὶ δηδὼν, ἄραβας, καὶ ἄρας τὸ κατάλειμμα μοάβ, καὶ ἀπὸ καὶ τὸ κατάλειπον ἄδαμα.

Κεφ. ις. ιζ.

ἃ ΠΟΣΙΛΩ, ὡς ἱρηθὰ ἐπὶ τὴν γῆν. μὴ, πέτρα ἔρημος ἔσαι, ἔ ὄρος θυγατρὸς σιών. ἔσῃ γὰρ ὡς πόθος νοσσοὺς ἀφῃρημένου θυγατέρα μοάβ. ἔπεται δὲ, ἀρνῶν πλείονα βουλεύου. ποίει τε σκέπην πένθους. ἀμβὶ σχαπαντὸς ἐν μεσημβρίνῃ σκηνίᾳ φεύγουσιν. ἐξέσπασαν μὴ ἀχθῆς. παροικήθουσί σοι, οἱ φυγάδες μοάβ, ἔσονται σκέπη ὑμῖν ἀπὸ προσώπου διώκοντες. ὅτι ἤρθη ἡ συμμαχία σου. καὶ ὁ ἄρχων ἀπώλετο ὁ καταπατῶν ἐν τῆς γῆς. καὶ διορθωθήσεται μοι ἐλέους θρόνος. καὶ καθιεῖται ἐπ' αὐτῷ μετὰ ἀληθείας ἐν σκηνῇ δαβίδ. κρίναν καὶ ἐκζητῶν κρίμα καὶ ταχύδρομον δικαιοσύνην. ἠκούσαμεν τὴν ὕβριν μοάβ. ὑβρικὰ σφόδρα τὴν ὑπερηφανίαν. καὶ ἡ ὕβρις αὐτοῦ καὶ ἡ μῆνις αὐτοῦ. οὐχ οὕτως ἡ μωτὲθ σου, οὐχ οὕτως. ὀλολύξει μοάβ. οὐ γὰρ τῇ μοαβίτιδι πιόντες ὀλολύξουσι. τοῖς καρπωθοῦσι διὰ θέρους. καὶ οὐκ ἐντραπήσῃ τὰ παιδία ἐσιδών. πωθήσει ἄμπελος σιβαμὰ καταπίνοντός τὰ ἔθνη. καταστήσατε τὰς ἀμπέλους αὐτῆς. ἕως ἐλεήμων. οὐ μὴ σωθῇτε, πλανήθητε τὴν ἔρημον. οἱ ἀπερχόμενοι ἀπ' αὐτῆς ἐγκατελήφθησαν. διέβησαν τὴν θάλασσαν.

χθ. τάδε λέγει κύριος Ασβαώθ. ὃν τρόπον ἄρηται, οὕτως ἔσται, καὶ ὃν τρόπον ἐβουλεύσατο, οὕτως μενεῖ· τῦ ἀπολέσαι βύσι ἀσυρίους ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἐμῆς. καὶ ἐπὶ τῶν ὀρέων μου. καὶ ἔσον ὃς κατάπατημα. καὶ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῶν ὁ ζυγὸς αὐτῶν. καὶ ἡ κλῆσις αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὤμων ἀφαιρεθήσεται. αὕτη ἡ βουλὴ ἣν ἐβουλεύσατο κύριος, ἐπὶ τῆ ὅλῃ οἰκουμένῃ. καὶ αὕτη ἡ χεὶρ ἡ ὑψηλή, ἣ πάντα τὰ ἔθνη. ἃ γὰρ ὁ θεὸς ὁ ἅγιος ἐβουλεύσατο, τίς διασκεδάσει. καὶ τὴν χεῖρα αὐτῦ τὴν ὑψηλὴν τίς ἀποστρέψει. Τοῦ ἰδεῖν οὖ ἀπέθανεν ὁ βασιλεὺς Ὀχοζίας, ἐγενήθη ῥῆμα τῦ θεοῦ πρὸς μὲ φρενθέντα διὰ λαὸ φυλὴ πάντοθεν. σωτηρίβη γὰρ ὁ ζυγὸς ἀπὸ τῦ ὄμου σου. ἐκ γὰρ ἀπείρατος ὄφεως ἐξελεύσονται ὄγονα ἀσπίδων. καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν, ἐξελεύσονται ὄφεις πετόμενοι. καὶ βοσκηθήσονται πρόβατα ἐν αὐτῦ. πρόβατα ὀνάγρων, καὶ ἐν ἐρήμοις ἀναπαύσονται, ἀνελεῖ λιμὸς ἀπείρατον σου, καὶ ἀπὸ ἁλεσμάτων σου ἀνελεῖ. ὀλολύξατε πύλαι πόλεων. κεκραγέτωσαν πόλεις τεθαραγμέναι ὑπὸ ἀλλοφύλων πάντες. ὅτι ἀπὸ βορρᾶ, καπνὸς ἔρχεται, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, καὶ τί ἀποκριθήσονται βασιλεῖς ἐθνῶν. ὅτι κύριος ἐθεμελίωσε σιών. καὶ ἐν αὐτῇ σωθήσονται ὑπὸ ταπεινοὶ τῦ λαῦ.

Κεφ. ις. ιε.

ο ῥῆμα πρὸς τὰ μωαβίτιδος. Νυκτὸς ἀπολεῖται μωαβίτις. νυκτὸς ἀπολεῖται τεῖχος τῦ μωαβίτιδος, λυπεῖ ἐφ' ἑαυτῆς. ἀπολεῖται καὶ κλαύσεται. οὖ ὁ δαμὸς οὐ μὴ δύνωνται ἀναβῆσαι κλάσεται ἐπὶ ναβατὸν τῆς μωαβίτιδος. ὀλολύξατε. ἐπὶ πόσεως κιφαλῆς φαλάκρωμα. πόσεως βραχίονος κατατεθραυμένοι ἐν τοῖς πλατείαις αὐτῶν περιζώσονται σάκκους, καὶ κόψεσθε ἐπὶ τῶν δωμάτων αὐτῆς. καὶ ἐν τοῖς πλατείαις αὐτῆς, καὶ ἐν τοῖς ῥύμαις αὐτῶν, πάντες ὀλολύζουσι μετὰ κλαυθμῶν. ὅτι κέκραγεν ἐσεβὼν καὶ ἐλιαλή. ἕως ἰασὰ ἠκούσθη ἡ φωνὴ αὐτῶν. διὰ τῦτο ἡ ὀσφὺς τῆς μωαβίτιδος ἕως

θησαν ἐπὶ Θί. καὶ ἡ κάμηλος Ἀ λιβάνου ἀφ᾽ ὧν συνήμησαν. οὐκ
ὠκλεη ὁ κόπος ὑμᾶς ὁ ἄδης κάτωθεν ἐπιφάνθη, σωαντήσε
Θι. σωηγέρθησάν Θι πάντες οἱ γίγαντες οἱ ἀρξαντες Ἀ γῆς·
οἱ ἐγκάραντες ἐκ τῶν θρόνων αὐτῶν πάντες βασιλῆς ἐθνῶν.
πάντες ἀποκριθήσονται καὶ ἐροῦσί σοι. καὶ σὺ ἐάλως ὡς πῦ καὶ
ἡμεῖς. ἐν ἡμῖν ᾗ κατελογίσθης. κατέβη εἰς ᾅδου, ἡ δόξα Θυ
ἡ πολλὴ εὐφροσύνη Θυ. ὑπὸ κάτω σου στρώσουσι σῆπιν. καὶ τὰ
κατοκλήματά σε σκώληξ. πῶς ἐξέπεσεν ἐκ τῦ οὐρανῦ ὁ ἑωσφό
ρος ὁ πρωῒ ἀνατέλλων. συνρίβη εἰς τῆ γῆν ὁ ἀποστέλλων πρὸς
πάντα τὰ ἔθνη. σὺ δὲ εἶπας ἐν τῇ διανοίᾳ Θυ, εἰς τὸν οὐρανὸν
ἀναβήσομαι. ἐπάνω τῶν ἀστέρων τῦ οὐρανοῦ θήσω τὸν θρόνον
μυ. καθιῶ ἐν ὄρει ὑψηλῷ, ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ τὰ πρὸς βο
ρᾶν, ἀναβήσομαι ἐπάνω τῶν νεφελῶν. ὅμοιος Θῷ ὑ
ψίστῳ. νῦν δὲ εἰς ᾅδου καταβήσῃ καὶ εἰς τὰ θεμέλια τῆς γῆς οἱ
ἰδόντες σέ θαυμάσονται ἐπὶ Θί καὶ ἐροῦσιν. οὗτος ὁ ἄνθρω
πος ὁ παροξύνων τὴν γῆν. ὁ σείων βασιλείας. ὁ θεὶς τὴν οἰκου
μένην ὅλην ἔρημον, καὶ τὰς πόλεις αὐτῦ καθεῖλε. ὗς ἐν ἀπα
γωγῇ οὐκ ἔλυσε, πάντες οἱ βασιλῆς τῶν ἐθνῶν ἐκοιμήθησαν
ἐν δόξῃ. ἄνθρωπος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτ. σὺ δὲ ῥιφήσῃ, ἐν βδε
λυγμίᾳ. μετὰ πολλῶν τεθνηκότων ἐκ κο
χιτηριμένων μαχαίρᾳ. καταβαινόντων εἰς ᾅδυ. ὃν τρόπον ἱμά
τιον ἐν αἵματι πεφυρμένον οὐκ ἔσαι καθαρὸν. οὕτως δὲ σὺ ἔσῃ
καθαρός. διότι τὴν γῆν μυ ἀπώλεσας καὶ τὸν λαόν μυ ἀπέκτει
νας. οὐ μὴ μείνῃς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον. σπέρμα πονηρόν. ἑτοίμα
σθητε τέκνα Θυ σφαγῆναι τῶν ἁμαρτίαις Ἀ πατρὸς αὐτ, ἵνα
μὴ ἀνασῶσι καὶ κληρονομήσωσιν τὴν γῆν, καὶ πλήσωσι τὴν
γῆν πολέμων. καὶ ἐπαναστήσομαι αὐτοῖς λέγει κύριος Σαβαὼθ.
καὶ ἀπολέσω αὐτ ὄνομα καὶ κατάλλειμμα καὶ σπέρμα. τά δε, λέ
γει κύριος. καὶ θήσω τὴν Βαβυλωνίαν ἔρημον, ὡς τε χερσαῖα ἐχί
νης καὶ ἔσαι ὡς ὕδωρ. καὶ θήσω αὐτὴν πηλῶ βάραθρον εἰς ἀπώλ

βουλὴ ἐπιχείρα ὑμῖν ὃς μὴ δοῦναι οἱ ἀργύριον ἢ λυτρίζονται ἢ ἢ
χρυσίον χρείαν ἔχουσι. ὀξυμάτα νενεύσκασιν σωτηρίαν ἐσι καὶ
τὰ τέκνα ὑμῶν οὐ μὴ ἐλεήσασιν. οὐ γὰρ ἐπὶ βοῖς τέκνοις ὧν φεί
σονται, οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν. καὶ ἔσαι βαβυλὼν ἡ καλεῖται ἔν-
δοξος ἀπὸ βασιλίσσης χαλδαίων, ὃν τρόπον κατέστρεψεν ὁ θε
ὸς σόδομα καὶ γόμορρα. οὐ κατοικηθήσεται εἰς ἕν αἰῶνα χρό
νον, οὐ γὰ μὴ ἐσέλθωσιν εἰς αὐτὴν σκηνὰς πολλῶν γενεῶν. οὐ δὲ
μὴ σκιλθωσιν αὐτὴν ἄραβες. οὐ γὰ ποιμένες οὐ μὴ ἀναπαύσον
ται ἐν αὐτῇ. καὶ ἄρα παύσονται ἐκῆ θηρία. καὶ ἐμπλησθήσον
ται αἱ οἰκίαι ὄχων. καὶ ἀναπαύσονται ἐκεῖ σειρῆνες καὶ δασ
μόνια ἐκεῖ ὀρχήσονται. καὶ ὀνοκένταυροι ἐκεῖ κατοικήσουσι. καὶ
νοσσοποιήσουσιν ἐχίνοι ἐν βοῖς οἴκοις αὐτῶν.

Κεφάλ. ιδ. 14.

Ἀχὰ ἔρχεται καὶ οὐχρονεῖ. καὶ ἡμέραι αὐτῶν ἢ μὴ
7 ἐφελκυσθῶσι. καὶ ἐλεήσῃ κύριος ἐν ἰακὼβ. καὶ ἐκ
λέξεται ἔτι ἐν ἰσραήλ. καὶ ἀναπαύσῃ ἐπὶ τῆς γῆς
αὐτῶν. καὶ ὁ γνώρας προσεθήσεται πρὸς αὐτούς. καὶ προσεθή
σονται πρὸς ἐν οἴκῳ ἰακώβ. καὶ λήψονται αὐτοὺς ἔθνη. καὶ ἀ
σάξουσιν εἰς ἐν τόπον αὐτῶν, καὶ κατακληρονομήσουσι. καὶ
πληθωθήσονται ἐπὶ τῆς γῆς τῦ θεοῦ εἰς δούλους καὶ δούλας. καὶ
ἔσονται αἰχμάλωτοι οἱ αἰχμαλωτεύσαντας αὐτούς. καὶ κυριεύ
θήσονται οἱ κυριεύσαντες αὐτῶν. καὶ ἔσαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ἀναπαύσῃ κύριος, ἀπὸ τῆς ὀδύνης καὶ τῦ θυμοῦ σου καὶ τῆς
δουλείας σου τῆς σκληρᾶς, ἧς ἐδούλευσας αὐτοῖς. καὶ λήψῃ ἐν
βρῖνον τῦτον ἐπὶ ἐν βασιλέα βαβυλῶνος. καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ πῶς ἀνεπίπαυται ὁ ἀπαιτῶν καὶ ἀνεπίπαυ ὁ ἐπιπον
δασὴς· συνέτριψε κύριος ἐν ξυγὸν τῶν ἁμαρτωλῶν ἢ ξυγὸν
τῶν ἀρχόντων. πατάξας ἔθνος, θυμῷ· πληγῇ ἀνιάτῳ. παίων
ἔθνος πληγῇ θυμοῦ ᾗ ὃς ἐφείσατο. ἀνεπαύσατο πεποιθώς. πᾶ
σα ἡ γῆ, βοᾶ μετ' εὐφροσύνης. καὶ τὰ ξύλα τῦ λιβάνου, εὐφράν

αὐτοῦς. γίγαντος ἔρχονται πλησθῆναι μου θυμόν μου, χαίροντες ἅμα καὶ ὑβρίζοντες. φωνὴ ἐθνῶν πολλῶν ὡς τῶν ὀρέων. δμοία ἐθνῶν πολλῶν. φωνὴ βασιλείων καὶ ἐθνῶν συναγμένων. κύριος σαβαὼθ ἐντέταλται ἐθνη ὁπλομάχῳ, ἔρχεσθαι ἐκ γῆς πορρώθεν ἀπ' ἄκρου θεμελίου τοῦ οὐρανοῦ κύριος, καὶ οἱ ὁπλομάχοι αὐτοῦ, καταφθεῖραι πάσαν τὴν οἰκουμένην. ὀλολύξατε ἐγγὺς γὰρ ἡμέρα κυρίου καὶ σωτηρία παρὰ τοῦ θεοῦ ἥξει. σὺν τούτῳ πᾶσα χεὶρ ἐκλυθήσεται. καὶ πᾶσα ψυχὴ ἀνθρώπου δειλιάσει. ταραχθήσονται οἱ πρίσβεις. καὶ ὠδῖνες αὐτοὺς ἕξουσιν ὡς γυναικὸς τικτούσης. καὶ συμφορήσουσιν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον. καὶ ἐκπήσονται. καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῶν ὡς φλὸξ μεταβαλοῦσιν. ἰδοὺ γὰρ ἡμέρα κυρίου ἔρχεται αὐτός. καὶ μῆνις θυμοῦ καὶ ὀργῆς θεῖναι τὴν οἰκουμένην ἔρημον. καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἀπολέσαι ἐξ αὐτῆς. οἱ γὰρ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὁ ὠρίων καὶ πᾶς ὁ κόσμος τοῦ οὐρανοῦ, τὸ φῶς οὐ δώσουσι. καὶ σκοτισθήσεται ὁ ἥλιος ἀνατέλλοντος. καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φῶς αὐτῆς. καὶ ἐντελοῦμαι τῇ οἰκουμένῃ ὅλῃ κακὰ, καὶ τοῖς ἀσεβέσι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. καὶ ἀπολῶ ὕβριν ἀλόγων. καὶ ὕβριν ὑπερηφάνων ταπεινώσω. καὶ ἔσονται οἱ καταλελειμμένοι ἔντιμοι μᾶλλον ἢ τὸ χρυσίον τὸ ἄπυρον, καὶ ἄνθρωπος μᾶλλον ἔντιμος ἔσται ἢ ὁ λίθος ὁ ἐκ σαπφειρ. ὁ γὰρ οὐρανὸς θυμωθήσεται. καὶ ἡ γῆ σεισθήσεται ἐκ τῶν θεμελίων αὐτῆς, σὺν θυμῷ ὀργῆς κυρίου σαβαὼθ. ἐν τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἂν ἐπέλθῃ ὁ θυμὸς αὐτοῦ. καὶ ἔσονται οἱ καταλελειμμένοι ὡς δορκάδιον φεῦγον, καὶ ὡς πρόβατον πλανώμενον. καὶ οὐκ ἔσται ὁ σωάζων ὅς τε ἄνθρωπον ἐς τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀποστραφῆναι. καὶ ἄνθρωπος εἰς τὴν χώραν ἑαυτοῦ διώξεται. ὃς γὰρ ἂν ἁλῶ πτῆται θήσεται. καὶ οἵτινος σωπηθέντες εἰσὶ πεσοῦνται μαχαίρᾳ. καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, ῥήξουσιν ἐνώπιον αὐτῶν καὶ τὰς οἰκίας αὐτῶν προνομεύσουσι. καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἕξουσιν.

Ἰσραὴλ. καὶ ὁ θεὸς Ἰσαπαρμένης Ἰούδα σωάξει ἐκ τῆ πεσαρῶν πεζῶν τῆς γῆς. καὶ ἀφαιρεθήσεται ὁ ζῆλος Ἐφραὶμ. καὶ οἱ ἐχθροὶ Ἰούδα, ἀποληῦνται. Ἐφραὶμ οὐ ζηλώσει Ἰούδαν. καὶ Ἰούδας, οὐ θλίψει Ἐφραὶμ. καὶ μεταβήσονται ἐν πλοίοις ἀλλοφύλων θάλασσαν ἅμα προνομεύσουσι. καὶ ὄρος ἀφ' ἡλίε ἀνατολῶν καὶ Ἰδυμαίαν. καὶ ἐπὶ μαδὲ πρῶτον τὰς χεῖρας ἐπιβαλοῦσιν. οἱ δὲ υἱοὶ Ἀμμὼν, πρῶτοι ὑπακούσονται. καὶ ἐρημώσει κύριος τῆ θάλασσαν αἰγύπτε. καὶ ἐπιβαλεῖ τὴν χεῖρα αὐτῆ ἐπὶ τὸ ποταμὸν πνεύματι βιαίῳ. καὶ πατάξει ἐπὶ φάραγγας, ὅς τε διαπορεύεται αὐτὴ ἐν ὑποδήμασι. καὶ ἔσαι δίοδος τῷ καταλοιπότι μου λαῷ ἐν αἰγύπτῳ. καὶ ἔσαι τῷ Ἰσραὴλ, ὡς τῇ ἡμέρᾳ. ὅτι ἐξῆλθον ἐκ γῆς αἰγύπτε.

Κεφαλ. 15. 12.

Α Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. ὑμνήσατε κύριε διότι ὠργίσθης μοι, καὶ ἀπέστρεψας τὸν θυμόν σου καὶ ἐλέησάς με. ἰδοὺ ὁ θεός μου σωτήρ μου. πεποιθὼς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ. σωθήσομαι ἐν αὐτῷ καὶ οὐ φοβηθήσομαι. διότι ἡ δόξα μου καὶ ἡ αἴνησίς μου κύριος. καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν, καὶ ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τῦ σωτηρίου. καὶ ἐρεῖτε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. ὑμνεῖτε κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτῦ. ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐνδοξα αὐτῦ. μιμνήσκεσθε, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτῦ. ὑμνήσατε τὸ ὄνομα κυρίε ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν. ἀναγγείλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῇ καὶ ἀγαλλιᾶσθε. μὴ εὐφραίνεσθε οἱ κατοικοῦντες σιών. ὅτι ὑψώθη ὁ ἅγιος τὸ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῦ.

Κεφαλαιον. 17. 13.

Β Ρασις κατὰ Βαβυλῶνος. ἣν εἶδεν ἡσαΐας υἱὸς ἀμὼς, ἐπ' ὄρους πετεινοῦ. ἄρατε σημεῖον. ὑψώσατε τὴν φωνὴν αὐτοῖς μὴ φοβεῖσθε. παρακαλᾶτε τῇ χειρὶ, ἀνοιξάτωσαν οἱ ἄρχοντες. ἐγὼ συντάσσομαι καὶ ἐγὼ ἄγω

ἡχύρος. καὶ οἱ ὑψηλοὶ, τῇ ὕβρει σωρηδὸν ὄντες καὶ οἱ ὑψηλοὶ, πε-
σόντες καὶ ταπεινωθέντες, καὶ πεσοῦνται οἱ ὑψηλοὶ, μαχαί-
ρᾳ. ὃ δὲ λίβανος σὺν τοῖς ὑψηλοῖς πεσεῖται.

Κεφ. ια. ιβ.

Αἱ ἐξελεύσεται ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ, καὶ ἄν-
θος ἐκ τῆς ῥίζης αὐτοῦ ἀναβήσεται. ἀναπαύσεται ἐπ' αὐ-
τὸν πνεῦμα κυρίου πνεῦμα σοφίας καὶ συνέσεως.
πνεῦμα βουλῆς καὶ ἰσχύος. πνεῦμα γνώσεως καὶ εὐσεβείας ἐμ-
πλήσει αὐτὸν. πνεῦμα φόβου θεοῦ. οὐ κατὰ τὴν δόξαν κρινεῖ, οὐ
δὲ κατὰ τὴν λαλιὰν ἐλέγξει. ἀλλὰ κρινεῖ, ταπεινῷ, κρίσιν. καὶ ἐ
λέγξει τοὺς ταπεινοὺς τῆς γῆς καὶ πατάξει γῆν τοῦ λόγου τοῦ σ
ματος αὐτοῦ. καὶ ἐν πνεύματι χειλέων αὐτοῦ ἀνελεῖ ἀσεβῆ. καὶ
ἔσαι δικαιοσύνη ἐσφιγμένον τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ. καὶ ἀληθείᾳ ἐν-
ειλημμένος τὰς πλευρὰς αὐτοῦ. καὶ συμβοσκηθήσεται λύκος με
τὰ ἀρνὸς, καὶ πάρδαλις συναναπαύσεται ἐρίφῳ. καὶ μοσχά
ριον καὶ ταῦρος καὶ λέων. ἅμα βοσκηθήσονται. καὶ παιδίον μι
κρὸν ἄξει αὐτούς. καὶ βοῦς καὶ ἄρκος ἅμα βοσκηθήσονται, καὶ
ἅμα τὰ παιδία αὐτῶν ἔσονται. καὶ λέων ὡς βοῦς φάγεται ἄχυ
ρα. καὶ παιδίον νήπιον ἐπὶ τρωγλῶν ἀσπίδων. καὶ ἐπὶ κοίτην
ἐχιόνων ἀσπίδων, τὴν χεῖρα ἐπιβαλεῖ. καὶ οὐ μὴ κακωθήσο
σιν. οὐδ' οὐ μὴ δύνωνται ἀποκτεῖναι οὐδένα. ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν
μου. ὅτι ἐνεπλήσθη ἡ σύμπασα τοῦ γνῶναι τὸν κύριον. ὡς ὕδωρ κα
λύπτει, κατακαλύψαι θαλάσσης. καὶ ἔσαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἡ ῥίζα
τοῦ Ἰεσσαὶ, καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἄρχειν ἐθνῶν, ἐπ' αὐτὸν ἔθνη ἐλ-
πιοῦσι. καὶ ἔσαι ἡ ἀνάπαυσις αὐτοῦ, τιμή. καὶ ἔσαι τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ προσθήσει ὁ κύριος τοῦ δεῖξαι τὴν χεῖρα αὐτοῦ τοῦ ἐπι-
σωσασθαι τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ, ὃ ἂν καταλειφθῇ, ἀπὸ τῶν
ἀνατολῶν. καὶ ἀπὸ δυσμῶν καὶ ἀπὸ βαβυλῶνος καὶ ἀπὸ αἰθι-
οπίας καὶ ἀπὸ ἐλαμιτῶν, καὶ ἀπὸ νήσων ἀναβολῶν καὶ ἐξ ἀνα-
βάσεως. καὶ ἐπῆρε σημεῖον εἰς τὰ ἔθνη. καὶ συναξει τοὺς ἀποπεπλανημένους

καὶ φάγεται ὡσεὶ χόρτον τὴν ὕλλω. τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἀπορ-
θύσονται τὰ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ καὶ οἱ ὄρυμοὶ· καὶ καταφάγε-
ται ἀπὸ ψυχῆς ἕως ἀρκῶν· καὶ ἔσαι ὁ φεύγων ὡς ὁ φεύγων ἀπὸ φλο-
γὸς καιομένης· καὶ οἱ καταλειφθέντες ἀπ' αὐτῶν, ἀειθμὸς ἔσον
ται· καὶ παιδίον μικρὸν γράψει αὐτούς. καὶ ἔσαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, οὐκέτι προσθήσετε τοῦ καταλειφθῆναι Ἰσραήλ· καὶ οἱ σωθέν
τες τοῦ Ἰακὼβ οὐκέτι μὴ πεποιθότες ὦσιν ἐπὶ τοὺς ἀδικοῦν-
τας αὐτούς· ἀλλὰ πεποιθότες ἐπὶ τὸν θεὸν τὸν ἅγιον τοῦ
Ἰσραὴλ τῇ ἀληθείᾳ. καὶ ἔσαι τὸ καταλειφθὲν τοῦ Ἰακὼβ ἐπὶ θεὸν
ἰσχύοντα. καὶ ἐὰν γένηται ὁ λαὸς Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θα-
λάσσης, τὸ κατάλειμμα αὐτῶν σωθήσεται. λόγον γὰρ συντελῶν
καὶ συντέμνων ἐν δικαιοσύνῃ. ὅτι λόγον συντετμημένον κύρι-
ος ποιήσει ἐν τῇ οἰκουμένῃ ὅλῃ. διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος
Σαβαὼθ· μὴ φοβοῦ ὁ λαός μου· οἱ κατοικοῦντες ἐν σιὼν ἀπὸ Ἀσ-
συρίων. ὅτι ἐν ῥάβδῳ πατάξει σε, πληγὴν γὰρ ἐπάγει ἐπὶ σὲ,
τοῦ ἰδεῖν ὁδὸν αἰγύπτου. ἔτι γὰρ μικρὸν καὶ πάυσεται ἡ ὀργή·
ἡ δὲ θυμός μου ἐπὶ τὴν βουλὴν αὐτῶν. καὶ ἐγερεῖ κύριος ὁ θεὸς
τῶν δυνάμεων ἐπ' αὐτούς· κατὰ τὴν πληγὴν μαδιὰμ ἐν τόπῳ
θλίψεως. καὶ ὁ θυμός αὐτοῦ, τῇ ὁδῷ τῇ κατὰ θάλασσαν, οὕς τὴν
ὁδὸν τὴν κατ' αἴγυπτον· καὶ ἔσαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀφαιρε-
θήσεται ὁ ζυγὸς αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ ὤμου σου· καὶ φόβος αὐτοῦ ἀπὸ
σοῦ· καὶ καταφθαρήσεται ὁ ζυγὸς ἀπὸ τῶν ὤμων ὑμῶν. ἥξει γὰ
ρ εἰς τὴν πόλιν ἀγγεά· καὶ παρελεύσεται εἰς μαγεδώ· καὶ ἐν μα
χμὰς θήσει τὰ σκεύη αὐτοῦ· καὶ παρελεύσεται φάραγγα· καὶ
ἥξει εἰς ἀραβαί, φόβος λήψεται ῥαμὰ πόλιν. σαὺλ φεύξεται. χρεμί
τισον φωνὴν σου· θυγατερ γαλλείμ· ἐπακουσθήσεται τοῦ ἐπακου
σεται ἐν ἀναθὼθ· καὶ ἔξεσται μαδβιὰ καὶ οἱ κατοικοῦντες γε-
βὰρ· παρακαλᾶτε σήμερον ἐν ὁδῷ ἕως μένα. παρακαλᾶτε τὴν χε
ρὶ ὄρος τὴν θυγατέρα σιών· καὶ οἱ βουνοὶ οἱ ἐν ἱερουσαλήμ. ἰδοὺ
ὁ δυνάστης κύριος σαββαὼθ, σωταράσσει τοὺς ἐνδόξους μετὰ

θεν ἰδέ. καὶ πρὸς τίνα καταφεύξεσθε τῆ βοηθῆναι, καὶ ποῦ κατα-
ταλήψεται ἡ δόξα ὑμῶν τοῦ μὴ ἐμπεσεῖν εἰς ἀπαγωγήν. καὶ
ὑπὸ τοῦτο ἀφηρημένων πεσοῦνται. καὶ ἐπὶ πᾶσι θυσίαις, οὐκ ἀπε-
σράφη ἡ ὀργή. ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή. διὰ ἀσυρίοις. ἡ βάβδος
τοῦ θυμοῦ μου ἡ ὀργῆς ἐστιν ἐν τοῖς χερσὶν αὐτῶν. τὴν ὀργήν μου
εἰς ἔθνος ἄνομον ἀποστελῶ. καὶ τοῦ ἐμοῦ λαοῦ, σωματέξασθαι σκύ-
λα καὶ προνομήν. καὶ καταπατῆσαι τὰς πόλεις ἡ θάλασσα
αὐτὰς εἰς κονιορτόν. ὧνες δὲ οὐχ οὕτως ἐνεθυμώθη καὶ τῇ ψυ-
χῇ, οὐχ οὕτως διελογίσατο. ἀλλὰ ἀπαλλοτρίωσαι ὁ νοῦς αὐτῶν, καὶ τοῦ
ἔθνη ἐξολοθρεῦσαι οὐκ ὀλίγα. καὶ ἐρεῖ πᾶσιν αὐτοῖς σὺ μόνος
εἶ ἄρχων, καὶ ἐρεῖ, οὐκ ἔλαβον τὴν χώραν τὴν ἐπάνω βαβυλῶ-
νος καὶ χαλάνης. ὃ ὁ πύργος ὠκοδομήθη. καὶ ἔλαβον ἀραβίαν
καὶ δαμασκὸν καὶ σαμάρειαν. ὃν πρόπον τούτους ἔλαβον πά-
σας, τὰς ἀρχὰς λύσομαι. ὀλολύξατε τὰ γλυπτὰ ἐν ἱερουσαλήμ
καὶ ἐν σαμαρείᾳ. ὃν τρόπον γὰρ ἐποίησα σαμαρείᾳ. καὶ οἷς χε
ροσὶν ἔστησαν αὐτῆς, οὕτω ποιήσω, καὶ τῇ ἱερουσαλήμ, καὶ τοῖς εἰ
δώλοις αὐτῆς. καὶ ἔσται ὅταν σωτελίσῃ κύριος. πάντα ποιῶν
ἐν τοῦ ὄρει σιὼν καὶ ἱερουσαλήμ ἐπάξει ἐπὶ τὸν νῦν τὸν μέγαν, ὃν
τὸν ἄρχοντα τῶν ἀσυρίων. καὶ ἐπὶ τὸ ὕψος τῆς δόξης τῶν ὀφθαλ
μῶν αὐτῶν. ἔστι γὰρ ἐν τῇ ἰσχύι ποιήσω, καὶ ἐν τῇ σοφίᾳ τῆς
συνέσεως, ἀφελῶ ὅρια ἐθνῶν. καὶ τὴν ἰσχὺν αὐτῶν, προνομεύ-
σω. καὶ σείσω πόλεις καθημενούσας. καὶ τὴν οἰκουμένην ὅλην
καταλήψομαι τῇ χερὶ ὡς νοσιὰν καὶ ὡς καταλελειμμένα ὠὰ,
ἀρῶ. καὶ οὐκ ἦν ὃς σῴζων ἔφυξε ἀφ' ἐμοῦ ἢ αὐτεπτὴν μοι. καὶ ἀνοί-
γων τὸ στόμα καὶ στρουθίζων. μὴ δοξασθήσεται ἡ ἀξίνη ἄνδρὸς τοῦ
κόπτοντος ἐν αὐτῇ, ἢ ὑψωθήσεται πρωὶ ἄνδρὸς τοῦ ἐλκύοντος αὐ-
τὸν ; ὡς αὐτοὺς ἐὰν τις ἄρῃ ξύλον καὶ οὐχ οὕτως.
ἀλλὰ ἀποστελῶ κύριος σαβαὼθ εἰς τὴν σὴν τιμὴν, ἀτιμίαν.
καὶ εἰς τὴν σὴν δόξαν, πῦρ καυσούμενον καυθήσεται. καὶ ἔσται
τὸ φῶς τοῦ ἰσραὴλ εἰς πῦρ. καὶ ἁγιάσει αὐτὸν ἐν πυρὶ καυσούμενον.

πὺς ἐπαισθανόμενος ἐπὶ ὄρος σιὼν ἐπὶ αὐτόν. μὴ πὺς ἐχθρὸς αὖ τῷ σῷ σκεδάσῃ. συρίαν ἀφ' ἡλίᾳ ἀναβλῶν. καὶ βὺς ἐλλιμαῖος ἀφ' ἡλίᾳ δυσμῶν βὺς κατεδίοντας ἐν ἰσραὴλ ὅλῳ βδ σόμα τι. ⁋ πᾶσιν βύρις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμός. ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή. καὶ ὁ λαὸς μὲ οὐκ ἐπεστράφη ἕως ἐπλήγη. μὴ ἐν κύκλῳ τῶν σωλήνων οὐκ ἐβύθισαν. μὴ ἀφῇλε κύριος ἀπὸ ἰσραὴλ κεφαλὴν καὶ οὐράν. μέγαν, καὶ μικρὸν, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. πρεσβύτῃ, καὶ βὺς τὰ πρόσωπα θαυμάζοντας. αὕτη ἡ ἀρχὴ μὴ προφήτῃ σι σάσκοντα ἄνομα. βδς ἡ οὐρά. καὶ ἐβόνται οἱ μακαρίζοντες τὸν λαὸν τοῦτον, πλανῶντος καὶ πλανῶσιν, ὅπως καταπίωσιν οὐρανούς. καὶ σῷ τῷ ἐπὶ τῆς νεανίσκοις αὐτῶν, οὐκ εὐφρανθήσεται ὁ κύριος. καὶ βὺς ὀρφανὸς αὐτῶν καὶ τὰς χήρας αὐτῶν οὐκ ἐλεήσῃ. διὰ πάντος ἄνομοι καὶ πονηροὶ, καὶ πᾶν σόμα λαλῆ ἄσχημα. ⁋ πᾶσι βύβις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς αὐτοῦ, ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑψηλή. καὶ καυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ἀνομία, καὶ ὡς ἄγρωσις ξηρὰ βρωθήσεται ὑπὸ πυρός. καὶ καυθήσεται ἐν βῖς δάσεσι τοῦ θυμοῦ. καὶ συγκαταφάγεται τὰ κύκλῳ τῶν βυνῶν πάντα σῷ θυμῶν ὀργῆς κυρίου. συγκέκαυται ἡ γῆ ὅλη. μὴ ἔσαι ὁ λαὸς ὡς κατακεκαυμένῳ ὑπὸ πυρός. ἄνθρωπος ἐν ἀδελφοῦ αὐτοῦ οὐκ ἐλεήσει. ἀλλὰ ἐκκλινεῖ ἐς τὰ δεξιὰ, ὅτι πεινάσει καὶ φάγεται ἐκ τ' ἀεσιρῶν. καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῇ ἄνθρωπος ἐδωδῆς τὰς σάρκας τοῦ βραχίονος αὐτ'. φάγ⁊ Μανασσῆς, τ' ἐφραὶμ καὶ ἐφραὶμ τὸ μανασσῆ. ὅτι ἅμα πολιορκήσουσι ἐν ἰούδᾳ. ⁋ βύρις πᾶσιν, βκ ἀπεστράφη ὁ θυμός. ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή.

Κεφαλαιον. ι. ιο.

Αἱ βῖς χράφουσι πονηρίαν χράφοντος γὰρ πονηρίαν ⁋ ον χράφουσιν. ἐκκλίνοντος κρίνουσιν πτωχὸν, ἁρπάζοντες κρίμα πεινήτων τοῦ λαῦ μου. ὥς τε εἶν αὐτῖς χήραν ἐς σκῦλα ἁρπαγὴν καὶ ὀρφανὸν ἐς προνομήν. καὶ τί ποιήσουσιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐπισκοπῆς. ἡ γὰρ θλῖψις ὑμῶν πρόσ-

θρανὸν ἄνω καὶ εἰς τὴν γῆν κάτω ἐμβλέψονται· καὶ ἰδοὺ ἀ
πορία σκιὴ· καὶ σκότος θλῖψις καὶ στενοχωρία· καὶ σκότος,
ὡς τε μὴ βλέπειν, καὶ οὐκ ἀπορηθήσεται ὁ ἐν στενοχωρίᾳ ὢν
ἕως καιροῦ· τοῦτο πρῶτον ταχὺ ποιεῖ.

Κεφάλαιον. θ. ϙ.

Ἀχὺ πολὺ χώρα Ζαβουλὼν καὶ γῆ Νεφθαλείμ· καὶ οἱ
τ λοιποὶ οἱ τὴν παραλίαν καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου γα-
λιλαία τῶν ἐθνῶν. ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος ἐν σκό-
τει, ἴδετε τει ἰδέτε φῶς μέγα. οἱ κατοικοῦντες ἐν χώρᾳ καὶ σκίᾳ θανά
του. φῶς λάμψει ἐφ' ὑμᾶς. σὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ κατήγαγες ἐπ'
αὐτοῖς εὐφροσύνη. καὶ εὐφρανθήσονται ἐνώπιόν σου, ὡς οἱ εὐφραινόμε-
νοι ἐν ἀμήτῳ, καὶ ὡς προπατοῦσιν οἱ διαιρούμενοι σκῦλα διότι ἀ-
φῄρηται ὁ ζυγὸς ὁ ἐπ' αὐτῶν κείμενος. καὶ τὴν ῥάβδον τῆς
χλευασμοῦ αὐτῶν τὴν ῥάβδον τῶν ἀπαιτούντων ἐπισκίδασεν ὡς
τῇ ἡμέρᾳ τῇ Μαδιάμ. ὅτι πᾶσαν σολὴν ἐπισωρευμένην ἐπ'
ἄλλῳ καὶ ἱμάτιον μετὰ καταλλαγῆς ἀποτίσουσιν. καὶ θελήσου-
σιν, εἰ γενήσονται πυρίκαυστοι. ὅτι παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν. υἱὸς
καὶ ἐδόθη ἡμῖν. οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τῶμῳ αὐτοῦ. καὶ καλεῖται τὸ
ὄνομα αὐτοῦ μεγάλης βουλῆς ἀγγέλου. θαυμαστὸς σύμβουλος θε-
ὸς ἰσχυρὸς ἐξουσιαστής. ἄρχων εἰρήνης πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶ-
νος. ἀξω γὰρ εἰρήνην ἐπὶ ἄρχοντας καὶ ὑγίειαν αὐτοῖς. καὶ με-
γάλη ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ. καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ, οὐκ ἔσται τέλος ἐπὶ τὸν
θρόνον Δαβὶδ, καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ κατορθῶσαι αὐτὴν
καὶ αὐτὴν βεβαιῶσαι ἐν κρίματι καὶ δικαιοσύνῃ, ἀπὸ τοῦ νῦν
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. ὁ ζῆλος κυρίου Σαβαὼθ ποιήσει ταῦτα. θάνα-
τον ἀπέστειλε κύριος ἐπὶ Ἰακὼβ, καὶ ἦλθεν ἐπὶ Ἰσραήλ. καὶ
γνώσονται πᾶς ὁ λαὸς τοῦ Ἐφραὶμ. καὶ οἱ καθήμενοι ἐν σαμα-
ρείᾳ ἐν ὑπερηφανίᾳ καρδίας λέγοντος. πλίνθοι πεπτώκα-
σιν. ἀλλὰ δροῦται λελξεύσομεν λίθους. καὶ κόφωμεν συκομίνους
καὶ κέδρους. καὶ οἰκοδομήσομεν ἀνθ' ὧν πύργους καὶ ῥάξει ὁ θεὸς

καὶ ἀφελῆ ἀπὸ τ ἰσραὴλ ἀνθρωπον, ὃς δωσήσεται κεφαλὴν
ἄραι ἡ δωσαν σωτηρίσασθαι τί. καὶ ἔσαι ἡ παρεμβολὴ αὐτ
τῦ, ὅς τε πληρῶσει ἐ πλάδος τῆσ χδρας ϑυ μεθ ὑμῶν ὁ θε
ὸς γῶν τε ἔθνη καὶ ἀτ]αδε ἐπακηύσατε ἴως ἐχάδυ τῆς γῆς.
ἰχυκότδε, ἀτ]αδε. ἐὰν γὰρ πάλιν ἰχύσητε, πάλιν ἀτ]ηθήσε
σδε. κἡ ἢν ἂν βεληϑ βεληϑῆσδε, σ]βασκεδάσ[κύειϑ. καὶ λό
γον οὖ ἐὰν λαλήσητε, ϑ μὴ ἐμμένη ἐν ὑμῖν. ὅτι, μεθ ὑμῶν ὁ
θεός. οὕτω λέγ[κύριϑ. τῇ ἰχυρᾷ χειρὶ ἀπαθῦσι τῇ σορᾷ
τ ὁδοῦ ἡ λαῦ ϑύτο λέγοντες. μέσοντι ἄπασι σκληρόν. πᾶν δ
ἐὰν εἴπη ὁ λαὸς ϑῦς σκληρὸν ἐσί. πν ϑ φόβον αὐτῦ, οὐ μὴ
φοβηθῆτε οὐ δὲ μὴ ταραχθῆτε. πν κύειον τῶν δωσάμεναι αὐ
πν ἁγιάσατε, κἡ αὐτὸς ἔσαι ϑυ φόβος, κἂν ἐπ αὐτῷ πεποιθδε
ῆς, ἔσαι ϑι ἐς ἁγιασμόν. καὶ οὐχ ὡς λίθου προσκόμματι συ
ναντήσεδε. οὐ δὲ ὡς πέτρας πτώματι. οἱ δ οἴκει ἰακὼβ, ἐν πα
γίδι καὶ ἐν κειλώμασι ἐγκαθήμδοι ἐν ἱβουσαλήμ. σχὲ τῦ
τε ἀδωσατήσυσιν ἐν αὐτῆς τοῦλοί. καὶ πεσῦνται κἡ σωτευ
βήσονται. καὶ ἐγγιῦσι καὶ ἀλῶϑνται ἀνθρωποι, ἐν ἀσφαλίᾳ
ὄντες. τότε φανεροὶ ἐϑνῦ οἱ σφαγιζόμδοι πν νόμον ἡ μὴ μα
ϑὲν. κἡ ἐρᾷ μδῶ πν ϑεον. ἐν ἀποσρίψαντα πρόσωποι αὐ
τοῦ ἀπὸ τῦ οἴκου ἰακώβ. καὶ πεποιθὼς ἔσομαι ἐπ αὐτῷ.
ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ἃ μοι ἔδωκεν ὁ θεός. κἡ ἔσαι σημεῖα
καὶ τέρατα ἐν τῷ οἴκῳ ἰσραὴλ παρὰ κυρίου σϐϐαὼθ. ὃς κα
ϑικεῖ ἐν τῷ ὄρᾳ σιών. καὶ ἐὰν εἴπωσι πρὸς ὑμᾶς ζητήσατε
ϑὺς ἐγγασριμύθους. καὶ ϑὺς ἀπὸ τ γῆς φωνοῦντας. ϑὺς κινολο
γοῦντας. οἱ ἐκ τῆς κειλίας φανήϑυσιν. ὐκ ἔϑνος πρὸς ϑεὸν αὐ
τῦ ἐκζητήσυσι τί ἐκζητήϑυσι πρὶ τ ζώντων ϑὺς νεκρούς. νό
μον γὰρ ϑς βοήϑεαν ἔδωκεν, ἵνα εἴπωσιν ϑχ ὡς πῆμα τῦτο
περὶ ϑ ὐκ ἔσι δῶρα δῶνα περὶ αὐτῦ. καὶ ἔξ[ἐφ ὑμᾶς, σκλη
ρὰ λιμός. καὶ ἔσαι ὡς ἂν πεινάσητε, λυπηθήσεδε. καὶ κακῶ
ϑριῦτε πν ἄρχοντα καὶ τὰ παϑήμα. καὶ οὐκαβλίψονται. ϑς πν

ἐκεῖνῃ ξύλῳ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ξυρισθήσεται κύριος ἐν τῷ ξυρῷ τῷ μεμισθωμένῳ πέραν ἀπὸ ποταμοῦ βασιλέως ἀσσυρίων, τὴν κεφαλὴν καὶ τὰς θρίχας· καὶ τῶν ποδῶν καὶ τὴν πώγωνα ἀφελεῖ. καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· τρέφει ἄνθρωπος δάμαλιν βοῶν καὶ δύο πρόβατα καὶ ἔσται ἀπὸ τοῦ πλήθους τροφῆς γάλα, φάγεται βούτυρον, ὅτι βούτυρον καὶ γάλα φαγεται πᾶς ὁ καταλειφθεὶς ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· ἔσται πᾶς τόπος οὗ ἐὰν ὦσι χίλιαι ἄμπελοι χιλίων σίκλων, εἰς χέρσον γένονται· καὶ εἰς βάτους καὶ βέλους καὶ ὀξυμάκους εἰσελεύσονται ἐκεῖ· ὅτι χέρσος, καὶ βάτοις καὶ βέλεσι πᾶσα ἡ γῆ, καὶ πᾶν ὄρος ἀποριωμένον ἀποριωθήσεται. οὐ μὴ ἐπέλθῃ ἐκεῖ φόβος· ἔσται γὰρ ἀπὸ τῆς χέρσου καὶ ἀκάνθης βόσκημα προβάτου. καὶ καταπάτημα βοός.

πιεῖν

Κεφ. ϐ. 8.

Καὶ εἶπε κύριος πρός με λάβε σεαυτῷ τόμον καινὸν μέγαν· γράψον εἰς αὐτὸν γραφίδι ἀνθρώπου, τῷ ὀξέως προνομεύειν σκύλων· πάρεσι δὲ μάρτυρας μοι πιστοὺς ἀνθρώπους· τὸν οὐρίαν τὸν ἱερέα καὶ Ζαχαρίαν υἱὸν βαραχίου· καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν προφῆτιν καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβε καὶ ἔτεκεν υἱόν· καὶ εἶπε κύριος μοι κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ταχὺ σκύλευσον ὀξέως προνόμευσον. διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον καλέσαι πατέρα, ἢ μητέρα λήψεται δύναμιν Δαμασκοῦ· καὶ τὰ σκῦλα σαμαρείας, ἐναντίον βασιλέως ἀσσυρίων· καὶ προσέθετο κύριος λαλῆσαί μοι ἔτι λέγων· ὅτι τὸ μὴ βούλεσθαι τὸν λαὸν τοῦτον τὸ ὕδωρ τὸ σιλωὰμ τὸ πορευόμενον ἡσυχῇ, ἀλλὰ βούλεσθαι ἔχειν τὸν ῥαασὶν καὶ τὸν υἱὸν ῥομελίου βασιλέα ἐφ' ὑμῶν· διατοῦτο ἰδοὺ κύριος ἀνάγει ἐφ' ὑμᾶς τὸ ὕδωρ τὸ ποταμοῦ, τὸ ἰσχυρὸν καὶ τὸ πολύ· τὸν βασιλέα τῶν ἀσσυρίων, καὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ. καὶ ἀναβήσεται ἐπὶ πάσας φάραγγας ὑμῶν· καὶ πεσεῖται ἐπὶ πᾶν τεῖχος ὑμῶν.

ἄνω δὲ ἄχρι τῆς κιάφεως, καὶ ἐρᾷς αὐτῷ φύλαξαι τῆ ἡσυχάσαι. καὶ μὴ φοβᾶ· μηδὲ ἡ ψυχή σου ἀθυμείτω ἀπὸ τῶν δύο ξύλων τῶν καπνιζομένων τούτων. ὅταν γὰρ ὀργὴ τῆς θυμοῦ γένηται, πάλιν ἰάσομαι, καὶ ἡ ὀσφὺς τοῦ ἀρὰμ καὶ ὁ ἥλιος τοῦ ῥαμελίου, ὃν ἐβουλεύσανθο βουλὴν πονηράν. ἐφραὶμ καὶ ὁ ἥλιος ῥαμελίου πρὶ σου. λέγοντος ἀναβησόμεθα εἰς τὴν ἰουδαίαν καὶ συλλαλήσαντες αὐτοῖς, ἀποστρέψομεν αὐτοὺς πρὸς ἡμᾶς. καὶ βασιλεύσομεν αὐτῆς τὸν υἱὸν ταβεὴλ. τάδε λέγει κύριος σαββαὼθ. οὐ μὴ γένηται, οὐδὲ μὴ γένηται. ἡ δὲ ἔσται ἀλλὰ κεφαλὴ ἀρὰμ, δαμασκὸς καὶ ἡ κεφαλὴ δαμασκοῦ ῥαασήμ. ἀλλ' ἢ ἐξήκοντα, καὶ πέντε ἐτῶν, ἐκλείψει ἡ βασιλεία ἐφραὶμ ἐπὶ λαοῦ. καὶ ἡ κεφαλὴ ἐφραὶμ σομόρων, ἡ υἱὸς τοῦ ῥομελίου, καὶ ἐὰν μὴ πιστεύσητε οὐ μὴ σωθῆτε. καὶ προσέθετο κύριος λαλῆσαι τῷ ἄχαζ λέγων. αἴτησαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ κυρίου θεοῦ σου εἰς βάθος ἢ εἰς ὕψος κατὰ ἔμπροσθεν ἄχαζ. οὐ μὴ αἰτήσω. οὐ δὲ μὴ πειράσω κύριον καὶ εἶπεν. ἀκούσατε δὴ ὁ οἶκος δαβὶδ μὴ μικρὸν ὑμῖν ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις, καὶ πῶς κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα. διὰ τοῦτο δώσει κύριος αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον. ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται καὶ τέξεται υἱὸν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐμμανουήλ. βούτυρον καὶ μέλι φάγεται καὶ πρὶν ἢ γνῶναι αὐτὸν ἢ προελέσθαι πονηρὰ ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθὸν διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον ἀγαθὸν ἢ κακὸν ἀποθέσθαι πονηρίαν, ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθόν. καὶ καταλιφθήσεται ἡ γῆ, ἣν σὺ φοβῇ ἀπὸ προσώπων τῶν δύο βασιλέων. ἀλλὰ ἐπάξει ὁ θεὸς ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός σου ἡμέρας. οὗπω ἥκασιν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀφέλων ἐφραὶμ ἀπὸ ἰούδα τὸν βασιλέα τῶν ἀσσυρίων. καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συριεῖ κύριος μυίαις τὸ κυεῖν σκμίρος τοταμοῦ αἰγύπτου. καὶ τῇ μελίσσῃ, ἥ ἐστιν ἐν χώρᾳ ἀσσυρίων. καὶ ἐξελεύσονται καὶ ἀναπαύσονται πάντες, ἐπὶ τοὺς φάραγξι τῆς χώρας καὶ ἐν τοῖς βώλαις τῶν πυρῶν. καὶ ἐς τὰ κοίλωμα, καὶ ἐς πᾶσαν βαλάνα. καὶ ἐν

ἔχουδε. ἐγὼ δὲ οἶκῶ, καὶ ἐν βασιλεία κυρίου σαββατῶ ἔμπροσθεν τῶν
ὀφθαλμῶν μου· καὶ ἀποστάλη πρὸς με ἓν τῶν σραφίμ· καὶ ἐν τῇ
χειρὶ εἶχεν ἄνθρακα ὃν τῇ λαβίδι ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ θυσιασηρίου
καὶ ἥψατο τοῦ σόματός μου καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἥψατο τοῦτο τῶν χεί-
λεών σου· καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας σου καὶ τὰς ἁμαρτίας σου περι-
καθαριεῖ· καὶ ἤκουσα τῆς φωνῆς κυρίου λέγοντος· τίνα ἀποστελῶ
καὶ τίς πορεύσεται πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον; καὶ εἶπα· ἰδοὺ ἐγὼ ἀπο-
στειλόν με· καὶ εἶπε πορεύθητι, καὶ εἴπον τῷ λαῷ τούτῳ·
ἀκοῇ ἀκούσετε καὶ οὐ μὴ συνῆτε· καὶ βλέποντες βλέψετε καὶ
οὐ μὴ ἴδητε· ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου· καὶ τοῖς ὠσὶν
αὐτῶν βαρέως ἤκουσαν· καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυ-
σαν· μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι καὶ
τῇ καρδίᾳ συνῶσι καὶ ἐπιστρέψωσι καὶ ἰάσωμαι αὐτούς. καὶ
εἶπα· ἕως πότε κύριε; καὶ εἶπεν· ἕως ἂν ἐρημωθῶσι πόλεις παρὰ τὸ εἶπεν.
τὸ μὴ κατοικεῖσθαι, καὶ οἶκοι παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπους· καὶ ἡ
γῆ καταλειφθήσεται ἔρημος· καὶ μακρύνει ὁ θεὸς τοὺς
ἀνθρώπους· καὶ πληθυνθήσονται οἱ καταλειφθέντες ἐπὶ τῆς
γῆς· καὶ ἔτι ἐπ' αὐτῆς ἔσται ἐπιστροφή· καὶ πάλιν ἔσαι εἰς προ-
νομήν, ὡς τερέβινθος· καὶ ὡς βάλανος ὅταν ἐκπίσῃ ἐκ τῆς θή-
κης αὐτῆς σπέρμα ἅγιον τὸ σύλωμα αὐτῆς.

Κεφάλαιον. ζ. ξ.

Καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἄχαζ τοῦ ἰωάθαμ τοῦ
Οζιοῦ βασιλέως Ἰούδα, ἀνέβησαν βασιλεὺς
Ἀράμ· καὶ φακὴ υἱὸς Ῥομελίου βασιλεὺς Ἰσραὴλ
εἰς Ἰερουσαλὴμ πολεμῆσαι αὐτήν, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν πολιορκῆσαι
αὐτήν· καὶ ἀπηγγέλη εἰς τὸν οἶκον Δαβὶδ λέγων· συνεφώνησεν
Ἀράμ πρὸς τὸν Ἐφραὶμ, καὶ ἐξέση ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ
λαοῦ αὐτοῦ· ὃν τρόπον ἐν δρυμῷ ξύλων ὑπὸ πνεύματος σαλεύεσθαι
καὶ εἶπε κύριος πρὸς Ἡσαΐαν· ἔξελθε εἰς συνάντησιν Ἄχαζ σὺ
καὶ ὁ καταλειφθεὶς Ἰασοὺβ ὁ υἱὸς Ωρ πρὸς τὴν κολυμβήθραν τῆς

ἠθέλησαν τὸν νόμον κυ σαββατὸν, ἀλλὰ τὸ λόγιον τῦ ἀγίυ Ἰσραὴλ παρώξυναν· καὶ ἐθυμώθη κύριος (Αββατὸν) ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτῦ· ἐπέβαλε τὴν χεῖρα ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς καὶ παρωξύνθη τὰ ὄρη καὶ ἐγενήθη τὰ θνησιμαῖα αὐτῶν ὡς κόπρια ἐν μέσῳ ὁδῦ· καὶ ἐν πᾶσι τούτοις, οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς αὐτῦ ἀλλὰ ἔτι ἡ χεὶρ αὐτῦ ὑψηλή. διαφέρει ἀρὰ σύνεσιν ἐν τοῖς ἔθνεσι τῆς μακροθυμεῖν· καὶ συνεῖ ἀπ' ἄκρυ τῆς γῆς· καὶ ἰδοὺ ταχὺ κούφως ἔρχονται· οὐ πεινάσουσιν οὐδὲ κοπιάσουσιν οὐδὲ νυστάσουσιν οὐδὲ κοιμηθήσονται, οὐδὲ λύσουσι τὰς ζώνας αὐτῶν ἀπὸ τῆς ὀσφύος αὐτῶν· οὐδὲ μὴ ῥαγῶσιν οἱ ἱμάντες τῶν ὑποδημάτων αὐτῶν· ὧν τὰ βέλη ὀξέα εἰσὶ, καὶ τὰ τόξα αὐτῶν ἐντεταμένα· οἱ πόδες τῶν ἵππων αὐτῶν ὡς στερεὰ πέτρα λογισθήσονται· οἱ τροχοὶ τῶν ἁρμάτων αὐτῶν ὡς καταιγίς· ὀργισθήσονται ὡς λέοντες καὶ παρεστήσονται ὡς σκύμνοι λεόντων· καὶ ἐπιλήψονται, καὶ βοήσει βοήσονται ὡς θηρίον καὶ ἁρπάσει· καὶ οὐκ ἔστι ὁ ῥυόμενος αὐτούς· καὶ βοήσονται ἐν αὐτοῖς τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὡς φωνὴ θαλάσσης κυμαινούσης· καὶ ἐμβλέψονται εἰς τὴν γῆν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ἄνω καὶ κάτω, καὶ ἰδοὺ σκότος σκληρὸν ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ αὐτῶν.

Κεφάλαιον. ς. ξ.

Αἰ ἐγένετο τὸ ἐνιαυτῷ τῷ ἀπεθανεν Ὀζίας ὁ βασιλεὺς, εἶδον τὸν κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου ὑψηλῦ καὶ ἐπηρμένου· καὶ πλήρης ὁ οἶκος τῆς δόξης αὐτῦ καὶ σεραφὶμ εἱστήκεισαν κύκλῳ αὐτῦ· ἓξ πτέρυγες ἓξ ἑνὶ καὶ ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνὶ καὶ ταῖς δυσὶ, κατεκάλυπτον τὸ πρόσωπον· ταῖς δυσὶ, κατεκάλυπτον τοὺς πόδας· καὶ ταῖς δυσὶν ἐπετάνυτο καὶ ἐκέκραγεν ἕτερος πρὸς τὸ ἕτερον· καὶ ἔλεγον, ἅγιος ἅγιος ἅγιος κύριος σαββαὼθ πλήρης πᾶσα ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτῦ· καὶ ἐπήρθη τὸ ὑπέρθυρον ἀπὸ τῆς φωνῆς οὗ ἐκέκραγον· καὶ οἶκος ἐνεπλήσθη καπνῦ καὶ εἶπον· ὦ τάλας ἐγὼ ὅτι κατανένυγμαι· ὅτι ἄνθρωπος ὢν καὶ ἀκάθαρτα χείλη ἔχων ἐν μέσῳ λαοῦ ἀκάθαρτα χείλη ἔχοντος

ἀναβήσῃ γὰρ εἰς τὰ ὦτα κυρίου σαβαὼθ ταῦτα· ἐὰν γὰρ γένωνται οἰκίαι πολλαὶ, εἰς ἔρημον ἔσονται μεγάλαι καὶ καλαὶ, καὶ οὐκ ἔσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐταῖς. ὃ δὲ ἐργάσονται δίκαι ζευγηλατοῦντες βόες, ποιήσουσι κάμινον ἕν· καὶ ὁ σπόρος ἀρτάβας ἓξ ποιήσει μέτρα τρία· οὐαὶ οἱ ἐγκαταλείποντες πρωῒ καὶ σίκερα διώκοντες· οἱ μένοντες δὲ ἕως. ὁ γὰρ οἶνος αὐτῶν συγκαύσει αὐτούς. μετὰ γὰρ κιθάρας καὶ ψαλτηρίου καὶ τυμπάνων καὶ αὐλῶν πίνουσι· τὰ δὲ ἔργα κυρίου οὐκ ἐμβλέπουσι, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ οὐ κατανοοῦσι. διὰ τοῦτο αἰχμάλωτος ὁ λαός μου ἐγενήθη, σὺκ ἐὰν μὴ ἔσονται αὐτοῦ ἐν κύριον· καὶ πλῆθος ἐγενήθη νεκρῶν, σὺκ ἐλεῖμον καὶ δίψος ὕδατος· καὶ ἐπλάτυνεν ὁ ᾅδης τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ διήνοιξε τὸ στόμα αὐτοῦ, μὴ σὺκ ἐκλιπεῖν· καὶ καταβήσονται οἱ ἔνδοξοι καὶ οἱ μεγάλοι καὶ οἱ πλούσιοι καὶ οἱ ἀσιμοὶ αὐτῶν καὶ ὁ ἀγαλλιώμενος ἐν αὐτῇ· καὶ ταπεινωθήσεται ἄνθρωπος καὶ ἀπὸ μακαρίσεται ἀνήρ· καὶ ὀφθαλμοὶ οἱ μέγιστοι, ταπεινωθήσονται· καὶ ὑψωθήσεται κύριος σαβαὼθ ἐν κρίματι· καὶ ὁ θεὸς ὁ ἅγιος, δοξασθήσεται ἐν δικαιοσύνῃ· καὶ βοσκηθήσονται οἱ διαπεπαμένοι ὡς ταῦροι καὶ τὰς ἐρήμους τῶν ἐπηλλημένων ἀρνῶν φάγονται. οὐαὶ οἱ ἐπιπωλοῦντες τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν ὡς ἀχοινίῳ μακρῷ· καὶ ὡς ἅμαξαν ἕλκουσι μαλακίας, τὰς ἀνομίας αὐτῶν· οἱ λέγοντες τάχος ἐγγισάτω· ἵνα ἴδωμεν· καὶ ἐλθέτω ἡ βουλὴ τοῦ ἁγίου τοῦ ἰσραήλ, ἵνα γνῶμεν, οὐαὶ οἱ λέγοντες τὸ πονηρὸν καλὸν· καὶ τὸ καλὸν πονηρόν· οἱ θέντες, σκότος φῶς καὶ φῶς σκότος· οἱ θέντες τὸ πικρὸν γλυκύ, καὶ τὸ γλυκὺ πικρόν· οὐαὶ οἱ σοφοὶ ἐν ἑαυτοῖς καὶ ἐνώπιον αὐτοῦ ἐπιστήμονες· οὐαὶ οἱ ἰσχύοντες ὑμῶν· οἱ πίνοντες τὸν οἶνον καὶ οἱ δυνάσται καὶ οἱ κραιπνοῦντες τὸ σίκερα· οἱ δικαιοῦντες τὸ ἀσεβῆ ἕνεκεν δώρων· καὶ τὸ δίκαιον τοῦ δικαίου ἀφαιροῦντες. διὰ τοῦτο ὃν τρόπον καυθήσεται καλάμη, ὑπὸ ἄνθρακος πυρὸς καὶ συγκαυθήσεται ὑπὸ φλογὸς ἀναπνέοντος· ἡ ῥίζα αὐτῶν ὡς χοῦς ἔσται καὶ τὸ ἄνθος αὐτῶν, ὡς χοῦς ἀναβήσεται· οὐ γὰρ

λιφθεὶν ἐν σιὼν· καὶ ὁ καταλιφθεὶς ἐν ἱερουσαλήμ· ἅγιοι κληθήσονται πάντες οἱ γραφέντες εἰς ζωὴν, ἐν ἱερουσαλήμ. ὅτι ἐκ πλυνεῖ κύριος τὸν ῥύπον τῶν υἱῶν καὶ τῶν θυγατέρων σιὼν· καὶ τὸ αἷμα ἱερουσαλὴμ ἐκκαθαριεῖ ἐκ μέσου αὐτῆς, ἐν πνεύματι κρίσεως καὶ πνεύματι καύσεως· καὶ ἥξει καὶ ἔσται πᾶς τόπος τοῦ ὄρους σιὼν, καὶ πάντα τὰ περὶ κύκλῳ αὐτῆς σκιάσει νεφέλη ἡμέρας· καὶ ὡς καπνὸς καὶ φλὸξ πυρὸς καιομένης νυκτὸς, πάσῃ τῇ δόξῃ σκεπασθήσεται· καὶ ἔσται εἰς σκιὰν ἀπὸ καύματος καὶ ἐν σκέπῃ καὶ ἐν ἀποκρύφῳ, ἀπὸ σκληρότητος καὶ ὑετοῦ.

Κεφ. ε. 5.

Ἄσομαι δὴ τῷ ἠγαπημένῳ ᾆσμα τοῦ ἀγαπητοῦ μου τῷ ἀμπελῶνί μου· ἀμπελὼν ἐγενήθη τῷ ἠγαπημένῳ ἐν κεραὶ ἐν τόπῳ πίονι· καὶ φραγμὸν περιέθηκα καὶ ἐχαράκωσα καὶ ἐφύτευσα ἄμπελον σωρὴχ· καὶ ᾠκοδόμησα πύργον ἐν μέσῳ αὐτοῦ· καὶ προλήνιον ὤρυξα ἐν αὐτῷ καὶ ἔμενα τοῦ ποιῆσαι σταφυλήν· καὶ ἐποίησεν ἀκάνθας· καὶ νῦν οἱ ἐνοικοῦντες ἐν ἱερουσαλὴμ καὶ ἄνδρες τοῦ ἰούδα κρίνατε ἐμοὶ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ἀμπελῶνός μου· τί ποιήσω ἔτι τῷ ἀμπελῶνί μου· καὶ οὐκ ἐποίησα αὐτῷ· διὰ τί ἔμενα τοῦ ποιῆσαι σταφυλήν· ἐποίησε δὲ ἀκάνθας· νῦν δὲ ἀναγγελῶ ὑμῖν τί ἐγὼ ποιήσω τῷ ἀμπελῶνί μου· ἀφελῶ τὸν φραγμὸν αὐτοῦ, καὶ ἔσται εἰς διαρπαγήν· καὶ καθελῶ τὸν τοῖχον αὐτοῦ καὶ ἔσται εἰς κατάπατημα· καὶ ἀνήσω αὐτὸν ἀμπελῶνα μου· καὶ οὐ μὴ τμηθῇ· οὐδ᾽ οὐ μὴ σκαφῇ· καὶ ἀναβήσεται εἰς αὐτὸν, ὡς ἐὰν χέρσον ᾖ καὶ ἐκθαμβηθῇ· καὶ τοῖς νεφέλαις ἐντελοῦμαι τοῦ μὴ βρέξαι εἰς αὐτὸν ὑετόν. ὁ γὰρ ἀμπελὼν κυρίου σαβαὼθ, οἶκος τοῦ ἰσραὴλ ἐστὶ καὶ ὁ ἄνθρωπος τοῦ ἰούδα νεόφυτον ἠγαπημένον· ἔμενα γὰρ ποιῆσαι κρίσιν· ἐποίησε δὲ ἀνομίαν καὶ οὐ δικαιοσύνην· ἀλλὰ κραυγήν. οὐαὶ οἱ συνάπτοντες οἰκίαν πρὸς οἰκίαν· καὶ ἀγρὸν πρὸς ἀγρὸν ἐγγίζοντες, ἕως τοῦ πλησίον ἀφελωνταί σε· μὴ οἰκήσεσθε μόνοι ἐπὶ τῆς γῆς

ἀφελῶ

λῶνά μου. καὶ ἡ ἁρπαγὴ ϑῦ πλωχοῦ ἐν ϑῖς οἴκοις ὑμῶν. τί ὑμεῖς ἀδικεῖτε τὸν λαόν μου, καὶ τὸ πρόσωπον τῶν πλωχῶν κατατρύχετε, φησὶ κύριος κύριος σραϛιῶν. τάδε λέγει κύριος. οὐθὲν ὑψώθησαν αἱ θυγατέρες σιὼν, καὶ ἐπορεύθησαν ὑψηλῷ τραχήλῳ. καὶ ἐν νεύμασιν ὀφθαλμῶν καὶ τῇ πορείᾳ τῶν ποδῶν ἅμα σύρουσαι ϑὺς χιτῶνας καὶ ϑῖς ποσὶν ἅμα παίζουσα καὶ ταπεινώσει ὁ ϑεὸς ἀρχούσας θυγατέρας σιών. καὶ κύριος ἀναλύσει τὰ κρύμματα αὐτῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. καὶ ἀφελεῖ κύριος τὴν δόξαν ἱματισμοῦ αὐτῶν. καὶ ϑὺς κοσύμβους καὶ ϑὺς μιτρώσεις καὶ τὰ κάθεμα καὶ τὸν κόσμον τὸ προσώπου αὐτῶν. καὶ τὴν σύνθεσιν ϑῦ κόσμου τῆς δόξης. καὶ ϑὺς χλιδῶνας. καὶ τὰ ψέλλια καὶ ϑὺς δακτυλίους καὶ τὰ περιδέξια καὶ τὰ ἐμπλόκια καὶ νώτια. καὶ τὰ περιπόρφυρα καὶ τὰ μεϑοπόρφυρα. καὶ τὰ ἐπιβλήματα τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν. καὶ τὰ σϕαγιῆ λακωνικά. καὶ τὰ βύσσινα καὶ τὰ ὑακίνθινα καὶ κόκκινα. καὶ τὴν βύσσον, σὺν χρυσῷ καὶ ὑακίνθῳ συγκαθαρσμένῳ καὶ θείσρα κατάκλυσα. καὶ ἔσαι αὐτὶ ὀσμῆς ὑδρίας, κονιορτός. καὶ αὐτὶ ζώνης, σχοινίῳ ζώσῃ. καὶ αὐτὶ τῆ κόσμῳ τῆς κεφαλῆς τῆ χρυσίῳ, φαλάκρωμα ἔξεις, σϕὰ τὰ ἔργα ϑυ. καὶ αὐτὶ ϝ χιτῶνος ϝ μεϑοπορφύρου, περίζωσιν σάκκου. καὶ ὁ ἡλος σου ὁ κάλλιστος ϑυ ἀγαπᾶσι, μαχαίρᾳ πεσοῦνται. καὶ οἱ ἰσχύοντές σου, μαχαίρᾳ πεϑοῦνται. καὶ ταπεινωθήσονται καὶ πενθήσουσιν αἱ θῦραι καὶ τὸ κόσμου ὑμῶν. καὶ καταλειφθεῖσα μόνη, καὶ ἐς τὴν γῆν ἐκαθιεῖσα.

Κεφ. δ. 4.

Καὶ ἐπιλήψονται ἑπτὰ γυναῖκες ἀνδρὸς ἑνὸς λέγουσαι, τὸν ἄρτον ὑμῶν φαγόμεθα. καὶ τὰ ἱμάτια ὑμῶν περιβαλλώμεθα. πλὴν ἔστω τὸ ὄνομά σου κεκλημένον ἐφ' ἡμᾶς. ἄφελε τὸν ὀνειδισμὸν ἡμῶν. ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπιλάμψει ὁ ϑεὸς, ἐν βουλῇ μεγάλῃ δόξης ϑῦ τῆς γῆς ϝ ὑψωσαι καὶ δοξάσαι τὸ καταλειφθὲν ϑῦ Ἰσραήλ. καὶ ἔσαι ὁ ὑπο

Κεφάλαιον. γ. 3.

Δοὺ δὴ ὁ δεσπότης κύριος σαβαὼθ ἀφελεῖ ἀπὸ
Ἰσραὴλ, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας ἰσχύοντα καὶ ἰσχύοντας
ἰσχὺν ἄρτου καὶ ἰσχὺν ὕδατος. γίγαντα καὶ ἰσχύοντα,
ἄνθρωπον, πολεμιστήν. καὶ δικαστήν καὶ προφήτην καὶ σοφὸν
καὶ πρεσβύτην. καὶ πεντηκόνταρχον καὶ θαυμαστὸν σύμ
βουλον. καὶ σοφὸν ἀρχιτέκτονα. καὶ σωτῆρα ἀοράτων. καὶ ἐπι
σήσω νεανίσκους ἄρχοντας αὐτῶν καὶ ἐμπαίκται κυριεύσουσι illusores
αὐτῶν καὶ συμπεσοῦνται ὁ λαός. ἄνθρωπος πρὸς ἄνθρωπον
καὶ ἀνὴρ πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, προσκόψει τὸ παιδίον, πρὸς τὸν
πρεσβύτην. ὁ ἄτιμος, πρὸς τὸν ἔντιμον. ὅτι ἐπιλαμβήσεται ἄν
θρωπος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐξ οἰκείου οἴκου πατρὸς αὐτοῦ. λέ
γων. ἱμάτιον ἔχεις, ἄρχων ὑπάρχεις ἡμῶν. καὶ τὸ ῥάκος τὸ ἐμὸν,
ὑπὸ σὲ ἔσται καὶ κατακεκρυμμένος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων. οὐκ ἔσομαι
ἄρχων ὑμῶν. οὐ γὰρ ἔστιν τῷ οἴκῳ μου ἄρτος οὐδὲ ἱμάτιον. οὐκ
ἔσομαι ἄρχων τοῦ λαοῦ τούτου. ὅτι αὐλαία ἐφθόγγηται καὶ ἡ γῆ ἐν
δαία, συμπέπτωκεν. καὶ αἱ γλῶσσαι αὐτῶν, μετὰ ἀνομίας.
τὰ πρὸς κύριον ἀπεθάρρυνθη. διότι νῦν ἐταπεινώθη ἡ δόξα αὐ
τῶν, καὶ ἡ ἀσχύνη αὐτῶν τὸ πρόσωπον αὐτῶν ἔκρινεν αὐτούς. τὴν
γὰρ ἁμαρτίαν αὐτῶν ὡς Σοδόμων ἀνήγγειλαν καὶ ἐνεφάνισαν. οὐαὶ
τῇ ψυχῇ αὐτῶν. διότι βεβούλευνται βουλὴν πονηράν. καθ' ἑαυτῶν
ἀπέντυσε. δήσουσιν τὸν δίκαιον ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστι. διὰ τοῦτο
τὰ γενήματα τῶν ἔργων αὐτῶν φάγονται. οὐαὶ τῷ ἀνόμῳ
πονηρὰ κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ, συμβήσεται αὐτῷ. λα
ός μου. οἱ πράκτορες ὑμῶν, κατακαίουσιν ὑμᾶς. καὶ οἱ ἀπαιτοῦντες
κυριεύουσιν ὑμῶν. λαός μου οἱ μακαρίζοντες ὑμᾶς, πλανῶσιν
ὑμᾶς. καὶ τὴν πρίβον τῶν τροφῶν ὑμῶν, ταράσσουσιν. ἀλλὰ νῦν
κατασύρετε εἰς κρίσιν κύριος. καὶ σύρετε εἰς κρίσιν τὸν λαὸν αὐ
τοῦ. οὗτος κύριος εἰς κρίσιν ἥξει μετὰ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ,
καὶ μετὰ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ. ὑμεῖς δὲ τί ἐνεπυρίσατε τὸν ἀμπε

καὶ τέκνα πολλὰ ἀλλόφυλα ἐγενήθη αὐτοῖς. ἐνεπλήσθη γὰρ ἡ χώρα αὐτῶν, ἀργυρίου καὶ χρυσίου· καὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς τῶν θησαυρῶν αὐτῶν· καὶ ἐνεπλήσθη ἡ γῆ ἵππων, καὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς τῶν ἁρμάτων αὐτῶν· καὶ ἐνεπλήσθη ἡ γῆ βδελυγμάτων τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν· καὶ προσεκύνησαν οἷς ἐποίησαν οἱ δάκτυλοι αὐτῶν, καὶ ἔκυψαν ἄνθρωποι καὶ ταπεινώθη ἀνὴρ καὶ μὴ ἀφήσω αὐτούς. καὶ νῦν εἰσέλθετε εἰς τὰς πέτρας καὶ κρύπτεσθε τῇ γῇ ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου κυρίου, καὶ ἀπὸ δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ· ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν. οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ κυρίου, ὑψηλοί· ὁ δὲ ἄνθρωπος, ταπεινός· καὶ ταπεινωθήσεται ὁ ὕψος τοῦ ἀνθρώπου· καὶ ὑψωθήσεται κύριος μόνος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· ἡμέρα γὰρ κυρίου σαβαὼθ ἐπὶ πάντα ὑβρισὴν καὶ ὑπερήφανον, καὶ ἐπὶ πάντα ὑψηλὸν καὶ μετέωρον, καὶ ταπεινωθήσονται· ὑπὸ πᾶσαν κέδρον τοῦ λιβάνου τῶν ὑψηλῶν καὶ μετέωρων· καὶ ἐπὶ πᾶν δένδρον βαλάνου βασάν· καὶ ἐπὶ ὑψηλὸν ὄρος· καὶ ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλόν· καὶ ἐπὶ πάντα πύργον ὑψηλόν, καὶ ἐπὶ πᾶν τεῖχος ὑψηλόν· καὶ ἐπὶ πᾶν πλοῖον θαλάσσης· καὶ ἐπὶ πᾶσαν θέαν πλοίων κάλλους· καὶ ταπεινωθήσεται πᾶς ἄνθρωπος· καὶ πεσεῖται ὑψος τῶν ἀνθρώπων καὶ ὑψωθήσεται κύριος μόνος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ τὰ χειροποίητα πάντα κατακρύψουσιν· εἰσενέγκαντες εἰς τὰ σπήλαια· καὶ εἰς τὰς σχισμὰς τῶν πετρῶν· καὶ εἰς τὰς τρώγλας τῆς γῆς· ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ· ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν· τῇ δ' ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐκβαλοῦσιν ἄνθρωποι τὰ βδελύγματα αὐτῶν τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χρυσᾶ· ἃ ἐποίησαν προσκυνεῖν τοῖς ματαίοις. καὶ τοῖς νυκτερίσι, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὰς τρώγλας τὰς σειρὰς πέτρας καὶ εἰς τὰς σχισμὰς τῶν πετρῶν, ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου κυρίου· καὶ ἀπὸ δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν· παύσασθε ὑμεῖς ἀπὸ ἀνθρώπου οὗ πνοὴ ἐν μυκτῆρι αὐτοῦ· ὅτι ἐν τῷ ἐλογίσθη·

μου ποιήσω καὶ ἐπάξω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σέ. καὶ πυρώσω
ἐς καθαρόν, ὡς ἀπηθοῦντας. καὶ ἀφελῶ πάντας ὡς ἀνόμους
ἀπὸ σοῦ. καὶ πάντας ὑπηφάνους, καὶ ἐπισήσω τοὺς κεντάς σου,
ὡς τὸ πρότερον. καὶ τοὺς συμβούλους σου, ὡς ἀπ' ἀρχῆς. καὶ
μετὰ ταῦτα κληθήσῃ, πόλις δικαιοσύνης. μητρόπολις πιστὴ
σιών. μετὰ γὰρ κρίματος, σωθήσεται ἡ αἰχμαλωσία αὐτῆς,
καὶ μετὰ ἐλεημοσύνης. καὶ σωτηρίᾳ σωθήσονται οἱ ἄνομοι, καὶ οἱ
ἁμαρτωλοὶ ἅμα. καὶ οἱ ἐγκαταλιπόντες τὸν κύριον, σωτηρίᾳ
θήσονται. διότι αἰσχυνθήσονται ἀπὸ τῶν εἰδώλων αὐτῶν,
ἃ αὐτοῖς ἠβούλοντο. καὶ ἐπαισχυνθήσονται ἐπὶ τοῖς κήποις, ἃ ἐπεθύ-
μησαν. ἔσονται γὰρ ὡς πρὸ τερέβινθος, ἀποβεβληκυῖα τὰ φύλλα.
καὶ ὡς παράδεισος, ὕδωρ μὴ ἔχων. καὶ ἔσαι ἡ ἰσχὺς αὐτῶν ὡς
καλάμη συπέου καὶ αἱ ἐργασίαι αὐτῶν ἅμα, ὡς σπινθῆρες, καὶ κα
τακαυθήσονται οἱ ἄνομοι, καὶ οὐκ ἔσαι ὁ σβέσων.

Κεφ. ϛ. ι.

Λόγος ὃν ἐνομοθέτησε πρὸς ἡσαΐαν υἱὸν ἀμὼς περὶ
Ο Ἰουδαίας, καὶ περὶ Ἰερουσαλήμ. ὅτι ἔσαι ἐν ταῖς ἐσ-
χάταις ἡμέραις ἕτοιμος ὄρος κυρίου. καὶ ὁ οἶκος
τοῦ θεοῦ. ἐπ' ἄκρου τῶν ὀρέων. καὶ ὑψωθήσεται ὑπεράνω τῶν βου
νῶν. καὶ ἥξουσιν ἐν αὐτῇ, πάντα τὰ ἔθνη. καὶ πορεύονται ἔθνη
πολλὰ καὶ ἐροῦσι. δεῦτε καὶ ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος κυρίου, καὶ
εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἰακώβ. καὶ ἀναγγελεῖ ἡμῖν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ,
καὶ πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ. ἐκ γὰρ σιὼν, ἐξελεύσεται νόμος,
καὶ λόγος κυρίου ἐξ Ἰερουσαλήμ. καὶ κρινεῖ ἀνὰ μέσον τῶν ἐθνῶν. καὶ
ἐξελέγξει λαὸν πολύν. καὶ συγκόψουσι τὰς μαχαίρας αὐτῶν,
εἰς ἄροτρα. καὶ τὰς λιβύας αὐτῶν εἰς δρέπανα. καὶ οὐ λήψεται
ἔθνος ἐπ' ἔθνος μάχαιραν, καὶ οὐ μὴ μάθωσιν ἔτι πολεμεῖν. καὶ
νῦν ὁ οἶκος ἰακὼβ, δεῦτε καὶ πορευθῶμεν ἐν τῷ φωτὶ κυρίου.
ἀπῆκε γὰρ τὸν λαὸν αὐτοῦ, τὸν οἶκον τοῦ ἰακώβ. ὅτι ἐνεπλήσθη ὡς
ἡ ἀπαρχὴς ἡ χώρα αὐτοῦ κληδονισμῶν. ὡς ἡ τῶν ἀλλοφύλων,

ακούετε λόγον κυρίου, ἄρχοντες Σοδόμων. προσέχετε νόμον θεοῦ ἡμῶν λαὸς γομόρρας. τίμοι πλῆθος τῶν θυσιῶν ὑμῶν λέγει κύριος· πλήρης εἰμὶ ὁλοκαυτωμάτων καὶ κριῶν, καὶ στέαρ ἀρνῶν, καὶ αἵματα ταύρων καὶ τράγων, καὶ οὐ βούλομαι. καὶ ἐὰν ἔρχησθε ὀφθῆναί μοι· τίς γὰρ ἐξεζήτησε ταῦτα ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν; πατεῖν τὴν αὐλήν μου οὐ προσθήσεσθε. ἐὰν φέρητε σεμίδαλιν, μάταιον θυμίαμα, βδέλυγμά μοί ἐστι, τὰς νουμηνίας ὑμῶν, καὶ τὰ σάββατα καὶ ἡμέραν μεγάλην, οὐκ ἀνέξομαι νηστείαν, καὶ ἀργίαν καὶ τὰς νουμηνίας ὑμῶν, καὶ τὰς ἑορτὰς ὑμῶν, μισεῖ ἡ ψυχή μου. ἐγενήθητέ μοι εἰς πλησμονήν. ἔκλεισα τοὺς ὀφθαλμούς μου, ἀφ' ὑμῶν. καὶ ἐὰν πληθύνητε τὴν δέησιν, οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν, αἱ γὰρ χεῖρες ὑμῶν, αἵματος πλήρεις εὑρέθησαν, καθαροὶ γένεσθε. ἀφέλετε τὰς πονηρίας ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου· παύσασθε ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν. μάθετε καλὸν ποιεῖν. ἐκζητήσατε κρίσιν. ῥύσασθε ἀδικούμενον. κρίνατε ὀρφανῷ. καὶ δικαιώσατε χήραν. καὶ δεῦτε καὶ διέλεγχθε μου λέγει κύριος. καὶ ἐὰν ὦσιν αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν, ὡς φοινικοῦν. ὡς χιόνα λευκανῶ. ἐὰν δὲ ὦσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον λευκανῶ. καὶ ἐὰν θέλητε, καὶ εἰσακούσητέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε. ἐὰν δὲ μὴ θέλητε μηδὲ εἰσακούσητέ μου, μάχαιρα ὑμᾶς κατέδεται. τὸ γὰρ στόμα κυρίου ἐλάλησε ταῦτα. πῶς ἐγένετο πόρνη πόλις πιστὴ σιὼν πλήρης κρίσεως. ἐν ᾗ δικαιοσύνη ἐκοιμήθη ἐν αὐτῇ. νῦν δὲ φονευταί. ἄργυρίου ὑμῶν, ἀδόκιμον. οἱ κάπηλοί σου, μίσγουσι τὸν οἶνον ὕδατι. οἱ ἄρχοντές σου ἀπειθοῦσι. κοινωνοὶ κλεπτῶν. ἀγαπῶν τὸν δῶρα. διώκοντες ἀνταπόδομα. ὀρφανοῖς οὐ κρίνοντες. καὶ κρίσιν χηρῶν, οὐ προσέχοντες. διὰ τοῦτο τάδε λέγει ὁ δεσπότης κύριος Σαβαώθ. ἰσχύοντες Ἰσραήλ. οὐ παύσεται θυμὸς ὁ θυμός μου ἐν τοῖς ὑπεναντίοις. καὶ κρίσιν ἐκ τῶν ἐχθρῶν

ΗΣΑΙΑΣ.

Κεφαλαιον. α. 1.

Ρασις ἣν εἶδεν Ησαΐας ὁ τοῦ Αμώς. ἣν εἶδε κατὰ τὴν Ἰουδαίας καὶ κατὰ Ἱερουσαλήμ. ἐν βασιλείᾳ Ὀζίου καὶ Ἰωάθαμ καὶ Ἀχὰζ καὶ Ἐζεκίου, οἱ ἐβασίλευσαν τῆς Ἰουδαίας. Ακουε οὐρανέ, καὶ ἐνωτίζου γῆ, ὅτι κύριος ἐλάλησεν. Υἱοὺς ἐγέννησα καὶ ὕψωσα, αὐτοὶ δέ με ἠθέτησαν. ἔγνω βοῦς τὸν κτησάμενον, καὶ ὄνος τὴν φάτνην τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Ἰσραὴλ δέ με οὐκ ἔγνω, καὶ ὁ λαός μου οὐ συνῆκεν. Οὐαὶ ἔθνος ἁμαρτωλόν. λαὸς πλήρης ἁμαρτιῶν. σπέρμα πονηρόν, υἱοὶ ἄνομοι. ἐγκατελίπετε τὸν κύριον, καὶ παρωργίσατε τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραήλ. ἀπηλλοτριώθησαν εἰς τὰ ὀπίσω τίνι πληγῆτε προσθέντες ἀνομίαν. πᾶσα κεφαλὴ εἰς πόνον. καὶ πᾶσα καρδία εἰς λύπην. ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ ὁλοκληρία. οὔτε τραῦμα, οὔτε μώλωψ, οὔτε πληγὴ φλεγμαίνουσα. οὐκ ἔστι μαλαγμα ἐπιθεῖναι. οὔτε ἔλαιον, οὔτε κατάδεσμος. ἡ γῆ ὑμῶν ἔρημος. αἱ πόλεις ὑμῶν, πυρίκαυστοι τὴν χώραν ὑμῶν ἐνώπιον ὑμῶν, ἀλλότριοι κατεσθίουσιν αὐτήν. κ καὶ ἠρήμαται. κατεστραμμένη ὑπὸ λαῶν ἀλλοτρίων. ἐγκαταλφθήσεται ἡ θυγάτηρ σιὼν. ὡς σκιὴ ἐν ἀμπελῶνι, καὶ ὡς ὑπωροφυλάκιον, ἐν σικυηράτῳ. ὡς πόλις πολιορκουμένη. καὶ εἰ μὴ κύριος Σαβαὼθ ἐγκατέλιπεν ὑμῖν σπέρμα, ὡς σόδομα ἂν ἐγενήθημεν, καὶ ὡς γόμορρα ἂν ὡμοιώθημεν. Ακουε

νώσουσί με. παραλήψομαί σε ἐσάξωσε ἐς οἶκον μητρός μου. καὶ
ὡς ταμεῖον τῆς συλλαβούσης με, διδάξεις με. ποιήσω ἀπὸ οἴ
νου τῦ μυρεψικοῦ. ἀπὸ νάματος ῥοδῶν μου. εὐώνυμος αὐτῦ ὑπὸ
τὴν κεφαλήν μου. καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῦ παραλήψεταί με. ὥρκισα
ὑμᾶς θυγατέρες Ἰερουσαλὴμ ἐν ταῖς δυνάμεσι. καὶ ἐν ταῖς ἰσχύ
σεσι τῦ ἀγροῦ. τί ἐγερεῖτε καὶ τί ἐξεγερεῖτε τὴν ἀγάπην ἕως ἂν θε
λήσῃ. τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα λελευκανθισμένη, ἐπιστηριζομένη
ἐπὶ τὸν ἀδελφιδὸν αὐτῦ. ὑπὸ μῆλον ἐξήγειρά σε. ἐκεῖ ὠδίνησέσε
ἡ μήτηρ σου. ἐκεῖ ὠδίνησέν σε ἡ τεκοῦσά σε. θές με ὡς σφρα
γῖδα ἐπὶ τὴν καρδίαν σου. ὡς σφραγῖδα ἐπὶ τὸν βραχίονά σου
ὅτι κραταιὰ ὡς θάνατος ἀγάπη. σκληρὸς ὡς ᾅδης ζῆλος. πρίπ
ρα αὐτῆς πρίπρδα πυρός. ἀνθρακοῦ πυρὸς, φλόγες αὐτ. ὕδωρ
πολὺ οὐ δυνήσονται σβέσαι τὴν ἀγάπην. καὶ ποταμοὶ οὐ συγ
κλύσουσιν αὐτήν. ἐὰν δῶ ἄνθρωπος πάντα τὸν βίον αὐτῦ ἐν τῇ ἀγά
πῃ ἐξουδενώσει ἐξουδενώσουσιν αὐτόν. ἀδελφὴ ἡμῶν μικρὰ καὶ
μαστοὺς οὐκ ἔχει. τί ποιήσωμεν τῇ ἀδελφῇ ἡμῶν. ἐν ἡμέρᾳ, ᾗ
ἐὰν λαληθῇ ἐν αὐτῇ. εἰ τεῖχος ἐστὶν οἰκοδομήσωμεν ἐπ' αὐτὴν
ἐπάλξεις ἀργυρᾶς. καὶ εἰ θύρα ἐστί, σχιζοκλείσωμεν ἐπ' αὐτὴν σα
νίδα κεδρίνου. ἐγὼ τεῖχος καὶ οἱ μαστοί μου, ὡς πύργος. ἐγὼ ἦν
ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῦ εὑρίσκουσα εἰρήνην. ἀμπελὼν ἐγέ
νήθη τῷ Σολομῶντι. ἐν Βεελαμῶν. ἐδωκεν ἐν ἀμπελῶνα αὐτῦ
φύλαξι τηροῦσιν. ἄνθρωπος ἐσθὴν ἐν καρπῷ αὐτῦ χιλίους ἀργυροῦς. ἀμπε
λών μου ἐμοὶ ἐνώπιόν μου. οἱ χίλιοι σοὶ Σολομῶν καὶ οἱ διακό
σιοι φύλαξι τηροῦσι τὸν καρπὸν αὐτῦ. ὁ καθήμενος ἐν κήποις, ἑταῖ
ροι προσέχουσιν σῆς φωνῆς σου ἀκουτίσόν με. φύγε ἀδελφιδέ
μου καὶ ὁμοιώθητι τῇ δορκάδι. ἢ τῷ νεβρῷ τῶν ἐλάφων ἐπὶ τὰ
ὄρη ἀρωμάτων.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ
ᾄσματος τῶν ᾀσμά-
των.

ἰδεῖν ἐν γυνήμαξι τῇ χαμάρρῳ. ἰδεῖν δὲ ὤνθησεν ἡ ἄμπελος ἐξ
ὤνθησαν αἱ ῥοαί. ἐκ δώσω ὑὸς μασοὺς μου Θί. οὐκ ἔγνω ἡ ψυ
χή μου. ἐθόρυβάσε ἅρματα ἀμιναδάβ. ἐπίστρεφε ἐπίστρεφε ἡ Σου
λαμίτις. ἐπίστρεφε καὶ ὀψόμεθά ἐν Θί. Κεφ. ζ. 7.

Ι ὄφεως ἐν τῇ Σουλαμίτιδι ἡ ἐρχομένη ὡς χοροὶ τῶν
τ παρεμβολῶν. τί ὡραιώθησαν διαβήματά Σου ἐν ὑπο
δήμασίν Σου θύγατερ ναβάδ. ῥυθμοὶ μηρῶν Σου ὅ-
μοιοι δρμίσκοις. ἔργῳ χειρῶν τεχνίτου. ὀμφαλός Σου κρατὴρ
μυτὸς μὴ ὑστερούμενος κρᾶμα. κοιλία Σου θυμωνία σίτου, πε-
φραγμένη ἐν κρίνοις. δύο μασοί Σου, ὡς δύο νεβροὶ δίδυμοι
δορκάδος. ὁ τράχηλός Σου, ὡς πῦργος ἐλεφάντινος. οἱ ὀφθαλ
μοί Σου. ὡς λίμναι ἐν ἑσεβῶν, ἐν πύλαις θυγατρὸς πολλῶν. μυ
κτὴρ Σου, ὡς πῦργος τοῦ λιβάνου, σκοπεύων πρόσωπον Δαμα-
σκοῦ. κεφαλή Σου ἐπὶ σὲ ὡς κάρμηλος. καὶ πλόκιοι κεφαλῆς Σου
ὡς πορφύρα. βασιλεὺς δεδεμένος ἐν παραβόμοις. τί ὡραιώ
θης, καὶ τί ἡδύνθης, ἀγάπη ἐν τρυφαῖς Σου. τοῦτο μέγεθός Σου ἐ
μοιώθης τῷ φοίνικι, καὶ οἱ μασοί Σου τοῖς βότρυσιν. εἶπα ἀναβή
σομαι ἐπὶ τὸν φοίνικα, κρατήσω τῶν ὑψηλῶν αὐτοῦ. καὶ ἔσονται
δή μασοί Σου, ὡς βότρυες τῆς ἀμπέλου. καὶ ὀσμὴ ῥινός Σου. ὡς
μῆλα, καὶ ὁ λάρυγξ Σου, ὡς οἶνος ὁ ἀγαθὸς πορευόμενος τῷ ἀ
δελφιδῷ μου ἐς εὐθύτητας. ἱκανούμενος χείλεσί μου καὶ ὀδοῦσ-
σιν, ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου καὶ ἐπ' ἐμὲ ἡ ἐπιστροφὴ αὐτοῦ. ἐλ-
θὲ ἀδελφιδέ μου ἐξέλθωμεν ἐς ἀγρὸν αὐλισθῶμεν ἐν κώμαις. ὀρ
θρίσωμεν ἐς ἀμπελῶνας. ἴδωμεν εἰ ὤνθησεν ἡ ἄμπελος. ὤνθη
σεν ὁ κυπρισμός. ὤνθησαν αἱ ῥοαί. ἐκεῖ δώσω σοι μασούς μου
Θί. οἱ μανδραγόραι ἔδωκαν ὀσμήν. καὶ ἐπὶ θύραις ἡμῶν πάν
τα ἀκρόβρυα. νέα πρὸς παλαιά ἀδελφιδέ μου ἐτήρησά σοι.

Κεφαλαιον. η. 8.

τ Ις δώη σε ἀδελφιδέ μου θηλάζοντα μαστοὺς μητρός
μου. εὑρούσά σε ἔξω, φιλήσωσι. καί γε οὐκ ἐξουδέ-

φιάλην. κεφαλὴ αὐτῆ χρυσίον. βόστρυχοι αὐτῆ, ἐλάται μέλανες ὡς κόραξ. ὀφθαλμοὶ αὐτῆ ὡς περιστεραὶ, ἐπὶ πληρώματα ὑδάτων, λελουμέναι ἐν γάλακτι. καθήμεναι ἐπὶ πληρώματα ὑδάτων. σιαγόνες αὐτῆ ὡς φιάλαι τῆ ἀρώματος φύουσαι μυρεψικά. χείλη αὐτῆ, κρίνα στάζοντα σμύρναν πλήρη. χέρες αὐτῆ δρεπτοὶ χρυσοῖ πεπληρωμέναι θαρσεῖς. κοιλία αὐτῆ; πύξιον ἐλεφάντινον ἐπὶ λίθων σαπφείρων κεκαλυμμένον αὐτῆ, σύλοι μαρμαρίνοι. τεθεμελιωμένοι ἐπὶ βάσεις χρυσᾶς. εἶδος αὐτῆ, ὡς λίβανος ἐκλεκτὸς ὡς κέδροι. φάρυγξ αὐτῆ γλυκασμὸς καὶ ὅλος ἐπιθυμία. οὗτος ἀδελφιδός μου, καὶ οὗτος πλησίον μου θυγατέρες Ἰερουσαλήμ. ποῦ ἀπῆλθεν ὁ ἀδελφιδός σου ἡ καλὴ ἐν γυναιξίν. ποῦ ἀπέβλεψεν ὁ ἀδελφιδός σου. καὶ ζητήσομεν αὐτὸν μετὰ σου.

Κεφάλαιον. ς.

ᾆ Ἀδελφιδός μου κατέβη εἰς κῆπον αὐτῆ. εἰς φιάλας τῆ ἀρώματος, ποιμαίνειν ἐν κήποις καὶ συλλέγειν κρίνα. ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου, καὶ ἀδελφιδός μου ἐμοί. ὁ ποιμαίνων ἐν τοῖς κρίνοις. καλὴ ἡ πλησίον μου ὡς εὐδοκία. ὡραία ὡς Ἰερουσαλήμ. θάμβος ὡς τέναγμένα. ἀπόστρεψον ὀφθαλμούς σου ἀπέναντίον μου. ὅτι αὐταί με ἐπτέρασάν με. τρίχωμά σου ὡς ἀγέλαι τῶν αἰγῶν. αἱ ἀνέβησαν, ἀπὸ τῆ γαλαάδ. ὀδόντες σου ὡς ἀγέλαι τῶν κεκαρμένων. αἱ ἀνέβησαν ἀπὸ τῆ λουτροῦ. αἱ πάσαι δίδυμοι εἶναι. καὶ ἄτεκνος οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς. ὡς σπαρτίον κόκκινον χείλη σου. καὶ ἡ λαλιά σου ὡραία. ὡς λέπυρος ῥοᾶς μῆλον σου. ἐκτὸς τῆς σιωπήσεώς σου. ἐξήκοντα εἰσὶ βασίλισσαι καὶ ὀγδοήκοντα παλλακαί. καὶ νεάνιδες ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός. μία ἐστὶν περιστερά μου. τελεία μου. μία ἐστὶ τῆ μητρὶ αὐτῆς ἐκλεκτὴ τῆ τεκούσῃ αὐτήν. ἴδοσαν αὐτὴν θυγατέρες καὶ ἐμακάρισαν αὐτὴν βασίλισσαι καὶ παλλακαὶ καὶ αἰνέσουσι αὐτήν. Τίς αὕτη ἡ ἐκκύπτουσα ὡσεὶ ὄρθρος. καλὴ ὡς σελήνη. ἐκλεκτὴ ὡς ἥλιος. θάμβος ὡς τέναγμένη. εἰς κῆπον κατέβην

ἀπὸ πολλάς· ὃν παράδειγμα ξύδον μετὰ κεράσου ἀπὸ φύων· κύ-
πρου μετὰ νάρδων· νάρδος καὶ κρόκος κάλαμος καὶ κινάμωμον
ἀπὸ πάντων ξύλων τῶν λιβάνων· σμύρνα· ἀλόη, μετὰ πάντων πρώ-
των μύρων· πηγὴ κήπου, καὶ φρέαρ ὕδατος ζῶντος· καὶ ῥοαὶ ἐκ
ἀπὸ τοῦ λιβάνου· ἐξεγέρθητι βορρᾶ, καὶ ἔρχου, νότε· καὶ διάπνευ-
σον κῆπόν μου, καὶ ῥευσάτωσαν ἀρώματά σου. Κεφ. ε. ς.

Κ Ατα βήτω ὁ ἀδελφιδός μου, εἰς κῆπον αὐτοῦ, καὶ φα-
γέτω καρπὸν ἀκροδρύων αὐτοῦ. Εἰσῆλθον εἰς κῆπον
μου ἀδελφή μου νύμφη· ἐτρύγησα σμύρναν μου μετὰ
ἀρωμάτων μου· ἔφαγον ἄρτον μου μετὰ μέλιτός μου· ἔπιον οἶνον
μου μετὰ γάλακτός μου· φάγετε οἱ πλησίοι καὶ πίετε· καὶ με-
θύσθητε ἀδελφοί· ἐγὼ καθεύδω καὶ ἡ καρδία μου ἀγρυπνεῖ· φω-
νὴ ἀδελφιδοῦ μου, κρούει ἐπὶ τὴν θύραν· ἄνοιξόν μοι ἡ πλησίον
μου ἀδελφή μου· περιστερά μου τελεία μου· ὅτι ἡ κεφαλή μου, ἐπλή-
σθη δρόσου, καὶ οἱ βόστρυχοί μου ψεκάδων νυκτός· ἐξεδυσάμην
τὸν χιτῶνά μου· πῶς ἐνδύσωμαι αὐτόν; ἐνιψάμην τοὺς πόδας μου,
πῶς μολυνῶ αὐτούς; ἀδελφιδός μου ἀπέστειλεν χεῖρα αὐτοῦ ἐξ
τῆς ὀπῆς· καὶ ἡ κοιλία μου ἐθορυβήθη ἐπ' αὐτόν· ἀνέστην ἐγὼ ἀνοῖ-
ξαι τῷ ἀδελφιδῷ μου, χεῖρές μου ἔσταξαν σμύρναν δάκτυλοί
μου σμύρναν πλήρη· ἐπὶ χεῖρας τοῦ κλείθρου. Ἠνοιξα ἐγὼ τῷ ἀ
δελφιδῷ μου, ἀδελφιδός μου, παρῆλθεν· ψυχή μου ἐξῆλθεν ἐν
λόγῳ αὐτοῦ· ἐζήτησα αὐτόν, καὶ οὐχ εὗρον αὐτόν· ἐκάλεσα αὐτὸν
καὶ οὐχ ὑπήκουσέ μου· εὗρόσάν με οἱ φύλακες οἱ κυκλοῦντες
ἐν τῇ πόλει· ἐπάταξάν με ἔτραυμάτισάν με· ἦραν τὸ θεριστρόν
μου ἀπ' ἐμοῦ, φύλακες τοῦ τειχίου. Ὁρκίζω ὑμᾶς θυγατέρες Ἰερου
σαλήμ· ἐν τοῖς δρυμοῖς, καὶ ἐν τοῖς ἰσχύσεσι τοῦ ἀγροῦ· ἐὰν
εὕρητε τὸν ἀδελφιδόν μου ἀπαγγέλατε αὐτῷ, ὅτι τετραμμένη ἀγά-
πης ἐγὼ ἐμί· τί ἀδελφιδός σου ἀπὸ ἀδελφιδοῦ ἡ καλὴ ἐν γυναι
ξί· τί ἀδελφιδός σου ἀπὸ ἀδελφιδοῦ· ὅτι οὕτω ὥρκισας ἡμᾶς ὁ
ἀδελφιδός μου λευκὸς καὶ πυῤῥός· ἐκλελογισμένος ἀπὸ μυ

αὐτῦ ἐτοίησον ἀργύρεον, καὶ ἀνάκλιθν αὐτῦ χρύσιον. ἐπίβα
σις αὐτῦ πορφυρᾶ. ἐνὸς αὐτῦ λιθόστρωτον. ἀγάπῃω ἀπὸ θυγα
τέρων Ἱερουσαλήμ. θυγατέρες σιὼν ἐξέλθετε καὶ ἴδετε ἐν τῷ
βασιλεῖ Σολομῶν ἐν τῷ στεφάνῳ ᾧ ἐστεφάνωσαν αὐτὸν ἡ μήτηρ
αὐτῦ ἐν ἡμέρᾳ νυμφεύσεως αὐτῦ, καὶ ἐν ἡμέρᾳ εὐφροσύνης
καρδίας αὐτῦ.

Κεφάλαιον. δ. 4.

Δοὺ εἶ καλὴ ἡ πλησίον μου ἰδοὺ εἶ καλὴ. ὀφθαλμοί
σου περιστεραὶ, ἐκτὸς τοῦ σιωπήσεώς σου. τρίχωμά σου,
ὡς ἀγέλαι τῶν αἰγῶν, αἱ ἀπεκαλύφθησαν ἀπὸ τοῦ γα
λαάδ. ὀδόντες σου ὡς ἀγέλαι τῶν κεκαρμένων. αἱ ἀνέβησαν ἀπὸ
τῦ λουτροῦ. αἱ πᾶσαι δίδυμοι οὖσαι, καὶ ἄτεκνοῦσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐ
ταῖς. ὡς σπαρτίον τὸ κόκκινον χεῖλη σου. καὶ ἡ λαλιά σου ὡραία.
ὡς λέπυρον τῆς ῥοᾶς μᾶλλον σου. ἐκτὸς τοῦ σιωπήσεώς σου. ὡς πύρ
γος Δαβὶδ τὸ οἰκοδομημένον εἰς θαλπιώθ. χίλιοι
θυρεοὶ κρέμανται ἐπ' αὐτόν. πᾶσαι βολίδες τῶν δυνατῶν. δύο
μαστοί σου. ὡς δύο νεβροὶ δίδυμοι δορκάδος οἱ νεμόμενοι ἐν
κρίνοις, ἕως οὗ διαπνεύσῃ ἡ ἡμέρα, καὶ κινηθῶσιν αἱ σκιαὶ πο
ρεύσομαι ἐμαυτῷ, πρὸς τὸν ὄρος τῆς σμύρνης, καὶ πρὸς βουνὸν τῆς
λιβάνου. ὅλη καλὴ ἡ πλησίον μου. καὶ μῶμος οὐκ ἔστιν ἐν σοί. δεῦ
ρο ἀπὸ λιβάνου νύμφη, δεῦρο ἀπὸ λιβάνου. ἐλεύσῃ καὶ διελεύ
σῃ ἀπαρχῆς πίστεως. ἀπὸ κεφαλῆς σανὶρ καὶ ἀερμών. ἀπὸ μανῶν
βῶν λεόντων. ἀπὸ ὀρέων παρδάλεων ἐκκαρδίωσάς με ἀδελ
φή ἐμῶν νύμφη. ἐκκαρδίωσάς με ἐνὶ ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου
ἐν μιᾷ ἐνθέματι τραχήλου σου. τί ἐκαλλιώθησαν μαστοί σου ἀδελ
φή μου νύμφη. τί ἐκαλλιώθησαν μαστοί σου ἀπὸ οἴνου. καὶ ὀσμὴ
ἱματίων σου ὑπὲρ πάντα ἀρώματα. κηρίον ἀποστάζουσι χεί
λη σου νύμφη. μέλι καὶ γάλα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν σου. καὶ ὀσ
μὴ ἱματίων σου, ὡς ὀσμὴ λιβάνου. κῆπος κεκλεισμένος ἀ
δελφή μου νύμφη. κῆπος κεκλεισμένος πηγὴ ἐσφραγισμένη.

κεν· φανὴ δ' ὑγ-όνος ἠχούσθη ἐν τῇ γῇ ἡμῶν· ἡ συκῆ ἐξήνεγκε
ὀλύνθους αὐτῆς· αἱ ἄμπελοι κυπρίζουσιν ἔδωκαν ὀσμὴν· ἀνάστα,
ἐλθὲ ἡ πλησίον μου καλή μου περιστερά μου· δεῦρο καὶ ἐλθέ· σὺ
περιστερά μου, ἐν σκέπῃ τῆς πέτρας· ἐχόμβια τὸ προσωπίσμα
τος· δεῖξόν μοι τὴν ὄψιν σου· καὶ ἀκουτίσον με τῆς φωνῆς σου·
ὅτι ἡ φωνή σου ἡδεῖα· καὶ ἡ ὄψις σου ὡραῖα· πιάσατε ἡμῖν ἀλώ
πεκας μικρὰς ἀφανίζοντας ἀμπελῶνας· καὶ αἱ ἄμπελοι ἡμῶν κυ
πρίζουσιν· ἀδελφός μου ἐμοὶ κἀγὼ αὐτῷ· ὁ ποιμαίνων ἐν
τοῖς κρίνοις ἕως ὅ σκοπνεύσῃ ἡ ἡμέρα· καὶ κινηθῶσιν αἱ σκιαὶ·
ἀπόστρεψον ὁμοιώθητι σὺ ἀδελφιδέ μου· ὄρος δόρκωνος· ἡ νεβρὸς
ἐλάφων ὄρη κυκλωμάτων· Κεφ. γ. 3.

Ἐν νυκτὶ ἐν τῇ κλίνῃ μου ἐζήτησα ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυ-
χή μου· ἐζήτησα αὐτὸν, καὶ οὐχ εὗρον αὐτόν· ἐπεκά-
λεσα αὐτὸν, καὶ οὐχ ὑπήκουσέν μου· ἀναστήσομαι δὴ
καὶ κυκλώσω ἐν τῇ πόλει· ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ ἐν ταῖς πλατεί
αις καὶ ζητήσω ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχή μου· ἐζήτησα αὐτὸν καὶ οὐχ
εὗρον αὐτόν· ἐπεκάλεσα αὐτὸν, καὶ οὐχ ὑπήκουσέν μου· εὗρόσάν
με οἱ τηροῦντες οἱ κυκλοῦντες ἐν τῇ πόλει· μὴ ὃν ἠγάπησεν ἡ
ψυχή μου ἐδείξατε· ὡς μικρὸν ὅτε παρῆλθον ἀπ' αὐτῶν ἕως ὃ εὗρον
ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχή μου· ἐκράτησα αὐτὸν καὶ οὐκ ἀφῆκα αὐτόν·
ἕως ὅ εἰσήγαγον αὐτὸν εἰς οἶκον μητρός μου· καὶ εἰς ταμεῖον τῆς
συλλαβούσης με· ὁρκίζω ὑμᾶς θυγατέρες Ἰερουσαλὴμ ἐν ταῖς δυ
νάμεσι, καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τοῦ ἀγροῦ· ἐὰν ἐξεγείρητε καὶ ἐξε
γείρητε τὴν ἀγάπην ἕως ἂν θελήσῃ· Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα
ἐκ τῆς ἐρήμου· ὡς στελέχη καπνοῦ τεθυμιαμένη σμύρνου καὶ λι
βάνου, ἀπὸ πάντων ἐμπορτῶν μυρεψοῦ· ἰδοὺ ἡ κλίνη τοῦ Σολομῶν·
ἑξήκοντα δυνατοὶ κύκλῳ αὐτοῦ· ἀπὸ δυνατῶν Ἰσραήλ· πάντες
κατέχοντες ῥομφαίαν· δεδιδαγμένοι πολεμον· ἀνὴρ ῥομφαί
αν αὐτοῦ ἐπὶ μηρὸν αὐτοῦ· ἀπὸ θάμβους ἐν νυξίν· φορεῖον ἐποίη
σεν ἑαυτῷ ὁ βασιλεὺς Σολομῶν· ἀπὸ ξύλων τοῦ λιβάνου· στύλους

ἐξελθε σὺ ἐν πλατείαις τῶν πολιτῶν. καὶ πολίτην, τὰς ἀρίφους
ου ἐπὶ σκιωμασι τδν πολιτῶν. τῇ ἵππῳ μου ἐν ἅρμασι φα
ραω, ὡμοίωσά σε ἡ πλησίον μου. τί ὡραιώθης σιαγόνες σου,
ὡς τυγόν. χάχηλός σου ὡς ὁρμίσκοι, ὁμοιώματα χρυσία,
ποιήσομέν σοι, μετὰ στιγμάτων τῶ ἀργυρίῳ. ἕως οὗ ὁ βασιλεὺς
ἐν ἀνακλίσει αὐτῦ. νάρδός μου ἔδωκεν ὀσμὴν αὐτῦ. ἀπόδε
σμος τῆς σάκτης ἀδελφιδός μου ἀνὰ μέσον τῶν μασδῶν μου αὐ
λισθήσεται. βότρυς τῆς κύπρου ἀδελφιδός μου ἐμοί. ἐν ἀμπελῶ
νι ἐν γαδδί. ἰδοὺ εἶ καλὴ ἡ πλησίον μου. ἰδοὺ εἶ καλὴ ὀφθαλμοί
σου περιστεραί. ἰδοὺ εἶ καλὸς ἀδελφιδός μου, καί γε ὡραῖος. κλί
νη ἡμῶν σύσκιος. δοκοὶ ἡμῶν κέδροι. φατνώματα ἡμῶν κυ
πάρισσοι. Κεφ. β. 1.

Γὼ ἄνθος τῦ πεδίου. κρίνον τῶν κοιλάδων. ὡς κρί
νον ἐν μέσῳ ἀκανθῶν, οὕτως ἡ πλησίον μου ἀνὰ μέ
σον τῶν θυγατέρων. ὡς μῆλον ἐν τοῖς ξύλοις τῦ δρυ
μοῦ. οὕτως ἀδελφιδός μου ἀνὰ μέσον τῶν υἱῶν. ἐν τῇ σκιᾷ αὐτῦ
ἐπεθύμησα, καὶ ἐκάθισα, καὶ καρπὸς αὐτῦ γλυκὺς ἐν λάρυγγί μου
εἰσήγαγέ με εἰς οἶκον τὸ οἶνον. τάξατε ἐπ' ἐμὲ ἀγάπην. σπερί
σατέ με ἐν μύροις. στοιβάσατέ με ἐν μήλοις. ὅτι τετρωμένη ἀγά
πης ἐγώ. εὐώνυμος αὐτῦ ὑπὸ τὴν κεφαλήν μου. καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῦ
περιλήψεταί με. ὁρκίζω ὑμᾶς θυγατέρες ἰερουσαλὴμ ἐν ταῖς δυ
νάμεσι, καὶ ἐν ἰσχύσεσι τῆς ἀγροῦ. ἐὰν ἐγείρητε καὶ ἐξεγείρητε
τὴν ἀγάπην ἕως ἂν θελήσῃ, φωνὴ τῦ ἀδελφιδού μου, ἰδοὺ οὗτος
ἥκει, πηδῶν ἐπὶ τὰ ὄρη, σκιρτῶν ἐπὶ τοὺς βουνούς. ὅμοιος
ἐστὶν ἀδελφιδός μου τῇ δορκάδι. ἢ νεβρῷ ἐλάφων. ἐπὶ τὰ ὄρη βα
θέα. ἰδοὺ οὗτος ἕστηκεν ὀπίσω τοῦ τοίχου ἡμῶν παρακύπτων σκο
πῶν θυρίδων. ἐκκύπτων σκοπῶν δικτύων. ἀποκρίνεται ἀδελ
φιδός μου, καὶ λέγει μοι. ἀνάστα ἐλθὲ ἡ πλησίον μου καλή μου
περιστερά μου. ὅτι ἰδοὺ ὁ χειμὼν παρῆλθεν. ὁ ὑετὸς ἀπῆλθεν. ἐ
πορεύθη ἑαυτῷ. τὰ ἄνθη ὤφθη ἐν τῇ γῇ. καιρὸς τῆς θερισμῦ ἔφθα

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΒΙ-

βλίυ τοῦ ἁσμάθς · νημφί☉ ὁ κύρι☉ ἡμῶν · νύμφη ἡ ἐκκλησία · φίλοι τῦ νημφίου ἄγγελοι καὶ ἅγιοι · ναὶνισθε αἱ τῆς ἐκκλησίας ἀκόλουθοι ·

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ Ο ΕΣΤΙ ΣΑΛΟΜΩΝ.

Κεφάλαιον. α. 1.

Ιλησάτωμε ἀπὸ φιλημάτων σόμα-
θς αὐτῦ, ὅτι ἀγαθοὶ μασοί σου ὑπὲρ
οἶνον. καὶ ὀσμὴ μύρων σου · ὑπὲρ πάν-
τα τὰ ἀρώματα · μῦρον ἐκκενωθὲν ὄ
νομά σου · διὰ τῦτο νεάνιδες ἠγάπη-
σάν σε εἵλκυσάν σε · ὀπίσω σου εἰς
ὀσμὴν μύρων σου, δραμοῦμεν. εἰσήνεγ-
κέ με ὁ βασιλεὺς εἰς τὰ ταμεῖον αὐτῦ. ἀγαλλιασώμεθα. καὶ εὐ-
φρανθῶμεν ἐν σοί. ἀγαπήσωμεν μασοὺς σου ὑπὲρ οἶνον. εὐθὺ
της ἠγάπησέ σε. μέλανά εἰμι ἐγὼ καὶ καλὴ θυγατέρες ἱερ
σαλήμ. ὡς σκηνώματα κηδάρ. ὡς δέρρεις σαλμῶν, μὴ βλέ
ψητέ με, ὅτι ἐγώ εἰμι μελανωμένη, ὅτι παρέβλεψέν με ὁ ἥλι☉
ἱοὶ μητρός μου, ἐμαχέσαντο ἐν ἐμοί, ἔθεντό με φυλάκισσαν
ἐν ἀμπελῶσιν · ἀμπελῶνα ἐμὸν οὐκ ἐφύλαξα · ἀπαγγείλον
μοι ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχή μου · ποῦ ποιμαίνεις · ποῦ κοιτάζεσ,
ἐν μεσημβρίᾳ · μήποτε γένωμαι ὡσεὶ περιβαλλομένη ἐπ' ἀ-
γέλους ἑταίρων σου · ἐὰν μὴ γνῶς σαυτὴν ἡ καλὴ ἐν γυναιξίν.

ἔξελθε

φῶν, ὡς τὰ βούκεντρα· καὶ ὡς ἥλοι πυρώμενοι· οἱ παρὰ τῶν σοφῶν
θημάτων ἐδοθησαν· ἐκ ποιμένος ἑνὸς, καὶ πλειόνων ἐξ αὐτῶν
δέ μου φυλάσσου· βιβλίων ποιῆσαι πολλὰ οὐκ ἔστι πέρας· καὶ
μελέτη πολλὴ, κόπωσις σαρκός· τέλος λόγου τὸ
πᾶν ἄκουε· τὸν θεὸν φοβοῦ καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ
φύλασσε· ὅλος γὰρ ἄνθρωπος· ὅτι
σύμπαν τὸ ποίημα ὁ θεὸς ἄξει ἐν
κρίσει· ἐν παντὶ παρέργῳ
μένῳ· ἐάν τε ἀγαθὸν
καὶ ἐάν τε πο
νηρόν.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ
ἐκκλησιαστοῦ.

ΕΝ ΤΩ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗ
τελείαν· ὡς ἂν μεγάλοις καὶ τελείοις
παρατίθησι τὴν διδασκα
λίαν.

ματαιότης. εὐφραίνου νεανίσκε ἐν νεότητί σου, καὶ ἀγαθυνέτω σε ἡ καρδία σου ἐν ἡμέραις νεότητός σου. καὶ πορεύεσθε ἐν ὁδοῖς καρδίας σου ἀμωμος. καὶ μὴ ἐν ὁράσει ὀφθαλμῶν σου. καὶ γνῶσι σε ὅτι ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἄξει σε ὁ θεὸς εἰς κρίσιν. καὶ ἀπόστησον θυμὸν ἀπὸ καρδίας σου καὶ παράγαγε πονηρίαν ἀπὸ σαρκός σου. ὅτι ἡ νεότης καὶ ἡ ἄνοια ματαιότης.

Κεφάλαιον. ιβ. 12.

Καὶ μνήσθητι τὸν κτίσαντός σε ἐν ἡμέραις νεότητός σου. ἕως ὅτου μὴ ἔλθωσιν αἱ ἡμέραι τῆς κακίας σου. καὶ φθάσωσιν ἔτη ἐν οἷς ἐρεῖς. οὐκ ἔστιν μοι ἐν αὐτοῖς θέλημα. ἕως οὗ μὴ σκοτισθῇ ὁ ἥλιος καὶ τὸ φῶς καὶ ἡ σελήνη καὶ οἱ ἀστέρες. καὶ ἐπιστρέψωσιν τὰ νέφη ὀπίσω τῆς ὑετοῦ, ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἂν σαλευθῶσιν φύλακες τῆς οἰκίας. καὶ διακραφῶσιν ἄνδρες τῆς δυνάμεως. καὶ ἠργησαν αἱ ἀλήθουσαι ὅτι ὠλιγώθησαν. καὶ σκοτάσουσιν αἱ βλέπουσαι ἐν ταῖς ὀπαῖς. καὶ κλεισθοῦσιν θύραι ἐν ἀγορᾷ ἐν ἀδυνατίᾳ φωνῆς τῆς ἀληθούσης. καὶ ἀνασήσουσι εἰς φωνὴν τοῦ στρουθίου. καὶ ταπεινωθήσονται πᾶσαι αἱ θυγατέρες τοῦ ᾄσματος. καὶ γε ἀπὸ ὕψους ὄψονται. καὶ θάμβος ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ἀνθήσει τὸ ἀμύγδαλον, καὶ παχυνθῇ ἡ ἀκρίς. καὶ διασκεδασθῇ ἡ καπαρὶς ὅτι πορεύεται ὁ ἄνθρωπος εἰς οἶκον αἰῶνος αὐτοῦ. καὶ ἐκύκλωσαν ἐν ἀγορᾷ οἱ κοπτόμενοι. ἕως ὅτου μὴ ἀναστραπῇ τὸ χοινίον σου ἀργυρίου. καὶ σωτριβῇ ὁ ἀνθέμιον σου χρυσίου. σωτριβῇ ἡ ὑδρία ἐπὶ τὴν πηγήν καὶ σωτροχάσει ὁ τροχὸς ἐπὶ τὸν λάκκον. καὶ ἐπιστρέψῃ ὁ χοῦς ἐπὶ τὴν γῆν ὡς ἦν καὶ τὸ πνεῦμα ἐπιστρέψῃ πρὸς τὸν θεόν. ὃς εἵλκυσεν αὐτό. ματαιότης ματαιοτήτων εἶπεν ὁ ἐκκλησιαστής, τὰ πάντα ματαιότης καὶ πρόσκομμα. ὅτι ἐγένετο ἐκκλησιαστὴς σοφός. καὶ ὅτι ἐδίδαξε γνῶσιν σὺν τῷ ἀνθρώπῳ. καὶ οὖς ἐξιχνίασε καὶ ἐσταθμήσατο παραβολάς. πολλὰ ἐζήτησεν ἐκκλησιαστής. τοῦ εὑρεῖν λόγους θελήματος καὶ γεγραμμένον εὐθύτητος λόγους ἀληθείας. λόγους

ἐχάτη σώματος αὐτῆς πειρίφρηα πονηρά. ὁ ἄφρων πληθύνῃ λόγους. οὐκ οἶδνα ὁ ἄνθρωπος τί γενήσομαι. καὶ τί περισσόν. τί ὀπίσω αὐτῆς καὶ τίς ἀναγγελεῖ αὐτῷ. μόχθος τῶν ἀφρόνων κοπώσει αὐτόν. ὃς οὐκ οἶδνα τῆ πορευθῆναι εἰς πόλιν. οὐαὶ σοι πόλις ἧς ὁ βασιλεύς σου νεώτερος. καὶ οἱ ἄρχοντές σου πρωΐας ἐσθίουσιν. μακαρία γῆ. ἧς ὁ βασιλεύς σου ἐκ υἱῶν ἐλευθέρων. καὶ οἱ ἄρχοντές σου πρὸς καιρὸν φάγονται ἐν δυνάμει. καὶ ὀκαχυνθήσονται. ἐν ὀκνηρίαις ταπεινωθήσεται ἡ δοκωσις. καὶ ἐν ἀργίᾳ χερῶν, σαλεῦσει ἡ οἰκία. εἰς γέλωτα ποιοῦσιν ἄρτον. καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον τῶν εὐφρανθῆναι ζῶντας. καὶ τὸ ἀργύριόν ἐπακουσθήσεται τὰ πάντα. καὶ γὰρ σωπηθήσῃ σου. μὴ κατάρασαι πλουσίου μηδὲ βασιλέα. καὶ ἐν ταμείοις κοιτώνων σου μὴ κατάρασαι πλουσίου. ὅτι πετηνὸν τοῦ οὐρανοῦ ἀποίσει τὴν φωνήν σου. καὶ ὁ ἔχων τὰς πτέρυγας ἀπαγγελεῖ λόγον σου.

Κεφάλαιον ια. 11.

Πόσιλον ἐν ἄρτοις σου ἐπὶ προσώπου τοῦ ὕδατος.
α ὅτι ἐν πλήθει τῶν ἡμερῶν, εὑρήσεις αὐτόν. δὸς μερίδα δυσὶ καὶ γε τοῖς ὀκτώ. ὅτι οὐ γινώσκεις τί ἔσται πονηρὸν ἐπὶ γῆς. ἐὰν πληρωθῶσι τὰ νέφη ὑετόν. ἐπὶ τὴν γῆν ἐκένωσιν. καὶ ἐὰν πέσῃ ξύλον ἐν τῷ νότῳ καὶ ἐὰν ἐν τῷ βορρᾷ τόπῳ, οὗ πεσεῖται τὸ ξύλον ἐκεῖ ἔσται. τηρῶν ἄνεμον, οὐ σπερεῖ. καὶ βλέπων ἐν ταῖς νεφέλαις, οὐ θερίσει. ἐν οἷς οὐκ ἔστι γινώσκων, τίς ἡ ὁδὸς τοῦ πνεύματος. ὡς ὀστᾶ ἐν γαστρὶ τῆς κυοφορούσης, οὕτως οὐ γνώσῃ τὰ ποιήματα τοῦ θεοῦ ὅσα ποιήσει τὰ σύμπαντα ἐν τῷ πρωΐ σπέρον τὸ σπέρμά σου. καὶ ἐν ἡμέρᾳ μὴ ἀφίετω ἡ χείρ σου. ὅτι οὐ γινώσκεις ποῖον ἐσχύσει τοῦτο. καὶ ἐὰν τὰ δύο ἐπιβαυτὸ ἀγαθὰ καὶ γλυκὺ τὸ φῶς. καὶ ἀγαθὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς τοῦ βλέπειν σὺν τὸν ἥλιον. ὅτι καὶ ἐὰν ἔτη πολλὰ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος. ἐν πᾶσιν αὐτοῖς εὐφρανθήσεται. καὶ μνησθήσονται τὰς ἡμέρας τοῦ σκότους, ὅτι πολλαὶ ἔσονται. πᾶν ὃ ἐρχόμενον

πονηρὸν, ὅταν ἐπιπέσῃ ἐπ' αὐδὺς ἄφνω. καί γε τοῦδ' εἶδον Θρ-
φίαν ὑπὸ τὸν ἥλιον. καὶ μεγάλη ἐστὶ πρὸς με πόλις μικρά. καὶ
ἄνδρες αὐτῆς ὀλίγοι. καὶ ἦλθεν ἐπ' αὐτὴν βασιλεὺς μέγας καὶ
κυκλώσει αὐτὴν. καὶ οἰκοδομήσει ἐπ' αὐτὴν χάρακας μεγά-
λους. καὶ εὗρεν ἐν αὐτῇ ἄνδρα πένητα Θρόν. καὶ διασώσῃ αὐ-
τοῖς τὴν πόλιν ἐν τῇ Θρίᾳ αὐτοῦ. καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἐμνήσθη σὺν τῷ
ἀνδρὸς τοῦ πένητος ἐκείνου. καὶ εἶπα ἐγὼ ἀγαθὴ Θρία ὑπὲρ δύ-
ναμιν. καὶ Θρία τοῦ πένητος ἐξουδενωμένη, καὶ οἱ λόγοι αὐτῆς οὐκ
εἰσὶν ἀκουσμένοι. λόγοι Θρῶν, ἐν ἀναπαύσει ἀκουόνται, ὑπὲρ
κραυγὴν ἐξουσιαζόντων ἐν ἀφροσύνῃ. ἀγαθὴ Θρία ὑπὲρ σκεύη
πολέμου. καὶ ἁμαρτάναν εἷς, ἀπολέσει ἀγαθωσύνας πολλήν.

Κεφ. ι. 10.

Υἱοὶ θανατώσεως, ἑτοιμάσει σκευασίαν ἐλαίου εὐώ-
μ ματος. τίμιον ὀλίγον Θρίας ὑπὲρ δόξαν ἀφροσύ-
νης μεγάλης. καρδία Θρῶν, εἰς δεξιὸν αὐτοῦ. καὶ καρ-
δία ἄφρονος, εἰς ἀριστερὸν αὐτοῦ. καί γε ἐν ὁδῷ ὅτ' ἂν ἄφρων
πορεύηται, καρδία αὐτοῦ ὑστερήσει. καὶ ἃ λογίζεται πάντα ἄφρο
σύνη ἐστίν. ἐὰν πνεῦμα τοῦ ἐξουσιάζοντος ἀναβῇ ἐπὶ σὲ, τόπον σου
μὴ ἀφῇς. ὅτι ἴαμα καταπαύσει ἁμαρτίας μεγάλας. ἔστι πονη-
ρία ἣν εἶδον ὑπὸ ἥλιον. ὡς ἀκούσιον ἐξῆλθεν, ἀπὸ προσώπου
ἐξουσιάζοντος. ἐδόθη ὁ ἄφρων, ἐν ὕψεσι μεγάλοις. καὶ πλούσιοι
ἐν ταπεινῷ καθίζονται. εἶδον δούλους ἐφ' ἵππους, καὶ ἄρχοντας
πορευομένους, ὡς δούλους ἐπὶ τῆς γῆς. ὁ ὀρύσσων βόθρον, ἐς αὐ-
τὸν ἐμπεσεῖται. καὶ καθαιρῶντα φραγμὸν, δήξεται αὐτὸν ὄφις.
ἐξαίρων λίθους, διασωνισθήσεται ἐν αὐτοῖς. σχίζων ξύλα, κινδυνεύ-
σει ἐν αὐτοῖς. ἐὰν ἐκπέσῃ τὸ σιδήριον, καὶ αὐτὸς πρόσωπον ἐτά-
ραξεν. καὶ δυνάμεως δυναμώσει, καὶ πλεονεκτεῖα τοῦ ἀνδρὸς Θρ-
φία. ἐὰν δάκνῃ ὄφις ἐν οὐ ψιθυρισμῷ, καὶ οὐκ ἔστι πλεονεκτεῖα ζω-
γράφοντι. λόγοι στόματος Θρῶν, χάριες. καὶ χείλη ἄφρονος, κατα-
πορτιοῦσιν αὐτόν. ἀρχὴ λόγων στόματος αὐτοῦ ἀφροσύνη, καὶ

ἀγαθῷ καὶ τῷ κακῷ· καὶ τῷ καθαρῷ καὶ τῷ ἀκαθάρτῳ καὶ
τῷ θυσιάζοντι, καὶ τῷ μὴ θυσιάζοντι· καὶ ὡς ὁ ἀγαθὸς ὡς ὁ ἁ
μαρτάνων· ὡς ὁ ὀμνύων καθὼς ὁ τὸν ὅρκον φοβούμενος. τοῦτο
πονηρὸν ἐν παντὶ πεποιημένῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον ὅτι σωάντημα ἐν
οἷς πᾶσιν καὶ γε καρδία υἱῶν τῶν ἀνθρώπων ἐπλήρωθη πονη
ρῶν· καὶ πεπιφέρεται ἐν καρδίᾳ αὐτῶν καὶ ἐν ζωῇ αὐτῶν· καὶ ὀπί
σω αὐτῶν πρὸς τοὺς νεκρούς. ὅτι τίς ὃς κοινωνεῖ πρὸς πάντας τοὺς
ζῶντας· ἔστιν ἐλπὶς ὅτι ὁ κύων ὁ ζῶν αὐτὸς ἀγαθός ὑπὲρ τὸν λέον
τὸν νεκρόν· ὅτι οἱ ζῶντες γινώσκουσι ὅτι ἀποθανοῦνται· καὶ οἱ
νεκροὶ οὐκ εἰσὶ γινώσκοντές τι ἔτι· καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἔτι μισθὸς
ὅτι ἐπελήσθη ἡ μνήμη αὐτῶν· καὶ γε ἀγάπη αὐτῶν καὶ γε μῖ
σος αὐτῶν· καὶ γε ζῆλος αὐτῶν ἤδη ἀπώλετο· καὶ γε μέρις οὐκ
ἔστιν αὐτοῖς ἔτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐν παντὶ τῷ πεποιημένῳ ὑπὸ τὸν
ἥλιον. πορεύου φάγε ἐν εὐφροσύνῃ τὸν ἄρτόν σου καὶ πίε ἐν καρ
δίᾳ ἀγαθῇ οἶνόν σου· ὅτι ἤδη εὐδόκησεν ὁ θεὸς τὰ ποιήματά
σου· ἐν παντὶ καιρῷ ἔστωσαν ἱμάτιά σου λευκά· καὶ ἔλαιον μὴ κε
φαλῆς σου μὴ σπανισάτω· καὶ ἴδε ζωὴν μετὰ γυναικὸς ἣς ἀγά
πησας πάσας τὰς ἡμέρας ζωῆς ματαιότητός σου· τὰς ματαιότητάς σου
ὑπὸ τὸν ἥλιον πάσας τὰς ἡμέρας ματαιότητός σου· ὅτι αὐτὴ μέρις
σου ἐν τῇ ζωῇ σου· καὶ ἐν τῷ μόχθῳ σου ᾧ σὺ μοχθεῖς ὑπὸ τὸν ἥλι
ον· πάντα ὅσα ἂν εὕρῃ ἡ χείρ σου τοιεῖν, ὡς ἡ δύναμίς σου
ποιήσου· ὅτι οὐκ ἔστιν ποίημα καὶ λογισμὸς καὶ γνῶσις· καὶ σοφία
ἐν ᾅδῃ ὅπου συμπορεύῃ ἐκεῖ· ἐπέστρεψα καὶ εἶδον ὑπὸ τὸν ἥ
λιον· ὅτι οὐ τοῖς κούφοις ὁ δρόμος, καὶ οὐ τοῖς δυναστοῖς πόλεμος·
καὶ γε αὐτῷ σοφῷ οὐ τὶς ἄρτος· καὶ γε οὐ τοῖς συνετοῖς ὁ πλοῦτος
καὶ γε οὐ τοῖς γινώσκουσιν ἡ χάρις· ὅτι καιρὸς καὶ ἀπάντημα
σώαντήσεται τοῖς συμπάσιν αὐτοῖς· ὅτι καὶ γε καὶ οὐκ ἔγνω
ὁ ἄνθρωπος τὸν καιρὸν αὐτοῦ, ὡς οἱ ἰχθύες οἱ θηρευόμενοι ἐν ἀμ
φιβλήστρῳ κακῷ· καὶ ὡς ὄρνεα τὰ θηρευόμενα ἐν παγίδι·
ὡς αὐτὰ παγιδεύονται οἱ υἱοὶ τοῦ ἀνθρώπου εἰς καιρὸν

καὶ τὴν καρδίαν μου ἐπὶ πᾶν τὸ μόχθημα. ὃ πεπόνηται ὑπὸ τὸν ἥλιον, πάντα ὅτι ἐξουσιάζοντὸ ὁ ἄνθρωπος ἐν ἀνθρώπῳ, τοῦ κακῶσαι αὐτόν. καὶ τό τε εἶδον ἀσεβεῖς ἐκ τάφου ἐκομίσθησαν· καὶ εἰσῆλθον καὶ ἐπαινέθησαν καὶ ἐπιλήσθησαν ἐν τῇ πόλει, ὅτι οὕτως ἐποίησαν. καὶ γὰρ τοῦτο ματαιότης. ὅτι οὐκ ἔστιν γινομένη ἀντίρρησις ἀπὸ τῶν ποιούντων τὸ πονηρὸν ταχύ· διὰ τοῦτο ἐπλήρωσεν καρδία ἡμῶν τοῦ ἀνθρώπου, ἐν αὐτοῖς τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρόν. ὃς ἁμαρτῶν ἐποίησεν τὸ πονηρόν. ἀπὸ τό τε καὶ ἀπὸ μακροθότητος αὐτῶν. ὅτι καὶ γινώσκων γινῶ ὅτι ἔστιν ἀγαθὸν τοῖς φοβουμένοις τὸν θεόν. ὅπως φοβῶνται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. καὶ ἀγαθὸν οὐκ ἔσται τῷ ἀσεβεῖ· καὶ οὐ μακρυνῶ ἡμέρας ἐν σκιᾷ· ὅτι οὐκ ἔστι φοβούμενος ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ. ἔστι ματαιότης ἣ πεποίηται ἐπὶ τῆς γῆς. ὅτι εἰσὶ δίκαιοι, ὅτι φθάνει ἐπ' αὐτοὺς ὡς ποίημα τῶν ἀσεβῶν, καὶ εἰσὶν ἀσεβεῖς ὅτι φθάνει ἐπ' αὐτοὺς, ὡς ποίημα τῶν δικαίων. εἶπα. ὅτι καὶ γὰρ τοῦτο ματαιότης. καὶ ἐπήνεσα ἐγὼ σὺν τὴν εὐφροσύνην. ὅτι οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν τῷ ἀνθρώπῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον. ὅτι ἐμὴ τοῦ φαγεῖν καὶ τοῦ πιεῖν, καὶ τοῦ εὐφρανθῆναι καὶ αὐτὸ συμπορεύσεται αὐτῷ ἐν μόχθῳ αὐτοῦ. ἡμέρας ζωῆς αὐτοῦ ἃς ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεὸς ὑπὸ τὸν ἥλιον ἐν οἷς ἔδωκα τὴν καρδίαν μου τοῦ γνῶναι τὴν σοφίαν καὶ τοῦ ἰδεῖν τὸν περισπασμὸν πεποιημένον ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἐν νυκτὶ ὕπνον ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ. οὐκ ἔστιν βλέπων. καὶ εἶδον σύμπαντα τὰ ποιήματα τοῦ θεοῦ ὅτι οὐ δυνήσεται ἄνθρωπος τὸ εὑρεῖν σὺν τὸ ποίημα ὃ πεποιημένον ὑπὸ τὸν ἥλιον. ὅσῳ ἂν μοχθήσῃ ἄνθρωπος τοῦ εὑρεῖν καὶ οὐχ εὑρήσει. καὶ γὰρ ὅσῳ ἂν ἀπῇ σοφὸς τοῦ γνῶναι, οὐ δυνήσεται τοῦ εὑρεῖν. ὅτι σύμπαν τοῦτο ἔδωκα ἐν καρδίᾳ μου, καὶ καρδία μου σύμπαν εἶδε τοῦτο.

Κεφ. θ. ϙ.

Σ οἱ δίκαιοι καὶ οἱ σοφοὶ καὶ αἱ ἐργασίαι αὐτῶν ἐν χερὶ τοῦ θεοῦ καί γε ἀγάπη καί γε μῖσος. οὐκ ἔστιν ὁ πᾶς ἐδὼς τὰ πάντα προπροσώπου αὐτοῦ, ματαιότης ἐν τοῖς πᾶσιν. συμβαίνει ἐν τοῖς δικαίῳ, καὶ τοῖς ἀσεβεῖ τῷ

φεταί σε. καὶ καθόδους πολλὰς κακώσει καρδίαν σου. ὅπως καὶ γε σὺ κατηράσῃ ἐτέρους πολλούς. πάντα ταῦτα ἐπείρασα ἐν τῇ σοφίᾳ. εἶπα σοφισθήσομαι, καὶ αὐτὴ ἐμακρύνθη ἀπ' ἐμοῦ μακρὰν ὑπὲρ ὃ ἦν. καὶ βαθὺ βάθος, τίς εὑρήσει αὐτήν. ἐκύκλωσα ἐγὼ καὶ ἡ καρδία μου τοῦ γνῶναι καὶ τοῦ κατασκέψασθαι καὶ ζητῆσαι σοφίαν καὶ φρόνησιν καὶ τοῦ γνῶναι ἀσεβῆ εὐφροσύνην. καὶ σκληρίαν, καὶ πλεονασμόν. καὶ εὑρίσκω ἐγὼ αὐτὴν, πικρότερον ὑπὲρ θάνατον. σὺν τὴν γυναῖκα, ἥτις ἐστὶ θήραμα, καὶ ἡ γνώμη καρδίας αὐτῆς. δεσμοὶ ἐν χερσὶν αὐτῆς ἀγαθὸς πρὸ προσώπου τοῦ θεοῦ ἐξαρθήσεται ἀπ' αὐτῆς. καὶ ἁμαρτάνων συλληφθήσεται ἐν αὐτῇ. ἴδε τοῦτο εὗρον εἶπεν ὁ ἐκκλησιαστής. μίαν τοῦ μιᾶς τοῦ εὑρεῖν λογισμὸν ὃν ἐπεζήτησεν ἡ ψυχή μου, καὶ οὐχ εὗρον. καὶ ἄνθρωπον ἕνα, ἀπὸ χιλίων εὗρον. καὶ γυναῖκα ἐν πᾶσι τούτοις οὐκ εὗρον, πλὴν ἴδε τοῦτο εὗρον ὃ ἐποίησεν ὁ θεὸς. σὺν τὸν ἄνθρωπον ὀρθόν. καὶ αὐτοὶ ἐζήτησαν λογισμοὺς πολλούς. τίς οἶδεν σοφίαν καὶ τίς οἶδεν λύσιν ῥήματος.

Κεφάλαιον. η. ς.

Σοφία ἀνθρώπου φωτίζει πρόσωπον αὐτοῦ. καὶ ἀναδήμης προσώπῳ αὐτοῦ, μισηθήσεται. στόμα βασιλέως φύλαξον. καὶ περὶ λόγους ὅρκου θεοῦ μὴ ταραχθῇς. ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσῃ. μὴ στῇς ἐν λόγῳ πονηρῷ. ὅτι ὃ ἐὰν θελήσῃ ποιήσει. καθὼς βασιλέως ἐξουσία. καὶ τίς ἐρεῖ αὐτῷ, τί ποιήσεις. ὁ φυλάσσων ἐντολὴν οὐ γνώσεται ῥῆμα πονηρόν. καὶ καιρὸν κρίσεως γνώσεται καρδία σοφοῦ. ὅτι ἐν παντὶ πράγματι ἐστὶ καιρὸς κρίσεως. ὅτι γνῶσις ἀνθρώπου ἐστὶ πολλὴ ἐπ' αὐτόν. ὅτι οὐκ ἔστιν γινώσκων τί γενήσεται. ὅτι καθὼς ἔστι, τίς ἀναγγελεῖ αὐτό. οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ἐξουσίαν ἐν πνεύματι, τοῦ κωλῦσαι σὺν τὸ πνεῦμα. καὶ οὐκ ἔστιν ἐξουσία ἐν ἡμέρᾳ θανάτου. καὶ οὐκ ἔστιν ἀποστολὴ, ἐν πολέμῳ. καὶ οὐ διασώσει ἀσέβεια τὸν παρ' αὐτῆς, καὶ σύμπαν τοῦτο εἶδον. καὶ ἔδωκα

ἐς καρδίαν αὐτ. ἀγαθὸς θυμὸς ὑπὲρ γέλωτα ὅτι ἐν κακίᾳ πρό-
σωπου ἀγαθή. θήσει καρδία καρδία Ϲφῶν ἐν οἴκῳ πένθους.
καὶ καρδία ἀφρόνων, ἐν οἴκῳ εὐφροσύνης. ἀγαθὸν ϵ, ἀκοῦσαι
ἐπιτίμησιν Ϲφ. ὑπὲρ ἄνδρα ἀκούοντα ἄσματα ἀφρόνων. ὡς
φωνὴ τῶν ἀκανθῶν ὑπὸ τὴν λέβητα. οὕτως γέλως τῶν ἀφρόνων.
καί γε τοῦτο ματαιότης. ὅτι ἡ συκοφαντία, πεφιφρ Ϲφόν. μὴ
ἀπολλύει τὴν καρδίαν εὐγνείας αὐτοῦ. ἀγαθὴ ἐξάτη λόγων
ὑπὲρ ἀρχὴν αὐτοῦ. ἀγαθὸν μακρόθυμος ὑπὲρ ὑψηλὸν πνεύμα-
τι. μὴ σπεύσῃς ἐν πνεύματί Ϲου. τοῦ θυμοῦσθαι. ὅτι θυμὸς ἐν κόλ
πῳ ἀφρόνων. ἀναπαύσει. μὴ ἅπῃς τί γέγονεν ὅτι αἱ ἡμέραι αἱ
πρότερον ἦσαν ἀγαθαὶ ὑπὲρ ταύτας. ὅτι οὐκ ἐν Ϲφίᾳ ἐπηρώ-
τησας περὶ Ϲοῦτο. ἀγαθὴ Ϲφία μετὰ κληροδοσίας, καὶ περισσεία
τοῖς θεωροῦσιν τὸν ἥλιον. ὅτι ἐν σκιᾷ αὐτῆς ἡ Ϲφία ὡς σκιὰ ἀρ-
γυρίου. καὶ περισσεία γνώσεως τῆς Ϲφίας ἡ Ϲφία ζωοποιήσει
τὸν παρ' αὐτῆς. ἴδε τὰ ποιήματα τοῦ θεοῦ, ὅτι τίς δυνήσεται τοῦ
κατισῶσαι ὃν ἐὰν ὁ θεὸς διαστρέψῃ αὐτὸν ἐν ἡμέρᾳ ἀγαθωσύνης
αὐτοῦ. γνῶθι ἐν ἀγαθῷ καὶ ἴδε ἐν ἡμέρᾳ κακίας. ἴδε καί γε σὺν
Ϲοῦτο σύμφωνον Ϲοῦτων. ὃ ἐποίησεν ὁ θεὸς περιλαλιᾶς, ἵνα μὴ
εὕρῃ ἄνθρωπος ὀπίσω αὐτοῦ ϐδέν. σύμπαντα εἶδον ἐν ἡμέραις
ματαιότητός μου. εἰσὶ δίκαιοι ἀπολλύμενοι ἐν δικαίῳ αὐτοῦ.
καὶ εἰσὶν ἀσεϐεῖς μένοντες ἐν κακίᾳ αὐτοῦ. μὴ γίνου δίκαιος πολύ. μὴ δὲ Ϲφίζου περισσά. μήποτε ἐκπλαγῇς. καὶ μὴ ἀσεϐή-
σῃς ἐπὶ πολύ. καὶ μὴ γίνου σκληρὸς, μήποτε ἀποθάνῃς ἐν οὐ
καιρῷ Ϲου. ἀγαθόν ϵ ἀντέχεσθαί σε ἐν τούτῳ. καί γε ἀπὸ τούτου
μὴ διάνῃς τὴν χεῖρά Ϲου. ὅτι φοβούμενος θεὸν, ἐξελεύσεται πάντα. ἡ Ϲφία, ϐοηθήσει τοῖς Ϲφοῦσιν ὑπὲρ δέκα ἐξουσιάζοντας
πόλιν ὄντας ἐν τῇ πόλει. ὅτι ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν δίκαιος ἐν τῇ γῇ.
ὃς ποιήσει ἀγαθόν. καὶ οὐκ ἁμαρτήσεται. καί γε ἐς πάντας Ϲοὺς
λόγους οὓς λαλήϐουσι ἀσεϐὲς. μὴ θῇς καρδίαν Ϲου. ὅπως μὴ ἀ-
κούσῃς τὸ δοῦλου Ϲου καταρωμένου σε. ὅτι πλείσακις ϖονηρεύ

Κεφάλαιον. ε. 6.

Στι ματαιότης ἦν εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον, καὶ πολλὴ ἐστὶν ὑ-
ε πὶ τὸν ἄνθρωπον. ἀνὴρ ᾧ δέδωκε αὐτῷ ὁ θεὸς πλοῦτ)
καὶ ὑπάρχοντα καὶ δόξαν, καὶ οὐκ ἐστὶν ὑστερῶν τῇ ψυ-
χῇ αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὧν ἐπιθυμήσῃ καὶ οὐκ ἐξουσιάσει αὐτῷ ὁ
θεὸς φαγεῖν ἀπ' αὐτῶ, ὅτι ἄνθρωπος ξένος καταφαγεῖ αὐτόν. καὶ
γε τοῦτο ματαιότης καὶ ἀρρῳστία πονηρά ἐστιν. ἐὰν γεννήσῃ
ἄνθρωπος ἑκατὸν καὶ πολλὰ ζήσει. καὶ πλῆθος τῶν ἡμερῶν
ἐτῶν αὐτοῦ. καὶ ψυχὴ αὐτοῦ οὐκ ἐμπλησθήσεται ἀπὸ τῶν ἀγαθοσύνης.
καί γε ταφὴ οὐκ ἐγένετο αὐτῷ. εἶπα ἀγαθὸν ὑπὲρ αὐτὸν τὸ ἔκ-
τρωμα, ὅτι ἐν ματαιότητι ἦλθεν καὶ ἐν σκότει πορεύσεται καὶ ἐν
σκότει ὄνομα αὐτοῦ καλυφθήσεται. καί γε ἥλιον οὐκ εἶδεν, καὶ οὐκ
ἔγνω ἀνάπαυσιν. τοῦτο ὑπὲρ τοῦτον καὶ εἰ ζήσῃ χιλίων ἐτῶν καθὸ
δὶς καὶ ἀγαθοσύνην οὐκ εἶδεν, μὴ οὐχὶ εἰς τόπον ἕνα πορεύ-
σεται τὰ πάντα; πᾶς μόχθος τοῦ ἀνθρώπου εἰς στόμα αὐτοῦ. καὶ
γε ἡ ψυχὴ οὐ πλησθήσεται, ὅτι ἡ περιεργία τοῦ σοφοῦ ὑπὲρ τὸν
ἄφρονα. διότι τί ὁ πένης οἶδε πορευθῆναι κατέναντι τῶν ζώντων ἀγα-
θὸν ὅραμα ὀφθαλμῶν ὑπὲρ πορευόμενον ψυχῇ. καί γε τοῦτο
ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος. ἅτις ἐγένετο ἤδη κέκλη-
ται ὄνομα αὐτοῦ. καὶ ἐγνώσθη ὅ ἐστιν ἄνθρωπος. καὶ οὐ δυνήσεται
κριθῆναι μετὰ τοῦ ἰσχυροτέρου ὑπὲρ αὐτόν. ὅτι εἰσὶν λόγοι πολ-
λοὶ πληθύνοντες ματαιότητα.

Κεφάλαιον. ζ. 7.

Τι περισσὸν τῷ ἀνθρώπῳ. ὅτι τίς οἶδεν ἀγαθὸν τῷ
ζ ἀνθρώπῳ ἐν τῇ ζωῇ. ἀριθμὸν ζωῆς ἡμερῶν ματαιότη-
τος αὐτοῦ. καὶ ποιήσουσιν αὐτὰ ἐν σκιᾷ. ὅτι τίς ἀπαγ-
γελεῖ τῷ ἀνθρώπῳ. τί ἔσται ὀπίσω αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ἥλιον. ἀγαθὸν ὄνο-
μα ὑπὲρ ἔλαιον ἀγαθόν. καὶ ἡμέρα θανάτου ὑπὲρ ἡμέραν γενέ-
σεως. ἀγαθὸν πορευθῆναι εἰς οἶκον πένθους, ἢ ὅτι πορευθῆναι εἰς
οἶκον πότου. καθότι τέλος παντὸς ἀνθρώπου καὶ ὁ ζῶν δώσει ἀγαθὸν

αφθάρη τὰ ποιήματα τῶν χειρῶν σου. ὅτι ἐν πλήθει ἐνυπνίων καὶ ματαιότητων, καὶ λόγων πολλῶν. σὺ δὲ τὸν θεὸν φοβοῦ. ἐὰν συνθραυσίαν πένητος καὶ ἁρπαγὴν κρίματος καὶ δικαιοσύνην ἴδῃς ἐν χώρᾳ, μὴ θαυμάσῃς ἐπὶ τῷ πράγματι. ὅτι ὑψηλὸς ἐπάνω ὑψηλοῦ φυλάξει, καὶ ὑψηλοὶ ἐπ' αὐτοῖς καὶ περισσεία γῆς. ἐπὶ παντί ἐστι βασιλεὺς θεοῦ ἀγροῦ ἐργασμένου. ἀγαπῶν ἀργύριον, οὐ πλησθήσεται ἀργυρίου. καὶ τίς ἠγάπησεν ἐν πλήθει αὐτοῦ γενήματα. καὶ γὰρ τοῦτο ματαιότης. ἐν πλήθει ἀγαθωσύνης ἐπληθύνθησαν οἱ ἐσθίοντες αὐτήν. καὶ τί, ὠφέλεια τῷ παρ' αὐτοῦ. ὅτι ἀρχὴ θεοῦ ὁρᾶν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ. γλυκὺς ὕπνος δούλου. ἐὰν ὀλίγον καὶ ἐὰν πολὺ φάγεται. καὶ τῷ ἐμπλησθῆναι τὸν πλοῦτον σου. ὅτι οὐκ ἐστὶ ἀφίων αὐτὸν τοῦ ὑπνῶσαι. ἐστὶν ἀρρωστία ἣν εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον. πλοῦτον φυλασσόμενον τῷ παρ' αὐτοῦ εἰς κακίαν αὐτοῦ. καὶ ἀπολέσται ὁ πλοῦτος ἐκεῖνος, ἐν πειρασμῷ πονηρῷ. καὶ ἐγέννησεν υἱὸν καὶ οὐκ ἐστὶν ἐν χειρὶ αὐτοῦ οὐδέν. καθὼς ἐξῆλθεν ἀπὸ γαστρὸς μητρὸς αὐτοῦ γυμνὸς, ἐπιστρέψει τοῦ πορευθῆναι ὡς ἦκε. καὶ οὐδὲν οὐ λήψεται ἐν μόχθῳ αὐτοῦ. ἵνα πορευθῇ ἐν χειρὶ αὐτοῦ. καὶ γὰρ τοῦτο πονηρὰ ἀρρωστία. ὡς πρὸς τὸν παρεληλυθότα, οὕτως καὶ ἀπελεύσεται, καὶ τίς ὠφελεῖα αὐτῷ ὃν μοχθῇ εἰς ἄνεμον. καὶ γὰρ πᾶσαι αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ἐν σκότει καὶ ἐν πένθει. καὶ θυμῷ πολλῷ, καὶ ἀρρωστίᾳ καὶ χόλῳ. ἰδοὺ εἶδον ἐγὼ ἀγαθὸν ὃ ἐστὶ καλόν. τὸ φαγεῖν καὶ θοῦ πιεῖν, καὶ τὸ ἰδεῖν ἀγαθωσύνην ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ ᾧ ἐὰν μοχθήσῃ ὑπὸ τὸν ἥλιον. ἀριθμὸν ἡμερῶν ζωῆς αὐτοῦ, ὧν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεός. ὅτι αὐτὸ μέρις αὐτοῦ καὶ γὰρ πᾶς ἄνθρωπος ᾧ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεὸς, πλοῦτον καὶ ὑπάρχοντα καὶ ἐξουσίασεν αὐτὸν, τοῦ φαγεῖν ἀπ' αὐτῶν καὶ λαβεῖν τὸ μέρος αὐτοῦ καὶ τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν μόχθῳ αὐτοῦ. δῶρον θεοῦ ἐστιν. ὅτι οὐ πολλὰ μνησθήσεται τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. ὅτι ὁ θεὸς περισπᾷ αὐτὸν, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας αὐτοῦ.

τίνι ἐγὼ μοχθῶ, καὶ στερίσκω τὴν ψυχήν μου ἀπὸ ἀγαθωσύνης. καὶ γὰρ τοῦτο ματαιότης καὶ πεῖρα πονηρὸς ἐστι. ἀγαθοὶ δύο ὑπὲρ ἕνα. οἵτινες ἔχουσι μισθὸν ἀγαθὸν ἐν μόχθῳ αὐτῶν. ὅτι ἐὰν πέσῃ ὁ εἷς ὁ ἕτερος ἐγκρίνει τὸν μέτοχον αὐτοῦ. οὐαὶ τῷ μόνῳ. ὅταν πέσῃ καὶ μὴ ᾖ δεύτερος τοῦ ἐγκρῖναι αὐτόν. καὶ γὰρ ἐὰν κοιμηθῶσι δύο καὶ θέρμη αὐτοῖς. καὶ ὁ εἷς πῶς θερμανθῇ. καὶ ἐὰν ἐπικρατωθῇ ὁ εἷς, οἱ δύο στήσονται κατέναντι αὐτοῦ. καὶ τὸ σπαρτίον τὸ ἐντριβὲν, τάχιστα ἀποῤῥαγήσεται ἀγαθὸς παῖς πένης καὶ σοφὸς, ὑπὲρ βασιλέα πρεσβύτερον καὶ ἄφρονα. ὃς οὐκ ἔγνω τοῦ προσέχειν ἔτι. ὅτι ἐξ οἴκου τῶν δεσμῶν ἐξελεύσεται τοῦ βασιλεῦσαι. ὃν καὶ γὰρ ἐν βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐγεννήθη πένης. εἶδον συμπαντας τοὺς ζῶντας τοὺς περιπατοῦντας ὑπὸ τὸν ἥλιον, μετὰ τοῦ νεανίσκου τοῦ δευτέρου ὃς στήσεται ἀντ' αὐτοῦ. οὐκ ἔστι πέρασμος τῷ παντὶ λαῷ οἵς πᾶσιν, οἳ ἐγένοντο τὸ ἔμπροσθεν αὐτῶν καὶ γὰρ οἱ ἔσχατοι οὐκ εὐφρανθήσονται ἐν αὐτῷ. ὅτι καὶ γὰρ τοῦτο ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος. φύλαξον τὸν πόδα σου ἐν ᾧ ἂν πορεύῃ εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ. καὶ ἐγγύς τοῦ ἀκοῦσαι. ὑπὲρ θύμα τῶν ἀφρόνων θυσία σου ὅτι οὐκ οἴδασιν οὐδὲ γινώσκουσι τοῦ ποιῆσαι καλόν.

Κεφαλ. ε. ς.

Η πεῦδε τὸ σόματί σου. καὶ καρδία σου μὴ ταχυνέτω, τοῦ ἐξενεγκαι λόγον πρὸ προσώπου τοῦ θεοῦ. ὅτι ὁ θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ σὺ ἐπὶ τῆς κάτω. ἐπὶ τούτῳ ἔστωσαν οἱ λόγοι σου ὀλίγοι. ὅτι παραγίνεται ἐνύπνιον ἐν πλήθει πράγματος καὶ φωνὴ ἄφρονος ἐν πλήθει λόγων καθὼς ἂν εὔξῃ εὐχὴν τῷ θεῷ. μὴ χρονίσῃς τοῦ ἀποδοῦναι αὐτήν οὐκ ἔστιν ἐν ἀφροσύνῃ θέλημα. σὺ οὖν ὃ ἐὰν εὔξῃ ἀπόδος ἀγαθόν μὴ εὔξασθαί σε, ἢ εὔξασθαι καὶ μὴ ἀποδοῦναι. μὴ δῷς τὸ σόμα σου τοῦ ἐξαμαρτεῖν τὰν σάρκα σου. καὶ μὴ εἴπῃς πρὸ προσώπου θεοῦ, ὅτι ἄγνοιά ἐστιν. ἵνα μὴ ὀργισθῇ ὁ θεὸς τῇ φωνῇ σου. καὶ δῇ

περὶ λαλιᾶς ὑμῶν τῶ ἀνθρώπου, ὅτι διακρινᾶ αὐβὺς ὁ θεός. καὶ
ἢ λέξαι, ὅτι αὐτὰ κτήνη εἰσί. καὶ γε αὐβῖς ὡς σωάντημα τῶν
ὑμῶν τῶ ἀνθρώπου καὶ σωάντημα τῶ κτήνους, σωάντημα ἐν
αὐτοῖς. ὡς ὁ θάναβος τούτου οὕτως καὶ ὁ θάναβος βύτου. καὶ πνεῦμα
ἓν βῖς πᾶσιν. καὶ τὸ περίσσευσον ὁ ἄνθρωπος παρὰ τὸ κτῆνος
βδὲν ὅτι πάντα ματαιότης. τὰ πάντα εἰς τόπον ἕνα τὰ πάντα
ἐγένβο ἐκ τῦ χοὸς καὶ τὰ πάντα ἐπιστρέφα εἰς χοῦν. καὶ τίς οἶ
δεν πνεῦμα ὑμῶν ἀνθρώπου ἐ ἀναβαίνᾳ εἰς ἄνω. καὶ τὸ πνεῦμα
τῶ κτήνους, ἐ καταβαίνει αὐτὸ κάτω εἰς γῆν. καὶ εἶδον ὅτι οὐκ
ἔστι ἀγαθόν. ἐ μὴ ὁ εὐφρανθήσε ἄνθρωπος. ἐν τοῖς ἔργοις αὐ
τῦ. ὅτι αὐτὸ μέρὶς αὐτῦ. ὅτι τὶς ἄξᾳ αὐτὸν τῦ ἰδεῖν ἐν ᾧ ἐὰν γέ
νηται μετ' αὐτόν.

Κεφ. δ. 4.

Αἱ ἐπέστρεφα ἐγὼ καὶ εἶδον σύμπασας τὰς συκο
κ φαντίας τὰς γινομένας ὑπὸ τὸν ἥλιον. καὶ ἰδὺ δά
κρυον τῶν συκοφαντομένων, καὶ ὐκ ἦσαν αὐβῖς ὁ πα
ρακαλῶν καὶ ἀπὸ χερὸς συκοφανβούντων αὐβῖς ἰσχύς. καὶ ἐπή
νεσα ἐγὼ σύμπαντας βὺς τεθνηκότας. βὺς ἤδη ἀποθανόντας
ὑπὲρ βὺς ζῶντας. ὅβοι αὐβὶ ζῶσιν ἕως τῦ νῦν. καὶ ἀγαθὸς ὑπὲρ
βὺς δύο βύτους. ὃς τις οὔ πω ἐγένβο. ὃς ὐκ οἶδε σύμπαν τὸ ποί
ημα τὸ πονηρὸν τὸ πεποιημένον ὑπὸ τὸν ἥλιον. καὶ εἶδον ἐγὼ
σύμπαντα τὸν μόχθον. καὶ σὺν τὴν πᾶσαν ἀνδρείαν τῦ ποιή
ματος. ὅτι ἡ ζῆλος ἀνδρὸς ἀπὸ τῦ ἑτέρυ αὐτῦ. καὶ γε τῦβο μα
ταιότης καὶ προαίρεσις πνεύμαβος. ὁ ἄφρων περιέλαβε τὰς χεῖ
ρας αὐτῦ, καὶ ἔφαγεν τὰς σάρκας αὐτῦ. ἀγαθόν ἐστι πλήρωμα
δρακὸς ἀναπαύσεως, ὑπὲρ πλησμάτα δύο δρακῶν μόχθυ καὶ
προαιρέσεως πνεύματος. καὶ ἐπέστρεφα ἐγὼ καὶ εἶδον ματαιό
τητα ὑπὸ τὸν ἥλιον. ἔστιν εἷς, καὶ ὐκ ἔστιν δεύτερος. καὶ γε ἱὸς καὶ
γε ἀδελφὸς, ὐκ ἔστιν αὐτῷ. καὶ ὐκ ἔστι πρασμὸς τῷ παντὶ μό
χθῳ αὐτῦ. καὶ γε ὀφθαλμὸς αὐτῦ ὐκ ἐμπίπλαται πλούτυ. καὶ

Οἷς πᾶσιν ὁ χρόνος, καὶ καιρὸς ἔδ παντὶ πράγματι
7 ὑπὸ τὸν οὐρανόν. καιρὸς τοῦ τεκεῖν, καὶ καιρὸς τοῦ ἀπο-
θανεῖν. καιρὸς τοῦ φυτεῦσαι. καιρὸς τοῦ ἐκτίλαι τὸ
πεφυτευμένον. καιρὸς τοῦ ἀποκτεῖναι, καὶ καιρὸς τοῦ ἰάσασθαι καὶ
τοῦ καθελεῖν, καὶ καιρὸς τοῦ οἰκοδομεῖν. καιρὸς τοῦ κλαῦσαι. καὶ
καιρὸς τοῦ γελάσαι. καιρὸς τοῦ κόψασθαι, καὶ καιρὸς τοῦ ὀρχή-
σασθαι. καιρὸς τοῦ βαλεῖν λίθους, καὶ καιρὸς τοῦ συναγαγεῖν λίθους.
καιρὸς τοῦ περιλαβεῖν. καὶ καιρὸς τοῦ μακρυνθῆναι ἀπὸ περιλή-
μματος. καιρὸς τοῦ ζητῆσαι, καὶ καιρὸς τοῦ ἀπολέσαι. καιρὸς τοῦ
φυλάξαι καὶ καιρὸς τοῦ ἐκβαλεῖν. καιρὸς τοῦ ῥῆξαι, καὶ καιρὸς τοῦ
ῥάψαι, καιρὸς τοῦ σιγᾶν καὶ καιρὸς τοῦ λαλεῖν. καιρὸς τοῦ φιλῆ-
σαι, καὶ καιρὸς τοῦ μισῆσαι. καιρὸς πολέμου καὶ καιρὸς εἰρήνης.
8 τίς περισσεία τοῦ ποιοῦντος ἐν οἷς αὐτὸς μοχθεῖ. εἶδον σύνε-
σιν πολλὴν τοῦ περισπασμὸν ὃν ἔδωκεν ὁ θεὸς τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων,
τοῦ περισπᾶσθαι ἐν αὐτοῖς τὰ σύμπαντα ἃ ἐποίησε, καλὰ ἐν καιρῷ
αὐτοῦ καί γε σύμπαντα ἔδωκεν ἐν καρδίᾳ αὐτῶν. ὅπως μὴ εὕρῃ ὁ ἄνθρωπος, τὸ ποίημα ὃ ἐποίησεν ὁ
θεὸς ἀπαρχῆς καὶ μέχρι τέλους. ἔγνων ὅτι οὐκ ἔστι ἀγαθὸν ἐν
αὐτοῖς ἐμὴ τοῦ εὐφρανθῆναι καὶ τοῦ ποιεῖν ἀγαθὸν ἐν ζωῇ αὐ-
τοῦ. καί γε πᾶς ὁ ἄνθρωπος ὃς φάγεται καὶ πίεται καὶ ἴδῃ ἀ-
γαθὸν ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ, τοῦτο δῶρον θεοῦ ἐστιν. ἔγνων,
ὅτι πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ θεὸς, αὐτὰ ἔσαι εἰς τὸν αἰῶνα. ἐπ'
αὐτῷ, οὐκ ἔστι προσθεῖναι. καὶ ἀπ' αὐτῶν οὐκ ἔστι ἀφερεῖν. καὶ
ὁ θεὸς ἐποίησεν, ἵνα φοβηθῶσιν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πάν-
τες. ὃ γεγονὸς ἤδη ἐστί. καὶ ὅσα ἔδει γένεσθαι, ἤδη γέγονε. καὶ ὁ θε-
ὸς ζητήσει τὸν διωκόμενον. καὶ ἔτι εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον τό-
πον τῆς κρίσεως. ἐκεῖ ὁ ἀσεβής. καὶ τόπον τοῦ δικαίου ἐκεῖ ὁ
ἀσεβής. καὶ εἶπα ἐγὼ ἐν τῇ καρδίᾳ μου. σὺν τὸν δίκαιον καὶ
σὺν τὸν ἀσεβῆ, κρινεῖ ὁ θεὸς, ὅτι καιρὸς ἔδ παντὶ πράγματι καὶ
ἐπὶ παντὶ ἔδ ποιήματι. ἐκεῖ εἶπα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου

νος. καί γε ἐμοὶ σωαντήσει ὃ μὴ ἴνατί ἐφρισάμην ἐγὼ ἐν τῷ πε-
ριατὸν ἐλάλησα ἐν καρδίᾳ μου. διόπερ ἄφρων ἐκ περιστεύματος
λαλῶ. ὅτι καί γε τῶν ματαιότης. ὃν οὐκ ἔστιν μνήμη τῷ σο-
φοῦ μᾶλλον τῷ ἄφρονος εἰς τὸν αἰῶνα. καθότι ἤδη αἱ ἡμέραι ταῖς
ἐρχόμεναι, τὰ πάντα ἐπελήσθη. καὶ πῶς ἀποθανεῖται σοφὸς
μᾶλλον ἢ ἄφρων. μὴ ἐμίσησα τὴν ζωήν, ὅτι πονηρὸν ἐπ' ἐμὲ
τὸ ποίημα ὃ πεποιημένον ὑπὸ τὸν ἥλιον. ὅτι πάντα ματαιότης,
καὶ προαίρεσις πνεύματος. μὴ ἐμίσησα ἐγὼ σύμπαντα τὸν κό-
σμον μὴ τὸ μοχθοῦν μου, ὃν ἐγὼ ἐμόχθησα ὑπὸ τὸν ἥλιον. ὅτι ἀφίω
αὐτὸ τῷ ἀνθρώπῳ τῷ γενομένῳ μου ἐμέ. μὴ τίς ἔστιν ὃ σο-
φὸς ἢ σὰ ἢ ἄφρων. καὶ ἐξουσιάζει ἐν παντὶ μόχθῳ μου ᾧ ἐ-
μόχθησα καὶ ἐφρισάμην ὑπὸ τὸν ἥλιον. καί γε τοῦτο ματαιό-
της. μὴ ἐπέστρεψα ἐγὼ τοῦ ἀνατάξασθαι τῇ καρδίᾳ μου. ἐν παντὶ
μόχθῳ ᾧ ἐμοχθήσα ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὅτι ἔστιν ἄνθρωπος ὃς μόχθος
αὐτοῦ ἐν σοφίᾳ καὶ ἐν γνώσει μὴ ἐν ἀνδρείᾳ. καὶ ἀνθρώπῳ ᾧ
οὐκ ἐμόχθησεν. δώσει αὐτῷ μερίδα αὐτοῦ. καί γε τοῦτο μα-
ταιότης μὴ πονηρία μεγάλη. ὅτι γίνεται ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐν παν-
τὶ μόχθῳ αὐτοῦ καὶ ἐν προαιρέσει καρδίας αὐτοῦ ὃς αὐτὸς μο-
χθεῖ ὑπὸ τὸν ἥλιον. ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ἀλγημάτων καὶ
θυμοῦ πεπλασμὸς αὐτοῦ. καί γε ἐν νυκτὶ οὐ κοιμᾶται ἡ καρ-
δία αὐτοῦ καί γε τοῦτο ματαιότης ἐστίν. οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν τῷ
ἀνθρώπῳ. εἰ μὴ ὃ φάγεται μὴ πίεται μὴ δείξει τῇ ψυχῇ αὐτοῦ, ἀ-
γαθὸν ἐν μόχθῳ αὐτοῦ. καί γε τοῦτο εἶδον ἐγὼ ὅτι ἀπὸ χειρὸς τοῦ
θεοῦ ἐστι. ὅτι τίς φαγεται καὶ τίς πίεται, πάρεξ αὐτοῦ. ὅτι τῷ
ἀνθρώπῳ τῷ ἀγαθῷ προσώπου αὐτοῦ ἔδωκεν σοφίαν
καὶ γνῶσιν, καὶ εὐφροσύνην μὴ τῷ ἁμαρτάνοντι, ἔδωκεν πε-
ρισπασμὸν τοῦ συναγαγεῖν. καὶ δοῦναι τῷ
ἀγαθῷ προσώπου τοῦ θεοῦ. ὅτι καί γε τοῦτο ματαιότης
καὶ προαίρεσις πνεύματος.

Κεφάλαιον. γ. ϛ.

το ποιῆς. καὶ κατισκιάμω ἐν ἡ καρδία μου, ἐκλύσει ὡς οἶνον
τὴν σάρκα μου, καὶ καρδία μου ὡδήγησέ με ἐν σοφίᾳ καὶ τοῦ
κρατῆσαι ἐπ' εὐφροσύνην. ἕως οὗ ἴδω ποῖον τὸ ἀγαθὸν τοῖς υἱοῖς
τῶν ἀνθρώπων, ὃ, ποιῶσιν ὑπὸ τὸν ἥλιον. ἐμεγάλωσα ποίημα μου. ᾠκοδόμησά μοι οἴκους. ἐφύτευ-
σά μοι ἀμπελῶνας, ἐποίησά μοι κήπους καὶ παραδείσους. καὶ
ἐφύτευσα ἐν αὐτοῖς ξύλον παῦ καρπῶν. ἐποίησά μοι κολυμβή-
θρας ὑδάτων τοῦ ποτίζειν ἐπ' αὐτῶν δρυμὸν βλαστῶν τὰ ξύλα.
ἐκτησάμην δούλους καὶ παιδίσκας καὶ οἰκογενὴς ἐγένοντό
μοι καί γε κτῆσις βουκολίου καὶ ποιμνίου πολλὴ ἐγένετό μοι.
ὑπὲρ πάντας τοὺς γενομένους ἔμπροσθέν μου ἐν Ἱερουσαλήμ. συνή
γαγόν μοι καί γε ἀργύριον καί γε χρυσίον. καὶ περιουσιασμὸν
βασιλέων καὶ τῶν χωρῶν. ἐποίησά μοι ᾄδοντας καὶ ᾄδούσας,
καὶ ἐντρυφήματα υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου. οἰνοχόον καὶ οἰνοχόας.
καὶ ἐμεγαλύνθην. καὶ προσέθηκα σοφίαν παρὰ πάντας τοὺς γε-
νομένους ἔμπροσθέν μου ἐν Ἱερουσαλήμ. καί γε σοφία μου ἐστάθη
μοι. καὶ πᾶν ὃ ἠτήσαν οἱ ὀφθαλμοί μου. οὐκ ἀπέσχον ἀπ' αὐτῶν.
οὐκ ἀπεκώλυσα τὴν καρδίαν μου ἀπὸ πάσης εὐφροσύνης. ὅτι καρ
δία μου εὐφράνθη ἐν παντὶ μόχθῳ μου. καὶ τοῦτο ἐγένετο μερι-
σμὸς ἀπὸ παντὸς μόχθου μου. καὶ ἐπέβλεψα ἐγὼ ἐν πᾶσι ποι-
ήμασί μου, οἷς ἐποίησαν αἱ χεῖρές μου, καὶ ἐν μόχθῳ ὃ ἐμόχθη
σα τοῦ ποιεῖν. καὶ ἰδοὺ τὰ πάντα ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύ
ματος. καὶ οὐκ ἔστι περισσεία ὑπὸ τὸν ἥλιον. καὶ ἀπέβλεψα ἐγὼ
τοῦ ἰδεῖν σοφίαν, καὶ παραφορὰν καὶ ἄφροσύνην. ὅτι τίς ἄνθρωπος
ὃς ἐπελεύσεται ὀπίσω τοῦ βασιλέως πάντα ὅσα ἐποίησαν ἐν αὐ-
τῇ καὶ εἶδον ἐγὼ ὅτι ἔστι περισσεία τῇ σοφίᾳ ὑπὲρ τὴν ἄφροσύ
νην, ὡς περισσεία τοῦ φωτὸς ὑπὲρ τὸ σκότος. τοῦ σοφοῦ οἱ ὀφθαλμοὶ
αὐτοῦ ἐν κεφαλῇ αὐτοῦ. καὶ ὁ ἄφρων ἐν σκότει πορεύεται. Καὶ
ἔγνων καί γε ἐγὼ ὅτι συμβαίνει συμβαίνει καὶ τοῖς πᾶσιν
αὐτοῖς. καὶ εἶπον ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου. ὡς συμβαίνει καὶ τοῦ ἄφρο-

ϯ πνεῦμα. καὶ ἐπὶ κύκλους αὐτοῦ ἐπιστρέφει ὁ πνεῦμα, πάντες οἱ χείμαῤῥοι πορεύονται εἰς τὴν θάλασσαν. καὶ ἡ θάλασσα οὐκ ἔστιν ἐμπίπλαμένη. εἰς τὸν τόπον οὗ οἱ χείμαῤῥοι πορεύονται ἐκεῖ αὖτοὶ ἐπιστρέψουσι τοῦ πορευθῆναι πάντες οἱ λόγοι ἐγκοποι οὐ δυνήσεται ἄνθρωπος λαλῆσαι, καὶ οὐκ ἐμπλησθήσεται ὀφθαλμὸς τοῦ ὁρᾶν, καὶ οὐ πληρωθήσεται ὃς ἀπὸ ἀκροάσεως. τί ὁ γεγονὼς αὐτὸ ὁ γενησόμενον. καὶ τί ὁ πεποιημένον αὐτὸ ὁ ποιηθησόμενον. καὶ οὐκ ἔστι πᾶν πρόσφαγον ὑπὸ τὸν ἥλιον. ὃς λαλήσει καὶ ἐρεῖ. ἴδε τοῦτο καινόν ἐστιν. ἤδη γέγονεν ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς γενομένοις ἀπὸ ἐμπροσθεν ἡμῶν. οὐκ ἔστι μνήμη τοῖς πρώτοις. καὶ γε τοῖς ἐσχάτοις γενηθησομένοις οὐκ ἔσται αὐτοῖς μνήμη. μετὰ τῶν γενηθησόμενων ἐπ τὴν ἐσχάτην. Ἐγὼ ἐκκλησιαστὴς ἐγενόμην βασιλεὺς ἐπὶ ἰσραὴλ ἐν ἱερουσαλήμ. καὶ ἔδωκα τὴν καρδίαν μου τοῦ ἐκζητῆσαι. καὶ τοῦ κατασκέψασθαι ἐν τῇ σοφίᾳ περὶ πάντων, τῶν γενομένων ὑπὸ τὸν οὐρανόν. ὃν περισπασμὸν πονηρὸν ἔδωκεν ὁ θεὸς τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. τοῦ περισπᾶσθαι ἐν αὐτῷ. εἶδον σύμπαντα τὰ ποιήματα τὰ ποιημένα ὑπὸ τὸν ἥλιον. καὶ ἰδοὺ πάντα ματαιότης καὶ προαίρησις πνεύματος. διεστραμμένον οὐ δυνήσεται ἐπιστραφῆναι. καὶ ὑστέρημα οὐ δυνήσεται ἀριθμηθῆναι. ἐλάλησα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου λέγων ἰδοὺ ἐγὼ ἐμεγαλύνθη. καὶ προσέθηκα σοφίαν ἐπὶ πᾶσιν. οἱ ἐγένοντο ἔμπροσθέν μου ἐν ἱερουσαλήμ. καὶ ἔδωκα καρδίαν μου τοῦ γνῶναι σοφίαν καὶ γνῶσιν. καὶ καρδία μου εἶδον πολλά. σοφίαν καὶ γνῶσιν. παραβολὰς καὶ ἐπιστήμων ἐγνων ἐγὼ, ὅτι καὶ γε τοῦτο ἔστι προαίρησις πνεύματος. ὅτι ἐν πλήθει σοφίας πλῆθος γνώσεως. καὶ ὁ προσθεὶς γνῶσιν, προσθήσει ἄλγημα.

Κεφάλαιον. β. 2.

ϯ Εἶπον ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου. δεῦρο δὴ πειράσω σε ἐν εὐφροσύνῃ. καὶ ἴδε ἐν ἀγαθῷ. καὶ ἰδοὺ γέγονε τοῦτο ματαιότης. τῷ γέλωτι εἶπα πεπλανημένον, καὶ τῇ εὐφροσύνῃ τί τοῦτο ποιεῖς

φίν, γίνε) ἔ δίκαιον ἀνεβί. βδέλυγμα δικαίῳ ἀνὴρ ἄδικος· βδέλυγμα δὲ ἀνόμῳ κατευθύνουσα ὁδός.

ΕΝ ΤΑΙΣ ΠΑΡΟΙΜΙ-
αις ἓξ περ παίδευμα διὰ παραδειγμά-
των καὶ συμβούλων προσφέ-
ρει τὰς παρα-
νίσεις.
ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΠΑ-
ροιμιῶν τοῦ Σολο-
μῶντος.

ΡΗΜΑΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑ-
ΣΤΟΥ ΥΙΟΥ ΔΑΒΙΔ
ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΙΣΡΑ-
ΗΛ ΕΝ ΙΕΡΟΥ-
ΣΑΛΗΜ.

Κεφάλαιον. α. ι.

Ματαιότης ματαιοτήτων εἶπεν ὁ ἐκκλησιαστής, ματαιότης ματαιοτήτων, τὰ πάντα ματαιότης. τίς περισσεία τῷ ἀνθρώπῳ, ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ ᾧ μοχθᾷ ὑπὸ τὸν ἥλιον. γενεὰ παρεύεται καὶ γενεὰ ἔρχεται καὶ ἡ γῆ εἰς τὸν αἰῶνα ἕστηκε. καὶ ἀνατέλλει ὁ ἥλιος καὶ δύνει ὁ ἥλιος, καὶ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ ἕλκει· αὐτὸς ἀνατέλλων ἐκεῖ πορεύεται πρὸς νότον, καὶ κυκλοῖ πρὸς βορρᾶν· κυκλοῖ κυκλῷ πορεύε-

θν, πεισβάλλ[ει] αὐτὸ κῆς ἑαυτοῦ ψυσίν. ἁμαρτάνουσι ἀνθρ[ω]ποι, μεγάλη παχίς. δίκαιος δὲ ἐν χαρᾷ, καὶ ἐν εὐφροσύνη ἔσαι ἐπίσα[ν] δίκαιος κρίνων πανι χρῖς. ὁ δὲ ἀσεβὴς, ὃ νοῦ γνῶσιν. καὶ π[ρο]χᾷ, ὃ χ ὕπαρχ[ει] νῦς ἐπιγνώμων. ἄνδρ[ας] ἄνομοι ἐξένευσαν πόλιν. ⟨Φροὶ δὲ ἀπέστρε[ψ]αν ὀργήν. ἀνὴρ δὲ ⟨Φρὸς κρίνῃ ἔθνη. ἀνὴρ δὲ φαῦλος ὀργι[ζ]όμενος καταγελᾶται, καὶ ὃ κατασ[τ]ήσ[ει]. ἄνδρες αἱ[μά]των μέ[σ]χοι, μισ[ε]ῖ ⟨Θυσιν ὅσιον. οἱ δὲ εὐθεῖς ἐκζητοῦσι ⟨Θυσι ψυχὴν αὐτοῦ. ὅλην ἐν θυμὸν αὐτοῦ ἐκφαίνει ἄφρων. ⟨Φρὸς δὲ ταμιεύ⟨Θαι καταμέρ⟨Θ. βασιλέως ὑπακηθύοντος λόγον ἄσ[ε]βῆ, πάντες οἱ ὑπ' αὐτὸν παράνομοι. ἀνάψου καὶ χειροφιλίτης ἀλλήλοις σωτελθόντων, ἐπισκεπὴν ποιῆται ἀμφοτέρων ὁ κύριος. βασιλεῖ ἐν ἀληθείᾳ κρίνονται π[ρ]ωχοὶ, ὁ δὲ γόνος αὐτ[ῆ]ς ἐς μαρτύριον κατασαθήσ⟨Θαι. πλη[σ]αὶ καὶ ἐλίσχοι, διδόασι ⟨Φρίαναπαῖς δὲ πλανόμενος ὁδὸν χύνῃ γονῆς αὐτ[ῆ]. πολλῶν ὄντων ἀσεβῶν πολλαὶ γίνονται ἁμαρτίαι. οἱ δὲ δίκαιοι ἐκείναν πιπ[τ]όντων, κατάφοβοι γίνονται. παίδευε ι[ό]ν ⟨Θυ καὶ ἀναπαύσει σε. μὴ δώσῃ κόσμου τῇ ψυχῇ ⟨Θυ. μὴ ὑπάρξῃ ἐξηγητὴς ἔθνη παρανόμων ὁ δὲ φυλάσσων ἐν νόμον μακαρισός. λόγοις δὲ παιδευθήσ⟨Θαι οἱ κίτης σκληρός. ἐὰν γὰρ καὶ νοήσῃ, ἀλλ' ὐχ ὑπακηύσ⟨Θαι. ἐὰν ἴδῃς ἄνδρα ταχὺν ἐν λόγοις, γίνωσκε ὅτι ἐλπίδα ἔχει μᾶλλ[ον]. ὁ ἄφρων αὐτ[ῆ]. ὃς καταπαταλᾶ ἐκ παιδὸς οἰκέτης ἔσαι ἐχαλεπ[ῶ]ν, ὀδυνηθήσ⟨Θαι ἐφ' ἑαυτῷ. ἀνὴρ θυμώδης ἐγείρει νεῖκος. ἀνὴρ δὲ ὀργίλος, ἐξώρυξεν ἁμαρτίας. ὕβρεις ἄνδρα ταπεινοῖ. ὑὸς δὲ ταπεινόφρονας, ἐρείδει δόξα κύει⟨Θ. ὃς μερίζ⟨Θαι κλέπ[τ]ῃ, μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν. ἐὰν δὲ ὅρκου προτεθείσ⟨Θ: ἀκηύσαντες μὴ ἀναγγείλασι, φοβηθέντος, καὶ ἀχωθέντος ἀνθρώπους, ὑπεσκολίσθησαν. ὃ δὲ πεποιθὼς ἐπὶ κυρίῳ εὐφρανθήσ⟨Θαι. ἀσέβεια ἀνδρὶ δίδωσι σφάλμα. ὃς δὲ πέποιθεν ἐπὶ ζωὴ δικαιότητι, σωθήσ⟨Θαι. πολλοὶ θεραπεύουσι πρόσωπα ἡγουμένων. παρὰ δὲ κυ

τα δ' εὐλάβηται. ὁ δὲ σκληρὸς τὴν καρδίαν ἐμπεσεῖται εἰς κακὰ λέων πενῶν καὶ λύκος διώκων, ὃς τυραννεῖ πλαχὸς ὢν, ἔθνους πενιχροῦ. βασιλεὺς ἐνδεὴς προσόδων, μέγας συκοφάντης. ὁ δὲ μισῶν ἀδικίαν, μακρὸν χρόνον βιώσεται. ἀνδρὰ ἐν αἱματίαις φόνου ὁ ἐγγυώμενος, φυγᾶς ἔσται καὶ οὐκ ἐν ἀσφαλείᾳ. παιδεύει ἰδίον, καὶ ἀγαπήσει. καὶ διώκει κόσμον τῇ σῇ ψυχῇ. οὐ μὴν ὑπαχθύσει ἔθνη παράνομῳ ὁ πορευόμενος ἰσχυρῷ. δικαίως, βεβοήθηται. ὁ δὲ σκολιαῖς ὁδοῖς πορευόμενος ἐμπλακήσεται. ὁ ἐργαζόμενος τὴν ἑαυτοῦ γῆν, πλησθήσεται ἄρτων. ὁ δὲ διώκων αργὸν, πλησθήσεται πενίας. ἀνὴρ ἀξιόπιστος, πολλὰ εὐλογηθήσεται. ὁ δὲ κακὸς, οὐκ ἀμνώρηθος ἔσται. ὃς οὐκ ἀκούσεται πρόσωπα δικαίων, οὐκ ἀγαθός. ὁ διῶδος, φωμὴ ἄρτου διώσεται ἀνδρὰ ὠνείδει πλουτεῖν ἀνὴρ βάσκανος, καὶ οὐκ οἶδεν, ὅτι ἐλεήμων κρατήσει αὐτῷ, ὁ ἐλίσχων ἀνθρώπῳ ὀδοὺς χάσεται ἢ ξεμᾶλλον, ὃν γλωσσοχαιδωῦντος, ὃς ἀποβάλλεται πατέρα ἢ μητέρα, καὶ δοκεῖ μὴ ἁμαρτάνειν, οὗτος κοινωνός ἐστιν ἀνδρὸς ἀσεβοῦς. ἅπλησος ἀνὴρ κρινεῖ ἀκρίτ. ὃς δὲ πέποιθεν ἐπὶ κύριον ἐν ἐπιμελείᾳ ἔσται. ὃς πέποιθε βασιλέα καρδίᾳ ὁ πίστος ἀφρων. ὃς δὲ πορεύεται ὁδίᾳ, σωθήσεται, ὃς διδάσει πλανοῖς, οὐκ ἐνδυνθήσεται, ὃς δὲ ἀποστρέφει ἐν ὀφθαλμὸν αὐτοῦ, ἐν πολλῇ ἀποράᾳ ἔσται. ἐν τόποις ἀσεβῶν, γένουσι δίκαιοι. ἐν δὲ τῇ ἐκείνων ἀπωλείᾳ πληθωθήσονται δίκαιοι.

Κεφαλ. κθ. 29.

Ρέπων ἀνὴρ ἐλέγχων, ἀνδρὸς σκληροτραχήλου. ἐξ-
κ απίνης γὰρ φλεγομένη αὐτοῦ, οὐκ ἔστιν ἴασις ἐγκομι
αζομένων δικαίων, εὐφρανθήσονται λαοί. ἀρχόντων δὲ ἀσεβῶν γένεσιν ἀνδρὸς, ἀνδρὸς φιλοῦντος σοφίαν. εὐφραίνεται ὁ πατὴρ αὐτοῦ. ὃς δὲ τροφαίνῃ πόρνας ἀπολεῖ πλοῦτον. βασιλεὺς δίκαιος ἀνίστησι χώραν. ἀνὴρ δὲ παράνομος κατασκάπτει. ὃς παρασκευάζεται ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ φίλῳ δίκτυ

καὶ πύρωσις. ἀνὴρ ὁ δοκιμάζεται διὰ σόματος ἐγκωμιάζοντος αὐτὸν. καρδίαν ἀνόμου, ἐκζητᾷ κακά. καρδία δὲ εὐθὺς ἐκζητεῖ γνῶσιν. ἐὰν μασηλοῖς ἄφρονα ἐν μέσῳ σωτηρίᾳ ἀτιμάζων, οὐ μὴν πρίλης τὴν ἀφροσύνην αὐτοῦ. γνῶσιν ἐπιγνώσῃ ψυχὰς ποιμένι Θυ, καὶ ἐπιθήσεις καρδίαν Θυ σαῖς ἀγέλαις, ὅτι οὐκ ἐς τὸν αἰῶνα ἀνθρώκρας καὶ ἰσχύς, οὐδὲ παραδίδωσιν εἰς γενεὰς εἰς γενεάν. ἐπιμελοῦ τῶν ἐν τῷ πεδίῳ χλωρῶν, καὶ κ βόσκου καὶ σωάγαγε. χόρτον ὄρεινον, ἵνα ἔχῃς προβατα εἰς ἴματισμόν. τίμα πεδίον, ἵνα ᾖσι Θι ἄργυρ. ἰδὲ παρ' ἐμὲ ἔχεις ῥύσεις σημνὰς εἰς τὴν ζωὴν Θυ καὶ εἰς τὴν ζωὴν σῶν θεραπόντων.

Κεφ. κη. ζῳ.

Εὐχὴ ἀσεβοῦς μηδενὸς δικαιωθῇς. δίκαιος δὲ ὃς πρ
ρ λίων πέποιθε. δι' ἁμαρτίας ἀσεβῶν, κρίσεις ἐγκίρονται. ἀνὴρ δὲ πανοῦργος κατασβέσῃ αὐτάς. ἀνθρ
ος ἐν ἀσεβέσι συκοφαντᾷ πλοχούς. ὃς πρ ὑετὸς λάβρος κ ἀναφελὴς, οὕτ οἱ ἐγκαταλιπόντες τὸν νόμον, ἐγκωμιάζουσιν ἀσέβειαν. οἱ δὲ ἀγαπῶντες τὸν νόμον, πρίβάλλουσιν ἑαυτοῖς τάχος, ἄνθρ κακοὶ θ νοήσουσι κρίμα. οἱ δὲ ζητοῦντες τὸν κύριον σωθ
σουσιν ἐν παντί. κρεῖττον πλοχὸς πορευόμενος ἐν ἀληθείᾳ πλ
σίου ψυθῆς. φυλάσσει νόμον, ὁ ὢν σωθ, ὃς δὲ ποιμαίνει ἀσωτείαν, ἀλιμάζει πατέρα αὐξῆ. ὁ πληθύνων τὸν πλοῦτον αὐξ μετὰ τόκων καὶ πλεονασμῶν. τῷ ἐλεοῦντι πλοχοὺς σωάγει αὐτόν. ὁ ἐκκλίνων τὸ ὦς αὐξ ἡ μὴ ἀκούσῃ νόμον, κ αὐξ προσευχὴν αὐξ ἐβδέλυκται. ὃς πλανᾷ εὐθὺς ἐν ὁδῷ κακῇ ἐς διαφθορὰν αὐτὸς ἐμπεσεῖται. οἱ δὲ ἄνομοι διελεύσονται ἀγαθὰ, καὶ ὐκ ἀσελεύσονται εἰς αὐτὰ. ὄφρος παρ' ἑαυτῷ, ἀνὴρ πλούσιος. πᾶς δὲ νοήμων, καταγνώσεται αὐτοῦ. διὰ βοήθειαν δικαίων, πολλὴ γίνεται δόξα. ἐν δὲ τόποις ἀσεβῶν, ἀλίσκονται ἄνθρωποι. ὁ ἐπικαλύπτων ἀσέβειαν αὐτοῦ, οὐκ εὐοδωθήσεται. ὁ δὲ ἐξηγούμενος ἐλέγχους ἀγαπηθήσεται. μακάριος ἀνὴρ ὃς κατατρήσας πάν

Κεφάλαιον κζ'. 27.

μ Η καυχῶ τὰς ἐς αὔ(ε)λ· οὐ κ οἶδας τί τίξεται ὑ ἐπι
ὔσα· ἐγκωμιάζιτωσε, ὁ πίλας, καὶ μὴ ὁ σὸν σόμα
ἄλλότριος καὶ μὴ τὰ σὰ χείλη· βαρὺ λίθος· καὶ δυσβάσακτος
ἄμμος· ὀργὴ ὁ ἄφρονος βαρύτερα ἀμφοτέρων· ἀνελεήμων θυ
μὸς, καὶ ὀξεῖα ὀργή· ἀλλ' οὐδὲν ὑφίσα(ε) ζήλος· κρείασσ' ἔλεγχος
ἀποκαλυπ[ό]μενος χρυπ[τ]ομένης φιλίας· ἀξιοπιστότερα εἰσὶ τραύ
ματα φίλου, ἢ ἐκουσία φιλήματα ἐχθροῦ· ψυχὴ ἐν πλησμονῇ
οὖσα, κυρίοις ἐμπαί(ζ)ει· ψυχὴ ὁ ἐν ἐνδείᾳ καὶ τὰ πικρὰ γλυκέα
φαίνεται· ὃς πρ ὅτ' ἂν ὄρνεον καταπτᾶται ἐκ τ ἰδίας νοσσιᾶς
αὐτοῦ· οὕτως ἄνθρωπος ὃς λεῖ(ε) ὅτ' ἂν ἀποξενωθῇ ἐκ τ ἰδίων
τόπων· μύροις καὶ οἴνοις καὶ θυμιάμασι τέρπεται καρδία· καὶ
ταῖς ἡδοναῖς τῶν φίλων ὑπὸ συμπ[ο]μάτων ψυχὴ· φίλεν σὸν ἢ φίλεν
πατρῶον, μὴ ἐκ καλίπης· ἐς δὲ ἐν οἴκῳ σοῦ ἀδελφὸς σου μὴ ἐὰ
σίλθης ἀτυχῶν, κρείασσον φίλος ἐγγὺς, ἢ ἀδελφὸς μακρὰν οἰκῶν
σφὸς γίνῃ λίε, ἵνα εὐφραίνηται σου ἡ καρδία· καὶ ἀποσρέφου
ἀπὸ σοῦ ἐπονηδίσους λόγους· παυῦργος κακῶν ἐπέρχομένων, κα
τεκρύβη· ἄφρονες ὁ ἐπελθόντες, ζημίαν τίθυσιν· ἀφελῆ ἡ ἱμά
τιον αὐτοῦ, παρῆλθε γὰρ ὕβρεισής ὃς τις τὰ ἀλλότρια λυμαίνε(ε)ται·
ὃς ἂν εὐλογῇ φίλον ἡ πρωΐ μεγάλῃ τῇ φωνῇ, καταρωμένῃ οὐ
δὲν διαφέρει δόξει· σαγόνες ἐκβάλλουσιν ἄνθρωποι ἐν ἡμέρᾳ
χειμερινῇ ἐκ τ οἴκου αὐτ· ὡς αὖτος κὴ γυνὴ λοίδορος ἀπὸ σοῦ
ἰδίου οἴκου· βορέας σκληρὸς ἄνεμος, ὀνόματι ὁ ἐπιδέξιος κα
λῆται· σίδηρος σίδηρον ὀξύνει· ἀνὴρ δὲ παροξύνει πρόσωπον
ἑταίρου· ὃς φυτεύῃ συκήν, φάγεται σοῦ καρπούς αὐτ· ὃς δὲ φυ
λάσσῃ τὸν ἑαυτοῦ κύριον τιμηθήσεται· ὡς πρ οὐκ ὅμοια πρόσω
πα πρόσωποις οὕτως οὐδὲ αἱ καρδίαι τῶν ἀνθρώπων ὁμοιω
ἄδηις καὶ ἀπώλειά οὐκ ἐμπίμπλανται· ὡσαύτως καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ
τῶν ἀνθρώπων ἄπληστοι· βδέλυγμα κυρίῳ σκρίζων ὀφθαλμός·
καὶ οἱ ἀπαίδευτοι ἀκρατεῖς γλώσσῃ· δοκίμιον ἀργυρίῳ καὶ χωνευτῷ

ἀνῦ πορείαν σκελῶν, καὶ παρανομίαν ἐκ σώματος ἀφρόνων. ὅτε ἀπροσμενεῖ λίθῳ ἐν σφενδόνῃ, ὁμοίος ἐστί, ταῦ διδόντι ἀφροσι δόξαν. ἐκπαθαι φύονται ἐν χαρᾷ κῦ μεθύσου. δυσελεία ἐν χαρᾷ τῶν ἀφρόνων. πολλὰ χαμάζεται πᾶσα σὰρξ ἀφρόνων. σωρηβίται γὰρ ἡ ἔκστασις αὐτῶν, ὡς πῦ κύων, ὅταν, ἐπιλθη ἐπὶ ἑαυτοῦ ἐμεσον. καὶ μισηθὲς γένηται. οὕτως ἄφρων τῇ ἑαυτοῦ κακίᾳ ἀναστρέφας ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ ἁμαρτίαν. ἔστιν αἰσχύνη ἐπάγουσα ἁμαρτίαν. καί ἐστιν αἰσχύνη δόξαν καὶ χάριν. εἶδον ἄνδρα δόξαντα παρ' ἑαυτῷ σοφὸν εἶναι. ἐλπίδα μὲν οἱ ἔσχε μᾶλλον ἄφρων αὐτ. λέγει ὀκνηρὸς ἀποσκλάμμος ἐν ὁδόν. λέων ἐν ταῖς ὁδοῖς. ἐν δὲ ταῖς πλατείαις φονευταί. ὡς πῦ θύρα στρέφεται ἐπὶ τοῦ στροφιγγος, οὕτως ὀκνηρὸς ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ. κρύψας ὀκνηρὸς τὴν χεῖρα ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ, οὐ δύναται ἐπαναγκάσαι εἰς τὸ στόμα. σοφώτερος ἑαυτῷ ὀκνηρὸς φαίνεται, ἢ ἑπτὰ μονῇ ἀποκρινόμενοι ἀπειλίαν. ὡς πῦ κρατῶν κέρκου κυνὸς, οὕτως ὁ πραγματεύς ἀλλοτρίας κρίσεως. ὡς πῦ οἱ πεφρωμένοι προβάλλεσι λόγους εἰς ἀνθρώπους. οὕτω πάντες οἱ ἀνθρώποι τοὺς ἑαυτῶν φίλους ὅταν δὲ ὁραθῶσι, λέγουσιν ὅτι παίζων ἔπραξα. ἐν πολλοῖς ξύλοις. θάλλει πῦρ. ὅπου δὲ οὐκ ἔστιν ὀξύθυμος νοσυχάζει μάχη. ἐν χάρᾳ ἀνθρακες, καὶ ξύλα πυρί. ἀνὴρ δὲ λοίδορος εἰς ταραχὴν μάχης. λόγοι κερκόπων μαλακοί. οὗτοι δὲ τύπτουσιν εἰς ταμεῖα κοιλίας. ἀργύριον διδόμενον μετὰ δόλου ὡς πῦ ὄφεως ἐκχυτί. χείλη δόλια καρδίαν κεκολλημένη πονηράν. χείλεσι πάντα ἀποκρύπτει, ἀποκλαιόμενος ἐχθρὸς ἐν ᾧ τῇ καρδίᾳ τεκταίνει δόλους. ἐὰν σε δέηται ὁ ἐχθρὸς μεγάλῃ τῇ φωνῇ, μὴ πιστεύσῃς. τὰ γὰρ ἑπτὰ πονηρίαι ἐν τῇ ψυχῇ αὐτ. ὁ κρύπτων ἐχθραν συνίσταται δόλῳ. ἐκκαλύπτη δὲ τὰς ἑαυτ ἁμαρτίας, εὐγνωστος ἐν σωτηρίᾳ. ὁ ὀρύσσων βόθρον τῷ πλησίον, ἐμπεσεῖ εἰς αὐτόν. ὁ δὲ κυλίων λίθον, ἐφ' ἑαυτ κυλισθ. γλῶσσα ψευδὴς, μισεῖ ἀληθεια. σῶμα δὲ ἐσχιον, σπουδὴ ἀκατασκεία.

τοι, οὕτως οἱ καυχώμενοι ἐπὶ δόσει ψευδεῖ. ἐν μαχροθυμίᾳ καὶ ὁδίᾳ βασιλέως γλῶσσα ὑ μαλακὴ, συντρίβει ὀστᾶ. μέλι εὗρες, φάγε τὸ ἱκανὸν, μήποτε πλησθῇς, ἐξεμέσῃς αὐτό. τὸν ποδα πρὸς τὸν σεαυτῦ φίλον. μήποτε πλησθεὶς σου, μισήσῃ σε καὶ μάχαιρα καὶ τόξευμα ἀκονιδίωτον, οὕτως καὶ ἀνὴρ ὁ καταμαρτυρῶν τῦ φίλου αὐτῦ, μαρτυρίαν ψευδῆ. ὀδὸς κακοῦ καὶ τοῦς παρανόμοις, ὀλέθρια ἐν ἡμέρᾳ κακῇ. ὡς πῦ ὄξος ἕλκει ἀσύμφορον, καὶ καπνὸς ὄμμασιν, οὕτως προσωτεῖον πάθος ἐν σώμασι, καρδίαν λυπεῖ. ὡς περ σὴς ἐν ἱματίῳ. καὶ σκόλοψ ξύλῳ, οὕτως λύπη ἀνθρώπου βλάπτει καρδίαν. ἐὰν πεινᾷ ὁ ἐχθρός σου, τρέφε αὐτόν. ἐὰν διψᾷ, πότιζε αὐτόν. τοῦτο γὰρ ποιῶν ἀνθρακας πυρὸς σωρεύσεις, ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῦ. ὁ δὲ κύριος, ἀνταποδώσει σοι ἀγαθά. ἄνεμος βορέας, ἐξεγείρει νέφη· πρόσωπον δὲ ἀνανδρες, γλῶσσαν ἐρεθίζει. κρεῖττον οἰκεῖν ἐπὶ γωνίας δώματος ἢ μετὰ γυναικὸς λοιδόρου ἐν οἰκίᾳ κοινῇ. ὡς περ ὕδωρ ψυχρὸν, ψυχῇ διψώσῃ προσφέρεις, οὕτως ἀγγελία ἀγαθὴ ἐκ γῆς μακρόθεν. ὡς περ ἄτις πηγὴν φραγεῖσα καὶ ὕδατος ἐξολόθρευμα λυμαινομένου, οὕτως ἄνομος, δικαίου πεπτωκότος ἐνώπιον ἀσεβοῦς. ἐσθίειν μέλι πολύ, οὐ καλόν. ἐμοὶ δὲ χρὴ λόγους ἐνδόξους. ὡς περ πόλις τὰ τείχη καταβεβλημένη καὶ ἀτείχιστος, οὕτως ἀνὴρ ὃς οὐ μετὰ βουλῆς κ πράσσει.

Κεφάλαιον. κς. 26.

Σ περ δρόσος ἐν ἀμήτῳ, καὶ ὡς περ ὗες ἐν θέρει, οὕτως οὐκ ἔσιν ἄφρονι τιμή. ὡς πῦ ὄρνεα πέτασθαι καὶ στρουθοὶ, οὕτως ἀρὰ ματαία οὐκ ἐπελεύσεται οὐδενί. ὡς πῦ μάστιξ ἵππῳ. καὶ κέντρος ὄνῳ, οὕτως ῥάβδος τοῖς τὰ παρανόμα. μὴ ἀποκρίνου ἄφρονι, κατὰ τὴν ἐκείνου ἀφροσύνην, ἵνα μὴ ὅμοιος γένῃ αὐτῷ. ἀλλὰ ἀποκρίνου ἄφρονι, πρὸς τὴν ἀφροσύνην αὐτοῦ, ἵνα μὴ φαίνηται σοφὸς παρ' ἑαυτῷ, ἐκ τῶν ὁδῶν ἑαυτοῦ ὁδεύων ποιῆται. ὁ ἀποστέλλας δι' ἀγγέλου ἄφρονα λόγον ἀφι-

ΚΡΙΤΟΙ ΑΣ ΕΓΡΑΨΑΝ, ΤΟ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΕΞΕ, ΚΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΗΣ ΙΟΥΔΑΙΑΣ.

Κεφαλαιον. κε. 25.

Οξα θεῦ κρύπτ|λόγον. δ'όξα δ'ι βασιλίδ, ὑμᾶς πρόσχυμα αὐτῦ. θρανὸς ὕψηλὸς, γῆ δ' βαθεία. καρδία δ' βασιλέως, ἀνεξιλεγκτος. τύπτε ἀργύριον δόκιμον ἀργύριον. καὶ καθαριῶ σται καθαρὸν ἄπαν. κτένε ἀσεβᾶς, ἐκ προσώπου βασιλέως. καὶ κατορθώσει ἐν δικαιοσύνη ὁ θρόνος αὐτοῦ. μὴ ἀλαζονεύου ἐνώπιον βασιλέως, μὴ δ' ἐν τόπῳ δυναστῶν ὑφίστασο. κρεῖττον γάρ σοι ἐρεθῆναι ἀναβῆναι, ἢ ταπεινῶσαί σε ἐν προσώπῳ δυνάστου. ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου λέγε. μὴ πρόσπιπτε εἰς μάχην ταχέως, ἵνα μὴ μεταμεληθῆς ἐπ' ἐσχάτων. πλησίασον δ' σε ὁ φίλος, ἀναχώρει εἰς τὰ ὀπίσω. μὴ κατα φρόνει, μήσε ὀνειδίσῃ μοὶ ὁ φίλος. μὴ δ' ἐν μάχῃ σου καὶ ἐχθρα σου ἴσχυσον, ἀλλὰ ἴσον σου ἴσον θανάτῳ. χάρις μὴ φιλία ἐλεύθεροῖ. εἰς σήμερον σεαυτῷ. ἵνα μὴ ἐπονειδίσῃς γένη. ἀλλὰ φύλαξον τὰς δδούς σου ἐν συναλλάκτῃ. μηδὲ χρυσῶν ἐν δρμίσκῳ σαρδίου. οὕτως ἐπὶ λόγων ἐπὶ ἁρμόζουσιν αὐτῷ. εἰς ἐνώπιον χρυσοῦν, σάρδιον τολυτελὲς δίδεται. λόγος σοφὸς εἰς ἐὐήκοον ὡς. ὡς πρ|ἐξόδους χιόνος ἐν ἀμήτῳ καταπαῦμα ὠφελῆ, οὕτως ἄγγελος πιστὸς, τοὺς ἀποστείλαντας αὐτόν. ψυχὰς γὰρ τοῦ αὐτῷ χαιμένων ὠφελῆ. ὡς πρ ἄνεμοι καὶ νέφη καὶ ὑετοὶ ἐπιφανέσα

ἐδίνυται ὁ λύχνος αὐτῆς ὅλην τὴν νύκτα. ζῦς πήχεις αὐτῆς
ἐκτένει ἐπὶ τὰ συμφέροντα. τὰς δὲ χεῖρας αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄ-
ρακτον. χεῖρας δὲ αὐτῆς διήνοιξε πένητι. καρπὸν δὲ ἐξέτεινε
πτωχῷ. ἡ φροντίζει τῶν ἐν οἴκῳ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς. ὅταν ὦσιν χρεί-
ᾳ. πάντοθεν γὰρ οἱ παρ' αὐτῇ ἐν διπλοΐσκυνται. στιβάδας ἐλαίνας
ἐποίησε δὲ ἀνδρὶ αὐτῆς. ἐκ δὲ βύσσου καὶ πορφύρας ἐν αὐτῇ
ἐνδύματα. περίβλεπτος δὲ γίνεται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐν πύλαις ὅτε
καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ μετὰ τῶν γερόντων τῶν καθιζούν-
των τῆς γῆς. σινδόνας ἐποίησε καὶ ἀπέδοτο τοῖς φοίνιξι, καὶ πε
ριζώματα ἔδωκε χαναναίοις. σῶμα αὐτῆς διήνοιξε, προσεχόντως
καὶ ἐννόμως. καὶ τάξιν ἐτέλεσε τῇ γλώσσῃ αὐτῆς. ἰσχὺν καὶ εὐ
πρέπειαν ἐνεδύσατο. καὶ ἐγελάσατο ἐν ἡμέρᾳ ἐσχάτῃ. στόμα
διανοίγει σοφῶς. καὶ νομοθέσιμος. ἡ δὲ ἐλεημοσύνη αὐτῆς ἀνί-
στησι τὰ τέκνα αὐτῆς καὶ ἐπλούτησαν. καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἔγκω
μιον αὐτήν. πολλαὶ θυγατέρες ἐποίησαν δύναμιν.
πολλαὶ ἐποίησαν δυνατά. σὺ δὲ ὑπερκάσαι.
ὑπερῆρας πάσας. ψευδῆς ἀρέσκεια,
καὶ ματαία κάλλος γυνὴ,
ἥτις ἔκ ἔστιν ἐν φόβῳ
γὰρ σωτ
τῆς αὐ
λογεῖται. φό
βον δὲ κυρίου αὕτη σὺ
πέπο δότω αὐτῇ ἀπὸ καρπῶν
χειλέων αὐτῆς, καὶ αἰνείσθω
ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ
αὐτῆς.

κτωμῶν. ὃς ἂν ἀποστρέφεται, ἢ δὲ κατασπᾷ κτῆνος. καὶ ἁλίσκεται ἐμπειρεπατῶν ἐν θηλείαις εὐτυχῶς, καὶ φάγος νομίμενος ἀπολεῖται, καὶ βασιλεὺς δημηγορῶν ἐν ἐθνεσιν ἐὰν πρόῃ, σεαυτὸν εἰς εὐφροσύνην. καὶ ἐκτείνης τὴν χεῖρα σου μὴ μάχης ἀλλὰ μακροθύμησον. ἄμελγε γάλα. καὶ ἔσαι βούτυρον. ἐὰν δὲ ἐκ πίεσις μυκτῆρας, ἐξελεύσεται αἷμα. ἐὰν δὲ ἐξέλκης λόγους, ἐξελεύσονται κρίσεις καὶ μάχαι.

Κεφ. λε. 31.

Ι ἐμοὶ λόγοι ἄρρητα ὑπὸ θεοῦ βασιλέως χρηματίσ-
δ σμος, ὃν ἐπαίδευσεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ. τί τέκνον τοῦ ῥήσις, ῥήσις θεοῦ. προσευχαὶς σοὶ λέγω ἐγώ. τί τέκνον ἐμῆς κοιλίας. τί τέκνον ἐμῶν εὐχῶν. μὴ δῶς γυναιξί, σὸν πλοῦτον. καὶ μὴ σὸν νοῦν, καὶ βίον, καὶ ὁδοὺς βασιλέων. μὴ δὸς βασιλεῦσι πάντα τοῦ μὴ βασιλεῦσι οἶνοποτῆσαι. οὐ γὰρ ἔστιν οἶνον μὴ πίνιτασαν ἵνα μὴ πίοντες ἐπιλάθωνται τῆς δίκης. καὶ ὀρθὰ κρίνειν, ἢ μὴν δύνωνται οἱ υἱοὶ τῶν πενήτων. δότε μέθυσι τοῖς ἐν λύπαις. καὶ οἶνον πίειν τοῖς ἐν ὀδύναις, ἵνα ἐπιλάθωνται τῆς πενίας καὶ τῶν πόνων μὴ μνησθῶσιν ἔτι. Υἱέ. ἄνοιγε σὸν στόμα λόγῳ θεοῦ καὶ κρίνε πάντα υἱῶν. ἄνοιγε σὸν στόμα καὶ κρίνε δικαίως. διάκρινε δὲ πένητα καὶ πτωχόν. γυναῖκα ἀνδρεῖαν τίς εὑρήσει; ἀμείνων δὲ ἐστὶ λίθων τιμιωτέρων ἡ διαύτη θαρρεῖ ἐπ' αὐτὴν ἡ καρδία τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς. ἡ διαύτη κεκλῆρωται σκύλων οὐκ ἀποροῦσα. ἐνβλεπεῖ γὰρ τοῦ ἀνδρὶ εἰς ἀγαθὰ πάντα ἐν βίου. μηρυομένη ἔρια καὶ λίνον, ἐποίησεν ἐν χερσὶν αὐτῆς ἐγένετο ὡσεὶ ναῦς ἐμπορευομένη μακρόθεν σωάγει δὲ αὐτὴ ἐν βίου. καὶ ἀνέστη ἐκ νυκτὸς. καὶ ἔδωκε βρώματα τοῦ οἴκῳ, καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίναις θεωρήσασα γεώργιον, ἐπῆρε, ἀπὸ δὲ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς κατεφύτευσε κτῆμα. ἀνεζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὀσφὺν αὐτῆς ἤρεσε νοῦς βραχίονας αὐτῆς ἐς ἔργον. ἐγεύσατο, ὅτι καλὸν ἐστὶ ἐργάζεσθαι. καὶ οὐκ ἀπο

χείλεσι. μὴ ἅπτης ὃν τρόπον ἐχήσατό μοι. χρήθμια αὐτῷ. τίθημι ὃ αὐτὸν, ἅμε ἠδίσκησεν. ὡς πῦ γεώργιον ἀνὴρ ἄφρων κεῖς πῦ ἀμπελῶν, ἄνος ἐνδεὴς φρενῶν, ἐὰν ἀφῆς αὐτὸν χρῶσθή σεται καὶ χορτομανήσῃ ὅλος καὶ γίνεται ἐκλελημμένον. οἱ δὲ φραγμοὶ τῶν λίθων αὐτοῦ κατασκευάζονται. ὕστερον ἐγὼ μετενόησα, ἐπέβλεψα εἰς παιδίαν. ὀλίγον νυσάξω ὀλίγον δὲ καθήμαι ὀλίγον δὲ ἐναγκαλίσθημαι χρσὶ σήθη. ἐὰν δὲ τάτο τοιῆς ἥξει προτερευομένη ἡ πενιά σε. καὶ ἡ ἔνδεια ὡς πῦ ἀγαθὸς ἀβρομεὺς. τῇ βελλῃ πᾶς θυατέρα ὄσαν ἀγαπήσει ἀγαπώμενα. καὶ αἱ πᾶς αὗται ὑπενέπλησαν αὐτήν. καὶ ἡ τεταρτη ὑπερκείθη ἐπᾶν ἱκανόν. ἄδης. καὶ ἔρως γυναικός. καὶ γῆ ἐκ ἐπιμπλαμένη ὕδατος. καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ, οὐ μὴν ἅπασιν ἀρκεῖ. ὀφθαλμὸν καταγελῶντα πατρός. καὶ ἀλιμάζοντα γήρας μητρὸς, ἐκ κόψουσιν αὐτὸν κόρακες ἐκ τῶν φαράγγων. καὶ κατα φάγοισαν αὐτὸν νεοσσοὶ ἀετῶν. τρία δέ εἰσιν ἀδύνατά μοι νοῆσαι, καὶ τὸ τέταρτον ὐκ ἐπιγινώσκω. ἴχνη ἀετῦ πετομένυ καὶ ὁδὸς ὄφεως ἐπὶ πέτρας. καὶ τρίβος νηὸς πόντοπορούσης. καὶ ὁδὸς ἀνδρὸς ἐν νεότητι. τοιαύτη ὁδὸς γυναικὸς μοιχαλίδος. ἣ ὅτ' ἂν πράξῃ ἄσωνηκαμένη, ὑδ' ἐν φησὶ πεπραχέναι ἄτοπον. διὰ τριῶν σείεται ἡ γῆ. τὸ δὲ τέταρτον, οὐ δύναται φέρειν. ἐὰν οἰκέτης βασιλεύσῃ. καὶ ἄφρων πλησθῇ σιτίων. καὶ οἰκέτης ἐὰν ἐκβάλῃ τὴν ἑαυτῆς κυρίαν. καὶ μισητὴ γαμηθῇ, ἐὰν τύχῃ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ. τέσσαρα δέ εἰσιν ἐλάχιστα ἐπὶ τῆς γῆς. ταῦτα δέ εἰσι σοφώτερα τῶν σοφῶν. οἱ μύρμηκες ὃ οὐκ ἔσιν ἰσχὺς καὶ ἑτοιμάζονται θέρους τὴν τροφήν. καὶ οἱ χοιρογρύλιοι. ἔθνος ὐκ ἰσχυρὸν οἱ ἐποίησαν ἐν πέτραις τὸν ἑαυτῶν οἶκον. ἀβασίλευτόν ἐστιν ἡ ἀκρὶς, καὶ ἐκστρατεύει ἀφ' ἑνὸς κελεύσματος εὐτάκτως. καὶ καλαβώτης χρσὶν ἐρεθίζεται καὶ εὐάλωτος ὢν κατοικεῖ ἐν ἐχυρώμασι βασιλέων. τρία δέ εἰσιν, ἃ εὐόδως πορεύεται. καὶ τὸ τέταρτον ὃ καλῶς διαβαίνει. σκύμνος λέοντος, ἰσχυρότερος

Κεφαλαιον λ. 30.

Α δὲ λέγει ὁ ἀνὴρ οἷς πεποίθασι θεῷ, καὶ παύομαι
7 ἀφρονέσθαι· γὰρ ἐμὶ ἀπάντων ἀνθρώπων· καὶ φρό-
νησις ἀνθρώπου, οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοί. θεὸς δὲ ἐδίδαξέ
με σοφίαν· καὶ γνῶσιν ἁγίων ἔγνωκα. τίς ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανὸν
καὶ κατέβη. τίς συνήγαγεν ἀνέμους ἐν κόλπῳ. τίς συνέσφιγξε
τὸ πῶν ὕδωρ ἐν ἱματίῳ. τίς ἐκράτησε πάντων τῶν ἄκρων τῆς
γῆς. τί ὄνομα αὐτῷ ἢ τί ὄνομα οἷς τέκνοις αὐτοῦ ἵνα γνῶσι πάν-
τες γὰρ λόγοι θεοῦ πεπυρωμένοι· ὑπερασπίζει δὲ αὐτὸς, τῶν ὑλα-
βομένων αὐτόν. μὴ προσθῇς οἷς λόγοις αὐτοῦ, ἵνα μὴ ἐλέγξῃσε
καὶ ψευδὴς γένῃ. δύο αἰτοῦμαι παρά σου, μὴ ἀφέλῃς μου χάριν
πρὸ οὗ ἀποθανῶ με. μάταιον λόγον καὶ ψευδῆ μακράν μου
ποίησον· πλοῦτον ὃ καὶ πενίαν, μή μοι δῶς· σύνταξον δέ μοι τὰ
δίοντα καὶ τὰ αὐτάρκη. ἵνα μὴ πλησθεὶς ψευδὴς γένωμαι, καὶ εἴ
ποτε πτωχεύσω ἁρπάσω καὶ ὀνομάσω τὸ ὄνομα τοῦ
θεοῦ. μὴ παραδῶς δούλῳ εἰς χάρας δεσπότου. μήποτε κατα-
φάσκοντά σε καὶ ἀφανισθῆς. ἔκγονον κακὸν, πατέρα καταρᾶ-
ται· τὴν δὲ μητέρα εὐλογεῖ. ἔκγονον κακὸν, δίκαιον ἑαυτὸν κρίνει·
τὴν δὲ ἔξοδον αὐτοῦ, οὐκ ἀπένιψαν. ἔκγονον κακὸν, ὑψηλοὺς ὀφθαλ-
μοὺς ἔχει. οἷς δὲ βλεφάροις αὐτοῦ ἐπαίρεται. ἔκγονον κακὸν, μα-
χαίρας τοὺς ὀδόντας ἔχει· καὶ τὰς μύλας βρώσεις, ὡς τὸ ἀνα-
λίσκειν καὶ κατεσθίειν οὓς ἀδενὴς ἀπὸ τῆς γῆς καὶ οὓς πένητας
αὐτῶν ἐξ ἀνθρώπων. ταῦτα δὲ λέγω ὑμῖν τοῖς σοφοῖς ἐπιτι-
νώσκειν. αἰσθέσθαι πρόσωπον ἐν κρίσει οὐ καλόν. ὁ ἐπὶν ἢ ἀσεβῆ
δίκαιος ἦσιν, ἐπικατάρατος λαοῖς ἔσαι· καὶ μισηθὲς ἐς ἔθνη· οἱ δὲ
ἐλέγχοντες βέλτιους φανήσονται· ἐπ' αὐτοὺς δὲ ἥξει, εὐλογία ἀγα-
θή· χείλη δὲ φιλήσουσιν ἀποκρινόμενα λόγους ἀγαθούς· ἑτοίμα
ζε εἰς τὴν ἔξοδον τὰ ἔργα σου καὶ παρασκεύαζε εἰς τὸν ἀγρόν·
καὶ τρυγᾷς κατόπιθεν μου καὶ ἀποικοδομήσῃς τὸν οἶκόν μου·
μὴ ἴδοι ψευδὴς μαρτὺς ἐπὶ σὸν βουλεύτην· μηδὲ πλατύνῃ θοῦ

φρόσυνον θεοῦ ἰσχυρᾶ· καὶ ἀνὴρ φρόνησιν ἔχων, γενναῖος μεγάλου. μετὰ κυβερνήσεως γίνεται πόλεμος. βοήθεια δὲ μετὰ καρδίας βασιλικῆς. σοφία καὶ ἔννοια ἀγαθὴ ἐν πύλαις θεῶν· θεοὶ οὐκ ἐκκλίνουσιν ἐκ νόμων κρίσιν· ἀλλὰ λογίζονται ἐν σωτηρίοις. ἃ παιδεύσεις σωσάντα θάνατος, ἀποθνήσκει δὲ ἄφρων ἐν ἁμαρτίαις. καθαρσία ἀνθρώπου ἀμμωλωθήσεται. ἐν ἡμέρᾳ κακῇ καὶ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως ἴσως ἂν ἐκλίπῃ. ῥῦσαι ἀγομένους εἰς θάνατον· καὶ ἐκ πρίσιν τινομένους μὴ φείσῃ. ἐὰν δὲ ἄπαις οὐκ οἶδε βοῦν, γίνωσκε, ὅτι κύριος καρδίας πάντων γινώσκει· καὶ ὁ πλάσας πνοὴν πᾶσιν, αὐτὸς οἶδε τὰ πάντα. ὃς ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. φάγε μέλι υἱέ, ἀγαθὸν γὰρ κηρίον, ἵνα γλυκανθῇ σου ὁ φάρυγξ. οὕτως γὰρ αἰσθήσῃ σοφίαν τῇ σῇ ψυχῇ· ἐὰν γὰρ εὕρῃς, ἔσαι καλή ἡ τελευτή σου, καὶ ἐλπίς σε οὐ καταλείψει. μὴ προσαγάγῃς ἀσεβῆ νομῇ δικαίων. μηδὲ ἀπαλιθῆς χορτασίας χειλίας· ἐπτάκις γὰρ πεσεῖται ὁ δίκαιος, καὶ ἀναστήσεται· οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἀσθενήσουσιν ἐν κακοῖς· ἐὰν πέσῃ ὁ ἐχθρός σου μὴ ἐπιχαρῇς αὐτῷ· ἐν δὲ τῷ ὑποσκελίσματι αὐτοῦ, μὴ ἐταίρευθῇ ὀφθαι κύριος, καὶ οὐκ ἀρέσει αὐτῷ καὶ ἀποστρέψει τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ. μὴ χαίρε ἐν κακοποιοῖς. μηδὲ ζήλου ἁμαρτωλούς· οὐ γὰρ μὴ γένηται ἔκγονα πονηροῖς. λαμπὴρ δὲ ἀσεβῶν σβεσθήσεται. φοβοῦ τὸν θεὸν υἱέ καὶ βασιλέα καὶ μὴ θεωρῷ αὐτῶν ἀπειθήσεις· ἐξαίφνης γὰρ τίθυται οὓς ἀσεβεῖς· τὰς δὲ ἁμαρτίας ἀμφοτέραν τίς οἶδεν· λόγον φυλασσόμενος ἔσῃ, ἀπολείας ἐκτὸς ἔσαι. δεχόμενον δὲ ἐδέξατο αὐτόν. μηδὲν ψεῦδος βασιλεῖ λεγέσθω· καὶ οὐδὲν ψεῦδος ἀπὸ γλώσσης αὐτοῦ οὐ μὴ ἐξέλθῃ. μάχαιρα, γλῶσσα βασιλέως· καὶ οὐ σαρκίνη. ὃς δ' ἂν παραδοθῇ, σωτηρίθήσεται· ἐὰν γὰρ ὀξυνθῇ ὁ θυμὸς αὐτοῦ σὺν νευροῖς ἀνθρώπους ἀναλίσκει· καὶ ὀσᾶ ἀνθρώπων καταπρώγει· καὶ συγκαίει ὃς πῦ φλόξ· ὡς ἄβρωτα ἐὰν νεοσσοῖς ἀετοῦ· θὺς ἐμοὶ λόγους ὑμῖν φοβήθητε· καὶ διέκμωμος αὐτοὺς μὴ σώσει.

Θφὸς γίνῃ, καὶ κατεύθυνε ἐννοίας σῆς καρδίας. μὴ ἴδῃς οἰνόπο-
της. μηδὲ ἐκτείνῃ συμβολαῖς. κρεῶντι ἀγοραζομοῖς. πᾶς γὰρ μέ-
θύων καὶ πορνοκόπος πλουτήσει. καὶ ἐνδύσεται διεῤῥηγμέ-
να καὶ ῥακώδη, πᾶς ὑπνώδης. ἄκουε υἱὲ πατρὸς σοῦ γεννήσαν-
τός σε. καὶ μὴ καταφρόνει, ὅτι γεγήρακέ σου ἡ μήτηρ. ἀλήθει-
αν κτῆσαι καὶ μὴ ἀπῶσῃ. Θφίαν καὶ παιδίαν καὶ σύνεσιν. κα-
λῶς ἐκτρέφει πατὴρ δίκαιον. ἐπὶ δὲ ἡῷ Θφῷ, εὐφραίνεται ἡ
ψυχὴ αὐτοῦ. εὐφρανέιδω ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ σου, καὶ χα-
ρήτω ἡ τεκοῦσάσε. δός μοι υἱὲ σὴν καρδίαν. οἱ δὲ σοὶ ὀφθαλ
μοὶ ἐμὰς ὁδοὺς τηρέτωσαν. πίθος γὰρ τετριμμένος ἐσὶν ἀλλότρι
ος οἶκος. καὶ φρέαρ στενὸν ἀλλότριον. οὗτος γὰρ σωτόμως ἁρπά
ζεται. καὶ πᾶς παράνομος, ἀναλωθήσεται. τίνι ὄαι. τίνι θόρυ
βος τίνι κρίσις τίνι ἀηδία, καὶ λίχαι. τίνι σωτρίμματα δι-
ακενῆς. τίνος πελιδνοὶ οἱ ὀφθαλμοὶ. αὐτῶν ἐχρονιζόντων ἐν οἴ
νοις; ἢ τῶν ἐρχευόντων τοῦ πόσι γίνονται; μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ
ἀλλὰ ὁμιλᾶτε ἀνθρώποις δικαίοις. καὶ ὁμιλᾶτε ἐν πειθαρχίᾳ
ἐὰν δὲ εἰς τὰς φιάλας καὶ τὰ ποτήρια δῷς σοὺς ὀφθαλμούς σου.
ὕστερον πεπατήσεις γυμνότερος ὑπέρ. ἐγὼ εἶχαν ὡς πῦ ὑπὸ
ὄφεως πεπληγὼς ἐκτάνθαι. καὶ ὡς πῦ ὑπὸ κράσου διαχάτα
αὐτοῦ ὁ ἰός. οἱ φθαλμοί σου ὅταν ἴδωσιν ἀλλοτρίαν, καὶ σόμα σε
τότε λάλησῃ σκολιά. καὶ κατακύσῃ ὡς πῦ ἐν καρδίᾳ θαλάσ
σης, καὶ ὡς πῦ κυβερνήτης ἐν σάλῳ κλύδωνι. ἐρᾷς δὲ ἐτυπτόν
με καὶ οὐκ ἐπόνεσα. καὶ ἐνέπαιξάν μοι. ἐγὼ δὲ οὐκ ἤδειν. πό
τε ὄρθρος ἔσαι, ἵνα ἐλθὼν ζητήσω μεθ' ὧν σωτελεύσομαι.

Κεφ. κδ'. 24.

Ε μὴ ζηλώσῃς κακοὺς ἄνδρας. μὴ δὲ ἐπιθυμήσῃς
ἐν μετ' αὐτῶν ξενῆναι. καὶ μελέτᾳ ἡ καρδία αὐ-
τῶν. καὶ πόνους τὰ χείλη αὐτῶν λαλεῖ. μετὰ σοφίας
οἰκοδομᾶται οἶκος μετὰ σωτίσεως ἀνορθῶται. μετὰ αἰδήσε-
ως ἐμπίμπλαται τὰ ταμεῖα, ἐκ παντὸς πλούτου τιμίου καὶ κα-

ἱκανὴν ἐς ἐγγύω, αὐσχωνόμενος πρόσωπον· ἰὰν γὰρ μὴ ἔχῃς
πόθεν ἀποτίσῃς λήψον τὸ σῶμα σ ὑπὸ τὰς πλευράς σου· μὴ
μίταιρε ὄεια αἰώνια ἃ ἔθενδ οἱ πατέρδ σου· ὁραιὸν ἄνδρα
καὶ ὀξὺν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ βασιλεῦσι δῆ παρισάνειν μὴ μὴ
παρισάνει ἀνδράσι ναβροῖς.

Κεφαλ. κγ. 23.

Αν καθίσῃς δειπνῆν ἐπὶ βραπέζης δυνάσου, νοητῶς
ἢ νόει τὰ παρατιθέμενά σοι· καὶ ἐπίβαλλε τὴν χεῖρά
σου· εἰδὼς ὅτι τοιαῦτα σε, δεῖ παρασκευάσαι. ἐὰ δ
ὀπλησότερ ἦς, μὴ ἐπιθύμει τῶν ἡδυσμάτων αὐτοῦ· ταῦτα γὰρ
ἔχει ἰωῆς ψευδεῖς· μὴ παρεκτείνῃ πίνης ὧν πλησίον· τῇ δ σῇ
ἐννοίᾳ ἀποσχοῦ· ἰὰν ἐπισήσῃς τὸ σὸν ὄμμα πρὸς αὐτὸν ὑδαμοῦ
φανῆται· κατεσκεύασαι γὰρ αὐτῷ πλεῦμονας ὡς πρὸ αὐτοῦ· καὶ ὕστε
ρεφὲς ἐς τὸν οἶκον τοῦ προεσηκότος αὐτοῦ· μὴ σωδειπνῆσῃ ἀνδρὶ
βασκάνῳ· μηδὲ ἐπιθύμει τῶν βρωμάτων αὐτοῦ, ὃν πρόσωπον γὰρ
ἔστι καταπίοι βίαια, οὕτως ἐδιὰ καὶ πίνει· μηδὲ πρὸς σὲ ἐσαυ
γάσῃς αὐτὸν, καὶ φάγῃς τὸν ψωμόν σου μετ αὐτοῦ· ἐξεμίσει γὰρ
αὐτόν· μὴ λυμανῆται τοὺς λόγους σου τοὺς καλούς· εἰς ὦτα ἄφρο
νος μηδὲν λέγε· μήποτε μυκτηρίσῃ τοὺς σωφρονούς σου λόγους
σου· μὴ μαθῇς ὄεια αἰώνια· εἰς δὲ κτῆμα ὀρφανῶν μὴ εἰσέλ
θῃς· ὁ γὰρ λυτρούμενος αὐτοὺς κύριος, κραταιός ἐστι καὶ κρινεῖ
τὴν κρίσιν αὐτῶν μετὰ σοῦ· δὸς εἰς παιδείαν τὴν καρδίαν σου·
τὰ δὲ ὦτά σου ἑτοίμασον λόγοις ἀληθείας· μὴ ἀποσχῃ νήπιο
παιδεύειν· ὅτι ἐὰν πατάξῃς αὐτὸν ῥάβδῳ, οὐ μὴν ἀποθάνῃ· σὺ μὲν
γὰρ πατάξεις αὐτὸν ῥάβδῳ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ θανάτου ῥύ
σῃ. Υἱέ, ἐὰν σοφὴ γένηταί σου ἡ καρδία, εὐφρανεῖ καὶ τὴν ἐμὴν
καρδίαν· καὶ ἐν διαβήλῳ λόγων τὰ σὰ χείλη πρὸς τὰ ἐμὰ χεί
λη ἐὰν ὀρθὰ ὦσι· μὴ ζηλευτὰ ἡ καρδία σου ἁμαρτωλούς· ἀλλὰ
ἐν φόβῳ κυρίου ἴσθι ὅλην τὴν ἡμέραν· ἐὰν γὰρ τηρήσῃς αὐτὰ,
ἔσαι σοι ἔκγονα· καὶ δὲ ἐλπὶς σου οὐκ ἀποσύσσαι. Ακουε υἱέ, καὶ

καὶ οἰκίται ἐν ἰδίοις διατρίβαις ἀναπαύσιν, ὁ πειρασμὸς φανήσεται θλῖψις καὶ πλησμονὴν δὲ ἔργον αὐτοῦ σωτηρίσει. ἀγάπα ἵλαρὸν καὶ δότην ἀγαπᾷ ὁ θεός. μετανοίαν δὲ ἔργον αὐτοῦ σωτηρίσει. ὃ ἐλεῶν πλουτήσει, αὐτὸς διαφθείσεται. τῶν γὰρ ἑαυτοῦ ἄρτων δίδοκας τοῖς πτωχοῖς. νίκα καὶ ἡμῖν πρέπει τὰ δῶρα δοὺς. τὴν μὲν καρδίαν ψυχὴν ἀφαιρεῖται τῶν κεκτημένων. ἔκβαλε ἐκ σωτηρίας λοιμὸν, καὶ σωτηρίαν αὐτῶν νάπος. ὅταν γὰρ καθίσῃ ἐν σωτηρίᾳ πάντας ἀλλάζει. ἀγάπα κύριος δοίας καρδίας. δίκαι δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν. χάλεσι σοι μανᾷ βασιλεύς. οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ κυρίᾳ διατηροῦσιν ἐπίσταν. φαυλίζει ὁ λόγους παράνομος. προφασίζεται καὶ λέγει ὄκνηρός. λέων ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐν ᾗ ταῖς πλατείαις φονευταί. βόθρος βαθὺς, στόμα παρανόμου. ὁ δὲ μισηθεὶς ὑπὸ κυρίου, ἐμπεσεῖται εἰς αὐτόν. ἔστιν ὁδοὶ κακαὶ ἐνώπιον ἀνθρώπου· ἡ δὲ ἀγαπῶσα ψυχὴ ἀποστρέφεται ἀπ' αὐτῶν. ἀποστρέφει δὲ δίκαιος ἀπὸ ὁδοῦ σκολιᾶς καὶ κακῆς. ἄνοια ἐξέπεται καρδίαν νέου. ῥάβδος δίκαι καὶ παιδία, μακρὰν ἀπ' αὐτοῦ. ὁ συνθραυστῶν πένητα, ὀνειδίζει τὸν ἑαυτοῦ κτίσαντα. δίδωσι δὲ πλουσίῳ, ἐπ' ἐλάσσονι. λόγοις θῶμα παράβαλλε τὸ σὸν καὶ ἀκουσθήσεται μᾶλλον. τὴν δὲ σὴν καρδίαν ἐπίσθου. ἵνα γνῶς ὅτι καλοί ἐσμεν. καὶ ἐὰν ἐμβάλῃς αὐτοὺς εἰς τὴν καρδίαν σου ὑφρανθήσεται σε ἅμα σοῖς χείλεσι. ἵνα σου γένηται ἐπὶ κύκλον ἡ ἐλπὶς καὶ γνωρίσθῃ τὴν ὁδόν σου. καὶ σὺ δὲ ἀπόβαλε σε αὐτὰς βιαίως. εἰς βυθὸν καὶ ἔννοιαν καὶ γνῶσιν ἐπὶ τὸ πλάσμα τῆς καρδίας σου. διδάσκω σὲ ἀληθῆ λόγον, καὶ γνῶσιν ἀγαθὴν ὑπακούειν. σοῦ ἀποκρίνεσθαί σε λόγους ἀληθείας τοῖς προβαλλομένοις σε. μὴ ἀποβιάζου πένητα. πλουσίος γάρ ἐστι. καὶ μὴ ἁλμάσῃς ἀθανῆ ἐν πύλαις. ὁ γὰρ κύριος κρινᾷ αὐτοῦ τὴν κρίσιν καὶ ῥύσῃ σὴν ἄψυχον ψυχήν. μὴ ἴσθι ταῖς ὄρος ἀνθρ' θυμώδη. φίλος δὲ ὀργίλου μὴ σωναυλίζου. μή ποτε μάθῃς τῶν ὁδῶν αὐτοῦ, καὶ λάβῃς βρόχους τῇ ψυχῇ· μὴ δίδου σαυ-

ὑφροσύνη δικαίων, ποιεῖν κρίμα. ὅσιος ὁ ἀκάθαρτος παρὰ κε-
κούργοις. ἀνὴρ πλανώμενος ἐξ ὁδοῦ δικαιοσύνης, ἐν συναγωγῇ
γιγάντων ἀναπαύσεται. ἀνὴρ δὲ ἐνδεὴς, ἀγαπᾷ εὐφροσύνην.
φιλῶν οἶνον καὶ ἔλαιον ἐς πλοῦτον, πρὶν ἀκάθαρτα ὁ δίκαιος, ἔνο-
μος. κρέατα οἰκίαν ἐν γῇ ἐρήμῳ, ἢ μετὰ γυναικὸς μαχίμου καὶ
γλωσσώδους καὶ ὀργίλου. θησαυρὸς ἐπιθυμητὸς, ἀναπαύσεται
ἐπὶ σώμασι σοφοῦ. ἄφρονος δὲ ἄνδρος, καταπίονται αὐτόν.
ὁδὸς δικαιοσύνης καὶ ἐλεημοσύνης, εὑρήσει ζωὴν καὶ δόξαν.
πόλεις ὀχυρὰς, ἐπέβη σοφὸς· καθεῖλε δὲ ὀχύρωμα. ἐφ' ᾧ ἔπε-
ποίθησαν οἱ ἀσεβεῖς. Ος φυλάσσει στόμα αὐτοῦ καὶ τὴν γλῶσ-
σαν, διατηρεῖ ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. ἐξασύς καὶ αὐθά-
δης καὶ ἀλαζὼν λοιμὸς καλεῖται. ὃς δὲ μνησικακεῖ, παράνομος
ἐπιθυμίαι ὀχυρὸν ἀποκτέννυσιν. οὐ γὰρ προαιρῶνται αἱ χεῖ-
ρες αὐτοῦ, ποιεῖν τί. ἀσεβὴς ἐπιθυμεῖ ὅλως τὴν ἡμέραν ἐπιθυ-
μίας κακάς. ὁδὶ δίκαιος ἐλεεῖ καὶ οἰκτείρει ἀφειδῶς. θυσίαι ἀ-
σεβῶν βδέλυγμα κυρίῳ. καὶ γὰρ παρανόμως προσφέρουσιν
αὐτάς. μάρτυς ψευδὴς ἀπολεῖται. ἀνὴρ ὑπήκοος, φυλάσσομε-
νος λαλήσει. ἀσεβὴς ἀνὴρ ἀναιδῶς ὑφίσταται προσώπῳ. ὁ δὲ εὐ-
θὺς, αὐτὸς συνιεῖ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ. οὐκ ἔστι σοφία, οὐκ ἔστιν ἀνδρεία.
οὐκ ἐστὶ βουλὴ πρὸς κύριον ἀσεβῆ. ἵππος ἑτοιμάζεται εἰς ἡμέραν πο-
λέμου. παρὰ δὲ κυρίου ἡ βοήθεια.

Κεφαλ. κβ. 22.

ΙρΓώτερον ὄνομα καλὸν, ἢ πλοῦτος πολύς. ὑπὲρ δὲ
ἀργύριον, καὶ χρυσίον, χάρις ἀγαθὴ πλούσιος, καὶ
πτωχὸς συνήντησαν ἀλλήλοις. ἀμφοτέρους δὲ ὁ κύ-
ριος ἐποίησε. πανοῦργος ἰδὼν πονηρὸν ἡμαρτύμενον. κρατεῖται
αὐτὸς παιδεύεται. οἱ δὲ ἄφρονες παρῆλθόντες, ἐζημιώθησαν.
μετὰ φόβος κυρίου, καὶ πλοῦτος καὶ δόξα καὶ ζωή.
Τρίβολοι καὶ παγίδες ἐν ὁδοῖς σκολιαῖς. ὁ δὲ φυλάσσων τὴν
ἑαυτοῦ ψυχὴν, ἀφίξεται ἀπ' αὐτῶν. πλούσιοι πτωχῶν ἄρξουσι.

μὴν καὶ ἐμπλήσθητε ἄρτων βδέλυγμα κυρίῳ, ἀσεβὲς ἐάθμιόν καὶ ζυγὸς δόλιος, οὐ καλὸν ἐνώπιον αὐτοῦ· παρὰ κυρίῳ εὐθύνται τὰ διαβήματα ἀνδρί. θνητὸς ὢν πῶς ἂν νοήσαι τὰς δρόμους αὐτοῦ· παγὶς ἀνδρὶ ταχὺ τῶν ἰδίων ἁγίασαι. μὴ γὰρ ἐν ξαῦσαι, μὴ ανοῖξαι γίνεται. λιμήτωρ ἀσεβῶν, βασιλεὺς σφόδρα καὶ ἐπίβαλε αὐτοῖς τροχόν. φῶς κυρίου πνοὴ ἀνθρώπων. δι' ἐρημίαν ταμιεῖα χιλίαις. ἐλεημοσύνη, καὶ ἀλήθεια φυλακὴ βασιλέως καὶ περικυκλώσουσιν ἐν δικαιοσύνῃ ὁ θρόνος αὐτοῦ. κόσμος νεανίαις σοφία. δόξα δὲ πρεσβυτέρων, πολιαί. ὑπώπια καὶ συντρίμματα σωματῶν κακοῖς. πληγαὶ δι' ἐς ταμιεῖα χιλίαις.

Κεφάλαιον. κα. 21.

Σπορὴ ὕδατος, οὕτως καρδία βασιλέως ἐν χειρὶ θεοῦ. οὗ ἐὰν θέλῃ νεῦσαι, ἐκκλῖναι αὐτήν. πᾶς ἀνὴρ φαίνεται ἑαυτῷ δίκαιος. κατευθύνει δὲ καρδίας κύριος. ποιεῖν δικαιοσύνην καὶ ἀληθεύειν, ἀρεστὸν παρὰ θεῷ μᾶλλον ἢ θυσιῶν αἷμα. μεγαλόφρων ὑφ' ὑβρεσι βασυκάρδιος. λαμπὴρ δὲ ἀσεβῶν ἁμαρτία λογισμοὶ σωτήμονος πλὴν εἰς πενίαν καὶ πᾶς μὴ ἐπισπουδάζων πλὴν εἰς ὑστέρημα. θησαυρίσματα γλώσσης ψευδεῖ. μάταια διώκει ἐπὶ παγίδας θανάτου. ὄλεθρος ἀσεβεῖσιν ἐπιξανθήσεται. οὐ γὰρ βούλονται πράσσειν τὰ δίκαια. πρὸς νοῦν σκολιοὺς σκολιὰς δρόμους ἐξαποστέλλει ὁ θεός. ἀγνὰ γὰρ καὶ ὀρθὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. κρέσσον οἰκεῖν ἐπὶ γωνίας ὑπαίθρου, ἢ ἐν κεκτημένοις μετὰ ἀδικίας καὶ ἐν οἴκῳ κοινῷ. ψυχὴ ἀσεβοῦς, οὐκ ἐλεηθήσεται ὑπ' οὐδενὸς τῶν ἀνθρώπων. γνωσθήσεται πονηρὸς γίνεται δ' ἀσκὸς. σωτὴρ δὲ σοφὸς, δίξεται γνῶσιν. σωτὴρ δίκαιος καρδίας ἀσεβῶν καὶ φαυλίζει ἀσεβεῖς ἐν κακοῖς. δι' φρονεῖν τὰ ὦτα αὐτοῦ τοῦ μὴ ἀκοῦσαι ἀδυνάτους, καὶ αὐτὸς ἐπικαλεῖσθαι καὶ οὐκ ἔστι ὁ ἐπακούων. δόσις λάθρα ἀναπείθει ὀργάς. ῥώμη ὃ φθόνος ἐν ἐμφύτῳ ἰσχυρόν.

ἄφρων πανυργότερος ἔσται· ἐὰν δὲ ἐλέγχῃς ἄνδρα φρόνιμον, νοήσει αἴσθησιν. ὁ ἀτιμάζων πατέρα καὶ ἀποθυμένος μητέρα αὐτοῦ κατάρατος γενήσεται, ἐπονείδιστος ἔσται. ὑὸς ἀπολλύμενος φυλάξεται, παιδείαν πατρὸς μελετήσει φρόνησις κακός. ὁ ἐγγυώμενος παῖδα ἄφρονα κακοβουλήσει δικαίωμα. σῶμα ὃ ἀσεβῶν, καταπεσεῖται κρίσις ἑτοιμάζουσι ἀνομίαις μάστιγες. καὶ ἁμαρτία ὁμοίως ἀφροσύνη.

Κεφαλ. κ. 20.

Κόλασον οἶνος, καὶ ὑβριστικὸν μέθη· πᾶς ὃ δ' ἂν λυμαίνεται οὐκ ἔσται σοφός. θυμὸς διαφθορὰ ἀπάλη βασιλέως· θυμοῦ λέοντος ὁ παροξύνων αὐτὸν καὶ ἐπιμηνύων· ἁμαρτάνει εἰς τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν. δόξα ἀνδρὶ ἀποστρέφειν λοιδορίας· πᾶς δὲ ἄφρων ἐπιτρίβεται. ὀκνηρὸς ἀνὴρ ἀργεῖν· ὀκνήσει αἰτούμενος ὀκνηρός. οὐκ ἀκαιρήσει ὡς αὐτὸς καὶ ὁδεύσει ὁμοίως σῖτον ἐν ἀμήτῳ. ὕδωρ βαθὺ βουλὴ ἐν καρδίᾳ ἀνδρός. ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἐξανιχνεύσει αὐτήν. μέγα ἄνθρωπος καὶ τίμιον ἀνὴρ ἐλεήμων· ἄνδρα δὲ πιστὸν εὑρεῖν. ὃς ἀναστρέφεται ἄμωμος ἐν δικαιοσύνῃ, μακαρίους υἱοὺς παῖδας αὐτοῦ καταλείψει. ὅταν βασιλεὺς δίκαιος καθίσῃ ἐπὶ θρόνου, οὐκ ἐναντιώσεται ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ πᾶν πονηρόν. τίς καυχήσεται ἁγνὴν ἔχειν τὴν καρδίαν· ἢ τίς παρρησιάσεται καθαρὸς εἶναι ἀπὸ ἁμαρτιῶν; κακολογοῦντος πατέρα ἢ μητέρα, σβεσθήσεται λαμπτὴρ· αἱ δὲ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ δρέψονται σκότος. μὴ ἐπιποθήσεις ἁλομένην ἐν πρώτοις, ἐν τοῖς τελευταίοις οὐκ εὐλογηθήσεται. μὴ εἴπῃς τίσομαι τὸν ἐχθρόν· ἀλλ' ὑπόμενον τὸν κύριον ἵνα σε βοηθήσῃ. σάθμιον μέγα καὶ μικρὸν καὶ μέτρα διττά, ἀκάθαρτα ἐνώπιον κυρίου, ἀμφότερα· καὶ ὁ ποιῶν αὐτὰ, ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτοῦ, ὑποσκελισθήσεται. νεανίσκος μετὰ δίσιου· καὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ· ἢ οὐκ ἀκούσεται, καὶ ὀφθαλμὸς ὁρᾷ· κυρίου ἔργα καὶ ἀμφότερα. μὴ ἀγάπα κατάλαλειν· ἵνα μὴ ἐξαρθῇς. διάνοιξον δὲ τοὺς ὀφθαλμούς

Λοῦδς προσίθησι φίλους πολλούς ὁ δὲ πλοχὸς κ
π ἀπὸ τοῦ ὑπάρχοντος φίλου λείπεται. μάρτυς ψευδὴς
οὐκ ἀλιμώρητος ἔσται. ὁ δὲ ἐγκαλῶν ἀδίκως οὐ δίκα-
φεύξεται. πολλοὶ θεραπεύσι πρόσωπα βασιλέως. πᾶς δὲ ὁ κα
κὸς γίνεται ὄνειδος ἀνθρὶ, πᾶς δὲ ἀληθὴς πλοχὸν μισεῖ, καὶ φι
λίας μακρὰν ἔσται. ἔννοια ἀγαθὴ, βίς ἐδόσιν αὐτὴν ἐπίδ. ἀνὴρ
δὲ φρόνιμος εὑρήσει αὐτήν. ὁ πολλὰ κακοπραγιῶν τελεσιεργεῖ
κακίαν. ὃς δὲ ἐρεθίζει λόγους οὐ διασωθήσεται. ὁ κτώμενος φρόνησιν ἀγαπᾷ ἑαυτόν. ὃς δ᾽ φυλάσσει φρόνησιν, εὑρήσει ἀγα
θά. μάρτυς ψευδὴς, οὐκ ἀλιμώρητος ἔσται. ὃς δ᾽ ἂν ἐκκαύσῃ κα
κίαν, ἀπολεῖται ἀπ᾽ αὐτῆς. οὐ συμφέρει ἄφρονι τρυφή. καὶ ἐλά
οἰκέτης ἄρξεται μεθ᾽ ὕβρεως δυνασεύειν. ἐλεήμων ἀνὴρ μακρο
θυμεῖ. ὁ δὲ καύχημα αὐθαδῶν ἐπέρχεται παρανομίαις. βασιλέως
ἀπειλὴ ὁμοία βρυγμῷ λέοντος. ὃς πρὸς δρόσος ἐπὶ χόρτῳ,
οὕτως ἵλαρὸν αὐθ᾽. αἴσχύνη παρὶ ἡδὺς ἄφρων. καὶ οὐχ ἁγναὶ
εὐχαὶ ἀπὸ μιαιφόνου ἑταίρας. οἶκον καὶ ὑπαρξιν μερίζουσι πα
τέρσι παισί. παρὰ δὲ κυρίῳ ἁρμόζεται γυνὴ ἀνδρί. ἡλία κα
τέχει ἀνδρόγυνον. ψυχὴ δὲ ἀργοῦ πεινάσει. Ος φυλάσσει ἐνδο
λὴν, τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν. ὁ δὲ καταφρονῶν τῶν ἑαυτοῦ ὁδῶν
ἀπολεῖται. δανίζει θεῷ ὁ ἐλεῶν πλοχόν. κατὰ δὲ ἡ δόμα αὐ
τοῦ. αὐτὰ ἀποδώσει αὐτῷ. παίδευε υἱόν σου. οὕτως γὰρ ἔσται ἐλ
πὶς. ἐὰς δὲ ὕβρεις, μὴ ἐπαίρου τῇ ψυχῇ σου. κακόφρων ἀνὴρ,
πολλὰ ἡμιωθήσεται, ἐὰν δὲ λοιμεύηται, καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
προδώσει. ἄκουε υἱὲ παιδείαν πατρός σου ἵνα σοφὸς γένῃ ἐπ᾽ ἐ
σχάτων σου. πολλοὶ λογισμοὶ ἐν καρδίᾳ ἀνδρός. ἡ δὲ βουλὴ κ
κυρίου εἰς αἰῶνα μενεῖ καρπὸς ἀνθρὶ ἐλεημοσύνη. κρείσσων ὁ
πλοχὸς δίκαιος, ἢ πλουσιος ψεύστης. φόβος κυρίου εἰς ζωὴν ἀν
θρί. ὁ δὲ ἄφοβος, αὐληθήσεται ἐν τόποις, οὗ οὐκ ἐπισκοπὴ
γνῶσις. ὁ ἐνκρύπτων εἰς βύς κόλπους αὐτοῦ χέρας, ἀδίκως. οὐ δ
ζωὴ σώματι οὐ μὴν προσαγάγῃ αὐτὰς. λοιμοῦ μαστιγουμένου.

ἔγκεται ἀφροσύνη. ὅταν ἔλθῃ ἀσεβὴς εἰς βάθος κακῶν καταφρονεῖ. ἐπέρχεται δὲ αὐτῷ ἀλιμία καὶ ὄνειδος. ὕδωρ βαθύ, λόγοι ἐν καρδίᾳ ἀνδρός. ποταμὸς δὲ ἀναπηδῶν καὶ πηγὴ ζωῆς. θαυμάσαι πρόσωπον ἀσεβοῦς οὐ καλόν. οὐ δὲ ὅσιον ἐκκλίναι δίκαιον ἐν κρίσει. χεῖλη ἄφρονος, ἀγοῦσιν αὐτὸν εἰς κακά. σῶμα αὐτοῦ πρὸς θάνατον ἐπικαλεῖται. σῶμα ἄφρονος συνῳδὰ αὐτῷ. τὰ ὑπὸ χεῖλη αὐτοῦ. παγὶς τῇ ψυχῇ αὐτοῦ. ὀκνηροὺς καταβάλλει φόβος ψυχαὶ δὲ ἀνδρογύνων, πεινάσουσιν, ὃ μὴ ἱώμωμος ἑαυτῷ ἐν βίοις ἔργοις αὐτοῦ, ἀδελφὸς ἴσα τῷ λυμαινομένῳ ἑαυτόν. ἐκ μεγαλοσύνης ἰσχύος, ὄνομα κυρίου. αὐτῷ ὑπροσδραμόντος δίκαιοι ὑψῶνται. ὑπάρξεις πλουσίου ἀνδρὸς πόλις ὀχυρά. ἡ δὲ δόξα αὐτῆς μίγμα ἐπισκιάζει. πρὸ συμβιβῆς ὑψοῦται καρδία ἀνδρός. καὶ πρὸ δόξης ταπεινοῦται. ὃς ἀποκρίνεται λόγον πρὶν ἀκοῦσαι, ἄφρων σύνη αὐτοῦ ἴσα καὶ ὄνειδος. θυμὸν ἀνδρὸς, πραΰνει, θεράπων φρόνιμος. ὀλιγόψυχον δὲ ἀνδρα, τίς ὑποστήσει. καρδία φρονίμου κτᾶται αἴθησιν. ὦτα δὲ σοφῶν, ζητᾷ ἔννοιαν. δόμα ἀνδρώπου, ἐμπλατύνει αὐτόν. καὶ παρὰ δυνάστας, καθιζάνει αὐτός. δίκαιος ἑαυτοῦ κατήγορος, ἐν προσλογίᾳ. ὡς δ' ἂν ἐπιβάλῃ ὁ ἀντίδικος ἐλέγχεται. ἀνθιλογίας πανύ κληρός. ἐν δὲ δυνάστου ὁρίζεται. ἀδελφὸς ὑπὸ ἀδελφῷ βοηθούμενος, ὡς πόλις ὀχυρὰ καὶ ὑψηλή. ἰσχὺν δὲ ὡς πρὸ τεθεμελιωμένου βασίλειον. ἀπὸ καρπῶν σόματος ἀνὴρ πίμπλησι κοιλίαν αὐτοῦ. ἀπὸ δὲ καρπῶν χείλεων αὐτοῦ ἐμπλησθήσεται. θάνατος καὶ ζωὴ ἐν χειρὶ γλώσσης. οἱ δὲ κρατοῦντες αὐτῆς, φάγονται τοὺς καρποὺς αὐτῆς. ὃς εὗρε γυναῖκα ἀγαθήν, εὗρε χάριτας. ἔλαβεν δὲ παρὰ κυρίου ἱλαρότητα. ὃς ἐκβάλλει γυναῖκα ἀγαθὴν ἐκβάλλει τὰ ἀγαθά. ὁ δὲ κατέχων μοιχαλίδα, ἄφρων καὶ ἀσεβής. ἀφροσύνη ἀνδρὸς λυμαίνεται τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ. ἡ δὲ θεὸν αἰδουμένη τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.

ρίζωσε ἀνδρὶ νοήμονι. οἱ δ' ἄφρονες διαλεγόμενοι κακά. ὃς ἀποδίδωσι κακά, ἀντὶ ἀγαθῶν, ὃ κακὸν ἔσται κακὰ, οὐκ ἐκλείψει οἶκον αὐτοῦ. ἐξουσίαν δίδωσι λόγοις. ἀρχὴ δικαιοσύνης, προοιμιάζεται δὲ τῆς ἐνδείας σάσις, καὶ μάχη. ὃς δίκαιον κρίνει τὸν ἄδικον, ἄδικον δὲ τὸν δίκαιον, ἀκάθαρτος καὶ βδελυκτὸς παρὰ θεῷ. ἵνα τί ὕπαρξις χρήματα ἄφρονι. κτήσασθαι γὰρ φρέαν ἀκάρδιος οὐ δυνήσεται. ὃς ὑψηλὸν ποιεῖ τὸν ἑαυτοῦ εἴσοδον ζητεῖ συντριβήν, ὃ δὲ σκολιάζων οὐ μαθήν, ἐμπεσεῖται εἰς κακά. εἰς πάντα καιρὸν φίλος ὑπαρχέτω σοι. ἀδελφοὶ ἐν ἀνάγκαις χρήσιμοι ἔσωσαν αὐτὸ γὰρ χάειν γινῶνται. ἀνὴρ ἄφρων ἐπιχροτεῖ καὶ ἐπιχαίρει ἑαυτῷ. ὃς καὶ ὁ ἐγγυώμενος ἐπὶ υἱῷ τὸν ἑαυτοῦ φίλον. ἐπὶ δὲ τῶν ἑαυτοῦ χαλκὸν πῦρ θησαυρίζει. φιλαμαρτήμων χαίρει μάχαις. ὁ δὲ σκληροκάρδιος οὐ σωσεται ἀγαθοῖς. ἀνὴρ εὐμεγάθους γλώσσης, ἐμπεσεῖται εἰς κακά. καρδία δὲ ἄφρονος, δούλη ζωῆς κεκτημένη αὐτόν. ἐκ εὐφραίνει πατὴρ υἱὸν ἀπαιδεύτου. ὃς δὲ φρόνιμος. εὐφραίνει μητέρα αὐτοῦ. καρδία εὐφραινομένη εὐεκτεῖ ποιεῖ. ἀνδρὸς δὲ λυπηροῦ, ξηραίνεται ὀστᾶ. λαμβάνοντες δῶρα ἀδίκως ἐν κόλποις ὑ κατευοδοῦνται αἱ ὁδοί. ἀσεβὴς δὲ ἐκκλίνει ὁδοὺς δικαιοσύνης. πρόσωπον σωτῆρ, ἀνδρὸς φρονοῦ. οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ ζοῦ ἄφρονος. ἐπ' ἄκρα γῆς. ὀργὴ πατρὶ ὃς ἄφρονος. καὶ δούλη τῇ τεκούσῃ αὐτόν. ζημιοῦν ἀνδρὰ δίκαιον, οὐ καλόν. οὐ δὲ ὅσιον ἐπιβουλεύειν δυνάσαις δικαίοις. ὃς φείδεται ῥῆμα προΐεται σκληρὸν, ἐπιγνώμων. μακροθύμους δὲ ἀνὴρ φρόνιμος. κρεῖττον τοῦ μὴ ζητοῦντος μαθεῖν. ἀνοήτῳ ἐπροτύσανεν Φρίαν, Φρία λογιδύσασθαι. ἐνὸν δὲ ὡς ἑαυτὸν ποιήσας, δόξῃ φρόνιμος εἶναι.

Κεφαλαι. ιη. ις.

Ρομφαίας ζητεῖ ἀνὴρ βουλόμενος χαρίζεσθαι
π φίλων. ἐν παντὶ δὲ καιρῷ, ἐπονείδιστος ἔσται.
οὐ χρέαν ἔχει Φρίας ἐνδύσις φρενῶν. μᾶλλον δὲ

αὐτοῦ τὴν ἀπώλειαν. ὁ μὲν τοι σκληρὸς ἐπὶ τῷ ἑαυτοῦ κόμῃ φορεῖ τὴν ἀπώλειαν. ἀνὴρ ἄφρων, ὁρῶν ἑαυτῷ κακά. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑαυτοῦ χείλεσιν, θησαυρίζεται πῦρ. ἀνὴρ σκληρὸς διαπέμπεται κακά. καὶ λαμπτῆρα δόλου πυροῦν καρδίᾳ, καὶ διαχωρίζει φίλους. ἀνὴρ παράνομος ἀποπλανᾶται φίλον, καὶ ἀπάγει αὐτὸν ὁδοὺς οὐκ ἀγαθάς. σημαίνει ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, λογίζεται διεστραμμένα. ἐπιδάκνων δὲ τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ, ὁρίζει πάντα τὰ κακά. οὗτος καμινός ἐστι πρασίας. στέφανος καυχήσεως, γήρας. ἐν δὲ ὁδοῖς δικαιοσύνης εὑρίσκει, κρείσσων ἀνὴρ μακροθυμος ἰσχυροῦ, καὶ ἀνὴρ φρόνησιν ἔχων, χωργίᾳ μεγάλου. ὁ δὲ κρατῶν ὀργῆς, καταλαμβανομένην πόλιν. εἰς κόλπους ἐπιρχεται πόνηρα τοῖς ἀδίκοις. παρὰ δὲ κυρίῳ πάντα τὰ δίκαια.

Κεφάλαιον. ις. ιζ.

Ρείσσων ψωμὸς μετ' ἡδονῆς ἐν εἰρήνῃ, ἢ οἶκος πλήρης πολλῶν ἀγαθῶν, καὶ ἀδίκων θυμάτων μετὰ μάχης. οἰκέτης νοήμων, κρατήσει διεστραμμένων ἀφρόνων. ἐν δὲ ἀδελφοῖς διελεῖται μέρη. ὡς πῦρ δοκιμάζεται ἐν καμίνῳ ἄργυρος καὶ χρυσὸς οὕτως ἐκλεκταὶ καρδίαι παρὰ κυρίῳ. καλὸς ὑπακούει γλώσσης παρανόμου. δίκαιος δὲ ὃ προσέχει χείλεσι ψευδέσιν. ὁ καταγελῶν πλουτοῦ, παροξύνει τὸν ποιήσαντα αὐτόν. ὁ δὲ ἐπιχαίρων ἀπολυμένῳ, οὐκ ἀθῳωθήσεται. ὁ δὲ ἐπιθλαχνιζόμενος, ἐλεηθήσεται. στέφανος γερόντων, τέκνα τέκνων. καύχημα δὲ τέκνων πατέρες αὐτῶν. τοῦ πιστοῦ, ὅλως ὁ κόσμος τῶν χρημάτων. τοῦ δὲ ἀπίστου οὐδὲ ὀβολὸς οὐκ ἀρμόσει ἄφρονι χείλη πιστά. οὐ δικαίῳ χείλη ψευδῆ. μᾶλλον χάριτας παιδεία τοῖς χρωμένοις. οὐδ' ἂν ἐπισπάσῃ, εὐοδωθήσεται. δῶρα κρυπτὰ ἀδικήματα, λυτεῖ φιλίαν. ὃς δὲ μισεῖ κρυπτόν, δείκνυσι φίλους καὶ οἰκείους. σωτρίβει ἀπλὴ καρδίαν φρονίμου. ἄφρων δὲ μασιγωθεὶς οὐκ ἀλαθάνει. ἀνυλογίας ἐγκρεῖ πᾶς κακός. ὁ δὲ κύριος ἀπέλαυσεν ἀτελεύτητα ἐκπεμπτὰ αὐτῷ. ἐμπεσεῖται μὴ

τὰ ἔργα τοῦ ταπεινοῦ φαυλὰ παρὰ τῷ θεῷ. οἱ δὲ ἀσεβεῖς, ἐν ἡμέρᾳ κακῇ ὀλοῦνται. ἀκάθαρτος παρὰ θεῷ, πᾶς ὑπερήφανος καρδίᾳ. χεὶρ δὲ χεῖρας ἐμβαλὼν ἀδίκως, οὐκ ἀθῳωθήσεται. ἀρχὴ ὁδοῦ ἀγαθῆς, τὸ ποιεῖν τὰ δίκαια. δεκτὰ δὲ παρὰ θεῷ μᾶλλον, ἢ θυσίαι θυσίας. ὁ ἡττῶν τὸν κύριον, εὑρήσει γνώσιν μεγάλην δικαιοσύνης. οἱ δὲ ὀρθῶς ἡγούμενοι αὐτὴν, εὑρήσουσιν ἀρήνην. πάντα τὰ ἔργα κυρίου μεγάλα δικαιοσύνης. φυλάσσεται δὲ ὁ ἀσεβὴς εἰς ἡμέραν κακήν. μαντεῖον ἐπὶ χείλεσι βασιλέως, ἐν δὲ κρίσει οὐ μὴν πλανηθῇ τὸ στόμα αὐτοῦ, ῥοπὴ ζυγοῦ δικαιοσύνη παρὰ θεῷ. τὰ δὲ ἔργα αὐτοῦ, σάθμα δίκαια. βδέλυγμα βασιλεῖ, ὁ ποιῶν κακόν. μισεῖ τὰ γὰρ δικαιοσύνης, ἑτοιμάζεται θρόνος ἀρχῆς. δεκτὰ βασιλεῖ, χείλη δίκαια λόγους δὲ ὀρθοὺς ἀγαπᾷ ὁ κύριος. θυμὸς βασιλέως, ἄγγελος θανάτου. ἀνὴρ δὲ σοφὸς ἐξιλάσεται αὐτόν. ἐν φωτὶ ζωῆς ἡ ὁδὸς βασιλέως. οἱ δὲ προσδεκτοὶ αὐτῷ, ὡς περ νέφος ὄψιμον. νοσιαὶ σοφίας, αἱρεθήσεται χρυσίου. νοσιαὶ δὲ φρονήσεως, αἱρεθήσεται ὑπὲρ ἀργύριον. τρίβοι ζωῆς, ἐκκλίνουσιν ἀπὸ κακῶν. μῆκος δὲ βίου, ὁδοὶ δικαιοσύνης. Ὁ δὲ χόμενος παιδεύεται, ἐν ἀγαθοῖς ἔσται. ὁ δὲ φυλάσσων ἐλέγχους, σοφὸς ἔσται. ὃς φυλάσσει τὰς ἑαυτοῦ ὁδοὺς, τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν. ἀγαπῶν δὲ παιδείαν αὐτοῦ, φίλος ἔσται σώματος αὐτοῦ. πρὸ συντριβῆς ἄγεται ὕβρις, πρὸ δὲ πτώματος, κακοφροσύνη. κρείσσων πραΰθυμος μετὰ πτωχείας, ἢ ὃς διαιρεῖται σκύλα μετὰ ὑβριστῶν. σωτὴρ ἐν πράγμασιν εὐρήσει ἀγαθῶν, πεποιθὼς δὲ ἐπὶ κυρίῳ μακαρισθήσεται. τοὺς σοφοὺς καὶ σωτηρίους φαύλους καλοῦσιν. οἱ δὲ γλυκεῖς ἐν λόγῳ πλέον ἀκουσθήσεται. πηγὴ ζωῆς, ἔννοια τοῖς κεκτημένοις. παιδεία δὲ ἀφρόνων κακή. καρδία σοφοῦ νοήσει τὰ ἀπὸ τοῦ ἰδίου σώματος. ἐπὶ δὲ χείλεσι, φορήσει ἐπιγνωμοσύνην. κηρία μέλιτος λόγοι καλοί, γλυκασμὸς δὲ αὐτῶν ἴασις ψυχῆς. ἔστιν ὁδοὶ δοκοῦσαι ὀρθαὶ εἶναι ἀνθρ. τὰ μέντοι τελευταῖα αὐτῶν βλέπουσι πνεύματα θανάτου. ἀνὴρ ἐν πόνοις, πονεῖ ἑαυτῷ καὶ ἐκβιάζεται

πάντα ὁ χρόνον, οἱ ὀφθαλμοὶ τ κακῶν προσδέχον ᾽ κακά. οἱ δ᾽ ἀγαθοὶ ὑσυχάζουσι διαπαντός. κρείσσων μικρὰ μβὶς μβὰ φόβυ κ᾽υ, ἢ θησαυροὶ μεγάλοι μβὰ ἀφοβίας. κρείσσων ξενισμὸς λαχάνων πρὸς φιλίαν κ᾽ χάριν, ἢ παράθεσις μόσχου μβὰ ἔχθρας. ἀνὴρ θυμώδης παροξυνεῖ μάχας. μακρόθυμος δ᾽, κ᾽ τ᾽ μελλούσην καταπραΰνει. μακρόθυμος ἀνὴρ κατασβέσει κρίσεις. ὁ δ᾽ ἀσεβὴς ἐχυρὰ μᾶλλον. ὁδοὶ ἀργῶν ἐστρωμέναι ἀκανθῶν θαις, αἱ δ᾽ τῶν ἀνδρέων τ βιμμέναι. Υἱὸς σοφὸς εὐφραίνει πατέρα. ὑὸς δ᾽ ἄφρων μυκτηρίζει μητέρα αὐβῦ. ἀνοήτυ βίβοι, ἐνδεεῖς φρενῶν. ἀνὴρ δ᾽ φρόνιμος κατευθύνων πορεύσαι. ὑπερτίθενται λογισμοὺς οἱ μὴ χωῶντες συμβουλίαι. ἐν δ᾽ καρδίαις βεβουλευμέναι μένει βουλή. ᾧ μὲν ὑπακούσῃ ὁ κακὸς αὐτῇ. ᾧ δ᾽ μὲν εἶπη καιρίου ὰ καὶ καλὸν ᾧδ᾽ χωνᾷ. ὁδοὶ ζωῆς, διανοήματα συντῶ. εἶναι ἐκκλίνας ἐκ θ᾽ᾳδυ σωθῇ. οἶκος ὑβριστῶν καταστᾶ κύριος. λύσει δ᾽ ὄριον χήρας. βδέλυγμα κυρίῳ λογισμὸς ἀδίκους. ἀγνῶν δ᾽ ῥήσεις σεμναί. ἐξόλλυσιν ἑαυτὸν, ὁ δωροληπτῆς. ὁ δ᾽ μισῶν δῶρα λήψεις σώσει. ἐλεημοσύναις κ᾽ πίστεσιν ἀποκαθαίρονται ἁμαρτίαι. τῷδε φόβῳ κυρίου ἐκκλίνει πᾶς ἀπὸ κακοῦ. καρδίαι δικαίων μελετήσει πίστιν, σόμα δ᾽ ἀσεβῶν ἀποκρίνεται κακά. δεκταὶ παρὰ κ᾽ῳ ὁδοὶ ἀνδρῶν δικαίων. διὰ δ᾽ αὐτ᾽, κ᾽ οἱ ἐχθροὶ φίλοι γίνονται. μακρὰν ἀπέχει ὁ θεὸς ἀπὸ ἀσεβῶν. εὐχαῖς δ᾽ δικαίων, ἐπακούει. κρείσσων ὀλίγη λῆψις μβὰ δικαιοσύνης, ἢ πολλὰ γενήματα μβὰ ἀδικίας. Κεφ. ις. 16

Ἀρδίαι ἀνθρώπου, λογίζεται δίκαια ἵνα ὑπὸ θῦ θεοῦ κ διορθωθῇ τὰ διαβήματα αὐβῦ. θεωρᾶν ὀφθαλμοὶ καλὰ, εὐφραίνει καρδίαν. φήμη δ᾽ ἀγαθὴ πιαίνει ὀστᾶ. ὁ ἀσεβοῦων ἐλέγχους ζωῆς, ἐν μέσῳ φρενῶν αὐλισθήσεται. ὃς ἀπωθεῖται παιδείαν μισεῖ ἑαυτόν. ὁ δ᾽ τηρῶν ἔλεγχους ἀγαπᾷ ψυχὴν αὐβ᾽. φόβος κυρίου παιδεία καὶ σοφία καὶ ἀρχὴ δόξης. ἀποκριθήσεται αὐτῇ. πρὸ πορεύεται δ᾽ τεταπεινοῖς δόξα. πάντα

ἐλπὶς ἰχύος· πῆς δ' τέκνοις αὖθ' καταλέϊψει· ἔρεσμα ἐρήνης· φό
βος κυρίᾳ πίστις ζωῆς· σοφὰ δ' ἐκκλίνειν ἐκ παγίδος θανάτου· ἐν
σοφῷ ἐθνῇ λόξα βασιλέως· ἐν δ' ἐκλέϊψει λαῦ σωτηρία δυνά
στης· μακρόθυμος ἀνὴρ, πολὺς ἐν φρονήσει· ὁ δ' ὀλιγόψυχος, ἰσχυ
ρῶς ἄφρων, πραΰθυμος ἀνὴρ, καρδίας ἰατρός· σὴς δ' ὀστέων κερ
δία ἀδηλική· ὁ συκοφαντῶν πένητα παροξύνει ἐν ποιήσαντα
αὐτόν· ὁ δ' ἐλεῶν αὐτὸν, ἐλεεῖ πλησίον· ἐν κακίᾳ αὖθ' ἀποθνήσκει
ἀσεβής· ὁ πεποιθὼς δὲ κύριῳ τῷ ἰσχυρῷ δικαίοτης, δίκαιος· ἐν καρ
δίᾳ ἀγαθῇ ἀνδρὸς ἀναπαύσει σοφία· ἐν δ' καρδίᾳ ἄφρονων οὐ
διαγινώσκει. δικαιοσύνη ὑψοῖ ἔθνος· ἐλαττονοῦσι δὲ φυλὰς ἁ
μαρτίαι. δικαίᾳ βασιλεῖ ὑπηρέτης νοήμων· τῇ δ' ἰσχυρᾷ ὑγροφία
ἀφρεῖ ἀλυμίαν. Κεφ. ιε. 15.

Ρῆμ ἀποκλυσι μὴ φρονίμως· ἀποκρισις δ' ὑποπίπτε
σα, ἀποστρέφει θυμὸν, λόγος δὲ λυπηρὸς ἐγείρει ὀρ
γάς· γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσαται. σῶμα δ' ἄφρόνων,
ἀναπίμπλησι κακά· ἐν παντὶ τόπῳ ὀφθαλμοὶ κυρίου σκοπεύουσι κα
κοὺς τε καὶ ἀγαθούς. ἴασις γλώσσης, δένδρον ζωῆς· ὁ δ' συντηρῶν
αὐτὴν, πλησθήσεται πνεύματος. ἄφρων μυκτηρίζει παιδείαν πατρός
ὁ δ' φυλάσσων ἐντολὰς πανουργότερος· ἐν πλουσίᾳ δικαιοσύ
νῃ ἰσχὺς πολλή· οἱ δὲ ἀσεβεῖς, ὀλέθριοι ἐκ γῆς ὀλοῦνται. οἴκοις δὲ
καίων ἰσχὺς πολλή· καρποὶ δὲ ἀσεβῶν ἀπόλλυνται. χεῖλη σοφῶν
δίκαια· καθήσεται καρδία δὲ ἀφρόνων οὐκ ἀσφαλῶς. θυσία ἀσε
βῶν, βδέλυγμα κῷ· εὐχαὶ δ' κατευθυνόντων· δίκαια παρὰ τῷ
βδέλυγμα κῷ, ὁδοὶ ἀσεβῶς· διώκοντας δικαιοσύνην ἀγαπᾷ·
παιδία ἀκάκως γνωρίζει ὑπὸ τ παιδόντων. οἱ δ' μισοῦντες ἐλέ
γχους τελευτῶσιν αἰσχρῶς. Ἅιδης καὶ ἀπώλεια φανερὰ παρὰ κῷ·
πῶ δὴ καὶ αἱ καρδίαι τ ἀνθρώπων. οὐκ ἀγαπήσει ἀπαίδευτος
νοῦς ἐλέγχοντας αὐτόν. μεθ' σοφῶν, οὐχ ὁμιλήσει· καρδίας εὐ
φραινομένης πρόσωπον θάλλει· ἐν δὲ λύπαις οὔσης, συντριφὴ πνεῦ
μα καρδία ὀρθὴ, ζητεῖ αἴθησιν· σῶμα δ' ἀπαιδεύτων, γνώσει κακά·

θῶς φοβεῖται κύριον. ὁ δὲ σκολιάζων ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἀλλο-
μαθήσεται ἐκ σώματος ἀφρόνων βακτηρίαν ὕβρεως. χείλη δὲ
σοφῶν φυλάξει αὐτούς. οὗ μὴ εἰσὶ βόες, φάτνη καθαραί· οὗ δὲ
πολλὰ γενήματα, φανερὰ βοὸς ἰσχύς. μάρτυς πιστὸς ψυχὴ δί-
καιος· ἐκπνεῖ δὲ ψευδῆ μάρτυς ἀδικίας. ζητήσεις σοφίαν παρὰ κακοῖς·
καὶ οὐκ εὑρήσεις. αἴσθησις δὲ παρὰ φρονίμοις, εὐχερὴς. πάντα
ἐναντία ἀνδρὶ ἄφρονι. ὅπλα ἀδαθήσεως χείλη σοφά. σοφία πα-
νούργων ἐπιγνώσεται τὰς ὁδοὺς αὐτῶν· ἔννοια δὲ ἀφρόνων ἐν πλά-
νῃ, οἰκίαι παρανόμων ὀφληθήσονται καθαρισμόν. οἰκίαι δὲ δικαί-
ων, δεκταί· καρδία ἀνδρὸς ἀδαθήκη, λυπηρὰ ψυχῇ αὐτῇ. ὅταν δὲ
ὑφραίνηται οὐκ ἐπιμίγνυται ὕβρει· οἰκίαι ἀσεβῶν, ἀφανισθήσον-
ται· σκηναὶ δὲ κατορθούντων σὴ σονται. ἔστιν ὁδὸς, ἣ δοκεῖ ὀρ-
θὴ εἶναι παρὰ ἀνθρώποις· τὰ δὲ τελευταῖα αὐτῆς ἔρχεται εἰς
πυθμένα ἅδου. ἐν ὑφροσύναις δὲ προσμίγνυ λύπη· τελευτᾷ δὲ
χαρὰ εἰς πένθος ἔρχεται. τῶν ἑαυτοῦ ὁδῶν, πλησθήσεται
ἐρασυκάρδιος· ἀπὸ δὲ τῶν διανοημάτων αὐτοῦ ἀνὴρ ἀγαθός.
Ἀκακος πιστεύει παντὶ λόγῳ· πανοῦργος δὲ ἔρχεται εἰς μέθοδον.
σόφος φοβηθεὶς, ἐξέκλινεν ἀπὸ κακοῦ. ὁ δὲ ἄφρων ἑαυτῷ πεποι-
θὼς μίγνυται ἀνομήμασι· ἐξύθυμος πράσσει μὰ ἀβουλίας. ἀνὴρ δὲ
φρόνιμος πολλὰ ὑποφέρει, μισοῦνται ἄφρονες κακίαν. οἱ δὲ πε-
νοῦντες κρατήσουσιν ἀδαθήσεως· ὀλισθήσουσι κακοὶ ἐναντίοις ἀγα-
θοῖς. καὶ ἀσεβεῖς θεραπεύσουσι θύρας δικαίων. φίλοι μισήσουσι
φίλους πλουσίους· φίλοι δὲ πλουσίων πολλοί. ὁ ἁμαρτάνων πένητα,
ἁμαρτάνει· ὁ ἐλεῶν δὲ πτωχοὺς μακαριστός· πλανώμενοι ἀδίκοις
τεκταίνουσι κακά· ἔλεος δὲ καὶ ἀλήθεια τεκταίνουσιν ἀγαθοί.
ἐκ περισσεύματα ἔλεον, καὶ πίστιν, τέκτονος κακῶν· ἐλεημοσύνου δὲ
καὶ πίστεως, παρὰ τέκτοσιν ἀγαθοῖς· ἐν παντὶ μοχθῷ, ἔνεστι πε-
ρισσόν· ὁ δὲ ἥδυς καὶ ἀνάλγητος ἐν ἀδίᾳ ἔσαι· σίφανος σοφῶν
πλοῦτος αὐτῶν· ἡ δὲ διαβιβὴ ἀφρόνων κακή· ῥύσεται κακῶν ψυ-
χὴν μάρτυς πιστός· ἐκκαίει δὲ ψευδῆ δόλιος· ἐν φόβῳ κυρίου

ὁ ἴδιος πλοῦτος. πλοῦτος δὲ, οὐκ ὑφίσταται ἀπολήν. φῶς δίκαιοις διαπαντός. φῶς ἀσεβῶν, σβέννυται. ψυχαὶ δὲ ὁλίαι πλανῶνται ἐν ἁμαρτίαις. δίκαιοι δὲ οἰκτέρησι καὶ ἐλεῦσι. κακὸς μεθ' ὕβρεως πράσσει κακά. οἱ δὲ ἑαυτῷ ἐπιγνώμονες, σοφοί. ὕπαρξις ἐπισωρευομένη μετὰ ἀνομίας, ἐλάσσων γίνεται. ὁ δὲ σωφρονῶν ἑαυτῷ μετὰ εὐσεβείας πληθυνθήσεται. δίκαιος οἰκτέρησι καὶ χρᾶται. χρείαν ἐναρχόμενος βοηθῶν καρδίᾳ, τῇ ἐπαγγελμένῃ καὶ ἐς ἐλπίδα ἀνοντος. δίνεμον γὰρ ζωῆς, ἐπιθυμία ἀγαθή. ὃς καταφρονεῖ πράγματος, καταφρονηθήσεται ὑπ' αὐτοῦ. ὁ δὲ φοβούμενος ἐντολήν. οὗτος ὑγιαίνει. ἡδὺ ὁλίγῳ, ἢ δίκαιον ἀγαθόν. οἰκίᾳ τῇ σοφῷ, εὐοδοῖ ἔργα πράξεως. καὶ κατευθυνθήσεται ὁδὸς αὐτοῦ. νόμος σοφοῦ πηγὴ ζωῆς, ὁ δὲ ἄνους, ὑπὸ παγίδος θανεῖται. σύνεσις ἀγαθή, δίδωσι χάριν. τὰ δὲ γνῶναι νόμον, διανοίας ἐσὶν ἀγαθῆς. ὁδοὶ δὲ καταφρονούντων, ἐν ἀπωλείᾳ. πᾶς πανοῦργος, πράσσει μετὰ γνώσεως. ὁ δὲ ἄφρων ἐξέπεταται ἑαυτοῦ κακίαν. βασιλεὺς θρασὺς πεσεῖται εἰς κακόν. ἄγελος δὲ σοφὸς ῥύσεται αὐτόν. πενίαν καὶ ἀτιμίαν ἀφαιρεῖται παιδία. ὁ δὲ φυλάσσων ἐλίγους δοξασθήσεται. ἐπιθυμία ἀσεβῶν, ἠδύνησε ψυχήν. ἔργα δὲ ἀσεβῶν μακρὰν ἀπὸ γνώσεως. ὁ συμπορευόμενος σοφοῖς, σοφὸς ἔσται. ὁ δὲ συμπορευόμενος ἄφροσι γνωσθήσεται. ἁμαρτάνοντες καταδιώξεται κακά. τοῖς δικαίοις καταλήψεται ἀγαθά. ἀγαθὸς ἀνὴρ κληρονομήσει υἱοὺς υἱῶν. θησαυρίζεται δὲ δικαίοις πλοῦτος ἀσεβῶν. δίκαιοι τοῖς θυσίαν ἐν πλούτῳ ἔτι πολλά. ἀδίκοις δὲ ἀπολοῦνται σωτῆρες. ὃς φείδεται τῆς βακτηρίας, μισεῖ τὸν υἱὸν αὐτοῦ. ὁ δὲ ἀγαπῶν, ἐπιμελῶς παιδεύει. δίκαιος ἐδίων, ἐμπιμπλᾷ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. ψυχαὶ δὲ ἀσεβῶν ἐνδεεῖς.

Κεφ. ιδ. 14.

σοφαὶ γυναῖκες ᾠκοδόμησαν οἴκους. ἡ δὲ ἄφρων, κατέσκαψε ταῖς χερσὶν αὐτῆς. ὁ πορευόμενος ὀρθ-

βὸς πλησθήσεται ἀγαθῶν· ἀνταποδομα δὲ χειλέων ἀνδρὸς, ἀποδοθήσεται αὐτῷ· ὁδοὶ ἀφρόνων ὀρθαὶ, ἐνώπιον αὐτῶν· ἐσάκουσε δὲ συμβουλίας θρόος· ἄφρων ἀθυμηδὸν ἐξαγγελεῖ ὀργὴν αὐτοῦ· κρύπτει δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀτιμίαν ἀνὴρ πανοῦργος· ἐπισείκνυμένων πίστις ἀναγγελεῖ δίκαια· ὁ δὲ μάρτυς τῶν ἀδίκων δόλιος· ἔστιν οἱ λέγοντες, ῥῆσιν ὡς μαχαίρας· γλῶσσα δὲ θρόνων ἰᾶται· χεῖλη ἀληθινὰ καθορθοῖ μαρτυρίαν· μάρτυς δὲ ταχὺς γλῶσσαν ἐχεῖ ἄδικον· δόλος ἐν καρδίᾳ τεκταινομένη κακά· οἱ δὲ βουλόμενοι εἰρήνην εὐφραθήσονται· οὐκ ἀρίσει τῷ δικαίῳ, οὐδὲν ἄδικον· οἱ δὲ ἀσεβεῖς, πλησθήσονται κακῶν· εὐβούλημα κυρίῳ χείλη ψευδῆ· ὁ δὲ ποιῶν πίστιν, δεκτὸς παρ' αὐτῷ· ἀνὴρ σωτὴρ θρόνος ἀληθείας· καρδία δὲ ἀφρόνων σωαντήσεται ἀραῖς· χεὶρ ἐκλεκτῶν κρατήσει εὐχερῶς· δόλιοι δὲ ἔσονται εἰς προνομήν· φοβερὸς λόγος, καρδίαν ταράσσει ἀνδρὸς δικαίου· ἀγγελία ἀγαθὴ εὐφραίνει αὐτόν· ἐπιγινώσκων δίκαιος ἑαυτῷ φίλος ἔσται· αἱ δὲ γνῶμαι τῶν ἀσεβῶν ἀνεπίφθονοι· ἁμαρτάνοντας, καταδιώξεται κακά· ἡ δὲ ὁδὸς τῶν ἀσεβῶν πλανήσει αὐτούς· οὐκ ἐκπιτεύξεται δόλιος θήρας· κτῆμα δὲ τίμιον ἀνὴρ καθαρός· ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης ζωή· ὁδοὶ δὲ μνησικάκων εἰς θάνατον.

Κεφ. ιγ. 13.

Ος παιδεύει, υἱὸν ἀγαπᾷ πατρί· ὃς δὲ ἀνήκοος ἐν ἀπωλείᾳ· ἀπὸ καρπῶν δικαιοσύνης φάγεται ἀγαθός· ψυχαὶ δὲ παρανόμων ὀλοῦνται ἄφρονι· ὃς φυλάσσει τὸ ἑαυτοῦ σῶμα τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν· ὁ δὲ προπετὴς χείλεσιν, πτοήσει ἑαυτόν· ἐν ἐπιθυμίαις ἐσὶ πᾶς ὀργός· χεῖρες δὲ ἀνδρείαν ἐν ἐπιμελείᾳ· λόγον ἄδικον μισεῖ δίκαιος· ἀσεβὴς δὲ αἰσχύνεται, καὶ οὐχ ἑξῆ παῤῥησίαν· δικαιοσύνη φυλάσσει ἀκάκους· θὺς δὲ ἀσεβὲς, φαύλους ποιεῖ ἁμαρτία· ἔστιν οἱ πλουτίζοντες ἑαυτούς, μηδὲν ἔχοντες· καὶ εἰσὶν οἱ ταπεινοῦντες ἑαυτοὺς ἐν πολλῷ πλούτῳ· λύτρον ἀνδρὸς ψυχῆς,

βυθχρήμων ὁ σωρεύων σῖτον, ὑπολιπόμενος αὐτῇ τῆς ἐνιαυσίου γῆς ἀλλ' εἰς κεφαλὴν τοῦ μεταδιδόντος. τεκταινόμην ἀγαθὰ, ἡμῖν δὲ κακὰ, κατελήφθημεν αὐτόν. ὁ πεποιθὼς ἐπὶ πλούτῳ. οὗτος πεσεῖται. ὁ δὲ ἀναλαμβανόμενος δικαίαν οὔτος ἀνατελεῖ. ὁ μὴ συμπεριφερόμενος τοῖς ἑαυτοῦ οἴκοις, κληρονομήσει ἄνεμον. δικαιώσει δὲ ἄφρων φρονίμους. ἐκ καρποῦ δικαιοσύνης φύεται ἀνδρῶν ζωὴ. ἀναρρύεται ὁ ἄφρων ψυχὰς παρανόμων. εἰ ὁ μὲν δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ ἀσεβὴς καὶ ἁμαρτωλὸς πῦ φανεῖται.

Κεφάλαιον. ιβ. 12.

Ἀγαπῶν παιδείαν ἀγαπᾷ αἴσθησιν. ὁ δὲ μισῶν ἐλέγχους, ἄφρων. κρείσσων ὁ εὑρίσκων χάριν παρὰ κυρίου τοῦ θεοῦ. ἀνὴρ δὲ παράνομος, παρασιωπηθήσεται. ἡ καθρθώσει ἄνθρωπος ἐξ ἀνομιῶν. αἱ δὲ ῥίζαι τῶν δικαίων οὐκ ἐξαρθήσονται. γυνὴ ἀνδρεία στέφανος τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς. ὡς πῦρ δὲ ἐν ξύλῳ σκώληξ, οὕτως ἄνδρα ἀπόλυσι γυνὴ κακοποιός. λογισμοὶ δικαίων, κρίματα. κυβερνῶσι δὲ ἀσεβῆς δόλους. λόγοι ἀσεβῶν δόλιοι. σόμα δὲ ὀρθῶν, ῥύσεται αὐτούς. οὐ μὴ ἐν σραφῇ ὁ ἀσεβὴς ἀφανίζεται. οἴκοι δὲ δικαίων παραμενοῦσι. σόμα σωθῆσεται ἐγκωμιάζεται ὑπὸ ἀνδρός, νοθροκάρδιος δὲ, μυκτηρίζεται. κρέσσων ἀνὴρ ἐν ἀλμίᾳ δικαίου ἑαυτῷ ἢ ὑμῖς ἑαυτοῖς πεισθεὶς, καὶ προσδόμενος ἄρτου. δίκαιος οἰκτείρει ψυχὰς κτηνῶν αὐτοῦ. τὰ δὲ σπλάγχνα τῶν ἀσεβῶν ἀνελεήμονα. ὁ ἐργαζόμενος τὴν ἑαυτοῦ γῆν, ἐμπλησθήσεται ἄρτων. οἱ δὲ διώκοντες μάταια, ἐνδεεῖς φρενῶν, ὃς ἐστιν ἡδὺς ἐν οἴνῳ διαβιβαῖος, ἐν οἴκοις ἑαυτοῦ ὀχυρώμασι, καταλήφθη ἀλμίαν. ἐπιθυμίαι ἀσεβῶν, κακαί. αἱ δὲ ῥίζαι τῶν δικαίων ἐν ὀχυρώμασι. διὰ ἁμαρτίαν χείλεων ἐμπίπτει εἰς παγίδας ἁμαρτωλός. ἐξολοθαίνει δὲ ἐξ αὐτῶν δίκαιος. ὁ ὀλίγων λαὸς ἐλπιθήσεται. ὁ δὲ σωαττῶν ἐν πόλεως ἐκθλίβη ψυχὰς. ἀπὸ καρπῶν σόματος, ἡ ψυχὴ ἀνο-

πρόχαρος ἢ γίνεται καὶ ἐπίχαρις ἀσεβῶν ἀπώλεια. τιλδότης
εὐθέως δ' ἡηγήσεται αὐθις καὶ ὕστερον κλισμὸς ἀθεούντων, προ-
νομεύσῃ αὐχὴν ἐκ ὠφελήσει ὑπάρχοντα ἐν ἡμέρᾳ θυμοῦ. δικαι-
οσύνη ἢ ῥύσεται ἀπὸ θανάτου. δικαιοσύνη ἀμώμου, ὀρθοτομᾷ δ'
ὁδοὺς ἀσέβεια ἢ, πρόπτωσις ἀδικία. δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν,
ῥύσεται αὐχὴν τῇ ἀβουλίᾳ ἁλίσκονται παράνομοι. τελευτᾷ
σανδὺς ἀνδρὸς δικαίου, ἐκ ὄλυ ἐλπίς. καὶ ἢ καύχημα τῶν ἀσε-
βῶν ὄλλυται. δίκαιος ἐκ θέρας ἐκδύνεται. αὐτ' αὐτοῦ ἢ παραδί-
δοται ὁ ἀσεβής. ἐν σόμαι ἀσεβῶν, παγὶσ πολίτας. αἴθησις
ἢ δικαίων εὐόδωσεν ἀγαθοῖς δικαίων, κατόρθωσε πόλις. καὶ
ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῶν ἀγαλλίαμα. ἐν εὐλογίᾳ εὐθέων ὑψωθήσε-
ται πόλις. σόμασι ἢ ἀσεβῶν κατεσκάφη. μικτηρίᾳ πολίτας,
ἐνδεὴς φρενῶν. ἀνὴρ ἢ φρόνιμος ὑσυχίαν ἄγει. Ἀνὴρ δίγλωσ-
σος ἀποκαλύπτει βυλὰς ἐν συνεδρίᾳ. πιστὸς ἢ πνοὴ κρύπτει πρά-
γματα. οἷς μὴ ὑπάρχει κυβερνήσις, πίπτουσιν ὡς πρὸ φύλλα. σω-
τηρία ἢ ὑπάρχει ἐν πολλῇ βυλῇ. σοφὸς δὲ καὶ πολιᾷ, ὅταν συμ-
μίξῃ δικαίῳ. ὡσαύτως ἢ ἦχον ἀσφαλείας. γωνὴ εὐχρηστος ἐχεί-
ρει ἀνδρὶ δοξαν. βρότος ἢ ἀλιμίας γωνὴ μισοῦσα δίκαια, πλεύ-
σουσι δ' κνηροὶ, ἐνδεεῖς γίνονται. οἱ ἢ ἀνδρεῖοι ἐρεῖδονται πλούτῳ.
τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἀγαθὸν ποιεῖ ἀνὴρ ἐλεήμων, ἐξόλλυσι ἢ αὐτοῦ
σῶμα ὁ ἀνελεήμων. ἀσεβὴς ποιεῖ ἔργα ἄδικα. σπέρμα ἢ δικαί-
ων μισθὸς ἀληθείας. ὧδε δίκαιος, γινώσεται εἰς ζωήν. διωγμὸς
δὲ ἀσεβοῦς, εἰς θάνατον. βλάσυγμα κυρίῳ διεστραμμένα ὁδοί.
προσέχει ἢ αὐτῷ πάντοτε ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. χαρὶ χάρας ἐμ-
βαλὼν ἀδίκως, ἐκ ἀμωμήσεται ἰσα κακῶν. ὁ δὲ σπέρων δικαιο-
σύνην, λήψεται μισθὸν πιστὸν. ὡς πρὸ ἐνώτιον χρυσοῦν ἐν ῥινὶ ὑὸς,
οὕτως γυναικὶ κακόφρονι κάλλος. ἐπιθυμία δικαίων, πᾶσα ἀ-
γαθή. ἐλπὶς ἢ ἀσεβῶν ἀποτάσσεται. εἰσὶν οἱ τὰ ἴδια σπέροντες,
οἱ πλέονα ποιοῦσιν. εἰσὶ δὲ καὶ οἱ συνάγοντες τὰ ἀλλότρια οἱ
ἐλαττονοῦνται. ψυχὴ εὐλογουμένη πᾶσα ἁπλῆ. ἀνὴρ ἢ θυμώδης,

πᾶς ὁ δοὺς αὐτῷ γναθήσεται. ὁ ἐνδύων ὀφθαλμῷ μετὰ δόλου σωμάτων ἀφαίρεσιν λύπας, ὁ δὲ ἐλέγχων μετὰ παῤῥησίας, ἄρνησιν ποιεῖ πηγὴ ζωῆς ἐν χειρὶ δικαίου· σῶμα δὲ ἀσεβοῦς, καλύψει ἀνομίαν πολλὰ μῖσος ἐγείρει νεῖκος. πάντας δὲ οὐ μὴ φιλοτεκνήσεται καὶ λύπη φιλίαν οὐ ἐκκλίνει προφορὰ σοφίαν, ξύλον πληγὴν ἀνόητα ἀκάρδιον, σοφοὶ κρύψουσιν ἄθησιν. σῶμα δὲ πρόσωπον ἐπὶ ζωὴ σωτηρίᾳ· κτῆσις πλουσίου πόλις ὀχυρά· σωτηρία δὲ ἀσεβῶν, πενία. ἔργα δικαίων, ζωὴν ποιεῖ· καρποὶ δὲ ἀσεβῶν, ἁμαρτίαν. ὁδοὺς ζωῆς φυλάσσει παιδεία· παιδεία δὲ ἀνεξέλεγκτος πλανᾶται· καλύπτουσιν ἔχθραν χείλη δίκαια· οἱ δὲ ἐκφέροντες λοιδορίας, ἄφρονές εἰσιν· ἐκ πλυθυσίας, οὐκ ἐκφεύξῃ ἁμαρτίαν. φιλόμουσος δὲ ῥημάτων· νοῦμαν ἴσῃ· ἄργυρος πεπυρωμένος γλῶσσα δικαίου· καρδία δὲ ἀσεβοῦς ἐκλείψει· χείλη δικαίων ἐπιστᾶται ὑψηλά· οἱ δὲ ἄφρονες ἐν ἐνδείᾳ τελευτῶσιν· οὐθυμία κυρίου κεφαλὴν δικαίου· αὕτη πλησθήσῃ καὶ ἐμοὶ προστεθῇ αὐτῇ λύπη ἐν καρδίᾳ· ἐν γέλωτι ἄφρων, πράσσει κακά· ἡ δὲ σοφία ἀνδρὶ νικᾷ φρόνησιν· ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβὴς πρίσσεται, ἐπιθυμία δὲ δικαίου δεκτή, παραπορευομένης καταιγίδος ἀφανίζεται ὁ ἀσεβής. δίκαιος δὲ ἐκκλίνας σώζεται ἐς τὸ αἰῶνα. ὥσπερ ὄμφαξ ὀδοῦσι γλαφερὸν καὶ καπνὸς ὄμμασιν, οὕτως παρανομία τοῖς χρωμένοις αὐτῇ· φόβος κυρίου προσίθησιν ἡμέρας· ἔτη δὲ ἀσεβῶν ὀλιγωθήσεται· ἐκ γονέων δικαίοις εὐφροσύνη· ἐλπὶς δὲ ἀσεβῶν ὄλεθρος. ὀχύρωμα ὁσίου, φόβος κυρίου· σωτηρία δὲ τοῖς ὀργιζομένοις κακά· δίκαιος ἐς τὸν αἰῶνα οὐκ ἐνδώσει· ἀσεβὴς δὲ οὐκ οἰκήσουσι γῆν· σῶμα δικαίου, ἀποστάξει φρόνιμον γλῶσσα δὲ ἀδίκου, ἐξολεῖται· χείλη αὐδρῶν δικαίων, ἀποστάξει χάριτας· σῶμα δὲ ἀσεβῶν ἀποστρέφεται.

Κεφ. ια. ιβ.

Ὑγρὸν δόλιος ἐσθίει μῦμα ἐνώπιον κυρίου στάθμιον δὲ δίκαιον

δεκτὸν αὐτῷ· ὃ ἐὰν ἀσέλθῃ ὕβρεις, ἐκεῖ δὲ ἀτιμία· σῶμα δὲ ταπεινῶν, μελετᾷ φρόνιμον· ἀφθαρσίᾳ δίκαιος, ἐλπὶς μετάμελον·

πρόχειρος

σης τὰ κακά. ὁ δὲ πεπαιδευμένος, φῶς ἴσαι. ὁ δὲ ἄφρων, δι-
κόνῳ χρύσαι. ὃς ἀρέσκεται ἐν φόβοισιν, ὅδος τοιμένῃ ἀνέ-
μους. ὁδὸν αὐτὸς διώξαι ὄρνια πετόμενα. ἀπέλιπε γὰρ ὁδοὺς
τῶν ἰαυτῶ ἀμπελῶνα. νῦς δ' ἀξονας τὸ ἰδίᾳ χωρίᾳ πεπλά-
νηται. σὺν πορεύου δ' ἐν ἀνύδρῳ ἀρήμᾳ. καὶ γλῶ σὺν σαγμέ-
νην ἐν διψώδεσι. σωάγει δ' χερσὶν ἀναρπίαν. γωνὴ ἄφρων καὶ
ἀρσάζαι, ἐνδυὴς φωμῶ γίναι. ἢ οὐκ ἐπίσταται αὐχύνας, ἐκάθι-
σεν ἐπὶ θύραις τῦ ἰαυτῆς οἴκου. ἐπὶ δίφρου ἐμφανῶς ἐν πλα-
τείαις. προσκαλυμένη τὺς παριόντας ὁδὸν ἰθὺς κατευθύνοντας
ἐν τοῖς ὁδοῖς αὐτῦ. ὃς ἴσαν ὑμῶν ἀφρονέστατος, ἐκκλινάτω πρός
με. καὶ τοῖς ἐνδείσι φρενῶν παρακελεύομαι λέγων. ἄρτων κρυ-
φίων ἥδιός ἄψασθε. καὶ ὕδατος κλοπῆς γλυκερῦ πίαι. ὁ δ' οὐκ
οἶδεν, ὅτι γηγενῆς παρ' αὐτῇ ὄλλυται, καὶ ἐν πέτανρον ἄδυ
σωαντᾷ. ἀλλὰ ἀποπήδησον μὴ χρονίσῃς ἐν τῷ τόπῳ αὐτῆς
μηδ' ἐπισήσῃς τὸ σὸν ὄμμα πρὸς αὐτήν. οὕτως γὰρ φεύξῃ
ὡς ὕδωρ ἀλλότριον. καὶ ὑπερβήσῃ ταμιὸν ἀλλότριον. ἀπὸ δ' ὕδα-
τος ἀλλοτρίᾳ ἀπόσχυ. καὶ ἀπὸ πηγῆς ἀλλοτρίας μὴ πίῃς. ἵνα πολ-
λὰν ζήσῃς χρόνον. προσθήσουσί σοι ζωὴν ἔτη ζωῆς.

Κεφάλαιον. ι. ι0.

Ὁς φῶς ὑφραίνῃ πατέρα. ὁ δ' ἄφρων λυπᾷ μη-
τέρ. οὐκ ὠφελήσουσι θησαυροὶ ἀνόμως δικαιοσύνη δ'
ῥύσεται ἐκ θανάτου. οὐ λιμοκτενήσῃ κ' ψυχὴ δικαίαν. ζωὴν δ' ἀ-
σεβῶν ἀναρίψει πενία ἀνδρὸς ταπεινοῖ. χεῖρες δ' ἀνδρείων πλη-
τίζουσιν. ὁ δὲ πεπαιδευμένος φῶς ἴσαι. τῷ δ' ἄφρονι διακόνῳ
χρύσει. διεσώθη ἀπὸ καύματος, ὁ δὲ νοήμων. ἀνομόφθορος δ'
γίνεται ἐν ἀμήτῳ, ὁ δὲ παράνομος ὀλεθρία κυρίᾳ ἐπὶ κεφαλῇ
δικαίᾳ. σόμα δ' ἀσεβῶν καλυπῇ πένθος ἀώρου. μνήμη δικαίαν
μετ' ἐγκωμίων. ὄνομα δ' ἀσεβὲς σβεννῦ. φῶς καρδίᾳ δεξι-
ὰν λάς. ὁ δ' ἄσοφος χείλεσι, σκηλιάζων ὕβρισκιλιθήσεται δὲ
τορδύσαι ἁπλῶς, τορδύσαι πεπαιδεύως. ὁ δ' ὀλοφύρων

θεμελιε τῆς γῆς, ἤμην παρ' αὐτῷ ἁρμοζουσα. ἐγω ἤμην ἡ προσεχαρην. καθ' ἡμέραν δὲ εὐφραινόμην ἐν προσώπῳ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ. ὅτε ἐναυφραίνετο τῇ οἰκουμένῃ σωτελείας, καὶ ἐναυφραίνετο ἐν ἱοῖς ἀνθρώποις. Νῦν οὖν υἱὲ ἄκουέ μου· καὶ μακάριοι οἱ ὁδούς μου φυλάξουσιν. ἀκούσατε σοφίαν, καὶ σοφίσθητε· καὶ μὴ ἀποφραγῆτε. μακάριος ἀνὴρ ὃς ἐισακούσεταί μου, καὶ ἀνθρωπος ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς τηρήσει· ἀγρυπνῶν ἐπ' ἐμοῖς θύραις σὺν παντὸς· τηρῶν σταθμὸς ἐμῶν ἐσόδων· αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἑτοιμασθήσεται θέλησις παρὰ κυρίου· οἱ δὲ ἁμαρτάνοντες ἐις ἐμὲ ἀσεβήσουσιν ἐις τὰς ἑαυτῶν ψυχάς· καὶ οἱ μισοῦντές με ἀγαπῶσι θάνατον.

Κεφάλαιον. θ. 9.

Σοφία ὠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον· καὶ ὑπύρθησε στύλους ἑπτά. ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα· κὴ ἐκέρασεν ἐις κρατῆρα, καὶ ἑαυτῆς οἶνον· καὶ ἡτοίμασε τράπεζαν. ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς παῖδας· μετὰ ὑψηλῆς κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα λέγουσα· ὃς ἐστιν ὑμῶν ἄφρων ἐκκλινάτω πρός με· καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν· ἔλθετε φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον· καὶ πίετε οἶνον, ὃν κεκέρασα ὑμῖν· ἀπολίπετε ἄφροσύνην καὶ ζήσεσθε· καὶ ἐπορεύθητε ἐν φρονήσει ἵνα διώσητε· κὴ καθορθώσατε σύνεσιν ἐν γνώσει. ὁ παιδεύων κακοὺς λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν. ἐλέγχων δὲ ἐν ἀσεβεῖ, μωμήσεται ἑαυτόν. οἱ δὲ ἔλεγχοι τοῦ ἀσεβοῦς, μώλωπες αὐτῷ· μὴ οὖν ἔλεγχε κακούς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε· ἔλεγχε σοφόν, καὶ ἀγαπήσει σε. δίδου σοφῷ ἀφορμὴν καὶ σοφώτερος ἔσται· γνώρισε δίκαιον, καὶ προσθήσει τὸ δίκαιον. ἀρχὴ σοφίας, φόβος κυρίου· καὶ βουλὴ ἁγίων σύνεσις· καὶ ἡ γνῶσις νόμου, διανοίαι εἰσὶν ἀγαθῆς· πρὸ γὰρ τοῦ τρόπου πολὺν χρόνον, καὶ προστιθέσθαι θέλει, ζωῆς σου· καὶ ἐὰν σοφὸς γένῃ αὐτῷ σοφὸς ἔσῃ καὶ τοῖς πλησίον σου· ἐὰν δὲ κακὸς ἀποβῇς, μόνος αὐτῷ

μὲν δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τῆς σώματός μου· ἐν δὲ
ταμείοις σκολιὸν, οὐ δὲ συγγαλᾶς πάντα ἐναντίον τῆς συνέ-
σεως, καὶ ὀρθὰ τοῖς νοήμοσιν γνῶσιν. λάβετε παιδείαν καὶ μὴ
ἀργύριον· καὶ γνῶσιν ὑπὲρ χρυσίον δεδοκιμασμένον. ἀντερᾷ
γὰρ σοφία λίθου πο-
λυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἀξίων αὐτῆς ἐστιν. ἐγὼ ἡ σοφία κα-
τεσκήνωσα βουλήν, καὶ γνῶσιν καὶ ἐννοίαν, ἐγὼ ἐπεκαλεσά-
μην· φόβος κυρίου μισεῖ ἀδικίαν. ὕβριν τε καὶ ὑπερηφανίαν, καὶ
ὁδοὺς πονηρῶν· μεμίσηκα ἐγὼ διεστραμμένας ὁδοὺς κακῶν
καὶ βουλή, καὶ ἀσφάλεια· ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. δι' ἐμοῦ
βασιλεῖς βασιλεύουσι· καὶ οἱ δυνάσται γράφουσι δικαιοσύνην.
δι' ἐμοῦ μεγιστᾶνες μεγαλύνονται. καὶ τύραννοι δι' ἐμοῦ κρατοῦ
σι γῆς· ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ· οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὑ
ρήσουσι χάριν πλοῦτος καὶ δόξα ἐμοὶ ὑπάρχει καὶ κ[ῆ]σις πολ
λῶν, καὶ δικαιοσύνη. βέλτιον ἐμὲ καρπίζεσθαι, ὑπὲρ χρυσίον,
καὶ λίθον τίμιον τὰ δὲ ἐμὰ γενήματα, κρεῖσσον ἀργυρίου ἐκλε
κτοῦ. ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης περιπατῶ· καὶ ἐν μέσῳ τρίβων ἀλη
θείας ἀναστρέφομαι. ἵνα μερίσω τοῖς ἐμὲ ἀγαπῶσιν ὕπαρξιν· καὶ
τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν, ἐμπλήσω ἀγαθῶν. ἐὰν ἀναπέλω σοῦ τὸ
τὰ καθ' ἡμέραν γινόμενα. μνημονεύσω τὰ ἐξ αἰῶνος ἀριθμή-
σασα. Κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ. πρὸ
τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με ἐν ἀρχῇ· πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι
καὶ πρὸ τοῦ τὰς ἀβύσσους ποιῆσαι. πρὸ τοῦ προελθεῖν τὰς πη-
γὰς
τῶν ὑδάτων, πρὸ τοῦ ὄρη ἑδρασθῆναι, πρὸ δὲ πάντων τῶν βου
νῶν, γεννᾷ με, κύριος ἐποίησε χώρας καὶ ἀοικήτους, καὶ ἄκρα
οἰκουμένης ὑπ' οὐρανὸν ἡνίκα ἡτοίμαζε τὸν οὐρανὸν συμπα-
ρήμην αὐτῷ, ὅτε ἀφώριζε τὸν ἑαυτοῦ θρόνον ὑπ' αὐέμων, ἡνίκα
ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ ἄνω νέφη, καὶ ὡς ἀσφαλᾶς ἐπίθετο πηγὰς τῆς
ὑπ' οὐρανὸν, ἐν τῷ εὐθύνειν τῇ θαλάσσῃ ἀκριβασμὸν αὐτοῦ, καὶ
ὕδατα οὐ παρελεύσεται σύματος αὐτοῦ, καὶ ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ

δίας, ἀλλ' ἱερομένη δὲ ἦσι καὶ ἄσωτος, ἣν οἰκῷ δὲ ἡ ἡσυχά
ζουσιν οἱ πόδες αὐτῆς χρόνον γάρ τινα ἔξω ῥίμβεται, χρόνον δ'
ἂν πλατάνιστος περὶ πᾶσαν γωνίαν ἐνιμβεύσῃ, εἶτα ἐπιλαβομένη
ἐφίλησεν αὐτὴν, αὐτὰρ ἡ προσώπῳ προσέπεσεν αὐτῇ, θυσίας
ἀρίστης μοι ἐστί, σύμμορον ἀποδίδωμι τὰς δυσχαίμους, ἵνεκα
τούτου ἐξῆλθον ἐς σωτάτησιν ὁδὸν, ἐσθῆτα δ' ὃν προσώπων ἐμ
φανέα σε, κλρίαις τίτασα τῶν κλινέων μου, ἀμφιτάποις δ' ἐστρω
σα δοῖς ἀπ' αὐλοπῆς. δι' ἐρέβεννα τῶν κρίτων μου κρόκα. ἐν δὲ
οἴκου μου κοιναμώμφ. ἐλθὲ καὶ ἀποπλαύσωμεν φιλίας ἕως ὄρ
θρου. δεῦρο καὶ ἐγκυλινδώμεθα ἕρωτι. ἡ γὰρ παρίσην ὁ οὐνήρ μου
ἐν οἴκῳ πιπόρδυται ὅδ' ὁν μακράν. ἔνδεσμον ἀργυρίου λαβὼν
ἐν χερσὶν αὐτοῦ. δι' ἡμερῶν πολλῶν ἐπανήξει ἐς τὸ οἶκον αὖθ'
ἁπεπλάνησε δὲ αὐτὸν πολλὴ ὁμιλία. βρόχοις τε δοῖς ἀπὸ χει
λέων ἐξώκελλον αὐτόν. ὅδε ἐπηκολούθησεν αὐτῇ κιφωθείς.
ὅσπερ δὲ βοῦς ἐπὶ σφαγὴν ἄγεται. καὶ ὅσπερ κύων δεσμοὺς
εἰ ὡς ἔλαφος ὀξυβόλῳ πεπληγὼς ἐς τὸ ἧπαρ. ποδοῦν δὲ, ὃς
περ ὄρνεον ἐς παγίδα. οὐκ οἶδε, ὅτι περὶ ψυχῆς βίζει. Νῦν οὖν
μοι, ἄκουε μου καὶ πρόσεχε ῥήμασι σώματός μου. μὴ ἐκκλινάν
τω ἐς τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἡ καρδία σου, καὶ μὴ πλανηθῇς ἐν ἀτα
ποῖς αὐτῆς. πολλοὺς γὰρ ἔρωτας, κατεβλήκε, καὶ ἀναρίθμη
τοί εἰσιν οὓς πεφόνευκεν ὁδοὶ ἅδου, ὁ οἶκος αὐτῆ κατάγουσα
ἐς ταμίεια τοῦ θανάτου. Κεφ. η. ς.

Ἰὸ σὺ τὴν σοφίαν κύρυξον, ἵνα φρόνησίς σοι ὑπακουσ
σῇ. ἐπὶ γὰρ τῶν ὑψηλῶν ἄκρων ἐστὶν. αὐτὰ μίσσου δὲ
τῶν τριβῶν ἕστηκε. παρὰ γὰρ πύλας φωνασῶν παρὰ
θύρῃσιν ἐν ᾗ εἰσόδοις ὕμνέττου. ὑμᾶς ὦ ἄνθρωποι παρακαλῶ. καὶ
προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν ἡοῖς ἀνθρώποις νοήσατε ἄκακοι πανουρ
γίαν, οἱ δ' ἀπαίδευτοι, ἐνθεῖτε καρδίαν. ἐσακούσατέ μου σύμνα
γὰρ ὀρθὰ. καὶ ἀνοίσω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. ὅτι ἀληθείαν μελετή
σει ὁ λάρυγξ μου. βδελυγμίαν δ' ἐναντίον ἐμῶν χειλῶν ψευδῆ.

δ'ίαι. τῆ σῇ φυλαξάτω σε ἀπὸ γυναικὸς ὑπάνδρου. μὴ ἀπὸ δὲ ἀβολῆς γλώσσης ἀλλοτρίας. μὴ μὲν σε νικήσῃ κάλλους ἐπιθυμία μηδὲ ἀχρὶ ὀφθαλμοῖς σοῖς ὀφθαλμοῖς. μηδὲ σωαρπαθῆς ἀπὸ τῶν αὐτῆς βλεφάρων. μὴ γὰρ πόρνης, ὅση καὶ ἑνὸς ἄρτου γυνὴ ἢ ἀνδρῶν ἡμίας ψυχὰς ἀχρεοῖ. ἀποδήσῃ πῦρ ἐν κόλπῳ τὰ δὲ ἱμάτια ἢ κατακαύσῃ; ἢ περιπατήσει ἐπὶ ἀνθράκων πυρὸς ἓν δὲ πόδας ἢ κατακαύσῃ; οὕτως ὁ εἰσελθὼν πρὸς γυναῖκα ὑπάνδρον, οὐκ ἀθωωθήσεται. οὐ δὲ πᾶς ὁ ἁπτόμενος αὐτῆς οὐ θαυμασόν. ἐὰν ἀλλ' ἢ πλὴν κλέπτων. κλέπτει γὰρ ἵνα ἐμπλήσῃ ψυχὴν πεινῶσαν. ἐὰν ἢ ἁλῷ ἀποτίσει ἑπταπλασίαν. καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα οἴκου δώσει. ξύσεται ἑαυτόν. ὁ δὲ μοιχὸς, δι' ἔνδειαν φρενῶν, ἀπώλεσαν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ πειρατεύει. ὀδύνας τε καὶ ἀτιμίας ὑποφέρει. τότε ὄνειδος αὐτῷ, οὐκ ἐξαλειφθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. μεσὸς γὰρ ζήλου θυμὸς ἀνδρὸς αὐτῆς. οὐ φείσεται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως. οὐκ ἀντάλλαξαι οὐδ' ἐνὸς λύτρου ἐχθρὸν. οὐ δὲ μὴ σχολυθῇ πολλῶν δώρων.

Κεφάλαιον. ζ. ζ.

Ε φύλαττε ἐμοὺς λόγους. τὰς δὲ ἐμὰς ἐντολὰς κρύφον παρὰ σεαυτῷ. ἡ τίμα ἐν κύριον καὶ ἰσχύσεις. πλοῦ δὲ αὐτῷ, μὴ φοβοῦ ἄλλον. φύλαξον ἐμὰς ἐντολὰς, καὶ βιώσεις. ὡς δὲ ἐμοὺς λόγους, ὡσεὶ κόρας ὀμμάτων περίθου αὐχένι σοῖς ἀκροῦλοις. ἐπίγραψον δὲ ἐπὶ πλάκος τῆς καρδίας σου. εἶπον τῇ σοφίᾳ τῇ ἀδελφῇ μου ἐστίν. τὴν δὲ φρόνησιν, γνώριμον περιποιήσαι αὐτῇ. ἵνα τηρήσῃ ἀπὸ γυναικὸς ἀλλοτρίας καὶ πονηρᾶς. ἐὰν σε λόγοις τοῖς πρὸς χάριν ἐμβαλλῃ ἀπὸ περιβόλου ἐκ δὲ οἴκου αὐτῆς ἐς τὰς πλατείας παρακύψῃ σε ὃν ἂν ἴδῃ ἀφρόνων τέκνων. νεανίαν ἐνδεᾶ φρενῶν, παραπορευόμενον ἐν γωνίᾳ, ἐν διόδοις οἴκου αὐτῆς. καὶ λαλοῦντα ἐν σκότῃ ἑσπερινῇ. ἡνίκα ἂν ἡσυχία νυκτὸς ἢ καὶ γνοφώδης ἡ καὶ γυνὴ συναντᾷ αὐτῷ εἶδος ἔχουσα πορνικὸν ἢ πειρίνουν ἐξηπατημένη καρ

ἐκ πάγίδος. ἴδοι πρὸς τὸν μύρμηκα ὦ ὀκνηρὲ, καὶ ζήλωσον τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ. καὶ γενοῦ ἐκείνου σοφώτερος. ἐκεῖνος γὰρ γεωργὸς μὴ ὑπάρχοντος, μηδὲ τὸν ἀναγκάζοντα ἔχων μηδὲ ὑπὸ δεσπότην ὤν, ἑτοιμάζεται θέρους τὴν τροφήν. πολλὴν τε ἐν ταῖς ἀμητοῖς ποιεῖται τὴν παράθεσιν. ἢ προβούθηλος πρὸς τὴν μίλισσαν. καὶ μαθὲ ὡς ὀργάζεις ἐν τῇ τὴν τε ὀργάσιμον ὡς σεμνὴν ποιεῖται. ἓς τοὺς πόνους, βασιλῆς τε καὶ ἰδιῶται πρὸς ὑγίειαν προσφέρονται. ποθεινὴ δὲ ἐν πᾶσι καὶ ἐπίδοξος. καὶ περ οὖσα τῇ φώμῃ ἀθεώνητος. τὴν Φρίαν ἀμύθασα. προύχθη. ἴσως τινος ὀκνηρὸν κατάκλασα. ποτὲ δὲ ἐξ ὕπνου ἐγερθήσῃ. ὀλίγον μὲν ὑπνοῖς. ὀλίγον δὲ κάθησαι. μικρὸν δὲ νυστάζεις. ὀλίγον δὲ ἐναγκαλίζῃ χερσὶ, σήθι. εἶτ' ἐμπαραχίνθαι θι ἔοικε κακὸς ὁδοιπόρος ἢ πονία. καὶ ἢ δὲ ἐνδεια ὥσπερ ἀγαθὸς ἁρμενὺς. ἰὼν δὲ ἄοκνος ἧς, ἥξει ὥσπερ πηγὴ ὁ ἀμητὸς σου. ἦλθε ἐνδεια, ὥσπερ κακὸς ἁρμενὺς ἀπαντμολήσει. Ἀνὴρ ἄφρων καὶ παράνομος, πορεύσεται ὁδοὺς ἐκ ἀγαθοῦς. ὁδὸν αὐτοῦ ἐννοῦμαι ὀφθαλμῷ. σημαίνει δὲ ποδί. διδάσκει δὲ νοῦμασι διακτύλων. διεγραμμένη δὲ καρδία τεκταίνεται κακά. ἐν παντὶ καιρῷ ὁ βιῶτος, ταραχὰς συνίστησι πολλὰς. σχετλιάζει ἐξαπίνης, ἤρχου δὲ ἀπώλεια αὐτῷ. διακοπὴ καὶ σωτηρίη ἀνίαις. δὲ χαίρει πᾶσιν οἷς μισεῖ ὁ κύριος. σωρίζεσθαι δὲ σχὰ καθαρσίων ψυχῆς. ὀφθαλμοὺς ὑβριστοῦ, γλῶσσα ἀδίκους. χεῖρας ἐκχέουσα αἷμα δίκαιον. καὶ καρδία τεκταίνουσα λογισμὸς κακοὺς. καὶ πόδες ἐπισπεύδοντες κακοῦσθαι ἐξολοθρεύθηναι ἐκκλίνει ψευδῆ μάρτυς ἀδίκους. καὶ ἐπὶ πίμπρησι κρίσεις, ἀνὰ μέσον ἀδελφῶν. Υἱὲ φύλαττε νόμους πατρός σου. καὶ μὴ ἀπόδοσῃ θεσμοὺς μητρός σου. ἄφαψαι δὲ αὐτοὺς ἐπὶ σῇ ψυχῇ σχεδὸν παντός. καὶ ἐγκολόισαι περὶ σῷ βραχίονι. ὑνίκα ἂν πεζεύσῃς, ἐπάγου αὐτοῖς καὶ μετὰ σοῦ ἔσο. ὡς δ' ἂν καθεύδῃς, φυλακίτασον. ἵνα ἐγερόμενο συλλαλῇ σοι. ὅτι λύχνος ἐντολὴ νόμος, καὶ φῶς. καὶ ὁδὸς ζωῆς, ἔλεγχος, καὶ παι-

μακρὰν ποιήσῃς ἀπ' αὐτῆς, σῴζου ὁδὸν, μὴ ἐγγίσῃς πρὸς θύραις οἴκων αὐτῆς, ἵνα μὴ πρόῃ ἄλλοις ζωήν σου, καὶ σὸν βίον ἀνελεήμοσιν, ἵνα μὴ πλησθῶσιν ἀλλότριοι σῆς ἰσχύος, οἱ δὲ πόνοι σὺ εἰς οἶκους ἀλλοτρίους εἰσέλθωσι, καὶ μεταμεληθῇς ἐπ' ἐσχάτων σου, ὅταν συντελέσωσι σάρκες σώματός σου, καὶ ὀδύνῃς πικρὰ μίσησθε παιδείαν, καὶ ἐλέγχους ἐξεκλίνετε ἡ καρδία μου, καὶ οὐκ ἤκουον φωνῆς παιδεύοντός με, καὶ διδάσκοντός με. ὦ ὡς παρέβαλον τὰ ὦτα μου, παρ' ὀλίγον ἐγενόμην ἐν παντὶ κακῷ ἐν μέσῳ ἐκκλησίας, καὶ συναγωγῆς. Πίε πίνε ὕδατα ἀπὸ σῶν ἀγγείων, καὶ ἀπὸ σῶν φρεάτων πηγῆς, ὑπερεκχεέσθω σοι τὰ ὕδατα ἐκ σῆς πηγῆς, εἰς δὲ σὰς πλατείας σχισθησθήτω τὰ σὰ ὕδατα, ἔσω σοι μόνῳ ὑπάρχοντα, καὶ μηδεὶς ἀλλότριος μεταχέτω σοι, ἡ πηγή σου τὸ ὕδωρ σου, ἔσω σοι ἰδία, καὶ σωθυφραίνῃ μετὰ γυναικὸς τῆς ἐκ νεότητός σου, ἐλαφος φιλίας, καὶ πῶλος σῶν χαρίτων ὁμιλάτω σοι, ἡ δὲ ἰδία ἡγκίδα σου, καὶ σωίσω σοι ἐν παντὶ καιρῷ, ἐν τῇ τούτης φιλίᾳ συμπεριφερόμενοι, πολλοὶ ἔσῃ, μὴ πολὺς ἴδῃ πρὸς ἀλλοτρίους, μηδὲ σωίσχυε ἀγκάλαις τοῦς μὴ ἰδίας, ἐνάπιον γὰρ ἔσι τῶν θεῶν ὀφθαλμῶν, ὁδοὶ ἀνδρός, εἰς δὲ πάσας τὰς βοηθείας αὐτοῦ, σκοπεύει, παρανομίαι ἄνδρα ἁρπάσουσι, σφοῦς δὲ τῶν ἑαυτοῦ ἁμαρτιῶν ἕκαστος σφίγγεται, ὅδος τελευτᾶ μετὰ ἀπαιδευσίαν, ἐκ δὲ πλήθους τῆς ἑαυτοῦ βιότητος ἐξερρίφη, καὶ ἀπώλετο σῴφροσύνῃ.

Κεφάλαιον. ς. ζ.

Ε ἐὰν ἐπιθύσῃ σὸν φίλον παραδώσῃς σῷ χάρᾳ ἐχθρᾷ. παγὶς γὰρ ἰσχυρὰ ἀνδρὶ τὰ ἴδια χείλη. καὶ ἁλίσκεται χείλεσιν ἰδίοις σόμασι. παίδ ἡ, ἃ ἐγὼ σοὶ ἐντέλλομαι καὶ σώσῃς, ἵνα εἰς χάρας κακῶν σῷ σὸν φίλον, ἴδε μοι ἐκλυόμενος· παροξυνῶ δὲ καὶ ἐν φίλου σου ὀνύχῃσα, μὴ δῶς ὕπνον σοῖς ὄμμασι, μὴ δὲ ἐπιστάξῃς σοῖς ἐλαφροῖς, ἵνα σώσῃ σαυτὸν δορκὰς ἐκ χειρὸς, καὶ σαυτὸν ὄρνεον

ἐπέλθῃς· μηδὲ ζηλώσῃς ὁδοὺς παρανόμων, ἵν' ὦσιν τόποι τραφῶσι πεφυτευσασι, μὴ ἐπέλθῃς ἐκεῖ· ἔκκλινον ἀπ' αὐτῶν καὶ παράλλαξον, οὐ γὰρ μὴ ὑπνώσωσιν, ἐὰν μοι κακοποιήσωσι, ἀφῄρηται ὁ ὕπνος ἀπ' αὐτῶν καὶ οὐ χαιμῶνται· οἶδε γὰρ σιτοῦνται, σῖτα ἀσεβείας, οἶνον δὲ παρανόμων μεθύσκονται· αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν δικαίων, ὁμοίως φασὶ λάμπουσι· πορεύονται καὶ φαίνουσιν ἕως ἂν καθαρθῶσι ἡ ἡμέρα· αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν ἀσεβῶν σκοτειναί· οὐκ οἶδασι πῶς προσκόπτουσιν, υἱέ, ἐμῇ ῥήσει πρόσεχε, οἷς δὲ ἐμοῖς λόγοις παράβαλλε σὸν οὖς· ὅπως μὴ ἐκλίπωσί σε αἱ πηγαί σου, φύλασσε αὐτὰς ἐν τῇ καρδίᾳ, ζωὴ γάρ ἐστι, πᾶσι τοῖς εὑρίσκουσιν αὐτὰς, καὶ πάσῃ τῇ σαρκὶ αὐτῶν ἴασις, πάσῃ φυλακῇ τήρει σὴν καρδίαν· ἐκ δὲ σοῦ ἐξοδοι ζωῆς, περίελε σὺ αὐτὸ σκολιὸν σόμα, καὶ ἄδικα χείλη, μακρὰν ἀπὸ σοῦ ἄπωσαι, οἱ ὀφθαλμοί σου, ὀρθὰ βλεπέτωσαν, τὰ δὲ βλέφαρά σου νευέτω δίκαια, ὀρθὰς τροχιὰς ποίει σοῖς ποσὶ, καὶ τὰς ὁδοὺς σου κατεύθυνε, μὴ ἐκκλίνῃς ἐς τὰ δεξιὰ, μηδὲ ἐς τὰ ἀριστερά, ἀπόστρεφον δὲ σὸν πόδα ἀπὸ ὁδοῦ κακῆς, ὁδοὺς γὰρ τὰς ἐκ δεξιῶν, οἶδεν ὁ θεὸς, διεστραμμένας δέ ἐστιν, αἱ ἐξ ἀριστερῶν, αὐτὸς δ' ὀρθὰς ποιήσει τὰς τροχιάς σου, τὰς δὲ πορείας σου, ἐν εἰρήνῃ προ

ἥξει. Κεφάλαιον. ι. γ.

Ε, ἐμῇ σοφίᾳ πρόσεχε, ἐμοῖς δὲ λόγοις, παράβαλλε σὸν οὖς, ἵνα φυλαξῇς ἔννοιαν ἀγαθήν, ἀΐδησιν δὲ ἐμὴν χείλεσιν ἐντέλλομαί σοι, μὴ πρόσεχε φαύλῃ γυναικί, μέλι γὰρ ἀπορρέουσι ἀπὸ χειλέων γυναικὸς πόρνης, καὶ πρὸς καιρὸν λιπαίνει σὸν φάρυγγα, ὕστερον μέν σε πικρότερον χολῆς εὑρήσεις καὶ ἠκονημένον μάλλον μαχαίρας δισσόμυτης· τῆς γὰρ ἀφροσύνης οἱ πόδες, κατάγουσι θύραις χαμεύνης αὐτῆς μετὰ θανάτου εἰς ἅδου, τὰ δὲ ἴχνη αὐτῆς οὐκ ὁράδιται, ὁδοὺς γὰρ ζωῆς οὐκ ἐπέρχεται σφαλεραὶ γὰρ αἱ τροχιαὶ αὐτῆς, καὶ οὐκ ἔγνωσται, νῦν δέ μοι ἀκουε μου, καὶ μὴ ἀκύρους ποιήσῃς ἐμοὺς λόγους,

κύριον ὁ θεός σου ἐξ ὅλης καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. 28 εἶπεν δὲ αὐτῷ· ὀρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποίει καὶ ζήσῃ. 29 ὁ δὲ θέλων δικαιῶσαι ἑαυτὸν εἶπεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν· καὶ τίς ἐστίν μου πλησίον; 30 ὑπολαβὼν ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ εἰς Ἰεριχώ, καὶ λῃσταῖς περιέπεσεν, οἳ καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν καὶ πληγὰς ἐπιθέντες ἀπῆλθον ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα. 31 κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεύς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἀντιπαρῆλθεν. 32 ὁμοίως δὲ καὶ Λευίτης γενόμενος κατὰ τὸν τόπον ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ἀντιπαρῆλθεν. 33 Σαμαρίτης δέ τις ὁδεύων ἦλθεν κατ' αὐτὸν καὶ ἰδὼν ἐσπλαγχνίσθη, 34 καὶ προσελθὼν κατέδησεν τὰ τραύματα αὐτοῦ ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον, ἐπιβιβάσας δὲ αὐτὸν τὸ ἴδιον κτῆνος ἤγαγεν εἰς πανδοχεῖον καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ. 35 καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκεν τῷ πανδοχεῖ καὶ εἶπεν· ἐπιμελήθητι αὐτοῦ, καὶ ὅ τι ἂν προσδαπανήσῃς ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι. 36 τίς τούτων τῶν τριῶν δοκεῖ σοι πλησίον γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς λῃστάς; 37 ὁ δὲ εἶπεν· ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· πορεύου καὶ σὺ ποίει ὁμοίως.

38 ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι αὐτοὺς αὐτὸς εἰσῆλθεν εἰς κώμην τινά· γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτόν. 39 καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἥτις καὶ παρακαθεσθεῖσα πρὸς τοὺς πόδας τοῦ κυρίου ἤκουεν τὸν λόγον αὐτοῦ. 40 ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπεν· κύριε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπεν διακονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται. 41 ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ κύριος· Μάρθα Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ θορυβάζῃ περὶ πολλά· 42 ὀλίγων δέ ἐστιν χρεία ἢ ἑνός· Μαρία γὰρ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται αὐτῆς.

11 1 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ τινὶ προσευχόμενον, ὡς ἐπαύσατο, εἶπέν τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν· κύριε, δίδαξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι, καθὼς καὶ Ἰωάννης ἐδίδαξεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ. 2 εἶπεν δὲ αὐτοῖς· ὅταν προσεύχησθε, λέγετε· πάτερ, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· 3 τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δίδου ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν· 4 καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφίομεν παντὶ ὀφείλοντι ἡμῖν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν. 5 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· τίς ἐξ ὑμῶν ἕξει φίλον καὶ πορεύσεται πρὸς αὐτὸν μεσονυκτίου καὶ εἴπῃ αὐτῷ· φίλε, χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτους, 6 ἐπειδὴ φίλος μου παρεγένετο ἐξ ὁδοῦ πρός με καὶ οὐκ ἔχω ὃ παραθήσω αὐτῷ; 7 κἀκεῖνος ἔσωθεν ἀποκριθεὶς εἴπῃ· μή μοι κόπους πάρεχε· ἤδη ἡ θύρα κέκλεισται καὶ τὰ παιδία μου μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν κοίτην εἰσίν· οὐ δύναμαι ἀναστὰς δοῦναί σοι; 8 λέγω ὑμῖν, εἰ καὶ οὐ δώσει αὐτῷ ἀναστὰς διὰ τὸ εἶναι φίλον αὐτοῦ, διά γε τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ ἐγερθεὶς δώσει αὐτῷ ὅσων χρῄζει. 9 κἀγὼ ὑμῖν λέγω· αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν, ζητεῖτε καὶ εὑρήσετε, κρούετε καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν· 10 πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται. 11 τίνα δὲ ἐξ ὑμῶν τὸν πατέρα αἰτήσει ὁ υἱὸς ἰχθύν, καὶ ἀντὶ ἰχθύος ὄφιν αὐτῷ ἐπιδώσει; 12 ἢ καὶ αἰτήσει ᾠόν, ἐπιδώσει αὐτῷ σκορπίον; 13 εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὑπάρχοντες οἴδατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ ὁ ἐξ οὐρανοῦ δώσει πνεῦμα ἅγιον τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν;

14 καὶ ἦν ἐκβάλλων δαιμόνιον καὶ αὐτὸ ἦν κωφόν· ἐγένετο δὲ τοῦ δαιμονίου ἐξελθόντος ἐλάλησεν ὁ κωφός, καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι. 15 τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον· ἐν Βεελζεβοὺλ τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια· 16 ἕτεροι δὲ πειράζοντες σημεῖον παρ' αὐτοῦ ἐζήτουν ἐξ οὐρανοῦ. 17 αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὰ διανοήματα εἶπεν αὐτοῖς· πᾶσα βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν διαμερισθεῖσα ἐρημοῦται, καὶ οἶκος ἐπὶ οἶκον πίπτει. 18 εἰ δὲ καὶ ὁ σατανᾶς ἐφ' ἑαυτὸν διεμερίσθη, πῶς σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ; ὅτι λέγετε ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλειν με τὰ δαιμόνια. 19 εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσιν; διὰ τοῦτο αὐτοὶ κριταὶ ὑμῶν ἔσονται. 20 εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. 21 ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθωπλισμένος φυλάσσῃ τὴν ἑαυτοῦ αὐλήν, ἐν εἰρήνῃ ἐστὶν τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ· 22 ἐπὰν δὲ ἰσχυρότερος αὐτοῦ ἐπελθὼν νικήσῃ αὐτόν, τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ αἴρει ἐφ' ᾗ ἐπεποίθει καὶ τὰ σκῦλα αὐτοῦ διαδίδωσιν. 23 ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ ἐστιν, καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ σκορπίζει. 24 ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων ζητοῦν ἀνάπαυσιν καὶ μὴ εὑρίσκον λέγει· ὑποστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου ὅθεν ἐξῆλθον· 25 καὶ ἐλθὸν εὑρίσκει σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον. 26 τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χείρονα τῶν πρώτων. 27 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα ἐπάρασά τις φωνὴν γυνὴ ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν αὐτῷ· μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. 28 αὐτὸς δὲ εἶπεν· μενοῦνγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ φυλάσσοντες.

29 τῶν δὲ ὄχλων ἐπαθροιζομένων ἤρξατο λέγειν· ἡ γενεὰ αὕτη γενεὰ πονηρά ἐστιν· σημεῖον ζητεῖ, καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου. 30 καθὼς γὰρ ἐγένετο Ἰωνᾶς τοῖς Νινευίταις σημεῖον, οὕτως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τῇ γενεᾷ ταύτῃ. 31 βασίλισσα νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινεῖ αὐτούς, ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολομῶνος, καὶ ἰδοὺ πλεῖον Σολομῶνος ὧδε. 32 ἄνδρες Νινευῖται ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινοῦσιν αὐτήν, ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ, καὶ ἰδοὺ πλεῖον Ἰωνᾶ ὧδε.

33 οὐδεὶς λύχνον ἅψας εἰς κρύπτην τίθησιν οὐδὲ ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι τὸ φῶς βλέπωσιν. 34 ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός σου· ὅταν ὁ ὀφθαλμός σου ἁπλοῦς ᾖ, καὶ ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινόν ἐστιν· ὅταν δὲ πονηρὸς ᾖ, καὶ τὸ σῶμά σου σκοτεινόν. 35 σκόπει οὖν μὴ τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστίν. 36 εἰ οὖν τὸ σῶμά σου ὅλον φωτεινόν, μὴ ἔχον τι μέρος σκοτεινόν, ἔσται φωτεινὸν ὅλον, ὡς ὅταν ὁ λύχνος τῇ ἀστραπῇ φωτίζῃ σε.

37 ἐν δὲ τῷ λαλῆσαι παρακαλεῖ αὐτὸν Φαρισαῖος ὅπως ἀριστήσῃ παρ' αὐτῷ· εἰσελθὼν δὲ ἀνέπεσεν. 38 ὁ δὲ Φαρισαῖος ἰδὼν ἐθαύμασεν ὅτι οὐ πρῶτον ἐβαπτίσθη πρὸ τοῦ ἀρίστου. 39 εἶπεν δὲ ὁ κύριος πρὸς αὐτόν· νῦν ὑμεῖς οἱ Φαρισαῖοι τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πίνακος καθαρίζετε, τὸ δὲ ἔσωθεν ὑμῶν γέμει ἁρπαγῆς καὶ πονηρίας. 40 ἄφρονες, οὐχ ὁ ποιήσας τὸ ἔξωθεν καὶ τὸ ἔσωθεν ἐποίησεν; 41 πλὴν τὰ ἐνόντα δότε ἐλεημοσύνην, καὶ ἰδοὺ πάντα καθαρὰ ὑμῖν ἐστιν. 42 ἀλλὰ οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ πήγανον καὶ πᾶν λάχανον, καὶ παρέρχεσθε τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ· ταῦτα δὲ ἔδει ποιῆσαι κἀκεῖνα μὴ παρεῖναι. 43 οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθεδρίαν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς. 44 οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι ἐστὲ ὡς τὰ μνημεῖα τὰ ἄδηλα, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ περιπατοῦντες ἐπάνω οὐκ οἴδασιν.

45 ἀποκριθεὶς δέ τις τῶν νομικῶν λέγει αὐτῷ· διδάσκαλε, ταῦτα λέγων καὶ ἡμᾶς ὑβρίζεις. 46 ὁ δὲ εἶπεν· καὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς οὐαί, ὅτι φορτίζετε τοὺς ἀνθρώπους φορτία δυσβάστακτα, καὶ αὐτοὶ ἑνὶ τῶν δακτύλων ὑμῶν οὐ προσψαύετε τοῖς φορτίοις. 47 οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν, οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν ἀπέκτειναν αὐτούς. 48 ἄρα μάρτυρές ἐστε καὶ συνευδοκεῖτε τοῖς ἔργοις τῶν πατέρων ὑμῶν, ὅτι αὐτοὶ μὲν ἀπέκτειναν αὐτούς, ὑμεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε. 49 διὰ τοῦτο καὶ ἡ σοφία τοῦ θεοῦ εἶπεν· ἀποστελῶ εἰς αὐτοὺς προφήτας καὶ ἀποστόλους, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενοῦσιν καὶ διώξουσιν, 50 ἵνα ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα πάντων τῶν προφητῶν τὸ ἐκκεχυμένον ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, 51 ἀπὸ αἵματος Ἅβελ ἕως αἵματος Ζαχαρίου τοῦ ἀπολομένου μεταξὺ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου· ναί, λέγω ὑμῖν, ἐκζητηθήσεται ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης. 52 οὐαὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς, ὅτι ἤρατε τὴν κλεῖδα τῆς γνώσεως· αὐτοὶ οὐκ εἰσήλθατε καὶ τοὺς εἰσερχομένους ἐκωλύσατε.

53 κἀκεῖθεν ἐξελθόντος αὐτοῦ ἤρξαντο οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι δεινῶς ἐνέχειν καὶ ἀποστοματίζειν αὐτὸν περὶ πλειόνων, 54 ἐνεδρεύοντες αὐτὸν θηρεῦσαί τι ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ.

12 1 ἐν οἷς ἐπισυναχθεισῶν τῶν μυριάδων τοῦ ὄχλου ὥστε καταπατεῖν ἀλλήλους ἤρξατο πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ πρῶτον· προσέχετε ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων, ἥτις ἐστὶν ὑπόκρισις. 2 οὐδὲν δὲ συγκεκαλυμμένον ἐστὶν ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται καὶ κρυπτὸν ὃ οὐ γνωσθήσεται. 3 ἀνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἴπατε ἐν τῷ φωτὶ ἀκουσθήσεται, καὶ ὃ πρὸς τὸ οὖς ἐλαλήσατε ἐν τοῖς ταμείοις κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωμάτων. 4 λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου· μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεννόντων τὸ σῶμα καὶ μετὰ ταῦτα μὴ ἐχόντων περισσότερόν τι ποιῆσαι. 5 ὑποδείξω δὲ ὑμῖν τίνα φοβηθῆτε· φοβήθητε τὸν μετὰ τὸ ἀποκτεῖναι ἔχοντα ἐξουσίαν βαλεῖν εἰς τὴν γέενναν· ναί, λέγω ὑμῖν, τοῦτον φοβήθητε. 6 οὐχὶ πέντε στρουθία πωλοῦνται ἀσσαρίων δύο; καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἐπιλελησμένον ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. 7 ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἠριθμημέναι εἰσίν· μὴ οὖν φοβεῖσθε· πολλῶν στρουθίων διαφέρετε ὑμεῖς. 8 λέγω δὲ ὑμῖν· πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσει ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ· 9 ὁ δὲ ἀρνησάμενός με ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων ἀπαρνηθήσεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ. 10 καὶ πᾶς ὁ εἰπὼν λόγον εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀφεθήσεται αὐτῷ· τῷ δὲ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον βλασφημήσαντι οὐκ ἀφεθήσεται. 11 ὅταν δὲ εἰσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ τί ἀπολογήσησθε ἢ τί εἴπητε· 12 τὸ γὰρ πνεῦμα τὸ ἅγιον διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἃ δεῖ εἰπεῖν.

13 εἶπεν δέ τις ἐκ τοῦ ὄχλου αὐτῷ· διδάσκαλε, εἰπὲ τῷ ἀδελφῷ μου μερίσασθαι μετ' ἐμοῦ τὴν κληρονομίαν. 14 ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· ἄνθρωπε, τίς με κατέστησεν κριτὴν ἢ μεριστὴν ἐφ' ὑμᾶς; 15 εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς· ὁρᾶτε καὶ φυλάσσεσθε ἀπὸ πάσης πλεονεξίας, ὅτι οὐκ ἐν τῷ περισσεύειν τινὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἐστιν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ. 16 εἶπεν δὲ παραβολὴν πρὸς αὐτοὺς λέγων· ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα· 17 καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ λέγων· τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω μου τοὺς καρπούς; 18 καὶ εἶπεν· τοῦτο ποιήσω· καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας καὶ μείζονας οἰκοδομήσω, καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα τὰ γενήματα καὶ τὰ ἀγαθά μου, 19 καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου· ψυχή, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου. 20 εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ θεός· ἄφρον, ταύτῃ τῇ νυκτὶ τὴν ψυχήν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἡτοίμασας τίνι ἔσται; 21 οὕτως ὁ θησαυρίζων αὐτῷ καὶ μὴ εἰς θεὸν πλουτῶν.

22 εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν· μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ τί φάγητε μηδὲ τῷ σώματι τί ἐνδύσησθε· 23 ἡ γὰρ ψυχὴ πλεῖόν ἐστιν τῆς τροφῆς καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος. 24 κατανοήσατε τοὺς κόρακας ὅτι οὐ σπείρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν, οἷς οὐκ ἔστιν ταμεῖον οὐδὲ ἀποθήκη, καὶ ὁ θεὸς τρέφει αὐτούς· πόσῳ μᾶλλον ὑμεῖς διαφέρετε τῶν πετεινῶν; 25 τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἕνα; 26 εἰ οὖν οὐδὲ ἐλάχιστον δύνασθε, περὶ τῶν λοιπῶν τί μεριμνᾶτε; 27 κατανοήσατε τὰ κρίνα πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήθει· λέγω δὲ ὑμῖν, οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἓν τούτων. 28 εἰ δὲ τὸν χόρτον τὸν σήμερον ὄντα καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον ὁ θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσιν, πόσῳ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι; 29 καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε τί φάγητε καὶ τί πίητε καὶ μὴ μετεωρίζεσθε· 30 ταῦτα γὰρ πάντα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου ἐπιζητοῦσιν· ὑμῶν δὲ ὁ πατὴρ οἶδεν ὅτι χρῄζετε τούτων. 31 πλὴν ζητεῖτε τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, καὶ ταῦτα προστεθήσεται ὑμῖν. 32 μὴ φοβοῦ, τὸ μικρὸν ποίμνιον, ὅτι εὐδόκησεν ὁ πατὴρ ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν. 33 πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν καὶ δότε ἐλεημοσύνην· ποιήσατε ἑαυτοῖς βαλλάντια μὴ παλαιούμενα, θησαυρὸν ἀνέκλειπτον ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὅπου κλέπτης οὐκ ἐγγίζει οὐδὲ σὴς διαφθείρει· 34 ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία ὑμῶν ἔσται.

35 ἔστωσαν ὑμῶν αἱ ὀσφύες περιεζωσμέναι καὶ οἱ λύχνοι καιόμενοι· 36 καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις προσδεχομένοις τὸν κύριον ἑαυτῶν πότε ἀναλύσῃ ἐκ τῶν γάμων, ἵνα ἐλθόντος καὶ κρούσαντος εὐθέως ἀνοίξωσιν αὐτῷ. 37 μακάριοι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι οὓς ἐλθὼν ὁ κύριος εὑρήσει γρηγοροῦντας· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι περιζώσεται καὶ ἀνακλινεῖ αὐτοὺς καὶ παρελθὼν διακονήσει αὐτοῖς. 38 κἂν ἐν τῇ δευτέρᾳ κἂν ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἔλθῃ καὶ εὕρῃ οὕτως, μακάριοί εἰσιν οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι. 39 τοῦτο δὲ γινώσκετε ὅτι εἰ ᾔδει ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κλέπτης ἔρχεται, οὐκ ἂν ἀφῆκεν διορυχθῆναι τὸν οἶκον αὐτοῦ. 40 καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι, ὅτι ᾗ οὐ δοκεῖτε ὥρᾳ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

41 εἶπεν δὲ ὁ Πέτρος· κύριε, πρὸς ἡμᾶς τὴν παραβολὴν ταύτην λέγεις ἢ καὶ πρὸς πάντας; 42 καὶ εἶπεν ὁ κύριος· τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς οἰκονόμος ὁ φρόνιμος ὃν καταστήσει ὁ κύριος ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ τοῦ διδόναι ἐν καιρῷ τὸ σιτομέτριον; 43 μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὑρήσει ποιοῦντα οὕτως· 44 ἀληθῶς λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν. 45 ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· χρονίζει μου ὁ κύριος ἐλθεῖν, καὶ ἄρξηται τύπτειν τοὺς παῖδας καὶ τὰς παιδίσκας καὶ ἐσθίειν καὶ πίνειν καὶ μεθύσκεσθαι, 46 ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ᾗ οὐ προσδοκᾷ καὶ ἐν ὥρᾳ ᾗ οὐ γινώσκει καὶ διχοτομήσει αὐτὸν καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀπίστων θήσει. 47 ἐκεῖνος δὲ ὁ δοῦλος ὁ γνοὺς τὸ θέλημα τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ καὶ μὴ ἑτοιμάσας μηδὲ ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα αὐτοῦ δαρήσεται πολλάς, 48 ὁ δὲ μὴ γνοὺς καὶ ποιήσας ἄξια πληγῶν δαρήσεται ὀλίγας. παντὶ δὲ ᾧ ἐδόθη πολύ, πολὺ ζητηθήσεται παρ' αὐτοῦ, καὶ ᾧ παρέθεντο πολύ, περισσότερον αἰτήσουσιν αὐτόν.

49 πῦρ ἦλθον βαλεῖν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ τί θέλω εἰ ἤδη ἀνήφθη; 50 βάπτισμα δὲ ἔχω βαπτισθῆναι, καὶ πῶς συνέχομαι ἕως ὅτου τελεσθῇ; 51 δοκεῖτε ὅτι εἰρήνην παρεγενόμην δοῦναι ἐν τῇ γῇ; οὐχί, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἢ διαμερισμόν· 52 ἔσονται γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν πέντε ἐν ἑνὶ οἴκῳ διαμεμερισμένοι, τρεῖς ἐπὶ δυσὶν καὶ δύο ἐπὶ τρισίν· 53 διαμερισθήσεται πατὴρ ἐπὶ υἱῷ καὶ υἱὸς ἐπὶ πατρί, μήτηρ ἐπὶ θυγατρὶ καὶ θυγάτηρ ἐπὶ τῇ μητρί, πενθερὰ ἐπὶ τὴν νύμφην αὐτῆς καὶ νύμφη ἐπὶ τὴν πενθερὰν αὐτῆς.

54 ἔλεγεν δὲ καὶ τοῖς ὄχλοις· ὅταν ἴδητε νεφέλην ἀνατέλλουσαν ἀπὸ δυσμῶν, εὐθέως λέγετε ὅτι ὄμβρος ἔρχεται, καὶ γίνεται οὕτως· 55 καὶ ὅταν νότον πνέοντα, λέγετε ὅτι καύσων ἔσται, καὶ γίνεται· 56 ὑποκριταί, τὸ πρόσωπον τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ οἴδατε δοκιμάζειν, τὸν δὲ καιρὸν τοῦτον πῶς οὐκ οἴδατε δοκιμάζειν; 57 τί δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν οὐ κρίνετε τὸ δίκαιον; 58 ὡς γὰρ ὑπάγεις μετὰ τοῦ ἀντιδίκου σου ἐπ' ἄρχοντα, ἐν τῇ ὁδῷ δὸς ἐργασίαν ἀπηλλάχθαι ἀπ' αὐτοῦ, μήποτε κατασύρῃ σε πρὸς τὸν κριτήν, καὶ ὁ κριτής σε παραδώσει τῷ πράκτορι, καὶ ὁ πράκτωρ σε βαλεῖ εἰς φυλακήν· 59 λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως καὶ τὸ ἔσχατον λεπτὸν ἀποδῷς.

13 1 παρῆσαν δέ τινες ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ἀπαγγέλλοντες αὐτῷ περὶ τῶν Γαλιλαίων ὧν τὸ αἷμα Πιλᾶτος ἔμιξεν μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν. 2 καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· δοκεῖτε ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι οὗτοι ἁμαρτωλοὶ παρὰ πάντας τοὺς Γαλιλαίους ἐγένοντο ὅτι ταῦτα πεπόνθασιν; 3 οὐχί, λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε πάντες ὁμοίως ἀπολεῖσθε. 4 ἢ ἐκεῖνοι οἱ δεκαοκτὼ ἐφ' οὓς ἔπεσεν ὁ πύργος ἐν τῷ Σιλωὰμ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς, δοκεῖτε ὅτι αὐτοὶ ὀφειλέται ἐγένοντο παρὰ πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἰερουσαλήμ; 5 οὐχί, λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε πάντες ὁμοίως ἀπολεῖσθε.

6 ἔλεγεν δὲ ταύτην τὴν παραβολήν· συκῆν εἶχέν τις πεφυτευμένην ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν καρπὸν ζητῶν ἐν αὐτῇ καὶ οὐχ εὗρεν. 7 εἶπεν δὲ πρὸς τὸν ἀμπελουργόν· ἰδοὺ τρία ἔτη ἀφ' οὗ ἔρχομαι ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ καὶ οὐχ εὑρίσκω· ἔκκοψον οὖν αὐτήν· ἱνατί καὶ τὴν γῆν καταργεῖ; 8 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ· κύριε, ἄφες αὐτὴν καὶ τοῦτο τὸ ἔτος ἕως ὅτου σκάψω περὶ αὐτὴν καὶ βάλω κόπρια, 9 κἂν μὲν ποιήσῃ καρπὸν εἰς τὸ μέλλον· εἰ δὲ μή γε, ἐκκόψεις αὐτήν.

10 ἦν δὲ διδάσκων ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν τοῖς σάββασιν· 11 καὶ ἰδοὺ γυνὴ πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δεκαοκτώ, καὶ ἦν συγκύπτουσα καὶ μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελές. 12 ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς προσεφώνησεν καὶ εἶπεν αὐτῇ· γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου· 13 καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας, καὶ παραχρῆμα ἀνορθώθη καὶ ἐδόξαζεν τὸν θεόν. 14 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος ἀγανακτῶν ὅτι τῷ σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς ἔλεγεν τῷ ὄχλῳ· ἓξ ἡμέραι εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν ταύταις οὖν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου. 15 ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ

ψον αὐτὰς ὃ πλακὸς καρδίας σου μὴ σύρσῃς χάειν. μὴ πρόνευε καλὰ ἐνώπιον σου καὶ αἰδρώπων. ἴδοι πεποιθὼς ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὃ θεῷ. ἐπὶ ὃ σῇ ὀφίᾳ μὴ ἐπαίρου. ἐν πάσαις ὁδοῖς σου γνώρισον αὐτῷ ἵνα ὀρθοτομῇ τὰς ὁδούς σου. μὴ ἴδοι φρόνιμος παρὰ σεαυτῷ. φοβοῦ δὲ τὸν θεὸν καὶ ἐκκλινε ἀπὸ παντὸς κακοῦ. τότε ἴασις ἔσαι τῷ σώματί σου. καὶ ἐπιμέλεια τῶν ὀστέων σου. τίμα ἐν κύριον ἀπὸ σῶν δικαίων πόνων. καὶ ἀπάρχου αὐτῷ ἀπὸ σῶν καρπῶν δικαιοσύνης. ἵνα πιμπλάνται τὰ ταμίεία σου πλησμονῆς σίτου. οἶνῳ δὲ αἱ ληνοί σου ἐκ ἐκλύωσιν. δὸς μὴ ὀλιγώρει παιδείας κυρίου. μὴ ὃ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος. ὃν γὰρ ἀγαπᾷ κύριος παιδεύει. μασιγοῖ ὃ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται. μακάριος ἄνθρωπος ὃς εὗρε φρόνησιν. κρῆσσον γὰρ αὐτῶν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. πιμιοτέρα δὲ ἐσὶ λίθων πολυτελῶν. οὐκ ἀντιπάσεται αὐτῇ οὐδὲν τῶν ἐπιθυμούντων. ὑγιασός ἐσι πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτῇ. πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐσί. μῆκος ἡμέρων καὶ ζωὴ ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῆς. ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ αὐτῆς, πλοῦτος καὶ δόξα. ἐκ τῶν σόμασος αὐτῆς ἐκπορεύεσθαι δικαιοσύνην. νόμον δὲ καὶ ἔλεον ὃ γλώσσης φορεῖ. αἱ ὁδοὶ αὐτῆς, ὁδοὶ καλαὶ. καὶ πᾶσαι αἱ τρίβοι αὐτῆς ἐν εἰρήνῃ. ξύλον ζωῆς ἐσὶ, πᾶσι τοῖς αὐτὴν χρωμένοις αὐτῆς. καὶ τοῖς ἐπερειδομένοις ἐπ' αὐτῇ, ὡς ὃ κύριον, ἀσφαλῶς. Ὁ θεὸς τῇ σοφίᾳ ἐθεμελίωσε τὴν γῆν. ἑτοίμασε ὃ οὐρανοὺς ἐν φρονήσει. ἐν ἀβύσσῳ ἐρράγησαν. νέφη δὲ ἐρρύη δρόσῳ. δὸς μὴ παραῤῥυῇς. τήρησον δὲ ἐμὴν βουλὴν καὶ ἔννοιαν. ἵνα ζήσῃ ἡ ψυχή σου, καὶ χαείσῃ περὶ σῷ τραχήλῳ. ἴασις δὲ ἔσαι τῷ σαρκί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου. ἵνα πεποιθὼς ἐν ὁδῷ πεποιθὼς ἐν εἰρήνῃ, πάσας τὰς ὁδούς σου. ὁ δὲ πούς σου, οὐ μὴ προσκόψῃ. ἐὰν γὰρ καθῇς, ἀφόβως ἔσῃ, ἐὰν ὃ καθεύδῃς, ἡδέως ὑπνώσεις. καὶ οὐ φοβηθήσῃ πτόησιν ἐπελθοῦσαν, οὐ ὃ ὁρμὰς ἀσεβῶν ἐπερχομένας. ὁ γὰρ

σωίσῃ σὲ φανέν σι, τῶν ἀλλήσιν ἐπιτήσης, μιγάλη τῇ φω
νῇ· μὴ ἐὰν ἐπιτήσης αὐτὸν, ὡς ἀρχόμενον μὴ ὡς θησαυρούς ἐξερευ
νήσης αὐτὸν, τότε σωήσῃ φόβον κυρίε μὴ ἐπίγνωσιν θεῦ εὑ
ρήσεις· ὅτι κύριος δίδωσι σοφίαν καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ
γνῶσις καὶ σύνεσις· καὶ θησαυρίζει τοῖς κατορθοῦσι σωτηρίαν· ὑπε
ραστιεῖ ὁ τῶν πρέπων αὐτῷ, τοῦ φυλαξαι ὁδὸν δικαιωμάτων· καὶ
ὁδὸν ὁσίων αὐτῶν σιαφυλάξει· τότε σωήσῃ δικαιοσύ
νην καὶ κρίμα· καὶ κατορθώσῃ πάντας ἀξόνας ἀγαθούς· ἐὰν γὰρ
ἔλθῃ ἡ σοφία εἰς σὴν διάνοιαν· καὶ ἡ ἀλήθησις τῇ σῇ ψυχῇ καλὴ
ἔσται βέλ. βουλὴ καλὴ φυλάξει σε· ἔννοια δὲ ὁσία τηρήσει σε·
ἵνα ῥύσηταί σε ἀπὸ ὁδοῦ κακῆς· καὶ ἀπὸ ἀνδρὸς λαλοῦντος, μη
δὲν πισόν· ὧν οἱ ἐγκαταλήποντες ὁδοὺς εὐθείας τοῦ πορεύεσθαι
ἐν ὁδοῖς σκότους· ὧν οἱ εὐφραινόμενοι ἐπὶ κακῆς καὶ χάρον
τες ἐπὶ διαστροφῇ κακῇ· ὧν αἱ βίβοι σκολιαὶ, καὶ κραμπύλαι αἱ
τροχιαὶ αὐτῶν· τοῦ μακράν σε ποιῆσαι ἀπὸ ὁδοῦ εὐθείας· μὴ ἄλλο
τριον δικαίας γνωμῆς ἡγέ· μή σε καταλάβῃ κακὴ βουλὴ ἢ ἀπ
λέστουσα διάσκολίαν νύκτος, σκοτθήκλω θείου ἐπιλήσμε
νη· ἤθου γὰρ παρὰ τῶν θανάτων ἐν οἴκῳ αὐτῆ· καὶ παρὰ τοῦ
ᾅδη μετὰ τῶν γηγενῶν τοὺς ἀξόνας αὐτῆς· πάντες οἱ παρε
πορευόμενοι ἐν αὐτῇ οὐκ ἀναστρέψουσιν· οὐ μὴ καταλάβω
σι τρίβους εὐθείας· οὐ γὰρ καταλαμβάνονται ὑπὸ ἰνιῶν ζωῆς· θε
γὰρ ἐπορεύσω τρίβους ἀγαθάς, εὗρες ἂν βίβους δικαιοσύ
νης λέξας· χρησοὶ ἔσονται οἰκήτορες γῆς· ἄκακοι δὲ ὑπολη φθή
σονται ἐν αὐτῇ· ὅτι εὐθεῖς κατασκηνώσουσι γῆν· καὶ ὅσιοι ὑπολη
φθήσονται ἐν αὐτῇ· ὁδοὶ δὲ ἀσεβῶν ἐκ γῆς ὀλεθρευται· οἱ δὲ πα
ράνομοι, ἐξωλεθρεύσονται ἀπ' αὐτῆς. Κεφ. γ. 3.

Τὲ ἐμῶν νομίμων μὴ ἐπιλανθάνου, τὰ δὲ ῥήματά
μου, τηρήτω σὴ καρδία· μῆκος γὰρ βίου, καὶ ἔτη ζωῆς
καὶ εἰρήνην προσθήσουσί σοι· ἐλεημοσύναι καὶ πίστεις,
μὴ ἐκλειπέτωσάν σε· ἀφαψαι δὲ αὐτὰς ἐπὶ τοῦ τραχήλου σου·

χίοσι τ' ἔχουσι καὶ ταχινοί εἰσι τὸ ἐκχέαι αἷμα. οὐ μὴ ἀδίκως ἱκτέινον) δίκτυα πλησθῆς. αὐδὴ γὰρ οἱ φόνοι μετέχοντος θησαυρίζουσιν ἑαυτοῖς κακά. καὶ ὁ καταστροφὴ αὐτῶν παρανόμων καὶ κακή. αὗται αἱ ὁδοί εἰσι, πάντων τῶν σωτηρίων τὸ ὄνομα. τῆς γὰρ ἀσεβείας, τῶν ἑαυτῶν ψυχῶν ἀφανοῦνται. σοφία ἐν ἐξόδοις ὑμνᾶται. ἐν δὲ πλατείαις παῤῥησίαν ἄγει, ἐπ' ἄκρων δὲ τειχέων, κηρύσσει. ἐν δὲ πύλαις δυνατῶν, παῤῥησιάζεται. ἐν δὲ πύλαις πόλεως θαῤῥοῦσα λέγει. ὅταν ἂν χρόνον ἀκαιρεῖ ἔχοντα τὰ δίκαια σύνεσις ἐκ αὐχωθήσονται. οἱ δὲ ἄφρονες, τὰ ὕβρεως ὄντος ἐπιθυμηταὶ ἀσεβεῖς γενόμενοι, ἐμίσησαν ἀκοὴν παιδείας. μὴ πειθόμενοι ἐγένοντο ἐλέγχοις. ἰδοὺ προφέρομαι ὑμῖν, ἐμὸν πνεῦμα ῥήσιν. διδάξω δὲ ὑμᾶς τὸν ἐμὸν λόγον. ἐπειδὴ ἐκάλουν καὶ οὐκ ὑπήκουσατε. καὶ ἐξέτεινον λόγους καὶ οὐ προσέσχετε. ἀλλὰ ἀκύρωτε ἐποιήσατε ἐμὰς βουλάς. βίᾳ δὲ ἐμοῖς ἐλέγχοις οὐ προσέσχετε. διεφθόρατε κἀγὼ τῇ ὑμετέρᾳ ἀπωλείᾳ ἐπιγελάσομαι. ἐπιχαρήσομαι δὲ νίκᾳ ἂν ἐπέρχηται ὑμῖν ὄλεθρος. καὶ ὡς ἂν ἀφίκηται ὑμῖν ἄφνω θόρυβος. ἡ δὲ καταστροφή, ὁμοίως καταιγὶς παρῇ. ἡνίκα δ' ἂν ἔρχηται ὑμῖν θλῖψις καὶ πολιορκία. ἔσται δ' ὅταν ἐπικαλέσησθέ με, ἐγὼ οὐκ ἀκούσομαι ὑμῶν. ζητήσουσί με κακοὶ καὶ οὐχ εὑρήσουσιν. ἐμίσησαν γὰρ φρόνησιν. τὸν δὲ φόβον κυρίου, οὐ προείλοντο. οὐδὲ ἠθέλησαν ἐμοῖς προσέχειν βουλαῖς. ἐμυκτήρισαν δὲ ἐμοὺς ἐλέγχους. διεφθόρασιν ἑαυτοὺς δὲ λοιπὸν ζῶν καρποὺς. καὶ τῶν ἑαυτῶν ἀσεβειῶν πλησθήσονται. ἀνθ' ὧν γὰρ ἠδίκησαν νηπίους φονεύσαντες. καὶ ἐξεπάσμοὺς ἀσεβεῖς, ὅλῃ. ὁ δὲ ἐμοῦ ἀκούων κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι καὶ ἡσυχάσει ἀφόβως, ἀπὸ παντὸς κακοῦ.

Κεφ. ϛ. ζ.

Ἰε, ἐὰν δέξωμαί σου ῥήσιν ἐμοῦ ἐνταλῆς, κρύψεις παρὰ σεαυτῷ. ὑπακούσεται) Σοφία πρὸς σὲ ἦς σου. καὶ παραβολὴν καρδίαν σου εἰς σύνεσιν. παραβαλεῖς δὲ αὐτὴν ἐπὶ νουθέτησιν σοῦ. ἐὰν γὰρ τὴν Σοφίαν καλέσῃ καὶ τῇ

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ.

Κεφ. α. 1.

Παροιμίαι Σολομῶντος υἱοῦ Δαβὶδ τοῦ βασιλεύσαντος ἐν Ἰσραήλ. γνῶναι σοφίαν καὶ παιδείαν. νοῆσαί τε λόγους φρονήσεως. δέξασθαί τε προφορὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων. νοῆσαί τε δικαιοσύνην ἀληθῆ, καὶ κρίμα κατευθύνειν. ἵνα δῶ ἀκάκοις πανουργίαν. παιδὶ δὲ νέῳ, αἴσθησίν τε καὶ ἔννοιαν. τῶν δὲ σοφῶν ἀκουόντων σοφὸς σοφώτερος ἔσται. ὁ δὲ νοήμων, κυβερνήσεις κτήσεται. νοήσουσι παραβολὴν καὶ σκοτεινὸν λόγον. ῥήσεις τε σοφῶν καὶ αἰνίγματα. ἀρχὴ σοφίας φόβος κυρίου. σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτόν. σύμβασις εἰς θεόν, ἀρχὴ αἰσθήσεως. σοφίαν δὲ καὶ παιδείαν ἀσεβεῖς ἐξουθενήσουσιν. ἄκουε υἱὲ νόμους πατρός σου. καὶ μὴ ἀπώσῃ θεσμὸς μητρός σου. στέφανον γὰρ χαρίτων δώσει σῇ κεφαλῇ. καὶ κλοιὸν χρύσιον περὶ σῷ τραχήλῳ. υἱέ. μή σε πλανήσασιν ἁμαρτωλοί. μηδὲ ἀσεβεῖς. μηδὲ βουληθῇς ἐν αὐτοῖς παραπεσεῖν σε λέγοντες. ἐλθὲ μεθ' ἡμῶν κοινώνησον αἵματος. κρύψωμεν δὲ εἰς γῆν ἄνομα δίκαιον ἀδίκως. καταπίωμεν δὲ αὐτὸν, ᾅδης ζῶντα. καὶ ἄρωμεν αὐτὸ τῆς μνήμης ἐκ γῆς. τὴν κτῆσιν αὐτοῦ τιμίαν κτησόμεθα. πλήσωμεν δὲ οἴκους ἡμετέρους σκύλων. σὸν κλῆρον βάλε ἐν ἡμῖν. κοινὸν δὲ βαλλάντιον κτησόμεθα πάντες. καὶ μαρσίππιον ἓν γενηθήτω ἡμῖν. μὴ πορευθῇς ὁδοὺς μετ' αὐτῶν. κώλυσον τὸν πόδα σου ἐκ τῆς τρίβου αὐτῶν. οἱ γὰρ πόδες αὐτῶν, εἰς κα-

ΣΛΕΓΧΟΣ ΤΩΝ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΜΕΡΟΥΣ

Παροιμίαι Σολομῶντος. 2.
Ἐκκλησιαστής. 28.
Ἆσμα ἀσμάτων. 31.
Ησαΐας. 35.
Ιερεμίας. 85.
Θρῆνοι Ιερεμίου. 137.
Ιεζεκιήλ. 143.
Δανιήλ. 196.
Ωσηέ. 213.
Ἀμώς. 223.
Ἰωνᾶς. 230.
Ναούμ. 237.
Σοφονίας. 241.
Ζαχαρίας. 246.
Παρασημφώσεις. 258.
Ἰωήλ. 220.
Ἀβδιοῦ. 225.
Μιχαίας. 232.
Ἀββακοὺμ. 239.
Ἀγγαῖος. 244.
Μαλαχίας. 255.

ΑΠΟΚΡΥΦΟΙ.

Τωβίτ. 264.
Ἰουδήθ. 275.
Βαρούχ. 292.
Ἐπιστολὴ Ιερεμίου. 296.
Ὡδὴ τριῶν παίδων. 299.
Ἐσθήρ. 303.
Σοφία Σολομῶντος. 321.
Σοφία Σειρὰχ. 335.
Σωσάννης ἱστορία. 370.
Περὶ τοῦ Βήλ. 373.
Μακκαβαίων λόγοι. α. 374. β. 408. γ. 431.
Ἰωσίππου. εἰς Μακκαβαίους. 442.

TPITON

ΒΙΒΛΙΩΝ

ΜΕΡΟΣ.

Pennatÿ 1713

Argentorati apud Vuolfium Cepha

læum. Anno. M. D. XXVI.
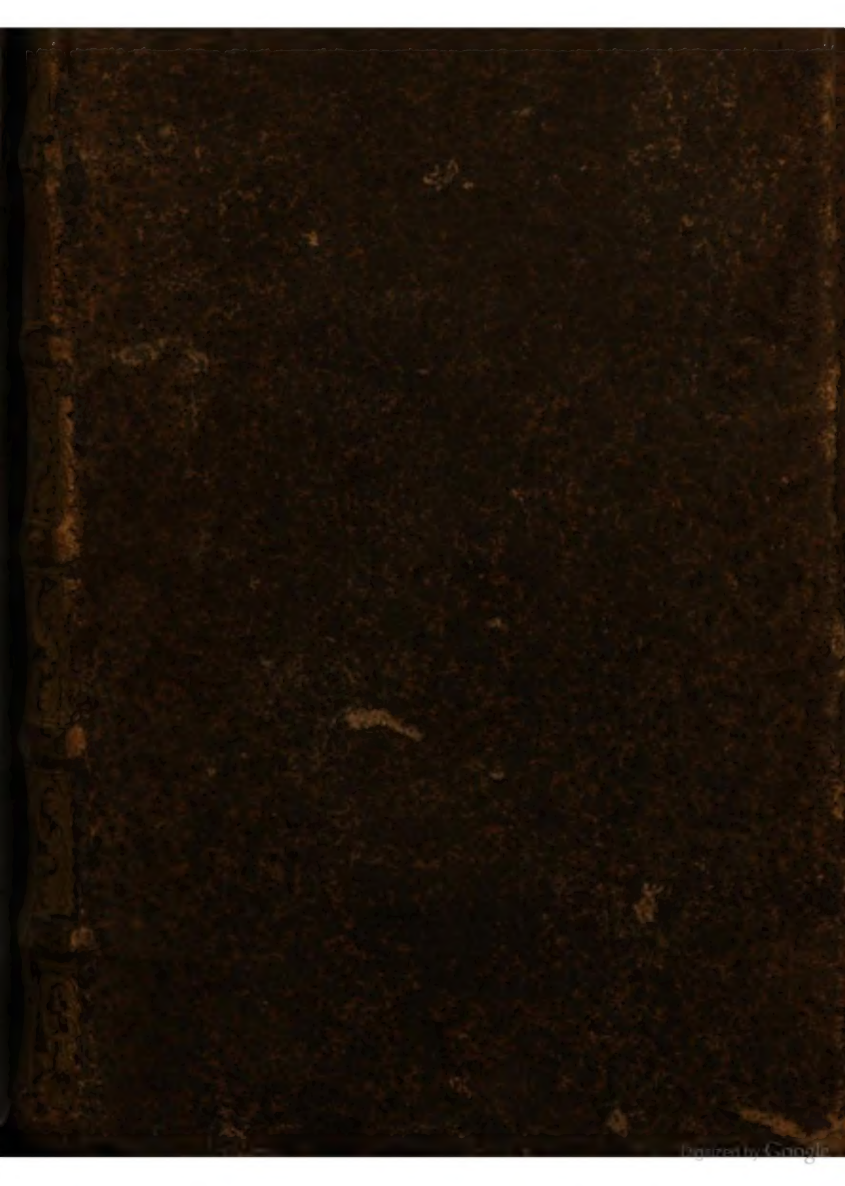
BIBLIOTECA VITA-EMANUELE ROMANA
32
6 D
22